XV. I. 18 Knihovna 3705
3-Rv-164/Rejstř. 14-15

Rozhodnutí nejvyššího soudu československé republiky ve věcech občanských.

Pořádá
z příkazu předsednictva nejvyššího soudu II. president tohoto soudu
Dr. FRANTIŠEK VÁŽNÝ
s redakční komisí.

GENERÁLNÍ REJSTŘÍKY
k ročníkům XI–XV ⟨1929 až 1933⟩

a

PLENÁRNÍ USNESENÍ
z let 1919 až 1933

Generální rejstříky vypracoval a plenární usnesení uspořádal a rejstříky opatřil
Dr. LADISLAV DVOŘÁK,
soudní rada.

Veškerá práva autorská, zejména právo překladu, jakéhokoliv zpracování nebo použití, jsou vyhrazena.

Nakladatel: JUDr. V. Tomsa, právnické vydavatelství Praha XII., Kanálská ul. 8 ⟨Mánesova 71⟩.

Generální rejstříky.

OBSAH:

Generální rejstříky.

	Stránka:
Seznam rozhodnutí v pořadí časovém	1—42
Seznam rozhodnutí podle spisových značek	43—83
Věcný seznam abecední	84—753
Seznam ustanovení zákonných, jež byla ve svazcích XI. až XV. vyložena	755—855
I. Občanský zákonník (a dílčí novely)	755—769
II. Horní zákon	769—770
III. Obchodní zákonník	770—772
IV. Směnečné právo:	
a) Směnečný řád	772—773
b) Směnečný zákon	773—774
V. Jurisdikční norma	774—776
VI. Soudní řád	776—784
VII. Exekuční řád	784—792
VIII. Organisační zákon	792
IX. Jednací řád	792—793
X. Nesporné řízení:	
a) Patent o řízení nesporném	793—794
b) Zákon čís. 100/1931 sb. z. a n.	794—795
XI. Knihovní řád	795—796
XII. Konkursní řád:	
a) z roku 1914	796—797
b) z roku 1931	797—798
XIII. Vyrovnací řád:	
a) z roku 1914	798—799
b) z roku 1931	799
XIV. Odpůrčí řád:	
a) z roku 1914	800
b) z roku 1931	800
XV. Novela o právu manželském	800
XVI. Zákony (nařízení) o ochraně nájemců (o odkladu exekuce vyklizením)	800—803
XVII. Automobily:	
a) Zákon čís. 162/1908 ř. zák.	803
b) Nařízení čís. 81/1910 ř. zák.	803—804
XVIII. Zákon o ručení železnic	804
XIX. Železniční dopravní (provozní, přepravní) řády:	
a) Železniční provozní řád čís. 1/1852 ř. zák.	804
b) Železniční dopravní řád čís. 172/1909 ř. zák.	804
c) Železniční dopravní řád čís. 203/1921 sb. z. a n.	805
d) Železniční přepravní řád čís. 144/1928 sb. z. a n.	805
XX. Zákon o pojišťovací smlouvě	805—806
XXI. Zákon o obchodních pomocnících	806—807
XXII. Zákon o statkových úřednících	807
XXIII. Zákon o zaopatřovacích požitcích bývalých zaměstnanců na velkém majetku pozemkovém	807
XXIV. Zákon o výrobních a hospodářských společenstvech	807—808
XXV. Zákon o společnostech s ručením obmezeným	808—809

XXVI. Živnostenský řád 809
XXVII. Úrazové pojištění dělnické . . . . . 809—810
XXVIII. Nemocenské pojištění 810
XXIX. Pensijní pojištění:
a) Zákon čís. 1/1907 ř. zák. 810
b) Čís. nař. čís. 138/1914 ř. zák. 811
c) Zákon čís. 89/1920 sb. z. a n. 811
d) Zákon čís. 26/1929 sb. z. a n. 811
XXX. Pojištění nemocenské, invalidní a starobní . . . . . 811—812
XXXI. Pozemková reforma:
a) Záborový zákon 812
b) Zákon o Státním pozemkovém úřadě 813
c) Přídělový zákon 813
d) Zákon o hospodaření na zabraném majetku pozemkovém 813
e) Náhradový zákon . . . . . 813—814
f) Malý přídělový zákon 814
XXXII. Ostatní zákony a nařízení:
a) před 28. říjnem 1918 . . . . . 814—827
b) po 28. říjnu 1918 . . . . . 827—843
XXXIII. Mírové smlouvy, mezinárodní úmluvy, státní smlouvy a pod. 843—845
XXXIV. Zákony (nařízení) dříve uherské . . . . . 845—846
XXXV. Zákony cizozemské . . . . . 846—848
XXXVI. Výnosy a jiné předpisy . . . . . 849—853
XXXVII. Různé . . . . . 853—855

Plenární rozhodnutí.

Seznam plenárních rozhodnutí . . . . . 859—860
Plenární rozhodnutí čís. 1—62 . . . . . 861—1022
Věcný seznam abecední . . . . . 1025—1040
Seznam ustanovení zákonných . . . . . 1041—1048

Seznam rozhodnutí v pořadí časovém.

1929:

		Čís.
leden	3. R I 1012/28	8599
»	3. R I 1019/28	8600
»	3. R I 1028/28	8601
»	3. Rv I 493/28	8602
»	3. Rv I 768/28	8603
»	3. Rv I 947/28	8604
»	3. R II 418/28	8605
»	4. Rv I 639/28	8606
»	4. Rv I 706/28	8607
»	10. R I 1064/28	8608
»	10. Rv I 682/28	8609
»	10. Rv I 711/28	8610
»	10. Rv I 1308/28	8611
»	10. Rv II 412/28	8612
»	11. R I 1069/28	8613
»	11. Rv I 666/28	8614
»	11. Rv I 995/28	8615
»	11. Rv I 1047/28	8616
»	11. Rv I 1070/28	8617
»	17. R I 1026/28	8618
»	17. R I 1039/28	8619
»	17. Rv I 592/28	8620
»	17. R II 434/28	8621
»	17. Rv II 77/28	8622
»	17. Rv II 180/28	8623
»	17. Rv II 321/28	8624
»	17. Rv II 435/28	8625
»	17. Rv II 491/28	8626
»	17. Rv II 527/28	8627
»	18. Pres. 1550/28	8628
»	18. R I 947/28	8629
»	18. R I 982/28	8630
»	18. R I 1038/28	8631
»	18. R I 1076/28	8632
»	18. Rv I 1931/28	8633
»	18. Rv I 1932/28	8634
»	18. R II 414/28	8635
»	18. R II 419/28	8636
»	19. Rv I 898/28	8637
»	19. Rv I 1951/28	8638
»	19. R II 393/28	8639
»	19. Rv II 159/28	8640
»	19. Rv II 454/28	8641
»	24. R I 1011/28	8642
leden	24. R I 1037/28	8643
»	24. R I 1045/28	8644
»	24. R I 1067/28	8645
»	24. R I 1077/28	8646
»	24. R I 9/29	8647
»	24. R II 400/28	8648
»	24. R II 10/29	8649
»	24. Rv II 695/28	8650
»	24. Rv II 796/28	8651
»	25. R I 1032/28	8652
»	25. R I 1044/28	8653
»	25. R I 11/29	8654
»	25. R I 12/29	8655
»	25. Rv I 740/28	8656
»	25. Rv I 1144/28	8657
»	25. Rv I 1179/28	8658
»	25. Rv I 1442/28	8659
»	25. R II 411/28	8660
»	25. R II 1/29	8661
»	26. R I 1029/28	8662
»	26. R I 6/29	8663
»	26. Rv I 1073/28	8664
»	26. R II 398/28	8665
»	26. R II 426/28	8666
»	31. R I 1018/28	8667
»	31. R I 1070/28	8668
»	31. Rv I 317/28	8669
»	31. Rv I 759/28	8670
»	31. Rv I 808/28	8671
»	31. Rv I 839/28	8672
»	31. Rv I 976/28	8673
»	31. Rv II 406/28	8674
»	31. Rv II 416/28	8675
únor	1. R I 29/29	8676
»	1. Rv I 783/28	8677
»	1. Rv I 821/28	8678
»	1. R II 36/29	8679
»	1. Rv II 396/28	8680
»	1. Rv II 537/28	8681
»	2. R I 1048, 1049/28	8682
»	2. Rv I 822/28	8683
»	7. R I 31/29	8684
»	7. R I 35/29	8685

		Čís.
únor	7. R I 39/29	8686
»	7. R I 42/29	8687
»	7. R I 51/29	8688
»	7. Rv I 1046/28	8689
»	7. Rv I 1110/28	8690
»	7. Rv I 1235/28	8691
»	7. Rv I 1256/28	8692
»	7. Rv I 1371/28	8693
»	7. R II 402/28	8694
»	7. R II 413/28	8695
»	7. Rv II 426/28	8696
»	7. Rv II 645/28	8697
»	8. R I 24/29	8698
»	8. Rv I 778/28	8699
»	8. Rv I 1020/28	8700
»	8. Rv I 1420/28	8701
»	8. R II 7/29	8702
»	8. Rv II 70/28	8703
»	8. Rv II 315/28	8704
»	8. Rv II 532/28	8705
»	9. Rv I 1069/28	8706
»	14. R I 1006/28	8707
»	14. R I 13/29	8708
»	14. Rv I 2030/27	8709
»	14. Rv I 55/29	8710
»	14. Rv II 625/28	8711
»	15. R I 968/28	8712
»	15. R I 1017/28	8713
»	15. R I 1022/28	8714
»	15. R II 19/29	8715
»	16. R I 19/29	8716
»	16. Rv I 949/28	8717
»	16. Rv I 1026/28	8718
»	16. Rv I 1118/28	8719
»	16. Rv I 1119/28	8720
»	16. Rv I 1161/28	8721
»	16. Rv I 1385/28	8722
»	16. R II 34/29	8723
»	16. Rv II 441/28	8724
»	16. Rv II 442/28	8725
»	21. R I 1030/28	8726
»	21. R I 83/29	8727
»	21. Rv I 810/28/2	8728
»	21. Rv I 1339/28	8729
»	21. Co I 8/28	8730
»	21. R II 44/29	8731
»	22. R I 15/29	8732
»	22. R I 56/29	8733
»	22. R I 65/29	8734
»	22. Rv I 1085/28	8735
»	22. R II 39/29	8736
»	22. Rv II 549/28	8737
»	23. R I 969/28	8738
»	23. R I 86/29	8739
»	23. Rv I 1325/28	8740
»	23. R II 57/29	8741

		Čís.
únor	28. Rv I 1173/28	8742
»	28. Rv I 1516/28	8743
»	28. Rv I 64/29	8744
»	28. Nd I 87/29	8745
»	28. R II 38/29	8746
»	28. R II 42/29	8747
»	28. R II 52/29	8748
»	28. R II 53/29	8749
»	28. Rv II 498/28	8750
březen	1. R I 55/29	8751
»	1. R I 82/29	8752
»	1. Rv I 1324/28	8753
»	1. R II 48/29	8754
»	1. R II 58/29	8755
»	1. Rv II 530/28	8756
»	2. R I 81/29	8757
»	2. Rv I 1702/28	8758
»	2. R II 65/29	8759
»	2. Rv II 627/28	8760
»	7. R I 89/29	8761
»	7. R I 113/29	8762
»	7. R I 132/29	8763
»	7. Rv II 154/28	8764
»	7. Rv II 164/28	8765
»	7. Rv II 464/28	8766
»	8. R I 78/29	8767
»	8. R I 97/29	8768
»	8. R I 109/29	8769
»	8. R I 110/29	8770
»	8. R I 112/29	8771
»	8. R II 421/28	8772
»	9. R I 79/29	8773
»	9. R I 116/29	8774
»	9. Rv I 1078/28	8775
»	9. Rv I 1088/28	8776
»	9. Rv I 1227/28	8777
»	9. Rv I 192/29	8778
»	9. R II 326/28	8779
»	9. R II 78/29	8780
»	14. R I 115/29	8781
»	14. R I 129/29	8782
»	14. R I 135/29	8783
»	14. Rv I 1573/28	8784
»	14. Rv I 1927/28	8785
»	14. Rv I 1957/28	8786
»	14. R II 378/28	8787
»	14. R II 74/29	8788
»	14. R II 77/29	8789
»	15. R I 47/29	8790
»	15. R I 124/29	8791
»	15. Rv I 52/29	8792
»	15. R II 3/29	8793
»	16. R I 64/29	8794
»	16. R I 119/29	8795
»	16. R I 138/29	8796
»	16. Rv I 1230/28	8797

		Čís.
březen	16. Rv I 1349/28	8798
»	16. Rv I 1387/28	8799
»	16. Rv I 1546/28	8800
»	16. R II 47/29	8801
»	16. R II 59/29	8802
»	16. R II 100/29	8803
»	16. Rv II 637/28	8804
»	16. Rv II 688/28	8805
»	21. R I 40/29	8806
»	21. R I 106/29	8807
»	21. R I 121/29	8808
»	21. R I 130/29	8809
»	21. R I 137/29	8810
»	21. R I 168/29	8811
»	21. Rv I 398/29	8812
»	21. R II 410/28	8813
»	21. Rv II 26/29	8814
»	22. R I 108/29	8815
»	22. R I 142/29	8816
»	22. R I 181/29	8817
»	22. Rv I 1039/28	8818
»	22. Rv I 1410/28	8819
»	22. Rv I 1625/28	8820
»	22. Rv I 131/29	8821
»	22. R II 87/29	8822
»	22. Rv II 564/28	8823
»	22. Rv II 705/28	8824
»	23. R I 120/29	8825
»	23. R I 156/29	8826
»	23. Rv I 1009/28	8827
»	23. Rv I 1107/28	8828
»	23. Rv I 1441/28	8829
»	23. R II 37/29	8830
»	23. R II 99/29	8831
duben	4. R I 122/29	8832
»	4. R I 133/29	8833
»	4. R I 143/29	8834
»	4. R I 175/29	8835
»	4. R I 176/29	8836
»	4. Rv I 80/28/4	8837
»	4. Rv I 169/29	8838
»	4. Co I 6/28	8839
»	4. R II 73/29	8840
»	4. R II 102/29	8841
»	5. R I 67/29	8842
»	5. R I 107/29	8843
»	5. R I 144/29	8844
»	5. R I 190/29	8845
»	5. R I 195/29	8846
»	5. R I 204/29	8847
»	5. Rv I 742/28	8848
»	5. Rv I 1007/28	8849
»	5. Rv I 1074/28	8850
»	5. Rv I 1614/28	8851
»	5. R II 35/29	8852

		Čís.
duben	5. R II 125/29	8853
»	5. R II 126/29	8854
»	5. R II 130/29	8855
»	6. R I 1066/28	8856
»	6. R I 170/29	8857
»	6. Rv I 1629/28	8858
»	6. R II 30/29	8859
»	6. R II 105/29	8860
»	6. R II 107/29	8861
»	6. R II 112/29	8862
»	6. R II 115/29	8863
»	11. R I 191/29	8864
»	11. Rv I 1165/28	8865
»	11. Rv I 1745/28	8866
»	11. R II 109/29	8867
»	11. R II 122/29	8868
»	12. R I 62/29	8869
»	12. R I 146/29	8870
»	12. R I 159/29	8871
»	12. R I 166/29	8872
»	12. R I 203/29	8873
»	12. Rv I 1006/28	8874
»	12. Rv I 1025/28	8875
»	12. Rv I 1644/28	8876
»	12. Rv I 139/29	8877
»	12. Rv I 320/29	8878
»	13. Rv I 921/28	8879
»	13. Rv I 1288/28	8880
»	13. Rv I 347/29	8881
»	13. R II 136/29	8882
»	13. Rv II 542/28	8883
»	18. R I 232/29	8884
»	18. R I 235/29	8885
»	18. Rv I 1192/28	8886
»	18. Rv I 1505/28	8887
»	19. R I 215/29	8888
»	19. R I 222/29	8889
»	19. R II 128/29	8890
»	19. Rv II 571/28	8891
»	19. Rv II 597/28	8892
»	20. R I 217/29	8893
»	20. R I 242/29	8894
»	20. Rv I 1145/28	8895
»	20. Rv I 1176/28	8896
»	20. Rv I 1594/28	8897
»	20. R II 51/29	8898
»	25. R I 230/29	8899
»	25. R I 258/29	8900
»	25. R I 272/29	8901
»	25. Rv I 1220/28	8902
»	25. Rv II 340/28	8903
»	25. Rv II 708/28	8904
»	25. Rv II 89/29	8905
»	26. R I 206/29	8906
»	26. R I 234/29	8907
»	26. R I 238/29	8908
»	26. R I 244/29	8909

		Čís.
duben	26. R I 253/29	8910
»	26. R I 259/29	8911
»	26. R I 267/29	8912
»	26. Rv I 1668/28	8913
»	26. R II 106/29	8914
»	26. Rv II 590/28	8915
»	27. R I 825/28	8916
»	27. R I 66/29	8917
»	27. R I 200/29	8918
»	27. R I 251/29	8919
»	27. Rv I 1997/28	8920
»	27. Rv I 331/29	8921
»	27. R II 140/29	8922
»	27. R II 148/29	8923
»	30. Rv I 1676/28/2	8924
květen	2. Rv I 1401/28	8925
»	2. Rv I 1566/28	8926
»	2. Rv I 1607/28	8927
»	2. Rv I 1757/28	8928
»	2. Rv I 1866/28	8929
»	2. Nd I 197/29	8930
»	2. Rv II 714/28	8931
»	2. Rv II 761/28	8932
»	2. Rv II 767/28	8933
»	3. R I 254/29	8934
»	3. Rv I 1285/28	8935
»	3. Rv I 1802/28	8936
»	3. Rv II 482/28	8937
»	3. Rv II 750/28	8938
»	3. Rv II 91/29	8939
»	3. R I 286/29	8940
»	10. Rv I 786/28	8941
»	10. Rv I 1578/28	8942
»	10. Rv I 1777/28	8943
»	10. Rv II 607/28	8944
»	10. Rv II 732/28	8945
»	11. R I 265/29	8946
»	11. R I 291/29	8947
»	11. R I 306/29	8948
»	11. R I 319/29	8949
»	11. Rv I 782/28	8950
»	11. Rv I 1664/28	8951
»	11. Rv I 148/29	8952
»	11. Rv I 553/29	8953
»	11. Rv I 778/29	8954
»	11. R II 90/29	8955
»	11. Rv II 229/29	8956
»	15. R I 282/29	8957
»	15. Rv I 1806/28	8958
»	15. Rv I 1878/28	8959
»	15. Rv I 684/29	8960
»	15. R II 131/29	8961
»	15. R II 158/29	8962
»	15. R II 165/29	8963
»	15. R II 175/29	8964

		Čís.
květen	15. Rv II 86/28	8965
»	15. Rv II 760/28	8966
»	16. R I 255/29	8967
»	16. R I 284/29	8968
»	16. R I 298/29	8969
»	16. R I 332/29	8970
»	16. Rv I 773/29	8971
»	16. Rv II 747/28	8972
»	17. Rv I 475/28	8973
»	17. Rv I 1003/28	8974
»	17. Rv I 563/29	8975
»	23. R I 324/29	8976
»	23. R I 345/29	8977
»	23. Rv I 1881/28	8978
»	23. Rv I 1901/28	8979
»	23. Rv I 1914/28	8980
»	23. Rv I 650/29	8981
»	23. R II 152/29	8982
»	23. R II 163/29	8983
»	23. R II 176/29	8984
»	23. R II 182/29	8985
»	23. R II 191/29	8986
»	23. Rv II 700/28	8987
»	24. R I 317/29	8988
»	24. R I 347/29	8989
»	24. R II 161/29	8990
»	24. Rv II 635/28	8991
»	25. Rv I 1079/28	8992
»	25. Rv I 62/29	8993
»	25. Rv II 341/29	8994
»	27. Rv I 917/28	8995
»	29. R I 340/29	8996
»	29. R I 349/29	8997
»	29. Rv I 1333/28	8998
»	29. Rv I 1617/28	8999
»	31. R I 304/29	9000
»	31. Rv I 1260/28	9001
»	31. Rv I 730/29	9002
»	31. R II 198/29	9003
červen	1. R I 326/29	9004
»	1. Rv I 1714/28	9005
»	1. Rv I 1857/28	9006
»	1. Rv I 188/29	9007
»	1. Rv I 843/29	9008
»	1. Rv II 403/28	9009
»	1. Rv II 572/28	9010
»	1. Rv II 696/28	9011
»	1. Rv II 784/28	9012
»	6. R I 399/29	9013
»	6. Rv I 1081/28	9014
»	7. Rv I 1437/28	9015
»	8. R I 392/29	9016
»	8 Rv I 1383/28	9017
»	8. Rv I 1742/28	9018
»	8. Rv I 85/29	9019

		Čís.
červen	8. Rv I 831/29	9020
»	8. Rv II 501/28	9021
»	8. Rv II 679/28	9022
»	13. Rv I 1425/28	9023
»	13. Rv I 1440/28	9024
»	13. Rv I 1503/28	9025
»	13. Rv I 1553/28	9026
»	13. R II 220/29	9027
»	13. Rv II 778/28	9028
»	14. R I 303/29	9029
»	14. R I 483/29	9030
»	14. Rv I 1382/28	9031
»	14. Rv I 1458/28	9032
»	14. Rv I 1910/28	9033
»	14. Rv I 1978/28	9034
»	14. Rv I 832/29	9035
»	14. R II 213/29	9036
»	14. Rv II 613/28	9037
»	14. Rv II 699/28	9038
»	15. R I 210/29	9039
»	15. R I 312/29	9040
»	15. R I 357/29	9041
»	15. Rv I 1600/28	9042
»	15. Rv I 1913/28	9043
»	15. R II 183/29	9044
»	20. R I 363/29	9045
»	20. R I 410/29	9046
»	20. Rv II 7/29	9047
»	21. Pres. 1483/28	9048
»	21. R I 205/29	9049
»	21. R I 514/29	9050
»	21. Rv I 321/28	9051
»	21. Rv I 1612/28	9052
»	21. Rv I 1823/28	9053
»	21. Rv I 202/29	9054
»	25. Rv I 13/29	9055
»	25. Rv I 26/29	9056
»	25. Rv I 41/29	9057
»	25. Rv II 308/29	9058
»	25. Rv II 365/29	9059
»	26. R I 505/29	9060
»	26. Rv I 1718/28	9061
»	26. Rv I 1992/28	9062
»	26. R II 204/29	9063
»	26. Rv II 120/29	9064
»	27. R I 299/29	9065
»	27. R I 369/29	9066
»	27. R I 371/29	9067
»	27. R I 381/29	9068
»	27. R I 383/29	9069
»	27. Rv I 1451/28	9070
»	27. Rv I 961/29	9071
»	27. R II 177/29	9072
»	27. R II 238/29	9073
»	28. R I 165/29	9074
»	28. Rv I 149/29	9075
»	28. Rv I 238/29	9076

		Čís.
červenec	3. R I 515/29	9077
»	3. R I 538/29	9078
»	3. R II 98/29	9079
»	3. R II 242/29	9080
»	3. Rv II 439/29	9081
»	4. R I 407/29	9082
»	4. R I 493/29	9083
»	4. Rv I 35/29	9084
»	10. R I 227/29	9085
»	10. R I 408/29	9086
»	10. R I 546/29	9087
»	10. R II 235/29	9088
»	11. Rv I 1038/29	9089
»	11. R II 248/29	9090
»	24. R I 583/29	9091
»	24. R I 591/29	9092
»	24. R I 598/29	9093
»	24. R II 200/29	9094
»	24. R II 257/29	9095
»	26. R I 565/29	9096
»	25. R I 568/29	9097
»	25. R I 571/29	9098
»	25. Rv I 1180/29	9099
»	25. R II 216/29	9100
»	25. R II 231/29	9101
»	25. R II 236/29	9102
srpen	1. R I 628/29	9103
»	1. R I 640/29	9104
»	1. R I 642/29	9105
»	8. Rv I 460/29	9106
»	8. Rv I 1178/29	9107
»	8. Rv I 1259/29	9108
»	8. Rv I 1265/29	9109
»	9. R I 567/29	9110
»	9. R I 599/29	9111
»	14. R II 258/29	9112
»	16. R I 553/29	9113
»	16. Rv I 1208/29	9114
»	16. Rv I 1236/29	9115
»	16. Rv II 428/29	9116
»	17. R I 575/29	9117
»	17. Rv I 1925/28	9118
»	17. Rv I 995/29	9119
»	17. Nd I 382/29	9120
»	22. R I 637/29	9121
»	22. Rv I 599/29	9122
»	22. Rv I 654/29	9123
»	22. Rv I 1067/29	9124
»	23. R I 653/29	9125
»	23. R I 664/29	9126
»	23. Rv I 1363/28	9127
»	23. Rv I 561/29	9128
»	23. R II 275/29	9129
»	23. R II 277/29	9130
»	29. R I 560/29	9131

		Čís.
srpen	29. R I 594/29	9132
»	29. R I 644/29	9133
»	29. R I 657/29	9134
»	29. R I 684/29	9135
»	29. Rv I 77/29	9136
»	29. R II 285/29	9137
»	29. R II 304/29	9138
»	30. R I 496/29	9139
»	30. R I 531/29	9140
»	30. R I 536/29	9141
»	30. R I 641/29	9142
»	30. R I 688/29	9143
»	30. R I 690/29	9144
»	30. Rv I 1781/28	9145
»	30. Rv I 1922/28	9146
»	30. Rv I 189/29	9147
»	30. R II 301/29	9148
»	31. R I 580/29	9149
»	31. R I 597/29	9150
»	31. Rv I 1342/29	9151
září	5. R I 564/29	9152
»	5. R I 587/29	9153
»	5. Rv I 1455/28	9154
»	5. Rv I 1558/28	9155
»	5. Rv I 1576/28	9156
»	5. Rv I 1632/28	9157
»	5. Rv II 646/28	9158
»	6. Rv I 186/29	9159
»	6. R II 273/29	9160
»	7. R I 494/29	9161
»	7. R I 589/29	9162
»	7. R I 667/29	9163
»	7. R I 675/29	9164
»	7. Rv I 1485/28	9165
»	7. R II 308/29	9166
»	12. R I 510/29	9167
»	12. R I 532/29	9168
»	12. R I 730/29	9169
»	12. Rv I 1827/28	9170
»	12. Rv II 765/28	9171
»	13. Rv I 1611/28	9172
»	13. Rv I 1635/28	9173
»	13. R II 256/29	9174
»	14. R I 655/29	9175
»	14. R I 731/29	9176
»	14. R II 315/29	9177
»	14. Rv II 333/28	9178
»	14. Rv II 104/29	9179
»	14. Rv II 109/29	9180
»	19. R I 524/29	9181
»	19. R I 544/29	9182
»	19. R I 717/29	9183
»	19. Rv I 88/29	9184
»	19. Rv II 583/29	9185
»	20. R I 749/29	9186

		Čís.
září	20. Rv I 681/28	9187
»	20. Rv I 847/28	9188
»	20. Rv I 879/28	9189
»	20. Rv I 1597/28	9190
»	20. Rv I 1690/28	9191
»	20. Rv I 1867/28	9192
»	20. Rv I 195/29	9193
»	20. Rv I 337/29	9194
»	20. R II 240/29	9195
»	21. R I 738/29	9196
»	21. Rv I 1995/28	9197
»	21. Rv II 276/28	9198
»	21. Rv II 24/29	9199
»	25. R I 704/29	9200
»	25. R I 767/29	9201
»	25. Rv I 1483/28	9202
»	25. Rv I 1735/28	9203
»	25. R II 281/29	9204
»	25. R II 337/29	9205
»	25. Rv II 600/29	9206
»	25. Rv II 623/29	9207
»	26. Rv I 1076/28	9208
»	26. Rv I 1390/28	9209
»	26. Rv I 1468/28	9210
»	27. R I 384/29	9211
»	27. R I 549/29	9212
»	27. R I 561/29	9213
»	27. R I 685/29	9214
»	27. R I 695/29	9215
»	27. R I 742/29	9216
»	27. R I 756/29	9217
»	27. Rv I 1067/28	9218
»	27. Rv I 141/29	9219
»	27. Rv I 1326/29	9220
»	27. R II 298/29	9221
říjen	3. R I 501/29	9222
»	3. R I 710/29	9223
»	3. R I 795/29/1	9224
»	3. Rv I 1761/28	9225
»	3. Rv I 360/29	9226
»	3. R II 267/28	9227
»	3. Rv II 709/28	9228
»	3. Rv II 147/29	9229
»	3. Rv II 515/29	9230
»	3. Rv II 628/29	9231
»	4. R I 530/29	9232
»	4. R I 676/29	9233
»	4. R I 811/29	9234
»	4. Rv I 116/29	9235
»	4. Rv I 200/29	9236
»	4. R II 80/29	9237
»	4. Rv II 270/28	9238
»	4. Rv II 29/29	9239
»	5. R I 404/29	9240
»	5. R I 566/29	9241

		Čís.
říjen	5. R I 577/29	9242
»	5. R I 585/29	9243
»	5. R I 693/29	9244
»	5. Rv I 1460/28	9245
»	5. Rv I 1466/28	9246
»	5. Rv I 1169/29	9247
»	5. R II 243/29	9248
»	5. R II 283/29	9249
»	10. R I 662/29	9250
»	10. R I 723/29	9251
»	10. R I 753/29	9252
»	10. R I 754/29	9253
»	10. Rv I 1301/29	9254
»	10. Nd I 450/29	9255
»	10. R II 341/29	9256
»	10. Rv II 713/28	9257
»	10. Rv II 44/29	9258
»	10. Rv II 153/29	9259
»	10. Rv II 593/29	9260
»	11. R I 604/29	9261
»	11. R I 692/29	9262
»	11. R I 696/29	9263
»	11. R I 802/29	9264
»	11. Rv I 454/29	9265
»	11. R II 251/29	9266
»	11. R II 336/29	9267
»	12. R I 372/29	9268
»	12. R I 621/29	9269
»	12. R I 679/29	9270
»	12. Rv I 1311/29	9271
»	12. Rv I 1377/29	9272
»	12. Rv I 1381/29	9273
»	12. Rv I 1390/29	9274
»	12. R II 274/29	9275
»	14. R I 608/29	9276
»	16. R II 342/29	9277
»	17. Rv I 1906/28	9278
»	17. Rv I 45/29	9279
»	17. Rv I 80/29	9280
»	17. Rv II 585/29	9281
»	18. R I 697/29	9282
»	18. R I 740/29	9283
»	18. R I 773/29	9284
»	18. R I 780/29	9285
»	18. R I 790/29	9286
»	18. R I 801/29	9287
»	18. Rv II 801/28	9288
»	18. Rv II 112/29	9289
»	18. Rv II 142/29	9290
»	19. R I 231/29	9291
»	19. R I 783/29	9292
»	19. R I 809/29	9293
»	19. R I 815/29	9294
»	19. R II 306/29	9295
»	19. Rv II 354/28	9296
»	24. R I 632/29	9297

		Čís.
říjen	24. R I 827/29	9298
»	24. Rv I 1941/28	9299
»	24. Rv I 1493/29	9300
»	24. Rv II 186/29	9301
»	25. R I 661/29	9302
»	25. R I 788/29	9303
»	25. R I 819/29	9304
»	25. Rv I 171/29	9305
»	25. Rv I 193/29	9306
»	25. Rv I 215/29	9307
»	25. Rv I 328/29	9308
»	25. Rv I 876/29	9309
»	25. Rv I 1416/29	9310
»	25. Rv I 1554/29	9311
»	25. Rv II 644/29	9312
»	25. Rv II 664/29	9313
»	26. R I 504/29	9314
»	26. R I 590/29	9315
»	26. R I 759/29	9316
»	26. R I 822/29	9317
»	26. R I 824/29	9318
»	26. R I 831/29	9319
»	26. R I 839/29	9320
»	26. Rv I 1415/29	9321
»	26. R II 286/29	9322
»	26. R II 329/29	9323
»	26. Rv II 110/29	9324
»	26. Rv II 616/29	9325
»	26. Rv II 636/29	9326
»	29. Rv I 1589/28	9327
»	30. R I 854/29	9328
»	30. Rv I 456/29	9329
»	30. R II 361/29	9330
»	30. Rv II 243/29	9331
listopad	7. R I 774/29	9332
»	7. R I 835/29	9333
»	7. R I 862/29	9334
»	7. R I 867/29	9335
»	7. Rv I 493/29	9336
»	8. R I 603/29	9337
»	8. R I 669/29	9338
»	8. R I 755/29	9339
»	8. R I 803/29	9340
»	8. R I 848/29	9341
»	8. Rv I 1952/28	9342
»	8. Rv I 133/29	9343
»	8. Rv I 293/29	9344
»	8. Rv I 1610/29	9345
»	8. R II 347/29	9346
»	8. R II 357/29	9347
»	8. Rv II 599/29	9348
»	9. R I 861/29	9349
»	9. R I 871/29	9350
»	9. Rv I 1311/28	9351
»	9. Rv I 3/29	9352

		Čís.
listopad	9. Rv I 179/29	9353
»	9. Rv I 390/29	9354
»	9. Rv II 478/28	9355
»	9. Rv II 459/29	9356
»	12. Rv I 1792/28	9357
»	12. Rv II 769/28	9358
»	14. R I 768/29	9359
»	14. R I 833/29	9360
»	14. R I 869/29	9361
»	14. R I 903/29	9362
»	14. Rv I 1921/28	9363
»	14. Rv I 228/29	9364
»	14. Rv I 250/29	9365
»	14. Rv I 1699/29	9366
»	14. Rv II 730/28	9367
»	14. Rv I 5/29	9368
»	14. Rv II 234/29	9369
»	15. R I 776/29	9370
»	15. R I 796/29	9371
»	15. R I 857/29	9372
»	15. Rv I 79/29	9373
»	15. Rv I 663/29	9374
»	15. R II 290/29	9375
»	15. Rv II 30/29	9376
»	15. Rv II 96/29	9377
»	16. R I 393/29	9378
»	16. R I 751, 752/29	9379
»	16. R I 877/29	9380
»	16. Rv I 48/29	9381
»	16. Rv I 112/29	9382
»	16. Rv I 366/29	9383
»	16. Rv I 1135/29	9384
»	16. Nd I 519/29	9385
»	16. R II 335/29	9386
»	16. R II 359/29	9387
»	16. R II 375/29	9388
»	16. Rv II 62/29	9389
»	21. R I 923/29	9390
»	21. Rv I 1012/28	9391
»	21. Rv I 1354/28	9392
»	21. Rv I 1774/28	9393
»	21. Rv I 232/29	9394
»	21. Rv I 307/29	9395
»	21. Rv I 533/29	9396
»	21. R II 378/29	9397
»	21. R II 385/29	9398
»	21. Rv II 102/29	9399
»	22. Rv I 37/29	9400
»	22. Rv I 1599/29	9401
»	22. Rv I 1717/29	9402
»	22. R II 348/29	9403
»	22. Rv II 87/29	9404
»	23. R I 842/29	9405
»	23. R I 895/29	9406
»	23. R I 913/29	9407
»	23. Rv I 201/29	9408

		Čís.
listopad	28. R I 647/29	9409
»	28. R I 769/29	9410
»	28. R I 920/29	9411
»	28. Rv I 98/29	9412
»	28. Rv I 706/29	9413
»	28. Rv I 1771/29	9414
»	28. Co I 1/29	9415
»	28. Co I 2/29	9416
»	28. R II 262/29	9417
»	28. Rv II 3/29	9418
»	28. Rv II 170/29	9419
»	29. Rv I 1790/29	9420
»	29. R II 389/29	9421
»	29. Rv II 228/29	9422
»	30. R I 873/29	9423
»	30. R I 914/29	9424
»	30. R I 917/29	9425
»	30. Rv I 1846/28	9426
»	30. Rv I 1607/29	9427
»	30. Rv II 161/29	9428
prosinec	5. R I 859/29	9429
»	5. R I 864/29	9430
»	5. R I 885/29	9431
»	5. Rv I 24/29	9432
»	5. Rv I 451/29	9433
»	5. Rv II 782/28	9434
»	5. Rv II 92/29	9435
»	5. Rv II 121/29	9436
»	6. R I 924/29	9437
»	6. R I 932/29	9438
»	6. Rv I 1820/28	9439
»	6. Rv I 190/29	9440
»	6. Rv I 370/29	9441
»	6. Rv I 660/29	9442
»	6. Rv I 668/29	9443
»	6. R II 380/29	9444
»	6. Rv II 99/29	9445
»	7. R I 852/29	9446
»	7. R I 950/29	9447
»	7. R II 372/29	9448
»	7. R II 392/29	9449
»	12. Pres. 1374/29	9450
»	12. R I 891/29	9451
»	12. Rv I 485/29	9452
»	12. R II 403/29	9453
»	12. R II 408/29	9454
»	12. R II 413/29	9455
»	13. R I 901/29	9456
»	13. R I 933/29	9457
»	13. Rv I 129/29	9458
»	13. Rv I 291/29	9459
»	13. Rv I 469/29	9460
»	13. Rv I 1103/29	9461
»	13. R II 396/29	9462
»	18. R I 955/29	9463
»	18. Rv I 1231/28	9464

		Čís.
prosinec	18. Rv I 1460/28	9465
»	18. Rv I 611/29	9466
»	18. R II 398/29	9467
»	18. Rv II 264/29	9468
»	19. R I 937/29	9469
»	19. R I 978/29	9470
»	19. Rv I 71/29	9471
»	19. Rv I 132/29	9472
»	19. R II 411/29	9473
»	19. Rv II 53/29	9474
»	20. R I 936/29	9475
»	20. R I 939/29	9476
»	20. Rv II 200/29	9477
»	20. Rv II 230/29	9478
»	21. Rv I 368/29	9479
»	21. Rv I 375/29	9480
»	21. Rv II 201/29	9481
»	27. R I 899/29	9482
»	27. R I 960/29	9483
»	27. R I 977/29	9484

		Čís.
prosinec	27. R I 985/29	9485
»	27. Rv I 761/29	9486
»	27. Rv I 1821/29	9487
»	27. Rv II 235/29, R II 132/29	9488
»	28. Pres. 1093/29	9489
»	28. R I 879/29	9490
»	28. R I 979/29	9491
»	28. Rv I 576/29	9492
»	28. R II 409/29	9493
»	29. R I 988/29	9494
»	30. R I 680/29	9495
»	30. R I 683/29	9496
»	30. R I 996/29	9497
»	30. Rv I 810/28/4	9498
»	30. Rv I 819/29	9499
»	30. Rv I 1387/29	9500
»	30. R II 324/29	9501
»	30. R II 442, 443/29	9502

1930:

		Čís.
leden	3. R I 1012/29	9503
»	3. Rv I 688/29	9504
»	3. Rv I 710/29	9505
»	3. R II 441/29	9506
»	3. Rv II 252/29	9507
»	3. Rv II 736/29	9508
»	9. R I 1023/29	9509
»	9. Rv I 1760/29	9510
»	9. R II 434/29	9511
»	9. Rv II 212/29	9512
»	10. R I 1010/29	9513
»	16. R I 909/29	9514
»	16. R I 1016/29	9515
»	16. R I 30/30	9516
»	16. Rv I 115/29	9517
»	16. Rv I 428/29	9518
»	16. Rv I 613/29	9519
»	16. Rv I 881/29	9520
»	16. Rv I 5/30	9521
»	16. Rv II 27/29	9522
»	17. R I 883/29	9523
»	17. R I 946/29	9524
»	17. R I 1005/29	9525
»	17. R I 1020/29	9526
»	17. R I 1021/29	9527
»	17. R I 1022/29	9528
»	17. R I 1027/29	9529
»	17. R I 20/30	9530
»	17. Rv I 20/29	9531
»	17. Rv I 548/29	9532

		Čís.
leden	17. Rv I 582/29	9533
»	17. Rv I 696/29	9534
»	17. Rv I 721/29	9535
»	17. Rv I 1818/29	9536
»	17. R II 345/29	9537
»	17. Rv II 61/29	9538
»	17. Rv II 317/29	9539
»	17. Rv II 318/29	9540
»	17. Rv II 362/29	9541
»	18. R I 602/29	9542
»	18. R I 1001/29	9543
»	18. R I 1025/29	9544
»	18. R I 6/30	9545
»	18. Rv I 278/29	9546
»	18. Rv I 708/29	9547
»	18. Rv I 743/29	9548
»	18. Rv I 1900/29	9549
»	18. Rv I 1966/29	9550
»	18. R II 453/29	9551
»	18. Rv II 299/29	9552
»	22. Rv I 445/29	9553
»	23. R I 1037/29	9554
»	23. R I 1/30	9555
»	23. R II 3/30	9556
»	23. Rv II 148/29	9557
»	23. Rv II 370/29	9558
»	23. Rv II 403/29	9559
»	23. Rv II 791/29	9560
»	23. Rv II 802/29	9561
»	24. R I 967/29	9562

		Čís.
leden	24. R I 13/30	9563
»	24. R I 23/30	9564
»	24. R I 39/30	9565
»	24. Rv I 1965/29	9566
»	24. Rv I 1982/29	9567
»	24. Rv II 166/29	9568
»	24. Rv II 249/29	9569
»	24. Rv II 300/29	9570
»	24. Rv II 5/30	9571
»	25. R I 4/30	9572
»	25. R I 9/30	9573
»	25. Rv I 1848/29	9574
»	25. R II 446/29	9575
»	25. R II 450/29	9576
»	30. R I 1017/29	9577
»	30. R I 8/30	9578
»	30. R I 33/30	9579
»	30. Rv I 247/29	9580
»	30. Rv I 630/29	9581
»	30. Rv I 962/29	9582
»	30. Rv I 1870/29	9683
»	30. R II 19/30	9584
»	30. R II 20/30	9585
»	31. R I 44/30	9586
»	31. R I 45/30	9587
»	31. R I 47/30	9588
»	31. R I 70/30	9589
»	31. Rv I 213/29	9590
»	31. Rv I 811/29	9591
»	31. Rv I 860/29	9592
»	31. Rv I 1033/29	9593
»	31. Rv I 1036/29	9594
»	31. Rv I 1758/29	9595
»	31. Rv I 2091/29	9596
»	31. Rv II 386/29	9597
únor	1. R I 785/29	9598
»	1. R I 992/29	9599
»	1. R I 12/30	9600
»	1. R I 27/30	9601
»	1. R I 43/30	9602
»	1. Rv I 793/29	9603
»	1. Rv I 929/29	9604
»	1. Rv I 968/29	9605
»	1. Rv I 1007/29	9606
»	1. Rv I 1294/29	9607
»	1. R II 437/29	9608
»	1. R II 12/30	9609
»	1. Rv II 210/29	9610
»	1. Rv II 211/29	9611
»	6. R I 29/30	9612
»	6. R I 60/30	9613
»	6. R I 62/30	9614
»	6. R I 63/30	9615
»	6. Rv I 879/29	9616
»	6. Rv I 1028/29	9617
únor	6. R II 415/29	9618
»	6. R II 6/30	9619
»	6. R II 26/30	9620
»	6. R II 27/30	9621
»	6. Rv II 354/29	9622
»	7. R I 938/29	9623
»	7. R I 999/29	9624
»	7. R I 1029/29	9625
»	7. R I 68/30	9626
»	7. Rv I 598/29	9627
»	7. Rv I 918/29	9628
»	7. Rv I 1054/29	9629
»	7. Rv I 1798/29	9630
»	7. Rv II 882/29	9631
»	8. R I 53/30	9632
»	8. R I 69/30	9633
»	8. Rv I 619/29	9634
»	8. Rv I 674/29	9635
»	8. Rv I 729/29	9636
»	8. Rv I 910/29	9637
»	8. Rv II 309/29	9638
»	8. Rv II 310/29	9639
»	13. R I 57/30	9640
»	13. R I 61/30	9641
»	13. R I 71/30	9642
»	13. Rv I 780/29	9643
»	13. Rv I 1071/29	9644
»	13. Rv I 164/30	9645
»	13. Co I 4/29	9646
»	13. R II 24/30	9647
»	13. Ck II 1/29	9648
»	14. Rv I 960/29	9649
»	14. R II 39/30, 59/30	9650
»	14. Rv II 203/29	9651
»	15. Rv I 539/29	9652
»	15. Rv I 776/29	9653
»	15. Rv I 1163/29	9654
»	15. Rv I 24/30	9655
»	15. Rv I 126/30	9656
»	15. Rv II 314/29	9657
»	15. Rv II 448/29	9658
»	20. R I 42/30	9659
»	20. R I 94/30	9660
»	20. Rv I 762/29	9661
»	20. Rv I 1516/29	9662
»	20. R II 43/30	9663
»	20. Rv II 405/29	9664
»	21. R I 37/30	9665
»	21. Rv I 901/29	9666
»	21. Co I 5/29	9667
»	21. R II 428/29	9668
»	21. R II 11/30	9669
»	21. Rv II 196/29	9670
»	21. Rv II 489/29	9671
»	22. R I 36/30	9672
»	22. R I 101/30	9673

		Čís.
únor	22. Rv I 379/29	9674
»	22. Rv I 406/29	9675
»	22. Rv I 516/29	9676
»	22. Rv I 844/29	9677
»	22. Rv I 886/29	9678
»	22. Rv I 1128/29	9679
»	22. Rv I 1167/29	9680
»	22. Rv I 44/30	9681
»	22. Rv I 213/30	9682
»	22. R II 44/30	9683
»	22. R II 51/30	9684
»	22. Rv II 242/29	9685
»	22. Rv II 322/29	9686
»	27. R I 762/29	9687
»	27. Rv I 1993/29	9688
»	27. R II 55/30	9689
»	27. Rv II 87/30	9690
»	28. R I 1013/29	9691
»	28. R I 106/30	9692
»	28. Rv I 321/29	9693
»	28. Rv I 759/29	9694
»	28. Rv I 809/29	9695
»	28. Rv I 951/29	9696
»	28. Rv I 338/30	9697
»	28. Rv II 300/29	9698
»	28. R II 45/30	9699
březen	1. Rv I 740/29	9700
»	1. Rv II 246/29	9701
»	6. R I 111/30	9702
»	6. R I 115/30	9703
»	6. Rv I 812/29	9704
»	6. Rv I 835/29	9705
»	6. Rv I 885/29	9706
»	6. Rv I 1011/29	9707
»	6. N I 36/30	9078
»	6. R II 65/30	9709
»	6. Rv II 476/29	9710
»	6. Rv II 86/30	9711
»	8. Rv I 1051/29	9712
»	8. Rv I 255/30	9713
»	8. R II 62/30	9714
»	8. R II 63/30	9715
»	8. R II 75/30	9716
»	8. Rv II 409/29	9717
»	11. R II 25/30	9718
»	13. R I 77/30	9719
»	13. R I 116/30	9720
»	13. R I 128/30	9721
»	13. Rv I 1216/29	9722
»	13. Rv I 1633/29	9723
»	13. Rv I 194/30	9724
»	13. R II 60/30	9725
»	13. R II 67/30	9726
»	13. R II 71/30	9727
»	13. Rv II 247/29	9728
březen	13. Rv II 514/29	9729
»	14. R I 92/30	9730
»	14. R I 103/30	9731
»	14. R I 119/30	9732
»	14. Rv I 789/29	9733
»	14. Rv I 965/29	9734
»	14. Rv I 998/29	9735
»	14. Rv I 2064/29	9736
»	14. Rv I 311/30	9737
»	14. R II 74/30	9738
»	14. R II 79/30	9739
»	15. R I 791/29	9740
»	15. R I 110/30	9741
»	15. R I 147/30	9742
»	15. R I 151/30	9743
»	15. Rv I 1155/29	9744
»	15. R II 72/30	9745
»	15. R II 92/30	9746
»	20. R I 105/30	9747
»	20. Rv I 1058/29	9748
»	20. Rv I 1151/29	9749
»	20. R II 17/30	9750
»	20. R II 83/30	9751
»	20. Rv II 349/29	9752
»	21. R I 165/30	9753
»	21. R I 185/30	9754
»	21. Rv I 1127/29	9755
»	21. Rv I 1148/29	9756
»	21. Rv I 219/30	9757
»	21. R II 90/30	9758
»	21. Rv II 477/29	9759
»	22. R I 134/30	9760
»	22. Rv I 720/29	9761
»	22. Rv I 873/29	9762
»	22. Rv I 1061/29	9763
»	22. Rv I 1248/29	9764
»	22. Rv I 409/30	9765
»	22. Rv II 498/29	9766
»	27. R I 114/30	9767
»	27. R I 152/30	9768
»	27. R I 164/30	9769
»	27. Rv I 771/29	9770
»	27. Rv I 785/29	9771
»	27. R II 89/30	9772
»	28. R I 72/30	9773
»	28. R I 100/30	9774
»	28. R I 173/30	9775
»	28. R I 178/30	9776
»	28. Rv I 1170/29	9777
»	28. Rv I 36/30	9778
»	28. Rv I 500/30	9779
»	28. Rv II 331/29	9780
»	28. Rv II 351/29	9781
»	28. Rv II 127/30	9782
»	29. R I 204/30	9783
»	29. Rv I 362/30	9784
»	29. Rv II 610/29	9785

		Čís.
duben	3. R I 22/30	9786
»	3. R I 127/30	9787
»	3. Co I 6/29	9788
»	3. Co I 1/30	9789
»	3. R II 95/30	9790
»	3. Co II 2/29	9791
»	4. R I 98/30	9792
»	4. R I 145/30	9793
»	4. R I 153/30	9794
»	4. R I 167/30	9795
»	4. Rv I 954/29	9796
»	4. Rv I 421/30	9797
»	4. R II 69/30	9798
»	4. Rv II 468/29	9799
»	5. R I 900/29	9800
»	5. R I 143/30	9801
»	5. R I 182/30	9802
»	5. R I 186/30	9803
»	5. R I 197/30	9804
»	5. R I 232/30	9805
»	5. Rv I 1486/29	9806
»	5. R II 99/30	9807
»	7. Rv II 3/30	9808
»	10. R I 170/30	9809
»	10. R I 237/30	9810
»	10. Rv I 1312/29	9811
»	10. Rv I 4/30	9812
»	10. Rv II 345/29	9813
»	11. R I 131/30	9814
»	11. R I 148/30	9815
»	11. R I 241/30	9816
»	11. Rv I 1284/29	9817
»	11. Rv I 1322/29	9818
»	11. Rv I 1431/29	9819
»	11. Rv I 2047/29	9820
»	12. R I 133/30	9821
»	12. R I 162/30	9822
»	12. R I 191/30	9823
»	12. Rv I 1245/29	9824
»	12. Rv II 274/29	9825
»	12. Rv II 549/29	9286
»	12. Rv II 45/30	9827
»	14. R I 226/30	9828
»	14. R I 238/30	9829
»	14. Rv I 1110/29	9830
»	14. Rv I 1338/29	9831
»	14. Rv I 523/30	9832
»	14. R II 118/30	9833
»	15. Rv I 948/29	9834
»	15. Rv I 1492/29	9835
»	15. Rv I 1980/29	9836
»	15. Rv II 364/29	9837
»	15. Rv II 414/29	9838
»	16. R I 225/30	9839
»	16. Rv I 1024/29	9840
»	16. Rv I 1210/29	9841

		Čís.
duben	16. Rv I 557/30	9842
»	16. Rv II 450/29	9843
»	16. Rv II 625/29	9844
»	16. Nd II 39/30	9845
»	24. R I 125/30	9846
»	24. R I 231/30	9847
»	24. Rv I 246/30	9848
»	25. R I 256/30	9849
»	25. R I 258/30	9850
»	25. R I 275/30	9851
»	25. Rv I 1298/29	9852
»	25. Rv I 576/30	9853
»	25. Co I 8/30	9854
»	25. R II 110/30	9855
»	25. R II 113/30	9856
»	25. R II 124/30	9857
»	25. R II 134/30	9858
»	25. Rv II 350/29	9859
»	25. Rv II 453/29	9860
»	25. Rv II 557/29	9861
»	25. Rv II 571/29	9862
»	25. Rv II 624/29	9863
»	26. R I 58/30	9864
»	26. R I 202/30	9865
»	26. R I 242/30	9866
»	26. R I 249/30	9867
»	26. Rv I 917/29	9868
»	26. Rv I 1448/29	9869
»	26. Rv I 611/30	9870
»	26. Rv II 424/29	9871
»	30. R I 194/30	9872
květen	2. R I 284/30	9873
»	2. R I 295/30	9874
»	2. Rv I 1164/29	9875
»	2. Rv I 1700/29	9876
»	2. Co I 8/29	9877
»	2. R II 139/30	9878
»	2. Rv II 359/29	9879
»	2. Rv II 485/29	9880
»	2. Rv II 33/30	9881
»	3. R I 209/30	9882
»	3. R I 260/30	9883
»	3. R I 264/30	9884
»	3. R I 280/30	9885
»	3. Rv I 297/30	9886
»	3. R II 125/30	9887
»	3. R II 141/30	9888
»	3. Rv II 772/29	9889
»	7. Rv II 389/29	9890
»	8. R I 281/30	9891
»	8. R I 321/30	9892
»	8. Rv I 1337/29	9893
»	8. Rv I 1411/29	9894
»	8. Rv I 1593/29	9895
»	8. Rv I 448/30	9896

		Čís.
květen	8. R II 108/30	9897
»	8. R II 133/30	9898
»	9. R I 304/30	9899
»	9. Rv I 1274/29	9900
»	9. Rv I 1635/29	9901
»	9. Co I 3/30	9902
»	9. Rv II 435/29	9903
»	9. Rv II 25/30	9904
»	10. R I 229/30	9905
»	10. R I 247/30	9906
»	10. R I 317/30	9907
»	10. R I 333/30	9908
»	10. Rv I 1378/29	9909
»	10. Rv I 1382/29	9910
»	10. Rv I 1403/29	9911
»	10. Rv II 207/29	9912
»	10. Rv II 258/29	9913
»	15. R I 81/30	9914
»	15. Rv I 786/29	9915
»	15. Rv I 770/30	9916
»	16. R I 298/30	9917
»	16. R I 300/30	9918
»	16. R I 327/30	9919
»	16. R I 329/30	9920
»	17. R I 207/30	9921
»	17. Rv I 1090/29	9922
»	17. Rv I 846/30	9923
»	21. R I 253/30	9924
»	21. R I 364/30	9925
»	21. Rv I 912/29	9926
»	21. Rv I 996/29	9927
»	22. R I 302/30	9928
»	22. Rv I 1215/29	9929
»	22. Rv I 1389/29	9930
»	22. Rv I 1715/29	9931
»	22. Rv II 493/29	9932
»	22. Rv II 532/29	9933
»	22. Rv II 673/29	9934
»	23. R I 271/30	9935
»	23. R I 301/30	9936
»	23. R I 337/30	9937
»	23. Rv I 1350/29	9938
»	23. Rv II 620/29	9939
»	24. R I 223/30	9940
»	24. R I 352/30	9941
»	24. R II 127/30	9942
»	24. R II 168/30	9943
»	24. Rv II 605/29	9944
»	24. Rv II 201/30	9945
»	30. R I 274/30	9946
»	30. R I 349/30	9947
»	30. R I 363/30	9948
»	30. Rv I 1181/29	9949
»	30. Rv I 1278/29	9950
»	31. R I 268/30	9951
»	31. Rv I 1354/29	9952
»	31. Rv I 1708/29	9953

		Čís.
červen	2. Rv I 441/30	9954
»	4. Rv I 1799/29	9955
»	5. R I 273/30	9956
»	5. R I 336/30	9957
»	5. R I 362/30	9958
»	5. R I 371/30	9959
»	5. Rv I 640/29	9960
»	5. Rv I 1272/29	9961
»	5. Rv I 1368/29	9962
»	5. R II 122/30	9963
»	5. R II 174/30	9964
»	5. R II 200/30	9965
»	6. R I 262/30	9966
»	6. R I 377/30	9967
»	6. Rv I 866/29	9968
»	6. Rv I 1244/29	9969
»	6. Rv I 1543/29	9970
»	6. Rv I 1557/29	9971
»	6. R II 191/29	9972
»	7. R I 135/30	9973
»	7. Rv I 1873/29	9974
»	7. R II 196/30	9975
»	12. R I 374/30	9976
»	12. Rv I 1125/29	9977
»	12. Rv I 1388/29	9978
»	12. R II 143/30	9979
»	12. R II 194/30	9980
»	12. R II 195/30	9981
»	13. R I 367/30	9982
»	13. Rv I 915/29	9983
»	13. Rv I 1111/29	9984
»	13. Rv II 189/30	9985
»	13. Rv II 527/29	9986
»	13. Rv II 533/29	9987
»	13. Rv II 581/29	9988
»	13. Rv II 696/29	9989
»	14. R I 353/30	9990
»	14. R I 415/30	9991
»	14. Rv I 930/29	9992
»	14. Rv I 1363/29	9993
»	14. Rv I 1370/29	9994
»	14. Rv I 1437/29	9995
»	14. Rv I 2009/29	9996
»	14. Rv I 925/30	9997
»	14. R II 180/30	9998
»	14. Rv II 739/29	9999
»	14. Rv II 345/30	10000
»	18. R I 400/30	10001
»	18. Rv I 1968/29	10002
»	18. Rv II 517/29	10003
»	20. R I 230/30	10004
»	20. R I 389/30	10005
»	20. R I 395/30	10006
»	20. Rv I 1393/29	10007
»	20. Rv I 1396/29	10008
»	20. Rv I 1434/29	10009

		Čís.
červen	20. Rv I 1451/29	10010
»	20. Rv I 1865/29	10011
»	20. Rv I 1911/29	10012
»	20. Rv I 110/30	10013
»	20. Rv II 621/29	10014
»	20. Rv II 813/29	10015
»	20. Rv II 388/30	10016
»	21. R I 386/30	10017
»	21. R I 420/30	10018
»	21. Rv I 1424/29	10019
»	24. R I 416/30	10020
»	24. R I 432/30	10021
»	24. R I 445/30	10022
»	24. R I 462/30	10023
»	24. R I 476/30	10024
»	24. Rv I 1056/29	10025
»	24. R II 183/30	10026
»	24. R II 208/30	10027
»	24. Rv II 589/29	10028
»	24. Rv II 436/30	10029
»	25. R I 431/30	10030
»	25. R I 465/30	10031
»	25. Rv I 624/29	10032
»	25. Rv I 1631/29	10033
»	25. Rv I 1788/29	10034
»	25. Rv II 528/29	10035
»	25. Rv II 547/29	10036
»	25. Rv II 713/29	10037
»	26. R I 217/30	10038
»	26. R I 387/30	10039
»	26. R I 410/30	10040
»	26. R I 418/30	10041
»	26. R I 423/30	10042
»	26. R I 438/30	10043
»	26. R I 444/30	10044
»	26. R I 470/30	10045
»	26. Rv I 980/29	10046
»	26. Rv I 1476/29	10047
»	26. Rv I 1640/29	10048
»	26. Rv I 151/30	10049
»	26. R II 201/30	10050
»	26. R II 203/30	10051
»	26. R II 228/30	10052
»	27. R I 407/30	10053
»	27. R I 437/30	10054
»	27. Rv I 927/29	10055
»	27. Rv I 1559/29	10056
»	27. Rv I 1618/29	10057
»	27. Rv I 2090/29	10058
»	27. Rv II 676/29	10059
»	28. R I 447/30	10060
»	28. R I 471/30	10061
»	28. Rv I 1490/29	10062
»	28. Rv I 1580/29	10063
»	28. R II 163/30	10064
»	30. Rv I 1506/29	10065
»	30. Rv I 1681/29	10066
»	30. Rv I 1734/29	10067

		Čís.
červen	30. Rv I 1140/30	10068
červenec	3. R I 345/30	10069
»	3. R I 390/30	10070
»	3. R I 458—460/30	10071
»	3. Rv I 1107/30	10072
»	3. R II 230/30	10073
»	4. Rv I 1507/29	10074
»	7. Rv I 1333/29	10075
»	9. Rv I 1654/29	10076
»	10. R I 549/30	10077
»	11. Rv II 75/30	10078
»	18. Rv I 850/30	10079
»	18. R II 275/30	10080
»	23. R I 508/30	10081
»	25. R II 155/30	10082
»	31. R II 277/30	10083
srpen	9. Rv II 557/30	10084
»	13. R I 621/30	10085
»	21. R II 278/30	10086
»	22. R I 598/30	10087
»	22. R I 636/30	10088
»	22. Rv I 950/30	10089
»	22. R II 263/30	10090
»	22. Rv II 440/30	10091
»	23. R I 643/30	10092
»	28. R I 541/30	10093
»	28. R I 576/30	10094
»	28. R I 652/30	10095
»	28. R I 654/30	10096
»	28. R I 679—694/30	10097
»	28. R I 683/30	10098
»	28. Rv I 1385/30	10099
»	29. R I 449/30	10100
»	29. R I 635/30	10101
»	29. R I 651/30	10102
»	29. R I 666/30	10103
»	29. Rv I 1677/30	10104
»	29. R II 317/30	10105
září	4. R I 339/30	10106
»	4. R I 530/30	10107
»	4. R I 574/30	10108
»	4. R I 591/30	10109
»	4. R I 633/30	10110
»	4. Rv II 895/29	10111
»	5. R I 489/30	10112
»	5. R I 516/30	10113
»	5. R I 584/30	10114
»	5. R I 607/30	10115
»	5. R I 608/30	10116
»	5. R I 685/30	10117
»	5. Rv I 1497/30	10118
»	5. R II 259/30	10119
»	5. Rv II 429/29	10120
»	5. Rv II 536/29	10121
»	6. R I 483/30	10122

		Čís.
září	6. R I 518/30	10123
»	6. R I 532/30	10124
»	6. R I 581/30	10125
»	6. R II 178/30	10126
»	6. R II 313/30	10127
»	11. R I 466/30	10128
»	11. R I 488/30	10129
»	11. R I 536/30	10130
»	11. R I 561/30	10131
»	11. Rv I 1837/29	10132
»	11. Rv I 1844/29	10133
»	11. Rv II 816/29	10134
»	12. R I 487/30	10135
»	12. R I 490/30	10136
»	12. R I 618/30	10137
»	12. R I 638/30	10138
»	12. R I 650/30	10139
»	12. R II 324/30	10140
»	12. R II 331/30	10141
»	13. Rv I 1176/30	10142
»	13. R II 241/30	10143
»	18. R I 558/30	10144
»	18. R I 714/30	10145
»	18. Rv I 1518/29	10146
»	18. Rv II 614/29	10147
»	18. Rv II 641/29	10148
»	19. R I 515/30	10149
»	19. R I 659/30	10150
»	19. Rv I 1562/29	10151
»	19. Rv I 1739/29	10152
»	19. Rv I 1974/29	10153
»	19. Rv I 2082/29	10154
»	19. Rv I 418/30	10155
»	19. Rv I 1219/30	10156
»	19. R II 116/30	10157
»	19. R II 287/30	10158
»	19. R II 341/30	10159
»	20. R I 566/30	10160
»	20. Rv I 1998/29	10161
»	20. Rv I 936/30	10162
»	20. R II 322/30	10163
»	20. Rv II 592/29	10164
»	25. R I 716/30	10165
»	25. Rv I 1439/29	10166
»	25. Rv I 1651/29	10167
»	25. R II 224/30	10168
»	25. R II 225/30	10169
»	25. Rv II 505/30	10170
»	26. R I 610/30	10171
»	26. Rv I 1527/29	10172
»	26. Rv I 1667/29	10173
»	26. Rv I 1783/29	10174
»	26. Rv I 1807/29	10175
»	26. Rv I 1811/29	10176
»	26. Rv I 1539/30	10177
»	26. R II 229/30	10178
»	26. Rv II 692/29	10179

		Čís.
září	27. R I 603/30	10180
»	27. R I 673/30	10181
»	27. R I 688/30	10182
»	27. Rv I 1126/29	10183
»	27. Rv I 1853/29	10184
»	27. Rv I 1945/29	10185
»	27. Rv I 1953/29	10186
»	27. R II 117/30	10187
»	27. R II 309/30	10188
»	27. Rv II 799/29	10189
»	27. Rv II 860/29	10190
»	29. R I 719/30	10191
»	29. Rv I 1619/29	10192
»	29. R II 311/30	10193
»	29. R II 320/30	10194
»	29. Rv II 695/29	10195
říjen	2. R I 689/30	10196
»	2. Rv I 1519/29	10197
»	2. Rv I 1973/29	10198
»	2. Rv I 1992/29	10199
»	2. Rv II 784/29	10200
»	2. Rv II 372/30	10201
»	3. R I 614/30	10202
»	3. R I 755/30	10203
»	3. Rv II 814/29	10204
»	4. Rv I 67/30	10205
»	4. R II 237/30	10206
»	4. R II 343/30	10207
»	9. R I 556/30	10208
»	9. R I 567/30	10209
»	9. R I 609/30	10210
»	9. Rv I 1682/29	10211
»	9. Rv I 1684/29	10212
»	9. R II 332/30	10213
»	9. R II 358/30	10214
»	9. Rv II 735/29	10215
»	9. Rv II 785/29	10216
»	10. R I 662/30	10217
»	10. R I 684/30	10218
»	10. R I 691/30	10219
»	10. R I 695/30	10220
»	10. R I 731/30	10221
»	10. R I 758/30	10222
»	10. Rv I 1238/29	10223
»	10. Rv I 1285/29	10224
»	10. R II 364/30	10225
»	10. R II 374/30	10226
»	11. Rv I 1646/29	10227
»	11. Rv I 1526/30	10228
»	16. R I 211/30	10229
»	16. R I 687/30	10230
»	16. R I 724/30	10231
»	16. Rv I 1430/29	10232
»	16. Rv I 1802/29	10233

			Čís.
říjen	16.	Rv II 801/29	10234
»	17.	Rv I 1542/29	10235
»	17.	Rv I 1571/29	10236
»	18.	R I 474/30	10237
»	18.	R I 779/30	10238
»	18.	Rv I 1860/29	10239
»	18.	Rv I 1878/29	10240
»	18.	Rv I 1975/29	10241
»	18.	Rv I 17/30	10242
»	23.	R I 783/30	10243
»	23.	Rv I 1410/29	10244
»	23.	Rv I 1465/29	10245
»	23.	Rv I 1568/29	10246
»	23.	Rv I 1666/29	10247
»	23.	Rv I 2057/29	10248
»	23.	Rv I 2073/29	10249
»	23.	Rv I 2087/29	10250
»	23.	R II 152/30	10251
»	23.	R II 367/30	10252
»	23.	R II 373/30	10253
»	24.	R I 436/30	10254
»	24.	R I 506/30	10255
»	24.	R I 572/30	10256
»	24.	R I 616/30	10257
»	24.	R I 649/30	10258
»	24.	Rv I 1573/29	10259
»	24.	R II 377/30	10260
»	24.	Rv II 689/29	10261
»	24.	Rv II 23/30	10262
»	25.	R I 343/30	10263
»	25.	R I 760/30	10264
»	25.	R I 766/30	10265
»	25.	R I 775/30	10266
»	25.	R I 814/30	10267
»	25.	Rv I 1548/29	10268
»	25.	Rv I 1864/29	10269
»	25.	Rv I 1886/29	10270
»	25.	Rv I 1923/29	10271
»	25.	Rv I 139/30	10272
»	25.	R II 376/30	10273
»	25.	Rv II 823/29	10274
»	25.	Rv II 616/30	10275
»	27.	R I 725/30	10276
»	27.	R I 734/30	10277
»	27.	Rv I 1204/29	10278
»	27.	Rv I 2042/29	10279
»	27.	Rv I 1746/30	10280
»	27.	N I 115/30	10281
listopad	6.	R I 789/30	10282
»	6.	Rv I 1587/29	10283
»	6.	Rv I 1598/29	10284
»	6.	Rv I 20/30	10285
»	6.	Rv I 831/30	10286
»	6.	Rv I 1656/30	10287
»	6.	R II 356/30	10288

			Čís.
listopad	6.	R II 357/30	10289
»	7.	R I 826/30	10290
»	7.	Rv I 1597/29	10291
»	7.	Rv I 1609/29	10292
»	7.	Rv I 1620/29	10293
»	7.	Rv I 1940/29	10294
»	7.	Rv I 1979/29	10295
»	7.	Rv I 2010/29	10296
»	7.	Rv I 2033/29	10297
»	7.	Rv I 62/30	10298
»	7.	Rv II 286/30	10299
»	7.	Rv II 77/30	10300
»	8.	R I 682/30	10301
»	8.	R I 798/30	10302
»	8.	Rv I 1657/29	10303
»	10.	R I 805/30	10304
»	10.	Rv I 1767/29	10305
»	10.	Rv I 1768/29	10306
»	10.	Rv I 1775/29	10307
»	10.	Rv I 1824/29	10308
»	10.	Rv I 1906/29	10309
»	10.	Rv I 1915/29	10310
»	10.	Rv I 1955/29	10311
»	10.	Rv I 2029/29	10312
»	10.	Rv I 1532/30	10313
»	10.	R II 387/30	10314
»	10.	Rv II 6/30	10315
»	10.	Rv II 7/30	10316
»	11.	Rv I 1882/29	10317
»	11.	Rv I 1562/30	10318
»	11.	R II 378/30	10319
»	11.	Rv II 728/29	10320
»	11.	Rv II 752/29	10321
»	12.	R I 693/30	10322
»	12.	R I 757/30	10323
»	12.	R I 768/30	10324
»	12.	Rv I 1581/29	10325
»	12.	Rv I 1614/29	10326
»	12.	R II 368/30	10327
»	12.	R II 388/30	10328
»	20.	R I 511/30	10329
»	20.	R I 811/30	10330
»	20.	Rv I 1501/29	10331
»	20.	Rv I 1765/29	10332
»	20.	Rv I 1773/29	10333
»	20.	Rv I 155/30	10334
»	20.	R II 383/30	10335
»	21.	Rv I 1792/29	10336
»	21.	Rv I 1838/29	10337
»	21.	Rv I 1894/29	10338
»	21.	Rv I 1947/29	10339
»	21.	R II 411/30	10340
»	21.	Rv II 327/30	10341
»	22.	R I 625/30	10342
»	22.	R I 774/30	10343
»	22.	R I 852/30	10344

			Čís.
listopad	22.	R I 888/30	10345
»	22.	Rv I 1776/29	10346
»	22.	Rv I 1959/29	10347
»	22.	Rv II 511/30	10348
»	24.	Rv I 1294/30	10349
»	24.	Rv II 817/29	10350
»	25.	R I 795/30	10351
»	25.	R I 796/30	10352
»	25.	R I 809/30	10353
»	25.	R I 859/30	10354
»	25.	Rv I 1056/30	10355
»	25.	Rv I 1501/30	10356
»	25.	N I 169/30	10357
»	25.	R II 407/30	10358
»	25.	Rv II 881/29	10359
»	27.	Pres. 522/30	10360
prosinec	4.	R I 777/30	10361
»	4.	R I 808/30	10362
»	4.	R I 843/30	10363
»	4.	R I 851/30	10364
»	4.	Nd I 593/30	10365
»	4.	Rv II 724/29	10366
»	5.	R I 849/30	10367
»	5.	Rv I 1913/29	10368
»	5.	Rv II 868/29	10369
»	6.	Rv I 1845/29	10370
»	6.	Rv I 113/30	10371
»	6.	Rv II 640/30	10372
»	9.	R I 818/30	10373
»	9.	R II 385/30	10374
»	9.	Rv II 818/29	10375
»	9.	Rv II 870/29	10376
»	9.	Rv II 892/29	10377
»	10.	R I 773/30	10378
»	10.	R I 874/30	10379
»	10.	Rv I 73/30	10380
»	10.	R II 403/30	10381
»	10.	R II 420/30	10382
»	10.	R II 430/30	10383

			Čís.
prosinec	10.	Rv II 9/30	10384
»	10.	Rv II 49/30	10385
»	10.	Rv II 679/30	10386
»	10.	Rv II 720/30	10387
»	11.	R I 876/30	10388
»	11.	R I 931/30	10389
»	11.	R II 351/30	10390
»	11.	R II 366/30	10391
»	18.	R I 817/30	10392
»	18.	R I 853/30	10393
»	18.	Rv I 2026/29	10394
»	18.	Rv I 2078/29	10395
»	18.	R II 414/30	10396
»	19.	R I 807/30	10397
»	19.	R I 901/30	10398
»	10.	R I 924/30	10399
»	19.	R II 380/30	10400
»	19.	R II 429/30	10401
»	19.	R II 439/30	10402
»	19.	R II 448/30	10403
»	20.	R I 816/30	10404
»	20.	R I 929/30	10405
»	20.	Rv I 1960/29	10406
»	22.	R I 913/30	10407
»	22.	R I 914/30	10408
»	23.	Rv I 420/30	10409
»	23.	R II 457/30	10410
»	29.	R I 622/30	10411
»	29.	Rv I 1247/29	10412
»	29.	Rv I 1741/29	10413
»	29.	Rv I 2012/29	10414
»	29.	Rv I 1053/30	10415
»	29.	R II 177/30	10416
»	29.	R II 467/30	10417
»	29.	R II 485/30	10418
»	29.	Rv II 876/29	10419
»	30.	R I 940/30	10420
»	30.	R II 463/30	10421
»	30.	Rv II 805/29	10422
»	30.	Rv II 806/29	10423

1931:

			Čís.
leden	7.	R I 953/30	10424
»	7.	R I 969/30	10425
»	7.	Rv II 16/30	10426
»	8.	R I 930/30	10427
»	8.	Rv I 272/30	10428
»	8.	R II 471/30	10429
»	9.	R I 905/30	10430
»	9.	R II 445/30	10431
»	10.	R I 797/30	10432
»	10.	R I 926/30	20433
leden	10.	Rv I 1910/30	10434
»	10.	R II 477/30	10435
»	15.	R I 704/30	10436
»	15.	R I 907/30	10437
»	15.	R I 1004/30	10438
»	15.	R II 480/30	10439
»	15.	Rv II 363/30	10440
»	16.	R I 892/30	10441
»	16.	R I 1020/30	10442
»	16.	R I 1044/30	10443

		Čís.
leden	16. Rv I 270/30	10444
»	16. R II 473/30	10445
»	16. R II 479/30	10446
»	16. R II 481/30	10447
»	16. Rv II 734/30	10448
»	17. R I 925/30	10449
»	17. R I 968/30	10450
»	17. Rv I 2047/30	10451
»	21. Rv I 132/30	10452
»	22. Rv I 964/30	10453
»	22. R I 1045/30	10454
»	22. R I 19/31	10455
»	22. Rv I 159/30	10456
»	22. Rv I 1925/30	10457
»	22. R II 435/30	10458
»	22. R II 437/30	10459
»	22. R II 483/30	10460
»	22. Rv II 875/30/1	10461
»	23. Rv I 1038/30	10462
»	23. Rv I 220/30	10463
»	23. Rv I 2079/30	10464
»	23. R II 447/30	10465
»	23. R II 458/30	10466
»	24. R I 919/30	10467
»	24. R I 1009/30	10468
»	24. R I 1037/30	10469
»	24. R I 1046/30	10470
»	24. R I 2/31	10471
»	24. R I 7/31	10472
»	24. R II 13/31	10473
»	26. R I 949/30	10474
»	26. Rv I 38/30	10475
»	26. R II 490/30	10476
»	29. R I 895/30	10477
»	29. R I 1018/30	10478
»	29. R I 30/31	10479
»	29. Rv I 953/30	10480
»	29. R II 365/30	10481
»	30. R I 900/30	10482
»	30. R I 23/31	10483
»	30. Rv I 327/30	10484
»	30. Rv I 1895/30	10485
»	30. Rv I 1944/30	10486
»	30. Rv II 53/30	10487
»	31. R I 748/30	10488
»	31. R I 1005/30	10489
»	31. R I 1008/30	10490
»	31. R I 1012, 1013/30	10491
»	31. R I 1021/30	10492
»	31. R I 1043/30	10493
»	31. R I 22/31	10494
»	31. R II 359, 360/30	10495
únor	2. R I 17/31	10496
»	2. Rv I 206/30	10497
»	2. R II 10/31	10498
»	2. R II 15/31	10499

		Čís.
únor	2. Rv II 74/30	10500
»	3. R I 928/30	10501
»	3. R I 1017/30	10502
»	3. Rv I 69/30	10503
»	3. Rv I 204/30	10504
»	3. Rv I 260/30	10505
»	3. Rv I 349/30	10506
»	3. Rv II 781/30	10507
»	5. R I 33/31	10508
»	5. R I 38/31	10509
»	5. R I 47/31	10510
»	12. R I 881/30	10511
»	12. R I 954/30	10512
»	12. R I 976/30	10513
»	12. R I 64/31	10514
»	12. R I 66/31	10515
»	12. Rv I 167/30	10516
»	12. Rv I 261/30	10517
»	12. Nd I 31/31	10518
»	12. Nd I 80/31	10519
»	12. R II 14/31	10520
»	12. Rv II 662/30	10521
»	13. R I 932/30	10522
»	13. R I 997/30	10523
»	13. R I 1054/30	10524
»	13. Rv I 26/30	10525
»	13. Rv I 188/31	10526
»	13. N I 174/30	10527
»	14. R I 1026/30	10528
»	14. R I 94/31	10529
»	14. Rv I 347/30	10530
»	14. Rv I 538/30	10531
»	14. Rv I 1342/30	10532
»	14. R II 9/31	10533
»	14. R II 27/31	10534
»	14. Rv II 140/30	10535
»	14. Rv II 903/30	10536
»	16. R I 4/31	10537
»	16. R I 5/31	10538
»	16. R I 11/31	10539
»	16. R I 44/31	10540
»	16. R I 61/31	10541
»	16. R I 68/31	10542
»	16. R I 120/31	10543
»	17. R I 50/31	10544
»	17. Rv I 25/30	10545
»	17. Rv I 300/30	10546
»	17. Rv I 350/30	10547
»	17. R II 482/30	10548
»	17. R II 488/30	10549
»	17. Rv II 31/30	10550
»	20. R I 1002/30	10551
»	20. R I 115/31	10552
»	20. R II 2/31	10553
»	20. Rv II 602/30	10554
»	21. R I 1015/30	10555
»	21. Rv I 39/30	10556

		Čís.
únor	21. R II 440/30	10557
»	21. Rv II 876/30	10558
»	26. R I 1003/30	10559
»	26. R I 1048/30	10560
»	26. R I 97/31	10561
»	26. R I 111/31	10562
»	26. R I 117/31	10563
»	26. Rv I 55/30	10564
»	26. Rv I 192/30	10565
»	26. Rv I 227/30	10566
»	26. Rv I 269/30	10567
»	26. Rv I 322/30	10568
»	26. R II 449/30	10569
»	26. R II 474/30	10570
»	26. R II 489/30	10571
»	26. Rv II 141/30	10572
»	26. Rv II 556/30	10573
»	27. R I 45/31	10574
»	27. R I 48/31	10575
»	27. R I 96/31	10576
»	27. R I 131/31	10577
»	27. R II 41/31	10578
»	27. Rv II 96/30	10579
»	27. Rv II 195/30	10580
»	28. R I 906/30	10581
»	28. Rv I 329/30	10582
»	28. Rv I 376/30	10583
»	28. Rv I 748/30	10584
»	28. Rv I 131/31	10585
»	28. R II 494/30	10586
březen	2. R I 57/31	10587
»	2. R I 119/31	10588
»	2. Rv I 187/30	10589
»	2. Rv I 1198/30	10590
»	2. Rv II 103/30	10591
»	5. R I 98/31	10592
»	5. R I 116/31	10593
»	5. Rv I 1663/30	10594
»	5. R II 29/31	10595
»	5. Rv II 131/30	10596
»	5. Rv II 200/30	10597
»	6. R I 26/31	10598
»	6. R I 34/31	10599
»	6. R I 104/31	10600
»	6. Rv I 278/30	10601
»	6. Rv I 457/30	10602
»	6. R II 456/30	10603
»	6. R II 461/30	10604
»	6. R II 28/31	10605
»	6. R II 51/31	10606
»	12. R I 127/31	10607
»	12. R I 147/31	10608
»	12. R I 157/31	10609
»	12. R I 170/31	10610
»	12. Rv I 424/30	10611
»	12. Rv I 46/31	10612

		Čís.
březen	12. R II 25/31	10613
»	12. R II 37/31	10614
»	12. R II 53/31	10615
»	12. Rv II 72/30	10616
»	12. Rv II 110/30	10617
»	13. R I 772/30/3	10618
»	13. R I 9/31	10619
»	13. Rv I 224/31	10620
»	13. Rv I 331/31	10621
»	14. R I 986/30	10622
»	14. Rv I 497/30	10623
»	14. Rv II 122/30	10624
»	16. R I 169/31	10625
»	16. Rv II 144/30	10626
»	17. R I 85/31	10627
»	17. Rv I 107/30	10628
»	17. Rv I 451/30	10629
»	17. R II 20/31	10630
»	19. Co I 4/30	10631
»	20. Pres. 1285/30	10632
»	20. R II 34/31	10633
»	20. Rv II 228/30	10634
»	21. R I 89/31	10635
»	21. Rv I 472/30	10636
»	21. Rv I 738/30	10637
»	21. R II 498/30	10638
»	21. Rv II 400/30	10639
»	21. Rv II 836/30	10640
»	26. R I 143/31	10641
»	26. Rv I 545/30	10642
»	26. Rv I 829/30	10643
»	26. Rv I 1169/30	10644
»	26. Rv II 202/30	10645
»	27. R I 106/31	10646
»	27. R I 152/31	10647
»	27. R I 173/31	10648
»	27. R I 201/31	10649
»	27. R I 233/31	10650
»	27. Rv II 641/30	10651
»	28. Rv I 549/30	10652
»	28. Rv II 148/30	10653
»	30. Rv I 514/30	10654
»	30. R II 43/31	10655
»	30. R II 90/31	10656
»	30. Rv II 189/30	10657
»	31. R I 154/31	10658
»	31. R I 209/31	10659
»	31. Rv I 550/30	10660
»	31. Rv I 567/30	10661
»	31. R II 92/31	10662
»	31. Rv II 257/30	10663
»	31. Rv II 185/31	10664
duben	1. R I 205/31	10665
»	1. Rv II 569/29	10666
»	2. Rv I 521/30	10667
»	9. R I 186/31	10668

		Čís.
duben	9. R I 194/31	10669
»	9. R I 246/31	10670
»	9. R I 257/31	10671
»	9. Rv I 275/30	10672
»	9. Rv I 547/30	10673
»	9. Rv I 521/31	10674
»	9. Rv II 94/30	10675
»	9. Rv II 813/30	10676
»	9. Rv II 198/31	10677
»	10. R I 833/30	10678
»	10. R I 981—984/30	10679
»	10. R I 118/31	10680
»	10. R I 187/31	10681
»	10. R I 189/31	10682
»	10. Rv I 578/30	10683
»	10. Rv I 1899/30	10684
»	10. Rv II 128/31	10685
»	11. R I 54/31	10686
»	11. R I 220/31	10687
»	11. Rv I 336/30	10688
»	11. Rv I 664/30	10689
»	11. R II 62/31	10690
»	11. Rv II 108/31	10691
»	16. R I 122/31	10692
»	16. R I 199/31	10693
»	16. Rv I 886/30	10694
»	16. R II 65/31	10695
»	16. R II 109/31	10696
»	16. Co II 1/31	10697
»	17. Rv I 404/30	10698
»	17. Rv I 693/30	10699
»	18. R I 204/31	10700
»	18. R I 207/31	10701
»	18. R I 213/31	10702
»	18. R I 252/31	10703
»	18. Rv I 579/30	10704
»	18. Rv I 802/30	10705
»	18. Rv I 969/30	10706
»	18. Rv I 1861/30	10707
»	18. Rv I 1868/30	10708
»	18. Rv I 195/31	10709
»	18. R II 19/31	10710
»	18. R II 79/31	10711
»	18. Rv II 714/30	10712
»	18. Rv II 882/30	10713
»	23. Pres. 916/30	10714
»	23. R I 244/31	10715
»	23. R I 270/31	10716
»	23. R I 291/31	10717
»	23. R I 304/31	10718
»	23. Rv I 630/30	10719
»	23. Rv I 348/31	10720
»	24. R I 224/31	10721
»	24. R I 294/31	10722
»	24. Rv I 1457/30	10723
»	24. Rv I 440/31	10724
»	24. R II 87/31	10725

		Čís.
duben	25. R I 286/31	10726
»	25. R I 300/31	10727
»	25. R I 316/31	10728
»	25. R II 83/31	10729
»	25. Rv II 307/30	10730
»	25. Rv II 298/31	10731
»	27. Rv I 355/31	10732
»	27. Rv II 780/30	10733
»	27. Nd II 32/31	10734
»	27. Nd II 39/31	10735
»	30. R I 177/31	10736
»	30. R I 301/31	10737
»	30. R I 307/31	10738
»	30. R I 308/31	10739
»	30. Rv I 731/30	10740
»	30. Rv I 556/31	10741
»	30. Rv I 670/31	10742
»	30. R II 102/31	10743
»	30. R II 125/31	10744
»	30. Rv II 394/30	10745
»	30. Rv II 112/31	10746
květen	2. R I 212/31	10747
»	2. R I 318/31	10748
»	2. Rv I 542/30	10749
»	2. Rv I 635/30	10750
»	2. Rv I 2126/30	10751
»	2. Rv I 457/31	10752
»	2. R II 132/31	10753
»	2. Rv II 143/30	10754
»	2. Rv II 211/30	10755
»	7. R I 1023/30	10756
»	7. R I 356/31	10757
»	7. Rv I 539/30	10758
»	7. Rv I 1365/30	10759
»	7. Rv I 1611/30	10760
»	7. R II 52/31	10761
»	7. Rv II 860/30	10762
»	8. R I 313/31	10763
»	8. R I 324/31	10764
»	8. Rv I 640/30	10765
»	8. Rv I 143/31	10766
»	8. Rv I 766/31	10767
»	8. Rv I 785/31	10768
»	8. R II 75/31	10769
»	8. R II 156/31	10770
»	8. Rv II 128/30	10771
»	9. R I 192/31	10772
»	9. R I 214/31	10773
»	9. R I 321/31	10774
»	9. Rv I 70/31	10775
»	9. R II 77/31	10776
»	9. R II 153/31	10777
»	15. R I 198/31	10778
»	15. Rv I 122/30	10779
»	15. Rv I 623/30	10780
»	15. Rv I 828/30	10781

		Čís.
květen	15. Rv I 976/30	10782
»	15. Rv I 303/31	10783
»	15. Rv II 229/30	10784
»	15. Rv II 338/30	10785
»	15. Rv II 380/30	10786
»	16. R I 229/31	10787
»	16. R I 371/31	10788
»	16. Rv I 487/30	10789
»	16. Rv I 912/30	10790
»	16. R II 154/31	10791
»	16. Rv II 222/30	10792
»	16. Rv II 458/30	10793
»	18. Nd II 41/31	10794
»	20. R I 149/31	10795
»	20. R I 178/31	10796
»	20. R I 283/31	10797
»	20. R I 287/31	10798
»	20. R I 345/31	10799
»	20. R I 382/31	10800
»	20. Rv I 722/30	10801
»	20. R II 133/31	10802
»	20. R II 151/31	10803
»	20. R II 170/31	10804
»	20. Rv II 382/30	10805
»	20. Rv II 212/31	10806
»	21. Pres. 221/31	10807
»	21. R I 37/31	10808
»	21. Rv I 1482/30	10809
»	21. Rv I 817/31	10810
»	21. Rv II 40/31	10811
»	22. R I 389/31	10812
»	22. Rv I 759/30	10813
»	22. Rv I 1012/30	10814
»	22. Rv I 360/31	10815
»	22. Rv I 563/31	10816
»	22. R II 167/31	10817
»	22. R II 168/31	10818
»	22. R II 176/31	10819
»	22. Rv II 479/30	10820
»	28. R I 340/31	10821
»	28. R I 359/31	10822
»	28. R I 393/31	10823
»	28. Rv I 734/30	10824
»	28. Rv I 745/30	10825
»	28. Rv I 719/31	10826
»	29. R I 81/31	10827
»	29. R I 339/31	10828
»	29. R I 390/31	10829
»	29. R I 414/31	10830
»	29. R I 421/31	10831
»	29. R I 423/31	10832
»	29. Rv I 725/30	10833
»	29. R II 131/31	10834
»	29. R II 163/31	10835
»	29. Rv II 471/30	10836

		Čís.
květen	30. Rv I 1020/30	10837
»	30. R II 155/31	10838
»	30. Rv II 402/30	10839
červen	3. R I 435/31	10840
»	3. R I 443/31	10841
»	3. Rv I 795/30	10842
»	3. Rv I 819/30	10843
»	3. Rv I 830/30	10844
»	3. Rv I 844/30	10845
»	3. R II 185/31	10846
»	3. R II 186/31	10847
»	3. Rv II 40/30	10848
»	3. Rv II 242/30	10849
»	5. R I 261/31	10850
»	5. R I 281/31	10851
»	5. R I 335/31	10852
»	5. R I 434/31	10853
»	5. Rv I 885/30	10854
»	5. Rv II 357/30	10855
»	6. Rv II 454/30	10856
»	11. R I 379/31	10857
»	11. R I 427/31	10858
»	11. R I 472/31	10859
»	11. Rv I 637/30	10860
»	11. Rv I 816/30	10861
»	11. Rv I 369/31	10862
»	11. Rv I 930/31	10863
»	12. R I 478/31	10864
»	12. Rv I 783/30	10865
»	12. Rv I 840/30	10866
»	12. Rv II 292/30	10867
»	13. R I 312/31	10868
»	13. R I 446/31	10869
»	13. Rv I 723/30	10870
»	13. Rv I 876/30	10871
»	13. Rv I 1082/30	10872
»	13. Rv II 405/30	10873
»	13. Rv II 438/30	10874
»	15. R I 288/31	10875
»	15. R I 364/31	10876
»	15. Rv I 2188/30	10877
»	18. R I 210/31	10878
»	18. R I 473/31	10879
»	18. R I 481/31	10880
»	18. R I 500/31	10881
»	18. Rv I 877/30	10882
»	18. Rv II 317/30	10883
»	18. Rv II 362/30	10884
»	18. Rv II 88/31	10885
»	19. Rv I 626/31	10886
»	20. R I 298/31	10887
»	20. Rv I 775/30	10888
»	20. Rv I 898/30	10889
»	20. Rv I 947/31	10890
»	20. Rv II 337/30	10801
»	22. R I 350/31	10892

		Čís.
červen	22. R I 395/31	10893
»	22. Rv II 463/30	10894
»	23. Rv I 951/30	10895
»	23. Rv I 1300/30	10896
»	23. Rv I 1153/31	10897
»	23. R II 143/31	10898
»	23. R II 172/31	10899
»	23. Rv II 389/30	10900
»	25. R I 456/31	10901
»	25. R I 494/31	10902
»	25. R I 516/31	10903
»	25. R II 48/31	10904
»	25. R II 114/31	10905
»	26. R I 265/31	10906
»	26. Rv I 602/30	10907
»	26. Rv I 665/30	10908
»	27. Rv I 543/30	10909
»	27. Rv I 968/30	10910
»	27. Rv I 1002/30	10911
»	30. R I 440/31	10912
»	30. Rv I 352/30	10913
»	30. Rv I 616/30	10914
»	30. Rv II 215/30	10915
červenec	2. R I 559/31	10916
»	2. Rv I 837/31	10917
»	3. R I 508/31	10918
»	3. Rv I 905/31	10919
»	3. Rv I 1195/31	10920
»	3. Rv II 397/31	10921
»	22. R I 565/31	10922
»	22. R I 598/31	10923
»	22. R I 607/31	10924
»	22. Rv I 1730/30	10925
»	22. Rv II 603/30	10926
»	31. R I 640/31	10927
»	31. R II 226/31	10928
srpen	6. R I 557/31	10929
»	6. R I 606/31	10930
»	6. R I 662/31	10931
»	11. Rv I 1436/31	10932
»	11. R II 250/31	10933
»	19. R I 240/31	10934
»	19. R II 128/31	10935
»	22. R II 251/31	10936
»	27. R I 711/31	10937
»	28. Rv I 1/31	10938
»	29. R I 554/31	10939
září	3. R I 392/31	10940
»	3. R I 663/31	10941
»	3. Rv I 945/30	10942
»	3. Rv I 499/31	10943
»	3. Rv I 1331/31	10944
»	3. Rv I 1502/31	10945

		Čís.
září	3. R II 196/31	10946
»	3. R II 224/31	10947
»	4. R I 490/31	10948
»	4. R I 505/31	10949
»	4. R I 523/31	10950
»	4. Rv I 701/30	10951
»	4. Rv I 2245/30	10952
»	4. Rv I 458/31	10953
»	4. Rv II 366/30	10954
»	5. R I 511/31	10955
»	5. R I 522/31	10956
»	5. R I 534/31	10957
»	5. R II 204/31	10958
»	5. R II 223/31	10959
»	7. R I 448/31	10960
»	7. R I 586/31	10961
»	8. R I 474/31	10962
»	8. R I 527/31	10963
»	8. R I 537/31	10964
»	8. R I 547/31	10965
»	8. R I 568/31	10966
»	8. R I 677/31	10967
»	8. R I 740/31	10968
»	8. Rv I 1001/30	10969
»	8. Rv I 1064/30	10970
»	8. Rv I 1087/30	10971
»	8. Rv I 1434/30	10972
»	8. Rv I 2201/30	10973
»	8. Rv I 2301/30	10974
»	8. R II 56/31/3	10975
»	8. R II 142/31	10976
»	8. R II 235/31	10977
»	8. Rv II 441/31	10978
»	9. R I 567/31	10979
»	9. R I 596/31	10980
»	9. R II 225/31	10981
»	9. Rv II 350/30	10982
»	9. Rv II 353/30	10983
»	17. R I 617/31	10984
»	17. R I 731/31	10985
»	17. Rv I 1107/31	10986
»	17. Rv I 1129/31	10987
»	17. Rv I 1130/31	10988
»	17. Rv I 1303/31	10989
»	17. Nd I 429/31	10990
»	17. R II 246/31	10991
»	17. R II 252/31	10992
»	17. Rv II 309/30	10993
»	17. Rv II 561/31	10994
»	18. R I 495/31	10995
»	18. R I 583/31	10996
»	18. R I 645/31	10997
»	18. R I 673/31	10998
»	18. Rv I 658/30	10999
»	18. Rv I 900/30	11000
»	18. Rv I 1202/30	11001
»	18. Rv I 1711/30	11002

		Čís.
září	18. R II 203/31	11003
»	18. Rv II 315/30	11004
»	19. R I 329/31	11005
»	19. R I 571/31	11006
»	19. R I 589/31	11007
»	19. R I 724/31	11008
»	19. R I 751/31	11009
»	19. Rv I 1232/30	11010
»	19. Rv I 1276/30	11011
»	19. Rv I 1150/31	11012
»	19. Rv I 1590/31	11013
»	21. R I 404/31	11014
»	21. R I 465/31	11015
»	21. R I 540/31	11016
»	21. R I 627/31	11017
»	21. Rv I 1222/30	11018
»	21. Rv I 1223/30	11019
»	21. Rv I 1327/30	11020
»	21. Rv I 1427/30	11021
»	21. R II 201/31	11022
»	22. R I 543/31	11023
»	22. R I 549/31	11024
»	22. R I 697/31	11025
»	22. Rv I 927/30	11026
»	22. Rv I 2119/30	11027
»	22. Rv I 1503/31	11028
»	22. Nd I 439/31	11029
»	22. R II 264/31	11030
»	23. R I 238/31	11031
»	23. R I 556/31	11032
»	23. Rv I 1007/30	11033
»	23. R II 210/31	11034
»	23. R II 280/31	11035
»	24. R I 734/31	11036
říjen	1. R I 563/31	11037
»	1. R I 649/31	11038
»	1. R I 803/31	11039
»	1. Rv I 455/30	11040
»	1. Rv I 854/30	11041
»	1. Rv I 1322/30	11042
»	1. R II 289/31	11043
»	1. Rv II 261/30	11044
»	1. Rv II 229/31	11045
»	2. R I 580/31	11046
»	2. R I 633/31	11047
»	2. R I 683/31	11048
»	2. R I 718/31	11049
»	2. R I 765/31	11050
»	2. Rv I 1163/30	11051
»	2. Rv I 1446/31	11052
»	3. R I 613/31	11053
»	3. R I 681/31	11054
»	3. Rv I 1084/30	11055
»	3. Rv I 1288/30	11056
»	3. Rv I 1304/30	11057
»	3. Rv I 1549/30	11058

		Čís.
říjen	3. Rv I 1651/31	11059
»	3. Rv II 544/31, R II 237/31	11060
»	5. R I 614/31	11061
»	5. R I 652/31	11062
»	5. Rv I 1929/30	11063
»	5. Rv I 365/31	11064
»	5. Rv I 1076/31	11065
»	5. Rv I 1358/31	11066
»	5. Rv I 1401/31	11067
»	5. R II 228/31	11068
»	6. R I 512/31	11069
»	6. R I 789/31	11070
»	6. Rv I 1335/30	11071
»	15. R I 472/31/2	11072
»	15. R I 833/31	11073
»	15. Rv I 972/30	11074
»	15. Rv I 1117/30	11075
»	15. Rv I 1200/30	11076
»	15. Rv I 1329/30	11077
»	15. Rv I 1120/31	11078
»	15. Rv I 1593/31	11079
»	15. Rv I 1631/31	11080
»	15. Rv I 1680/31	11081
»	15. R II 292/31	11082
»	15. Nd II 102/31	11083
»	16. R I 611/31	11084
»	16. R I 641, 642/31	11085
»	16. R I 825/31	11086
»	16. Rv I 1596/30	11087
»	16. Rv I 1585/31	11088
»	17. R I 575/31	11089
»	17. R I 828/31	11090
»	17. Rv I 1080/30	11091
»	17. Rv I 109/31	11092
»	17. R II 291/31	11093
»	17. R II 309/31	11094
»	17. Rv II 401/30	11095
»	19. R I 579/31	11096
»	19. R I 723/31	11097
»	19. R I 778/31	11098
»	19. R I 811/31	11099
»	19. Rv I 661/30	11100
»	19. Rv I 737/30	11101
»	19. Rv I 812/30	11102
»	19. Rv I 2195/30	11103
»	19. Rv II 303/30	11104
»	20. R I 800/31	11105
»	20. R I 824/31	11106
»	20. Rv I 1188/30	11107
»	20. Rv I 1270/30	11108
»	20. R II 297—299/31	11109
»	20. Rv II 768/30	11110
»	29. R I 698/31	11111
»	29. Rv I 1592/30	11112
»	29. Rv I 1812/31	11113
»	29. R II 169/31	11114

			Čís.
říjen	29.	Rv II 549/30	11115
»	29.	Rv II 550/30	11116
»	30.	R I 550/31	11117
»	30.	Rv I 1111/30	11118
»	30.	Rv I 1214/30	11119
»	30.	Rv I 1311/30	11120
»	30.	Rv I 1369/30	11121
»	30.	Rv I 1510/31	11122
»	30.	Rv I 1725/31	11123
»	30.	Rv II 559/30	11124
»	30.	Rv II 669/31	11125
»	31.	R I 620/31	11126
»	31.	R I 684/31	11127
»	31.	R I 729/31	11128
»	31.	Rv I 1274/30	11129
»	31.	Rv I 1917/30	11130
»	31.	Rv I 687/31	11131
»	31.	R II 322/31	11132
»	31.	Rv II 822/30	11133
»	31.	Rv II 828/30	11134
»	31.	Rv II 829/30	11135
»	31.	Rv II 30/31	11136
listopad	3.	R I 706/31	11137
»	3.	R I 758/31	11138
»	3.	R I 856/31	11139
»	3.	R I 879/31	11140
»	3.	R I 884/31	11141
»	3.	Rv I 1239/30	11142
»	3.	Rv I 1277/30	11143
»	3.	Rv I 3/31	11144
»	3.	R II 279/31	11145
»	3.	R II 317/31	11146
»	4.	R I 842/31	11147
»	4.	Rv I 853/30	11148
»	4.	Rv I 1108/30	11149
»	4.	Rv I 1441/31	11150
»	4.	R II 313/31	11151
»	4.	Nd II 105/31	11152
»	7.	R II 257/31	11153
»	9.	Rv II 634/30	11154
»	13.	Rv I 1433/30	11155
»	19.	Rv I 1288/30	11156
»	19.	Rv I 1421/30	11157
»	19.	Rv I 1470/30	11158
»	19.	Rv I 1755/30	11159
»	19.	Rv I 173/31	11160
»	19.	R II 296/31	11161
»	20.	R I 926/31	11162
»	20.	Rv I 1429/30	11163
»	20.	Rv I 1544/30	11164
»	20.	Rv I 1582/30	11165
»	20.	Rv I 339/31	11166
»	20.	Rv I 858/31	11167
»	20.	Rv I 1935/31	11168
»	20.	R II 327/31	11169
»	20.	Rv II 749/30	11170

			Čís.
listopad	20.	Rv II 758/30	11171
»	20.	Rv II 774/30	11172
»	20.	Rv II 82/31	11173
»	21.	R I 295/31	11174
»	21.	R I 904/31	11175
»	21.	R I 930/31	11176
»	21.	Rv I 1172/30	11177
»	21.	Rv I 1273/30	11178
»	21.	Rv I 1293/30	11179
»	21.	Rv I 1448/30	11180
»	21.	Rv I 1530/30	11181
»	21.	R II 326/31	11182
»	21.	R II 348/31	11183
»	23.	R I 810/31	11184
»	23.	R I 834/31	11185
»	23.	Rv I 1753/30	11186
»	23.	Rv I 777/31	11187
»	23.	Rv I 1848/31	11188
»	24.	R I 615/31	11189
»	24.	R I 653/31	11190
»	24.	R I 705/31	11191
»	24.	R I 865/31	11192
»	24.	R I 894/31	11193
»	24.	Rv I 1465/30	11194
»	24.	Rv I 1492/30	11195
»	24.	Rv I 1891/30	11196
»	24.	R II 234/31	11197
»	24.	R II 248/31	11198
»	24.	Rv II 535/30	11199
»	27.	Rv I 1750/30	11200
»	27.	Rv II 460/30	11201
prosinec	3.	R I 813/31	11202
»	3.	Rv I 1010/30	11203
»	3.	Rv I 1057/30	11204
»	3.	Rv I 1081/30	11205
»	3.	Rv I 1630/30	11206
»	3.	Rv I 1657/30	11207
»	3.	Rv I 1698/30	11208
»	3.	R II 332/31	11209
»	3.	R II 337/31	11210
»	3.	R II 345/31	11211
»	3.	Rv II 491/30	11212
»	3.	Rv II 674/30	11213
»	4.	Rv I 1138/30	11214
»	4.	Rv I 1742/30	11215
»	4.	Rv I 1888/31	11216
»	4.	Rv II 536/30	11217
»	4.	Rv II 539/30	11218
»	4.	Rv II 653/30	11219
»	4.	Rv II 685/30	11220
»	4.	Rv II 689/30	11221
»	4.	Rv II 784/30	11222
»	4.	Rv II 864/30	11223
»	5.	R I 717/31	11224
»	5.	R I 766/31	11225
»	5.	R I 869/31	11226

			Čís.
prosinec	5.	R I 920/31	11227
»	5.	R I 989/31	11228
»	5.	R I 993/31	11229
»	5.	Rv I 1389/30	11230
»	5.	Rv I 1812/30	11231
»	5.	Rv I 1894/30	11232
»	5.	Rv I 1957/30	11233
»	5.	Rv I 2048/30	11234
»	5.	R II 287/31	11235
»	5.	R II 324/31	11236
»	5.	R II 366/31	11237
»	5.	Rv II 638/31	11238
»	7.	Rv I 1318/31	11239
»	9.	R I 969/31	11240
»	9.	Rv I 1540/30	11241
»	9.	Rv I 1681/30	11242
»	9.	Rv I 1832/30	11243
»	9.	Rv II 726/30	11244
»	10.	R I 858/31	11245
»	10.	R I 918/31	11246
»	10.	Rv I 1749/30	11247
»	10.	Rv I 1570/31	11248
»	10.	Rv I 1928/31	11249
»	10.	R II 288/31	11250
»	10.	R II 333/31	11251
»	11.	Rv I 1178/30	11252
»	16.	Rv I 1612/30	11253
»	16.	Rv I 2242/30	11254
»	17.	R I 881/31	11255
»	17.	R I 976/31	11256
»	17.	R I 980/31	11257
»	17.	R I 997/31	11258
»	17.	R I 1000/31	11259
»	17.	R I 1008/31	11260
»	17.	Rv I 916/30	11261
»	17.	Rv I 1462/30	11262
»	17.	Rv I 1559/30	11263
»	17.	Rv I 1584/30	11264
prosinec	17.	Rv I 1626/31	11265
»	17.	Rv I 1754/30	11266
»	17.	Rv I 1773/30	11267
»	17.	Rv I 1871/30	11268
»	17.	Rv I 2058/30	11269
»	17.	R II 400/31	11270
»	18.	R I 603/31	11271
»	18.	R I 911/31	11272
»	18.	R I 963/31	11273
»	18.	R I 1018/31	11274
»	18.	Rv I 1519/30	11275
»	18.	Rv I 1678/30	11276
»	18.	Rv I 1732/30	11277
»	18.	Rv I 1770/30	11278
»	18.	Rv I 1876/30	11279
»	18.	Rv I 2072/30	11280
»	18.	Rv I 2142/30	11281
»	18.	Rv I 1809/31	11282
»	18.	Nd II 121/31	11283
»	18.	Nd II 132/31	11284
»	19.	R I 370/31	11285
»	19.	R I 836/31	11286
»	19.	R I 848/31	11287
»	19.	R I 923/31	11288
»	19.	R I 994/31	11289
»	19.	Rv I 1487/30	11290
»	19.	Rv I 1634/30	11291
»	19.	R II 282/31	11292
»	19.	R II 325/31	11293
»	19.	Rv II 769/30	11294
»	19.	Rv II 808/30	11295
»	19.	Rv II 814/30	11296
»	19.	Rv II 870/30	11297
»	21.	R II 330/31	11298
»	22.	Rv I 1060/30	11299
»	22.	R II 358/31	11300
»	22.	Rv II 606/30	11301
»	23.	Rv I 908/30	11302

1932

			Čís.
leden	7.	R I 1032/31	11303
»	7.	R I 1033/31	11304
»	7.	R I 1047/31	11305
»	7.	Rv I 1734/30	11306
»	7.	Rv I 1822/30	11307
»	7.	Rv I 1921/30	11308
»	7.	Rv I 2067/30	11309
»	7.	Rv I 2206/30	11310
»	7.	R II 361/31	11311
»	7.	R II 364/31	11312
»	7.	R II 390/31	11313
»	7.	R II 392/31	11314
leden	7.	Rv II 805/30	11315
»	7.	Rv II 810/30	11316
»	7.	Rv II 817/30	11317
»	8.	Rv I 1548/30	11318
»	8.	Rv I 1555/30	11319
»	8.	Rv I 1793/30	11320
»	8.	Rv I 1820/30	11321
»	8.	Rv I 1933/30	11322
»	8.	Rv I 1965/30	11323
»	8.	Rv I 1986/30	11324
»	8.	Rv I 2015/30	11325
»	8.	Rv I 2023/30	11326

		Čís.
leden	8. Rv I 2176/30	11327
»	8. Rv I 2001/31	11328
»	8. Rv II 791/30	11329
»	8. Rv II 31/31	11330
»	9. R I 847/31	11331
»	9. R I 1014/31	11332
»	9. Rv I 1205/30	11333
»	9. Rv I 1637/30	11334
»	9. Rv I 1843/30	11335
»	9. Rv I 1993/30	11336
»	9. Rv I 1891/31	11337
»	21. R I 1043/31	11338
»	21. R I 1080/31	11339
»	21. Rv I 1904/30	11340
»	21. Rv I 2039/30	11341
»	21. Rv I 88/31	11342
»	21. Rv II 402/31	11343
»	21. Rv II 843/31	11344
»	22. R I 1067/31	11345
»	22. R I 1112/31	11346
»	22. Rv I 1215/30	11347
»	22. Rv I 1278/30	11348
»	22. Rv I 1787/30	11349
»	22. Rv I 2113/30	11350
»	22. Rv I 2152/31	11351
»	22. R II 359/31	11352
»	23. R I 587/31	11353
»	23. R I 816/31	11354
»	23. Rv I 906/31	11355
»	23. Rv II 875/30	11356
»	25. Rv I 2059/30	11357
»	25. Rv II 847/30	11358
»	26. Rv I 1458/30	11359
únor	4. R I 954/31	11360
»	4. R I 1102/31	11361
»	4. R I 1103/31, 1104/31	11362
»	4. Rv I 1360/30	11363
»	4. Rv I 1829/30	11364
»	4. Rv I 1979/30	11365
»	4. Rv I 2298/30	11366
»	4. Nd I 29/32	11367
»	4. R II 323/31	11368
»	4. R II 423/31	11369
»	5. R I 851/31	11370
»	5. R I 867/31	11371
»	5. R I 1069/31	11372
»	5. R I 17/32	11373
»	5. Rv I 1131/30	11374
»	5. Rv I 1338/30	11375
»	5. Rv I 1645/30	11376
»	5. Rv I 2154/30	11377
»	5. Rv I 25/31	11378
»	5. Rv I 2176/31	11379
»	5. R II 397/31	11380
»	5. R II 399/31	11381
»	5. Rv II 538/30	11382

		Čís.
únor	5. Rv II 872/30	11383
»	5. Rv II 36/31	11384
»	5. Rv II 109/31	11385
»	6. R I 1106/31	11386
»	6. Rv I 1713/30	11387
»	6. Rv I 2035/30	11388
»	6. Rv I 2266/30	11389
»	6. R II 7/32	11390
»	6. Rv II 732/30	11391
»	8. Rv I 176/31	11392
»	8. Rv I 622/31	11393
»	11. Rv I 1972/30	11394
»	11. Rv I 2192/30	11395
»	12. R I 1052/31	11396
»	12. Rv I 2235/30	11397
»	12. R II 433/31	11398
»	13. R I 5/32	11399
»	13. Rv I 1778/30	11400
»	18. R I 1072/31	11401
»	18. Rv I 1913/30	11402
»	19. R I 988/31	11403
»	19. R I 1098/31	11404
»	19. R I 1116/31	11405
»	19. R I 18/32	11406
»	19. R I 44/32	11407
»	19. Rv I 1693/30	11408
»	19. Rv I 2267/30	11409
»	19. Rv I 363/31	11410
»	19. R II 428/31	11411
»	19. Rv II 747/30	11412
»	20. R I 941/31	11413
»	20. R I 999/31	11414
»	20. Rv I 2045/30	11415
»	20. Rv I 4/31	11416
»	20. R II 426/31	11417
»	22. Rv I 1724/30	11418
»	22. R II 10/32	11419
»	25. Rv I 414/31	11420
»	25. Rv I 1945/31	11421
»	25. R II 1/32	11422
»	25. R II 19/32	11423
»	26. R I 962/31	11424
»	26. R I 65/32	11425
»	26. R I 67/32	11426
»	26. R I 77/32	11427
»	26. R I 80/32	11428
»	26. R I 121/32	11429
»	26. Rv II 184/31	11430
»	27. Rv II 93/31	11431
»	27. Rv II 110/31	11432
»	29. R I 1089/31	11433
březen	3. R I 87/32	11434
»	3. Rv I 15/31	11435
»	3. R II 430/31	11436
»	3. R II 32/32	11437
»	3. R II 46/32	11438

		Čís.
březen	3. Rv II 866/30	11439
»	3. Rv II 28/31	11440
»	4. R I 2/32	11441
»	4. R I 78/32	11442
»	4. R I 109/32	11443
»	4. Rv I 89/31	11444
»	4. Rv I 337/31	11445
»	4. Rv I 338/31	11446
»	4. Rv I 326/32	11447
»	4. R II 49/32	11448
»	4. R II 50/32	11449
»	4. R II 53/32	11450
»	4. Rv II 146/31	11451
»	5. R I 1040/31	11452
»	5. R I 1091/31	11453
»	5. R I 33/32	11454
»	5. R I 37/32	11455
»	5. R I 47/32	11456
»	5. Rv I 336/31	11457
»	5. R II 427/31	11458
»	5. R II 31/32	11459
»	5. R II 36/32	11460
»	5. Rv II 182/31	11461
»	5. Rv II 897/31	11462
»	8. R I 1004/31	11463
»	8. R I 4/32	11464
»	8. R I 10/32	11465
»	8. R I 21/32	11466
»	8. Rv I 1834/31	11467
»	10. R I 117/32	11468
»	10. Rv I 564/31	11469
»	10. Rv I 184/32	11470
»	11. R I 116/32	11471
»	11. R I 136/32	11472
»	12. R I 31/32	11473
»	12. R I 92/32	11474
»	12. R I 96/32	11475
»	12. Rv I 2066/30	11476
»	12. R II 370/31	11477
»	12. Rv II 468/31	11478
»	17. R I 118/32	11479
»	17. R I 128/32	11480
»	17. Rv I 2178/30	11481
»	17. Rv II 3/31	11482
»	17. Nd II 7/32	11483
»	18. R I 127/32	11484
»	18. Rv I 1885/30	11485
»	18. Rv I 2217/30	11486
»	18. Rv I 205/31	11487
»	18. R II 22/32	11488
»	18. Rv II 42/31	11489
»	19. R I 86/32	11490
»	19. R I 91/32	11491
»	19. R I 134/32	11492
»	19. Rv I 1968/30	11493
»	19. Rv I 1996/30	11494
»	19. Rv I 2272/30	11495

		Čís.
březen	19. Rv I 2275/30	11496
»	19. R II 424/31	11497
»	19. R II 76/32	11498
»	21. Rv I 1757/30	11499
»	22. R I 147/32	11500
»	22. R I 166/32	11501
»	22. R I 169/32	11502
»	22. R I 173/32	11503
»	22. Rv I 2097/30	11504
»	31. R I 12/32	11505
»	31. R I 50/32	11506
»	31. R I 159/32	11507
»	31. R I 189/32	11508
»	31. Rv I 1502/30	11509
»	31. Rv I 1764/30	11510
»	31. Rv I 132/31	11511
»	31. Rv I 411/31	11512
»	31. Rv I 151/32	11513
»	31. R II 86/32	11514
»	31. Rv II 73/31	11515
»	31. Rv II 6/32	11516
»	31. Rv II 156/32	11517
»	31. Rv II 158/32	11518
duben	1. R I 1071/31	11519
»	1. R I 190/32	11520
»	1. Rv I 1092/30	11521
»	1. Rv I 370/31	11522
»	1. Rv I 518/31	11523
»	1. Rv I 2278/31	11524
»	1. Rv I 269/32	11525
»	1. R II 21/32	11526
»	1. Rv II 21/31	11527
»	2. R I 612/31	11528
»	2. R I 41/32	11529
»	2. R I 49/32	11530
»	2. R I 122/32	11531
»	2. Rv I 2215/30	11532
»	2. Rv I 136/31	11533
»	2. Rv I 231/31	11534
»	2. R II 59/32	11535
»	2. Rv II 854/30	11536
»	4. R I 32/32	11537
»	4. Co I 2/31	11538
»	5. R I 75/32	11539
»	5. Rv I 1550/31	11540
»	5. Rv II 27/31	11541
»	8. R I 207/32	11542
»	8. R I 208/32	11543
»	8. R I 241/32	11544
»	8. Rv I 398/31	11545
»	8. Rv I 555/31	11546
»	8. R II 40/32	11547
»	8. Rv II 118/31	11548
»	8. Rv II 188/31	11549
»	9. Rv I 2239/30	11550
»	9. Rv I 2254/30	11551

		Čís.
duben	9. Rv I 2268/30	11552
»	9. Rv I 2274/30	11553
»	9. Rv I 442/31	11554
»	9. Rv II 5/31	11555
»	14. R I 63/32	11556
»	14. Rv I 1556/30	11557
»	14. Rv I 1564/30	11558
»	14. Rv I 1857/30	11559
»	14. Rv I 1984/30	11560
»	14. Rv I 425/31	11561
»	14. Rv I 648/31	11562
»	14. Rv I 549/32	11563
»	14. Rv I 625/32	11564
»	14. R II 90/32	11565
»	14. Rv II 583/30	11566
»	15. R I 330/31	11567
»	15. R I 195/32	11568
»	15. R I 244/32	11569
»	15. Rv I 1683/30	11570
»	15. Rv I 2/31	11571
»	15. Rv I 297/31	11572
»	15. Rv I 349/31	11573
»	15. Rv I 353/31	11574
»	15. Rv I 450/31	11575
»	15. Rv I 611/31	11576
»	15. Rv I 311/32	11577
»	15. Rv I 529/32	11578
»	15. Rv I 578/32	11579
»	15. R II 112/32	11580
»	15. Rv II 205/31	11581
»	15. Rv II 264/31	11582
»	16. R I 120/32	11583
»	16. R I 164/32	11584
»	16. R I 191/32	11585
»	16. R II 96/32	11586
»	16. R II 134/32	11587
»	16. Rv II 201/31	11588
»	16. Rv II 82/32	11589
»	16. Rv II 200/32	11590
»	18. R II 85/32	11591
»	22. R I 133/32	11592
»	22. R I 150/32	11593
»	22. R I 243/32	11594
»	22. R I 253/32	11595
»	22. R I 256/32	11596
»	22. R I 279/32	11597
»	22. Rv I 28/31	11598
»	22. Rv I 553/31	11599
»	22. Rv I 548/32	11600
»	22. R II 131/32	11601
»	22. Rv II 219/32	11602
»	23. Rv I 974/31	11603
»	23. Rv I 2279/31	11604
»	23. Rv II 22/31	11605
»	24. R I 282/32	11606
»	28. R I 284/32	11607
»	28. Rv I 378/31	11608

		Čís.
duben	28. Rv I 562/31	11609
»	28. Rv I 625/31	11610
»	28. R II 117/32	11611
»	28. R II 158/32	11612
»	28. Rv II 643/31	11613
»	29. R I 161/32	11614
»	29. R I 177/32	11615
»	29. R I 259/32	11616
»	29. R I 277/32	11617
»	29. R I 291/32	11618
»	29. Rv I 428/31	11619
»	29. Rv I 456/31	11620
»	29. Rv I 1766/31	11621
»	29. Rv I 27/32	11622
»	29. Rv I 744/32	11623
»	29. R II 78/32	11624
»	29. R II 82/32	11625
»	29. Rv II 138/31	11626
»	29. Rv II 787/31	11627
»	30. R I 205/32	11628
»	30. Rv I 75/31	11629
»	30. Rv I 460/31	11630
květen	2. R I 197/32	11631
»	2. R I 221/32	11632
»	2. R I 232/32	11633
»	2. Rv I 607/31	11634
»	4. R I 306/32	11635
»	4. Rv I 487/31	11636
»	4. Rv I 724/32	11637
»	4. R II 156/32	11638
»	4. R II 162/32	11639
»	4. Rv II 53/31	11640
»	6. R I 162/32	11641
»	6. R I 235/32	11642
»	6. Rv I 112/31	11643
»	6. Rv I 470/32	11644
»	6. Rv I 646/32	11645
»	6. Rv II 172/31	11646
»	7. Rv I 2271/30	11647
»	7. Rv I 695/32	11648
»	7. R II 141/32	11649
»	7. Rv II 52/31	11650
»	9. R I 131/32	11651
»	9. Rv II 96/31	11652
»	9. Co II 7/31	11653
»	10. R I 212/32	11654
»	10. R I 251/32	11655
»	10. Rv I 979/31	11656
»	11. R I 264/32	11657
»	12. R I 199/32	11658
»	12. Rv I 445/31	11659
»	12. Rv I 350/32	11660
»	12. R II 159/32	11661
»	12. Rv II 253/31	11662
»	13. R I 155/32	11663
»	13. R I 318/32	11664

		Čís.
květen	13. Rv I 52/31	11665
»	13. Rv I 475/31	11666
»	13. Rv I 578/31	11667
»	13. R II 107/32	11668
»	13. Rv II 891/30	11669
»	14. R I 343/32	11670
»	14. R I 349/32	11671
»	14. Rv I 206/31	11672
»	14. R II 147/32	11673
»	17. Pres. 1695/31	11674
»	19. Rv I 748/31	11675
»	19. Rv II 331/31	11676
»	20. R I 135/32	11677
»	20. R I 144/32	11678
»	20. R I 293/32	11679
»	20. R I 346/32	11680
»	20. R I 381/32	11681
»	20. Rv I 113/31	11682
»	20. Rv I 513/32	11683
»	20. R II 122/32	11684
»	20. Rv II 199/31	11685
»	20. Rv II 340/31	11686
»	20. Rv II 284/32	11687
»	21. R I 339/32	11688
»	21. R I 340/32	11689
»	21. R I 371/32	11690
»	21. R II 272/31	11691
»	21. R II 148/32	11692
»	21. R II 154/32	11693
»	21. Rv II 247/32	11694
»	23. R I 324/32	11695
»	24. Rv II 2/31	11696
»	25. Rv I 362/31	11697
»	25. Rv I 929/31	11698
»	25. R II 196/32	11699
»	25. Rv II 136/31	11700
»	27. R I 316/32	11701
»	27. Rv I 233/31	11702
»	27. Rv I 901/31	11703
»	28. R I 332/32	11704
»	28. Rv I 382/31	11705
»	28. Rv I 387/31	11706
»	28. Rv I 791/31	11707
»	28. R II 193/32	11708
»	28. Rv II 343/32	11709
»	31. Rv I 854/31	11710
»	31. Rv I 860/32	11711
»	31. Rv II 85/31	11712
červen	1. Rv I 727/31	11713
»	1. Rv I 752/31	11714
»	2. Rv II 329/31	11715
»	3. R I 321/32	11716
»	3. R I 385/32	11717
»	3. R I 386/32	11718
»	3. R I 398/32	11719
»	3. R I 407/32	11720

		Čís.
červen	3. R I 408/32	11721
»	3. R I 431/32	11722
»	3. Rv I 309/31	11723
»	3. Rv I 683/31	11724
»	3. Rv I 687/32	11725
»	4. R I 370/32	11726
»	4. R I 421/32	11727
»	4. Rv I 969/31	11728
»	4. Rv II 150/31	11729
»	4. Rv II 349/31	11730
»	4. Rv II 355/31	11731
»	6. R I 415/32	11732
»	6. R I 423/32	11733
»	6. Rv I 674/31	11734
»	6. Rv I 705/31	11735
»	9. Rv II 101/31	11736
»	9. Rv II 459/31	11737
»	10. R I 261/32	11738
»	10. R I 410/32	11739
»	10. R I 434/32	11740
»	10. R I 453/32	11741
»	10. Rv I 898/31	11742
»	10. Rv I 994/31	11743
»	10. Rv I 899/32	11744
»	10. R II 164/32	11745
»	10. R II 210/32	11746
»	11. R I 401/32	11747
»	11. Rv I 796/31	11748
»	11. Rv I 773/32	11749
»	11. R II 171/32	11750
»	16. R I 309/32	11751
»	16. Rv I 1002/32	11752
»	17. R I 446/32	11753
»	17. R I 447/32	11754
»	17. Rv I 95/31	11755
»	17. Rv I 582/31	11756
»	17. Rv I 754/31	11757
»	17. Rv I 178/32	11758
»	18. R I 427/32	11759
»	18. R I 430/32	11760
»	18. R I 432/32	11761
»	18. R I 492/32	11762
»	18. Rv I 583/31	11763
»	18. Rv I 746/31	11764
»	18. Rv I 755/31	11765
»	18. Rv I 762/31	11766
»	18. Rv II 225/31	11767
»	18. Rv II 314/31	11768
»	18. Rv II 379/31	11769
»	18. Rv II 287/32	11770
»	23. R I 405/32	11771
»	23. R I 409/32	11772
»	23. R I 429/32	11773
»	23. R I 468/32	11774
»	23. R I 472/32	11775
»	23. R I 475/32	11776
»	23. Rv I 416/31	11777

		Čís.
červen	23. Rv I 809/31	11778
»	23. Rv I 705/32	11779
»	23. Rv I 804/32	11780
»	23. R II 224/32	11781
»	23. Rv II 384/32	11782
»	23. Rv II 435/32	11783
»	24. R I 140/32	11784
»	24. R I 413/32	11785
»	24. R I 461/32	11786
»	24. R I 469/32	11787
»	24. R I 484/32	11788
»	24. R I 500/32	11789
»	24. R I 508/32	11790
»	24. R I 517/32	11791
»	24. Rv I 129/31	11792
»	24. Rv I 481/31	11793
»	24. Rv I 789/31	11794
»	24. Rv I 868/31	11795
»	24. Rv I 870/31	11796
»	24. Rv I 1102/32	11797
»	24. R II 113/32	11798
»	24. R II 190/32	11799
»	24. R II 218/32	11800
»	24. Rv II 126/31	11801
»	25. R I 476/32	11802
»	25. Rv I 1343/31	11803
»	25. R II 221/32	11804
»	27. R I 224/32	11805
»	27. Rv II 373/32	11806
»	30. R I 289/32	11807
»	30. R I 418/32	11808
»	30. R I 426/32	11809
»	30. R I 433/32	11810
»	30. R II 225/32	11811
»	30. R II 242/32	11812
»	30. R II 243/32	11813
»	30. R II 252/32	11814
červenec	1. R I 448/32	11815
»	1. R I 463/32	11816
»	1. R I 467/32	11817
»	1. R I 499/32	11818
»	1. Rv I 1952/30	11819
»	1. R II 151/32	11820
»	1. R II 233/32	11821
»	1. Rv II 845/30	11822
»	7. R I 425/32	11823
»	7. R I 533/32	11824
»	7. R I 543/32	11825
»	8. Rv II 432/32	11826
»	14. R II 267/32	11827
»	14. Rv II 482/32	11828
»	16. R I 551/32	11829
»	16. R I 579/32	11830
srpen	6. R I 566/32	11831
»	20. R I 642/32	11832

		Čís.
srpen	20. R I 653/32	11833
»	20. R II 321/32	11834
»	26. R I 414/32	11835
»	26. R I 436/32	11836
»	26. R I 526/32	11837
»	26. R I 565/32	11838
»	26. R I 598/32	11839
»	27. R I 684/32	11840
»	27. R II 88/32, Rv II 177/32	11841
»	27. Nd II 102/32	11842
září	1. Rv I 665/31	11843
»	1. Rv I 1209/31	11844
»	1. R II 280/32	11845
»	1. Rv II 6/31	11846
»	2. R I 336/32	11847
»	2. R I 545/32	11848
»	2. R I 591/32	11849
»	2. R I 672/32	11850
»	2. Rv I 1005/31	11851
»	2. Rv I 17/32	11852
»	2. Rv I 544/32	11853
»	2. Rv I 757/32	11854
»	2. Rv I 950/32	11855
»	2. R II 278/32	11856
»	2. R II 295/32	11857
»	2. Rv II 171/32	11858
»	3. R I 344/32	11859
»	3. Rv I 397/31	11860
»	3. Rv II 222/31	11861
»	8. R I 599/32	11862
»	8. Rv I 879/31	11863
»	8. Rv I 1112/32	11864
»	8. Rv II 591/32	11865
»	9. R I 536/32	11866
»	9. R I 558/32	11867
»	9. R I 567/32	11868
»	9. R I 614/32	11869
»	9. R I 639/32	11870
»	9. R I 666/32	11871
»	9. Rv I 1008/31	11872
»	9. Rv I 962/32	11873
»	9. R II 187/32	11874
»	9. R II 269/32	11875
»	9. R II 292/32	11876
»	9. Rv II 404/31	11877
»	9. Rv II 413/31	11878
»	9. Rv II 565/32	11879
»	10. R I 1026/31	11880
»	10. Rv I 306/31	11881
»	10. Rv I 2139/31	11882
»	10. R II 322/32	11883
»	10. R II 345/32	11884
»	10. Rv II 481/31	11885
»	15. R I 585/32	11886
»	15. Rv I 566/31	11887

		Čís.
září	15. Rv I 1478/32	11888
»	15. R II 256/32	11889
»	15. R II 273/32	11890
»	15. R II 338/32	11891
»	15. Rv II 154/32	11892
»	16. R I 557/32	11893
»	16. R I 597/32	11894
»	16. R I 604/32	11895
»	16. R I 713/32	11896
»	16. Rv I 50/31	11897
»	16. Rv I 896/31	11898
»	16. R II 136/32	11899
»	16. R II 311/32	11900
»	16. Rv II 324/31	11901
»	17. R I 703/32	11902
»	17. R I 710/32	11903
»	19. Co II 3/31	11904
»	22. R I 406/32	11905
»	22. R I 611/32	11906
»	22. R I 662/32	11907
»	22. R I 668/32	11908
»	22. R I 719/32	11909
»	22. R I 728/32	11910
»	22. Rv I 1489/32	11911
»	22. R II 380/32	11912
»	22. Rv II 590/32	11913
»	23. R I 934/31	11914
»	23. R I 518/32	11915
»	23. R I 528/32	11916
»	23. R I 531/32	11917
»	23. R I 582/32	11918
»	23. R I 587/32	11919
»	23. Rv I 2307/31	11920
»	23. R II 230/32	11921
»	23. R II 238/32	11922
»	23. R II 262/32	11923
»	23. R II 285/32	11924
»	23. R II 319/32	11925
»	23. R II 324/32	11926
»	24. R I 632/32	11927
»	24. Rv I 715/32	11928
»	24. Rv I 1562/32	11929
»	24. R II 304/32	11930
»	24. R II 305/32	11931
»	27. Pres. 176/32	11932
»	29. R I 523/32	11933
»	29. R I 578/32	11934
»	29. R I 738/32	11935
»	29. R I 745/32	11936
»	29. R I 751/32	11937
»	29. Rv I 1014/31	11938
»	29. Rv I 295/32	11939
»	30. R I 325/32	11940
»	30. R I 726/32	11941
»	30. Rv I 1148/32	11942
»	30. Rv II 542/32	11943

		Čís.
říjen	1. R I 663/32	11944
»	1. Rv I 1083/31	11945
»	1. R II 258/32	11946
»	1. R II 375/32	11947
»	1. Rv II 442/31	11948
»	6. R I 694/32	11949
»	6. R I 721/32	11950
»	6. R I 766/32	11951
»	6. Rv I 836/31	11952
»	6. R II 333/32	11953
»	6. R II 377/32	11954
»	6. R II 390/32	11955
»	6. R II 394/32	11956
»	6. Rv II 323/31	11957
»	7. R I 568/32	11958
»	7. R I 667/32	11959
»	7. R I 669/32	11960
»	7. R I 682/32	11961
»	7. R I 712/32	11962
»	7. R I 720/32	11963
»	7. R I 744/32	11964
»	7. Rv I 402/31	11965
»	7. Rv I 299/32	11966
»	7. R II 371/32	11967
»	7. Rv II 35/31	11968
»	7. Rv II 285/31	11969
»	7. Rv II 455/31	11970
»	8. R I 691/32	11971
»	8. R II 374/32	11972
»	11. Rv II 471/32	11973
»	13. R I 804/32	11974
»	13. R I 810/32	11975
»	13. R II 346/32	11976
»	13. R II 398/32	11977
»	14. R I 654/32	11978
»	14. R I 571/32	11979
»	14. R I 742/32	11980
»	14. R I 763/32	11981
»	14. R I 787/32	11982
»	14. R I 818/32	11983
»	14. Rv I 469/31	11084
»	14. Rv I 636/31	11985
»	14. Rv I 758/31	11986
»	14. Rv I 954/31	11987
»	14. Rv I 1027/31	11988
»	14. Rv I 1595/32	11989
»	14. R II 395/32	11990
»	14. Rv II 322/31	11991
»	15. R I 660/32	11992
»	15. R I 769/32	11993
»	15. R I 801/32	11994
»	15. Rv I 1405/31	11995
»	15. R II 216/31	11996
»	15. R II 382/32	11997
»	15. R II 402/32	11998
»	20. R I 530/32	11999
»	20. R I 602/32	12000

		Čís.
říjen	20. R I 815/32	12001
»	20. Rv I 640/31	12002
»	20. Rv I 720/31	12003
»	20. Rv I 1536/32	12004
»	20. R II 281/32	12005
»	20. R II 339/32	12006
»	20. R II 404/32	12007
»	20. Rv II 388/31	12008
»	21. R I 373/32	12009
»	21. R I 544/32	12010
»	21. R I 596/32	12011
»	21. R I 822/32	12012
»	21. R I 830/32	12013
»	21. R I 835/32	12014
»	21. Rv I 584/31	12015
»	21. Rv I 1030/31	12016
»	21. Rv I 1060/31	12017
»	21. Rv I 1333/31	12018
»	21. Rv I 1284/32	12019
»	21. R II 212/32	12020
»	21. R II 237/32	12021
»	21. Rv II 392/31	12022
»	22. R I 790/32	12023
»	22. Rv I 734/31	12024
»	22. Rv I 940/31	12025
»	22. Rv I 1115/32	12026
»	22. Rv I 1348/32	12027
»	22. R II 399/32	12028
»	22. Rv II 370/31	12029
»	27. R I 791/32	12030
»	27. R I 848/32	12031
»	27. Rv I 1361/31	12032
»	27. Rv I 1720/32	12033
»	27. Rv I 1727/32	12034
»	27. Rv II 620/32	12035
»	29. R I 529/32	12036
»	29. R I 743/32	12037
»	29. R I 779/32	12038
»	29. R I 826/32	12039
»	29. R I 849/32	12040
»	29. Rv I 257/31	12041
»	29. Rv I 560/31	12042
»	29. Rv I 792/31	12043
»	29. Rv I 1501/31	12044
»	29. Rv II 411/32	12045
listopad	3. R I 607, 608/32	12046
»	3. R I 864/32	12047
»	3. R I 889/32	12048
»	3. R I 920/32	12049
»	3. Rv I 609/31	12050
»	3. Rv I 1293/31	12051
»	3. Rv I 1838/32	12052
»	3. R II 351/32	12053
»	3. R II 379/32	12054
»	3. R II 432/32	12055
»	3. R II 435/32	12056

		Čís.
listopad	4. R I 884/32	12057
»	4. R I 887/32	12058
»	4. R I 898/32	12059
»	4. Rv I 825/31	12060
»	4. Rv I 1366/31	12061
»	4. Rv I 1731/32	12062
»	4. Rv I 1779/32	12063
»	4. Rv I 1878/32	12064
»	4. R II 391/32	12065
»	4. R II 412/32	12066
»	4. R II 416/32	12067
»	4. Rv II 517/31	12068
»	4. Rv II 590/31	12069
»	5. R I 855/32	12070
»	5. R I 860/32	12071
»	5. R I 893/32	12072
»	5. Rv I 59/31	12073
»	5. Rv I 269/31	12074
»	5. Rv I 703/31	12075
»	5. Rv I 1112/31	12076
»	5. Rv I 1794/31	12077
»	10. R I 863/32	12078
»	10. Rv I 669/31	12079
»	10. Rv I 1580/32	12080
»	10. Rv II 283/31	12081
»	11. R I 737/32	12082
»	11. R I 829/32	12083
»	11. R I 861/32	12084
»	11. R I 922/32	12085
»	11. Rv I 713/31	12086
»	11. Rv I 830/31	12087
»	11. Rv I 952/31	12088
»	11. Rv I 1404/31	12089
»	11. Rv I 1453/31	12090
»	11. Rv I 967/32	12091
»	11. Rv I 1579/32	12092
»	11. R II 356/32	12093
»	11. R II 424/32	12094
»	12. R I 731/32	12095
»	12. R II 152/32	12096
»	12. Rv II 86/31	12097
»	17. R I 923, 924/32	12098
»	17. R I 950/32	12099
»	17. Rv I 780/31	12100
»	17. Rv I 819/31	12101
»	17. Rv I 833/31	12102
»	17. Rv I 1073/31	12103
»	17. Rv I 1500/31	12104
»	17. Nd II 132/32	12105
»	18. R I 814/32	12106
»	18. R I 931/32	12107
»	18. R I 934/32	12108
»	18. Rv I 1453/30	12109
»	18. Rv I 950/31	12110
»	18. Rv I 1190/31	12111
»	18. Rv I 1373/31	12112
»	18. Rv I 1461/31	12113

		Čís.
listopad	18. Rv I 1540/31	12114
»	18. Rv I 1546/31	12115
»	18. Rv I 814/32	12116
»	18. Rv I 1994/32	12117
»	19. R I 677/32	12118
»	19. R I 899/32	12119
»	19. R I 954/32	12120
»	19. Rv I 1121/31	12121
»	19. Rv I 1384/32	12122
»	19. Rv I 2027/32	12123
»	19. Rv II 180/31	12124
»	19. Rv II 347/31	12125
»	23. Rv I 786/31	12126
»	23. Rv II 607/31	12127
»	24. R I 838/32	12128
»	24. R I 959/32	12129
»	24. Rv I 948/31	12130
»	24. Rv I 1206/31	12131
»	24. Rv I 1413/31	12132
»	24. Rv II 374/31	12133
»	25. R I 823/32	12134
»	25. R I 939/32	12135
»	25. R I 963/32	12136
»	25. Rv I 1316/31	12137
»	25. Rv I 1368/31	12138
»	25. Rv I 1451/31	12139
»	25. R II 359/32	12140
»	25. R II 414/32	12141
»	25. R II 449/32	12142
»	25. Rv II 539/31	12143
»	26. Rv I 924/31	12144
»	26. Rv I 1085/31	12145
»	26. Rv I 1133/31	12146
»	26. Rv I 1569/32	12147
prosinec	2. R I 882/32	12148
»	2. R I 908/32	12149
»	2. R I 943/32	12150
»	2. R I 985/32	12151
»	2. R I 994/32	12152
»	2. Rv I 876/31	12153
»	2. Rv I 1452/31	12154
»	2. Rv I 1475/31	12155
»	2. Rv I 1545/31	12156
»	2. Rv I 1637/31	12157
»	2. Rv I 1539/32	12158
»	2. R II 448/32	12159
»	2. Rv II 479/31	12160
»	3. R I 868/32	12161
»	3. R I 971/32	12162
»	3. Rv I 1241/31	12163
»	3. Rv I 1513/31	12164
»	3. Rv II 153/31	12165
»	3. Rv II 505/32	12166
»	3. Rv II 539/32	12167
»	9. R I 854/32	12168
»	9. R I 1007/32	12169

		Čís.
prosinec	9. Rv I 843/31	12170
»	9. Rv I 1251/31	12171
»	9. Rv I 1485/31	12172
»	9. Rv I 1703/31	12173
»	10. Rv I 987/31	12174
»	10. Rv I 1058/31	12175
»	10. Rv I 1659/32	12176
»	10. Rv I 1985/32	12177
»	12. R I 990/32	12178
»	12. R I 1031/32	12179
»	12. Rv II 292/31	12180
»	15. R I 831/32	12181
»	15. R I 989/32	12182
»	15. R I 1017/32	12183
»	15. R I 1050/32	12184
»	15. Rv I 961/31	12185
»	15. Rv I 1194/31	12186
»	15. Rv I 1350/31	12187
»	15. Rv I 1372/31	12188
»	15. Rv I 1735/31	12189
»	15. R II 489/32	12190
»	15. Rv II 655/31	12191
»	16. R I 930/32	12192
»	16. R I 1019/32	12193
»	16. Rv I 1288/31	12194
»	16. Rv I 1481/31	12195
»	16. Rv I 1724/31	12196
»	16. Rv I 1836/31	12197
»	16. R II 451/32	12198
»	16. R II 473/32	12199
»	16. Rv II 541/31	12200
»	16. Rv II 664/31	12201
»	17. Rv I 1201/31	12202
»	17. R II 433/32	12203
»	17. R II 472/32	12204
»	19. R I 1043/32	12205
»	21. R I 1028/32	12206
»	21. Rv I 985/31	12207
»	21. Rv I 986/31	12208
»	21. Rv I 1016/31	12209
»	21. Rv I 1127/31	12210
»	21. Rv I 1327/31	12211
»	21. Rv I 1424/31	12212
»	21. Rv I 1733/31	12213
»	21. Rv I 1545/32	12214
»	21. Rv II 33/31	12215
»	22. R I 921/32	12216
»	22. R I 1020/32	12217
»	22. R I 1035/32	12218
»	22. Rv I 1654/31	12219
»	22. Rv I 2167/31	12220
»	22. R II 458/32	12221
»	22. R II 469/32	12222
»	22. R II 475/32	12223
»	22. R II 485/32	12224
»	22. Rv II 311/31	12225
»	22. Rv II 472/31	12226

		Čís.
prosinec	23. R I 1045/32	12227
»	23. Rv I 606/31	12228
»	28. R I 1064/32	12229
»	28. R I 1080/32	12230
»	28. R I 1088/32	12231
»	28. R I 1097/32	12232
»	28. Rv I 2235/32	12233
»	28. Rv II 525/31	12234
»	28. Rv II 785/31	12235
»	28. Nd II 159/32	12236
»	29. R I 966/32	12237
»	29. R I 993/32	12238
»	29. R I 1021/32	12239
»	29. R I 1066/32	12240
prosinec	29. Rv I 800/31	12241
»	29. Rv I 1374/31	12242
»	29. Rv I 1671/31	12243
»	29. R II 465/32	12244
»	29. Rv II 559/31	12245
»	29. Rv II 591/31	12246
»	29. Rv II 670/31	12247
»	30. R I 696/32	12248
»	30. R I 1095/32	12249
»	30. R II 501/32	12250
»	30. Rv II 451/31	12251
»	31. R I 689/31, Rv I 1517/31	12252

1933:

		Čís.
leden	12. R I 1051/32	12253
»	12. R I 1103/32	12254
»	12. Rv I 886/31	12255
»	12. Rv I 1612/31	12256
»	12. Rv I 1678/31	12257
»	12. R II 502/32	12258
»	12. Rv II 368/31	12259
»	12. Rv II 400/31	12260
»	13. R I 1130/32	12261
»	13. Rv I 1229/31	12262
»	13. Rv I 1950/31	12263
»	13. Rv I 2241/32	12264
»	13. Rv II 528/31	12265
»	13. Rv II 579/31	12266
»	14. Rv I 1722/31	12267
»	19. R I 1126/32	12268
»	19. Rv I 1905/31	12269
»	19. R II 517/32	12270
»	20. R I 1114/32	12271
»	20. R I 1140/32	12272
»	20. R I 1144/32	12273
»	20. Rv I 1095/31	12274
»	20. Rv I 1416/31	12275
»	20. Rv I 1440/31	12276
»	20. Rv I 1667/31	12277
»	20. Rv I 431/32	12278
»	20. R II 538/32	12279
»	20. Rv II 825/32	12280
»	21. Rv II 530/31	12281
»	26. R I 1037/32	12282
»	26. R I 1096/32	12283
»	26. R I 1123/32	12284
»	26. R II 453/32	12285
»	26. R II 537/32	12286
»	26. Rv II 766/31	12287
»	26. Rv II 865/32	12288
»	27. R I 749/32	12289
leden	27. R I 1068/32	12290
»	27. R I 1135/32	12291
»	27. R I 1169/32	12292
»	27. R I 1174/32	12293
»	27. R I 2/33	12294
»	27. R I 9/33	12295
»	27. R I 30/33	12296
»	27. Rv I 1142/31	12297
»	27. Rv I 1579/31	12298
»	27. Rv I 1666/31	12299
»	27. Rv I 1880/31	12300
»	27. Rv I 2118/32	12301
»	27. Rv I 2283/32	12302
»	27. Rv I 2374/32	12303
»	27. Rv I 2379/32	12304
»	27. R II 503/32	12305
»	27. Rv II 713/31	12306
»	27. Rv II 944/32	12307
»	28. Rv I 1695/31	12308
»	28. Rv I 1998/31	12309
»	28. Rv I 164/32	12310
»	28. R II 529/32	12311
»	28. Rv II 768/31	12312
únor	2. R I 1148/32	12313
»	2. R I 1161/32	12314
»	2. R I 37/33	12315
»	2. R I 56/33	12316
»	2. Rv I 1458/31	12317
»	2. Rv I 1790/31	12318
»	2. Rv II 802/31	12319
»	3. R I 1112/32	12320
»	3. R I 1128/32	12321
»	3. R I 1142/32	12322
»	3. R I 1151/32	12323
»	3. R I 1154/32	12324
»	3. R I 1165/32	12325

		Čís.
únor	3. R I 20/33	12326
»	3. R I 21/33	12327
»	3. R I 22/33	12328
»	3. R I 26/33	12329
»	3. R I 55/33	12330
»	3. Rv I 1311/31	12331
»	3. Rv I 2367/32	12332
»	3. Rv II 808/31	12333
»	4. R I 1100/32	12334
»	4. R I 54/33	12335
»	4. Rv I 1625/31	12336
»	4. Rv I 61/33	12337
»	6. R I 857/32	12338
»	6. R I 1081/32	12339
»	9. Rv I 1211/31	12340
»	9. Rv I 1287/31	12341
»	9. Rv I 1573/31	12342
»	10. R I 1122/32	12343
»	10. R I 77/33	12344
»	10. Rv I 1345/31	12345
»	10. Rv I 1664/31	12346
»	10. Rv I 1867/31	12347
»	10. Rv I 1977/31	12348
»	10. Rv I 2116/31	12349
»	10. Rv I 2019/32	12350
»	10. R II 467/32	12351
»	10. R II 532/32	12352
»	10. R II 20/33	12353
»	10. Rv II 473/31	12354
»	11. Rv I 1742/31	12355
»	13. Pres. 266 a 956/32	12356
»	16. R I 52/33	12357
»	16. R I 96/33	12358
»	16. Rv I 989/31	12359
»	16. Rv I 1655/31	12360
»	16. Rv I 1947/31	12361
»	16. Rv I 2244/31	12362
»	16. R II 386/32	12363
»	16. Rv II 427/31	12364
»	17. R I 1044/32	12365
»	17. R I 31/33	12366
»	17. R I 44/33	12367
»	17. R I 65/33	12368
»	17. Rv I 1396/31	12369
»	17. Rv I 1422/31	12370
»	17. Rv I 1876/31	12371
»	17. Rv I 2012/31	12372
»	17. Rv I 2018/31	12373
»	17. Rv I 134/33	12374
»	17. Rv II 623/31	12375
»	18. Rv I 1889/31	12376
»	18. Rv I 2131/31	12377
»	18. Rv II 798/31	12378
»	18. Rv II 887/31	12379
»	23. R I 133/33	12380
»	23. R I 148/33	12381
»	23. Rv I 1061/31	12382
únor	23. Rv I 1337/31	12383
»	23. Rv I 1450/31	12384
»	23. Rv I 159/33	12385
»	23. R II 29/33	12386
»	23. R II 47/33	12387
»	23. R II 49/33	12388
»	24. R I 155/33	12389
»	24. Rv I 1398/31	12390
»	24. Rv I 1858/31	12391
»	24. Rv I 1878/31	12392
»	24. Rv I 2179/31	12393
»	24. Rv I 2248/31	12394
»	24. Rv II 789/31	12395
»	24. Rv II 882/31	12396
»	25. R I 34/33	12397
»	25. R I 108/33	12398
»	25. R I 142/33	12399
»	25. Rv I 1879/31	12400
»	25. Rv I 2211/31	12401
»	25. R II 23/33	12402
»	25. Rv II 716/31	12403
»	25. Rv II 757/31	12404
březen	2. R I 150/33	12405
»	2. Rv I 1778/31	12406
»	2. Rv I 2067/31	12407
»	2. Rv I 2309/31	12408
»	2. Rv I 245/33	12409
»	2. R II 36/33	12410
»	2. Rv II 527/31	12411
»	3. R I 122/33	12412
»	3. R I 147/33	12413
»	3. Rv I 148/33	12414
»	3. R II 367/32	12415
»	3. R II 59/33	12416
»	3. Rv II 855/31	12417
»	3. Rv II 74/33	12418
»	3. Rv II 106/33	12419
»	4. R I 84/33	12420
»	4. Rv I 2251/31	12421
»	9. Rv I 1196/31	12422
»	9. Rv I 299/33	12423
»	9. Rv I 303/33/1	12424
»	9. Rv II 538/31	12425
»	10. R I 117/33	12426
»	10. R I 134/33	12427
»	10. R I 160/33	12428
»	10. Rv I 1586/31	12429
»	10. Rv I 2005/31	12430
»	10. Rv I 2016/31	12431
»	10. Rv I 290/33	12432
»	10. R II 35/33	12433
»	10. R II 41/33	12434
»	10. R II 77/33	12435
»	10. Rv II 753/31	12436
»	10. Rv II 851/31	12437
»	10. Rv II 7/33	12438

		Čís.
březen	10. Rv II 96/31/1	12439
»	11. R I 1164/32	12440
»	11. R I 179/33	12441
»	11. R I 183/33	12442
»	16. R I 102/33	12443
»	16. R I 137/33	12444
»	16. R I 172/33	12445
»	16. R I 191/33	12446
»	16. Rv I 1918/31	12447
»	16. Rv I 393/33	12448
»	16. R II 66/33	12449
»	16. R II 78/33	12450
»	16. Rv II 876/31	12451
»	16. Rv II 107/33	12452
»	17. R I 198/33	12453
»	17. R I 199/33	12454
»	17. Rv I 2207/31	12455
»	17. Rv I 2235/31	12456
»	17. Rv I 342/33	12457
»	17. Rv I 427/33	12458
»	17. Nd I 122/33	12459
»	17. R II 44/33	12460
»	17. R II 84/33	12461
»	18. Rv I 2166/31	12462
»	23. Rv II 546/31	12463
»	24. R I 245/33	12464
»	24. Rv I 2222/31	12465
»	24. Rv I 31/32	12466
»	24. Rv I 344/33	12467
»	24. Rv I 472/33	12468
»	24. R II 90/33	12469
»	24. R II 106/33	12470
»	24. Rv II 816/31	12471
»	25. R II 32/33	12472
»	27. Co II 3/32	12473
»	27. Co II 4/32	12474
»	30. R I 111/33	12475
»	30. Rv I 1556/31	12476
»	30. R II 74/33	12477
»	30. Rv II 656/31	12478
»	30. Rv II 759/31	12479
»	30. Rv II 173/33	12480
»	31. R I 204/33	12481
»	31. R I 208/33	12482
»	31. R I 246/33	12483
»	31. Rv I 1126/31	12484
»	31. Rv I 1542/31	12485
»	31. Rv I 2114/31	12486
»	31. Rv I 450/33	12487
»	31. R II 62/33	12488
»	31. R II 63/33	12489
»	31. R II 98/33	12490
»	31. Rv II 815/31	12491
»	31. Rv II 904/31	12492
duben	1. R I 230/33	12493
»	1. R II 30/33	12494

		Čís.
duben	1. R II 92/33	12495
»	4. R I 1155/32	12496
»	6. R I 338/32	12497
»	6. R I 116/33	12498
»	6. R I 251/33	12499
»	6. Rv I 1994/31	12500
»	6. Rv II 909/31	12501
»	7. R I 126/33	12502
»	7. R I 225/33	12503
»	7. R I 253/33	12504
»	7. R I 261/33	12505
»	7. Rv I 1804/31	12506
»	7. Rv I 1958/31	12507
»	7. Rv I 2305/31	12508
»	7. Rv I 107/32	12509
»	7. R II 94/33	12510
»	7. R II 115/33	12511
»	8. R I 290/33	12512
»	10. Rv II 219/33	12513
»	12. R I 936/32	12514
»	12. R I 180/33	12515
»	12. R I 224/33	12516
»	12. R I 240/33	12517
»	12. R I 255/33	12518
»	12. R I 262/33	12519
»	12. R I 298/33	12520
»	12. Rv I 1859/31	12521
»	12. Rv I 2140/31	12522
»	12. Rv I 2199/31	12523
»	12. Rv I 1510/32	12524
»	12. Rv I 2152/32	12525
»	12. R II 102/33	12526
»	12. Rv II 758/31	12527
»	12. Rv II 773/31	12528
»	12. Rv II 261/33	12529
»	20. R I 1012/32	12530
»	20. Rv I 1653/31	12531
»	20. Rv I 477/33	12532
»	20. R II 120/33	12533
»	20. Rv II 852/31	12534
»	21. R I 287/33	12535
»	21. R I 307/33	12536
»	21. Rv I 277/32	12537
»	21. Rv II 725/31	12538
»	21. Rv II 838/31	12539
»	22. R I 351/33	12540
»	22. Rv I 1723/31	12541
»	22. Rv I 279/33	12542
»	27. R I 300/33	12543
»	27. Rv I 1800/31	12544
»	27. Rv I 1847/31	12545
»	27. Rv I 1946/31	12546
»	27. Rv I 2273/31	12547
»	27. Rv I 4/32	12548
»	27. Rv I 105/32	12549
»	27. Rv I 148/32	12550
»	27. Rv I 225/32	12551

		Čís.
duben	27. Rv I 306/32	12552
»	27. R II 129/33	12553
»	28. R I 157/33	12554
»	28. R I 206/33	12555
»	28. R I 247/33	12556
»	28. R I 309/33	12557
»	28. R I 339/33	12558
»	28. R I 355/33	12559
»	28. R I 373/33	12560
»	28. Rv I 570/33	12561
»	28. Rv I 660/33	12562
»	28. Rv II 712/31	12563
»	29. Rv I 139/32	12564
»	29. Rv I 523/33	12565
»	29. Rv I 586/33	12566
»	29. R II 132/33	12567
»	29. R II 163/33	12568
květen	4. R I 1004/32	12569
»	4. R I 234/33	12570
»	4. R I 308/33	12571
»	4. R I 381/33	12572
»	4. Rv I 1931/31	12573
»	4. Rv I 9/32	12574
»	4. Rv I 47/32	12575
»	4. Rv I 720/33	12576
»	4. R II 146/33	12577
»	4. Rv II 763/31	12578
»	5. R I 347/33	12579
»	5. R I 386/33	12580
»	5. R I 409/33	12581
»	5. Rv I 2054/31	12582
»	5. Rv I 2150/31	12583
»	5. Rv I 2288/31	12584
»	5. Rv I 360/33/2	12585
»	5. Rv I 725/33	12586
»	5. R II 124/33	12587
»	5. Rv II 772/31	12588
»	5. Rv II 905/31	12589
»	6. Rv I 174/32	12590
»	6. Rv I 346/32	12591
»	11. R I 380/33	12592
»	11. Rv I 2229/31	12593
»	11. Rv I 37/32	12594
»	11. R II 160/33	12595
»	12. R I 1070/32	12596
»	12. R I 370/33	12597
»	12. Rv I 2060/31	12598
»	12. Rv I 714/33	12599
»	12. R II 137/33	12600
»	12. R II 155/33	12601
»	12. R II 157/33	12602
»	12. Rv II 841/31	12603
»	12. Rv II 925/31	12604
»	12. Rv II 96/33/2	12605
»	12. Rv II 123/33	12606
»	13. Rv I 293/32	12607

		Čís.
květen	13. R II 521/32	12608
»	13. Rv II 729/31	12609
»	13. Rv II 66/32	12610
»	18. R I 341/33	12611
»	18. R I 375/33	12612
»	18. Rv I 1574/31	12613
»	18. Rv I 35/32	12614
»	18. Rv II 144/32	12615
»	19. R I 334/33	12616
»	19. R I 383/33	12617
»	19. R I 403/33	12618
»	19. R I 441/33	12619
»	19. Rv I 2080/31	12620
»	19. Rv I 2237/31	12621
»	19. Rv I 187/32	12622
»	19. R II 175/33	12623
»	19. Rv II 934/31	12624
»	19. Rv II 88/32	12625
»	20. R I 400/33	12626
»	20. Rv I 2129/31	12627
»	20. R II 138/33	12628
»	24. R I 456/33	12629
»	24. R I 469/33	12630
»	24. Rv I 14/32	12631
»	24. R II 114/33	12632
»	24. Rv II 523/31	12633
»	26. R I 425/33	12634
»	26. Rv I 2153/31	12635
»	26. Rv I 122/32	12636
»	26. Rv I 290/32	12637
»	26. Rv I 365/32	12638
»	26. Rv I 231/33	12639
»	26. R II 144/33	12640
»	26. R II 177/33	12641
»	26. R II 182/33	12642
»	26. R II 208/33	12643
»	26. Rv II 939/31	12644
»	26. Rv II 21/32	12645
»	27. R I 453/33	12646
»	27. Rv I 275/32	12647
»	27. R II 178/33	12648
»	27. Rv II 734/31	12649
»	27. Rv II 738/31	12650
»	27. Rv II 149/32	12651
»	31. R I 461/33	12652
»	31. Rv I 2028/31	12653
»	31. Rv I 2102/31	12654
»	31. Rv I 2213/31	12655
červen	1. Rv I 2141/31	12656
»	1. Rv I 2230/31	12657
»	1. Rv I 245/32	12658
»	1. Rv I 255/32	12659
»	1. Rv I 955/33	12660
»	1. Rv I 1073/33	12661
»	1. R II 88/33	12662
»	1. Rv II 63/32	12663

		Čís.
červen	2. R I 388/33	12664
»	2. R I 427/33	12665
»	2. R II 491/33	12666
»	2. Rv I 2122/31	12667
»	2. Rv II 857/31	12668
»	2. Rv II 139/32	12669
»	3. R I 365/33	12670
»	3. R I 398/33	12671
»	3. R I 459/33	12672
»	3. Rv II 336/33	12673
»	6. R I 406/33	12674
»	6. R II 211/33	12675
»	8. R I 376/33	12676
»	8. R I 487/33	12677
»	8. R I 488/33	12678
»	8. Rv I 1392/31	12679
»	8. Rv I 497/33	12680
»	8. Rv I 842/33	12681
»	9. R I 343/33	12682
»	9. R I 477/33	12683
»	9. Rv I 2303/31	12684
»	9. R II 112/33	12685
»	9. R II 212/33	12686
»	10. Rv I 1038/33	12687
»	10. R II 191/33	12688
»	10. R II 195/33	12689
»	10. Rv II 232/31	12690
»	14. R I 495/33	12691
»	14. Rv I 157/32	12692
»	14. Rv I 954/33	12693
»	14. R II 196/33	12694
»	14. Rv II 160/32	12695
»	16. R I 447/33	12696
»	16. R I 476/33	12697
»	16. R I 506/33	12698
»	16. Rv I 263/32	12699
»	16. Rv I 272/32	12700
»	16. Rv I 330/32	12701
»	16. R II 215/33	12702
»	17. Rv I 1989/31	12703
»	17. Rv II 145/32	12704
»	22. R I 143/33	12705
»	22. R I 332/33	12706
»	22. R I 455/33	12707
»	22. R I 555/33	12708
»	22. R I 558/33	12709
»	22. Rv I 349/32	12710
»	22. R II 118/33	12711
»	23. R I 445/33	12712
»	23. R I 541/33	12713
»	23. R I 552/33	12714
»	23. R I 559/33	12715
»	23. Rv I 1871/31	12716
»	23. Rv I 357/32	12717
»	23. Rv I 540/32	12718
»	23. Rv I 831/33	12719
»	23. Rv II 912/31	12720

		Čís.
červen	24. R I 550/33	12721
»	24. Rv I 1143/33	12722
»	24. R II 217/33	12723
»	24. Rv II 527/33	12724
»	26. R II 231/33	12725
»	26. Rv II 78/33	12726
»	26. Co II 2/33	12727
»	27. R I 402/33	12728
»	27. R I 542/33	12729
»	27. R I 574/33	12730
»	27. Rv I 2281/31	12731
»	27. R II 240/33	12732
»	28. R I 554/33	12733
»	28. R I 587/33	12734
»	28. R I 595/33	12735
»	28. R I 606/33	12736
»	28. R I 614/33	12737
»	28. Rv I 1099/33	12738
»	28. Rv I 1112/33	12739
»	28. Rv I 1204/33	12740
»	28. R II 248/33	12741
»	30. R I 596/33	12742
»	30. R I 612/33	12743
»	30. Rv I 1104/33	12744
červenec	4. R I 593/33	12745
»	4. R I 611/33	12746
»	4. R II 267/33	12747
»	7. R I 594/33	12748
»	7. R I 613/33	12749
»	7. R I 633/33	12750
»	7. R I 639/33	12751
»	7. Rv I 1285/33	12752
»	7. R II 265/33	12753
»	13. Rv I 728/32	12754
»	13. R II 303/33	12755
srpen	26. R I 784/33	12756
»	26. R I 820/33	12757
»	26. Rv I 1439/33	12758
září	1. R I 553/33	12759
»	1. R I 583/33	12760
»	1. Rv I 1026/32	12761
»	1. Rv I 1542/33	12762
»	1. R II 246/33	12763
»	1. R II 280/33	12764
»	2. R I 490/33	12765
»	2. R I 496/33	12766
»	2. R I 598/33	12767
»	2. Rv I 487/32	12768
»	2. Rv I 503/32	12769
»	2. Rv I 560/32	12770
»	2. Rv I 569/32	12771
»	2. R II 181/33	12772
»	2. R II 190/33/1	12773
»	7. R I 509/33	12774

		Čís.
září	7. R I 627/33	12775
»	7. R I 741/33	12776
»	7. R I 767/33	12777
»	7. Rv I 44/32	12778
»	7. Rv I 393/32	12779
»	7. R II 379/33	12780
»	8. R I 607/33	12781
»	8. R I 727/33	12782
»	8. R I 852/33	12783
»	8. Rv I 1959/31	12784
»	8. Rv I 429/32	12785
»	8. Rv I 430/32	12786
»	8. Rv I 532/32	12787
»	8. Rv I 562/32	12788
»	8. R II 260/33	12789
»	8. R II 293/33	12790
»	8. Rv II 33/32	12791
»	8. Rv II 168/32	12792
»	9. R I 650/33	12793
»	9. R I 683/33	12794
»	9. R I 702/33	12795
»	9. Rv I 160/32	12796
»	9. Rv I 201/32	12797
»	9. Rv I 1670/33	12798
»	9. R II 294/33	12799
»	14. R I 617/33	12800
»	14. R I 664/33	12801
»	14. R I 703/33	12802
»	14. R I 842/33	12803
»	14. Rv I 141/32	12804
»	14. Rv I 456/32	12805
»	14. R II 288/33	12806
»	14. R II 326/33	12807
»	14. Rv II 600/33	12808
»	15. R I 628/33	12809
»	15. Rv I 945/33	12810
»	15. R II 308/33	12811
»	15. Rv II 566/33	12812
»	16. R I 502/33	12813
»	16. R I 636/33	12814
»	16. R I 662/33	12815
»	16. R I 834/33	12816
»	16. Rv I 1026/33	12817
»	16. R II 287/33	12818
»	16. R II 346/33	12819
»	18. R I 482/33	12820
»	18. R I 695/33	12821
»	19. R I 322/33	12822
»	21. R I 647/33	12823
»	21. R I 721/33	12824
»	21. R I 786/33	12825
»	21. R I 843/33	12826
»	21. R I 876/33	12827
»	21. Rv I 127/32	12828
»	21. Rv I 1682/33	12829
»	21. Rv II 665/33	12830
»	22. R I 556/33	12831

		Čís.
září	22. R I 672/33	12832
»	22. R I 674/33	12833
»	22. R I 704/33	12834
»	22. R I 709/33	12835
»	22. R I 771, 772/33	12836
»	22. R I 824/33	12837
»	22. R I 840/33	12838
»	22. Rv I 553/32	12839
»	22. Rv I 588/32	12840
»	22. Rv I 1540/33	12841
»	22. R II 353/33	12842
»	23. R II 243/33	12843
»	23. R II 363/33	12844
»	27. Rv I 1375/33	12845
»	27. Rv I 1563/33	12846
»	27. Rv II 457/33	12847
»	29. R I 648/33	12848
»	29. R I 656/33	12849
»	29. R I 661/33	12850
»	29. R I 677/33	12851
»	29. R I 690/33	12852
»	29. R I 697/33	12853
»	29. R I 738/33	12854
»	29. R I 766/33	12855
»	29. R I 799/33	12856
»	29. R I 849/33	12857
»	29. R I 938/33	12858
»	29. Rv I 571/31	12859
»	29. Rv I 645/32	12860
»	29. Rv I 830/32	12861
»	29. R II 372/33	12862
»	29. R II 393/33	12863
»	30. R I 797/33	12864
»	30. R I 804/33	12865
»	30. Rv I 2063/31	12866
»	30. R II 336/33	12867
»	30. Rv II 712/33	12868
říjen	2. R II 380/33	12869
»	2. Rv II 229/32	12870
»	5. R I 730/33	12871
»	5. R I 749/33	12872
»	5. Rv I 1319/31	12873
»	5. Rv I 1759/33	12874
»	5. R II 300/33	12875
»	5. Nd II 67/33	12876
»	5. Nd II 103/33	12877
»	5. Nd II 113/33	12878
»	6. R I 675/33	12879
»	6. R I 863/33	12880
»	6. R I 877/33	12881
»	6. R I 883/33	12882
»	6. R I 920/33	12883
»	6. R I 921/33	12884
»	6. Rv I 1045/31	12885
»	6. Rv I 407/32	12886
»	6. Rv I 1564/33	12887

		Čís.
říjen	6. R II 348/33	12888
»	7. R I 756/33	12889
»	7. R I 777/33	12890
»	7. Rv I 1060/33	12891
»	7. Rv I 1470/33	12892
»	7. Rv I 1680/33	12893
»	7. R II 236/33	12894
»	7. Rv II 195/32	12895
»	7. Rv II 436/33	12896
»	7. Rv II 753/33	12897
»	12. R I 657/33	12898
»	12. R II 364/33	12899
»	13. R I 1011/32	12900
»	13. R I 687/33	12901
»	13. R I 780/33	12902
»	13. R I 807/33	12903
»	13. R I 818/33	12904
»	13. R I 904/33	12905
»	13. R I 943/33	12906
»	13. R I 966/33	12907
»	13. Rv I 557/32	12908
»	13. Rv I 1648/33	12909
»	13. R II 367/33	12910
»	13. Rv II 747/33	12911
»	14. R I 271/33	12912
»	14. Rv I 483/32	12913
»	14. Rv I 989/32	12914
»	14. R II 382/33	12915
»	16. Pres. 669/33	12916
»	19. R I 941/33	12917
»	19. R I 978/33	12918
»	19. Rv I 1732/33	12919
»	19. R II 369/33	12920
»	19. Rv II 896/31	12921
»	19. Rv II 46/32	12922
»	19. Rv II 166/32	12923
»	19. Rv II 553/32	12924
»	20. R I 660/33	12925
»	20. R I 679/33	12926
»	20. R I 801/33	12927
»	20. R I 826/33	12928
»	20. R I 835/33	12929
»	20. R I 970/33	12930
»	20. R I 975/33	12931
»	20. Rv I 1298/31	12932
»	20. Rv I 56/32	12933
»	20. Rv I 444/32	12934
»	20. R II 387/33	12935
»	20. Rv II 938/31	12936
»	20. Rv II 74/32	12937
»	20. Rv II 163/32	12938
»	21. R I 931/33	12939
»	21. Rv I 1647/33	12940
»	21. R II 399/33	12941
»	21. R II 403/33	12942
»	21. Rv II 775/31	12943
»	25. R I 760/33	12944

		Čís.
říjen	25. Rv I 1324/33	12945
»	25. Rv I 1735/33	12946
»	26. R I 942/33	12947
»	26. R I 979/33	12948
»	26. R I 1033/33	12949
»	26. R I 1038/33	12950
»	26. R I 1040/33	12951
»	26. Rv I 2197/31	12952
»	26. Rv I 418/32	12953
»	26. Rv I 505/32	12954
»	26. Rv I 858/32	12955
»	26. Rv I 163/33	12956
»	26. Rv I 1482/33	12957
»	26. R II 366/33	12958
»	26. R II 419/33	12959
»	26. Rv II 173/32	12960
»	27. R I 815/33	12961
»	27. R I 995/33	12962
»	27. R I 1000/33	12963
»	27. R I 1018/33	12964
»	27. Rv I 885/31	12965
»	27. Rv I 523/32	12966
»	27. R II 344/33	12967
listopad	2. R I 988/33	12968
»	2. Rv I 1649/31	12969
»	2. Rv I 442/32	12970
»	2. Rv I 95/33	12971
»	2. Rv I 1163/33	12972
»	2. Rv I 1833/33	12973
»	3. R I 957/33	12974
»	3. R I 990/33	12975
»	3. R I 1050/33	12976
»	3. Rv I 970/32	12977
»	3. Rv I 1944/33	12978
»	3. R II 390/33	12979
»	3. R II 394/33	12980
»	3. Rv II 212/32	12981
»	3. Rv II 224/32	12982
»	4. R I 691/33	12983
»	4. Rv I 276/32	12984
»	4. R II 449/33	12985
»	4. Rv II 73/32	12986
»	4. Rv II 321/32	12987
»	9. R I 964/33	12988
»	9. R I 987/33	12989
»	9. R I 993/33	12990
»	9. Rv I 1657/31	12991
»	9. Rv I 2216/31	12992
»	9. Rv I 1813/33	12993
»	9. R II 349/33	12994
»	9. R II 460/33	12995
»	9. Rv II 665/31	12996
»	9. Rv II 835/33	12997
»	10. R I 1003/33	12998
»	10. R I 1074/33	12999
»	10. Rv I 342/32	13000

		Čís.
listopad	10. Rv I 670/32	13001
»	10. Rv I 1076/32	13002
»	10. Rv I 1863/33	13003
»	10. Rv I 1864/33	13004
»	10. Rv I 1917/33	13005
»	10. Rv I 1930/33	13006
»	10. R II 407/33	13007
»	10. R II 420/33	13008
»	10. R II 431/33	13009
»	11. Rv I 636/32	13010
»	11. R II 433/33	13011
»	11. R II 443/33	13012
»	16. R I 1052/33	13013
»	16. R I 1091/33	13014
»	16. R I 1119/33	13015
»	16. Rv I 600/32	13016
»	16. Rv I 1877/33	13017
»	16. R II 455/33	13018
»	16. Rv II 620/31	13019
»	17. R I 963/33	13020
»	17. R I 1082/33	13021
»	17. R I 1087/33	13022
»	17. R I 1092/33	13023
»	17. Rv I 1719/31	13024
»	17. Rv I 172/32	13025
»	17. Rv I 739/32	13026
»	17. R II 414/33	13027
»	17. R II 438/33	13028
»	17. R II 463/33	13029
»	17. Rv II 7/32	13030
»	18. R I 884/33	13031
»	18. R I 1062/33	13032
»	18. R I 1099/33	13033
»	18. Rv I 335/32	13034
»	18. Rv I 2092/33	13035
»	23. R I 1105/33	13036
»	23. R II 448/33	13037
»	23. Rv II 863/31	13038
»	24. R I 1023/33	13039
»	24. R I 1055/33	13040
»	24. R I 1072/33	13041
»	24. R I 1108/33	13042
»	24. R I 1109/33	13043
»	24. Rv I 490/32	13044
»	24. Rv I 807/32	13045
»	24. Rv I 822/32	13046
»	24. Rv I 1946/33	13047
»	24. Rv I 2097/33	13048
»	24. Rv I 2132/33	13049
»	25. R I 953/33	13050
»	25. R I 1080/33	13051
»	25. R I 1095/33	13052
»	25. Rv I 2107/33	13053
»	25. Rv I 2167/33	13054
»	25. R II 381/33	13055
»	25. Rv II 872/33	13056
»	30. R I 977/33	13057

		Čís.
listopad	30. R I 1059/33	13058
»	30. Rv I 527/32	13059
»	30. Rv I 1625/32	13060
»	30. Rv I 1660/33	13061
»	30. Rv I 2266/33	13062
»	30. Rv II 274/32	13063
prosinec	1. R I 642/33	13064
»	1. R I 757/33	13065
»	1. R I 855/33	13066
»	1. R I 1113/33	13067
»	1. R I 1161/33	13068
»	1. R I 1167/33	13069
»	1. Rv I 904/32	13070
»	1. R II 446/33	13071
»	1. R II 462/33	13072
»	1. Rv II 111/32	13073
»	1. Rv II 342/32	13074
»	1. Rv II 355/32	13075
»	2. R I 1001/33	13076
»	2. R I 1140/33	13077
»	2. Rv II 206/32	13078
»	6. R I 928/33	13079
»	7. R I 1049/33	13080
»	7. R I 1101/33	13081
»	7. R I 1173/33	13082
»	7. R I 1177/33	13083
»	7. R I 1179/33	13084
»	7. Rv I 675/32	13085
»	7. Rv I 932/32	13086
»	7. Rv I 1022/32	13087
»	7. Rv I 1027/32	13088
»	7. Rv I 1069/32	13089
»	7. Rv I 1199/32	13090
»	7. Rv I 2056/33	13091
»	7. Nd I 546/33	13092
»	7. Rv II 470/32	13093
»	9. Rv I 1023/32	13094
»	9. Rv II 270/33	13095
»	14. R I 885/33	13096
»	14. R I 1172/33	13097
»	14. R I 1184/33	13098
»	14. Rv I 33/32	13099
»	14. Rv I 722/32	13100
»	14. Rv I 1059/32	13101
»	14. Rv I 1078/32	13102
»	14. Rv I 1089/32	13103
»	14. Rv I 1971/32	13104
»	14. Rv I 1929/33	13105
»	14. Rv I 1999/33	13106
»	14. Rv II 388/32	13107
»	14. Rv II 896/33	13108
»	15. R I 1190/33	13109
»	15. Rv I 659/32	13110
»	15. Rv I 800/32	13111
»	15. Rv I 982/32	13112
»	15. Rv I 1786/33	13113

		Čís.
prosinec	15. Rv II 325/32	13114
»	16. R I 994/33	13115
»	16. R I 1178/33	13116
»	16. Rv I 913/32	13117
»	16. R II 397/33	13118
»	16. R II 506/33	13119
»	19. Rv I 784/32	13120
»	19. Co I 5/32	13121
»	19. Co I 5/33	13122
»	19. R II 529/33	13123
»	20. R I 1146/33	13124
»	20. R II 507/33	13125
»	20. Rv II 333/32	13126
»	21. R I 1248/33	13127
»	21. Rv I 706/32	13128
»	21. Rv I 874/32	13129
»	21. Rv I 1361/32	13130
»	21. Rv I 2244/33	13131
»	21. Rv I 2443/33	13132
»	21. R II 410/33	13133
»	21. R II 466/33	13134
»	21. R II 477/33	13135
»	21. R II 488/33	13136
»	21. R II 505/33	13137

		Čís.
prosinec	21. Rv II 100/32	13138
»	21. Rv II 291/32	13139
»	21. Rv II 351/32	13140
»	21. Rv II 428/32	13141
»	22. Rv I 176/32	13142
»	22. Rv I 578/33	13143
»	22. Rv I 1488/33	13144
»	22. Rv I 2396/33	13145
»	22. Rv II 868/31	13146
»	22. Rv II 662/33	13147
»	27. R I 1120/33	13148
»	27. R I 1207/33	13149
»	27. R I 1234/33	13150
»	28. R I 1182/33	13151
»	28. R I 1233/33	13152
»	28. Rv I 531/32	13153
»	28. R II 501/33	13154
»	29. R I 1163/33	13155
»	29. R I 1247/33	13156
»	29. Rv I 1157/32	13157
»	29. Rv I 1300/32	13158
»	29. R II 544/33	13159
»	30. R I 1188/33	13160

Dodatky:

(rozhodnutí senátu pro řešení kompetenčních konfliktů)

1930:

		Čís.
prosinec	11. č. j. 597/29 Dodatek I. k ročníku 1930.	
»	11. č. j. 665/30 Dodatek II. k ročníku 1930.	
prosinec	12. č. j. 603/29 Dodatek III. k ročníku 1930.	

1931:

		Čís.
červen	5. č. j. 714/31 Dodatek I. k ročníku 1931.	
»	5. č. j. 734/31 Dodatek II. k ročníku 1931.	
prosinec	7. č. j. 744/31 Dodatek III. k ročníku 1931.	
prosinec	7. č. j. 748/31 Dodatek IV. k ročníku 1931.	
»	7. č. j. 758/31 Dodatek V. k ročníku 1931.	
»	7. č. j. 766/31 Dodatek VI. k ročníku 1931.	

Seznam rozhodnutí podle spisových značek.

R I

		Čís.
R I	825/28	8916
»	947/28	8629
»	968/28	8712
»	969/28	8738
»	982/28	8630
»	1006/28	8707
»	1011/28	8642
»	1012/28	8599
»	1017/28	8713
»	1018/28	8667
»	1019/28	8600
»	1022/28	8714
»	1026/28	8618
»	1028/28	8601
»	1029/28	8662
»	1030/28	8726
»	1032/28	8652
»	1037/28	8643
»	1038/28	8631
»	1039/28	8619
»	1044/28	8653
»	1045/28	8644
»	1048/28	8682
»	1049/28	8682
»	1064/28	8608
»	1066/28	8856
»	1067/28	8645
»	1069/28	8613
»	1070/28	8668
»	1076/28	8632
»	1077/28	8646
»	6/29	8663
»	9/29	8647
»	11/29	8654
»	12/29	8655
»	13/29	8708
»	15/29	8732
»	19/29	8716
»	24/29	8698
»	29/29	8676
»	31/29	8684
»	35/29	8685
»	39/29	8686
»	40/29	8806
»	42/29	8687

		Čís.
R I	47/29	8790
»	51/29	8688
»	55/29	8751
»	56/29	8733
»	62/29	8869
»	64/29	8794
»	65/29	8734
»	66/29	8917
»	67/29	8842
»	78/29	8767
»	79/29	8773
»	81/29	8757
»	82/29	8752
»	83/29	8727
»	86/29	8739
»	89/29	8761
»	97/29	8768
»	106/29	8807
»	107/29	8843
»	108/29	8815
»	109/29	8769
»	110/29	8770
»	112/29	8771
»	113/29	8762
»	115/29	8781
»	116/29	8774
»	119/29	8795
»	120/29	8825
»	121/29	8808
»	122/29	8832
»	124/29	8791
»	129/29	8782
»	130/29	8809
»	132/29	8763
»	133/29	8833
»	135/29	8783
»	137/29	8810
»	138/29	8796
»	142/29	8816
»	143/29	8834
»	144/29	8844
»	146/29	8870
»	156/29	8826
»	159/29	8871
»	165/29	9074

		Čís.
R I	166/29	8872
»	168/29	8811
»	170/29	8857
»	175/29	8835
»	176/29	8836
»	181/29	8817
»	190/29	8845
»	191/29	8864
»	195/29	8846
»	200/29	8918
»	203/29	8873
»	204/29	8847
»	205/29	9049
»	206/29	8906
»	210/29	9039
»	215/29	8888
»	217/29	8893
»	222/29	8889
»	227/29	9085
»	230/29	8899
»	231/29	9291
»	232/29	8884
»	234/29	8907
»	235/29	8885
»	238/29	8908
»	242/29	8894
»	244/29	8909
»	251/29	8919
»	253/29	8910
»	254/29	8934
»	255/29	8967
»	258/29	8900
»	259/29	8911
»	265/29	8946
»	267/29	8912
»	272/29	8901
»	282/29	8957
»	284/29	8968
»	286/29	8940
»	291/29	8947
»	298/29	8969
»	299/29	9065
»	303/29	9029
»	304/29	9000
»	306/29	8948
»	312/29	9040
»	317/29	8988
»	319/29	8949
»	324/29	8976
»	326/29	9004
»	332/29	8970
»	340/29	8996
»	345/29	8977
»	347/29	8989
»	349/29	8997
»	357/20	9041
»	363/29	9045

		Čís.
R I	369/29	9066
»	371/29	9067
»	372/29	9268
»	381/29	9068
»	383/29	9069
»	384/29	9211
»	392/29	9016
»	393/29	9378
»	399/29	9013
»	404/29	9240
»	407/29	9082
»	408/29	9086
»	410/29	9046
»	483/29	9030
»	493/29	9083
»	494/29	9161
»	496/29	9139
»	501/29	9222
»	504/29	9314
»	505/29	9060
»	510/29	9167
»	514/29	9050
»	515/29	9077
»	524/29	9181
»	530/29	9232
»	531/29	9140
»	532/29	9168
»	536/29	9141
»	538/29	9078
»	544/29	9182
»	546/29	9087
»	549/29	9212
»	553/29	9113
»	560/29	9131
»	561/29	9213
»	564/29	9152
»	565/29	9096
»	566/29	9241
»	567/29	9110
»	568/29	9097
»	571/29	9098
»	575/29	9117
»	577/29	9242
»	580/29	9149
»	583/29	9091
»	585/29	9243
»	587/29	9153
»	589/29	9162
»	590/29	9315
»	591/29	9092
»	594/29	9132
»	597/29	9150
»	598/29	9093
»	599/29	9111
»	602/29	9542
»	603/29	9337
»	604/29	9261

		Čís.
R I	608/29	9276
»	621/29	9269
»	628/29	9103
»	632/29	9297
»	637/29	9121
»	640/29	9104
»	641/29	9142
»	642/29	9105
»	644/29	9133
»	647/29	9409
»	653/29	9125
»	655/29	9175
»	657/29	9134
»	661/29	9302
»	662/29	9250
»	664/29	9126
»	667/29	9163
»	669/29	9338
»	675/29	9164
»	676/29	9233
»	679/29	9270
»	680/29	9495
»	683/29	9496
»	684/29	9135
»	685/29	9214
»	688/29	9143
»	690/29	9144
»	692/29	9262
»	693/29	9244
»	695/29	9215
»	696/29	9263
»	697/29	9282
»	704/29	9200
»	710/29	9223
»	717/29	9183
»	723/29	9251
»	730/29	9169
»	731/29	9176
»	738/29	9196
»	740/29	9283
»	742/29	9216
»	749/29	9186
»	751/29	9379
»	752/29	9379
»	753/29	9252
»	754/29	9253
»	755/29	9339
»	756/29	9217
»	759/29	9316
»	762/29	9687
»	767/29	9201
»	768/29	9359
»	769/29	9410
»	773/29	9284
»	774/29	9332
»	776/29	9370
»	780/29	9285

		Čís.
R I	783/29	9292
»	785/29	9598
»	788/29	9303
»	790/29	9286
»	791/29	9740
»	795/29/1	9224
»	796/29	9371
»	801/29	9287
»	802/29	9264
»	803/29	9340
»	809/29	9293
»	811/29	9234
»	815/29	9294
»	819/29	9304
»	822/29	9317
»	824/29	9318
»	827/29	9298
»	831/29	9319
»	833/29	9360
»	835/29	9333
»	839/29	9320
»	842/29	9405
»	848/29	9341
»	852/29	9446
»	854/29	9328
»	857/29	9372
»	859/29	9429
»	861/29	9349
»	862/29	9334
»	864/29	9430
»	867/29	9335
»	869/29	9361
»	871/29	9350
»	873/29	9423
»	877/29	9380
»	879/29	9490
»	883/29	9523
»	885/29	9431
»	891/29	9451
»	895/29	9406
»	899/29	9482
»	900/29	9800
»	901/29	9456
»	903/29	9362
»	909/29	9514
»	913/29	9407
»	914/29	9424
»	917/29	9425
»	920/29	9411
»	923/29	9390
»	924/29	9437
»	932/29	9438
»	933/29	9457
»	936/29	9475
»	937/29	9469
»	938/29	9623
»	939/29	9476

		Čís.
R I	946/29	9524
»	950/29	9447
»	955/29	9463
»	960/29	9483
»	967/29	9562
»	977/29	9484
»	978/29	9470
»	979/29	9491
»	985/29	9485
»	988/29	9494
»	992/29	9599
»	996/29	9497
»	999/29	9624
»	1001/29	9543
»	1005/29	9525
»	1010/29	9513
»	1012/29	9503
»	1013/29	9691
»	1016/29	9515
»	1017/29	9577
»	1020/29	9526
»	1021/29	9527
»	1022/29	9528
»	1023/29	9509
»	1025/29	9544
»	1027/29	9529
»	1029/29	9625
»	1037/29	9554
»	1/30	9555
»	4/30	9572
»	6/30	9545
»	8/30	9578
»	9/30	9573
»	12/30	9600
»	13/30	9563
»	20/30	9530
»	22/30	9786
»	23/30	9564
»	27/30	9601
»	29/30	9612
»	30/30	9516
»	33/30	9579
»	36/30	9672
»	37/30	9665
»	39/30	9565
»	42/30	9659
»	43/30	9602
»	44/30	9586
»	45/30	9587
»	47/30	9588
»	53/30	9632
»	57/30	9640
»	58/30	9864
»	60/30	9613
»	61/30	9641
»	62/30	9614
»	63/30	9615

		Čís.
R I	68/30	9626
»	69/30	9633
»	70/30	9589
»	71/30	9642
»	72/30	9773
»	77/30	9719
»	81/30	9914
»	92/30	9730
»	94/30	9660
»	98/30	9792
»	100/30	9774
»	101/30	9673
»	103/30	9731
»	105/30	9747
»	106/30	9692
»	110/30	9741
»	111/30	9702
»	114/30	9767
»	115/30	9703
»	116/30	9720
»	119/30	9732
»	125/30	9846
»	127/30	9787
»	128/30	9721
»	131/30	9814
»	133/30	9821
»	134/30	9760
»	135/30	9973
»	143/30	9801
»	145/30	9793
»	147/30	9742
»	148/30	9815
»	151/30	9743
»	152/30	9768
»	153/30	9794
»	162/30	9822
»	164/30	9769
»	165/30	9753
»	167/30	9795
»	170/30	9809
»	173/30	9775
»	178/30	9776
»	182/30	9802
»	185/30	9754
»	186/30	9803
»	191/30	9823
»	194/30	9872
»	197/30	9804
»	202/30	9865
»	204/30	9783
»	207/30	9921
»	209/30	9882
»	211/30	10229
»	217/30	10038
»	223/30	9940
»	225/30	9839
»	226/30	9828

		Čís.
R I	229/30	9905
»	230/30	10004
»	231/30	9847
»	232/30	9805
»	237/30	9810
»	238/30	9829
»	241/30	9816
»	242/30	9866
»	247/30	9906
»	249/30	9867
»	253/30	9924
»	256/30	9849
»	258/30	9850
»	260/30	9883
»	262/30	9966
»	264/30	9884
»	268/30	9951
»	271/30	9935
»	273/30	9956
»	274/30	9946
»	275/30	9851
»	280/30	9885
»	281/30	9891
»	284/30	9873
»	295/30	9874
»	298/30	9917
»	300/30	9918
»	301/30	9936
»	302/30	9928
»	304/30	9899
»	317/30	9907
»	321/30	9892
»	327/30	9919
»	329/30	9920
»	333/30	9908
»	336/30	9957
»	337/30	9937
»	339/30	10106
»	343/30	10263
»	345/30	10069
»	349/30	9947
»	352/30	9941
»	353/30	9990
»	362/30	9958
»	363/30	9948
»	364/30	9925
»	367/30	9982
»	371/30	9959
»	374/30	9976
»	377/30	9967
»	386/30	10017
»	387/30	10039
»	389/30	10005
»	390/30	10070
»	395/30	10006
»	400/30	10001
»	407/30	10053

		Čís.
R I	410/30	10040
»	415/30	9991
»	416/30	10020
»	418/30	10041
»	420/30	10018
»	423/30	10042
»	431/30	10030
»	432/30	10021
»	436/30	10254
»	437/30	10054
»	438/30	10043
»	444/30	10044
»	445/30	10022
»	447/30	10060
»	449/30	10100
»	458—460/30	10071
»	462/30	10023
»	465/30	10031
»	466/30	10128
»	470/30	10045
»	471/30	10061
»	474/30	10237
»	476/30	10024
»	483/30	10122
»	487/30	10135
»	488/30	10129
»	489/30	10112
»	490/30	10136
»	506/30	10255
»	508/30	10081
»	511/30	10329
»	515/30	10149
»	516/30	10113
»	518/30	10123
»	530/30	10107
»	532/30	10124
»	536/30	10130
»	541/30	10093
»	549/30	10077
»	556/30	10208
»	558/30	10144
»	561/30	10131
»	566/30	10160
»	567/30	10209
»	572/30	10256
»	574/30	10108
»	576/30	10094
»	581/30	10125
»	584/30	10114
»	591/30	10109
»	598/30	10087
»	603/30	10180
»	607/30	10115
»	608/30	10116
»	609/30	10210
»	610/30	10171
»	614/30	10202

	Čís.
R I 616/30	10257
» 618/30	10137
» 621/30	10085
» 622/30	10411
» 625/30	10342
» 633/30	10110
» 635/30	10101
» 636/30	10088
» 638/30	10138
» 643/30	10092
» 649/30	10258
» 650/30	10139
» 651/30	10102
» 652/30	10095
» 654/30	10096
» 659/30	10150
» 662/30	10217
» 666/30	10103
» 673/30	10181
» 679/30	10097
» 682/30	10301
» 683/30	10098
» 684/30	10218
» 685/30	10117
» 687/30	10230
» 688/30	10182
» 689/30	10196
» 691/30	10219
» 693/30	10322
» 694/30	10097
» 695/30	10220
» 704/30	10436
» 714/30	10145
» 716/30	10165
» 719/30	10191
» 724/30	10231
» 725/30	10276
» 731/30	10221
» 734/30	10277
» 748/30	10488
» 755/30	10203
» 757/30	10323
» 758/30	10222
» 760/30	10264
» 766/30	10265
» 768/30	10324
» 772/30/3	10618
» 773/30	10378
» 774/30	10343
» 775/30	10266
» 777/30	10361
» 779/30	10238
» 783/30	10243
» 789/30	10282
» 795/30	10351
» 796/30	10352
» 797/30	10432

	Čís.
R I 798/30	10302
» 805/30	10304
» 807/30	10397
» 808/30	10362
» 809/30	10353
» 811/30	10330
» 814/30	10267
» 816/30	10404
» 817/30	10392
» 818/30	10373
» 826/30	10290
» 833/30	10678
» 843/30	10363
» 849/30	10367
» 851/30	10364
» 852/30	10344
» 853/30	10393
» 859/30	10354
» 874/30	10379
» 876/30	10388
» 881/30	10511
» 888/30	10345
» 892/30	10441
» 895/30	10477
» 900/30	10482
» 901/30	10398
» 905/30	10430
» 906/30	10581
» 907/30	10437
» 913/30	10407
» 914/30	10408
» 919/30	10467
» 924/30	10399
» 925/30	10449
» 926/30	10433
» 928/30	10501
» 929/30	10405
» 930/30	10427
» 931/30	10389
» 932/30	10522
» 940/30	10420
» 949/30	10474
» 953/30	10424
» 954/30	10512
» 964/30	10453
» 968/30	10450
» 969/30	10425
» 976/30	10513
» 981—984/30	10679
» 986/30	10622
» 997/30	10523
» 1002/30	10551
» 1003/30	10559
» 1004/30	10438
» 1005/30	10489
» 1008/30	10490
» 1009/30	10468

	Čís.
R I 1012/30, 1913/30	10491
» 1015/30	10555
» 1017/30	10502
» 1018/30	10478
» 1020/30	10442
» 1021/30	10492
» 1023/30	10756
» 1026/30	10528
» 1037/30	10469
» 1038/30	10462
» 1043/30	10493
» 1044/30	10443
» 1045/30	10454
» 1046/30	10470
» 1048/30	10560
» 1054/30	10524
» 2/31	10471
» 4/31	10537
» 5/31	10538
» 7/31	10472
» 9/31	10619
» 11/31	10539
» 17/31	10496
» 19/31	10455
» 22/31	10494
» 23/31	10483
» 26/31	10598
» 30/31	10479
» 33/31	10508
» 34/31	10599
» 37/31	10808
» 38/31	10509
» 44/31	10540
» 45/31	10574
» 47/31	10510
» 48/31	10575
» 50/31	10544
» 54/31	10686
» 57/31	10587
» 61/31	10541
» 64/31	10514
» 66/31	10515
» 68/31	10542
» 81/31	10827
» 85/31	10627
» 89/31	10635
» 94/31	10529
» 96/31	10576
» 97/31	10561
» 98/31	10592
» 106/31	10646
» 111/31	10562
» 115/31	10552
» 116/31	10593
» 117/31	10563
» 118/31	10680
» 119/31	10588

	Čís.
R I 120/31	10543
» 122/31	10692
» 127/31	10607
» 131/31	10577
» 140/31	10600
» 143/31	10641
» 147/31	10608
» 149/31	10795
» 152/31	10647
» 154/31	10658
» 157/31	10609
» 169/31	10625
» 170/31	10610
» 173/31	10648
» 177/31	10736
» 178/31	10796
» 186/31	10668
» 187/31	10681
» 189/31	10682
» 192/31	10772
» 194/31	10669
» 198/31	10778
» 199/31	10693
» 201/31	10649
» 204/31	10700
» 205/31	10665
» 207/31	10701
» 209/31	10659
» 210/31	10878
» 212/31	10747
» 213/31	10702
» 214/31	10773
» 220/31	10687
» 224/31	10721
» 229/31	10787
» 233/31	10650
» 238/31	11031
» 240/31	10934
» 244/31	10715
» 246/31	10670
» 252/31	10703
» 257/31	10671
» 261/31	10850
» 265/31	10906
» 270/31	10716
» 281/31	10851
» 283/31	10797
» 286/31	10726
» 287/31	10798
» 288/31	10875
» 291/31	10717
» 294/31	10722
» 295/31	11174
» 298/31	10887
» 300/31	10727
» 301/31	10737
» 304/31	10718

		Čís.
R I	307/31	10738
»	308/31	10739
»	312/31	10868
»	313/31	10763
»	316/31	10728
»	318/31	10748
»	321/31	10774
»	324/31	10764
»	329/31	11005
»	330/31	11567
»	335/31	10852
»	339/31	10828
»	340/31	10821
»	345/31	10799
»	350/31	10892
»	356/31	10757
»	359/31	10822
»	364/31	10876
»	370/31	11285
»	371/31	10788
»	379/31	10857
»	382/31	10800
»	389/31	10812
»	390/31	10829
»	392/31	10940
»	393/31	10823
»	395/31	10893
»	404/31	11014
»	414/31	10830
»	421/31	10831
»	423/31	10832
»	427/31	10858
»	434/31	10853
»	435/31	10840
»	440/31	10912
»	443/31	10841
»	446/31	10869
»	448/31	10960
»	456/31	10901
»	465/31	11015
»	472/31	10859
»	472/31/2	11072
»	473/31	10879
»	474/31	10962
»	478/31	10864
»	481/41	10880
»	490/31	10948
»	494/31	10902
»	495/31	10995
»	500/31	10881
»	505/31	10949
»	508/31	10918
»	511/31	10955
»	512/31	11069
»	516/31	10903
»	522/31	10956
»	523/31	10950

		Čís.
R I	527/31	10963
»	534/31	10957
»	537/31	10964
»	540/31	11016
»	543/31	11023
»	547/31	10965
»	549/31	11024
»	550/31	11117
»	554/31	10939
»	556/31	11032
»	557/31	10929
»	559/31	10916
»	563/31	11037
»	565/31	10922
»	567/31	10979
»	568/31	10966
»	571/31	11006
»	575/31	11089
»	579/31	11096
»	580/31	11046
»	583/31	10996
»	586/31	10961
»	587/31	11353
»	589/31	11007
»	596/31	10980
»	598/31	10923
»	603/31	11271
»	606/31	10930
»	607/31	10924
»	611/31	11084
»	612/31	11528
»	613/31	11053
»	614/31	11061
»	615/31	11189
»	617/31	10984
»	620/31	11126
»	627/31	11017
»	633/31	11047
»	640/31	10927
»	641/31, 642/31	11085
»	645/31	10997
»	649/31	11038
»	652/31	11062
»	653/31	11190
»	662/31	10931
»	663/31	10941
»	673/31	10998
»	677/31	10967
»	681/31	11054
»	683/31	11048
»	684/31	11127
»	689/31	12252
»	697/31	11025
»	698/31	11111
»	705/31	11191
»	706/31	11137
»	711/31	10937

		Čís.
R I	717/31	11224
»	718/31	11049
»	723/31	11097
»	724/31	11008
»	729/31	11128
»	731/31	10985
»	734/31	11036
»	740/31	10968
»	751/31	11009
»	758/31	11138
»	765/31	11050
»	766/31	11225
»	778/31	11098
»	789/31	11070
»	800/31	11105
»	803/31	11039
»	810/31	11184
»	811/31	11099
»	813/31	11202
»	816/31	11354
»	824/31	11106
»	825/31	11086
»	828/31	11090
»	833/31	11073
»	834/31	11185
»	836/31	11286
»	842/31	11147
»	847/31	11331
»	848/31	11287
»	851/31	11370
»	856/31	11139
»	858/31	11245
»	865/31	11192
»	867/31	11371
»	869/31	11226
»	879/31	11140
»	881/31	11255
»	884/31	11141
»	894/31	11193
»	904/31	11175
»	911/31	11272
»	918/31	11246
»	920/31	11227
»	923/31	11288
»	926/31	11162
»	930/31	11176
»	934/31	11914
»	941/31	11413
»	954/31	11360
»	962/31	11424
»	963/31	11273
»	969/31	11240
»	976/31	11256
»	980/31	11257
»	988/31	11405
»	989/31	11228
»	993/31	11229

		Čís.
R I	994/31	11289
»	997/31	11258
»	999/31	11414
»	1000/31	11259
»	1004/31	11463
»	1008/31	11260
»	1014/31	11332
»	1018/31	11274
»	1026/31	11880
»	1032/31	11303
»	1033/31	11304
»	1040/31	11452
»	1043/31	11338
»	1047/31	11305
»	1052/31	11396
»	1067/31	11345
»	1069/31	11372
»	1071/31	11519
»	1072/31	11401
»	1080/31	11339
»	1089/31	11433
»	1091/31	11453
»	1098/31	11404
»	1102/31	11361
»	1103, 1104/31	11362
»	1106/31	11386
»	1112/31	11346
»	1116/31	11405
»	2/32	11441
»	4/32	11464
»	5/32	11399
»	10/32	11465
»	12/32	11505
»	17/32	11373
»	18/32	11406
»	21/32	11466
»	31/32	11473
»	32/32	11537
»	33/32	11454
»	37/32	11455
»	41/32	11529
»	44/32	11407
»	47/32	11456
»	49/32	11530
»	50/32	11506
»	63/32	11556
»	65/32	11425
»	67/32	11426
»	75/32	11539
»	77/32	11427
»	78/32	11442
»	80/32	11428
»	86/32	11490
»	87/32	11434
»	91/32	11491
»	92/32	11474
»	96/32	11475

		Čís.
R I	109/32	11443
»	116/32	11471
»	117/32	11468
»	118/32	11479
»	120/33	11583
»	121/32	11429
»	122/32	11531
»	127/32	11484
»	128/32	11480
»	131/32	11651
»	133/32	11592
»	134/32	11492
»	135/32	11677
»	136/32	11472
»	140/32	11784
»	144/32	11678
»	147/32	11500
»	150/32	11593
»	155/32	11663
»	159/32	11507
»	161/32	11614
»	162/32	11641
»	164/32	11584
»	166/32	11501
»	169/32	11502
»	173/32	11503
»	177/32	11615
»	189/32	11508
»	190/32	11520
»	191/32	11585
»	195/32	11568
»	197/32	11631
»	199/32	11658
»	205/32	11628
»	207/32	11542
»	208/32	11543
»	212/32	11654
»	221/32	11632
»	224/32	11805
»	232/32	11633
»	235/32	11642
»	241/32	11544
»	243/32	11594
»	244/32	11569
»	251/32	11655
»	253/32	11595
»	256/32	11596
»	259/32	11616
»	261/32	11738
»	264/32	11657
»	277/32	11617
»	279/32	11597
»	282/32	11606
»	284/32	11607
»	289/32	11807
»	291/32	11618
»	293/32	11679

		Čís.
R I	306/32	11635
»	309/32	11751
»	316/32	11701
»	318/32	11664
»	321/32	11716
»	324/32	11695
»	325/32	11940
»	332/32	11704
»	336/32	11847
»	338/32	12497
»	339/32	11688
»	340/32	11689
»	343/32	11670
»	344/32	11859
»	346/32	11680
»	349/32	11671
»	370/32	11726
»	371/32	11690
»	373/32	12009
»	381/32	11681
»	385/32	11717
»	386/32	11718
»	398/32	11719
»	401/32	11747
»	405/32	11771
»	406/32	11905
»	407/32	11720
»	408/32	11721
»	409/32	11772
»	410/32	11739
»	413/32	11785
»	414/32	11835
»	415/32	11732
»	418/32	11808
»	421/32	11727
»	423/32	11733
»	425/32	11823
»	426/32	11809
»	427/32	11759
»	429/32	11773
»	430/32	11760
»	431/32	11722
»	432/32	11761
»	433/32	11810
»	434/32	11740
»	436/32	11836
»	446/32	11753
»	447/32	11754
»	448/32	11815
»	453/32	11741
»	461/32	11786
»	463/32	11816
»	467/32	11817
»	468/32	11774
»	469/32	11787
»	472/32	11775

		Čís.
R I	475/32	11776
»	476/32	11802
»	484/32	11788
»	492/32	11762
»	499/32	11818
»	500/32	11789
»	508/32	11790
»	517/32	11791
»	518/32	11915
»	523/32	11933
»	526/32	11837
»	528/32	11916
»	529/32	12036
»	530/32	11999
»	531/32	11917
»	533/32	11824
»	536/32	11866
»	543/32	11825
»	544/32	12010
»	545/32	11848
»	551/32	11829
»	554/32	11978
»	557/32	11893
»	558/32	11867
»	565/32	11838
»	566/32	11831
»	567/32	11868
»	568/32	11958
»	571/32	11979
»	578/32	11934
»	579/32	11830
»	582/32	11918
»	585/32	11886
»	587/32	11919
»	591/32	11849
»	596/32	12011
»	597/32	11894
»	598/32	11839
»	599/32	11862
»	602/32	12000
»	604/32	11895
»	607/32	12046
»	608/32	12046
»	611/32	11906
»	614/32	11869
»	632/32	11927
»	639/32	11870
»	642/32	11832
»	653/32	11833
»	660/32	11992
»	662/32	11907
»	663/32	11944
»	666/32	11871
»	667/32	11959
»	668/32	11908
»	669/32	11960

		Čís.
R I	672/32	11850
»	677/32	12118
»	682/32	11961
»	684/32	11840
»	691/32	11971
»	694/32	11949
»	696/32	12248
»	703/32	11902
»	710/32	11903
»	712/32	11962
»	713/32	11896
»	719/32	11909
»	720/32	11963
»	721/32	11950
»	726/32	11941
»	728/32	11910
»	731/32	12095
»	737/32	12082
»	738/32	11935
»	742/32	11980
»	743/32	12037
»	744/32	11964
»	745/32	11936
»	749/32	12289
»	751/32	11937
»	763/32	11981
»	766/32	11951
»	769/32	11993
»	779/32	12038
»	787/32	11982
»	790/32	12023
»	791/32	12030
»	801/32	11994
»	804/32	11974
»	810/32	11975
»	814/32	12106
»	815/32	12001
»	818/32	11983
»	822/32	12012
»	823/32	12134
»	826/32	12039
»	829/32	12083
»	830/32	12013
»	831/32	12181
»	835/32	12014
»	838/32	12128
»	848/32	12031
»	849/32	12040
»	854/32	12168
»	855/32	12070
»	857/32	12338
»	860/32	12071
»	861/32	12084
»	863/32	12078
»	864/32	12047
»	868/32	12161
»	882/32	12148

	Čís.
R I 884/32	12057
» 887/32	12058
» 889/32	12048
» 893/32	12072
» 898/32	12059
» 899/32	12119
» 908/32	12149
» 920/32	12049
» 921/32	12216
» 922/32	12085
» 923/32	12098
» 924/32	12098
» 930/32	12192
» 931/32	12107
» 934/32	12108
» 936/32	12514
» 939/32	12135
» 943/32	12150
» 950/32	12099
» 954/32	12120
» 959/32	12129
» 963/32	12136
» 966/32	12237
» 971/32	12162
» 985/32	12151
» 989/32	12182
» 990/32	12178
» 993/32	12238
» 994/32	12152
» 1004/32	12569
» 1007/32	12169
» 1011/32	12900
» 1012/32	12530
» 1017/32	12183
» 1019/32	12193
» 1020/32	12217
» 1021/32	12239
» 1028/32	12206
» 1031/32	12179
» 1035/32	12218
» 1037/32	12282
» 1043/32	12205
» 1044/32	12365
» 1045/32	12227
» 1050/32	12184
» 1051/32	12253
» 1064/32	12229
» 1066/32	12240
» 1068/32	12290
» 1070/32	12596
» 1080/32	12230
» 1081/32	12339
» 1088/32	12231
» 1095/32	12249
» 1096/32	12283
» 1097/32	12232
» 1100/32	12334

	Čís.
R I 1103/32	12254
» 1112/32	12320
» 1114/32	12271
» 1122/32	12343
» 1123/32	12284
» 1126/32	12268
» 1128/32	12321
» 1130/32	12261
» 1135/32	12291
» 1140/32	12272
» 1142/32	12322
» 1144/32	12273
» 1148/32	12313
» 1151/32	12323
» 1154/32	12324
» 1155/32	12496
» 1161/32	12314
» 1164/32	12440
» 1165/32	12325
» 1169/32	12292
» 1174/32	12293
» 2/33	12294
» 9/33	12295
» 20/33	12326
» 21/33	12327
» 22/33	12328
» 26/33	12329
» 30/33	12296
» 31/33	12366
» 34/33	12397
» 37/33	12315
» 44/33	12367
» 52/33	12357
» 54/33	12335
» 55/33	12330
» 56/33	12316
» 65/33	12368
» 77/33	12344
» 84/33	12420
» 96/33	12358
» 102/33	12443
» 108/33	12398
» 111/33	12475
» 116/33	12498
» 117/33	12426
» 122/33	12412
» 126/33	12502
» 133/33	12380
» 134/33	12427
» 137/33	12444
» 142/33	12399
» 143/33	12705
» 147/33	12413
» 148/33	12381
» 150/33	12405
» 155/33	12389
» 157/33	12554

	Čís.
R I 160/33	12428
» 172/33	12445
» 179/33	12441
» 180/33	12515
» 183/33	12442
» 191/33	12446
» 198/33	12453
» 199/33	12454
» 204/33	12481
» 206/33	12555
» 208/33	12482
» 224/33	12516
» 225/33	12503
» 230/33	12493
» 234/33	12570
» 240/33	12517
» 245/33	12464
» 246/33	12483
» 247/33	12556
» 251/33	12499
» 253/33	12504
» 255/33	12518
» 261/33	12505
» 262/33	12519
» 271/33	12912
» 287/33	12535
» 290/33	12512
» 298/33	12520
» 300/33	12543
» 307/33	12536
» 308/33	12571
» 309/33	12557
» 322/33	12822
» 332/33	12706
» 334/33	12616
» 339/33	12558
» 341/33	12611
» 343/33	12682
» 347/33	12579
» 351/33	12540
» 355/33	12559
» 365/33	12670
» 370/33	12597
» 373/33	12560
» 375/33	12612
» 376/33	12676
» 380/33	12592
» 381/33	12572
» 383/33	12617
» 386/33	12580
» 388/33	12664
» 398/33	12671
» 400/33	12626
» 402/33	12728
» 403/33	12618

	Čís.
R I 406/33	12674
» 409/33	12581
» 425/33	12634
» 427/33	12665
» 441/33	12619
» 445/33	12712
» 447/33	12696
» 453/33	12646
» 455/33	12707
» 456/33	12629
» 459/33	12672
» 461/33	12652
» 469/33	12630
» 476/33	12697
» 477/33	12683
» 482/33	12820
» 487/33	12677
» 488/33	12678
» 490/33	12765
» 495/33	12691
» 496/33	12766
» 502/33	12813
» 506/33	12698
» 509/33	12774
» 541/33	12713
» 542/33	12729
» 550/33	12721
» 552/33	12714
» 553/33	12759
» 554/33	12733
» 555/33	12708
» 556/33	12831
» 558/33	12709
» 559/33	12715
» 574/33	12730
» 583/33	12760
» 587/33	12734
» 593/33	12745
» 594/33	12748
» 595/33	12735
» 596/33	12742
» 598/33	12767
» 606/33	12736
» 607/33	12781
» 611/33	12746
» 612/33	12743
» 613/33	12749
» 614/33	12737
» 617/33	12800
» 627/33	12775
» 628/33	12809
» 633/33	12750
» 636/33	12814
» 639/33	12751
» 642/33	13064
» 647/33	12823
» 648/33	12848

	Čís.
R I 650/33	12793
» 656/33	12849
» 657/33	12898
» 660/33	12925
» 661/33	12850
» 662/33	12815
» 664/33	12801
» 672/33	12832
» 674/33	12833
» 675/33	12879
» 677/33	12851
» 679/33	12926
» 683/33	12794
» 687/33	12901
» 690/33	12852
» 691/33	12983
» 695/33	12821
» 697/33	12853
» 702/33	12795
» 703/33	12802
» 704/33	12834
» 709/33	12835
» 721/33	12824
» 727/33	12782
» 730/33	12871
» 738/33	12854
» 741/33	12776
» 749/33	12872
» 756/33	12889
» 757/33	13065
» 760/33	12944
» 766/33	12855
» 767/33	12777
» 771/772/33	12836
» 777/33	12890
» 780/33	12902
» 784/33	12756
» 786/33	12825
» 797/33	12864
» 799/33	12856
» 801/33	12927
» 804/33	12865
» 807/33	12903
» 815/33	12961
» 818/33	12904
» 820/33	12757
» 824/33	12837
» 826/33	12928
» 834/33	12816
» 835/33	12929
» 840/33	12838
» 842/33	12803
» 843/33	12826
» 849/33	12857
» 852/33	12783
» 855/33	13066
» 863/33	12880

	Čís.
R I 876/33	12827
» 877/33	12881
» 883/33	12882
» 884/33	13031
» 885/33	13096
» 904/33	12905
» 920/33	12883
» 921/33	12884
» 928/33	13079
» 931/33	12939
» 938/33	12858
» 941/33	12917
» 942/33	12947
» 943/33	12906
» 953/33	13050
» 957/33	12974
» 963/33	13020
» 964/33	12988
» 966/33	12907
» 970/33	12930
» 975/33	12931
» 977/33	13057
» 978/33	12918
» 979/33	12948
» 987/33	12989
» 988/33	12968
» 990/33	12975
» 993/33	12990
» 994/33	13115
» 995/33	12962
» 1000/33	12963
» 1001/33	13076
» 1003/33	12998
» 1018/33	12964
» 1023/33	13039
» 1033/33	12949
» 1038/33	12950
» 1040/33	12951
» 1049/33	13080
» 1050/33	12976
» 1052/33	13013
» 1055/33	13040
» 1059/33	13058
» 1062/33	13032
» 1072/33	13041
» 1074/33	12999
» 1080/33	13051
» 1082/33	13021
» 1087/33	13022
» 1091/33	13014
» 1092/33	13023
» 1095/33	13052
» 1099/33	13033
» 1101/33	13081
» 1105/33	13036
» 1108/33	13042
» 1109/33	13043

	Čís.
R I 1113/33	13067
» 1119/33	13015
» 1120/33	13148
» 1140/33	13077
» 1146/33	13124
» 1161/33	13068
» 1163/33	13155
» 1167/33	13069
» 1172/33	13097
» 1173/33	13082
» 1177/33	13083
» 1178/33	13116
» 1179/33	13084
» 1182/33	13151
» 1184/33	13098
» 1188/33	13160
» 1190/33	13109
» 1207/33	13149
» 1233/33	13152
» 1234/33	13150
» 1247/33	13156
» 1248/33	13127
Rv I 2037/27	8709
» 80/28/4	8837
» 317/28	8669
» 321/28	9051
» 475/28	8973
» 493/28	8602
» 592/28	8620
» 639/28	8606
» 666/28	8614
» 681/28	9187
» 682/28	8609
» 706/28	8607
» 711/28	8610
» 740/28	8656
» 742/28	8848
» 759/28	8670
» 768/28	8603
» 778/28	8699
» 782/28	8950
» 783/28	8677
» 786/28	8941
» 808/28	8671
» 810/28/2	8728
» 810/28/4	9498
» 821/28	8678
» 822/28	8683
» 839/28	8672
» 847/28	9188
» 879/28	9189
» 898/28	8637
» 917/28	8995
» 921/28	8879
» 947/28	8604
» 949/28	8717
» 976/28	8673

	Čís.
Rv I 995/28	8615
» 1003/28	8974
» 1006/28	8874
» 1007/28	8849
» 1009/28	8827
» 1012/28	9391
» 1020/28	8700
» 1025/28	8875
» 1026/28	8718
» 1039/28	8818
» 1046/28	8689
» 1047/28	8616
» 1067/28	9218
» 1069/28	8706
» 1070/28	8617
» 1073/28	8664
» 1074/28	8850
» 1076/28	9208
» 1078/28	8775
» 1079/28	8992
» 1081/28	9014
» 1085/28	8735
» 1088/28	8776
» 1107/28	8828
» 1110/28	8690
» 1118/28	8719
» 1119/28	8720
» 1144/28	8657
» 1145/28	8895
» 1161/28	8721
» 1165/28	8865
» 1173/28	8742
» 1176/28	8896
» 1179/28	8658
» 1192/28	8886
» 1220/28	8902
» 1227/28	8777
» 1230/28	8797
» 1231/28	9464
» 1235/28	8691
» 1256/28	8692
» 1260/28	9001
» 1285/28	8935
» 1288/28	8880
» 1308/28	8611
» 1311/28	9351
» 1324/28	8753
» 1325/28	8740
» 1333/28	8998
» 1339/28	8729
» 1349/28	8798
» 1354/28	9392
» 1363/28	9127
» 1371/28	8693
» 1382/28	9031
» 1383/28	9017

		Čís.
Rv I	1385/28	8722
»	1387/28	8799
»	1390/28	9209
»	1401/28	8925
»	1410/28	8819
»	1420/28	8701
»	1425/28	9023
»	1437/28	9015
»	1440/28	9024
»	1441/28	8829
»	1442/28	8659
»	1450/28	9245
»	1451/28	9070
»	1455/28	9154
»	1458/28	9032
»	1460/28	9465
»	1468/28	9210
»	1483/28	9202
»	1485/28	9165
»	1503/28	9025
»	1505/28	8887
»	1516/28	8743
»	1546/28	8800
»	1553/28	9026
»	1558/28	9155
»	1566/28	8926
»	1573/28	8784
»	1576/28	9156
»	1578/28	8942
»	1589/28	9327
»	1594/28	8897
»	1597/28	9190
»	1600/28	9042
»	1607/28	8927
»	1611/28	9172
»	1612/28	9052
»	1614/28	8851
»	1617/28	8999
»	1525/28	8820
»	1629/28	8858
»	1632/28	9157
»	1635/28	9173
»	1644/28	8876
»	1664/28	8951
»	1668/28	8913
»	1676/28/2	8924
»	1690/28	9191
»	1702/28	8758
»	1714/28	9005
»	1718/28	9061
»	1735/28	9203
»	1742/28	9018
»	1745/28	8866
»	1757/28	8928
»	1761/28	9225
»	1774/28	9393
»	1777/28	8943

		Čís.
Rv I	1781/28	9145
»	1792/28	9357
»	1802/28	8936
»	1806/28	8958
»	1820/28	9439
»	1823/28	9053
»	1827/28	9170
»	1846/28	9426
»	1857/28	9006
»	1866/28	8929
»	1867/28	9192
»	1878/28	8959
»	1881/28	8978
»	1901/28	8979
»	1906/28	9278
»	1910/28	9033
»	1913/28	9043
»	1914/28	8980
»	1921/28	9363
»	1922/28	9146
»	1925/28	9118
»	1927/28	8785
»	1931/28	8633
»	1932/28	8634
»	1941/28	9299
»	1951/28	8638
»	1952/28	9342
»	1957/28	8786
»	1966/28	9246
»	1978/28	9034
»	1992/28	9062
»	1995/28	9197
»	1997/28	8920
»	3/29	9352
»	13/29	9055
»	24/29	9432
»	20/29	9531
»	26/29	9056
»	35/29	9084
»	37/29	9400
»	41/29	9057
»	45/29	9279
»	48/29	9381
»	52/29	8792
»	55/29	8710
»	62/29	8993
»	64/29	8744
»	71/29	9471
»	77/29	9136
»	79/29	9373
»	80/29	9280
»	85/29	9019
»	88/29	9184
»	98/29	9412
»	112/29	9382
»	115/29	9517
»	116/29	9235

		Čís.
Rv I	129/29	9458
»	131/29	8821
»	132/29	9472
»	133/29	9343
»	139/29	8877
»	141/29	9219
»	148/29	8952
»	149/29	9075
»	169/29	8838
»	171/29	9305
»	179/29	9353
»	186/29	9159
»	188/29	9007
»	189/29	9147
»	190/29	9440
»	192/29	8778
»	193/29	9306
»	195/29	9193
»	200/29	9236
»	201/29	9408
»	202/29	9054
»	213/29	9590
»	215/29	9307
»	228/29	9364
»	232/29	9394
»	238/29	9076
»	247/29	9580
»	250/29	9365
»	278/29	9546
»	291/29	9459
»	293/29	9344
»	307/29	9395
»	320/29	8878
»	321/29	9693
»	328/29	9308
»	331/29	8921
»	337/29	9194
»	347/29	8881
»	360/29	9226
»	366/29	9383
»	368/29	9479
»	370/29	9441
»	375/29	9480
»	379/29	9674
»	390/29	9354
»	398/29	8812
»	406/29	9675
»	428/29	9518
»	445/29	9553
»	451/29	9433
»	454/29	9265
»	456/29	9329
»	460/29	9106
»	469/29	9460
»	485/29	9452
»	493/29	9336
»	516/29	9676

		Čís.
Rv I	533/29	9396
»	539/29	9652
»	548/29	9532
»	553/29	8953
»	561/29	9128
»	563/29	8975
»	576/29	9492
»	582/29	9533
»	598/29	9627
»	599/29	9122
»	611/29	9466
»	613/29	9519
»	619/29	9634
»	624/29	10032
»	630/29	9581
»	640/29	9960
»	650/29	8981
»	654/29	9123
»	660/29	9442
»	663/29	9374
»	668/29	9443
»	674/29	9635
»	684/29	8960
»	688/29	9504
»	696/29	9534
»	706/29	9413
»	708/29	9547
»	710/29	9505
»	720/29	9761
»	721/29	9535
»	729/29	9636
»	730/29	9002
»	740/29	9700
»	743/29	9548
»	759/29	9694
»	761/29	9486
»	762/29	9661
»	771/29	9770
»	773/29	8971
»	776/29	9653
»	778/29	8954
»	780/29	9643
»	785/29	9771
»	786/29	9915
»	789/29	9733
»	793/29	9603
»	809/29	9695
»	811/29	9591
»	812/29	9704
»	819/29	9499
»	831/29	9020
»	832/29	9035
»	835/29	9705
»	843/29	9008
»	844/29	9677

		Čís.
Rv I	860/29	9592
»	866/29	9968
»	873/29	9762
»	876/29	9309
»	879/29	9616
»	881/29	9520
»	885/29	9706
»	886/29	9678
»	901/29	9666
»	910/29	9637
»	912/29	9926
»	915/29	9983
»	917/29	9868
»	918/29	9628
»	927/29	10055
»	929/29	9604
»	930/29	9992
»	948/29	9834
»	951/29	9696
»	954/29	9796
»	960/29	9649
»	961/29	9071
»	962/29	9582
»	965/29	9734
»	968/29	9605
»	980/29	10046
»	995/29	9119
»	996/29	9927
»	998/29	9735
»	1007/29	9606
»	1011/29	9707
»	1024/29	9840
»	1028/29	9617
»	1033/29	9593
»	1036/29	9594
»	1038/29	9089
»	1051/29	9712
»	1054/29	9629
»	1056/29	10025
»	1058/29	9748
»	1061/29	9763
»	1067/29	9124
»	1071/29	9644
»	1090/29	9922
»	1103/29	9461
»	1110/29	9830
»	1111/29	9984
»	1125/29	9977
»	1126/29	10183
»	1127/29	9755
»	1128/29	9679
»	1135/29	9384
»	1148/29	9756
»	1151/29	9749
»	1155/29	9744
»	1163/29	9654
»	1164/29	9875

		Čís.
Rv I	1167/29	9680
»	1169/29	9247
»	1170/29	9777
»	1178/29	9107
»	1180/29	9099
»	1181/29	9949
»	1204/29	10278
»	1208/29	9114
»	1210/29	9841
»	1215/29	9929
»	1216/29	9722
»	1236/29	9115
»	1238/29	10223
»	1244/29	9969
»	1245/29	9824
»	1247/29	10412
»	1248/29	9764
»	1259/29	9108
»	1265/29	9109
»	1272/29	9961
»	1274/29	9900
»	1278/29	9950
»	1284/29	9817
»	1285/29	10224
»	1294/29	9607
»	1298/29	9852
»	1301/29	9254
»	1311/29	9271
»	1312/29	9811
»	1322/29	9818
»	1326/29	9220
»	1333/29	10075
»	1337/29	9893
»	1338/29	9831
»	1342/29	9151
»	1350/29	9938
»	1354/29	9952
»	1363/29	9993
»	1368/29	9962
»	1370/29	9994
»	1377/29	9272
»	1378/29	9909
»	1381/29	9273
»	1382/29	9910
»	1387/29	9500
»	1388/29	9978
»	1389/29	9930
»	1390/29	9274
»	1393/29	10007
»	1396/29	10008
»	1403/29	9911
»	1410/29	10244
»	1411/29	9894
»	1415/29	9321
»	1416/29	9310
»	1424/29	10019
»	1430/29	10232

		Čís.
Rv I	1431/29	9819
»	1434/29	10009
»	1437/29	9995
»	1439/29	10166
»	1448/29	9869
»	1451/29	10010
»	1465/29	10245
»	1476/29	10047
»	1486/29	9806
»	1490/29	10062
»	1492/29	9835
»	1493/29	9300
»	1501/29	10331
»	1506/29	10065
»	1507/29	10074
»	1516/29	9662
»	1518/29	10146
»	1519/29	10197
»	1526/29	10228
»	1527/29	10172
»	1542/29	10235
»	1543/29	9970
»	1548/29	10268
»	1554/29	9311
»	1557/29	9971
»	1559/29	10056
»	1562/29	10151
»	1568/29	10246
»	1571/29	10236
»	1573/29	10259
»	1580/29	10063
»	1581/29	10325
»	1587/29	10283
»	1593/29	9895
»	1597/30	10291
»	1599/29	9401
»	1598/29	10284
»	1607/29	9427
»	1609/29	10292
»	1610/29	9345
»	1614/29	10326
»	1618/29	10057
»	1619/29	10192
»	1620/29	10293
»	1631/29	10033
»	1633/29	9723
»	1635/29	9901
»	1640/29	10048
»	1646/29	10227
»	1651/29	10167
»	1654/29	10076
»	1657/29	10303
»	1666/29	10247
»	1667/29	10173
»	1677/29	10104
»	1681/29	10066
»	1682/29	10211

		Čís.
Rv I	1684/29	10212
»	1699/29	9366
»	1700/29	9876
»	1708/29	9953
»	1715/29	9931
»	1717/29	9402
»	1734/29	10067
»	1739/29	10152
»	1741/29	10413
»	1758/29	9595
»	1760/29	9510
»	1765/29	10332
»	1767/29	10305
»	1768/29	10306
»	1771/29	9414
»	1773/29	10333
»	1775/29	10307
»	1776/29	10346
»	1783/29	10174
»	1788/29	10034
»	1790/29	9420
»	1792/29	10336
»	1798/29	9630
»	1799/29	9955
»	1802/29	10233
»	1807/29	10175
»	1811/29	10176
»	1818/29	9536
»	1821/29	9487
»	1824/29	10308
»	1837/29	10132
»	1838/29	10337
»	1844/29	10133
»	1845/29	10370
»	1848/29	9574
»	1853/29	10184
»	1860/29	10239
»	1864/29	10269
»	1865/29	10011
»	1870/29	9583
»	1873/29	9974
»	1878/29	10240
»	1882/29	10317
»	1886/29	10270
»	1894/29	10338
»	1900/29	9549
»	1906/29	10309
»	1911/29	10012
»	1913/29	10368
»	1915/29	10310
»	1923/29	10271
»	1940/29	10294
»	1945/29	10185
»	1947/29	10339
»	1953/29	10186
»	1955/29	10311
»	1959/29	10347

	Čís.
Rv I 1960/29	10406
» 1965/29	9566
» 1966/29	9550
» 1968/29	10002
» 1973/29	10198
» 1974/29	10153
» 1975/29	10241
» 1979/29	10295
» 1980/29	9836
» 1982/29	9567
» 1992/29	10199
» 1993/29	9688
» 1998/29	10161
» 2009/29	9996
» 2010/29	10296
» 2012/29	10414
» 2026/29	10394
» 2029/29	10312
» 2033/29	10297
» 2042/29	10279
» 2047/29	9820
» 2057/29	10248
» 2064/29	9736
» 2073/29	10249
» 2078/29	10395
» 2082/29	10154
» 2087/29	10250
» 2090/29	10058
» 2091/29	9596
» 4/30	9812
» 5/30	9521
» 17/30	10242
» 20/30	10285
» 24/30	9655
» 25/30	10545
» 26/30	10525
» 36/30	9778
» 38/30	10475
» 39/30	10556
» 44/30	9681
» 55/30	10564
» 62/30	10298
» 67/30	10205
» 69/30	10503
» 73/30	10380
» 107/30	10628
» 110/30	10013
» 113/30	10371
» 122/30	10779
» 126/30	9656
» 132/30	10452
» 139/30	10272
» 151/30	10049
» 155/30	10334
» 159/30	10456
» 164/30	9645
» 167/30	10516

	Čís.
Rv I 187/30	10589
» 192/30	10565
» 194/30	9724
» 204/30	10504
» 206/30	10497
» 213/30	9682
» 219/30	9757
» 220/30	10463
» 227/30	10566
» 246/30	9848
» 255/30	9713
» 260/30	10505
» 261/30	10517
» 269/30	10567
» 270/30	10444
» 272/30	10428
» 275/30	10672
» 278/30	10601
» 297/30	9886
» 300/30	10546
» 311/30	9737
» 322/30	10568
» 327/30	10484
» 329/30	10582
» 336/30	10688
» 338/30	9697
» 347/30	10530
» 349/30	10506
» 350/30	10547
» 352/30	10913
» 362/30	9784
» 376/30	10583
» 404/30	10698
» 409/30	9765
» 418/30	10155
» 420/30	10409
» 421/30	9797
» 424/30	10611
» 441/30	9954
» 448/30	9896
» 451/30	10629
» 455/30	11040
» 457/30	10602
» 472/30	10636
» 487/30	10789
» 497/30	10623
» 500/30	9779
» 514/30	10654
» 521/30	10667
» 523/30	9832
» 538/30	10531
» 539/30	10758
» 542/30	10749
» 543/30	10909
» 545/30	10642
» 547/30	10673
» 549/30	10652

	Čís.
Rv I 550/30	10660
» 557/30	9842
» 567/30	10661
» 576/30	9853
» 578/30	10683
» 579/30	10704
» 602/30	10907
» 611/30	9870
» 616/30	10914
» 623/30	10780
» 630/30	10719
» 635/30	10750
» 637/30	10860
» 640/30	10765
» 658/30	10999
» 661/30	11100
» 664/30	10689
» 665/30	10908
» 693/30	10699
» 701/30	10951
» 722/30	10801
» 723/30	10870
» 725/30	10833
» 731/30	10740
» 734/30	10824
» 737/30	11101
» 738/30	10637
» 745/30	10825
» 748/30	10584
» 759/30	10813
» 770/30	9916
» 775/30	10888
» 783/30	10865
» 795/30	10842
» 802/30	10705
» 812/30	11102
» 816/30	10861
» 819/30	10843
» 828/30	10781
» 829/30	10643
» 830/30	10844
» 831/30	10286
» 840/30	10866
» 844/30	10845
» 846/30	9923
» 850/30	10079
» 853/30	11148
» 854/30	11041
» 876/30	10871
» 877/30	10882
» 885/30	10854
» 886/30	10694
» 898/30	10889
» 900/30	11000
» 908/30	11302
» 912/30	10790

	Čís.
Rv I 916/30	11261
» 925/30	9997
» 927/30	11026
» 936/30	10162
» 945/30	10942
» 950/30	10089
» 951/30	10895
» 953/30	10480
» 968/30	10910
» 969/30	10706
» 972/30	11074
» 976/30	10782
» 1001/30	10969
» 1002/30	10911
» 1007/30	11033
» 1010/30	11203
» 1012/30	10814
» 1020/30	10837
» 1053/30	10415
» 1056/30	10355
» 1057/30	11204
» 1060/30	11299
» 1064/30	10970
» 1080/30	11091
» 1081/30	11205
» 1082/30	10872
» 1084/30	11055
» 1087/30	10971
» 1092/30	11521
» 1107/30	10072
» 1108/30	11149
» 1111/30	11118
» 1117/30	11075
» 1131/30	11374
» 1138/30	11214
» 1140/30	10068
» 1163/30	11051
» 1169/30	10644
» 1172/30	11177
» 1176/30	10142
» 1178/30	11252
» 1188/30	11107
» 1198/30	10590
» 1200/30	11076
» 1202/30	11001
» 1205/30	11333
» 1214/30	11119
» 1215/30	11347
» 1219/30	10156
» 1222/30	11018
» 1223/30	11019
» 1232/30	11010
» 1239/30	11142
» 1270/30	11108
» 1273/30	11178
» 1274/30	11129

	Čís.
Rv I 1276/30	11011
» 1277/30	11143
» 1278/30	11348
» 1286/30	11056
» 1288/30	11156
» 1293/30	11179
» 1294/30	10349
» 1300/30	10896
» 1304/30	11057
» 1311/30	11120
» 1322/30	11042
» 1327/30	11020
» 1329/30	11077
» 1335/30	11071
» 1338/30	11375
» 1342/30	10532
» 1360/30	11363
» 1365/30	10759
» 1369/30	11121
» 1385/30	10099
» 1389/30	11230
» 1421/30	11157
» 1427/30	11021
» 1429/30	11163
» 1433/30	11155
» 1434/30	10972
» 1448/30	11180
» 1453/30	12109
» 1457/30	10723
» 1458/30	11359
» 1462/30	11262
» 1465/30	11194
» 1470/30	11158
» 1482/30	10809
» 1487/30	11290
» 1492/30	11195
» 1497/30	10118
» 1501/30	10356
» 1502/30	11509
» 1519/30	11275
» 1530/30	11181
» 1532/30	10313
» 1539/30	10177
» 1540/30	11241
» 1544/30	11164
» 1548/30	11318
» 1549/30	11058
» 1555/30	11319
» 1556/30	11557
» 1559/30	11263
» 1562/30	10318
» 1564/30	11558
» 1582/30	11165
» 1584/30	11264
» 1592/30	11112
» 1596/30	11087
» 1611/30	10760

	Čís.
Rv I 1612/30	11253
» 1626/30	11265
» 1630/30	11206
» 1634/30	11291
» 1637/30	11334
» 1645/30	11376
» 1656/30	10287
» 1657/30	11207
» 1663/30	10594
» 1678/30	11276
» 1681/30	11242
» 1683/30	11570
» 1693/30	11408
» 1698/30	11208
» 1711/30	11002
» 1713/30	11387
» 1724/30	11418
» 1730/30	10925
» 1732/30	11277
» 1734/30	11306
» 1742/30	11215
» 1746/30	10280
» 1749/30	11247
» 1750/30	11200
» 1753/30	11186
» 1754/30	11266
» 1755/30	11159
» 1757/30	11499
» 1764/30	11510
» 1770/30	11278
» 1773/30	11267
» 1778/30	11400
» 1787/30	11349
» 1793/30	11320
» 1812/30	11231
» 1820/30	11321
» 1822/30	11307
» 1829/30	11364
» 1832/30	11243
» 1843/30	11335
» 1857/30	11559
» 1861/30	10707
» 1868/30	10708
» 1871/30	11268
» 1876/30	11279
» 1885/30	11485
» 1891/30	11196
» 1894/30	11232
» 1895/30	10485
» 1899/30	10684
» 1904/30	11340
» 1910/30	10434
» 1913/30	11402
» 1917/30	11130

	Čís.
Rv I 1921/30	11308
» 1925/30	10457
» 1929/30	11063
» 1933/30	11322
» 1944/30	10486
» 1952/30	11819
» 1957/30	11233
» 1965/30	11323
» 1968/30	11493
» 1972/30	11394
» 1979/30	11365
» 1984/30	11560
» 1986/30	11324
» 1993/30	11336
» 1996/30	11494
» 2015/30	11325
» 2023/30	11326
» 2035/30	11388
» 2039/30	11341
» 2045/30	11415
» 2047/30	10451
» 2048/30	11234
» 2058/30	11269
» 2059/30	11357
» 2066/30	11476
» 2067/30	11309
» 2072/30	11280
» 2079/30	10464
» 2097/30	11504
» 2113/30	11350
» 2119/30	11027
» 2126/30	10751
» 2142/30	11281
» 2152/30	11351
» 2154/30	11377
» 2176/30	11327
» 2178/30	11481
» 2188/30	10877
» 2192/30	11395
» 2195/30	11103
» 2201/30	10973
» 2206/30	11310
» 2215/30	11532
» 2217/30	11486
» 2235/30	11397
» 2239/30	11550
» 2242/30	11254
» 2245/30	10952
» 2254/30	11551
» 2266/30	11389
» 2267/30	11409
» 2268/30	11552
» 2271/30	11647
» 2272/30	11495
» 2274/30	11553
» 2275/30	11496

	Čís.
Rv I 2298/30	11366
» 2301/30	10974
» 1/31	10938
» 2/31	11571
» 3/31	11144
» 4/31	11416
» 15/31	11435
» 25/31	11378
» 28/31	11598
» 46/31	10612
» 50/31	11897
» 52/31	11665
» 59/31	12073
» 70/31	10775
» 75/31	11629
» 88/31	11342
» 89/31	11444
» 95/31	11755
» 109/31	11092
» 112/31	11643
» 113/31	11682
» 129/31	11792
» 131/31	10585
» 132/31	11511
» 136/31	11533
» 143/31	10766
» 173/31	11160
» 176/31	11392
» 188/31	10526
» 195/31	10709
» 205/31	11487
» 206/31	11672
» 224/31	10620
» 231/31	11534
» 233/31	11702
» 257/31	12041
» 269/31	12074
» 297/31	11572
» 303/31	10783
» 306/31	11881
» 309/31	11723
» 331/31	10621
» 336/31	11457
» 337/31	11445
» 338/31	11446
» 339/31	11166
» 348/31	10720
» 349/31	11573
» 353/31	11574
» 355/31	10732
» 360/31	10815
» 362/31	11697
» 363/31	11410
» 365/31	11064
» 369/31	10862
» 370/31	11522
» 378/31	11608

		Čís.
Rv I	382/31	11705
»	387/31	11706
»	397/31	11860
»	398/31	11545
»	402/31	11965
»	411/31	11512
»	414/31	11420
»	416/31	11777
»	425/31	11561
»	428/31	11619
»	440/31	10724
»	442/31	11554
»	445/31	11659
»	450/31	11575
»	456/31	11620
»	457/31	10752
»	458/31	10953
»	460/31	11630
»	469/31	11984
»	475/31	11666
»	481/31	11793
»	487/31	11636
»	499/31	10943
»	518/31	11523
»	521/31	10674
»	553/31	11599
»	555/31	11546
»	556/31	10741
»	560/31	12042
»	562/31	11609
»	563/31	10816
»	564/31	11469
»	566/31	11887
»	571/31	12859
»	578/31	11667
»	582/31	11756
»	583/31	11763
»	584/31	12015
»	606/31	12228
»	607/31	11634
»	609/31	12050
»	611/31	11576
»	622/31	11393
»	625/31	11610
»	626/31	10886
»	636/31	11985
»	640/31	12002
»	648/31	11562
»	665/31	11843
»	669/31	12079
»	670/31	10742
»	674/31	11734
»	683/31	11724
»	687/31	11131
»	703/31	12075
»	705/31	11735
»	713/31	12086

		Čís.
Rv I	719/31	10826
»	720/31	12003
»	727/31	11713
»	734/31	12024
»	746/31	11764
»	748/31	11675
»	752/31	11714
»	754/31	11757
»	755/31	11765
»	758/31	11986
»	762/31	11766
»	766/31	10767
»	777/31	11187
»	780/31	12100
»	785/31	10768
»	786/31	12126
»	789/31	11794
»	791/31	11707
»	792/31	12043
»	796/31	11748
»	800/31	12241
»	809/31	11778
»	817/31	10810
»	819/31	12101
»	825/31	12060
»	830/31	12087
»	833/31	12102
»	836/31	11952
»	837/31	10917
»	843/31	12170
»	854/31	11710
»	858/31	11167
»	868/31	11795
»	870/31	11796
»	876/31	12153
»	879/31	11863
»	885/31	12965
»	886/31	12255
»	896/31	11898
»	898/31	11742
»	901/31	11703
»	905/31	10919
»	906/31	11355
»	924/31	12144
»	929/31	11698
»	930/31	10863
»	940/31	12025
»	947/31	10890
»	948/31	12130
»	950/31	12110
»	952/31	12088
»	954/31	1»987
»	961/31	12185
»	969/31	11728
»	974/31	11603
»	979/31	11656
»	985/31	12207

		Čís.
Rv I	986/31	12208
»	987/31	12174
»	989/31	12359
»	994/31	11743
»	1005/31	11851
»	1008/31	11872
»	1014/31	11938
»	1016/31	12209
»	1027/31	11988
»	1030/31	12016
»	1045/31	12885
»	1058/31	12175
»	1060/31	12017
»	1061/31	12382
»	1073/31	12103
»	1076/31	11065
»	1083/31	11945
»	1085/31	12145
»	1095/31	12274
»	1107/31	10986
»	1112/31	12076
»	1120/31	11078
»	1121/31	12121
»	1126/31	12484
»	1127/31	12210
»	1129/31	10987
»	1130/31	10988
»	1133/31	12146
»	1142/31	12297
»	1150/31	11012
»	1153/31	10897
»	1190/31	12111
»	1194/31	12186
»	1195/31	10920
»	1196/31	12422
»	1201/31	12202
»	1206/31	12131
»	1209/31	11844
»	1211/31	12340
»	1229/31	12262
»	1241/31	12163
»	1251/31	12171
»	1287/31	12341
»	1288/31	12194
»	1293/31	12051
»	1298/31	12932
»	1303/31	10989
»	1311/31	12331
»	1316/31	12137
»	1318/31	11239
»	1319/31	12873
»	1327/31	12211
»	1331/31	10944
»	1333/31	12018
»	1337/31	12383
»	1343/31	11803
»	1345/31	12345

		Čís.
Rv I	1350/31	12187
»	1358/31	11066
»	1361/31	12032
»	1366/31	12061
»	1368/31	12138
»	1372/31	12188
»	1373/31	12112
»	1374/31	12242
»	1392/31	12679
»	1396/31	12369
»	1398/31	12390
»	1401/31	11067
»	1404/31	12089
»	1405/31	11995
»	1413/31	12132
»	1416/31	12275
»	1422/31	12370
»	1424/31	12212
»	1436/31	10932
»	1440/31	12276
»	1441/31	11150
»	1446/31	11052
»	1450/31	12384
»	1451/31	12139
»	1452/31	12154
»	1453/31	12090
»	1458/31	12317
»	1461/31	12113
»	1475/31	12155
»	1481/31	12195
»	1485/31	12172
»	1500/31	12104
»	1501/31	12044
»	1502/31	10945
»	1503/31	11028
»	1510/31	11122
»	1513/31	12164
»	1517/31	12252
»	1540/31	12114
»	1542/31	12485
»	1545/31	12156
»	1546/31	12115
»	1550/31	11540
»	1556/31	12476
»	1570/31	11248
»	1573/31	12342
»	1574/31	12613
»	1579/31	12298
»	1585/31	11088
»	1586/31	12429
»	1590/31	11013
»	1593/31	11079
»	1612/31	12256
»	1625/31	12336
»	1631/31	11080
»	1637/31	12157
»	1649/31	12969

		Čís.
Rv I	1651/31	11059
»	1653/31	12531
»	1654/31	12219
»	1655/31	12360
»	1657/31	12991
»	1664/31	12346
»	1666/31	12299
»	1667/31	12277
»	1671/31	12243
»	1678/31	12257
»	1680/31	11081
»	1695/31	12308
»	1703/31	12173
»	1719/31	13024
»	1722/31	12267
»	1723/31	12541
»	1724/31	12196
»	1725/31	11123
»	1733/31	12213
»	1735/31	12189
»	1742/31	12355
»	1766/31	11621
»	1778/31	12406
»	1790/31	12318
»	1794/31	12077
»	1800/31	12544
»	1804/31	12506
»	1809/31	11282
»	1812/31	11113
»	1834/31	11467
»	1836/31	12197
»	1847/31	12545
»	1848/31	11188
»	1858/31	12391
»	1859/31	12521
»	1867/31	12347
»	1871/31	12716
»	1876/31	12371
»	1878/31	12392
»	1879/31	12400
»	1880/31	12300
»	1888/31	11216
»	1889/31	12376
»	1891/31	11337
»	1905/31	12269
»	1918/31	12447
»	1928/31	11249
»	1931/31	12573
»	1935/31	11168
»	1945/31	11421
»	1946/31	12546
»	1947/31	12361
»	1950/31	12263
»	1958/31	12507
»	1959/31	12784
:	1977/31	12348
»	1989/31	12703
»	1994/31	12500

		Čís.
Rv I	1998/31	12309
»	2001/31	11328
»	2005/31	12430
»	2012/31	12372
»	2016/31	12431
»	2018/31	12373
»	2028/31	12653
»	2054/31	12582
»	2060/31	12598
»	2063/31	12866
»	2067/31	12407
»	2080/31	12620
»	2102/31	12654
»	2114/31	12486
»	2116/31	12349
»	2122/31	12667
»	2129/31	12627
»	2131/31	12377
»	2139/31	11882
»	2140/31	12522
»	2141/31	12656
»	2150/31	12583
»	2153/31	12635
»	2166/31	12462
»	2167/31	12220
»	2176/31	11379
»	2179/31	12393
»	2197/31	12952
»	2109/31	12523
»	2207/31	12455
»	2211/31	12401
»	2213/31	12655
»	2216/31	12992
»	2222/31	12465
»	2229/31	12593
»	2230/31	12657
»	2235/31	12456
»	2237/31	12621
»	2244/31	12362
»	2248/31	12394
»	2251/31	12421
»	2273/31	12547
»	2278/31	11524
»	2279/31	11604
»	2281/31	12731
»	2288/31	12584
»	2303/31	12684
»	2305/31	12508
»	2307/31	11920
»	2309/31	12408
»	4/32	12548
»	9/32	12574
»	14/32	12631
»	17/32	11852
»	27/32	11622
»	31/32	12466
»	33/32	13099

		Čís.
Rv I	35/32	12614
»	37/32	12594
»	44/32	12778
»	47/32	12575
»	56/32	12933
»	105/32	12549
»	107/32	12509
»	122/32	12636
»	127/32	12828
»	139/32	12564
»	141/32	12804
»	148/32	12550
»	151/32	11513
»	157/32	12692
»	160/32	12796
»	164/32	12310
»	172/32	13025
»	174/32	12590
»	176/32	13142
»	178/32	11758
»	184/32	11470
»	187/32	12622
»	201/32	12797
»	225/32	12551
»	245/32	12658
»	255/32	12659
»	263/32	12699
»	269/32	11525
»	272/32	12700
»	275/32	12647
»	276/32	12984
»	277/32	12537
»	290/32	12637
»	293/32	12607
»	295/32	11939
»	299/32	11966
»	306/32	12552
»	311/32	11577
»	326/32	11447
»	330/32	12701
»	335/32	13034
»	342/32	13000
»	346/32	12591
»	349/32	12710
»	350/32	11660
»	357/32	12717
»	365/32	12638
»	393/32	12779
»	407/32	12886
»	418/32	12953
»	429/32	12785
»	430/32	12786
»	431/32	12278
»	442/32	12970
»	444/32	12934
»	456/32	12805

		Čís.
Rv I	470/32	11644
»	483/32	12913
»	487/32	12768
»	490/32	13044
»	503/32	12769
»	505/32	12954
»	513/32	11683
»	523/32	12966
»	527/32	13059
»	529/32	11578
»	531/32	13153
»	532/32	12787
»	540/32	12718
»	544/32	11853
»	548/32	11600
»	549/32	11563
»	553/32	12839
»	567/32	12908
»	560/32	12770
»	562/32	12788
»	569/32	12771
»	578/32	11579
»	588/32	12840
»	600/32	13016
»	625/32	11564
»	636/32	13010
»	645/32	12860
»	646/32	11645
»	659/32	13110
»	670/32	13001
»	675/32	13085
»	687/32	11725
»	695/32	11648
»	705/32	11779
»	706/32	13128
»	715/32	11928
»	722/32	13100
»	724/32	11637
»	728/32	12754
»	739/32	13026
»	744/32	11623
»	757/32	11854
»	773/32	11749
»	784/32	13120
»	800/32	13111
»	804/32	11780
»	807/32	13045
»	814/32	12116
»	822/32	13046
»	830/32	12861
»	858/32	12955
»	860/32	11711
»	874/32	13129
»	889/32	11744
»	904/32	13070
»	913/32	13117
»	932/32	13086

		Čís.
Rv I	950/32	11855
»	962/32	11873
»	967/32	12091
»	970/32	12977
»	982/32	13112
»	989/32	12914
»	1002/32	11752
»	1022/32	13087
»	1023/32	13094
»	1026/32	12761
»	1027/32	13088
»	1050/32	13101
»	1069/32	13089
»	1076/32	13002
»	1078/32	13102
»	1089/32	13103
»	1102/32	11797
»	1112/32	11864
»	1115/32	12026
»	1148/32	11942
»	1157/32	13157
»	1199/32	13090
»	1284/32	12019
»	1300/32	13158
»	1348/32	12027
»	1361/32	13130
»	1384/32	12122
»	1478/32	11888
»	1489/32	11911
»	1510/32	12524
»	1536/32	12004
»	1539/32	12158
»	1545/32	12214
»	1562/32	11929
»	1569/32	12147
»	1579/32	12092
»	1580/32	12080
»	1595/32	11989
»	1625/32	13060
»	1659/32	12176
»	1720/32	12033
»	1727/32	12034
»	1731/32	12062
»	1779/32	12063
»	1838/32	12052
»	1878/32	12064
»	1985/32	12177
»	1971/32	13104
»	1994/32	12117
»	2019/32	12350
»	2027/32	12123
»	2118/32	12301
»	2152/32	12525
»	2235/32	12233
»	2241/32	12264
»	2283/32	12302
»	2367/32	12332

		Čís.
Rv I	2374/32	12303
»	2379/32	12304
»	61/33	12337
»	95/33	12971
»	134/33	12374
»	148/33	12414
»	159/33	12385
»	163/33	12956
»	231/33	12639
»	245/33	12409
»	279/33	12542
»	290/33	12432
»	299/33	12423
»	303/33	12424
»	342/33	12457
»	344/33	12467
»	360/33/2	12585
»	393/33	12448
»	427/33	12458
»	450/33	12487
»	472/33	12468
»	477/33	12532
»	497/33	12680
»	523/33	12565
»	570/33	12561
»	578/33	13143
»	586/33	12566
»	660/33	12562
»	714/33	12599
»	720/33	12576
»	725/33	12586
»	831/33	12719
»	842/33	12681
»	945/33	12810
»	954/33	12693
»	955/33	12660
»	1026/33	12817
»	1038/33	12687
»	1060/33	12891
»	1073/33	12661
»	1099/33	12738
»	1104/33	12744
»	1112/33	12739
»	1143/33	12722
»	1163/33	12972
»	1204/33	12740
»	1285/33	12752
»	1324/33	12945
»	1375/33	12845
»	1439/33	12758
»	1470/33	12892
»	1482/33	12957
»	1488/33	13144
»	1540/33	12841
»	1542/33	12762
»	1563/33	12846
»	1564/33	12887

		Čís.
Rv I	1647/33	12940
»	1648/33	12909
»	1660/33	13061
»	1670/33	12798
»	1680/33	12893
»	1682/33	12829
»	1732/33	12919
»	1735/33	12946
»	1759/33	12874
»	1786/33	13113
»	1813/33	12993
»	1833/33	12973
»	1863/33	13003
»	1864/33	13004
»	1877/33	13017
»	1917/33	13005
»	1929/23	13105
»	1930/33	13006
»	1944/33	12978
»	1946/33	13047
»	1999/33	13106
»	2056/33	13091
»	2092/33	13035
»	2097/33	13048
»	2107/33	13053
»	2132/33	13049
»	2167/33	13054
»	2244/33	13131
»	2266/33	13062
»	2396/33	13145
»	2443/33	13132

R II

R II	326/28	8779
»	378/28	8787
»	393/28	8639
»	398/28	8665
»	400/28	8648
»	402/28	8694
»	410/28	8813
»	411/28	8660
»	413/28	8695
»	414/28	8635
»	418/28	8605
»	419/28	8636
»	421/28	8772
»	426/28	8666
»	434/28	8721
»	1/29	8661
»	3/29	8793
»	7/29	8702
»	10/29	8649
»	19/29	8715
»	30/29	8859
»	34/29	8723
»	35/29	8852

		Čís.
R II	36/29	8679
»	37/29	8830
»	38/29	8746
»	39/29	8736
»	42/29	8747
»	44/29	8731
»	47/29	8801
»	48/29	8754
»	51/29	8898
»	52/29	8748
»	53/29	8749
»	57/29	8741
»	58/29	8755
»	59/29	8802
»	65/29	8759
»	73/29	8840
»	74/29	8788
»	77/29	8789
»	78/29	8780
»	80/29	9237
»	87/29	8822
»	90/29	8955
»	98/29	9079
»	99/29	8831
»	100/29	8803
»	102/29	8841
»	105/29	8860
»	106/29	8914
»	107/29	8861
»	109/29	8867
»	112/29	8862
»	115/29	8863
»	122/29	8868
»	125/29	8853
»	126/29	8854
»	128/29	8890
»	130/29	8855
»	131/29	8961
»	132/29	9488
»	136/29	8882
»	140/29	8922
»	148/29	8923
»	152/29	8982
»	158/29	8962
»	161/29	8990
»	163/29	8983
»	165/29	8963
»	175/29	8964
»	176/29	8984
»	177/29	9072
»	182/29	8985
»	183/29	9044
»	191/29	8986
»	198/29	9003
»	200/29	9094
»	204/29	9063
»	213/29	9036

		Čís.
R II	216/29	9100
»	220/29	9027
»	231/29	9101
»	235/29	9088
»	236/29	9102
»	238/29	9073
»	240/29	9195
»	242/29	9080
»	243/29	9248
»	248/29	9090
»	251/29	9266
»	256/29	9174
»	257/29	9095
»	258/29	9112
»	262/29	9417
»	267/29	9227
»	273/29	9160
»	274/29	9275
»	275/29	9129
»	277/29	9130
»	281/29	9204
»	283/29	9249
»	285/29	9137
»	286/29	9322
»	290/29	9375
»	298/29	9221
»	300/29	9698
»	301/29	9148
»	304/29	9138
»	306/29	9295
»	308/29	9166
»	315/29	9177
»	324/29	9501
»	329/29	9323
»	335/29	9386
»	336/29	9267
»	337/29	9205
»	341/29	9256
»	342/29	9277
»	345/29	9537
»	347/29	9346
»	348/29	9403
»	357/29	9347
»	359/29	9387
»	361/29	9330
»	372/29	9448
»	375/29	9388
»	378/29	9397
»	380/29	9444
»	385/29	9398
»	389/29	9421
»	392/29	9449
»	396/29	9462
»	398/29	9467
»	403/29	9453
»	408/29	9454
»	409/29	9493

		Čís.
R II	411/29	9473
»	413/29	9455
»	415/29	9618
»	428/29	9668
»	434/29	9511
»	437/29	9608
»	441/29	9506
»	442/29	9502
»	443/29	9502
»	446/29	9575
»	450/29	9576
»	453/29	9551
»	3/30	9556
»	6/30	9619
»	11/30	9669
»	12/30	9609
»	17/30	9750
»	19/30	9584
»	20/30	9585
»	24/30	9647
»	25/30	9718
»	26/30	9620
»	27/30	9621
»	39/30	9650
»	43/30	9663
»	44/30	9683
»	45/30	9699
»	51/30	9684
»	55/30	9689
»	59/30	9650
»	60/30	9725
»	62/30	9714
»	63/30	9715
»	65/30	9709
»	67/30	9726
»	69/30	9798
»	71/30	9727
»	72/30	9745
»	74/30	9738
»	75/30	9716
»	79/30	9739
»	83/30	9751
»	89/30	9772
»	90/30	9758
»	92/30	9746
»	95/30	9790
»	99/30	9807
»	108/30	9897
»	110/30	9855
»	113/30	9856
»	116/30	10157
»	117/30	10187
»	118/30	9833
»	122/30	9963
»	124/30	9857
»	125/30	9887
»	127/30	9942

		Čís.
R II	133/30	9898
»	134/30	9858
»	139/30	9878
»	141/30	9888
»	143/30	9979
»	152/30	10251
»	155/30	10082
»	163/30	10064
»	168/30	9943
»	174/30	9964
»	177/30	10416
»	178/30	10126
»	180/30	9998
»	183/30	10026
»	189/30	9985
»	191/30	9972
»	194/30	9980
»	195/30	9981
»	196/30	9975
»	200/30	9965
»	201/30	10050
»	203/30	10051
»	208/30	10027
»	224/30	10168
»	225/30	10169
»	228/30	10052
»	229/30	10178
»	230/30	10073
»	237/30	10206
»	241/30	10143
»	259/30	10119
»	263/30	10090
»	275/30	10080
»	277/30	10083
»	278/30	10086
»	286/30	10299
»	287/30	10158
»	309/30	10188
»	311/30	10193
»	313/30	10127
»	317/30	10105
»	320/30	10194
»	322/30	10163
»	324/30	10140
»	331/30	10141
»	332/30	10213
»	341/30	10159
»	343/30	10207
»	351/30	10390
»	356/30	10288
»	357/30	10289
»	358/30	10214
»	359, 360/30	10495
»	364/30	10225
»	365/30	10481
»	366/30	10391
»	367/30	10252

		Čís.
R II	368/30	10327
»	373/30	10253
»	374/30	10226
»	376/30	10273
»	377/30	10260
»	378/30	10319
»	380/30	10400
»	383/30	10335
»	385/30	10374
»	387/30	10314
»	388/30	10328
»	403/30	10381
»	407/30	10358
»	411/30	10340
»	414/30	10396
»	420/30	10382
»	429/30	10401
»	430/30	10383
»	435/30	10458
»	437/30	10459
»	439/30	10402
»	440/30	10557
»	445/30	10431
»	447/30	10465
»	448/30	10403
»	449/30	10569
»	456/30	10603
»	457/30	10410
»	458/30	10466
»	461/30	10604
»	463/30	10421
»	467/30	10417
»	471/30	10429
»	473/30	10445
»	474/30	10570
»	477/30	10435
»	479/30	10446
»	480/30	10439
»	481/30	10447
»	482/30	10548
»	483/30	10460
»	485/30	10418
»	488/30	10549
»	489/30	10571
»	490/30	10476
»	494/30	10586
»	498/30	10638
»	2/31	10553
»	9/31	10533
»	10/31	10498
»	13/31	10473
»	14/31	10520
»	15/31	10499
»	19/31	10710
»	20/31	10630
»	25/31	10613
»	27/31	10534

		Čís.
R II	28/31	10605
»	29/31	10595
»	34/31	10633
»	37/31	10614
»	41/31	10578
»	43/31	10655
»	48/31	10904
»	51/31	10606
»	52/31	10761
»	53/31	10615
»	56/31/3	10975
»	62/31	10690
»	65/31	10695
»	75/31	10769
»	77/31	10776
»	79/31	10711
»	83/31	10729
»	87/31	10725
»	90/31	10656
»	92/31	10662
»	102/31	10743
»	109/31	10696
»	114/31	10905
»	125/31	10744
»	128/31	10935
»	131/31	10834
»	132/31	10753
»	133/31	10802
»	142/31	10976
»	143/31	10898
»	151/31	10803
»	153/31	10777
»	154/31	10791
»	155/31	10838
»	156/31	10770
»	163/31	10835
»	167/31	10817
»	168/31	10818
»	169/31	11114
»	170/31	10804
»	172/31	10899
»	176/31	10819
»	185/31	10846
»	186/31	10847
»	195/31	10946
»	201/31	11022
»	203/31	11003
»	204/31	10958
»	210/31	11034
»	216/31	11996
»	223/31	10959
»	224/31	10947
»	225/31	10981
»	226/31	10928
»	228/31	11068
»	234/31	11197
»	235/31	10977

		Čís.
R II	237/31	11060
»	246/31	10991
»	248/31	11198
»	250/31	10933
»	251/31	10936
»	252/31	10992
»	257/31	11153
»	264/31	11030
»	272/31	11691
»	279/31	11145
»	280/31	11035
»	282/31	11292
»	287/31	11235
»	288/31	11250
»	289/31	11043
»	291/31	11093
»	292/31	11082
»	296/31	11161
»	297—299/31	11109
»	309/31	11094
»	313/31	11151
»	317/31	11146
»	322/31	11132
»	323/31	11368
»	324/31	11236
»	325/31	11293
»	326/31	11182
»	327/31	11169
»	330/31	11298
»	332/31	11209
»	333/31	11251
»	337/31	11210
»	345/31	11211
»	348/31	11183
»	358/31	11300
»	359/31	11352
»	361/31	11311
»	364/31	11312
»	366/31	11237
»	370/31	11477
»	372/31	11691
»	390/31	11313
»	392/31	11314
»	397/31	11380
»	399/31	11381
»	400/31	11270
»	402/31	11343
»	423/31	11369
»	424/31	11497
»	426/31	11417
»	427/31	11458
»	428/31	11411
»	430/31	11436
»	433/31	11398
»	1/32	11422
»	7/32	11390
»	10/32	11419
»	19/32	11423

		Čís.
R II	21/32	11526
»	22/32	11488
»	31/32	11459
»	32/32	11437
»	36/32	11460
»	40/32	11547
»	46/32	11438
»	49/32	11448
»	50/32	11449
»	53/32	11450
»	59/32	11535
»	76/32	11498
»	78/32	11624
»	82/32	11625
»	85/32	11591
»	86/32	11514
»	88/32	11841
»	90/32	11565
»	96/32	11586
»	107/32	11668
»	112/32	11580
»	113/32	11798
»	117/32	11611
»	122/32	11684
»	131/32	11601
»	134/32	11587
»	136/32	11899
»	141/32	11649
»	147/32	11673
»	148/32	11692
»	151/32	11820
»	152/32	12096
»	154/32	11693
»	156/32	11638
»	158/32	11612
»	159/32	11661
»	162/32	11639
»	164/32	11745
»	171/32	11750
»	187/32	11874
»	190/32	11799
»	193/32	11708
»	196/32	11699
»	210/32	11746
»	212/32	12020
»	218/32	11800
»	221/32	11804
»	224/32	11781
»	225/32	11811
»	230/32	11921
»	233/32	11821
»	237/32	12021
»	238/32	11922
»	242/32	11812
»	243/32	11813
»	252/32	11814
»	256/32	11889

		Čís.
R II	258/32	11946
»	262/32	11923
»	267/32	11827
»	269/32	11875
»	273/32	11890
»	278/32	11856
»	280/32	11845
»	281/32	12005
»	285/32	11924
»	292/32	11876
»	295/32	11857
»	304/32	11930
»	305/32	11931
»	311/32	11900
»	319/32	11925
»	321/32	11834
»	322/32	11883
»	324/32	11926
»	333/32	11953
»	338/32	11891
»	339/32	12006
»	345/32	11884
»	346/32	11976
»	351/32	12053
»	356/32	12093
»	359/32	12140
»	367/32	12415
»	371/32	11967
»	374/32	11972
»	375/32	11047
»	377/32	11954
»	379/32	12054
»	380/32	11912
»	382/32	11997
»	386/32	12363
»	390/32	11955
»	391/32	12065
»	394/32	11956
»	395/32	11990
»	398/32	11977
»	399/32	12028
»	402/32	11998
»	404/32	12007
»	412/32	12066
»	414/32	12141
»	416/32	12067
»	424/32	12094
»	432/32	12055
»	433/32	12203
»	435/32	12056
»	448/32	12159
»	449/32	12142
»	451/32	12198
»	453/32	12285
»	458/32	12221
»	465/32	12244
»	467/32	12351

		Čís.
R II	469/32	12222
»	742/32	12204
»	473/32	12199
»	475/32	12223
»	485/32	12224
»	489/32	12190
»	501/32	12250
»	502/32	12258
»	503/32	12305
»	517/32	12270
»	521/32	12608
»	529/32	12311
»	532/32	12352
»	537/32	12286
»	538/32	12279
»	20/33	12353
»	22/33	12402
»	29/33	12386
»	30/33	12494
»	32/33	12472
»	35/33	12433
»	36/33	12410
»	41/33	12434
»	44/33	12460
»	47/33	12387
»	49/33	12388
»	59/33	12416
»	62/33	12488
»	63/33	12489
»	66/33	12449
»	74/33	12477
»	77/33	12435
»	78/33	12450
»	84/33	12461
»	88/33	12662
»	90/33	12469
»	92/33	12495
»	94/33	12510
»	98/33	12490
»	102/33	12526
»	106/33	12470
»	112/33	12685
»	114/33	12632
»	115/33	12511
»	118/33	12711
»	120/33	12533
»	124/33	12587
»	129/33	12553
»	132/33	12567
»	137/33	12600
»	138/33	12628
»	144/33	12640
»	146/33	12577
»	155/33	12601
»	157/33	12602
»	160/33	12595
»	163/33	12568

		Čís.
R II	175/33	12623
»	177/33	12641
»	178/33	12648
»	181/33	12772
»	182/33	12642
»	190/33	12773
»	191/33	12688
»	195/33	12689
»	196/33	12694
»	208/33	12643
»	211/33	12675
»	212/33	12686
»	215/33	12702
»	217/33	12723
»	231/33	12725
»	236/33	12894
»	240/33	12732
»	243/33	12843
»	246/33	12763
»	248/33	12741
»	260/33	12789
»	265/33	12753
»	267/33	12747
»	280/33	12764
»	287/33	12818
»	288/33	12806
»	293/33	12790
»	294/33	12799
»	300/33	12875
»	303/33	12755
»	308/33	12811
»	326/33	12807
»	336/33	12867
»	344/33	12967
»	346/33	12819
»	349/33	12994
»	348/33	12888
»	353/33	12842
»	363/33	12844
»	364/33	12899
»	366/33	12958
»	367/33	12910
»	369/33	12920
»	372/33	12862
»	379/33	12780
»	380/33	12869
»	381/33	13055
»	382/33	12915
»	387/33	12935
»	390/33	12979
»	393/33	12863
»	394/33	12980
»	397/33	13118
»	399/33	12941
»	403/33	12942
»	407/33	13007
»	410/33	13133

		Čís.
R II	414/33	13027
»	419/33	12959
»	420/33	13008
»	431/33	13009
»	433/33	13011
»	438/33	13028
»	443/33	13012
»	446/33	13071
»	448/33	13037
»	449/33	12985
»	455/33	13018
»	460/33	12995
»	462/33	13072
»	463/33	13029
»	466/33	13134
»	477/33	13135
»	488/33	13136
»	491/33	12666
»	501/33	13154
»	505/33	13137
»	506/33	13119
»	507/33	13125
»	529/33	13123
»	544/33	13159

Rv II

Rv II	70/28	8703
»	77/28	8622
»	86/28	8965
»	154/28	8764
»	159/28	8640
»	164/28	8765
»	180/28	8623
»	270/28	9238
»	275/28	9198
»	315/28	8704
»	321/28	8624
»	333/28	9178
»	340/28	8903
»	354/28	9296
»	396/28	8680
»	403/28	9009
»	406/28	8674
»	412/28	8612
»	416/28	8675
»	426/28	8696
»	435/28	8625
»	441/28	8724
»	442/28	8725
»	454/28	8641
»	464/28	8766
»	478/28	9355
»	482/28	8937
»	491/28	8626
»	498/28	8750
»	501/28	9021

		Čís.
Rv II	527/28	8627
»	530/28	8756
»	532/28	8705
»	537/28	8681
»	542/28	8883
»	549/28	8737
»	564/28	8823
»	571/28	8891
»	572/28	9010
»	590/28	8915
»	597/28	8892
»	607/28	8944
»	613/28	9037
»	625/28	8711
»	627/28	8760
»	635/28	8991
»	637/28	8804
»	645/28	8697
»	646/28	9158
»	679/28	9022
»	688/28	8805
»	695/28	8650
»	696/28	9011
»	699/28	9038
»	700/28	8987
»	705/28	8824
»	708/28	8904
»	709/28	9228
»	713/28	9257
»	714/28	8931
»	730/28	9367
»	732/28	8945
»	747/28	8972
»	750/28	8938
»	760/28	8966
»	761/28	8932
»	765/28	9171
»	767/28	8933
»	769/28	9358
»	778/28	9028
»	782/28	9434
»	784/28	9012
»	796/28	8651
»	801/28	9288
»	3/29	9418
»	5/29	9368
»	7/29	9047
»	24/29	9199
»	26/29	8814
»	27/29	9522
»	29/29	9239
»	30/29	9376
»	44/29	9258
»	53/29	9474
»	61/29	9538
»	62/29	9389
»	87/29	9404

	Čís.
Rv II 89/29	8905
» 91/29	8939
» 92/29	9435
» 96/29	9377
» 99/29	9445
» 102/29	9399
» 104/29	9179
» 109/29	9180
» 110/29	9324
» 112/29	9289
» 120/29	9064
» 121/29	9436
» 142/29	9290
» 147/29	9229
» 148/29	9557
» 153/29	9259
» 161/29	9428
» 166/29	9568
» 170/29	9419
» 186/29	9301
» 196/29	9670
» 200/29	9477
» 201/29	9481
» 203/29	9651
» 207/29	9912
» 210/29	9610
» 211/29	9611
» 212/29	9512
» 228/29	9422
» 229/29	8956
» 230/29	9478
» 234/29	9369
» 235/29	9488
» 242/29	9685
» 243/29	9331
» 246/29	9701
» 247/29	9728
» 249/29	9569
» 252/29	9507
» 258/29	9913
» 264/29	9468
» 274/29	9825
» 299/29	9552
» 300/29	9570
» 308/29	9058
» 309/29	9638
» 310/29	9639
» 314/29	9657
» 317/29	9539
» 318/29	9540
» 322/29	9686
» 331/29	9780
» 341/29	8994
» 345/29	9813
» 349/29	9752
» 350/29	9859
» 351/29	9781

	Čís.
Rv II 354/29	9622
» 359/29	9879
» 362/29	9541
» 364/29	9837
» 365/29	9059
» 370/29	9558
» 386/29	9597
» 389/29	9890
» 403/29	9559
» 405/29	9664
» 409/29	9717
» 414/29	9838
» 424/29	9871
» 428/29	9116
» 429/29	10120
» 435/29	9903
» 439/29	9081
» 448/29	9658
» 450/29	9843
» 453/29	9860
» 468/29	9799
» 476/29	9710
» 477/29	9759
» 485/29	9880
» 489/29	9671
» 493/29	9932
» 495/29	9356
» 498/29	9766
» 514/29	9729
» 515/29	9230
» 517/29	10003
» 527/29	9986
» 528/29	10035
» 532/29	9933
» 533/29	9987
» 536/29	10121
» 547/29	10036
» 549/29	9826
» 557/29	9861
» 569/29	10666
» 571/29	9862
» 581/20	9988
» 583/29	9185
» 585/29	9281
» 589/29	10028
» 592/29	10164
» 593/29	9260
» 599/29	9348
» 600/29	9206
» 605/29	9944
» 610/29	9785
» 614/29	10147
» 616/29	9325
» 620/29	9939
» 621/29	10014
» 623/29	9207
» 624/29	9863

	Čís.
Rv II 625/29	9844
» 628/29	9231
» 636/29	9326
» 641/29	10148
» 644/29	9312
» 664/29	9313
» 673/29	9934
» 676/29	10059
» 689/29	10261
» 692/29	10179
» 695/29	10195
» 696/29	9989
» 713/29	10037
» 724/29	10366
» 728/29	10320
» 735/29	10215
» 736/29	9508
» 739/29	9999
» 752/29	10321
» 772/29	9889
» 784/29	10200
» 785/29	10216
» 791/29	9560
» 799/29	10189
» 801/29	10234
» 802/29	9561
» 813/29	10015
» 814/29	10204
» 816/29	10134
» 817/29	10350
» 818/29	10375
» 823/29	10274
» 860/29	10190
» 868/29	10369
» 870/29	10376
» 876/29	10419
» 805/29	10422
» 806/29	10423
» 881/29	10359
» 882/29	9631
» 892/29	10377
» 895/29	10111
» 3/30	9808
» 5/30	9571
» 6/30	10315
» 7/30	10316
» 9/30	10384
» 16/30	10426
» 23/30	10262
» 25/30	9904
» 31/30	10550
» 33/30	9881
» 40/30	10848
» 45/30	9827
» 49/30	10385
» 53/30	10487
» 72/30	10616

	Čís.
Rv II 74/30	10500
» 75/30	10078
» 77/30	10300
» 86/30	9711
» 87/30	9690
» 94/30	10675
» 96/30	10579
» 103/30	10591
» 110/30	10617
» 122/30	10624
» 127/30	9782
» 128/30	10771
» 131/30	10596
» 140/30	10535
» 141/30	10572
» 143/30	10754
» 144/30	10626
» 148/30	10653
» 189/30	10657
» 195/30	10580
» 200/30	10597
» 201/30	9945
» 202/30	10645
» 211/30	10755
» 215/30	10915
» 222/30	10792
» 228/30	10634
» 229/30	10784
» 242/30	10849
» 257/30	10663
» 261/30	11044
» 292/30	10867
» 303/30	11104
» 307/30	10730
» 309/30	10993
» 315/30	11004
» 317/30	10883
» 327/30	10341
» 336/30	10954
» 337/30	10891
» 338/30	10785
» 345/30	10000
» 350/30	10982
» 353/30	10983
» 357/30	10855
» 362/30	10884
» 363/30	10440
» 366/30	10954
» 372/30	10201
» 380/30	10786
» 382/30	10805
» 388/30	10016
» 389/30	10900
» 394/30	10745
» 400/30	10639
» 401/30	11095
» 402/30	10839
» 405/30	10873

	Čís.
Rv II 436/30	10029
» 438/30	10874
» 440/30	10091
» 454/30	10866
» 458/30	10793
» 460/30	11201
» 463/30	10894
» 471/30	10836
» 479/30	10820
» 491/30	11212
» 505/30	10170
» 511/30	10348
» 535/30	11199
» 536/30	11217
» 538/30	11382
» 539/30	11218
» 549/30	11115
» 550/30	11116
» 556/30	10573
» 557/30	10084
» 559/30	11124
» 583/30	11566
» 602/30	10554
» 603/30	10926
» 606/30	11301
» 616/30	10275
» 634/30	11154
» 640/30	10372
» 641/30	10651
» 653/30	11219
» 662/30	10521
» 674/30	11213
» 679/30	10386
» 685/30	11220
» 689/30	11221
» 714/30	10712
» 720/30	10387
» 726/30	11244
» 732/30	11391
» 734/30	10448
» 747/30	11412
» 749/30	11170
» 758/30	11171
» 768/30	11110
» 769/30	11294
» 774/30	11172
» 780/30	10733
» 781/30	10507
» 784/30	11222
» 791/30	11329
» 805/30	11315
» 808/30	11295
» 810/30	11316
» 813/30	10676
» 814/30	11296
» 817/30	11317
» 822/30	11133

	Čís.
Rv II 828/30	11134
» 829/30	11135
» 836/30	10640
» 845/30	11822
» 847/30	11358
» 854/30	11536
» 860/30	10762
» 864/30	11223
» 866/30	11439
» 870/30	11297
» 872/30	11383
» 875/30/1	10461
» 875/30	11356
» 876/30	10558
» 882/30	10713
» 891/30	11669
» 903/30	10536
» 2/31	11696
» 3/31	11482
» 5/31	11555
» 6/31	11846
» 12/31	11696
» 21/31	11527
» 22/31	11605
» 27/31	11541
» 28/31	11440
» 30/31	11136
» 31/31	11330
» 33/31	12215
» 35/31	11968
» 36/31	11384
» 40/31	10811
» 42/31	11489
» 52/31	11650
» 53/31	11640
» 73/31	11515
» 82/31	11173
» 85/31	11712
» 86/31	12097
» 88/31	10885
» 93/31	11431
» 96/31	11652
» 101/31	11736
» 108/31	10691
» 109/31	11385
» 110/31	11432
» 112/31	10746
» 118/31	11548
» 126/31	11801
» 128/31	10685
» 136/31	11700
» 138/31	11626
» 146/31	11451
» 150/31	11729
» 153/31	12165
» 172/31	11646

	Čís.
Rv II 180/31	12124
» 182/31	11461
» 184/31	11430
» 185/31	10664
» 188/31	11549
» 198/31	10677
» 199/31	11685
» 201/31	11588
» 205/31	11581
» 212/31	10806
» 222/31	11861
» 225/31	11767
» 229/31	11045
» 232/31	12690
» 253/31	11662
» 264/31	11582
» 283/31	12081
» 285/31	11969
» 292/31	12180
» 298/31	10731
» 311/31	12225
» 314/31	11768
» 322/31	11991
» 323/31	11957
» 324/31	11901
» 329/31	11715
» 331/31	11676
» 340/31	11686
» 347/31	12125
» 349/31	11730
» 355/31	11731
» 368/31	12259
» 370/31	12029
» 374/31	12133
» 379/31	11769
» 388/31	12008
» 392/31	12022
» 397/31	10921
» 400/31	12260
» 404/31	11877
» 413/31	11878
» 427/31	12364
» 441/31	10978
» 442/31	11948
» 451/31	12251
» 455/31	11970
» 459/31	11737
» 468/31	11478
» 472/31	12226
» 473/31	12354
» 479/31	12160
» 481/31	11885
» 517/31	12068
» 523/31	12633
» 525/31	12234
» 527/31	12411
» 528/31	12265

	Čís.
Rv II 530/31	12281
» 538/31	12425
» 539/31	12143
» 541/31	12200
» 544/31	11060
» 546/31	12463
» 559/31	12245
» 561/31	10994
» 579/31	12266
» 590/31	12069
» 591/31	12246
» 607/31	12127
» 620/31	13019
» 623/31	12375
» 638/31	11238
» 643/31	11613
» 655/31	12191
» 656/31	12478
» 664/31	12201
» 665/31	12996
» 669/31	11125
» 670/31	12247
» 712/31	12563
» 713/31	12306
» 716/31	12403
» 725/31	12538
» 729/31	12609
» 734/31	12649
» 738/31	12650
» 753/31	12436
» 757/31	12404
» 758/31	12527
» 759/31	12479
» 763/31	12578
» 766/31	12287
» 768/31	12312
» 772/31	12588
» 773/31	12528
» 775/31	12943
» 785/31	12235
» 787/31	11627
» 789/31	12395
» 798/31	12378
» 802/31	12319
» 808/31	12333
» 815/31	12491
» 816/31	12471
» 838/31	12539
» 841/31	12603
» 843/31	11344
» 851/31	12437
» 852/31	12534
» 855/31	12417
» 857/31	12668
» 863/31	13038
» 868/31	13146
» 876/31	12451

	Čís.
Rv II 882/31	12396
» 887/31	12379
» 896/31	12921
» 897/31	11462
» 904/31	12492
» 905/31	12589
» 909/31	12501
» 912/31	12720
» 925/31	12604
» 934/31	12624
» 938/31	**12936**
» 939/31	12644
» 6/32	11516
» 7/32	13030
» 21/32	12645
» 33/32	12791
» 46/32	12922
» 63/32	12663
» 66/32	12610
» 73/32	12986
» 74/32	12937
» 82/32	11589
» 88/32	12625
» 100/32	13138
» 111/32	13073
» 139/32	12669
» 144/32	12615
» 145/32	12704
» 149/32	12651
» 154/32	11892
» 156/32	11517
» 158/32	11518
» 159/32	11892
» 160/32	12695
» 163/32	12938
» 166/32	12923
» 168/32	12792
» 171/32	11858
» 173/32	12960
» 177/32	11841
» 195/32	12895
» 200/32	11590
» 206/32	13078
» 212/32	12981
» 219/32	11602
» 224/32	12982
» 229/32	12870
» 247/32	11694
» 270/32	13095
» 274/32	13063
» 284/32	11687
» 287/32	11770
» 291/32	13139
» 321/32	12987
» 325/32	13114
» 333/32	13126
» 342/32	13074

	Čís.
Rv II 343/32	11709
» 351/32	13140
» 355/32	13075
» 373/32	11806
» 384/32	11782
» 388/32	13107
» 411/32	12045
» 428/32	13141
» 432/32	11826
» 435/32	11783
» 470/32	13093
» 471/32	11973
» 482/32	11828
» 505/32	12166
» 539/32	12167
» 542/32	11943
» 553/32	12924
» 565/32	11879
» 590/32	11913
» 591/32	11865
» 620/32	12035
» 825/32	**12280**
» 865/32	12288
» 944/32	**12307**
» 7/33	12438
» 74/33	12418
» 78/33	12726
» 96/33/1	12439
» 96/33/2	12605
» 106/33	**12419**
» 107/33	12452
» 123/33	12606
» 173/33	12480
» 219/33	12513
» 261/33	12529
» 336/33	12673
» 436/33	**12896**
» 457/33	12847
» 527/33	12724
» 566/33	12812
» 600/33	12808
» 662/33	13147
» 665/33	12830
» 712/33	12868
» 747/33	12911
» 753/33	12897
» 835/33	12997
» 872/33	13056
» 896/33	13108

Pres.

(plenární rozhodnutí atd.)

Pres. 1483/28	9048
» 1550/28	8628
» 1093/29	9489
» 1374/29	9450

	Čís.
Pres. 522/30	10360
» 916/30	10714
» 1285/30	10632
» 221/31	10807
» 1695/31	11674
» 176/32	11932
» 266/32	12356
» 956/32	12356
» 669/33	12916
Ck II	
Ck II 1/29	9648
Co I	
Co I 6/28	8839
» 8/28	8730
» 1/29	9415
» 2/29	9416
» 4/29	9646
» 5/29	9667
» 6/29	9788
» 8/29	9877
» 1/30	9789
» 3/30	9902
» 4/30	10631
» 8/30	9854
» 2/31	11538
» 3/31	11904
» 5/32	13121
» 5/33	13122
Co II	
Co II 2/29	9791
» 1/31	10697
» 7/31	11653
» 3/32	12473
» 4/32	12474
» 2/33	12727

	Čís.
N I	
N I 36/30	9708
» 115/30	10281
» 169/30	10357
» 174/30	10527
Nd I	
Nd I 87/29	8745
» 197/29	8930
» 382/29	9120
» 450/29	9255
» 519/29	9385
» 593/30	10365
» 31/31	10518
» 80/31	10519
» 429/31	10990
» 439/31	11029
» 29/32	11367
» 122/33	12459
» 546/33	13092
Nd II	
Nd II 39/30	9845
» 32/31	10734
» 39/31	10735
» 41/31	10794
» 102/31	11083
» 105/31	11152
» 121/31	11283
» 132/31	11284
» 7/32	11483
» 102/32	11842
» 132/32	12105
» 159/32	12236
» 67/33	12876
» 103/33	12877
» 113/33	12878

Rozhodnutí senátu pro řešení kompetenčních konfliktů.

	Čís.
Čís. 597/29 . Dodatek I. k roč. 1930	
» 603/29 . Dodatek III. k roč. 1930	
» 665/30 . Dodatek II. k roč. 1930	
» 714/31 . Dodatek I. k roč. 1931	
» 734/31 . Dodatek II. k roč. 1931	
Čís. 744/31 . Dodatek III. k roč. 1931	
» 748/31 . Dodatek IV. k roč. 1931	
» 758/31 . Dodatek V. k roč. 1931	
» 766/31 . Dodatek VI. k roč. 1931	

Věcný seznam abecední.

Absolutní námitka proti směnce viz směnka (§ 87 směn. zák.).
— **nemožnost plnění** viz nemožnost plnění.
Actio doli viz rozsudek pro zmeškání.
— **publiciana:** domnělé vlastnictví a žaloba zápůrčí čís. 12.204.
— — domnělé vlastnictví jest právem činícím výkon exekuce nepřípustným (§ 37 ex. ř.) čís. 9658.
Adaptace domu viz ochrana nájemců (zakázaná úplata).
Adhesní řízení viz soukromý účastník.
Administrativní exekuce viz exekuce administrativní.
— **srážky** ze služebního platu a výpočet existenčního minima čís. 9965.
Adopce viz osvojení si.
Advokacie: výkon její v najatém bytě čís. 9590.
Advokát (právní zástupce): doručení (§ 93 c. ř. s.) viz tamže.
— neplatnost podle § 879 čís. 2 obč. zák. viz tamže.
— plná moc, odvolání a výpověď její viz plná moc.
— před československými soudy mohou zastupovati strany jen advokáti usedlí ve státu Československém čís. 12.776.
— okolnost, že advokát byl navržen ve sporu za svědka a že zastupoval mimosoudně postupitele strany, nestačí k úsudku, že byl ze zastoupení vyloučen nebo že byl předpojatým čís. 10.382.
— jest přípustné opatření o případné proměně trestu peněžitého ve vězení, uložena-li pokuta advokátu ve vlastní věci čís. 11.534.
— opomenutí procesního zmocněnce jest opomenutím strany čís. 11.931.
— **nucené zastoupení advokátem** a zmeškání roku viz rozsudek pro zmeškání.
— zmatek podle § 477 čís. 5 c. ř. s., byla-li strana v rozepři, pro niž platila relativní povinnost dáti se zastupovati advokátem, zastoupena obyčejným zmocněncem čís. 9673.
— závada, záležející v tom, že žaloba byla na okresním soudě zadána zmocněncem neadvokátem (notářem), ač žalobce byl podle § 29 c. ř. s. povinen dáti se zastupovati advokátem, byla zhojena tím, že za žalobce při prvém stání zakročil advokát, vykázaný procesní plnou mocí čís. 10.854.
— do usnesení, jímž byl zamítnut návrh jedné strany rozepře, by byl ze zastoupení vyloučen zástupce druhé strany, jest nepřípustný rekurs oné strany rozepře čís. 11.371.
— předpis § 29, prvý odstavec, c. ř. s. se nevztahuje na manželské spory čís. 11.883.
— ustanovení § 6 vlád. nař. čís. 95/1923 platí jen pro určení útrat čís. 11.883.
— předpis § 29 c. ř. s. o zastupování advokáty na okresním soudě nevztahuje se na toho, kdo vystupoval jako zástupce (magistrátní úředník), nikoliv jako zmocněnec obce čís. 8838.
— při prvém roku podle § 239 c. ř. s. může strana, jež chce býti zastoupena zmocněncem, ustanoviti si zmocněncem jen advokáta, jde-li ve sporu o více než 2.000 Kč a sídlí-li v místě soudu více než dva advokáti čís. 13.150.
— **podpis jeho:** na odvolacím spise; nedostatek jeho jest formální vadou, jež může míti v zápětí odmítnutí odvolání, avšak nemůže opodstatniti zmatečnost, najmě zmatečnost podle § 477 čís. 5 c. ř. s.; tato vada nemůže již býti vůbec uplatňována, jakmile odvolací soud odvolací spis přijal a věcně vyřídil čís. 8838.

— podala-li chudá strana písemně u sborového soudu rekurs do usnesení, jímž bylo vyhověno žádosti advokáta, jí zřízeného, by byl sproštěn ze zastupování, musí býti rekurs opatřen podpisem advokáta čís. 9224.
— podpis jeho na odvolacím spise musí býti vlastnoruční čís. 9398.
— formální vada, podal-li žalovaný proti směnečnému platebnímu příkazu námitky bez podpisu advokáta, ač na příkazu bylo vytištěno poučení; advokát jest oprávněn nahraditi chybné podání novým podáním, jež však nesmí obsahovati námitky, jež nebyly uplatněny již v původním podání čís. 9326.
— na odvolání podaném bez podmínek § 465/2 c. ř. s. do soudního protokolu a § 84 c. ř. s. čís. 10.135.
— podán-li rekurs písemně bez něho, proto podle § 85 c. ř. s. vrácen, nelze po uplynutí původní rekursní lhůty podati rekurs do protokolu čís. 10.351.
— pokud odvolání sepsané právníkem neadvokátem a dodatečně beze změny podepsané právním zástupcem, odpovídá obsahově předpisům zákona čís. 10.353.
— byl-li vrácen rekurs nepodepsaný advokátem a advokát podal v rekursní lhůtě nový rekurs, jest přihlédnouti k jeho věcnému obsahu čís. 10.353.
— bylo-li odvolání vráceno k připojení podpisu advokáta, bylo třeba, by si odvolatel opatřil podpis advokáta právě z místa, nebyl však oprávněn teprve pak podati odvolání do protokolu (po uplynutí odvolací lhůty) čís. 10.382.
— podpis advokátův může býti umístěn na podání kdekoli čís. 10.972.
— na dovolání (§ 506 čís. 4 c. ř. s.) není nahrazen podpisem notáře čís. 11.059.
— **úplata:** ten, kdo objednal právnické práce v zastoupení krajského všeodborového sekretariátu, není sice zavázán ze smlouvy, jest však práv náhradou škody, nebyl-li oprávněn objednati právnické práce čís. 10.506.
— spor advokáta s klientem o zaplacení odměny a hotových vydání jest sporem ze smlouvy o dílo, jenž není prázdninovou věcí ve smyslu § 224 čís. 7 nov. dosl. c. ř. s. čís. 11.209.
— zřídila-li si strana, zbavená částečně svéprávnosti, ve sporu o rozluku bez součinnosti podpůrce a opatrovnického soudu právního zástupce, jest povinna mu zaplatiti odměnu bez omezení §§ 246, 247 obč. zák. čís. 9568.
— nelze mu přiznati proti klientu nárok na náhradu za zvláštní úkony vyvolané tím, že advokát, odjížděje na dovolenou, předal spor jinému advokátu čís. 11.365.
— vypověděl-li klient plnou moc a žádal o vydání spisů, byl advokát, jenž neměl ještě útraty zaplaceny, oprávněn, pořiditi si opisy listin a spisů na klientovy útraty; žádal-li klient opisy částí spisů, bylo na advokátu, by žádané opisy pořídil, začež mu příslušela náhrada včetně poštovného; na další zástupčí útraty nemá advokát proti klientu po výpovědi plné moci nárok čís. 11.365.
— nárok proti klientu na úplatu za vykonané práce vzniká již výkonem té které práce; pohledávka procesního zástupce podléhá vyrovnání, vznikl-li nárok na úplatu před zahájením vyrovnacího řízení na klientovo jmění, třebas právní zástupce teprve pak s dlužníkem súčtoval a o zaplacení ho upomínal čís. 10.028.
— není povinen předložiti klientu podrobný účet čís. 10.168.
— advokát není povinen, by svému klientu účtoval odměnu zvlášť za jednotlivé právní úkony, stačí, označí-li vykonané práce určitě v účtu a požaduje-li za ně odměnu úhrnně; na soudu jest, by posoudil účelnost pracovních úkonů a určil za ně odměnu podle námahy a času, a po případě ji určil i podle jednotlivých účtovaných položek; přiměřenost účtů posuzuje soudce na základě vlastních odborných znalostí volným uvážením, nejsa vázán zvyklostmi, aniž sazbami advokátní komory čís. 11.375.
— pokud lze mu přisouditi vyšší než tarifní odměnu čís. 10.168.
— uzavřel-li starosta obce úmluvu o určení palmare advokátní komorou bez zmocnění obecním výborem a obec nereagovala na vyrozumění advokátní

komory, neuznala tím obec mlčky (§ 863 obč. zák.) pohledávku advokátovu; žádost starosty obce k advokátovi, by posečkal s vymáháním své palmární pohledávky, není uznáním dluhu obcí čís. 12.563.

— úmluva stran o tom, že advokátní komora má rozhodnouti, zda jest přiměřeným účet advokátův, jest úmluvou o jmenování rozhodčího, k níž starosta, uzavírající tuto úmluvu za obec, potřebuje podle § 1008 obč. zák. zvláštního, na toto jednání znějícího zmocnění obecním výborem čís. 12.563.

— žádost o určení výše palmární pohledávky advokátní komorou není překážkou, by nezapočala běžeti promlčecí lhůta pro palmární pohledávku čís. 12.563.

— nemá proti klientu nárok na odměnu za procesní úkony příčící se c. ř. s. (úkony ze svévole, neúčelné a zřejmě bezdůvodné), byť i k nim dala strana příkaz čís. 10.168.

— ve sporu, v němž se domáhá odměny za intervence ve věci přídělu zbytkového statku, jest řešiti z úřadu otázku, zda ujednání intervencí se nepříčí dobrým mravům čís. 10.412.

— práce konané advokátem v tom směru, aby odvrátil ženu od naléhání na sňatek s jeho klientem a pátral po způsobu jejího života, nepříčí se dobrým mravům a lze za ně požadovati smluvenou odměnu čís. 12.436.

— advokátní tarif viz útraty.

— postup sporné pohledávky jemu viz neplatnost smlouvy.

— **ručení jeho:** za náhradu škody pojišťovně, ježto nevymáhal včas premie čís. 10.248.

— davší za odměnu radu, ručí i za nedopatření; pokud šlo o nedopatření advokáta, nikoliv o jeho mylný právní názor čís. 9069.

— právní zástupce, jenž opomenul podati opravný prostředek, ručí straně, lze-li předpokládati, že by opravný prostředek byl měl úspěch; nelze žádati přesný důkaz v tom směru čís. 8902.

— domáháno-li se na něm náhrady škody proto, že byl opravný prostředek jeho zaviněním podán opožděně, nesejde na tom, zda by opravný prostředek vůbec podaný byl měl úspěch, nýbrž záleží jen na tom, zda opravný prostředek skutečně podaný byl by měl podle obyčejného běhu věci úspěch čís. 10.883.

— náhrada škody, opomenul-li advokát vznésti námitku opožděnosti odpůrcova opravného prostředku, jen, prokázáno-li, že by včasná výtka opožděnosti odpůrcova opravného prostředku byla způsobila výsledek příznivý klientu čís. 11.231.

— nesprávný právní názor o tom, zda platí pro spor o odevzdání pachtovaných pozemků lhůty osmi či čtrnáctidenní, nelze mu přičítati za zavinění čís. 11.231.

— advokát, vystupující při sjednávání dohody sice formálně jako zástupce jedné strany, ve skutečnosti však jako právní poradce obou stran, jest oběma stranám zodpovědným podle § 9 adv. ř. a § 1299 obč. zák. čís. 10.565.

— nelze mu vytýkati nedostatek zvláštní píle a pozornosti, podal-li podle výslovného příkazu strany exekuční návrh na vyklizení na základě mimosoudní výpovědi, nikoliv žalobu o vyklizení, obzvláště, když i soudy posuzovaly věc různě čís. 12.016.

— neupozornil-li klienta, kupujícího nemovitost, by nevyplácel kupní cenu, dokud prodatel nesplní svůj depurační závazek, jest mu práv náhradou škody do výše předčasně vyplacené kupní ceny čís. 8623.

— zavinil-li právní zástupce vymáhajícího věřitele, neudav v návrhu na povolení exekuce vnucenou dražbou nemovitosti správně adresu knihovního věřitele, že uvědomění o dražbě nebylo tomuto věřiteli doručeno a že tento věřitel o dražbě nevěděl a nemohl se jí zúčastniti, ručí mu za škodu čís. 12.784.

— není zaviněním právního zástupce, zavazujícím ho k odškodnění zmocnitele za prohraný spor, nenavrhl-li za znalce osobu zmocnitelem mu označenou a neuvědomil-li ho zavčas o osobě ustanoveného znalce čís. 12.797.

— **zákonné zástavní právo:** složení peněz do soudní úschovy podle § 19 adv. ř. s výhradou zástavního práva; vázanost soudu, jenž přijal peníze do úschovy, určením uschovatelovým; nesmí řešiti otázku, zda zákonné zástavní právo bylo dotčeno § 291 čís. 2 c. ř. s. vzhledem k účelu složených peněz čís. 10.169.

— proti vůli klientově nemá advokát právo na vydání hotovosti složené k soudu podle § 19 adv. ř., i když prokázal pravost a výši své pohledávky; své zákonné právo zástavní může uplatniti jen podle předpisů exekučního řádu čís. 10.984.

— advokátovi nepřísluší již samo o sobě zákonné zástavní právo na hotovosti, již pro svého klienta přijal, nýbrž může se na ní zástavním právem zajistiti jen složením na soudě za předpokladů § 19 adv. ř. čís. 12.866.

— složil-li advokát hotovost, již pro svého klienta přijal, do soudní úschovy, ač palmární účet nebyl mezi ním a jeho klientem sporný, nenabyl k složené hotovosti zástavního práva podle § 19 adv. ř.; složením na soudě nepozbyl však advokát práva podle § 19 prvý odstavec adv. ř., aby si z peněz, které přijal pro svého klienta, s jeho souhlasem srazil výlohy a odměny za svou činnost jako advokát, chtěl-li složením jen přenechati exekučnímu soudu, by rozhodl podle zákona a by prohlásil, že mu přednostní právo k složeným penězům přísluší a že toto jeho právo musí býti respektováno i exekučními zástavními věřiteli; advokát mohl si arciť sraziti jen palmární pohledávky, které mu vznikly do dne doručení usnesení o exekučním zabavení peněz jeho klienta, nikoliv též napotomní palmární pohledávky, i když k tomu byl svým klientem zmocněn čís. 12.866.

— **substituce:** pokud byl oprávněn substituovati jiného advokáta; pokud platí doručení substitutu za doručení substituentu čís. 9350.

— dekret advokátní komory, jímž byl advokát ustanoven substitutem zesnulého advokáta, nenahrazuje ani plnou moc ani zřízení zástupce chudých pro určitý spor ve smyslu § 66 c. ř. s. čís. 11.217.

— dekret advokátní komory, jímž byl advokát ustanoven substitutem zesnulého advokáta, nenahrazuje procesní plnou moc čís. 12.424.

— kancelářská úřednice advokáta nebyla oprávněna zastupovati při rozvrhovém roku (§ 209 ex. ř.) advokátova klienta, třebaže se dodatečně vykázala legitimací advokátní komory a soud její odpor vznesený jménem klienta jejího šéfa přijal a o něm jednal a rozhodl; klient nebyl tu zastoupen při rozvrhovém roku a nevznesl při něm odpor čís. 12.623.

— ke zmocnění právního zástupce v tuzemsku nestačí substituční doložka na plné moci cizozemských advokátů čís. 12.776.

— substituovanému advokátu přísluší proti jeho substituentu právě tak nárok na náhradu útrat a odměn jako přísluší substitujícímu advokátu proti jeho klientu jako zmocniteli; substituovaný advokát není bez zvláštní úmluvy povinen vymáhati substituční útraty nejprve na podlehnuvším odpůrci čís. 8680.

— udělil-li klient v plné moci advokátu právo, ustanoviti si zmocněnce se stejnou plnou mocí, jest ten, na něhož advokát přenesl plnou moc a klienta o tom uvědomil, oprávněn domáhati se na klientu zapravení odměny za zastupování čís. 12.144.

— **seznam advokátů, kandidátů advokacie:** nestátní veřejný úřad, ať placený ať neplacený, spadá pod § 2 písm. e) zák. ze dne 31. ledna 1922, čís. 46 sb. z. a n. čís. 10.093.

— na místo sborových soudů »království a zemí na říšské radě zastoupených« nastoupily převratem sborové soudy československé čís. 10.107.

— zákon ze dne 23. července 1919, čís. 449 sb. z. a n. vztahuje se vůbec na všechny převratovým zákonem ze dne 28. října 1918, čís. 11 sb. z. a n. v platnosti zachované zákony, nikoliv jen na ty z nich, jež hájí existenci, integritu a bezpečnost státu nebo jeho zřízení čís. 10.107.

— skutečně vykonávaná praxe jako samostatný advokát nahražuje praktickou právní službu u advokáta čís. 10.509.
— jest obdobně použíti zásad nesporného řízení; nebyl správným postup, byly-li proti žadateli, podavšímu odvolání z usnesení výboru komory, vyšetřeny nové okolnosti a sděleny valné hromadě advokátní komory, odvolateli však nebyla poskytnuta příležitost, by o nich zvěděl čís. 11.398.
— důvěryhodnost jest posuzovati podle přítomné doby čís. 11.398.
— průkaz tělesné schopnosti není zákonem předepsán ani pro soudcovské uchazeče; výhody § 6/1 adv. ř. nebyl soudce zbaven tím, že byl dán kárným nálezem nedobrovolně do výslužby, byl-li napotom reaktivován, kárný trest mu byl z milosti v osobním výkazu vymazán a působil napotom bezvadně po pět let jako hlasující rada u sborového soudu; nelze přihlížeti ke kárnému nálezu soudcovského uchazeče s hlediska § 2 e) zák. čís. 40/1922, pozbyl-li trest účinnosti výmazem na základě milosti udělené presidentem republiky čís. 11.398.
— pokud nelze míti za to, že soudcovský uchazeč porušil slovo dané presidiu soudu, že nemá úmysl věnovati se advokacii čís. 11.398.
— ustanovení § 6 adv. řádu žádá jen, aby bylo hlasujícího rady sborového soudu v této vlastnosti po pět let použito, aniž by způsob použití obmezovalo výhradně na činnost přímo u sborového soudu nebo dokonce jen v senátech sborového soudu; byla-li mu tudíž přidělena soudcovská činnost u okresního soudu v sídle sborového soudu, působil tím ve vlastnosti hlasujícího rady jako člen sborového soudu a jest mu započísti i tuto dobu do pětileté doby stanovené v § 6 adv. řádu čís. 12.683.
— kandidát, žádající o připuštění ke zkoušce u vrchního soudu v historických zemích, nemůže se dovolávati předpisů, platících na Slovensku; vrchní soud, u něhož si přeje kandidát advokacie, dokonavší praxi v obvodu jiného vrchního soudu, vykonati advokátní zkoušku, působí z vlastní moci čís. 9104.
— kandidát advokacie, žádající o připuštění ke zkoušce, nemůže se opírati o předpisy bývalé uherské čís. 9164.
— zamítnutí žádosti kandidáta za zkoušku z důvodů jazykových čís. 9233.
— pokud nemůže do seznamu kandidátů advokacie býti zapsán profesor obchodní akademie čís. 11.068.
— do seznamu kandidátů advokacie nelze zapsati toho, kdo, ač provádí právnické práce pro určitého advokáta, jako by byl jeho koncipientem, byl a jest zaměstnancem advokátova klienta, jenž ho platí, uhrazuje sociální a pojišťovací příspěvky a poskytuje mu kancelářské místnosti čís. 12.714.

Advokátní komora: úmluva o tom, že má rozhodnouti, zda je přiměřeným účet advokátův, jest úmluvou o jmenování rozhodčího; starosta uzavírající tuto smlouvu za obec, potřebuje zvláštního zmocnění obecním výborem (§ 1008 obč. zák.) čís. 12.563.

— **tarif** viz útraty.

Advokátský spor viz advokát.

Agenda pozemnoreformní viz pozemková reforma.

Agent cestující a prodej losů na splátky čís. 9559.
— — pokud ho nelze považovati za obchodního pomocníka čís. 9617.
— **obchodní** viz obchodní agent, obchodní jednatel.
— **pojišťovny:** nárok na provisi viz pojišťovací agent.
— — jinak viz pojištění smluvní.

Agentura: vyloučení z exekuce psacího stroje, stolku a kola čís. 8934.

Akce losová viz společenstvo bytové (stavební).
— **stavební** viz stavební akce.

Akcept směnečný viz směnka.

Akcie a syndikátní nárok viz syndikátní nárok.
— výtěžek z prodeje upisovacích práv při nové emisi akcií nepřipadne požívateli, nýbrž jest volným vlastnictvím vlastníka starých akcií čís. 9509.
— jež měl komisionář uloženy pro komitenta u anglické firmy a jež byly stiženy sekvestrací (zabavením) podle nařízení anglické vlády; pokud může komitent žádati na komisionáři jich vydání čís. 10.566.

Akciová společnost viz společnost akciová.

Akreditiv: nárok na náhradu škody proti bance, ježto vyplatila peníze, ač nebyly přesně splněny podmínky akreditivu; právní povaha akreditivu čís. 12.029.

Akt blankoskripturní viz směnka.

Aktivní oprávnění ke sporu viz oprávnění ke sporu.

Akty ve smyslu § 4 zák. čís. 156/1926 sb. z. a n. viz stát československý.

Akvisitér pojišťovny: právní poměr čís. 11.287.

Alimentační zákon (čís. 4 sb. z. a n. z r. 1931) viz výživné.

Aliud viz správa provady.

Allod viz svěřenství.

Alternativní plnění: právo volby prodatele při výhradě vlastnictví nespadá pod § 906 obč. zák. čís. 10.005.
— — má-li věřitel na výběr, které z více možných plnění chce žádati a může-li specifikovati tento předmět v žalobě, není žalobní žádání bez této specifikace určité čís. 10.487.
— — přípustnost zajišťovací exekuce, uvedl-li vymáhající věřitel v exekučním návrhu, že si přeje splnění v penězích čís. 11.450.
— — jde o změnu žaloby, obmezil-li žalobce alternativní žalobní žádání (vrácení věci nebo zaplacení její ceny) jen na jedno ze žalobních žádání, měl-li právo volby žalovaný čís. 11.593.
— **zmocnění** (facultas alternativa): nejde o ně, nýbrž o alternativní žádání, domáháno-li se v žalobě, by byl žalovaný uznán povinným, vrátiti žalobci neprodané a zaplatiti prodané příspěvkové známky a, kdyby tak neučinil, že má býti uznán povinným zaplatiti žalobci určitý peníz; odvolací soud nebyl oprávněn upraviti samovolně rozsudečný výrok v ten rozum, že žalovaný je povinen vrátiti žalobci příspěvkové známky za určitý peníz a, kdyby tak neučinil, zaplatiti žalobci tento peníz čís. 8750.
— — pokud eventuální žalobní nárok nemění nic na určitosti žalobní prosby čís. 9488.
— — prohlásil-li žalobce v žalobě o zaplacení peněžité pohledávky, že se žalovaný může osvoboditi od plnění v penězích dodáním určitého množství cenných papírů, nejde o případ § 410 c. ř. s. a nelze tuto nabídku pojati do rozsudku; se stanoviska c. ř. s. (najmě § 235) není závady, by žalobce od ní neupustil; nabídka ta jest nabídkou hmotněprávní podle § 861 obč. zák. čís. 11.386.
— — domáháno-li se v žalobě nepeněžního nároku s možností výkupu (§ 410 c. ř. s.) peněžitým plněním, nelze namítnouti započtením vzájemnou peněžitou pohledávku čís. 10.685.
— — domáhal-li se žalobce žalobou, by mu žalovaný vydal vkladní spořitelní knížku, již mu svémocně odejmul, anebo zaplatil, nač knížka v době odejmutí zněla; proti takovému žalobnímu nároku nelze namítati započtením peněžitou pohledávku čís. 11.749.
— — prohlásil-li žalobce v odpůrčí žalobě, že se může žalovaný sprostiti žalobního nároku tím, že zaplatí žalobci peníz převyšující 20.000 Kč, byl tento peníz rozhodným pro posouzení nejen příslušnosti, nýbrž i toho, zda náleželo rozhodovati senátu či samosoudci; projednal-li žalobu samosoudce, jde o zmatek podle § 477 čís. 2 c. ř. s. čís. 11.718.

Ambulatorium zubní: přípustnost pořadu práva pro nárok na náhradu škody proti obci (na Moravě), ježto obec pověřila nezdatnou osobu vedením zubního ambulatoria pro chudé čís. 12.688.

Amnestie: okolnost, že jí byl prominut trest, nevadí použití § 268 c. ř. s.; lhostejno, z jakého důvodu vzal obžalovaný zpět zmateční stížnost, zejména, zda tak učinil na vyzvání kasačního soudu, by vzhledem k amnestii vzal zmateční stížnost zpět čís. 10.856.

Amortisace viz umoření.

Anglie: sekvestrace majetku příslušníků Čech, Moravy a Slezska, Slovenska a Podkarpatské Rusi; pokud nebyl sekvestrovaný majetek podroben likvidaci a mohl býti vrácen vlastníku (desekvestrován) čís. 10.566.
— koupil-li před válkou tuzemec od tuzemské banky za hotové anglické cenné papíry, jež však zůstaly v Anglii v depot na jméno prodatele a smíseny s jinými papíry u tamní firmy uloženy a tam byly prodány pro dluh prodatele u této firmy čís. 11.281.
— měla-li kupní cena, ujednaná v anglické měně, býti kryta směnkami ve švýcarské měně podle kursu 25·22 (zlatá parita), kupitel mohl však platiti kupní cenu i v librách a neměl nésti škodu z toho, kdyby anglická měna, kterou si opatří, klesla pod paritu smluveného krytí ve švýcarské měně, šlo risiko poklesu kursu anglické měny na vrub prodatele; anglické libry nestaly se po zrušení zlatého standardu jinou měnou; šlo o pokles měny čís. 11.725.

Animální lmojení viz pozemková reforma (náhradový zákon).

Antena viz radio.

Anuity (§ 1480 obč. zák.): nejde o ně, ujednáno-li několik stejných lhůt pro splacení dluhu čís. 9635.
— poživatel není povinen je platiti čís. 9693.

Arbitráž viz rozhodčí soud (cizozemský).

Architekt: pokud jsou z exekuce proti němu vyloučeny fotografie architektonických děl jím provedených; předměty potřebné k výkonu povolání architekta, který se zaměstnává hlavně vypracováním projektů pozemních staveb čís. 12.134.

Architektura: není obchodní živností, nýbrž činností poradní a vědeckou; nelze ji proto zapsati do obchodního rejstříku čís. 11.802.

Asignace: akreditiv viz tamže.
— jinak viz poukaz.

Assegno: nerovná se označení »směnka« čís. 9812.

Autobus: koncese k dopravě osob autobusem viz živnost autodopravní.
— splátkový obchod o něm viz tamže.
— pokud provoz jím není obchodem čís. 8865.

Autodrožkářská živnost viz živnost autodopravní.

Automat: hrací, jenž nebyl dosud prohlášen za neodporující loterním předpisům, nebo při němž bylo zjištěno, že jim odporuje; trestnost podle § 438 důch. trest. zák.; pokud jde o právní vadu, jež vadila řádnému užívání prodané věci čís. 11.212.
— koupil-li hostinský hrací automat s tím, že trhová cena bude zaplacena »dle výběru« z automatu, aniž byla ujednána výše splátek nebo určitá doba splacení; kdy nastala splatnost trhové ceny čís. 12.275.
— pomocným obchodem podle čl. 273 obch. zák. jest i kup automatu pekařem, pokud jej ve své pekařské živnosti potřebuje anebo si slibuje od jeho používání podporu své živnosti čís. 12.343.

Automobil (motorové kolo): pojištění proti škodám, proti povinnému ručení viz tamže.
— maloživnostníka viz exekuce (§ 251 ex. ř.).
— trpí-li cesta jízdou automobilů, bývá-li rozježděna a stává-li se nesjízdnou, takže ji ani majitel cesty nemůže užívati, jde o nepřípustné rozšiřování služebnosti vozové cesty (§ 484 obč. zák.) čís. 12.460.
— prodáno-li auto cizozemského původu, kupiteli však nemůže býti přidělena úřední značka, ježto prodatel neopatřil kupiteli potřebné doklady; nárok kupitele na zrušení smlouvy čís. 9763.
— k odevzdání jeho nestačí po případě připevnění malé tabulky ve vyhloubenině pro šoférovy nohy čís. 9929.
— kdo koupil v exekuční dražbě motorové vozidlo, jest oprávněn domáhati se na dlužníku žalobou vydání certifikátu čís. 10.293.
— nedostatek certifikátu jest vadou automobilu, bránící jeho řádnému užívání; lhostejno, že prodatel odstranění této vady zvlášť připověděl, pokud se týče dodání typového osvědčení na kupitelovo naléhání slibovaí čís. 11.323.

— prodatel motorového kola jest povinen, nevzdal-li se kupitel nároku na vydání papíru, odevzdati mu papíry (najmě certifikát), pokud se týče je opatřiti; neučinil-li tak, nesplnil řádně smlouvu a jest kupitel oprávněn domáhati se zrušení kupní smlouvy a náhrady nákladů na motorové kolo čís. 12.132.
— bezelstnost nabyvatele motorového kola, jež bylo odevzdáno bez certifikátu čís. 9210.
— ku převodu vlastnictví k automobilu nestačí odevzdání certifikátu, nýbrž jest třeba, by byl odevzdán též klíč, pokud se týče klíče, jež umožňují podle konstrukce automobilového typu, by se bylo lze dostati k zařízením, jimiž jest automobil řízen čís. 13.144.
— certifikát automobilu není listinou prokazující zastavení automobilu způsobem pro každého poznatelným (§ 452 obč. zák.) čís. 12.138.
— k zabavení motocyklu se nevyžaduje, by při výkonu zabavení byl předložen certifikát čís. 12.687.
— nájemce není oprávněn používati skladiště za garáž pro automobil, jehož v době uzavření smlouvy ještě neměl čís. 10.326.
— smlouva o záruce za škody způsobené řidičem v době od řidičské zkoušky až do obdržení vůdčího listu, jest nicotnou, odporujíc dobrým mravům čís. 11.767.

Automobilová stříkačka: zákon čís. 162/1908 ř. zák. se nevztahuje na pouliční automobilovou stříkačku, jež neslouží k dopravě osob nebo věcí čís. 9047, 12.391.

Automobilový rejstřík: výpis z něho není veřejnou listinou, dosvědčující vlastnictví k autu čís. 11.553.
— **zákon** (čís. 162/1908 ř. zák.):
— — srážka auta s vlakem viz náhrada škody dráhou (podle obč. zák.).
— — vlastník automobilu neručí za útraty soukromého účastníka v trestním řízení proti řidiči automobilu čís. 11.074.
— — ani ustanoveními automobilového zákona ani ustanovením § 11 ex. ř. nebylo nijak pozměněno ustanovení čl. 112 obch. zák. čís. 12.577.
— — **§ 1 odst. 1:** zákon čís. 162/1908 se nevztahuje na automobilové stříkačky a jiné silostroje, jež neslouží k dopravě osob nebo věcí; řidič automobilové stříkačky jest »třetí osobou« ve smyslu § 2 zák. čís. 9047.
— — — zákon se nevztahuje na pouliční automobilovou stříkačku, jež neslouží dopravě osob nebo věcí čís. 12.391.
— — — silniční parní válec není silostrojem čís. 11.322.
— — — jízda osobního auta připoutaného k nákladnímu autu čís. 10.010.
— — — škodou z provozu automobilu jest i postříkání olejem, unikajícím za jízdy ze strojové součástky otvorem v podlaze automobilu čís. 11.192.
— — — **odst. 2:** a zák. čís. 72/1887 ř. zák. viz nález náhradní.
— — — vojenské osoby, řídící jízdný silostroj ve výkonu své služby, jsou vyloučeny jako řidiči z ručení vůbec; ručení jich nelze dovoditi ani z § 7 zák. čís. 11.402.
— — — **odst. 3:** pokud není ten, kdo koupil automobil za účelem provozování autodopravy, sproštěn ručení, třebas si prodatel vyhradil vlastnictví až do úplného zaplacení kupní ceny čís. 9428.
— — — dodáním automobilu do správkárny byl majitel správkárny provozovatelem jízdy, najmě při jízdě na zkoušku čís. 8978.
— — — nestačí, že byl silostroj jinému jen půjčen nebo přenechán výprosou, nýbrž se přepokládá pevný smluvní poměr, podle něhož jiná osoba přejímá i užitky i nebezpečí provozu čís. 9702.
— — — předání auta do prodeje sprostředkovateli a jízda na základě disposic kupitele auta čís. 10.010.
— — — jízda osobního auta připoutaného k nákladnímu autu čís. 10.010.

— — — lhostejno, že silostroj byl nadále u politické správy přihlášen a registrován na jméno dosavadního vlastníka a že ten, komu byl přenechán k provozu, neměl koncesi k osobní dopravě čís. 10.645.

— — — odevzdání na vlastní účet a nebezpečenství, odevzdal-li vlastník silostroj smlouvou jinému na určitou nebo na neurčitou dobu k disposici tak, že po tuto dobu přestal vlastník býti pánem vozby, pozbyv možnosti nakládati se silostrojem čís. 12.043.

— — — dal-li vlastník auto firmě do správy a firma mu na dobu, co jeho vůz bude u ní ve správě, půjčila svůj vůz a dala mu ho k použití, přestala firma býti pánem vozby ohledně tohoto vozu a vypůjčitel jeho činil vše, co s tímto vozem ve svém zájmu podnikal, na vlastní účet a nebezpečí čís. 12.043.

— — — **odst. 4:** vyžaduje se odnětí činem příčícím se objektivnímu právu; nestačí zneužití příkazu majitele silostroje čís. 9710.

— — — předpokladem pro použití předpisu § 1 (4) aut. zák. jest, že se odnětí disposice nad silostrojem stalo postupem objektivně (absolutně) bezprávným, činem příčícím se předpisům všeobecného právního řádu; nestačí porušení ustanovení smluvních; pomocníkem v provozu není jen ten, komu vlastník svěřil technické zacházení s autem, nýbrž i ten, komu svěřil právní nakládání s autem čís. 12.145.

— — **§ 2 odst. 1: zavinění třetího:** důkaz nelze, byla-li škoda způsobena střetnutím se několika ručících provozů, vésti tím způsobem, že jeden z těchto provozů se dovolává zavinění provozu druhého; »třetí osobou« jest jen osoba, jež jinak než automobilovým provozem zavinila škodnou událost buď vůbec nebo z části čís. 9029.

— — — za »třetí osobu« lze pokládati jen toho, kdo neprovozuje automobilový provoz, zavinil škodnou událost buď sám nebo z části; ten, kdo zjednav si majitele silostroje k dopravě zboží, obstarává uložení zboží na vozidlo sám nebo svými lidmi, není »třetí osobou«, nýbrž patří k osobám, jichž prostřednictvím vlastník auta provádí automobilový provoz nebo jistou jeho část čís. 11.640.

— — — **zavinění poškozeného:** k vyvinění se vyžaduje zavinění poškozeného ve smyslu subjektivním; pokud jednání nepříčetné osoby jest považovati za nehodu, osvobozující z ručení čís. 8858.

— — — **předepsaná opatrnost:** nejde o křižovatku, přetíná-li silnici železniční trať, jejíž přejezd v době železniční dopravy uzavírají zábrany čís. 9517.

— — — vyviňovací důvod předpokládá, že řidič silostroje sám dbal všech opatrností, že jeho jednání není vůbec se škodnou událostí v příčinné souvislosti čís. 10.507.

— — — pokud padá na váhu, že auto jelo v prachu zvířeném předjevším autem čís. 11.858.

— — — řidič, předjížděje na zastávce elektrické dráhy stojící vlak, musí za všech okolností ovládati stroj tak, by podle potřeby mohl ihned zastaviti čís. 8675.

— — — ani naprostá neopatrnost chodce nesprošťuje řidiče povinnosti, by učinil a zařídil vše, co může odvrátiti nehodu čís. 8777.

— — — otázka, zda auto jelo správnou rychlostí, jest otázkou právní; nestačí, by soud převzal znalcův úsudek o přípustné rychlosti čís. 11.858.

— — — přípustná jest taková rychlost, při které jest možno auto zastaviti na vzdálenost, na kterou jest rozhled čís. 11.858.

— — — výjimečně lze vyhýbati do prava, nebylo-li jiného východiska podle stavu silnice a ruchu na ní k zabránění nehody hrozící z vyhýbání na levo; takovýmto zvláštním důvodem není, že vozka prostě nechce ze své nesprávné strany uhnouti a bičem poukáže, by protijedoucí vyhýbal rovněž na nesprávnou stranu, zejména stalo-li se tak v nepřehledné zatáčce čís. 12.377.

— — — to, že povoz jede po pravé straně silnice v Čechách, není o sobě »zvláštní okolností«, jež by podle § 2 vyhl. místodržitelství z 21. června 1886, čís. 49.165, čís. 54 z. z. pro Čechy, činila nutným předjížděti »výjimečně« po straně levé čís. 11.552; — výklad § 2 silničního řádu pro Čechy čís. 12.088.

— — — »předjížděním« jest rozuměti každý pohyb vozidla dopředu k vůli předstižení vozidla jedoucího před ním, ať při tom musí nebo nemusí vybočiti ze své jízdní dráhy čís. 12.455.

— — — předjížděné vozidlo není oprávněno podle své libosti určovati, po které straně je má zadní vozidlo předjeti, avšak, neuvolňuje-li místo po předepsané správné straně k průjezdu, neopravňuje to předjíždějící vozidlo, by předjíždělo po nesprávné straně, dokud se nepřesvědčí, že předjížděné vozidlo nabylo vědomost o zadnějším vozidlu a o jeho úmyslu předjeti čís. 12.455.

— — — chtělo-li se předjížděné vozidlo uhnouti ze své jízdní dráhy do leva, bylo povinností jeho řidiče, by se přesvědčil, zda mu nehrozí z toho nebezpečí čís. 12.455.

— — — řidič auta, jenž má dost místa předjeti chodce na větší odstup, není oprávněn ani při mírné rychlosti a ač dal výstražné znamení, těsně předjeti kolem chodce, pohybujícího se týmž směrem, třebaže chodec ví o blížícím se autu čís. 12.564.

— — — prudké zabrzdění auta není vyloučeno ani při pomalé jízdě; mohl-li řidič auta ze zhasnutí stop-lampy na autě před ním jedoucím souditi na to, že auto chce jeti dále, nebo na to, že hodlá zastaviti, nelze spatřovati neopatrnost řidiče v tom, že nezastavil své auto po zhasnutí stop-lampy auta před ním jedoucího čís. 13.087.

— — — **povaha silostroje:** řidič auta ručí za povahu a za zvláštní způsob, za selhání nebo za nedostatek jeho činnosti za všech okolností; zákon má na zřeteli škodné příhody, jež, třebaže je nelze předvídati a zameziti, jsou událostmi v provozu silostrojů obyčejně se přiházejícími, mají příčinu ve zvláštní povaze provozu a vznikají v provozu samém čís. 10.656.

— — — plachta na automobilu jest jeho součástí; nebyla-li řádně připevněna, takže se nadýmala a její volné konce ve větru vály a tloukly do korby, ručí majitel automobilu za škodu ze splašení koní, jež tím bylo přivoděno čís. 11.682.

— — — nejde o vyviňovací důvod podle § 2 zák., nastala-li náhoda prasknutím pláště a duše kola tím, že asi najelo na ostrý kámen čís. 11.723.

— — — ustanovení má na mysli vadnou povahu silostroje; měl-li autobus konstruktivní vadu spočívající buď v tom, že šrouby nebo disky byly slabé, neb že disky nevyhovovaly co do profilu, byl povahy vadné, a vyletěla-li důsledkem této vady kola a poranila člověka, nastala škodná událost z povahy silostroje čís. 12.333.

— — — **odst. 4: spoluzavinění poškozeného:** v tom, že poškozený šel po jízdní dráze, vyhražené vlastně povozům, jest spatřovati jeho spoluzavinění čís. 10.507.

— — — dospěl-li, jednaje o nároku na náhradu škody podle § 1 aut. zák., soud k závěru, že řidiče nestihá vina, odpadá otázka, zda si poškozený škodu spoluzavinil čís. 11.672.

— — — odst. 4 jest zvláštním předpisem, jemuž musí ustoupiti všeobecný předpis § 1302 obč. zák. čís. 10.463.

— — — pokud lze nedospělci přičítati zavinění na úrazu čís. 8777.

— — — povinností chodce jest ustoupiti z jízdní dráhy na chodník, třebaže jde o málo frekventovanou vedlejší ulici; míra spoluzavinění stařičké ženy, jdoucí v jízdní dráze, a řidiče, těsně ji předjíždějícího čís. 12.564.

— — **§ 3:** pokud jest odůvodněn náhradní nárok proti oběma střetnuvším se provozům; »třetí osoba« podle § 2 zák. čís. 9029.
— — — střetnutí se dvou ručením zavázaných provozů; ručení za škodu třetím osobám každého podnikatele provozu, je-li náhradní nárok proti němu vůbec odůvodněn, rukou společnou a nedílnou za celou škodu, třebas škoda byla zaviněna též druhým provozem čís. 9890.
— — — třetí osoba má podle § 3 (4) solidární nárok proti více ručícím osobám, z nichž střetnutí se vzešla škoda, ať se ručení zakládá na aut. zákoně nebo vzhledem ke zvláštním okolnostem na zákoně jiném čís. 10.015.
— — — § 3 aut. zák. není omezen jen na vzájemné nároky osob uvedených v §§ 1 a 2 aut. zák. čís. 10.034.
— — — význam výrazu »vzájemné nároky« v § 3 aut. zák. čís. 10.034.
— — — ručení podle § 3 (4) zákona jest ručením solidárním, nikoliv korreálním; žalovaný majitel provozu může se vyviniti jen, dokáže-li, že škodná událost vznikla výlučně z právního důvodu (z provozu) nebo ze skutkového základu týkajícího se jen druhého ze zákona ručícího provozu čís. 12.333.
— — **§ 4:** osobami uvedenými na konci prvého odstavce § 4 zák. jsou, kdož použijí silostroje při výkonu své služby nebo příkazu čís. 9028.
— — — Šem 4 nebyl změněn § 46 zák. o úraz. poj. děl. čís. 9780.
— — — byl-li úraz způsobený silostrojem uznán za podnikový úraz, jest použíti jen ustanovení § 46 zák. o úraz. poj. děln., jež nebylo pozměněno ustanovením § 4 aut. zák. čís. 11.715.
— — — ustanovení § 4 (1) zák. předpokládá, má-li nastati ručení vlastníka silostroje za škodu způsobenou jízdou dopravované osobě, že došlo k úplatné smlouvě mezi ním a dopravovanou osobou; ujednal-li úplatnou smlouvu řidič, ač mu to vlastník silostroje zakázal, neručí sice podle § 1 aut. zák. vlastník silostroje, ovšem ale řidič čís. 11.723.
— — — jde o přepravu auta ve smyslu § 4 zák., bylo-li auto připevněno k jinému autu a jím vlečeno; lhostejno, že vlečené auto řídil jeho majitel čís. 12.429.
— — **§ 6:** jde-li o náhradu škody podle občanského zákona, nedopadá ustanovení § 6, druhý odst., zákona aut. o propadné lhůtě čís. 13.157.
— — **§ 8:** pro ručení vlastníka podle § 8 aut. zák. je lhostejno, zda osoba, jíž používá k provozu, jest k němu ve služebním poměru čili nic čís. 9011.
— — — výklad doložky: »pokud jde o jejich službu při provozu silostroje« čís. 9710.
— — — majitel silostroje a jeho pomocník v provozu ručí za škodu rukou nerozdílnou čís. 9710.
— — — předpis upravuje jen zodpovědnost vlastníka silostroje (toho, kdo podle § 1 zák. nastupuje na jeho místo) za zavinění osob, jichž používá při provozování, proti třetím osobám, netýká se však ručebního poměru mezi vlastníkem silostroje s osobami, jichž používá při provozování silostroje čís. 9953.
— — — i když jest věc posuzovati podle občanského zákona, ručí vlastník silostroje za zavinění osob používaných při provozu, pokud jde o jejich služební výkon při provozu silostroje a pokud jsou splněny předpoklady § 1, odstavec prvý, zákona, za nichž by jinak vlastník silostroje ručil již ze zákona; vlastník silostroje ručí tu za zavinění řidiče bezvýhradně, nikoliv jen za předpokladu § 1315 obč. zák. čís. 13.157.
— — **§ 9:** viz příslušnost podle § 9 aut. zák.
— — **§ 11:** byl-li úraz způsobený jízdným silostrojem uznán za podnikový úraz, jest použíti § 46 zák. o úraz. poj. děl. čís. 9780, 11.715.

Autorské právo: k filmu viz film.
— jinak viz původské právo.

Autorský honorář viz smlouva nakladatelská.
Autosprávkárna: pokud jest její majitel drobným živnostníkem (§ 251 čís. 6 ex. ř.) čís. 12.118, 12.834.

Aval viz směnka.

Bagatelní nároky, řízení viz nepatrné věci.
Balení zboží: schváleni zboží podle čl. 347/2 obch. zák. není vzdáním se nároku na náhradu škody z porušení příkazu o způsobu balení čís. 10.185.
Banka: presumptivní plná moc bankovního úředníka podle čl. 47 obch. zák. viz obchodní zmocněnec.
— — úpis válečných půjček viz válečné půjčky.
— — zaměstnanec viz zaměstnanec bankovní.
— — zákon čís. 44/1933 s.b. z. a n. viz peněžní ústav.
— — nárok proti příjemci platu, nezadržela-li banka část vázanou na úhradu dávky z majetku čís. 10.215.
— — pokud expositura není právním podmětem čís. 9637.
— — ústředna a filiálka jsou týmž právním podmětem čís. 10.285.
— — platnosti směnečného platebního rozkazu nevadí, že je v něm připojen ku jménu banky jako věřitelky dodatek: »expositura v X.«; dodatek jest jen vyznačením zmocněnce k přijetí platu; nezáleží na tom, že expositura banky nemá samostatné procesní způsobilosti čís. 10.978.
— — čsl. stát neručí za hospodářský úpadek peněžních ústavů, přejímajících vklady, ani za nedostatečný výkon dozoru, jejž si stát vyhradil nad jejich obchodováním čís. 10.047.
— — dal-li kdo bance příkaz, by poukázala čsl. koruny na konto u cizozemské banky a příkazce pak zaplatil v upouštěcím řízení dobrovolně pokutu k odčinění přestupku podle § 12 nař. čís. 47/1924, nemůže se domáhati její náhrady na bance čís. 10.296.
— — vliv nařízení čís. 57/1919 na spojení mezi vídeňskou a tuzemskou pobočkou téže tuzemské banky čís. 10.419.
— — nárok na náhradu škody proti ní, ježto vyplatila peníze, ač nebyly přesně splněny podmínky akreditivu čís. 12.029.
— **Národní, Rakousko-uherská** viz stát.
— **zemská česká** viz zemská banka česká.

Bankovka: pokud neručí stát za škodu zabavením a prodlením při jich vrácení na Slovensku čís. 9188.
Bankovní úředník viz zaměstnanec bankovní.
Báňská bratrská pokladna viz pokladna bratrská.
Báňský podnik viz hory.
— **revír:** jeho podpůrný fond viz fond podpůrný úrazový.

Bázeň nespravedlivá (§ 870 obč. zák.): nespravedlivou jest bázeň, neměl-li hrozící práva použíti donucovacího prostředku, jehož použil, anebo použil-li sice přípustného donucovacího prostředku, ale k jinému účelu, než k účelu podle zákona mu příslušejícímu čís. 12.350.
— — nezáleží na tom, zda předmětem hrozby (trestním oznámením) nebyl přímo ten, jemuž bylo pohrůženo; stačí, že předmětem hrozby byla osoba mu blízká čís. 12.350.
— — vynucená smlouva jest neplatná relativně; záleží na tom, na kom byla smlouva vynucena, zda chce nechati smlouvu v platnosti, aniž by byl povinen projeviti dodatečně, když nátlak na něho pominul, nesvobodnost svého prohlášení; stačí, že uplatňoval neplatnost smlouvy v obraně proti žalobě čís. 12.350.
— — strana uzavřevší (do určité doby odvolatelný) soudní smír, nemůže namítati, že smír uzavřela a jej neodvolala z nespravedlivé a důvodné bázně vyvolané projevem procesního soudce a odpůrcem, byla-li zastoupena advokátem čís. 12.607.

Beneficium inventarii viz d ě d i c.

Berní exekuce viz e x e k u c e b e r n í.

— **správa:** osvědčení její, že nemá námitek proti zrušení společnosti s r. o. čís. 9268.

— — není třeba jejího svolení podle § 8 zák. ze 17. února 1920, čís. 134 ř. zák. k zápisu výmazu likvidační firmy společenstva čís. 9409.

— — svolení její podle § 8 zák. čís. 134/1920 a § 290 zák. čís. 76/1927 se vyžaduje jen k zápisu usnesení o dobrovolném zrušenís společnosti, nikoliv k zápisu výmazu likvidační firmy, ani tehdy, nebylo-li ono svolení vyžádáno před zápisem usnesení o dobrovolném zrušení společnosti čís. 10.430.

— — k zápisu dobrovolného zrušení veřejné obchodní společnosti do rejstříku není třeba svolení berní správy podle § 290 zákona čís. 76/1927; žádost berní správy, by byl odepřen výmaz firmy veřejné obchodní společnosti pro daňové nedoplatky, nebrání rejstříkovému soudu, by nevyhověl opovědi výmazu, jsou-li splněny ostatní podmínky čís. 12.454.

— **úřad:** p ř i h l á š k a k d r a ž e b n í m u, r o z v r h o v é m u r o k u viz d r a ž b a v n u c e n á n e m o v i t o s t i.

— — v ý k a z n e d o p l a t k ů viz e x e k u c e (§ 1 čís. 13 ex. ř.), d r a ž b a v n u c e n á n e m o v i t o s t i (§ 210 ex. ř.).

— — pokud mu příslušejí útraty, zastupuje-li podle nařízení ze dne 18. ledna 1898, čís. 28 ř. zák. finanční prokuratury čís. 8628.

— **úředník** a dávka z majetku viz d á v k a z m a j e t k u.

Bernská úmluva viz p ů v o d s k é p r á v o.

Bezdůvodná bázeň viz b á z e ň.

Bezdůvodné obohacení viz o b o h a c e n í b e z d ů v o d n é a k o n d i k c e.

Bezelstnost: d ů v ě r a v p o z e m k o v o u k n i h u viz k n i h a p o z e m k o v á.

— nebyl-li bezelstným zmocněnec, nelze ani zmocnitele pokládati za bezelstnou osobu při uplatnění presumptivního zmocnění podle čl. 47 obch. zák. čís. 12.369.

— **držby:** odbornou firmu, jež při uzavření losového obchodu porušila předpisy zákona o losových obchodech, nelze pokládati za bezelstnou držitelku toho, co obdržela z losového obchodu čís. 11.044.

— — kupitel, jenž koupil věc pod odkládací výminkou, nebyl bezelstným držitelem ani v období, co byla výminka nerozhodnuta čís. 9718.

— — není vyloučena již tím, že jest řečiště zapsáno do seznamu veřejných statků a že jde o větší plochu čís. 9932.

— — aby držba, nabytá exekucí, byla bezelstnou, jest zapotřebí, by i exekuce byla provedena bezelstně čís. 9933.

— — bezelstný držitel nemovitosti není zodpovědněn za zavazení nemovitosti čís. 10.146.

— — obmyslným držitelem jest věřitel, jenž přijal nedovolenou výhodu ve smyslu § 47 vyř. ř. čís. 8972.

— — jest na žalovaném, by prokázal obmyslnost držby; nestačí popírání držby práva vůbec čís. 12.726.

— **postupníka** (§ 1396 obč. zák.) čís. 10.332.

— **při bezdůvodném obohacení:** obmyslným držitelem stává se příjemce od doby, kdy musí již počítati s tím, že bude museti vrátiti; to se stalo tím okamžikem, kdy byl vynesen (v případě propadnutí peněz) osvobozující nález ministerstva vnitra čís. 12.086.

— **při nabytí vlastnictví:** okolnost, že motorové kolo bylo odevzdáno bez certifikátu, není o sobě rozhodující pro otázku bezelstnosti nabyvatele; k bezelstnosti nabyvatele nelze přihlédnouti, stalo-li se odevzdání sice dobrovolně, ale přece jen k zajištění po případě k úhradě pohledávky vymáhané exekucí čís. 9210.

— — záleží zpravidla v tom, že nabyvatel bez hrubé nedbalosti věří, že prodávající jest vlastníkem věci čís. 10.195.

— — požadavek bezelstnosti vztahuje se i na nabytí movitých věcí ve veřejné dražbě čís. 10.195.

— — byl-li nabyvatel zabavené již movité věci bezelstný co do exekučního zástavního práva, nabyl k ní neobmezeného vlastnictví, exekuční zástavní právo jest proti němu bezúčinné a nabyvatel nemusí snášeti další exekuci na věc čís. 12.437.

— **při nabytí zástavního práva:** bezelstným jest zástavní věřitel, jenž nabývaje zástavy, neví, že se dopouští bezpráví, jemuž při náležité pozornosti nejsou známy skutečnosti, z nichž vyplývá přesvědčení o bezpráví; i obmyslný držitel stává se bezelstným, nastanou-li okolnosti, následkem nichž pomine jeho vědomí o bezprávnosti jeho držby a nastoupí u něho přesvědčení, že jeho jednání jest oprávněné čís. 12.121.

— **s hlediska § 87 směn. zák.:** jest rozhodné jen, zda žalobce věděl, nabývaje směnky, o námitkách dlužníka; nedbalost majitele při nabytí směnky, ba ani jeho hrubá nedbalost nestačí čís. 12.845.

Bezpečnostní opatření: nestačí, učiní-li dráha jen ochranná opatření, jež ji byla úřady uložena čís. 9715.

— — ručení místní dráhy, nebyl-li přejezd chráněn zábranami a nebyla-li dána výstražná návěstí čís. 10.161.

— — jež nebyla nařízena správními úřady; povinnost dráhy v tomto směru předpokládá, že bezpečnostní opatření nedostačují ani tenkráte, když osoby, jež utrpěly škodu, použily se své strany veškeré opatrnosti, jíž lze na nich požadovati podle § 1297 obč. zák. čís. 11.055.

— — povinnost dbáti pravidel opatrnosti (§§ 1297, 1299 obč. zák.); nestačí, že dráha učinila vše, co úřady předepsaly čís. 12.146.

— — při místních drahách následkem změněných místních nebo dopravních poměrů nedostačující čís. 10.238.

— — pokud při drahách nižšího řádu může býti upuštěno od bezpečnostních opatření, předepsaných provozovacím železničním řádem, zejména i o uzavírání přejezdů závorami; povinnosti dráhy, změnily-li se zvláštní poměry čís. 12.146, 12.243; — změnou není jen změna na silničním tělese, nýbrž i změny v silniční dopravě; pokud jde o takovou změnu čís. 12.379.

— — zdvojnásobením železničního provozu a silniční dopravy nezvýšilo se nebezpečí přejezdu pro osoby dopravované vozidly taženými zvířaty čís. 12.243.

— — srážka s automobilem; dráha, jež nepostavila na přejezdu místní dráhy zábrany, nýbrž postavila tam jen výstražní tabulku s nápisem »pozor na vlak«, vyhověla plně zákonné povinnosti co do bezpečnostních opatření; lhostejno, že vlak byl v den nehody nepatrně opožděn čís. 12.003.

— — výstražné tabule »pozor na vlak« tři kroky od tratí umístěné a v noci neosvětlené nemohou po případě i při vynaložení náležité pozornosti řidiči motorových vozidel nynějším požadavkům vyhověti čís. 12.379.

— — dozorčí úřad může sprostiti místní dráhy jen od zřízení některého z druhů bezpečnostních opatření předepsaných pro prvotřídní dráhy, není však oprávněn sprostiti místní dráhu z povinnosti, by umístila výstražné tabule způsobem jejich účelu vyhovujícím; dráha jest povinna udržovati výstražnou tabuli v takovém stavu, by byla spatřitelná alespoň na 14 m od kolejnice čís. 12.462.

Bezprávné poškození civilních osob za světové války: náhrada škody viz s t á t.

Bezprávně utrpěná vyšetřovací vazba viz o d š k o d n ě n í p o d l e z á k. č í s. 318/1918 ř. zák.

Bezprostřednost viz z á s a d a b e z p r o s t ř e d n o s t i.

Bezúčinnost právního jednání ve v y r o v n á n í viz v y r o v n á n í.

— **rozhodčího výroku** viz r o z h o d č í s o u d.

Bezvýslednost exekuce viz e x e k u c e (§ 39 čís. 8 ex. ř.).

Bezzávadné odepsání viz odepsání závad prosté.

Běžný účet: není-li zažalováno saldo, nýbrž žalobce žádá přebytek, vyplývající ze srovnání pohledávek příslušejících navzájem oběma stranám, jest věcnou příslušnost posuzovati podle třetí věty § 55 j. n. čís. 9716.

— pojem kontokorentu; úvěr musí býti poskytnut oběma stranami; plnění a pohledávání z každé strany jediným celkem; vyrovnání úhrnných sum teprve ke konci účetního období; předpokládá dále vzájemnost, oboustrannost veškerých dávek, které mají tvořiti na každé straně nedělitelné saldo; předpokládá dále občasnou účetní závěrku, její zaslání druhému smluvníku, zapravení nebo nové přenesení a zúročení salda čís. 9949.

— při prostém běžném účtu, při němž vůle stran nesměřuje k tomu, by saldo bylo jediným pramenem pohledávky, není uznání salda novací privativní, nýbrž jest uznávací smlouvou, jež však tvoří samostatný důvod závazku; k uznání salda stačí dlužníkova žádost o poskytnutí platební lhůty, placení úroků znamená uznání dluhu čís. 9949.

— při kontokorentním poměru neplatí ustanovení § 1416 obč. zák. čís. 9994.

— byl-li smluven kontokorentní poměr s pololetní uzávěrkou a bylo-li přes to zřízeno zástavní právo i pro úroky, úroky z úroků a vedlejší poplatky; úmysl stran, že zástavním právem má býti v plném rozsahu zajištěna i část zůstatkové pohledávky, pokud připadá na úroky, pokud se týče na příslušenství čís. 9994.

Bilance: předložení její viz obchodní pomocník (§ 14 zák.).

— **družstva** viz společenstvo výrobní a hospodářské.

— **likvidační spol. s r. o.** pro pozůstalostní inventář čís. 10.524.

Biograf viz kinematograf.

Blankosměnka viz směnka.

Blízcí příbuzní nezletilce: právo k rekursu proti opatření pozůstalostního (opatrovnického) soudu čís. 9772.

— a odporovatelnost viz odpůrčí nárok.

Bolestné viz náhrada škody podle § 1325 obč. zák.

Bookmakerství: poskytnutí úvěru k jeho provozování není neplatné čís. 11.796.

Boykot viz soutěž nekalá.

Branná moc viz vojsko.

Bratislavská bursa: právní význam jejích stanov čís. 12.244.

— jinak viz rozhodčí soud bursovní.

Bratrská pokladna viz pokladna bratrská.

Brémská bursa na bavlnu viz rozhodčí soud.

Brno: dům, jenž jest v pozemkové knize zapsán do vlastnictví »ubytovacího městského úřadu a veškerého občanstva v Brně (Städtisches Brünner Quartieramt und sämtliche Bürgerschaft)«, není ve vlastnictví brněnské obce; fond »k ubytování vojska« v Brně jest samostatným jměním účelovým, nadací; tento fond nepřešel podle § 4 prozatímního obecního řádu hlavního města Brna čís. 126 z. zák. z r. 1850 do jmění města Brna; ubytování vojska v Brně nebylo břemenem »obec tížícím« ve smyslu § 4 prozatímního řádu a fond k tomu účelu zřízený nebyl určen k »zapravování obecních potřeb« čís. 13.147.

Břemena knihovní: převzetí jich viz dražba vnucená nemovitosti.

Břemeno reální viz reální břemeno.

Břímě důkazní viz důkazní břímě.

Budoucí ovoce: prodej či pacht? čís. 10.555.

— **pohledávka:** pokud možným její postup čís. 10.366.

— — pokud lze pro ni zříditi zástavní právo k movitým věcem čís. 12.195.

— — exekuce na ni viz exekuce (§ 294 ex. ř.).

Budova (§ 418 obč. zák.) viz nabytí vlastnictví.

— **úřední** viz úřední budova.

— **vyslanecká** viz stát cizozemský.

Budovy hospodářské viz pozemková reforma (náhradový zákon).

Bursa: rozhodčí soud, zmateční stížnost a žaloba o bezúčinnost jeho nálezu viz rozhodčí soud bursovní.

— — pochybnosti o správnosti právního úsudku vedoucího ředitele cizozemské bursy nelze odstraniti dotazem na ministerstvo spravedlnosti podle § 271 c. ř. s. čís. 10.324.

— — bursovní zvyklosti Pražské plodinové bursy vztahují se i ke spedičním smlouvám, týkajícím se paroplavby na Labi čís. 10.394.

— — bursovní zvyklosti nejsou obchodním právem obyčejovým podle čl. 1 obch. zák., platícím jen podpůrně, nýbrž obchodními zvyklostmi podle čl. 279 obch. zák., mají moc vížící a přednostní platnost i před dispositivními normami obchodního zákona; nemohou býti derogovány obyčejovým právem podle čl. 1 obch. zák. čís. 10.394.

— — pokud jest podle § 40 bursovních zvyklostí Pražské plodinové bursy považovati spediční obchod za zrušený čís. 10.394.

— — § 10 zák. ze dne 4. ledna 1903 čís. 10 ř. zák. vztahuje se i na terminové obchody s obilím uzavřené na cizozemské burse čís. 10.636.

— **Bratislavská:** právní význam jejích stanov čís. 12.244.

— — jinak viz rozhodčí soud bursovní.

Bydliště oddělené viz prozatímní opatření (§ 382 čís. 8 ex. ř.).

Býk obecní viz smlouva služební, náhrada škody podle § 1320 obč. zák.

Byt: služebnost bytu viz tamže.

— záměna jeho viz ochrana nájemců.

— **domovnický** viz domovník.

— **náhradní:** pojem podle § 32 zák. čís. 44/1928 sb. z. a n.; není jím byt, jenž mimosoudně bez soudního povolení jen fakticky byl opatřen; význam dohody, že nájemce má v novém bytě míti táž práva jako v bytě dřívějším čís. 8971.

— — odůvodňován-li nárok na vyklizení a odevzdání obytných místností, užívaných jako náhradní byt, tím, že jsou užívány bez právního důvodu, nejde o řízení ve věcech nájemních po rozumu §§ 560 a násl. c. ř. s. čís. 9020.

— — byla-li výpověď z bytu uznána za oprávněnou s tím, že pronajímatel obstará nájemci ve svém domě náhradní byt, neužívá nájemce těch místností z původního bytu, jež byly určeny jako náhradní byt, bez právního důvodu, třebas nebylo ujednáno nájemné za používání těchto místností čís. 9020.

— — vyměněn-li dřívější byt za jiný byt v témže domě s tím, že nájemník zůstane původním starým nájemníkem, požívá nový byt ochrany, jíž byl účasten starý byt čís. 9107.

— — ustanovení § 1 (2) čís. 9 zák. čís. 85/1924 sb. z. a n. o povinnosti pronajímatele opatřiti dostatečný náhradní byt platí jen pro povolení výpovědi pro užitečnější stavbu, neplatí však při výpovědi z důvodu, že pronajaté stavení musí býti z nařízení stavebního úřadu zbořeno čís. 8633.

— — podle zák. čís. 45/1928 sb. z. a n.; jest bytem odpovídajícím potřebě povinného, t. j. takovým, který se srovnával s jeho nezbytnou potřebou, vyvolanou tím, že musí dosavadní místnosti vykliditi; lhostejno, zda povinný osvědčil nedostatek náhradního bytu ve smyslu § 3 zák. čís. 11.708.

— — je-li dlužník podle exekučního titulu povinen vykliditi místnosti proti tomu, že mu vymáhající věřitel poskytne náhradní místnosti, nejde o případ § 7 ex. ř., nýbrž o vzájemné plnění podle § 8 ex. ř. čís. 9856.

— — jde o plnění z ruky do ruky podle § 8 ex. ř., měl-li podle exekučního titulu dlužník odevzdati vym. věřiteli byt pod podmínkou, že mu bude vym. věřitelem pronajat náhradní byt čís. 10.622.
— — pronajímatel náhradního bytu nemůže jednostranně zvýšiti nájemné, jež ujednal s nájemcem náhradního bytu čís. 12.384.
— — byt nemůže se státi náhradním bytem bez vědomí a souhlasu pronajímatele (vlastníka domu), není-li totožný se stranou vypovídající; svolení se může státi i mlčky (konkludentním činem, § 863 obč. zák.), zejména tím, že vlastník domu svolil k pronájmu, ač podle okolností musil věděti, že se jím má nájemníku sjednati náhradní byt; okolnost, že náhradní byt byl takto najat jen na určitou dobu, jest bez významu vzhledem k ustanovení § 2 odst. (3) zákona o ochraně nájemců čís. 12.758.
— — nenastěhoval-li se při výpovědi podle § 1 odst. (2) čís. 13 zákona o ochraně nájemců vypovězený do náhradního bytu opatřeného vypovídající stranou a podal-li proti usnesení udělujícímu souhlas k výpovědi opravný prostředek, jednal jen v mezích práv zákonem mu přiznaných a není práv z újmy vypovídající straně vůbec, leč by byl tak jednal jen proto, by vypovídající straně způsobil škodu čís. 12.885.
— **naturální, služební:** pokud vzhledem k ustanovením služebního řádu šlo o byt naturální, nikoliv o byt nájatý; právní poměry naturálního bytu nebyly zasaženy zákony o ochraně nájemců čís. 10.767.
— — nepozbývá své povahy tím, že zaměstnavatel po skončení služebního poměru ponechá zaměstnanci naturální byt výjimečně a prozatím na určitou dobu čís. 10.767.
— — právní poměry služebního bytu nebyly zasaženy zákony o ochraně nájemců; rozhodující předpisy obč. zák. o skončení služebního poměru: byl-li služební poměr skončen, jest zaměstnavatel oprávněn domáhati se vyklizení bytu; předpisů §§ 364 a 365 obč. zák. nelze při hromadění žalob obdobně použíti čís. 10.897.
— — kratší lhůty § 575, prvý odstavec, c. ř. s. neplatí, jde-li o žalobu zaměstnavatele proti zaměstnanci o vyklizení služebního bytu čís. 10.897.
— — pokud je jím horníkův byt, jenž byl zřízen při podniku; pokud k vyklizení není třeba souhlasu dobročinné komise ve smyslu zákona čís. 144/1920 a nařízení čís. 434/1920 čís. 11.344.
— — proti vrácení jeho nemůže jeho užívatel uplatňovati zadržovací právo čís. 11.773.
— — pokud může obec ve Slezsku zrušiti služební smlouvu a žalovati o vyklizení bytu v obecním domě bez usnesení obecního zastupitelství čís. 11.828.
— **společný manželů** viz manželé.
— **výměnkáře** viz výměnek.

Bytová lichva viz lichva bytová.
— **péče:** odklad exekuce vyklizením viz tamže.
— — ochrana nájemců viz tamže.
— — zábor bytu viz tamže.

Bytové družstvo viz společenstvo stavební (bytové).
— **zařízení:** pokud není vyloučeno z exekuce čís. 8836.
— — jest výbavou čís. 10.268.

Celní zákon viz clo.
Celní a monopolní řád viz tabák.
Cena kupní viz smlouva kupní.
— **obecná:** při odhadu viz odhad, dávka z přírůstku hodnoty nemovitosti (odhad).
— — slovy »jaký užitek skýtá věc obvykle a všeobecně« v § 305 obč. zák. jest rozuměti užitek, jaký skýtá věc všeobecně, tudíž každému, a obvykle při řádném hospodářství čís. 12.925.

— **přejímací** viz pozemková reforma (náhradový zákon).
— **výnosová** viz dávka z přírůstku hodnoty nemovitosti (odhad).
— **zkrácená** viz zkrácení přes polovinu ceny.

Cenné papíry: umoření viz tamže.
— a soudní úschova viz úschova soudní.
— a syndikátní nárok viz syndikátní nárok.
— pokud nelze pokládati příspěvkové známky za cenné papíry, nýbrž pouze za průvodní listiny čís. 8750.
— koupil-li před válkou tuzemec u tuzemské banky za hotové cenné papíry anglické, jež však zůstaly v Anglii v depot na jméno prodatele a smíseny s jinými papíry u tamní firmy uloženy a tam byly prodány pro dluh prodatele u této firmy čís. 11.281.
— znějící na řad: není třeba, by doložka »na řad« byla uvedena výslovně; stačí, použije-li se obdobného výrazu, nikoliv však takového, jenž nasvědčuje papíru docela jiného druhu; nejde-li o listiny znějící na řad, lze převodní doložky na nich považovati jen za obyčejný postup čís. 11.619.

Censura viz film.
Centrála viz filiálka.
Certifikát (typové osvědčení) viz automobil.
Cese viz postup pohledávky.
Cesta: služebnost viz tamže.
— **nezbytná** (zák. čís. 140/1896 ř. zák.): třebas mělo stavení dostatečné spojení pro povozy, jest zříditi cestu, jde-li o chůzi obyvatelů stavení čís. 8948.
— — nelze s ní stotožňovati pozemkovou služebnost cesty čís. 8786.
— — zda jest její povolení vázati na zachování stejného obůru, jest rozhodnouti vždy podle okolností případu čís. 9967.
— — lze ji zříditi i pro fysickou část katastrální parcely; lhostejno, že pozemek, pro nějž má býti zřízena, není enklávou; propůjčení není vyloučeno tím, že pozemek, pro nějž má býti zřízena, jest součástí pozemkového komplexu, hraničícího na některé jiné své straně s veřejnou cestou; i pro lesní pozemky (po zákonu ze dne 9. ledna 1913 čís. 7 ř. zák.); okolnost, že za řízení byl změněn způsob obdělávání služebního pozemku, mohla by míti vliv jen na výši náhrady čís. 11.226.
— — útraty odpůrcova bezúspěšného rekursu nelze čítati k útratám, jichž náhradu bylo by přisouditi proti navrhovateli čís. 11.226.
— — pro otázku, zda pozemek, pro který má býti zřízena nezbytná cesta, má spojení se sítí veřejných cest, jehož potřebuje k řádnému hospodaření neb užívání, je lhostejno, zda snad v kraji je obvyklé, že se přejezd po lukách dovoluje čís. 12.941.
— — není zapotřebí stanoviti určitou šíři cesty, na které má býti služebnost nezbytné cesty vykonávána, jde-li o výkon vozové služebnosti po soukromé cestě pro jízdu v určité šířce již upravené a nezbytná cesta záleží ve skutečnosti ve společném užívání soukromé cesty čís. 12.941.
— — v řízení o zřízení nezbytné cesty nemá navrhovatel podle zákona o nezbytných cestách vůbec nárok na náhradu útrat za vyjádření na bezúspěšný dovolací rekurs odpůrce, nýbrž jen podle § 11 (5) zákona č. 100/31 sb. z. a n. čís. 12.941.
— **veřejná:** uplatňování práva cesty z důvodu, že byla prohlášena za veřejnou (že byla jako veřejná vydržena), nepatří vůbec na pořad soudní, tedy nejen na pořad sporu, nýbrž ani do mimosporného řízení čís. 9175.
— — obec nemůže nabýti vydržením práva cesty, nevykonávala-li její držbu pro své soukromohospodářské potřeby, nýbrž užívali-li jí jednotliví občané pro svou potřebu čís. 9552.

— — v řízení o žalobě na oduznání služebnosti cesty nemůže se soud zabývati námitkou, že šlo o veřejnou cestu; není důvodu, by bylo přerušeno soudní řízení až do skončení správního řízení čís. 10.413.
— — pro nárok na uznání služebnosti cesty na základě usnesení obecního zastupitelstva, by se bylo domáháno toho, by se smělo užívati chodníku jako veřejné spojovací cesty, není přípustný pořad práva; lhostejno, že byla žaloba upravena tak, jako by šlo o soukromou služebnost čís. 10.740.
— — pro nárok, jímž se žalobce domáhá proti obci ochrany vlastnického práva proti soukromému zasahování obce, jest přípustný pořad práva; lhostejno, že obec namítla, že jí přísluší veřejné právo k žalobcovu pozemku čís. 10.756.
— — soudům nepřísluší rozhodovati o tom, zda jde o cestu veřejnou, ani, je-li tato otázka obsahem námitek proti žalobě podle § 523 obč. zák. čís. 11.260.
— — část obecního pozemku, jíž nabyl stát směnnou smlouvou, by na ní zřídil veřejnou cestu, nestala se veřejnou cestou, třebaže byla fakticky jako taková zřízena, dokud stát ji neprohlásil za veřejnou cestu a dokud nebyla zapsána do seznamu veřejného statku a nebyla z pozemkové knihy vymazána čís. 12.345.
— **vodní** viz vyvlastnění.
— **vozová** viz služebnost pozemková.

Cestař viz silnice.

Cestovní kancelář: pokud ručí zákazníku následkem nesprávného údaje o době odjezdu vlaku na poukázce na místo v lůžkovém voze čís. 12.002.

Cestující agent a prodej losů na splátky čís. 9559.
— pokud ho nelze považovati za obchodního pomocníka čís. 9617.
— výhrada obvodu viz obchodní pomocník (§ 26 zák.).
— viz též obchodní agent, obchodní zástupce.

Církev biskupská methodistická jihu: její missionářský výbor jest samostatným právním podmětem čís. 12.397.

Církevní jmění: koblina a rokovina viz tamže.
— odkládací podmínka, bylo-li ke smlouvě, již řád propachtoval nemovitosti, potřeba schválení zemské vlády; smlouva neúčinkovala, pokud nebylo stranám doručeno usnesení o schválení čís. 9521.
— obročník oprávněn propachtovati vlastním jménem obroční nemovitosti a pasivně oprávněn k žalobě o náhradu škody z předčasného a svémocného zrušení nájemní smlouvy čís. 10.327.
— byla-li smlouva o prodeji řádových pozemků uzavřena s výhradou schválení Státního pozemkového úřadu a s výhradou schválení úřadů církevních a dohlédacích úřadů státních; schválení Státního pozemkového úřadu nenahrazuje schválení úřadů církevních a dohlédacích státních čís. 11.075.

Citelná urážka manžela viz rozvod manželství.

Civilní inženýr: nelze ho pokládati za obchodníka čís. 10.773.

Cizí dluh: placení jeho viz placení cizího dluhu.
— **lékař** viz pojištění sociální.

Cizoložství obdarované manželky jest hrubým nevděkem podle § 948 obč. zák. čís. 10.067.
— jako rozlukový důvod viz rozluka manželství.

Cizozemec: ochrana domácího trhu práce viz tamže.
— pozůstalost po něm viz pozůstalost po cizozemci.
— jazyková otázka viz jazyk státní.
— jistota pro náklady rozepře viz tamže.
— příslušnost tuzemských soudů viz tamže, určení soudu.
— nárok na zvýšení výživného nemanželského dítěte cizozemce bydlícího v cizozemsku proti otci tuzemci nelze uplatňovati v nesporném řízení; závaznost právoplatných rozhodnutí tuzemských soudů o nepřípustnosti pořadu práva pro tuzemské soudy čís. 10.436.
— žalovaný cizozemec a příslušnost pracovních soudů čís. 12.295.

Cizozemská pojišťovna viz pojištění.
— **právnická osoba** a sudiště podle § 99 j. n. čís. 10.431.
— **společnost** viz společnost cizozemská.

Cizozemské právo: i když jest věc posouditi podle něho, nejsou tuzemské soudy vázány názory cizozemské judikatury neb právní vědy čís. 10.684.
— — otázka, zda rumunský časopis (Foaia officiala) jest orgánem, ve kterém se uveřejňují tarify a změny tarifu a zda uveřejněné v něm výnosy jest pokládati za řádně uveřejněné, jest otázkou cizozemského práva a tedy podle § 271 c. ř. s. otázkou skutkovou čís. 12.491.
— — jinak viz Německo, Polsko atd.
— — viz též mezinárodní právo soukromé.

Cizozemsko: rozluka manželství uzavřeného v tuzemsku tuzemskými státními příslušníky, povolená cizozemským soudem čís. 11.104.
— předpisu § 89 org. zák. nelze použíti na případ, bylo-li podání učiněno tuzemským příslušníkem u čsl. vyslanectví v cizině čís. 9698.
— záporný určovací spor zahájený v něm a námitka rozepře zahájené čís. 12.427.

Cizozemský exekuční titul viz exekuce (§§ 79 a násl. ex. ř.).
— **rozhodčí soud** viz rozhodčí soud cizozemský.
— **stát** viz stát cizozemský.
— **úpadce** viz úpadek.

Clausula rebus sic stantibus viz doložka rebus sic stantibus.

Clo: ustanovení § 23 celního zákona čís. 114/1927 sb. z. a n. a § 32 vl. nař. čís. 168/1927 sb. z. a n., pokud se týkají soudní exekuce před skončením celního řízení, mají na mysli jen případy, kde celní správa celní zboží zadržela nebo převzala v úschovu; bylo-li jízdní kolo podle § 168 odst. (1) vládního nařízení čís. 168/1927 sb. z. a n., stanovícího úkony pro jízdy jízdními koly a motorovými vozidly v pohraničním styku, jen zaznamenáno bez požadování celní jistoty se záznamní lhůtou a jeho soudní zabavení bylo provedeno v době, kdy kolo bylo v držení dlužníka a kdy záznamní lhůta ještě neuplynula, byla celní platební povinnost podle § 84 odst. (2) celního zákona čís. 114/1927 sb. z. a n. jen podmíněná a nebyla soudnímu uschování zabaveného kola na překážku čís. 13.136.

Condikce viz obohacení bezdůvodné a kondikce.

Constitutum possessorium viz převod vlastnictví.

Contractus socidae: podstata a hospodářský účel čís. 11.170.

Cukr: rozhodčí soud společenstva cukrovarníků v Praze viz tamže.

Cvičení vojenské viz vojenské cvičení.

Čas: při procesních úkonech jest zásadně dbáti času místního, nikoliv středoevropského čís. 9159.

Časopis: smlouva o odběr jest v podstatě smlouvou kupní; bylo-li ujednáno, že odebírání časopisu přestává jen písemnou výpovědí; upozornění vydavatele, že všem, kdo jsou dlužni předplatné, zastaví další zasílání čís. 9147.
— nejsa právním podmětem, není procesně způsobilý čís. 12.440.
— inserce viz tamže.

Část jistinné pohledávky viz hodnota předmětu sporu.

Částečné zbavení svéprávnosti viz nesvéprávný, zbavení svéprávnosti.

Částečný rozsudek viz rozsudek dílčí.

Čekací doba při pensijním pojištění viz pojištění pensijní.
— **lhůta** viz pojištění smluvní.

Čekatel na rodinný domek: povinný věnem čís. 9537.

— — jinak viz společenstva stavební, stavební ruch.
— **při fideikomisární substituci** viz substituce fideikomisární.
— **svěřenství** viz svěřenství.

Čeleď (nař. čís. 224/1856 a čís. 73/1860 ř. zák.): nespadá sem cihlářský mistr, třebas majitel cihelny byl zároveň majitelem velkostatku čís. 9703.

Čerpání vody: služebnost viz tamže.

Česká zemská banka viz zemská banka česká.

Československý stát viz stát československý.

Čestný plátce viz směnka.

Četník: pokud byl oprávněn použíti střelné zbraně; užil-li jí oprávněně, není stát práv náhradou škody čís. 9187.

Čin konkludentní: doložka na faktuře viz faktura.
— pokud pouhé mlčení o sobě není ani souhlasem ani odporem čís. 11.203.
— § 863 obč. zák. neplatí pro styk s úřady čís. 9883, 9963, 10.097.
— i při ujednání státu s družstvem o stavbě domů a o přídělu bytů v nich, jež se stalo v rámci podpory stavebního ruchu, mohl se závazný projev úřadu jednajícího za stát státi jen písemně, nikoliv ústně nebo činy konkludentními čís. 12.892.
— různými úkony opatrovnického soudu nebyl nahražen souhlas opatrovnického soudu k uzavření nájemní smlouvy čís. 11.028.
— nemůže se jím státi upuštění od odvolání (dovolání) čís. 9574.
— nemůže se jím státi upuštění od opravného prostředku čís. 11.583.
— nelze jím nahraditi platnou písemnou smlouvu o rozhodčím čís. 9912.
— pokud nelze míti za to, že vlastník pozemku svolil mlčky k tomu, by držitelé sousedních parcel nabyli práva jezditi po pruhu jeho pozemku, najmě v řízení podle nař. čís. 284/1914 a 54/1915 říš. zák. čís. 10.121.
— převzetí dluhu podle §§ 415, 416 něm. obč. zák. mlčky a konkludentními činy čís. 10.684.
— jest na obchodníku, by neobjednané zboží nepřijal, a bylo-li omylem přijato, by si je neponechal a odesílatele náležitě informoval a upomínal, by se zbožím jinak disponoval čís. 10.500.
— povolil-li správní výbor spolku jeho zaměstnanci drahotní přídavek, jenž při pozdějších valných hromadách nebyl nikdy pozastaven, bylo usnesení správního výboru valnou hromadou schváleno, a to nejen pro minulost, nýbrž i pro budoucnost čís. 11.131.
— pokud vedení exekuce na vlastní věc má v zápětí ztrátu vlastnictví čís. 11.358.
— nároku ze správy lze se vzdáti i činem konkludentním; převedení věci u vědomí, že jest cizí, jest konkludentním činem, vzdáním se mlčky; koupena-li věc (kůň), ač prodatel ručení odmítl, jest v tom kupitelův souhlas s odmítnutím ručení čís .12.265.
— úmluva v živnostenském pracovním poměru o vyloučení výpovědní lhůty může se státi i mlčky; znaly-li obě strany, ujednávajíce pracovní poměr ve stavební živnosti, zvyklost, že se považuje výpověď za vzájemně vyloučenou, zařídily-li se podle ní a nejednaly-li ani o výpovědní lhůtě, daly na jevo shodnou vůli, že pracovní poměr může býti zrušen bez výpovědi čís. 12.411.
— to, že smluvník přijal bez námitek stvrzenku, na jejímž rubu byla nenápadným způsobem vytištěna doložka, jež nebyla předmětem jednání, že jest vyloučeno zákonné ručení druhého smluvníka podle § 1313 a) obč. zák., není nutně souhlasem smluvníka s touto výhradou čís. 12.770.
— zaslal-li tiskař objednateli kartáčový otisk objednaného tisku s výzvou, aby vrátil v určité lhůtě opravený otisk, že, nebude-li ve lhůtě vrácen, bude pokládán za schválený, dal objednatel, nevrátiv otisk ve stanovené lhůtě, najevo, že souhlasí s tiskem tak, jak byl v kartáčovém otisku, a že sprošťuje tiskaře ručení za chyby; lhostejno, že se tisk měl státi podle předepsaného vzoru a že se mezi stranami při objednávce tisku nestalo ujednání o kartáčovém otisku a lhůtě s tím spojené a pro objednatele závazné čís. 12.861.
— pokládal-li objednatel měnu kupní ceny uvedenou ve faktuře a tvořící podstatnou část smlouvy za omyl a učinil proti ní námitky, přece však nevyvodil z toho důsledky — ač dodavatel trval na této měně — a nedal zboží k disposici, nýbrž je spotřeboval, — podrobil se dodatečně podmínce o měně čís. 12.886.

Činovník obce viz obec, pořad práva (obec).
— **spolku** viz spolek.

Činže viz ochrana nájemců, smlouva nájemní a pachtovní.

Číšník: je-li desitiprocentní přirážka k účtu částí účtu, jejž zaplatil host hostinskému, po případě číšníkovi jako jeho zřízenci a přísluší-li její případné rozdělení mezi číšníky hostinskému, jest k přirážce přihlížeti jako k části mzdy čís. 12.355.

Čistá hodnota nemovitosti viz dávka z majetku, odhad.
— **čtvrtina pozůstalosti** (§ 1253 obč. zák.) viz dědická smlouva.

Čištění domu viz smlouva nájemní a pachtovní.
— **chodníku** viz chodník, náhrada škody (různé).

Člen družstva viz společenstvo.
— **Národního shromáždění:** důkaz jím o smyslu a výkladu zákona nepřípustný čís. 12.830.
— **rodinný** (§ 251 čís. 1 ex. ř.) čís. 11.607.
— **spolku** viz spolek.

Členská knížka: nárok na vydání členské knížky podle § 4 (1) čís. 2 zákona o státním příspěvku k podpoře nezaměstnaných čís. 267/1921 sb. z. a n. v doslovu zákona čís. 74/1930 sb. z. a n., přísluší členu bez rozdílu, zda z organisace sám vystoupil, či zda byl vyloučen čís. 12.642.

Členský podíl viz společenstvo.

Čtvrtina pozůstalosti (§ 1253 obč. zák.) viz dědická smlouva.

Daň (daně): soudní exekuce k jejich vydobytí, zajištění viz exekuce, exekuce zajišťovací.
— — berní exekuce viz exekuce berní.
— — knihovní záznam viz tamže.
— — pořad práva viz tamže.
— — přednostní pořadí viz dražba vnucená nemovitostí.
— — předpis § 14 knih. zák. se nevztahuje na pohledávky daňové čís. 10.301.
— — smlouva, již se třetí osoba **zaručila** za závazek poplatníka k placení daní, jest důvodem práva soukromého; o nárocích z tohoto důvodu přísluší rozhodovati soudům čís. 9821.
— — stát zavinil (§ 1364 obč. zák.), opomenuv včas vymáhati daně, že za dlužníka, jenž se zatím stal neschopným k placení, musí platiti jeho rukojmí, aniž by se sám na něm mohl hojiti postihem čís. 10.835.
— — jde o soukromoprávní poměr mezi státem a tím, kdo se zaručil za daňovou platební povinnost dlužníka čís. 10.835.
— — **zákaz zadlužení** přídělu (nedílu) nevztahuje se na daně a veřejné dávky čís. 9883.
— — zákaz zatížiti zabrané nemovitosti bez souhlasu Státního pozemkového úřadu se nevztahuje na exekuční zatížení pro daně a veřejné dávky čís. 11.082.
— — exekuce k jich vydobytí a zákaz zatížení čís. 11.869.
— — okres nemůže se domáhati na čsl. státu náhrady toho, co mu ušlo na **přirážkách,** ježto přihláška poplatníka k dani nebyla podrobena zdaňovacímu řízení čís. 10.406.
— — vymáhání obecních přirážek nepřísluší obci, nýbrž úřadům, daně vyměřivším; na tom nemění nic potvrzení pravomoci a vykonatelnosti okresním úřadem čís. 12.691.

— — odevzdala-li dráha při výkupu státem daňovou reservu státu, nemůže se okres domáhati na státu z důvodu obohacení vydání části reservy, připadající na okresní přirážky čís. 10.406.
— — zavázal-li se **odkazovník** dědici, že sám zaplatí daně a dávky z pozůstalosti; nároky dědice čís. 11.220.
— — daně dodatečně předepsané jsou **splatné** do třiceti dnů ode dne doručení platebního rozkazu čís. 12.825.
— **dědická:** pokud požívá přednostního pořadí na pozůstalostních nemovitostech čís. 11.701.
— **pozemková:** uložená držiteli fideikomisárního jmění; lze pro ni povoliti vnucený vklad zástavního práva na fideikomisárních nemovitostech jen bez újmy práv substitučních čekatelů čís. 12.030.
— **přímá osobní: důchodová** (zák. čís. 76/1927 sb. z. a n.): § 31 čís. 6 zák. čís. 44/1928 viz ochrana nájemců.
— — na daně z let 1926 a předchozích nelze použíti předpisů zákona čís. 76/1927 v odst. (1) čl. II. uvoz. zák. čís. 8716.
— — na nedoplatky příspěvků k okresní nemocenské pokladně z doby před 1. lednem 1927 nelze použíti předpisů zákona čís. 76/1927 sb. z. a n.; tyto nedoplatky jest přikázati podle zákona čís. 220/1896 ř. zák. čís. 8653.
— — platební příkazy a výkazy nedoplatků o přímých daních a poplatcích jsou exekučními tituly, i když nejsou opatřeny doložkou vykonatelnosti čís. 9602.
— — srážení ze zaopatřovacích požitků zaměstnanců býv. Ústecko-Teplické dráhy čís. 10.312.
— — předpoklady přípustnosti vylučovací žaloby podle § 357 (2) zák. čís. 76/1927 sb. z. a n. čís. 11.105.
— — k zápisu dobrovolného zrušení veřejné obchodní společnosti do rejstříku není třeba svolení berní správy podle § 290 zákona; žádost berní správy, by byl odepřen výmaz firmy veřejné obchodní společnosti pro daňové nedoplatky, nebrání rejstříkovému soudu, by nevyhověl opovědi výmazu, jsou-li splněny ostatní podmínky čís. 12.454.
— — při dožádání o přísežný výslech podle §§ 301 a 340 zákona jde o procesní úkon, upravený civilním soudním řádem; platí tu proto co do přípustnosti opravných prostředků předpisy civilního soudního řádu, nikoliv předpisy nesporného řízení čís. 12.444.
— — ustanovením § 265 zákona zůstalo ustanovení § 124 čís. 2 ex. ř. nedotčeno čís. 12.974.
— — i za platnosti § 266 zákona jest vyhraženo soudu, by, rozvrhuje nejvyšší podání, zkoumal oprávněnost nároků pohledávek daňových na přednostní uspokojení čís. 13.018.
— — **rentová** s přirážkami, jichž náhradu nájemník (pachtýř) vzal na se smlouvou a jež jsou součástí činže, jest »nájemným (pachtovným)«, pro něž přísluší zákonné zástavní právo na vnesených svrškách čís. 10.687.
— — přednostní pořadí viz dražba vnucená nemovitosti.
— — **výdělková:** zákon čís. 183/1928 sb. z. a n. viz též rejstřík.
— — splatnost její, a to i u podniků nových, nezačíná teprve vyměřením daně, nýbrž ihned provozem podniku čís. 9078.
— — věcné a časové omezení, stanovené pro její nedoplatky, platí i co do výsadního zástavního práva bratrských pokladen na nemovitostech; pro rozhodnutí v tomto směru lhostejno, zda byl vznesen při rozvrhovém roku odpor čís. 9598.
— — pokud přísluší jejím nedoplatkům výsadní pořadí; není-li doložena okolnost, že prodané nemovitosti slouží výhradně anebo aspoň převážně podniku; nař. čís. 181/1850 platí přes § 216 ex. ř. čís. 10.290.
— — neplatil-li obchodník v čase svého úmrtí výdělkovou daň, podmiňující protokolaci, nemohou jeho nástupci vésti dosavadní firmu čís. 8713.

— **z obratu:** stanovení odchylného způsobu pro daňový základ, výnos či nařízení ministerstva financí?; povinnost objednatele a přijatele zboží zapraviti paušální daň splatnou ihned při celním odbavení; dav třetí osobě (zasílateli) zálohu na vyclení zboží, splnomocnil ji zaplatiti za něho i paušální daň; lhostejno, že paušální daň nebyla nedopatřením celního úřadu předepsána a vybrána zároveň se clem čís. 9869.
— — nelze srovnati s potřebami obchodního života, by prodatel teprve po drahné době uplatňoval nárok na ni čís. 10.261.
— — na základě redhibičního nároku přísluší její náhrada čís. 10.333.
— — stát se nemůže domáhati pořadem práva na bance zaplacení daně z obratu, vybrané bankou z účtů postoupených jí zákazníky a státu dosud neodvedené čís. 10.915.
— **z uhlí:** zákonné zmocnění dané vládě § 16 zákona čís. 116/1921 sb. z. a n. platí obdobně i pro daň z uhlí; vláda mohla úroky z prodlení pro daň z uhlí stanoviti jinak, než učinila ve vl. nař. čís. 92/1923 sb. z. a n., ovšem nikoliv přes sazbu 10%, stanovenou zákonem čís. 116/1921 sb. z. a n.; ustanovení § 23 (1) nařízení čís. 89/1924 sb. z. a n., jímž stanovena pro úroky z prodlení v placení daně z uhlí sazba 10%, má oporu v zákoně čís. 12.497.
— **z vodní síly** (§ 11 zák. čís. 338/1921 sb. z. a n.): požívá výsadního pořadí čís. 9314.

Daňové nedoplatky viz dražba, exekuce.

Dar (darování): doplnění povinného dílu viz díl povinný.
— **pokud jde o něj:** není jím převzetí dluhu, i když se stalo bez úplaty, aniž slib věna v mezích dotační povinnosti čís. 9412.
— byl-li při dědickém smíru narovnán také nárok třetí osoby jako případného pozůstalostního věřitele, nešlo o slib darovací, jenž by vyžadoval formy notářského spisu čís. 10.046.
— nejde o slib darovací, nýbrž o slib tvořící součást námezdní smlouvy, slíbila-li zaměstnavatelka zaměstnankyni, zůstane-li ve službě, při provdání krávu, zařízení s peřinami a, že jí vystrojí svatbu čís. 12.922.
— jde o ně, poskytl-li nebo zabezpečil-li manžel manželce právním jednáním mezi živými vdovské zaopatření čís. 10.749.
— **smíšený:** byla-li darovací smlouva ohledně nemovitosti smíšena s jiným úplatným jednáním, an se obdarovaný zavázal zaplatiti (úrokovati) část pohledávek váznoucích na nemovitosti; pokud se lze domáhati zrušení smlouvy čís. 10.067.
— co lze se domáhati při zrušení t. zv. smíšených smluv čís. 10.067.
— i smíšené darovací smlouvy lze odvolati pro hrubý nevděk; lze se domáhati vrácení postoupených nemovitostí, nikoliv jen rozdílu mezi jich cenou a úplatou, byla-li smlouva částí daleko převažující smlouvou neúplatnou čís. 10.601.
— i smíšené darování lze odvolati pro hrubý nevděk a nelze se práva toho právoplatně vzdáti čís. 10.811.
— **notářský spis:** odevzdání postupní listiny postupníku a vyrozumění dlužníka o postupu s připojením opisu postupní listiny jest darováním s odevzdáním podle § 427 obč. zák. čís. 9793.
— při postupu pohledávek z právního důvodu darování lze shledati skutečné odevzdání v tom, že se stalo odevzdání postupní listiny nebo jiné listiny podle § 427 obč. zák. postupníku za vyrozumění dlužníka o postupu čís. 10.749.
— pro darování mezi manželkou úpadce a úpadkovou podstatou manžela není třeba formy notářského spisu čís. 10.812.
— dal-li manžel směněný nový nábytek do společného bytu na místo starého nábytku, patřícího vlastnicky manželce a prohlásil k manželce, že jí tento nábytek daruje a předává a manželka nový nábytek jako svůj přijala a užívala ve společné domácnosti, byl darovaný nový nábytek manželce hmotně odevzdán (§ 426 obč. zák.) a nebylo k platnosti darovací smlouvy zapotřebí formy notářského spisu čís. 11.374.

— pokud ke skutečnému odevzdání darované pohledávky ze zápůjčky, která měla býti teprve ujednána, nestačilo, že dárce vydal obdařenému plnou moc k sjednání této zápůjčky a ku přijetí valuty čís. 12.075.

— **odvolání daru:** žalobu o vrácení darovaných nemovitostí pro hrubý nevděk obdarovaného nelze knihovně poznamenati čís. 10.090.

— cizoložství obdarované manželky jest hrubým nevděkem (§ 948 obč. zák.) čís. 10.067.

— k odpuštění hrubého nevděku nedošlo tím, že se uražený dárce nedostavil k hlavnímu přelíčení proti obdařenému pro urážku na cti; nárok na restituci in natura; poplatky a výlohy převodu darované věci čís. 10.811.

— žalobce, domáhající se odvolání daru, musí předem prokázati, že šlo o darování, najmě o vůli stran k bezplatnému jednání; toho jest třeba i při t. zv. darování smíšeném čís. 11.329.

— **na případ smrti:** podle prvé věty § 956 obč. zák., odevzdal-li zůstavitel vkladní knížku ještě za svého života, ponechav si až do své smrti právo volně s ní nakládati a prohlásiv zároveň, že, co na ní zbude, bude náležeti tomu, komu byla knížka odevzdána; darovanou věc, nebyla-li zachována forma předepsaná pro odkaz, jest vrátiti do pozůstalosti čís. 11.435.

— **různé:** třetí osoba, jíž pachatel daroval zpronevěřené peníze, jest s ním solidárně povinna vrátiti poškozenému, co jí bylo darováno čís. 10.151.

Datio in solutum: nebylo-li ujednáno, v jaké ceně se dává věc na místě placení, není tu právního titulu k nabytí vlastnictví k oné věci věřitelem čís. 12.101.

Datum směnky: náležitosti čís. 10.450.

Dávka: zákaz zadlužení přídělu (nedílu) nevztahuje se na daně a veřejné dávky čís. 9883.

— **z majetku a z přírůstku na majetku** (zákon čís. 309/1920 sb. z. a n.): přihláška k rozvrhu nejvyššího podání, přikázání dávky z nejvyššího podání viz dražba vnucená nemovitosti (rozvrh).

— — měl-li nabyvatel nemovitosti podle postupní smlouvy z roku 1921 nésti daně a veřejné dávky z nemovitosti od určitého dne po 1. březnu 1919, nebyl povinen nésti ze svého i dávku z majetku a z přírůstku na majetku čís. 12.189.

— — **§ 41 zák.:** zákaz přesunu dávky, obsažený v § 41 zákona, nepostihuje úmluvy z doby před účinností zákona čís. 10.914.

— — **§ 61 zák.:** byla osobním dluhem poživatele domu, jenž byl jeho vlastníkem v době pro vyměření rozhodné čís. 8611.

— — pro nárok toho, kdo ji zaplatil za přednostu domácnosti, proti příslušníku domácnosti na poměrnou náhradu zaplacené dávky, jest pořad práva přípustný čís. 11.300.

— — **§ 62 zák.:** ustanovení § 62 zák. čís. 309/1920 jest společné i dávce z majetku i dávce z přírůstku na majetku čís. 9292.

— — **odst. 1:** zákaz zcizení a zavazení nevadí exekuci vnuceným zřízením zástavního práva čís. 9333.

— — o výši dávky, o jejím trvání soudy nerozhodují, ale jsou povolány rozhodovati o jejím přednostním pořadí čís. 10.947.

— — nemovitost, převedená na nového vlastníka v době od 1./3. do 8./5. 1920, zůstala prostá zákonného zástavního práva a nemohlo toto ani dodatečně vzniknouti tím, že nemovitost byla novým vlastníkem dále zcizena po 8./5. 1920; nenastalo-li dosud věcné ručení prodané nemovitosti za dávku, nenastala ani povinnost převzatá v kupní smlouvě čís. 8960.

— — uložená dočasnému držiteli fideikomisárního jmění; lze jí zatížiti i jmění fideikomisární tak, by jmění to neslo poměrnou část dávky; pokud lze tu vzhledem k nedostatku exekučního návrhu povoliti vklad zástavního práva jen bez újmy práv substitučních čekatelů čís. 12.030.

— — **odst. 4:** vyplatil-li peněžní ústav vklad vázaný podle § 62 (4) zák. na základě nesprávného potvrzení berního úředníka o zaplacení dávky a berní úředník nahradil pak peněžnímu ústavu vyplacený vklad, jest oprávněn domáhati se na příjemci vkladu vrácení vyplaceného peníze čís. 8697.

— — vyplatil-li peněžní ústav celý vklad i s částkou zadrženou na dávku z majetku postupníkův dávkou povinného, a musel-li pak zaplatiti bernímu úřadu dávku z majetku do výše zadržené části vkladu, nemůže se domáhati na dávkou povinném náhrady podle § 1042 obč. zák. čís. 11.179.

— — nárok banky proti příjemci platu, nezadržela-li část vázanou na úhradu dávky z majetku čís. 10.215.

— — **odst. 5:** věřiteli z kupní dobírky jest zakázáno ji vymáhati, dokud nebyla dávka buď zaplacena nebo zajištěna, třebaže byl bezelstným a opíral se o důvěru v pozemkovou knihu čís. 11.263.

— — váze nejen na hypotekární pohledávce nedoplatku kupní ceny, nýbrž i na pohledávce osobní čís. 11.263.

— **obecní:** provádí-li okresní úřad politickou exekuci na žádost obce k jejich vydobytí, není pro rozepři podle § 37 ex. ř. pasivně oprávněn stát, nýbrž obec čís. 10.792.

— — vnucený správce nemovitosti jest oprávněn vybírati a žalobou vymáhati i obecní dávky z nájmu čís. 12.903.

— **z nájemného** viz smlouva nájemní.

— **z přírůstku hodnoty nemovitosti** (dodatek III. k nař. čís. 143/1922 sb. z. a n.).

— — nepožívá přednostního pořadí čís. 9730, 10.041; — rekurs, třebas nebyl vznesen odpor čís. 9730.

— — **exekuční zajištění:** při něm jest v exekučním návrhu udati důvod ručení toho, proti němuž se vede exekuce čís. 10.770.

— — platí dvorský dekret ze dne 18. září 1786 čís. 577 písm. c) sb. z. s. a dvorský dekret ze dne 24. října 1806 čís. 789 sb. z. s. čís. 10.959.

— — záznam zástavního práva pro ni nepotřebuje spravení čís. 11.624.

— — **odhad:** směrnice pro odhad velkých statků čís. 9182.

— — pokud při určení prodejové hodnoty srovnáním cen jest přihlížeti k patronátnímu břemenu a k pensím a milodarům; jest k nim přihlížeti i při ocenění na základě kapitalisace čistého výtěžku čís. 9302.

— — odhadní cena k 1. lednu 1914 v K rak.-uh. čís. 9891.

— — pokud jde o stavební pozemky čís. 11.591.

— — jest přihlížeti i k tomu, že odhadovaná nemovitost v několika letech změnila vícekráte vlastníka; jednotlivé trhové ceny jsou důležitou pomůckou při stanovení obecné hodnoty čís. 10.979.

— — zcizovací hodnota pozemku, zabaveného podle zák. čís. 318/1919 sb. z. a n. o zajištění půdy drobným pachtýřům, nemůže býti vyšší než přejímací cena podle § 8 tohoto zákona čís. 11.726.

— — odhadní hodnota, byl-li velkostatek v čase prodeje v záboru čís. 12.339.

— — dávky na opatření umělých hnojiv nejsou trvalým opakujícím se zatížením velkostatku čís. 12.338.

— — pro stanovení hodnoty k určitému dni jest bez významu, že předchůdce těžil z kalamitního, mniškou zasaženého dříví čís. 12.338.

— — jest nutné, by kromě ceny výnosové byla, aspoň za účelem kontroly, zjištěna, pokud lze, přímo cena prodejní srovnáním s cenami za podobné nemovitosti skutečně placenými, a teprve po srovnání obou cen byla určena cena obecná čís. 12.338.

— — není úkolem odhadu posuzovati, zda nadměrné kácení lesa je těžením z podstaty nemovitosti čís. 12.338.

— — nelze přihlédnouti k 10% srážce latifundní ve smyslu § 42 náhr. zák., aniž k 10% srážce za poplatek za propuštění velkostatku ze záboru čís. 12.338.

— — obecná cena jest totožná s cenou prodejovou; určení její kapitalisováním čistého výnosu jest předepsáno tam, kde její přímé zjištění pro nedostatek objektů vhodných ke srovnání není dobře možné neb aspoň spolehlivé; znalci musí se, i když vypočítali obecnou cenu kapitalisováním čistého výnosu, při závěrečném společném posudku aspoň pokusiti zjistiti obecnou (prodejovou) cenu také přímým srovnáním s cenami, za stejných okolností skutečně placenými, a vysloviti se o tom, zda cena, kapitalisováním výnosu zjištěná, se rovná docílitelné kupní tedy prodejní ceně, či se od ní, v jaké míře a z jakého důvodu odchyluje čís. 12.339.

— — **soud či úřad:** rozhodnutí o tom, jaký vliv má okolnost, že jest odhadní cena nabývací vyjádřena v K rak.-uh., zcizovací pak v Kč, je vyhrazeno ukládacímu úřadu čís. 9891.

— — zda jest předmět jen příslušenstvím nemovitosti, řeší vyměřující úřad čís. 9650.

— — úkolem soudu jest jen, by k návrhu vyměřujícího úřadu vyšetřil obecnou hodnotu v čase nabytí a zcizení a by za tím účelem především zjistil stav nemovitostí v době, k níž se odhad provádí; vyšetřiti další skutkové a právní otázky není již úkolem soudů, nýbrž úřadů správních čís. 10.551.

— — **řízení:** při zjišťování obecné hodnoty není odhadního řádu použíti přesně, nýbrž obdobně a podpůrně; platí tu též zásady § 2 čís. 5 a 6 nesp. říz. čís. 10.979.

— — odmítnutí znalců, mají-li zájem na stanovení výše dávky; výlohami soudního odhadu nejsou také útraty stran a jejich právních nebo jiných zástupců čís. 9650.

— — v odhadním řízení neplatí pro způsob řízení, jež má vésti ke konečnému soudnímu opatření, předpisy řádu o nesp. říz., nýbrž předpisy formálního práva exekučního a sporného, a to i co do opravných prostředků čís. 11030.

— — pro soudní odhady platí ustanovení soudního řádu o provádění a zhodnocení znaleckého důkazu; odchylují-li se výsledky odhadu podstatně od sebe, jest soud povinen, by přihlížel k dřívějšímu odhadu a dbal jeho výsledku při zhodnocení posudku znalců, a to z úřadu; soud provádějící odhad k návrhu inspektorátu, nemůže rozhodovati o tom, zda se úřad vyměřující dávku má spokojiti s dřívějším odhadem k jinému účelu čís. 9614.

— — nelze zamítnouti návrh vyměřujícího úřadu na zjištění obecné hodnoty nemovitosti ke dni zcizení proto, že nebylo navrženo zjištění obecné hodnoty ke dni nabytí čís. 10.354.

— — usnesení o odhadní ceně nemůže býti změněno bez újmy navrhujícího úřadu čís. 10.044.

— — v odhadním řízení jest soud povinen přezkoumati i srovnalé posudky odhadců a sám formálním usnesením určiti odhadní cenu čís. 10.044.

— — jest »nezákonnosti« ve smyslu § 46 (2) zák. čís. 100/1931 sb. z. a n., nezabývaly-li se nižší soudy námitkou, jíž se podle zákona měly zabývati čís. 11.591.

— — do usnesení rekursního soudu, jímž bylo zrušeno usnesení prvého soudu, pověřivší notáře odhadem a prvému soudu uloženo, by provedl odhad sám, není notář oprávněn si stěžovati čís. 8809.

— — notáře nelze pověřiti ohledáním a popisem odhadované nemovitosti čís. 9650, 10.668.

— — proti pověření notáře provedením odhadu je zemský inspektorát oprávněn k rekursu čís. 10.668.

— — do usnesení v řízení o odhadu nemohou si stěžovati vlastním jménem kupitelé, třebas podle kupní smlouvy byli povinni nésti dávku čís. 9891.

— — nabyvatel nemovitosti, i když nepřevzal smlouvou povinnost zaplatiti dávku z přírůstku hodnoty (tím spíše, převzal-li smlouvou tuto povinnost), jest účastníkem odhadního řízení a důsledkem toho oprávněn k rekursu do usnesení v odhadním řízení čís. 11.867.

— — do usnesení v odhadním řízení, jímž byl nařízen odhad a ustanovení znalci ku provedení odhadu, jest přípustný rekurs čís. 11.867.

— — rekurs proti výběru znalců soudem a proti ustanovení určitých znalců jest nepřípustný čís. 12.410.

— — **převzetí dávky:** úmluva, jíž se ji kupitel zavázal zaplatiti prodateli, není nicotnou; závazek kupitelův podléhá promlčení třicetiletému čís. 9395.

— — povinnost prodatele a kupitele, převzavšího její zaplacení, při jejím ukládání; pokud prodatel není práv kupiteli, přistoupil-li na nabývací cenu dvakráte vyšší, než udal odhadce; kupitelé, převzavší její zaplacení, ručí prodateli rukou nerozdílnou čís. 9838.

— — byla-li prodatelem složena u právního zástupce jistota za dávku, převzal právní zástupce i proti kupiteli závazek, že vydá peníze k zaplacení dávky; porušení této povinnosti složením vkladního listu, na nějž byla jistota uložena, u soudu, pokud se týče odevzdáním jeho třetí osobě čís. 9978.

— — převzetím dávky k placení nabyvatelem vzešla v prvé řadě nabyvateli povinnost starati se o to, by dávka byla vyměřena tak, jak to vyžaduje jeho zájem; zcizitel vyhověl úplně své povinnosti, udělil-li nabyvateli plnou moc pro ukládací řízení a ponechal mu, by sám pečoval o správné vyměření dávky; i bez vydání plné moci splnil svou povinnost, odevzdal-li všechna vyzvání a příkazy vyměřujícího úřadu ihned nabyvateli, by sám rozhodl a zařídil, co uzná za potřebné čís. 9995.

— — žalobu prodatele proti kupiteli nemovitosti, by žalovaný podle úmluvy byl uznán povinným složiti dávku u výběrčího úřadu, nelze knihovně poznamenati čís. 10.041.

— — převzal-li ji nabyvatel, jest zcizitel povinen, by v ukládacím řízení hájil v mezích zákona a pravdy poctivě a bedlivě zájem nabyvatele na správném vyměření dávky a řídil se při tom jeho pokyny a nejednal proti jeho vůli čís. 10.554.

— — nezaplatil-li prodatel dávku z přírůstku hodnoty nemovitosti, již kupitel nepřevzal, včas a bylo-li následkem toho na prodaných nemovitostech pro dávku vloženo exekuční zástavní právo, jest kupitel nemovitosti tímto zástavním právem ve svém vlastnickém právu zaviněním prodavatele dotčen (zkrácen) a je oprávněn jeho nárok, by ho prodatel onoho zatížení sprostil (opatřil výmaz onoho zástavního práva) čís. 12.653.

Dávky se opětující: platil-li ten, kdo jest k nim povinen, jen z omylu (vyvolaného početní chybou ve výroku exekučního titulu) splatné částky přes skutečný nárok oprávněného; vrácení toho, co omylem bylo přeplaceno, podle § 1431 (1435) obč. zák., nikoliv však žaloba podle § 35 ex. ř. o zrušení exekuce pro dávky za delší dobu čís. 9961.

— — při rozvrhu nejvyššího podání viz dražba vnucená nemovitosti (§ 216 odst. 2 ex .ř.).

— **na opatření umělých hnojiv:** nejsou trvalým opakujícím se zatížením velkostatku čís. 12.338.

— **vodního družstva** viz vodní družstvo.

— **výměnkářské** viz výměnek, dražba vnucená nemovitosti (§§ 225, 226 ex. ř.).

Definitivní ustanovení: udělení definitivy obecnímu zaměstnanci a jeho převod do nového platu podle zákona čís. 103/1926 sb. z. a n. jsou správními opatřeními podstatou i právními účinky zcela rozdílnými čís. 10.993.

— soukromého zaměstnance není ustanovením s vyloučením výpovědi na doživotí čís. 12.359.

Děkret podle § 10 adv. ř. nenahrazuje listinnou plnou moc podle § 30/1 c. ř. s. 11.056; — ani dekret pro substituta zesnulého advokáta čís. 11.217, 12.424.

Delegace: dalo-li k jednání o ní podnět řízení sporné, jest přípustnost a formu rekursu do usnesení o delegaci posuzovati podle předpisů o řízení sporném čís. 9732.
— nelze jí přenésti na jiný soud jen jednotlivý vyšetřovací úkon; má-li býti proveden vyšetřovací úkon v obvodu jiného soudu, jest se na tento soud obrátiti s dožádáním o právní pomoc čís. 10.985.
— usnesení, jímž byla povolena, jest doručiti i navrhovatelovu odpůrci, jemuž přísluší podle § 514 c. ř. s. právo k rekursu čís. 11.255.
— **podle § 30 j. n.:** delegovati z úřadu pro syndikátní rozepři jiný vrchní soud lze jen z důvodu nutnosti čís. 11.284.
— ustanovil-li nadřízený soud, shledav oznámení soudců o obavě předpojatosti za oprávněné, k rozhodnutí jiný soud, jde o delegaci nutnou (§ 30 j. n.); proti povolení nutné delegace není tu opravného prostředku čís. 11.781.
— **podle § 31 j. n.:** zákonem čís. 130/1930 bylo mlčky derogováno ustanovení poslední věty prvého odstavce § 31 j. n. čís. 10.518.
— nelze se jí domáhati z důvodu vhodnosti pro zaujatost dovolaného soudu, najmě bylo-li odmítnutí soudu z důvodu zaujatosti pravoplatně zamítnuto čís. 11.152.
— do usnesení vrchního soudu, jímž byla z důvodu vhodnosti povolena delegace okresního soudu pozůstalostního i pro sepsání inventáře a odhadu nemovitostí, stižených svěřenskou substitucí a ležících v obvodu jiného okresního soudu — není oprávněn k rekursu notář v sídle tohoto okresního soudu čís. 11.912.
— důvodem pro delegaci není, že žalobce jest nemajetný a že by nemohl hraditi náklady cesty k ústnímu jdenání u soudu, u něhož má žalovaný obecné sudiště čís. 12.049.
— pokud důvodem pro delegaci není, že by se žalobce pro neznalost státního jazyka nemohl u příslušného soudu náležitě súčastniti ústního jednání, aniž, že by bylo nutno obšírnou korespondenci překládati do češtiny čís. 12.049.
— žádost o delegaci soudu k projednání sporu (§ 31 j. n.) jest přípustná, i když jest spor podle § 190 c. ř. s. přerušen čís. 12.876.

Délesloužící osoby mužstva branné moci viz vojsko.

Delibační řízení: nemůže býti zavedeno v řízení o povolení exekuce na základě italských rozsudků čís. 12.290.

Den sváteční viz sváteční den.

Deník viz listina společná.

Deposice soudní viz složení na soudě.

Depositní list viz losy.

Depurační povinnost: prodatele nemovitosti: byla-li pro ni stanovena konečná lhůta knihovním vkladem kupní smlouvy, jenž se měl státi teprve po splnění závazku kupitele (zaplacení kupní ceny), nemůže kupitel činiti zaplacení kupní ceny závislým na předchozím výmazu knihovních závad čís. 9472.
— kupitel nemovitosti může se domáhati proti prodateli výmazu práv váznoucích na nemovitosti exekucí podle § 353 ex. ř., nikoliv podle § 354 ex. ř. čís. 10.595.
— zavázal-li se prodatel nemovitosti kupiteli k výmazu nepřevzatých břemen, nebyl tohoto závazku sproštěn tím, že nebylo při dřívějším převodu nemovitosti na prodatele nedopatřením knihovního úřadu převedeno břemeno váznoucí na nemovitosti, aniž tím, že se kupitel při napotomní opravě přenesením břemen proti opravě té nebránil čís. 10.884.
— nárok kupitelův proti prodateli na výmaz dluhů váznoucích na prodané nemovitosti není způsobilým předmětem exekuce k vydobytí peněžité pohledávky čís. 11.433
— zamítnutí pro tentokráte žaloby o zaplacení zbytku kupní ceny pro nesplnění depurační povinnosti čís. 12.370.
— prodatel nemovitosti, jenž se kupní smlouvou zavázal provésti depuraci převodního poplatku váznoucího na prodávané nemovitosti z dřívějšího jeho převodu, nemá depurační povinnost k tomu, komu kupitel nemovitost dále prodal, nepostoupiv mu zároveň (osobní) nárok na depuraci čís. 12.771.

Desitiprocentní přirážka k účtu viz zpropitné.

Detence věci: nevyžaduje se oprávnění k nakládání s věcí, nýbrž jen skutečná možnost nakládání čís. 9306.
— soud, jenž má věc ve své moci na základě platných zákonných předpisů, není detentorem věci ve smyslu § 309 obč. zák. a lze se domáhati vydání věci na tom, kdo věc skutečně zadržuje čís. 11.793.

Devalvace měny viz měna.

Devinkulace viz knížka vkladní.

Devisová opatření: je-li platební místo směnky v tuzemsku, jest povinností dlužníka, cizozemce, by si opatřil potřebné povolení k vývozu valuty, by mohl dostáti své povinnosti v tuzemsku čís. 12.529.
— nejde o nemožnost plnění (vzhledem k devisovým předpisům), mělo-li býti plněno v říšských markách, nikoliv však efektivně čís. 12.681.
— povolení exekuce ve prospěch cizozemského věřitele nedotýká se povinností stran plynoucích z devisových předpisů a bude po případě věcí exekučního soudu, aby učinil potřebné opatření, a rozřešil otázky, jež by se v této souvislosti podle návrhů súčastněných snad naskytly v řízení exekučním čís. 12.843.
— otázka nemožnosti plnění vzhledem k devisovým předpisům nemá význam pro výrok rozsudku, odsuzujícího k placení, nýbrž má význam jen při plnění, pokud se týče při způsobu výkonu rozsudku čís. 12.887.
— žaluje-li tuzemec jako další indosatář tuzemského směnečného dlužníka, nemá porušení devisových předpisů remitentem a indosantem, jakož i dalším indosantem vliv na platnost směnečného oprávnění žalobcova čís. 12.957.
— rozsudek, kterým se v zásadě uznává platební povinnost žalovaného, nedotýká se nijak povinností stran z devisových předpisů čís. 12.978.

Dědic: kupce jednotlivce viz kupec jednotlivec.
— — legitimace ke sporu viz pozůstalost.
— — nájemní práva zůstavitele viz ochrana nájemců, smlouva nájemní a pachtovní.
— — oddělení jmění viz tamže.
— — posloupnost do statku střední velikosti viz usedlost střední velikosti.
— — postavení jeho v pozůstalostním řízení viz pozůstalost.
— — povolání za dědice v posledním pořízení viz pořízení poslední.
— — přísaha vyjevovací podle čl. XLII uvoz. zák. k c. ř. s. viz tamže.
— — substituce fideikomisární viz tamže.
— — svěřenství viz tamže.
— — veřejného společníka viz společnost veřejná.
— — zvrhnutí posledního pořízení viz žaloba o neplatnost posledního pořízení.
— — přípustnost pořadu práva pro žalobu, jíž se dědic domáhá na druhém dědici zaplacení (části) peněz, jež prý má žalovaný bezdůvodně v držení a měl již v době úmrtí zůstavitelova a jež zamlčel při projednávání pozůstalosti, takže nebyly pojaty do pozůstalosti čís. 13.009.
— — může postoupiti peníze, jichž bude docíleno za svršky; stalo-li se takové zcizení bez schválení soudu, může býti po odevzdání pozůstalosti dodatečně schváleno dědicem čís. 10.447.
— — kdo, zabraňuje ve výkonu jeho jednostranné kontroly správy pozůstalosti, nejednal ve vlastním jménĕ, nýbrž jako zmocněnec všech spoludědiců, není pasivně legitimován k žalobě dědice o uznání a trpění výkonu kontroly správy pozůstalosti čís. 13.142.

— — **ručení jeho:** přihlásil-li se k pozůstalosti s dobrodiním inventáře, ale opomenul svolati věřitele čís. 9452.
— — přihlásil-li se s dobrodiním inventáře, nemůže se brániti žalobě věřitele pozůstalosti tím, že ostatním věřitelům již vyplatil tolik, kolik činí pozůstalostní aktiva čís. 9452.
— — ručí po případě za pozůstalostní dluhy, třebaže se v pozůstalostním řízení nevyskytly a třebaže snad jimi jest pozůstalost vyčerpána nebo jest předlužena čís. 10.171.
— — pokud ručí osobně za poplatky notáře jako soudního komisaře při projednávání pozůstalosti, jež nelze uhraditi podle § 802 obč. zák. a podle § 111 nesp. říz. z pozůstalostní podstaty čís. 10.592.
— — převzavší smírem s ostatními dědici celý pozůstalostní dluh, nastupuje proti věřiteli jako jediný dědic jen, přistoupil-li věřitel ke smíru buď výslovně nebo mlčky (§ 863 obč. zák.), aneb učinil-li tak svým zmocněncem k jednání tomu (§ 1008 obč. zák.) vykázaným čís. 11.585.
— — dědic přihlásivší se s dobrodiním inventáře ručí za pozůstalostní dluhy do výše pozůstalostního jmění podle hodnoty, jíž má podstata v době odevzdání; ve sporu proti dědici o zaplacení nelze přezkoumati správnost ani inventury, ani odevzdací listiny; dědic by mohl uplatňovati na svou obranu jen takové změny pozůstalostního jmění, jež nastaly v době od inventury do odevzdání pozůstalosti čís. 12.097.
— — ustanovení § 822 obč. zák. platí jen pro věřitele dědicovy, tu ovšem bez rozdílu delačního důvodu čís. 10.552.
— — za zůstavitelovy dluhy ručí jen dědic, jemuž byla pozůstalost odevzdána, před odevzdáním ručí jen pozůstalost a jen ona jest pasivně oprávněna ke sporu; lhostejno, že na pozůstalost byl uvalen konkurs a že přihlásivšímu se dědici nebylo nic odevzdáno z pozůstalosti jen proto, že po zrušení konkursu žádné jmění nezbylo čís. 12.263.
— — prohlásil-li dědic, přihlásivší se k pozůstalosti s dobrodiním inventáře, k pozůstalostnímu věřiteli, že veškeré závazky zůstavitele k němu sám vyrovná, jde o podstoupení vlastního osobního závazku dědice, nikoliv o podstoupení závazku jménem a v zastoupení pozůstalosti čís. 12.276.
— — **exekuce proti němu:** na jmění dědice, přihlásivšího se výminečně k pozůstalosti, lze vésti exekuci pro dluh zůstavitelův, jakmile byla dědici pozůstalost odevzdána; námitku, zda a pokud jest již pozůstalost vyčerpána výlohami a dluhy, lze dlužníku uplatniti jen pořadem práva, ať již žalobu podle § 35 ex. ř. nebo podle § 36 ex. ř. čís. 8752.
— — na základě exekučního titulu proti universálnímu dědici v zastoupení pozůstalosti nelze povoliti exekuci přímo proti universálnímu dědici čís. 10.188.
— — nepřípustnost exekuce na dědicův nárok na spoluvlastnický podíl na zůstavitelově nemovitosti čís. 9451.
— — dlužníkův nárok na povinný díl lze podle § 331 ex. ř. exekučně zabaviti a podle § 333 ex. ř. zpeněžiti čís. 10.552.
— — vymáhající věřitel, jenž k vydobytí pohledávky za pozůstalostí navrhl exekuci proti osobě, která se přihlásila bezvýminečně k dědictví, nemůže se dovolávati ustanovení § 806 obč. zák., bylo-li pozůstalostním soudem rozhodnuto, že ona osoba dědičkou není; jen přihlášení dědicovo má následky uvedené v § 801 obč. zák. čís. 12.169.
— — exekuce dědicova věřitele proti dědici podle § 325 ex. ř. »zabavením a přikázáním jeho nároku proti pozůstalosti na vydání nemovitosti do pozůstalosti náležející, která dědici byla odevzdána odevzdací listinou v téže pozůstalosti vydanou avšak do pozemkové knihy dosud nevloženou«, nelze povoliti čís. 12.445.
— — **prozatímní opatření proti němu:** k zajištění pohledávek za ním lze za předpokladu § 379/2 ex. ř. povoliti i pro peněžité pohledávky zajišťovací prostředky podle § 382 ex. ř. čís. 9214.
— — dědicovým věřitelům lze povoliti zajišťovací prostředek podle § 382 čís. 6 ex. ř. přes to, že dědic není dosud při nemovitosti zapsán v pozemkové knize čís. 9214.
— — lhostejno, že dlužníku nenapadlo z dědictví jmění, jehož se týká prozatímní opatření; jde na vrub navrhovatele, týkal-li se návrh jmění, jež nepatří odpůrci čís. 10.492.
— — podle § 76 III. dílčí nov. lze povoliti prozatímní opatření před odevzdáním pozůstalosti i na majetkové soubory čís. 10.492.
— — domáháno-li se na dědici zaplacení dávek výživného již dospělých a budoucích na dobu jednoho roku, jest pro prozatímní opatření pro dávky dospělé osvědčiti ohrožení podle § 379, druhý odstavec, ex. ř., kdežto u dávek budoucích toho není třeba vzhledem k § 5 zákona čís. 4 sb. z. a n. na rok 1931 čís. 12.324.
— — podle § 75 III. dílčí novely k obč. zák. lze nařídit prozatímní opatření i pro pohledávky již vykonatelné čís. 12.324.
— — **§ 70 (3) st. konk. ř.:** dědicem ve smyslu tohoto ustanovení jest dědic přihlásivší se platně k pozůstalosti čís. 9773.
— — odporují-li si dědické přihlášky dědiců, není žádný z nich oprávněn zastupovati pozůstalost a učiniti návrh podle § 68/2 nov. konk. ř.; vyhověl-li přes to soud návrhu jednoho z dědiců na vyhlášení konkursu, jest druhý dědic oprávněn k rekursu čís. 11.508.
— **nepominutelný** viz díl povinný.
— **substituční** viz substituce.

Dědická daň: pokud požívá přednostního pořadí čís. 11.701.
— — odpor proti příkázání přihlášené pohledávky berního úřadu na dani dědické a na převodním poplatku z důvodu, že nemovitost byla prodána v dražbě ještě před odevzdáním dědicům a že proto nemůže existovati dědický poplatek a převodní poplatek ve výši berním úřadem účtované, jest odkázati na pořad správní čís. 12.600.

— **dohoda:** vzdání se dědických nároků nemůže býti odvoláno, aniž je lze vázati na podmínku čís. 9455.
— — způsob vzdání se dědictví za pozůstalostního řízení čís. 9213.
— — byl-li narovnán také nárok třetí osoby jako případného pozůstalostního věřitele, nešlo o slib darovací, jenž by vyžadoval formy notářského spisu čís. 10.046.
— — otázka, zda a jaká byla mezi svéprávnými uzavřena, a zda a pokud jest závazná, jest věcí dědiců, jíž si ji musí po případě vyříditi sporem, její řešení není věcí pozůstalostního soudu čís. 10.876.
— — výklad dědické dohody, podle níž byla převzata aktiva pozůstalosti s podmínkou, že přejímatel uhradí pasiva, že vyplatí dětem zůstavitelovým určité dědické podíly a že svého času odevzdá nemovitosti jednomu z dětí za tutéž přejímací cenu, za niž je převzal čís. 11.091.
— — bylo-li pozůstalostní jmění zatajeno soudu pozůstalostnímu a zároveň poručenskému, není nezletilec vázán dohodou; to, že poručenský soud schválil smír, o sobě nestačí čís. 11.266.
— — není nezákonností, nepřijal-li soud dodatečnou dědickou přihlášku dědice, jenž prohlásil, že nečiní nároky na pozůstalost a jenž se vzdal dědických práv ve prospěch jiného bez jakékoliv výhrady; okolnost, že se tak stalo mimosoudní dohodou s osobou, která dohodu nedodržela, nelze uplatňovati v nesporném řízení; teprve, kdyby sporem bylo odklizeno prohlášení dědice o zřeknutí se dědictví, mohl by žádati za nové projednání pozůstalosti čís. 11.859.
— — dědic, zřeknuv se dědictví, pozbyl práva, by s ním pozůstalost byla projednána, a není dotčen výrokem pozůstalostního soudu, jímž byl jeho návrh na dodatečné projednání pozůstalosti zamítnut čís. 11.859.
— — před odevzdáním pozůstalosti dohoda o rozdělení pozůstalostního jmění nebo některé jeho části není neplatná s hlediska § 797 obč. zák. čís. 11.555.
— — převzetí celého pozůstalostního dluhu jedním dědicem; pokud tento dědic nastupuje proti věřiteli jako jediný dědic čís. 11.585.

— — pohledávka z odkazu a z dědické dohody v pozůstalosti jest nárokem obligačním, nikoliv věcným a nečiní nepřípustnou exekuci na nemovitost, na níž jest právem zástavním zajištěna; lhostejno, že se vklad zástavního práva pro pohledávku vymáhajícího věřitele na pozůstalostní nemovitost před vkladem práva vlastnického pro dědice stal neprávem čís. 13.063.

— **přihláška** viz pozůstalost.

— **smlouva:** předpis § 1254 obč. zák. dotýká se jen ustanovení, jímž byl druhý manžel ustanoven dědicem čís. 8747.

— — sepsaná ve formě notářského spisu není veřejným notářským posledním pořízením; notář nemusí však připojiti k svému podpisu i doložku, že podpisuje jako svědek čís. 10.747.

— — přihlásil-li se k celé pozůstalosti pozůstalý manžel z dědické smlouvy, rodiče zůstavitelovy pak ze zákona, jest co do jedné čtvrtiny pozůstalosti poukázati na pořad práva pozůstalého manžela; co do zbývajících tří čtvrtin pak rodiče zůstavitelky čís. 10.747.

— — výklad ustanovení dědické smlouvy snoubenců, že, pozůstane-li po předemřelém z nastávajících manželů potomstvo, nastoupí posloupnost ze zákona, kdežto, kdyby zemřel jeden ze snoubenců bez potomstva, ustanovili se snoubenci navzájem za dědice veškerého svého jmění a mělo toto ustanovení za dědice býti co do tří čtvrtin pozůstalosti dědickou smlouvou a co do čtvrté čtvrtiny vzájemnou závětí čís. 11.118.

— — nárok zákonných dědiců na čtvrtinu pozůstalosti, jež musí zůstati volná podle § 1253 obč. zák., jest nárokem singulárním, představujícím peněžitý nárok obligační, který svou podstatou jest zvláštním zákonným odkazem čís. 11.615.

— — předpisu § 1253 obč. zák. neodporuje úmysl stran v dědické smlouvě, zanechati veškerou pozůstalost in natura pozůstalému manželu proti vyplacení peněžité částky zákonným dědicům předemřelého manžela čís. 11.615.

— — bylo-li v dědické smlouvě ujednáno, že pozůstalý z manželů dostane veškerou pozůstalost a vyplatí z ní peněžitou částku zákonnému dědici, jest zákonný dědic oprávněn požadovati jen čistou čtvrtinu pozůstalosti v penězích, v níž onen odkaz jemu určený jest již obsažen čís. 11.615.

— **žaloba** viz žaloba dědická.

Dědický důvod viz pozůstalost (dědická přihláška).

— **podíl:** stala-li se za projednání pozůstalosti mezi dědici spornou otázka vpočtení, není úkolem pozůstalostního soudu řešiti otázku, co a kterému dědici se má vpočítati do jeho dědického podílu, nýbrž jest věcí dědiců, by si sporné vpočítání provedli žalobou čís. 11.890.

Dědictví: odkaz viz tamže.

— oddělení jeho viz oddělení jmění.

— odúmrť viz tamže.

Dělení společné věci viz společenství statků.

— **škody** viz náhrada škody.

Dělnické pojištění viz pojištění.

Dělník skladištní: pokud není obchodním pomocníkem a není podroben pensijnímu pojištění čís. 9655.

— **zemědělský** (nař. čís. 224/1860 ř. zák.): není jím cihlářský mistr čís. 9703.

— — paritní komise viz rozhodčí soud.

Dělitelný dluh: solidární dluh viz solidárnost závazku.

— byl-li jeden ze žalovaných již pravoplatně uznán povinným nikoliv rukou společnou a nerozdílnou zaplatiti celý dělitelný dluh, jest ve výroku odsuzujícím druhého žalovaného k zaplacení celého dluhu uvésti, že k zaplacení téhož dluhu byl již odsouzen prvý žalovaný čís. 12.541.

Dětský domov státní viz dítě manželské.

Diagnosa lékařská mylná: škůdce není povinen náhradou škody za duševní muka poškozeného jí vyvolaná čís. 9748.

Diety: vojenského zaměstnance (výnos ministerské rady čís. 13.182/1919); pokud byla státní správa oprávněna je odvolati čís. 9852.

— úředníka ministerstva zahraničí v Americe; nárok na diety není nárokem na odškodnění; nárok na placení diet jen v dolarech čís. 12.073.

Diferenční obchod viz hra a sázka.

Díl povinný: pozůstalostní inventář viz inventář.

— odhad viz tamže.

— **podstata a uplatňování nároku:** je-li nepominutelný dědic ustanoven za dědice podílu pozůstalosti, přísluší mu nárok na poměrnou část pozůstalosti, nikoliv jen nárok na peněžitou hodnotu této části pozůstalosti; obmezení nařízené zůstavitelem platí jen pro část převyšující povinný díl čís. 8715.

— ustanovení zůstavitele, vydědivšího syna ve prospěch vnuků, že povinný díl odkazuje synovým dětem, nyní žijícím i těm, kteří se později narodí, jakmile nabudou zletilosti; způsob uplatňování nároku vnukem, nabyvším zletilosti, v takovém případě čís. 8827.

— nárok naň jest pohledávkou; práva nepominutelného dědice; pokud se jím nesmí zabývati pozůstalostní soud čís. 9266.

— nepominutelný dědic nevzdal se nároku na něho, přihlásil-li se, popřev závěť, ze zákona; jest oprávněn domáhati se oddělení jmění čís. 9379.

— nelze v mimosporném řízení rozhodovati o tom, zda jest nárok nepominutelného dědice na povinný díl, byl-li povolaným dědicem popřen, po právu čili nic, aniž o tom, zda je nárok na povinný díl dělitelný čís. 10.329.

— nepominutelný dědic není ve skutečnosti dědicem, nýbrž jen pozůstalostním věřitelem; proti komu (proti pozůstalosti, čí proti dědici) má směřovati jeho žaloba na zaplacení peníze odpovídajícího povinnému dílu čís. 10.755.

— žaloba domáhající se proti universálnímu dědici zjištění, že žalobci přísluší nárok »na vyměření a vydání povinného dílu a že žalovaný jest povinen vydati žalobci povinný díl z pozůstalosti«, jest žalobou určovací, nejde-li o zaplacení určité peněžité částky, odpovídající výši povinného dílu čís. 13.041.

— jediný dědic ze závěti, jenž neuznal nárok nepominutelného dědice na povinný díl, jest pasivně oprávněn i před odevzdáním pozůstalosti k žalobě nepominutelného dědice o zjištění, že má nárok na povinný díl čís. 13.041.

— **vyměření** povinného dílu z pozůstalosti, jejíž nemovitosti jsou zabrány čís. 9074.

— výpočet povinného dílu zletilého nepominutelného dědice, práva takového dědice, poukázání na pořad práva s návrhem, by mu byl vypočten povinný díl čís. 9360.

— obdržel-li nepominutelný dědic jako dědic ze závěti celou pozůstalost, avšak zatíženou požívacím právem čís. 11.220.

— **doplnění jeho:** řešení otázky, v jakém rozsahu přísluší svéprávnému nepominutelnému dědici nárok na doplnění povinného dílu, nespadá do působnosti nesporného soudce a nesmí o ní nesporný soudce rozhodovati ani v usnesení, jímž rozhodoval podle §§ 109 a 112 nesp. říz. o předloženém soupisu; jest věcí dědice, by za pozůstalostního řízení použil práv příslušejících mu podle §§ 784, 804 a 812 obč. zák. čís. 11.443.

— **zkrácení jeho darováním:** lhostejno, že žaloba podle § 951 obč. zák. zní přímo na zaplacení schodku, nevznesl-li žalovaný v tomto směru námitky čís. 9551.

— započtení majetku, jehož se dostalo nepominutelné dědičce od třetí osoby (děda) proto, že se zůstavitelka (matka) vzdala nároku na majetek jen proto, by tím nepominutelná dědička obdržela část věna čís. 9551.

— hodnotu odevzdaných nemovitostí jest určiti vždy k době odevzdání, třebas byly zatíženy břemenem (požíváním zůstavitelovým), jež dodatečně odpadlo čís. 9551.

— uplatňování nároku na vpočtění daru podle § 785 obč. zák. u pozůstalostního

soudu, není-li pozůstalostní řízení dosud skončeno čís. 9578.
— nepominutelný dědic jest oprávněn žádati, by byly v nesporném řízení odhadnuty nemovitosti zůstavitelem za živa postoupené čís. 9578.
— povšechné popření, že nejde o zastřené darování, není ještě důvodem k odkázání věci na pořad práva čís. 9578.
— způsob odhadu, nesvolí-li vlastníci darovaných nemovitostí, již nejsou účastni pozůstalostního řízení, by soudní komisař vkročil při odhadu na ony nemovitosti čís. 9578.
— za života zůstavitelova nemá nepominutelný dědic právní zájem na zjištění, že odstupní smlouva byla darováním čís. 9639.
— nebyl-li dosud v pozůstalostním řízení určen, a není-li dosud jisto, zda a pokud stačí k úhradě pozůstalost, jest předčasnou žaloba nepominutelného dědice proti obdařeným o doplnění povinného dílu čís. 11.401.
— o návrhu k pozůstalosti nepřihlášených svéprávných dítek zůstavitele za pozůstalostního řízení projednávaného na základě zákonné posloupnosti, by jim byl z pozůstalosti vyměřen povinný díl podle § 785 obč. zák. za započtení darování učiněných zůstavitelem za jeho života ve prospěch jiných dítek, nelze jednati v pozůstalostním řízení, nýbrž jest návrh odkázati na pořad práva čís. 11.543.
— ustanovení § 951 obč. zák. nepředpokládá posloupnost z posledního pořízení; oprávnění k žalobě podle tohoto ustanovení přísluší zkrácenému nepominutelnému dědici i tehdy, jde-li o zákonnou posloupnost dědickou čís. 12.196.
— žalobu podle § 951 obč. zák., již se nepominutelný dědic domáhá na obdarovaném, by mu vydal darovanou nemovitost k uhrazení toho, co se mu nedostává na povinném dílu, nelze knihovně poznamenati čís. 12.416.
— důvod **vydědění** podle § 768 čís. 4 obč. zák. čís. 8879.
— přežil-li rodič právem vyděděný zůstavitele, mají jeho potomci právo na povinný díl, a to i za života svého rodiče, i po jeho smrti čís. 12.365.
— **podmínkou v § 778 obč. zák.,** »na nějž nebylo předem pamatováno«, nelze rozuměti, že zůstavitel musil nepominutelnému dědici něco zanechati, nýbrž jen, že naň ve svém posledním pořízení pamatoval, že učinil nějaké opatření ohledně nepominutelného dědice, ať tím, ať oním způsobem čís. 11.655.
— **exekuce naň:** dlužníkův nárok na povinný díl lze podle § 331 ex. ř. exekučně zabaviti a podle § 333 ex. ř. zpeněžiti čís. 10.552.
— náležitosti (§ 54 čís. 3 ex. ř.) návrhu na povolení exekuce čís. 11.456.

Dílčí dům: nejde o společenství, jež by bylo lze zrušiti podle § 830 obč. zák. veřejnou dražbou, je-li dům, jenž jest na venek jediným celkem, rozdělen na několik dílů, z nichž každý se skládá z určitých fysických částí domu a každý jest zapsán jako dílčí dům v jiné knihovní vložce pro jiného vlastníka čís. 12.361.
— **dluhopisy** viz dluhopisy dílčí.
— **rozsudek** viz rozsudek dílčí.

Dílenský podúředník železniční viz zaměstnanec železniční.

Dílo viz smlouva o dílo.

Disciplinární viz kárný.

Dispens: překážku manželství podle § 62 obč. zák. nelze ani podle československého právního řádu odstraniti dispensí podle § 83 obč. zák.; předpis § 96 obč. zák., podle něhož jen bezvinný manžel má právo domáhati se neplatnosti manželství, vztahuje se jen na překážky soukromoprávní, nikoliv i na veřejnoprávní čís. 13.107.

Dispoziční úkony stran v dovolacím řízení čís. 11.486.

Dissoluční smlouva viz společnost.

Distanční jízda viz pojištění proti povinnému ručení.
— **obchod:** či místní obchod? jest rozhodným, zda se podle úmyslu stran stalo zaslání zboží smluvní povinností prodatelovou; šlo o obchod místní, bylo-li kupiteli smluvně vyhraženo právo, by vyslal své zástupce, kteří by zboží kvalitativně prozkoušeli a převzali čís. 9017.
— — třebaže doprava šla na účet kupitelův a třebaže bylo zboží v prodatelově bydlišti ukázáno čís. 10.307.
— — nerozhoduje, kde se stalo právnické odevzdání zboží, nýbrž rozhoduje, že bylo zboží podle ujednání spolupůsobením třetí osoby (dráhy) odesláno prodatelem kupiteli; lhostejno, že doprava se dála na účet prodatele čís. 13.110.

Dítě: výživné viz tamže.
— legitimace viz tamže.
— náklad na ně podle § 1042 obč. zák. viz náklad.
— ochrana dětí v cizí péči a dětí nemanželských viz tamže.
— trestní soudnictví nad mládeží (zák. čís. 48/1931 sb. z. a n.) viz mládež.
— — pokud váže soud shodný údaj stran o věku žalujícího dítěte, jež prý svůj úraz spoluzavinilo čís. 12.017.
— — stát neručí za škodu, kterou utrpělo dítě svěřené dozoru státní opatrovny čís. 13.049.
— — **manželský původ:** rozsudek cizozemského soudu, jímž byl pravoplatně oduznán manželský původ zdejšího nezletilého příslušníka a zjištěno, že jest dítětem nemanželským; pokud působí i v tuzemsku čís. 10.409.
— — **§§ 156—158 obč. zák.:** věděl-li manžel v případě § 156 obč. zák. již v době sňatku o těhotenství, platí domněnka, že dítě jest původu manželského; manžel může však žalovati o oduznání manželského původu dítěte, při čemž ho stihá původní břímě, že není přirozeným otcem; předmětem tohoto důkazu není však nemožnost tělesného styku s matkou dítěte, nýbrž nemožnost zplození následkem nesoulože v kritické době čís. 11.040.
— — žalobu o oduznání manželského původu lze podati jen na opatrovníka ustanoveného k obhájení manželského původu, nikoliv proti dítěti samému čís. 8706.
— — uznal-li rozvedený manžel manželský původ dítěte narozeného po 300 dnech po rozvodu manželství od stolu a lože, následkem čehož bylo dítě zapsáno v matrice jako manželské, může o rodinném stavu dítěte býti rozhodnuto jen proti opatrovníku k obhájení manželského původu na žalobu osoby, kterou ustanovení §§ 158 a násl. obč. zák. k tomu označuje za oprávněnou čís. 8743.
— — o návrhu toho, kdo jest zapsán v křestní matrice jako manželský otec dítěte, narozeného po uplynutí 300 dnů po rozvodu manželství, by soud dítěti zřídil a vyslechl kolisního opatrovníka a opatřil, že zápis v matrice je nesprávný a že se opravuje a že dítě jest nemanželské a má obdržeti poručníka s ostatními důsledky zákona — jest jednati v nesporném řízení čís. 11.832.
— — neplatí-li o dítěti zákonná domněnka manželského původu, nelze se domáhati žalobou oduznání jeho manželského původu, třebas jest v matrice zapsáno jako manželské dítě čís. 12.614.
— — stačí, prokáže-li manžel matky dítěte, že nedošlo v kritické době k pohlavním stykům mezi ním a manželkou; je-li zjištěno, že matka dítěte neměla v kritické době pohlavní styky se svým manželem, je-li však i zjištěno, že matka dítěte neměla do narození dítěte pohlavní styk kromě se svým manželem i s jiným mužem, jest vyslechnouti svědka — lékaře o tom, zda hledíc k organickému vývinu a k tělesnému založení matky dítěte, může dítě pocházeti ze soulože matky dítěte s jejím manželem několik dní před nejzazší hranicí kritické doby čís. 12.068.
— — pokud nelze se dovolacímu soudu zabývati otázkou, zda přichází v úvahu dvorský dekret ze dne 15. června 1835, čís. 39 sb. z. s. čís. 12.972.

— — ten, kdo popírá, že žaloba byla podána v zákonné lhůtě, jest povinen vésti o tom důkaz proti žalujícímu manželi matky dítěte čís. 12.972.

— — počátek lhůty k žalobě o oduznání manž. původu dnem, kdy manžel zvěděl o narození dítěte, nikoliv dnem, kdy pojal podezření, že dítě není jeho čís. 8706; — bez ohledu, kdy se přesvědčil, že dítě není jeho čís. 9336.

— — »obdrženou zprávou« v § 158 obč. zák. jest rozuměti určitou vědomost manželovu o tom, že dítko jeho manželky přišlo na svět, nevyžaduje se však, by manžel zvěděl i o tom, že se dítě narodilo v zákonné lhůtě podle § 138 obč. zák., pokud se týče podle dvorního dekretu ze dne 15. června 1835 čís. 39 sb. z. a n. čís. 10.969.

— — svědectví matčino lze ve spojení s jinými průvody vzíti za podklad rozhodnutí o oduznání manželského původu dítěte čís. 12.972.

— — omezenost průkaznosti matčiny výpovědi se nevztahuje na okolnost, zda žalobce zachoval tříměsíční lhůtu stanovenou zákonem k žalobě o oduznání manželského původu dítěte čís. 12.972.

— — důkaz zkouškou krve jest přípustným i při žalobě o oduznání manželského původu podle § 158 obč. zák. čís. 10.371.

— — prohlásila-li v řízení o žalobě o oduznání manželského původu dětí matka dětí, že nepřipustí krevní zkoušku na dětech, nelze důkaz ten provésti; souhlas žalujícího manžela matky dětí nemá tu význam čís. 12.164.

— — **§ 159 obč. zák.:** k žalobě dítěte o popření manželského původu (§ 159 obč. zák.) se vyhledává, by manžel byl od narození dítěte nezvěstný tak, že jeho pobyt nelze při náležité snaze vyšetřiti čís. 10.316.

— — byl-li manžel matky dítěte duševně chorý, má jen jeho opatrovník popěrné právo se lhůtou úplně samostatnou; zemřel-li manžel matky dítěte před uplynutím popěrné lhůty opatrovníka pokud se týče dříve, než začala popěrná lhůta pro opatrovníka, přísluší popěrné právo dítěti čís. 11.955.

— — **§ 160 obč. zák.:** pokud děti z neplatného manželství se považují za děti manželské čís. 8870.

— **manželské:** otcovská moc viz otec.

— — rodiče nemají právní nárok na to, by jim bylo dítě před dosažením patnáctého roku vydáno ze státního dětského domova (zák. čl. XXI:1901) čís. 9731.

— — pověřila-li matka o své újmě a bez nutné příčiny léčením dítěte jiného lékaře než lékaře nemocenské pojišťovny, na nějž mělo dítě nárok, nemůže požadovati náhradu od otce dítěte (§ 1042 obč. zák.) čís. 10.154.

— — manželská matka není oprávněna, by při onemocnění dítěte určila, komu jest léčení svěřiti čís. 10.154.

— — **§ 142 obč. zák.:** k tomu, by děti byly ponechány matce, se nevyhledává, by nastal některý z případů § 178 obč. zák. čís. 10.265.

— — i při faktickém zrušení manželského společenství: předpisu § 142 obč. zák. jest použíti obdobně i v případech, kde se manželé rozejdou bez rozvodu nebo rozluky čís. 8989, 9572, 9941, 10.040, 10.265, 11.982.

— — i úmluva nerozvedených, nýbrž jen fakticky spolu nežijících manželů o výchově a výživě dětí podléhá schválení opatrovnického soudu čís. 12.443.

— — komu jest dítě svěřiti: nerozhoduje nárok toho neb onoho manžela, nýbrž jen prospěch a blaho dítěte čís. 10.265.

— — i když manželství nebylo ještě rozvedeno nebo rozloučeno, jest řešiti otázku, zda dítě má zůstati ve výchově matčině, výhradně tak, by to vyhovovalo zájmům dítěte; blaho dítěte, jež ještě nedosáhlo jednoho roku svého věku, vyžaduje, by zůstalo ve výchově matčině čís. 9941.

— — vůdčí zásadou při řešení otázky, u koho mají býti manželské děti vychovávány, jest jen jejich zájem a prospěch, i tělesný i mravní, ať jsou na živu oba rodiče, nebo jen jeden z nich čís. 11.455.

— — není zřejmou protizákonností, bylo-li dítě přisouzeno jednomu z rodičů za trvání faktického rozloučení manželského společenství, o jehož zavinění není ještě manželským sporem rozhodnuto čís. 10.040.

— — není nezákonností (§ 46/2 nesp. zák.), upravil-li soud styky jednoho z rodičů s dítětem, nežili-li rodiče dítěte spolu a jsou-li ve sporu o rozvod manželství; případnou nevhodnost soudního opatření co do styků rodičů s dítětem nelze podřaditi pod pojem »nezákonnosti« čís. 11.466.

— — byly-li děti soudním výrokem svěřeny do péče a výchovy matky, nemůže jí býti její nárok, podržeti děti, odňat ochotou děda vzíti děti k sobě do domácnosti čís. 11.914.

— — předpis nevylučuje, by soud neučinil v zájmu dítěte výjimečné opatření, že nemají býti ve výchově ani u otce, ani u matky, nýbrž jinde čís. 12.099; — u děda čís. 12.248.

— — jest důvodem k odnětí nezletilé dcery z výchovy matky, jež žije se ženatým mužem a snaží se dítě jeho pravému otci odcizíti tím, že je nutí, by jejího druha nazývalo otcem čís. 12.248.

— — v tom, že nižší soudy odepřely otci vydati jeho manželské dítě, ač prý po úmrtí matky dítěte výchova dítěte a péče o ně náleží jen jemu jako manželskému otci, nelze spatřovati »nezákonnost« ve smyslu § 46 (2) zákona ze dne 19. června 1931, čís. 100 sb. z. a n. čís. 12.707.

— — řízení: i když rodiče nejsou ještě rozvedeni nebo rozloučeni, avšak manželské společenství jest již fakticky zrušeno, jest v nesporném řízení rozhodnouti o tom, komu z rodičů mají býti děti přenechány čís. 8989.

— — otázku, zda dítě bylo manželskému otci po právu odebráno, jest řešiti v nesporném řízení čís. 9572, — nelze ji řešiti v řízení o placení výživného čís. 9941.

— — převzala-li manželka na místě manžela výživu dítka a manžel se zavázal přispívati manželce na tuto výživu a dal tento nárok knihovně zajistiti, šlo o dohodu podle § 142, prvý odstavec, obč. zák. a jest o návrhu manžela, by nárok proti němu byl zajištěn jiným způsobem, jednati a rozhodovati v řízení nesporném čís. 10.493.

— — dětem jest stanoviti opatrovníka k ochraně jich zájmů čís. 10.265.

— — »třetí osobou« ve smyslu § 36 (4) zák. čís. 100/1931 jest i účastník řízení; najmě jest jím matka, byl-li zamítnut návrh otce, by mu bylo dítě předáno do výchovy čís. 12.559.

— — bylo-li již pravoplatně rozhodnuto o tom, u koho z rodičů má býti dítě vychováváno, a o výši výživného, nebyl opatrovnický soud oprávněn, aby k oznámení o rozluce rodičů o výchově dítka a o placení výživného znovu rozhodoval; učinil-li tak přece, jest opodstatněna zmatečnost podle § 41 odst. (2) písm. e) zák. čís. 100/1931 sb. z. a n. a jest zrušiti všechna usnesení opatrovnickým soudem v tomto směru vydaná čís. 12.855.

— — tuzemský soud, u něhož manželský otec nezletilých dětí měl obecné sudiště v době podání návrhu rodičů na vydání dětí, jest příslušným rozhodnouti o tomto návrhu, i když děti byly v době podání návrhu ve Francii čís. 10.220.

— — má-li otec cizozemec (příslušník Spojených Států Amerických) i manželské dítě v tuzemsku řádné bydliště, nelze použíti § 183 nesp. pat., nýbrž jest oprávněn rozhodnouti o tom, komu z rodičů jest ponechati dítě ve výživě, příslušný tuzemský soud čís. 11.720.

— — exekuce: usnesení opatrovnického soudu, jímž nařízeno odevzdání dítěte jednomu z manželských rodičů, nelze vynucovati podle § 354 ex. ř., nýbrž podle § 19 nesp. říz. čís. 9490.

— — usnesení, jímž jest na otci vynucováno odevzdání nezl. syna do vý-

chovy a výživy matky, jest nezákonné, jeví-li dítě proti tomuto odevzdání živelní odpor; opatření soudu, je-li odpor dítěte proti matce živen otcem čís. 12.046.

— — na základě usnesení opatrovnického soudu podle § 142 obč. zák. vydaného podle dohody manželů, jímž bylo manželi uloženo, by vydal své manželce nezletilého syna a platil »téže« na jeho výchovu a výživu výživné, nemůže vésti exekuci k vydobytí výživného nyní již zletilý syn, nejednala-li matka, sjednávajíc dohodu, jako opatrovnice tehdy nezletilého syna, nýbrž vlastním jménem čís. 12.807.

— — **§ 145 obč. zák.:** ustanovení, podle něhož jsou rodiče oprávněni uprchlé děti zpět požadovati a prchnuvši s vrchnostenskou pomocí zpět přivésti, týká se všech dětí podléhajících otcovské moci bez rozdílu, zda jde o dítě nejvýše osmnáctileté, či starší; ustanovení nelze však použíti, kdyby se prospěchu dítěte z jakéhokoliv důvodu příčilo, by bylo drženo v domácnosti rodičů; otázka prospěchu dítěte jest otázkou právní, po případě otázkou přiměřenosti (§ 46 (2) zák. čís. 100/1931 sb. z. a n.) čís. 11.827.

— **nemanželské:** zjištění a uznání otcovství viz otec nemanželský.

— — matka nemá výhradné právo určiti dítěti směr jeho výchovy a povolání; při nákladnějších opatřeních na výchovu nemůže býti rozhodováno bez výslechu otce; bylo-li na úhradu veškerých nákladů výživy, výchovy a zaopatření složeno odbytné čís. 10.101.

— — nem. otec nemá po smrti nem. matky bezpodmínečné právo, chovati u sebe dítě, nýbrž rozhoduje vždy jen zájem dítěte o tom, u koho má dítě býti ve výchově a výživě, nikoliv zájem nem. otce, aniž přání poručníka čís. 10.559.

— — jde-li o rozhodnutí, komu má býti nemanželské dítě, jehož matka zemřela, dáno do výživy a výchovy, zda nejbližší pokrevní příbuzné, babičce, v jejíž výživě a výchově dosud jest, či nemanželskému otci, jest babičku pokládati za účastnici nesporného řízení oprávněnou k rekursu čís. 12.678.

— — nemanželský otec nemusí býti slyšen o tom, k jakému povolání má býti nemanželské dítě určeno čís. 12.558.

— — usnesení poručenského soudu o způsobu dalšího vychování nemanželského dítěte, zejména o tom, zda se má věnovati studiím čili nic, víže sice poručníka, matku dítěte i dítě samo, nikoliv však jeho otce ani procesní soud v otázce, zda otec, jemuž byla původně uložena vyživovací povinnost rozsudkem, jest povinen hraditi zvýšené náklady za tuto výchovu čís. 12.506.

— **nezplozené:** nezpůsobilost k právům čís. 10.206.

— — dítě ještě nenarozené, avšak již počaté pokládá se za narozené, pokud jde o jeho vlastní práva (nárok podle § 1327 obč. zák.) čís. 12.640.

— — nezplozenému potomstvu nelze uděliti příklep čís. 9183.

Divadelní místnosti: nájem či pacht? čís. 11.102.

Dividenda viz společnost akciová.

Dlaždičská práce: pokud obec jako spolupodnikatelka byla povinna postarati se včasně o materiál potřebný k výkonu těchto prací; hospodářský správce je jen zřízencem obce (§ 1315 obč. zák.) čís. 9546.

Dluh: placení viz tamže.

— — převzetí jeho viz převzetí dluhu.

— — složení na soudě viz tamže.

— **cizí** viz placení.

— **dělitelný** viz dělitelný dluh.

— **hypotekární** viz hypoteka, zástavní právo.

— **knihovní:** převzetí jeho viz převzetí dluhu.

— — depurační povinnost viz tamže.

— — jinak viz dražba vnucená nemovitosti.

— **korreální** viz solidárnost závazku.

— **obtížnější** viz placení.

— **osobní:** na osobním dlužníku lze se domáhati zaplacení celé pohledávky, třebas část jeho dluhu byla zajištěna hypotekárním závazkem třetích osob čís. 10.475.

— — zástavní dlužník nemůže proti zástavnímu věřiteli použíti námitek nepříslušejících osobnímu dlužníku čís. 11.278.

— — zástavní dlužník jest oprávněn uplatňovati proti správnosti a výši dluhu veškeré námitky, ač osobní dlužník dluh v tom i onom směru uznal, ba byl dokonce pravoplatně odsouzen k zaplacení dluhu čís. 9161.

— **odnosný,** platí-li dlužník na poukaz věřitele složenkou čís. 11.011.

— — směnečný dluh jest dluhem odběrným čís. 11.081.

— — výklad úmluvy, podle níž si měl věřitel docházeti pro splátky v den dospělosti čís. 11.125.

— — vyrovnáním nemění se nic na povaze směnečného dluhu jako dluhu odnosného čís. 11.645.

— — donosný dluh pojistníka změnil se podle § 24 druhé věty zákona o pojišťovací smlouvě v dluh odběrný tím, že pojistitel zasílal pojistníku po čtyři po sobě jdoucí lhůty složenky k použití při placení ročních premií čís. 12.718.

— **pozůstalostní:** ručení dědice za něj viz dědic.

— **směnečný** viz směnka.

— **solidární** viz solidárnost dluhu.

— **zástavní** viz dluh osobní, zástavní právo.

Dluhopisy dílčí: zněly-li prioritní obligace na marky říšské měny, aniž byla do nich pojata doložka zlatá, nýbrž bylo v nich jen povšechně řečeno, že dlužník může v tuzemsku platiti podle své volby i v markách i v tuzemské měně penězem odpovídajícím kursovní hodnotě marky, — stačí, složil-li dlužník na soudě peníz v Kč odpovídající kursu marek v čase složení čís. 9519.

— — hypotekární dlužník, jenž zapravil dluh, jest oprávněn domáhati se na opatrovníku majitelů prioritních obligací vydání výmazné kvitance čís. 9519.

— **náhradní, odškodňovací** (zák. čís. 216/1924 sb. z. a n.) viz válečná půjčka.

Dny na poště viz lhůta podle § 89 org. zák.

Doba čekací viz pojištění smluvní.

— **pracovní osmihodinná** (zák. čís. 91/1918 sb. z. a n.):

— — podle zák. čís. 91/1918 nelze ani zaměstnance zastávající místo dohlížitelské nebo ředitelské nebo místo důvěry zásadně, jen pro tuto jejich vlastnost, vylučovati z ochrany zákona čís. 9977.

— — z ochrany zákona nelze zásadně vyloučiti zaměstnance, zastávající místo dohlížitelské nebo místo vyžadující důvěru čís. 10.317.

— — hajný ve státních lesích, který má denní, týdenní nebo měsíční plat, není vyňat z ochrany zákona o osmihodinné pracovní době čís. 12.996.

— — **§ 1 zák.:** je-li úmluva odporující § 1 (1) zák. nicotnou a byla-li ujednána úhrnková mzda za celou pracovní dobu, jest nicotností zasažena celá služební smlouva a nutno vše uvésti do předešlého stavu; v takovém případě nelze ovšem vrátiti služby a byl-li zaměstnanec za veškeré práce náležitě odměněn, není obohacení na straně zaměstnavatele čís. 8717.

— — veřejné obecní jatky nelze pokládati ani za podnik podrobený živnostenskému řádu ani za podnik po živnostensku provozovaný ve smyslu § 1/1 zák.; pokud předpisy zákona čís. 91/1918 se nevztahují na obecní zaměstnance, zvláště na dozorce veřejných obecních jatek čís. 11.301.

— — **§ 3 zák.:** předpisem § 3/2 zákona jest závazně stanovena minimální výměra pracovních přestávek k oddechu, kdežto jinak ponechává zákon

v § 3/1 stanovení pevných přestávek volné dohodě; nedošlo-li ke zvláštní dohodě, platí jen ustanovení § 3/2 zák. čís. 11.409.

— — **§ 4 zák.:** povolení nepřetržitého provozu (ve sladovnách) znamená, že podniku jest dovoleno jako výjimka z dvaatřicetihodinového klidu stanoveného v § 4 zákona, by k vůli vystřídání směn prodloužil denní, pokud se týče týdenní pracovní dobu, stanovenou v § 1 zákona, pod podmínkou, že dvaatřicetihodinový klid případně zaměstnanci vždy aspoň třetí týden na neděli, a že hodiny, o něž při střídání zaměstnanců práce v týdnu bude přesahovati 48 hodin, budou jim při výplatě mzdy počítány jako práce přes čas čís. 13.038.

— — **§§ 6, 7 zák.: práce přes čas:** úmluva o nedovolené práci přes čas jest nicotná a nezávazná čís. 10.504.

— — bylo-li rozhodování o tom, zda má býti pracováno přes čas, vyhraženo představenstvu společenstva, bylo odňato libovůli zaměstnance, by pracoval přes čas bez výslovného příkazu představenstva; ve volnosti vyhražené zaměstnanci, by si zařídil dobu přístupnosti obchodu podle místních poměrů, nelze ještě spatřovati příkaz představenstva k práci přes čas čís. 11.165.

— — pokud není nicotná smlouva polira o vícepracích čís. 9305.

— — **odměna za práci přes čas:** prvním předpokladem odměny za práci přes čas jest, že práce přes čas byla skutečně vykonána čís. 9492.

— — z § 6 (4) zák. nelze vyvozovati, že zaměstnanec nemá na ni nárok, pokud převyšovala 240 hodin přes čas ročně čís. 9603.

— — výše odměny: nepřísluší vyšší než za práce v pravidelné pracovní době; rozhoduje úmluva; není-li jí, přiměřený plat čís. 9505.

— — za práci přes čas nemusí býti placena zvýšená mzda, nýbrž se vyžaduje jen, by práce přes čas byla odměňována zvlášť; co do výše odměny rozhodne především úmluva stran a, kdyby jí nebylo, jest pokládati přiměřený plat za vymíněný čís. 10.076.

— — smluvená, úhrnková odměna: byla-li by smlouva o úhrnkovou odměnu nicotná, byla by zasažena nicotností celá smlouva a, ježto v případě splnění smlouvy nelze již vše uvésti v předešlý stav, záleží na tom, zda se zaměstnanci dostalo za práci náležité odměny; stačí, byla-li odměna zaměstnanci za práci podle rozsahu práce zvyšována a zaměstnanec byl s ní spokojen čís. 9817.

— — pokud jest míti za to, že zaměstnanec přijímal smluvenou týdenní mzdu na úplnou úhradu za veškeré práce, tudíž i za práce přes čas čís. 8818.

— — lze umluviti, i konkludentním činem, že odměna za práci přes čas jest zahrnuta v úhrnkové ujednané mzdě; pokud tomu tak jest, přijímal-li zaměstnanec mzdu po delší dobu bez výhrady čís. 10.226.

— — tím, že zaměstnanec, počav pracovati přes čas, přijal vyšší služné, došlo mezi stranami k úmluvě o paušalování odměny čís. 10.317.

— — byl-li zaměstnanec za všechnu práci, již vykonal, odměněn podle počtu vyrobených kusů, nemá nárok na další zvláštní odměnu za to, že na zhotovení kusů pracoval déle než osm hodin denně čís. 11.115.

— — paušalování odměny za práce přes čas tím způsobem, že odměna za případné práce přes čas jest zahrnuta ve smluvené odměně za veškeré práce, jež jest zaměstnanec povinen konati podle služební smlouvy, není zakázáno a jest přípustným a vhodným způsobem odměňování služeb, které nelze pro jich měnivost ohraničiti určitým počtem pracovních hodin a které zaměstnavatel nemůže spolehlivě kontrolovati čís. 12.996.

— — odměna za nedovolené práce přes čas čís. 12.158.

— — za nedovolené práce přes čas může se zaměstnance domáhati jen náhrady škody čís. 10.226.

— — předpisy § 6 (3) a § 7 (4) zák. předpokládají, že mzda byla ujednána za pracovní dobu osm hodin nepřevyšující a že práce přes čas byly konány se svolením příslušných orgánů správních čís. 8818.

— — ustanovení kolektivní smlouvy, podle níž jest honorovati jen ony práce přes čas, jež byly nařízeny představenstvem zaměstnavatele, nepříčí se zákonu; nemá nároku na odměnu, kdo pracoval přes čas přes nařízení představenstva čís. 9368.

— — zaměstnanec nemůže se domáhati úplaty za ně, konal-li je z vlastního popudu bez příkazu a vědomí zaměstnavatele a neschválil-li je zaměstnavatel ani dodatečně čís. 10.504.

— — úmluva o nedovolené práci přes čas jest nicotná a nezávazná a nemůže z ní býti vyvozován smluvní nárok na odměnu, nýbrž zbývá jen žaloba o náhradu škody a z bezdůvodného obohacení; určení výše odškodného podle § 273 c. ř. s. čís. 10.504.

— — při nedovolených pracích přes čas jest zaměstnanec oprávněn, domáhati se náhrady pro bezdůvodné obohacení zaměstnavatelovo, z něhož mu vzešla újma; stačí, přednesl-li žalobce ve sporu a nabídl o tom důkazy, že vykonal pro žalovaného jako svého zaměstnavatele práci v pracovních hodinách přes čas a že za ně neobdržel zaplaceno, a domáhal-li se na žalovaném, by mu za ně zaplatil čís. 13.131.

— — od náhrady, přiznané zaměstnanci pro bezdůvodné obohacení zaměstnavatelovo neplacenou prací přes čas, jest odpočítati, co zaměstnavatel zaplatil za zaměstnance na pojišťovacích příspěvcích, oznámiv mu předem a bez jeho odporu, že takto budou odměněny práce přes čas čís. 10.889.

— — pokud postačí žalobcův přednes k opodstatnění žalobního nároku na odměnu za práci přes čas s hlediska bezdůvodného obohacení zaměstnavatele i s hlediska poškození zaměstnance čís. 12.158.

— — vzdání se nároku po skončení služebního poměru přípustné čís. 9399.

— — různé: k nároku na odměnu za práci přes čas nevztahuje se § 1162 b) ani § 1162 d) obč. zák. čís. 8896.

— — nárok na odměnu za práci přes čas jest nárokem ze mzdy a promlčuje se ve třech létech čís. 9413.

— — spor o doplatek mzdy za práci přes čas jest věcí prázdninovou čís. 9335.

— — domáháno-li se odměny za práci přes čas a odškodného za nenastoupenou dovolenou podle zákona čís. 67/1925, jest co do přípustnosti dovolání považovati oba nároky za celek čís. 9505.

— — novou úpravou platů sekundárních lékařů země Moravské byly odměněny i práce přes osmihodinovou pracovní dobu čís. 11.968.

— — **§§ 8, 9 zák.:** noční práce nemusí býti zvláště odměňována čís. 10.076.

— — **§ 12 zák.:** náležitost »bydlení v domácnosti zaměstnavatelově« není podstatnou pro zařazení zaměstnanců pod § 12; vrátný patří do skupiny zaměstnanců ve smyslu § 12 (2) zák. čís. 8896.

— — ustanovení kolektivní smlouvy, jímž byla zákonná týdenní doba pracovní 48 hodin rozšířena na 60 hodin, neodporuje zákonu, pokud jde o zaměstnance, na něž se vztahuje § 12 zák.; vrátný v hotelu patří mezi zaměstnance podle § 12 zák.; stanovení výše odměny za práci přes čas soudem čís. 9127.

— — zahradnický pomocník v hotelu spadá pod § 12/1, domovník pod § 12/2 zák. čís. 9146.

— — zřízenec soukromé hlídací a zamykací společnosti, pověřený službou hlídače v průmyslovém podniku, spadá pod § 12 (2) čís. 9893.

— — vrátný v průmyslovém podniku patří do skupiny § 12 (2) zák. čís. 10.274.

— — noční hlídač továrního podniku patří do skupiny osob uvedených v § 12, druhý odstavec, zákona čís. 12.422.

— — použití druhého odstavce § 12 zák. není vyloučeno tím, že zaměstnanec koná hlídkovou službu v noci a že z 12 hodin odpočinku náležejících

zaměstnanci podle § 12 zák. nepřipadá aspoň 8 hodin na nepřetržitý noční klid čís. 12.422.
— — výnos ministerstva sociální péče ze dne 21. března 1919, čís. 4751/III-19, pokud ve vysvětlivkách k § 12 zák. uvádí, že pod ustanovení druhého odstavce § 12 jest počítati také ponocné atd., jest ve shodě s tímto zákonem čís. 12.422.
— — **Washingtonská smlouva** (čís. 80/1922 sb. z. a n.): její ustanovení mají jen potud vnitrozemskou platnost, pokud byla vtělena ve vnitrostátní zákonný předpis; nestačí vyhlášení smlouvy ve sbírce zákonů a nařízení čís. 9977.
— — příplatek aspoň 25% náleží jen za práce přes čas, povolené podle čl. 6 Washingtonské smlouvy buď podle zvláštních řádů nebo zákona čís. 91/1918 čís. 9894.
— — k ustanovení závěrečné věty čl. 6 smlouvy nelze přihlížeti, nebyla-li práce přes čas vůbec povolena čís. 10.074.

Doba zkušební viz smlouva služební.
Dobírka viz smlouva kupní (plnění prodatele), zasílatel (mezizasílatel).
Dobré mravy soutěže viz soutěž nekalá.
— jinak viz neplatnost smlouvy.
Dobrodiní inventáře viz dědic, pozůstalost (dědická přihláška).
Dobrovolná dražba viz dražba dobrovolná.
Dobrovolný rozvod manželství: soudní smír při něm viz smír soudní.
Dobytek: může býti předmětem obchodu podle čl. 271 čís. 1 obch. zák. čís. 9749.
— **železný:** podstata a hospodářský účel smlouvy čís. 11.170.
Dobývání ledu a písku z řeky viz voda.
Dodací lhůta viz doprava železniční (čl. 66 § 2 žel. přepr. ř.).
— **smlouva** viz smlouva kupní.
Dodatečná lhůta pro zaplacení pojišťovací premie viz pojištění smluvní.
— — jinak viz lhůta dodatečná.
Dodatečný zápis čís. 117/1929 sb. z. a n. viz soupis pohledávek.
Dodatečné plnění viz smlouva kupní.
— **projednání** pozůstalosti viz pozůstalost.
Dodatek k firmě viz firma.
— **k rekursu** viz stížnost.
Dodatky ve směnce: pokud nejsou na závadu její platnosti čís. 11.513.
Dodávka sukcesivní viz smlouva kupní.
Dohazovač viz neplatnost podle § 879 čís. 1 obč. zák.
Dohlédací stížnost: v oboru justiční správy; včítají se dny poštovní dopravy do lhůty čís. 9450.
— byl-li návrh, by bylo povoleno ofotografování poslední vůle, vyřízen presidiálně jako věc justiční správy čís. 13.050.
Dohoda dědická viz dědická dohoda.
— **o arbitráži** viz rozhodčí soud.
— **o příslušnosti** viz příslušnost podle § 104 j. n.
— **o výživném** viz výživné.
Dohodčí smlouva viz smlouva sprostředkovatelská.
Dohodnocení viz měna.
Doklady k přihláškám k rozvrhu viz dražba vnucená nemovitosti (§ 210 ex. ř.).
Dolování viz hory.
Doložka na faktuře viz faktura.
— **generální** viz soutěž nekalá.
— **konkurenční** mezi zaměstnancem a zaměstnavatelem, jíž se zaměstnanec obmezuje ve prospěch zaměstnavatele pro dobu po skončení služebního

poměru ve své výdělečné činnosti, přičí se dobrým mravům; i úmluva, že se zaměstnanci bude strhovati každý měsíc se mzdy určitá část a že peníze takto zadržené propadnou v případě nedodržení konkurenční doložky čís. 11.221.
— **loco továrny:** bylo-li dodáno ze skladiště továrny bližšího kupiteli, nemůže se prodatel na kupiteli domáhati zaplacení dovozného z továrny do skladiště čís. 11.970.
— **na řad:** není třeba, by byla uvedena výslovně, stačí, použije-li se obdobného výrazu, nikoliv však takového, jenž nasvědčuje papíru docela jiného druhu (rektapapíru s alternativní doložkou au porteur); nejde-li o listiny znějící na řad, lze převodní doložky na nich považovati jen za obyčejný postup čís. 11.619.
— **pravomoci** (§ 54/2 ex. ř.) viz exekuce.
— **průpadní** viz pojištění smluvní.
— **rebus sic stantibus:** zhodnocení viz měna.
— — při výživném viz výživné.
— — jen taková změna poměrů může míti vliv na závazek převzatý smírem, s níž strany, uzavírající smír, nemohly počítati a jež má nepochybný vliv na mohoucnost smluvníka k plnění převzatého závazku čís. 9987.
— **rukojemská** viz směnka.
— **sudištní** viz příslušnost podle § 88/2 j. n.
— **valutární:** ve vlastní směnce čís. 11.770.
— **v objednávce:** že ústní nebo písemná ujednání v objednávce neuvedená nemají platnost čís. 11.969.
— **vykonatelnosti:** podle § 175 zák. čís. 221/1924 viz pořad práva (sociální pojištění).
— — jinak viz daně přímé.

Domácí trh práce viz ochrana domácího trhu práce.
Domácnost manželů viz manželé.
Domek rodinný: věnem povinného čís. 9537.
Domicil ve směnce viz směnka.
Domnělé vlastnictví a žaloba zápůrčí čís. 12.204.
— — jest právem činícím výkon exekuce nepřípustným (§ 37 ex. ř.) čís. 9658.
Domov dětský státní viz dítě manželské.
Domovní prohlídka: podle důchodkového trestního zákona viz důchodkové trestní řízení.
— **řád:** jest součástí nájemní smlouvy čís. 10.651.
Domovník (zákon čís. 82/1920 sb. z. a n.): nároky jeho při bezdůvodném propuštění; určení výdělku soudem podle § 273 c. ř. s. čís. 9136.
— spadá pod § 12/2 zák. čís. 91/1918 sb. z. a n. čís. 9146.
— nezdatnost jeho čís. 9435.
— domovnický poměr a § 1116 a) obč. zák. čís. 9550.
— nemůže se brániti zadržovacím právem (§ 471 obč. zák.) proti odebrání bytu čís. 10.349.
— zdali jsou důležité důvody ke zrušení domovnického poměru bez výpovědi (§ 11 zák. čís. 82/1920), posoudí soud; jest důležitým důvodem, zdemoloval-li domovník betonové silo v závodě majitele domu čís. 10.349.
— předpis § 3 čís. 6 zák. čís. 45/1928 vztahuje se i na domovníky čís. 10.438.
— spory z domovnického poměru jsou prázdninovými věcmi podle § 224 čís. 7 nov. dosl. c. ř. s. čís. 10.470.
— spory z domovnického poměru mezi domovníky a majiteli domu patří (§ 49 čís. 6 j. n.) na okresní soud čís. 11.228.
— úmluva, podle níž se zavázal domovník platiti z obývané jím místnosti nájem, jest nicotná, a jest domovník oprávněn (§ 1431 obč. zák.), domáhati se na majiteli domu vrácení zaplacené činže čís. 11.667.

— lze platně uzavříti smlouvu, podle níž se domovník zavazuje konati za úhrnkovou odměnu vlastníku domu za trvání domovnického poměru i další služby k ryze domovnickým povinnostem nenáležející, jen tehdy, jsou-li tyto zvláštní služby v úhrnkové odměně přiměřeně honorovány; smlouva tomuto požadavku nehovící je podle § 879 obč. zák. nicotná; domovník může se domáhati náhrady za tyto zvláštní úkony na druhé straně, jimiž je tato obohacena, prokáže-li, že všemi výhodami mu udělenými nebyl v náležité výši odměněn, že mu totiž kromě úplaty za domovnické práce bylo méně zaplaceno, než činí mzda za tyto další úkony v místě obvyklá čís. 12.895.

— domovník má nárok na klíčné proti vlasníku domu jen, šlo-li o lidi jeho domácnosti nebo takové, kteří na jeho příkaz, s jeho svolením nebo v jeho zájmu se měli dostaviti do domu; dotčený nárok domovníkův lze jinak upraviti jen písemní smlouvou čís. 12.895.

Domovské právo: a občanství státní viz občanství státní.

Donosný dluh viz dluh donosný.

Donucení viz bázeň nespravedlivá.

Doplatek k dovoznému viz doprava železniční.

Doplatky členských podílů viz společenstvo.

Doplnění důkazů viz odvolání.

— **povinného dílu** viz díl povinný.

— **pozemkové knihy** (zák. čís. 46/1864 z. zák. pro Čechy) viz kniha pozemková.

— **rozsudku** viz rozsudek.

— **řízení** podle § 496 c. ř. s. viz odvolání.

— **směnky** viz směnka.

— **věna** viz věno.

— **žaloby:** jest v doplňovacím řízení podle § 496 čís. 2 c. ř. s. nepřípustnou novotou čís. 9705.

Doplňovací řízení viz odvolání.

Doprava autobusová viz živnost autodopravní.

— **poštovní:** včítání do lhůty viz lhůta podle § 89 org. zák.

— — jinak viz pošta.

— **železniční nákladní:** předpis § 903 obč. zák. platí i pro přepravní smlouvu železniční, najmě pro dodací lhůty, stanovené § 79 pepr. řádu z r. 1928 čís. 12.211.

— — i podle obchodního zákona i podle železničních přepravních řádů vyžaduje ručení železnice za škody, jež zboží utrpělo za dřívější přepravy, by železnice vstoupila do dřívější nákladní smlouvy podle původního nákladního listu čís. 10.779.

— — **dopravní řád čís. 203/1921 sb. z. a n.: § 57:** byl-li nákladní list vyplněn německy, má strana nárok na vypočítání dovozného podle tarifní položky, kam přepravované zboží náleží, podle úředně autorisovaného překladu tarifu, i když překlad nesouhlasí s českým původním textem čís. 9694.

— — — **§ 60:** nárok na přirážku pro nesprávné údaje ve výši dvojnásobného rozdílu dovozného i tehdy, když bylo omylem na dovozném předepsáno a vybráno tolik nebo více, než při správném vyplnění bylo vybrati čís. 9042.

— — — vypočítání dovozného, žádáno-li o přistavení poschoďového vozu pro dopravu dobytka; udání nesprávné váhy dobytka v takovém případě čís. 9042.

— — — nárok na zaplacení dovozného a na zaplacení přirážky k dovoznému, ano zásilky nebylo použito způsobem podmiňujícím použití výjimečné tarifní sazby, není nárokem ani podle § 70 žel. dopr. ř., ani podle § 60 žel. dopr. ř., může však býti odůvodněn tarifním předpisem čís. 8776.

— — — nelze žádati přirážku tam, kde nebyla smluvena nebo kde zvláštní předpis žel. dopr. ř. nebo tarifu neopravňuje k jejímu vybrání čís. 8776.

— — — oprávnění žádati doplatek na vybrané dovozné, ukáže-li se dodatečně, že podmínky slevy nebyly dodrženy a že podle vyhlášených tarifů a skutečného použití zboží mělo býti zaplaceno dovozné vyšší čís. 8776.

— — — **§ 61:** nákladní smlouva není sjednána teprve, když podací stanice přitiskne na nákladní list své razítko s denním datem, stačí, že bylo výpravně odevzdáno zboží a byl odevzdán nákladní list; není předepsáno, že se má razítko přitisknouti teprve po zvážení zboží nebo vagonu a po vypočtení dopravného podle sazebníku čís. 10.235.

— — — předpokladem vzniku nákladní smlouvy jest, že zboží a nákladní list převezme zřízenec výpravny dráhy, jenž jest ustanoven k tomu, by převzal k přepravě i zboží i nákladní list o něm čís. 10.235.

— — — ručení odesílatele za škodu, jež byla způsobena při skládání na nádražní rampě zboží, podávaného jeho zřízenci k přepravě čís. 9722.

— — — **§ 63:** převzetím nákladního listu, prohlídkou vagonu, zda jest normálně naložen zbožím, a příkazem k jeho zvážení bylo zboží drahou převzato k přepravě; lhostejno, že zboží nemohlo býti pro přetížení nádražní váhy ihned zváženo čís. 10.235.

— — — **§ 66:** nábytkový vůz jest pokládati za zboží odevzdané k dopravě jako každý jiný druh zboží a nelze o něm použíti předpisu § 66 žel. dopr. ř. čís. 11.702.

— — — **§ 70:** nárok na zaplacení dovozného a na zaplacení přirážky k dovoznému, ano zásilky nebylo použito způsobem podmiňujícím použití výjimečné tarifní sazby, není nárokem ani podle § 70, ani podle § 60, může však býti odůvodněn tarifním předpisem čís. 8776.

— — — **§ 74:** přirážky k dodací lhůtě podle vyhlášky čís. 103 a 104 z roku 1922 Věstníku pro železnice a plavbu nejsou neplatné pro porušení předpisu § 74 (3) čís. 4 žel. dopr. ř. čís. 9052.

— — — **§ 75:** provozní poruchou podle odst. (7) jest i porucha v přepravě jen jednotlivého vozu čís. 9052.

— — — **§ 86:** jest rozeznávati mezi škodou při normálních otřesech vozu následkem zvláštní přirozené křehkosti zboží a mezi škodou mimořádným. železnicí zaviněným prudkým nárazem vozu čís. 10.062.

— — — dopravováno-li zboží na otevřeném voze, není věcí dráhy, by prokázala, že škoda nastala z příčin ji vyviňujících, nýbrž se předpokládá, že škoda z okolností těch vzejíti mohla; důkazní břímě o vině dráhy čís. 11.702.

— — — **§ 94:** sproštění ručení železnic podle odst. (4) není omezeno na případ vyšší moci; železnici neukládá se tu větší bedlivost než bedlivost řádného obchodníka; otázka, zda železnice mohla odvrátiti událost zaviniviší překročení dodací lhůty, musí býti řešena v mezích technických a hospodářských možností dráhy čís. 9052.

— — — **§ 97:** skutečnost, že příjemce neuplatnil, odebíraje zboží, škodu vzniklou zaviněním železnice (prudkým nárazem vozu), nevylučuje, by škoda nebyla posuzována podle § 97 (2) čís. 4, nemohla-li býti při odběru zboží zpozorována čís. 10.062.

— — — § 97 (2) čís. 4 žel. dopr. ř., zjistil-li příjemce zásilky vajec, odebrané bez úředního ohledání, ač bylo zjevně patrno, že některá vejce jsou rozbitá, teprve po otevření beden, že rozsah škody jest větší, než bývá při normální přepravě čís. 10.062.

— — — odebral-li příjemce zásilku sestávající z více kusů a nepoznamenal-li v potvrzení o příjmu, že některé kusy chybí, platí celá zásilka za odebranou čís. 9257.

— — — **§ 98:** reklamovati jest oprávněn před převzetím nákladního listu příjemci odesílatel, po odevzdání příjemce; reklamace podaná jinou osobou nestaví promlčení; nařídil-li odesílatel dodatečným příkazem, by zásilka byla vydána jiné osobě než původnímu adresátovi, nedošlo k nové nákladní smlouvě, nýbrž nastala jen změna v osobě adresátově; přijetím zásilky novým adresátem přešlo na něho právo příkazní čís. 8672.

— — — **§ 99:** příslušelo-li příkazní právo ohledně zboží prodateli, byl povinen uplatniti nárok proti dráze vlastním jménem čís. 9419.

— — **přepravní řád čís. 144/1928 sb. z. a n.: čl. 48 § 11:** bylo-li přeškrtnutí jména odesílatele v nákladním listu a náhrazení jeho jménem zasílatele příčinou, že zásilka nebyla doručena na správné místo, jde neprovedení pokud se týče nesprávné provedení přepravní smlouvy na vrub toho, kdo provedl škrtnutí čís. 12.717.

— — — **čl. 66 § 2:** k zachování dodací lhůty se vyžaduje nejen, by zboží ve lhůtě do stanice došlo, nýbrž i, by, a to rovněž ve lhůtě, byl příjemce o příchodu zpraven a zboží k odběru bylo přichystáno; tím, že železnice dbá předpisu čl. 66 § 2, nesprošťuje se ručení za překročení dodací lhůty čís. 11.530.

— — — **čl. 71 § 10:** telegrafická opatření stanice odesílací adresovaná stanici určení mohou se týkati jen změny přepravní smlouvy; měla-li podle doslovu telegramu stanice určení zásilku vydati, musela při použití péče řádného obchodníka seznati, že jde o zkomolený telegram a neměla zboží vydati až do objasnění správného znění telegramu a až do obdržení písemného prohlášení, jež bylo v telegramu avisováno čís. 12.839.

— — — **čl. 73 § 2:** šlo-li o přepravní překážku na nádraží, odkud měla býti zásilka odeslána, a dotýkala-li se přepravní překážka všech kolejí, po nichž se mohlo odeslání státi, byla železnice povinna, požádati odesílatele o příkaz; opomenula-li to, ručí za škodu čís. 11.510.

— — — **čl. 79:** a předpis § 903 obč. zák.; dodržela-li železnice dodací lhůtu, není v prodlení a neručí za průtah v dopravě, i když byl způsoben jednáním neb opomenutím jejich lidí, které by bylo lze pokládati za hrubé zavinění čís. 12.211.

— — — dvoudenní přirážka, stanovená výnosem min. železnic ze dne 19. listopadu 1928, čís. 25.480/28, platí i pro přepravu živých zvířat čís. 12.211.

— — — **čl. 90:** škoda, jež vznikla nekrmením zvířat, jest škodou, za níž dráha neručí podle čl. 90 přepr. řádu čís. 12.211.

— — — § 2 a): zákonná domněnka, že škoda vznikla z nebezpečí souvisejícího s přepravou v otevřeném voze, neplatí, vzňal-li se otevřený vůz naložený slamou od hořících jiných vozů a vzňal-li se i následující krytý vůz naložený obilím v zrnu čís. 12.636.

— — — § 2 d): v tomto případě stačí možnost, že škoda povstala ze zvláštního nebezpečí tam uvedeného; jest věcí strany, by prokázala, že škoda nemohla povstati z onoho nebezpečí, nýbrž, že povstala zaviněním železnic čís. 11.510.

— — — **čl. 98:** určuje jen rozsah náhrady a předpokládá, že železnice jest povinna dáti náhradu podle předpisů o jejím ručení čís. 12.211.

— — **tarifní předpisy:** k tarifnímu předpisu, jehož se strany nedovolávají a jenž nebyl předmětem sporného jednání, nelze soudu přihlížeti čís. 8776.

— — — podmínkou použití výjimečného tarifu 20 není, by již v nákladním listu bylo udáno, že se dříví upotřebí jako palivo v čsl. republice, nýbrž by se na jejím území skutečně spotřebovalo čís. 8776.

— — **mezinárodní:** železniční tarify jest vykládati přesně; pojem »vývozu« a »průvozu« čís. 10.616.

— — **čl. 12 m. ú. ž.:** doplňovací ustanovení čís. 3 nemá moc zákona, jímž by byla změněna pravidla mezinárodní železniční úmluvy čís. 10.616.

— — **čl. 27 m. ú. ž.:** ustanovení platí i pro nároky na vrácení přeplaceného dovozného čís. 10.616.

— — ustanovení čl. 27 mezinárodní úmluvy železniční ze dne 14. října 1890, čís. 186 ř. zák. z roku 1892, platí i pro nároky na vrácení přeplaceného dovozného; doplňovací ustanovení vydané k čl. 12 m. ú. ž. nemá moc zákona, jímž by byla změněna pravidla mezinárodní úmluvy železniční čís. 12.491.

— — **čl. 31 m. ú. ž.:** pro které vady platí uznání nedostatečnosti obalu odesílatelem; za následky vad, jichž zjištění vyžaduje zvláštních znaleckých zkušeností, ručí odesílatel čís. 10.269.

— — **smlouva s Maďarskem čís. 120/1927 sb. z. a n.:** vzhledem ke čl. XXV. jest omezení slevy v pol. 81 tř. 27 maďarského svazového tarifu díl II. sešit 1 ze dne 1. ledna 1926 na uhlí tuzemské pokládati za neplatné čís. 12.266.

— — **mezinárodní úml. čís. 140/1928 sb. z. a n.:** předpis čl. 55 § 3 vztahuje se jen na vozidla a na věci, jež jsou vlastnictvím železnice, nemůže však býti rozšiřován na vozy cizí čís. 9217.

— — zvláštní úmluvy mezi odesílatelem zboží a drahou v odesílací stanici o přepravě zboží jsou nepřípustné a neplatné, směřují-li k rozšíření nebo ku prodloužení dodací lhůty v rozporu s ustanovením § 1 čís. 8 mez. úml. přepravní čís. 11.247.

— — sjednavši se železniční správou zařaďovací smlouvu ohledně svého soukromého vozu, podrobil se zasílatel ustanovením mezinárodního reglementu o soukromých vozech; v takovém případě rozhodují jen ustanovení zařaďovací smlouvy a mezinárodního reglementu, nikoliv ustanovení občanského zákona a mezinárodní úmluvy o přepravě zboží čís. 140/1928 sb. z. a n.; ze smlouvy zařaďovací a z mezinárodního reglementu muselo by býti patrno, že o poškozených soukromých vozech, pokud jsou dopravovány prázdné, platí mezinárodní úmluvy o přepravě zboží čís. 12.395.

Rumunsko: pro vagony podané v rumunských odesílacích stanicích s mezinárodními nákladními listy, adresované na cizozemskou stanici, platí pro výpočet dovozného na rumunské trati ustanovení odst. B. nařízení pro tarifování živého dobytka při mezinárodní přepravě uveřejněné ve věstníku čís. 234 Foaia officiala z 21. června 1926 čís. 12.491.

— — otázka, zda Foaia officiala jest orgánem, ve kterém se uveřejňují tarify a změny tarifu a zda uveřejněné v něm výnosy jest pokládati za řádně uveřejněné jes otázkou cizozemského práva a tedy podle § 271 c. ř. s. otázkou skutkovou čís. 12.491.

— — foaia officiala jest úředním věstníkem rumunských státních drah s platností a účinností pro železnice i strany a jest výnosy čís. 234 a 293 tam uveřejněné považovati za řádně uveřejněné čís. 12.491.

Dopravce: zákonné zástavní právo podle čl. 409 obch. zák. viz tamže.

— předpisů obchodního zákona o nákladní smlouvě lze použíti i tam, kde vyplývá již z povahy smlouvy, že použití nákladního listu jest podle záměru stran vyloučeno čís. 11.199.

— pojmu nákladní smlouvy nevadí, že odesílatel zboží pomáhal při jeho naložení a doprovázel náklad při dopravě čís. 11.199.

— leknutí ryb jest poškozením zboží ve smyslu čl. 395 obch. zák.; pokud nejde tu o vyšší moc; v tom, že motor nákladního automobilu nefungoval za tuhého mrazu, nelze spatřovati vyšší moc čís. 11.199.

Dopravní podmínky Labské plavební společnosti viz Labská plavební společnost.

Doručení: lhůta k opravnému prostředku viz lhůta.
— pojišťovacího návrhu viz pojištění smluvní.
— příkazu stavebního úřadu viz stavební úřad.
— veřejnou vyhláškou viz úpadek (§ 190 k. ř. z r. 1931), vyrovnání (§ 70 vyr. ř. z r. 1931).
— ve Švýcarsku viz Švýcarsko.
— žaloby slepci čís. 9503.
— stát (pošta) přejímaje dopravu není zasílatelem; nejde o nárok z poměru soukromého, opírán-li závazek státu k náhradě škody o nesprávný postup při doručení soudního usnesení; na státu se nelze domáhati náhrady škody z důvodu, že poštovní úředník podal nesprávnou zprávu o doručení soudní obsílky čís. 11.707.
— vada v doručení směnečného platebního příkazu a rekurs proti povolení exekuce čís. 12.328.
— **§ 93 c. ř. s.:** byl-li pro stranu zastoupenou v odvolacím řízení dvěma advokáty doručen rozsudek jen jednomu z nich, nejde o zmatek podle § 477 čís. 4 c. ř. s. čís. 8638.
— zmocnil-li klient plnou mocí advokáta kromě jiného k tomu, by za něho přijímal soudní usnesení a výměry a by si ustanovil náměstka se stejnou nebo s obmezenou plnou mocí, byl advokát výslovně zmocněn substituovati jiného advokáta ke všem úkonům, k nimž ho klient zmocnil, tudíž i k přijetí soudních usnesení; přenesl-li zmocněný advokát tuto plnou moc doložkou na plné moci jím vyplněnou a podepsanou bez jakéhokoli omezení na jiného advokáta, jenž se jí soudu vykázal, platí napotomní doručení substitutu za doručení substituentu čís. 9350.
— bylo-li předvolání k prvému roku doručeno přímo žalovanému, nemá doručení platnost a procesuální účinnost a jde o zmatek podle § 477 čís. 4 c. ř. s. čís. 9511.
— doručování soudních vyřízení v nesporném řízení právnímu zástupci čís. 9529.
— nebylo-li v advokátském sporu doručeno odpůrci podání, jímž strana oznámila, že ji zastupuje jiný advokát; byl-li rozsudek doručen původnímu advokátu, počíná lhůta k odvolání tímto doručením čís. 9647.
— v advokátském sporu jest bez významu doručení rozsudku straně, jíž vypověděl právní zástupce plnou moc, dokud nebylo soudu oznámeno zřízení nového zástupce čís. 9886.
— byl-li doručen rozsudek přímo straně, nikoliv jejímu advokátovi, jenž jí vypověděl plnou moc, nejde o zmatek podle § 477 čís. 4 c. ř. s., byla-li strana již sama přítomna při napotomním provádění důkazů a také si sama sepsala odvolací spis čís. 10.382.
— zmatečnost podle § 477 čís. 4 c. ř. s., nebyla-li obsílka k roku, u něhož byl vydán rozsudek pro zmeškání, doručena právnímu zástupci žalovaného, nýbrž jen žalovanému osobně; lhostejno, zda jde o spor, v němž jest nařízeno zastoupení advokátem, čili nic čís. 10.435, 13.109.
— zmatek podle § 477 čís. 4 c. ř. s., nebylo-li obeslání k roku doručeno právnímu zástupci, nýbrž přímo straně, třebaže byla advokátem čís. 10.623.
— pokud jde o zmatek podle § 477 čís. 4 c. ř. s., nebylo-li usnesení, jímž byl nařízen rok k rozvrhu nejvyššího podání, doručeno právnímu zástupci hypotekárního věřitele, nýbrž věřiteli samému čís. 11.225.
— lhůta k rekursu proti rozvrhovému usnesení nemůže pro účastníka začíti dříve, než bylo doručeno rozvrhové usnesení jeho právnímu zástupci, který byl prozatímně připuštěn k jeho zastupování při rozvrhovém roku, aniž mu určena lhůta, a plnou moc předložil teprve s rekursem do rozvrhového usnesení čís. 11.750.
— udělila-li strana v rozvodovém sporu zástupci chudých (neadvokátu), ustanovenému jí pro ústní jednání, procesní plnou moc, nebyl porušen předpis § 93 c. ř. s. tím, že byl doručen rozsudek zástupci chudých, třebaže byl v té době jako zmocněnec strany vykázán i advokát čís. 11.883.

— **§ 101 c. ř. s.:** ustanovení nelze použíti, odepřel-li adresát přijmouti zásilku doručenou mu mimo místa uvedená v tomto zákonném ustanovení čís. 12.270.
— **§ 102 c. ř. s.:** stačí pro doručení obsílky k ústnímu jednání nařízenému soudem po podání odporu proti upomínacímu platebnímu rozkazu čís. 10.444.
— druha (družku) adresáta (adresátky) jest pokládati za »domácí osobu, patřící k rodině« čís. 10.444.
— byl-li rozsudek pro zmeškání, jenž měl býti doručen na místě choromyslné žalované jejímu opatrovníku, doručujícím orgánem, an opatrovník nebyl doma, doručen jeho dorostlé dceři, v bytě se nalézající, ačkoliv ona byla právě choromyslnou žalovanou, nebylo doručeno řádně čís. 11.772.
— **§ 103 c. ř. s.:** nelze doručiti soudní spis odpůrci toho, komu svědčí zásilka čís. 10.405.
— **§ 104 c. ř. s.:** nestačí, dána-li oznámka osobě v domě bydlící s tím, by ji dodala adresátu, až se vrátí; lhůta k odvolání běží tu ode dne, kdy si adresát vyzvedl zásilku na poště čís. 9323.
— nestačí, že zanecháno v bytě nepřítomného žalovaného návěští o uložení žaloby na poštovním úřadě čís. 9544.
— nebyla-li písemná oznámka upevněna na dveřích bytu, nýbrž jen zastrčena mezi domovní kliku a dvéře, nebylo vyhověno předpisu § 104 c. ř. s. čís. 11.618.
— **§ 106 c. ř. s.:** doručovatel není obmezen v určení dne a hodiny, kdy chce provésti příští doručení; uvědomiti o tom, že byla zásilka uložena na poště, lze i po té, když byla uložena na poště čís. 9050.
— předpisy byly porušeny tím, že oznámení nebylo žalovanému, jenž nebyl doma, doručujícím orgánem přibito na dveřích, nýbrž bylo vloženo do schránky na dopisy na dveřích žalovaného čís. 9776.
— jde o zmatek podle § 477 čís. 4 c. ř. s., nebylo-li v případě, že adresát odcestoval, při doručování žaloby postupováno podle § 14 nař. min. pošt. a tel. v dohodě s ministerstvem spravedlnosti na základě vládního nařízení čís. 2/1927 sb. z. a n. a adresát byl tak dlouho nepřítomen, že si nemohl zásilku na poště včas vyzvednouti čís. 12.067.
— podepsal-li žalovaný vlastnoručně zpáteční lístek o doručení žaloby, bylo na něm, by si vyžádal žalobu i obsílku k prvému roku od domácích lidí, kteří prý je přijali čís. 12.375.
— **§ 109 c. ř. s.:** podle původního doslovu mělo uložení písemnosti u poštovního úřadu, ježto adresát odepřel zaplatiti doručné, účinky doručení čís. 8744.
— jest porušením předpisu, ohlásil-li sice doručovací orgán uložení zásilky na poštovním úřadě ústně osobám bydlícím v sousedství a odevzdal jim též písemnou oznámku, neupevnil-li ji však na dveřích bytu čís. 9031.
— v případě druhého odstavce v doslovu čl. II. zák. čís. 23/1928 je lhostejno, z jakého důvodu adresát odepřel zapraviti poplatek, zda proto, že nechtěl, či že nemohl čís. 11.821.
— cestu na pole nelze u rolníka považovati za pracoviště čís. 12.270.
— o tom, že bylo odepřeno zaplatiti poštovné (§ 109 c. ř. s. a čl. II. zákona čís. 23/1928 sb. z. a n.), lze mluviti teprve, když byl adresát k zaplacení poštovním orgánem vyzván a zdráhal se tak učiniti čís. 12.285.
— **§§ 116, 117 c. ř. s.:** straně, žijící v sovětském Rusku, bylo za platnosti výnosu min. sprav. čís. 21.454/24 zříditi opatrovníka podle § 116 c. ř. s. čís. 10.128.
— okolnost, že při doručení bylo opomenuto uveřejniti vyhlášku v novinách (§ 117 c. ř. s.), nečiní sice řízení zmatečným, ovšem ale po případě kusým čís. 10.128.
— **§ 121 c. ř. s.:** způsob doručení řídí se zákony místa doručení čís. 8900.
— doručení prokuristovi v Německu čís. 8900.

— v Rakousku: odmítl-li žalovaný přijetí žaloby, ježto nebyl připojen překlad, nebyla žaloba řádně doručena čís. 11.043.
— při doručení rozsudku pro zmeškání osobě, jež jest mimo území tohoto státu a nenáleží k osobám uvedeným v § 120 c. ř. s., jest použiti ustanovení § 121 c. ř. s. čís. 11.739.
— **firmě, společnosti:** stačí, stane-li se doručení pro veřejnou obchodní společnost k ruce některého ze společníků oprávněných k zastupování, aniž by záleželo na tom, zda společník může sám či jen kolektivně s jiným zastupovati společnost; nedostaviv-li se pak k nařízenému roku osoby oprávněné k zastupování společnosti před soudem, nejde o zmatečnost podle §§ 477 čís. 4 nebo čís. 5 c. ř. s. čís. 9282.
— nebyla-li žaloba znějící proti protokolované firmě kupce jednotlivce na Slovensku doručena k vlastním rukám majitele firmy nebo prokuristy, nýbrž jen k rukám osob, které žalobce nikoliv v žalobě samé, nýbrž jen v podání určeném pro soud označil jako dědice zemřelého majitele firmy, ale o nichž nebylo v žalobě tvrzeno, že jsou také nynějšími majiteli firmy, nebylo doručení provedeno řádně a nebylo tu promeškání, když se tyto osoby k roku nedostavily čís. 9917.
— **nepravé osobě:** usnesení, povolujícího exekuci; její prostředky k bránění se čís. 9277.
— byla-li žaloba doručena tomu, kdo byl v ní označen, třebas mylně, jako žalovaný, nemůže žalobce navrhnouti na soudě, by bylo žalovanému přikázáno, by žalobu vrátil čís. 8796.
— byla-li žaloba doručena osobě téhož jména se žalovanou, již žalobce nemínil žalovati, nestala se tato osoba stranou rozepře; v napotomním udání rozeznávacího znaménka (»mladší«) nelze spatřovati změnu žaloby; **prvý rok,** konaný s osobou, již byla žaloba neprávem doručena, jest k žalobcovu návrhu zrušiti, a žalobní odpověď jí podanou vrátiti; osoba, jíž byla žaloba neprávem doručena, nemá proti žalobci nárok na náhradu útrat podle §§ 40, 55 c. ř. s., nýbrž se může jich náhrady domáhati na žalobci jen pořadem práva čís. 12.995.
— **v exekučním řízení:** doručení usnesení povolujícího vnucenou dražbu nemovitosti nebylo nahraženo doručením dražebních podmínek aniž vůbec tím, že strana nabyla o tomto usnesení vědomost jiným způsobem čís. 9163.
— doručení usnesení, povolujícího exekuci, nepravé osobě; její prostředky k bránění se čís. 9277.
— doručení rozvrhového usnesení právnímu zástupci účastníka čís. 11.225, 11.750.
— **v nesporném řízení:** byla-li odevzdací listina podle souhlasného návrhu (dvou) dědiců doručena jednomu z nich, jenž si nestěžoval, stala se právoplatnou ohledně všech dědiců čís. 9641.
— doručování soudních vyřízení právnímu zástupci čís. 9529.
— není předepsáno do rukou právního zástupce, stačí doručení do rukou pomocné síly zaměstnané v jeho kanceláři čís. 10.044.
— šlo-li o zásilku v mimosporném řízení (podle nesp. pat. z roku 1854), již nebylo doručiti do vlastních rukou, a nezastihl-li poštovní orgán adresáta doma, ježto byl na letním bytě, a nebylo-li v jeho bytě jiných domácích osob (§ 102 c. ř. s.), měl ji, byla-li mu příjemcova adresa známa, za ním zaslati, pak-li mu nebyla známa, měl sice zásilku uložiti na poštovním úřadě, ale měl na dvéře adresátova bytu připevniti písemné oznámení, že ukládá zásilku na poště čís. 11.368.
— pokud nejde o zmatek, nebylo-li usnesení, jímž věc prohlášena za prázdninovou, doručeno účastníkům čís. 9379.
— **ve věcech nájemních:** písemné mimosoudní výpovědi; netřeba do vlastních rukou; stačí doručení podle předpisů o náhradním doručení doporučených listovních zásilek čís. 10.536.
— **ve věcech honebních:** není nezákonností, že obsílka k jednání smluvčího soudu (honebního) nebyla doručena majiteli honitby k vlastním rukám;

vyrozumění o jednání smluvčího soudu, zřízené na manžela patrně také jako na zástupce manželky, platí i za vyrozumění jí samé čís. 11.480.

Doručný dluh viz dluh odnosný.
Dostiučinění viz smlouva ve prospěch třetího.
Dotační povinnost viz věno.
Dotaz na ministerstvo spravedlnosti podle § 271 c. ř. s. viz ministerstvo spravedlnosti.
Dovětek: není jím dopis, v němž zůstavitel sděluje, že učinil poslední pořízení a že v něm učinil určitý odkaz (třetí osobě) čís. 11.638.
— otázku, zda zůstavitelovo poslední pořízení jest závětí, či dovětkem, lze rozřešiti v řízení nesporném čís. 11.935.
— jde o něj, neurčil-li zůstavitel nikomu ani celou pozůstalost, ani určitou poměrnou její část, nýbrž pořídil-li v pravdě jen o jednotlivých věcech, které nevyčerpávají celé pozůstalé jmění čís. 11.935.
Dovolací odpověď: jest ji odmítnouti, byla-li podána na rekurs, třebas tento byl podán dvojmo a jedno vyhotovení bylo doručeno odpůrci čís. 9050.
— **rekurs** viz stížnost dovolací.
Dovolání: jazyková otázka viz jazyk státní.
— lhůta k němu viz lhůta k opravnému prostředku.
— novoty viz tamže.
— přerušení řízení viz tamže.
— útraty viz tamže.
— vztahuje se na ně předpis § 225/2 c. ř. s. čís. 8707.
— stačí po případě, byla-li plná moc při spisech při podání dovolání čís. 8705.
— oprávnění opravných stolic v rozlukovém řízení hodnotiti volně důkazy, provedené v první stolici čís. 11.348.
— platnost disposičních úkonů stran (uznání vzájemné pohledávky a souhlas k odečtení) čís. 11.486.
— **či dovolací rekurs?** rozhodnuto-li o námitkách proti směnečnému příkazu, obmezil-li žalobce žalobu na útraty, neprávem rozsudkem, jde o útratové usnesení, proti němuž je dovolání (dovolací rekurs) vyloučen čís. 9737.
— **nepřípustnost** dovolání z výroku o uveřejnění rozsudku podle §§ 18 a 40 (4) zák. o nek. sout. čís. 11.142.
— — nejen opozděně podaná, nýbrž i nepřípustná dovolání mají býti soudem prvé stolice odmítnuta; neučiní-li tak procesní soud, není vyloučeno, by tak neučinil odvolací soud čís. 12.917.
— — **podle § 502 c. ř. s.:** napadán-li v dovolání rozsudek odvolacího soudu co do vzájemné pohledávky, jest rozhodnou pro přípustnost dovolání výše vzájemné pohledávky (pokud byla uznána nižšími soudy za pravou) čís. 8804.
— — premie z různých pojistek jest posuzovati samostatně čís. 9606.
— — domáháno-li se odměny za práci přes čas a odškodného pro nenastoupenou dovolenou podle zák. čís. 67/1925, jest oba nároky považovati za celek čís. 9505.
— — přípustnost dovolání, šlo-li o záruční prohlášení co do částek nepřevyšujících jednotlivě 2000 Kč čís. 9637.
— — nárok zaměstnavatele proti okresní nemocenské pojišťovně na náhradu výloh první pomoci několika dělníkům jest nárokem jednotným čís. 9921.
— — žalobní nárok vymáhajícího věřitele proti poddlužníku za zanedbání soudního zákazu daného poddlužníku podle § 294 ex. ř. jest posuzovati jednotně, třebas základem jeho jest, že poddlužník nesrážel dlužníku zabavené platy v měsíčních obdobích čís. 10.614.
— — předpisů §§ 54—60 j. n. nelze použíti při posouzení hodnoty sporu podle § 502 c. ř. s. čís. 10.672.
— útraty přisouzené věřiteli ve sporu proti pozůstalosti o pohledávku za

zůstavitelem, za niž ručí dědic podle § 815 obč. zák., nepřichází s hlediska § 502 c. ř. s. v úvahu jako samostatná pohledávka čís. 10.673.

— — zamítl-li prvý soud žalobní nárok, nepřevyšující 2000 Kč, pro tentokráte, odvolací soud nevyhověl odvolání žalobce, k odvolání žalovaného pak zamítl žalobu vůbec; pokud jest přípustné dovolání žalobce čís. 11.001.

— — oceněn-li odvolacím soudem, potvrdivším rozsudek prvého soudu, návrh na vydání příkazu k vyklizení ne výše než 2000 Kč, mezitímní návrh žalovaného, by bylo určeno, že jest nájemní poměr prodloužen na neurčitou dobu podle zákona na ochr. náj., pak byl odvolacím soudem oceněn nad 2000 Kč, jest přípustné dovolání i co do příkazu k vyklizení čís. 11.013.

— — nároky na vrácení nájemného zaplaceného za předchůdce v nájmu a na vrácení zakázané úplaty jsou samostatné nároky čís. 11.408.

— — jde o jediný nárok, uplatňován-li v žalobě nárok na náhradu škody, ježto nedodržením dohody o klidu řízení žalovaným zaplatil žalobce útraty sporu a útraty trestního řízení čís. 12.489.

— — pohledávku na zaplacení dlužných ročních příspěvků jest posuzovati co do věcné příslušnosti i co do způsobu řízení a opravných prostředků jednotně čís. 12.737.

— — dovolání jest nepřípustné, zažalováno-li několik pohledávek, z nichž žádná nepřevyšovala 2.000 Kč, třebas byla proti zažalovaným pohledávkám namítnuta započtením vzájemná pohledávka přes 2.000 Kč čís. 12.548.

— — třebas dovolatel v dovolání neuplatnil, že pro posouzení otázky přípustnosti dovolání hodnota předmětu sporu nebyla stanovena, bylo přece na odpůrci dovolatele, by se tím v dovolací odpovědi zabýval a po případě uplatnil nepřípustnost dovolání; neučinil-li tak a zabýval-li se v dovolací odpovědi jen věcí samou, nelze dovolací odpověď považovati za účelnou čís. 12.810.

— — jde o jednotný nárok, vyvěrá-li z téhož skutkového a právního základu, třebas jest se domáháno zaplacení částečně z důvodu postupu ze zákona, částečně z důvodu postupu ze smlouvy čís. 13.087.

— — § 502, odst. 4, c. ř. s. nelze použíti, byl-li původní rozsudek prvé stolice zrušen odvolacím soudem pro zmatečnost čís. 9606.

— — předpisu nelze použíti, změnil-li žalobce po zrušovacím usnesení odvolacího soudu žalobní důvod čís. 9607.

— — pokud ho nelze použíti při rekursech čís. 9613.

— — nenapadla-li strana právní názor vyslovený ve zrušovacím usnesení odvolacího soudu, ač byla vyhražena pravomoc, nemůže to dohánětí v dovolání z napotomního rozsudku odvolacího soudu čís. 12.401.

— **opozdělost:** odvolací soud jest oprávněn odmítnouti opožděné dovolání, třebas opomenul to učiniti prvý soud čís. 8707.

— bylo-li odvolacím soudem povoleno navrácení v předešlý stav pro zmeškání lhůty k dovolání, nelze dovolacímu soudu zkoumati, zda bylo dovolání podáno opožděně nebyvši podáno současně s návrhem na navrácení v předešlý stav čís. 8821.

— opožděné má právní účinky vytčené v § 505/3 c. ř. s., pokud nebylo z tohoto důvodu pravoplatně odmítnuto čís. 11.542.

— **podání jeho:** byla-li žaloba o obnovu zadána na odvolacím soudě základní rozepře, jest dovolání do rozsudku o obnově zadati na soudě prvé stolice základní rozepře, třebaže odvolací soud dal rozsudek o obnově nesprávně sám přímo doručiti stranám čís. 8670.

— dovolání z rozsudku krajského soudu jako soudu odvolacího o žalobě o obnovu u něho podané jest zadati na okresním soudě; lhostejno, že krajský soud doručil, neprávem, rozsudek přímo stranám čís. 10.806.

— **upuštění od něho:** může se státi jen výslovně, nikoliv činem konkludentním čís. 9574.

— **spis dovolací:** dovolací soud může dbáti dovolatelova poukazu k obsahu jeho odvolacího spisu jen, pokud směřuje k dolíčení dovolacího důvodu nesprávného právního posouzení čís. 10.833.

— podpis notáře nenahrazuje podpis advokáta (§ 506 čís. 4 c. ř. s.) čís. 11.059.

— není nepřípustné dovolávati se právních vývodů v odvolání čís. 11.852.

— **návrh dovolací:** třebas byl v dovolání uplatňován jen dovolací důvod nesprávného právního posouzení, není po případě závady, by nebylo navrženo jen zrušení napadeného rozsudku čís. 8656.

— není závady, by se žalovaný nedomáhal změny odvolacího rozsudku v ten rozum, by žaloba byla zamítnuta, třebaže řízení bylo omezeno na důvod žalobního nároku čís. 11.852.

— nestačí návrh, aby po formální stránce bylo vydáno rozhodnutí, nepraví-li, jaké věcné rozhodnutí žádá čís. 12.952.

— **dovolací důvody:** výtkou, že rozsudek odvolacího soudu nemá náležitosti písemného rozsudku, poněvadž neoznačuje v hlavě napadený rozsudek prvé stolice, není proveden žádný z dovolacích důvodů § 503 c. ř. s.; vada tato nezakládá ani zmatečnost, k níž by bylo přihlížeti z úřadu čís. 10.926.

— výrok odvolacího soudu o příčinné souvislosti nelze v odvolacím řízení napadati co do jeho skutkového podkladu, nýbrž jen co do logičnosti závěru čís. 8675.

— pokud strany nemohou vytýkati v dovolání, že se odvolací soud odchýlil od hodnocení výpovědí svědků, slyšených přímo procesním soudem, třebas jejich výslech neopakoval čís. 8689.

— pokud není námitka věci pravoplatně rozhodnuté v dovolání novotou čís. 8887.

— — **§ 503 čís. 1 c. ř. s.:** byla-li námitka věci pravoplatně rozsouzené zamítnuta souhlasnými usneseními nižších soudů, nelze tuto otázku uváděti na přetřes v dovolání důvodem zmatečnosti čís. 10.789.

— — jinak viz zmatečnost podle § 477 c. ř. s.

— — **§ 503 čís. 2 c. ř. s.:** pokud nejde o vadu řízení, obeslal-li soud stranu k roku obsílkou, nevyhovující předpisu § 375/2 c. ř. s. čís. 8928.

— — vzejde-li dovolací důvod neúplnosti řízení teprve výrokem odvolacího soudu, lze tento důvod v dovolání uplatňovati, ač nebyl uplatněn v odvolání čís. 9396.

— — vadu řízení nelze spatřovati v tom, že soud, jemuž byla věc postoupena podle § 261/6 c. ř. s., určil žalovanému lhůtu k podání žalobní odpovědi usnesením bez roku čís. 9996.

— — není vadnosti řízení, bylo-li jednání procesním soudem prvé stolice prohlášeno za skončené, ač ještě nebyl proveden důkaz obchodním rejstříkem čís. 10.271.

— — použití protokolu o dřívějším jednání při zmatečném roku čís. 12.201.

— — nejde o vadu řízení, uznaly-li oba nižší soudy souhlasně, že nárok byl patrně učíněn v úmyslu protáhnouti rozepři čís. 12.074.

— — nejde o vadu, nebylo-li přihlíženo k materiálním tuzemským zákonů čís. 12.185.

— — nezabýval-li se odvolací soud, přiznav žalobci aktivní legitimaci, námitkami žalovaného ve věci samé čís. 12.102.

— — výtka, že odvolací soud neprávem přihlížel k nedovolené novotě, nezakládá dovolací důvod vadnosti řízení, nýbrž vadnosti rozhodnutí, totiž rozporu se spisy čís. 12.658.

— — vadnost odvolacího řízení (§ 503 čís. 2 c. ř. s.) nelze spatřovati v tom, že se odvolací soud v pracovním sporu, projednav věc znovu, odchýlil od zjištění prvého soudu čís. 13.131.

— — pokud nejde o podstatnou vadu ve smyslu § 503 čís. 2 c. ř. s., nebyla-li strana vyrozuměna o zřízení zástupce chudých pro ni a bylo-li jí tím

zabráněno dostaviti se k ústnímu jednání a poskytnouti potřebnou informaci čís. 13.132.

— — nevytkla-li strana ihned v prvé stolici, že o jejím tvrzení byly soudem připuštěny **důkazy** jiné než jí navržené, nemůže toto opomenutí dohánětí v opravném řízení s hlediska dovolacího důvodu § 503 čís. 2 c. ř. s. čís. 11.316.

— — strana nemůže s úspěchem uplatňovati jako vadu řízení, že nebyl připuštěn a proveden důkaz, jenž nebyl navržen jí, nýbrž odpůrcem čís. 12.042.

— — nebyla-li strana při skončení jednání podle § 193 c. ř. s. vyrozuměna o provádění důkazu (důležitým) svědkem před dožádaným soudem, nejde sice o zmatek, avšak po případě o vadu řízení čís. 12.319.

— — nebyla-li strana přítomna při vyhlášení průvodního usnesení, jest v tom, že v obsílce nařizující její výslech nebyl uveden předmět výslechu, spatřovati kusost řízení čís. 12.532.

— — postupem prvého soudu, jenž při změně soudce (senátu) neopakoval důkazy provedené před tím přímo před soudem, nýbrž se spokojil s přečtením protokolů, jakož i opomenutím odvolacího soudu zjednati nápravu, byla porušena zásada bezprostřednosti (§ 412 c. ř. s.), kterážto vada nemohla býti zahlazena ani opomenutím výtky podle § 196 c. ř. s. čís. 11.524.

— — pokud jest řízení vadné při důkazu listinami čís. 9157.

— — není touto vadou odvolacího řízení, učinil-li odvolací soud, vyhověv výtce, že první soud nepřipustil svědka, zjištění podle svědecké výpovědi tohoto svědka v jiných spisech, odvolatelem rovněž k důkazu nabízených čís. 11.486.

— — je vadou řízení, nevzal-li odvolací soud za prokázáno nic, co by otřáslo věrohodností nem. matky, ač odmítla krevní zkoušku; prohlášení zástupce chudých žalujícího nem. dítěte, že nesouhlasí s provedením tohoto důkazu, není tu rozhodné čís. 10.925.

— — neprovedl-li soud prvé stolice v doplňovacím řízení přímo znovu důkaz výslechem stran čís. 8800.

— — dovolání přípustné, potvrdil-li odvolací soud usnesení prvého soudu, že se upouští od důkazu výslechem stran pro nerozhodnost čís. 9237.

— — jde o vadu, byl-li pominut informativní výslech stran v řízení rozlukovém čís. 9676.

— — pokud nelze v dovolání napadati postup prvého soudu při provedení znaleckého důkazu čís. 9394.

— — pokud jde o důvod podle § 503 čís. 2 c. ř. s., nikoliv podle § 503 čís. 3 c. ř. s., přihlížel-li odvolací soud neprávem k znaleckému posudku čís. 9486.

— — provedení důkazu místním ohledáním s přibráním znalce dožádaným soudem po skončení jednání podle § 193 c. ř. s. odvolacím soudem čís. 12.096.

— — pokud jde o vadu řízení, nestalo-li se opakování a doplnění důkazu před odvolacím soudem čís. 11.728.

— — nejde o vadu řízení, byl-li svědek vyslechnut v prvé stolici dožádaným soudcem, odvolací soud pak při prvém ústním jednání vyslechl svědka přímo, a pak, odročiv jednání, při novém ústním jednání, jež se konalo před změněným senátem, přečetl svědkovou výpověď z prvého ústního jednání čís. 12.167.

— — **§ 503 čís. 3 c. ř. s.:** pokud jest tento dovolací důvod opodstatněn pro překročení mezí odvolacích návrhů čís. 8617.

— — připustil-li odvolací soud z důvodu neúplnosti řízení teprve v odvolacím řízení nový skutkový a průvodní přednes a rozhodoval pak na tomto podkladě čís. 11.027.

— — není jím o sobě, že se odvolací soud ve svém rozsudku odchýlil od právního názoru, který vyslovil dříve ve zrušovacím usnesení čís. 11.377.

— — výtka, že odvolací soud neprávem přihlížel k nedovolené novotě, nezakládá důvod vadnosti řízení, nýbrž vadnosti rozhodnutí, totiž rozporu se spisy čís. 12.658.

— — **§ 503 čís. 4 c. ř. s.:** podle něho lze odvolací rozsudek napadati jen pro právní názor, o který jest rozsudek opřen, nikoliv pro právní názor ve zrušovacím usnesení, když odvolací soud, rozpoznav jeho mylnost, se v rozsudku od něho odchýlil čís. 11.377.

— — nedolíčila-li strana v odvolání důvod nesprávného právního posouzení věci v určitém směru, nemůže v tomto směru uplatňovati nesprávné právní posouzení v dovolání, třebas odvolací soud přezkoumal (neprávem) právní posouzení věci prvým soudem i v onom směru čís. 11.478.

— — nebylo-li přihlíženo k materiáliím tuzemských zákonů čís. 12.185.

— — viz též otázka právní či skutková?

— **rozhodnutí dovolacího soudu:** rozsah rozhodovací působnosti dovolacího soudu při výhradě právní moci podle § 519 čís. 3 c. ř. s. čís. 8640.

— dovolací soud nemůže přiměti odvolací soud k tomu, by rozhodl ve věci, jež pokládal za nedostatečně probranou a řádně neosvětlenou, aniž by doplnil řízení sám, pokládal-li za vhodné a účelné, by bylo řízení doplněno v prvé stolici čís. 9873.

— pokud nelze se dovolacímu soudu zabývati otázkou, zda přichází v úvahu dvorský dekret ze dne 15. června 1835, čís. 39 sb. z. s. čís. 11.972.

— **zrušení rozsudků** nižších soudů pro kusost řízení podle §§ 496 (1) čís. 3, 503 čís. 2, 513 c. ř. s.; vyloučení nové námitky a nového přednesu čís. 9499.

— **vázanost dovolacího soudu:** pokud je vázán pravoplatným výrokem o zamítnutí námitky pravoplatně rozsouzené věci čís. 9518.

— dovolací soud jest oprávněn přezkoumati správnost právního názoru ve zrušovacím usnesení odvolacího soudu, třebas do usnesení nebyl podán rekurs čís. 9927.

Dovolená notáře: kdo rozhoduje o ní a kam jde stížnost do tohoto rozhodnutí čís. 9092.

— **obchodního pomocníka** (§ 17 zák. o obch. pom.) viz obchodní pomocník.

— **placená zaměstnanců** (zák. čís. 67/1925 sb. z. a n.):

— — spory o nároky na ni jsou prázdninovými věcmi ve smyslu § 224 čís. 7 c. ř. s. nový doslov čís. 8632.

— — domáháno-li se odškodného za nenastoupenou a odměny za práci přes čas, jest co do přípustnosti dovolání oba nároky považovati za celek čís. 9505.

— — zaměstnanci jest ponecháno na vůli, zda se jí chce domáhati; zaměstnavatel není povinen, by mu ji nabízel a vnucoval; zaměstnanec pozbývá nároku, neuplatní-li své právo na ni v tom kterém služebním roce; zaměstnanec, nenastoupivší bez důvodu dovolenou, není oprávněn žádati místo ní peněžitou náhradu čís. 11.163.

Dovozné: úmluva »loco továrny« platí jen pro případ, že zboží jest skutečně dodáno z továrny; bylo-li dodáno ze skladiště továrny bližšího kupiteli, nemůže se prodatel na kupiteli domáhati zaplacení dovozného z továrny do skladiště čís. 11.970.

— jinak viz doprava železniční.

Dovozní povolení: jde-li o věc, jejíž dovoz do ciziny byl na něm závislý, nelze použíti § 1048 obč. zák.; nejde o neodvratitelnou náhodu podle § 1447 obč. zák., musil-li si cizozemský kupitel již při ujednání kupní smlouvy býti vědom, že bude k dovozu potřebovati dovozní povolení čís. 9827.

Dovozník viz dopravce.

Doznání stran: v rozlukovém řízení čís. 9518.
Dozor na dítě: v cizí péči viz ochrana dětí.
— — nedostatkem dozoru nad dítětem jest nedostatek dobré vůle zabrániti, by dítě nepřišlo k úrazu čís. 12.312.
— — stát neručí za škodu, kterou utrpělo dítě svěřené dozoru státní opatrovny čís. 13.049.
— **na škůdce** viz náhrada škody (§§ 1301, 1302, 1309 obč. zák.).
— **ochranný** podle zákona čís. 48/1931 sb. z. a n. viz mládež.
Dozorčí osoba (§ 1310 obč. zák.) viz náhrada škody (§ 1310 obč. zák.).
— **rada viz** společenstvo, společnost akciová, společnost s r. o.
— **schválení** viz schválení dozorčího úřadu.
— **stížnost** viz stížnost dozorčí.
— **úřad:** nad notářskou komorou jest president krajského soudu, president vrchního soudu a ministr spravedlnosti čís. 10.905.
— — schválení jeho viz schválení dozorčího úřadu.
Dožádání o přísežný výslech (§§ 301, 340 zák. čís. 76/1927 sb. z. a n.) viz daň z příjmů.
Dožádaný soud: jest oprávněn ustanoviti nový rok k výslechu strany, jež se, nedostaviv̌ši se k původně stanovenému roku k jejímu výslechu, dodatečně omluvila čís. 11.476.
Doživotní důchod viz důchod doživotní.
Dráha: bezpečnostní opatření viz tamže.
— — doprava železniční viz tamže.
— — povinné ručení viz náhrada škody dráhou.
— — pokud čsl. republika nevstoupila do provozních smluv sjednaných s býv. c. k. erárem čís. 10.320.
— **Duchcovsko-Podmokelská:** pokud má její zaměstnanec nárok na placení pense přímo proti státu čís. 9482.
— **Frýdlant-Bělá:** služební poměry zaměstnanců; důvody výpovědní podle § 42 služ. ř. čís. 10.348.
— **Košicko-Bohumínská:** vstup státní železniční správy do služebního poměru jejího zaměstnance čís. 9538.
— — započítání válečných půlletí unifikovaným zaměstnancům čís. 12.354.
— **místní:** bezpečnostní opatření viz tamže.
— — nelze při ní příhodu v dopravě spatřovati v tom, že koleje za železničního provozu nejsou volné čís. 10.238.
— **státní:** dodávky viz státní dráhy.
— — zaměstnanci viz zaměstnanec železniční.
— **Ústecko-Teplická:** prioritní obligace a valorisace čís. 9519.
— — sestátnění její a čsl. jazyk jako jazyk služební; vyloučení zaměstnance z postupu pro neznalost služební řeči čís. 10.311.
— — srážení důchodkové daně ze zaopatřovacích požitků zaměstnanců čís. 10.312.
— — převzetím (zák. čís. 234/1922 sb. z. a n.) byl založen nový služební poměr; význam okolnosti, že zaměstnanec nebyl unifikovaným zaměstnancem čís. 11.558.
— — pokud po dobu účinnosti restrikčního zákona nemůže se zaměstnanec dovolávati předpisů služ. řádu a pensijních stanov dráhy Ústecko-Teplické čís. 11.558.
Drahotní přídavek viz zaměstnanec.
Dražba: odklad podle zák. čís. 74/1933 sb. z. a n. viz zemědělec.
— — bezelstný nabyvatel nabývá vlastnictví jen, byla-li dražba platná; dražba nebyla provedena platně, nebyla-li bouda na cizím pozemku prodána podle předpisů o exekuci na nemovitosti čís. 9836.
— — **dvorský dekret čís. 277/1838 sb. z. s.:** jest lhostejno, zda se mezi stranami uskutečnila hotová smlouva, stačí, že došlo k úplatě jednomu z dražitelů, by dražil do určité výše čís. 9992.
— — nicotnost ujednání za účelem obcházení předpisu § 180 ex. ř. čís. 9771.
— — kdo jednal proti předpisu dvorského dekretu, ručí za škodu způsobenou tím třetím osobám, najmě za škodu, již tím vzal knihovní věřitel čís. 10.578.
— — dvorský dekret nebyl dosud ani výslovně ani mlčky zrušen, nelze ho však použíti na případ, zavázal-li se kdo dlužníku u příležitosti soudní dražby nemovitosti, že ji, kdyby ji vydražil, po určité době za jistých podmínek vydá jinému čís. 8656.
— — nepříčí se mu ujednání mezi věřitelovým zmocněncem a třetí osobou, podle něhož věřitelův zmocněnec vydraží zabavené předměty tak, aby věřitel byl kryt, a třetí osoba měla pak převziti vydražené věci za cenu, za kterou je zmocněnec vydraží čís. 12.808.
— — **zák. čís. 1/1933 sb. z. a n.:** ustanovení zákona nemůže býti použito i při rozhodováních vydaných před jeho účinností, třebaže se doručení stalo až po jeho účinnosti čís. 12.666.
— — ustanovení § 1 odst. (2) zákona, podle něhož nemohou býti v žádném případě zcizeny nemovité věci za cenu nižší než za dvě třetiny odhadní ceny, nelze použíti při opětné dražbě, byla-li první (původní) dražba provedena již před účinností řečeného zákona, před 5. lednem 1933 čís. 12.827.
— — ustanovení § 1 zákona platí i pro dražbu první, i pro dražbu opětnou, zůstala-li první dražba (provedená za účinnosti zákona čís. 1/1933) bezvýslednou nebo nesplnil-li vydražitel dražební podmínky čís. 13.023.
— **dobrovolná:** se žádostí o ni musí býti soudu předloženy i dražební podmínky; v nesporném řízení nelze se, ani když byla předložena souhlasná žádost o dobrovolnou dražbu společné nemovitosti, domáhati toho, by soud určil sporné dražební podmínky čís. 10.607.
— — není ji na závadu prozatímní opatření poznámkou zákazu zcizení a zatížení podle druhého odstavce § 384 ex. ř. čís. 10.615.
— **opětná** viz dražba vnucená nemovitosti (§ 154 ex. ř.).
— **podle § 145 nesp. říz.:** pozůstalostní soud může schváliti prodej pozůstalostního obchodu jen se souhlasem všech věřitelů, jimž byla přenechána správa pozůstalosti čís. 10.515.
— — není ji míněna jen veřejná soudní dražba čís. 10.515.
— **vnucená nemovitosti:** zrušení podle § 200 ex. ř. viz prodejové řízení.
— — **zahájení** (§§ 133—137 ex. ř.): pokud lze ji povoliti i po zahájení úpadku čís. 9497.
— — poznámka fideikomisární substituce viz substituce fideikomisární.
— — je-li dražební řízení již skončeno a opravný prostředek tohoto řízení se týkající nebyl podán, nýbrž jde již jen o rozvrh nejvyššího podání a jen toho se také rekurs týkal, nebyl rekursní soud oprávněn, aby se zabýval otázkou proveditelnosti a přípustnosti dražby čís. 12.268.
— — při poznamenaném **zákazu zcizení** zabraného majetku; právo St. poz. úřadu do pravoplatného zcizení nemovitosti odporovati dražbě, třebas nepodal rekurs již při povolení dražby čís. 9963.
— — pokud lze povoliti vnucenou dražbu nemovitosti stížené čekatelským právem čís. 11.526.
— — je-li vlastnictví dlužníkovo omezeno povinností odevzdati nemovitost jednomu z dítek, jest i dlužník oprávněn k rekursu proti povolení exekuce; pokud zákaz zcizení podle § 364 c) obč. zák. vadí i exekučnímu zcizení; byl-li zákaz zcizení zapsán před účinností třetí dílčí novely čís. 11.695.

— — osoba, v jejíž prospěch je poznamenán zákaz zcizení nemovitostí, jest oprávněna k rekursu do usnesení, jímž povolena vnucená dražba těchto nemovitostí čís. 11.959.

— — zákaz zcizení a zatížení ve smyslu § 60 vlád. nař. čís. 191/1921 sb. z. a n. není na závadu exekuci vnucenou dražbou, obzvláště pro věřitele, jehož zástavní právo bylo vloženo do pozemkové knihy časově před zaručenou hypotekární pohledávkou a před zápisem zákazu zcizení a zatížení čís. 12.596.

— — stačí výpis z veřejné knihy zřízený podle **§ 133/2 ex. ř.**, v němž byl ke dni podání exekuční žádosti vyznačen dlužník jako vlastník nemovitosti; lhostejno, že při povolení byla vlastníkem jiná osoba; lhostejno, že mezi podáním exekučního návrhu a povolením exekuce uplynula delší doba a že nebylo tužkou vyznačeno podací číslo na místě pozemkové knihy, na které měl býti vykonán návrhu odpovídající zápis čís. 10.459.

— — doručení usnesení povolujícího dražbu nebylo nahraženo doručením dražebních podmínek, aniž vůbec tím, že strana nabyla o tomto usnesení vědomost jiným způsobem čís. 9163.

— — **§ 134 ex. ř.:** postupovati podle §§ 134, třetí odstavec, a 101 ex. ř. jest jen, je-li dražební řízení podle stavu pozemkové knihy neproveditelné; k takovému postupu neopravňuje však pouhý nesouhlas mezi knihovním a skutečným stavem; okolnost, že budova (tančírna) postavená na jedné nemovitosti zasahuje částečně i na pozemek připsaný jinému, není knihovní závadou, činící dražební řízení té neb oné nemovitosti neproveditelným; pokud lze provésti prodej obou nemovitostí; rozdělení výtěžku v tomto případě čís. 13.077.

— — poznámka zavedení dražebního řízení **(§ 135 ex. ř.)** nebrání účinnosti záznamu zástavního práva v pořadí poznámky čís. 9609.

— — **§ 138 ex. ř.** nelze použíti, není-li pro navrhovatelovu pohledávku na nemovitostech vzatých do dražby zástavní právo zřízeno ani podle § 88 ex. ř., ani podle § 89 ex. ř.; lhostejno, že listina, podle níž si navrhovatel vymohl záznam zástavního práva, byla by prý dostačovala, by si podle ní vymohl vklad vykonatelného zástavního práva čís. 10.539.

— — povinnosti soudu povolujícího exekuci podle § 138 ex. ř. čís. 11.411.

— — **přístup** (§ 139 ex. ř.): dražební řízení jest »v běhu«, i když bylo odloženo; i tu lze povoliti další dražební řízení jen přístupem; lze zahájiti samostatné dražební řízení na ideální podíl nemovitosti, ač jest již zahájeno dražební řízení o celé nemovitosti; nemůže se to však státi přístupem čís. 8906.

— — nesplnění povinností § 133 čís. 1 a 2 ex. ř. a přístup k dražebnímu řízení čís. 9040.

— — přistupující věřitelé musí se spokojiti s tím, že se vede exekuce na více nemovitostí, než na které si vymohl dražební řízení čís. 10.511.

— — návrh veřejného orgánu na přístup k dražebnímu řízení zastupuje jeho přihlášku podle § 172, posl. odst., ex. ř. čís. 11.145.

— — **popsání a odhad** (§§ 140—144 ex. ř.): soudce, stanově odhadní cenu práv, jichž se týká exekuční řízení, není vázán znaleckým posudkem čís. 9774.

— — **dražební podmínky** (§§ 145—146 ex. ř.): jde-li o nemovitost, stíženou zákazem zcizení ve prospěch Státního pozemkového úřadu, lze je upraviti v duchu pozemkové reformy odchylně od předpisů exekučního řádu i bez souhlasu dlužníka čís. 10.718.

— — vymáhající věřitel má podle § 145 ex. ř. právo žádati, by byl vyzván k jich předložení čís. 12.192.

— — **vadium** (§§ 147—149 ex. ř.): lze složiti i vkladní knížkou záložny, třebas knížka zní na jméno někoho jiného než podavatele čís. 10.460.

— — není zákonného zákazu, by za vadium v exekučním řízení nebyla přijata vinkulovaná vkladní knížka; není přestoupením úřední povinnosti soudce, že při úvaze podle § 56 c. ř. s. nepočítal s obtížemi, jež napotom nastaly při realisování vkladní knížky čís. 11.653.

— — **§ 150 ex. ř.:** postoupilo-li právo doživotního a nedílného požívání podle § 46 třetí dílčí novely přednost bezprostředně za ním jdoucí hypotece, nemá již přednost před knihovním věřitelem a nemůže již býti ve smyslu § 150 ex. ř. převzato vydražitelem bez započtení na nejvyšší podání čís. 12.942.

— — **§ 151 ex. ř.:** podstatným znakem venkovského statku podle § 151 třetí odstavec jest, by budovy na statku sloužily účelům zemědělským a nikoliv opačně, aby pozemky sloužily používání budov; jsou-li budovy na pozemcích zařízeny k účelům zemědělským, jde o venkovský statek, třebaže jejich odhadní hodnota i se stavební parcelou a zahradou jest vyšší než odhadní cena pozemků; lhostejno, že pozemky jsou propachtovány a že povinný má i ještě jiné požitky čís. 12.976.

— — **zapravení nejvyššího podání** (§§ 152—153 ex. ř.): složení nejvyššího podání vydražitelem nemá co do pohledávek poukázaných na nejvyšší podání účinky § 1425 obč. zák. čís. 10.152.

— — prohlásil-li věřitel, že pohledávku váznoucí též na vydražených nemovitostech nechá na nich váznouti k převzetí vydražitelem, byl, vydraživ nemovitosti, sproštěn povinnosti složiti část nejvyššího podání, připadající na převzaté části této pohledávky čís. 10.491.

— — **opětná dražba** (§§ 154—155 ex. ř.): oprávnění k návrhu na ni výměnkáře, knihovního věřitele; odčinil-li vydražitel obmeškání, jež dalo podnět k povolení opětné dražby, a dopustil-li se pak dalšího obmeškání, nelze vyhověti návrhu na provedení povolené již opětné dražby čís. 9065.

— — nárok proti obmeškalému věřiteli na náhradu všech škod jinak jeho obmeškáním způsobených; rozhodl-li prvý soud pravoplatně, že není schodku a že náklady opětné dražby činí určitou částku, jest vyloučen přezkum v rozvrhovém řízení; pokud nepropadá nárok na náhradu všech škod čís. 9334.

— — ručení vadia za nárok na náhradu »jiných škod« čís. 9337.

— — při otázce, zda vydražitel nesložil včas řádně nejvyšší podání, nelze míti zřetel jen ke stavu věci až do roku nebo do rozhodnutí o rozvrhu nejvyššího podání čís. 10.491.

— — příslušenství, jež spojil původní vydražitel s vydraženou nemovitostí čís. 11.153.

— — došlo-li k opětné dražbě, pozbyl příklep účinnosti a pominulo vlastnické právo původního vydražitele čís. 11.153.

— — vydražitel nenabyl příklepem vlastnictví k věcem, jež nebyly a ani nemohly býti v odhadním protokole popsány a uvedeny, ježto byly na nemovitosti vneseny až po první dražbě čís. 11.252.

— — pro usnesení, jímž určen schodek a náhrada nákladů opětné dražby a jímž stanoveno ručení obmeškalého vydražitele, neplatí § 239/3 ex. ř. čís. 11.506.

— — návrh na opětnou dražbu nepředpokládá pravoplatnost rozvrhového usnesení čís. 12.979.

— — pokud o návrhu na opětnou dražbu podle § 154 ex. ř. jest vyslechnouti obmeškalého vydražitele čís. 13.029.

— — s opětné dražby sejde, nabízel-li vydražitel v dovolacím rekursu proti povolení opětné dražby k doplnění chybějící částky nejvyššího podání peníze ze vkladních knížek, jež byly přijaty jako vadium, a lze-li tímto způsobem doplnění provésti čís. 13.029.

— — i pro dodatné, původní rozvrhové řízení doplňující rozvrhové řízení, týkající se vadia obmeškalého vydražitele, jest rozhodná jen původní včasná přihláška čís. 12.477.

— — **přechod nemovitosti na vydražitele** (§§ 156, 157 ex. ř.): vydražitelův nárok na odevzdání a vyklizení vydražené nemovitosti patří na řízení exekuční, pořad práva jest nepřípustný čís. 8618.

— — pokud náleží nárok vydražitelův na vydání příslušenství vydražené nemovitosti na pořad práva čís. 9473.

— — pokud k příspěvkům Vodnímu družstvu budoucně splatným ve smyslu dražebních podmínek patří všechny amortisační splátky k umoření meliorační zápůjčky, a to i oné částky zápůjčky, která byla již splatná a byla teprve dodatečně pojata do rozpočtu splátek k umoření meliorační zápůjčky; o to, které budoucně splatné příspěvky převzal vydražitel a které mají býti uhraženy z nejvyššího podání, rozhoduje soud exekuční čís. 12.482.

— — vyklizení vydražené nemovitosti o sobě, zaležející jen v odstranění movitých věcí a osob z vydražené nemovitosti podle § 349 ex. ř., lze povoliti i před splněním dražebních podmínek vydražitelem čís. 12.686.

— — vydražitel není oprávněn k výpovědi z nájmu ve vydražené nemovitosti, dokud není jeho vlastnické právo vloženo do pozemkové knihy; účinnost výpovědi z najatého předmětu jest posuzovati podle doby, kdy byla výpověď dána; obdoba zásady § 406 c. ř. s. tu neplatí čís. 12.946.

— — **správa zatímní nemovitosti** (§ 159 ex. ř.) viz tamže.

— — **§ 162 ex. ř.:** opomenutí soudu, jenž schválil dražební podmínky, uchylující se od předpisu § 150 ex. ř. v otázce převzetí nájemního práva bez započtení na nejvyšší podání, nenařídiv podle § 162 ex. ř. rok k určení dražebních podmínek, není důvodem zmatečnosti, nýbrž jest jen důvodem k rekursu osobám dotčeným tímto postupem soudu; nepodaly-li, ač usnesení schvalující dražební podmínky bylo jim řádně doručeno, proti němu rekurs, způsobily, že dražební podmínky, příčící se normálním podmínkám, nabyly moci práva, a nemohou své opomenutí napraviti teprve opravným prostředkem proti rozvrhovému usnesení čís. 12.363.

— — **§ 163 ex. ř.:** o ocenění břemene výměnku, které má býti vydražitelem převzato jen, pokud bude uhrazeno rozvrhovou podstatou, jest rozhodnouti teprve v řízení rozvrhovém a nemá toto ocenění místa při ustanovení dražebních podmínek, nebylo-li docíleno v tomto směru dohody všech účastníků čís. 12.453.

— — **dražební edikt** (§§ 170—172 ex. ř.): uveřejnění jeho i v osadě čís. 11.034.

— — rozhodl-li exekuční soud usnesením obsahujícím dražební vyhlášku podle § 170 ex. ř. i o tom, že věc jest příslušenstvím nemovitosti dané do dražby, jest tímto rozhodnutím vázán; postup jeho, bylo-li dodatečně zjištěno, že věc prohlášená za příslušenství jest v pozemkové knize vyznačena jako vlastnictví třetí osoby čís. 9387.

— — knihovní věřitel jest oprávněn k rekursu do něho, ježto nebylo do něho pojato veškeré příslušenství nemovitosti čís. 11.246.

— — **§ 170 čís. 5 ex. ř.:** platí též ohledně příslušenství vydražené nemovitosti čís. 9750.

— — **§ 171 ex. ř.:** význam převzetí pohledávek na srážku z nejvyššího podání; povinnost požívatele nésti břemena váznoucí před jeho požívacím právem není převzetím dotčena čís. 9693.

— — i úvěrové hypoteky mohou býti vydražitelem převzaty započtením na nejvyšší podání, avšak jen co do jejich částí, o nichž bylo v přihlášce nebo při rozvrhovém roku prokázáno neb osvědčeno, že již vznikly čís. 11.507.

— — **§ 172 odst. 2 ex. ř.:** ohlásiv poplatek z převodu k dražbě, nabyl stát nároku, by bylo při rozvrhu nejvyššího podání přihlíženo k poplatku v příslušném pořadí, i když poplatek nebyl uveden v přihlášce k rozvrhovému roku čís. 10.077.

— — byly-li příspěvky do Úrazové pojišťovny dělnické již zajištěny zástavním právem na nemovitosti, není okolnost, že nebyly nejpozději při dražebním roku před započetím dražby ohlášeny, na závadu, by příspěvky nebyly přikázány v přednostním pořadí čís. 11.677.

— — nepřihlášení knihovně zajištěných veřejných dávek má podle § 171 ex. ř. jen v zápětí, že se má za to, že se veřejný orgán spokojuje s převzetím pohledávky vydražitelem a nežádá hotové zaplacení; plyne-li z přihlášky k rozvrhu výsadní pořadí, jest na zadnějších věřitelích, by toto pořadí popřeli odporem a uvedli pro to důvody čís. 10.638.

— — podle poslední věty se vyhledává, by byli uspokojeni všichni vymáhající věřitelé, i ti, kdož k dražebnímu řízení přistoupili čís. 10.638.

— — návrh veřejného orgánu na přístup k dražebnímu řízení zastupuje jeho přihlášku podle § 172, posl. odst., ex. ř. čís. 11.145.

— — byla-li pohledávka veřejného orgánu již přede dnem poznámky o udělení příklepu knihovně zajištěna, jest veřejný orgán předvolati k rozvrhovému roku, třebas nepodal přihlášku ve smyslu posledního odstavce § 172 ex. ř. čís. 9959.

— — pokud jest přihláška berního úřadu k novému dražebnímu roku jedině směrodatným podkladem pro rozhodnutí o přihlášených veřejných dávkách čís. 8684.

— — má-li pohledávce veřejného orgánu, knihovně nezajištěné, býti zachováno přednostní pořadí, musí býti přihláška podle § 172, druhý odstavec, ex. ř. již před započetím dražby na soudě; nestačí, že byla podána před dražebním rokem na poštu čís. 12.358.

— — **rok dražební** (§§ 177—182 ex. ř.): třebas byla vyhlášena dražba celé nemovitosti, a odhad byl proveden ohledně celé nemovitosti, není závady, by dražební rok nebyl konán jen ohledně ideelní části nemovitosti čís. 8631.

— — není dražbě na závadu (§ 151 ex. ř.), že se k dražebnímu roku dostavil jen jediný koupěchtivý čís. 10.460.

— — hypotekární věřitel, jenž byl přítomen, měl býti tázán, zda podává odpor proti příklepu, třebaže se při dražbě nepřihlásil za koupěchtivého a nepodával čís. 11.422.

— — nicotnost úmluvy, jíž se třetí osoba zavázala dlužníku, že v tajné plné moci vydraží pro něho nemovitost a že se dá po přechodnou dobu zapsati do pozemkové knihy jako vlastník jen na oko; lhostejno, že vydražitel dodatečně prohlásil, že pozemky zůstanou zatím jeho a že je později připíše třetí osobě čís. 9771.

— — **udělení příklepu** (§ 183 ex. ř.): udělení příklepu není na závadu zřízení nadzástavního práva na hypotekárních pohledávkách váznoucích na vydražené nemovitosti čís. 8940.

— — vymáhající věřitel, jenž nechal vejíti příklep v moc práva, nemůže se domáhati na vydražiteli žalobou toho, by byla prohlášena neplatnou dražba i příklep (vydražitel uznán povinným vrátiti vydražené věci) čís. 9058.

— — nezplozenému potomstvu nelze uděliti příklep; jest ho odepříti i osobám již zplozeným, vystupují-li při nejvyšším podání s nezplozeným potomstvem jako celek čís. 9183.

— — dlužník po příklepu nemůže již zříditi hypotekárnímu věřiteli přednost v poznamenaném pořadí, leč že by byla dražba prohlášena za bezúčinnou čís. 9998.

— — zápisy nabyté pravoplatně proti vydražiteli nejsou poznámkou uděleného příklepu dotčeny čís. 12.725.

— — jsou-li splněny podmínky § 3 zák. čís. 93/1931 sb. z. a n., jest přípustným příklep i bez svolení St. poz. úřadu; k udělení příklepu není třeba potvrzení St. poz. úřadu podle § 6 (3) zák. čís. 93/1931 čís. 12.751.

— — **odpor a rekurs proti příklepu** (§§ 184—187 ex. ř.): vymáhající věřitel, jenž nevznesl při dražebním roku odpor proti příklepu pro vadu podle § 184 čís. 7 ex. ř., nemůže tuto vadu uplatňovati v rekursu; jest k ní však přihlížeti z úřadu čís. 9183.

— — do udělení příklepu k exekučně vydražené nemovitosti nelze podati odpor čís. 9196.

— — § 223/2 c. ř. s. v doslovu zák. čís. 23/1928 vztahuje se pouze na dražbu (dražební rok), nikoliv na lhůtu k rekursu proti příklepu čís. 11.251.

— — odmítnutím rekursu proti příklepu jsou vyřízeny i stížnosti do předcházejících usnesení (do celého předchozího řízení) exekučního soudu čís. 11.251.

— — měla-li se podle pravoplatných dražebních podmínek konati dražba několika knihovních těles, a byly-li nemovitosti společně vyvolány a za jednotné podání příklepnuty, jde o vadu podle § 184 čís. 6, pokud se týče podle druhé věty prvního odstavce § 187 ex. ř. čís. 11.422.

— — právo účastníka k rekursu, třebaže nepodal odpor proti příklepu, an příklep byl udělen ihned po pěti minutách po podání, aniž předcházelo poučení o odporu a aniž byli přítomni na odpor tázání čís. 11.422.

— — k vadám, pro které jest odepříti příklep podle § 184 čís. 2, 3, 4, 6 a 7 ex. ř., má podle § 186 ex. ř. z úřadu přihlížeti i rekursní soud, předpokládajíc, že o nich nabyl vědomosti opravným prostředkem podle zákona přípustným, nikoliv pochybeným, pokud se týče opožděným nebo podaným osobou, jíž nepřísluší právo k rekursu; účastníku, jenž nebyl při dražebním roku přítomen, ač byl o dražbě řádně zpraven, nepřísluší právo k rekursu proti usnesení o příklepu čís. 11.673.

— — povinný, jenž byl podle prvního odstavce § 171 ex. ř. vyrozuměn o dražbě, může podati rekurs proti udělení příklepu podle poslední věty prvního odstavce § 187 ex. ř., avšak jen z odpůrčího důvodu § 184 čís. 3 ex. ř.; nebyl-li při dražbě přítomen a uplatňuje-li jiné odpůrčí důvody, jest jeho rekurs nepřípustný čís. 12.512.

— — rekursní soud musí sice z úřadu přihlížeti k vadám uvedeným v § 184 čís. 2, 3, 4, 6 a 7 ex. ř., ale jen, nabyl-li o nich vědomosti opravným prostředkem podle zákona přípustným čís. 12.512.

— — **rozvrh nejvyššího podání: § 209 ex. ř.:** byla-li pohledávka veřejného orgánu již přede dnem poznámky o udělení příklepu knihovně zajištěna, jest veřejný orgán předvolati k rozvrhovému roku, třebas nepodal přihlášku ve smyslu posledního odstavce § 172 ex. ř. čís. 9959.

— — rok k rozvrhu lze nařídíti i před úplným zapravením nejvyššího podání čís. 11.114.

— — pokud doručení usnesení, jímž byl nařízen rok k rozvrhu, nemá procesuální účinek a jde o zmatek podle § 477 čís. 4 c. ř. s., nestalo-li se doručení právnímu zástupci, nýbrž hypotekárnímu věřiteli samému; exekuční soud nebyl oprávněn, by sám zrušil jednání o rozvrhu čís. 11.225.

— — nebyl-li o rozvrhovém roku vyrozuměn hlavní závod knihovního věřitele, pro nějž byla pohledávka knihovně zajištěna, nýbrž jeho filiálka, nebyl rok proveden způsobem předepsaným v §§ 209, 210, 212 ex. ř. a bylo jej k rekursu knihovního věřitele zrušiti pro vadnost čís. 11.921.

— — kancelářský úředník advokáta nebyl oprávněn zastupovati při rozvrhovém roku (§ 209 ex. ř.) advokáta klienta, třebaže se dodatečně vykázal legitimací advokátní komory a soud jeho odpor vznesený jménem klienta jeho šéfa přijal a o něm jednal a rozhodl; klient nebyl tu zastoupen při rozvrhovém roku a nevznesl při něm odpor čís. 12.623.

— — **§ 210 ex. ř.:** exekuční soud není ani oprávněn ani povinen, by sám od sebe konal šetření o nárocích veřejných orgánů a vysvětloval anebo doplňoval nejasné nebo neúplné přihlášky čís. 10.797.

— — předpis platí i pro veřejné orgány; následky nedostatečnosti písemné

přihlášky a nepřítomnosti u rozvrhového roku musí nésti strana bez rozdílu, zda jest veřejným orgánem, či osobou soukromou čís. 10.875.

— — za náležitý doklad veřejných dávek (nedoplatků pojistného podle zák. čís. 221/1924 sb. z. a n.) lze považovati jen listinu, zřízenou v předepsané formě osobami k tomu oprávněnými čís. 12.000.

— — i pro dodatné, původní rozvrhové řízení doplňující rozvrhové řízení týkající se vadia obmeškalého vydražitele, jest rozhodná jen původní včasná přihláška čís. 12.477.

— — ustanovení § 224 ex. ř. nevylučuje platnost předpisu § 210 ex. ř. pro ony nároky z **kaučních hypotek,** které vznikly do rozvrhu a jež při něm byly již známé a určitelné čís. 11.380.

— — nelze přikázati nepřihlášené **úroky,** je-li z výpisu z pozemkové knihy jen zřejmo, že pohledávka jest zúročitelná, nikoliv i, že úroky z ní jsou nezapravené čís. 10.467.

— — přihláška nadzástavního věřitele, v níž účtoval úroky při své pohledávce, nenahrazuje přihlášku úroků hlavní pohledávky čís. 10.467.

— — není zapotřebí zvlášť přihlašovati nárok na poměrnou část fruktifikátních úroků čís. 12.011.

— — soudní určení **nákladů** ve smyslu § 216 čís. 4 ex ř. vyžaduje, by strana předložila včas (§ 210 ex. ř.) seznam nákladů i s doklady k osvědčení položek a údajů seznamu; údaj úhrnné částky nestačí čís. 10.967.

— — ohlásiv **poplatek z převodu** k exekuční dražbě (§ 172/2 ex. ř.), nabyl stát nároku, by bylo při rozvrhu nejvyššího podání přihlíženo k poplatku v příslušném pořadí, i když poplatek nebyl uveden v přihlášce k rozvrhovému roku čís. 10.077.

— — **u daňových nedoplatků,** u nichž nastala sice již splatnost podle § 270 zák. čís. 76/1927 sb. z. a n., jež však nebyly ještě předepsány, nelze požadovati, by k jejich přihlášce k rozvrhovému roku byl připojen platební rozkaz nebo výkaz nedoplatků, nýbrž stačí přihláška, jsou-li z ní patrny podmínky pro požadované přednostní pořadí a vyhovuje-li přihláška i po formální stránce zákonným předpisům čís. 12.880.

— — co jest doložiti v přihlášce nedoplatků **daně výdělkové,** nemocenského, starobního a invalidního pojistného a úrazových příspěvků čís. 11.980.

— — soud není povolán k tomu, by z úřadu konal šetření o tom, zda prodaná nemovitost výlučně nebo převážně sloužila výdělečnému podniku, z něhož byly předepsány nemocenské příspěvky čís. 10.586; srov. též: 10.290, 11.980.

— — přihláška **dávky z majetku** k rozvrhu, bylo-li dražbou prodáno společně několik nemovitostí čís. 9167.

— — není třeba, by berní úřad prokázal, kolik činí celá vyměřená dávka z majetku a z přírůstku na majetku; stačí doklady o tom, kolik vypadá z ní na vydraženou nemovitost a kolik činí její čistá hodnota ke dni 1. března 1919 čís. 10.070.

— — v přihlášce dávky z majetku v přednostním pořadí má berní úřad, není-li to zřejmo již z pozemkové knihy ani ze zájemních nebo z jiných exekučních spisů, též doložiti, kdy byl doručen platební rozkaz a kdy se tudíž dávka (její poslední splátka) stala dospělou čís. 12.036.

— — pokud jest na soudu, by z úřadu zkoumal, zda bylo přerušeno **promlčení** převodního poplatku; použití zákonných prostředků k vydobytí poplatků čís. 8787.

— — přihlédnutí z úřadu k tomu, zda poplatek požívá výsadního zástavního práva vůbec (zda jest již promlčeno) čís. 9314.

— — nezáleží na tom, zda z pozemkové knihy plyne, že pro knihovně zajištěný nedoplatek dávky ještě trvá přednostní zákonné zástavní právo, či zda zaniklo promlčením; stačí, plyne-li to z přihlášky k rozvrhu, jejíž obsah nebyl v tomto směru popřen čís. 10.638.

— — **§ 211 ex. ř.:** přihlásil-li berní úřad nedoplatek dávky z majetku k rozvrhovému roku nižším penízem než k napotomnímu roku, nařízenému rekursním soudem k vůli vysvětlení původní přihlášky, jest při přikázání dávky vycházeti z původní přihlášky čís. 10.541.

— — předpis posledního odstavce má místo jen, chce-li věřitel svou pohledávku rozšířiti, změniti, nebo za jinou zaměniti, nebrání však tomu, by věřitel od některé účtované pohledávky i po rozvrhovém roku, a to i v řízení opravném neopustil čís. 11.980.

— — byla-li služebnost přikázána na srážku z nejvyššího podání, jest vydražitel oprávněn k odporu (k rekursu) v otázce výměry uhražovací jistiny čís. 12.711.

— — **§ 213 ex. ř.:** odpor proti přikázání pohledávky nemá za účel vyloučiti pohledávku z likvidace při rozvrhovém řízení, nýbrž jen, by byla pohledávka prohlášena bezúčinnou proti pohledávce odporovatelově, proti jiným hypotekárním věřitelům podrží pohledávka při rozvrhu plnou účinnost čís. 9230.

— — pokud jest věřitel oprávněn odporovati celé pohledávce předchozího věřitele čís. 8815.

— — lze odporovati tomu, by bylo při rozvrhovém roku přihlíženo k pohledávce vymáhajícího věřitele v pořadí jejího zajištění, třebas byla dražba povolena v pořadí této pohledávky a odporovatel si do zahájení dražebního řízení nestěžoval čís. 9375.

— — částečné zaplacení pohledávky přikázané při rozvrhu nelze uplatňovati odporem, nýbrž návrhem na zrušení exekuce anebo žalobou podle § 35 ex. ř. čís. 10.736.

— — soud řídící jednání podle § 213, druhý odstavec, ex. ř. jest oprávněn zjednati si jasno o okolnostech směrodatných pro rozhodnutí otázky pořadí napadeného odporem jen výslechem přítomných osob dotčených odporem a to ústním jednáním podle § 59 ex. ř., o němž platí předpisy §§ 171 a 225 c. ř. s., nikoliv i výslechem svědka věřitelem při rozvrhovém roku navrženého čís. 12.602.

— — při roku o rozvrhu nejvyššího podání za exekučně prodanou nemovitost, náležející do konkursní podstaty, není správce konkursní podstaty oprávněn podávati odpor jako zástupce konkursního věřitelstva čís. 12.623.

— — odpor a rekurs je přípustný i proti odhadní ceně služebnosti vzaté za základ rozvrhu čís. 12.711.

— — odpor věřitelů a formální právní moc knihovního zápisu vnuceného zástavního práva v poznamenaném pořadí čís. 9349, 11.109.

— — byl-li vklad vnuceného práva zástavního v poznamenaném pořadí povolen, nebyl-li proti tomu podán opravný prostředek, a zadní věřitel nepodal odpor, brání formální právní moc zápisu soudci při rozvrhu nejvyššího podání, by k této neplatnosti přihlížel z úřadu čís. 12.959.

— — **§ 214 ex. ř.:** s hlediska tohoto předpisu přichází v úvahu jen výpis z pozemkové knihy, který jest správný; pokud jest přihlédnouti i k jiným exekučním spisům čís. 9049.

— — **rozvrhová podstata: § 215 ex. ř.:** to, čeho se z ní dostalo knihovním věřitelům, bylo zaplaceno z jmění dlužníka čís. 9666.

— — pokud patří pojistné, náležející dlužníku ze smlouvy o pojištění budovy nebo příslušenství nemovitosti, do rozvrhové podstaty; pokud jest vymáhající věřitel oprávněn navrhnouti, by exekuční soud přikázal pojišťovně, by složila pojistný peníz k soudu čís. 8947.

— — každý účastník jest oprávněn domáhati se toho, by celá částka nejvyššího podání, o níž jest k odporu zahájena rozepře, zůstala v soudním uschování čís. 8815.

— — **všeobecné zásady rozvrhu:** přikázáni celé pohledávky nevadí, že vym. věřitel vedl pro tutéž pohledávku exekuci na movitosti a že by snad v této exekuci došel částečného uspokojení; předpisu § 222 ex. ř. nelze tu použíti čís. 10.778.

— — byla-li exekučně prodána celá nemovitost, na níž na celé váze solidární pohledávka za spoluvlastníky, lze přikázati celou pohledávku z nejvyššího podání za ideální podíl čís. 10.114.

— — jde-li o **dražbu v úpadku,** jest vyžádati rozhodnutí úpadkového soudu o tom, zda se přihlášené pohledávky za podstatou vztahují na exekučně prodanou zvláštní podstatu čís. 9153.

— — prodána-li v exekuční dražbě nemovitost náležející do úpadkové podstaty, pokud přísluší zadrželým příspěvkům okresní nemocenské pojišťovny a dělnické úrazové pojišťovny přednostní pořadí, třebas nejsou knihovně zajištěny a bez ohledu na to, zda jsou pohledávkami za podstatou čili nic čís. 8908.

— — **pořadí: nebyl-li vklad nebo záznam dosud povolen, nelze přikázati pohledávku v pořadí poznámky,** třebas je prokázáno, že pohledávka je vyčerpána čís. 8655.

— — jinak poznámka pořadí viz tamže.

— — **§ 216 ex. ř.:** nebyl jím zrušen předpis nařízení z 3. května 1850 čís 181 ř. zák. čís. 10.290.

— — útratám odhadu a dražby nemovitosti nepřísluší přednostní právo čís. 11.891.

— — **čís. 1:** hradil-li vnucený správce náklady vnucené správy ze svého, jest on, nikoliv jen věřitel, pro něhož byla vnucená správa vedena, oprávněn účtovati tyto náklady k rozvrhu čís. 9803.

— — — pořadí podle § 216 čís. 1 ex. ř., třebas vnucená správa nebyla vedena pro všechny věřitele poukázané na nejvyšší podání čís. 9803.

— — — byla-li vnucená správa nemovitosti vedena jen ve prospěch jediného vym. věřitele, nelze výdaje a zálohy vnuceného správce přikázati z nejvyššího podání za exekučně prodanou nemovitost v přednostním pořadí podle § 216 čís. 1; vym. věřitel musí v tomto případě správní výdaje jím zapravené přihlásiti podle § 210 ex. ř. jako exekuční útraty a dostane se pak na ně z rozdělované podstaty podle § 218/2 ex. ř. v pořadí podle § 104 ex. ř.; nepřihlásil-li je ani před, ani při rozvrhovém roku, nelze k nim přihlížeti ani v tomto pořadí čís. 11.747.

— — — ustanovením § 265 zákona čís. 76/1927 sb. z. a n. nebyl změněn velící předpis § 216 čís. 1 ex. ř. čís. 12.671.

— — **čís. 2:** věcné ručení prodané nemovitosti za nedoplatky daní (pozemkové, domovní, činžovní a výdělkové) trvá, třebaže daně nebyly ještě předepsány a platební výzva se ještě nestala čís. 11.701

— — — **dědická daň:** pokud požívá přednostního práva na pozůstalostních nemovitostech; pozůstalostní nemovitosti ručí za dědický poplatek, i když nebyla ještě v době exekučního prodeje nemovitosti pozůstalost odevzdána čís. 11.701.

— — — **poplatek převodní:** zákonné prostředky k jeho vydobytí; nejsou jimi návrh na omezení exekuce k vydobytí poplatku, aniž přihláška poplatku k dražbě čís. 9528.

— — — poplatek převodní z vydražené nemovitosti při opětovné její dražbě čís. 10.995.

— — — pokud jest na soudu, by z úřadu zkoumal, zda bylo přerušeno promlčení výsadního zástavního práva; použití zákonných prostředků k vydobytí poplatku čís. 8787.

— — — počátek tříleté promlčecí doby výsadního zástavního práva; přetržení promlčení; výsadní pořadí obecních přirážek; přihlédnutí z úřadu k tomu, zda poplatek požívá výsadního zástavního práva vůbec (zda jest již promlčeno) čís. 9314.

— — — pokud nebylo řádně pokračováno v jeho vymáhání, byla-li vnucená správa zrušena čís. 9298.

— napotomní vklad zástavního práva pro převodní poplatky, pro něž již byl povolen záznam zástavního práva, není (účinným) prostředkem k vydobytí poplatku, jímž by se přerušovalo promlčení práva přednosti čís. 12.734.

— soudu rozvrhujícímu nejvyšší podání nepřísluší řešiti otázku, zda přihlášený převodní poplatek byl vyměřen z předběžné smlouvy trhové, či ze smlouvy definitivní, aniž otázku, jaké povahy byla kupní smlouva, z níž byl převodní poplatek vyměřen, a proč se smlouvy té sešlo čís. 12.833.

— není věcí exekučního soudu zjišťovati, zda platební rozkaz, podle kterého byl převodní poplatek přikázán, je správný a totožný s platebním rozkazem, který byl základem knihovního zápisu pro převodní poplatek čís. 12.833.

— **dávka z majetku a z přírůstku na majetku:** platnost a trvání zástavního práva zákonného nepředpokládá, že proti vlastníku hypoteky bylo věcné ručení již uplatněno výzvou ve smyslu prov. nař. čís. 463/1920 čís. 10.070.

— k tomu, by mohla býti přikázána v přednostním pořadí, musí býti z přihlášky a z jejích dokladů zřejmo, že jsou splněny předpoklady stanovené v § 62 zák.; doklady o tom náleží předložiti orgánu, jenž dávku požaduje; o výši dávky, o jejím trvání soudy nerozhodují, ale jsou povolány rozhodovati o jejím přednostním pořadí čís. 10.947.

— peníz vypadající na ni jest prozatím uložiti do soudní úschovy, dokud nejsou nejvyšším správním soudem vyřízeny stížnosti proti tomu, že byla dávka uložena určitým osobám čís. 11.263.

— **dávka z přírůstku hodnoty** nemovitosti nepožívá přednostního pořadí čís. 9730, 10.041.

— **daň výdělková a pojišťovací příspěvky:** nemocenskému pojistnému přísluší přednostní pořadí za týchž podmínek jako výdělkové dani čís. 10.586, 10.638, 11.403.

— příspěvkům do Úrazové pojišťovny dělnické přísluší přednostní zástavní právo za týchž podmínek jako výdělkové dani; byly-li již zajištěny zástavním právem na nemovitosti, není okolnost, že nebyly nejpozději při dražebním roku před početím dražby ohlášeny, na závadu, by příspěvky nebyly přikázány v přednostním pořadí čís. 11.677.

— pojistnému podle zákona čís. 26/1929 sb. z. a n. přísluší přednostní právo v řízení exekučním, konkursním a vyrovnacím za týchž předpokladů jako výdělkové dani čís. 11.980.

— na nedoplatky příspěvků k okresní nemocenské pokladně z doby před 1. lednem 1927 nelze použíti předpisů zákona ze dne 15. června 1927, čís. 76 sb. z. a n.; tyto nedoplatky jest přikázati podle zákona ze dne 25. října 1896, čís. 220 ř. zák. čís. 8653.

— pojistné nemocenské pojišťovny na manželce podnikatelově, jež jest výhradnou vlastnicí nemovitosti, nikoliv však spolupodnikatelkou, jen v pořadí knihovním čís. 9668.

— osobní závazek přejímatele závodu podle § 171 zák. čís. 221/1924 nevylučuje věcné ručení nemovitosti, sloužící podniku, jen když nemovitost sloužila podniku ve smyslu § 265 zák. čís. 76/1927 i za předchůdce čís. 11.114.

— bylo-li soudem prvé stolice přiznáno výdělkové dani přednostní pořadí, bylo tím již rozhodnuto o přednostním pořadí pohledávek Všeobecného pensijního ústavu, Okresní nemocenské pojišťovny a Úrazové pojišťovny dělnické na zadržených příspěvcích čís. 11.677.

— pokud o odporu proti přikázání nedoplatku pojišťovacích příspěvků v přednostním pořadí rozhoduje soud a pokud úřad správní čís. 11.114.

— i za platnosti § 266 zákona o přímých daních ze dne 15. června 1927, čís. 76 sb. z. a n., jest vyhraženo soudu, by, rozvrhuje nejvyšší podání, zkoumal oprávněnost nároků u pohledávek daňových na přednostní uspokojení čís. 13.018.

— nedoplatky pojistných příspěvků k okresní nemocenské pojišťovně a dělnické úrazové pojišťovně; přednostní pořadí na celé nemovitosti věnované převážně výdělečnému podniku, třebas pojistník byl vlastníkem pouze ideální polovice čís. 9066.

— věcné ručení postihuje jen ideální podíl nemovitosti, patřící majiteli výdělečného podniku čís. 11.403.

— věcné ručení za výdělkovou daň nepostihuje celou nemovitost, patří-li majiteli výdělečného podniku jen spoluvlastnické právo k ideální části nemovitosti čís. 12.159.

— nelze konati z úřadu šetření o tom, zda prodaná nemovitost sloužila výlučně nebo výhradně dlužníkovu výdělečnému podniku čís. 10.586.

— pokud přísluší výsadní pořadí výdělkové dani a příspěvkům k nemocenskému a starobnímu pojištění a nedoplatkům úrazových příspěvků, nebyla-li doložena okolnost, že prodané nemovitosti slouží výhradně nebo převážně provozování podniku čís. 10.290.

— stačí, slouží-li nemovitost převážně provozování výdělečného podniku, patřícího majiteli vydražené nemovitosti čís. 11.403.

— obytné domy, jež postavil zednický mistr na prodej a jež zatím pronajal, neslouží provozu jeho podniku čís. 12.054.

— nemovitost, sloužící jinak převážně k provozu kamenolomu a štěrkoviště, neslouží ani výlučně ani převážně cementářskému podniku dlužníkovu tím, že z ní béře písek k výrobě cementového zboží čís. 12.054.

— nevadí za všech okolností, že jen fysická část knihovního tělesa jest věnována výdělečnému podniku majitele a pro podnik ten zařízena; nedoplatkům příspěvků nemocenského, invalidního a starobního pojištění přísluší přednostní zástavní právo, slouží-li větší část knihovního tělesa stavebnímu podniku majitele čís. 12.159.

— promlčení: přednostní pořadí podle § 265 zákona čís. 76/1927 sb. z. a n. platí pro daňové pohledávky tam zmíněné ode dne příklepu zpět počítaje, i když dražebnímu řízení předcházela vnucená správa nemovitosti čís. 12.671.

— daně dodatečně předepsané jsou splatné do třiceti dnů ode dne doručení platebního rozkazu čís. 12.825.

— pro trvání přednostního zástavního práva pro příspěvky Úrazové pojišťovny dělnické není rozhodná doba, na kterou příspěvky připadají, nýbrž doba jich splatnosti čís. 12.809.

— splatnost pojistných dávek pro Úrazovou pojišťovnu dělnickou, podle níž se řídí trvání přednostního zástavního práva pro ně ve smyslu § 265 zákona čís. 76/1927 sb. z. a n., určuje se předpisy §§ 28 a 29 min. vyhlášky čís. 13/1889 ř. zák. a § 21 zák. čís. 1/1888 ř. zák. změněného § 6 zákona čís. 300/1921 sb. z. a n. čís. 12.835.

— revírní bratrské pokladně mohou býti z nejvyššího podání za vydraženou nemovitost přikázány příspěvkové pohledávky jen za předpokladu § 76/1 zák. o přímých daních osobních; nestačí, že budovy, vzdálené od dolu, bylo užíváno jako obytného domu pro správce dolu čís. 8869.

— pohledávkám bratrských pokladen přednostní zástavní právo jen s věcným a časovým obmezením, stanoveným pro nedoplatky výdělkové daně; lhostejno, zda byl v tomto směru vznesen při rozvrhovém roku odpor čís. 9598.

— pohledávkám bratrských pokladen přísluší výsadní zástavní právo na horních nemovitostech jen s věcným a časovým omezením, sta-

noveným pro nedoplatky výdělkové daně; k tomu, že pro pojišťovací příspěvky platí co do doby, kdy jsou zadržené, podle stanov zvláštní ustanovení, nelze přihlížeti, byly-li tyto stanovy předloženy až s rekursem čís. 10.875.

— — **čís. 4:** přikázání, nabyl-li kdo v důvěře v pozemkovou knihu nadzástavního práva na formálně právoplatně vložené pohledávce čís. 10.108.

— — — byla-li pohledávka, vymáhaná dražbou, zabavena a přikázána k vybrání čís. 11.014.

— — — nebylo-li zástavní právo uvolněné zaplacením převedeno na jinou pohledávku, nemá knihovní věřitel nárok na uspokojení této pohledávky; byla-li přes to uspokojena, jest zadnější knihovní věřitel oprávněn domáhati se na něm vydání příslušné částky, třebas podal odporovou žalobu opožděně a třebas rozvrhové usnesení nabylo právní moci čís. 11.548.

— — — nebyl-li vklad nebo záznam dosud povolen, nelze přikázati pohledávku v pořadí poznámky, třebas je prokázáno, že pohledávka je vyčerpána čís. 8655.

— — — proti přikázání pohledávky v poznamenaném pořadí nemohou se brániti knihovní věřitelé, kteří nepodali námitky, ač byli, prve než bylo vyznačeno zástavní právo u oné pohledávky v pořadí poznámky, o tom vyrozuměni a vyzváni k podání přípustných námitek s připomenutím, že, nepodají-li námitky, bude vyhověno žádosti o vyznačení pořadí čís. 9349.

— — — vklad vnuceného zástavního práva v pořadí poznámky nelze povoliti; nepodáním opravného prostředku proti usnesení o vkladu zástavního práva nastává sice formální právní moc zápisu, jež však nezakládá jeho materielní právní platnost a nebrání právu věřitelů vznésti odpor při rozvrhu nejvyššího podání čís. 11.109.

— — — přikázání pohledávky státu v knihovním pořadí nevadí, že zástavní právo pro ni bylo nedopatřením v žádosti o jeho zápis v pozemkové knize jen »poznamenáno«, nikoliv »zaznamenáno« čís. 12.783.

— — **posl. odst.:** knihovnímu věřiteli, jenž není vymáhajícím věřitelem, jest přikázati v pořadí knihovní pohledávky soudně určené **útraty** sporu a útraty vzešlé při dřívější jím vedené exekuci na nemovitost, v mezích jistoty za vedlejší náklady útraty mobilární exekuce a náklady povstalé v nynějším dražebním řízení čís. 9049.

— — — v pořadí pohledávky mimo rámec jistoty nepříslušejí útraty exekuční dražby, jež byla vedena po složení vyvlastňovací náhrady (zák. čís. 30/1878), ani náklady exekucí vedených na samou náhradu čís. 9563.

— — — útraty vzešlé vym. věřiteli po udělení příklepu nejsou exekučními útratami a bylo by je přisouditi k úhradě z nejvyššího podání jen, vázlo-li pro ně zástavní právo čís. 10.975.

— — — útraty sporu, které vznikly vymáháním nároků, uvedených pod čís. 2 až 4 § 216 ex. ř., požívají téhož pořadí jako jistina, bez ohledu na to, zda kromě jistiny je zřízena i záruka pro vedlejší závazky čís. 12.152.

— — — útraty sporu požívají pořadí jistiny, i když dotyčný knihovní věřitel nebyl vymáhajícím věřitelem čís. 12.152.

— — — za platnosti zákona čís. 76/1927 sb. z. a n. přísluší všem exekučním poplatkům, vzniklým při vymáhání daní, i poplatkům vzniklým berní exekucí a exekucí mobilární, uspokojení v přednostním pořadí spolu s příslušnou daňovou pohledávkou; jest je ovšem listinami prokázati čís. 13.058.

— — — **úroky** z pohledávek poukázaných na vyvlastňovací náhradu (zák. čís. 30/1878) patří jen do dne složení náhrady čís. 9563.

— — — ustanovení § 216 odst. 2 ex. ř. o tom, jaké pořadí přísluší úrokům při úhradě jistiny, nebylo změněno předpisy vl. nař. čís. 265/1922, čl. 46 úmluvy čís. 60/1926, § 2 vl. nař. čís. 181/1926, § 1 (2), § 2 a § 7 (2) zák. čís. 46/1925 čís. 9585.

— — — nelze přikázati nepřihlášené úroky, je-li z výpisu z pozemkové knihy jen zřejmo, že pohledávka jest zúročitelná, nikoliv i, že úroky z ní jsou nezapravené čís. 10.467.

— — — knihovně nevložené úroky z knihovně zajištěné jistiny mohou býti uhraženy z nejvyššího podání jen v rámci jistoty pro vedlejší závazky čís. 11.303.

— — — bylo-li vtěleno zástavní právo pro úroky a pro úroky z úroků určité výše a kromě toho zástavní právo pro vedlejší závazky do určité výše čís. 11.624.

— — — úroky (dávky z majetku a z přírůstku na majetku) starší tří let od příklepu zpět počítajíc nepožívají pořadí jistiny; byly-li na nemovitosti zajištěny, přísluší jim jen pořadí podle knihovního zápisu čís. 11.701.

— — — úroky zadržené až do zástavního zajistění hlavní pohledávky a spolu s hlavní pohledávkou zástavně s udáním dne, ode kdy jsou zadrženy, pojištěné jsou samostatnou jistinnou pohledávkou, která, byvši s hlavní pohledávkou zástavně zajištěna, má s touto pohledávkou stejné pořadí; o úrocích tuto pohledávku tvořících neplatí ustanovení § 216, druhý odstavec, ex. ř. a jest je, i když jsou starší tří let od příklepu zpět počítaje, přikázati v pořadí hlavní pohledávky; úroky v době zajištění hlavní pohledávky zadržené, ale spolu s ní s udáním dne, od kdy jsou zadržené, zástavně nepojištěné spadají pod ustanovení § 216, druhý odstavec, ex. ř. a lze je v pořadí hlavní pohledávky přikázati jen, nejsou-li starší tří let od příklepu nazpět čís. 12.806.

— — — fruktifikátní úroky: netřeba přihlašovati nárok na poměrnou jejich část; nárok nezávisí na tom, zda pohledávka odkázaná na nejvyšší podání byla zúročitelná, čili nic; i přednostním pohledávkám knihovně nezajištěným přísluší poměrná část čís. 12.011.

— — — »úvěrové provise« jmenovitě při úvěrní hypotece, nepožívají stejného pořadí s jistinou a nemohou ani býti přikázány v knihovním pořadí jako samostatné pohledávky; pokud je lze přikázati v rámci jistoty pro vedlejší závazky čís. 13.021.

— — — nejde-li o **splátky na dluh** učiněné za exekuce, nelze se dovolávati ustanovení § 216, posledního odstavce, ex. ř. čís. 11.679.

— — — časové obmezení věcného ručení nemovitosti za **opětující se dávky** na ní zajištěné podle § 18 knih. zák. a § 216, druhý odstavec, ex. ř. vztahuje se i na peněžitou náhradu, nastoupivší na místo naturálních dávek čís. 13.146.

— — **§ 217 ex. ř.:** třetí osoba, jež byla poškozena tím, že s prodávanou nemovitostí byl vydražen jako její příslušenství i předmět patřící jí, ač ohledně tohoto předmětu byla exekuce k návrhu vymáhajícího věřitele zastavena, nemůže nárok proti rozvrhované podstatě na vrácení bezdůvodného obohacení uplatňovati přihláškou k rozvrhovému roku, nýbrž jen sporem čís. 12.849.

— — **§ 220 odst. 4 ex. ř.:** s pohledávkou, u níž jest poznamenána hypotekární žaloba (§ 59 knih. zák.), nelze nakládati jako s pohledávkou s rozvazovací výminkou čís. 10.967.

— — **§ 222 ex. ř.** viz hypoteka simultanní.

— — **§ 224 ex. ř.:** viz hypoteka kauční.

— — **§ 225 ex. ř.:** bylo-li zřízeno na jedné polovici nemovitosti nejprve právo užívací a napotom na druhé polovici pro téhož oprávněného právo bydlení, vzniklo užívací právo k celku, se kterým nelze v dražebním řízení nakládati jinak ohledně jedné polovice a jinak ohledně druhé polovice, které byly zároveň v dražbě prodány čís. 10.126.

— — přikázání náhrady za převzatou služebnost vydražiteli nevadí, že došlo příklepem ke spojení služebního a panujícího statku u vydražitele v jedné osobě čís. 11.259.

— — o ocenění břemene výměnku, které má býti vydražitelem převzato jen, pokud bude uhrazeno rozvrhovou podstatou, jest rozhodnouti teprve v řízení rozvrhovém a nemá toto ocenění místa při ustanovení dražebních podmínek, nebylo-li docíleno v tomto směru dohody všech účastníků čís. 12.453.

— — jak jest přihlížeti při rozvrhu nejvyššího podání k úrokům výměnkáře, který má právo pobírati výměnek in natura a, kdyby s dávkami mu příslušejícími nebyl spokojen, má právo na místě nich požadovati měsíční relutum čís. 13.040.

— — odpor a rekurs je přípustný i proti odhadní ceně služebnosti vzaté za základ rozvrhu čís. 12.711.

— — byla-li služebnost přikázána na srážku z nejvyššího podání, jest vydražitel oprávněn k odporu (k rekursu) v otázce výměry uhražovací jistiny čís. 12.711.

— — exekuční soud má teprve při rozvrhu nejvyššího podání podle výsledku odhadu stanoviti hodnotu služebnosti a věcných břemen, jež má vydražitel podle dražebních podmínek převzíti na srážku z nejvyššího podání, nejsa při tom vázán posudkem znalcovým; jest povinností soudu, by přezkoumal základy znaleckého posudku, odčinil případné vady a na tom základě odhadní cenu služebnosti stanovil čís. 12.711.

— — z desateronásobku hodnoty výnosu požívacího práva převzatého vydražitelem na srážku z nejvyššího podání nelze odečísti úroky z předcházející hypotekární pohledávky, jež přikázáním z nejvyššího podání zanikne čís. 12.711.

— — **§ 226 ex. ř.:** výpočet uhražovací jistiny čís. 8868.

— — bylo-li právo výměnkáře v rozvrhovém usnesení uspokojeno podle jeho dohody s vydražitelem, nemá výměnkář proti tomu právo k rekursu; pokud jest splněna podmínka, by s dohodou souhlasili všichni zájemníci čís. 11.094.

— — pokud k výměnku ve smyslu § 226 ex. ř. patří i náklad na pohřeb v místě obvyklý a na pomník; nezáleží na tom, že tento nárok nebyl zvlášť vložen do pozemkové knihy čís. 12.078.

— — byly-li výměnek a služebnost bytu převzaty před válkou vydražitelem a nyní nová dražba; pokud nebylo závady, by byl utvořen nový uhražovací kapitál čís. 12.442.

— — **§ 227 ex. ř.:** odhad nájemního práva viz tamže.

— — doplatku na nájemné nedostane se vydražiteli najednou čís. 9774.

— — zda vydražitel utrpí újmu, znalcem odhadnutou, jest posuzovati podle doby příklepu; pozdější změny v rozpětí umluveného nájemného a nájemného možného podle odhadu jde na vrub vydražitele čís. 9774.

— — nájemce pozbyl nároku na vydání zbytku nejvyššího podání, jenž mu byl podle § 227/2 ex. ř. přikázán pod podmínkou, že dojde k předčasnému zrušení nájemní smlouvy vydražitelem, byla-li nájemní smlouva vydražitelem zrušena z důvodu, který by podle nájemní smlouvy byl i původního pronajímatele opravňoval ke zrušení smlouvy čís. 12.162.

— — domáhá-li se pachtýř nemovitosti na propachtovateli náhrady škody, ježto mu exekučním prodejem pachtovní nemovitosti bylo znemožněno dále ji užívati, jest na něm, by tvrdil a prokázal, že exekuční prodej pachtovní nemovitosti byl zaviněn propachtovatelem, jinak jest odkázán jen na případné odškodnění podle § 227 ex. ř. z nejvyššího podání čís. 12.578.

— — náhrady škody, již utrpí nájemce při nájmu knihovně zapsaném, ale vydražitelem nepřevzatém tím, že musí ode dne příklepu vydražiteli, jenž ho ponechal v nájmu, platiti po druhé nájemné, jež zaplatil dlužníkovi předem, může se nájemce domáhati podle § 227 ex. ř. z nejvyššího podání jen, bylo-li zaplacení činže předem na více než jednu nájemní lhůtu z pozemkové knihy patrno čís. 13.066.

— — **§ 228 ex. ř.:** se nevztahuje na záznamy ve smyslu dv. dekr. z 11. dubna 1848 čís. 1134 sb. z. s. čís. 9883.

— — při rozvrhu nelze přihlédnouti k zaznamenané pohledávce, když spravovací lhůta uplynula a nebyl podán průkaz, že jest spravovací řízení zahájeno, třebas nebyl v tomto směru vznesen odpor čís. 10.736.

— — záznam zástavního práva, který nebyl vymožen, nýbrž byl povolen podle žádosti prenotanta na základě dlužního úpisu, na němž nebyl podpis dlužníka soudem nebo notářem ověřen, nemusí podle § 41 písm. c) knih. zák. býti spraven sporem; v takovém případě nepřichází ustanovení § 228 ex. ř. vůbec v úvahu čís. 12.353.

— — **§ 231 ex. ř.:** na pořad práva (na řízení správní) jest odkázati toho, kdo vznesl odpor čís. 10.301.

— — **§ 231 odst. 2 ex. ř.:** žaloba k provedení odporu podle § 231/2 ex. ř. nemůže se opírati o jiný důvod odporu, než byl uplatňován v rozvrhovém řízení čís. 9770.

— — nelze přihlížeti k důvodům odporu, které mohly býti uplatněny odporem, ale nebyly při rozvrhovém roku předneseny čís. 8874.

— — výkaz o zahájení sporného řízení, požadovaný v § 231 odst. 2 ex. ř., děje se již samým podáním žaloby u příslušného exekučního soudu; zvláštní podání, jímž účastník, odkázaný na pořad práva, exekučnímu soudu zvlášť oznamuje zahájení sporného řízení, jest zbytečné a nezáleží na tom, že došlo na soud po lhůtě čís. 12.326.

— — **§ 231 odst. 3 ex. ř.:** exekuční soud, vyřizuje odpor proti přikázání dávky z majetku, může rozhodnouti též právní otázku, zda placením nastal zánik, je-li skutkový podklad zcela nesporný; jinak jest odpor poukázati na pořad správní čís. 10.070.

— — odpor proti přikázání dědických poplatků v knihovním pořadí, ježto prý byly již zapraveny a ježto se jich záznam a pozdější spravení staly neprávem, protože prý pohledávka vznikla až po záznamu, jest odkázati na řízení správní čís. 10.301.

— — převodní poplatek z vydražené nemovitosti při opětovné její dražbě; pokud jest odpor, ježto tu je důvod k stornu poplatku, po případě k obnově řízení, zamítnouti bez odkázání na pořad správní čís. 10.995.

— — odpor proti přikázání převodního poplatku v přednostním pořadí z důvodu, že k převodu vydražených nemovitostí nedošlo a že jde jen o domnělý převod, jakož i že platební rozkaz a usnesení o knihovních záznamech zástavního práva za převodní poplatek nejsou pravoplatná, poněvadž prý nebyla doručena vlastníkům vydražené nemovitosti, jest poukázati na řízení správní čís. 12.646.

— — odpor proti přikázání nedoplatků okresní nemocenské pojišťovny v přednostním pořadí, ježto prý v době, na kterou tyto nedoplatky jsou předepsány, nebyly na vydražených nemovitostech zaměstnávány osoby podrobené nemocenskému pojištění, a poněvadž prý nebyly platební rozkazy doručeny vnucenému správci, jenž v této době vydražené nemovitosti spravoval, jest poukázati na řízení správní čís. 12.646.

— — odpor proti přikázání přihlášené pohledávky berního úřadu na dani dědické a na převodním poplatku z důvodu, že nemovitost byla prodána v dražbě ještě před odevzdáním dědicům a že proto nemůže existovati dědický poplatek a převodní poplatek ve výši berním úřadem účtované, jest odkázati na pořad správní čís. 12.600.

— — **§ 232 ex. ř.:** bylo-li vyřízení odporu poukázáno rozvrhovým usnesením na pořad práva, zůstává soudce rozepře příslušný pro žalobu u něho ve lhůtě podanou, i když napotom bylo rozvrhové usnesení rekursním soudem zrušeno a nařízen nový rok čís. 11.776.

— — rozsudek ve sporu podle § 231 ex. ř. účinkuje pro všechny zúčastněné věřitele a proti nim; jde o nedílné společenství v rozepři a jest nepřípustné, by byly prováděny dva spory k provedení téhož odporu; byly-li žaloby ve dvou sporech doručeny téhož dne, jest pro zahájenost rozepře odmítnouti žalobu později podanou čís. 9993.

— — účinky úspěšného odporu přichází k dobru všem na rozvrhu súčastněným, i těm, kdož nepodali odpor čís. 10.778.

— — účinek uvedený v § 232, druhý odstavec, ex. ř., že rozsudek o odporu působí pro všechny súčastněné věřitele a oprávněné a proti nim, jakož i pro dlužníka a proti němu, jest přiznati i usnesení o odporu čís. 12.533.

— — ustanovení § 232, druhý odstavec, ex. ř. nelze použíti na rozsudky o odpůrčích žalobách čís. 12.782; — srov. též čís. 9230.

— — **§ 233 odst. 2 ex. ř.:** bylo-li rozvrhové usnesení rekursním soudem částečně zrušeno a prvému soudu uloženo, by v této části vydal nové rozvrhové usnesení, bylo na prvém soudě, aby se ve svém novém rozvrhovém usnesení obmezil jen na vyřízení oné části napadeného rozvrhového usnesení, ve které bylo zrušeno a jehož položek se zrušení týkalo; pojal-li první soud neprávem do nového dodatečného rozvrhového usnesení i položky, ohledně kterých původně stížnost podána nebyla a ohledně kterých bylo ve zrušovacím usnesení rekursního soudu vysloveno, že ohledně nich zůstává usnesení netknutým, nestalo se tím rozvrhové usnesení v těchto položkách předmětem nového přezkoumání vyššími stolicemi a nelze je již napadati čís. 12.696.

— — **§ 234 ex. ř.:** rekursní (dovolací) soud není vázán návrhem stran; změna napadeného usnesení, třebas navrženo jeho zrušení čís. 9506.

— — i rekurs i návrh na doplnění podle § 423 c. ř. s., nebylo-li rozhodnuto rozvrhovým usnesením o věcném návrhu nebo o návrhu ve věci samé čís. 10.390.

— — usnesení rekursního soudu, jímž o rekursu věřitele bylo rozhodnuto před uplynutím rekursní lhůty ohledně všech účastníků, oprávněných k rekursu, jest zmatečné podle § 477 čís. 4 c. ř. s. čís. 11.614.

— — nebyl-li některý ze zástavních věřitelů obesílán k rozvrhovému roku (§ 209 ex. ř.), dotýká se to jen jeho a nemůže si proto stěžovati jiný zástavní věřitel čís. 11.693.

— — lhůta k rekursu nemůže pro účastníka začíti dříve, než bylo doručeno rozvrhové usnesení jeho právnímu zástupci, který byl prozatímně připuštěn k jeho zastupování, aniž mu určena lhůta, a plnou moc předložil teprve s rekursem čís. 11.750.

— — třebaže nebyla rekursním soudem v usnesení, jímž bylo zrušeno rozvrhové usnesení a nařízeno, by byl stanoven nový rozvrhový rok a znovu rozhodnuto, vyhražena pravomoc, zůstal postižené straně opravný prostředek vyhražen pro dovolací rekurs z usnesení napotom vydaného rekursním soudem; názorem, z něhož vycházel rekursní soud ve zrušovacím usnesení, byl v dalším jednání vázán i první i rekursní soud; neřídil-li se však tímto názorem při dalším rozhodování ani první ani rekursní soud čís. 10.797.

— — lhůta k podání rekursu proti rozvrhovému usnesení o dražebním výtěžku za nemovitosti prodlužuje se, začala-li běžeti za soudních prázdnin, o dobu do konce soudních prázdnin čís. 12.964.

— — je-li dražební řízení již skončeno a opravný prostředek tohoto řízení se týkající nebyl podán, nýbrž jde již jen o rozvrh nejvyššího podání a jen toho se také rekurs týkal, nebyl rekursní soud oprávněn, aby se zabýval otázkou proveditelnosti a přípustnosti dražby čís. 12.268.

— — rekurs a odpor: pro rozhodnutí o tom, zda přihlášeným pohledávkám bratrských pokladen přísluší přednostní pořadí, jest lhostejno, zda byl v tomto směru při rozvrhovém roku vznesen odpor čís. 9598.

— — byla-li dávka z přírůstku hodnoty nemovitosti přikázána v přednostním pořadí, lze to napadati rekursem, třebas nebyl v tomto směru vznesen odpor čís. 9730.

— — nepoužil-li soudce správně zákazu zadlužení, váznoucího v knihách, přísluší rekurs i věřiteli, jenž se k rozvrhovému roku nedostavil čís. 9883.

— — při rozvrhu nelze přihlédnouti k zaznamenané pohledávce, když spravovací lhůta uplynula a nebyl podán průkaz, že jest spravovací řízení zahájeno, třebaže v tom směru nebyl vznesen odpor čís. 10.736.

— — nebylo-li převodnímu poplatku odporováno z důvodu, že se přihlášený poplatek ve své celistvosti netýká jen vydražených nemovitostí, neměl první soud příčinu, by přezkoumal rozsah zavazenosti vydražených pozemků za přihlášený poplatek a nelze přihlédnouti k výtce, která byla v tomto směru učiněna teprve v rekursu čís. 11.980.

— — jde o porušení velících předpisů zákona, byly-li přikázány starší než tříleté úroky v pořadí pohledávky a mimo rámec kauční hypoteky čís. 11.624.

— — byly-li v rozvrhu nejvyššího podání za exekučně vydraženou nemovitost porušeny velící předpisy zákona, přísluší i dlužníku právo k rekursu i k dovolacímu rekursu, byly-li tím dotčeny jeho zájmy čís. 12.289.

— — jde o porušení velícího předpisu § 216 čís. 4 ex. ř., byly-li vymáhajícímu věřiteli přikázány útraty rozvrhového řízení, ač pro ně nebyla zřízena zvláštní jistota za vedlejší závazky čís. 12.289.

— — k námitce v opravném řízení přednesené, že nárok na převodní poplatek jest promlčen, poněvadž uplynulo více než 5 let od domnělého poplatného jednání, nelze přihlížeti, nebyla-li uplatněna odporem čís. 12.646.

— — věřitel, jenž nevznesl odpor v rozvrhovém řízení, může proti pravoplatnému rozvrhovému usnesení uplatniti své lepší právo pořadem práva potud, pokud je zakládá na skutkové podstatě, o níž nebylo v rozvrhovém usnesení rozhodnuto; neuplatnil-li věřitel v rekursu proti rozvrhovému usnesení, že se soudce, rozvrhuje nejvyšší podání, dopustil omylu, nemůže to uplatňovati žalobou z obohacení čís. 12.792.

— — **§ 236 ex. ř.:** pokud k návrhu na výplatu částek přikázaných v rozvrhovém usnesení jednotlivým oprávněným k hotovému zaplacení jest oprávněn i vydražitel čís. 11.753.

— — v otázce, zda klid řízení v odporové rozepři brání provedení rozvrhového usnesení podle § 236/1 ex. ř. čili nic, třeba zjistiti, za jakých okolností, na jakou dobu a k jakému účelu byl ujednán čís. 11.753.

— — do usnesení podle § 236 ex. ř., jímž soud poukázal peněžní ústav, by srazil kolkové poplatky a poukázal je bernímu úřadu, jest přípustným rekurs čís. 12.229.

— — **§ 237 ex. ř.:** oprava usnesení, byl-li neprávem povolen výmaz zástavního práva čís. 10.838.

— — opomenutí výmazu exekučního zástavního práva, jež vyšlo při rozvrhu nejvyššího podání na prázdno, není na překážku, aby pro tutéž pohledávku, vykonatelnou i proti vydražiteli jako solidárnímu spoludlužníku, nebyl povolen vnucený vklad zástavního práva na téže nemovitosti proti vydražiteli čís. 12.854.

— — **§ 239 čís. 5 ex. ř.:** proti usnesení, jímž byla povolena zatímní správa vydražené nemovitosti podle § 158 ex. ř., ač příklepem předcházela vnucená správa, která podle § 161 ex. ř. přešla po příklepu bez přerušení ve správu pro vydražitele, jest rekurs přípustný; k rekursu jest oprávněn i vymáhající věřitel čís. 12.413.

— — **§ 239 posl. odst. ex. ř.:** neplatí, netýká-li se mimořádný dovolací rekurs otázek, jež v §§ 209 až 235 ex. ř. jsou přikázány rozvrhovému řízení, nýbrž uplatňuje nezákonnost dražby, ježto byla předsevzata bez uvědomění dovolacího rekurenta, a domáhá se nové dražby čís. 11.505.

— — neplatí pro usnesení, jímž určeny schodek a náhrada nákladů opětné dražby nemovitostí a jímž stanoveno ručení obmeškalého vydražitele za tento schodek a za tyto náklady; lhostejno, že ono usnesení bylo vydáno pod týmž jednacím číslem spolu s usnesením o rozvrhu nejvyššího podání čís. 11.506.

— — jde-li o rozvrh zvláštní konkursní podstaty jednak ze správy domu, jednak ze zbytku kupní ceny za nemovitosti prodané z volné ruky, a byla-li vyloučena z rozvrhu pohledávka přihlášená za podstatu, ježto jest konkursní pohledávkou odkázanou na všeobecnou konkursní podstatu, jest mimořádný dovolací rekurs nepřípustný čís. 11.998.

— — do srovnalých usnesení nižších soudů v otázce přiznání náhradního nároku podle § 222 ex. ř. jest přípustným dovolací rekurs čís. 8808.

— — proti srovnalým usnesením nižších soudů, jimiž bylo rozhodnuto o návrhu, by bylo opraveno usnesení rozvrhující nejvyšší podání za exekučně vydraženou nemovitost, jest dovolací rekurs nepřípustný čís. 12.793.

— — v otázce, zda z rozvrhu nejvyššího podání za vydraženou nemovitost má býti vyloučen výtěžek za spolu prodané příslušenství následkem výhrady práva vlastnického a prodatel věci má býti z tohoto výtěžku uspokojen, jest mimořádný dovolací rekurs nepřípustný čís. 13.072.

— — **útraty:** v rozvrhovém řízení nelze přisouditi náklady opravných prostředků čís. 9959.

— — do rozhodnutí druhé stolice v otázce útrat, i když vzešly rekursem proti rozvrhovému usnesení, jest dovolací rekurs nepřípustným čís. 10.301.

— — útraty úspěšného dovolacího rekursu v rozvrhovém řízení jest přisouditi a z nejvyššího podání přikázati, mají-li úhradu v jistotě pro vedlejší závazky čís. 10.443.

— — v rozvrhovém řízení nelze přisouditi útraty úspěšného dovolacího rekursu čís. 11.094.

Dražba vnucená movitostí: zrušení prodejového řízení (§ 200 čís. 3 ex. ř.) viz prodejové řízení.

— — jest skončena pravoplatným rozvrhem čís. 11.244.

— — **dražební rok:** jest vyrozuměti (§ 272 ex. ř.) i vymáhající věřitele, proti nimž byl povolen odklad prodejového řízení; nestalo-li se tak, jest vykonanou dražbu zrušiti čís. 10.802.

— — neplatí §§ 184, 187 ex. ř.; nepostupoval-li výkonný orgán správně, stižnost podle § 68 ex. ř.; nesprávný příklep movitosti lze napraviti jen zrušením příklepu a nařízením nové dražby; přípustnost rekursu čís. 9143.

— — soud oprávněn ji zrušiti, shledal-li, že nebyla řádně vyhlášena; zrušení dražby z formálního důvodu nepříčí se ustanovení § 367 obč. zák.; povinnost vydražitele nahraditi vymáhajícímu věřiteli útraty dovolacího rekursu čís. 10.193.

— — právo povinného a účastníků k stižnosti na nezákonné provedení dražby; shledá-li exekuční soud závadu, může zrušiti dražbu a příklep; pokud může nařídíti i vrácení vydražených svršků vydražitelem; zadržovací právo vydražitele čís. 12.141.

— — při ní nemusí se vydražitelův zástupce vykázati veřejnou listinou neb ověřenou plnou mocí; stačí, že mu byla udělena ústní plná moc čís. 11.306.

— — neplatí § 215 c. ř. s.; platí zvláštní předpisy §§ 194 a 279 ex. ř. a odstavce 116 instrukce pro výkonné orgány; odvod přípustný podle § 292/2 c. ř. s.; obsah protokolu čís. 11.306.

— — **přechod vlastnictví:** požadavek bezelstnosti vztahuje se i na nabytí movitých věcí ve veřejné dražbě; v čem záleží bezelstnost čís. 10.195.

— — kdo koupil v exekuční dražbě motorové vozidlo, jest oprávněn domáhati se na dlužníku žalobou vydání certifikátu čís. 10.293.

— — aby bylo nabyto vlastnictví k vydraženým věcem, jest zapotřebí zaplacení nejvyššího podání a odevzdání vydražených věcí vydražiteli čís. 11.306.

— — **rozvrh:** exekuční soud není oprávněn zrušiti rozvrhové usnesení proto, že nebyli k roku předvoláni všichni věřitelé, kteří k němu předvoláni býti měli; rozvrhové usnesení nevešlo v právní moc proti účastníkům, jimž mělo býti doručeno, avšak doručeno nebylo čís. 8608.

— — rozvrhové usnesení nenabylo proti účastníkům, jimž nebylo doručeno, právní moci čís. 9291.

— — nařízení nového rozvrhového roku nevadí, že výtěžek dražby byl již neprávem vydán čís. 9291.

— — ten, kdo byl dříve oprávněn k zadržení věci, nemá nároku na dražební výtěžek, byla-li věc exekučně prodána ve prospěch jiné na ní váznoucí, exekučním zástavním právem vybavené pohledávky čís. 9382.

— — bylo-li administrativního zástavního práva čsl. státu nabyto dříve, než nabyl vym. věřitel soudcovského zástavního práva, zabavená věc však byla prodána soudně, jest pohledávku čsl. státu přikázati v pořadí před pohledávkou soukromého vym. věřitele čís. 10.832.

— — rozvrh nejvyššího podání předpokládá, že k návrhu několika vymáhajících věřitelů byly zabavené svršky prodány soudně, buď soudní dražbou nebo prodejem z volné ruky; pokud nemá místa, prodal-li dlužník zabavené svršky pod rukou; proti těm, kdož překáželi provedení soudního prodejového řízení, může vym. věřitel nastupovati jen pořadem práva čís. 11.084.

— — při rozvrhu pohledávky, již složil poddlužník podle § 307 ex. ř. u exekučního soudu, jest přihlížeti k pohledávce vymáhajícího věřitele i tehdy, když nebyla přihlášena k rozvrhu čís. 12.837.

Dražba podle § 352 ex. ř.: přípustnost rekursu spoluvlastníka proti udělení příklepu nebyly-li dražební podmínky přesně dodrženy, a to bez ohledu na hospodářské důsledky jich porušení čís. 9753.

— — ustanovení dražebních podmínek: »Stane-li se vydražitelem některý spoluvlastník, aneb více jich společně, vztahuje se dražba toliko na podíl ostatních spoluvlastníků, a bude jejich podíl v poměru zjištěném odhadem vyloučen« čís. 9753.

— — předpisem § 352 ex. ř. nebyla stanovena výjimka ze všeobecné zásady § 228 c. ř. s., že určovací žaloba nemůže ve věci samé vésti k exekučnímu titulu čís. 10.387.

— — návrh na dražbu společné nemovitosti jest návrhem exekučním, třebas šlo o souhlasný návrh obou stran čís. 10.630.

Dresina viz náhrada škody dráhou.

Drobní pachtýři viz zajištění půdy.

Drobný živnostník viz exekuce (§ 251 čís. 6 ex. ř.).

Drogista: nemá zásadně povinnost, by vždy dal zboží také prozkoumati chemickým odborníkem, zda není škodlivé čís. 12.187.

Druh (družka) života: nelze ho považovati za příslušníka rodiny ve smyslu § 6 (1) zák. čís. 44/1928 čís. 9550.

— **adresáta (adresátky)** jest pokládati za »domácí osobu, patřící k rodině« (§ 102 c. ř. s.) čís. 10.444.

Družstvo viz společenstvo.

— **vodní** viz vodní družstvo.

Držba: zákaz stavby viz stavba.

— — prozatímní opatření (§§ 454 a násl. c. ř. s.) viz tamže.

— — vydržení viz tamže.

— — pokud držitel (chovatel) věci nemůže bez souhlasu ostatních spoludržitelů (spoluchovatelů) věci předsevzíti změnu v držbě (úchově) společné věci; o vydání věci lze žalovati jen všechny její spoludržitele (spoluchovatele) čís. 9156.

— — k pojmu úchovy (detence) se nevyžaduje oprávnění k nakládání s věcí, nýbrž jen skutečná možnost nakládání čís. 9306.

— — soud, jenž má věc ve své moci na základě platných zákonných předpisů, není detentorem věci ve smyslu § 309 obč. zák. a lze se domáhati vydání věci na tom, kdo je skutečně zadržuje čís. 11.793.

— **bezelstná:** kupitel, jenž koupil věc pod odkládací výminkou, nebyl bezelstným držitelem ani v období, co byla výminka nerozhodnuta čís. 9718.

— — není vyloučena již tím, že jest řečiště zapsáno do seznamu veřejných statků a že jde o větší plochu čís. 9932.

— — aby držba, nabytá exekucí, byla bezelstnou, jest zapotřebí, by i exekuce byla provedena bezelstně čís. 9933.

— — bezelstný držitel nemovitosti není zodpovědněn za zavazení nemovitosti čís. 10.146.

— — věřitel, jenž přijal nedovolenou zvláštní výhodu ve smyslu § 47 vyr. ř., jest držitelem obmyslným čís. 8972.

— — nepořádnost a obmyslnost držby čís. 10.146.

— — bezelstný držitel nemovitosti není zodpovědněn za zavazení nemovitosti čís. 10.146.

— — odbornou firmu, jež při uzavření losového obchodu porušila předpisy zákona o losových obchodech, nelze pokládati za bezelstnou držitelku toho, co obdržela z losového obchodu čís. 11.044.

— — jest na žalovaném, by prokázal obmyslnost držby; nestačí popírání držby práva vůbec čís. 12.726.

— **knihovní:** není držbou skutečnou ve smyslu § 309 obč .zák. a neskýtá posesorní ochranu čís. 11.629.

— — při nemovitých věcech platí domněnka podle § 324 obč. zák. ve prospěch knihovního, nikoliv faktického držitele čís. 12.659.

— **pořádná:** nepořádnost a obmyslnost držby čís. 10.146.

— **práva:** »cizí zákaz« podle § 313, poslední případ, obč. zák. nemusí býti právě jednostranný, stačí, projeví-li vlastník panujícího statku vůli, by vlastník služebné věci udržel nezměněně určitý stav, a vlastník služebné věci se podrobí této cizí vůli; to se může státi i ve formě obapolného srozumění čís. 10.667.

— — tomu, kdo vykonává právo na základě smluvního poměru, nechybí držba; nabytí práva smluvně a zároveň i vydržením se navzájem nevylučuje čís. 12.726.

— — k držbě reálního břemene se vyžaduje vůle toho, kdo právo vykonával, požadovati něco jako vlastník nemovitosti na jiném jako vlastníku nemovitosti a vůle toho, kdo plnil, plniti jako vlastník tak, jako by to bylo jednak oprávnění, jednak povinnost každého vlastníka dotyčných nemovitostí čís. 12.726.

— — r y b o l o v u viz r y b o l o v.

— **rušená:** jde o žalobu z ní, domáháno-li se toho, by žalovanému bylo zakázáno zříditi budovu na pozemku, k němuž přísluší žalobci právo služebnosti, a by mu bylo nařízeno, by ustal v provádění stavby, a navrženo-li opatření podle § 341 obč. zák. čís. 9976.

— — podlehnutím ve sporu o ni není ještě prokázáno zavinění podle §§ 1294, 1295, 1299 obč. zák. čís. 10.003.

— — exekuci na základě konečného usnesení (§ 459 c. ř. s.), jímž bylo žalovanému zakázáno, by nerušil stavbou žalobcovo právo služebnosti cesty, nelze odložiti k dlužníkově žalobě na vymáhajícího věřitele o zjištění, že vymáhajícímu věřiteli nepřísluší služebnost cesty čís. 10.898.

— — pro pouhé ohrožení práva nelze žalovati o zdržení se rušebních činů a žalobce má zjevně zájem na bezodkladném určení svého práva (§ 228 c. ř. s.) čís. 12.090.

— — přípustnost žaloby o bezúčinnost konečného usnesení ve sporu pro rušenou držbu, ježto v tomto sporu nynější žalovaný, tehdy žalobce, klamným ujištěním, že se k roku o žalobě nedostaví, dosáhl toho, že žalobce k roku nepřišel a byl odsouzen pro zmeškání čís. 13.037.

Dříví: z e z a b r a n é h o l e s n í h o m a j e t k u viz p o z e m k o v á r e f o r m a (z á b. z á k o n, z á k o n o h o s p o d a ř e n í n a z a b r. m a j e t k u).

Duchcovsko-Podmokelská dráha viz d r á h a D u c h c o v s k o - P o d m o k e l s k á.

Důchod: smlouvy o něm a notářský spis čís. 9308.

— **doživotní:** byl-li před válkou ujednán místo kupní ceny, stihá zhoršení měnových poměrů zcizitele čís. 11.575.

— **invalidní** viz p o k l a d n a b r a t r s k á.

Důchodkové trestní řízení: spoluzavinily-li obě strany jeho zahájení pro podloudnictví proti oběma a byla-li míra spoluzavinění rozvržena na každou z nich podstoupením dobrovolné pokuty ve výši, kterou si každá z nich navrhla, nemůže se jedna na druhé domáhati náhrady této pokuty (části její), aniž náhrady útrat právního zastoupení v důchodkovém řízení čís. 8850.

— — stát neručí za úraz, který se přihodil členu komise provádějící domovní prohlídku podle důchodkového trestního zákona; přibráním obecního radního k domovní prohlídce nebyl založen soukromoprávní zmocněnecký poměr čís. 11.885.

Důchodkový trestní zákon: promlčení podle důchodkového trestního zákona, přetržení jeho soudní exekucí, nikoliv však žalobou, jež byla právoplatně odmítnuta pro nepřípustnost pořadu práva, snížení náhrady za propadlou věc; § 54 tr. zák. důch. neplatí, nepřišla-li propadlá věc vůbec v moc úřadu; částky z majetkových trestů musí se odvésti eráru a teprve, když dojdou, má je příslušný úřad odvésti poznačenému ústavu čís. 9351.

— — kdo hraje nebo nechává hráti na peněžním automatu, jenž nebyl dosud prohlášen za neodporující loterním předpisům, nebo při němž bylo zjištěno, že jim odporuje, jest trestným podle § 438 důch. trest. zák.; loterní předpisy se nevztahují na vyrabitele peněžních automatů čís. 11.212.

Důchodová daň viz d a ň d ů c h o d o v á.

Důkaz: k n i h a m i o b c h o d n í m i viz k n i h y o b c h o d n í.

— l i s t i n a m i viz l i s t i n y.

— s v ě d e c k ý viz s v ě d e k.

— v ý s l e c h e m s t r a n viz v ý s l e c h s t r a n.

— z k o u š k o u k r v e viz d í t ě (manželský původ), o t e c n e m a n ž e l s k ý.

— z n a l e c k ý viz z n a l e c.

— v o d v o l a c í m ř í z e n í viz o d v o l á n í.

— jen takové okolnosti netřeba dokazovati (§ 269 c. ř. s.), jež jsou známé všem členům nalézacího senátu; nestačí, má-li o nich vědomost jen soudce laik čís. 9433.

— neví-li dokazovatel nic o věci, lze přistoupiti k výslechu odpůrce jen tehdy, lze-li očekávati, že bude odpůrce vypovídati ve prospěch dokazovatelův čís. 8952.

— sčelení svědka se stranou není nepřípustné; otázka, zda má býti provedeno, jest otázkou volného hodnocení průvodů a vymyká se proto přezkumu v dovolacím řízení čís. 8614.

— nelze jej nabídnouti o okolnosti, jež nebyla v prvé stolici přednesena, teprve v odvolání, a to ani s poukazem na § 530 čís. 7 c. ř. s. a § 530, poslední odstavec, c. ř. s. čís. 9582.

— není vadností řízení, bylo-li jednání prohlášeno za skončené, ač ještě nebyl proveden důkaz obchodním rejstříkem čís. 10.271.
— pravou vůli zůstavitelovu lze zjistiti i jinými průvody než listinou čís. 11.060.
— oprávnění opravných stolic v rozlukovém řízení hodnotiti volně důkazy, provedené v první stolici čís. 11.348.
— porušení zásady bezprostřednosti neopakováním důkazu při změně soudce nezhojilo opomenutím výtky podle § 196 c. ř. s. čís. 11.524.
— nevytkla-li strana ihned v prvé stolici, že o jejím tvrzení byly soudem připuštěny důkazy jiné než jí navržené, nemůže toto opomenutí dohánětí v opravném řízení s hlediska dovolacího důvodu § 503 čís. 2 c. ř. s. čís. 11.316.
— strana nemůže s úspěchem uplatňovati jako vadu řízení, že nebyl připuštěn a proveden důkaz, jenž nebyl navržen jí, nýbrž odpůrcem čís. 12.042.
— provedení důkazu místním ohledáním s přibráním znalce po skončeném jednání podle § 193 c. ř. s. čís. 12.096.
— návrh ve smyslu § 308 c. ř. s. jest průvodním návrhem, pro nějž platí ustanovení § 179 c. ř. s.; uznaly-li oba nižší soudy souhlasně, že návrh byl učiněn patrně v úmyslu protáhnouti rozepři, nelze v tom spatřovati vadnost řízení a jde o souhlasná usnesení, takže další opravný prostředek není ani přípustný čís. 12.074.
— přibrání účastníků v nesporném řízení ku provádění důkazu není vyloučeno a jest je naopak přibrati, kdykoliv to soud pokládá za potřebné k úspěšnému provádění důkazů; závazným jest přibrání účastníků jen tam, kde jest předepsáno zvláštním zákonným ustanovením čís. 12.464.
— důkaz výslechem člena Národního shromáždění o smyslu a výkladu zákona usneseného Národním shromážděním jest nepřípustný čís. 12.830.
— nebyla-li strana přítomna při vyhlášení průvodního usnesení, jest v tom, že v obsílce nařizující její výslech nebyl uveden předmět výslechu, spatřovati kusost řízení (§ 503 čís. 2 c. ř. s.) čís. 12.532.
— vada, že byl proveden důkaz o okolnostech, o nichž nebyl připuštěn, byla zhojena opomenutím výtky podle § 196 c. ř. s. čís. 12.566.

Důkazní břímě: a předmět důkazu, věděl-li manžel v případě **§ 156 obč. zák.** již v době sňatku o těhotenství manželčině čís. 11.040.
— ten, kdo popírá, že žaloba podle § 158 obč. zák. byla podána v zákonné lhůtě, jest povinen vésti o tom důkaz proti žalujícímu manželi matky dítěte čís. 12.972.
— při žalobě vlastnické **(§ 369 obč. zák.)** musí žalobce dokázati, že žalovaný má věc ve své moci; na tom nebylo nic změněno předpisem § 346 ex. ř. čís. 10.733.
— důkazní břímě, že jde o opravy, doplňky a pořízení podle **§ 513 obč. zák.** a že roční výtěžky z nemovitosti dostačují k tomu, by poživatel nikl náklady s tím spojené, stíhá vlastníka čís. 10.766.
— v pochybnosti se zavazovací úmysl podle **§ 1042 obč. zák.** předpokládá: opak jest dokázati odpůrci čís. 10.666.
— při žalobě na **náhradu škody** čís. 8602, 8913; — pro porušení smluvní povinnosti čís. 10.303, 11.499.
— v případě § 2 čís. 2 **odp. řádu** čís. 9813; — v případě § 2 čís. 3 odp. ř. (pokud věřitelovo) čís. 9781; — že dlužník měl fraudulosní úmysl čís. 9986; — o zkrácení věřitele čís. 12.157; — v případě § 2 čís. 4 odp. ř. čís. 9986.
— účastník odporovatelného právního jednání dlužníka nemusí důkaz, že o případném zkracovacím úmyslu dlužníka věděl nebo věděti musil, nabízeti i tehdy, zjistil-li to soud z důkazů vedených odporujícím věřitelem čís. 12.148.
— v případě čl. 90 § 2 d) **žel. přepr. ř.** č. 144/1928 čís. 11.510.

— o vině dráhy, dopravováno-li zboží na otevřeném voze čís. 11.702.
— byla-li v době podpisu **směnky** bez rukojemské doložky uvedena již v adrese jména trasátů, tíží důkazní břímě, že majitel směnky byl oprávněn uvésti jméno podpisatele v aderese, majitele směnky čís. 12.233.
— při žalobě **pojištěnce** proti pojišťovně o náhradu škody čís. 8620.
— při průpadní doložce pro neoznámení škodné události pojišťovně čís. 10.007.
— při nároku na náhradu škody z neohlášení **k pensijnímu pojištění** čís. 11.511.

Dům: ručení majitele za škodu viz náhrada škody.
— pokud jest vlhkost vadou koupeného domu čís. 12.594.
— dílčí viz dílčí dům.

Duševní choroba viz nesvéprávný, zbavení svéprávnosti.
— — znalecký důkaz o tom, zda byl směnečný dlužník pro duševní chorobu v rozhodné době způsobilý se směnečně zavazovati, nebyl řádně proveden, spokojily-li se nižší soudy posudkem znalců slyšených v řízení o zbavení svéprávnosti čís. 13.105.
— **muka** viz náhrada škody podle § 1325 obč. zák.

Důvěra k zaměstnanci viz obchodní pomocník.
— **v pozemkovou knihu** viz kniha pozemková.

Důvěrníci: při smluvním soudě viz honitba.

Důvěrnická společnost: ručení její za špatnou radu o poplatku podle § 38 zák. čís. 100/1921 čís. 10.284.

Důvěryhodnost (§ 2 c) zák. čís. 40/1922 sb. z. a n.) viz advokát.

Důvod dědický viz pozůstalost (dědická přihláška).
— **dovolací** viz dovolání.
— **k nabytí vlastnictví** viz převod vlastnictví.
— **odvolací** viz odvolání.
— **rozluky, rozvodu** viz rozluka, rozvod.
— **vyvíňovací** viz automobilový zákon, náhrada škody dráhou.
— **žalobního nároku** viz rozsudek mezitímní, změna žaloby.

Dvojstranná smlouva (§ 23 konk. ř. z r. 1931): jest jí smlouva o poskytnutí zápůjčky čís. 12.780.

Edikt dražební viz dražba.
— při svolání pozůstalostních věřitelů viz svolání věřitelů.
— v upravovacím řízení viz upravovací řízení.

Elektrárna: živnost elektrárenská není koncesovanou živností, k jejímuž nastoupení by se vyhledávala zvláštní způsobilost ve smyslu § 341 ex. ř. čís. 8682.

Elektrická dráha viz náhrada škody dráhou.

Elektrické světlo: používání nájemníkem čís. 11.359.
— **vedení:** pokud není šikánou, domáhá-li se vlastník pozemku zápůrčí žalobou jeho odstranění čís. 10.380.

Elektrický proud: pokud nárok elektrárenského svazu proti obci o dodávání elektrické energie jest ohrožen jednáním obce s jiným elektrárenským podnikem o jeho návrhu na pronájem obecní elektrárny čís. 10.087.
— — objednávka elektrického proudu kupcem, který provozuje obchody po živnostensku, náleží k obyčejnému a i k dalšímu provozování obchodu; konati platy na pohledávky z takového obchodu byl vyrovnací dlužník oprávněn a povinen, nebyl-li tu zákaz podle § 3 odst. 4 neb § 8 odst. 2 vyrovnacího řádu z roku 1914, třebaže šlo o pohledávku vzniklou již před zahájením vyrovnacího řízení, a nelze toto placení podřaditi pod zvláštní výhody podle § 47 vyr. ř., aniž je napadati s hlediska § 879 obč. zák.; není tu ani předpokladu pro použití § 1431 obč. zák. čís. 13.025.

Elektrisace soustavná (zákon ze dne 22. července 1919, čís. 438 sb. z. a n.): toho, kdo se domáhá na všeužitečném elektrickém podniku náhrady škody, jež mu vznikla zřízením elektrického díla (věže) na rostlinách v jeho zahradě, nestihá spoluzavinění na škodě z důvodu, že neupozornil elektrický podnik na mimořádnost případu, záležející v tom, že má ve své zahradě, kde byla postavena věž, velmi cenné druhy rostlin čís. 12.241.

— pachtýř zahrady nebyl bez zvláštního zmocnění zástupcem majitele zahrady; oznámení stavby a vyzvání učiněné pachtýři nemá účinku proti majiteli zahrady a nemůže nahraditi oznámení a vyzvání, jež se mělo státi k němu čís. 12.241.

— pro nárok na náhradu škody z okleštění stromovi při zřizování elektrického vedení není přípustným sporné řízení, nýbrž jest jednati v řízení nesporném čís. 10.960.

Elektromotor: dodání jeho »s uvedením v chod«; povinnosti dodavatele čís. 12.041.

Emise nových akcií: výtěžek z prodeje upisovacích práv nepatří poživateli, nýbrž vlastníku starých akcií čís. 9509.

Erár viz stát.

Erární účty: ve smyslu patentu ze dne 16. ledna 1786 čís. 516 sb. z. s. čís. 12.073.

Evangelická obec viz obec evangelická.

Eventuální maxima viz žaloba podle § 35 ex. ř.

Evidence katastru viz katastr.

Evikce: lhůta podle § 933 obč. zák. viz tamže.

— jinak viz správa provady.

Excindační žaloba viz žaloba podle § 37 ex. ř.

Exekuce: bezdůvodné obohacení vym. věřitele viz obohacení bezdůvodné.

— — maření její viz maření exekuce.

— — náhrada škody vzniklé jejím vedením viz tamže.

— — proti dědici viz dědic.

— — proti (cizozemskému) státu viz stát (cizozemský).

— — protizemědělci (zák. čís. 74/1933 sb. z. a n.) viz zemědělec.

— — v pozemkové reformě viz pozemková reforma.

— — exekuční řízení nezná rozkladu čís. 8608.

— — nejde o samostatnou novou exekuci, nýbrž o pokračování v původní exekuci, učinil-li vymáhající věřitel po vyšetření bydliště povinného proti němu nový návrh na povolení mobilární exekuce čís. 11.978.

— — exekuce není **skončena,** byla-li částka při exekuci odebraná sice výkonným orgánem vymáhajícímu věřiteli vydána, ale vymáhající věřitel (před podáním žaloby podle § 37 ex. ř.) stejnou částku odevzdal soudu zpět a o částce té nebylo dosud rozhodnuto čís. 9374.

— — odnětím zabavených svršků z exekuce skončilo exekuční řízení a bylo je zrušiti čís. 11.084.

— — exekuce vnucenou dražbou jest skončena pravoplatným rozvrhem čís. 11.244.

— — exekuce na pohledávku není ještě skončena přikázáním k vybrání čís. 9013, 9225.

— — třebas zástupce vym. věřitele upustil následkem zaplacení od pokračování v exekuci, není exekuce ukončena, dokud nebyla podle § 39 čís. 6 ex. ř. zrušena čís. 13.141.

— — **zmatečnost** exekučního titulu o sobě nemá v zápětí zmatečnost exekuce na jeho základě čís. 11.072.

— — nebyla-li exekuce povolena bez exekučního titulu vůbec, nýbrž prohlásil-li soud po pravoplatném povolení exekuce, že nepokládá exekuční titul za náležitý, nelze vyhověti návrhu na zrušení exekuce čís. 11.257.

— — **§ 1 ex. ř.:** jde o žalobu podle § 39 čís. 5 ex. ř., domáhá-li se dlužník toho, by byla prohlášena nepřípustnou exekuce, ježto mu nebyl doručen exekuční titul čís. 9830.

— — povolení exekuce ve prospěch cizozemského věřitele nedotýká se povinností stran plynoucích z devisových předpisů a bude po případě věcí exekučního soudu, aby učinil potřebné opatření a rozřešil otázky, jež by se v této souvislosti podle návrhů zúčastněných snad naskytly, v řízení exekučním čís. 12.843.

— — — **čís. 1:** i když proti usnesení není opravného prostředku, není vykonatelným, dokud nebylo stranám písemně doručeno čís. 8871.

— — — pokud nelze navrhnouti povolení exekuce před doručením rozsudku ani k vydobytí nepatrného nároku čís. 9223.

— — — byl-li rozsudek napaden jen žalobcem a jen ohledně doložky, že žalovaný jest povinen zaplatiti »podle zásad vyrovnacího řízení« čís. 9263.

— — — povolení exekuce k vydobytí útrat odvolacího řízení, podal-li dovolání jen žalobce čís. 9403.

— — — přisoudil-li první soud žalobci proti žalovanému a žalovanému proti žalobci část útrat, nepouživ předpisu § 43 c. ř. s., žalovaný si do útratového výroku nestěžoval, kdežto útratový výrok proti žalobci nenabyl dosud právní moci, jest žalobce oprávněn vésti proti žalovanému exekuci k vydobytí své útratové pohledávky čís. 10.266.

— — — rozvrhové usnesení, určující náhradní nárok podle § 222/4 ex. ř., není exekučním titulem, na jehož základě by mohl věřitel vésti přímo exekuci na nemovitost zatíženou náhradním nárokem čís. 10.946.

— — — i opožděné dovolání má právní účinky vytčené v § 503/3 c. ř. s., pokud nebylo z toho důvodu pravoplatně odmítnuto čís. 11.542.

— — — vykonatelnost usnesení o exekučních útratách jest odvozována z exekučního titulu, na jehož základě bylo zahájeno exekuční řízení; není-li vykonatelným usnesení, jež bylo původním exekučním titulem, není vykonatelným ani usnesení, určující útraty exekučního řízení čís. 11.805.

— — — vykonatelnosti usnesení v exekučním řízení nebrání, že nenabylo ještě právní moci; v exekuci lze pokračovati k vydobytí exekučních útrat, třebaže usnesení určující útraty nebylo povinnému doručeno čís. 11.978.

— — — uznal-li odvolací soud odvolání za podané včas a vyřídil je věcně, jest jeho názor závazným při řešení otázky, zda nelze povoliti exekuci na základě rozsudku prvého soudu čís. 8645.

— — — předčasnost návrhu na povolení uhrazovací exekuce, ježto exekuční titul není dosud vykonatelný, jest posuzovati podle stavu v době podání návrhu na povolení exekuce čís. 12.597.

— — — rekurs proti rozhodnutí rozsudku o útratách nemá odkládacího účinku, nebylo-li podle § 524, druhý odstavec, c. ř. s. nařízeno stavení jeho výkonu čís. 12.619.

— — — byl-li rozsudek prvého soudu odsuzující dva žalované k solidárnímu zaplacení, napaden jedním z nich jen potud, pokud byl odsouzen k solidárnímu zaplacení, nabyl rozsudek prvého soudu, pokud tento žalovaný má zaplatiti polovici přisouzené částky, právní moci a lze pro tuto částku proti němu povoliti exekuci ještě před pravoplatným vyřízením jeho odvolání čís. 12.838.

— — — **čís. 2:** jest jím šekový platební rozkaz čís. 10.798.

— — — dokud nebyla pravoplatně rozhodnuta otázka, zda námitky proti směnečnému platebnímu příkazu byly podány včas čili nic, nelze na jeho základě povoliti uhražovací exekuci čís. 11.845.

— — — soudním smírem, jímž námitky proti směn. plat. příkazu byly vzaty zpět, stal se směn. plat. příkaz pravoplatný čís. 11.898.

— — — proti povolení exekuce na základě směnečného platebního příkazu lze uplatniti rekursem i závadu v doručení směnečného platebního příkazu čís. 12.328.

— — — pokud lze na základě smíru ve spojení se směnečným platebním příkazem vésti exekuci uhražovací pro směnečnou pohledávku, pokud se týče povolenou exekuci zajišťovací přeměniti v exekuci uhražovací čís. 12.706.

— — — **čís. 3:** nebyla-li v čase povolení exekuce na základě upomínacího platebního rozkazu dosud pravoplatně rozhodnuta otázka včasnosti odporu, nebylo lze povoliti exekuci čís. 9907.

— — — pro povolení exekuce na základě upomínacího platebního rozkazu jest bez významu, že platební rozkaz nemohl býti doručen solidárnímu spoludlužníku čís. 11.834.

— — — **čís. 4:** výpověď ve smyslu § 561, druhý odstavec, c. ř. s. jest platná (vykonána účinně), byla-li vypovídané straně řádně doručena a nepodala-li tato ve lhůtě námitky; jsou-li tyto náležitosti splněny, stala se soudní výpověď exekučním titulem, a nebylo třeba, by bylo vykázáno i její doručení vypovídající straně čís. 12.261.

— — — **čís. 5:** tím, že dohoda rodičů při dobrovolném rozvodu o výchově a výživě dítek byla pojata do soudního protokolu a soudně schválena, stala se soudním smírem čís. 10.791.

— — — pokud jest vykonatelný soudní smír sepsaný kancelářským úředníkem o rozdělení společného majetku manželů a o určení výživného pro manželku čís. 11.719.

— — — **čís. 8:** jest vždy zapotřebí soudního potvrzení, že nález trestního soudu nepodléhá již opravnému prostředku; výjimka se nepřipouští ani, jde-li o usnesení trestního soudu odvolacího čís. 11.235.

— — — **čís. 12:** na základě účetního nálezu vojenské pensijní likvidatury ukládajícího úhradu přeplatků zaopatřovacích požitků, lze ode dne účinnosti zákona ze dne 8. července 1930 čís. 130 sb. z. a n. vésti soudní exekuci čís. 10.940.

— — — platební rozkaz, jímž uložil Státní pozemkový úřad přídělci zaplacení přídělové ceny, jest rozhodnutím správního úřadu podle § 1 čís. 12 ex. ř. a titulem pro soudní exekuci; potvrzení vykonatelnosti není tu třeba čís. 8855.

— — — rozšíření tohoto předpisu ustanovením čl. 12 zák. čís. 125/1927 a § 93 vl. nař. čís. 8/1928 čís. 9846.

— — — příkaz, zmíněný v § 1 čís. 12 ex. ř. jest obsažen v čl. 12 zák. čís. 125/1927 čís. 9359.

— — — »zvláštními předpisy« (§ 93/2 vl. nař. č. 8/1928) jsou předpisy ex. ř., zejména předpisy §§ 3 a 54/2 ex. ř.; je-li podle exekučního titulu správního úřadu obec povinna plniti straně; povolení exekuce jen, předloženo-li potvrzení rozhodujícího úřadu o vykonatelnosti; při exekuci na peněžité pohledávky obce vyžaduje se i prohlášení příslušného správního úřadu podle § 5 nař. min. spr. čís. 153/1897 ř. z. čís. 11.475.

— — — platební výměr obecního úřadu, jímž byl povinný vyzván, aby zaplatil za odklizovací práce z příkazu okresního úřadu u něho vykonané, není exekučním titulem podle § 1 čís. 12 ex. ř. čís. 12.691.

— — — **čís. 13:** exekučním titulem jsou platební příkazy a výkazy nedoplatků o přímých daních a poplatcích, i když nejsou opatřeny doložkou vykonatelnosti čís. 9602.

— — — pokud lze k vydobytí útrat ošetřování v ústavu choromyslných povoliti exekuci na základě výkazu o jejich nezaplacení čís. 9618.

— — — výkaz nedoplatků daní může býti exekučním titulem jen proti poplatníku, nikoliv proti ručiteli z důvodu soukromoprávní záruky čís. 9821.

— — — jest jím výkaz nedoplatků k podpůrnému úrazovému fondu báňského revíru, potvrzený báňským revírním úřadem čís. 10.038.

— — — není jím výkaz nedoplatků daní, jenž není podepsán oběma berní úřad zastupujícími úředníky, nýbrž jen jedním z nich čís. 10.342.

— — — přirážky a poplatky společenstev (§ 115 živn. ř.) lze vymáhati i soudní exekucí čís. 10.903.

— — — exekuce k vydobytí nezaplacených příspěvků evangelické obce čís. 11.024.

— — — exekučnímu soudu nepřísluší zkoumati, z jakého důvodu jsou osoby, uvedené ve výkazu nedoplatků, povinny platiti daně, ani, zda výkaz nedoplatků jest po hmotněprávní stránce správný, čili nic čís. 11.596.

— — — i výkazy nedoplatků jsou exekučním titulem pro dobývání poplatků, pokud jest jejich vykonatelnost potvrzena, nebo jinak nepochybná čís. 12.021.

— — — potvrzení berního úřadu o pravoplatnosti, o vykonatelnosti a o doručení platebního rozkazu spadá do příslušnosti berního úřadu; jde o veřejnou listinu, jež jest pro soud plným důkazem podle § 292 c. ř. s.; poplatky lze dobývati i na základě výkazů nedoplatků, pokud jsou vykonatelné; je-li vykonatelnost potvrzena příslušným úřadem, jest i výkaz nedoplatků exekučním titulem, třebas by z jeho obsahu neplynulo, zda jsou splněny podmínky vykonatelnosti předepsané zvláštními zákony čís. 12.010.

— — — **čís. 16:** má-li býti rozhodčí výrok podle § 46 českého honebního zákona exekučním titulem (§ 1 čís. 16 ex. ř.), musí jeho právní moc a vykonatelnost býti potvrzena všemi rozhodci podle druhého odstavce § 54 ex. ř. čís. 12.802.

— — — **čís. 18:** důkaz o doručení mimosoudní výpovědi jest podán i pravoplatným usnesením soudu, v němž jest konstatováno vlastní tvrzení povinného, že dopis vymáhajícího věřitele, obsahující mimosoudní výpověď, byl mu v určitý den doručen čís. 12.826.

— — — mimosoudní výpověď, proti níž byly podány námitky u příslušného soudu, stala se vykonatelnou a exekučním titulem podle § 1 čís. 18 ex. ř. teprve, až námitky byly pravoplatně odmítnuty, a teprve od této doby počala běžeti čtrnáctidenní lhůta § 575, třetí odstavec, c. ř. s. čís. 12.826.

— — — hmotněprávní námitku, že byt podléhá zákonu o ochraně nájemců, nelze ani rekursem ani žalobou vznésti teprve v exekučním řízení, nebyly-li proti mimosoudní výpovědi podány námitky čís. 12.826.

— — — ani při exekuci na základě mimosoudní výpovědi není třeba, by vymáhající věřitel v návrhu podal důkaz, že jde o některou z výjimek § 31 zákona o ochraně nájemců, a nemůže dlužník v exekučním řízení uplatňovati, že vypovídaná místnost jest pod záštitou zákona, když nepodal námitky, kde jedině tuto hmotněprávní námitku mohl uplatňovati čís. 13.098.

— — — **čís. 19:** pro exekuční tituly podle § 1 čís. 19 ex. ř. neplatí dosud ustanovení § 35/2 ex. ř. čís. 9807.

— — — pokud listina nadepsaná jako výkaz nedoplatků nemocenské pojišťovny soukromých úředníků a zřízenců v Praze není exekučním titulem čís. 9406.

— — — k povolení exekuce podle § 72 (1) zák. čís. 26/1929 stačí, že výkaz nedoplatků jest opatřen doložkou vykonatelnosti, připojenou vymáhajícím náhradním ústavem čís. 11.190.

— — — podle výkazu nedoplatků pensijního ústavu lze povoliti exekuci nejen pro příspěvek s úrokem, nýbrž i pro výlohy pensijního ústavu, jež jest povinný zavázán nahraditi podle § 96 statutu pojišťovacího ústavu; nesprávnost předpisu výloh může povinný uplatňovati jen pořadem správním čís. 11.663.

— — — soud musí povoliti exekuci na základě platebního výměru okresní nemocenské pojišťovny opatřeného doložkou vykonatelnosti, aniž

by směl uvažovati o tom, zda doložka o vykonatelnosti odpovídá pravdě, a to ani předurčujícím způsobem ve sporu o nepřípustnost exekuce čís. 9056.

— — — **různé:** rozvrhové usnesení o přejímací ceně nemůže tvořiti exekuční titul čís. 9882.

— — — rozvrhové usnesení o přejímací ceně, jímž byly (pravoplatně) stanoveny pense, není exekučním titulem čís. 9502.

— — **§ 3 ex. ř.:** na základě exekučního titulu, jímž byl nezletilci přiznán nárok, jest věřitel oprávněn navrhnouti povolení exekuce i po té, kdy nabyl zletilosti čís. 9940.

— — soud rozhodující o návrhu na povolení exekuce nemůže se zabývati otázkou, zda vymáhaný nárok zanikl skutečnostmi nastavšími po vzniku exekučního titulu čís. 9940.

— — bylo-li vyrovnací řízení v čase exekučního návrhu již skončeno, lze povoliti exekuci k vydobytí celé pohledávky; jest na dlužníku, by se bránil námitkami podle §§ 35 nebo 36 čís. 1 ex. ř. čís. 10.528.

— — tvrzení povinného v rekursu proti povolení exekuce, že o jeho jmění bylo zahájeno vyrovnání, není novotou; soud nemůže vyšetřovati ve vyrovnacích spisech, zda vymáhaná pohledávka podléhá vyrovnání; neplyne-li z návrhu a jeho dokladů, že pohledávka nepodléhá vyrovnání, jest návrh na povolení exekuce zamítnouti čís. 10.796.

— — pokud může soud, rozhoduje o povolení exekuce, přihlížeti k spisům vyrovnacího řízení o jmění dlužníka čís. 11.048.

— — pokud lze při povolení exekuce přihlížeti z úřadu i v rekursním řízení k tomu, že vyrovnání o jmění povinného ještě trvá, pokud se týče, že vymáhaná pohledávka je zasažena právoplatně potvrzeným vyrovnáním čís. 11.963.

— — na povolení exekuce nemá vlivu, že nebyly dosud vyřízeny návrhy povinného na zrušení, omezení a odklad exekuce, třebaže byly podány před povolením exekuce čís. 8682.

— — **§ 4 ex. ř.** viz příslušnost podle § 4 ex. ř.

— — **§ 7 ex. ř.:** osoba vym. věřitele a povinného: soud není oprávněn mimo případy v zákoně uvedené (§§ 9 a 11 ex. ř.) po případě jim obdobné, by řešil otázku, zda dvě osoby téhož jména a příjmení, ale označené jiným zaměstnáním v exekučním titulu a jiným v exekučním řízení, jsou totožné čís. 10.471.

— — nepřípustnosti exekuce, ježto exekuční titul, na jehož základě byla povolena exekuce proti žalobci, nezní proti žalobci, nelze se domáhati žalobou podle §§ 35 a 36 ex. ř., nýbrž žalobou podle § 39 čís. 5 ex. ř.; tím, že nebyl podán rekurs proti povolení exekuce, není žaloba vyloučena čís. 10.896.

— — důkaz o totožnosti osoby, proti níž se vede exekuce, s osobou, proti niž zní exekuční titul, musí býti podán již v exekučním návrhu; nestalo-li se tak, jest exekuční návrh zamítnouti, nikoliv vrátiti k opravě nebo k doplnění čís. 8662.

— — byla-li povolena exekuce vnuceným zřízením zástavního práva na nemovitosti nepatřící prý povinnému, nýbrž třetí osobě **téhož jména;** oprávněnost, ale neopodstatněnost rekursu této osoby čís. 11.902.

— — bylo-li usnesení povolující exekuci doručeno nepravé osobě; její prostředky k bránění se čís. 9277.

— — k vydobytí nároku na náhradu útrat. přisouzených po zahájení úpadku proti úpadci, nelze povoliti exekuci proti úpadkové podstatě čís. 8911.

— — na základě exekučního titulu proti komanditní společnosti nelze povoliti exekuci proti komanditistovi, třebas byla komanditní společnost změněna ve veřejnou obchodní společnost, k níž přistoupil dosavadní komanditista jako osobně ručící společník čís. 9044.

— — byl-li k náhradě za zábor bytu uznán povinným stát, nelze exekuci k vydobytí náhrady vésti proti zemskému úřadu (zemské politické správě) čís. 9849.

— — na základě exekučního titulu proti universálnímu dědici v zastoupení pozůstalosti nelze povoliti exekuci přímo proti universálnímu dědici čís. 10.188.

— — sekretariát politické strany nemá právní osobnosti a nelze proto proti němu povoliti exekuci čís. 10.606.

— — opis soukromé listiny (mimosoudní výpovědi z bytu), z něhož není patrno, kdo jest vydatelem prvopisu, není podle § 565/3 a § 294 c. ř. s. plným důkazem, že prohlášení v opisu pochází od osoby opis předloživší; předpisy §§ 84 a 85 c. ř. s. se netýkají chyb v předložených listinných dokladech čís. 10.918.

— — tím, že si neexistující právní podmět vymohl pravoplatný exekuční titul, nenabyl ještě práva, by na jeho základě vedl exekuci; k tomuto nedostatku jest přihlížeti za celého exekučního řízení a jest lhostejné, že se usnesení povolující exekuci stalo formálně pravoplatným čís. 12.440.

— — výkaz nedoplatků vydaný Zemskou úřadovnou Všeobecného pensijního ústavu jest exekučním titulem, na jehož základě jest Zemská úřadovna oprávněna exekučně vymáhati nedoplatky pojistného čís. 12.875.

— — úřadovny Všeobecného pensijního ústavu mohou vystupovati v exekučním řízení za účelem vymáhání pojistného, ovšem nikoliv jako samostatné právní osoby, nýbrž jako orgány Všeobecného pensijního ústavu; nevadí však, je-li v záhlaví exekučního návrhu uvedena jako vymáhající věřitelka úřadovna a je-li i v návrhu žádáno, by exekuce byla povolena pro úřadovnu čís. 12.772.

— — na základě usnesení opatrovnického soudu podle § 142 obč. zák. vydaného podle dohody manželů, jimž bylo manželi uloženo, by vydal své manželce nezletilého syna a platil »téže« na jeho výchovu a výživu výživné, nemůže vésti exekuci k vydobytí výživného nyní již zletilý syn, nejednala-li matka, sjednávajíc dohodu, jako opatrovnice tehdy nezletilého syna, nýbrž vlastním jménem čís. 12.807.

— — rozsudek znějící proti kupci jednotlivci, nemůže působiti proti jiné osobě jen proto, že nabyla zatím jména, pod nímž vystupoval ve sporu i v rozsudku majitel firmy; převzetí závodu nemá procesuálního významu v tom smyslu, že by rozsudek proti původnímu majiteli závodu měl již také právní účinek proti majiteli novému čís. 13.152.

— — nebyli-li v exekučním návrhu singularistů všichni singularisté uvedeni jednotlivě jmény, nešlo o zmatečnost podle § 477 čís. 5 c. ř. s., nýbrž jen o formální vadu, již bylo lze odstraniti podle §§ 84, 85 c. ř. s. a 78 ex. ř. čís. 13.055.

— — určitost plnění: rozsudek není vykonatelným podle § 7 ex. ř., odsuzuje-li dědice k placení podle postačitelnosti pozůstalostních aktiv čís. 9452.

— — zněl-li exekuční titul jen na povinnost prodejem odstoupiti a bez závad odevzdati nemovitosti a vydati o tom písemnou trhovou smlouvu vkladnou, nelze navrhnouti povolení exekuce vkladem vlastnického práva na nemovitostech čís. 9973.

— — působnost exekučního titulu, podle něhož jest nájemce povinen upustiti od podnájmu, vztahuje se i na podnájem trvající v době vydání exekučního titulu i na podnájem, jenž by snad teprve byl sjednán čís. 10.799.

— — vymáhající věřitel jest oprávněn požadovati placení jen ve měně, na niž zní exekuční titul čís. 11.442.

— — z povšechného ustanovení soudního smíru, že se »kupitel zavazuje veškeré poplatky z předání statků nésti«, nelze s určitostí seznati, zda se kupitel zavázal zapraviti poplatky přímo úřadu, či vymáhajícímu věřiteli; nestačí, že si lze ustanovení času, kdy má býti závazek splněn, domysleti z obsahu smíru čís. 12.518.

— — nežádal-li žalobce v hypotekární žalobě přisouzení útrat pod vyhrůžkou všeobecné exekuce, nýbrž pod vyhrůžkou exekuce na zatíženou nemovitost a v tomto smyslu zní i exekuční titul, nemůže se žalobce k vydobytí útrat domáhati všeobecné exekuce, nýbrž jen exekuce na zatíženou nemovitost čís. 12.682.

— — splatnosti vymáhané pohledávky jest třeba již v čase podání exekučního návrhu čís. 10.739.

— — pokud lze z exekučního titulu na měsíční výživné bez bližšího určení dospělosti splátek seznati čas plnění ve smyslu § 7 ex. ř. čís. 10.937.

— — nebyla-li doba dlužného plnění smírem vůbec stanovena, nelze ani způsobem uvedeným v druhém odstavci § 7 ex. ř. prokázati, že lhůta splatnosti uplynula čís. 12.518.

— — pariční lhůta v soudním smíru pro jistinu i pro útraty; pokud pariční lhůta ku placení útrat počíná teprve dnem, kdy byl povinný o jejich výši uvědoměn čís. 11.893.

— — kdy počíná lhůta k placení útrat, je-li napaden jen výrok rozsudku prvé stolice o útratách čís. 11.994.

— — zavázal-li se dlužník soudním smírem, že zaplatí útraty sporu, jak budou stanoveny soudem, do čtrnácti dnů pod exekucí; počátek platební lhůty pro zaplacení útrat čís. 10.769.

— — lhůta k plnění, uloženému soudním usnesením, počíná, nařídil-li soud podle druhého odstavce § 524 c. ř. s. dočasné zastavení řízení až do vyřízení rekursu proti usnesení, dnem po doručení usnesení rekursního soudu; dříve než tato lhůta projde, nelze povoliti exekuci čís. 12.915.

— — podmínka: pronajímatel, vydobyvší si právoplatnou výpověď, nemusí za účelem povolení exekuce ještě prokazovati, že nejde o byt nebo místnost podléhající ochraně čís. 10.665; — srov. též čís. 12.826, 13.098.

— — **§ 8 ex. ř.:** při exekuci pro nárok, který jest závislý na vzájemném plnění vymáhajícího věřitele z ruky do ruky, jest přípustným dodatek k povolení exekuce, poukazující na onen vzájemný závazek vymáhajícího věřitele čís. 8867.

— — má-li vymáhající věřitel plniti z ruky do ruky, stačí k povolení exekuce ochota vymáhajícího věřitele ke vzájemnému plnění; povolení exekuce nevadí, že vymáhající věřitel nezajistil dlužníku vzájemné plnění; početí výkonu exekuce není na závadu, že vymáhající věřitel nevykonal vzájemné plnění čís. 8682.

— — pokud v usnesení povolujícím exekuci a již v návrhu má býti uvedeno, že plnění jest závislé na vzájemném plnění čís. 9856.

— — je-li dlužník podle exekučního titulu povinen vykliditi místnosti proti tomu, že mu vymáhající věřitel poskytne určité a upravené náhradní místnosti čís. 9856.

— — měl-li podle exekučního titulu dlužník odevzdati vym. věřiteli byt pod podmínkou, že mu bude vym. věřitelem pronajat náhradní byt čís. 10.622.

— — pokud výkon nároku na vystavení kupní smlouvy způsobilé ke vkladu vlastnictví není závislým na vzájemném plnění trhové ceny čís. 11.612.

— — pokud jest i odsouzení povinného k náhradě útrat závislé na vzájemném plnění vymáhajícího věřitele čís. 11.820.

— — **§ 9 ex. ř.:** průkaz musí býti podán i v případě notoriety čís. 9003.

— — je-li jako povinná strana uvedena v exekučním titulu vnucená správa, pokud lze vésti exekuci přímo proti povinnému čís. 9339.

— — pokud lze k vydobytí zaopatřovacích požitků na základě exekučního titulu proti původnímu povinnému vésti exekuci proti jeho nástupci v držbě velkého pozemkového majetku čís. 10.483.

— — pokud lze náklady trestního řízení podle tiskové novely dobývati proti nástupci vydatele a vlastníka periodického časopisu čís. 10.710.

— — předpokladem pro povolení exekuce proti podnájemníku na základě titulu proti nájemci jest nesporný nebo vymáhajícím věřitelem prokázaný podnájemní poměr čís. 9980.

— — je-li prokázáno odevzdací listinou, že závazek z exekučního titulu přešel na osobu, proti níž jest navržena exekuce, jest pro vym. věřitele nerozhodným odchylný obsah dědické dohody, není-li v odevzdací listině vysloveno, že vym. věřitel k této dědické dohodě přistoupil, buď výslovně nebo mlčky (§ 863 obč. zák.) čís. 11.884.

— — pokud usnesením o odevzdání pozůstalosti jure crediti jest prokázán přechod dluhu na přejímatele pozůstalosti čís. 11.947.

— — **§ 11 ex. ř.:** na základě exekučního titulu proti veřejné obchodní společnosti nelze po uplynutí promlčecí lhůty čl. 146 obch. zák. vésti exekuci proti společníku, vystoupivšímu ze společnosti čís. 9822.

— — zní-li formálně bezvadný výkaz nedoplatků berního úřadu proti fysickým osobám, nikoliv proti firmě zastoupené těmito osobami jako veřejnými společníky, ale s dodatkem »za firmu«, jest povoliti exekuci bez ohledu na tento dodatek čís. 11.596.

— — pro posouzení přípustnosti exekuce proti vystoupivšímu společníku protokolované veřejné obchodní společnosti, proti níž zní exekuční titul, přichází v úvahu jen doba, kdy vystoupení bylo zapsáno v obchodním rejstříku a uveřejněno, nikoliv doba skutečného vystoupení; toto přichází v úvahu jen, bylo-li vymáhajícímu věřiteli známo; okolnost, že zápis vystoupení byl povolen již před vznikem exekučního titulu, avšak nedopatřením soudu proveden teprve po něm, jest nerozhodná čís. 12.047.

— — zrušil-li rekursní soud usnesení prvého soudu, by vzhledem k § 11/2 ex. ř. byl vyslechnut dlužník, nevyhradiv pravomoc, jest dovolací rekurs podle § 527/2 c. ř. s. a § 73 ex. ř. nepřípustným čís. 9096.

— — ani ustanoveními automobilového zákona ani ustanovením § 11 ex. ř. nebylo nijak pozměněno ustanovení čl. 112 obch. zák. čís. 12.577.

— — okolnost, že je soudu známo, že povinný je veřejným společníkem komanditní společnosti, proti níž zní exekuční titul, nenahražuje důkaz výpisem z obchodního rejstříku; nebyl-li tento výpis předložen s návrhem na povolení exekuce, nejde o formální vadu, kterou lze odstraniti postupem podle §§ 84, 85 c. ř. s. (§ 78 ex. ř.) čís. 12.715.

— — **§ 14 ex. ř.:** vym. věřitel nemusí několika exekučních prostředků použíti v jediném exekučním návrhu, aniž musí vyčkati výsledek navrženého způsobu exekuce, než zakročí o další způsob exekuce; nespojil-li vym. věřitel několik exekučních návrhů v jedno podání čís. 10.071.

— — i podáno-li postupně několik exekučních návrhů, obsahujících různé exekuční způsoby; pokud není již z exekučního návrhu patrno, že jeden nebo několik z navrhovaných exekučních prostředků stačí k uspokojení vymáhajícího věřitele čís. 8660.

— — pokud není závady, by nebyla napotom povolena exekuce vnucenou dražbou nemovitostí čís. 9098.

— — další exekuční návrh lze zamítnouti jen, jde-li zřejmě najevo z exekučního návrhu (při posloupných návrzích ze všech návrhů již učiněných), že již jeden neb několik navrhovaných exekučních prostředků stačí k uspokojení vymáhajícího věřitele čís. 10.523.

— — nelze žádati na vym. věřiteli, by vyčkal výsledek povolené exekuce, než navrhne další exekuční prostředek čís. 10.523.

— — lhostejno, že dlužník zaplatil vymáhanou pohledávku po podání dalšího exekučního návrhu čís. 10.523.

— — povolení exekuce na další vklady povinného u poštovní spořitelny na témže účtě; nevadí, že exekuce dříve povolená byla k návrhu povinného odložena čís. 11.642.

— — otázku, zda jde o zbytečné hromadění exekučních návrhů, jest vždy posuzovati podle okolností případu a míti na zřeteli, že vym. věřitel má právo, by jeho pohledávka byla uspokojena ze jmění povinného co nejdříve; nelze mu upříti právo, by za exekuce na movitosti, z jichž pro-

deje nemohl za daných okolností očekávati brzké uspokojení, podal nový exekuční návrh na zabavení a přikázání pohledávky povinného čís. 12.031.

— — touž exekuci pro touž pohledávku nelze povoliti po druhé ani ve prospěch postupníka, jenž nabyl vymáhané pohledávky po povolení exekuce k jejímu vydobytí; podle § 14 ex. ř. není dovoleno opětovné povolení téhož způsobu exekuce čís. 12.083.

— — okolnost, že mobilární exekucí již vykonanou bylo dosaženo dostatečného krytí pro vymáhanou pohledávku, nemá význam při rozhodování o návrhu na povolení exekuce vnuceným zřízením zástavního práva pro tutéž pohledávku, jenž byl podán před tím, než mobilární exekuce byla provedena; neodůvodnil-li vymáhající věřitel v návrhu na povolení exekuce vnuceným zřízením zástavního práva, proč oba návrhy nesloučil v jednom podání, bylo mu přisouditi na útratách žádostí o exekuci vnuceným zřízením zástavního práva jen částku, o niž by byly vzrostly útraty jediného návrhu čís. 12.664.

— — **§ 15 ex. ř.:** pokud při zabavení obecních přirážek bylo předpisu § 15 ex. ř. vyhověno svolením okresního úřadu a nebyl přípustným dotaz soudu, zda svolení bylo vydáno správně čís. 10.649.

— — exekuce proti obci na základě rozhodnutí správního úřadu čís. 11.475.

— — není-li v návrhu na povolení exekuce proti obci uveden určitý předmět, na nějž vymáhající věřitel zamýšlí vésti exekuci, nýbrž je-li exekuce navržena jen všeobecně na movité věci obce bez jich bližšího označení, jest předem provésti zabavení svršků a pak se dotázati státního správního úřadu, zda mohou býti stiženy exekucí věci již zabavené bez újmy veřejných zájmů, jež má obec na starosti; exekuční soud má si toto prohlášení vyžádati ihned po výkonu exekuce z úřadu a nečekati, až je opatří vymáhající věřitel čís. 12.305.

— — prohlášení politického úřadu po rozumu § 15 ex. ř. o tom, na které majetkové předměty veřejně prospěšné instituce nelze vésti exekuci bez poškození veřejných zájmů, víže exekučního soudce a nepodléhá soudnímu přezkoumání; soud byl povinen, aby si vyžádal konečné jasné vyjádření politického úřadu, měl-li od něho dvě vyjádření navzájem si odporující čís. 12.818.

— — **§§ 17, 18 ex. ř.** viz příslušnost podle §§ 17, 18 ex. ř.

— — **§ 25 ex. ř.:** právo výkonného orgánu ku přijetí vymáhaného plnění jest omezeno jen na dobu výkonu exekuce a bezprostředně před ní a zaniká výkonem exekuce na místě samém čís. 10.631.

— — platiti výkonnému orgánu lze od okamžiku, kdy ho došel příkaz ku provedení prvého exekučního výkonu čís. 11.400.

— — přijal-li soudní zřízenec jako výkonný orgán částku vyšší než 5.000 Kč, nebyl ve výkonu svého úřadu, a to ani co do 5.000 Kč čís. 12.474.

— — odevzdáním dlužných peněz výkonnému orgánu při výkonu jeho úřední působnosti bylo zaplaceno vymáhajícímu věřiteli, třebaže výkonný orgán nedal dlužníku stvrzenku a nezapsal placení do exekučního spisu čís. 12.473.

— — neodevzdal-li výkonný orgán přijaté peníze vymáhajícímu věřiteli, jest poškozenou stranou vymáhající věřitel, nikoliv dlužník, jenž nebyl povinen vymáhajícímu věřiteli dluh znovu zaplatiti; učinil-li tak přece, zaplatil nedluh na vlastní vrub a nemůže se domáhati (podle syndikátního zákona) náhrady škody, vzešlé mu tímto druhým placením, na výkonném orgánu ani na státu čís. 12.473.

— — **§ 27 ex. ř.:** při otázce, zda exekuce zabavením auta a dříví stačí k úplnému zajištění vymáhané pohledávky, jest přihlížeti i k tomu, že zabavené auto mohlo by nezaviněným poškozením býti snad znehodnoceno a zabavené dříví požárem býti snad zničeno čís. 12.858.

— — **§ 33 ex. ř.:** při zabavení služebních požitků (dělesloužícího četaře) jest pokládati výkon exekuce za započatý, když exekuční usnesení, v němž jest exekuční soud určen, dojde na tento soud čís. 10.735.

— — **§ 34 ex. ř.:** úřad opatrovníka k činu, jenž byl podle §§ 78 ex. ř. a 8 c. ř. s. exekučním soudem ustanoven k přijetí usnesení o povolení exekuce a o jejím výkonu proti povinnému zatím zemřelému, pominul, jakmile byl pozůstalostním soudem ustanoven opatrovník pozůstalosti po povinném podle §§ 78 a 128 nesp. pat.; opatrovník pozůstalosti byl i oprávněn vzíti zpět rekurs podaný opatrovníkem k činu; k tomuto zpětvzetí se nevyžaduje svolení pozůstalostního soudu čís. 12.554.

— — **§§ 35—37 ex. ř.** viz žaloba podle §§ 35, 36, 37 ex. ř.

— — **§ 39 ex. ř.:** pokud jest rekurs poddlužníkův, uplatňující, že zabavený důchod jest vyloučen z exekuce, vyříditi jako návrh na zrušení exekuce čís. 9663.

— — oprávnění čsl. železniční správy navrhnouti zrušení exekuce zabavením nároku na vydání železničního vagonu čís. 9217.

— — rozhodovati o námitkách proti vykonatelnému platebnímu příkazu podle § 175 zák. čís. 221/1924 přísluší úřadu politickému čís. 9484.

— — uhasnutí oddělného práva podle § 12 (1) úpadkového pokud se týče vyrovnacího řádu nemá o sobě v zápětí zrušení exekuce, aniž jest důvodem pro její zrušení čís. 10.002.

— — zánik zástavního práva podle § 256 ex. ř. není důvodem zrušení exekuce čís. 10.432.

— — nebyla-li exekuce povolena bez exekučního titulu vůbec, nýbrž prohlásil-li soud po pravoplatném povolení exekuce, že nepokládá exekuční titul za náležitý, nelze vyhověti návrhu dlužníka na zrušení exekuce čís. 11.257.

— — žalobě, jíž se domáhano rozsudku, že vnucený vklad zástavního práva jest neplatný a že jest žalovaný (vym. věřitel) povinen svoliti k jeho výmazu, nelze vyhověti, dokud není odstraněn rozsudek, na jehož základě byl sporný vklad povolen a jenž zní proti žalobci, byl mu také doručen a nabyl proti němu formální pravomoci čís. 11.481.

— — ustanovení o zrušení uhrazovací exekuce (§§ 39 a 40 ex. ř.) jest použíti obdobně i na exekuci zajišťovací čís. 12.571.

— — zánik zabavené pohledávky povinného za erárem přeúčtováním na dlužné daně povinného (vzájemným placením podle § 1438 obč. zák.) neposkytuje československému státu jako poddlužníku oprávnění, by navrhl zrušení exekuce čís. 12.380.

— — rozhoduje o návrhu na zrušení exekuce na užitky nemovitosti, ježto na ni jest vedena exekuce vnucenou správou, mohl exekuční soud přihlížeti k tomu, že exekuce vnucenou správou byla v době rozhodnutí o návrhu na zrušení exekuce již pravoplatně zrušena čís. 12.472.

— — — **čís. 1:** i na základě pouhého usnesení, zrušujícího exekuční titul; pokud uzavření mimosoudního smíru o vymáhané pohledávce po povolení exekuce nebrání tomu, by nebyla zrušena exekuce čís. 8969.

— — není důvodem, že byl rozsudkem nejv. správ. soudu zrušen platební příkaz, nebyl-li zrušen i výkaz nedoplatků; rozhodnouti o tom, zda zrušením platebního příkazu byl zrušen i výkaz nedoplatků náleží výhradně finančnímu úřadu čís. 10.432.

— — — byl-li podle § 42/2 j. n. zrušen pravoplatný rozsudek pro nepřípustnost pořadu práva čís. 11.072.

— — — žalobu podle § 61 knih. zák. jest vyříditi pořadem práva, i když se jí napadá exekučně zřízené zástavní právo čís. 12.227.

— — — **čís. 2:** uplatňoval-li dlužník osvobození požívacího práva od exekuce podle § 330 ex. ř. čís. 10.302.

— — — možnost odstraniti povolenou exekuci návrhem podle § 39 čís. 2 ex. ř. nebrání, by proti povolení exekuce nebyl podán rekurs čís. 10.499.

— — — prostředky, jimiž může hypotekární věřitel uplatňovati nepřípustnost exekuce mobilární na movité příslušenství nemovitosti čís. 12.327.

— — — zrušení exekuce povolené za vyrovnacího řízení o dlužníkově jmění může se dlužník domáhati jen žádostí podle § 39 čís. 2 ex. ř., nikoliv žalobou čís. 11.395.

— — — byla-li povolena exekuce po zahájení vyrovnacího řízení na dlužníkových věcech nebo právech pro pohledávky, které nemají přednostní právo; povinnost rekursního soudu zkoumati, zda jsou tu předpoklady přednostní pohledávky podle § 26 čís. 3 vyr. ř. čís. 11.800.

— — — vysvítá-li teprve z rekursu povinného proti povolení exekuce, že zabavené požitky, které dostává jako pensista od Pensijního ústavu, jsou podle § 46 zákona čís. 26/1929 sb. z. a n. vyloučeny z exekuce, nemohlo k této nové okolnosti v rekursním řízení býti přihlíženo, nebylo však závady, by rekurs povinného nebyl posuzován a vyřízen jako návrh na zrušení exekuce; rozhodnutí o útratách dovolacího rekursu proti usnesení rekursního soudu, jenž návrh na povolení exekuce k rekursu povinného neprávem zamítl, jest vyhraditi rozhodnutí prvého soudu o zrušení exekuce čís. 12.388.

— — — právní norma § 46 zákona čís. 26/1929 sb. z. a n. ve spojení s § 4 odst. 1 vládn. nař. čís. 33/1933 sb. z. a n. jest zákonným důvodem pro soud, provádějící exekuci na pensijní důchody zaměstnance soukromých drah, třebas již před vydáním zákona čís. 33/1933 sb. z. a n. pravoplatně povolenou, i pro zrušení exekuce ve smyslu § 39 prvý odstavec čís. 2 ex. ř., k němuž má soud i z úřadu hleděti čís. 13.118.

— — — **čís. 5** viz žaloba podle § 39 čís. 5 ex. ř.

— — — **čís. 6:** zřekl-li se vymáhající věřitel vedení exekuce vůbec, jest nepřípustnou nejen exekuce, která tehdy byla již zahájena, nýbrž každá exekuce, která by byla budoucně zahájena jiným exekučním prostředkem čís. 8619.

— — — **čís. 8:** pravděpodobná bezvýslednost exekuce jest důvodem ke zrušení exekuce již povolené, nikoliv však důvodem k zamítnutí exekučního návrhu čís. 10.081.

— — — exekuci nelze zastaviti, přesahuje-li výtěžek náklady na exekuci, byť nedostačoval k tomu, by z něho byly uhraženy náklady exekuční po zapravení práv přednostních a zástavních pohledávek vymáhajícímu věřiteli předcházejících čís. 12.819.

— — **§ 40 ex. ř.:** pokud pro otázku přípustnosti pořadu práva pro námitky podle § 35 ex. ř. jest lhostejno, že dlužník byl se svým předchozím návrhem podle § 40 ex. ř. poukázán na pořad práva čís. 11.174.

— — vyhovění návrhu dlužníka na zrušení exekuce není na závadu, že dlužník své tvrzení o zaplacení vymáhané pohledávky nedoložil, nevyjádřil-li se vymáhající věřitel o tomto návrhu v dané mu lhůtě čís. 11.817.

— — pokud jest návrh povinné okresní nemocenské pojišťovny na zrušení exekuce, an vymáhaný nárok zanikl podle § 95 odst. 1 čís. 2 zák. o soc. poj., odkázati na pořad práva čís. 11.906.

— — ustanovení o zrušení uhrazovací exekuce (§§ 39 a 40 ex. ř.) jest použíti obdobně i na exekuci zajišťovací čís. 12.571.

— — učinil-li dlužník, zapraviv vymáhanou pohledávku, návrh na zrušení exekuce podle § 40 ex. ř., jest vyloučen z práva odporovati exekuci žalobou podle § 35 ex. ř. čís. 13.141.

— — vykázal-li se dlužník vykonnému orgánu zaplacením vymáhané pohledávky a intervenient vymáhajícího věřitele to uznal a upustil od pokračování v exekuci, učinil tím dlužník návrh na zrušení exekuce podle § 40, prvý odstavec, ex. ř., zejména zaplatil-li jen z toho důvodu, by zamezil pokračování v exekuci čís. 13.141.

— — **§ 41 ex. ř.:** omezení exekuce na jeden způsob není vázáno na podmínky § 39 ex. ř.; platí tu zvláštní ustanovení § 41 ex. ř.; nepředpokládá, že vym. věřitel byl již uspokojen; jest na exekučním soudě, by zjistil, zda omezená exekuce povede k uspokojení vym. věřitele čís. 10.477.

— — žalobu o nepřípustnost exekuce lze vznésti, i když jde o částečné uspokojení vym. věřitele čís. 10.786.

— — a § 96 ex. ř.; v případě § 41/2 ex. ř. není v zákoně stanoveno měřítko pro vypočítání jistoty potřebné k úplnému krytí věřitelovu, nýbrž jest to zůstaveno úvaze a výpočtu soudu čís. 10.619.

— — při otázce, zda exekuce zabavením auta a dříví stačí k úplnému zajištění vymáhané pohledávky, jest přihlížeti i k tomu, že zabavené auto mohlo by nezaviněným poškozením býti snad znohodnoceno a zabavené dříví požárem býti snad zničeno čís. 12.858.

— — **§§ 42 a násl. ex. ř.** viz odklad exekuce.

— — **§§ 47 a násl. ex. ř.** viz přísaha vyjevovací.

— — **§ 54 ex. ř.:** předpis platí při povolení exekuce na základě cizozemského exekučního titulu čís. 11.908.

— — — **čís. 1:** označení povinného i podle zaměstnání a bydliště a vůbec takové označení, by nemohla vzniknouti pochybnost čís. 10.471.

— — — osoby, proti nimž má jako proti podnájemníkům (§ 568 c. ř. s.) býti vykonána exekuce vyklizením, jest v exekučním návrhu určitě pojmenovati čís. 10.165.

— — — návrh na povolení exekuce proti pozůstalosti po zesnulém členu družstva zabavením jejího nároku na výplatu podílu v družstvu, nelze zamítnouti proto, že v exekučním návrhu není uvedeno, že nenastal případ pokračování členství v družstvu, protože podle stanov přísluší členům právo na výplatu jen, když dědicové po smrti ve členství pokračovati nechtějí čís. 12.368.

— — — **čís. 2:** při exekučním zajištění dávky z přírůstku hodnoty jest v exekučním návrhu udati důvod ručení toho, proti němuž se vede exekuce čís. 10.770.

— — — bylo-li účelem exekuční žádosti zrušení trvajících podnájmů, není tento účel kryt návrhem, by byla povolena exekuce k vydobytí opomenutí podnájmů čís. 10.799.

— — — vedena-li exekuce po zahájení vyrovnání, jest již v návrhu doličiti vznik oddělného práva; šetření soudu v tomto směru vyloučeno čís. 11.047.

— — — zkoumání, zda jde o pohledávku s přednostním právem (§ 12 vyr. ř.), se děje na základě návrhu na povolení exekuce; neuvedl-li vym. věřitel tento předpoklad, nelze tento věcný nedostatek dohánětí v opravném řízení čís. 11.963.

— — — **čís. 3:** neurčitost návrhu na povolení exekuce zabavením nároku povinného »na poskytnutí prostředků k uspokojení věřitelů povinného« čís. 11.191.

— — — jest již v návrhu na povolení exekuce **vnuceným zřízením zástavního práva** uvésti, že a proč poznámka zákazu zcizení a zatížení, váznoucí podle knihovního stavu na dlužníkově nemovitosti, nevadí povolení exekuce čís. 11.459.

— — — návrh na povolení exekuce vnuceným zřízením zástavního práva bez udání, zda je navržen vklad, či záznam, jest jako nedostatečný zamítnouti; předběžné vyřízení návrhu podle §§ 84 c. ř. s., 78 ex. ř. nemá tu místa čís. 12.203.

— — — zavinil-li právní zástupce vymáhajícího věřitele, neudav v návrhu na povolení exekuce **vnucenou dražbou** nemovitosti správně adresu

knihovního věřitele, že uvědomění o dražbě nebylo tomuto věřiteli doručeno a že tento věřitel o dražbě nevěděl a nemohl se jí súčastniti, ručí mu za škodu čís. 12.784.

— — — při **exekuci na pohledávku** jest přesně udati jméno a bydliště poddlužníka a právní důvod pohledávky; význam slova »konto« čís. 10.922.

— — — nesprávné označení poddlužníka jde na vrub vym. věřitele, není však důvodem k zamítnutí exekučního návrhu čís. 10.686.

— — — návrh na zabavení 1/3 důchodů, jež má dlužník jako zástupce firmy, s výhradou, že dlužníku musí zůstati volných 6000 Kč ročně, nelze zamítnouti pro neurčitost čís. 11.036.

— — — v exekučním návrhu na zabavení pohledávky jest uvésti důvod pohledávky, může-li vzejíti pochybnost o zabavitelnosti právě vzhledem k důvodu pohledávky, nebo může-li důvod pohledávky podle okolnosti míti význam i pro rozsah a způsob exekuce čís. 8682.

— — — návrhu na povolení exekuce k vydobytí pohledávky za konkursní podstatou nelze vyhověti, není-li v něm uvedeno, že vymáhající věřitel zachoval postup podle § 126 odst. (3) konk. ř. čís. 13.081.

— — — návrh jest dostatečný, vyznačil-li vymáhající věřitel v exekučním návrhu na zabavení nároku dlužníka na vydání obsahu **safesu** proti bance číslo safesu čís. 12.698.

— — — v exekučním návrhu na zabavení nároku dlužníka na **vydání vkladní knížky,** jež jest v rukou osoby třetí, neochotné ji vydati, a na přikázání tohoto nároku k vybrání, nutno přesně udati, o jakou vkladní knížku jde čís. 9746.

— — — jest věcí vymáhajícího věřitele, by tvrdil a prokázal, že **fideikomisární substituce** uhasla čís. 12.745.

— — — náležitosti návrhu na povolení exekuce **na výnos** kinematografického podniku jeho zabavením a vnucenou správou čís. 11.274.

— — — náležitosti návrhu na povolení exekuce na dlužníkův **nárok na povinný díl** čís. 11.456.

— — — pokud nevyhovuje úprava návrhu na **zabavení společenských práv** povinného čís. 11.678.

— — — vymáhající věřitel musí již v návrhu na povolení exekuce udati, zda případ vyloučení člena, na jehož vypořádací podíl vede exekuci, již nastal, proč a kdy; údaj, že povinný byl členem společenstva a že podle stanov vyloučení členové mají nárok na podíl podle bilance roku vyloučení, při čemž není tvrzeno, zda vyloučení nastalo, či zda je teprve vymáhající věřitel má způsobiti, nestačí k povolení exekuce na vypořádací podíl povinného čís. 12.368.

— — — **posl. odst.:** předpis jest právem vížícím; má-li býti povolena exekuce na základě výroku trestního soudu o nákladech trestního řízení, musí k exekučnímu návrhu býti připojen nález trestního soudu opatřený potvrzením právní moci, i když trestní soud jest zároveň soudem exekučním; nestačí potvrzení soudní kanceláře; nebylo-li vyhověno předpisu § 54/2 ex. ř., nejde o formální vadu podání podle §§ 84, 85 c. ř. s., nýbrž o věcnou vadu exekučního návrhu, jež má v zápětí jeho zamítnutí čís. 11.933.

— — — svolení důchodkového úřadu musí býti prokázáno v návrhu na povolení exekuce na předmět monopolu čís. 12.325.

— — — má-li býti rozhodčí výrok podle § 46 českého honebního zákona exekučním titulem (§ 1 čís. 16 ex. ř.), musí jeho právní moc a vykonatelnost býti potvrzena všemi rozhodci podle druhého odstavce § 54 ex. ř. čís. 12.802.

— — **§ 62 ex. ř.:** pro povahu usnesení exekučního soudu jest lhostejno, že nebylo vydáno exekučním oddělením exekučního soudu, nýbrž soudcem vedoucím jeho nesporné oddělení čís. 8859.

— — **§§ 65 a násl. ex. ř.** viz stížnost (v exekučním řízení).

— — **§ 69 ex. ř.:** podmínkou povolení t. zv. »létací exekuce« jest, aby v exekučním návrhu bylo tvrzeno, že do doby, kdy návrh byl učiněn, nebylo vymáhajícímu věřiteli známo, který soud bude soudem exekučním; nestačí, uvedeno-li v exekučním návrhu jen, že »za účelem provedení exekuce na všech místech navrhuje vymáhající strana, aby byl o výkon exekuce požádán soud příslušný podle okolností případu« čís. 12.949.

— — **§§ 74 a násl. ex. ř.** viz útraty exekuce.

— — **§ 79 ex. ř.:** exekuci k zajištění nelze povoliti na základě cizozemského exekučního titulu; to platí i o exekučních titulech říšskoněmeckých čís. 11.468.

— — lze povoliti exekuci k vydobytí (peněžité) pohledávky pruského státu čís. 11.684.

— — uznáním rozsudků jako exekučních titulů podle čl. 39 smlouvy s Jugoslavií jest rozumětí i uznání jejich materielní pravomoci čís. 9253.

— — na základě rozsudku italských soudů nemůže býti zavedeno tuzemským soudem delibační řízení; stalo-li se přece tak, jest toto řízení i usnesení na jeho základě vydané zmatečné čís. 12.290.

— — podmínka vykonatelnosti rozsudku švýcarského soudu i proti tuzemci bydlícímu v Československu, který je způsobilý platiti, stanovená třetím dílčím odstavcem čl. 2 smlouvy čís. 23/1929 sb. z. a n.; nezáleží na tom, že obvodový soud, u něhož byla podána hlavní žaloba, nebyl příslušným pro žalobu navzájem, že ji odmítl a postoupil kantonálnímu soudu a že je předmět žaloby navzájem vyšší hodnoty než předmět žaloby hlavní; pojem »souvislosti«; doručení podle čl. 116 d) švýc. civ. řádu soudního čís. 12.524.

— — nelze vésti exekuci na základě soudních smírů, dojednaných v Německu čís. 9805.

— — **nález** říšskoněm. **rozhodčího soudu** jest v Československu vykonatelný jen, došlo-li mezi stranami k písemné smlouvě, jíž se tomuto soudu podrobily čís. 11.140.

— — proti nálezům bursovního rozhodčího soudu vídeňského musí se strany brániti podle předpisů rakouského práva u rakouských soudů a u nich musí zakročiti o nápravu i proti povolení exekuce, jež se stalo rakouským soudem v mezích mezistátní dohody čís. 12.844.

— — mezi Maďarskem a Československem není dosud zaručena **vzájemnost** čís. 9731.

— — vzájemnost s Německem; pokud nelze podle § 328 něm. c. ř. s. uznati v Německu rozsudek cizozemského soudu čís. 9518.

— — smlouvou s Polskem čís. 5/1926 sb. z. a n. jest výslovně zaručena vzájemnost pro případy uvedené v čl. 3 čís. 1 a 2 smlouvy čís. 11.224.

— — podle vládní vyhl. čís. 131/1924 sb. z. a n. není v Německu zaručena vykonatelnost všech usnesení ve smyslu § 1 čís. 1 ex. ř. bez rozdílu, nýbrž jen těch, jimiž jest spor o nárok vyřízen (právoplatně skončen), a těch, jež byla vydána na základě řízení, které umožnilo oběma stranám slyšení ve smyslu § 328 čís. 2 něm. c. ř. s. čís. 12.149.

— — **§ 80 ex. ř.:** jest na navrhovateli, by vykázal náležitosti požadované ve smyslu vládní vyhlášky ze dne 25. června 1924 čís. 131 sb. z. a n. předpisem § 328 čís. 1 c. ř. s. něm.; nestačí údaj, že říšskoněmecký soud byl příslušný (podle § 91 j. n.) a že doklad o tom, jakož i o doručení žaloby odpadá, protože prý jde o rozsudek kontradiktorní a žalovaný byl ve sporu zastoupen čís. 11.229.

— — nařízením čís. 145/1919 sb. z. a n. jest ovšem zaručena mezi republikou Československou a Rakouskou vzájemnost co do vykonatelnosti exekučních titulů, při tom však zůstalo v platnosti ustanovení § 80 ex. ř., zejména i § 80 čís. 1 a 2 ex. ř.; vládním nařízením čís. 141/1925 sb. z. a n. nebylo na tomto stavu nic změněno čís. 12.859.

— — — **čís. 1:** není-li z rozsudku přiloženého k exekučnímu návrhu patrno, že německý rozsudečný soud byl příslušný podle čsl. práva, bylo na vymáhající straně, by přiložila aspoň žalobu uplatňující důvod příslušnosti čís. 9200.

— — — podmínku § 80 čís. 1 ex. ř. musí vym. věřitel prokázati již v exekučním návrhu čís. 11.995, 12.038.

— — — exekuce může býti povolena jen, vyplývá-li z exekučního návrhu a z příloh k němu připojených, že věc mohla býti zahájena v cizím státě podle ustanovení platných v tuzemsku o příslušnosti čís. 11.908.

— — — otázka příslušnosti cizozemského soudu podle tuzemských zákonů může býti přezkoumána rekursním soudem jen na základě skutkového stavu vzatého za základ prvým soudem; rekursní soud není povinen, aby z úřadu zkoumal, zda tu není jiný než uplatněný důvod příslušnosti čís. 12.038.

— — — s hlediska § 80 čís. 1 ex. ř. nestačí k příslušnosti říšskoněmeckého soudu, bylo-li v žalobě uvedeno jen, že německý soud jest příslušný jako soud místa plnění a že žalovaný bydlí v Československu čís. 10.762.

— — — zameškání roku před říšskoněm. soudem neznamená doznání příslušnosti tohoto soudu; za průkaz této příslušnosti nelze považovati pouhé vlastní tvrzení vymáhajícího věřitele v žalobě čís. 11.992.

— — — povinnost žalovaného vznésti námitku nepříslušnosti cizozemského soudu čís. 8819.

— — — není vyloučeno, že i obsahem cizozemského rozsudku může býti prokázána příslušnost cizozemského soudu podle tuzemského zákona; říšskoněm. rozsudkem, v němž je příslušnost říšskoněm. soudu pro určovací žalobu, že povinný jest zavázán zhodnotiti pohledávku vym. věřitele, opřeno o to, že nárok na zhodnocení má býti uplatněn v místě obtížené věci, není prokázáno sudiště podle § 99 j. n., ani podle §§ 81 a 91 j. n. čís. 12.038.

— — — otázka příslušnosti říšskoněmeckého soudu podle tuzemského práva musí býti posuzována zdejším soudem samostatně a zdejší soud není při tom vázán rozhodnutím říšskoněm. soudu o příslušnosti, určené podle říšskoněm. práva čís. 11.683, 11.992, 11.995, 12.038; — lhostejno, zda použité právní pravidlo o příslušnosti (podle majetku) jest v tuzemském i v německém právu stejné; zdejší soud nezkoumá příslušnost říšskoněm. soudu jen abstraktně, t. j. jen potud, zda se liší německé právo v této otázce od práva tuzemského čís. 11.683.

— — — je rozhodné, zda měl povinný nárok v Německu, aniž záleží na tom, zda povinný podal žalobu k uskutečnění tohoto nároku čís. 11.992.

— — — podle čl. I., 1 úmluvy s Italií čís. 127/1926 sb. z. a n., nemá soud povolující exekuce na základě exekučního titulu vydaného v Italii jen zkoumati, zda věc patřila skutečně na spornou cestu soudní a nikoliv snad před správní úřady, nýbrž musí zkoumati, zda věc měla býti zahájena u italského soudu podle pravidel o příslušnosti platných v tuzemsku čís. 12.884.

— — — nestačí doklad o tom, že spor proti povinnému byl zahájen u říšskoněmeckého soudu podle §§ 23 a 29 něm. c. ř. s., aniž doklad o tom, že hypoteční dluh povinného byl podle zákona splatný v Německu a že povinnému přísluší proti kupiteli nemovitosti v Německu nárok na vyrovnání zhodnocení čís. 12.367.

— — — zda povinný má v Německu nárok (§ 99 j. n.), jest posouditi podle říšskoněm. práva potud, pokud tímto právem jest nárok určen; k průkazu nároku nestačí potvrzení říšsko-něm. soudu, že nárok povinného plynul ze žalobního přednesu, jenž platí za doznaný následkem jeho zmeškání čís. 11.992.

— — — o předpis § 101 j. n. nelze opříti příslušnost cizozemského soudu k vydání exekučního titulu závazného pro zdejší soudy čís. 11.995.

— — — tuzemským zákonodárstvím jest připuštěno sudiště společenství v rozepři (§ 93 j. n.) jen pro tuzemské soudy čís. 12.291.

— — — nelze vykonati exekuci povolenou rakouským soudem k vydobytí nároku, jenž podle tuzemských zákonů spadal pod příslušnost čsl. státních soudů; čl. 256 b) odst. 2 mírové smlouvy St. Germainské byla naprosto vyloučena příslušnost rakouských soudů čís. 8771.

— — — předpis platí co do vykonatelnosti exekučních titulů, vzniklých v republice Rakouské; byla-li příslušnost rakouského soudu vyloučena vzhledem k § 6 zák. o splátk. obch. čís. 10.658; — otázkou se musí soud tuzemský zabývati z úřadu a musí, zjistí-li, že rakouský soud vzhledem k § 6 zák. o spl. obch. nebyl příslušný pro spor, zrušiti exekuci; nepřípustnost pořadu práva čís. 12.612.

— — — **čís. 2:** předpisu § 328 čís. 2 něm. soudního řádu, platícímu podle vyhlášky čís. 131/1924 i pro čsl. soudy, bylo vyhověno, bylo-li v návrhu na povolení exekuce poukázáno na přiložený exekuční titul, v němž uvedeno, že žalovaný odpověděl na žalobu čís. 10.136.

— — — říšskoněmecký rozsudek pro zmeškání není v tuzemsku vykonatelný, nebyla-li žalovanému doručena žaloba s obsílkou, nýbrž jen vyzvání, by převzal spis německého soudu bez bližšího označení, co obsahuje; nejde o vstup žalovaného do sporu, byl-li podán proti rozsudku jeho jménem odpor osobou, jež nebyla vykázána jako jeho plnomocník; lhostejno, že k jednání o odporu byl obeslán žalovaný k rukám tohoto svého domnělého zástupce a napotom i žalovaný sám, nedostavili-li se k tomuto jednání ani žalovaný, ani jeho zástupce čís. 11.609.

— — — bylo-li potvrzení říšsko-něm. soudu o doručení žaloby s obsílkou opatřeno aspoň úřední pečetí, je doručení prokázáno, třebaže schází legalisace potvrzení, a není třeba, by soud zkoumal i doručenku o žalobě a podpis žalovaného na ní; důkaz o opaku lze vésti jen odporem proti exekuci podle § 83 ex. ř., nikoliv rekursem proti povolení exekuce čís. 11.971.

— — — **čís. 3:** pro vysvědčení není předepsána určitá forma; stačí, má-li vysvědčení obsah naznačený v § 80 čís. 3 ex. ř. čís. 10.136, 11.224; — tomu vyhovuje připojené usnesení říšskoněm. úředního soudu, jímž byl nález rozhodčího soudu prohlášen za zatímně vykonatelný čís. 10.136.

— — — k průkazu právní moci říšskoněm. rozsudku stačí, předložil-li vym. věřitel potvrzení říšskoněm. soudu na rozsudku, že nabyl moci práva; není třeba, by s návrhem na povolení exekuce byl podán i výkaz o doručení rozsudku povinnému; důkaz o opaku jen odporem podle § 83 ex. ř. čís. 11.971.

— — **§ 81 ex. ř.:** ani s hlediska čís. 2 § 81 ex. ř. ani čís. 4 § 81 ex. ř. není závady, by nebyl v tuzemsku vykonán nárok na zaplacení útrat sporu v Německu, v němž byla uznána povinnost dlužníkova zhodnotiti zaplacenou již hypotekární pohledávku podle německého zákona o zhodnocení čís. 8819.

— — — **čís. 1:** vyžaduje se, aby osobě, proti níž má býti vedena exekuce, byla odňata možnost súčastniti se v řízení před cizozemským soudem nepravidelností řízení předepsaného pro cizozemský soud čís. 9688.

— — — **čís. 3:** právoplatné rozhodnutí jugoslavského soudu, jímž bylo matce uloženo, by do určité doby vydala dítě otci, a usnesení jugoslavského soudu, jímž byla otci povolena exekuce nuceným odebráním dítěte, nejsou exekučními tituly podle čl. 39 smlouvy čís. 146/1924 sb. z. a n. čís. 9362.

— — — cizozemský rozsudek, jímž bylo uznáno na rozluku manželství,

má hmotněprávní účinky pro tuzemsko, je-li důvod rozlukový, ze kterého cizozemský soud vyhověl žalobě, uznán i tuzemským právem a není-li v cizozemském rozsudku nic proti tuzemskému právnímu řádu čís. 9518.

— — — rozsudek něm. soudu o rozluce manželství nelze v tuzemsku uznati, bylo-li použito doznání strany jako prostředku k důkazu rozlukového důvodu čís. 9518.

— — — pokud rozsudek cizozemského soudu, jímž byl právoplatně oduznán manželský původ zdejšího nezletilého příslušníka a zjištěno, že jest dítětem nemanželským, působí i v tuzemsku čís. 10.409.

— — — nelze z tohoto předpisu vyvoditi výlučnou příslušnost tuzemských soudů pro manželské spory tuzemců čís. 9518.

— — — rozluka manželství uzavřeného v tuzemsku, povolená čsl. státním občanům v cizině podle práva tam platného, jest pro čsl. stát a pro jeho občany jen tehdy platná, vyhovuje-li tuzemským předpisům o rozluce; není-li takový rozsudek závazný pro tuzemsko, není závazný pro tuzemsko ani cizozemský rozsudek o placení výživného, zbudovaný na rozsudku o rozluce čís. 11.104.

— — — pokud jest vykonatelné v tuzemsku usnesení říšskoněmeckého soudu o prozatímním opatření, jímž bylo povinnému uloženo prozatímní výživné za manželského sporu čís. 12.149.

— — **§ 83 ex. ř.:** o přípustnosti opravných prostředků při povolení a při výkonu exekuce na základě listin zřízených na území jugoslavském platí předpis § 83/3 ex. ř. čís. 9362.

— — odpor nelze dodatně opříti o jiné skutečnosti, než o ty, jež byly uplatněny ve čtrnáctidenní lhůtě § 83/2 ex. ř. čís. 9688.

— — odpor podle zákona neodůvodněný jest zamítnouti ihned na návrh vymáhajícího věřitele bez jakéhokoliv dalšího jednání ve věci čís. 9688.

— — proti souhlasným usnesením nižších soudů, jimiž nařízen výkon exekuce povolené rakouským soudem, jest dovolací rekurs nepřípustným čís. 10.105.

— — v exekučním řízení na základě exekučních titulů, zřízených v republice Rakouské, platí pravidelná rekursní lhůta § 65/2 ex. ř. a zákaz mimořádného dovolacího rekursu čís. 10.659.

— — poměr odporu k rekursu; námitky, jež neplynou z předložených listin a jež odporují jasnému doslovu státní smlouvy, lze uplatniti jen odporem, který lze podati, jde-li o porušení vzájemnosti, kdykoliv, nikoliv jen ve lhůtě čtrnáctidenní čís. 11.224.

— — pokud nebylo odporu pravoplatně vyhověno, může býti rozhodnuto o rekursu povinného proti povolení exekuce čís. 12.367.

— — mimořádný dovolací rekurs přípustný bez rozdílu, zda jde jen o otázku vykonatelnosti cizozemského titulu či o jiné otázky a zda bylo napadeno rekursem povolení či odepření exekuce stranou samou či poddlužníkem čís. 11.191.

— — výjimečné ustanovení § 83 ex. ř. o opravných prostředcích platí jen potud, pokud jde o otázky a zájmy zvláštní, jak plynou z povahy věci a ze zvláštních předpisů §§ 79 až 82 ex. ř.; mimořádný dovolací rekurs přípustný jen, jde-li o otázku, jež jest v souvislosti s cizozemským exekučním titulem a již lze podřaditi pod předpisy §§ 79 až 82 ex. ř., nikoliv o otázku, která by se mohla naskytnouti, i kdyby šlo o exekuční titul tuzemský čís. 12.939.

— — **§ 84 ex. ř.:** samostatný návrh otce jako vym. strany proti matce jako povinné straně, by mu na základě listin zřízených na území jugoslávském byla tuzemským soudem povolena exekuce, jest posuzovati podle § 84 ex. ř. a čl. 38—42 smlouvy čís. 146/1924 sb. z. a n. čís. 9362.

— — podle vládn. nař. čís. 145/1919 sb. z. a n. jest přípustné povolení exekuce rakouským soudem bez rozdílu, zda jde o povolení exekuce na pohledávku či na jiné jmění a zda dlužník nebo poddlužník bydlí v Rakousku či v Československu čís. 12.271.

— — **§ 87 ex. ř.:** tuto exekuci nelze vésti na námořní lodi čís. 11.741.

— — **§ 88 ex. ř.:** na přidělené nemovitosti, pokud příděl není konečný, nelze vésti exekuci vůbec, po konečném přídělu však jen podle předpisů přídělového zákona; nelze najmě vésti exekuci na držební a užívací práva dlužníka k přiděleným nemovitostem čís. 10.225.

— — exekuce vnuceným zřízením zástavního práva na rolnických nedílech jest se souhlasem Státního pozemkového úřadu přípustná čís. 10.427.

— — zákaz zatížiti zabrané nemovitosti bez souhlasu Státního pozemkového úřadu se nevztahuje na exekuční zatížení pro daně a veřejné dávky čís. 11.082.

— — byl-li na přídělovém pozemku zapsán zákaz zcizení a zavazení a propachtování bez souhlasu St. poz. úřadu, vztahuje se tento zákaz i na zřízení vnuceného zástavního práva čís. 8803.

— — k zřízení vnuceného zástavního práva na zabraném majetku vyžaduje se svolení St. poz. úřadu čís. 8817.

— — zřízení vnuceného zástavního práva pro dávku z majetku nevadí zákaz zcizení a zavazení čís. 9333.

— — na nemovitost, zatíženou knihovním zákazem zcizení a zadlužení, nelze vésti exekuci podle § 87 ex. ř.; třebaže povolení exekuce je pravoplatné, může se třetí osoba domáhati nepřípustnosti exekuce z důvodu zákazu čís. 12.786.

— — opomenutí výmazu exekučního zástavního práva, jež vyšlo při rozvrhu nejvyššího podání na prázdno, není na překážku, aby pro tutéž pohledávku, vykonatelnou i proti vydražiteli jako solidárnímu spoludlužníku, nebyl povolen vnucený vklad zástavního práva na téže nemovitosti proti vydražiteli čís. 12.854.

— — ustanovení § 13 knih. zák. nebrání, aby s převodem vlastnického práva k ideelní polovici nemovitosti na vlastníka druhé ideelní polovice nebyl povolen současně i vklad vnuceného zástavního práva na převedený podíl čís. 12.854.

— — rozhodný den pro posouzení žádosti za jeho zřízení jest den, kdy žádost došla soudu a byla zapsána do deníku pro knihovní podání; zamítnutí žádosti, byla-li toho dne v pozemkové knize jako vlastnice zapsána povinná pod svým dívčím jménem, kdežto exekuční titul zněl proti povinné pod jménem, jehož nabyla sňatkem čís. 8688.

— — o povolení exekuce vnuceným zřízením zástavního práva na nemovitosti jest vyrozuměti i jejího vlastníka; vlastník nemovitosti, jenž není totožný s dlužníkem, jest oprávněn k rekursu do usnesení povolujícího exekuci čís. 8781.

— — povinný jest oprávněn k rekursu proti povolení exekuce na nemovitost mu nepatřící čís. 10.442.

— — byla-li povolena exekuce vnuceným zřízením zástavního práva na nemovitosti nepatřící prý povinnému, nýbrž třetí osobě téhož jména, jest sice tato osoba oprávněna k rekursu, ale její rekurs není opodstatněn, nejsa vhodným prostředkem k obhájení jejích tvrzených práv čís. 11.902.

— — usnesení, jímž rozhodnuto o povolení exekuce na movitosti i o povolení exekuce vnuceným zřízením zástavního práva na nemovitosti, lze napadati jednotným rekursem ve lhůtě čtrnáctidenní čís. 11.834.

— — návrh na povolení exekuce vnuceným zřízením zástavního práva bez udání, zda je navržen vklad, či záznam, jest jako nedostatečný zamítnouti; předběžné vyřízení návrhu nařízením opravy podle §§ 84 c. ř. s., 78 ex. ř. nemá tu místa čís. 12.203.

— — nabyvatel exekučního nadzástavního práva ani jeho mimoknihovní postupník není chráněn důvěrou v pozemkovou knihu čís. 12.542.

— — **§ 90 ex. ř.:** na nemovitosti v pozemkových knihách zapsané nelze vésti exekuci podle § 90 ex. ř. čís. 10.225.

— — věřitel se nemůže dovolávati práva ze zájemného popisu nemovitosti podle § 90 ex. ř., dopustil-li, by nebylo k tomuto právu přihlíženo ani při zápisu nemovitosti do samostatné vložky ani při napotomním vkladu zástavního práva v jeho prospěch; nabytí zástavního práva zájemným popisem podle § 90 ex. ř. předpokládá, že nemovitost není zapsána v pozemkových knihách; k nemovitostem zapsaným lze nabýti exekučního zástavního práva jen podle § 88 ex. ř. čís. 10.912.

— — okolnosti, že nemovitost není ještě vyznačena v pozemkové knize jako samostatná parcela, že jest ještě pozemkem zabraným a přídělové řízení nebylo ještě skončeno, jsou sice překážkou knihovního vkladu podle § 88 ex. ř., nejsou však důvodem, by mohlo býti vnucené zástavní právo zřízeno zájemným popisem nemovitosti čís. 10.912.

— — **§ 96 ex. ř.:** vyžaduje se, by zastavené nemovitosti, na které se má exekuce omeziti, poskytovaly věřiteli i po omezení sirotčí jistotu, že vykonatelná pohledávka vym. věřitele s připočtením pohledávek jí předcházejících bude kryta nejnižším podáním; v případě § 41/2 ex. ř. není v zákoně stanoveno měřítko pro vypočítání jistoty potřebné k úplnému krytí věřitelovu, nýbrž jest to zůstaveno úvaze a výpočtu soudu čís. 10.619.

— — **§§ 97 a násl. ex. ř.** viz správa vnucená nemovitosti.

— — **§§ 133 a násl. ex. ř.** viz dražba vnucená nemovitosti.

— — **§ 249 ex. ř.:** byl-li nabyvatel zabavené již movité věci bezelstný co do exekučního zástavního práva, nabyl k ní neobmezeného vlastnictví, exekuční zástavní právo jest proti němu bezúčinné a nabyvatel nemusí snášeti další exekuci na věc čís. 12.437.

— — věřitel, jenž má zástavní právo k movité věci, musí uplatniti svou pohledávku žalobou, by tím získal exekuční titul, umožňující mu vedení exekuce podle předpisů o vymáhání pohledávek; zástavní žaloba jest však zbytečná, má-li žalobce již v rukou exekuční titul (podle § 1 čís. 17 ex. ř.), jenž mu umožňuje, by na jeho základě podle předpisů exekučního řádu docílil zpeněžení věcí, dané mu do zástavy čís. 12.703.

— — nabytím soudcovského zástavního práva nepozbývá věřitel výhod, jež mu poskytuje smluvní zástavní právo čís. 12.703.

— — nepřípustnost exekuce na předmět státního monopolu; kdo může uplatniti nepřípustnost čís. 12.325.

— — jde-li o věci fysicky dělitelné (o plody přesně určeného množství), jest exekuci na spoluvlastnický podíl vésti podle §§ 249 a násl. ex. ř., nikoliv podle § 331 ex. ř. čís. 12.963.

— — na stavby na cizím pozemku, nezapsané do pozemkové knihy, lze vésti exekuci podle předpisů o exekuci na nemovitosti v pozemkové knize nezapsané, nikoliv podle předpisů o exekuci na věci movité čís. 12.070.

— — lze provésti dvakráte exekuci na movité jmění dlužníka k vydobytí téže peněžité pohledávky; k tomu však stačí požádání o nový výkon exekuce již povolené; lhostejno, že prvá exekuce byla vedena na dlužníka (kupce jednotlivce) pod jménem jeho firmy a druhá přímo (osobně) proti němu čís. 10.512.

— — pro tutéž pohledávku může vym. věřitel na těchže movitých věcech nabýti jen jednoho zástavního práva; obživnutí druhého zástavního práva, pominulo-li první projitím času čís. 10.850.

— — byl-li po zabavení svršků u dlužníka podán týmž věřitelem krátce na to návrh na pokračování v exekuci zabavením svršků, jichž dlužník nabyl od posledního zabavení, bylo v návrhu označiti nové části majetku dlužníka a označiti místo, kde jsou čís. 11.069.

— — předpoklady pro povolení opětného výkonu exekuce na movitosti zabavením dalších svršků a jich zpeněžením po zastavení prodejového řízení (§ 200 čís. 3 ex. ř.) čís. 11.298.

— — nejde o samostatnou novou exekuci, nýbrž o pokračování v původní exekuci, učinil-li vymáhající věřitel po vyšetření bydliště povinného proti němu nový návrh na povolení mobilární exekuce čís. 11.978.

— — **§ 250 ex. ř.:** pokud lze vésti exekuci na náhrobek čís. 11.176.

— — dlužník může se za exekuce (za konkursního řízení) zříci výhod podle §§ 250 a 251 ex. ř. čís. 12.781.

— — **vyloučení z exekuce:** pokud nejsou vyloučeny z exekuce proti architektu fotografie architektonických děl jím provedených čís. 12.134.

— — pokud podle dv. dekr. čís. 1086/1814 sb. z. s. jest z exekuce vyloučen automobil, jehož povinný potřebuje ke splnění smlouvy s vojenskou správou o stavbě kasáren čís. 12.134.

— — **§ 251 ex. ř:** platí i při exekuci zajišťovací a prozatímních opatřeních čís. 8755.

— — předměty vyňaté podle § 251 ex. ř. z exekuce nemohou býti postiženy ani prozatímním opatřením čís. 12.183.

— — předpisu jest dbáti i při exekuci na nárok na vydání věcí, a to již před prodejem a před vydáním věcí čís. 10.774.

— — předpis nepřichází v úvahu při exekuci na požární náhradu za shořelé svršky čís. 11.501.

— — není závady, by soud nevyloučil zabavené předměty z exekuce podle § 251 čís. 5 ex. ř., ač povinný navrhoval vyloučení podle § 251 čís. 6 ex. ř. čís. 11.927.

— — dlužník může se za exekuce (za konkursního řízení) zříci výhod podle §§ 250 a 251 ex. ř. čís. 12.781.

— — povinný, upadnuvší do konkursu, jest oprávněn žádati o vyloučení věcí z exekuce z důvodu § 251 čís. 6 ex. ř. i bez souhlasu správce konkursní podstaty, ba i proti jeho vůli; opírá-li se vymáhající věřitel proti navrženému vyloučení věcí z exekuce, není exekuční soud oprávněn zrušiti exekuci jen z důvodu, že ostatní vymáhající věřitelé, pokud na ně ustanovení § 13 konk. řádu vůbec nedopadá, mlčky podle § 56, odstavec třetí, ex. ř. s vyloučením věcí z exekuce souhlasily čís. 12.999.

— — zpětvzetím návrhu na vyloučení zabavených věcí z exekuce dříve, než exekuční soud o něm rozhodl, nepozbyl dlužník práva domáhati se novým návrhem vyloučení týchž věcí z exekuce čís. 13.154.

— — — **čís. 1:** předměty bytového zařízení, jichž dlužník potřebuje k tomu, by mohl byt i se zařízením pronajímati, nejsou vyloučeny z exekuce čís. 8836.

— — — pro posouzení, zda zabavené věci jsou povinnému, po případě jeho rodinným členům (a čeledi), žijícím s ním ve společné domácnosti, nevyhnutelně potřebné, jest rozhodná doba jejich zabavení čís. 11.607.

— — — mezi rodinné členy povinného nelze čítati dospělého syna povinného, který má samostatné povolání a vlastní rodinu, byť byl toho času bez zaměstnání a uchyloval se tu do domácnosti povinného čís. 11607.

— — — mezi členy rodiny povinného lze čítati osoby, uvedené v § 40 obč. zák. jen, pokud tvoří s povinným skutečně rodinné společenství v době výkonu exekuce čís. 11.607.

— — — drobný živnostník (majitel autosprávkárny) nepotřebuje nezbytně ani v domácnosti ani ku provozování živnosti psacího stroje čís. 12.834.

— — — **čís. 5:** vyloučení předmětů, jichž dlužník potřebuje k výkonu stavitelského povolání čís. 9149.

— — — obchodním podnikem je podnik, u něhož předmětem obchodování jsou věci; živnost, jejímž předmětem zpeněžení jsou osobní odborné znalosti a vědomosti majitele živnosti, je povoláním duševním ve smyslu § 251 čís. 5 ex. ř.; pokud podnik povinného pro-

vozujícího komisionářství se smíšeným zbožím ve velkém, jest duševním zaměstnáním ve smyslu § 251 čís. 5 ex. ř. čís. 11.927.

— — — vyloučeny z exekuce jsou jen předměty, jichž povinný potřebuje pro sebe, nikoliv předměty, jichž potřebuje pro své případné pomocníky čís. 12.134.

— — — předměty potřebné k výkonu povolání architekta, který se zaměstnává hlavně vypracováním projektů pozemních staveb čís. 12.134.

— — — nepodal-li vymáhající věřitel proti usnesení, jímž byly zlaté hodinky povinného vyloučeny z exekuce, rekurs, nýbrž učinil-li návrh, by byl nařízen opětný výkon mobilární exekuce zabavením těchto zlatých hodinek, uváděje, že povinný k informaci o čase nepotřebuje zlaté hodinky, a že jest ochoten dáti mu jiné dobře jdoucí spolehlivé hodinky, kteroužto ochotu nevyslovil ve svém vyjádření o návrhu na povolení exekuce, nelze tomu novému návrhu vymáhajícího věřitele vyhověti čís. 12.179.

— — — **čís. 5 a 6:** v případech § 251 čís. 5 a 6 ex. ř. vyžaduje se osobní vykonávání povolání nebo zaměstnání; byl-li na jmění pozůstalosti osoby zmíněné v § 251 čís. 5 a 6 ex. ř. vyhlášen úpadek, nemůže se pozůstalá vdova, provozující podle § 56/4 živ. ř. živnost na vlastní účet, domáhati toho, by byly z úpadkové podstaty vyloučeny předměty nezbytně nutné k provozování živnosti čís. 10.214.

— — — **čís. 6:** pokud jest majitelka dívčího pensionátu drobným živnostníkem čís. 10.392.

— — — není-li řemeslo nebo maloživnost výhradným zdrojem výdělku povinného proto, že provozuje jiný podnik ve velkém, jenž není chráněn ustanovením § 251 ex. ř., není povinný řemeslníkem, ani maloživnostníkem ve smyslu § 251 čís. 6 ex. ř. čís. 12.070.

— — — nevybočuje-li výdělečná činnost dlužníka, zahrnující v sobě stavební zámečnictví, vodovodní instalatérství a správkárnu aut, ve svém celku z rozsahu drobné živnosti, nebrání pravoplatné vyloučení strojního zařízení potřebného pro stavební zámečnictví a vodovodní instalatérství, by z exekuce nebyl vyloučen i stroj, jehož jest třeba pro správkárnu aut čís. 12.118.

— — — autosprávkárna provozovaná majitelem s jedním nebo se dvěma dělníky nepřesahuje rozsah drobné živnosti, i když jest v ní používáno i strojního zařízení čís. 12.834.

— — — okolnost, že majitel autodopravy má dva šoféry, nevylučuje, by nemohl býti považován za maloživnostníka čís. 9981.

— — — pokud jest obchodník s motocykly maloživnostníkem; vyloučení motocyklu čís. 9041.

— — — nelze se dovolávati § 251 čís. 6 ex. ř., vedena-li exekuce na živnost autodrožkářskou čís. 9137.

— — — drobnému živnostníku nesmí býti exekucí odňata možnost, by dále neprovozoval živnost v dosavadním rozsahu a tak, by zůstala schopnou soutěže čís. 10.392.

— — — pro rozsah živnosti jest rozhodným stav v době zabavení čís. 12.834.

— — — nevyžaduje se, by nářadí řemeslníků bylo pro osobní výkon živnosti nezbytné a nepostradatelné čís. 8813.

— — — dlužník jest oprávněn domáhati se zrušení exekuce podle § 251 čís. 6 ex. ř., i když zabavená věc není jeho vlastnictvím čís. 12.756.

— — — na nezabavitelnosti předmětu potřebného k provozu drobné živnosti nemění nic, že je pokažený a v tomto stavu nepotřebný, je-li tu možnost opravy a předmětu jest po opravě potřeba ku provozování živnosti čís. 12.834.

— — — je nerozhodným, že maloživnostník provozuje autodopravu i vypůjčeným autem čís. 9981.

— — — z exekuce proti tesaři jest vyloučena hoblovací stolice čís. 8813.

— — — pokud nelze zabaviti tomu, kdo provozuje živnost agentury a komisionářství, psací stroj, psací stolek a kolo čís. 8934.

— — — drobný živnostník (majitel autosprávkárny) nepotřebuje nezbytně ani v domácnosti ani ku provozování živnosti psacího stroje čís. 12.834.

— — — účel předpisu; vyloučení předmětů z exekuce proti venkovskému klempíři čís. 9030.

— — — pokud z exekuce proti knihaři jsou vyloučeny knihařské stroje čís. 10.191.

— — — tiskací lis, jehož povinný potřebuje nevyhnutelně ve své knihtiskařské živnosti, jest vyloučen z exekuce, třebaže není uváděn v pohyb a udržován v provozu úkony ručními, nýbrž silou elektrickou čís. 13.154.

— — — vůz kočujících artistů, jenž neslouží jen k obývání, nýbrž i k přepravě stánků se zařízením (Schaubuden), jest vyloučen z exekuce čís. 12.183.

— — — prodejní budka drobného živnostníka (obchodníka s potravinami a s různým jiným zbožím) jest vyloučena z exekuce; lhostejno, že by si dlužník mohl najmouti nebo koupiti jinou takovou budku nebo jen prodejní stánek čís. 12.756.

— — — **čís. 7:** viz exekuce (na platy).

— — **§ 252 ex. ř.:** na úrodu dosud neoddělenou nelze vésti exekuci podle §§ 249 a násl. ex. ř.; platí tu § 252 ex. ř.; oprávnění k rekursu Státního pozemkového úřadu, jde-li o úrodu z přiděleného pozemku čís. 10.499.

— — jinak viz příslušenství.

— — **§ 253 ex. ř.:** postup vymáhajícího věřitele, nabyla-li vlastnictví k zabavené věci nebo její držbu třetí osoba, jež není ochotna dovoliti, by bylo v exekuci pokračováno; oprávnění dlužníka k rekursu, bylo-li vyhověno návrhu vym. věřitele na pokračování v exekuci čís. 9242.

— — k zabavení motocyklu se nevyžaduje, by při výkonu zabavení byl předložen certifikát čís. 12.687.

— — **odst. 3:** uznal-li vymáhající věřitel, navrhuje vyloučení zabavených věcí z exekuce, výslovně vlastnické nároky třetí osoby k zabaveným předmětům, nemůže v témže exekučním řízení vésti znovu exekuci na tyto předměty čís. 8861.

— — vymáhající věřitel, jenž zabavil věci ve stánku, najatém dlužníkem, jednal v mezích svých práv a nemůže býti činěn zodpovědným za škodu vzešlou třetí osobě tím, že zabavil její věci, leč že by tato osoba prokázala, že vymáhající věřitel provedl zabavení v úmyslu, by ji poškodil; vymáhající věřitel nebyl povinen zrušiti exekuci dříve, než se bezpečně přesvědčil o pravdivosti tvrzení třetí osoby, že byly zabaveny její věci čís. 13.059.

— — **§ 256 ex. ř.:** zánik zástavního práva podle § 256 ex. ř. není důvodem zrušení exekuce čís. 10.432, 11.406.

— — nároku vlastníka movitých věcí na jich vydání nebrání, že si žalovaný vydobyl k věcem exekuční zástavní právo čís. 12.744.

— — jinak viz prodejové řízení.

— — **§ 258 ex. ř.:** s přivolením vlastníka mohou býti zabaveny jeho věci pro pohledávku za jinou osobou; ten, kdo nabyl později zástavního práva, nemůže se domáhati přednostního práva na uspokojení z výtěžku prodané věci z důvodu vlastnického práva svého dlužníka čís. 9344.

— — jinak viz žaloba podle § 258 ex. ř.

— — **§ 261 ex. ř.:** za placení dluhu lze pokládati odebírání hotovosti výkonným orgánem a její odevzdání vym. věřiteli jen, je-li nárok exekučně

vymáhán právem; není-li tomu tak, má dlužník nárok podle § 1435 obč. zák., jejž lze uplatňovati započtením čís. 11.662.

— — **§§ 264 a násl. ex. ř.** viz dražba vnucená movitostí, prodejové řízení.

— — **§ 289 ex. ř.:** oprávnění dlužníka k rekursu do usnesení exekučního soudu, jímž bylo vyhověno návrhu vymáhajícího věřitele na převzetí zabavených svršků čís. 9150.

— — **§§ 290 a násl. ex .ř.:** pokud exekuční řízení neskončilo se přikázáním pohledávky k vybrání čís. 9013, 9225.

— — pasivní oprávnění vymáhajícího věřitele k žalobě podle § 37 ex. ř. čís. 9373.

— — notářská komora není účastnicí řízení v exekuci na notářskou kauci čís. 11.787.

— — **§ 290 ex. ř.:** výrazem »jiné zákony a jinak platná nařízení« jsou míněny jen zákony a nařízení platící v tuzemsku; obdobné použití § 290 ex. ř. na jiné případy jest vyloučeno čís. 11.184.

— — nárok povinného na důchod na základě říšsko-německého zaopatřovacího zákona ze dne 12. května 1930 nespadá pod žádný z případů čís. 1 až 3 čís. 11.184.

— — při exekuci na požární náhradu za shořelé svršky nedopadá § 290 ex. ř., v němž jsou nároky, jež nemohou býti zabaveny, uvedeny výčetmo čís. 11.501.

— — vyloučení zákonných dávek pojišťovacích čís. 9322.

— — exekuce na nemocenskou podporu uloženou pro dlužníka na soudě jest nepřípustná čís. 10.150.

— — na hyperochu, vyplývající pro dlužníka z přejímací ceny za zabraný majetek, jest přípustna exekuce čís. 9201.

— — nepřípustnost na pohledávky vyplývající z čl. 208 mírové smlouvy St. Germainské ve prospěch pohledávky za býv. c. k. erárem; k nepřípustnosti jest přihlédnouti již při rozhodnutí o návrhu na povolení exekuce čís. 9205.

— — vyloučení z exekuce odměn podnikatelů poštovních jízd čís. 11.305.

— — pokud lze ji vésti na nárok povinného na vyplácení státní podpory povolené ve formě pětadvacetiletého příspěvku podle § 27 odst. 1 čís. 2 zák. o stav. ruchu čís. 45/1922 čís. 11.343.

— — — **exekuce na platy** pokud nepřísluší úpadkovým věřitelům právo na služební plat úpadcův čís. 8770.

— — — na odbytné vdovy proti úrazové pojišťovně dělnické nelze vésti exekuci čís. 9112.

— — — výhoda § 3 zák. ze dne 21. dubna 1882 čís. 123 ř. zák. platí i o požitcích déle sloužících osob mužstva branné moci čís. 10.479.

— — — **zák. čís. 314/1920 sb. z. a n.:** v doslovu zákona čís. 177/1924 sb. z. a n., platí i při exekuci na dávky, vyplácené Všeobecným pensijním ústavem nebo připuštěnými náhradními ústavy, pokud neodporují předpisu § 46 zákona ze dne 21. února 1929, čís. 26 sb. z. a n. čís. 12.366.

— — — s hlediska **§ 1 zák.** jest lhostejno, zda jde o služební plat běžný či zadržely a že se dlužník domáhá sporem na svém zaměstnavateli služebního platu již dospělého čís. 8761.

— — — při osobách ne trvale zaměstnaných (při sezonních dělnících) nelze přípustnost exekuce posuzovati podle platebních lhůt, v nichž dlužník bere plat nebo mzdu; rozhoduje celkový roční příjem čís. 10.598.

— — — není závady, by neprávem srážené částky ze zaopatřovacích požitků dlužníka odvedené právnímu zástupci vym. věřitele nebyly jako samostatné pohledávky zabaveny proti právnímu zástupci vym. věřitele a použity k uspokojení vym. věřitele; pro tuto exekuci

neplatí zásady o exekuci na zaopatřovací požitky, nýbrž všeobecné platné předpisy o exekuci na pohledávky vůbec čís. 10.686.

— — — bylo-li sráženo ze zapoatřovacích požitků nikoliv pod zákonné existenční minimum, nýbrž jen pod vyšší existenční minimum označené vym. věřitelem v exekučním návrhu, nelze použíti § 251 čís. 7 ex. ř. čís. 10.686.

— — — návrh na povolení exekuce zabavením jedné třetiny důchodů, jež má dlužník jako zástupce firmy, s výhradou, že dlužníku musí zůstati volných 6.000 Kč ročně, nelze zamítnouti pro neurčité označení předmětu exekuce (§ 54 čís. 3 ex. ř.) čís. 11.036.

— — — má-li dlužník kromě nynějšího služebního platu ještě roční důchod nezabavitelný podle § 46 zák. čís. 26/1929, jest tento důchod čítati do existenčního minima, jež musí povinnému podle § 1 zák. čís. 314/1920 zůstati za všech okolností volným čís. 12.108.

— — — výpočtu ročního nezabavitelného příjmu podle § 1 zák., jde-li o zaměstnání celoroční u téhož zaměstnavatele, jest položiti za základ celoroční mzdu a takto vypočtený nezabavitelný příjem jest pak rozvrhnouti poměrně na jednotlivá období, za která mzda smluvena (měsíce, týdny, dny) takže exekuci podléhá poměrná část měsíční, týdenní nebo denní mzdy přesahující poměrnou její nezabavitelnou část; pracuje-li zaměstnanec za rok u různých zaměstnavatelů, jest plat podléhající exekuci vypočísti uvedeným způsobem při exekuci na mzdu u toho kterého zaměstnavatele zvlášť čís. 12.695.

— — — výhody stanovené v druhém odstavci **§ 2 zák.** v doslovu zákona čís. 177/1924 pro pohledávky výživného, se nevztahují na nárok na náhradu výloh, jež vznikly Českému zemskému fondu ošetřováním povinného v ústavu pro choromyslné čís. 11.617.

— — — při exekuci, kterou vede manželka pro své výživné, nelze do důchodu pojištěnce započítati výchovný příplatek, o který se zvyšuje jeho důchod podle § 22 zák. čís. 26/29 čís. 12.366.

— — — **§ 3 zák.:** úkolový nadvýdělek železničního zaměstnance jest vyloučen z exekuce; ani vyrovnací přídavek nelze započítati při určování příjmu podrobeného exekuci čís. 8694.

— — — přídavek zahraniční služby úředníka ministerstva zahraničních věcí není sice drahotním přídavkem po rozumu zák. čís. 314/1920, nepodléhá však přes to exekuci čís. 9840.

— — — co si stát podle § 150 (2) platového zákona čís. 103/1926 a § 69 (2) vl. nař. čís. 15/1927 administrativně sráží ze služebních platů, nelze započísti do existenčního minima, které jest zaručeno zaměstnancům na ochranu proti exekuci pro jiné pohledávky státu zmíněné v posl. větě druhého odstavce § 150 plat. zák. a § 69 vl. nař. čís. 15/1927 čís. 9965.

— — — »platový přídavek« podle § 67 vl. nař. čís. 15/1927 jest podle § 69 (1) písm. b) téhož nařízení vyňat z exekuce a nezapočítává se při zjišťování příjmu podrobeného exekuci čís. 9965.

— — — předpis § 3 zákona, připouštějící započítání příplatků jen při vedení exekuce osobou, k vůli které byl příplatek vyměřen, není v rozporu s ustanovením § 46 zákona čís. 26/29 čís. 12.366.

— — — nedoplatky nemocenského pojištění nejsou při exekuci na služební příjmy zaměstnancovy privilegovanými pohledávkami ve smyslu **§ 4 zákona;** má-li navrženou exekucí býti postižen služební příjem, který má osoba, dříve zavázaná pojišťovně k placení nemocenských příspěvků, nyní v době pozdější jako zaměstnanec třetí osoby, nejde o exekuci k vydobytí pojistného, jež bylo vyměřeno »ze služebního příjmu« čís. 12.958.

— — — ustanovení čl. II. zák. čís. 75/1888 ř. zák., pokud vyslovuje částečnou nezabavitelnost výživného, jež poskytují spolky svým členům, nebylo zrušeno **§ 6 zák.** čís. 314/1920 v doslovu zák. čís. 177/1924;

podpora v nezaměstnanosti se státním příspěvkem jest zabavitelná čís. 11.528.

— — — **zákona čís. 116/1932 sb. z. a n.** o exekuci na podpory v nezaměstnanosti jest použíti, třebaže exekuční návrh byl podán před vydáním tohoto zákona čís. 11.976.

— — **§ 291 ex. ř.:** k vydobytí peněžité pohledávky proti manželce nemůže manžel vésti exekuci na vzájemnou pohledávku manželčinu na výživné čís. 9691.

— — předpisu druhého odstavce § 291 ex. ř. nelze použíti, nemá-li povinný (úpadce) z pojišťovací smlouvy nárok na vyplácení důchodu, nýbrž nárok na vyplácení jistiny čís. 11.972.

— — **§ 294 ex. ř.:** práva a povinnosti poddlužníka viz poddlužník.

— — okolnost, že dlužník se spokojil zatím jenom zajištěním zadržených výměnkových dávek v pozemkové knize, nevylučuje nezabavitelnost těchto dávek čís. 12.560.

— — nárok na vyplacení valuty z povolené zápůjčky není **peněžitou pohledávkou** čís. 8686.

— — lze zabaviti nárok na vyplacení zápůjčkové valuty na základě předběžné smlouvy o poskytnutí hnihovně zajištěné zápůjčky čís. 10.219; — srov. však čís. 10.218.

— — k vydobytí nároku, by dlužník platil složením k soudu (§ 1425 obč. zák.), jsou přípustné veškeré exekuční prostředky hodící se k vydobytí peněžitých pohledávek s tou úchylkou, že vnuceně vydobyté částky nelze použíti k uspokojení věřitele, nýbrž k složení na soudě čís. 11.497.

— — na pohledávku povinné strany za poddlužníkem vzniklou tím, že na jeho vkladní knížku byla uložena částka patřící povinné straně, jest vésti exekuci podle §§ 294 a 303 ex. ř.; zápověď jest dáti poddlužníku; pokud jest ji dáti i dlužníku poddlužníkovu; poddlužníkovi přísluší nárok na náhradu nákladů na úspěšnou stížnost podle § 294/4 ex. ř. čís. 9283.

— — právo dcery, žádati podle § 1220 obč. zák. na otci věno, není podrobeno exekuci; zabavitelná jest však formalisovaná již pohledávka příslušející dceři z důvodu věna pravoplatně jí přiznaná čís. 12.928.

— — zabavitelnými jsou i peněžité **pohledávky závislé na výmince,** vázané lhůtou a takové, jichž uplatňování jest závislým na vzájemném plnění; pokud lze zabaviti nárok na kupní cenu čís. 9197.

— — na pohledávky lze vésti exekuci i, jsou-li podmíněné, časem doložené, sporné aneb závislé na vzájemném plnění, a na pohledávky, jež mají nebo mohou vzniknouti z právního poměru co do právních podmětů, jakož i co do svého právního důvodu platné již založeného, ale dosud nevznikly, protože nebyl ještě uskutečněn některý skutkový předpoklad čís. 10.587.

— — lze vésti exekuci na nárok kupitele proti prodateli na vrácení splátek za věc koupenou na splátky s výhradou vlastnického práva, třebas není dosud jisto, zda dodatel odstoupí od smlouvy čís. 10.587.

— — lze vésti exekuci i na nájemné dosud nesplatné, jen když jest mezi povinným a poddlužníkem nájemní poměr čís. 11.237.

— — byla-li povolena exekuce na útraty sporu, než ještě byly soudem přisouzeny, vztahuje se soudní zápověď a nabyté zástavní právo i na útraty soudem dodatečně přisouzené čís. 11.583.

— — exekuci podle § 294 ex. ř. lze vésti i na nájemné teprve v budoucnosti dospívající, a to i když nájemní smlouva nebyla sjednána na určitý čas; soudcovské zástavní právo získané zabavením nájemného nezaniká prohlášením konkursu na jmění pronajímatele čís. 12.579.

— — **otázku jsoucnosti** a splatnosti zabavené pohledávky lze řešiti teprve v případném sporu s poddlužníkem čís. 9201.

— — pokud nevznikla nabyvateli zabrané půdy pohledávka proti St. poz. úřadu čís. 9190.

— — pro přípustnost platební zápovědi a pro povolení exekuce nezáleží na tom, zda dlužníku skutečně přísluší právo, které je předmětem exekuce čís. 12.368.

— — **zabavení mzdy** se vztahuje jen na pohledávku zaměstnance z určité služební smlouvy, jejímž zánikem přestává i účinnost zákazu poddlužníkovi podle § 294 ex. ř.; k platnému zabavení mzdy z nového služebního poměru jest třeba nového zabavení a nového zákazu výplaty mzdy poddlužníkovi; v tom, že dlužník nepřišel po krátký čas do práce, nelze ještě spatřovati zrušení služebního poměru neurčitého trvání a důsledkem toho nelze v nastoupení práce u téhož zaměstnavatele za týchž podmínek shledávati ujednání nového služebního poměru čís. 12.943.

— — vzájemnou pohledávku zaměstnavatelovu na vydání provisí lze započítati na pohledávku zaměstnancovu na zaplacení služebních požitků čís. 13.024.

— — **zabavení:** zápověď poddlužníku je podstatnou částí usnesení povolujícího exekuci a nemá jen ráz informativní; její doslov musí býti ve shodě s usnesením o povoleném zabavení pohledávky; týkala-li se povšechně platů, jež měl poddlužník dlužníku vypláceti, nikoliv jen těch platů, jež byly povolujícím usnesením zabaveny, jde o vadu hmotněprávní, již nelze odstraniti podle § 85 c. ř. s. a § 89 jedn. ř. čís. 12.230.

— — návrh na povolení exekuce opětným zabavením téže pohledávky pro týž nárok jest zamítnouti, nikoliv odmítnouti (pro věc pravoplatně rozsouzenou) čís. 11.583.

— — nebyla-li v usnesení o zabavení nároku doručeném poddlužníkovi výslovná zápověď plnění, nebylo zabavení vykonáno; lhostejno, že poddlužník měl za to, že doručené mu usnesení obsahuje mlčky i zápověď plnění čís. 11.387.

— — počátek výkonu exekuce při zabavení služebních požitků čís. 10.735.

— — **dispoziční právo dlužníka:** po vykonaném zabavení své pohledávky není věřitel oprávněn, by sám bez svolení toho, kdo zabavil jeho pohledávku, vedl pro zabavenou pohledávku exekuci; pravoplatné přikázání zabavené pohledávky k vybrání odnímá mu vůbec oprávnění dobývati přikázanou pohledávku do výše vymáhané pohledávky čís. 8682.

— — zabavení nemá v zápětí zánik dispozičního práva dlužníka, najmě jeho žalobního práva co do zabaveného nároku; dlužník nemůže však žalovati o zaplacení, nýbrž jen o složení na soudě; ztrátu dlužníkova žalobního oprávnění má v zápětí teprve přikázání pohledávky k vybrání čís. 10.837.

— — exekuční zástavní právo o sobě nevylučuje oprávnění dlužníka k žalobě o vymáhanou pohledávku čís. 10.981.

— — **§ 295 ex. ř.:** zánik zabavené pohledávky povinného za erárem přeúčtováním na dlužné daně povinného (vzájemným placením podle § 1438 obč. zák.) neposkytuje československému státu jako poddlužníku oprávnění, by navrhl zrušení exekuce čís. 12.380.

— — dvorský dekret ze dne 21. srpna 1838, čís. 291 sb. z. s. týká se jen pohledávek, příslušejících dlužníku za erárem jako poddlužníkem, nikoliv pohledávek proti eráru jako dlužníku; do usnesení, jímž povolena exekuce na dlužníkovu pohledávku za erárem, jest dlužník oprávněn k rekursu čís. 8768.

— — ministerstvo financí nemůže býti dlužníkem; návrh na povolení exekuce zabavením pohledávky povinné záložny »za ministerstvem financí« z důvodu výplaty zápůjčky na sanaci, jest zamítnouti, nevyhovuje-li dvorskému dekretu čís. 291/1838 sb. z. s. čís. 10.137.

— — vzhledem k dv. dekr. čís. 291/1838 není zabavitelným ani nárok proti státu na poskytnutí příplatku podle vl. nař. ze dne 24. května 1928 čís. 77 sb. z. a n. čís. 10.140.

— — předpis dv. dekr. platí i o exekuci na nárok příslušející dlužníku proti

St. poz. úřadu na eventuelní vrácení zálohy za přidělené pozemky čís. 10.608.

— — předpis se nevztahuje na zabavení dlužníkova nároku na vrácení zálohy složené jím u soudu pro účastníky konkursního řízení čís. 11.292.

— — dvorní dekr. čís. 291/1838 sb. z. s. se vztahuje i na pohledávky za podniky provozovanými erárem, jež jsou podniky obchodními; ustanovení platí dosud a nepozbyla účinnosti ani novým doslovem § 295 ex. ř. čís. 12.055.

— — exekuce na pohledávky proti státu přípustná jen, je-li pohledávka již likvidní a k výplatě poukázána; na vym. věřiteli jest, by tyto okolnosti podle § 54 čís. 3 ex. ř. uvedl již v exekučním návrhu čís. 12.055.

— — **§ 296 ex. ř.** viz knížka vkladní.

— — **§§ 303 a násl. ex. ř.** viz přikázání pohledávky.

— — **§ 307 ex. ř.** viz složení na soudě.

— — **§§ 308 a násl. ex. ř.** viz přikázání pohledávky.

— — **§ 320 ex. ř.:** exekuční věřitel nemůže se dovolávati důvěry ve veřejné knihy čís. 9950, 10.639; — ani jeho mimoknihovní postupník čís. 12.542.

— — pro zákaz, jenž byl dán dlužníku (hypotekárnímu věřiteli), by se svou pohledávkou nijak nenakládal, není pozdější smluvní nadzástavní právo neplatné, nýbrž jest jen proti vymáhajícímu věřiteli bezúčinné, pokud by jeho exekuční nadzástavní právo bylo platné čís. 9829.

— — pokud k nabytí exekučního zástavního práva na pohledávce kryté úvěrní hypotekou jest třeba knihovního vkladu čís. 11.014.

— — rekursní lhůta při povolení exekuce zabavením pohledávky knihovně zajištěné jest osmidenní čís. 11.597.

— — **§ 325 ex. ř.:** zabavení nároku na vydání železničního vozu pro peněžitou pohledávku jest s hlediska přípustnosti exekuce posuzovati právě tak, jako přímé zabavení vozu; exekuce jest přípustna, jde-li o vůz cizí, jenž byl zařaděn do obou některé železniční správy čís. 9217.

— — jest tu dbáti předpisu § 25 ex. ř., a to již před prodejem a před vydáním věcí čís. 10.774.

— — jest lhostejno, zda zabavovaný nárok dlužníka záleží jen v právu na vydání nemovité věci, či v právu na převedení vlastnictví k ní čís. 11.874.

— — k vydobytí peněžité pohledávky nelze povoliti exekuci zabavením a přikázáním nároku dlužníka proti třetí osobě, by mu vydala soudní usnesení podle § 53 knih. zák. čís. 10.158.

— — měla-li slíbená zápůjčka býti vyplacena jen proti tomu, že vypůjčitel zřídí za zápůjčku právo zástavní v poznamenaném pořadí, nelze povoliti k vydobytí peněžité pohledávky exekuci na nárok vypůjčitele na vyplacení zápůjčky, dokud není splněn onen její předpoklad čís. 10.158.

— — vedena-li exekuce podle § 325 ex. ř. aniž navrženo přikázání k vybrání, nýbrž jen zabavení nároku, nelze povoliti také již uschování a prodej věcí, jež podle zabaveného nároku mají býti teprve vydány čís. 10.804.

— — na práva kupitele z kupní smlouvy s výhradou vlastnictví nelze vésti exekuci podle § 325 ex. ř., nýbrž podle §§ 331 a násl. ex. ř.; povolení exekuce nevadí, že v návrhu nebylo uvedeno, kdo a kdy zaplatí zbytek kupní ceny čís. 11.008.

— — navrženo-li povolení exekuce zabavením dlužníkova nároku na vydání vkladní knížky, nelze zakázati poddlužníku, by s vkladní knížkou nenakládal a pohledávku z ní nevyplatil; stalo-li se přece tak, jest i poddlužník oprávněn k rekursu, třebas dlužník rekurs nepodal čís. 11.111.

— — na spořitelní vkladní knížku, jsoucí v soudní úschově, nelze vésti exekuci podle §§ 253, 259 a 262 ex. ř., ani podle § 296/1 ex. ř., nýbrž jen podle §§ 325 a násl. ex. ř. čís. 12.013.

— — otázku, zda povolením exekuce »zabavením nároku dlužníka na vrácení nebo zaplacení kauce«, byla zástavním právem stižena kauce v cenných papírech nebo v hotovosti, nelze řešiti v exekučním řízení (v řízení o návrhu dlužníka na zrušení právoplatně povolené exekuce), nýbrž jest ji po případě řešiti mezi účastníky cestou sporu čís. 12.329.

— — exekuce dědicova věřitele proti dědici podle § 325 ex. ř. »zabavením a přikázáním jeho nároku proti pozůstalosti na vydání nemovitosti do pozůstalosti náležející, která dědici byla odevzdána odevzdací listinou v téže pozůstalosti vydanou, avšak do pozemkové knihy dosud nevloženou« nelze povoliti čís. 12.445.

— — nepřípustnost exekuce na nárok na vydání předmětu monopolu; kdo může uplatniti nepřípustnost čís. 12.325.

— — jde o exekuci podle § 325 ex. ř., nikoliv o exekuci podle § 331 ex. ř., navrženo-li zabavení nároku dlužníka na vydání obsahu safesu proti bance; návrh jest s hlediska § 54 čís. 3 ex. ř. dostatečný, vyznačil-li vymáhající věřitel v exekučním návrhu na zabavení nároku dlužníkova na vydání obsahu safesu proti bance číslo safesu čís. 12.698.

— — **§ 327 ex. ř.:** zpeněžení zabaveného nároku prodejem z volné ruky jest nepřípustné čís. 11.874.

— — **§ 330 ex. ř.:** uplatňoval-li dlužník osvobození požívacího práva od exekuce podle § 330 ex. ř., jest na soudu, by postupoval podle § 39 čís. 2 ex. ř., pokud se týče podle § 41 ex. ř. čís. 10.302.

— — zřízením jediného zástavního práva pro dvě pohledávky (zadrželé úroky a zadrželé výměnkářské dávky) nezanikla samostatnost zajištěných pohledávek a jest jejich zabavitelnost posuzovati u každé zvlášť čís. 12.560.

— — exekuce na výměnek viz výměnek.

— — **§ 331 ex. ř.: pokud jest přípustná** na nárok na vyplacení valuty z povolené zápůjčky čís. 8686.

— — na nárok dlužníka na poskytnutí úvěru z kauční (úvěrní) listiny čís. 10.218, 10.219.

— — na používání přístavby v cizím domě; o návrhu na svolení jest tu rozhodnouti bez předchozího výslechu účastníků čís. 8949.

— — oprávnění, poskytnuté § 38 cís. nař. čís. 69/1916 vlastníku nemovitostí zatížených zástavním právem, není podrobeno exekuci čís. 10.218.

— — exekuce na požívací právo knihovně váznoucí vnuceným vkladem zástavního práva s příkazem dlužníku podle § 331 ex. ř. čís. 10.302.

— — nelze povoliti exekuci na užívací právo povinného ve smyslu § 504 obč. zák. čís. 12.205.

— — nárok kupitele proti prodateli nemovitosti na vyhotovení vkladné smlouvy trhové není způsobilým předmětem exekuce proti kupiteli čís. 10.453.

— — dlužníkův nárok na povinný díl lze podle § 331 ex. ř. exekučně zabaviti a podle § 333 ex. ř. zpeněžiti čís. 10.552.

— — nárok dlužníka proti třetí osobě na složení účtu nelze zabaviti k vydobytí peněžité pohledávky čís. 10.787.

— — nárok povinného na devinkulaci spořitelní vkladní knížky dané jako kauce třetí osobě nehodí se za předmět exekuce pro peněžitou pohledávku čís. 11.008.

— — pokud jest přípustná exekuce zabavením a vnucenou správou soukromé obchodní školy čís. 11.183.

— — na pokladniční příjem podniku (biografu) nelze vésti exekuci (zajišťovací) zabavením svršků, nýbrž jen zabavením podniku podle § 331 (374) ex. ř. a jeho vnucenou správou čís. 11.271.

— — způsobilým předmětem exekuce k vydobytí peněžitých pohledávek jsou jen zcizitelná a zpeněžitelná majetková práva; takovým právem není nárok kupitelův proti prodateli na výmaz dluhů váznoucích na prodané nemovitosti a na zavedení knihovního pořádku převodem vlastnického práva na kupitele čís. 11.433.

— — právo, jehož nabyl dlužník jako vlastník nemovitostí podle § 53 knih. zák. poznámkou pořadí pro určitou pohledávku, není zabavitelné právě

tak, jako nemůže býti předmětem exekuce nárok dlužníka na přijmutí výměru o povolení tohoto zápisu čís. 11.569.

— — nárok povinného na vydání výmazné kvitance co do nevyčerpané části úvěrní pohledávky zajištěné pro poddlužníka na nemovitostech povinného není způsobilým předmětem exekuce pro peněžité pohledávky; oprávnění dlužníka jako vlastníka hypoteky převésti na základě kvitance zástavní právo váznoucí pro pohledávku poddlužníka na jinou pohledávku, jest jeho osobním, výlučně jen jemu příslušejícím právem, jež nelze postihnouti exekucí čís. 11.641.

— — nájem požívací ochrany nájemců, není nezpeněžitelný a může býti předmětem exekuce čís. 11.816.

— — pokud nelze vyhověti návrhu na povolení exekuce zabavením převoditelného a zpeněžitelného prý nároku povinného ze záruky poddlužníka, že uspokojí všechny věřitele povinného čís. 12.237.

— — zákaz zcizení, dělení a propachtování bez svolení Státního pozemkového úřadu, váznoucí na pozemcích, jež má povinný pachtované, nevadí povolení exekuce zabavením pachtovních práv povinného na těchto nemovitostech čís. 12.517.

— — jde o exekuci podle § 325 ex. ř., nikoliv o exekuci podle § 331 ex. ř., navrženo-li zabavení nároku dlužníka na vydání obsahu safesu, proti bance čís. 12.698.

— — jde-li o věci fysicky dělitelné (o plody přesně určeného množství), jest exekuci na spoluvlastnický podíl vésti podle §§ 249 a násl. ex. ř., nikoliv podle § 331 ex. ř. čís. 12.963.

— — **řízení:** při exekuci na živnostenské oprávnění nabývá se oddělného práva podle § 12 vyr. ř. teprve tím, že zápověď podle § 331 ex. ř. byla doručena dlužníku čís. 9601.

— — náležitosti návrhu na povolení exekuce na výnos kinematografického podniku jeho zabavením a vnucenou správou čís. 11.274.

— — poddlužník jest oprávněn (§ 294 odst. 4 ex. ř.) napadati usnesení povolující exekuci podle § 331 ex. ř. čís. 11.433.

— — soud, rozhodující o návrhu na povolení exekuce na dlužníkovou živnostenskou koncesi, není oprávněn zamítnouti návrh z důvodu, že má zpeněžení podle svého (nepřípustného) šetření za nedovolené čís. 11.871.

— — návrh na zabavení obsahu safesu jest s hlediska § 54 čís. 3 ex. ř. dostatečný, označeno-li číslo safesu čís. 12.698.

— — **§ 333 ex. ř.:** nepřípustnost exekuce na dědicův nárok na spoluvlastnický podíl na zůstavitelově nemovitosti čís. 9451.

— — na podíl dlužníka na veřejné obchodní společnosti: význam zabavení společenského podílu; způsoby zpeněžení; pokud jest bez významu zahájení vyrovnacího řízení o jmění veřejné obchodní společnosti čís. 8747.

— — vymáhající věřitel, zabavivší společenský podíl komplementáře komanditní společnosti, jest oprávněn vypověděti společenskou smlouvu za povinného; povinný nemůže se s ostatními společníky shodnouti na disoluci a na vypořádání, jímž by se dotkl práv vymáhajícího věřitele čís. 9951.

— — exekuce zabavením a přikázáním členských podílů dlužníka u společenstva s r. o. jest nepřípustná; přípustnou jest však exekuce zabavením vypořádacího podílu, připadajícího dlužníku po jeho výstupu ze společenstva; lhostejno, že vypořádací podíl ještě neexistuje čís. 10.181.

— — přípustnost exekuce zabavením dlužníkova práva na vydání vypořádacího podílu členského a vypořádacího vkladu čekatelského, složeného jako záloha na rodinný domek, který by připadl dlužníku při odchodu ze stavebního družstva čís. 11.405.

— — k vydobytí peněžité pohledávky nelze povoliti exekuci na vlastnické (spoluvlastnické) právo k nemovitostem, ani na jednotlivá

oprávnění z tohoto práva prýštící, pokud by se po rozdělení jmění nestala likvidními, nebo neměla samostatnou hospodářskou hodnotu, nýbrž lze tu povoliti exekuci jen na věc samu čís. 12.232.

— — **§ 334 ex. ř.:** exekuce vnucenou správou pachtovního práva povinného; vlastník pozemku jest osobou třetí a nepřísluší mu právo k rekursu do usnesení, jímž byl uveden vnucený správce a jímž bylo vlastníku uloženo, by neporušil výkon vnucené správy čís. 9615.

— — **§ 340 ex. ř.:** propachtování podle § 340/2 ex. ř. jest postaveno na roveň vnucené správě a nelze proto »dražební řízení« podle § 340 ex. ř. zrušiti podle §§ 200 čís. 3, 282 ex. ř. čís. 9404.

— — **§ 341 ex. ř.:** elektrárenská živnost není koncesovanou živností, k jejímuž nastoupení by se vyhledávala zvláštní způsobilost ve smyslu § 341 ex. ř. čís. 8682.

— — živnost provozovaná autem nepodléhá obmezení druhé věty prvého odstavce § 341 ex. ř., třebas jest živnost provozována jen jedním autem; vlastnictví třetí osoby k autu nepřekáží exekuci na živnost čís. 9137.

— — živnost nájemního auta nenáleží ke koncesovaným živnostem k jichž výkonu se vyžaduje zvláštní způsobilost; schválení pachtýřovy osoby jest opatřiti exekučním soudem z úřadu; otázka, zda auto, jímž dlužník provozuje dopravu, jest jeho vlastnictvím, nepřichází při povolení exekuce v úvahu čís. 10.081.

— — není-li k provozování hostinské živnosti třeba průkazu způsobilosti, ježto bylo koncese nabyto před účinností zákona čís. 112/1927, nelze exekuci na živnost a koncesi hostinskou podle § 341 ex. ř. zrušiti (§ 39 čís. 2 ex. ř.), i když podnik dlužníka není veden ani se čtyřmi pomocnými silami čís. 10.777.

— — bylo-li usnesení exekučního soudu, zamítající návrh vymáhajících věřitelů na zpeněžení zabavené živnosti povinného vnucenou správou, k rekursu jednoho z vymáhajících věřitelů změněno a tomuto věřiteli povolena vnucená správa, nelze z toho vyvozovati, že měla býti povolena i jinému věřiteli, jenž nechal proti sobě vejíti v právní moc zamítací usnesení exekučního soudu čís. 12.569.

— — **§ 349 ex. ř.:** vyklizení zabraného majetku viz pozemková reforma (náhradový zákon).

— — třetí osoba, tvrdící, že jest nájemnicí bytu, může odporovati jen žalobou, nikoliv návrhem na odepření výkonu čís. 9144.

— — význam okolnosti, že náhradní byt nemůže býti toho času skutečně dlužníku nabídnut čís. 9185.

— — platí tu § 369/1 ex. ř. čís. 9270.

— — předpokladem pro povolení exekuce proti podnájemníku na základě exekučního titulu proti nájemci (§ 568 c. ř. s.) jest nesporný nebo vymáhajícím věřitelem prokázaný podnájemní poměr čís. 9980.

— — osoby, proti nimž má jako proti podnájemníkům (§ 568 c. ř. s.) býti vykonána exekuce vyklizením, jest v exekučním návrhu určitě pojmenovati čís. 10.165.

— — v prohlášení povinného při výkonu, že žádá jen o odklad exekuce, až si najde náhradní byt, nelze spatřovati vzdání se opravného prostředku proti povolení exekuce čís. 10.918.

— — domáhá-li se manželka nepřípustnosti exekuce vyklizením, povolené proti manželu, ježto byt najala ona, nikoliv manžel, nelze nepřípustnost exekuce obmeziti jen na ni s vyloučením příslušníků domácnosti, jejím právem bytu spoluužívajících, najmě jejího manžela čís. 12.302.

— — vyklizení vydražené nemovitosti o sobě, záležející jen v odstranění movitých věcí a osob z vydražené nemovitosti podle § 349 ex. ř., lze povoliti i před splněním dražebních podmínek vydražitelem čís. 12.686.

— — **§ 350 ex. ř.:** povoleny-li týmž usnesením podle § 350/3 ex. ř. vklad dlužníkova práva a exekuce zabavením tohoto práva a vymáhající věřitel souhlasil pak se zrušením exekuce, nemůže si stěžovati, byla-li zru-

šena exekuce vůbec, nikoliv jen ohledně zabavení práva exekučně zapsaného čís. 9429.

— — **§ 352 ex. ř.:** i odsouzený společník může navrhnouti povolení exekuce čís. 8887.

— — **§ 353 ex. ř.:** nikoliv § 354 ex. ř., domáhá-li se kupitel nemovitosti proti prodateli výmazu práv na nemovitosti čís. 10.595.

— — na základě rozsudku, jímž byl dlužník uznán povinným provésti na budovách opravy, a na základě usnesení, jímž byl vymáhající věřitel zmocněn, by na účet dlužníka provedl opravy, nemůže vymáhající věřitel vésti exekuci k vydobytí nákladů na opravy čís. 8708.

— — byl-li vymáhající věřitel podle § 353 odst. 1 ex. ř. zmocněn, by na náklad povinného provedl knihovní výmazy, a bylo-li povinnému uloženo podle § 353 odst. 2 ex. ř., by napřed zaplatil náklad s tím spojený, neřídí se výše tohoto nákladu hodnotou pozemku, jenž má být odevzdán bez dluhu, nýbrž výší pohledávek, jimiž jest zatížen a jež mají býti vymazány čís. 11.668.

— — odpíral-li dlužník zásadně provedení stavebních oprav, uložených mu pravoplatným rozsudkem, pro technickou nemožnost, není v tom, že věřitel nepřipustil stavitele, jehož poslal povinný ku provedení oprav teprve po povolení exekuce podle § 353 ex. ř., zřeknutí se nároku na provedení oprav po rozumu § 36 čís. 3 ex. ř.; věřitel nebyl v tomto případě povinen postarati se o stavební povolení ku provedení oprav čís. 12.463.

— — návrhem na povolení exekuce, by povinný průjezd ve svém domě rozšířil a upravil tak, by vymáhajícímu věřiteli bylo umožněno projeti dvoukoňovým vozem, jest se domáháno výkonu činu zastupitelného, který může býti vykonán i jinou osobou (stavitelem) čís. 12.662.

— — jde o zastupitelné jednání (§ 353 ex. ř.), má-li dlužník podle exekučního titulu vydati vymáhajícímu věřiteli část pozemku a zasaditi na hranici kamenný sád; při nároku však, aby se dlužník zdržel zásahu do vlastnictví oné části pozemku, jde o jednání, které jest výlučně závislé na vůli dlužníka a jež nemůže býti vymoženo podle § 353 ex. ř. čís. 12.763.

— — obdobné použití ustanovení § 357 ex. ř. čís. 12.662.

— — **§ 354 ex. ř.:** nelze ji vynucovati usnesení opatrovnického soudu o odevzdání dítěte čís. 9490.

— — žalobní nárok, by žalovaný byl uznán povinným sprostiti žalobce z rukojemského závazku, jest vykonatelným podle § 354 ex. ř. čís. 10.148.

— — jest na vym. věřiteli, by před podáním návrhu na povolení exekuce k vydobytí nároku na znovu pronajetí bytu vyšetřil, zda má dlužník byt volný či zda má jej pronajatý; není přípustným alternativní exekuční návrh na povolení exekuce buď podle § 349 nebo podle § 354 ex. ř. čís. 10.391.

— — usnesení, jímž se pokuta podle § 354 ex. ř. prohlašuje za propadlou, nepředpokládá pravomoc usnesení, jímž byla povolena exekuce k vynucení jednání podle § 354 ex. ř. čís. 11.117.

— — **§ 355 ex. ř.:** při exekuci k vymožení opomenutí uloženého prozatímním opatřením, má se soud, u něhož byla exekuce navržena, omeziti na to, že povolí exekuci; peněžitá pokuta nebo vazba mohou býti uloženy pro zapovězené činy, které byly vykonané teprve po povolení exekuce, a náleží je uložiti exekučnímu soudu, u něhož jest i podati k tomu směřující návrh čís. 11.441; — srov. též: 13.065.

— — **§ 357 ex. ř.:** ustanovení jest použiti obdobně i na případ § 353 ex. ř. čís. 12.662.

— — **§ 367 ex. ř.:** zněl-li exekuční titul jen na povinnost prodejem odstoupiti a bez závad odevzdati nemovitosti a o tom vydati písemnou trhovou smlouvu vkladnou, nelze navrhnouti povolení exekuce vkladem vlastnického práva na nemovitostech čís. 9973.

— — na základě právoplatného rozsudku, jímž byl žalovaný uznán povinným vystaviti žalobci kupní smlouvu způsobilou ke vkladu vlastnictví na nemovitost ve prospěch žalobce, lze navrhnouti exekuci vnuceným vkladem vlastnického práva pro žalobce na nemovitost; pokud exekuce není závislá na vzájemném plnění trhové ceny čís. 11.612.

— — předpis vztahuje se nejen na ústní prohlášení, nýbrž i na písemné prohlášení podle § 32 b) knih. zák. nutné ke knihovnímu vkladu; lhostejno, že povinný má snad již vyhotovenou příslušnou listinu, aniž sejde na tom, že vymáhajícímu věřiteli byla již povolena exekuce podle § 354 ex. ř. čís. 10.581.

— — **§ 368 ex. ř.:** pojem interese; nezakládá nový nárok, nýbrž mírní nárok na náhradu škody podle předpisů občanského zákona čís. 9329.

— — **§ 369 ex. ř.** viz útraty exekuce.

— — **§§ 370 a násl. ex. ř.** viz exekuce zajišťovací.

— — **§§ 378 a násl. ex. ř.** viz prozatímní opatření.

Exekuce létací viz exekuce (§ 69 ex. ř.).

— **na přihlášení:** proti povolení exekuce na přihlášení nelze podati rekurs před doručením povolujícího usnesení čís. 12.931.

— **zajišťovací:** knihovní záznam podle § 38 písm. c) knih. zák. viz tamže.

— — podle § 6 alim. zák. viz výživné.

— — **čl. III. uvoz. zák. k ex. ř.:** zajištění dávky z přírůstku hodnoty viz dávka z přírůstku hodnoty.

— — dovolával-li se berní úřad v návrhu na záznam zástavního práva pro dlužné daně výslovně ustanovení čl. III. uv. zák. k ex. ř., dvorních dekretů čís. 577/1786 a 789/1806, jakož i § 38 c) knih. zák., stačí k povolení exekuce již žádost berního úřadu, aniž třeba předkládati i vykonatelný výkaz daňových nedoplatků čís. 10.964.

— — **§ 370 ex. ř.:** na prozatímní opatření podle § 382 čís. 8 ex. ř. nelze použíti všeobecných ustanovení §§ 370 a 372 ex. ř. čís. 10.026.

— — na předměty státního monopolu nelze povoliti bez svolení důchodkového úřadu ani exekuci zajišťovací ani zabavením předmětu monopolu (tabáku) ani zabavením nároku na jeho vydání; svolení důchodkového úřadu musí býti opatřeno před nabytím zástavy a tvrzeno i prokázáno v exekučním návrhu čís. 12.235.

— — peněžitá pohledávka: přípustnost exekuce zajišťovací není vyloučena tím, že jde o pohledávku alternativní, uvedl-li vymáhající věřitel v exekučním návrhu, že si přeje splnění v penězích čís. 11.450.

— — exekuční titul: rozsudek vynesený a prohlášený jest pokládati za exekuční titul ve smyslu § 370 ex. ř., i když nebyl dosud stranám doručen čís. 10.721.

— — k taxativně vypočteným exekučním titulům v §§ 370 a 371 ex. ř. nepatří směnečný zajišťovací příkaz podle § 27 směn. zák. čís. 11.025.

— — nelze ji povoliti na základě cizozemského exekučního titulu; to platí i o exekučních titulech říšskoněmeckých čís. 11.468.

— — nelze ji povoliti na základě nevykonatelného platebního výměru okresní nemocenské pojišťovny čís. 9483.

— — nebezpečí: k povolení nestačí, že dlužník jest neznámého pobytu a že jest stíhán žalobami čís. 10.931.

— — okolnost, že dlužník zažádal o vyrovnání, nestačí k osvědčení nebezpečí, že bude zmařeno nebo značně stíženo dobytí pohledávky, která požívá přednostního práva čís. 11.771.

— — nebezpečí jest spatřovati v tom, že povinný, který kromě majetku, na který se vede zajišťovací exekuce, nemá majetku, byl stíhán za pět týdnů šesti exekucemi i pro značnější pohledávky čís. 11.964.

— — netřeba osvědčiti skutečnosti, které jsou u soudu známé čís. 11.964.

— — **§ 371 čís. 1—4 ex. ř.:** šekový platební rozkaz jest exekučním titulem podle § 1 čís. 2, § 371 čís. 2 ex. ř. čís. 10.798.

— — žádáno-li o její povolení u exekučního soudu návrhem, v němž bylo osvědčeno nebezpečí zmaření nebo značného stížení dobytí peněžité pohledávky, nemusí býti k návrhu přiloženo potvrzení, že proti exekučnímu titulu bylo podáno odvolání (dovolání) čís. 11.434.

— — byla-li žádost o povolení zajišťovací exekuce podle § 370 ex. ř. zamítnuta usnesením rekursního soudu, proti němuž podal vymáhající věřitel dovolací rekurs, nebránilo toto vyřízení vymáhajícímu věřiteli, by před vyřízením dovolacího rekursu nepodal k zajištění téže pohledávky další žádost o povolení zajišťovací exekuce podle § 371 čís. 1 ex. ř., když nastaly pro to podmínky potvrzením rozsudku a podáním dovolání čís. 12.836.

— — **§ 372 ex. ř.:** i když byla již jednou povolena zajišťovací exekuce podle § 372 ex. ř., nelze po uplynutí jednoho roku znovu povoliti zajišťovací exekuci na další rok, nedal-li dlužník znovu dojíti k exekuci pro splatné výživné čís. 10.330.

— — není třeba, by vym. věřitel osvědčil, že uhražovací exekuce musela býti vedena na základě téhož exekučního titulu čís. 10.729.

— — k povolení nestačí, domáhal-li se vym. věřitel současně exekuce uhražovací pro dospělé výživné, neplatilo-li v době navrhované a povolené exekuce ještě ustanovení § 6 zák. ze dne 16. prosince 1930 čís. 4 sb. z. a n. na rok 1931 čís. 10.748.

— — **§ 374 ex. ř.:** exekuce k zajištění na majetková práva zapsaná v pozemkových knihách, která nenáležejí k pohledávkám, pokud nejsou jinak vyloučena z exekuce, se děje záznamem zástavního práva v pozemkové knize čís. 12.883.

— — **§ 376 ex. ř.:** zrušení nelze se domáhati proto, že rozsudek tvořící exekuční titul byl v opravném řízení zrušen a prvému soudu uloženo, by znovu rozhodl čís. 10.328.

— — při exekuci k zajištění výživného nemůže dlužník složením jistoty docíliti zrušení zajišťovací exekuce čís. 11.833.

— — ustanovení o zrušení uhražovací exekuce (§§ 39 a 40 ex. ř.) jest použiti obdobně i na exekuci zajišťovací čís. 12.571.

— — odklad exekuce k zajištění jest nepřípustný čís. 12.747.

— — **přeměna v exekuci uhražovací** samo sebou tím, že se exekuční titul stal právoplatným; stačí tedy, že vym. věřitel, připoje exekuční titul s doložkou vykonatelnosti, zakročí u příslušného soudu o exekuci uhražovací; postup, navrhl-li vym. věřitel přeměnu u nepříslušného procesního soudu čís. 10.100.

— — zástavní právo, jehož nabyl vymáhající věřitel podle §§ 56/3 c. ř. s. a 78 ex. ř. složením jistoty na předmětu složeném pro nárok, k jehož zajištění mu byla povolena exekuce, přeměnilo se tím, že se zajišťovací exekuce za trvání tohoto zástavního práva přeměnila v exekuci uhražovací, v zástavní právo vykonatelné; vymáhající věřitel může žádati o pokračování v exekuci zpeněžením a, nejde-li o hotové peníze, nýbrž o vkladní knížku, žádati prostě o vydání této vkladní knížky čís. 11.926.

— — jde o usnesení povolující exekuci ve smyslu § 42 čís. 7 ex. ř., vyhověl-li soud návrhu vymáhajícího věřitele na povolení uhražovací exekuce prodejem svršků zabavených již k zajištění čís. 11.944.

— — nevyhověl-li procesní soud v historických zemích, povolivší zajišťovací exekuci na movitosti, po pravoplatnosti exekučního titulu návrhu vymáhajícího věřitele na přeměnu exekuce zajišťovací v exekuci uhražovací, protože exekuční řád čís. 79/1896 ř. zák. takové přeměny nezná, ale také exekuční soud na Slovensku odepřel pravoplatným usnesením povoliti tuto přeměnu jen proto, že podle práva platného na Slovensku procesní soud první stolice má nařídit uspokojovací exekuci na movitosti, které byly zabaveny exekucí zajišťovací, — není tu soudu místně příslušného pro rozhodnutí o návrhu vymáhajícího věřitele a jest příslušný soud určiti podle § 28 j. n. čís. 13.092.

— — pokud lze na základě smíru ve spojení se směnečným platebním příkazem vésti exekuci uhražovací pro směnečnou pohledávku, pokud se týče povolenou exekuci zajišťovací přeměniti v exekuci uhražovací čís. 12.706.

Exekuce administrativní, berní, politická: provádí-li ji okresní úřad na žádost obce k vydobytí obecních dávek, není pro rozepři podle § 37 ex. ř. pasivně oprávněn stát, nýbrž obec čís. 10.792.

— — nař. min. sprav. ze dne 30. prosince 1897, věstník čís. 50, a ze dne 27. října 1909, věstník čís. 40, byla zrušena čl. II. zák. čís. 76/1927; nyní platí § 369 tohoto zákona a vl. nař. čís. 175/1927; k zabavení movitostí, jež jsou u dlužníka, podle § 364 zák. čís. 76/1927 se nevyhledává, by zabavené předměty byly označeny známkami čís. 10.832.

— — bylo-li administrativního zástavního práva čsl. státu nabyto dříve, než nabyl vym. věřitel soudcovského zástavního práva, zabavená věc pak byla prodána soudně, jest pohledávku čsl. státu přikázati v pořadí před pohledávkou soukromého vym. věřitele čís. 10.832.

— — o odkladu berní exekuce, najmě i v případě § 357 zák. čís. 76/1927, rozhoduje jen exekuční úřad, nikoliv soud čís. 10.893.

— — odpor proti berní exekuci jest podati u berního úřadu, nikoliv u berní správy čís. 12.526.

— — žalobu nelze zamítnouti ani odmítnouti pro překážku hmotného nebo formálního práva (neuplynutí třiceti dnů po podání odporu proti berní exekuci u vymáhajícího úřadu), která sice vadila v době podání žaloby, ale v době vynesení rozsudku již pominula, zejména když mezi tím byla procesní látka probrána a důkazy byly již provedeny čís. 12.526.

— — důvodnost obrany proti žalobě, která tu byla při podání žaloby, ale před vynesením rozsudku již pominula, může dojíti výrazu v útratovém výroku čís. 12.526.

— — i když proti berní exekuci jest podána žaloba podle § 36 ex. ř. (§ 356 zákona ze dne 15. června 1927, čís. 76 sb. z. a n.), rozhoduje o odkladu exekuce jen exekuční úřad (§ 361 zák. čís. 76/1927), nikoliv soud čís. 12.672.

Exekuční prodej viz dražba, prodej z volné ruky, prodejové řízení.

Existenční minimum viz exekuce (na platy).

Exkulpace viz automobilový zákon, náhrada škody dráhou.

Expositura banky viz filiálka.

Expropriace viz vyvlastnění.

Facultas alternativa viz alternativní zmocnění.

Faktura: stačí, byl-li dlužník o postupu pohledávky vyrozuměn doložkou na faktuře; bylo na dlužníkovi, by si přečetl celou fakturu čís. 9192.

— — přijala-li německá firma bez námitek fakturu s českou postupní doložkou, aniž žádala o vysvětlení doložky, zavinila vlastní nedbalostí, že se nedověděla o postupu pohledávky čís. 10.008.

— — pokud nelze míti za to, že kupitel, přijav faktury, opatřené doložkou výhrady vlastnictví a proti doložce se neohradiv, mlčky přistoupil na tuto výhradu čís. 10.503.

Fakturové soudiště viz příslušnost podle § 88 odst 2 j. n.

Falsus prokurator: kdo objednal u právního zástupce právnické práce v zastoupení krajského všeodborového sekretariátu, není sice zavázán právnímu zástupci ze smlouvy, jest mu však práv náhradou škody, nebyl-li oprávněn objednati právnické práce čís. 10.506.

— při směnce viz směnka.

Farář: pokud jest zemědělcem ve smyslu zák. čís. 74/1933 sb. z. a n. čís. 13.039.

Farní matrika viz matrika.

Farní obec viz obec farní.

Feriální věci viz prázdniny soudní.

Fideikomis viz svěřenství.

Fideikomisární substituce viz substituce fideikomisární.

Fideiussio palliata: zastřené rukojemství není neznámé čsl. právu směnečnému čís. 11.080.

Filiálka: cizozemské společnosti viz společnost cizozemská.
- — k pojmu odštěpného závodu čís. 9637, 11.346.
- — nevyžaduje se zcela nezávislé vedení a samostatné provozování obchodů, jest však zapotřebí vyvinování samostatné kupecké činnosti; nezáleží na pojmenování; nemusí míti jmění; nevadí, že dosud není zapsán v obchodním rejstříku čís. 9637.
- — majitel pobočného závodu může z obchodů jím provedených žalovati a býti žalován pod firmou pobočného závodu; pokud tak je tomu i ohledně generálního ředitelství cizozemské pojišťovací společnosti čís. 9726.
- — pokud expositura banky není právním podmětem čís. 9637.
- — ústředna a filiálka (banky) jsou týmž právním podmětem čís. 10.285.
- — jde-li o jediný podnik, mající filiálky, nelze zapsati v sídle hlavního závodu jako předmět podniku »obchodní domy« čís. 10.345.
- — je-li výstavce (majitel směnky) ústřednou a osoba, udaná jako domiciliát, pobočkou téže firmy v jiném místě, není k zachování směnečných práv proti příjemci třeba protestu čís. 13.053.
- — oprávnění ke sporům, má-li akciová společnost vedlejší závody; změna firmy akciové společnosti a obchody vedlejšího závodu, zapsaného dříve při její staré firmě čís. 10.355.
- — vada řízení, nebyl-li o rozvrhovém roku vyrozuměn hlavní závod, pro nějž byla pohledávka knihovně zajištěna, nýbrž jeho filiálka čís. 11.921.
- — platnosti směn. platebního příkazu nevadí, že je v něm připojen ku jménu banky jako věřitelky dodatek: expositura v X.; nezáleží na tom, že expositura nemá samostatné procesní způsobilosti čís. 10.978.
- — opatření co do vedlejšího závodu akciové společnosti při fusi čís. 11.288.
- — odštěpný závod akciové společnosti; rejstříkové řízení při změně společenské smlouvy čís. 12.962.

Film: bylo-li ho nabyto »s výhradou censury«, platí tato výhrada nejen v zájmu nabyvatele, nýbrž i v zájmu zadavatele, třebas ve smlouvě byla pro případ, že by censura nedovolila předvádění filmu, výslovně stanovena jen oprávnění nabyvatelova (povinnost zadatelova); nabyvatel nenabyl (pozbyl) provozovacího práva k filmu, bylo-li předvádění filmu pravoplatně zakázáno; lhostejno, že jinému žadateli bylo napotom povoleno předvádění filmu čís. 9922.

Finanční hospodářství obce: ručení obecních činovníků viz pořad práva (obec).
- — — jinak viz obec.
- — **prokuratura:** pokud přísluší útraty berním úřadům, zastupujícím ji podle nařízení ze dne 18. ledna 1898, čís. 28 ř. zák. čís. 8628.
- — — nemusí jí býti podepsán rekurs Státního pozemkového úřadu (jeho obvodové úřadovny) čís. 8802, 9163.
- — — předpis čl. XXXII. uv. zák. k c. ř. s. netýká se práva k zastupování; okolnost, že sporná pohledávka byla přikázána eráru k vybrání, neopravňuje ještě finanční prokuraturu k zastupování; svolení min. financí ve smyslu § 5 nař. čís. 313/1919 jest pro soud závazné; jinak jest řízení zmatečným čís. 8846.
- — — jest povolána k zastupování obročí ve sporu proti němu o zaplacení peněžité pohledávky čís. 8986.
- — — za podmínek § 87 j. n. lze na tomto sudišti žalovati i právní podměty uvedené v § 75 j. n. a zastoupené finanční prokuraturou čís. 9699.

- — — rekursní právo při zápisech společností s r. o. (za platnosti zák. čís. 64/1927) čís. 10.180.
- — — byla-li žaloba podána proti »katastrálnímu měřičskému úřadu, zastoupenému finanční prokuraturou« na (okresním) soudě sídla žalovaného úřadu mimo sídlo finanční prokuratury, jest nejen řízení prohlásiti zmatečným, nýbrž i žalobu odmítnouti čís. 10.207.
- — — finanční prokuratuře, jež vystupovala jako právní zástupce úřadu, nemajícího právní osobnost, nelze přisouditi útraty (úspěšného dovolacího rekursu) čís. 10.207.
- — — ve sporu o běžné majetkové užitky (náhrada škody za odcizené dříví) církevního obročí (arcibiskupství), není finanční prokuratura povolána je zastupovati čís. 11.116.
- — — v případech uvedených v zákonech o stavebním ruchu, zejména i v zákonu čís. 43/1928 sb. z. a n. a v prováděcím nařízení čís. 121/1928 sb. z. a n. není k zastupování státu povoláno ministerstvo sociální péče, nýbrž výlučně finanční prokuratura čís. 12.773.

Firma: odštěpného závodu viz filiálka.
- — zastoupení likvidatorem viz likvidator.
- — jde o dva různé právní podměty, třebaže majitel jedné firmy byl spolumajitelem druhé firmy čís. 9662.
- — i ve směnkách jest zásadně používati firmy přesně tak, jak jest zapsána v obchodním rejstříku; pokud nebylo použití zkratky firmy k označení remitenta způsobilé, by byla přivoděna záměna čís. 11.052.
- — **kupce jednotlivce:** není právním podmětem vedle něho a mimo něho; několik firem téhož kupce jednotlivce nelze považovati za různé právní podměty čís. 10.359.
- — dodatky: chráněného slova lze použíti jako firemního dodatku ve firmě jiného podnikatele, jenž vyrábí a do obchodu přivádí zboží jiného druhu čís. 9800.
- — pokud nelze ve firmě továrního závodu užívati dodatku »specielní« čís. 9847.
- — pro firmu podniku, jehož předmětem jest výroba a prodej patentovaných aparátů, strojů a k tomu náležejících součástek, není vhodným a přípustným firemní dodatek »Patenta« čís. 8996.
- — nepřípustným jest dodatek k firmě »autorisovaný civilní inženýr« a »pro architekturu« čís. 12.135.
- — majitel firmy může učiniti zjevným předmět svého podniku veřejnosti a odběratelstvu dovolenými prostředky, avšak při bližším udání podniku a předmětu obchodování (t. zv. notifikatorie) jest dbáti toho, by byla uvedena odděleně od doslovu firmy, by nevzbuzovala dojem, že jest součástí firmy čís. 12.503.
- — označení předmětu podniku nemůže býti jiné v rejstříku nebo ve firmě, než označení vzaté na vědomí nebo schválené živnostenským úřadem čís. 12.543.
- — zemřel-li kupec jednotlivec, stane se jeho obchodní podnik sice součástí pozůstalostního jmění, ale, nebyl-li podnik dále veden dědici pod starou firmou, jest bez významu, že firma nebyla vymazána; za těchto okolností nemůže se firma státi podmětem práv a závazků, tedy ani podmětem sporu čís. 10.162.
- — převod firmy: neplatil-li obchodník v čase svého úmrtí výdělkovou daň, podmiňující protokolaci, nemohou jeho právní nástupci vésti dosavadní firmu čís. 8713.
- — pokud jsou dědici kupce jednotlivce oprávněni vésti podnik dále pod dosavadní firmou; dodatek, vyznačující společnost, není tu přípustným; jest přípustné, by z více dědiců převzali závod a vedli jej pod dosavadní firmou jen někteří čís. 8918.
- — ten, na něhož přešel propachtováním závod (filiálka závodu), jest kupcem ve smyslu obchodního zákona a přecházejí na něho všechna práva, lpící na závodě, najmě práva známková a vyznamenání čís. 11.652.

— nejde o starou (odvozenou) firmu, byla-li původní firma pozměněna dodatkem, třebaže se souhlasem vystoupivšího společníka; lhostejno, že pozměněná firma byla zapsána do rejstříku a že dodatek k firmě byl kryt zapsanou ochrannou známkou čís. 11.956.

— rozsudek znějící proti kupci jednotlivci nemůže působiti proti jiné osobě jen proto, že nabyla zatím jména, pod nímž vystupoval ve sporu i v rozsudku majitel firmy; převzetí závodu nemá procesuálního významu v tom smyslu, že by rozsudek proti původnímu majiteli závodu měl již také právní účinek proti majiteli novému čís. 13.152.

— **veř. obch. společnosti:** při nové firmě může býti společnice zapsána jen svým rodinným jménem tak, by podle mluvnice jazyka, jehož použito, bylo zřejmo, že jde o jméno ženy čís. 10.753.

— skrývá-li se vlastní majitel závodu veřejné obchodní společnosti za pouhé »a spol.« a pouhý figurant beze všech společenských práv, obdařený jménem, jež v obchodním styku nabylo zvuku, má dáti společnosti své jméno, nelze povoliti takové znění firmy, i kdyby formálně vyhovovalo liteře zákona čís. 10.829.

— právní trvání veřejné společnosti není dotčeno tím, že její firma nevyhovuje zákonu čís. 10.236.

— separační opatrovník (§ 812 obč. zák.) jest oprávněn zastupovati a znamenati samostatně společnost čís. 10.373.

— **akciové společnosti:** lze do ní pojati jména historická, alegorická, fantastická čís. 9745.

— **společnosti s r. o.:** změna jazykového pořadí firmy jen na základě příslušného usnesení valné hromady čís. 11.423.

— **společenstva:** dodatek »obecně prospěšné« čís. 11.098.

— nepřípustno »okresní lidová záložna« čís. 10.407.

— nevyhledává se, by ze znění firmy společenstva byla patrna veškerá činnost společenstva, stačí, obsahuje-li firma poukaz aspoň k jedné z nich čís. 8751.

— do firmy společenstva lze pojati sídlo společenstva; firma »P-ská záložna pro obchod a živnosti, zapsané spol. s r. o. v P.« liší se dostatečně od »Občanské záložny v P.« čís. 12.499.

— **zákrok podle čl. 26 obch. zák.:** podnět k němu může vyjíti od kohokoliv; lhostejno, že jde o firmu v obchodním rejstříku již zapsanou čís. 10.753.

— **zásah do práv majitele firmy:** jejím neoprávněným užíváním třetí osobou předpokládá její použití ve věrném znění, tak, jak jest protokolována čís. 8610.

— **a rejstřík:** zemře-li dosavadní majitel firmy a provozuje-li se závod dále pro pozůstalost, jest do rejstříku zapsati neujatou pozůstalost, pokud se týče opatrovníka pozůstalosti podle § 812 obč. zák. čís. 10.373.

— nelze povoliti výmaz práva kupního a předkupního vloženého ve prospěch firmy a jejích právních nástupců na základě vysvědčení soudu, že firma byla vymazána z obchodního rejstříku čís. 10.021.

— z toho, že byla firma vymazána v živnostenském rejstříku, ještě nevyplývá, že se podniku nebo živnosti vzdala čís. 11.652.

— v obchodním rejstříku nelze poznamenati, že byla podána žaloba o výmaz firmy čís. 12.206.

— jde o nový zápis, byla-li firma přeložena z obvodu jiného sborového soudu; shledá-li rejstříkový soud nového sídla firmy závady ve firemním znění, jest oprávněn dáti příkaz k jich odstranění čís. 12.831.

— ten, kdo oznámil rejstříkovému soudu, že určitá firma užívá jiné firmy protiprávně utvořené, není oprávněn k rekursu do usnesení rejstříkového soudu, jenž, nedbaje jeho podnětu, závadnou prý firmu zapsal do rejstříku; o jeho oprávnění k rekursu nebylo rozhodnuto tím, že mu prý soud k jeho žádosti, v níž výslovně uvedl, že hodlá rekurovati, doručil usnesení čís. 13.133.

— řízení rejstříkové viz též rejstřík.

Fiskus viz stát československý.

Fixní obchod: pojem čís. 9539.

— nestačí, že v objednávce bylo slovo »ihned«, kdežto v odpovědi na objednávku slova »co nejdříve« čís. 9539.

— závazek, provésti práci ihned na telegrafickou výzvu, není nutně plněním fixním čís. 10.033.

— strana smlouvě věrná, chtějíc trvati na plnění, musí druhé straně to oznámiti bez odkladu po uplynutí lhůty ku plnění; učinil-li tak a nesplní-li přes to druhá strana, může sice strana smlouvě věrná i pak uplatniti právo na náhradu škody pro nesplnění nebo ustoupiti od smlouvy, avšak musí druhé straně oznámiti, zda bude žádati náhradu škody na místě plnění, či zda od smlouvy odstoupí, a poskytnouti jí přiměřenou dodatečnou lhůtu od tohoto oznámení k napravení toho, co zmeškala čís. 11.703.

Foaia officiala viz Rumunsko.

Fond léčebný viz pojištění nemocenské veřejných zaměstnanců.

— **náboženský:** kongrua viz tamže.

— **pensijní:** železničních zaměstnanců viz zaměstnanec železniční.

— **podpůrný úrazový** báňského revíru: pokud jest výkaz nedoplatků exekučním titulem podle § 1 čís. 13 ex. ř. čís. 10.038.

— **rodinný** býv. panovnické rodiny: čs. stát není jeho právním nástupcem ve smyslu práva soukromého čís. 11.735.

— **školní:** učňovské odborné pokračovací školy jest procesně způsobilý; poměr smluvně získaných učitelů pro fond jest poměrem soukromoprávním čís. 10.761.

— **k ubytování vojska v Brně** viz Brno.

— **všeobecný peněžních ústavů** viz sanace.

— **zemský:** moravský jest oprávněn domáhati se na otci nemajetného ošetřovance náhrady nákladu za ošetřování v nemocnici, třebas ošetřovanec mimo dobu svého ošetřování byl zdráv a výdělku schopen čís. 9729.

— — zaplacením zákonné úhrady nemocenskou pojišťovnou veřejné nemocnici (§§ 149, 150 zák. čís. 221/24) jest nárok veřejné nemocnice na náhradu ošetřovacích nákladů pojištěnce vypořádán, takže nemocnice nemá nárok ani proti třetím osobám čís. 10.106.

Forma: notářský spis viz tamže.

— posledního pořízení viz pořízení poslední.

— sňatku viz manželství.

— nevyžaduje se písemné formy k platnosti plné moci a to ani zvláštní plné moci podle § 1008 obč. zák. čís. 9695.

— přístup k dluhu nevyžaduje písemné formy čís. 9835.

— pojišťovací smlouvu lze dojednati i ústně čís. 11.010.

— projevu odstoupení od pojišťovací smlouvy následkem prodlení v zaplacení premie čís. 11.532.

— písemná pro sprostředkovatelskou smlouvu uzavřenou státem čís. 12.027.

— úmluva ujednaná při podpisu dlužního úpisu o tom, že rukojmí podepsal dlužní úpis jen pod podmínkou, že bude ručiti jako rukojmí a plátce jen po určitou dobu, nevyžaduje písemné formy čís. 12.933.

— ujednání o výhradné platnosti písemné dohody jest právně dovolené i za platnosti třetí dílčí novely; pokud doložka v objednacím lístku, že »neplatí ústní ujednání, která nejsou na objednacím lístku poznamenána«, není na závadu tomu, by nebyla ústně ujednána podmínka smlouvy čís. 11.108.

— ustanovení objednávky, že ústní nebo písemná ujednání v objednávce neuvedená nemají platnost čís. 11.969.

— výhrada, že pro smlouvu jest použíti určité formy (§ 884 obč. zák.), musí se státi před ujednáním smlouvy neb při něm; dodatečná dohoda nestačí čís. 12.341.

— výklad ustanovení pojišťovacích podmínek o vázanost úmluv odchylných od podmínek na písemnou formu čís. 13.010.

Formality: bezpodstatnost jich podle § 89 jedn. ř. čís. 8952.

Formální vada viz oprava podle §§ 84, 85 c. ř. s.

Fotografie poslední vůle viz pozůstalost.

Francie: tuzemský soud, u něhož manželský otec nezletilých dětí měl obecné sudiště v době podání návrhu rodičů na vydání dětí, jest příslušným rozhodnouti o tomto návrhu, i když děti byly v době podání návrhu ve Francii čís. 10.220.

Fraudulosní úmysl viz odpůrčí řád.

Fruktifikátní úroky: komu přísluší čís. 12.011.

Frýdlant-Bílá: místní dráha; služební poměry zaměstnanců; § 42 služ. řádu čís. 10.348.

Funkcionář obce viz obec, pořad práva (obec).

Fuse: společenstva jest zvláštním způsobem zrušení usnesením společenstva; má-li splynouti s jiným, jest se předem usnésti na jeho zrušení a na likvidaci čís. 9409.

— zaniká jí jedna po případě více akciových společností tím, že se spojí s jinou, jež však nezaniká, nýbrž jen přejímá jmění a závazky zaniklé společnosti, trvajíc sama dále; lhostejno, zda snad následkem fuse akciová společnost dále trvající změní svou firmu nebo svou vnitřní organisaci čís. 9571.

— obdobné použití § 96 zák. o spol. s r. o. i pro přeměnu společnosti s r. o. v akciovou společnost v otázce vzdání se likvidace; v usnesení, že se spol. s r. o. zrušuje a přeměňuje v akc. spol., není ještě usnesení o zřeknutí se likvidace čís. 9600.

— akciové společnosti s jinou akciovou společností; nezaniká jí podnájemní poměr s fusovavší akciovou společností čís. 10.451.

— přešla-li při fusi akciových společností na novou společnost veškerá práva a veškeré závazky zaniknuvší společnosti, přešlo na novou společnost i její nájemní právo čís. 10.986.

— akciové společnosti a její práva ze směnky čís. 11.167.

— akciové společnosti; nemá v zápětí okamžitý výmaz firmy z obchodního rejstříku; vedlejší závody čís. 11.288.

— žádáno-li o výmaz tuzemské filiálky z obchodního rejstříku na základě prohlášení representace hlavního cizozemského závodu, poněvadž tuzemská filiálka již před léty svůj provoz úplně zastavila a veškeré její obchody byly převzaty tuzemskou bankou, nejde o fusi dvou akciových společností a o universální sukcesi, nýbrž o sukcesi singulární; věřitelé předchůdkyně jsou dostatečně chráněni předpisem § 1409 obč. zák. a není třeba, by jejich zájmy byly chráněny ještě zvláštním opatřením, najmě podle článků 245 a 247 obch. zák. a čl. 1 cís. nař. čís. 114/1873 ř. zák., jichž tu nelze použíti ani obdobně čís. 12.475.

Fušerství: »lékařské umění« ve smyslu § 343 tr. zák.: pojem; ortopedické úkony masérovy čís. 9903.

Fysické rozdělení viz společenství statků.

Garancie viz rukojemství.

Garáž: zneužívání jí viz ochrana nájemců.

Generální doložka viz soutěž nekalá.

— **plná moc:** veřejné obchodní společnosti viz společnost veřejná.

— **zastupitelství pojišťovny** viz pojišťovna.

Geometr viz hranice.

Gremium obchodních jednatelů viz společenstvo živnostenské.

Hajný: ve státních lesích, který má denní, týdenní nebo měsíční plat, není vyňat z ochrany zákona o osmihodinné pracovní době čís. 12.996.

Harrachovští zřízenci: výklad pensijního normálu čís. 9122, 9124, 10.917, 11.844.

Havarie viz pojištění proti škodám.

Hereditas jacens viz ochrana nájemců, pozůstalost.

Herní právo viz los.

Heslo vkladní knížky viz knížka vkladní.

Hlasovací právo ve vyrovnání viz vyrovnání.

— přivalné hromadě společnosti s r. o. viz společnost s r. o.

Hlídač soukromé hlídací a zamykací společnosti; pokud spadá pod § 12 (2) zák. čís. 91/1918 čís. 9893; — noční hlídač továrního podniku čís. 12.422.

Hluboká orba viz pozemková reforma (náhradový zákon).

Hluboký rozvrat manželství viz rozluka, rozvod manželství.

Hlučínsko: výmaz zástavního práva knihovně zajištěného čís. 8932.

— nelze přihlédnouti ke zhodnocení podle říšskoněmeckého práva čís. 8932.

— nabytí práva k rybolovu; pruské právo o rybolovu čís. 9540.

Hmotné odevzdání viz převod vlastnictví, zástavní právo.

— **řízení sporu** viz řízení sporu.

Hnojení animální, strojené viz pozemková reforma (náhradový zákon).

Hodina policejní viz policejní hodina.

Hodnocení důkazů viz důkaz.

Hodnota čistá nemovitosti viz dávka z přírůstku hodnoty nemovitosti.

— **obecná** viz cena obecná, dávka z přírůstku hodnoty nemovitosti.

— **předmětu sporu** viz ocenění.

— **zcizovací** viz dávka z přírůstku hodnoty nemovitosti.

Holografní závěť viz pořízení poslední.

Honec: použití za honce chlapce, jemuž ještě nebylo čtrnáct let; ručení nájemce honitby čís. 11.201.

Honitba: v Čechách: honební společenstvo jest v mezích své působnosti oprávněno samostatně jednati, také se zavazovati a jest tudíž v oboru své působnosti procesně způsobilým čís. 12.405.

— honební společenstvo v Čechách má procesní způsobilost a jest oprávněno zakročiti o prozatímní opatření čís. 13.079.

— pokud není ohrožen nárok honebního společenstva na zabezpečení pronajatého práva myslivosti proti jeho znehodnocení vykořisťováním čís. 13.079.

— tím, že nájemce přenechal provozování třetí osobě jako hostu, nepřestal býti nájemcem a pánem honitby a oprávněným dáti za předpokladu **§ 40 honeb. zák.** usmrtiti psy honicí čís. 9764.

— **zrušovací stížnost** podle § 46 zák. čís. 49/1866 z. zák. pro Čechy jen pro nedostatek formálních náležitostí při postupu a výroku smluvčího soudu, předepsaných v § 46 zák. čís. 9874, 11.824.

— nepřípustna co do výroku, že a jaká náhrada se má dáti; jest porušením zásad § 46 zák., jednal-li smluvčí soud a rozhodl, že se jednomu z účastníků nedostávalo právní osobnosti čís. 9874.

— zrušovací stížnost přípustná i proti výroku smluvčího soudu, jímž byl nárok na náhradu škody zamítnut čís. 10.263.

— zrušovací stížnost jest přípustná i proti výroku smluvčího soudu, jímž byl nárok na náhradu škody zamítnut čís. 12.181.

— otázka, zda škoda nastala při výkonu honitby, jest otázkou věcné opodstatněnosti nároku čís. 11.824.

— smluvčí soud jest povolán i k tomu, by určil, zda se má dáti náhrada a jaká čís. 11.824.

— ten, kdo nebyl v rozhodčím nálezu uveden jako strana, není oprávněn ke zrušovací stížnosti, třebas byl volán k jednání před rozhodčím soudem a se ho i súčastnil čís. 10.561.

— řízení: smluvčí soud, skončiv jednání, ale ve věci nerozhodnuv, může za účelem rozhodnutí znovu jednati a pak vydati nález čís. 10.092.
— při stanovení škody lze kromě výsledků místního ohledání přihlížeti i k údajům stran čís. 10.092.
— předpokladem rozhodování smluvčího soudu o škodě proti honebnímu společenstvu jest, že smluvčí soud jedná a rozhoduje o škodě na pozemcích, patřících k společenstevní honitbě, k nimž nepatří pozemky trvale a dokonale ohražené čís. 10.092.
— pokud bylo vyhověno ustanovení § 46 zák. ohledně důvěrníků čís. 10.092.
— za důvěrníka strany rozepře nelze stanoviti stranu samu neb jejího člena; lhostejno, že takový důvěrník nebyl druhou stranou odmítnut čís. 10.263.
— o návrhu, zda žaloba jest důvodem po právu, mají rozhodovati všichni členové rozhodčího soudu, nikoliv jen vrchní rozsudí čís. 10.263.
— ke smíru lze vyzvati jen strany, vedoucí spor, nikoliv důvěrníky; nestalo-li se tak, nestal se pokus o smír ve smyslu § 46 zák. čís. 10.263.
— pokud nález smluvčího soudu jest zmatečný, nebyli-li důvěrníci vystupující při smluvčím soudě za žalované společenstvo jmenováni společenstvem čís. 12.181.
— nebylo-li při obsazení smluvčího soudu, pokud jde o důvěrníky za honební společenstvo, zachováno ustanovení § 46 čes. hon. zák., lze to uplatniti zrušovací stížností čís. 12.181.
— není nezákonnosti, že byli ve vyrozumění vrchního rozhodčího o důvěrnících, jež on sám určil, uvedeni čtyři rozhodčí, ale nebylo uvedeno, kteří dva z nich jsou stanovení pro jednání o určité škodě čís. 11.480.
— není nezákonností, že obsílka k jednání smluvčího soudu nebyla doručena majitelům honitby k vlastním rukám; vyrozumění o jednání smluvčího soudu, řízené na manžela patrně také jako na zástupce jeho manželky, platí i za vyrozumění jí samé čís. 11.480.
— není nezákonností, že soud neshledal porušení předpisů § 46 honeb. zák. v tom, že smluvčí soud zahájil jednání o škodě, ač se poškozený před tím neucházel o náhradu škody u majitele honitby, pokud se týče nebyl s ní zamítnut čís. 11.480.
— není nezákonností, zrušily-li nižší soudy nález smluvčího soudu ve výroku o útratách, ježto smluvčí soud, učiniv jej, překročil svou pravomoc čís. 12.357.
— výrok smluvčího soudu není neúplným proto, že nebylo v něm uvedeno, v čem byla škoda shledána a jak byla škoda odhadována čís. 11.480.
— má-li býti rozhodčí výrok podle § 46 českého honebního zákona exekučním titulem (§ 1 čís. 16 ex. ř.), musí jeho právní moc a vykonatelnost býti potvrzena všemi rozhodci podle druhého odstavce § 54 ex. ř. čís. 12.802.
— **na Moravě:** na předsedovi obecního honebního výboru (na jeho dědicích) nelze se domáhati na soudě vydání toho, co mu bylo zaplaceno na pachtovném z honitby čís. 8746.
— vznikla-li škoda, způsobená zvěří v ohražené zahradě, ze zavinění třetích osob, netřeba se domáhati náhrady škody podle § 74 mor. hon. zák. nejdříve na majitelích honitby před rozhodčím soudem podle § 78 mor. hon. zák. čís. 11.488.
— ustanovení § 71 mor. hon. zák. vztahuje se na škody, způsobené lovci samými, nikoliv na škodu způsobenou zvěří, pokud nejde o zvěř uniknuvší z obory čís. 11.488.
— **ve Slezsku:** podle honebního zákona ze dne 13. ledna 1903, čís. 42 z. zák., není rozhodčí soud povolán, by rozhodoval o škodě způsobené na ovocné školce, byla-li školka ohrazena způsobem uvedeným v § 8 písm. c); lhostejno, že nebyla vznesena námitka nepříslušnosti rozhodčího soudu čís. 10.111.
— **malým honebním zákonem** ze dne 25. června 1929, čís. 98 sb. z. a n., byl výkon myslivosti v zájmu nutné ochrany zvěře a v zájmu racionelního provozování myslivosti nově upraven, ale výkon honebního práva nebyl jím znemožněn; pro vydání onoho zákona nelze se domáhati bezúčinnosti smlouvy o pachtu honitby čís. 11.644.

Honorář autorský viz smlouva nakladatelská.
Hornické závodní a revírní rady viz závodní a revírní rady.
Horník: pokud jest jeho byt, jenž jest zřízen při podniku, bytem naturálním; pokud k jeho vyklizení není třeba souhlasu dobročinné komise ve smyslu zákona ze dne 25. února 1920 čís. 144 sb. z. a n. a nařízení ze dne 13. července 1920, čís. 434 sb. z. a n. čís. 11.344.
Hory: pokladny bratrské viz tamže.
— náhrady škody z důvodu, že bylo stavbou vodovodu zasaženo do kutacích práv a znemožněno další kutání a dolování, jest se domáhati pořadem práva čís. 10.254.
— povinnosti závodního na dole čís. 10.291.
— těžařstvo jest právnickou osobou po rozumu § 26 obč. zák.; jen ono ručí za závazky, jež podstoupilo proti třetím osobám, nikoliv jednotliví spolutěžaři; teprve, kdyby byl účtovaný peníz předepsán ve formě příplatků jednotlivým těžařům podle poměru jejich podílů, byl by těžař povinen zaplatiti příplatky na něho připadající čís. 10.688.
— k dolovým polím lze zříditi služebnost rubání uhlí čís. 11.119.
— závazek k náhradě škody podle § 364 a) obč. zák. stihá jen toho podnikatele, jenž způsobil škodu svým dolováním; převzetí toho závazku podle § 1409 obč. zák. čís. 11.149.
— byla-li dolováním zasažena spodní voda, nebylo zasaženo po rozumu §§ 364 a 364 c) obč. zák. (§ 170 horn. zák.) do majetku majitele studní; povinnosti horního podniku; nárok na náhradu škody majitele studní, jichž zřízením bylo vyhověno předpisům požárního policejního řádu, ale jež nebyly zřízeny se svolením stavebního úřadu čís. 11.253.
— měrné z dolových měr požívá přednostního zástavního práva na hornich nemovitostech, jichž se týče; zjištění, zda se účtované měrné týká prodaných měr a přebytků dolových čís. 9169.
Hospodářská krise a zrušení spoluvlastnictví čís. 11.527.
— **nemožnost** viz nemožnost plnění.
— **správa obce:** ručení obecních činovníků viz pořad práva (obec.)
— jinak viz obec.
Hospodářské budovy viz pozemková reforma (náhradový zákon).
— **okresní záložny** (zák. čís. 128/1924) viz pořad práva (okres).
— **společenstvo** viz společenstvo.
— **stroje** (§ 4 zák. čl. XXV:1900) viz malorolník.
Hospodářství finanční obce: ručení obecních činovníků viz pořad práva (obec).
— jinak viz obec.
Hospodyňské práce za strýce: pokud přísluší za ně odměna čís. 10.066.
Hostinská živnost viz živnost hostinská.
Hostinský: ručení jeho podle § 970 obč. zák. viz smlouva schovací.
— pokud provozuje obchody čís. 9815.
Hotel: pokud jde o škodlivé užívání hotelu pachtýřem, vyjednával-li s třetí osobou o předání provozu čís. 8785.
— nájemní smlouva uzavřená na delší dobu o hotelovém pokoji bez povolení ministerstva průmyslu, obchodu a živnosti jest neplatná; nemůže býti pod záštitou zákona o ochraně nájemců čís. 11.803.
Hotelier: ručení jeho podle § 970 obč. zák. viz smlouva schovací.
Hra a sázka: losy viz tamže.
— složení ujednané sázkové ceny (§ 1271 obč. zák.) nelze spatřovati v tom, že byla uložena záruční listina za všechny závazky, jež by ukladateli vzešly z uzavřených jím peněžních sázek vůbec čís. 11.215.
— poskytnutí úvěru k provozování bookmakerské živnosti není neplatné čís. 11.796.

— obchod diferenční může býti zahalen zevní formou obchodu premiového čís. 13.086.

Hrabání listí v cizím lese: použitelnost ustanovení patentu čís. 130/1853 ř. zák. čís. 11.356.

Hrací automat viz automat.

Hranice: zjištění platnosti (neplatnosti) právního poměru vyplývajícího z úmluvy jest předurčující povahy pro druhou část žalobní prosby, pro platnost (neplatnost) hranic čís. 10.283.

— pokud se nelze domáhati v nesporném řízení úpravy hranic, dohodly-li se strany, že uznávají za správné hranice, které vyměří evidenční geometr čís. 10.458.

Hraniční stoka: pokud lze se domáhati jejího vyčištění pořadem práva; spoluvlastník jest oprávněn domáhati se na druhém spoluvlastníku vyčištění společné stoky čís. 12.252.

Hrobka rodinná viz hřbitov.

Hromada valná viz společenstvo, společnost.

Hromadění exekučních návrhů viz exekuce (§ 14 ex. ř.).

— **knihovních žádostí** viz knihovní řád (§ 86).

— **žalobních nároků** viz sloučení žalob.

Hromadná věc: jest jí souhrn několika jednotlivých věcí, jenž se považuje za věc jedinou a bývá označován společným jménem, nikoli však, šlo-li o předměty různého druhu, jež byly v (hotelovém) inventáři podrobně vyjmenovány a jednotlivě označeny čís. 10.719.

Hrubá nedbalost viz náhrada škody.

Hrubý nevděk viz dar.

Hřbitov: pořad práva viz tamže (kultus).

— na ploše rodinné hrobky na obecním hřbitově nelze nabýti soukromých práv vlastnických neb užívacích (požívacích), nýbrž jen užívacího práva k účelům a v mezích hřbitovního řádu; ochrany tohoto práva nelze se domáhati pořadem práva čís. 10.379.

Hudebník viz příslušnost živnostenského soudu.

Hyperocha viz pozemková reforma (náhradový zákon).

Hypoteční list viz zástavní právo.

Hypoteka: a vnucená dražba nemovitosti viz dražba vnucená nemovitosti.

— — kvitance výmazná viz tamže.

— — postup přednosti viz tamže.

— — žaloba hypotekární viz tamže.

— — neknihovní postupník není oprávněn k žalobě podle § 37 ex. ř. čís. 9809.

— — oprávnění poskytnuté § 38 cís. nař. čís. 69/1916 vlastníku nemovitostí zatížených zástavním právem, není podrobeno exekuci čís. 10.218.

— — na osobním dlužníku lze se domáhati zaplacení celého dluhu, třebas část jeho dluhu byla zajištěna hypotekárním závazkem třetích osob čís. 10.475.

— — hypotekární pohledávku lze postoupiti s plným právním účinkem jen knihovním postupem čís. 11.932 plen. rozh.

— — byla-li knihovně zajištěna jen část pohledávky, slouží hypoteka podle účelu knihovního zajištění, podle povahy věci a podle předpokládané vůle stran k zajištění posledních splátek do výše knihovně zajištěné části pohledávky a jsou částkou přikázanou věřiteli po exekučním prodeji nemovitosti zapravený poslední splátky částečně zajištěné pohledávky, třebaže nebyly ještě splatné; ustanovení § 1416 obč. zák. tu nedopadá čís. 12.362.

— — jinak viz zástavní právo.

— **kauční:** pokud k nabytí exekučního zástavního práva na pohledávce kryté úvěrní hypotekou jest třeba knihovního vkladu čís. 11.014.

— — pokud pod § 12 (1) vyr. ř. spadá i soudcovské zástavní právo, jehož bylo nabyto v posledních šedesáti dnech před zahájením vyrovnacího řízení v rámci a v pořadí zástavního práva z kauční listiny zaznamenaného v době delší šedesáti dnů před zahájením vyrovnacího řízení čís. 11.021.

— — byla-li při zápůjčkách sjednána a zajištěna jistota za všechny vedlejší platy, jež by nepožívaly stejného zákonného zástavního práva s jistinou, obzvláště i za všechny úroky a úroky z prodlení, lze se domáhati hypotekární žalobou i vyšších úroků než knihovně zajištěných, náležely-li vyšší úroky podle obsahu dlužních úpisů a z nich patrného úmyslu stran k vedlejším platům čís. 12.684.

— — při rozvrhu: k osvědčení, že v rámci úvěrové hypoteky vznikla pohledávka, nestačí ani ověřený výpis z věřitelových knih předložený při rozvrhovém roku; nelze-li dosáhnouti souhlasu všech účastníků, odkázaných na dosud nevyčerpanou část úvěru, k jejímu vydání vymáhajícímu věřiteli, jest prokázati její jsoucnost rozsudkem čís. 10.772

— — tam, kde zástavní kaučí poměr přestal rozvrhem, jak jest tomu u pohledávek za vedlejší poplatky a útraty, které jsou zajištěné kaučí hypotekou vedle hlavní hypoteky, které se z nejvyššího podání dostává úhrady ať hotové nebo převzetím, jest účtovati při rozvrhu všechny vedlejší poplatky kryté kauci; ustanovení § 224 ex. ř. nevylučuje tu platnost předpisu § 210 ex. ř. čís. 11.380.

— — nárok na částku uloženou podle § 224 ex. ř. může býti opřen jen o nároky, které vznikly po rozvrhovém roku čís. 11.380.

— — i úvěrové pohledávky mohou býti vydražitelem převzaty započtením na nejvyšší podání, avšak jen co do jejich částí, o nichž bylo v přihlášce nebo při rozvrhovém roku prokázáno neb osvědčeno, že již vznikly; část, u nichž vznik nebyl prokázán neb osvědčen, jest složiti hotově; uložená část bude pak vydána oprávněnému, až bude její vznik prokázán neb osvědčen, po případě až a pokud nevyčerpaná úvěrová pohledávka bude vyčerpána čís. 11.507.

— — byla-li pohledávka, krytá kaučí hypotekou, přikázána, ač jest ve sporu, k hotovému zaplacení, aniž tomu bylo dlužníkem nebo zadnějšími hypotekárními věřiteli odporováno, nabyl tento příkaz pravomoci; nebylo-li uložení na úrok (neprávem) provedeno ohledně jistinné pohledávky, nemůže to býti na újmu oprávněnému nároku věřitele, aby na úrok byla uložena částka, připadající z nejvyššího podání na kauci pro další vedlejší závazky, není-li jejich výše dosud určitelná, poněvadž není dosud ukončen spor o jistinnou pohledávku čís. 12.198.

— — poznamenáno-li na žádost knihovního věřitele při jeho úvěrových hypotekách, že jsou vyčerpány určitými vykonatelnými pohledávkami, nemůže knihovní věřitel při rozvrhu účtovati v rámci úvěrových pohledávek jiné pohledávky a pro vykonatelné, v poznámce uvedené pohledávky uplatňovati své právo na uspokojení v pořadí poznámky o zahájení dražebního řízení čís. 11.049.

— — pro vedlejší závazky: knihovně nevložené úroky z knihovně zajištěné jistoty mohou býti uhraženy z nejvyššího podání jen v rámci jistoty pro vedlejší závazky čís. 11.303.

— — třebaže zamýšlená zápůjčka z úvěrního poměru zajištěného úvěrní hypotekou nebyla uskutečněna, má úvěrní věřitel nárok, by mu byly podle prvního odstavce § 224 ex. ř. přikázány náklady spojené se vkladem a výmazem úvěrní hypoteky; není-li výše nákladů na výmaz hypoteky dosud známa, nelze přikázati přihlášené částky k hotovému zaplacení, nýbrž jen uložením na úrok čís. 12.872.

— — bylo-li vtěleno zástavní právo pro úroky a pro úroky z úroků určité výše a kromě toho zástavní právo pro vedlejší závazky do určité výše, není závady, by nebyly přikázány jednak úroky za tři léta od udělení příklepu zpět počítaje a úroky z prodlení za tuto dobu a kromě toho

zvláště starší než tříleté úroky s úroky z prodlení, pokud mají krytí v zapsané kauci pro vedlejší závazky čís. 11.624.

— — nebylo-li nejpozději při rozvrhovém roku prokázáno, že se kauce pro vedlejší závazky vztahuje i na starší než tříleté úroky a na interkalární úroky za dobu po příklepu, nelze je přikázati v knihovním pořadí čís. 12.765.

— — nárok na náhradu poplatku a útrat za vklad a za výmaz úvěrní hypoteky spadá pod ustanovení prvního, nikoliv druhého odstavce § 224 ex. ř. čís. 12.872.

— — »úvěrové provise«, jmenovitě při úvěrní hypotece, nepožívají stejného pořadí s jistinou a nemohou ani býti přikázány v knihovním pořadí jako samostatné pohledávky; pokud je lze přikázati v rámci jistoty pro vedlejší závazky čís. 13.021.

— **simultanní:** simultanní zástavní věřitel jest oprávněn propustiti kteroukoliv zástavu ze závazku, a to i za exekuce, třebas jsou tu zadnější věřitelé a jejich práva, najmě jejich případný náhradní nárok byl by tím ohrožen čís. 11.754.

— — uvedl-li vymáhající věřitel v návrhu o **vklad** zástavního práva u knihovního soudu vedlejší vkladby, žádaje o povolení poznámky, »až dojde prvopis«, že prvopis exekučního titulu bude zaslán knihovním soudem hlavní vkladby, měl knihovní soud vedlejší vkladby, byv zprávou listovního upozorněn na závadu knihovního stavu vzniklou nedojitím prvopisu listiny, učiniti vhodné opatření, by závada byla odstraněna; nestalo-li se tak, nemělo to v zápětí, že poznámka s dodatkem »až dojde prvopis« musela býti po nějaké době vymazána čís. 13.148.

— — **§ 222 ex. ř.:** předpis není velící povahy, nýbrž dovoluje odchylku dohodou; souhlasu vydražitelů ostatních v téže exekuci prodávaných nemovitostí aneb pozdějších knihovních věřitelů není k této dohodě třeba čís. 10.491.

— — předpisu § 222 ex. ř. nelze použíti, vedl-li vymáhající věřitel pro tutéž pohledávku exekuci na movitosti a může-li snad dojíti v této exekuci částečného uspokojení čís. 10.778.

— — věřitel, jehož pohledávka jest zajištěna zástavním právem na celé nemovitosti, jest oprávněn požadovati zaplacení celé pohledávky, i když byl prodán jen ideální podíl nemovitosti čís. 10.540.

— — zástavní věřitel, jehož hypotekární pohledávka vázne na celé nemovitosti více spoluvlastníků může požadovati zaplacení celé své pohledávky z dražebního výtěžku za ideální díl nemovitosti, jenž byl zvášť odděleně dražbou prodán; lhostejno, zda spoluvlastníci byli odsouzeni k solidárnímu zaplacení oné pohledávky, čili nic čís. 11.313.

— — nadzástavní věřitel, jehož pohledávka vázne nejen na hypotekární pohledávce, nýbrž i na jiných knihovních právech na téže nemovitosti, jest oprávněn požadovati uspokojení i jen z hypotekární pohledávky; učinil-li tak, nemá místa poměrné přikázání čís. 10.467.

— — **odst. 2:** rovnoměrné uspokojení věřitelů ze všech vložek předpokládá podle § 222/2 ex. ř. jen, by byly vydraženy všechny nemovitosti, na nichž vázne simultanně hypotekární pohledávka, nevyžaduje se však, by se tak stalo u téhož soudu a společně, aniž aby všechny simultanně zavázané nemovitosti patřily témuž vlastníku čís. 11.198.

— — **odst. 3:** pokud náhradní nárok podle § 222/3 ex. ř. nemá místa, byla-li pohledávka, váznoucí simultanně na více nemovitostech, rozdělena a na prodané nemovitosti ponecháno zástavní právo pro část jeho na hypotece jedné čís. 9292.

— — použití § 222/3 ex. ř. nepředpokládá, by zadní věřitel, jenž obdržel méně, ježto simultanní věřitel byl uspokojen jen z jedné vložky, byl zajištěn zástavním právem v ostatních vložkách, aniž, aby v nich byl pro něho vložen náhradní nárok čís. 11.198.

— — použití § 222/3 ex. ř. předpokládá, že byl náhradní nárok vznesen již při rozvrhovém roku čís. 11.259.

— — **odst. 4:** přiznání náhradního nároku podle § 222 ex. ř. předpokládá, že pohledávka věřitele nepoměrně uspokojeného z dražebního výtěžku v čase dražby ještě vázne na neprodaných nemovitostech čís. 8808.

— — třebas knihovní věřitel opomenul při rozvrhovém roku uplatniti náhradní nárok, nepozbyl práva, domáhati se pro pohledávku, pokud s ní vyšel na prázdno, uspokojení exekucí na postižní nárok dlužníkův proti jeho spoludlužníkům čís. 9666.

— — pokud výše náhradního nároku podle § 222/4 ex. ř. jest škodou ve smyslu § 13 odp. ř. čís. 9781.

— — zůstalo-li několik ze simultanně zavazených knihovních vložek nevydraženo, může sice zadnější oprávněný požadovati vklad náhradního nároku v kterékoliv nevydražené vložce, ale jen podle poměru vytčeného v druhém odstavci § 222 ex. ř. čís. 9801.

— — rozvrhové usnesení, určující náhradní nárok podle § 222/4 ex. ř., není exekučním titulem, na jehož základě by mohl věřitel vésti přímo exekuci na nemovitost zatíženou náhradním nárokem; nebyla-li původní pohledávka vykonatelnou, není vykonatelným ani náhradní nárok čís. 10.946.

— — exekuční soud nečiní rozhodnutí ve smyslu § 222/4 ex. ř. z úřadu; návrh na určení náhradního nároku musí býti učiněn před vydáním rozvrhového usnesení čís. 10.540.

— — správce podstaty v úpadku majitele exekučně prodané nemovitosti (§ 119 konk. ř.) není oprávněn k návrhu podle § 222/4 ex. ř.; náhradní nárok podle § 222/3 a 4 ex. ř. nepřísluší ani dlužníku (úpadci) ani jeho věřitelům, nemajícím právo na oddělené uspokojení z nemovitosti prodané v úpadku čís. 11.094.

— — byl-li na spoluvlastnickém podílu vydražené nemovitosti přiznán náhradní nárok ve smyslu § 222 ex. ř., lze se domáhati výmazu zástavního práva pro pohledávky, za něž byl přiznán náhradní nárok; k výmazu zástavního práva pro uspokojenou pohledávku na neprodaných podílech nemovitostí stačí právoplatné rozvrhové usnesení čís. 8825.

— — tím, že hypotekární věřitel účtoval celou svou pohledávku k rozvrhu jedné ze spoluzavázaných nemovitostí, nevzdal se o sobě oprávnění požadovati uspokojení z ostatních pro jeho pohledávku simultanně zatížených nemovitostí čís. 12.093.

— **vlastnická** (§§ 469—470, 1446 obč. zák.): zbytek částečné vymazané hypotekární pohledávky předchází nové pohledávce, vložené podle § 469, nový doslov, obč. zák. na místě vymazané části původní pohledávky, jen na venek (proti zadnějším věřitelům) mají původní a nová pohledávka stejné pořadí čís. 8909.

— — »nová pohledávka« ve smyslu § 469 obč. zák. čís. 9038.

— — dal-li dlužník (vlastník nemovitosti) souhlas k postupu knihovní pohledávky již zaplacené, ale dosud nevymazané, nemůže namítati její zánik; zákaz § 469 a) obč. zák. platí jen v poměru smluvních stran čís. 9218.

— — nabyl-li hypotekární věřitel napotom vlastnictví k zavázané nemovitosti, mohlo, nebyla-li pohledávka zapravena, býti na ní zřízeno smluvně nebo vnuceně nadzástavní právo; zanikla-li však pohledávka sloučením, mohlo býti na zaniklé pohledávce nabyto v důvěře v pozemkovou knihu smluvního, nikoliv však exekučního nadzástavního práva; pokud jest následkem nepodání odporu (§ 213 ex. ř.) předpokládati, že nadzástavní věřitel, nabývaje nadzástavního práva, jednal v důvěře ve veřejné knihy čís. 9829.

— — nebylo-li zástavní právo uvolněné zaplacením převedeno na jinou pohledávku, nemá knihovní věřitel nárok na uspokojení této pohledávky z exekučně prodané nemovitosti; k účinnosti úmluvy o přenesení pořadí

proti třetím osobám jest třeba knihovního zápisu; byla-li přes to v rozvrhovém řízení uspokojena jiná pohledávka zástavního věřitele, jest zadnější knihovní věřitel oprávněn domáhati se na něm vydání příslušné částky, třebas podal odporovou žalobu opozděně a třebas rozvrhové usnesení nabylo právní moci čís. 11.548.

— — oprávnění dlužníka jako vlastníka hypoteky převésti na základě kvitance zástavní právo na jinou pohledávku, nelze postihnouti exekuci čís. 11.641.

— — ochrana bezelstného nabyvatele podle druhého odstavce § 916 obč. zák. vztahuje se i na případ nabytí exekucí, najmě i na případ, kde pohledávka, založená jen na oko, byla bezelstně třetí osobě exekučně přikázána čís. 12.484.

— — tím, že správce konkursní podstaty pohledávku hypotekárního věřitele vykoupil podle § 120 konk. ř., došlo k utvoření jakéhosi způsobu vlastnické hypoteky a byl správce konkursní podstaty oprávněn převésti tuto pohledávku dále podle § 469 obč. zák. čís. 12.847.

— — ustanovení § 469 obč. zák., že nestačí ke zrušeni hypoteky zánik dluhu o sobě, a že jest hypotekární statek tak dlouho zavázán, až jest dluh vymazán z pozemkové knihy, neplatí při exekučním zástavním právu; exekuční zástavní právo trvá jen dotud, dokud to odpovídá skutkovému stavu, bez ohledu na stav knihovní čís. 12.854.

Hypotekární žaloba: poznámka viz knihovní poznámka.

— ocenění viz ocenění podle § 57 j. n.

— příslušnost podle §§ 81, 91 j. n. viz tamže.

— jinak viz žaloba hypotekární.

Chikána viz náhrada škody podle § 1295 odst. 2 obč. zák.

Chodník: ručení majitele domu viz náhrada škody (různé).

— obec v Čechách jest oprávněna, ukládati majitelům domů, by udržovali a čistili veřejný statek; ustanovení policejního řádu, ukládající majitelům domů, by udržovali a čistili chodníky, bylo vydáno v mezích platných zákonů čís. 12.318.

— jde o poměr veřejnoprávní, zřídila-li jej obec v Čechách podle stavebního protokolu před domem vlastníkovým na náklad stavebníkův; v takovém případě jest stavebník sproštěn povinnosti chodník udržovati a obci předati, ba není ani oprávněn udržovati chodník zřízený obcí čís. 11.529.

— předpokladem nároku obce v Čechách proti majiteli nemovitosti na náhradu nákladu na zřízení chodníku podél nemovitosti jest pravoplatný příkaz příslušného správního úřadu ke zřízení chodníku vykonatelný proti žalovanému čís. 12.282.

— chodník, který přešel do vlastnictví pražské obce podle § 97, třetí odstavec, stavebního řádu pro Prahu, jest součástí ulice a součástí veřejného statku, určeného k všeobecnému užívání; nárok na náhradu škody ze zanedbání povinnosti obce, udržovati takový chodník v dobrém stavu, nepatří na pořad práva čís. 12.803.

— rozhodnutí o převzetí chodníku do udržování obce patří do její působnosti samosprávné podle § 101 mor. stav. řádu a soudy jsou tímto jejím rozhodnutím vázány, nejsouce vůbec oprávněny přezkoumávati, zda její rozhodnutí jest s hlediska práva hmotného správné, čili nic čís. 12.869.

— obec tím, že se stala vlastnicí chodníku jako veřejného statku, nepřevzala chodník do svého udržování čís. 12.869.

— ustanovení § 101 mor. stav. řádu jest nejen základem zvláštního poměru vlastníka domu k obci, nýbrž i předpisem zákonným, ukládajícím vlastníku domu péči o bezpečnost chodců na chodníku až do jeho převzetí obcí; neudržování chodníku jest protiprávním opomenutím tohoto předpisu stavebního řádu podle § 1294 obč. zák. a zaviněním podle § 1295 obč. zák. čís. 12.869.

— vlastník domu má za předpokladu třetího odstavce § 92 stav. řádu pro Čechy nárok na to, by obec chodník k udržování převzala; udržovací povinnost vlastníka přechází však na obec teprve výslovným odevzdáním a převzetím chodníku, při čemž obci jest vyhraženo převzetí odepříti, zjistí-li v době odevzdání, že chodník nebyl zřízen podle předpisu nebo shledá-li vady v jeho provedení čís. 13.117.

— že obec převzala do vlastního užívání chodník zřízený při domu, nelze vyvozovati ani z povolení obývacího a užívacího, uděleného stavebním úřadem, ani ze zjištění v kolaudačním protokolu, že chodník jest hotov; k převzetí chodníku obce nestačí ani, že se obec stala vlastnicí chodníku jako veřejného statku čís. 13.117.

Choroba duševní viz zbavení svéprávnosti.

Choromyslný: útraty ošetřování viz opatrovanec ústavu choromyslných.

— jinak viz duševní choroba, nesvéprávný, zbavení svéprávnosti.

Chovatel věci viz držba.

— **zvířete** viz náhrada škody podle § 1320 obč. zák.

Chudá strana viz právo chudých.

Chůze viz služebnost pozemková.

Ideální podíl spoluvlastníka viz společenství statků.

Identita věci viz rozepře rozsouzená, rozepře zahájená.

Illikvidnost pohledávky viz započtení.

Imise viz sousedské právo.

Inaedifikace viz nabytí vlastnictví.

Indicie viz půtahy.

Individualisace žaloby podle § 370 obč. zák. řídí se okolnostmi případu čís. 10.422.

Individuelní smlouva viz smlouva kolektivní.

Indosament viz směnka.

Informace viz soutěž nekalá (§§ 10, 16 zák. o nek. s.)

— **nesprávná** viz náhrada škody (§ 1300 obč. zák.).

Informativní výslech stran v řízení rozlukovém čís. 9676.

Inkaso: postup k inkasu viz tamže.

— ručení záložny při dobývání pohledávek svých členů čís. 10.164.

Inkorporované území viz stát československý (zák. čís. 354/1921).

Inserce: omyl o povaze časopisu, v němž se měla státi objednaná inserce, týká se hlavní věci; i mylná pohnutka má vliv na platnost právního jednání, byla-li pro vůli rozhodná; tak jest tomu, nechtěl-li objednatel inserátu odmítnouti inserci proto, že se mylně domníval, že se měla inserce státi v oficielním časopise určitého stavu, s jehož příslušníky měl styky jako velkoobchodník čís. 12.331.

Inspektorát pro zemské dávky viz dávka z přírůstku hodnoty.

Instanční pořad viz pořad stolic.

Interese (§ 368 ex. ř.) čís. 9329.

Intervence: ve sporu, v němž se domáhá právní zástupce odměny za intervence u vlivných činitelů (kromě St. poz. úřadu) ve věci přídělu zbytkového statku, jest řešiti z úřadu otázku, zda ujednání intervencí se nepříčí dobrým mravům čís. 10.412.

Intervence vedlejší: způsobilost k ní úpadce čís. 9358.

— — k žalobě obce proti dočasnému správci školy o uznání neobmezenosti vlastnictví k pozemkům, jež byly přenechány k užívání učitelům, jest oprávněna přistoupiti jako vedlejší intervenientka školní obec čís. 8965.

— — po zahájení rozepře o platnost posledního pořízení jedním z dědiců odkázaných na pořad práva, mohou se ostatní připojiti k němu jako vedlejší intervenienti čís. 11.282.

— — z toho, že vedlejší intervenient nemá právní zájem na vítězství jedné strany, ještě neplyne, že nemá tento zájem na vítězství strany druhé čís. 11.399.

— — není přípustné, by se osoba, zastoupená advokátem, dostavila k ústnímu jednání, k němuž se nedostavila strana, a tam prohlásila, že ke sporu přistupuje jako vedlejší intervenient nedostaviv ší se strany čís. 12.214.

— — manželka nájemce nemá právní zájem na výsledku sporu o vyklizení proti manželi jako žalovanému, uplatňuje-li své vlastní nájemní právo, příslušející jí přímo proti žalujícímu pronajímateli čís. 12.214.

— — **řízení:** samostatný opravný prostředek jest nepřípustným i do rozhodnutí (rekursního) soudu, jímž byla prohlášena i nadále za přípustnou čís. 10.548.

— — strana, jež opověděla rozepři, nemá právo k rekursu proti usnesení soudu, jímž byla vedlejší intervence připuštěna na její straně, má však právo k rekursu, byla-li vedlejší intervence osoby, jíž rozepři opověděla, připuštěna na straně odpůrcově čís. 11.399.

— — dostavil-li se k prvému roku za žalovaného vedlejší intervenient, nelze rozhodnouti o návrhu na vydání rozsudku pro zmeškání, byl-li zároveň podán odpor proti připuštění vedlejší intervence, o němž jest ponechati rozhodnutí senátu; lhostejno, že v době, kdy byl konán první rok, nebylo ještě podání o přístupu doručeno žalovanému, stalo-li se tak proto, že vedlejší intervenient učinil podání v době, kdy již nemohlo býti včas doručeno žalovanému, a to proto, že mezi doručením žaloby žalovanému a prvním rokem neuplynula lhůta stanovená v § 231, prvý odstavec, c. ř. s. čís. 13.028.

— — přidružil-li se společník ku sporu společnosti s r. o.; právní **postavení a práva** jeho čís. 8990.

— — odvolací (dovolací) lhůta běží pro něho ode dne, kdy byl rozsudek doručen straně, k níž přistoupil; lhostejno, že byl rozsudek doručen i jemu čís. 10.244.

— — pokud nemůže vedlejší intervenient pokračovati ve sporu, zůstal-li v klidu nebo byl-li přerušen čís. 11.372.

— — v případě § 20 c. ř. s. nejsou procesní úkony vedlejšího intervenienta závislé na vůli strany; jsou-li v rozporu s procesními úkony strany, platí ty, jež jsou straně na první pohled příznivější čís. 11.372.

— — projevila-li hlavní strana, že se podrobuje rozsudku odvolacího soudu, pozbylo účinnosti dovolání podané vedlejším intervenientem, jenž nebyl stranou ve sporu ani vedlejším intervenientem s právy nerozlučného společníka ve sporu čís. 12.724.

— — **útraty** ve věci hlavní nelze přisouditi proti němu čís. 10.244.

— — nelze přisouditi útraty (dovolací odpovědi) proti vedlejšímu intervenientu, jenž nebyl nerozlučným společníkem strany čís. 11.659.

— — učinila-li hlavní strana prohlášení o bezpředmětnosti dovolání teprve po podání dovolací odpovědi, jest povinna nahraditi odpůrci náklady dovolacího řízení čís. 12.724.

— — nelze přisouditi útraty za dovolací odpověď vedlejšího intervenienta, nebylo-li tu nebezpečí kolise; vedlejší intervenient měl se dohodnouti s hlavní stranou, podavší dovolací odpověď, dříve, než sám dovolací odpověď podal čís. 13.045.

— — **různé:** vedlejší intervenient nemůže se domáhati na straně, k níž byl přistoupil, náhrady škody proto, že hlavní strana uzavřela s odpůrcem smír, leč že by uzavření smíru bylo mělo patrně za účel ho poškoditi čís. 8799.

— — vedlejšímu intervenientu nemůže býti bráněno, by si sporem nezjistil, že jest po právu celá pohledávka, byla-li pro něho zabavena a mu přikázána k vybrání celá, třebas k vydobytí nižší jeho pohledávky čís. 11.372.

Invalidní důchod viz pokladna bratrská.

— **pojištění** viz pojištění sociální.

Invecta et illata viz zástavní právo zákonné.

Inventář pozůstalostní: odhad viz tamže.

— dobrodiní inventáře viz dědic.

— **kdy jest zříditi:** musí býti k návrhu nepom. dědic sepsán i tehdy, nebyl-li nepom. dědic výslovně obmezen na povinný díl, avšak není vyloučeno, že byl ustanovením poslední vůle na povinném dílu zkrácen čís. 10.145.

— **svéprávný** nepom. dědic může se vzdáti zákonného nároku na sepsání inventáře čís. 10.145.

— zletilí fideikomisární substituti mohou se platně vzdáti zřízení pozůstalostního soupisu a zabezpečení substitučního jmění čís. 13.080.

— **řízení:** opatrovníku pozůstalosti, jenž měl vésti jen správu jmění, nemůže pozůstalostní soud dáti příkaz, by podal dědickou přihlášku k pozůstalosti, připadlé k pozůstalosti, již spravoval, a aby navrhl sepsání inventury o oné pozůstalosti čís. 10.060.

— odkazovník a pozůstalostní věřitel mají účast jen za předpokladů § 812 obč. zák.; nejde-li ani o případ § 783 obč. zák., nelze jim přiznati ani oprávnění k rekursu do opatření, jímž nařízen odhad čís. 10.343.

— zřízení jeho musí se státi co nejdříve; tomu nevadí, že se vedou spory o podstatnou část jmění pozůstalosti a o hodnotné pasivum pozůstalosti; souhlasná usnesení nižších soudů, jimiž bylo dědici uloženo, by si sám zřídil inventář, a dána mu k tomu cíli lhůta, jsou v rozporu se zákonem čís. 11.760.

— opatření podle § 43 nesp. říz. přípustným nejen, ukázalo-li se nutným na počátku pozůstalostního řízení, nýbrž i v dalším řízení, třebas nešlo o případ § 44 nesp. říz. čís. 10.514.

— v tom, že plnomocník zletilých dědiců, kteří se přihlásili bezvýjimečně a jimž byla svěřena práva pozůstalosti, objednal o své újmě a přes dohodu pro obchod nové zboží, nelze spatřovati důvod k zapečetění pozůstalosti, ani v tom, že plnomocník provozoval v pozůstalostních místnostech svůj vlastní obchod, aniž v tom, že si dědici svémocně osvojili právo vyhražené jim v § 145 odst. 2 nesp. říz. čís. 10.514.

— při bezvýjimečné dědické přihlášce jest výhradně věcí přihlásivšího se dědice, by udal, co jest pozůstalostním jměním; pozůstalostní soud není ani oprávněn, zkoumati seznání jmění co do jeho úplnosti, tím méně jest oprávněn vydávati příkazy k doplnění seznamu předloženého dědicem čís. 10.514.

— odkazovník není oprávněn súčastniti se zřizování soupisu a odhadu odkázané nemovitosti čís. 11.017.

— **co jest do něho pojati:** nárok z pojistky, uzavřené zůstavitelem ve prospěch třetích osob, nepatří do pozůstalosti, nedožil-li se zůstavitel splatnosti pojistky čís. 9864.

— zařazení zůstavitelova podílu na veřejné obchodní společnosti, jsou-li mezi přihlásivšími se dědici také nezletilci; co jest rozhodným pro vyšetření podílu; ostatní společníci jsou tu účastníky řízení čís. 10.208.

— tvrdila-li většina dědiců při sepisování inventáře, že věci (vkladní knížky) patří do pozůstalosti, musily býti do inventáře pojaty a jest ponechati dědicům, kteří si činí nárok na věci, by spornou otázku vlastnických poměrů řešili sporem čís. 11.890.

— pokud nelze do soupisu zařaditi vkladní knížky a nelze uložiti třetí osobě, by je složila na soudě čís. 9462.

— pozůstalostní jest i jmění, záležející jen z právních nároků, právní nárok zůstavitelův na účastenství na telefonu jest majetkoprávním nárokem patřícím do pozůstalosti čís. 8782.

— odměny připadající na mše přejímatelem stipendia do jeho smrti neodsloužené, jsou dluhy jeho pozůstalosti ve smyslu § 105 nesp. říz. čís. 8863.

— podíl společníka jest do něho pojati podle skutečného majetku společnosti; předložení uzávěrky podle skutečného majetku společnosti; ustanovení § 106/2 nesp. říz. vztahuje se i na společnosti s r. o.; k zřízení likvidační bilance jest především povolána společnost sama, náklady zřízení likvidační bilance postihují pozůstalostní podstatu čís. 10.524.

— zůstavitelův podnik — nejde-li o podnik povahy ryze osobní — jest součástí pozůstalosti, a to tak, že jest předmětem pozůstalosti nejen jako souhrn věcí a práv k němu patřících, nýbrž jako hospodářský organismus a celek vzniklý organickým spojením těchto částí, při čemž jeho obecnou hodnotu spoluurčují i poměry závodu, samy o sobě jinak neocenitelné, jako jméno závodu, jeho pověst a umístění, jakož i okruh zákaznictva čís. 12.420.

— do soupisu bývalého svěřenského majetku nelze pojati nedoplatky daní osobních vůbec, nedoplatky daní reálních pak tehdy, není-li z přihlášky po případě z připojeného k ní výkazu daňových nedoplatků zjevno, zda se přihlášené nedoplatky týkají substituční podstaty, či zda jsou to nedoplatky připadající na svobodný nemovitý majetek zesnulého fiduciáře čís. 12.989.

Inventura a stanovení kupní ceny viz smlouva kupní.

Investice viz pozemková reforma (náhradový zákon).

Inženýr viz obchodní pomocník.

— **civilní:** nelze ho pokládati za obchodníka čís. 10.773.

Isolace domu proti vlhkosti; pokud její nedostatek jest vadou čís. 12.594.

Italie: úmluva s ní čís. 127/1926 sb. z. a n.; v řízení o povolení exekuce na základě rozsudku italských soudů nemůže býti zavedeno tuzemským soudem delibační řízení; stalo-li se tak přece, jest toto řízení i usnesení na jeho základě vydané zmatečné čís. 12.290.

— podle čl. I., 1. úmluvy s Italií čís. 127/1926 sb. z. a n., nemá soud povolující exekuce na základě exekučního titulu vydaného v Italii jen zkoumati, zda věc patřila skutečně na spornou cestu soudní a nikoliv snad před správní úřady, nýbrž musí zkoumati, zda věc směla býti zahájena u italského soudu podle pravidel o příslušnosti platných v tuzemsku čís. 12.884.

Jatky obecní viz obecní jatky.

Jazyk: odnárodňování dítěte viz tamže.

— — přijalal-li německá firma bez námitek fakturu s českou postupní doložkou, aniž žádala o vysvětlení doložky, zavinila vlastní nedbalostí, že se nedověděla o postupu pohledávky čís. 10.008.

— **služební:** čsl. jazyk jako jazyk služební a sestátnění Ústecko-Teplické dráhy čís. 10.311.

— **státní:** v rejstříkových věcech společenstva, jež má sídlo v obvodě okresu, nevykazujícího 20% národnostní menšiny, nelze používati menšinového jazyka čís. 10.904.

— — jméno prokuristky ve státním jazyku jest zapsati s koncovkou, vyznačující ženský rod (-ová) čís. 10.968.

— — pokud neznalost státního jazyka není důvodem pro delegaci podle § 31 j. n. čís. 12.049.

— — je-li hlavní závod společnosti (banky) zapsán v rejstříku obchodních společností jazykem státním, nelze společnost čítati k příslušníkům jazyka menšiny jazykové; nezáleží na tom, jakým jazykem jest zapsán odštěpný závod společnosti, jenž vystupuje ve sporu čís. 11.778.

— — určuje-li se soudní příslušnost pro žalobu na akciovou společnost podle zvláštního závodu, jest spor zmístněn příslušností podle vedlejšího závodu a soud tohoto závodu jest oprávněn za podmínek § 18 jaz. nař. přijímati podání v jazyku národnostní menšiny čís. 11.924.

— — cizozemská společnost nepožívá práv § 2 jaz. zák.; lhostejno, že její někteří společníci jsou tuzemskými státními příslušníky čís. 8728.

— — cizozemcům nepříslušejí výsady jazykových menšin; lhostejno, že cizozemci bylo dohlédacími správními úřady v jiných právních věcech přiznáno menšinové jazykové právo čís. 9854.

— — cizozemcům nepříslušejí výsady jazykových menšin čís. 12.126.

— — ředitelství cizozemské akciové pojišťovací společnosti, jež jest zapsáno v tuzemském obchodním rejstříku též jazykem státním, nelze přiznati právo menšinového jazyka čís. 13.002.

— — bylo-li rozhodnutí prvého soudu napadeno odpůrcem jen z důvodů věcných, nemůže se rekursní soud zabývati podáním u prvého soudu po stránce jazykové čís. 9141.

— — nezachování jazykových předpisů soudem, zejména § 2 jaz. zák. a §§ 4 a 36 jaz. nař. není důvodem, z něhož by bylo lze odmítnouti návrh na vynesení rozsudku pro zmeškání čís. 11.879.

— — jazykové nařízení nevybočilo předpisem čl. 4 (3) z mezí jazykového zákona čís. 8728.

— — pokud jsou soudy vázány rozhodnutím dohlédacích úřadů o použití jazyka při soudech; usnesení soudu, odmítající podání podle čl. 4 jaz. nař. není rozhodnutím sporu o užití jazyka podle § 7 jaz. zák.; správní úřad, rozhodující spor o užití jazyka, není oprávněn zrušiti usnesení soudu, odmítající podání podle čl. 4 (3) jaz. nař.; »náprava« ve smyslu čl. 96 (3) jaz. nař. není možna, když bylo před rozhodnutím jazykového sporu podání odmítnuto pravoplatným usnesením čís. 8924.

— — vyslovil-li nejvyšší soud, že jde o věc soudního rozhodování, není vázán opačným názorem soudní správy a není orgánu, který by mohl tento spor rozhodovati způsobem pro nejvyšší soud závazným čís. 9498.

— — přijme-li soud za sporu podání jazykově vadné za podklad dalšího jednání, neodmítnuv je podle čl. 4 (3) jaz nař.; opravný prostředek druhé strany; stalo-li se přijetí podání na soud pravoplatným, nemohlo býti dodatečně odmítnuto ani podle čl. 4 (3) jaz nař., ani podle předpisů c. ř. s. čís. 9786.

— — odmítl-li odvolací soud odvolání podle čl. 4 (3) jaz nař., může býti odmítací usnesení zrušeno jen nadřízeným soudem, nikoliv dohlédacím úřadem správním; odpůrci odvolatelovu příslušelo by právo stížnosti do neodmítnutí odvolání k nadřízenému soudu pro jazykovou závadu, pokud to procesní právo dovoluje čís. 9972.

— — pokud jsou rozhodnutí presidií soudů a řádných soudů v jazykové otázce rázu autoritativního či prejudicielního. Dodatek VI. k ročníku 1931.

— — do usnesení soudu, jímž byla žaloba, podaná v menšinovém jazyku odmítnuta, ježto není podmínek pro použití menšinového jazyka, lze podati rekurs pořadem soudním čís. 11.924.

— — dotaz předsedův po vyvolání věci při odvolacím líčení po národnosti strany jest klásti na roveň vyžádání si ústního prohlášení strany podle čl. 16 (2) jaz nař.; odvolání již k soudu přijaté nelze dodatně odmítnouti proto, že bylo nepřípustně podáno v jazyku menšinovém čís. 9181.

— — do usnesení vrchního soudu, jímž byla žádost kandidáta advokacie o výkon zkoušky z jazyku německém zamítnuta proto, že kandidát jest národnosti maďarské, jest nepřípustným rekurs na Nejvyšší soud čís. 9233.

— — o lhůtách k podání stížnosti do rozhodnutí soudu ve věcech jazykových neplatí všeobecné předpisy nařízení o správním řízení čís. 8/1928; dny poštovní dopravy se včítají do lhůty čís. 9450.

Jednání na oko (§ 916 obč. zák.) viz smlouva na oko.

— **oddělené** viz oddělené jednání.

— **ústní:** odvolací viz odvolání.

— — protokol viz tamže.

— — jinak viz rok.

Jednatel obchodní viz obchodní jednatel.

— **pojišťovny:** nárok na provise viz pojišťovací agent.

— — jinak viz pojištění smluvní.

— **společnosti** viz společnost s r. o., společnost veřejná.
— **sprostředkovací:** pokud není firma vázána jeho ujednáním čís. 9669.
— — jinak viz smlouva sprostředkovatelská.

Jednatelství bez příkazu: náklad podle § 1042 obč. zák. viz tamže.
— versio in rem (§ 1041 obč. zák.) viz tamže.
— jednatel bez příkazu jest oprávněn podati žalobu k vydobytí toho, čeho se týká jednatelství bez příkazu; třebas se domáhal jednatel zaplacení, ize uznati právem, že žalovaný peníz jest uložiti k soudu pro oprávněného, jehož věc vzal žalobce na sebe čís. 10.754.
— zásady § 1016 obč. zák. jest použiti i při jednání bez příkazu; i zmocnění, k němuž se jinak vyžaduje zvláštní plná moc (§ 1008 obč. zák.), může se státi ve způsobě dodatečného schválení podle § 1016 obč. zák. čís. 12.779.

Jez viz voda.

Jihlava: nároky úředníků a sluhů obce jest posuzovati podle předpisů platných v té které době pro státní zaměstnance čís. 8765.

Jistina: příslušnost podle § 54 j. n. viz ocenění.
— **uhražovací** viz dražba vnucená nemovitosti.

Jistota: vadium viz tamže.
— — vkladní knížka složená u banky jako kauce a vyrovnání nad jměním banky čís. 11.318.
— — nabytí zástavního práva na cenných papírech, složených jako kauce čís. 11.340.
— — otázku, zda povolením exekuce »zabavením nároku dlužníka na vrácení nebo zaplacení kauce«, byla zástavním právem stížena kauce v cenných papírech nebo v hotovosti, nelze řešiti v exekučním řízení (v řízení o návrhu dlužníka na zrušení pravoplatně povolené exekuce), nýbrž jest ji po případě řešiti mezi účastníky cestou sporu čís. 12.329.
— — v exekuci zajišťovací; zástavní právo na ní přeměnilo se tím, že se zajišťovací exekuce za trvání tohoto zástavního práva přeměnila v exekuci uhražovací, v zástavní právo vykonatelné čís. 11.926.
— **podle § 193 tr. ř.:** kdo si činí nárok na odškodnění z propadlé jistoty, musí prokázati, že byl poškozen trestním činem obviněného, a to tím činem, který byl předmětem vyšetřování a podkladem zřízení jistoty; nesejde na tom, zda bylo trestní řízení zahájeno k udání poškozeného, ani na tom, zda se připojil k trestnímu řízení čís. 12.982.
— **podle § 520 obč. zák.:** lze ji žádati, je-li ohrožena podstata věci; tak jest tomu, prodáno-li příslušenství věci; povinnost složiti jistotu nelze uložiti pod exekucí čís. 9859.
— **na náklady rozepře:** »veřejným soudním vyzváním« ve smyslu § 57 čís. 4 c. ř. s. rozumí se soudní výzva k žalobě, uskutečněná veřejnou vyhláškou; nestačí soudní poukaz k žalobě ve smyslu § 125 nesp. říz. čís. 12.142.
— — návrh na zvýšení ve smyslu § 62/2 c. ř. s. nemá odkládací účinek; vyhoví-li soud návrhu, nemůže žalovaný odepírati účast ve sporu, nýbrž může jen zakročiti o exekuci k doplnění jistoty čís. 12.767.
— **podle § 27 směn. zák.:** exekuce k vydobytí nároku na její zřízení; není přípustná exekuce zajišťovací podle §§ 370, 371, 374 ex. ř. čís. 11.025.
— **podle § 44 odst. 2 ex. ř.** viz odklad exekuce.
— **k odvrácení prozatímního opatření** viz prozatímní opatření.
— **pro vedlejší závazky** viz hypoteka kaučni.
— **nájemce:** v hotovosti nebo ve vkladní knížce; pronajímatel není nejen oprávněn, nýbrž i povinen učiniti se po skončení nájmu zaplacena z ní (dáti si ji odpočísti od své pohledávky) čís. 11.636.
— — proti výpovědi a vrácení najatého předmětu nelze započtením uplatňovati nárok na vrácení jistoty čís. 12.458.
— — proti nároku na zaplacení činže nelze uplatňovati započtením nárok na vrácení jistoty, není-li dosud zjištěno, zda nájemce kromě dlužné činže má i jiné závazky čís. 12.458.

— **notářská** viz notářská kauce.
— **obchodního pomocníka** viz obchodní pomocník.
— **peněžitá** a započtení viz započtení.

Jízda: právo viz služebnost.
— **na černo:** jest zneužitím silostroje k jízdě řidičem silostroje příčícím se jeho smluvní nebo služební povinnosti čís. 9934.

Jízdní kolo: v pohraničním styku viz clo.
— jinak viz silniční řád.

Jízdy závodní a distanční viz pojištění (proti povinnému ručení).

Jméno: prokuristky ve státním jazyku jest zapsati s koncovkou, vyznačující ženský rod (-ová) čís. 10.968.
— společnice při nové firmě může býti zapsána jen svým rodinným jménem tak, by podle mluvnice jazyka, jehož použito, bylo zřejmo, že jde o jméno ženy čís. 10.753.
— oprava jména strany v rozepři čís. 8774, 9938, 10.244.

Jmění: převzetí jeho viz převzetí dluhu.
— **církevní** viz církevní jmění.
— **nové** (§ 179 nesp. pat.) viz pozůstalost.
— **obecní** viz obec.
— **společnosti:** není jměním různé od jmění členů 11.605.
— **substituční** viz substituce.
— **tuzemské:** vydání do ciziny viz úpadek.
— **ve smyslu § 99 j. n.** viz příslušnost podle § 99 j. n.

Jugoslavie: uznání rozsudků jako exekučních titulů čís. 9253.
— (smlouva čís. 146/1924): stačí, bylo-li rozhodnutí jugoslavského soudu předloženo tuzemskému soudu přímo odpůrcem čís. 9361.
— přípustnost opravných prostředků při povolení a při výkonu exekuce podle § 83/3 ex. ř.; samostatný návrh otce jako vymáhající strany proti matce jako povinné straně, by mu na základě listin zřízených na území jugoslavském byla tuzemským soudem povolena exekuce; pravoplatné rozhodnutí jugoslavského soudu, jímž bylo matce uloženo, by do určité doby vydala dítě otci, a usnesení jugoslavského soudu, jímž byla otci povolena exekuce nuceným odebráním dítěte čís. 9362.
— za platnosti smlouvy čís. 146/1924 sb. z. a n. nesmějí čsl. soudy rozhodovati o rozvodu, rozluce nebo neplatnosti manželství jugoslavských státních příslušníků; postup podle § 42/2 j. n., stalo-li se přece tak čís. 10.281.
— pokud čsl. soudy mohou učiniti neodkladná opatření poručenská nebo opatrovnická co do péče o osobu a jmění jugoslavského poručence nebo opatrovance čís. 10.403.

Jure crediti odevzdání viz pozůstalost.

Justiční správa viz stížnost dozorčí.

Kadeřník: kadeřník neprovozuje žádný z obchodů uvedených v čl. 271 a 272 obch. zák., zejména nikoliv obchod podle čl. 271 čís. 1 obch. zák. čís. 13.035.

Kamenný lom viz lom.

Kanalisace: pořad práva viz tamže (obec).
— výše odměny za vypracování projektu čís. 12.390.

Kancelář cestovní viz cestovní kancelář.
— **revisní** viz obchodní pomocník.

Kancelářská služba pomocná (vl. nař. ze 7. července 1926 čís. 113 sb. z. a n.) viz zaměstnanec státní.

Kancelářský úředník advokáta: nebyl oprávněn zastupovati při rozvrhovém roku (§ 209 ex. ř.) advokátova klienta, třebaže se dodatečně vykázal legitimací advokátní komory a soud jeho odpor vznesený jménem klienta jeho šéfa přijal a o něm jednal a rozhodl čís. 12.623.
— — **soudní** viz smír soudní.

Kandidát advokacie viz advokát.

Kapelník viz příslušnost živnostenských soudů.

Kapitál viz jistina.

Karenční lhůta pro případ sebevraždy při životním pojištění čís. 10.019.

Kárné řízení: předpis § 89 org. zák. vztahuje se též na žaloby podle § 89 služ. pragm. čís. 10.224.

— — jest odsuzující kárný nález závazným ve smyslu § 268 c. ř. s.? čís. 10.224.

— — vymazaný kárný trest soudcovského uchazeče o zápis do seznamu advokátů čís. 11.398.

— — v příčině obecního zaměstnance viz zaměstnanec obecní.

Kartáčový otisk: schválení jeho viz tiskař.

Kartely: nevyžaduje se, by zakázaný účel byl výslovně ve smlouvě (ve stanovách) vytčen, stačí, plyne-li z okolností nebo lze-li naň souditi z jiných smluvních ustanovení; jsou-li ustanovení stanov o určování cen a o následcích jejich nedodržení podstatnou částí smlouvy, může míti nedovolený účel v zápětí neplatnost celé společenské smlouvy; pokud kartely, směřující k společné úpravě cen, spadají pod ustanovení koaličního zákona čís. 12.082.

Kartotéka viz obchodní kniha.

Katastr: vyhotovení plánů o oddělení pozemků pro účely knihovní a katastrální osobami k tomu neoprávněnými a smlouvy těchto osob o dodání takových plánů jsou zakázané a nicotné čís. 10.166.

— katastrální měřičský úřad nemůže býti stranou rozepře čís. 10.207.

— v řízení podle § 3 zák. čís. 82/1883 ř. zák. jest soud oprávněn pohroziti zřízením opatrovníka podle § 19/1 nesp. pat. čís. 10.217.

— nevyhledává se, by ke knihovní žádosti byly pro soudní spisy předloženy dva opisy plánku čís. 9100.

— nelze zamítnouti knihovní žádost jen proto, že katastrální měřičský úřad nepostupoval podle § 80 zák. čís. 177/1927, ač tu nebylo případu § 80 (4) zák. čís. 9101.

— neopatřil-li knihovní soud před vyřízením žádosti potvrzení plánku od katastrálního měřičského úřadu, jest na vyšším soudě, by usnesení jeho zrušil čís. 9102.

Kauce viz jistota.

Kaučí hypoteka viz hypoteka kaučí.

Kautela Socini: čís. 11.220.

Kavárna: pokud pacht její spadá pod zákon na ochranu nájemníků čís. 8710.

Kavárník: ručení jeho (§ 1313 a) obč. zák.), ježto sklepnice vykázala hostu k sezení nebezpečné místo, takže host, zřítiv se, utrpěl úraz čís. 12.278.

— ručení za škodu z výbuchu balonku naplněného vodíkem; lhostejno, že balonek byl hozen třetí osobou na návštěvníka, od jehož cigarety se vzňal, a že balonky naplněné vodíkem byly (o Sylvestrovské zábavě) připevněny na stěnách a že pro hosty byly připraveny balonky plněné vzduchem čís. 12.407.

Kinematograf: film viz tamže.

— oprávnění správce ujednati příslušnost soudu čís. 8789.

— na pokladniční příjem nelze vésti exekuci (zajišťovací) zabavením svršků, nýbrž jen zabavením podniku podle § 331 (374) ex. ř. a jeho vnucenou správou čís. 11.271.

— při exekuci na výnos zabavením a vnucenou správou podniku jest v návrhu uvésti, zda podnik patří povinnému jako licenciátu či zda povinný jest jen zástupcem licenciáta; nestačí, navržena-li exekuce proti povinnému jako »majiteli biografu« zabavením »živnosti«, t. j. provozu biografu čís. 11.274.

— tím, že byla obci zemským úřadem udělena licence podle nařízení ze dne 18. září 1912, čís. 191 ř. zák., stala se obec podnikatelkou a zůstala jí, i když uzavřela s třetí osobou smlouvu o provozu kinematografu a povolila jí na provozování takový vliv, že měla pak jen účast na zisku; vzal-li zemský úřad smlouvu na vědomí, souhlasil s tím, by třetí osoba byla obchodvedoucím a zástupcem obce při provozování kinematografické licence; v takovém případě ručí obec za úraz zaměstnance v podniku podle § 46 a ona třetí osoba podle § 47 uved. zák. čís. 11.841.

— smlouva o udělení a převzetí zastoupení obce při provozování kinematografické licence jest smlouvu zmocnitelskou, nikoliv služební; nároky ze smlouvy té nelze uplatňovati na pracovním soudě čís. 12.750.

— biograf jest provozovnou podle § 87, prvý odstavec, j. n. čís. 12.530.

— smlouva o propachtování biografické licence jest nicotná; zaměstnanec biografu zůstává i po propachtování biografu ve službách majitele licence čís. 12.705.

Kinooperatér: není obchodním pomocníkem čís. 9024.

Kiosk: vyloučení z exekuce podle § 251 čís. 6 ex. ř. čís. 12.756.

Klíče: výlohy na ně náleží nésti pronajímateli čís. 9383.

— pokud má domovník nárok na klíčné proti vlastníku domu čís. 12.895.

Klid řízení a přetržení promlčení viz promlčení.

— ve spravovacím sporu není na překážku povolení prozatímního opatření čís. 10.117.

— tím, že žalobce opomenul při prvém roku navrhnouti vydání rozsudku pro zmeškání, nenastal klid řízení čís. 10.278.

— byla-li za klidu řízení, k němuž došlo, an se nekonal prvý rok, žaloba vzata zpět, nevadí nové žalobě překážka zahájené rozepře čís. 10.840.

— v odporové rozepři; pokud brání provedení rozvrhového usnesení podle § 236/1 ex. ř. čís. 11.753.

Kmenový vklad společnosti s r. o. viz společnost s r. o.

Kněz římskokatolický: mše neodsloužená viz tamže.

Kniha pozemková: knihovní řád viz tamže.

— — **doplnění** (zákon ze dne 12. srpna 1864 čís. 46 z. zák. pro Čechy): jest věci žadatele, by vykázal souhlas okresního úřadu k zápisu nemovitostí, jež byly dosud veřejným statkem, do pozemkové knihy; toto schválení nemůže býti nahraženo právoplatným soudním usnesením, vydaným v řízení o obnově a o úpravě hranic čís. 11.474.

— — do usnesení prvého soudu, jímž byl zamítnut návrh, by bylo pokračováno v řízení, poněvadž okresní úřad odepřel souhlas se zrušením veřejnosti části veřejného statku, jest navrhovatelův rekurs přípustný čís. 11.907.

— — **důvěra v ni:** chrání nabyvatele knihovního práva jen potud, pokud nevěděl, aniž při náležité pozornosti a dbalosti věděti musil, že se skutečný stav nesrovnává s knihovním stavem; pokud nelze nabyvatelům vytýkati, že nenabyli vědomosti o pravém rozsahu služebnosti bytu, lišícím se od zápisu do pozemkové knihy čís. 10.142.

— — předpokladem důvěry v pozemkovou knihu jest, by bylo nabyto práva zápisem do pozemkové knihy a by se tak stalo bezelstně; nabyvatel exekučního nadzástavního práva není chráněn důvěrou v pozemkovou knihu a důsledkem toho není jí chráněn ani jeho mimoknihovní postupník čís. 12.542.

— — při nabytí dědictví neplatí zásada § 1500 obč. zák. o nabytí v důvěře čís. 8999.

— — pokud se věřitel nemůže odvolávati na důvěru ohledně neznalosti substitučního závazku čís. 9080.

— — nabyl-li kdo v důvěře v ni nadzástavního práva na formálně právoplatně vložené pohledávce, není z nejvyššího podání přikázati jeho nadzástavní pohledávku jen pro případ bezvýslednosti odporu proti zástavní pohledávce, nýbrž bez zřetele na jeho výsledek a bez výhrady bezvýslednosti odporu čís. 10.108.

— — nabyvatel jest v ní chráněn i co do práv nezapsaných do pozemkové knihy, jež nebyla ještě vydržena v době, kdy nabyl nemovitosti čís. 10.694.

— — předpokládá, že nabyvatel důvěřuje v to, že knihovní stav jest po hmotné stránce správný a úplný; musí tu býti v čase nabytí knihovního práva nebo v době podání žádosti o vklad čís. 11.629.

— — postupník, jenž zavinil, že neznal pravý stav věci, nemůže se jí dovolávati, pokud se týče nemohl nabýti hypotekární pohledávky v pozemkové knize sice ještě váznoucí, ale v pravdě již zaniklé čís. 11.729.

— — pouhá, třebaže zřejmá možnost jsoucnosti nějaké služebnosti nemusí po případě u nabyvatele nemovitosti (§ 1500 obč. zák.) buditi podezření o jsoucnosti služebnosti; nabyvatel nemovitosti jest povinen k informaci, zda nemovitost jest stížena služebností, jen, když okolnosti svědčí skutečnému výkonu služebnosti čís. 12.348.

— — nesouhlasí-li knihovní účastníci, kteří následkem opomenutí zápisu povoleného vkladu zástavního práva nabyli práv v důvěře v pozemkovou knihu, nelze opravu opomenutí provésti v původním pořadí čís. 12.947.

— — založením opisu dlužního úpisu **ve sbírce listin** není, není-li o něm zmínky v hlavní knize, o sobě vyloučena důvěra v pozemkovou knihu čís. 12.947.

— — bylo-li sice svolení Státního pozemkového úřadu uděleno již před zápisem práva, ale nebylo patrno ani ze zápisu práva, ani z listiny založené ve sbírce listin, pokud nepůsobí zápis proti pozdějšímu věřiteli čís. 9883.

— — zásadu, že při hypotekárních pohledávkách **exekučně nabyté zástavní právo** není chráněno důvěrou v pozemkovou knihu, nelze rozšiřovati na již zcizená, ale knihovně ještě nevymazaná vlastnická práva čís. 9714.

— — zanikla-li hypotekární pohledávka sloučením, mohlo býti na zaniklé pohledávce nabyto v důvěře v pozemkovou knihu smluvního, nikoliv však exekučního nadzástavního práva; pokud jest následkem opomenutí odporu (§ 213 ex. ř.) předpokládati, že nadzástavní věřitel, nabývaje nadzástavního práva, jednal v důvěře ve veřejné knihy čís. 9829.

— — nemůže se jí dovolávati exekuční věřitel čís. 9950.

— — **řízení podle § 3 zák. čís. 82/1883 ř. zák.:** soud jest v něm oprávněn pohroziti zřízením opatrovníka podle § 19, prvý odst., nesp. říz. čís. 10.217.

— — **výpis z ní:** k návrhu na povolení exekuce vnucenou dražbou stačí výpis zřízený podle § 133/2 ex. ř., v němž byl ke dni podání exekučního návrhu vyznačen dlužník jako vlastník nemovitosti čís. 10.459.

— **vodní** viz voda.

Knihař: pokud z exekuce proti němu jsou vyloučeny knihařské stroje čís. 10.191.

Knihovní dluhy: převzetí jich viz převzetí dluhů.

— **držba:** není právem, činícím nepřípustnou exekuci proti knihovnímu nabyvateli čís. 9714.

— — není skutečnou držbou ve smyslu § 309 obč. zák. a neskýtá ani posesorní ochranu čís. 11.629.

— — jina kviz převod vlastnictví.

— **pořádek:** nárok kupitele nemovitosti na jeho zavedení převodem vlastnického práva není způsobilým předmětem exekuce k vydobytí peněžité pohledávky čís. 11.433.

— — viz též kniha pozemková (zák. čís. 82/1883 ř. zák.).

— **postup:** jen jím lze postoupiti hypotekární pohledávku s plným právním účinkem čís. 11.932 plen. rozh.

— — postupník není oprávněn k žalobě podle § 37 ex. ř. čís. 9809.

— **poznámka:** podle § 297 a) obč. zák. viz příslušenství.

— — fideikomisární substituce viz substituce fideikomisární.

— — zákazu zcizení podle §§ 382 čís. 6, 384 ex. ř., viz prozatímní opatření.

— — záboru viz pozemková reforma (záborový zákon § 16).

— — žalobu prodatele proti kupiteli nemovitosti, by byl žalovaný podle úmluvy uznán povinným složiti dávku z přírůstku hodnoty u výběrčího úřadu, nelze knihovně poznamenati čís. 10.041.

— — vyvlastňovací řízení ve smyslu § 4 (3) zák. čís. 43/1928: jde-li o vyvlastnění jen části pozemku, jest politický úřad povinen ji přesně označiti a připojiti oddělovací plánek čís. 8685.

— — nelze poznamenati směnečnou žalobu, třebas se v žalobě tvrdí, že pohledávka vymáhaná žalobou jest částí úvěrové dohody, platící pro úvěry směnečné, zajištěné hypotekou na nemovitostech žalovaného čís. 11.471.

— — **hypotekární žaloby:** má povahu prozatímního opatření; lhůta k opravným prostředkům osmidenní, věc prázdninová čís. 9244.

— — — jest ji posuzovati podle § 378 ex. ř.; platí proto o ní osmidenní lhůta k rekursu čís. 12.670.

— — — i hypotekární žalobu z poměru kaučního (úvěrového) lze poznamenati čís. 9457.

— — — s pohledávkou, u níž jest poznámka, nelze nakládati jako s pohledávkou s rozvazovací výminkou (§ 220/4 ex. ř.) čís. 10.967.

— — — nelze jí povoliti v pořadí poznámky žaloby povolené soudem, u něhož byla původně žaloba podána, avšak pro nepříslušnost odmítnuta; ustanovení § 232 c. ř. s. v doslovu zákona čís. 23/1928 sb. z. a n. nelze tu použíti čís. 12.193.

— — **pořadí:** a smluvní zákaz zcizení a zavazení viz zákaz zcizení a zavazení.

— — — poznámka má jen ten význam, že, byl-li k žádosti oprávněného proveden vklad nebo záznam, k němuž se poznámka vztahuje, přísluší tomuto zápisu poznamenané pořadí; nebyl-li vklad nebo záznam dosud povolen, nelze pohledávku přikázati v pořadí poznámky, třebas oprávněný, předloživ usnesení o poznámce prokázal, že pohledávka jest vyčerpána na základě smluvního důvodu čís. 8655.

— — — je-li vklad nebo záznam zástavního práva možný jen při současném vykázání písemného svolení Státního pozemkového úřadu, nevadí to povolení poznámky pořadí, kterému podle knihovního stavu není v cestě žádná překážka; písemné svolení Státního pozemkového úřadu bude vykázati teprve při případném podání žádosti za vklad nebo záznam zástavního práva v poznamenaném pořadí čís. 12.889.

— — — byly-li od nemovitostí ve vložce, v níž byla poznámka pořadí, napotom knihovně odepsány nemovitosti, aniž byla do nových vložek přenesena poznámka pořadí čís. 10.288.

— — — k vydobytí peněžité pohledávky nelze povoliti exekuci zabavením a přikázáním k vybrání nároku dlužníka proti třetí osobě, by mu vydala soudní usnesení podle § 53 knih. zák. čís. 10.158.

— — — právo, jehož nabyl dlužník jako vlastník nemovitosti podle § 53 knih. zák. poznámkou pořadí pro určitou pohledávku, není zabavitelné právě tak, jako nemůže býti předmětem exekuce nárok dlužníka na přijmutí výměru o povolení tohoto zápisu čís. 11.569.

— — — jakékoliv přerušení **lhůty § 55 knih. zák.** je vyloučeno; přerušení nenastane ani tím, že procesní soud povolil poznámku zahájení rozepře o poznámku pořadí čís. 11.856.

— — — i vkladu i záznamu přísluší poznamenané pořadí jen, bylo-li o zápis žádáno v předepsané lhůtě s připojením vyhotovení usnesení povolujícího poznámku čís. 10.738.

— — — výmaz zápisů, uvedených v § 57 knih. zák., lze povoliti i tehdy, byl-li po vydobytí poznámky pro zamýšlené zcizení nejdříve vykonán vklad vlastnického práva, ale nikoliv v poznamenaném pořadí, a teprve napotom, avšak ještě ve lhůtě § 55 knih. zák. bylo zažádáno o poznámku, že povolený již vklad vlastnického práva má poznamenané pořadí, a zároveň o výmaz zápisů vykonaných po poznámce pořadí; právo nabyté knihovní poznámkou podle § 53 knih. zák. nezaniká již tím, že byl před uplynutím lhůty, anebo před tím, než byl povolen vklad v poznamenaném pořadí, povolen vklad vlastnického práva, avšak nikoliv v poznamenaném pořadí čís. 12.151.

— — — k žádosti o **vklad práva** v poznamenaném pořadí jest oprávněn zpravidla věřitel, arciť, předloží-li zároveň usnesení povolující poznámku pořadí čís. 10.441.

— — — výkonem poznámky pro zamýšlené zadlužení byl zmocněncův zákrok na základě udělené mu plné moci ukončen; ve svolení zmocněnce ke vtělení zástavního práva pro poskytnutou zápůjčku na nemovitostech zmocnitelových jest spatřovati samostatný nový zákrok čís. 12.321.

— — — podal-li žádost o zápis zástavního práva v poznamenaném pořadí vlastník nemovitosti, jenž si vymohl poznámku, stal se účastníkem knihovního řízení takto zahájeného nejen žadatel, nýbrž i zástavní věřitel, jemuž mělo býti k dobru knihovní právo, o jehož zápis bylo žádáno, a jest podle prvé věty § 37 zák. čís. 100/1931 sb. z. a n. oprávněn k rekursu do usnesení, jímž byla žádost vlastníka nemovitosti zamítnuta čís. 12.675.

— — — nezáleží na tom, ze které doby jest dluhopis aniž na tom, že byla v mezidobí nemovitost zcizena čís. 9016.

— — — v poznamenaném pořadí úvěr bez ohledu, zda byl poskytnut jedním věřitelem a najednou či v časových obdobích; jak může býti vyhověno předpisu § 54 knih. zák. čís. 10.443.

— — — v pořadí poznámky lze povoliti i vklad zástavního práva pro pohledávku vykonatelnou podle § 3 not. řádu (§ 1 čís. 17 ex. ř.) čís. 10.441.

— — — na základě smíru, jenž obsahuje jen dlužníkovo prohlášení, že se zavazuje zaplatiti věřiteli určitou částku a provésti na svých nemovitostech poznámku pořadí, neobsahuje však zřízení zástavního práva po rozumu § 449 obč. zák., nemůže býti povolen ani vklad, ani knihovní záznam zástavního práva čís. 11.848.

— — — pokud se nemohou knihovní věřitelé brániti proti přikázání pohledávky zajištěné exekučním zástavním právem v poznamenaném pořadí čís. 9349.

— — — vklad vnuceného zástavního práva nelze povoliti v pořadí poznámky, i když bylo k žádosti připojeno usnesení o poznámce pořadí; stal-li se vklad přes to, nebrání formální právní moc zápisu právu věřitelů vznésti odpor proti zápisu při rozvrhu nejvyššího podání; není závady, by k zástavnímu právu nebylo přihlíženo v pořadí běžném čís. 11.109.

— — — vklad vnuceného práva zástavního nelze povoliti v poznamenaném pořadí, třebaže bylo k žádosti připojeno usnesení o poznámce pořadí; byl-li přes to vklad v poznamenaném pořadí povolen a nebyl-li proti tomu podán opravný prostředek, nastává formální právní moc zápisu a jest na zadním věřiteli, aby se odporem při rozvrhovém roku domáhal soudního výroku o materielní neplatnosti zápisu a důsledkem toho nepřiznání pohledávky dotyčného věřitele v požadovaném pořadí, pokud zadní věřitel tak neučinil, brání formální právní moc zápisu soudci při rozvrhu nejvyššího podání, by k této neplatnosti přihlížel z úřadu čís. 12.959.

— — — poznámka zahájeného dražebního řízení nebrání účinnosti záznamu zástavního práva v pořadí poznámky pořadí čís. 9609.

— — — pokud pro nabytí zástavního práva v pořadí poznámky pořadí stačí, bylo-li před poznámkou udělení příklepu zaznamenaného čís. 9609.

— — — po příklepu nemůže již dlužník zříditi hypotekárnímu věřiteli přednost v poznamenaném pořadí, leč že by byla dražba prohlášena za bezúčinnou čís. 9998.

— — — nebyl-li navržen **výmaz zápisů,** jež se staly po žádosti o poznámku pořadí (pro zcizení nemovitosti), zároveň se žádostí, podle níž byl povolen vklad zcizení nemovitosti v poznamenaném pořadí, nýbrž teprve později, jest tuto knihovní žádost zamítnouti čís. 10.681.

— — — **různé:** bylo-li poznamenané pořadí ve prospěch jiného věřitele vloženo na nemovitost dlužníka i na nemovitost třetí osoby, na nemovitost dlužníka před zástavním právem odporujícího věřitele, třetí osoba pak, zaplativší i pohledávku jiného věřitele, dala si vložiti zástavní právo v poznamenaném pořadí jen na nemovitosti dlužníkově; výše škody ve smyslu § 13 odp. ř. čís. 9781.

— — — bylo-li v době, kdy dlužníkům náležela jen polovice nemovitosti, poznamenáno pořadí k zajištění pohledávky, v době pak, kdy dlužníci nabyli i druhé polovice nemovitosti, vloženo zástavní právo pro pohledávku, a to do určité výše v pořadí poznámky, částka pak peníz ten převyšující v pořadí běžném, bylo zástavní právo vtěleno na celé nemovitosti s tím, že poznamenané pořadí týká se jen oné výše a polovice nemovitosti, náležející dlužníkům již v době poznámky pořadí čís. 10.878.

— — **spornosti:** výmaz podle § 65, odst. 2, knih. zák. předpokládá, že byl pravoplatným rozsudkem nebo smírem zrušen popíraný vklad a že žalobce žádal, by byl vykonán výmaz popíraného vkladu čís. 9687.

— — — žalobu o vrácení darovaných nemovitostí pro hrubý nevděk obdarovaného nelze knihovně poznamenati čís. 10.090.

— — — bylo-li nabyto nadzástavního práva na knihovní pohledávce před poznámkou žaloby, k níž bylo pak uznáno na nejsoucnost pohledávky a zástavního práva, nemohla, a to ani výmazem, zaniknouti tato pohledávka proti pohledávce zajištěné na ní nadzástavním právem čís. 10.639.

— — — bylo-li v pozemkové knize původně vloženo vlastnické právo pro veřejnou obchodní společnost, nebyla pozůstalost po veřejném společníku oné společnosti ani jeho dědicové zkráceni ve svém knihovním právu (§ 61 knih. zák.) vkladem vlastnického práva pro jiného čís. 11. 839.

— — — k žalobě o neplatnost vkladu zástavního práva podle § 61 knih. zák. jest po případě oprávněn i vlastník nemovitosti, jenž mezitím již nemovitost dále prodal čís. 11.861.

— — — poznámka je nepřípustná, domáháno-li se žalobou vydání části pozemku do vlastnictví, ježto při rozdělení pozemku nebyla část pozemku na žalobce knihovně převedena, třebas byl žalobce v držení oné části pozemku čís. 11.909.

— — — knihovní poznámka žaloby, kterou jest se domáháno rozsudku, že žalovaný jest povinen trpěti, by si žalobce mohl vložiti zástavní právo pro svou pohledávku v poznamenaném pořadí, jest nepřípustná čís. 12.058.

— — — není-li knihovní poznámka přípustná s hlediska předpisu knihovního zákona, nelze ji povoliti ani podle předpisu § 382 ex. ř. čís. 12.058.

— — — žalobu podle § 951 obč .zák., jíž se nepominutelný dědic domáhá na obdarovaném, by mu vydal darovanou nemovitost k uhrazení toho, co se mu nedostává na povinném dílu, nelze knihovně poznamenati čís. 12.416.

— — **udělení příklepu:** zápisy nabyté pravoplatně proti vydražiteli nejsou poznámkou uděleného příklepu dotčeny čís. 12.725.

— — **zahájení řízení o zbavení svéprávnosti:** knihovní vklad nelze povoliti s dodatkem, že platnost vkladu má nastoupiti teprve s výmazem poznámky zahájení řízení o zbavení svéprávnosti čís. 10.086.

— — **zavedení dražebního řízení:** nebrání účinnosti záznamu zástavního práva v pořadí poznámky čís. 9609.

— **přednost:** vlastník zavazené nemovitosti jest oprávněn k žalobě o neplatnost vkladu postupu přednosti; v postupu věřitelských práv z hypoteky jest zahrnuto též právo domáhati se neplatnosti postupu práva přednosti; ke změně pořadí zástavních práv se nevyhledává, by se přivolení věřitele ustupujícího i předstupujícího a přivolení vlastníkovo stalo jednotným úkonem; pokud jest míti za to, že byl zmocněnec oprávněn i ke vkladu postupu přednosti jiné pohledávce čís. 8944.

— — před služebností doživotního požívání, váznoucí v dřívější položce; věřitel, jemuž postoupena přednost, oprávněn dosíci uspokojení bez ohledu na služebnost; oprávněný ze služebnosti nemůže proti němu ani uplatňovati právo ze zákazu zcizení, jenž byl poznamenán v jeho prospěch v pořadí jeho služebnosti čís. 11.054.

— — je-li předmětem sporu jen udělení přivolení vlastníka hypoteky podle § 45 III. dílčí novely, neřídí se hodnota sporu podle § 57 j. n., nýbrž žalobcovým oceněním čís. 11.086.

— — měla-li předstupující hypoteka pořadí ihned za ustupujícím právem, platí pro postup přednosti ustanovení § 46 třetí dílčí novely k obč. zák., nikoliv ustanovení třetího odstavce § 47 této novely, které se vztahuje na případ, kdy se postup přednosti stal mezi právy, která nejdou bezprostředně za sebou, bez svolení těch, kdož mají práva mezi oběma čís. 12.942.

— — v případě § 46 nabývá předstupující právo pořadí ustupujícího práva bez omezení a jde o úplnou výměnu míst s absolutním účinkem, jakoby předstupující právo již od počátku bylo na místě ustupujícího práva a toto na místě práva předstupujícího čís. 12.942.

— — postoupilo-li právo doživotního a nedílného požívání podle § 46 třetí dílčí novely přednost bezprostředně za ním jdoucí hypotece, nemá již přednost před knihovním věřitelem a nemůže již býti ve smyslu § 150 ex. ř. převzato vydražitelem bez započtení na nejvyšší podání čís. 12.942.

— — postoupení přednosti předpokládá smlouvu mezi oprávněnými, ustupujícím a přestupujícím, a je-li ustupující právo právem zástavním, též vlastníkem nemovitosti; postoupení knihovní přednosti nelze poznamenati čís. 13.063.

— **převod:** bez platného titulu nemá jiný význam, než odevzdání při movitých věcech, a má hmotněprávní účinnost jen, jsou-li splněny veškeré předpoklady, jež předepisuje občanský zákon pro zmýšlenou a chtěnou změnu; zjednává nabyvateli jen knihovní držbu, jež není skutečnou držbou a neskýtá ani posesorní ochranu čís. 11.629.

— **řád: § 4:** založením opisu dlužního úpisu ve sbírce listin není, není-li o něm zmínky v hlavní knize, o sobě vyloučena důvěra v pozemkovou knihu čís. 12.947.

— — **§ 12:** byla-li z vložky, na níž vázne právo bydlení, odepsána parcela a zapsána do nové vložky, jest s ní přenésti i právo bydlení čís. 10.465.

— — **§ 13:** ustanovení nebrání, aby s převodem vlastnického práva k ideelní polovici nemovitosti na vlastníka druhé ideelní polovice nebyl povolen

současně i vklad vnuceného zástavního práva na převedený podíl čís. 12.854.

— — **§ 14:** vklad zástavního práva i pro číselně stanovené částky v cizí měně čís. 10.138.

— — předpis § 14 knih. zák. se nevztahuje na daňové pohledávky čís. 10.301.

— — **§ 14 odst. 2** viz hypoteka kauční.

— — **§ 15** viz hypoteka simultanní.

— — **§§ 16, 17, 18** viz dražba vnucená nemovitosti (§ 216 posl. odst. ex. ř.).

— — **§ 19:** převod nájemního práva jako celku jen za souhlasu a za součinnosti pronajímatele; nejsou-li tyto předpoklady prokázány, jest zamítnouti návrh na vklad převodu čís. 10.022.

— — **§ 20** viz knihovní poznámka.

— — **§ 33 d):** výměr o zrušení vyvlastňovacího nálezu podle § 10 zák. čís. 45/1922 není veřejnou listinou, na jejímž základě by bylo lze podle § 33 d) knih. zák. u knihovního soudu navrhnouti, by byl obnoven dřívější knihovní stav čís. 11.137.

— — **§ 34:** výmaz práva kupního a předkupního vloženého ve prospěch firmy a jejích právních nástupců nelze povoliti na základě vysvědčení soudu, že firma byla vymazána z obchodního rejstříku čís. 10.021.

— — je-li v pozemkové knize vložena služebnost stezky a jízdy pro určitou osobu, aniž je v zápise uvedeno, že služebnost je vložena výslovně jen na čas života oprávněného, nemůže býti povolen výmaz služebnosti na základě úmrtního listu o úmrtí oprávněného čís. 12.961.

— — **§§ 35—50** viz knihovní záznam.

— — **§ 51:** vklad nelze povoliti s dodatkem, že platnost vkladu má nastoupiti teprve s výmazem poznámky zahájeného řízení o zbavení svéprávnosti čís. 10.086.

— — **§§ 53—58** viz knihovní poznámka pořadí.

— — **§§ 59, 60** viz knihovní poznámka hypotekární žaloby.

— — **§§ 61—71** viz knihovní poznámka spornosti.

— — **§§ 72, 73** viz knihovní poznámka zavedení dražebního řízení.

— — **§ 77:** dlužník, žádaje o knihovní vklad zástavního práva, musí se vykázati plnou mocí zástavního věřitele; byl-li však vklad povolen přes to, nemůže si do usnesení stěžovati sám žadatel (ani správce jeho úpadkové podstaty) čís. 9758.

— — hypotekární věřitel, jemuž hypotekární dlužník dluh zaplatil, není oprávněn bez zmocnění hypotekárního dlužníka žádati o výmaz zástavního práva čís. 12.218.

— — ani za platnosti zákona čís. 100/1931 sb. z. a n. nelze v knihovním řízení předběžným vyřízením dodatečně vyžadovati řádnou plnou moc (§§ 77 a 95 knih. zák.); tím, že soud prvé stolice neodmítl rekurs pro nedostatek plné moci, nebyl vázán soud druhé stolice čís. 12.764.

— — **§ 86:** význam a dosah § 86 knih. zák. o nepřípustnosti hromadění; v knihovních věcech pozemkové reformy jest přípustno hromadění a neplatí předpis § 95 knih. zák. čís. 9094.

— — **§ 88:** předpis § 83/3 knih. zák. nelze použíti, musí-li se žadatel domáhati na odpůrci prvopisu listiny teprve sporem čís. 10.738.

— — uvedl-li vymáhající věřitel v návrhu o vklad zástavního práva u knihovního soudu vedlejší vkladby, žádaje o povolení poznámky »až dojde prvopis«, že prvopis exekučního titulu bude zaslán knihovním soudem hlavní vkladby, měl knihovní soud vedlejší vkladby, byv zprávou listovního upozorněn na závadu knihovního stavu vzniklou nedojitím prvopisu listiny, učiniti vhodné opatření, by závada byla odstraněna; nestalo-li se tak, nemělo to v zápětí, že poznámka s dodatkem »až dojde prvopis« musela býti po nějaké době vymazána čís. 13.148.

— — **§ 90:** nevyhledává se, by ke knihovní žádosti byly pro soudní spisy předloženy dva opisy plánku čís. 9100.
— — nelze zamítnouti knihovní žádost jen proto, že katastrální měřičský úřad nepostupoval podle § 80 zák. čís. 177/1927, ač tu nebylo případu § 80 (4) zák. čís. 9101.
— — neopatřil-li knihovní soud před vyřízením žádosti potvrzení plánku od katastrálního měřičského úřadu, jest na vyšším soudě, by usnesení jeho zrušil čís. 9102.
— — přikázání pohledávky státu v knihovním pořadí nevadí, že zástavní právo pro ni bylo nedopatřením v žádosti o jeho zápis v pozemkové knize jen »poznamenáno«, nikoliv »zaznamenáno« čís. 12.783.
— — **§ 94:** knihovní soudce má zkoumati jen, zda jest knihovní žádost odůvodněna obsahem předložených listin, nesmí se však pouštěti do zjišťování tohoto obsahu čís. 11.595.
— — k tomu, zda vyhovuje knihovní žádost náležitostem § 94 čís. 1—4 knih. zák., jest rekursnímu soudu, došla-li věc k němu přípustným rekursem, přihlížeti z úřadu čís. 11.848.
— — **§§ 95, 96:** není závady, by knihovní soud nepovolil méně, než bylo žádáno čís. 10.641.
— — **§ 104:** nesouhlasí-li knihovní účastníci, kteří následkem opomenutí zápisu povoleného vkladu zástavního práva nabyli práv v důvěře v pozemkovou knihu, nelze opravu opomenutí provésti v původním pořadí čís. 12.947.
— — jinak viz oprava knihovního zápisu.
— — **§§ 106 a násl.** viz hypoteka simultanní.
— — **§§ 126 a násl.:** okruh osob oprávněných k rekursu čís. 8667.
— — bylo-li v rekursu navrženo jen, by rekursní soud zatím zrušil usnesení knihovního soudu, jímž povolen knihovní vklad, a by vyčkal konečné rozhodnutí nejvyššího správního soudu, rekursní soud však vyhověl rekursu v ten rozum, že knihovní návrh zamítl, jest dovolací soud oprávněn přímo zamítnouti rekurs proti usnesení prvého soudu vzhledem k tomu, že v knihovním řízení jest vyloučeno jakékoliv prozatímní vyřízení čís. 9687.
— — předpis § 37 zák. čís. 100/1931 sb. z. a n. platí i pro knihovní řízení; účastník není zkrácen usnesením, bylo-li jen vyhověno tomu, k čemu dal podpisem vkladné listiny výslovně souhlas čís. 11.594.
— — pro posouzení otázky, kdo jest účastníkem řízení o knihovní žádosti, jest rozhodná doba, kdy žádost došla ke knihovnímu soudu čís. 11.746.

Knihovní věřitel viz dražba vynucená nemovitosti, věřitel knihovní.
— **vklad:** žaloba o neplatnost jeho viz žaloba podle § 61 knih. zák.
— — pokud jest následující nabyvatel nemovitosti oprávněn žádati o knihovní vklad vlastnického práva po původním vlastníku čís. 9470.
— — § 440 obč. zák. předpokládá, že se nároky obou osob, jimž vlastník přenechal touž věc, opírají o platný právní důvod čís. 9548.
— — uznání dluhu netvoří ještě právní důvod, jejž musí obsahovati vkladná listina podle § 26 knih. zák. čís. 12.630.
— — viz též knihovní řád (§§ 33 d).
— **vlastnictví** viz vlastnictví.
— **výpis** viz kniha pozemková.
— **zápis:** oprava jeho (§ 104 knih. zák.) viz oprava knihovního zápisu.
— **záznam:** zástavního práva v pořadí poznámky pořadí; jeho účinnosti nebrání poznámka zahájeného dražebního řízení čís. 9609.
— — k záznamu daňové pohledávky stačí žádost berního úřadu, jíž netřeba nijak dokládati; nevyhledává se bližší označení pohledávky, ani, zda

nemovitosti ručí ze zákona věcně za pohledávku, ani, zda pohledávka požívá na nemovitosti přednostního zástavního práva; není mu na závadu zákaz zatížení na nemovitosti, pocházející z přídělu čís. 10.700.
— — přikázání pohledávky státu v knihovním pořadí nevadí, že zástavní právo pro ni bylo nedopatřením v žádosti o jeho zápis v pozemkové knize jen »poznamenáno«, nikoli »zaznamenáno« čís. 12.783.
— — předpoklady: listina, na jejímž základě má býti povolen záznam vlastnického práva pro manželku, za niž předsevzal kup manžel, musí býti podepsána manželem a musí z ní býti vidno, že byl manžel manželkou zmocněn k uzavření smlouvy čís. 8698.
— — § 35 knih. zák. má na mysli nedostatek formálních náležitostí vkladné listiny, nikoliv nedostatek celé listiny ze souhrnu několika listin potřebných k žádanému knihovnímu jednání čís. 10.738.
— — záznam zástavního práva; jest i k němu třeba, by výše pohledávky byla prokázána listinami, vyhovujícími předpisům knihovního zákona; nestačí přiložení (opisu) účtů, ani vylíčení děje v návrhu čís. 10.977.
— — podle § 38 písm. e) knih. zák. a podle dv. dekr. z 18. září 1786 čís. 577 sb. z. s. a z 24. října 1806, čís. 789 sb. z. s. jest knihovnímu soudu jen zkoumati, zda návrh odpovídá předpisu §§ 14 a 94 knih. zák.; lhostejno, že žádost byla zapsána do exekučního rejstříku čís. 11.484.
— — při návrhu na zajištění daní knihovním záznamem netřeba ani předložiti ani uvésti platební příkaz v exekučním návrhu, stačí požádání; exekuční soud nezkoumá a nemůže ani zkoumati, zda se o zajištění žádá právem a zda jsou pro ně podmínky, nýbrž zkoumá jen, zda o zajištění požádal oprávněný úřad a zda jde o pohledávku ve smyslu příslušných předpisů; jen u finančního úřadu může dlužník uplatniti, že tu není náležitostí pro žádané zajištění čís. 12.238.
— — spravení: předpis § 228 ex. ř. se nevztahuje na záznamy ve smyslu dv. dekr. ze dne 11. dubna 1848 čís. 1134 sb. z. s. čís. 9883.
— — prohlášení ke spravení záznamu podle § 41 a) knih. zák. může býti vydáno i tím, proti komu byl záznam vymožen, i jeho nástupcem v knihovním držení nemovitosti čís. 10.064.
— — finanční správa nemůže průkazem splatnosti a vykonatelnosti nabýti bezpodmínečného zástavního práva v pořadí záznamu i pro nároky, jež v době záznamu vůbec neexistovaly čís. 10.301.
— — přeměna záznamu exekučního zástavního práva, jehož bylo na úpadcově nemovitosti nabyto dříve než 60 dnů před vyhlášením úpadku, ve vklad, jest přípustná i za úpadkového řízení; ke spravení záznamu stačí rozsudek určovací proti podstatě čís. 10.671.
— — při rozvrhu nelze přihlédnouti k zaznamenané pohledávce, když spravovací lhůta uplynula a nebyl podán průkaz, že jest spravovací řízení zahájeno, třebaže nebyl v tomto směru vznesen odpor čís. 10.736.
— — záznam zástavního práva pro dávku z přírůstku hodnoty nemovitosti nepotřebuje spravení čís. 11.624.
— — povolí-li se výmaz zaznamenané pohledávky, vymažou se zároveň zápisy mezi tím na ni povolené čís. 11.699.
— — záznam zástavního práva, povolený na základě směnečného platebního příkazu, jenž nenabyl pravomoci, nepotřebuje zvláštního spravení, došlo-li ve směnečném sporu k soudnímu smíru, jímž byla směnečná pohledávka za pravou uznána a stala se i vykonatelnou čís. 9375.
— — záznam zástavního práva, který nebyl vymožen, nýbrž byl povolen podle žádosti prenotanta na základě dlužního úpisu, na němž nebyl podpis dlužníka soudem nebo notářem ověřen, nemusí podle § 41 písm. c) knih. zák. býti spraven sporem; v takovém případě nepřichází ustanovení § 228 ex. ř. vůbec v úvahu čís. 12.353.
— — dal-li vystavitel své podpisy na úvěrních listinách, na jichž základě byl proti němu povolen záznam zástavního práva, ověřiti teprve po vyhlášení úpadku na jeho jmění, předsevzal právní jednání bezúčinné

proti konkursním věřitelům, a nelze na základě takového ověření povoliti spravení záznamu; bylo-li přes to knihovním soudem povoleno spravení záznamu, jest správce konkursní podstaty vystavitele oprávněn k rekursu čís. 12.557.

Knihkupců svaz viz soutěž nekalá.

Knihy obchodní: nahlédnutí do nich viz obchodní pomocník (§ 14 zák.).

— jinak viz obchodní knihy.

Knížka členská viz členská knížka.

Knížky vkladní: povinnost spořitelny vyplatiti vklad; uzávěrka vkladu; pokud spořitelna není oprávněna dbáti zákazu výplaty; stačí, že předkladatel jest držitelem čís. 9354.

— vlastník její jest oprávněn stěžovati si podle obdoby § 523 obč. zák., že si někdo osvojuje právo obmezující jeho vlastnictví; pouhým postupem nároku na vydání nenabyl držby vkladní knížky čís. 9021.

— domáhal-li se žalobce žalobou, by mu žalovaný vydal vkladní knížku, již mu svémocně odejmul, anebo zaplatil, nač knížka v době odejmutí zněla, jest tento eventuální návrh jen prohlášením podle § 410 c. ř. s.; nepřípustnost započtení peněžité pohledávky čís. 11.749.

— zápůjčka sjednaná zmocněncem jménem zmocnitele v mezích zjevné plné moci; uložil-li zapůjčitel (spořitelna) zápůjčkovou valutu pro zmocnitele na vkladní list; vlastnický nárok zmocnitele ke vkladu nebyl dotčen tím, že zapůjčitel uložil napotom zápůjčkovou valutu na vkladní list znějící na jméno zmocněnce a odevzdal jej do soudní úschovy, když mu bylo doručeno soudní usnesení, jímž byla povolena exekuce zabavením domnělé pohledávky zmocněnce na výplatu zápůjčkové valuty čís. 12.075.

— byla-li při uzavření kupu dána vkladní knížka, byla plněna věc nedílná a jest kupitel, došlo-li ke zrušení smlouvy, oprávněn domáhati se na každém z prodatelů vrácení celé vkladní knížky, pokud se týče celého peníze, na nějž knížka zněla čís. 12.191.

— ten, kdo nepředloží vkladní knížku (záložny), nemůže s vkladem nakládati, najmě jej s právním účinkem vybrati; výplata bez předložení vkladní knížky není výplatou ze vkladu na knížku čís. 12.212.

— **vinkulace:** při výměře věna nelze přihlížeti ke vkladu, jenž jest vázán heslem povinnému neznámým čís. 10.416.

— tím, že jeden ze spoluvlastníků vinkuloval vkladní knížku, maje ji právě v držbě, nestala se ani knížka, tím méně vklad výhradným vlastnictvím toho, kdo knížku vinkuloval, a jest spoluvlastník oprávněn, domáhati se na něm devinkulace té části vkladu, která mu nepatří; tento spoluvlastník jest oprávněn, vkladní knížku zadržovati jako své spoluvlastnictví a zabrániti tak libovolnému a výhradnému nakládání s vkladem spoluvlastníka, jenž zařídil vinkulaci čís. 12.059.

— uložil-li zmocněnec podle plné moci zmocnitelovy peníze na vkladní knížky, opatřil je však bez zmocnitelovy vůle hesly, může býti zmocnitelem žalován, by mu sdělil hesla neb aby knížky devinkuloval čís. 10.676.

— **jako kauce:** jsoucí u berního úřadu v úschově jako politické depositum, nabytí smluvního zástavního práva k ní čís. 10.624.

— složená u banky jako kauce a vyrovnání nad jměním banky čís. 11.318.

— **jako vadium:** při dražbě lze složiti i vkladní knížkou záložny, třebas knížka zní na jméno někoho jiného než podavatele čís. 10.460.

— není zákonného zákazu, by za vadium v exekučním řízení nebyla přijata vinkulovaná vkladní knížka čís. 11.653.

— pokud s opětné dražby sejde, lze-li chybějící částku z nejvyššího podání doplniti ze vkladních knížek, jež byly přijaté jako vadium čís. 13.029.

— **zůstavitele:** pokud ji nelze zařaditi do soupisu pozůstalosti čís. 9462.

— odevzdal-li ji zůstavitel ještě za svého života, ponechav si až do smrti právo s ní volně nakládati a prohlásiv zároveň, že co na ní zbude, bude náležeti tomu, komu byla knížka odevzdána, jde o darování na případ smrti podle prvé věty § 956 obč. zák. čís. 11.435.

— **exekuce na ni** (§ 296 ex. ř.): povolena-li na vkladní knížku majiteli svědčící neprávem exekuce podle § 294 ex. ř., místo exekuce podle § 296 ex. ř., nemá exekuce, třebas její povolení vešlo v moc práva, významu; poddlužník nestal se povinným vyplatiti vklad vymáhajícímu věřiteli bez předložení vkladní knížky a zůstal oprávněn a povinen vyplatiti jej i jiné osobě, jež se vykázala vkladní knížkou čís. 9933.

— aby držba, nabytá exekucí, byla bezelstnou, jest zapotřebí, by i exekuce byla provedena bezelstně čís. 9933.

— při exekuci na pohledávky z vkladních knížek určuje se příslušnost exekučního soudu ve smyslu § 18 čís. 4 ex. ř. místem, kde jest vkladní knížka čís. 10.794.

— předpisy §§ 303 a násl. ex. ř. nebrání, by »pohledávky ze vkladů« u peněžních ústavů nebyly přikázány k vybrání, nejde-li o pohledávky ze vkladních knížek čís. 12.053.

— ten, komu byla povolena exekuce zabavením a přikázáním k vybrání pohledávek pozůstalosti za peněžními ústavy ze vkladů, zabavení vkladních knížek se však nestalo podle § 296 ex. ř., nenabyl k vkladům zástavního práva, a nestal se účastníkem pozůstalostního řízení čís. 12.119.

— na pohledávku povinného za poddlužníkem vzniklou tím, že na jeho vkladní knížku byla uložena částka patřící povinné straně, jest vésti exekuci podle §§ 294 a 303 ex .ř.; zápověď jest dáti poddlužníku; pokud jest ji dáti i dlužníku poddlužníkovu čís. 9283.

— exekuční soud není oprávněn uložiti poddlužníku, by zaplatil vymáhajícímu věřiteli přikázanou pohledávku, nemůže zejména, byla-li zabavena vkladní knížka, uložiti záložně, by, nehledíc k heslu, vyplatila vymáhajícímu věřiteli přikázanou pohledávku ze vkladní knížky; stalo-li se přece tak, jest poddlužník oprávněn k rekursu (§ 65 ex. ř.) i proti příkaznímu usnesení čís. 12.352.

— **exekuce na nárok na její vydání (§ 325 ex. ř.):** v exekučním návrhu na zabavení nároku na vydání vkladní knížky, jež jest v rukou osoby třetí, neochotné ji vydati, a na přikázání tohoto nároku k vybrání, jest přesně udati, o jakou vkladní knížku tu jde čís. 9746.

— byl-li nárok povinného na vydání vkladní knížky, uložené u třetí osoby, přikázán k vybrání, má poddlužník vydati knížku výkonnému orgánu, jenž mu byl soudem pojmenován; bylo-li vybrání povoleno přímo k rukám vym. věřitele a poddlužník uposlechl, nabyl vym. věřitel držby knížky a nelze tuto držbu pokládati za protizákonnou čís. 9933.

— nárok povinného na devinkulaci spořitelní vkladní knížky dané jako kauce třetí osobě není nárokem majícím majetkovou hodnotu a nárokem zpeněžitelným; nehodí se proto za předmět exekuce pro peněžitou pohledávku čís. 11.008.

— navrženo-li povolení exekuce zabavením dlužníkova nároku na vydání vkladní knížky, nelze zakázati poddlužníku, by s vkladní knížkou nenakládal a pohledávku z ní nevyplatil; právo poddlužníka k rekursu čís. 11.111.

— na spořitelní vkladní knížku, jsoucí v soudní úschově, nelze vésti exekuci podle §§ 253, 259 a 262 ex. ř., ani podle § 296/1 ex. ř., nýbrž jen podle §§ 325 a násl. ex. ř. čís. 12.013.

— **prozatímní opatření** uložením jejího na soudě k zajištění nároku na volné nakládání podílem na vkladu čís. 9725.

— vklady u peněžních ústavů mohou býti obstaveny i bez zabavení a uschování vkladních knížek čís. 8885.

Koaliční zákon viz kartely.

Koblina a rokovina (zák. čís. 290/1920): pokud se nelze na čsl. státu domáhati náhrady, ježto nebyly nedoplatky kobliny a rokoviny řádně exekučně vymáhány, ač byly oprávněnému státu oznámeny čís. 9983.

Kodicil viz dovětek.

Kolektivní smlouva viz smlouva kolektivní.

Kolisní opatrovník viz opatrovník kolisní.

Kolkové poplatky: do usnesení podle § 236 ex. ř., jímž soud poukázal peněžní ústav, by je srazil a poukázal berním úřadu, jest přípustným rekurs čís. 12.229.
— pro kolky na dovolací rekurs platí položka 1 c) 1. vyhlášky min. fin. čís. 151/1931 sb. z. a n. čís. 12.518.

Kolo jízdní: vyloučení z exekuce čís. 8934.
— — a právo chůze čís. 11.053.
— — v pohraničním styku viz clo.
— — jinak viz silniční řád.
— **motorové** viz automobil.

Komanditista, komanditní společnost viz společnost komanditní.

Komín: nutný náklad pronajímatelův čís. 9383.

Kominík: jest oprávněn domáhati se na majiteli domu pořadem práva úplaty (části její) za vymetání komínů čís. 8772.

Komisař soudní: notář viz notář.
— **úpadkový, vyrovnací** viz úpadek, vyrovnání.

Komise gremia obchodních jednatelů viz společenstvo živnostenské.
— **okresní správní:** (v Čechách) není procesní způsobilá čís. 10.244, 11.411.
— — oprava, byla-li jen zřejmým omylem označena místo okresu čís. 10.244.
— **likvidační mezinárodní** viz zaopatřovací požitky.
— **paritní:** jest rozhodčím soudem čís. 9464.
— — a spor o odškodné podle § 76 náhr. zák. čís. 10.537, 10.722.
— — pro zemědělskou práci, zřízená u okresní politické správy; nepříslušnost dovolaného soudu, nikoliv nepřípustnost pořadu práva čís. 9751.
— **provádějící domovní prohlídku** podle důchodkového trestního zákona; stát neručí za úraz, který se přihodil členu komise čís. 11.885.
— **rozhodčí** viz závodní výbory.

Komisionář: nemá vůbec plné moci čís. 8661.
— jest oprávněn k žalobě podle § 37 ex. ř. proti exekuci na věci dané mu do komise čís. 9389.
— vyloučení z exekuce psacího stroje, stolku a kola čís. 8934.
— jen v poměru mezi komitentem a komisionářem nebo jeho věřiteli pokládá se pohledávka z právního jednání komisionáře proti dlužníku za pohledávku komitentovu, byť i nebyla postoupena; dlužník může s právním účinkem platiti až do postupu pohledávky jen komisionáři čís. 9909.
— pokud může komitent žádati na komisionáři vydání akcií, jež měl komisionář uloženy pro komitenta u anglické firmy a jež byly stíženy sekvestrací podle nařízení anglické vlády čís. 10.566.
— koupil-li před válkou tuzemec od tuzemské banky za hotové anglické cenné papíry, jež však zůstaly v Anglii v depot na jméno prodatele a smíseny s jinými papíry u tamní firmy uloženy a tam byly prodány pro dluh prodatele u této firmy čís. 11.281.
— nejde-li o exekuci komisionářova věřitele na pohledávku komisionáře za zboží třetí osobě prodané, nýbrž, je-li předmětem exekuce hotovost komisionářem za zboží stržená a jím již přijatá, jež jest v době výkonu exekuce ještě v jeho moci, nemá komitent právo činící exekuci nepřípustnou, ledaže by komisionář prodav odevzdané zboží a přijav za ně peníze, jednal v mezích zjevné plné moci za komitenta čís. 13.089.

Komora advokátní viz advokátní komora.
— **notářská** viz notářská kauce, notářská komora.

Kompensace viz započtení.

Kompetenční konflikt viz senát pro řešení kompetenčních konfliktů.

Komplementář viz společnost komanditní.

Koncese: vodní viz voda.
— exekuce na ni viz exekuce (§§ 331 a násl. ex. ř.).
— jinak viz živnost.

Kondikce viz obohacení bezdůvodné (kondikce).

Konečný rozsudek viz rozsudek.

Koně vojenské viz pořad práva (vojsko), vojenské koně.

Konfesorní žaloba viz žaloba podle § 523 obč. zák.

Konflikt kompetenční viz senát pro řešení kompetenčních konfliktů.

Konfrontace viz sčelení.

Kongrua: vzala-li farní obec na sebe zákonnou povinnost, příslušející náboženské matici, že bude poskytovati faráři částku kongruy podle dočasné její zákonné míry, jež by se nedostávala ze zádušního jmění; povinnost náboženské matice v poměru k faráři čís. 10.568.

Konkludentní čin viz čin konkludentní.

Konkretní škoda viz smlouva kupní.

Konkurence silniční viz silnice.

Konkurenční doložka viz doložka konkurenční.
— **trafika** viz trafika.

Konkurs viz úpadek.
— **veřejný:** podle § 6 zák. čís. 16/1920 sb. z. a n. viz zaměstnanec obecní.

Konsolidace (§ 1445 obč. zák.): hypoteka vlastnická viz tamže.

Konto: význam slova s hlediska § 54 čís. 3 ex. ř. čís. 10.922.

Kontokorent viz běžný účet.

Kontrolní právo: manžel oprávněn i povinen zastupovati manželku při výkonu kontrolních práv podle čl. 105 obch. zák. čís. 11.169.
— podle čl. 105 obch. zák.; přibrání i třetí osoby, najmě i znalce čís. 9777.
— tichého společníka viz společnost tichá.

Kontumace psů viz náhrada škody podle § 1320 obč. zák.

Kontumační rozsudek viz rozsudek pro zmeškání.

Konvenční pokuta viz pokuta smluvní.

Konvokace věřitelů pozůstalostních viz svolání věřitelů.

Korporace viz osoba právnická.

Korreální dluh viz solidárnost závazku.

Kostelní jmění viz církevní jmění.

Kostelník viz zaměstnanec obecní.

Košicko-Bohumínská dráha: vstup státní železniční správy do služebního poměru jejího zaměstnance čís. 9538.
— unifikovaným zaměstnancům jest hleděc k zákonu ze dne 21. prosince 1920, čís. 690 sb. z. a n. a k prováděcímu unifikačnímu nařízení vydanému v rámci tohoto zákona pro vyměření pensijních požitků započítati t. zv. válečná půlletí (zákon čís. 457/1919 sb. z. a n.) čís. 12.354.

Koupě viz smlouva kupní.
— **zpětná** viz zpětná koupě.
— **dědictví** viz pozůstalost.

Krádež vloupáním: pojištění proti němu viz pojištění smluvní.

Kráva železná: čís. 9670, 11.170.

Krejčovství viz živnost oděvnická.

Krevní zkouška viz dítě (manželský původ), otec nemanželský.

Krise hospodářská: a zrušení spoluvlastnictví čís. 10.699, 11.527.

Kruhová pila: pokud neručí její majitel za úraz dělníka, ježto se při řezání smeklo dřevo čís. 11.985.

Krycí koupě viz smlouva kupní.
— **směnka** viz směnka krycí.
Křivé svědectví: a žaloba podle § 35 ex. ř. čís. 9697.
— jinak viz obnova řízení.
Křižovatka (§ 46 nař. čís. 81/1910 ř. zák.): nejde o ni, přetíná-li silnici železniční trať, jejíž přejezd v době železniční dopravy uzavírají zábrany čís. 9517.
— místo, kde železniční trať přetíná silnici, vyžaduje zvýšenou pozornost řidiče silostroje, jenž jest povinen upraviti rychlost tak, by pro případ nenadálého objevení se vlaku mohl zavčas zastaviti čís. 12.379.
Kulhavá smlouva viz smlouva kulhavá.
Kumulace knihovních žádostí viz knihovní řád.
— **exekučních návrhů** viz exekuce (§ 14 ex. ř.).
Kumulativní novace viz novace.
Kůň vojenský viz pořad práva (vojsko), vojenské koně.
Kupec: čl. 271 a násl. obch. zák. viz obchod.
— — zák. čís. 183/1928 sb. z. a n. viz rejstřík.
— — tím, že žalobce opřel místní příslušnost o §§ 87 a) a 88 j. n., naznačil zřejmě, že pokládá žalovaného za kupce čís. 9815.
— — ve smyslu obchodního zákona: jest jím ten, na něhož přešel propachtováním závod (filiálka závodu) čís. 11.652.
— — za kupce ve smyslu čl. 4 obch. zák. jest považovati jen toho, kdo provozuje po živnostensku obchody vyjmenované v čl. 271 a 272 obch. zák. čís. 13.035.
— **jednotlivec:** zemřel-li protokolovaný kupec jednotlivec, jehož firma měla sídlo na Slovensku, jíž před podáním žaloby, jest žalobu podati proti jeho dědici a prokázati úmrtním listem, že žalovaný jest dědicem čís. 9917.
— — nejde o žalobu na dědice, bylo-li původní označení žalované firmy doplněno dodatkem »k rukám dědiců zemřelého majitele firmy« čís. 9917.
— — nebyla-li žaloba znějící proti protokolované firmě kupce jednotlivce na Slovensku doručena k vlastním rukám majitele firmy nebo prokuristy, nýbrž jen k rukám osob, které žalobce nikoliv v žalobě samé, nýbrž jen v podání určeném pro soud označil jako dědice zemřelého majitele firmy, ale o nichž nebylo v žalobě tvrzeno, že jsou také nynějšími majiteli firmy, nebylo doručení provedeno řádně a nebylo tu promeškání, když se tyto osoby k roku nedostavily čís. 9917.
— — zemřel-li kupec jednotlivec, stane se sice jeho obchodní podnik součástí pozůstalostního jmění, ale, nebyl-li podnik dále veden dědici pod starou firmou, jest bez významu, že firma nebyla vymazána; za těchto okolností nemůže se firma státi podmětem práv a závazků, tedy ani podmětem sporu; byli-li dědici po majiteli firmy žalováni jen proto, že podle žalobcova názoru představují svými právními jednáními firmu; co musí žalobce k odůvodnění ručení dědiců tvrditi a prokázati; zažalováni-li dědici jako společníci firmy, nelze z oprávněných právních nástupců zesnulého kupce jednotlivce vyřaditi a zažalovati jen některé z nich čís. 10.162.
— — rozsudek znějící proti kupci jednotlivci nemůže působiti proti jiné osobě jen proto, že nabyla zatím jména, pod nímž vystupoval ve sporu i v rozsudku majitel firmy; převzetí závodu nemá procesuálního významu v tom smyslu, že by rozsudek proti původnímu majiteli závodu měl již také právní účinek proti majiteli novému čís. 13.152.
— **protokolovaný** viz firma.
Kupecká poukázka viz poukázka kupecká.
Kupecké zadržovací právo viz zadržovací právo.
Kupní právo firmy: pokud nelze povoliti výmaz vkladu na základě vysvědčení soudu, že firma byla vymazána z obch. rejstříku čís. 10.021.
— **smlouva** viz smlouva kupní.
Kusost řízení viz dovolání.
Kutací právo viz hory.

Kvantitní vada zboží či vada kvalitní? čís. 12.977.
Kvitance: i když se dlužník v dluhopise zavázal, že zapraví (nahradí) věřiteli její náklady tak, by věřitel neutrpěl žádnou újmu, jest věřitel povinen podepsati kvitanci, již si dlužník zhotovil sám nebo dal jinde zhotoviti na své útraty, třebaže podle jednacího řádu věřitele (záložny) příslušelo vyhotovení kvitance pro věřitele jejímu právnímu zástupci čís. 11.685.
— **výmazná:** při žalobě o její vydání neřídí se hodnota předmětu sporu § 57 j. n. čís. 8875.
— — hypotekární dlužník, jenž zapravil dluh, jest oprávněn domáhati se na věřiteli (opatrovníku majitelů prioritních obligací) jejího vydání čís. 9519.
— — nárok dlužníka jako vlastníka hypoteky na její vydání není předmětem exekuce pro peněžité pohledávky čís. 11.641.
— — jinak viz zástavní právo, žaloba podle § 35 (36) ex. ř.
Kvota vyrovnací viz vyrovnání.

Labe viz paroplavba na Labi.
Laesio enormis viz zkrácení přes polovici ceny.
Láhve sodové vody: ručení výrobce, nebyly-li plnící přístroje v době plnění opatřeny redukčními ventily čís. 11.549.
Laik soudce: přibrání jeho viz příslušnost (§§ 61, 63 j. n.).
Lampař viz zaměstnanec železniční.
Latifundní srážka viz dávka z přírůstku hodnoty nemovitosti (odhad).
Lázně: ručení za vnesené věci čís. 9442; — za vnesené jízdní kolo čís. 10.746.
— pokud ručí podnikatel za sklouznutí v basenu, jenž nebyl opatřen zábradlím čís. 10.244.
Léčebný fond viz pojištění nemocenské veřejných zaměstnanců.
Léčení: manželského dítěte viz dítě manželské.
— **ústavní** příslušníků rodiny viz pojištění sociální.
Led: dobývání jeho z řeky viz voda.
Legionáři: (zákon ze dne 24. července 1919, čís. 462 sb. z. a n.): domáhá-li se zaměstnanec na zaměstnavateli, by byl přijat zpět do služby, jest soud oprávněn rozhodovati jako o předběžné otázce i o tom, zda žalobce má jako legionář nárok na služební místo u žalovaného čís. 11.016.
— § 1 (§ 4) zák. čís. 457/1919 nemůže se dovolávati, kdo nebyl dne 1. listopadu 1918 v civilní státní službě ani v jiné veřejné službě, třebas byl v ruských legiích přidělen k vojenské železniční službě čís. 9343.
— nárok na započtení služby přísluší jen legionářům, kteří jsou ve službě státní nebo veřejné nebo ve službě závodů a podniků státem podporovaných a zaručených; ustanovení zákona nelze ani obdobně použíti, byl-li legionář zaměstnán v podniku, jenž nebyl ani podnikem státním ani státem podporovaným čís. 11.317.
— byl-li prozatímní zřízenec školní obce propuštěn ze služeb na dodatečné opatření ministerstva školství podle § 14 zák., nemůže na školní obci požadovati náhradu škody z důvodu, že v podmínkách konkursu nebylo uvedeno, že při obsazení místa přísluší přednost legionářům čís. 11.766.
Legitimace k rekursu: v nesporném řízení viz nesporné řízení (§§ 6, 37 zák. čís. 100/1931).
— — jinak viz oprávnění k rekursu.
— **k žalobě** viz oprávnění ke sporu.
— **podle § 162 obč. zák.:** příslušnost tuzemských soudů k legitimaci rumunského příslušníka čís. 11.831.
— — k ní jest zapotřebí svolení poručenského soudu a schválení krajského soudu jen ohledně nezletilého dítěte; příslušný okresní soud má se omeziti na šetření předepsané výnosem min. sprav. ze dne 12. prosince

1921 čís. 186, a spisy pak předložiti prostřednictvím nadřízeného vrchního soudu vládě republiky Československé k rozhodnutí čís. 12.216.

Lékárník a lékebný fond veřejných zaměstnanců viz pojištění nemocenské veřejných zaměstnanců.

Lékárny: veřejnoprávní otázka neschválení propachtování lékárny ve smyslu zákona ze dne 18. prosince 1906, čís. 5 ř. zák. na rok 1907, jest nerozhodná pro závazek k zaplacení léků odebraných od neschváleného pachtýře lékárny čís. 12.570.

— v nepřehledném uschování léčiv jest opomenutí majitele lékárny, jež přispělo k zvětšení nebezpečí záměny léku tím, kdo léky vydával, a tak ohrožena tělesná bezpečnost lidí čís. 12.913.

— koncesované lékárny lze uděliti zásadně jen fysickým osobám, nikoliv společnosti čís. 13.047.

Lékař cizí: pokud nelze míti za to, že došlo mezi ním a pojištěncem okresní nemocenské pokladny ke smluvnímu poměru, opravňujícímu lékaře, by požadoval úplatu za lékařskou pomoc čís. 9962.

— **městské nemocnice na Moravě:** náležitosti výpovědi ordinujícího odborného lékaře čís. 12.005.

— **obvodní:** jenž prováděl očkování proti neštovicím, nařízené mu státním správním úřadem; vztahuje se naň dvorský dekret ze dne 14. března 1806, čís. 758 sb. z. s. čís. 9792.

— — pořad práva pro jeho nárok proti obci, by dodržela smluvní závazek, že mu poskytne byt a bude z něho platiti činži čís. 9956.

— — zástupce státního obvodního lékaře nemá nárok na plat za dobu vojenského cvičení, leč že by tento plat byl výslovně vymíněn ve služební smlouvě nebo v ustanovovacím dekretu čís. 12.908.

— **okresní nemocenské pojišťovny** viz pojištění sociální.

— **v sanatoriu:** pokud jest zaplatiti odměnu cizího ošetřujícího lékaře zvlášť čís. 9367.

— **země Moravské:** novou úpravou platů sekundárních lékařů byly odměněny i práce přes osmihodinovou pracovní dobu čís. 11.968.

Lékařská soudní rada viz zbavení svéprávnosti.

»Lékařské učení« (§ 343 tr. zák.): jest za ně pokládati jen nabytí doktorátu veškerého lékařství; pokud jest považovati ortopedické úkony masérovy za samostatné léčení čís. 9903.

Lesní služebnost viz služebnost lesní.

Lest viz omyl.

Létací exekuce viz exekuce (§ 69 ex. ř.).

Lhůta čekací viz pojištění smluvní.

— **dodací** viz doprava železniční (čl. 66 § 2 žel. př. ř.).

— **dodatečná:** pro placení pojišťovací premie viz premie.

— — jinak viz lhůta podle § 918 obč. zák. a čl. 356 obch. zák.

— **promlčecí** viz promlčení.

— **stěhovací** viz výpovědní a stěhovací řád.

— **ve smíru** viz smír.

— **ztráta lhůt** při splátkových obchodech nastane teprve, až prodatel toto své právo vykoná čís. 12.383.

— **podle § 158 obč. zák.:** jest ji počítati ode dne, kdy manžel zvěděl o narození dítěte, nikoliv ode dne, kdy pojal podezření, že dítě není jeho čís. 8706, 9336.

— **podle § 163 obč. zák.:** do ní nepočítá se den soulože, ovšem ale den slehnutí čís. 9671.

— **podle § 862 obč. zák.:** smluvená lhůta k přijetí nabídky; platí § 903 obč. zák., leč že byl ujednán opak; umluvena-li dvoudenní hůta na rozmyšlenou, skončila uplynutím druhého dne, třebas byl uznaným svátkem čís. 9534.

— **§ 903 obč. zák.:** platí i pro přepravní smlouvu železniční čís. 12.211.

— — platí i pro smluvenou lhůtu k přijetí nabídky čís. 9534.

— **podle § 918 obč. zák., čl. 356 obch. zák.:** nezáleží na tom, zda dodatel mohl v ní objednané zboží zhotoviti a dodati, nýbrž na tom, zda tak mohl učiniti v době od objednávky do uplynutí dodatečné lhůty čís. 9628.

— — dal-li prodatel stornem koupě zřejmě a vážně na jevo, že nemíní plniti, není kupitel povinen poskytnouti mu dodatečnou lhůtu k plnění čís. 8664.

— **podle § 933 obč. zák.:** počátek její, domáháno-li se žalobou zrušení smlouvy o krávě, již žalobce koupil na chov se zárukou prodatele, že kráva jest stelná a že se nejpozději do určité doby oteli čís. 8641.

— — počátek lhůty při úmluvě o nadhodnocení čís. 8692.

— — nespadá sem nárok na vrácení zálohy (závdavku), ježto byla kupní smlouva zrušena čís. 9064.

— — pro případ evikce nezačíná běžeti teprve po pravomoci rozsudku, jímž třetí osoba se svým nárokem zvítězila; stačí, byl-li nárok mimosoudně uplatňován a osvědčen skutečnostmi, podle nichž by ve sporu musel soudce rozhodnouti, nebo byl-li uplatňován žalobou; tu rozhoduje doručení žaloby čís. 11.310.

— **podle § 970 b) obč. zák.:** (ohlašovací povinnost poškozeného) jest lhůtou propadnou čís. 11.003.

— **podle § 982 obč. zák.:** nelze použíti při nároku na vrácení zapůjčené věci čís. 10.954.

— **podle § 1097 obč. zák.:** neplatí, učinil-li nájemce náklad na předmět nájmu nejen ve prospěch pronajímatele, nýbrž i ve prospěch svůj vlastní, a požádal-li nad to pronájemce o přivolení, ba jednal-li dokonce v dorozumění s pronajímatelem a mělo-li se nájemci dostati úplaty tím, že se mu měl náklad amortisovati čís. 12.228.

— **podle § 1111 obč. zák.:** jest lhůtou propadnou čís. 8983.

— — nepřichází v počet, jde-li jen o vrácení pronajaté věci čís. 10.954.

— — neplatí pro nárok propachtovatele proti pachtýři, ježto pachtýř nesplnil závazek odevzdati při ukončení pachtu spachtované budovy ve stavu, v němž je při nastoupení pachtu převzal, pokud se týče, že nesplnil smluvní závazek, nahraditi výlohy, jež budou spojeny s opravami k uvedení budov do někdejšího stavu čís. 11.887.

— **podle§ 1162 d) obč. zák.:** jest v ní uplatniti nároky podle §§ 1162 a) a 1162 b) obč. zák. žalobou o plnění, nebo, pokud nejsou splatné, žalobou o určení čís. 11.467.

— — nevztahuje se k nároku neprávem propuštěného člena závodního výboru čís. 11.516.

— — ustanovení se nevztahuje na případy, kde byl služební poměr zrušen výpovědí čís. 12.359.

— — poskytování úplaty podle § 1154 b) obč. zák. nelze považovati za prodloužení služebního poměru, jehož skončením počíná propadná lhůta podle § 1162 d) obč. zák. čís. 12.754.

— — pod šestiměsíční propadnou lhůtu § 1162 d) obč. zák. (§ 33 zákona čís. 9/1914 ř. zák.) nespadají nedoplatky služebních požitků z doby trvání služebního poměru čís. 12.804.

— **podle § 1486 obč. zák.:** jest lhůtou práva hmotného, na kterou se nevztahují ustanovení § 126 c. ř. s. a § 89 zák. o org. soudu čís. 8980.

— — čís. 5: byl-li plat vyměřován podle hodin a výplata se děla týdně, počínala lhůta po výkonu služeb (koncem každého týdne), nikoliv teprve ukončením služebního poměru čís. 9662.

— **podle § 1487 obč. zák.:** počátek její pro právo odporovati rozdělení společného majetku čís. 9254; — pro dědice, nepřihlásivší se k dědictví, k žalobě o zvrhnutí posledního pořízení čís. 10.712.

— **podle § 1489 obč. zák.:** početí její čís. 9755, 10.745, 11.801; — u nároku na náhradu škody podle § 1328 obč. zák. čís. 9507; — pro nárok na náhradu škody z neoprávněného záboru obytné místnosti čís. 10.771; — z nepřihlášení k pensijnímu pojištění čís. 11.136.

— — nelze posuzovati každou jednotlivou měsíční a roční částku důchodu samostatně čís. 11.801.

— — lhůta proti soudcovskému úředníku nepočíná teprve skončením předchozího sporu syndikátního proti státu a sporu o jeho obnovu čís. 9902.

— **podle čl. 347 obch. zák.:** lze ji prodloužiti neb zkrátiti čís. 10.574.

— — jinak viz správa provady.

— **podle čl. 349 obch. zák.:** jest lhůtou promlčecí čís. 10.055.

— — podle prvého odstavce není lhůtou promlčecí, nýbrž propadnou čís. 10.730.

— — neprodlužuje se tím, že byl opověděn předurčující spor čís. 10.871.

— — šestiměsíční lhůta podle druhého odstavce jest lhůtou promlčecí, nikoliv propadnou; tím, že žalovaný namítl proti žalobě ze správy, že žalobce teprve tři čtvrtě roku po započetí splátek na kupní cenu chtěl kupní smlouvu zrušiti, nevznesl ještě námitku promlčení žalobního nároku čís. 11.212.

— **podle § 29 směn. zák.:** jest propadnou čís. 12.004.

— **podle čl. 77 směn. ř.:** platí i ohledně toho, kdo se zaručil za příjemce směnky čís. 8981.

— **k opravnému prostředku v řízení sporném:** doručení viz tamže.

— — feriální věci viz prázdniny soudní.

— — neprodužuje se opomenutím ústního ponaučení podle § 432 c. ř. s. nebo opomenutím písemného ponaučení podle § 447 c. ř. s. čís. 9599.

— — nebylo-li v advokátském sporu doručeno odpůrci podání, jímž strana oznámila, že ji zastupuje jiný advokát; byl-li rozsudek doručen původnímu advokátu, počíná lhůta k odvolání tímto doručením; není přípustné, by původní advokát a nový advokát podali každý samostatně odvolání čís. 9647; — doručení rozsudku straně, jíž právní zástupce vypověděl plnou moc čís. 9886.

— — lhůta k odvolání, opraven-li rozsudek v podstatné části nálezu čís. 9872.

— — odvolací lhůta běží pro vedlejšího intervenienta ode dne, kdy byl rozsudek doručen straně, k níž vedlejší intervenient přistoupil; lhostejno, že byl rozsudek doručen i jemu čís. 10.244.

— — byla-li strana zastupována v advokátském sporu v prvé stolici advokátem A., odvolání však podal a stranu v odvolacím řízení zastupoval advokát B., rozsudek odvolacího soudu byl doručen advokátu A., jehož procesní plná moc nebyla zrušena, jest lhůtu k dovolání počítati od tohoto doručení, třebas advokát A. rozsudek odvolacího soudu vrátil a soud ho pak doručil advokátu B., jenž podal do něho dovolání po uplynutí původní dovolací lhůty čís. 10.705.

— — návrhem strany na opravu jejího jména ve vyhotovení rozsudku prvého soudu neprodlužuje se jí lhůta k odvolání v ten způsob, že by počínala teprve doručením opraveného rozsudku, nýbrž běží od doručení původního rozsudku čís. 11.915.

— — bylo-li týmž rozsudkem rozhodnuto o věci nepatrné a o věci přesahující hranici pro věci nepatrné, běží lhůta i ohledně nároku nepatrného od doručení rozsudku čís. 9223.

— — lhůta k odvolání od doručení rozsudku k rukám právního zástupce, třebaže vypověděl plnou moc a 14denní lhůta § 36 c. ř. s. již uplynula čís. 9287.

— — pokud lhůta k odvolání běží ode dne, kdy si adresát vyzvedl zásilku na poště čís. 9323.

— — vyzvednutím odvolání zástupcem odvolatele v soudní podatelně byl zmařen účinek podání na poštu a může včasnost odvolání v tomto případě býti posuzována jen podle data, pod kterým bylo odvolání opět podáno v podatelně prvního soudu osobně zástupcem odvolatelovým čís. 12.799.

— — včítání dnů poštovní dopravy viz lhůta podle § 89 org. zák.

— **podle §§ 125 a 126 c. ř. s.:** den 26. prosince není co do počítání lhůt dnem svátečním; lhostejno, že se v tento den odpoledne u soudu a na poště neúřaduje čís. 10.717.

— — pro lhůty k námitkám proti výpovědi z nájmu nebo z pachtu platí předpisy §§ 125, 126 c. ř. s. a § 89 org. zák. čís. 10.807 plen. rozh.

— — vzhledem k zákonu čís. 65/1925 sb. z. a n. neplatí o svatodušním pondělí druhý odstavec § 126 c. ř. s., že se pokládá za poslední den lhůty nejbližší den všední čís. 11.930.

— — velikonoční pondělí 1930 nebylo svátkem ve smyslu § 126/2 c. ř. s. čís. 9975.

— — spis zadaný v podatelně soudu i po uplynutí úředních hodin a opatřený záznamem podatelny z téhož dne, kdy byl podán, jest pokládati za podaný u soudu v den, jemuž nasvědčuje razítko podatelny čís. 12.528.

— **podle § 231 c. ř. s.:** nemusí býti přesně dodržována, vždy však musí býti určena tak, by byla odpůrci umožněna dostatečná příprava k roku; určení nepostačitelné lhůty může býti zmatkem podle § 477 čís. 4 c. ř. s. čís. 9083.

— **§ 232 odst. 3 c. ř. s.:** ustanovení v doslovu zák. čís. 23/1928 sb. z. a n. týká se i žalob, jež jsou podle zákona vázány na propadnou lhůtu čís. 12.595.

— — zachovávají se včasným podáním odmítnuté žaloby u soudu příslušného jen lhůty hmotněprávní, nikoliv však i lhůty procesního práva (třebaže jde v žalobě o nárok soukromoprávní) čís. 12.850.

— **podle § 243 c. ř. s.:** lhůtu k podání odpovědi na žalobu nelze stanoviti při prvém roku, učinil-li žalobce k námitce nepříslušnosti návrh na postoupení věci jinému soudu; v tom, že soud, jemuž byla věc postoupena, určil žalovanému lhůtu k podání žalobní odpovědi usnesením bez roku, nelze spatřovati ani zmatek ani vadu řízení čís. 9996.

— **podle § 409 c. ř. s.:** počátek její, bylo-li odvolání jako nepřípustné odmítnuto čís. 9251.

— — po zahájení vyrovnacího řízení o jmění žalovaného čís. 9265.

— — nevztahuje se na ni § 225 c. ř. s. čís. 9340.

— — nelze použíti na soukromoprávní nároky v trestních rozsudcích čís. 11.436.

— — není předepsáno, by byla uvedena již v žalobě; jest přípustné, by žaloba ponechala určení lhůty soudu čís. 11.637.

— — kdy počíná lhůta k placení útrat, je-li napaden pouze výrok rozsudku prvé stolice o útratách čís. 11.994.

— — lhůta k plnění, uloženému soudním usnesením, počíná, nařídil-li soud podle druhého odstavce § 524 c. ř. s. dočasné zastavení řízení až do vyřízení rekursu proti usnesení, dnem po doručení usnesení rekursního soudu; dříve než tato lhůta projde, nelze povoliti exekuci čís. 12.915.

— — smír viz tamže.

— **podle § 534 c. ř. s.:** soudní prázdniny nemají vliv na počátek a na běh jednoměsíční lhůty k žalobě pro zmatečnost čís. 10.445.

— — lhůta k žalobě pro zmatečnost rozsudku pro zmeškání počíná se, i když rozsudek byl doručen náhradně, ode dne doručení čís. 10.445.

— — konečnou lhůtu jednoho měsíce, stanovenou v § 534/2 čís. 2 c. ř. s. k podání žaloby pro zmatečnost jest počítati ode dne, kdy bylo napadené rozhodnutí doručeno straně procesně způsobilé nebo jejímu práv-

nímu zástupci; doručení straně procesně nezpůsobilé nebo jejímu nepravému zástupci jest rozhodujícím jen pro běh lhůty k řádnému opravnému prostředku čís. 10.464.

— — podání žádosti o udělení práva chudých neprodlužuje ani nezachovává lhůtu k žalobě o obnovení čís. 12.087.

— **k námitkám podle § 557 c. ř. s.:** nezapočítávají se dny poštovní dopravy čís. 9039.

— **k námitkám podle § 562 c. ř. s.:** jest lhůtou práva hmotného a neplatí o ní předpisy § 126 c. ř. s., § 89 org. zák. aniž § 903 obč. zák. čís. 8726.

— — pro lhůty k námitkám proti výpovědi z nájmu nebo z pachtu platí předpisy §§ 125 a 126 c. ř. s. a § 89 org. zák. čís. 10.807 plen. rozh.

— **podle § 563 c. ř. s.:** stačí, byla-li výpověď k 31. říjnu doručena dne 15. října čís. 12.458.

— **podle § 575 odst. 1 c. ř. s.:** platí i v řízení o vyklizení a odevzdání věci najaté (podnajaté) nájemníku (podnájemníku) čís. 8873.

— — týká se jen sporů z nájemní smlouvy mezi smluvníky čís. 9567.

— — neplatí ve sporu o určení, zda nájemní poměr trvá či netrvá čís. 9870.

— — neplatí, jde-li o žalobu zaměstnavatele proti zaměstnanci o vyklizení služebního bytu čís. 10.897.

— — platí pro žalobu nájemce domáhajícího se na pronajímateli z důvodu porušení nájemního práva vydání do užívání strojů, příslušejících do nájemního předmětu, jakož i vydání pozemků, tvořících součást předmětu nájmu čís. 11.840.

— — žaloba, jíž podán odpor proti exekuci vyklizením a v níž navrženo, by bylo uznáno právem, že tato exekuce jest nepřípustná, nespadá sem čís. 12.432.

— — předpis vztahuje se i ke sporům, v nichž jest se domáháno zrušení nájemní smlouvy z důvodu § 3, prvý odstavec, zák. o ochr. náj. čís. 12.535.

— — **podle § 575 odst. 3 c. ř. s.:** neplatí pro exekuci na základě exekučního titulu, jímž byla vyslovena povinnost pronajímatele dodržeti nájemní smlouvu čís. 8832.

— — nestačí jakýkoliv návrh na vyklizení, nýbrž jest třeba návrhu vyhovujícího předpisům o povolení exekuce čís. 9002.

— — tím, že nebylo zavčas žádáno o exekuci vyklizením, pozbyly platnosti výpověď a po ní následovavší rozsudky a zůstalo vše při staré původní nájemní smlouvě čís. 9724.

— — exekuční titul pozbývá po jejím uplynutí účinnosti jen, když oprávněný ve lhůtě o exekuci nežádal, ač tak učiniti mohl; lhůta započíná teprve dnem, kdy usnesení povolující výpověď nabylo právní moci čís. 10.252.

— — pro přerušení lhůty jest lhostejno, zda návrh na odklad exekuce byl podán před uplynutím této lhůty, nebyl-li odklad povolen čís. 10.808.

— — pro žalobu o vyklizení bytu při mimosoudní bezformální výpovědi není předepsána lhůta a může tato žaloba býti podána i po uplynutí čtrnácti dnů po zrušení nájemního poměru čís. 12.264.

— — »právoplatným« nebyl rozsudek, proti němuž bylo, byť i opožděně, podáno odvolání, pokud o včasnosti odvolání nebylo právoplatně rozhodnuto čís. 12.719.

— — mimosoudní výpověď, proti níž byly podány námitky u příslušného soudu, stala se vykonatelnou a exekučním titulem podle § 1 čís. 18 ex. ř. teprve, až námitky byly právoplatně odmítnuty, a teprve od této doby počala běžeti čtrnáctidenní lhůta § 575, třetí odstavec, c. ř. s. čís. 12.826.

— **podle § 596 c. ř. s.:** lhůta je propadnou lhůtou práva procesního; její zameškání má účinky procesuální, nikoliv soukromoprávní čís. 12.850.

— **podle § 65 ex. ř.:** do usnesení exekučního soudu, jímž sám od sebe odložil exekuci z důvodu § 11 vyr. ř., jest rekursní lhůta osmidenní čís. 10.095.

— — nikoliv podle § 83 ex. ř. platí v exekučním řízení na základě rakouských exekučních titulů čís. 10.659.

— — bylo-li usnesení, jímž bylo neprávem vymazané zástavní právo bez předpokladů § 104 kn. ř. po druhé vloženo do pozemkové knihy, vydáno exekučním soudem, přísluší postiženým právo stížnosti podle knihovního zákona a neplatí tu lhůta § 65 ex. ř. čís. 10.838.

— — rekursní lhůta při povolení exekuce zabavením pohledávky knihovně zajištěné (§ 320 ex. ř.) jest osmidenní čís. 11.597.

— — usnesení, jímž rozhodnuto o povolení exekuce na movitosti i o povolení exekuce vnuceným zřízením zástavního práva na nemovitost, lze napadati jednotným rekursem ve lhůtě čtrnáctidenní čís. 11.834.

— — knihovní poznámku hypotekární žaloby jest posuzovati podle § 378 ex. ř.; platí proto o ní osmidenní lhůta k rekursu čís. 12.670.

— **podle § 216, odst. 2, ex. ř.:** viz dražba vnucená nemovitosti.

— **podle § 256, odst. 2, ex. ř.:** jest lhůtou hmotného práva, pro niž neplatí § 89 org. zák.; počíná dnem, kdy bylo vykonáno zabavení, bez ohledu na to, zda a kolikrát podal výkonný orgán o výkonu zprávu a, zda a kdy byl soudem o výkonu zpraven vymáhající věřitel čís. 10.267.

— — není stavena po dobu vyrovnacího řízení v případech, kde oddělné právo, jehož bylo nabyto exekucí, zahájením vyrovnacího řízení nezaniklo čís. 10.462.

— — účastníkům není volno, by úmluvou prodloužili účinnost soudcovského zástavního práva nad jednoroční lhůtu § 256 ex. ř.; zastavením prodejového řízení podle § 200 čís. 3 ex. ř. se lhůta podle § 256 ex. ř. ani nestaví ani nepřerušuje čís. 8646.

— — pokud včítá se šestiměsíční lhůta, po kterou bylo prodejové řízení zastaveno, navrhl-li vym. věřitel sám zastavení prodejového řízení, ač exekučního zástavního práva bylo nabyto dříve než 60 dní před zahájením vyrovnacího řízení čís. 11.406.

— **podle § 391 ex. ř.:** dovolací soud není povolán k prodloužení doby, na kterou bylo prozatímní opatření prvým soudem povoleno čís. 10.846.

— — určení doby, na niž se povoluje prozatímní opatření, nemusí se státi určením kalendářního dne; pravoplatné ukončení sporu jest událostí, jíž ona doba jest určitě vymezena čís. 10.924.

— **podle § 391, odst. 2, ex. ř.:** po marném uplynutí lhůty, nastává zrušení prozatímního opatření samo sebou; odpůrce nemůže žádati náhradu škody, vzniklé mu po této době čís. 9556.

— — okolnost, že trestní řízení proti odpůrcům ohrožené strany není ještě skončeno a že škoda není v trestním řízení zjištěna, není velmi důležitým důvodem (§ 128/2 c. ř. s., § 78 ex. ř.), pro který nemůže žaloba k uplatnění nároku na náhradu škody býti podána ve stanovené lhůtě čís. 10.102.

— **v nespor. říz.:** k opravným prostředkům se počítá ode dne doručení právnímu zástupci čís. 9529.

— — nebyla-li při přihlášce ze závěti předložena závěť, jest dědici k výkazu dědického důvodu určiti lhůtu čís. 9523.

— — ustanovení §§ 174 konk. ř. a 63 vyr. ř. nelze použíti v nesporném řízení; lhůtu k podání opravných prostředků proti zápisu firmy do rejstříku nelze počítati od uveřejnění usnesení o zápisu firmy do rejstříku čís. 10.027.

— **§ 89 org. zák.:** pro dohlédací stížnosti v oboru justiční správy včítají se dny dopravy do lhůty čís. 9450.

— — dny dopravy se nezapočítají do lhůty k námitkám proti směnečnému platebnímu příkazu čís. 9039.

— — předpisu nelze použíti na případ, bylo-li podání učiněno tuzemským příslušníkem u čsl. vyslanectví v cizině čís. 9698.

— — stačí, byl-li spis dán na poštu v době, kdy ještě mohl býti opatřen poštovním razítkem z téhož dne; není předpisu, že zásilka musí býti podána »doporučeně« a přímo u poštovního úřadu, stačí, byla-li vložena do poštovní schránky čís. 10.043.

— — předpis o nezapočítávání dnů poštovní dopravy vztahuje se též na žalobu podle § 89 služ. pragm. čís. 10.224.
— — neplatí pro lhůtu podle § 256 odst. 2 ex. ř. čís. 10.267.
— — pro lhůty k námitkám proti výpovědi z nájmu nebo z pachtu platí předpisy §§ 125 a 126 c. ř. s. a § 89 org. zák. čís. 10.807 plen. rozh.
— — došla-li zásilka s rekursem, opatřená jen povšechnou adresou »krajský soud v Praze« k nepříslušnému »krajskému soudu trestnímu v Praze« čís. 11.005.
— — vyzvednutím odvolání zástupcem odvolatele v soudní podatelně byl zmařen účinek podání na poštu a může včasnost odvolání v tomto případě býti posuzována jen podle data, pod kterým bylo odvolání opět podáno v podatelně prvního soudu osobně zástupcem odvolatelovým čís. 12.799.
— — stížnost na usnesení o zbavení svéprávnosti, jež byla podána ve lhůtě přímo u soudu vyšší stolice a byla tímto soudem zaslána soudu prvé stolice, jemuž došla teprve po vypršení lhůty, jest opožděná čís. 12.990.
— **ve věcech knihovních:** lhůta podle knihovního zákona či podle exekučního řádu? viz lhůta podle § 65 ex. ř.
— **podle § 55 knih. zák.:** jakékoliv přerušení lhůty jest vyloučeno; přerušení nenastane ani tím, že procesní soud povolil poznámku zahájení rozepře o poznámku pořadí čís. 11.856.
— **podle konkursního řádu:** podle § 43 (2) konk. ř. z roku 1914 jest propadnou lhůtou hmotněprávní; pokud neplatí čís. 9297.
— **podle vyrovnacího řádu:** podle § 12 vyr. ř. z r. 1914 počátek její při exekuci na živnostenské oprávnění čís. 9601.
— — do usnesení exekučního soudu, jímž sám od sebe odložil exekuci z důvodu § 11 st. vyr. ř., jest rekursní lhůta osmidenní čís. 10.095.
— **podle poj. řádu:** karenční lhůta pro případ sebevraždy čís. 10.019.
— — zaplatil-li pojistník po doručení pojistky premii, pokud nepočala běžeti lhůta k žalobě o zaplacení premie čís. 10.175.
— **podle § 14 a) rozl. zák.:** jest lhůtou propadnou čís. 12.525.
— **podle § 23 zák. o nek. sout.:** jde-li o čin trvací neb opětovací; jde-li o více samostatných úkonů čís. 11.537.
— **podle jazykového zákona (nařízení)** viz jazyk státní.
— **podle § 22/2 zák. čís. 318/1919 sb. z. a n.:** v doslovu zák. čís. 311/1920 sb. z. a n.; jest ji počítati od knihovního nabytí nemovitosti čís. 12.293.
— **podle zákonů na ochr. náj.:** podle § 20 (3): počátek její čís. 8719, 8734, 9179.
— — lhůta § 20/3 dřívějších zák. a § 20 (2) zák. čís. 44/1928 pro promlčení nároku nového nájemníka proti dřívějšímu počíná skončením nájemního poměru dřívějšího nájemníka čís. 9592.
— — osmidenní rekursní lhůta do usnesení, jímž rozhodnuto o útratách návrhu na svolení k výpovědi čís. 9621.
— — začátek lhůty § 20 (3), byla-li soudním usnesením připuštěna výpověď a nájem prohlášen za skončený určitým dnem, za řízení o exekučním výkonu výpovědi došlo pak ke smíru, jímž se dlužník zavázal vykliditi byt v určitý pozdější den čís. 10.179.
— **při odkladu exekuce vyklizením:** čtvrtletní lhůtu jest zásadně čítati ode dne, kdy nastala potřeba odkladu exekuce, tedy ode dne podání návrhu na vyklizení čís. 10.425.
— **podle nař. ze dne 31. srpna 1915, čís. 257 ř. zák.:** podle § 7 čís. 1 jest počítati od splatnosti umořovaných stavebních losů čís. 11.606.
— — ohlašovací lhůty jest při vydání konečného rozhodnutí dbáti z úřadu i tenkráte, nesouhlasí-li ohlašovací vyhláška s ustanovením § 8 nař.; lhostejno, že si nebylo stěžováno proti obsahu ohlašovací vyhlášky čís. 11.015.
— **podle § 4 zák. ze dne 18. srpna 1918, čís. 317 zák.:** nepočíná již dnem, jímž nabyl mírový stav účinnosti čís. 8730.

— **podle § 9 odst. 6 zák. ze dne 27. ledna 1922 čís. 33 sb. z. a n.:** platí i pro nároky státu (telegrafní správy), vznesené podle § 3 odst. (2) písm. a) zákona čís. 12.168.

Licence kinematografická viz kinematograf.

Licenční poplatek viz patent.
— **smlouva** viz patent.

Líčení ústní odvolací viz odvolání.

Liechtensteinský majetek není vyjmut ze záboru; zákon ze dne 12. ledna 1893, čís. 15 ř. zák. nenabyl v Československé republice platnosti čís. 8982.

Lift viz zdvíž.

Lichva: námitka lichvy proti směnce čís. 10.720.
— **bytová:** pokud jest jí stavební příspěvek čís. 9440.
— — zák. čís. 80/1924 platí i pro domy a byty, na něž se nevztahují předpisy zákona o ochraně nájemců; soukromoprávní následky bytové lichvy jest posuzovati podle § 17 zák. čís. 568/1919 čís. 9193.
— — předpis § 8 lich. zák. čís. 568/1919 v doslovu novely čís. 80/1924 platí jen pro byty, nikoliv i pro obchodní místnosti čís. 8829.

Liknavý dlužník viz prodlení.

Likvidace: byli-li pro firmu ustanoveni dva likvidátoři, ve sporu však byla zastoupena jen jedním z nich, jest řízení zmatečným podle § 7 c. ř. s.; zdráhá-li se druhý likvidátor firmu ve sporu zastupovati, jest si vymoci prozatímní opatření; vyloučení působnosti druhého likvidátora v řízení nesporném; stačí podpis likvidátora na žádosti o povolení prozatímního opatření čís. 8907.
— firmy nemůže odůvodniti nevčasnost prodeje nemovitostí, jež nepatří ani firmě, ani jejím společníkům čís. 10.699.
— jinak likvidace, likvidátor společenstva, společnosti viz společenstvo, společnost.

Likvidační bilance společnosti s r. o. pro pozůstalostní inventář čís. 10.524.
— **komise mezinárodní** viz zaopatřovací požitky.

Likvidatura pensijní vojenská: účetní nález viz tamže.

Likvidnost pohledávky viz započtení.

Lis tiskací: pokud je vyloučen z exekuce podle § 251 čís. 6 ex. ř. čís. 13.154.

List hypoteční viz zástavní právo.
— **nákladní** viz doprava železniční.
— **objednací** viz příslušnost podle § 104 j. n.
— **skladní** viz skladiště veřejné.
— **vkladní** viz vkladní knížka.

Listina: předložiti ji účastníkům není soud v nesporném řízení povinen čís. 9361.
— — byly-li stranou popřeny i okolnosti, jež měly býti listinami prokázány, i pravost listin předložených odpůrcem k důkazu o oněch okolnostech, bylo na soudu, by průvodním usnesením připustil důkaz o oněch okolnostech předloženými listinami a důkaz o pravosti listin srovnáním písma čís. 9157.
— — v tom, že soud ve sporu přečetl znalecký nález a posudek ze spisů o zbavení svéprávnosti, nelze spatřovati provádění znaleckého důkazu ve sporu, nýbrž jen důkaz listinný čís. 9583.
— — jako prostředek k osvědčení (§ 389 ex. ř.) čís. 10.087, 10.857.
— — důkaz jí jest připustiti průvodním usnesením jen, byla-li popřena pravost listiny neb okolnost, jež má býti listinou prokázána čís. 10.332.
— — opis soukromé listiny, z něhož není patrno, kdo jest vydatelem prvopisu listiny, není po rozumu § 565/3 a 294 c. ř. s. plným důkazem, že prohlášení v opisu listiny pochází od osoby opis předloživší čís. 10.918.
— — předpisy §§ 84 a 85 c. ř. s. se netýkají chyb v předložených listinných dokladech čís. 10.918.
— — návrh ve smyslu § 308 c. ř. s. jest průvodním návrhem, pro nějž platí ustanovení § 179 c. ř. s.; uznaly-li oba nižší soudy souhlasně, že návrh byl učiněn patrně v úmyslu protáhnouti rozepři, nelze v tom spatřovati

vadnost řízení a jde o souhlasná usnesení, takže další opravný prostředek není ani přípustný čís. 12.074.

— — předloží-li strany k důkazu o svých tvrzeních listiny, není tím zároveň již předneseno vše, co jest v těchto listinách, jako by se byly staly ve svém celém rozsahu součástí spisů a tím procesní látky čís. 12.658.

— **advokátů** viz advokát.

— **odevzdací** viz pozůstalost.

— **společná:** čl. XLIII uv. zák. k c. ř. s. není straně zabráněno, by se nedomáhala na odpůrci předložení společné listiny ve sporu již zahájeném; listiny, jimiž bylo majiteli domu vyměřeno vodné a dávka z nájemného, jsou společnými čís. 8915.

— — obchodní pomocník nemá proti zaměstnavateli nárok na předložení deníku k vůli zjištění obchodů jím mimo závod uzavřených; deník není společnou listinou podle § 304 c. ř. s., byl-li veden zaměstnavatelem jen ve vlastním zájmu firmy k vůli přehlednosti a lepší kontrole čís. 12.936.

— **veřejná:** listina, již vydala obec jako pronajímatelka obecních pozemků, není listinou veřejnou, nýbrž listinou soukromou čís. 9401.

— — ve smyslu § 33 d) knih. zák.: není jí výměr o zrušení vyvlastňovacího nálezu podle § 10 zák. čís. 45/1922 čís. 11.137.

— — jest jí protokol o výslechu svědka; činí plný důkaz o tom, že svědek skutečně vypověděl, co bylo v protokolu dosvědčeno čís. 11.486.

— — výpis z policejního automobilového rejstříku není veřejnou listinou, dosvědčující vlastnictví k autu čís. 11.553.

— — ve smyslu § 548 čís. 1 c. ř. s.: prvopisem jejím jest originální snímek notářského spisu podle §§ 92 a násl. not. řádu čís. 12.091.

— — poměr odporu proti soudnímu protokolu podle § 212 c. ř. s. k odvodu podle § 292 odst. 2 c. ř .s. čís. 12.613.

Litispendence viz rozepře zahájená, zahájení rozepře.

Loco továrny: úmluva platí jen pro případ, že zboží jest skutečně dodáno z továrny, nikoliv bylo-li dodáno ze skladiště továrny bližšího kupitele čís. 11.970.

Lodě námořní: nejsou nemovitou věcí a nelze na ně vésti exekuci podle §§ 87 a násl. ex. ř.; příslušnost k povolení exekuce čís. 11.741.

Lom: oprávnění dobývati štěrk a kámen v lomu jest výronem smlouvy kupní, nikoliv pachtovní, a může tvořiti obsah polní služebnosti čís. 11.447.

— zadání oprávnění lámati štěrk a kámen v obecním lomu v Čechách na dobu neurčitou, několikaletou, nespadá v obor působnosti obecního výboru čís. 11.447.

— povinnost ohraditi bezpečně kamenný lom k zabezpečení proti zřícení lidí a zvířat (min. nař. čís. 116/1908 ř. zák.), stihá držitele kamenného lomu i v době, kdy se v lomu přestane pracovati a lom zůstane nezasypán; zanedbal-li držitel lomu tuto povinnost, ručí za škodu tím způsobenou, třebaže jeho předchůdcem při lámání lomu byly snad překročeny hranice sousedního pozemku a úraz stal se snad v majetku sousedově; poškozený spoluzavinil škodu, šel-li, věda o lomu, po pěšině podél lomu za úplné tmy čís. 12.372.

Lombard válečných půjček viz válečná půjčka.

Losová akce viz společenstvo bytové (stavební).

Losy: umoření viz tamže.

— výhra na los jest okolností naprosto nejistou, mimořádnou a nahodilou, kterou nelze očekávati podle obyčejného sběhu událostí; majetková hodnota naděje na výhru losů dosud netažených dochází výrazu jen v jejich kursovní ceně; ušla-li poškozenému škodným činem (vylákáním losu) hlavní výhra na los proto, že los byl ještě před tahem převeden na osobu třetí, nelze v tom spatřovati jeho »ušlý zisk« čís. 12.260.

— není místa pro použití ustanovení § 879 obč. zák. o rozporu obchodu s dobrými mravy čís. 11.044.

— prodej výherních listů státních stavebních losů není promesním obchodem **(zák. čís. 85/1862 ř. zák.)** čís. 11.489.

— výherní listy státních stavebních losů jsou skutečnými částmi losů, opravňujícími k účasti na výherních tazích podle herního plánu, stanoveného nařízením čís. 165/1921 sb. z. a n., a mohou býti prodávány i na splátky, ovšem šetříc příslušných zákonných předpisů čís. 11.489.

— pojem prodeje losů na splátky **(zák. čís. 90/1878 ř. zák.)** jest širší, než pojem splátkových obchodů podle § 1 zák. čís. 140/1896 ř. zák. čís. 11.570.

— pokud jde o prodej losů **na splátky** čís. 12.208.

— jde o splátkový prodej losů, měla-li část kupní ceny býti zaplacena jako »záloha« a zbytek kupní ceny mohl býti zaplacen hotově, ale nemusel se po případě platiti vůbec, ježto se měl uhraditi z výher, jež případnou na losy, a kromě toho měl kupitel platiti prodateli čtvrtletně poplatek k úhradě úroků a poplatků za úschovu a za kontrolu losů; lhostejno, že prodatel byl ochoten přijmouti splátky na kupní cenu před splatností neb i celou kupní cenu najednou čís. 11.665.

— na povaze »zálohy« jako kupní ceny nemění nic, že v předprodejním listě bylo stanoveno, že se zálohou složené částky zúročí kupujícímu až do provedení příkazu čís. 11.570.

— úhrada z očekávané výhry jest placením se strany kupujícího čís. 11.570.

— lhostejno, že prodatel losů byl ochoten přijmouti splátky na kupní cenu před jejich splatností nebo i celou kupní cenu najednou čís. 11.570.

— smlouva o prodeji losů na splátky (zák. čís. 90/1878 a čís. 87/1926) není nezávazná (nicotná) již proto, že byla uzavřena prostřednictvím **cestujících agentů** čís. 9559, 11.044.

— právní následky toho, že prodej losů na splátky byl ujednán s neprotokolovanou firmou a prostřednictvím agenta čís. 9798.

— **výherní společnost:** pokud šlo o zakázaný obchod čís. 9560.

— byl-li předmětem koupě na splátky kromě losů také čsl. zlatý dukát, byl porušen nejen zákaz **§ 2 a)** zákona ze dne 30. června 1878, čís. 90 ř. zák., nýbrž i zákaz § 1 téhož zákona; celá smlouva jest nicotná podle § 879 obč. zák. čís. 10.891.

— předpis § 2 a) zák. čís. 90/1878 ř. zák. byl porušen, jakmile živnostenský prodej losů (losových podílů) na splátky nebyl omezen jen na prodej určitých losů (losových podílů), nýbrž byl jakýmkoliv způsobem uveden ve spojení s nějakým jiným právním jednáním; spadá sem i obstaravatelská smlouva, jež bylo předpokladem a přípravou pro kupní smlouvu o losech čís. 11.666.

— byl-li kupiteli vydán při koupi jen t. zv. předprodejní list, jenž neobsahoval označení prodaných losů podle čísel a serií, byly prodatelem porušeny předpisy **§ 2 a), b) zák.** čís. 90/1878 ř. zák.; to nebylo napraveno pozdějším vydáním t. zv. depositního listu, jenž byl potvrzením o tom, že určité losy byly vzaty do úschovy čís. 11.570, 11.665, 12.208.

— nebyla-li v listině o prodeji losů udána cena každého losu zvláště, nýbrž všech úhrnem, jest smlouva nežalovatelnou vzhledem k **§ 2 písm. b)** zák. čís. 90/1878 čís. 9561.

— pokud není na závadu, že v prodejní listině státních stavebních losů nebyla udána kupní cena za každý jednotlivý prodaný kus zvláště čís. 10.200.

— stačí, lze-li z prodejního listu losů téhož druhu jasně a bezpečně seznati, kolik jest zaplatiti za každý los, třebas byla udána jen cena úhrnná; nelze-li seznati cenu za jednotlivý los, jest smlouva pro obě strany nezávazná a v širším slova smyslu neplatná čís. 11.044.

— smlouva o prodeji na splátky není dovolena a závazna, dokud nebyla kupiteli vydána o prodeji předepsaná listina čís. 11.366.

— prodejní listina musí býti vystavena a kupiteli předána ihned; nestalo-li se

tak, není kupitel smlouvou vázán, i když svolil k tomu, by mu byla zaslána dodatečně čís. 11.779.
— předpisu **§ 1432 obč. zák.** nelze es dovolávati, byl-li dvoustranný závazek splněn (částečně jen jednou stranou čís. 9560, 9561, 11.044, 12.208.
— kondikce podle § 1432 obč. zák. jest vyloučena jen, splnily-li smlouvu obě strany; nestačí, že jedna z nich (prodatel losů) vyplatila provisi svým agentům a že koupila losy a kolky na prodejní listinu čís. 11.366.
— splnění smlouvy o koupi losů prodatelem nelze spatřovati v tom, že veškeré losy byly za sporu (o neplatnost kupní smlouvy) taženy v umořovacím tahu, že si prodatel z jejich výtěžku strazil požadavky mezi stranami sporné a zbytek i zbývající výherní listy složil pro kupitele do soudní úschovy čís. 12.207.
— **nejde o splnění smlouvy prodatelem, vydal-li kupiteli t. zv. depositní list,** v němž byly prodané losy označeny podle čísel a serií čís. 12.208.
— **je-li prodej neplatný:** žaloba, jíž jest se domáháno vrácení losů uvedených podle serií a čísel, není žalobou vlastnickou podle § 366 obč. zák., nýbrž žalobou o navrácení v předešlý stav, domáhá-li se jí žalobce jen toho, by mu bylo vráceno, co splnil na smlouvu neplatnou čís. 11.763.
— zrušen-li prodej losů na splátky, má prodatel nárok na náhradu za výkon herního práva kupitelem, jakož i na úroky z investované jistiny čís. 8929.
— odbornou firmu porušivší předpisy zákona o losových obchodech nelze pokládati za poctivou držitelku ve smyslu § 1447 obč. zák. toho, co obdržela z losových obchodů čís. 11.044.
— nedošlo-li ku platné smlouvě o prodeji losů, nemůže prodatel na kupiteli požadovati náhradu toho, co vyplatil svým agentům na provisích za ujednání neplatného obchodu, aniž náhradu ostatních výloh z toho důvodu vzešlých čís. 11.763.
— na základě nezávazné smlouvy není prodatel oprávněn domáhati se na kupiteli zaplacení poplatku evidenčního, depositního a manipulačního, aniž má nárok na náhradu za herní práva a na náhradu akvisičních výloh, všeobecné režie a úroků kapitálu investovaného na zakoupení losů čís. 12.208.

Loterní předpisy viz důchodkový trestní zákon.

Lstivé jednání viz omyl.

Luxemburská společnost: jako společnice tuzemské veřejné obchodní společnosti čís. 11.835.

Lustrum viz výpis z veřejné knihy.

Maďarsko: mezi ním a Československem není dosud zaručena vzájemnost ve smyslu § 79 ex. ř. čís. 9731.
— obchodní smlouva s ním čís. 120/1927 sb. z. a n. má vnitrostátní závaznost v Maďarsku; vzhledem ke čl. XXV. smlouvy jest omezení slevy v pol. 81 tř. 17 maďarského svazového tarifu díl II., sešit 1 ze dne 1. ledna 1926 na uhlí tuzemské pokládati za neplatné čís. 12.266.

Majetek Liechtensteinský viz Liechtesteinský majetek.

Majitel domu: ručení za škodu viz náhrada škody.
— — nárok kominíka proti němu na úplatu za vymetání komínů pořadem práva čís. 8772.
— **noclehárny** (svobodárny), jenž neprovozuje ubytování hostů za účelem docílení zisku, není hostinským ve smyslu §§ 970, 1316 obč. zák. čís. 8718.

Malorolník: nicotnost smlouvy podle § 4 zák. čl. XXV:1900 a § 5 nař. uh. min. obch. čís. 271.483 z r. 1901 nevztahuje se na případ, byla-li věc koupena k živnostenskému provozování čís. 9638.

Maloživnostník (§ 251 čís. 6 ex. ř.) viz exekuce.

Maltézští rytíři: výklad pensijního normálu zaměstnanců jejich řádu čís. 12.382.

Mandát viz smlouva zmocnitelská.

Mandátní řízení viz rozkazní řízení.

Manifestační přísaha viz přísaha vyjevovací.

Manipulační poplatky: za výmaz člena společenstva čís. 11.775.

Manudukční povinnost viz řízení sporu.

Manžel(ka): smlouva svatební viz svatební smlouva, věno.
— — výživné manželky viz tamže.
— — pokud jest manžel oprávněn domáhati se na manželce náhrady toho, co připadlo z výživného na používanou část bytu čís. 9220.
— — nemá ze zákona proti manželce nárok na výživné čís. 9532.
— — nuzný manžel nemá proti manželce nárok na výživné čís. 9960.
— — byli-li nájemníky bytu oba manželé, jsou ve sporu o vyklizení bytu nerozlučnými společníky; o vyklizení nemůže býti žalován jen jeden z nich, nýbrž musí býti žalováni oba čís. 12.320.
— — společná domácnost: není zákonem zakázáno, by se manželé z důležitých důvodů neshodli na tom, že budou po jistou dobu bydleti odděleně čís. 9873.
— — neplatnost smíru, jímž byly uspořádány věci ve smyslu faktického zrušení manželského společenství čís. 9128.
— — smlouva o úpravě majetkových poměrů manželů při jejich zamýšleném rozchodu jest přípustná čís. 12.091.
— — má-li byt nebo dům jen maželka, může manžel podle § 92 obč. zák. žádati jen, by ho manželka do svého bytu přijala čís. 11.182.
— — pojem domácnosti; tím, že manžel zrušil jen fakticky soužití se svou manželkou, aniž jest s ní rozveden a aniž jí bylo povoleno oddělené bydliště, nepřestala domácnost, dříve oběma manžely společně sdílená, býti domácností manželovou čís. 12.147.
— — matka manželky, zdržujíc se u ní s její vůlí a k jejímu potřebnému ošetření, není u ní neoprávněně, a to tak dlouho, dokud jí k ošetření dcery bude potřebí; opatří-li manžel manželce sám ošetření, pomine důvod, z něhož jest matka jeho manželky oprávněna zdržovati se u své dcery čís. 12.147.
— — manželské spolužití nikterak nevylučuje nájemní (podnájemní) poměr manželů navzájem, najmě manžela, a nevylučuje oprávnění z případného nájemního nebo podnájemního poměru čís. 12.480.
— — právní jednání mezi nimi: poskytl-li manžel manželi zápůjčku, aniž byla zachována forma notářského spisu, jest manžel poskytnuvší zápůjčku oprávněn domáhati se na příjemci zápůjčky jejího vrácení kondikcí čís. 8637.
— — přistoupení k pojišťovacímu dluhu manžela podpisem prohlášení manžela o zaplacení premie čís. 9606.
— — zda postup mezi manžely vyžaduje formy notářského spisu, jest posuzovati podle základního jednání čís. 9793.
— — vzájemné zastupování: kupní cenu za zboží koupené manželem pro společnou domácnost nelze požadovati na manželce, i když manžel je nemajetný čís. 8760.
— — koupila-li manželka na dluh pro svou potřebu, jest prodatel oprávnén domáhati se zaplacení přímo na ní; měla-li manželka za to, že zaplatiti koupené věci jest věcí manželovou, bylo na ní, by při uzavření koupě upozornila prodatele na to, že jedná jménem manžela, a měla též vrátiti účet, znějící na ni čís. 8683.
— — listina, na jejímž základě má býti povolen záznam vlastnického práva pro manželku, za niž předsevzal kup manžel, musí býti podepsána manželem a musí z ní býti vidno, že byl manžel manželkou zmocněn k uzavření smlouvy čís. 8698.
— — manžel jest oprávněn i povinen zastupovati manželku i při výkonu kontrolních práv podle čl. 105 obch. zák. čís. 11.169.
— — dal-li příkaz k přestěhování nábytku manžel, není manželka povinna hraditi náklady přestěhování solidárně s manželem; lhostejno, že bytové zařízení patří manželce, ana je vnesla do společné domácnosti čís. 11.675.

— — z objednávky zubolékařských prací, jež učinila manželka ve vlastním jméně, jest zavázána i manželka čís. 12.309.
— — manželka, jejíž manžel byl zbaven svéprávnosti, není oprávněna k rekursu proti usnesení, jímž nebyla ustanovena podpůrcem ona, nýbrž osoba jiná čís. 12.428.
— — pokud manžel neručí za nákupy manželky, jež žije odloučeně od něho a jíž platí výživné čís. 12.938.
— — správa jmění podle § 1238 obč. zák.: prodej koně v manželčině hospodářství nevybočuje z mezí obyčejné správy jmění a nevyžaduje zvláštní plné moci na tento druh jednání čís. 10.732.
— — manžel jest oprávněn uzavírati vlastním jménem pachtovní a nájemní smlouvy o manželčiných nemovitostech, pokud se tyto smlouvy obmezují na dobu manželovy správy, vybírati pachtovné a zažalovati je vlastním jménem čís. 10.848.
— — nepatří k ní nakládání s právem služebnosti patřícím do majetku manželčina čís. 11.860.
— — zástupčí moc manžela nevztahuje se na právní jednání, k nimž jest podle § 1008 obč. zák. třeba zvláštní plné moci čís. 11.860.
— — dal-li si manžel, jenž spravoval dům společný oběma manželům, při sjednání nájemní smlouvy poskytnouti zakázanou úplatu; pokud lze se domáhati vrácení zakázané úplaty i na manželce čís. 12.133.
— — manžel jako správce manželčina majetku nemůže bez zvláštní plné moci ujednati smlouvu o stavbě se závazným účinkem pro manželku; manželka jest vedle manžela, jenž stavbu objednal, povinna zaplatiti dodavateli nedoplatek na stavivo a za platy dělníkům na stavbě zaměstnaným, přišly-li jí jako vlastnici domu k dobru (§ 1041 obč. zák.); nesejde na tom, jakou hodnotu má nyní dům, nýbrž rozhodny jsou skutečné náklady ve stavivu a v platech dělníkům; manželka nemůže proti dodavateli namítati, že manžel chtěl stavbou jen zaplatiti svůj dluh u ní čís. 12.716.
— **pozůstalý** viz pozůstalý manžel.
— **rozvedený, rozloučený** viz výživné.
— **usmrcené** viz náhrada škody podle § 1328 obč. zák.

Manželské dítě viz dítě manželské.
— **společenství:** obnova jeho (§ 110 obč. zák.) viz obnova manželského společenství.
— — jinak viz manžel(ka).

Manželský původ viz dítě.

Manželství: rozvod, rozluka manželství viz tamže.
— obnova manželského spolužití (§ 110 obč. zák.) viz tamže.
— smlouva svatební viz tamže.
— odškodnění podle § 1265 obč. zák. viz tamže.
— bylo-li manželství tuzemce uzavřeno v sovětském Rusku podle tamních předpisů, platí i v Československu, třebas nebyly zachovány obřadnosti tuzemského práva čís. 10.644.
— pokud děti z něho se považují za manželské čís. 8870.
— polských příslušníků: nesmějí o něm rozhodovati československé soudy čís. 9489 plen. rozh., 10.527.
— je-li otázka (ne)platnosti pro spor předurčující, jest vyčkati ohledně překážek soukromoprávních námitku, ohledně veřejnoprávních pak vyskytnutí se skutečností; platnost se posuzuje podle doby sňatku, státní občanství manželky pro posouzení, zda prvé manželství manželovo bylo neplatným, jest po případě lhostejno, že se jeho prvá manželka provdala, ke zrušení § 111 obč. zák. jest hleděti z úřadu, § 96 obč. zák. jen na případy překážek soukromoprávních čís. 9296.
— neplatnost manželství jugoslavských státních příslušníků čís. 10.281.
— osoba svéprávnosti úplně zbavená, pokud toto zbavení svéprávnosti trvá, není způsobilá uzavříti manželský sňatek, a to ani ve světlých okamžicích, ani, když ozdravěla čís. 12.450.

— osobě úplně zbavené svéprávnosti nelze přičítati vinu na uzavření sňatku (§§ 95, 96 obč. zák.) čís. 12.450.
— pokračování v manželství, má-li býti mlčky projeveným zřeknutím se práva uplatňovati neplatnost manželství, předpokládá plnou způsobilost k právním jednáním čís. 12.450.
— ustanovením § 28 rozl. zák. nebyla zavedena určitá náležitost pro oprávnění k žalobě, nýbrž stanovena jen všeobecná a přibližná směrnice, která přesného vybudování došla v §§ 95 a 96 obč. zák. čís. 12.450.
— ujednání v notářském spise, podle něhož měla manželka dostati od manžela plnění jakožto výsledek rozdělení jmění z důvodu prohlášení manželství za neplatné a jako odškodné za námahu a za práce konané za manželství, jest platné, třebaže se manželka v notářském spise zavázala, že v řízení o neplatnost manželství nebude uplatňovati manželovu vinu čís. 12.522.
— o uspořádání majetkových poměrů manželů pro případ prohlášení manželství za neplatné neplatí § 1265 obč. zák. čís. 12.522.
— překážku manželství podle § 62 obč. zák. nelze ani podle československého právního řádu odstraniti dispensí podle § 83 obč. zák.; předpis § 96 obč. zák., podle něhož jen bezvinný manžel má právo domáhati se neplatnosti manželství, vztahuje se jen na překážky soukromoprávní, nikoliv i na veřejnoprávní čís. 13.107.

Marnotratnictví viz zbavení svéprávnosti.

Maření exekuce: nejde o ně, prodal-li povinný zabavené věci s příkazem, že kupitel zaplatí dluhy, pro něž bylo vykonáno exekuční zabavení svršků a jež napotom též byly zaplaceny; úmluva taková nepříčí se ani dobrým mravům, aniž lze v ní spatřovat jednání na oko čís. 12.044.

Masa úpadková viz úpadek.

Masér: pokud jest považovati jeho ortopedické úkony za samostatné léčení čís. 9903.

Materialie tuzemských zákonů jsou jen vykládací pomůckou, nikoliv průvodním prostředkem čís. 12.185.

Matice náboženská viz kongrua.

Matka: jako poručník viz poručník.
— **manželská** viz dítě manželské.
— **nemanželská:** nemá výhradné právo určiti dítěti směr jeho výchovy a povolání čís. 10.101.
— — nárok její na výživné proti dítěti čís. 11.058.
— — nárok podle § 154 obč. zák. přísluší i nemanželské matce proti nemanželskému dítěti čís. 12.896.
— — nárok její podle § 167 obč. zák.: nemanželský otec není povinen nahraditi pohřební útraty, zemřela-li nemanž. matka následkem slehnutí čís. 9684.
— — umělé přerušení těhotenství není slehnutím podle § 167 obč. zák. čís. 9184.
— — nárok podle § 168 obč. zák. není zásadně vyloučen tím, že má zákonný nárok na pomoc v mateřství podle § 95 odst. II. zákona čís. 221/1924 čís. 8695.
— — jinak viz dítě nemanželské, otec nemanželský, výživné.

Matrika: o návrhu toho, kdo jest zapsán v ní jako manželský otec dítěte narozeného po uplynutí 300 dní po rozvodu, by soud dítěti zřídil a vyslechl kolisního opatrovníka a opatřil, že se zápis v matrice opravuje — jest jednati v řízení nesporném čís. 11.832.
— právní zájem na zjištění, že muž uznavši nemanželské otcovství není jeho nemanželským otcem a že jeho zápis jako nemanželského otce ve farní matrice není po právu, má nemanželské dítě jen proti tomuto muži, nikoliv však i proti tomu, koho dítě považuje za pravého otce, třebaže tento, byv žalován o uznání nemanželského otcovství, namítal, že otcem jest muž zapsaný v matrice čís. 13.095.

— ani toho, kdo byl rozsudkem uznán za otce nemanželského dítěte, nelze přiměti k tomu, aby dal v matrice provésti příslušný zápis čís. 13.108.

Maxima eventuální viz žaloba podle § 35 ex. ř.

Meliorace viz pozemková reforma (náhradový zákon).

Menšinový jazyk: viz jazyk státní.

Methodistická biskupská církev Jihu: její misionářský výbor jest samostatným právním podmětem čís. 12.397.

Mezinárodní doprava železniční viz doprava železniční.

— **komise likvidační** viz zaopatřovací požitky.

— **obchod:** usance viz zvyklost.

— **ochrana** známkového práva viz známka.

— **právo:** a státní občanství viz občanství státní.

— — **soukromé:** byla-li smlouva o rozhodčím uzavřena mezi příslušníky dvou různých právních oblastí, jde o otázku t. zv. soukromého práva mezinárodního čís. 9912.

— — — i když jest věc posouditi podle cizozemského práva, nejsou tuzemské soudy vázány názory cizozemské judikatury nebo právní vědy čís. 10.684.

— — — osobní způsobilost cizozemské společnosti k právnímu jednání, pokud se týče oprávněnost jejich zástupců k jejímu zastupování jest posuzovati podle cizozemského práva čís. 12.098.

— — — misionářský výbor methodistické biskupské církve Jihu jest podle zákonů státu (Tennesee), kde byl jako korporace ustaven, jakožto právnická osoba samostatným právním podmětem a jest jej proto (§§ 33, 34 obč. zák.) i v tuzemsku pokládati za právnickou osobu, jež má způsobilost vystupovati před soudy jako samostatný podmět právní čís. 12.397.

— — — rodinné právo: pokud se mohou domáhati cizinci u československých soudů rozluky (rozvodu) manželství čís. 9079.

— — — při žalobě na určení nemanželského otcovství, nároku na výživné dítěte a nároku matky čís. 8974.

— — — příslušnost tuzemského soudu pro rozvodovou rozepři cizozemců čís. 8745.

— — — osvojení rakouského příslušníka v tuzemsku; pokud je rozhodným právní řád rakouský čís. 12.065.

— — — jde-li o nárok na uznání nemanželského otcovství a na placení výživného vznesený proti tuzemci dítětem, zrozeným v Německu z matky, jež jest německou státní příslušnicí a bydlí v Německu, jest nárok posuzovati podle práva platného v Německu, při čemž však nemohou býti otci uloženy větší povinnosti, než je připouštějí čsl. zákony; výživné pro dobu minulou; do které doby jest platiti výživné čís. 12.127.

— — — návrh říšskoněmeckého státního příslušníka proti říšskoněmecké státní příslušnici o povolení prozatímního opatření podle ustanovení exekučního řádu k zajištění jeho nároku na péči o osobu nezletilého dítěte, jest posuzovati podle tuzemského exekučního řádu čís. 12.729.

— — — forma sňatku viz manželství.

— — — věcná práva: druhá věta § 300 obč. zák. má na mysli zákony státu, jehož občanem jest dosavadní vlastník movitých věcí, nikoliv kde bydlí, a to jistě aspoň potud, pokud jde o tuzemského vlastníka čís. 10.731.

— — — okolnost, že k zajišťovacímu převodu svršků došlo v Německu a že podle německého práva zakládá zajišťovací převlastnění plné, byť i jen dočasné nebo podmíněné vlastnictví, jež by opravňovalo k žalobě podle § 37 ex. ř., jest nerozhodná, jde-li o věci v tuzemsku se nalézající a zde exekuci postižené čís. 13.101.

— — — obligační právo: smlouvu jest posuzovati podle práva historických zemí, došla-li odpověď na nabídku ze Slovenska do historických zemí čís. 9678.

— — — podpis rukojmího v Rakousku zavazuje i bez rukojemské doložky čís. 10.640.

— — — pokud ujednáním sudiště v Praze daly strany na jevo, že spory z pojišťovací smlouvy jest posuzovati i podle práva platícího v historických zemích čís. 10.861.

— — — podrobil-li se před válkou i prodávající tuzemec (příslušník tehdy rakouský), i kupující cizozemec (příslušník říšsko-německý) příslušnosti obchodního soudu ve Vídni, jest ve sporu kupitele proti prodateli použíti tuzemského (československého) práva čís. 11.070.

— — — zda jest k zachování závazku přijatele směnky třeba protestace, jest posuzovati podle práva místa, kde byla směnka přijata, nikoliv podle práva místa splatnosti směnky čís. 11.578.

— — — ujednaly-li strany v dlužním úpise, že k rozhodnutí sporů z dlužního úpisu jest příslušným soud v historických zemích, jest otázku přípustnosti rozkazního řízení posuzovati podle práva platného v historických zemích čís. 12.701.

Mezinárodní úmluva o přepravě zboží viz doprava železniční mezinárodní.

Mezipokladenský spor viz pojištění sociální.

Mezipříčina: za ni odpovídá, kdo způsobil, že k ní vůbec došlo čís. 11.851.

Mezispeditér viz zasílatel.

Mezitímní určovací návrh viz určovací návrh mezitímní.

— **rozsudek** viz rozsudek mezitímní.

Mezizasílatel viz zasílatel.

Měna: devisová opatření viz tamže.

— súčtovací řízení (zák. čís. 60/1924 sb. z. a n.) viz soupis pohledávek.

— Těšínská spořitelna viz Těšínsko.

— zástavní právo lze v pozemkové knize zapsati i pro číselně stanovené peněžité částky v cizí měně, jen když je to měna obecně známá čís. 10.138.

— pojišťovací smlouva, jíž uzavřeno na území Čsl. republiky životní pojištění na jinou měnu než československou, není neplatná podle § 879/1 obč. zák.; nedbá-li pojišťovna při sjednání smluv zákazu nadřízeného úřadu (výnosu min. vnitra ze dne 30. dubna 1924, č. j. 31.694/1924-18) čís. 11.431.

— vymáhající věřitel jest oprávněn požadovati placení jen ve měně, na niž zní exekuční titul čís. 11.442.

— je-li platební místo směnky v tuzemsku, jest povinností dlužníka, cizozemce, by si opatřil potřebné povolení k vývozu valuty, by mohl dostáti své povinnosti v tuzemsku čís. 12.529.

— **určení měny:** bylo-li umluveno splniště pachtovného v dočasném bydlišti propachtovatelově, jež bylo ve Vídni, jest pachtovné platiti v rakouských korunách, třebas spachtovaná nemovitost byla v Československu čís. 8705.

— určovací žalobou (§ 228 c. ř. s.) nelze se před splatností pojistek domáhati na pojišťovně, by byla určena měna, v niž má vyplatiti pojistky čís. 9581.

— vydáním a přijetím směnek znějících na čs. koruny jen k zajištění úvěru (krycí směnky), nikoliv na místě placení, nebylo nutně změněno původní ujednání stran, že dluh má býti zaplacen v anglických librách šterlinků; v takovém případě byl (směnečný) věřitel oprávněn požadovati na dlužníku jen zapravení zbytku své pohledávky v anglických librách šterlinků podle kursu v den dospělosti, nikoliv zaplacení směnky plnou hodnotou, na niž zněla čís. 11.865.

— služební příjmy úředníka ministerstva zahraničí v Americe pevně stanovené ve měně československé; přepočet požitků na dolarovou měnu použitím určité relace; pokud tato relace neplatila pro veškerou budoucnost při všech pozdějších propočtech jeho služebních požitků; nárok na placení diet jen v dolarech čís. 12.073.

— pokládal-li objednatel měnu kupní ceny uvedenou ve faktuře a tvořící podstatnou část smlouvy za omyl a učinil proti ní námitky, přece však nevyvodil z toho důsledky — ač dodavatel trval na této měně — a nedal zboží k disposici, nýbrž je spotřeboval, — podrobil se dodatečně podmínce o měně čís. 12.886.
— **pokles měny:** postihuje oprávněného, byl-li nárok na plnění výměnkové peněžité dávky ujednán již původní smlouvou čís. 9670.
— pokud stačí, že dlužník prioritních obligací složil na soudě peníz v Kč, odpovídající kursu marek v čase složení na soudě čís. 9519.
— úmluva před válkou o převzetí atelieru a jeho převzetí po válce čís. 10.037.
— zhodnocení jistoty složené k odvrácení výkonu prozatímního opatření čís. 11.071.
— bylo-li před válkou místo kupní ceny ujednáno placení doživotního důchodu, stihá zhoršení měnových poměrů zcizitele čís. 11.575.
— měla-li kupní cena, ujednaná v anglické měně, býti kryta směnkami ve švýcarské měně podle kursu 25·22 (zlatá parita), kupitel mohl však platiti kupní cenu i v librách a neměl nésti škodu z toho, kdyby anglická měna, kterou si opatří, klesla pod paritu smluveného krytí ve švýcarské měně, šlo risiko poklesu kursu anglické měny na vrub prodatele; anglické libry nestaly se po zrušení zlatého standardu jinou měnou; šlo o pokles měny čís. 11.725.
— pokles zabavené valuty, již stát má vrátiti čís. 12.086.
— **nař. čís. 57/1919:** zaslání účtu se složenkou vídeňské poštovní spořitelny po a před 6. únorem 1919 čís. 10.216.
— vliv na spojení mezi vídeňskou a tuzemskou pobočkou téže tuzemské banky čís. 10.419.
— z toho, že tuzemská pobočka banky prohlásila svou pohledávku vzniklou poukazem za pohledávky ve staré měně, nelze ještě vyvozovati, že se vzdala práva požadovati ji ve měně československé čís. 10.419.
— **dohodnocení podle smlouvy:** žalobě vlastníka na hypotekárního věřitele o vydání výmazné kvitance, an vlastník hypoteky zapravil zajištěnou pohledávku v té výši, jak je zřejmá z pozemkové knihy, nemůže hypotekární věřitel čeliti obranou, že má podle zvláštní dohody nárok na dohodnocení pohledávky čís. 10.643.
— umluvil-li prodatel s kupitelem za světové války, že kdyby v ujednaných letech rakouské peníze ztratily na ceně, jest kupitel povinen nahraditi mu rozdíl, uzavřeli smlouvu o nadhodnocení, již jest splniti; kdyby se nárok prodatelův považoval za nárok ze správy, počala by šestiměsíční lhůta teprve od uplynutí garanční lhůty čís. 8692.
— **dohodnocení podle zákona:** pokud nebyla v tuzemsku zákonem uznána pro určité právní poměry, jest vyloučena předpisem § 6 zák. čís. 187/1919 čís. 9519.
— vzhledem ke změněným cenovým poměrům jest odůvodněno zhodnocení předválečné úplaty za nalámaný a prodaný štěrk; tomu není na závadu ani § 6 zák. čís. 187/1919, ani zákon čís. 12/1921 čís. 10.942.
— podle říšskoněm. zákona: není závady, by nebyl v tuzemsku vykonán nárok na zaplacení útrat sporu v Německu, jímž byla uznána povinnost dlužníkova zhodnotiti zaplacenou již hypotekární pohledávky podle německého zákona o zhodnocení čís. 8819.
— nelze přihlédnouti k zhodnocení podle říšskoněmeckého práva (na Hlučínsku) čís. 8932.
— nebylo-li učiněno oznámení podle § 916 něm. obč. zák. do 1. ledna 1926, nýbrž až po tomto dni, nemohou se hypotekární věřitelé domáhati úroků ve smyslu § 28 něm. zák. o zhodnocení na tom, koho uznali za svého jediného dlužníka teprve po 1. lednu 1926 čís. 9279.
— nárok na zhodnocení podle něm. zhodnocovacího zákona a převzetí dluhu čís. 10.678.
— před čsl. soudy lze uplatniti nároky na zhodnocení podle německého práva čís. 10.678.

— pokud přihláška podle § 16 něm. zhodn. zákona jest účinná proti osobnímu dlužníku čís. 10.684.
— pokud jest míti za to, že byla (v Německu) poskytnuta zápůjčka z ochoty; nešlo-li o zápůjčku pro uložení jistiny, nýbrž o zápůjčku z ochoty, neize použíti předpisů o zhodnocení, nýbrž jest nárok na zhodnocení posuzovati podle § 242 něm. obč. zák. čís. 10.911.
— placení úroků z nadhodnoty hypoteky, váznoucí na společné nemovitosti, podle nálezu říšsko-něm. soudu o zhodnocení, jest společenskou výlohou, již mají nésti všichni společníci, ujednavší společenskou smlouvu o koupi nemovitosti na výdělek; pokud tak jest tomu i s útratami sporu o zhodnocení čís. 11.276.
— rozhodnutí říšskoněm. zhodnovacích míst podle §§ 69 a násl. něm. zhodn. zák. nejsou závazná pro čs. soudy a nelze proto vyhověti žalobě o přisouzení úroků ve zlatých markách jen proto, že německé zhodnocovací místo uznalo na zhodnocení a že částka uznaná tímto úřadem jako zhodnocení jest podle § 28 téhož zákona súročitelná čís. 11.581.
— československé soudy, u nichž jest uplatňován nárok na zhodnocení podle německého práva, rozhodují samostatně na základě německého zhodnocovacího zákona, zda jest oprávněn nárok na zhodnocení proti osobě u nich žalované; podmínky zhodnocení musí býti prokázány proti žalovanému přímo; nestačí, že zhodnocovací řízení bylo provedeno říšskoněmeckými úřady proti osobě třetí a že tato třetí osoba postoupila prostě domnělý svůj postižní nárok na sproštění ze zhodnocovacího závazku bývalému hypotekárnímu věřiteli na místo plnění čís. 12.376.
— předpokladem uznání zhodnocovacího nároku je včasná přihláška, nechtsi dlužník jest německým nebo cizím státním občanem; nezáleží na tom, zda zhodnocovací nález by byl v Československé republice vykonatelný; opomenutím včasné přihlášky jest nárok na zhodnocení prekludován čís. 12.376.
— postižný nárok proti nynějšímu vlastníku nemovitosti ze zhodnocení, přiznávaný judikaturou říšskoněmeckých soudů, nelze považovati za majetkovou hodnotu ve smyslu § 99 j. n. čís. 12.742.
— uplatnění nároku na zhodnocení nedoplatku kupní ceny za nemovitost není ani žalobou o zástavní právo (§ 81 j. n.) ani žalobou hypotekární (§ 91 j. n.) čís. 12.743.

Měrné viz hory.
Měřičský úřad katastrální viz katastr.
Města s vlastním statutem: kanalisace viz pořad práva (obec).
Měšťanstvo pravovárečné viz pravovárečné měšťanstvo.
Milodary a odhad viz odhad.
Milost: cestou milosti nelze prominouti pořádkové tresty ani tresty pro svévoli uložené podle c. ř. s., ex. ř. nebo nesp. pat. čís. 9860.
Mimoknihovní nabyvatel: právo jeho není právem, činícím nepřípustnou exekuci proti knihovnímu vlastníku (§ 37 ex. ř.) čís. 9714.
— nemovitosti a žaloba podle § 37 ex. ř., zažádal-li o vklad teprve po povolení exekuce proti dřívějšímu majiteli čís. 11.457.
— neknihovní postupník není oprávněn k žalobě podle § 37 ex. ř. čís. 9809.
— nabyvatel exekučního nadzástavního práva není chráněn důvěrou v pozemkovou knihu a důsledkem toho není jí chráněn ani jeho mimoknihovní postupník čís. 12.542.
— jen naturální vlastník může vykonávati obsah práva vlastnického, jak jest vymezen v §§ 354 a 362 obč. zák., a může také propůjčiti jinému právo užívání nebo požívání čís. 13.091.
— § 440 obč. zák. viz převod vlastnictví.

Mimořádná odměna viz zaměstnanec státní.
— **opatření bytové péče** viz zábor bytu.
Mimořádné vydržení viz vydržení.
Mimořádný dovolací rekurs viz stížnost dovolací, nesporné řízení.

Mimosoudní výpověď viz výpověď mimosoudní.
— **vyrovnání** viz vyrovnání mimosoudní.
Mimosporné řízení viz nesporné řízení.
Minimum existenční viz exekuce (na platy).
Ministerský smluvní úředník viz zaměstnanec státní.
Ministerstvo financí: nemůže býti dlužníkem čís. 10.137.
— **spravedlnosti:** dotaz na ně podle § 271 c. ř. s.; nelze jím odstraniti pochybnosti o správnosti právního úsudku vedoucího ředitele cizozemské bursy čís. 10.324.
— — jest oprávněno k návrhu podle § 42/2 j. n., byl-li cizinec tuzemským soudem právoplatně zbaven svéprávnosti čís. 10.357; — bylo-li tuzemským soudem právoplatně rozloučeno manželství jihoslavských státních příslušníků čís. 10.281.
— — oprávněno k návrhu podle § 42/2 j. n., rozhodly-li československé soudy za platnosti smlouvy čís. 5/1926 o rozvodu, rozluce nebo o neplatnosti manželství polských státních příslušníků čís. 10.527.
— **zahraničních věcí:** přídavek zahraniční služby čís. 9840.
— — plat jeho úředníka v Americe čís. 12.073.
Missionářský výbor methodistické biskupské církve Jihu jest právním podmětem čís. 12.397.
Místní čas viz čas.
— **dráha:** bezpečnostní opatření viz tamže.
— **obchody** viz správa provady.
— **policie** viz pořad práva (obec).
— **příslušnost** viz příslušnost.
— **školní rada:** majetkoprávní smlouvy místních školních rad v Čechách nepodléhají schválení vyšších školních orgánů okresních a zemské školní rady čís. 12.788.
— **zástupce** viz obchodní zástupce.
Místnost viz byt, ochrana nájemců.
Místo platební: ve směnce viz směnka.
— **plnění:** z toho, že prodatel vzal na sebe povinnost hraditi náklad na dopravu zboží do místa určení, nelze ještě souditi, že jest toto místo pro něho místem plnění čís. 13.110.
— **pojistné** viz pojištění.
Místopřísežné seznání: pokud jest je vzíti za základ projednání pozůstalosti čís. 9526.
— a dodatečné řízení podle § 179 nesp. pat. čís. 8779.
Mládež: trestní soudnictví nad ní (zák. ze dne 11. března 1931, čís. 48 sb. z. a n.): pokud jde v případě § 36 o přenesení poručenství (opatrovnictví); o provedení tohoto přenesení platí druhý odstavec § 111 j. n.; k tomu, by příslušný poručenský (opatrovnický) soud požádal o výkon ochranného dozoru poručenský (opatrovnický) soud, v jehož obvodě se mladistvý zdržuje, není třeba schválení nadřízeného úřadu čís. 12.105.
Mlčení: kupitelovo viz obchodní spojení.
— pokud pouhé mlčení není o sobě ani souhlasem ani odporem čís. 11.203.
Moc branná viz vojsko.
— **otcovská** viz otec manželský.
— **plná:** rozsah její viz plná moc.
— — jinak viz smlouva zmocnitelská.
— **právní** rozsudku viz rozsudek.
— **vyšší** viz vyšší moc.
Modifikace pojistky viz pojištění.
Monopol státní viz tabák.
Mora viz prodlení.
Morava: sekundární lékaři viz lékaři země Moravské.
Moravský zemský fond viz fond zemský.

Most. pokud nespadá vytržení zábradlí na mostě pod § 1319 obč. zák.; potřeba zábradlí na mostě a způsob jeho konstrukce čís. 8939.
— zřízení jeho se svolením správního úřadu na veřejném statku; pokud nejde o příslušenství veřejného statku a stal se vlastníkem mostu, kdo jej zřídil z vlastního materiálu čís. 12.204.
— vybírání mýta viz mýto.
Motocykl: vyloučení z exekuce čís. 9041.
— jinak viz automobil, automobilový zákon.
Movitá či nemovitá věc viz stavba na cizím pozemku.
Mravy dobré: soutěže viz soutěž nekalá.
— jinak viz neplatnost smlouvy.
Mrhání jmění (§ 2 čís. 4 odp. ř.) viz odpůrčí nárok.
Mše neodsloužené: odměny za ně jsou dluhy pozůstalosti po přejímateli stipendia; záznamem mší jest dosdatečně osvědčena výše nároku za účelem oddělení jmění čís. 8863.
— byl-li v pozůstalostním řízení po římskokatolickém knězi neznámým věřitelům pohledávky za ně ustanoven opatrovník; kněží, jimž biskup uložil odsloužiti tyto mše, nemají soukromoprávní nárok proti pozůstalosti po zesnulém knězi čís. 10.440.
Muka duševní viz náhrada škody podle § 1325 obč. zák.
Mužstvo branné moci viz vojsko.
Mylná pohnutka viz pohnutka mylná.
Myslivost viz honitba.
Mýto: výběrčí mýta, jemuž obec (v Čechách) propachtovala povolené jí vybírání mýtních poplatků k udržování mostu, není oprávněn domáhati se pořadem práva nedoplatků mýta na používateli mostu čís. 10.588.
Mzda viz smlouva služební.
Mzdové nároky a soudní prázdniny viz prázdniny soudní.
Mzdový rozhodčí soud viz rozhodčí soud mzdový.
Na oko viz smlouva na oko.
Na přihlášení: proti povolení exekuce nelze podati rekurs před doručením povolujícího usnesení čís. 12.931.
Na řad viz doložka na řad.
Nabídka: nesvéprávného viz nesvéprávný.
— — výkupu viz předkupní právo.
— — oznámila-li strana ji činící obecenstvu již předem podmínky smlouvy, nemá již dojíti k vyjednávání smlouvy čís. 8822.
— — smluvená lhůta k jejímu přijetí; platí § 903 obč. zák.; smluvena-li dvoudenní lhůta na rozmyšlenou, skončila uplynutím druhého dne, třebas byl uznaným svátkem čís. 9534.
— — i pro obchodní právo platí theorie přijímací čís. 9678.
— — nabídka, dodati určité zboží za určitou cenu s tím, že s touto cenou zůstává nabízeč ve slově do určitého dne čís. 10.309.
— — pro uzavření smlouvy jest rozhodné dodání zprávy o přijetí nabídky nabízejícímu, při čemž netřeba i zvěděti její obsah; nerozhoduje odeslání zprávy o přijetí nabídky čís. 11.070.
— — podmínkou ve smyslu čl. 322 obch. zák. jest každá změna (modifikace) smlouvy; když ten, komu nabídka se činí, prostě a bez dodatků ji nepřijme, platí nabídka za zamítnuta; pokud nevadí platnosti smlouvy dodatky bezvýznamné; pokud nešlo o nepodstatné úchylky při uzavření smlouvy o uveřejnění propagačního článku v časopisu čís. 11.177.
— — jde o nabídku hmotněprávní (§ 861 obč. zák.), prohlásil-li žalobce v žalobě o zaplacení peněžité pohledávky, že se žalovaný může osvoboditi dodáním věci; upuštění od této nabídky za sporu čís. 11.386.
— **reální:** povinnosti obchodníka, jemuž bylo zasláno neobjednané zboží čís. 10.500.
— — tím, že ten, na něhož byly zaslány věci objednané třetí osobou na jeho adresu, s věcmi disponoval (vydal třetí osobě), přijal reální nabídku

vlastním jménem a musí fakturovanou cenu zaplatiti dodateli čís. 12.685.

Náboženská jednota: vyúčtování subvencí a sbírek čís. 11.421.

— **matice** viz kongrua.

— **obec židovská** viz obec náboženská.

Nabytí služebnosti viz služebnost.

— **vlastnictví:** převodem viz převod vlastnictví.

— — vydržením viz vydržení.

— — státem podle zák. čís. 354/1921 sb. z. a n. viz stát.

— — pokud ke zhotovenému nábytku nenabyl vlastnictví dlužník, jenž ho zhotovil, nýbrž jeho manželka, obchodnice s nábytkem, jež koupila surovinu čís. 9520.

— — k mostu na veřejném statku tím, kdož jej zřídil z vlastního materiálu čís. 12.204.

— — uznání není o sobě žádným ze způsobů, jímž lze nabýti věcného práva, zejména vlastnictví, ať již způsobem původním aneb odvozeným čís. 12.659.

— — **§ 367 obč. zák.:** okolnost, že motorové vozidlo bylo odevzdáno bez certifikátu, není o sobě rozhodující pro otázku bezelstnosti nabyvatele; k bezelstnosti nabyvatele nelze přihlédnouti, stalo-li se odevzdání sice dobrovolně, ale přece jen k zajištění po případě k úhradě pohledávky vymáhané exekucí čís. 9210.

— — bezelstnost záleží zpravidla v tom, že nabyvatel bez hrubé nedbalosti věří, že prodávající jest vlastníkem věci čís. 10.195.

— — požadavek bezelstnosti vztahuje se i na nabytí movitých věcí ve veřejné dražbě čís. 10.195.

— — předpisem § 367 obč. zák. není chráněn, kdo nenabyl věci od třetí osoby, jíž ji vlastník svěřil, nýbrž nabyl jí od jiného, jemuž nesvěřil věc vlastník, nýbrž protiprávním způsobem ona třetí osoba čís. 10.583.

— — platí, třebaže auktor sám nebyl vlastníkem věci, nikoliv však, šlo-li o jiné nedostatky a závady kupní smlouvy, najmě o nedostatek náležitosti platné smlouvy stanovených v §§ 865—880 obč. zák. čís. 10.750.

— — bylo-li zboží nabyto bezelstně a za úplatu od obchodníka, oprávněného s ním obchodovati, neb od toho, komu je vlastník svěřil, nabývá kupitel ke zboží vlastnického práva, dosavadní vlastník zboží může se hojiti jen na tom, kdo jest mu odpovědný, a nárok na vrácení toho, co bylo plněno bez právního důvodu, musí ustoupiti čís. 10.784.

— — věci podvodně vylákané nejsou věcmi svěřenými ve smyslu § 367 obč. zák. a lze je vindikovati i proti bezelstnému nabyvateli čís. 10.826.

— — vyžaduje se v prvé řadě, by zcizovací projev vůle pocházel buď přímo od osoby, jíž vindikující žalobce věc svěřil, neb od zástupce k tomu oprávněného; byla-li věc svěřena zůstaviteli a zcizovací projev vůle pochází od domnělého zástupce pozůstalosti čís. 11.319.

— — svěření zástavních lístků, jimiž byla umožněna disposice s věcmi, rovná se svěření věcí samých čís. 12.121.

— — byl-li nabyvatel zabavené již movité věci bezelstný co do exekučního zástavního práva, nabyl k ní neobmezeného vlastnictví, exekuční zástavní právo jest proti němu bezúčinné a nabyvatel nemusí snášeti další exekuci na věc čís. 12.437.

— — předpisu § 367 obč. zák. jest použíti i tehdy, jde-li o podíl na movité věci čís. 12.373.

— — **k plodům:** pachtýř pozemku nestává se vlastníkem plodů jejich oddělením od půdy (separací), jako požívatel, nýbrž teprve percepcí; právo pachtýře na plody jest právem odvozeným od práva vlastníkova čís. 9926.

— — k nabytí vlastnictví pachtýřem k odděleným plodům jest třeba, by tu byla pachtovní smlouva a by pachtýř plody vydobyl (vymlátil, zpracoval) čís. 12.963.

— — **k řečišti:** bezelstnost držby není vyloučena již tím, že jest řečiště zapsáno do seznamu veřejných statků a že jde o větší plochu čís. 9932.

— — jde-li o plochu získanou regulací, nepřichází v úvahu předpisy obč. zák., nýbrž platí zákon čís. 32/1873 ř. zák., podle něhož získaná půda připadá tomu, na jehož náklad byla regulace provedena; pobřežníci nabývají vlastnictví k půdě získané regulací teprve přídělem půdy příslušným úřadem státní správy čís. 9932.

— — **podle § 418 obč. zák.:** nevyžaduje se dokončení stavby; nehodí se sem § 440 obč. zák. čís. 9649.

— — poslední věta § 418 obč. zák. není obmezena na stavbu budovy, nýbrž lze ho použíti i na stavbu silnice čís. 9238.

— — výrazem »Bauführer« v poslední větě § 418 obč. zák. jest míněn stavebník, na jehož příkaz a účet se stavba provádí, nikoliv stavitel, jenž ji pro stavebníka provádí z jeho příkazu a na jeho účet čís. 11.482.

— — **v dražbě:** koupí movitostí ve veřejné dražbě nabývá bezelstný nabyvatel vlastnictví jen, byla-li dražba platná; dražba nebyla provedena platně, nebyla-li bouda na cizím pozemku prodána podle předpisů o exekuci na nemovitosti čís. 9836.

— — příklepem: došlo-li pro nesplnění dražebních podmínek k opětné dražbě nemovitostí, pozbyl příklep účinnosti, pominulo vlastnické právo původního vydražitele čís. 11.153.

— — vydražitel při opětné dražbě nenabyl příklepem vlastnictví k věcem, jež nebyly a ani nemohly býti v odhadním protokole popsány a uvedeny, ježto byly na nemovitostech vneseny až po první dražbě čís. 11.252.

— — aby bylo nabyto vlastnictví k věcem vydraženým, jest zapotřebí zaplacení nejvyššího podání a odevzdání vydražených věcí vydražiteli čís. 11.306.

— **zástavního práva** viz zástavní právo.

Nabyvatel směnky viz směnka.

Nadace: z ustanovení závěti o pronájmu místnosti v nadačním domě, o povinnosti nezvýšiti nájemci nájemné a nevypověděti nájem, neplyne, že nadace jest povinna znovuzříditi místnosti, které požárem byly poškozeny a staly se částečně nezpůsobilými k užívání čís. 12.111.

— fond »k ubytování vojska« v Brně jest samostatným jměním účelovým, nadací čís. 13.147.

— jinak viz odkaz.

Nadhodnocení viz měna (dohodnocení).

Nadhodnota hypoteky viz měna (dohodnocení).

Nadvýdělek úkolový železničního zaměstnance viz zaměstnanec železniční.

Nadzástavní právo viz zástavní právo.

Nahlédnutí do obchodních knih viz obchodní knihy.

Náhoda (§ 1311 obč. zák.) viz náhrada škody (§ 1311 obč. zák.).

— **neodvratná** viz nemožnost plnění, náhrada škody dráhou, vyšší moc.

Náhrada nákladu (§ 1041, 1042 obč. zák.) viz náklad.

— **požární** viz požární náhrada.

— **podle § 222 ex. ř.** viz hypoteka simultanní.

— **za vyvlastnění** viz vyvlastnění.

— **škody:** pořad práva viz tamže.

— — podle § 364 a) obč. zák. viz hory.

— — podle § 394 ex. ř. viz prozatímní opatření.

— — provozem silostroje viz automobilový zákon.

— — pro neohlášení k pojištění pensijnímu viz pojištění pensijní.

— — proti státu z nezákonného jednání jeho úředníků viz stát československý.

— — podle zákona čís. 317/1918 ř. zák. viz stát.

— — podle zákona čís. 33/1922 sb. z. a n. viz telegrafy.
— — podle § 16 (4) zák. o nek. sout. viz soutěž nekalá.
— — ručení advokáta viz advokát.
— — za bezprávně utrpěnou vyšetřovací vazbu viz vazba vyšetřovací.
— — za nespravedlivé odsouzení viz odškodnění.
— — pokud jest přípustná určovací žaloba čís. 12.288.
— — právoplatným rozhodnutím, že žalobní nárok na náhradu škody jest co do důvodu po právu, jest jen vysloveno, že žalobce jest zásadně oprávněn požadovati od žalovaného náhradu škody, nikoliv však, že musí dostati přisouzený díl ze všech uplatňovaných nároků čís. 8737.
— — opomenutí (kromě obligačního poměru) jest **bezprávným** jen, je-li podle zákona povinnost k positivnímu jednání; není však třeba, by tuto povinnost ukládal zvláštní zákonný předpis, týkající se konkretního případu; stačí, je-li povinnost k positivnímu jednání uložena zákonem všeobecným, vztahujícím se ke všem případům, na něž zákonodárce rozumně mohl pomýšleti; takové všeobecné předpisy jsou v §§ 335, 431 tr. zák. čís. 11.509.
— — vydal-li ten, na jehož adresu byly objednány věci třetí osobou, věci této osobě, neručí dodateli z důvodu náhrady škody, nezaplatila-li třetí osoba za dodané věci čís. 12.685.
— — **škoda:** nepřímá; kdy škůdce za ni ručí čís. 9674, 10.813.
— — ručení za nepřímé škody není tuzemským právem zásadně uznáno čís. 10.178.
— — výhody, které byly získány provedením špatné rady, mohou míti po případě vliv na rozsah škody čís. 10.284.
— — tím, že pojišťovna vyplatila již pojištěnému poškozenému pojistný peníz, nebyl škůdce sproštěn povinnosti k náhradě škody poškozenému čís. 9466.
— — újmou na jmění není jen zmenšení jmění, jež tu již jest, nýbrž i znemožnění jeho pravidelného vzrůstu, i když nejde přímo o zisk čís. 11.087.
— — pokud člen družstva, jenž byl podle stanov povinen dodávati družstvu zboží k dalšímu zpeněžení a platiti příslušnou kvotu režijních nákladů, způsobil, neučiniv tak, družstvu škodu čís. 11.087.
— — nejde **o ušlý zisk** (§ 1293 obč. zák.), nemůže-li poškozený následkem úrazu vykonávati práci, za niž mu nepříslušela ani smluvená, ani přiměřená odměna čís. 11.531.
— — k pojmu; nestačí možnost zisku, nýbrž jest zapotřebí bezpečnosti neb aspoň pravděpodobnosti, že by zisku bylo dosaženo, kdyby určitá okolnost nebyla nastala čís. 12.260.
— — ušla-li poškozenému škodným činem (vylákáním losu) hlavní výhra na los proto, že los byl ještě před tahem převeden na osobu třetí, nelze v tom spatřovati jeho »ušlý zisk« čís. 12.260.
— — **příčinná souvislost:** není jí mezi úrazem a duševními mukami poškozeného, jež nebyla způsobena úrazem, nýbrž nastala teprve mylnou lékařskou diagnosou čís. 9748.
— — za mezipříčiny odpovídá, kdo způsobil, že k nim vůbec došlo, a odpovídá proto i za škodu z toho vzešlou čís. 11.851.
— — škůdce jest zodpověden jen za škodu, jež by jinak bez jeho jednání podle obecné zkušenosti nebyla nastala, nelze ho však činiti zodpovědným za veškeré vyjimečné, neočekávané důsledky jeho chování čís. 12.731.
— — **důkazní břímě:** při nároku na náhradu škody pro porušení smluvní povinnosti čís. 10.303; — v témže smyslu čís. 10.333.
— — zásady §§ 932 a 1298 obč. zák. platí i na Slovensku čís. 10.333.
— — při žalobě o náhradu škody jest na žalobci, by dokázal skutkový základ opodstatňující kromě jiného závěr o zavinění žalovaného, na žalovaném pak jest, by jednotlivě přednesl a dokázal skutečnosti, z nichž dovozuje spoluzavinění žalující strany čís. 8602.

— — při uplatňování nároku na náhradu škody pro neplnění nebo pro nenáležité plnění smlouvy čís. 11.499.
— — **§§ 920/2, 921 obč. zák.:** při výpočtu jest přihlédnouti k tomu, jaký by byl majetkový stav obou stran, kdyby nebývalo došlo k plnění smlouvy čís. 8700.
— — **§ 933 obč. zák.:** při vadách novostavby čís. 9191.
— — **§ 1295/2 obč. zák.:** šikánou podle § 1295, druhý odstavec, obč. zák. jest jednání, jež sice jednající předsebere v mezích svého práva, avšak sleduje zřejmý účel v rozporu s dobrými mravy poškoditi jiného; takové jednání jest jen právním důvodem k náhradě škody, a to hmotné škody, kterou tímto jednáním třetí osoba utrpěla, nečiní však smlouvu neplatnou čís. 12.349.
— — dovolává-li se kdo ustanovení § 1295/2 obč. zák., musí dokázati nejen, že jednající zneužil svého práva mravně závadným způsobem se zřejmým úmyslem poškoditi jiného, nýbrž musí dokázati, že tímto jednáním i škodu utrpěl čís. 12.349.
— — vedlejší intervenient nemůže se domáhati na straně, k níž byl přistoupil, náhrady škody proto, že hlavní strana uzavřela s odpůrcem smír, leč že by uzavření smíru bylo mělo patrně za účel ho poškoditi čís. 8799.
— — podmínky náhrady škody z důvodu vyhlášení úpadku čís. 9756.
— — pokud není šikánou, domáhá-li se vlastník pozemku zápůrčí žalobou odstranění drátu elektrického vedení čís. 10.380.
— — (pod)nájemníku, jenž neuposlechl výzvy majitele domu, by byt vyklidil, nelze po případě přičítati za vinu nedovolený čin čís. 11.051.
— — pokud jde o šikánu, umístil-li vlastník na pozemku prkennou stěnu před okny sousedovy kanceláře, zameziv tím přístup světla a vzduchu do ní čís. 11.144.
— — ten, kdo žaloval o plnění, věda, že mu žalovaný nic nedluhuje, jest povinen vrátiti mu, co žalovaný plnil jen následkem formálně pravoplatného rozsudku, a nahraditi vzniklou škodu; odsouzenému nelze po případě přičítati za zavinění, že se nebránil čís. 11.485.
— — pokud uplatnění nároku na zaplacení smluvní pokuty se nepříčí dobrým mravům a není proti ustanovení § 1295 odst. 2 obč. zák. čís. 12.089.
— — nenastěhoval-li se při výpovědi podle § 1 odst. (2) čís. 13 zákona o ochraně nájemců vypovězený do náhradního bytu opatřeného vypovídající stranou a podal-li proti usnesení udělujícímu souhlas k výpovědi opravný prostředek, jednal jen v mezích práv zákonem mu přiznaných a není práv z újmy vypovídající straně vůbec, leč by byl tak jednal jen proto, by vypovídající straně způsobil škodu čís. 12.885.
— — **podle § 1299 obč. zák.:** úřední schválení zdviže nemá význam pro nárok na náhradu škody proti zřizovateli zdviže čís. 9394.
— — ručení záložny za dobývání pohledávek svých členů čís. 10.164.
— — ručení důvěrnické společnosti za škodu udělením nesprávné rady o poplatku podle § 38 zák. čís. 100/1921 čís. 10.284.
— — ručení notáře, potvrdivšího, že listina byla podepsána osobou jemu známou čís. 10.556.
— — ručení advokáta viz advokát.
— — **§ 1300 obč. zák.:** prvá věta nepředpokládá přímo radu úplatnou, nýbrž radu na základě smlouvy mezi rádcem a poškozeným čís. 10.780.
— — pro druhý případ § 1300 obč. zák. nestačí hrubá nedbalost čís. 10.780.
— — byla-li škoda způsobena špatnou radou, jest věc posuzovati podle § 1300 obč. zák., nikoliv podle jiných předpisů čís. 10.780.
— — ten, kdo se spokojil s poučením osoby nepovolané a podle toho se zařídil, zavinil si škodu sám čís. 10.780.
— — informaci vyžádanou od peněžního ústavu o majetkových, osobních a úvěrových poměrech zákazníka jest posouditi jako celek a nelze ji dělit na úsudky a na objektivní skutečnosti čís. 12.451.
— — nežádal-li o informaci zájemce sám, nýbrž jiný peněžní ústav za něho, nezmíniv se o tom, že jedná jménem zájemce, není mezi zájemníkem

a peněžním ústavem, podavším informaci, smluvního poměru ve smyslu § 1300 obč. zák. a zájemník nemůže, byla-li informace nesprávná, nárok na náhradu škody opírati ani o § 1295 obč. zák., nevěděl-li peněžní ústav, podavší informaci, že informace jest určena pro něho čís. 12.451.

— — **§ 1301 obč. zák.:** předpokládá vlastní zavinění při způsobení škody čís. 10.645.

— — **§§ 1301, 1302 obč. zák.:** spoluvina rodičů dítěte, žalujícího o náhradu škody z úrazu, ježto prý opomenuli dozor nad ním, jest snad závažnou pro poměr žalovaného škůdce k rodičům žalobcovým s hlediska §§ 1301 a 1302 obč. zák., nemá však význam pro poměr žalovaného k žalujícímu dítěti, nelze-li podíl rodičů na poškození zjistiti, takže žalovaný ručí žalujícímu dítěti za škodu solidárně čís. 12.017.

— — **§ 1302 obč. zák.:** nepředpokládá, že bylo jednáno communi consilio; solidární ručení nastává i tehdy, lze-li sice odstupňovati přibližně míru zavinění, ale nelze rozděliti škodu na části, jež by připadly na jednotlivá opomenutí čís. 9235.

— — předpis ustupuje zvláštnímu předpisu § 2 (4) aut. zák. čís. 10.463.

— — zásady, podle níž, nelze-li při škodě zaviněné několika účastníky určiti podíly jednotlivců, ručí všichni za jednoho a jeden za všechny, jest užíti obdobně na případy, kde škoda vznikla z jednání osoby a z neznámých jiných příčin (nevypátraným škůdcem, přírodními silami a pod.) čís. 10.594.

— — ten, kdo jednal jen jako zmocněnec dlužníka z příkazu dlužníkova prokuristy, nemůže se dopustiti přečinu podle § 486 čís. 2 tr. zák. ani jako pachatel ani jako spoluvinník podle § 5 tr. zák. čís. 12.667.

— — **§ 1302 (1304) obč. zák.:** nelze použíti § 1304 obč. zák., nýbrž § 1302 obč. zák., šlo-li o zavinění třetích osob a nebylo-li ani tvrzeno zavinění poškozeného čís. 9235.

— — nebyla-li škoda spoluzaviněna poškozeným, nýbrž řidičem jeho automobilu, nelze použíti § 1304 obč. zák., nýbrž jest použíti § 1302 obč. zák. čís. 9953.

— — **§ 1304 obč. zák.:** nelze tu použíti předpisu § 1315 obč. zák. čís. 9811, 9953.

— — padělání šeku zaviněním vydatele a zavinění trasáta při výplatě čís. 9818.

— — předpokládá vlastní zavinění (spoluzavinění) poškozeného a bylo by lze ho použíti v případě § 1315 obč. zák. jen, kdyby bylo prokázáno, že poškozený použil zaměstnance, ač věděl (věděti musel), že jest osobou nezdatnou čís. 10.463.

— — **§ 1308 obč. zák.:** poškozený, jenž spoluzavinil škodnou příhodu, nemůže se domáhati náhrady škody na nedospělci čís. 11.608.

— — **§ 1309 obč. zák.:** nárok na náhradu škody proti tomu, komu příslušel dozor na škůdce, promlčuje se ve třech létech čís. 10.745.

— — **§ 1310 obč. zák.:** žalován-li přímo nedospělec, nemůže žaloba býti zamítnuta pro předčasnost proto, že nebyla dosud žalována dozorčí osoba; žaluje nedospělce, musí poškozený tvrditi a prokázati, že nemůže dosíci náhrady od dozorčích osob čís. 10.486.

— — pokud jest uložiti nedospělci (§ 1310 obč. zák.) jen částečnou náhradu způsobené škody čís. 11.608.

— — nedostatkem dozoru nad dítětem jest nedostatek dobré vůle zabrániti, by dítě nepřišlo k úrazu čís. 12.312.

— — **§ 1311 obč. zák.:** vyhláška obce o čistění chodníku zavazuje osoby jí dotčené čís. 9435.

— — poškození včelami jest pokládati za náhodu, leč že by tu bylo zvláštní zavinění chovatele včel čís. 8671.

— — otěhotnění po souloži není náhodou čís. 9184.

— — újmou ve smyslu poslední věty není újma třetích osob, vzešlá z náhody prostředně čís. 11.267.

— — obec v Čechách jest oprávněna, ukládati majitelům domů, by udržovali a čistili veřejný statek; ustanovení policejního řádu, ukládající majitelům domů, by udržovali a čistili chodníky, bylo vydáno v mezích platných zákonů čís. 12.318.

— — ten, kdo protiprávně (bez vědomí a souhlasu majitele domu) a bez stavebního povolení přeložil vchod do domu, aniž majiteli domu umožnil, by sám učinil opatření na straně domu, kde byl nový vchod a kde za dřívějšího stavu nebylo příčiny něco opatřovati, ručí za úraz, jejž utrpěla osoba vcházející do domu, který by nebyla utrpěla, kdyby byla šla vchodem původním, nyní zataraseným; přímého důkazu příčinné souvislosti nebylo tu zapotřebí čís. 12.500.

— — **§ 1313 a) obč. zák.:** odesílatel ručí dráze za škodu, jež byla způsobena při skládání na nádražní rampě zboží, podávaného jeho zřízenci k přepravě čís. 9722.

— — ručení majitele domu za úraz, ježto osoba jím zjednaná neposypala chodník, jest posuzovati podle § 1315 obč. zák. čís. 9930.

— — jen pro obor práva smluvního, nikoliv ručení ex delicto, ani za zavinění náměstka, jehož si smluvní strana zřídila, by se sprostila závazku čís. 10.645.

— — při nájemní smlouvě mezi dráhou a nájemcem pozemku dráhy ručí dráha za své zřízence podle § 1313 a) obč. zák. čís. 10.900.

— — předpis platí nejen, dal-li dlužník někomu příkaz, by zaň předsevzal jednání, nýbrž i, schválil-li dlužník dodatečně jednání nezmocněného jednatele; lhostejno, že šlo o nabídku reální; dodavatel odpovídá podle § 1313 a) obč. zák. i za zřízence speditérské firmy, jehož služeb použil při provedení plnění čís. 11.659.

— — ručení kavárníka, ježto sklepnice vykázala hostu k sezení nebezpečné místo, takže host, zřítiv se, utrpěl úraz čís. 12.278.

— — to, že smluvník přijal bez námitek strvzenku, na jejímž rubu byla nenápadným způsobem vytištěna doložka, jež nebyla předmětem jednání, že jest vyloučeno zákonné ručení druhého smluvníka podle § 1313 a) obč. zák., — není nutně souhlasem smluvníka s touto výhradou čís. 12.770.

— — **§ 1315 obč. zák.:** pokud svědčí ojedinělý případ o nezdatnosti; nezdatnost inženýra, jenž provedl znovuzřízení zdviže čís. 9394.

— — pokud nebylo svěřeno opatrování koně nezdatné osobě čís. 8690.

— — nezdatnost výhybkáře; lhostejno, zda zaměstnavatel o nezdatnosti zaměstnance věděl nebo věděti musel čís. 9353.

— — pojem nezdatnosti; nezdatnost domovníka při posypávání chodníku čís. 9435.

— — může obstáti vedle sebe s ručením podle § 1320 obč. zák. čís. 9460.

— — železniční zřízenec, jenž opětně nespustil železniční zábrany, jest osobou nezdatnou čís. 9517.

— — hospodářský správce není representantem, nýbrž jen zřízencem obce čís. 9546.

— — předpisu § 1315 obč. zák. nelze použíti v případě § 1304 obč. zák. čís. 9811.

— — ručení majitele domu za úraz, ježto osoba jím zjednaná neposypala chodník, jest posuzovati podle § 1315 obč. zák., nikoliv podle § 1313 a) obč. zák. čís. 9930.

— — ojedinělé nedopatření osvědčuje nezdatnost jen, bylo-li rázu tak hrubého, že o osobě prozrazovalo nedostatek technické schopnosti a mravní spolehlivosti nebo nezpůsobilost k práci svěřené čís. 9930.

— — kočí, jenž jel za tmy po silnici s neosvětleným povozem, byl nezdatným čís. 9953.

— — podle § 1315 obč. zák. neručí ten, kdo pověřil samostatného podnikatele provedením díla čís. 10.003.

— — ručení zaměstnavatele platí jen proti třetím osobám čís. 10.463.

— — nepřichází v úvahu při ručení podle čl. 380 obch. zák. čís. 10.779.
— — předpisu lze použíti jen, nezavinil-li škodu zřízenec, jenž měl obstarati plnění, nýbrž jiný zřízenec, anebo nestala-li se poškozující událost při provádění plnění, anebo nestihla-li škoda oprávněného, nýbrž třetí osobu čís. 11.659.
— — všeobecným příkazem domovnici z jiného domu, by chodník posypávala, nezhostil se majitel domu svého závazku čís. 11.928.
— — řidič dresiny, jenž jel nepřípustnou rychlostí na křižovatce, jejíž nebezpečnost mu byla dobře známa, byl nezdatným čís. 12.163.
— — nejde-li o škodu způsobenou železničním zřízencem osobě třetí, nýbrž o vlastní škodu způsobenou dráze jejím zřízencem, nestačí, že škůdce (třetí osoba) namítal poškozené dráze nezdatnost železničního zřízence, nýbrž musel by tvrditi a prokázati, že se dráha dopustila zavinění ve volbě železničního zřízence tím, že ho použila k obstarávání svých věcí, ač věděla nebo věděti musila, že je nezdatný čís. 12.637.
— — zaměstnanec (kočí) byl nezdatným, dovršila-li jeho nedbalost tak hrubý stupeň, že byl za ni trestně odsouzen (ježto se neopatřil na cestu řádně světlem) čís. 12.624.
— — zaměstnavatel ručí za nezdatného pomocníka i pro případ, že mu jeho nezdatnost nebyla známa; byla-li prokázána nezdatnost pomocníka, neručí zaměstnavatel jen za své zavinění, nýbrž za výsledek pomocníkovy činnosti čís. 12.624.
— — při podnikových úrazech platí o ručení za úrazy zvláštní předpisy úrazového zákona, nikoliv všeobecné ustanovení § 1315 obč. zák. čís. 12.932.
— — **§ 1316 obč. zák.:** pokud neručí majitel noclehárny (svobodárny) čís. 8718.
— — vydal-li zřízenec lázní klíč jiné osobě čís. 9442.
— — uvedeno-li v žalobě, že se neopatrností zřízence stalo, že se věc ztratila, byl skutkově opodstatněn (§ 226 c. ř. s.) žalobní nárok i podle § 970 obč. zák. i podle § 1316 obč. zák. čís. 11.003.
— — **§ 1318 obč. zák.:** ručení není ručením za výsledek, nýbrž ručením za zavinění, třebaže třetí osoby čís. 12.590.
— — předpisu nelze použíti, jde-li o sesutí zmrzlého sněhu se střechy čís. 12.590.
— — **§ 1319 obč. zák.:** nelze použíti, spadla-li zeď na pozemek vlastníka čís. 8848.
— — pokud sem nespadá vytržení zábradlí na mostě čís. 8939.
— — úraz pádem neodborně připevněného splachovadla na záchodě; k vyvinění majitele domu nestačí, že budova byla kolaudována a že nebylo známek vadného upevnění splachovadla, aniž stačí, že byl zřízen domovník a že je tu zvláštní úřad k dozoru čís. 10.341.
— — za úraz, k němuž došlo tím, že chodec narazil na prkno nad vadnou mříží a upadl, ručí pachtýř a správce domu, k němuž vadná mříž patří, nikoliv i majitel domu podle § 1319 obč. zák. čís. 12.077.
— — **§ 1320 obč. zák.:** poškození včelami jest pokládati za náhodu, leč že by tu bylo zvláštní zavinění chovatele včel čís. 8671.
— — majitel zvířete ručí za veškerou škodu způsobenou zvířetem, ať jím byla způsobena přímo nebo nepřímo čís. 8690.
— — nevyhledává se, by zvíře mělo zlé vlastnosti; dostatečnost opatrování a dohlížení chovatele; ručení chovatele za škodu, jež byla způsobena zvířetem nepřímo, může obstáti vedle sebe s ručením podle § 1315 obč. zák. čís. 9460.
— — k zavinění stačí, že pes nebyl ve smyslu vyhlášky o zostřené kontumaci psů uvázán, třebas byl v uzavřené místnosti čís. 10.178.
— — předpisem dvorského dekretu z 11. ledna 1816 sb. z. pol. sv. 44 str. 12 byla stanovena výjimka z § 1320, původní doslov, obč. zák., nebylo však nic změněno na předpisech §§ 1323—1327 obč. zák. čís. 10.178.
— — škoda způsobena zaměstnanci býkem; zaměstnanec jest tu chovatelem; § 1320 obč. zák. nelze použíti, jde-li o úraz sama chovatele; chovatel měl býku sám nasaditi nosní kroužek čís. 10.982.

— — chovatel psa, který při náležité bedlivosti a opatrnosti musel pojati podezření, že se se psem děje něco neobvyklého a že u psa není vyloučena možnost vypuknutí vztekliny, a neučinil opatření dostatečná pro bezpečné opatření vzteklého psa, ručí, vypukla-li u psa vzteklina a byl-li vzteklým psem někdo pokousán, nejen za útraty léčebné (dekr. dv. kanc. ze dne 11. ledna 1816, sv. 44, str. 2 sb. pol. zák. a ze dne 16. března 1837, sv. 65, str. 94 sb. pol. zák.), nýbrž podle § 1320 obč. zák. za všechnu škodu čís. 12.022.
— — manželka, jež jest spoluvlastnicí statku a na něm spoluhospodaří, jest spoluchovatelkou koně, chovaného na statku; okolnost, že správu hospodářství měl manžel, nezbavovala manželku povinnosti podle § 1320 obč. zák. čís. 12.137.
— — **§§ 1323, 1324 obč. zák.:** ztráta zákazníků v obchodě není jen ušlým ziskem čís. 10.153.
— — zmenšení dosavadní výdělečné činnosti a dosavadního výdělku není ušlým ziskem; oň jde, žádá-li poškozený náhradu za to, že mu bylo znemožněno zvýšiti dosavadní výdělek čís. 9353.
— — v živnosti jest škodou skutečnou, nikoliv jen ušlým ziskem čís. 11.033.
— — od náhradního nároku poškozeného proti škůdci (od přisouzení renty) jest odečísti, co zaplatila poškozenému nemocenská pojišťovna na nemocenském čís. 11.130.
— — **§ 1325 obč. zák.:** otec těžce zraněného, jenž poskytl svou krev k provedení transfuse, jest oprávněn domáhati se na škůdci náhrady čís. 9879.
— — majetkovou újmu poškozené jest spatřovati i v tom, že pro poranění nemohla obstarávati domácnost bez služebné síly čís. 8696.
— — i za stížení budoucího zaopatření; pokud jest odbytné vyměřiti jistinou čís. 9377.
— — náhradu honoráře za operaci ve všeobecné veřejné nemocnici v Čechách, vyjímajíc pražskou veřejnou nemocnici, jest přiznati jen podle tarifu čís. 28/1919 z. zák. pro Čechy, leč že by poškozený byl osobou zvlášť zámožnou; majetkové poměry škůdce jsou nerozhodné čís. 10.183.
— — ujednaný služební poměr nemusí nutně býti o sobě základem pro vyměření renty, nýbrž jest ji vyměřiti na základě výdělku, jehož by poškozený docílil v budoucnosti podle obyčejného běhu věcí vzhledem k povolání, jež si zvolil, a vzhledem k schopnostem, jimiž jest pro ně vyzbrojen čís. 11.181.
— — třebas byla zjištěna omezená pracovní schopnost, nelze přiznati náhradu ušlého výdělku, není-li prokázáno, že něco na výdělku ušlo, ježto si poškozený dosud žádné povolání nezvolil čís. 11.201.
— — bolestné nepřísluší za pouhé duševní útrapy čís. 11.201.
— — nárok na náhradu nákladu na pomník přísluší, až když byl výdaj naň učiněn, nestačí, že pozůstalý hodlá postaviti usmrcenému pomník čís. 11.120.
— — nárok na bolestné má jen ten, kdo byl škodnou událostí bezprostředně poškozen na těle nebo zdraví, nikoliv ten, kdo utrpěl poruchu na zdraví tím, že jiná osoba utrpěla úraz čís. 11.504.
— — okolnosti rozhodné pro stanovení bolestného čís. 8696.
— — jako okolnosti rozhodné pro vyměření bolestného přichází v úvahu síla a trvání bolestí, hospodářské poměry doby, po případě i způsob života poškozeného, nikoliv však majetkové nebo výdělečné poměry škůdcovy čís. 10.836.
— — při stanovení bolestného jest přihlížeti nejen ke zjištěným fysickým bolestem, nýbrž i k povaze zranění a k potížím, jež zůstaly po zdařilé operaci; poškozenému jest přiznati přilepšení na stravě, jehož jest třeba pro organické poruchy následkem úrazu čís. 10.874.

— — škůdce není povinen náhradou škody za duševní muka poškozeného, jež nebyla způsobena úrazem, nýbrž nastala teprve mylnou lékařskou diagnosou čís. 9748.

— — pro posouzení přiměřenosti bolestného jest lhostejno, zda soud je odstupňuje podle síly bolesti, či zda přizná úhrnnou částku čís. 10.183.

— — bolestné má poškozenému umožniti, by si opatřil příjemnosti, jež mu vyváží vytrpěné útrapy; soudu lze jen na základě zjistitelných skutečností, dosahu poškození, trvání, zhojení, míry bolesti a jejich trvání, hospodářských poměrů a obvyklých životních potřeb poškozeného, podle volného uvážení ve smyslu § 273 c. ř. s. určiti částku, jež mu umožňuje, by si zjednal takové příjemnosti, které jinak nepatří k jeho obvyklému způsobu života, aniž by však byl bezdůvodně obohacen čís. 11.494.

— — otec nezletilcův potřebuje ku vzdání se nezletilcova nároku na bolestné svolení soudu čís. 8729.

— — vyměření bolestného na základě zjištěného skutkového podkladu jest věcí právního posouzení čís. 11.715.

— — odsouzení k náhradě bolestného rozsudkem pro zmeškání čís. 8840.

— — předpisu § 406 c. ř. s. jest použíti i na bolestné za bolesti, jež se dostavily od podání žaloby do vynesení rozsudku prvého soudu čís. 11.991.

— — přechod nároku na bolestné na dědice, učiněn-li včas návrh u správního úřadu podle § 37 čes. obec. zříz. čís. 11.647.

— — bolestné jest děditelné a přenositelné (postupitelné) jen, bylo-li buď smluvně (smírem) uznáno, nebo poškozeným samým na soudě v určité číselně stanovené výši uplatňováno; shrnul-li žalobce bolestné pro sebe i pro manželku, aniž došlo k platnému postupu nároku manželky na něho čís. 11.858.

— — oprávnění dědice, jemuž byla pozůstalost odevzdána, uplatňovati zůstavitelův nárok na bolestné, nevadí, že tento nárok nebyl předmětem projednání pozůstalosti čís. 12.372.

— — připojení se zůstavitele jako soukromého účastníka k trestnímu řízení, byl-li nárok na bolestné číselně určen, rovná se podání žaloby čís. 12.372.

— — stačí i připojení se poškozeného k trestnímu řízení jako soukromý účastník s číselně vyznačeným nárokem, při čemž jest lhostejno, zda mu byl v trestním řízení nárok ten přisouzen, či zda byl s nárokem poukázán na pořad civilního práva čís. 12.940.

— — **§ 1326 obč. zák.:** slovem »Misshandlung« rozumí se nejen poškození ze zlého úmyslu nebo z hrubé nedbalosti, nýbrž zaviněné poškození vůbec; výše odškodnění a bolestného za ztrátu oka čís. 11.201.

— — žaloba není předčasná proto, že žalobci nevznikla dosud škoda, ježto mu dosud neuchází výdělek; stačí již průkaz možnosti, že bude zmrzačení brániti poškozenému v lepším zaopatření a v životním uplatnění čís. 11.394.

— — jen náhrada škody hmotné, majetkové; i muži; rozsah náhrady za zohyzdění čís. 11.394.

— — nárok není zahrnut v nároku na bolestné, nýbrž jest nárokem na náhradu škody hmotné hrozící poškozenému pro budoucnost snížením a stížením životních možností; průvodní břímě čís. 11.715.

— — nároku na náhradu za zohyzdění obličeje ztrátou oka není na závadu, že poškozený odmítá dáti si zasaditi a nositi umělé oko čís. 11.864.

— — i dvouletému děvčeti jest přiznati náhradu za zohyzdění, je-li zohyzděním z mnohého způsobu výdělku vyloučeno a je-li jeho volba povolání obmezena a stížena čís. 12.312.

— — o »zohyzdění«, zakládajícím náhradní nárok podle § 1326 obč. zák., lze mluviti jen, byla-li poraněním poškozené osobě způsobena trvalá tělesná vada, která může býti na překážku jejímu lepšímu zaopatření z jiných příčin, než právě pro ztrátu a zmenšení pracovní schopnosti čís. 12.588.

— — **§ 1327 obč. zák.:** poměr § 1327 obč. zák. k § 1295 obč. zák. čís. 9937.

— — nárok pozůstalých po usmrceném proti škůdci výlučně podle § 1327 obč. zák. čís. 9532.

— — historický vývoj §§ 1327 a 1329 obč. zák.; pojem nepřímé škody; ručení za ni jen podle zvláštního zákonného předpisu čís. 9674.

— — nebyla jim odstraněna všeobecná zásada § 1295 obč. zák., záleží na tom, jakou náhradu poškozený žádá, zda náhradu výdajů, či náhradu toho, co mu smrtí jiné osoby ušlo; v tomto případě platí § 1327 obč. zák., jenž ustanovuje, co jest nahraditi pozůstalým; podle § 1327 obč. zák. jest vyloučen nárok na náhradu za újmu, jež nastala pozůstalým osobám odpadnutím neplacené pracovní síly v domácnosti, ať již práce byly konány na podkladě smluvním, či dobrovolně z morálních podnětů čís. 12.124.

— — oprávnění: nárok na náhradu nemá ten, komu byl usmrcený povinován k službám (bezplatným) v domácnosti nebo v živnosti čís. 9706; — třebaže usmrcený byl k této bezplatné práci úmluvou povinován čís. 9937.

— — snoubenka usmrceného nemá proti tomu, kdo ho usmrtil, nárok na náhradu za to, že jí ušlo zaopatření, ani za zmenšenou způsobilost ke sňatku, třebaže měla s usmrceným mimomanželské děcko čís. 10.894.

— — manžel nemá ze zákona proti manželce nárok na výživné; nemůže se na škůdci domáhati náhrady škody z důvodu, že mu bezplatně obstarávala domácnost a že mu poskytovala pravidelné peněžité příspěvky čís. 9532.

— — manžel usmrcené manželky nemá nárok na náhradu nákladů za vedení domácnosti a za opatrování dětí čís. 10.452.

— — manžel nemá nárok na náhradu toho, co mu ušlo usmrcením manželky čís. 11.120.

— — dítě, které v době smrti domnělého nemanželského otce bylo již počato, patří k osobám, o jichž výživu měl usmrcený, předpokládajíc, že jest nemanželským otcem, pečovati podle zákona (§ 1327 obč. zák.) a jemuž musí býti nahrazeno to, co mu smrtí živitele na výživě ze zákona ušlo čís. 12.640.

— — rozsah nároku: spadá sem náklad na smuteční šaty; bylo-li automobilem usmrceno dítě, nelze jeho otci přiznati náhradu za léčení a zotavení jeho manželky, onemocněvší následkem usmrcení děcka, aniž náhradu za její pracovní neschopnost a za ušlý zisk čís. 8737.

— — lze se domáhati náhrady nákladu na cesty k vůli obstarávání pohřbu čís. 9879.

— — vlastník automobilu neručí za útraty soukromého účastníka v trestním řízení proti řidiči automobilu čís. 11.074.

— — nárok na náhradu za věno, jež jí ušlo usmrcením otce, nemá dcera usmrceného, jež v době smrti otcovy byla již provdaná čís. 13.074.

— — ztratili-li rodiče usmrcením synů výživné, na něž měli podle § 154 obč. zák. nárok, pozbyli nejen toho, co jim synové skutečně poskytovali, nýbrž i výživného, které by synové byli podle svých majetkových poměrů podle zákona povinni poskytnouti rodičům; přisouzený důchod přísluší v neztenčené míře i onomu z rodičů, jenž druhého přežije čís. 10.000.

— — nárok na náhradu škody za ušlý důchod za dobu před podáním žaloby; děti mají nárok na vyživovací důchod až do doby, kdy se budou moci samy živiti; vysloveno-li, že důchod jest platiti dětem až do jich zletilosti, nebudou-li se moci dříve samy živiti, bude škůdce sproštěn povinnosti platiti důchod, prokáže-li, že se děti mohou živiti, třebas nedosáhly zletilosti čís. 10.015.

— — povinnost škůdce platiti dítěti usmrceného výživné, třebas dítě zdědilo po usmrceném peníze, jež nejsou dosud zcela vyčerpané; výživným jest povinen škůdce potud, pokud se ho dítěti nedostává následkem otcovy smrti čís. 10.048.

— — nárok předpokládá, že zákonná vyživovací povinnost usmrceného tu byla v době jeho úmrtí a jím byla plněna čís. 10.132.

— — s hlediska § 1327 obč. zák. se nevyžaduje, by usmrcený v době svého úmrtí výživné skutečně poskytoval čís. 12.640.

— — **§ 1328 obč. zák.:** normální soulož a otěhotnění není tělesným poškozením čís. 9184.

— — nelze žádati náhradu za ztrátu pohlavní cti; náhradu za zmenšenou naději na sňatek nelze přiznati děvčeti útlého věku čís. 9443.

— — pokud jest přisouditi odškodnění za zmařené naděje na zaopatření sňatkem čís. 9376.

— — při posuzování otázky, zda svedená utrpěla újmu na dobrém jméně a na cti, nepřichází v úvahu prostředí, v němž svedená žije; každá soulož mimo manželství jest smilstvem a zbavuje osobu ženského pohlaví její cti čís. 9799.

— — k náhradě hmotné škody náleží i odškodnění za znemožnění lepšího opatření novým sňatkem čís. 9799.

— — zmenšení možnosti nového sňatku nemá za všech okolností v zápětí zmenšení možnosti lepšího zaopatření čís. 9799.

— — dostává-li svedená výživu od napotomního manžela; pro které výroky není místa v rámci žalobního nároku svůdce z opoziční žaloby čís. 9785.

— — to, že byl svůdce trestním rozsudkem pravoplatně od obžaloby osvobozen, nebo trestní řízení bylo proti němu zastaveno, nevadí civilnímu soudu, by neřešil samostatně otázku, zda muž svedl a zneuctil ženu nesplniv nemanželský slib, a že se takto dopustil přestupku § 506 tr. z., za jehož následky jest civilněprávně odpovědeň; pojem svedení; pokud jako prostředku svedení může býti použito i násilí čís. 10.952.

— — rozsudkem stanovený závazek svůdce nahraditi svedené škodu podle § 1328 obč. zák. nezanikl tím, že svůdce po vzniku tohoto závazku pojal svedenou ženu za manželku čís. 11.280.

— — výši odškodnění za zmenšení naděje na sňatek jest posuzovati podle poměrů svedené ženy čís. 12.131.

— — i ušlý výdělek jest škodou; vystoupila-li svedená ze zaměstnání se zřetelem na své zasnoubení a na slibovaný jí sňatek, jest posuzovati její nárok na náhradu ušlého jí příjmu za tuto dobu podle § 46 obč. zák., nikoliv podle § 1328 obč. zák. čís. 12.131.

— — svůdce ručí svedené za ušlý výdělek v době těhotenství až do ukončení šestinedělí; pokud by ručil svůdce i za ušlý výdělek za další dobu čís. 12.131.

— — není třeba, by byl podán důkaz, že svedená žena mohla vejíti v určité manželství; stačí, že se podle svých poměrů, dosavadního bezúhonného života, stáří a rodinných poměrů mohla vdáti a dojíti tak zaopatření nejen za manželství, nýbrž po případě i za vdovství nebo po zrušení manželského společenství čís. 12.166.

— — promlčení: početí; pro promlčení nároku na náhradu za sníženou naději z důvodu zmrhání na zaopatření jest bez významu pozdější vzešlý nárok na náhradu pro snížení výdělečnosti následkem porodu čís. 9507.

— — **§ 1329 obč. zák.:** historický vývoj §§ 1327 a 1329 obč. zák.; nepřímá škoda; pokud se za ni ručí čís. 9674.

— — **§ 1330 obč. zák.:** tvrzení, že někdo jest otcem dítěte, ač není manželem jeho matky čís. 9579.

— — pro žalobu o odvolání výroku není výlučně příslušným sborový soud čís. 10.703.

— — výraz »znáti musí« v druhém odstavci neznamená jen nedbalost hrubou, nýbrž i pouhou lehkou nedbalost, nedopatření čís. 11.757.

— — nejde o nárok, jenž může býti základem prozatímního opatření, domáháno-li se zákazu budoucích možných projevů ve smyslu § 1330 obč. zák. čís. 11.916.

— — nápisem na náhrobku: »tragickým způsobem stal se obětí sanitního auta«, nebyl po případě ohrožen úvěr, výdělek ani budoucnost záchranné společnosti, majitelky auta čís. 12.079.

různé:

— — **stát:** neručí za úraz, který se přihodil členu komise provádějící domovní prohlídku podle důchodkového trestního zákona čís. 11.885.

— — **porušení smlouvy:** nemohl-li býti novému nájemci odevzdán celý předmět nájmu, ježto podnájemník dřívějšího nájemce nevyklidil část předmětu nájmu, nemůže se nový nájemník domáhati náhrady škody na podnájemníku čís. 11.051.

— — **ručení zaměstnavatele:** pro nepřihlášení k pensijnímu, úrazovému pojištění viz pojištění pensijní, úrazové.

— — zakázal-li redaktoru účast na stavovské organisaci čís. 13.000.

— — k povinnosti zaměstnavatele, by zaměstnance, trpícího neduhem použil k lehčí jiné práci, se vyhledává, by to zaměstnanec zaměstnavateli ohlásil aneb by to zaměstnavatel jinak věděl čís. 9331.

— — zaměstnavatel jest i bez zaměstnancova upozornění povinen opatřiti kruhovou pilu ochranným zařízením čís. 10.183.

— — zaměstnavatel jest povinen (§ 1157 obč. zák.) postarati se o to, by zaměstnanec, čistič okna, byl zabezpečen čís. 10.298.

— — z toho, že zaměstnavatel (obec) ponechal u zaměstnance býka, ač věděl, že jest zlý, a že neopatřil býka nosním kroužkem, nelze vyvozovati, že zanedbal povinnosti zaměstnavatelovy péče; tím, že se zaměstnanec zavázal zaměstnavateli býka dále opatrovati, ale pod podmínkou, že ho zaměstnavatel pojistí proti úrazu, vzal na sebe risiko úrazu, spojené s opatrováním býka čís. 10.982.

— — pokud zaměstnanec se nemůže domáhati na zaměstnavateli náhrady škody proto, že prý byl za své služby nedostatečně placen, takže trpěl podvýživou, a že se ve službě přepracoval čís. 12.103.

— — **ručení majitele domu** za úraz pádem rampouchu se střechy čís. 9748.

— — není-li předpisu, jenž by nařizoval opatření proti sesutí sněhu se střech určitého krytu, neručí za škodu sesutím sněhu s takové střechy čís. 11.320.

— — pokud ručí majitel domu za úraz pádem na schodech domu přes to, že ujednal s nájemníky, že si budou čištění domu obstarávati sami čís. 10.651.

— — ochrana proti zlodějům postavením samostřílů; ručení toho, který jej postavil, byl-li jím náhodou zloděj zasažen do oka; spoluzavinění poškozeného čís. 11.388.

— — chodník: ustanovení § 101 mor. stav. řádu jest nejen základem zvláštního poměru vlastníka domu k obci, nýbrž i předpisem zákonným, ukládajícím vlastníku domu péči o bezpečnost chodců na chodníku až do jeho převzetí obcí; neudržování chodníku jest protiprávním opomenutím tohoto předpisu stavebního řádu podle § 1294 obč. zák. a zaviněním podle § 1295 obč. zák. čís. 12.869.

— — majitel domu ručí za škodu, zanedbal-li povinnost udržovati cestu ke vchodu do domu ve schůdném stavu čís. 8607, 9435.

— — za úraz, ježto osoba jím zjednaná neposypala chodník, jest posuzovati podle § 1315, nikoliv podle § 1313 a) obč. zák. čís. 9930.

— — vlastník domu není povinen, by udržoval chodník ve schůdném stavu i v pozdních hodinách večerních, v noci a v nejčasnějších hodinách ranních čís. 10.156.

— — nezáleží na tom, zda dosud nebylo místo, určené pro chodník, stavebně upraveno jako chodník ve smyslu § 92 stav. ř. pro Čechy čís. 11.159.
— — pokud majitel domu neručí za úraz pádem cizí osoby na kluzkém chodníku ve dvoře domu čís. 11.205.
— — předpis § 12/4 vyhlášky magistrátu hlavního města Prahy ze dne 7. března 1888, čís. 165.538 o zachování čistoty v ulicích, o úplném očištění chodníku při nastalé oblevě má na mysli jen případ, že toto úplné očištění je pro velký mráz nemožné; všeobecným příkazem domovnici z jiného domu, by chodník posypávala, nezhostil se majitel domu svého závazku čís. 11.928.
— — vadná mříž, uzavírající světelnou šachtu sklepního okna; ručení pachtýře, nikoliv majitele domu; poškozený svůj úraz spoluzavinil, šel-li rychle a díval-li se ve svém směru přímo před sebe čís. 12.077.
— — ustanoveným zástupcem ve smyslu § 24 polic. řádu pro Ústí nad Labem jest rozuměti toho, komu byla správa domu svěřena, nikoliv toho, koho majitel domu používá k plnění povinnosti, uložené mu policejním řádem čís. 12.318.
— — obecným příkazem domovníkovi neb služebné smlouvou s ním nesprostili se majitelé domu povinnosti podle policejního předpisu čís. 12.318.
— — **majitel kavárny:** ručí za škodu výbuchem na záchodě kavárny, k němuž došlo tím, že na záchodě byl delší dobu před příchodem hosta nechán plynový kohoutek otevřený čís. 12.096.
— — za škodu z výbuchu balonku naplněného vodíkem; lhostejno, že balonek byl hozen třetí osobou na návštěvníka, od jehož cigarety se vzňal, a že balonky naplněné vodíkem byly (o Sylvestrovské zábavě) připevněny na stěnách a že pro hosty byly připraveny balonky plněné vzduchem čís. 12.407.
— — **lázně, sanatoria:** ručení podnikatele lázně za sklouznutí v basenu, jenž nebyl opatřen zábradlím čís. 10.244.
— — pokud neručí majitel sanatoře za úraz hosta sklouznutím na linoleu čís. 10.190.
— — **ručení lékárníka:** v nepřehledném uschování léčiv jest opomenutí majitele lékárny, jež přispělo k zvětšení nebezpečí záměny léku tím, kdo léky vydával, a tak ohrožena tělesná bezpečnost lidí čís. 12.913.
— — **výrobce sodové vody:** nebyly-li plnící přístroje v dílně opatřeny v době plnění láhve redukčními ventily, jak předepisuje min. nař. ze dne 29. listopadu 1910, čís. 212 ř. zák. čís. 11.549.
— — **obchodník s drogami:** nemá zásadně povinnost, by dal vždy zboží také přezkoumati chemickým odborníkem, zda není škodlivé čís. 12.187.
— — **kruhová pila:** pokud v Čechách nejsou přímo předepsána ochranná opatření; přes to, že kruhová pila nebyla opatřena ochranným opatřením, není zaměstnavatel povinen k náhradě škody, byl-li zaměstnanec poraněn tím, že se při řezání smeklo dřevo, patrně, když přišla pila na suk čís. 11.985.
— — **lom:** povinnost, ohraditi bezpečně kamenný lom k zabezpečení proti zřícení lidí a zvířat (min. nař. čís. 116/1908 ř. zák.), stihá držitele kamenného lomu i v době, kdy se v lomu přestane pracovati a lom zůstane nezasypán; zanedbal-li držitel lomu tuto povinnost, ručí za škodu tím způsobenou; třebaže jeho předchůdcem při lámání lomu byly snad překročeny hranice sousedního pozemku a úraz stal se snad v majetku sousedově; poškozený spoluzavinil škodu, šel-li, věda o lomu, po pěšině podél lomu za úplné tmy čís. 12.372.
— — **veřejné cesty:** pokud obec jako spolupodnikatelka dlaždičských prací byla povinna postarati se včasně o materiál potřebný k výkonu těchto prací čís. 9546.
— — výklad § 2 silničního řádu pro Čechy ze dne 21. června 1886, čís. 54 z. zák. čís. 11.552, 12.088.

— — stačí, bylo-li výstražné znamení před sesutím sněhu umístěno na chodníku, nikoliv i v jízdní dráze čís. 12.590.
— — **doprava:** zodpovědnost podnikatele Labské plavby za nedodržení podmínek koncesní listiny a za škodu z nesprávného rejdování jeho zaměstnanců čís. 9014.
— — píle a pozornost cestujícího při ukládání zavazadla na dráze čís. 9466.
— — cestující, jenž, nastupuje do vlaku, otevřel zasouvací dveře a opět je za sebou zavřel, aniž se ohlédl, není práv náhradou cestujícímu, za ním nastupujícímu, jenž utrpěl úraz, vsunuv ruku mezi dveře a vůz čís. 10.011.
— — pokud majitel koncese autobusové není oprávněn domáhati se na majiteli jiné autobusové koncese náhrady škody (zisku) proto, že se žalovaný nabízí k dopravě osob též z jiného stanoviště, než jest mu vykázáno čís. 11.958.
— — cestovní kancelář jest práva z náhrady škody, jež vznikla zákazníku tím, že následkem nesprávného údaje o době odjezdu vlaku na poukázce na místo v lůžkovém voze zmeškal vlak; zákazníka nestihá zavinění, nepřezkoumal-li sám údaje cestovní kanceláře čís. 12.002.
— — **pohlavní styk:** povinnost snoubence náhradou, nakazil-li snoubenku pohlavní nemocí čís. 9504.
— — **hon a pod.:** ručení nájemce honitby, jenž jako pořadatel honu použil za honce chlapce, jemuž ještě nebylo čtrnáct let čís. 11.201.
— — střelec, jenž vypálil ránu proti železničnímu náspu ručí po případě za škodu, odrazil-li se brok směrem, kde stáli lidé čís. 11.418.
— — **pojištění:** pojištěnec nemůže se na lékaři nemocenské pojišťovny domáhati náhrady nemocenského, které prý mu ušlo tím, že ho prohlásil za zdravého, ač ještě uzdraven nebyl, leč že by prokázal, že nesprávný posudek byl podán úmyslně čís. 12.257.
— — nepřihlášení viz pojištění pensijní, sociální.
— — **vedení sporu, exekuce a pod.:** podmínky náhrady škody z důvodu vyhlášení úpadku čís. 9756.
— — podlehnutím ve sporu pro rušenou držbu není ještě prokázáno zavinění podle §§ 1294, 1295, 1299 obč. zák. čís. 10.003.
— — vlastník věcí, zcizených za úpadku soudním prodejem, nemůže se domáhati náhrady škody na správci úpadkové podstaty (na podstatě) z důvodu, že neupustil od soudního prodeje, ač byl ústně upozorněn, že věci nepatřily úpadci, nýbrž třetí osobě čís. 10.247.
— — pokud ručí, kdo dal zabaviti věc v mezích svých práv; pokud nebyl vym. věřitel povinen dodatečně zrušiti již povolenou exekuci, ani když byla na něho podána vylučovací žaloba čís. 10.336.
— — kdo jednal proti předpisu dvorského dekretu ze dne 6. června 1838 čís. 277 sb. z. s., ručí za škodu způsobenou tím třetím osobám, najmě za škodu, již tím vzal knihovní věřitel čís. 10.578.
— — ručení navrhovatele prozatímního opatření uschováním svršků v poměru k vlastníku odňatých věcí za jejich poškození čís. 10.580.
— — vyrovnací správce jest práv z náhrady škody, způsobené tím, že bez dlužníkova souhlasu prodal pod cenou jeho věci čís. 10.825.
— — na čí vrub jde znehodnocení jistoty složené k odvrácení výkonu prozatímního opatření čís. 11.071.
— — nevstoupení do sporu (§ 21 c. ř. s.) nemá v zápětí, že by osoba, které byl spor opovězen a která nechala opověď nepovšimnutou, musela tomu, kdo ji spor opověděl, hraditi škodu, již utrpěl tím, že ve sporu podlehl čís. 12.635.
— — vymáhající věřitel, jenž zabavil věci ve stánku, najatém dlužníkem, nemůže býti činěn zodpovědným za škodu vzešlou třetí osobě tím, že zabavil její věci, leč že by tato osoba prokázala, že vymáhající věřitel provedl zabavení v úmyslu, by ji poškodil; vymáhající věřitel nebyl

povinen zrušiti exekuci dříve, než se bezpečně přesvědčil o pravdivosti tvrzení třetí osoby, že byly zabaveny její věci čís. 13.059.

— — náhrada škody advokátem pro špatné vedení sporu viz advokát.

Náhrada škody dráhou: z nákladní dopravy viz doprava železniční nákladní.

— — příslušnost viz příslušnost podle zákona o ručení železnic.

— — opatření bezpečnostní místních drah viz bezpečnostní opatření.

podle občanského zákoníka:

— — k zavinění dráhy podle občanského zákona stačí jakékoliv jednání nebo opomenutí příčící se ustanovení §§ 1297 a 1299 obč. zák., nikoliv jen provozování dopravy proti předpisům čís. 12.379.

— — i když bylo v nájemní smlouvě mezi dráhou a nájemcem železničního pozemku ustanoveno, že dráha neručí za škody způsobené provozováním dráhy, jest dráha práva za škody, jež byla nájemci způsobena vykolejením vozů; za své zřízence ručí tu dráha podle § 1313 a) obč. zák. čís. 10.900.

— — pokud ručí železniční správa za škodu z toho, že byl kdo zasažen při odstřelu skály na železnici, třebas odstřelování prováděla vojenská správa čís. 9189.

— — ke splnění povinností uložených dráze §§ 1295, 1297, 1299 obč. zák., zvláště pak § 17 provozního řádu ze dne 16. listopadu 1851 čís. 1 ř. zák. na rok 1852, nestačí, učiní-li dráha jen ochranná opatření, jež ji byla úřady uložena čís. 9715.

— — dráha neručí za úraz, k němuž došlo při otevírání závor na železničním pozemku, kam byl vstup vůbec zakázán čís. 10.242.

— — oplocení železničního tělesa slouží k tomu, by bylo zabráněno neštěstím z provozu dráhy a k ochraně železničního tělesa a má zabrániti tomu, by se lidé a povozy nedostali na železniční těleso čís. 11.121.

— — nejde o zavinění dráhy, neslyšel-li řidič auta předzvánění při spouštění závor nejmodernějšího druhu, jež by byl slyšel, kdyby byl jel zvolna a počínal si opatrně čís. 11.055.

— — jest povinností řidiče, by, jakmile se blíží k přejezdu dráhy, jel s největší opatrností, krok za krokem, tak aby před přejezdem mohl zastaviti, vystoupiti a se rozhlédnouti nebo vůbec jiným vhodným způsobem se přesvědčiti, zda se vlak blíží, či zda jízda jest volná čís. 12.003.

— — jest povinností řidiče dresiny, by volil vzhledem k nebezpečnosti křižovatky takovou rychlost, by nenadále vyskytnuvší se překážce mohl zabrániti i zastavením dresiny; řidič dresiny, jenž jel nepřípustnou rychlostí na křižovatce, jejíž nebezpečnost mu byla dobře známa, byl nezdatným čís. 12.163.

— — srážka s automobilem; dráha, jež nepostavila na přejezdu místní dráhy zábrany, nýbrž postavila tam jen výstražní tabulku s nápisem »pozor na vlak«, vyhověla plně zákonné povinnosti co do bezpečnostních opatření; lhostejno, že vlak byl v den nehody nepatrně opožděn čís. 12.003.

podle nař. ze dne 14. září 1854 čís. 248 ř. zák.:

— — § 10 b) platí i ohledně státní dráhy (bývalé Ústecko-Teplické dráhy); povinnost k náhradě škody i nezaviněné; spadá sem též povinnost k náhradě škody vzniklé drážním propustkem čís. 9245.

podle zákona ze dne 5. března 1869, čís. 27 ř. zák. a ze dne 12. července 1902, čís. 147 ř. zák.:

— — úrazy při jízdě s vozíky a s dresinami po železničních kolejích spadají pod zákon čís. 27/1869; povinnost železničního podniku, by učinil veškerá opatření, jež jsou podle zkušeností a technické vědy s to, zabrániti železničním úrazům čís. 8701; — srov. též čís. 12.163.

— — **příhoda v dopravě:** jest rozeznávati mezi příhodou v dopravě a úrazem; dráha jest vyviněna jen, prokáže-li, že příhoda v dopravě (nikoliv úraz) byla zaviněna poškozeným; příhoda v dopravě, že dráha použila za zimní doby vozu se stupátky kluzkými; spoluzavinění poškozeného, sestoupil-li samovolně za jízdy na stupátka čís. 8753.

— — předpokladem příhody v dopravě jest, by se příhoda stala v době do ukončení dopravy čís. 12.509.

— — přeplnění vlaku jest příhodou v dopravě jen, nabylo-li takových rozměrů, že ohrožuje samo o sobě bezpečnost dopravy čís. 12.267.

— — jde o ni, odebral-li se průvodčí, upozorniv cestující, že musí vystoupiti, ke dveřím vozu, je za jízdy otevřel a opustil vůz, přestoupiv do vedlejšího vozu; spoluzavinění cestujícího, že předčasně vystoupil z vozu čís. 9819.

— — nelze ji spatřovati v tom, že průvodčí vlaku dříve, nežli byl vlak dopraven z konečného osobního nádraží na nákladní nádraží, neprohlédl vlak, zda v něž není ještě cestující; jde však o ni, bylo-li provedeno vystoupení cestujícího z vlaku mimo stanici k tomu určenou na neupraveném místě; pokud si přivodil cestující sám úraz, přecházeje koleje čís. 11.496.

— — jde o ni, nebyly-li v době příjezdu do stanice a v době odjezdu ze stanice dveře vagonu řádně (t. j. na obě závory) uzavřeny čís. 11.495.

— — držel-li se cestující za jízdy rukou dveřního rámu u závěsu dveří a byl-li samočinným se přiražením dveří na ruce zraněn, dopustil se neopatrnosti a zavinil sám výhradně nejen úraz, nýbrž i škodnou událost; zavinění dráhy nelze spatřovati v tom, že nedala opatřiti dveře ve smyslu § 17 provoz. řádu; vinu dráhy neodůvodňuje ani nevydání předpisů o zacházení s arretačním zařízením; není předpisů o uzavírání dveří vedoucích na plošinu; v tom, že průvodčí neuzavřel dveře na plošinu, nelze spatřovati neopatrnost čís. 12.060.

— — jest příhodou v dopravě, nebyly-li dveře na plošinu otevřeny tak, by zapadly do skoby pro zavěšování dveří a nemohly se samočinně uzavříti čís. 12.267.

— — nejde o příhodu v dopravě, neotevřel-li cestující, nastupuje do vozu, dveře úplně, takže nezapadly do skoby, nýbrž se, an byl vagon v prudkém záhybu, samočinně zavřely a cestujícího poranily čís. 12.860.

— — pokud jest příhodou v dopravě, narazil-li posunovaný vůz na železniční vozy stojící ve stanici a určené železniční správou k nakládání v době, kdy se provádělo nakládání čís. 8724.

— — příhoda v dopravě, vyskytla-li se při posunu vlaku ve stanici překážka v osobě poškozeného, jenž stál na koleji, na které se posunovalo čís. 9487.

— — bylo-li posunováno přes přejezd silnice bez dostatečného bezpečnostního opatření; železniční podnik ručí zásadně i tenkráte, když příhoda v dopravě nebyla jedinou bezprostřední příčinou úrazu čís. 9032.

— — jde o ni, byly-li na tělese dráhy a na mostě obecenstvu jinak nepřístupném v době provozu osoby u dráhy nezaměstnané, aniž byly poučeny zřízenci dráhy, jak se mají zachovati při projíždění vlaku, a nebyly-li zvláště poučeny o tom, že zábradlí na mostě není určeno k tomu, by chránilo před pádem; spoluzavinění poškozeného na úrazu čís. 10.634.

před přijíždějícími lokomotivami snadno ukrýti v bezpečí čís. 11.391.

— — jde o ni, projížděly-li lokomotivy rychlostí osobního vlaku po železniční trati, na níž za noci a za sněhové vichřice odstraňovali vojíni sníh a na níž pro značné vysoké sněhové závěje nemohli se pracující muži

— — umístění železné tabulky (sklonovníku) blízko trati čís. 11.321.
— — povinnost dráhy učiniti bezpečnostní opatření, třebas nebyla podle koncesní listiny povinna zříditi na přejezdu závory čís. 8979.
— — pokud jest dráha povinna k bezpečnostním opatřením, jež jí nebyla nařízena správními úřady čís. 9715, 11.055.
— — ručení místní dráhy, nejsou-li bezpečnostní opatření, uložená železničním úřadem, následkem změněných místních nebo dopravních poměrů dostatečnými nebo úplnými; jaká opatření lze od dráhy žádati čís. 10.238.
— — jest příhodou v dopravě, přejížděl-li motorový vůz místní dráhy veřejnou silnici na místě, jež nebylo vhodným umístěním výstražných znamení zabezpečeno čís. 9890.
— — dráha jest povinna pečovati o to, by mohl zřízenec zavčas spustiti závory, jede-li nebo posunuje-li se vlak přes přejezd čís. 9235.
— — ručení místní dráhy, nebyl-li přejezd chráněn zábranami a nebylo-li zřízeno výstražné návěsti čís. 10.161.
— — při místních drahách nelze ji spatřovati v tom, že koleje za železničního provozu nejsou volné čís. 10.238.
— — dráha neručí za úraz při otevírání závor na železničním pozemku, kam byl vstup vůbec zakázán čís. 10.242.
— — jde o ni, nebyly-li na přejezdu, kde toho bylo třeba, opatřeny zábrany ochrannou mříží čís. 11.241.
— — pokud neručí místní dráha za úraz na přejezdu trati; jest povinnosti každého, kdo chce na přecestí místní dráhy překročiti trať, by se napřed přesvědčil, zda se nebliží vlak čís. 10.642.
— — nelze ji spatřovati v tom, že strojvůdce nedal znamení píšťalou u pískacího kolíku takovou silou a po tak dlouho, jak bylo nutno k upozornění povozů přibližujících se ke trati čís. 12.243.
— — pokud jí není, neměl-li **motorový vůz** na zadním vchodu ochranné zařízení, by bylo zabráněno vypadnutí člověka za jízdy čís. 9604.
— — jde o příhodu v dopravě, vyvěsí-li se bezpečnostní řetěz a následkem toho jest cestující v zatáčce vymrštěn odstředivou silou z vozu; vysmeknutí se bezpečnostního řetězu ze skoby není neodvratitelnou náhodou čís. 12.466.
— — není jí, sestoupí-li cestující před zastávkou na stupátko vozu pouliční dráhy čís. 9604.
— — řidič motorového vozu není povinen brzditi a zastaviti, jakmile spatřil automobil blížiti se k přejezdu čís. 9890.
— — jde o ni, nemohl-li se řidič vozu elektrické dráhy nadíti, že se na kolejích objeví překážka čís. 10.173.
— — jest příhodou v dopravě elektrické dráhy, podnikne-li jízdu nebo pokračuje-li v jízdě, ač cestující pro přeplnění vozu musí státi na stupátku vozu; příhoda v dopravě nebyla tu zaviněna poškozeným cestujícím čís. 10.253.
— — zastavení vozu pouliční dráhy mimo stanici stává se příhodou v dopravě teprve, je-li o sobě způsobilé přivoditi tělesné poškození nebo smrt člověka; vlastní zavinění cestujícího, vystoupil-li, nedbaje dopravních předpisů, v takovém případě bez výslovného svolení průvodčího čís. 10.873.
— — není jí silné trhnutí vozu elektrické dráhy za jízdy, následkem čehož cestující, stojící na zadní otevřené plošině motorového vozu, sklouzl na zem a byl nucen pustiti se oblouková tyče, které se držel, a upadl pod vlečňák, nešlo-li o mimořádné zvláštní trhnutí vozu čís. 11.892.
— — pokud jest trhnutí vozu, jež mělo v zápětí vymrštění cestujícího z plošiny, příhodou v dopravě; rychlejší jízda motorového vozu večer, třebas se děla pravidelně, jest odchylkou od normy, která předpokládá takový způsob dopravy, který neohrožuje bezpečnost cestujících čís. 12.466.

— — prohlubenina u koleje celkem nepatrných rozměrů není podle své povahy nepravidelností ve smyslu § 1 zák. o ruč. žel. čís. 11.307.
— — jest povinností podnikatele dráhy, by udržoval kolejiště v řádném stavu; ručí za škodu, jíž utrpěl cestující, vystoupivší z vozu dráhy, zachytiv se podpatkem v prohlubeně podél kolejnice; míra spoluzavinění poškozeného čís. 9356.
— — **příčinná souvislost:** okolnost, že při úrazu (srážce motorového vozu s automobilem) spoluúčinkovaly kromě příhody v dopravě ještě jiné okolnosti, nemůže dráhu v zásadě sprostiti ručební povinnosti čís. 9890.
— — skutečnost, že závory nebyly spuštěny pět minut před příjezdem vlaku, není v příčinné souvislosti se škodou z najetí vlaku na povoz, nedbal-li poškozený výstražného znamení zvonkového zařízení, nýbrž v jízdě pokračoval a byl zábranami na přejezdu uzavřen čís. 12.699.
— — **ručení dráhy za její lidé:** jichž používá v provozu, aniž by se vyhledávalo, by jich užívala při provozu toho vlaku, u něhož se příhodil úraz čís. 8876.
— — **neodvratná náhoda,** byl-li kočí zasažen motorovým vozem strhnuv plašící se koně, jež se počali plašiti teprve v době, kdy to řidič již nemohl zpozorovati čís. 10.173.
— — jen jednání a jich následky, jež ani při největší pečlivosti nelze odvrátiti opatřeními a prostředky, jež jsou k výsledku v rozumném poměru; jsou-li však takové prostředky po ruce, jest událost neodvratitelnou jen, když se nedala předvídat a tím zabránila zavčasnému opatření k svému odvrácení; nejde o nepředvídané jednání cestujících, přistavují-li si samy můstky při příjezdu výletního vlaku čís. 12.401.
— — **neodvratitelné jednání třetích osob:** došlo-li k prudkému zabrzdění motorového vozu tím, že řidič zabrzdil motorový vůz, by zamezil nebo zmírnil hrozící srážku s autem, vyjedším ostře z postranní silnice čís. 11.697.
— — jednání řidiče automobilu, jenž, naraziv na spuštěné závory, je ohnul, nebylo pro dráhu neodvratným, nebyla-li zábrana umístěna tak, by při nárazu na ni a při případném jejím ohnutí neohrožovala projíždějící vlak a osoby v něm jedoucí čís. 12.840.
— — **vlastní zavinění** poškozeného, vystoupil-li při zastavení vozu pouliční dráhy mimo stanici čís. 10.873.
— — příhoda v dopravě elektrické dráhy přivoděná tím, že podniknutá jízda, ač cestující pro přeplnění vozu musel státi na stupátku vozu, nebyla zaviněna cestujícím čís. 10.253.
— — **spoluzavinění:** pokud cestující, jenž pro přeplnění vozu elektrické dráhy musel státi na stupátku vozu, spoluzavinil úraz čís. 10.253.
— — meškal-li cestující neoprávněně na plošině vozu, nemůže se domáhati na dráze náhrady škody z úrazu, jejž při tom utrpěl čís. 8987.
— — neopustil-li poškozený před projezdem vlaku těleso dráhy, nýbrž se opřel o zábradlí, jež povolilo čís. 10.634.
— — v tom, že cestující stál u otevřeného okna železničního vozu v těsné jeho blízkosti, maje loket opřený o horní okraj spuštěného okna a jsa obrácen ve směru jízdy a, když mu něco padlo do oka, učinil rukou pohyb ven a mávl rukou ven tak daleko, že si prsty poranil o hranu sklonovníku, jest spatřovati jeho spoluzavinění, ne sice na příhodě v dopravě, nýbrž na úrazu čís. 11.321.
— — jde o ně, vystupoval-li cestující z vagonu na opačnou stranu od nádražní budovy čís. 11.495.
— — pokud si přivodil cestující sám úraz, přecházeje koleje čís. 11.496.
— — spoluzavinění poškozeného, sestoupil-li samovolně za jízdy na stupátko čís. 8753.
— — spoluzavinění poškozeného, že předčasně vystoupil z vozu čís. 9819.

— — žádati průvodčího o určení místa k sedění, jest jen právem cestujícího, nikoliv však jeho povinností čís. 12.267.
— — místo, kde železniční trať přetíná silnici, vyžaduje zvýšenou pozornost řidiče silostroje, jenž jest povinen upraviti rychlost tak, by pro případ nenadálého objevení se vlaku mohl zavčas zastaviti čís. 12.379.
— — cestující nemůže se omlouvati neznalostí zákazu používati čekárny po skončené dopravě čís. 12.509.

Náhrada požární viz požární náhrada.
— **útrat** viz útraty.
Náhradní byt viz ochrana nájemců, odklad exekuce vyklizením.
— **dlužní úpisy** (zák. čís. 216/1924 sb. z. a n.) viz válečná půjčka.
— **doručení** viz doručení.
— **nález vojenský** viz nález náhradní.
— **nárok (§ 222 čís. 4 ex .ř.)** viz hypoteka simultanní.
— **ústav** (§ 105 zák. čís. 26/1929 sb. z. a n.) viz pojištění pensijní.
Náhradnictví viz substituce.
Náhradník závodního výboru viz závodní výbory.
Náhrobek viz pořad práva (kultus).
Náhradový zákon viz pozemková reforma.
Nájem: ochrana nájemců viz tamže.
— lhůty podle § 575 c. ř. s. viz tamže.
— výpověď, vyklizení (§§ 560 a násl. c. ř. s.) viz tamže.
— jinak viz smlouva nájemní a pachtovní.
Nájemce: pokud dřívější nájemce, jemuž se nástupce v nájmu zavázal zaplatiti náklady na úpravu bytu, byl jen povinen, by při vystěhování se z bytu nechal jej v takovém stavu, v jakém byt byl po úpravě, neměl však povinnost, by svému nástupci předal do vlastnictví zařízení, jímž úpravu bytu provedl čís. 12.973.
Nájemní spory: příslušnost podle § 49 čís. 5 j. n. viz tamže.
— — i o nich platí za zákonných předpokladů předpisy o řízení ve věcech nepatrných čís. 10.562, 10.577.
Nákaza snoubenky pohlavní nemocí a náhrada škody snoubencem čís. 9504.
Náklad: § 1041 obč. zák. viz versio in rem.
— **podle § 1042 obč. zák.:** nárok nespadá pod § 1486 čís. 1 a § 1489 obč. zák. čís. 10.899.
— — s hlediska § 1042 obč. zák. lze se domáhati též náhrady za náklad, k němuž byl škůdce podle zákona zavázán třetí osobě z důvodu poškození (léčebné náklady nemocnice na poškozeného) čís. 9948.
— — žalobou podle § 1042 obč. zák. lze se domáhati náhrady nákladu, k němuž byl jiný povinen z jakéhokoliv právního důvodu čís. 10.632 plen. rozh.
— — náhradu podle § 1042 obč. zák. lze žádati i tehdy, nebyl-li ten, za něhož byl náklad učiněn, k němu povinen ze zákona, nýbrž ze smlouvy čís. 10.666.
— — v pochybnosti se **zavazovací úmysl** podle § 1042 obč. zák. předpokládá; opak jest dokázati odpůrci čís. 10.666.
— — to, že šlo o smlouvu ve prospěch třetí osoby, není o sobě na závadu nároku podle § 1042 obč. zák. čís. 10.666.
— — žalobu nemanž. matky o **náhradu nákladů** za nemanž. **dítě** nelze zamítnouti pro tentokráte z důvodu, že spor o uznání otcovství proti žalovanému není dosud právoplatně skončen; v takovém případě lze přerušiti spor podle § 190 c. ř. s. čís. 9966.
— — ten, kdo učinil náklad na manželské dítě (§ 1042 obč. zák.), může se domáhati náhrady na otci, třebas byl náklad učiněn v době, kdy byl v nesporném řízení zamítnut pro tentokráte návrh opatrovníka dítěte proti otci na placení výživného vzhledem k finanční situaci otcově čís. 9889.

— — náhrada nepřísluší, bylo-li nesporným soudcem právoplatně rozhodnuto, že manželský otec není po určitou dobu povinen platiti výživné, ani tomu, kdo v době té děti živil; rozhodnutí zbavující otce povinnosti k placení výživného platí od prvého dne měsíce následujícího po podání návrhu na placení výživného čís. 10.239.
— — splnila-li manželská matka svůj smluvní závazek vyživovati dítě, nemůže se otec domáhati na ní odškodnění za to, že byl na návrh opatrovníka dítěte donucen, by i on přispíval na dítě čís. 11.554.
— — pokud manžel neručí za **nákupy manželky,** jež žije odloučeně od něho a již platí výživné čís. 12.938.
— — pověřila-li matka o své újmě a bez nutné příčiny **léčením** manželského dítěte jiného lékaře než lékaře nemocenské pojišťovny, na nějž mělo dítě nárok, nemůže požadovati náhradu nákladu od otce čís. 10.154.
— — moravský zemský fond jest oprávněn domáhati se na otci nemajetného ošetřovance náhrady nákladu; lhostejno, že ošetřovanec mimo dobu svého ošetřování byl zdráv a výdělku schopen čís. 9729.
— — otec těžce zraněného, jenž poskytl svou krev k provedení transfuse, jest oprávněn domáhati se na škůdci náhrady; lze se domáhati náhrady nákladu na cesty k vůli obstarání pohřbu čís. 9879.
— — nahradila-li nemocenská pojišťovna část nákladů spojených s nemocničním ošetřením příslušníka pojištěncovy rodiny, jest nemocnice oprávněna domáhati se náhrady zbytku na tom, kdo jest ze zákona povinen pečovati o ošetřovanou osobu čís. 11.046.
— — nárok zaměstnavatele proti okresní nemocenské pojišťovně na náhradu výloh první pomoci několika dělníkům jest nárokem jednotným a nelze ho posuzovati co do přípustnosti opravných prostředků (co do způsobu řízení) jako součet samostatných nároků na náhradu výloh, vynaložených na jednotlivé dělníky čís. 9921.
— — poskytl-li podnikatel závodu podle své zákonné povinnosti svým dělníkům materiál pro první pomoc sám svým nákladem, nemůže se domáhati na okresní nemocenské pojišťovně náhrady výloh čís. 11.705.
— — vyplatil-li peněžní ústav celý vklad i s částkou, zadrženou **na dávku z majtku,** postupníku dávkou povinného, a musel-li pak zaplatiti bernímu úřadu dávku do výše zadržené části vkladu, nemůže se domáhati na dávku povinném náhrady podle § 1042 obč. zák. čís. 11.179.
— — zaplatil-li vydražitel **převodní poplatek,** váznoucí knihovně na nemovitosti, kterou vydražil, když příklep byl již právoplatný, a to před rokem k rozvrhu nejvyššího podání, následkem čehož berní úřad vzal zpět svou přihlášku na zapravení tohoto poplatku a vydražitel jako knihovní věřitel dostal o tuto částku více na svou pohledávku, nemůže se na prodateli nemovitosti domáhati podle § 1042 obč. zák. náhrady toho, co zaplatil čís. 12.768.
— — **přípustnost pořadu práva,** třebas zákonná povinnost k nákladu jest snad povinností veřejného práva, aniž sejde na tom, proč byl učiněn náklad za druhého čís. 11.449.
— — pro nárok toho, kdo opravil kostelní budovu, proti patronu na náhradu nákladu jest pořad práva přípustný čís. 10.737.
— — pro nárok obce proti státu, by jí stát nahradil náklad, jejž zaň učinila a jejž měl podle zákona sám učiniti (vyplacení zaopatřovacích požitků), jest přípustný pořad práva čís. 10.817.
— — pro nárok otce proti manželskému dítěti na náhradu platů a nákladů, jež vynaložil, vykonávaje právo hospodaření na nemovitostech dítěte, jest přípustný pořad práva čís. 10.965.
— — nárok proti nemanželskému otci na náhradu nákladů, jež matka po případě poručník nezletilcův vynaložil ze svého na dítě, nelze uplatňovati v nesporném řízení, nýbrž výlučně pořadem práva čís. 11.352.

Nakladatelská smlouva viz smlouva nakladatelská.
Nákladní automobil: oprávnění k jeho řízení viz pojištění proti škodám.

— **list** viz doprava železniční.
Náklady kvitance viz kvitance.
— **ošetřovací** viz fond zemský.
— **řízení** viz útraty.
Náledí viz náhrada škody (různé).
Nálepky viz zástavní právo.
Nález: byla-li nalezena závěť a odevzdána osobě z ní oprávněné, nejde sice o nález ztracené věci, nálezci však přes to přísluší přiměřená odměna podle § 403 obč. zák. čís. 10.809.
— **kárný** viz kárné řízení.
— **náhradní:** žaloba o jeho bezúčinnost (§ 89 služ. pragm.); nárok státu z toho, že si jeho (poštovní) zaměstnanec vedl nedbale, jest nárokem soukromoprávním; platí předpisy obč. zákona o promlčení; začátek promlčecí lhůty nikoliv teprve vydáním administrativního nálezu, zvěděl-li stát o škodě již dříve; přerušení promlčení nikoliv již hrozbou, nýbrž teprve skutečným zavedením admin. řízení; soud oprávněn zkoumati, zda admin. řízení bylo účelným a účinným prostředkem k vymáhání nároku a zda bylo v něm řádně pokračováno čís. 13.001.
— — **vojenský:** zákon ze dne 6. června 1887 čís. 72 ř. zák.; ustanovení tohoto zákona nedoznala v poměru vojenského eráru k řidiči vojenského auta změny § 1/2 zák. o aut. čís. 10.814.
— — lhostejno, že osoba, jíž předepsána správní cestou náhrada, nebyla v čase nálezu již v činné službě vojenské čís. 10.814.
— — vadnost a kusost nálezu podle § 2 zák., proti němuž byl zavčas podán odpor, jest bez významu pro soudní uplatňování náhrady čís. 10.814.
— — jest služební povinností vojenské osoby, by si, řídíc svěřené jí vojenské auto, počínala tak, jak jest uloženo každému řidiči auta čís. 10.814.
— — neopovězení rozepře nemá v zápětí ztrátu náhradního nároku čís. 10.814.
— **rozhodčího soudu** viz rozhodčí soud.
— **účetní** viz účetní nález.
— **vyvlastňovací** viz vyvlastnění.
Námezdní smlouva viz smlouva o dílo, služební.
Náměstek: ve smyslu § 55 živn. řádu jen ten, kdo provozuje živnost na účet majitele koncese čís. 9734.
Námitka: pořadí rozhodování o námitkách žalovaného čís. 9558.
— — **vznesena-li námitka nepřípustnosti pořadu práva a procesní nezpůsobilosti**, jest nejprve vyříditi onu námitku, a teprve byla-li zamítnuta, námitku druhou čís. 8857.
— — vynechání usnesení o zamítnutí procesních námitek v rozsudkovém výroku; nejde o zmatek podle § 477 čís. 9 c. ř. s.; oprava podle § 419 c. ř. s. čís. 9587.
— — jest ponecháno straně na vůli, o jaký skutkový základ chce opříti námitku promlčení; soud nesmí námitku tu řešiti na skutkovém podkladě ze spisů sice patrném, ale nepředneseném čís. 12.377.
— **kompensace** viz započtení.
— **nepříslušnosti** viz příslušnost.
— **nepřípustnosti pořadu práva** viz pořad práva.
— **promlčení** viz promlčení.
— **rozepře rozsouzené, zahájené** viz rozepře rozsouzená, zahájená.
Námitky podle § 35 ex. ř. viz žaloba podle § 35 ex. ř.
— **proti platebnímu rozkazu** viz rozkazní řízení, směnka.
— **proti výpovědi** viz výpověď.
Námořní lodi: nejsou nemovitou věcí a nelze na ně vésti exekuci podle §§ 87 a násl. ex. ř.; příslušnost k povolení exekuce čís. 11.741.
Napotomní nemožnost viz nemožnost plnění.

Náprava nedostatku procesní způsobilosti a zákonného zastoupení viz způsobilost ke sporu.
Národní banka viz stát.
— **shromáždění:** důkaz jeho členem o výkladu zákona nepřípustný čís. 12.830.
Nároky nepatrné viz nepatrné věci.
Narovnání dědické viz dědická dohoda.
— nucené v úpadku viz úpadek.
— **jinak viz smír, vyrovnání.**
Nařízení vydaná pro celé Slovensko mohou nabýti účinnosti, byla-li uveřejněna v Úradných novinách čís. 10.032.
— ministra s plnou mocí pro správu Slovenska čís. 24/1920 jest úkonem vládním, na nějž se nevztahuje § 92 úst. list.; vláda není správním úřadem; pro neplatné vládní nařízení a škodu jím způsobenou mají průchod §§ 79 a 34 ústavní listiny; jednaly-li státní orgány podle nař. čís. 24/1920, nestihá je vina, i bylo-li by toto nařízení neplatným čís. 10.032.
— soud má sice právo zkoumati platnost nařízení, nemůže však prohlásiti nařízení, provádějící zákon, k němuž byla vláda zmocněna, za neplatné proto, že nařízení zákon jen autenticky vykládá, třebas i způsobem rozšiřujícím, jen když samému zákonu neodporuje čís. 12.168.
Následná premie viz pojištění smluvní.
— **škoda** viz pojištění (proti povinnému ručení).
Nastoupení dědictví viz pozůstalost.
Nástupnictví viz substituce.
Nástupce singulární a totožnost stran viz rozepře zahájená.
Naturální byt viz byt naturální.
— **právo** mimoknihovního nabyvatele není právem činícím nepřípustnou exekuci proti knihovnímu vlastníku čís. 9714; — srov. též čís. 11.457.
— **vlastník:** jen on může vykonávati obsah práva vlastnického, jak jest vymezen v §§ 354 a 362 obč. zák., a může také propůjčiti jinému právo užívání nebo požívání čís. 13.091.
Navrácení v předešlý stav: bylo-li odvolacím soudem povoleno navrácení v předešlý stav pro zmeškání lhůty k dovolání, nelze dovolacímu soudu zkoumati, zda bylo dovolání podáno opozděně nebyvši podáno současně s návrhem na navrácení v předešlý stav čís. 8821.
— proti usnesení rekursního soudu, jímž byl odmítnut jako nepřípustný dovolací rekurs proti jeho usnesení odmítnuvšímu jako nepřípustný rekurs proti usnesení prvého soudu, povolivšímu navrácení v předešlý stav, jest přípustným rekurs na dovolací soud čís. 10.125.
— předpis § 58 ex. ř. platí i v řízení o prozatímních opatřeních čís. 10.222.
— není neodvratnou a nepředvídanou překážkou (§ 146 c. ř. s.), jež zabránila včasnému podání odvolání, označil-li si právní zástupce strany nesprávně poslední den k odvolání čís. 11.931.
— rekursní soud, zamítnuv rekurs proti usnesení prvního soudu, jímž byl zamítnut návrh na navrácení v předešlý stav pro zmeškání roku, nebyl oprávněn zrušiti pro zmatečnost rozsudek pro zmeškání čís. 13.064.
Návrat do manželského společenství: výzva k němu (vl. nař. čís. 362/1919) viz rozluka manželství (§ 13 e) rozl. zák.).
Návrh exekuční viz exekuce.
— **mezitímní určovací** viz určovací návrh mezitímní.
— **odvolací, dovolací** viz dovolání, odvolání.
— **podle § 261, posl. odst., c. ř. s.** viz postoupení věci jinému soudu.
— **rekursní:** rekursní (dovolací) soud není jím vázán; změna napadeného usnesení, třebas navrženo jeho zrušení čís. 9506.
— **žalobní** viz žaloba.
Názor právní: není předmětem opravného prostředku čís. 9979.
— a ručení advokáta viz advokát.
— vázanost soudu viz tamže.
Nebezpečí podle § 520 obč. zák. čís. 10.766.

— podle §§ 370, 379 ex. ř. viz exekuce zajišťovací, prozatímní opatření.

Nedíl rolnický viz pozemková reforma (přídělový zákon).

Nedílné společenství v rozepři viz společenství v rozepři.

Nedoplatek daňový: výkaz nedoplatků viz tamže.

— — jinak viz daně, dražba, exekuce.

— **příspěvků** k nemocenskému, úrazovému pojištění viz dražba vnucená nemovitosti (§ 216 čís. 2 ex. ř.).

Nedospělec: ručení jeho podle § 1310 obč. zák. viz náhrada škody (§ 1310 obč. zák.).

— pokud lze mu přičítati spoluzavinění na úrazu čís. 8777.

— poškozený, jenž spoluzavinil škodnou příhodu, nemůže se na něm domáhati náhrady škody čís. 11.608.

— jinak viz nesvéprávný.

Nedostatek legitimace ke sporu, k rekursu viz oprávnění ke sporu, ke stížnosti.

— **plné moci** viz zmatek podle § 477 čís. 5 c. ř. s., plná moc.

— **procesní způsobilosti** viz způsobilost ke sporu.

— **zákonného zastoupení:** náprava jeho viz způsobilost ke sporu.

— — jinak viz zmatečnost podle § 477 čís. 5 c. ř. s.

Nedostižnost hospodářská viz nemožnost plnění.

Nedovolená úplata viz ochrana nájemců.

— **výhoda** viz vyrovnání.

Negativní spor o příslušnost viz senát pro řešení kompetenčních konfliktů.

Negotiorum gestio: versio in rem viz tamže.

— náklad podle § 1042 obč. zák. viz tamže.

— jinak viz jednatelství bez příkazu.

Negatorní žaloba viz žaloba zápůrčí.

Nejvyšší podání viz dražba.

— **soud:** kompetenční konflikt viz senát pro řešení kompetenčních konfliktů.

— — není povolán k tomu, by k žádosti okresní nemocenské pojišťovny podal posudek o výkladu předpisů zák. čís. 221/1924 sb. z. a n. čís. 9708.

— — dovolání, dovolací rekurs viz dovolání, stížnost dovolací.

— **správní soud:** kompetenční konflikt viz senát pro řešení kompetenčních konfliktů.

— — jinak viz správní soud.

Nekalá soutěž viz soutěž nekalá.

Neknihovní nabyvatel viz mimoknihovní postupník.

Nemajetnost (§ 143 obč. zák.): čís. 9588.

Nemanželské dítě, matka, otec, viz dítě, matka, otec.

Nemoc pohlavní: nákaza snoubenky a náhrada škody snoubencem čís. 9504.

Nemocenská podpora: exekuce na ni jest nepřípustná čís. 10.150.

Nemocenské pojištění viz pojištění nemocenské, sociální.

Nemocnice: náklad na ošetřování viz fond zemský.

— novou úpravou platů sekundárních lékařů země Moravské byly odměněny i práce přes osmihodinovou pracovní dobu čís. 11.968.

— náležitosti výpovědi ordinujícího odborného lékaře městské nemocnice na Moravě čís. 12.005.

— nahradila-li nemocenská pojišťovna část nákladů spojených s nemocničním ošetřením příslušníka pojištěncovy rodiny, jest nemocnice oprávněna domáhati se náhrady zbytku na tom, kdo jest ze zákona povinen pečovati o ošetřenou osobu čís. 11.046.

— všeobecná veřejná v Plané jest způsobilá býti stranou rozepře čís. 12.294.

Nemocniční lékař viz lékař.

Nemovitá či movitá věc? viz stavba na cizím pozemku.

Nemovitost: převzetí dluhu viz tamže.

Nemožná podmínka viz podmínka.

Nemožnost plnění: počátečná (§ 878 obč. zák.) viz neplatnost smlouvy.

— **následná** (§ 1447 obč. zák.): a pokuta smluvní viz pokuta smluvní.

— — je-li náhradní byt v nájmu třetí osoby čís. 9185.

— — předpokládá, že se plnění pro zavázaného stalo hospodářsky nemožným náhodou čís. 8992.

— — i podle říšskoněmeckého práva odpovídá dlužník jen, když ji zavinil; odepření dodávek říšskoněmeckým uhelným syndikátem; pokud zákaz, dodati do určitého obvodu, jest náhodou čís. 9408.

— — nejde o neodvratnou náhodu, musel-li si cizozemský kupitel při ujednání kupní smlouvy býti vědom, že bude k dovozu zboží potřebovati dovozní povolení čís. 9827.

— — o okolnosti, již smluvník mohl při patřičné obezřetnosti předvídati, nelze opírati obranu napotomní hospodářské nemožnosti plnění ve smyslu § 1447 obč. zák. čís. 10.025.

— — nejde o absolutní nemožnost plnění, domáhá-li se zmocnitel na zmocněnci vydání zboží prostého zabavení ve prospěch pohledávky třetí osoby čís. 10.785.

— — a žaloba podle § 35 ex. ř. čís. 11.657.

— — neplatnou jest jen smlouva, jejíž splnění jest nemožné objektivně; nemožnost subjektivní, zakládající se jen v osobních poměrech zavázaného, nemá v zápětí neplatnost smlouvy čís. 11.660.

— — jde o nemožnost subjektivní, zřídil-li spoluvlastník nemovitosti služebnost bytu bez souhlasu druhého spoluvlastníka; stává se však objektivní nemožností, odmítl-li ručiti za to, že bude služebnost zřízena, s poukazem k tomu, že jest jen spoluvlastníkem; v takovém případě byla smlouva o zřízení služebnosti neplatná a neplatný byl i vklad služebnosti; ani vydražitel podílu zřizovatelova, na němž vázla služebnost bytu, není povinen ji plniti, aniž jest zavázán nahraditi škodu čís. 11.660.

— — je-li platební místo směnky v tuzemsku, jest povinností dlužníka, cizozemce, by si opatřil potřebné povolení k vývozu valuty, by mohl dostáti své povinnosti v tuzemsku čís. 12.529.

— — nejde o nemožnost plnění (vzhledem k devisovým předpisům), mělo-li býti plněno v říšských markách, nikoliv však efektivně čís. 12.681.

— — otázka nemožnosti plnění vzhledem k devisovým předpisům nemá význam pro výrok rozsudku, odsuzujícího k placení, nýbrž má význam jen při plnění, pokud se týče při způsobu výkonu rozsudku čís. 12.887.

Nemravnost smlouvy viz neplatnost smlouvy.

Nenarozené dítě viz dítě nesplozené.

Neobjednané zboží: jest na obchodníku, by je nepřijal, a bylo-li omylem přijato, by si je neponechal, aby odesílatele náležitě informoval a upomínal, by se zbožím jinak disponoval čís. 10.500.

Neoddělená úroda: nelze na ni vésti exekuci podle §§ 249 a násl. ex. ř.; platí tu § 252 ex. ř. čís. 10.499.

Neodsloužené mše viz mše neodsloužené.

Neodvratitelná překážka viz navrácení v předešlý stav.

— **událost** viz náhrada škody dráhou.

Neodvratitelné jednání třetích osob viz náhrada škody dráhou.

Neodvratná náhoda viz nemožnost plnění, náhrada škody dráhou.

Neohlášení k pensijnímu pojištění viz pojištění pensijní.

Nepatrné věci: hodnota předmětu sporu viz též ocenění.

— předpisy o řízení o nich platí i ve sporech o námitkách proti výpovědi z nájmu čís. 9899; — ve sporech nájemních čís. 10.562, 10.577.
— bylo-li týmž rozsudkem rozhodnuto o věci nepatrné a o věci přesahující hranici pro věci nepatrné, běží lhůta k odvolání i ohledně nároku nepatrného od doručení rozsudku čís. 9223.
— co se týče hodnoty předmětu sporu neplatí tu, nakolik jde o způsob řízení, ustanovení § 58/2 j. n., nýbrž ustanovení § 448 c. ř. s., žalovanému se však ponechává obrana proti podcenění předmětu rozepře v žalobě čís. 10.562.
— žalovaný nemůže teprve v opravném řízení napadati správnost žalobcova ocenění; lhostejno, že žaloba byla zapsána do rejstříku C a že řízení v prvé stolici bylo provedeno podle předpisů o řízení před okresními soudy čís. 10.577.
— nelze ponechati libovůli žalobce, zda chce sporný nárok, pokud tím nezasahuje do věcné soudní příslušnosti, projednati v řízení pro věci nepatrné, či v řízení řádném, jest věcí soudu, by podle obsahu žaloby zahájil řízení odpovídající žalobnímu nároku čís. 11.189.
— ocenil-li žalobce hned na počátku prvního ústního jednání spor o námitkách proti mimosoudní výpovědi na 300 Kč, jest toto ocenění rozhodným pro způsob řízení, leč že by žalovaný prokázal, že předmět sporu má hodnotu nad meze uvedené v § 448 c. ř. s. čís. 12.740.
— i v nájemních sporech jest k ocenění předmětu sporu oprávněn jen žalobce (vypovídatel), nikoliv žalovaný (vypovídaný) čís. 12.762.
— jde o jediný nárok, uplatňován-li v žalobě nárok na náhradu škody, ježto nedodržením dohody o klidu řízení žalovaným zaplatil žalobce útraty sporu a útraty trestního řízení čís. 12.489.
— nárok zaměstnavatele proti okresní nemocenské pojišťovně na náhradu výloh první pomoci několika dělníkům jest nárokem jednotným a nelze ho posuzovati co do přípustnosti opravných prostředků (co do způsobu řízení) jako součet samostatných nároků na náhradu výloh, vynaložených na jednotlivé dělníky čís. 9921.
— pohledávku na zaplacení dlužných ročních příspěvků jest posuzovati co do věcné příslušnosti i co do způsobu řízení a opravných prostředků jednotně čís. 12.737.
— nepřevyšuje-li zažalovaná částka (dobová sleva) 300 Kč, jde i při návrhu, by podle § 393/1 c. ř. s. bylo nejdříve rozhodnuto o důvodu nároku, o nepatrnou věc; lhostejno, jak žalobce ocenil zájem na určení sporného právního poměru čís. 11.582.
— byla-li proti žalobě o nepatrnou pohledávku vznesena námitka místní nepříslušnosti soudu a žalovaný pak vznesl mezitímní určovací návrh, jejž ocenil nad hranici nepatrných věcí, žalovaný napadl usnesení o námitce místní nepříslušnosti, rozhodnutí ve věci samé i rozhodnutí o mezitímním určovacím návrhu odvoláním, odvolací soud pak se zabýval odvoláním jen, pokud napadalo usnesení prvého soudu o námitce místní nepříslušnosti, a vyhověl mu, jest do tohoto usnesení nepřípustným rekurs žalobce (§ 517 c. ř. s.) čís. 10.892.
— zněl-li žalobní návrh »na dodržení pojišťovací smlouvy a důsledkem toho i na zaplacení pojistné premie nepřevyšující 300 Kč«, a byla-li prvá část žalobního nároku oceněna penízem převyšujícím 300 Kč, nejde o věc nepatrnou; nárok na zaplacení premie není samostatným nárokem, nýbrž jest nejen důsledkem, nýbrž i součástí nároku prvého čís. 12.929.
— učinil-li žalovaný ve sporu o vyklizení neoceněném nad 300 Kč, mezitímní určovací návrh, by bylo zjištěno, že mezi stranami je po právu nájemní smlouva, a ocenil zájem na určení nad 300 Kč, určují se řízení i opravné prostředky zvlášť pro žalobu a zvlášť pro určovací návrh podle výše částky, na kterou byl zájem na určení oceněn čís. 13.008.
— nejde o ni, domáhá-li se žalovaný v odvolání, by žalobní pohledávka, převyšující 300 Kč, nebyla uznána za pravou, třebaže prvý soud vzhledem k pohledávce, namítané započtením, uznal žalovaného povinným, zaplatiti peníz nepřevyšující 300 Kč čís. 10.237.

— předmět sporu, jímž se domáhano odčinění všech právních účinků rozsudku pro zmeškání (actio doli, založená na obmyslném získání rozsudku pro zmeškání), nezáleží v penězích a byl žalobce povinen jej oceniti; ocenil-li žalobce předmět sporu nad 300 Kč, nejde o věc nepatrnou, třebaže v původním sporu nepřesahovala hodnota sporu 300 Kč čís. 13.015.
— vyšší stolice rozhodují při otázce, zda jest opravný prostředek přípustný, samostatně o tom, zda nastaly předpoklady pro řízení ve věcech nepatrných čís. 11.189.
— bylo-li zažalováno více než 300 Kč, soud prvé stolice však nepřisoudil žalobci více než 300 Kč; rekurs do usnesení odvolacího soudu, jímž odvolání odmítnuto jako nepřípustné, není přípustným, aniž lze napadati usnesení odvolacího soudu, jímž byl odmítnut rekurs proti výroku o útratách čís. 9760.
— usnesení, že spor bude projednán jako nepatrný, nelze napadati samostatným opravným prostředkem, ovšem ale v odvolání z rozsudku čís. 11.189.
— bezvýznamné s hlediska §§ 448 a 502, druhý odstavec, c. ř. s. jest i ocenění předmětu sporu odvolacím soudem podle § 500, třetí odstavec, c. ř. s.; dovolací soud rozhoduje, zkoumaje přípustnost opravného prostředku, samostatně o tom, zda nastaly předpoklady pro použití zvláštních předpisů ve věcech nepatrných čís. 12.740, 12.762.
— zrušil-li odvolací soud rozsudek prvého soudu, nevyhradiv pravomoc, načež za dalšího jednání u prvého (okresního) soudu byl žalobní nárok, přesahující hranici pro věci nepatrné, obmezen na útraty, jest nepřípustný dovolací rekurs proti usnesení rekursního soudu o útratách, jakož i rekurs proti zrušovacímu usnesení odvolacího soudu, spojený s rekursem proti výroku o útratách čís. 13.068.
— obmezení žalobní žádosti na hranici řízení ve věcech nepatrných za opravného řízení nemá vliv na přípustnost odvolání čís. 13.119.

Neplatnost knihovního vkladu viz knihovní vklad.
— **manželství** viz manželství.
— **posledního pořízení** viz žaloba o neplatnost posledního pořízení.
— **směnky** viz směnka.
— **smíru** viz smír.
— **(nemravnost, nicotnost) smlouvy:** pro nedostatek formy viz forma.
— — diferenční obchod viz hra a sázka.
— — kartely viz tamže.
— — nemožnost plnění viz tamže.
— — omyl, lest viz tamže.
— — v žalobní prosbě, by smlouva byla prohlášena za neplatnou, jest vtomně obsažena i prosba, by byla prohlášena za neplatnou proti žalobci čís. 10.283.
— — uznání nicotného závazku nemá právní účinek čís. 10.370.
— — je-li nájemní smlouva neplatná ohledně jednoho pronajímatele, nemůže obstáti ani co do ostatních pronajímatelů čís. 11.028.
— — učební smlouvy, an zaměstnavatel nebyl vůbec oprávněn učiti určitému řemeslu; smlouva nebyla platná ani v části, podle níž měl učeň pracovati zadarmo, a jest učeň oprávněn domáhati se na zaměstnavateli odměny čís. 11.314.
— — **§ 879 obč. zák.: proti zákonnému zákazu:** zcizení zabraného majetku viz pozemková reforma (záborový zákon).
— — osmihodinná doba pracovní viz doba pracovní.
— — obchod losy viz losy.

— — nedovolená výhoda viz vyrovnání, úpadek.
— — pletichy při dražbě viz dražba.
— — není nicotnou úmluva, jíž se kupitel nemovitosti zavázal prodateli zaplatiti za něho dávku z přírůstku hodnoty nemovitosti čís. 9395.
— — nicotnost smlouvy podle § 4 zák. čl. XXV:1900 a § 6 nař. uh. min. obch. čís. 27.483/1901 nevztahuje se na případ, byla-li věc koupena k živnostenskému provozování čís. 9638.
— — třetí osoba, jíž pachatel daroval zpronevěřené peníze, jest s ním solidárně povinna vrátiti poškozenému, co jí bylo darováno čís. 10.151.
— — § 10 zákona ze dne 4. ledna 1903, čís. 10 ř. zák. vztahuje se i na **terminové obchody** s obilím, uzavřené na cizozemské burse čís. 10.636; — v cizině čís. 10.781.
— — pojišťovací smlouva, jíž uzavřeno na území čsl. republiky životní pojištění na jinou **měnu** než československou, není proto neplatná podle § 879/1 obč. zák. čís. 11.431.
— — **kupní smlouva o radiovém zařízení,** při níž prodatel neměl **předepsané** úřední povolení ku prodeji (§ 1 zák. čís. 9/1924 sb. z. a n.), jest nicotná čís. 11.917.
— — úmluva, podle niž někdo bude jezditi s ponechaným si autem samostatně a na vlastní účet na **koncesi** druhého smluvníka, jest nicotnou; nelze z úmluvy vyvozovati proti druhému smluvníku nárok na náhradu škody z odhlášení auta čís. 10.375.
— — nicotnou je úmluva, podle níž měla třetí osoba provozovati koncesovanou živnost samostatně a na vlastní účet čís. 9734.
— — krytí osob k provozování stavitelské živnosti neoprávněných osobami k živnosti té oprávněnými (§ 16 zák. čís. 193/1893) jest zapovězeno a trestné a nemůže z něho vzejíti platný nárok; na tom se nic nezměnilo postupem nároku čís. 10.582.
— — oprávněný podnikatel staveb jest oprávněn převzíti smlouvou provedení stavby; nedal-li provésti stavbu osobou oprávněnou ke stavitelské živnosti, nestala se platně ujednaná stavební smlouva nicotnou čís. 12.828.
— — pokud není neplatnou smlouva o převzetí koncesovaného podniku čís. 11.853.
— — vyhotovení plánů o oddělení pozemků pro účely knihovní a katastrální osobami k tomu neoprávněnými a smlouvy těchto osob o dodání takových plánů jsou zakázané a nicotné čís. 10.166.
— — veřejnoprávní otázka neschválení propachtování lékárny ve smyslu zákona čís. 5 ř. zák. na rok 1907 jest nerozhodná pro závazek k zaplacení léků odebraných od neschváleného pachtýře lékárny čís. 12.570.
— — smlouva o propachtování biografické licence jest nicotná; zaměstnanec biografu zůstává i po propachtování biografu ve službách majitele licence čís. 12.705.
— — neplatnost smlouvy, jíž si **družstvo** dalo od nečlena postoupiti obchodní pohledávku za nečlenem; postoupený dlužník může, platil-li družstvu, požadovati na něm, co mu zaplatil čís. 12.255.
— — družstvo nemůže podle § 37 ex. ř. uplatniti právo, jehož nabylo právním jednáním, jež se nestalo v mezích jeho působnosti čís. 12.658.
— — nelze se domáhati splnění závazku ze smlouvy, že se žalovaný zavazuje podepsati po případě podání k stavebnímu úřadu o schválení **stavební změny** probouráním dveří v požární zdi čís. 11.988.
— — neplatnost **nájemní smlouvy** uzavřené na delší dobu o hotelovém pokoji bez povolení příslušných správních úřadů čís. 11.803.
— — předpisem § 1 zák. čís. 118/1928 (bytová péče) není ohrožena platnost nájemní smlouvy čís. 9623.
— — úmluva, jíž strany propůjčily mezi sebou bytu zákonem na ochranu nájemců nechráněnému ochranu tohoto zákona, nepříčí se zákonnému zákazu čís. 10.434.

— — ujednání **sprostředkovatele** se zákazníkem jsou nicotná, pokud se odchylují v neprospěch zákazníka od schváleného provozovacího řádu a poplatkové sazby; sprostředkovatel, jenž provozuje sprostředkování, aniž si vymohl schválení provozovacího řádu a poplatkové sazby, propadá sice trestu, ale sjednaná dohodčí smlouva není neplatná; dohodčí smlouva není neplatná ani, když ten, kdo sprostředkuje obchod s nemovitostmi po živnostensku, nemá k tomu koncesi čís. 10.675.
— — **proti dobrým mravům:** pojem neslušného jednání čís. 9198.
— — pokud nepoměr mezi plněním a vzájemným plněním nezakládá o sobě nemravnost smlouvy čís. 9916.
— — otázka, zda jde o rozpor s dobrými mravy, jest otázkou právní čís. 10.521.
— — pro použití § 879 obč. zák. o rozporu s dobrými mravy není místa, kde k ochraně smluvní strany stačí zákon (losové obchody) čís. 11.044.
— — pojmy »dobré mravy« a »zásady poctivého obchodování« nejsou totožné čís. 11.044.
— — úmluva s trafikantem o úplatě za vzdání se licence nepříčí se dobrým mravům čís. 9055.
— — pokud žalobní žádání o zjištění nároku společníků veřejné obchodní společnosti na přeměnu společnosti ve společnost akciovou neodporuje dobrým mravům čís. 10.233.
— — ve sporu, v němž se domáhá právní zástupce odměny za intervence ve věci přídělu zbytkového statku, jest řešiti z úřadu otázku, zda ujednání intervencí se nepříčí dobrým mravům čís. 10.412.
— — ujednání manželky notáře s těmi, kdož vydražili její nemovitost, že se budou za to, že jim poskytla slevu na nejvyšším podání za nemovitost a inventář, obraceti s právnickými pracemi, týkajícími se nemovitosti, na jejího manžela, a ujednání smluvní pokuty pro případ nedodržení tohoto závazku, — příčí se dobrým mravům čís. 10.626.
— — práva odvolati dar pro hrubý nevděk nelze se platně vzdáti čís. 10.811.
— — pokud se nepříčí dobrým mravům, nedbá-li pojišťovna při sjednání smluv zákazu nadřízeného úřadu (výnosu min. vnitra ze dne 30. dubna 1924, č. j. 31.694/1924-18) čís. 11.431.
— — smlouva o záruce za škody způsobené řidičem automobilu v době od řidičské zkoušky až do obdržení vůdčího listu, jest nicotnou čís. 11.767.
— — nejde o ni, prodal-li povinný zabavené věci s příkazem, že kupitel zaplatí dluhy, pro něž bylo vykonáno exekuční zabavení svršků a jež napotom též byly zaplaceny čís. 12.044.
— — pokud nejde o porušení mravních zásad, dalo-li si družstvo, zjistivší, že ve skladu jest schodek, a pohrozivší skladníku trestním oznámením, od něho slíbiti a vyplatiti úhradu schodku čís. 12.112.
— — není smlouva o výhradném **odběru piva** z určitého pivovaru, pokud jest v souladu se zdravým hospodářským stavem; pouhá možnost porušení povinnosti dodavatele dodati pivo dobré jakosti a za konkurenční ceny nečiní smlouvu nemravnou čís. 11.342.
— — smlouva o povinnosti k odběru piva za trvání zápůjček poskytnutých pivovarem, po případě po určitou dobu i potom, nepříčí se nutně dobrým mravům čís. 12.317.
— — konkurenční doložka mezi **zaměstnancem** a zaměstnavatelem, jíž se zaměstnanec obmezuje ve prospěch zaměstnavatele pro dobu po skončení služebního poměru ve své výdělečné činnosti čís. 11.221.
— — dobrým mravům se příčí úmluva, že se bude zaměstnanci strhovati každý měsíc ze mzdy určitá část a že peníze takto zadržené propadnou v případě nedodržení konkurenční doložky čís. 11.221.
— — **úmluva, že poskytnutí výhody (při mimosoudním vyrovnání)** jednomu věřiteli musí zůstati utajeno ostatním věřitelům čís. 10.370.

— — proti dobrým mravům jest úmluva, jíž si dal vyrovnací správce za souhlas k pracím dlužníka pro třetí osobu slíbiti plnění k úhradě útrat vyrovnacího řízení ve svůj prospěch čís. 10.867.
— — ujednání, jímž jeden z **manželů** za úplatu napřed dává souhlas k žalobě nebo žádosti druhého manžela o rozluku, jest nicotné; nicotné jest i s tím souvisící prohlášení manželky, že se vzdává nároku na výživné čís. 10.241.
— — úmluva o vzdání se výživného pro rozvedenou manželku po uplynutí určité doby není neplatná; nicotná od původu jest však úmluva, že manželův závazek přestane i před touto dobou, kdyby pro nesouhlas manželky nebyla povolena rozluka; lhostejno, že se úmluva stala v soudním smíru čís. 11.780.
— — smlouva o úpravě majetkových poměrů manželů při jejich zamýšleném rozchodu jest přípustná čís. 12.091.
— — ujednání v notářském spise, podle něhož měla manželka dostati od manžela plnění jakožto výsledek rozdělení jmění z důvodu prohlášení manželství za neplatné a jako odškodné za námahu a za práce konané za manželství, jest platné, třebaže se manželka v notářském spise zavázala, že v řízení o neplatnost manželství nebude uplatňovati manželovu vinu čís. 12.522.
— — úmluva, podle níž se žena pro případ, že uzavře manželství s mužem, jehož manželství tehdy ještě nebylo rozloučeno, vzdala pense ve prospěch tehdejší mužovy manželky, aby umožnila rozluku, příčí se dobrým mravům čís. 12.479.
— — práce konané advokátem v tom směru, aby odvrátil ženu od naléhání na sňatek s jeho klientem a pátral po způsobu jejího života, nepříčí se dobrým mravům a lze za ně požadovati smluvenou odměnu čís. 12.436.
— — **§ 879 čís. 1 obč. zák.:** lze se domáhati odměny za cesty, jež sprostředkovatel podnikl, by se jen informoval o nevěstách a jejich majetkových poměrech atd. čís. 9620.
— — pokoušel-li se sprostředkovatel jakýmkoliv způsobem působiti na svobodnou vůli sjednatelovu a jeho vyhlédnuté nevěsty, by uzavřeli sňatek, jest úmluva nicotná čís. 9620.
— — **čís. 2 obč. zák.:** dal-li si advokát v době, kdy spor jeho klienta nebyl ukončen ještě ani rozsudkem v první stolici, postoupiti pro zástupčí útraty, jichž výše nebyla známa ani jemu ani jeho klientovi, celou pohledávku (i s útratami), jejíž vydobytí mu bylo klientem svěřeno čís. 11.562.
— — smlouva, jíž si dal advokát k úhradě palmární pohledávky postoupiti pohledávku, jejíž vydobytí mu bylo klientem svěřeno, i co do jistiny, i co do úroků a útrat všech tří stolic v době, kdy rozsudek prvého soudu nebyl ještě právoplatný, jest, pokud jde o postup pohledávky a úroků z ní, nicotná čís. 12.061.
— — **čís. 4 obč. zák.:** k neplatnosti nestačí, že smluvník nejednal s rozvahou, že neměl zkušenosti a že tu byl nápadný nepoměr mezi jeho plněním a vzájemným plněním spolusmluvníka, jest třeba, by spolusmluvník vědomě a úmyslně těžil z nerozvážnosti a z nezkušenosti smluvníka při obchodu, o nějž šlo čís. 11.044.
— — nejde o porušení mravních zásad, aniž o využití tísně druhé strany, dalo-li si družstvo, zjistivši, že ve skladu jest schodek, a pohrozivši skladníku trestním oznámením, od něho slíbiti a vyplatiti úhradu schodku; lhostejno, zda skladník za schodek ručil, zda jej zavinil trestným činem nebo hrubou nedbalostí a zda výsledek revise byl správný čís. 12.112.
— — **§ 916 obč. zák.** viz smlouva na oko.
— — **§ 1174 obč. zák.:** předpis nevyžaduje smlouvu; stačí, že někdo dal něco vědomě, by způsobil nedovolené jednání čís. 9992.
— — dána-li úplata k nedovolenému účelu obcí, nelze účinnost § 1174 obč. zák. obejíti poukazem k tomu, že zástupcové obce nezachovali všechny předpisy pro právní jednání obce čís. 9992.

— — poskytnutí úvěru k provozování živnosti bookmakerské není neplatné čís. 11.796.
— — **§ 1447 obč. zák.:** odbornou firmu, jež při losových obchodech porušila předpisy zákona o losových obchodech, nelze pokládati za bezelstnou držitelku toho, co obdržela z losového obchodu čís. 11.044.
— — při neplatnosti úplatné smlouvy nevzniká straně, jež ji plnila, žalovatelný nárok na vzájemné plnění, nýbrž může žádati pro nesplnění smlouvy druhou stranou své plnění zpět čís. 11.172.
— — nárok na vrácení toho, co bylo plněno ze smlouvy zapovězené, nepodléhá promlčení podle § 1489 obč. zák. čís. 11.148.
— — nedošlo-li ku platné smlouvě o prodeji losů, nemůže prodatel na kupiteli požadovati náhradu toho, co vyplatil svým agentům na provisích za ujednání neplatného obchodu, aniž náhradu ostatních výloh z toho důvodu vzešlých čís. 11.763.

Nepominutelný dědic viz díl povinný.
Nepřihlášení k pensijnímu, sociálnímu pojištění viz pojištění pensijní, sociální.
Nepořádnost držby viz držba.
Nepravý zmocněnec (§ 103 směn. zák.) viz směnka.
Nepřímá imise: pojem čís. 9611.
— — žaloba zápůrčí viz tamže.
— — jinak viz sousedské právo.
— **škoda:** pojem; kdy ručí škůdce za ni čís. 9674.
— — ručení za ni není tuzemským právem zásadně uznáno čís. 10.178.
— — škůdce ručí za ni jen podle zvláštního zákonného předpisu, jenž stanoví takové ručení, nikoliv však podle všeobecných zásad obč. zák. o náhradě škody čís. 10.813.
Nepřípustné hromadění nároků v žalobě viz žaloba.
Nepřípustnost dovolání, odvolání viz dovolání, odvolání.
— **exekuce** viz exekuce (§ 39 ex. ř.), žaloba podle §§ 35, 36, 37 ex. ř.
— **novot** viz novoty.
— **pořadu práva** viz pořad práva.
— **rekursu** viz stížnost.
Nepříslušnost viz příslušnost.
Nepřítomný viz opatrovník.
Nerozlučné společenství v rozepři viz společenství v rozepři.
Neschopnost (§ 1315 obč. zák.) viz náhrada škody (§ 1315 obč. zák.).
Neschopný svědek (§ 591 obč. zák.) viz pořízení poslední.
Neslušné jednání: pojem čís. 9198.
Nesplozené dítě: nezpůsobilost k právům čís. 10.206.
Nesporné řízení: odhad viz tamže.
— — ochrana nájemců viz tamže.
— — rejstříkové věci viz rejstřík obchodní.

či pořad práva:

— — ochrana nájemců viz tamže.
— — usedlost střední velikosti viz tamže.
— — v řízení nesporném lze řešiti předběžnou otázku, i kdyby jinak patřila na pořad práva čís. 8702.
— — je-li nárok nezletilce na vydání vkladních knížek sporný, není v nesporném řízení přípustným ani prozatímní opatření čís. 9405.
— — **rodinné právo:** řízením nesporným jest podle své povahy řízení o výzvě k návratu do manželského společenství (vl. nař. čís. 362/1919) čís. 9851.
— — jest v něm jednati o návrhu toho, kdo jest zapsán v matrice jako manželský otec dítěte, narozeného po uplynutí 300 dnů po rozvodu, by

soud zřídil a vyslechl kolisního opatrovníka a rozhodl a opatřil, že zápis v matrice jest nesprávný a se opravuje čís. 11.832.

— — opatření soudu ve věcech poručenských, zvláště i opatření podle § 221 obč. zák., náleží do nesporného řízení čís. 12.572.

— — **vydání dítěte:** i když rodiče nejsou ještě rozvedeni nebo rozloučeni, avšak manželské společenství jest již fakticky zrušeno, jest v nesporném řízení rozhodnouti o tom, komu z rodičů mají býti děti přenechány čís. 8989.

— — převzala-li manželka na místě manžela výživu dítka a manžel se zavázal přispívati manželce na tuto výživu a dal tento nárok knihovně zajistiti, šlo o dohodu podle § 142, prvý odstavec, obč. zák. a jest o návrhu manžela, by nárok proti němu byl zajištěn jiným způsobem, jednati a rozhodovati v řízení nesporném čís. 10.493.

— — otázku, zda bylo dítě manželskému otci po právu odebráno, jest řešiti v nesporném řízení čís. 9572.

— — o tom, zda nezletilec má opustiti své prostředí, v němž byl dosud vychováván, a zda má býti odevzdán do výchovy a výživy adoptivního otce a jeho manželky, jest rozhodnouti v řízení nesporném čís. 12.095.

— — **výživné manž. dítěte:** vyživovací nárok zletilého manželského dítěte proti otci jest uplatňovati pořadem práva čís. 9689.

— — jest v řízení nesporném rozhodnouti o zvýšení výživného pro nezl. manželské dítě, bydlící v Německu, proti otci, bydlícímu v tuzemsku čís. 8810.

— — zjistiti, kolik připadá z výživného stanoveného jednotně smírem na manželské dítě a na bývalou manželku, nelze v nesporném řízení, nýbrž jen pořadem práva čís. 10.929.

— — o návrhu manželského otce, by byla nově upravena jeho vyživovací povinnost k nezletilému dítěti vzhledem k jeho nynějším hospodářským poměrům, lze jednati v nesporném řízení; nesejde na tom, že smírem bylo výživné nezl. dítěti a jeho matce určeno jednotně; nová úprava výživného jest tu i v zájmu nezl. dítěte čís. 10.929.

— — pro nárok otce proti manž. dítěti na náhradu platů a nákladů (§ 1042 obč. zák.), jež vynaložil, vykonávaje právo hospodaření na nemovitosti dítěte, jest přípustný pořad práva čís. 10.965.

— — o snížení nebo zvýšení výživného pro manželské dítě smluveného mezi otcem a matkou, nelze rozhodovati v řízení nesporném, nýbrž jen v řízení sporném čís. 12.314.

— — došlo-li právoplatně k úpravě výživného pro nezletilé manželské dítě rozsudkem, nelze se domáhati sproštění vyživovací povinnosti pokud se týče snížení vyživovacích příspěvků v řízení nesporném, nýbrž lze zvrátiti rozsudek přisuzující výživné opět jen rozsudkem čís. 12.728.

— — o návrhu otce, by byl sproštěn povinnosti platiti výživné nezl. dítěti, ježto se může již samo vyživovati, jest rozhodnouti v řízení nesporném, i když o výživě dítěte byl uzavřen mezi rodiči smír čís. 13.160.

— — **výživné nemanž. dítěte:** pokud nemůže matka proti otci vymáhati v nesporném řízení nároky z ujednání čís. 9077.

— — pokud jest poručenskému soudu rozhodnouti o návrhu, by uložil mateřské poručnici, by svolila k tomu, by si nemanželský otec z výživného srazil částku, o kterou více zaplatil, než byl podle soudních rozhodnutí povinen čís. 9132.

— — zjištění, že vyživovací povinnost nemanž. otce upravená smírem, uhasla, lze se zásadně domáhati v řízení nesporném čís. 9135.

— — nárok proti rodičům manželské matky na výživné jest uplatňovati v nesporném řízení čís. 9527.

— — nárok na zvýšení výživného dítěte bydlícího v cizozemsku proti otci tuzemci nelze uplatňovati v nesporném řízení; právoplatné rozhodnutí tuzemských soudů o nepřípustnosti pořadu práva a o nutnosti nastoupiti cestu mimosporného řízení jest pro tuzemské soudy závazné; není-li v tuzemsku soudu místně příslušného, jest použíti předpisu § 28 j. n. čís. 10.436.

— — i když osoba, uznavší nem. otcovství, napotom odvolala uznání, lze se na ní domáhati placení výživného v nesporném řízení čís. 10.650.

— — byla-li vyživovací povinnost otcova stanovena původně rozsudkem, pak smírem a posléze usnesením v nesporném řízení, lze se domáhati změny (sproštění) jen v nesporném řízení čís. 10.927.

— — nárok proti nemanželskému otci podle § 1042 obč. zák. jest uplatňovati výlučně pořadem práva čís. 11.352.

— — bylo-li nemanželské dítě v době vydání rozhodnutí prvého soudu nezletilé, bylo o jeho vyživovacím nároku rozhodnouti v řízení nesporném, třebaže nezletilý nabyl za opravného řízení zletilost čís. 12.558.

— — je-li požadované zvýšení odbytného nemanželského dítěte závislé na rozhodnutí otázky, zda dítě jest oprávněno domáhati se jeho zvýšení, a rozhodnutí o něm závisí na zjištění sporné okolnosti, zda se majetkové poměry nemanželského otce zlepšily, jest o zvýšení odbytného jednati v řízení nesporném, ježto prostředky nesporného řízení stačí k tomu, aby byly bezpečně zjištěny majetkové poměry nemanželského otce čís. 12.899.

— — **alimentační zákon:** o nároku podle § 2 nelze rozhodovati v řízení nesporném, nýbrž jen pořadem práva čís. 11.996.

— — nároky proti osobám uvedeným v § 3 jest uplatňovati pořadem práva čís. 11.146.

— — **výbava:** o nároku dcery, domáhající se na otci splnění slibu, že jí dá podle stavu přiměřenou výbavu kromě věna, jest rozhodovati sporem čís. 13.137.

— — **dědické právo:** o sporném nároku pozůstalé vdovy podle § 796 obč. zák. nelze rozhodovati v nesporném řízení; poukázal-li soud prvé stolice návrh na pořad práva a rekursní soud k navrhovatelově rekursu rozhodl o návrhu zamítavě, překročil svou pravomoc čís. 10.876.

— — není věcí pozůstalostního soudu řešiti otázku, zda a jaká dědická dohoda byla mezi svéprávnými uzavřena a zda a pokud jest dohoda závazná čís. 10.876.

— — při nároku nepominutelného dědice na doplnění povinného dílu čís. 11.443; — viz též díl povinný.

— — pro návrh svéprávného nepominutelného dědice, by mu byl vypočten povinný díl čís. 9360.

— — jest na dědici, by se domáhal pořadem práva vydání věcí, náležejících prý do pozůstalosti, na tom, kdo je má v rukou čís. 9372.

— — přípustnost pořadu práva pro žalobu, jíž se dědic domáhá na druhém dědici zaplacení (části) peněz, jež prý má žalovaný bezdůvodně v držení a měl již v době úmrtí zůstavitelova a jež zamlčel při projednávání pozůstalosti, takže nebyly pojaty do pozůstalosti čís. 13.009.

— — **spoluvlastnictví:** spoluvlastník může se domáhati určení úplaty, jíž jest mu druhý spoluvlastník povinen za užívání bytu ve společném domě, jen pořadem práva, nikoliv v řízení nesporném čís. 8599.

— — o mimořádných správních opatřeních jest podle §§ 834 a 835 obč. zák. rozhodovati v nesporném řízení; propachtování většího hospodářského celku na řadu let jest důležitou změnou podle § 834 obč. zák. čís. 9148.

— — v nesporném řízení nelze se, ani když byla předložena souhlasná žádost o dobrovolnou dražbu společné nemovitosti, domáhati toho, by soud určil sporné dražební podmínky čís. 11.607.

— — nejde-li o věc správy mezi spoluvlastníky, nýbrž o odčinění zásahu třetí osoby do spoluvlastnictví, jest přípustným pořad práva čís. 11.060.

— — o návrhu, by místo dosavadního správce společné věci byl ustanoven správce jiný, jest rozhodnouti v řízení nesporném čís. 13.090.
— — **hranice:** pokud se nelze domáhati v nesporném řízení úpravy hranic, dohodly-li se strany, že uznávají za správné hranice, které vyměří evidenční geometr čís. 10.458.
— — nárok **sousedův** podle § 858 obč. zák. jest uplatňovati pořadem práva, třebas se na jeho odůvodnění bylo dovoláváno též stavebních podmínek čís. 8613.
— — udržovali-li sousedé odedávna společným nákladem můstek přes příkop na náves proti svým domovním stavením, jest oprávněn jeden z nich domáhati se pořadem práva na druhém uvedení můstku do řádného stavu čís. 8687.
— — **společnosti:** o návrhu ve smyslu § 91 zák. o společnostech s r. o., by likvidator zajistil pohledávky věřitelů společnosti čís. 9082.
— — pokud o návrhu tichého společníka, by majiteli firmy bylo uloženo předložiti mu k nahlédnutí obchodní knihy, účetní doklady jakož i korespondenci, nelze rozhodnouti v nesporném řízení čís. 9562.
— — jde o otázku náležející na pořad práva, žádá-li společník, by mu soud svěřil vybírání činže od nájemníků ve společném domě, a tvrdí-li druhý společník sporně, že smlouvou svěřili tento úkon třetí osobě na určitou dobu, která ještě neuplynula čís. 9943.
— — o kontrolním právu tichého společníka jest zásadně rozhodnouti v řízení nesporném čís. 10.112; — pořadem práva čís. 9261.
— — kontrolní právo tichého společníka podle čl. 253 obch. zák. jest uplatňovati v nesporném řízení čís. 10.714 plen. rozh.
— — **složení k soudu:** pokud nelze o rozvrhu peněz složených solidárním ručitelem ve vyrovnacím řízení k soudu, by je soud rozdělil mezi vyrovnací věřitele, jednati a rozhodnouti v řízení nesporném čís. 11.716.
— — o tom, zda byly splněny podmínky složení k soudu, nepřísluší rozhodovati nespornému soudci, nýbrž jest ponecháno účastníkům, zda se má otázka ta řešiti pořadem práva čís. 12.871.
— — **vyvlastnění:** náhradu za nemovitosti vyvlastněné k účelům vodním jest (na Moravě) určiti v nesporném řízení, čís. 9174.
— — **notářské poplatky:** o popřené výši nelze rozhodnouti ve sporu čís. 12.644.

nesporný patent:

— — doručení viz tamže.
— — § 183 nesp. pat. viz příslušnost tuzemských soudů.
— — odhad viz tamže.
— — opatrovnictví, poručnictví viz tamže.
— — pozůstalostní řízení viz pozůstalost.
— — stížnost, rozklad viz tamže.
— — účastník nesporného řízení může se smlouvou s druhým účastníkem řízení platně vzdáti opravných prostředků proti soudním rozhodnutím do té nevyneseným čís. 8847.
— — lze tu obdobně použíti předpisů §§ 419, 431, 477 čís. 9 c. ř. s. čís. 8715.
— — zásada ústnosti a bezprostřednosti při provádění a hodnocení důkazů není v nesporném řízení uzákoněna čís. 9174.
— — v nesporném řízení není soud pod zmatečností povinen, by předložil účastníkům k vyjádření každou listinu, jež mu byla předložena čís. 9361.
— — předpis § 349 c. ř. s. v něm neplatí; do usnesení, že přezvědná osoba jest povinna vypovídati, jest přípustným rekursem předzvědné osoby čís. 9530.
— — §§ 174 konk. ř. a 63 vyr. ř. nelze použíti v nesporném řízení čís. 10.027.
— — doplněk k rekursu jest nepřípustným čís. 9379.
— — v nesporném rozlukovém řízení nelze přisouditi útraty čís. 8806.

— — pokud není přípustným v nesporném řízení prozatímní opatření v zájmu nezletilce čís. 9405.
— — pokud **§ 2 čís. 7 nesp. říz.** nebrání tomu, by si mimosporný soudce sám nevyšetřil i sporné skutkové okolnosti čís. 9148.
— — důvodem k odkázání na pořad práva není ještě povšechné popření, že nejde o zastřené darování (§ 785 obč. zák.) čís. 9578.
— — při rozvrhu podle § 7 zák. o stavebním ruchu čís. 44/1927 čís. 9564.
— — **§ 16 nesp. říz.:** zřejmý rozpor se zákonem při povolení rozluky podle § 17 rozl. zák. čís. 8806.
— — předpoklady zřejmého rozporu se zákonem čís. 9117.

zákon ze dne 19. června 1931, čís. 100 sb. z. a n.

— — rekursní soud může v nesporném řízení přezkoumati výsledky provedeného řízení a není nucen převzíti nedotčená zjištění prvního soudu čís. 11.974.
— — byl-li dovolací rekurs podán po 1. listopadu 1931, jest jeho přípustnost posuzovati podle zákona čís. 100/1931 čís. 11.345.
— — není v něm předepsána forma pro smír před soudem čís. 11.719.
— — zásady sporného řízení o věci rozsouzené platí i v řízení nesporném čís. 12.048.
— — **§ 4 zák.:** předpis § 44 j. n. byl zachován v platnosti § 4 zákona čís. 11.193.
— — **§§ 6 (37) zák.:** vyslovil-li nesporný soudce ve svém usnesení názor, že Misionářský výbor methodistické biskupské církve Jihu jest podmětem nezpůsobilým k nabývání vlastnictví nemovitostí a že pravý vlastník nemovitostí jest neznámý, a ustanovil-li tomuto prý neznámému majiteli opatrovníka, byl tím Misionářský výbor dotčen ve svých právech a stal se tak účastníkem nesporného řízení čís. 12.397.
— — účastníkem nesporného řízení může býti jen obec, nikoliv však městský úřad obce čís. 12.618.
— — ve věci, v níž byl **poručenci** ustanoven kolisní opatrovník, není poručník oprávněn k rekursu jménem poručence; poručník jako poručencův věřitel není vlastním jménem oprávněn k rekursu do usnesení, jímž byl zamítnut jeho návrh, by mu byl k úhradě jeho pohledávky proti poručenci vydán poručencův vklad u sirotčí pokladny čís. 11.464.
— — nebylo-li návrhu věřitele na placení opatrovancova dluhu z peněz v sirotčí pokladně vyhověno, nelze mu upříti oprávnění k rekursu čís. 11.745.
— — proti usnesení poručenského soudu, jímž byl zrušen pacht o nemovitostech poručencových, jest oprávněn k rekursu i pachtýř čís. 12.592.
— — proti usnesení, jímž bylo odepřeno **opatrovnické schválení** smíru mezi odkazovníkem a nezletilými dědici, není oprávněn k rekursu odkazovník, navrhnuvší schválení smíru soudem čís. 12.536.
— — do usnesení soudu o neschválení prodeje nemovitosti, na níž vázlo předkupní právo nezletilcovo, není oprávněn k rekursu kupitel nemovitosti čís. 11.635.
— — do usnesení soudu, jímž bylo odepřeno opatrovnické schválení prohlášení dědiců, jímž postupují knihovní pořadí svých dědických podílů na otcově nemovitosti, není oprávněn manželský otec k rekursu ani v zájmu dětí, ani v zájmu vlastním čís. 11.639.
— — jde-li o rozhodnutí, komu má býti nemanželské dítě, jehož matka zemřela, dáno do **výživy a výchovy,** zda nejbližší pokrevní příbuzné, babičce, v jejíž výživě a výchově dosud jest, či nemanželskému otci, jest babičku pokládati za účastnici nesporného řízení oprávněnou k rekursu čís. 12.678.
— — manželka, jejíž manžel byl **zbaven svéprávnosti,** není oprávněna k rekursu proti usnesení, jímž nebyla ustanovena podpůrcem ona, nýbrž osoba jiná čís. 12.428.
— — pokud prozatímní podpůrce není oprávněn k rekursu, byl-li návrh na zbavení svéprávnosti zamítnut, nebo v řízení zahájeném z úřadu vy-

sloveno, že není příčiny ke zbavení svéprávnosti, nebo zbavení svéprávnosti bylo zrušeno čís. 11.951.

— — odkazovník není oprávněn k dovolacímu rekursu proti usnesení rekursního soudu, jímž bylo uloženo pozůstalostnímu soudu, by vyrozuměl dědice ze zákona k dědictví se dosud nepřihlásivší o příštím roku ku **projednání pozůstalosti** čís. 11.362.

— — do usnesení vrchního soudu, jímž byla z důvodu vhodnosti (§ 31 j. n.) povolena delegace okresního soudu pozůstalostního i pro sepsání inventáře a odhadu nemovitostí, stižených svěřenskou substitucí a ležících v obvodu jiného okresního soudu — není oprávněn k rekursu notář v sídle tohoto okresního soudu čís. 11.912.

— — ustanovil-li jeden z manželů v závěti za universálního dědice své dítě, netřeba vyrozumívati pozůstalého manžela o dědickém nápadu čís. 11.727.

— — přihlásivší se dědic, jenž projevil, že dohodou se spoludědici jsou úplně vyrovnány jeho nároky proti pozůstalosti a proti ostatním dědicům, není již účastníkem pozůstalostního řízení, aniž řízení, které vyvolali ostatní dědici návrhem, by pozůstalostní soud schválil jejich žádost o poznámku pořadí pro zamýšlené zadlužení pozůstalostních nemovitostí čís. 12.617.

— — do usnesení pozůstalostního soudu, jímž bylo po vyhlášení konkursu rozhodnuto o vydání pojistných hodnot, jest oprávněn k rekursu správce úpadkové podstaty čís. 12.967.

— — tím, že zůstavitel byl jeho dlužníkem, nestal se ještě věřitel účastníkem pozůstalostního řízení a nemůže se v nesporném řízení brániti proti jednáním dědiců zůstavitelových, o nichž má zato, že porušují jeho práva a že jim může odporovati podle řádu konkursního neb odpůrčího čís. 13.149.

— — podal-li žádost o zápis zástavního práva v poznamenaném pořadí vlastník nemovitosti, jenž si vymohl poznámku, stal se **účastníkem knihovního řízení** takto zahájeného nejen žadatel, nýbrž i zástavní věřitel, jemuž mělo býti k dobru knihovní právo, o jehož zápis bylo žádáno, a jest podle prvé věty § 37 zák. čís. 100/1931 sb. z. a n. oprávněn k rekursu do usnesení, jímž byla žádost vlastníka nemovitosti zamítnuta čís. 12.675.

— — ten, kdo oznámil rejstříkovému soudu, že určitá firma užívá jiné firmy protiprávně utvořené, není oprávněn k rekursu do **usnesení rejstříkového soudu**, jenž, nedbaje jeho podnětu, záhadnou prý firmu zapsal do rejstříku; o jeho oprávnění k rekursu nebylo rozhodnuto tím, že mu prvý soud k jeho žádosti, v níž výslovně uvedl, že hodlá rekurovati, doručil usnesení čís. 13.133.

— — ten kdo navrhl u rejstříkového soudu, by cizí firma byla vymazána z rejstříku, není oprávněn k rekursu do usnesení, jímž byl jeho návrh zamítnut čís. 11.631.

— — do usnesení, jímž uložena pořádková pokuta likvidátorům správní rady akciové společnosti, není oprávněna k rekursu akciová společnost čís. 12.150.

— — účastník odhadního řízení viz odhad.

— — **§ 11 (5) zák.:** tím, že odpůrce podal rekurs proti usnesení soudu prvé stolice, rekursní soud rekursu vyhověl, dovolací soud pak obnovil usnesení prvého soudu, nezpůsobil odpůrce dovolacímu rekurentu zřejmě bezdůvodně nebo hrubým zaviněním náklady dovolacího rekursu čís. 11.419.

— — **§ 14 zák.:** neobsahoval-li rekurs určitý a přesný rekursní návrh, aniž se ho bylo lze domysliti z jeho obsahu a z vývodů, nelze rekurs vyříditi věcně; nedostatek rekursního návrhu není formální, nýbrž věcnou vadou čís. 12.150.

— — **§ 18 zák.:** navrhovatele, jenž svůj návrh v nesporném řízení písemně odůvodnil, netřeba ještě vyslechnouti osobně čís. 12.433.

— — **§ 25 zák.:** je-li rozhodnutí o návrhu na zahájení likvidace společnosti závislé na zjištění sporné okolnosti, zda se stala úmluva o převzetí podniku čili nic, jest toho, kdo se domáhá zápisu likvidace společnosti do obchodního rejstříku, odkázati na pořad práva čís. 11.785.

— — otázku, zda zůstavitelovo poslední pořízení jest závětí, či dovětkem, lze rozřešiti v řízení nesporném čís. 11.935.

— — je-li požadované zvýšení odbytného nemanželského dítěte závislé na rozhodnutí otázky, zda dítě jest oprávněno domáhati se jeho zvýšení, a rozhodnutí o něm závisí na zjištění sporné okolnosti, zda se majetkové poměry nemanželského otce zlepšily, jest o zvýšení odbytného jednati v řízení nesporném, ježto prostředky nesporného řízení stačí k tomu, aby byly bezpečně zjištěny majetkové poměry nemanželského otce čís. 12.899.

— — **§ 28 zák.:** přibrání účastníků ku provádění důkazů není vyloučeno a jest je naopak přibrati, kdykoliv to soud pokládá za potřebné k úspěšnému provádění důkazů; závazným jest přibrání účastníků jen tam, kde jest předepsáno zvláštním zákonným ustanovením čís. 12.464.

— — **§ 31 zák.:** nedostatek poučení o opravných prostředcích účastníka, jenž nebyl zastoupen právním zástupcem, jest nezákonností, nikoliv zmatečností; z tohoto pochybení nemůže účastník pro sebe nic vyvozovati, zhojila-li se tato vada včasným podáním opravného prostředku čís. 12.863.

— — **§ 32 zák.:** soud jest vázán na své usnesení, jakmile je prohlásil, nebo, nebylo-li prohlášeno, jakmile je odevzdal písemně k vyhotovení čís. 11.625.

— — **§ 36 zák.:** k třetím osobám ve smyslu odst. (2) náležejí i účastníci nesporného řízení čís. 12.629.

— — »třetí osobou« ve smyslu odst. (4) jest i účastník řízení; najmě jest jím matka, byl-li zamítnut návrh otce, by mu bylo dítě předáno do výchovy čís. 12.559.

— — **§ 37 zák.:** účastník řízení viz § 6 zák.

— — **§ 38 zák.:** nezná rekursní sdělení (rekursní odpověď) čís. 11.804.

— — stížnost na usnesení o zbavení svéprávnosti, jež byla podána ve lhůtě přímo u soudu vyšší stolice, jemuž došla teprve po vypršení lhůty, jest opožděná čís. 12.990.

— — **40 zák.:** ve věcech nesporného soudnictví mohou sice v rekursech býti uváděny nové skutečnosti a průvody, ale tyto skutečnosti musely tu býti již v době rozhodnutí prvního soudu, jinak jsou jen důvodem nové úpravy čís. 12.815.

— — **§ 41 (1) zák.:** dovolací rekurs jest nepřípustným, nechťsi čelí proti výši odměny přisouzené notáři jako soudnímu komisaři, nebo proti tomu, že byla vůbec notáři přiznána odměna čís. 12.072.

— — **§ 41 (2) zák.:** nejde o zmatečnost podle § 41 zák., nevyřídil-li rekursní soud všechny rekursní návrhy čís. 11.785.

— — důvody zmatečnosti jsou v § 41 (2) zák. uvedeny výčetmo; opověď udělení prokury jedním společníkem bez ohledu na ohrazení se spoludědiců druhého společníka čís. 11.786.

— — rozpor v důvodech rozhodnutí jest zmatečností jen, je-li odůvodnění tak nedostatečné, že z něho nelze s úplnou jistotou seznati, co bylo rozhodnuto čís. 11.789.

— — nejde o zmatek, nezjistily-li (v rejstříkové věci) nižší soudy samostatně skutkový základ pro své rozhodnutí, nýbrž poukazují-li na sdělení živnostenského úřadu čís. 12.543.

— — jde o zmatek podle § 41 **písm. d)** zák., bylo-li o rozvrhu peněz složených solidárním ručitelem ve vyrovnacím řízení k soudu, jednáno a rozhodnuto v nesporném řízení; zmatek nebyl zhojen tím, že bylo zahájeno zmatečné řízení bez odporu účastníků; jest zrušiti rozhodnutí i s předchozím řízením ohledně všech účastníků a odmítnouti návrh jako nehodící se k tomu, by bylo o něm jednáno v nesporném řízení čís. 11.716.

— — **písm. e):** bylo-li již právoplatně rozhodnuto o tom, u koho z rodičů má býti dítě vychováváno, a o výši výživného, nebyl opatrovnický soud oprávněn, aby k oznámení o rozluce rodičů, o výchově dítka a o placení výživného znovu rozhodoval; učinil-li tak přece, jest opodstatněna zmatečnost písm. e) a jest zrušiti všechna usnesení opatrovnickým soudem v tomto směru vydaná čís. 12.855.

— — **písm. f):** řízení o určení závazků nezletilce z jeho nemanželského otcovství jest zmatečné, nebylo-li jednáno se zákonným zástupcem (s otcem) nezletilce čís. 12.643.

— — jde o tento zmatek, nebyl-li nezletilci zřízen opatrovník k činu ve věci mezi nezletilcem a jeho adoptivními rodiči čís. 12.095.

— — **písm. g):** nejde o tento zmatek neslyšel-li rejstříkový soud účastníky dříve, než dal doplniti formálně vadnou odpověď čís. 11.829.

— — je zmatkem, nevyslechly-li nižší soudy před rozhodnutím podle § 126 nesp. patentu nikoho z účastníků čís. 11.847.

— — není porušením zásady slyšení účastníků před rozhodnutím, že nebyly účastníkům sděleny výsledky konaného šetření čís. 11.480, 12.099, 12.248; — a že nebyli slyšeni svědci, vedení o tvrzení v rekursu čís. 11.480.

— — zásada o nutnosti slyšení účastníků před rozhodnutím nevyžaduje, by účastníci byli zpraveni o každém výsledku konaného šetření čís. 12.248.

— — jest zmatkem, nebyla-li dána dědici příležitost, by se vyjádřil o návrhu spoludědiců, by bylo dáno zmocnění k vedení sporu za pozůstalost proti němu čís. 11.849.

— — vada, že účastník nebyl slyšen o návrhu, byla napravena tím, že se účastník obíral v rekursu s návrhem a uvedl proti němu námitky, vzhledem k nimž pak rekursní soud usnesení prvého soudu zrušil, načež prvý soud předsevzal o námitkách účastníka příslušné šetření a pak znova o návrhu rozhodl čís. 12.095.

— — není zmatečností, byl-li zřízen opatrovník k činu bez slyšení účastníků čís. 11.345.

— — nebyl-li zákonný zástupce manželského dítěte v řízení o jeho návrhu proti otci na stanovení (na zvýšení) výživného vůbec slyšen, jde jen o relativní zmatečnost, jež má význam jen pro zájem dítěte, jíž však nebylo dotčeno žádné právo, které zákon čís. 100/1931 sb. z. a n. poskytuje odpůrci dítěte čís. 12.490.

— — jednání, předcházející návrhu v nesporném řízení, nelze pokládati za výslech o návrhu, jenž dosud nebyl učiněn čís. 12.592.

— — nelze spatřovati zmatek podle § 41 odst. (2) g) zák. v tom, že soudu postačilo písemné vyjádření poručníka o prvém podání nemanželského otce, třebaže nemanželský otec učinil za řízení dvě podání čís. 13.127.

— — **§ 45 zák.:** osobami, které jsou pod zvláštní ochranou zákona jest rozuměti osoby, uvedené v §§ 21, 22 a 269 a násl. obč. zák. čís. 11.454.

— — **§ 46 (1) zák.:** proti usnesení rekursního soudu o složení zálohy na úřední výkon a kolku na osvědčení, jest dovolací rekurs nepřípustný čís. 12.098.

— — v nesporném řízení lze proti usnesení rekursního soudu, jímž bylo zrušeno usnesení prvého soudu, vždy podati rekurs k nejvyššímu soudu, tedy nejen v případě, o němž jedná § 527, druhý odstavec, c. ř. s. čís. 12.832.

— — nepřípustnost dovolacího rekursu podle § 46 (1) druhá věta zák., není omezena jen na rozhodnutí druhé stolice o nákladech soudního řízení, nýbrž se vztahuje i na rozhodnutí o poplatcích za úkony notářské čís. 13.076.

— — **§ 46 (2) zák.:** platí i pro souhlasná usnesení nižších soudů podle § 34 řádu o zbav. svépr. čís. 11.628.

— — při **nezákonnosti** jest lhostejno, zda jde o porušení práva hmotného, či formálního čís. 11.974.

— — nelze mluviti o nezákonnosti, kde zákon nemá přesné ustanovení, nýbrž vytyčuje jen určité zásady a směrnice, přenechávaje jinak volnému uvážení soudcovskému, jaké opatření pokládá za nutné (§ 142 obč. zák.) čís. 11.455.

— — výtka, že nelze použíti určitého ustanovení zákona, jest výtkou nezákonnosti; otázka však, zda nižší soudy souzený případ v mezích správně použitého ustanovení zákona posoudily správně, jest otázkou právního posouzení čís. 11.982.

— — o nezákonnosti může býti řeč jen, příčí-li se rozhodnutí přímo zákonu; tomu není tak, není-li otázka přímo řešena v zákoně a je-li v praksi sporná čís. 12.823.

— — neúplnost řízení jest nezákonností jen, nebyly-li proti předpisu § 23 zák. vyšetřeny všechny okolnosti a poměry, důležité pro rozhodnutí čís. 12.881, 13.127.

— — jest nezákonností, nezabývaly-li se nižší soudy námitkou, jíž se podle zákona měly zabývati čís. 11.591.

— — jest nezákonností, zaujal-li rekursní soud stanovisko, že nemá možnost učiniti jiná zjištění než prvý soud a že výslech stran nesporné řízení nezná čís. 11.974.

— — jde o nezákonnost, rozhodly-li nižší soudy, aniž konaly šetření pro rozhodnutí nezbytně nutná čís. 12.676.

— — nedostatek poučení o opravných prostředcích účastníka, jenž nebyl zastoupen právním zástupcem, jest nezákonností, nikoliv zmatečností; z tohoto pochybení nemůže účastník pro sebe nic vyvozovati, zhojila-li se tato vada včasným podáním opravného prostředku čís. 12.863.

— — v tom, že soud stanovil volným uvážením výši výživného nemanželského dítěte, nelze spatřovati »nezákonnost« čís. 11.332.

— — jde o volné uvažování okolností, jež nemůže býti nezákonností, přihlédly-li nižší soudy při určení výživného i k možnosti výdělku, jíž má zavázaný jako vyučený řemeslník čís. 12.863.

— — jest nezákonností, uložil-li soud manželskému otci placení výživného dítěti, jež není u něho, nerozhodnuv o předurčující otázce, komu z obou rodičů má býti dáno dítě do výchovy a výživy čís. 12.864.

— — není nezákonností, upravil-li soud styky jednoho rodiče s dítětem, nežili-li rodiče dítěte spolu a jsou-li ve sporu o rozvod manželství; případnou nevhodnost soudního opatření co do styků rodičů s dítětem nelze podřaditi pod pojmem »nezákonnosti« čís. 11.466.

— — otázka prospěchu dítěte jest otázkou právní, po případě otázkou přiměřenosti nebo vhodnosti učiněného opatření čís. 11.827.

— — v tom, že nižší soudy odepřely otci vydati jeho manželské dítě, ač prý po úmrtí matky dítěte výchova dítěte a péče o ně náleží jen jemu jako manželskému otci, nelze spatřovati »nezákonnost« čís. 12.707.

— — různé: pokud jest nezákonností, ustanoven-li k přezkoumání opatrovnického účtu cizí znalec čís. 12.039.

— — pochybení v otázce, zda by se příčilo dobrým mravům, kdyby byla povolena rozluka manželství podle § 17 rozl. zák., není nezákonností, nýbrž nesprávným právním posouzením čís. 12.182.

— — otázka, zda při oddělení pozůstalostního jmění jsou splněny náležitosti osvědčení věřitelovy pohledávky a jeho motivovaná obava z ohrožení, nespadá pod důvod nezákonnosti, nýbrž týká se právního posouzení věci čís. 12.556.

— — **§ 49 zák.:** návrh na odklad exekuce vyklizením, ježto byla podána žádost o obnovu nesporného výpovědního řízení čís. 12.516.

— — v řízení o svolení k výpovědi jest vyloučena obnova řízení čís. 12.519, 12.906.

— — **§ 50 zák.:** i mimořádný dovolací rekurs v nesporném řízení má v zásadě odkladný účinek čís. 11.661.

— — předpokladem zajišťovacího opatření podle § 50 (2) zák. jest, by bylo vydáno prvním soudem usnesení a by byl proti němu podán rekurs;

povolil-li první soud zajišťovací opatření bez tohoto předpokladu, není tu nepřípustnosti rekursu podle § 50 (4) zák. čís. 11.900.

Nespravedlivá bázeň viz bázeň nespravedlivá.

Nespravedlivé odsouzení (zák. čís. 109/1918 ř. zák.) viz odškodnění.

Nesprávné označení stran v rozepři; oprava čís. 9938, 10.244.

— **právní posouzení** viz dovolání, nesporné řízení (§ 46 (2) zák. čís. 100/1931).

— — **poučení** viz poučení právní.

Nesprávnost zřejmá (§ 419 c. ř. s.): i v nesouhlasu toho, co soud vynesl a prohlásil a čím jest již vázán, s tím, co pojal do písemného vyhotovení rozsudku čís. 8984.

Nesprávný právní názor viz právní názor.

Nesvéprávný: zbavení svéprávnosti viz tamže.

— způsobilost procesní viz způsobilost ke sporu.

— způsobilost k právním činům: § 279 obč. zák. se stal bezúčinným; obdoba § 276 obč. zák. vyloučena čís. 9616.

— pokračování v manželství, má-li býti mlčky projeveným zřeknutím se práva uplatňovati neplatnost manželství, předpokládá plnou způsobilost k právním jednáním čís. 12.450.

— pokud žalovaný **nezletilec** potřebuje spolupůsobení svého zákonného zástupce; zjištění (odvolacího) soudu křestním listem, že žalovaný byl v čase podání žaloby nezletilým, může býti vyvráceno jen protidůkazem, že byl žalovaný již dříve propuštěn z otcovské moci; nabídnutí důkazu křestním listem o nezletilosti žalovaného není nedovolenou novotou čís. 10.496.

— pokud nezletilec, zavazující se ke konání služeb, může platně ujednati i smluvní pokutu; soud je v takovém případě vzhledem k § 6 c. ř. s. oprávněn zkoumati přiměřenost smluvní pokuty, třebas nebyla nepřiměřenost namítána v první stolici čís. 9794.

— usnesení opatrovnického soudu, jímž schválen postup nemovitosti otcem nezletilému dítěti, není oprávněno napadati jiné dítě postupitelovo vlastním jménem, nýbrž jen, pokud rekursem hájí zájmy nezletilce čís. 10.335.

— zmocnění k vedení sporu jest třeba i pro spor, v němž nezletilec žaluje o obnovu čís. 10.396.

— bylo-li dítě v době, kdy bylo vyhověno (prvým soudem) žádosti otce o prodloužení otcovské moci, ještě nezletilé, jest je zatím pokládati za osobu nesvéprávnou, jež může podati rekurs do usnesení, vyhovujícího žádosti otce, jen svým zákonným zástupcem, nikoliv samo zcela samostatně čís. 11.544.

— otec potřebuje ku vzdání se nezletilcova nároku na bolestné svolení soudu čís. 8729.

— vinkulace části pojišťovací náhrady pro nezletilce čís. 9227.

— řízení o určení závazků nezletilce z jeho nemanželského otcovství jest zmatečné, nebylo-li jednáno se zákonným zástupcem (s otcem) nezletilce čís. 12.643.

— zřídila-li si **strana, zbavená částečně svéprávnosti,** ve sporu o rozluku manželství bez součinnosti podpůrce a opatrovnického soudu právního zástupce, jest povinna zaplatiti mu útraty bez omezení podle §§ 246, 247 obč. zák. čís. 9568.

— kdo provedl opravu nábytku osoby zbavené částečně svéprávnosti bez svolení podpůrce, nemůže se na ni domáhati úplaty z důvodu § 1041 obč. zák., nešlo-li o opravu nutnou čís. 9863.

— byl-li za řízení o zbavení svéprávnosti ustanoven zatímní podpůrce a nebyl-li obor jeho působnosti podle § 9 (1) zák. o zbav. svépr. obmezen, má práva a povinnosti podpůrce osoby zbavené obmezeně svéprávnosti, takže tato osoba není bez podpůrce procesně způsobilá čís. 9914.

— ten, komu byl zřízen prozatímní podpůrce, nemůže bez jeho svolení zatížiti svou nemovitost; knihovní vklad nelze povoliti ani s dodatkem, že platnost vkladu má nastoupiti teprve s výmazem poznámky zahájeného řízení o zbavení svéprávnosti čís. 10.086.

— nezpůsobilost **osoby zbavené plně svéprávnosti** k právním jednáním mezi živými trvá, dokud není opatrovnictví zrušeno; § 567 obč. zák. nelze tu obdobně použíti čís. 10.295.

— po dobu zbavení svéprávnosti choromyslného trvá nezpůsobilost k právním jednáním nepřetržitě po dobu, dokud nebylo opatrovnictví zrušeno, i ve světlých okamžicích; v době před usnesením o zbavení svéprávnosti rozhoduje skutečný duševní stav v čase uzavření toho kterého právního jednání; břímě průvodní stihá toho, kdo tvrdí tehdejší nezpůsobilost jednajícího; to platí i o slabomyslném; i slabomyslný nižšího stupně, podstupuje závazky, musí míti podpůrce; nemá-li ho a byla-li naň podána žaloba, postup podle § 8 odst. 4 řádu o zbav. svépr. a § 8 c. ř. s.; nebyl-li zastoupen a nebylo-li vedení sporu dodatečně schváleno podpůrcem, jest rozsudek i s předchozím řízením zmatečným podle § 477 čís. 5 c. ř. s. čís. 11.312.

— osoba svéprávnosti úplně zbavená, pokud toto zbavení svéprávnosti trvá, není způsobilá uzavříti manželský sňatek, a to ani ve světlých okamžicích, ani, když ozdravěla čís. 12.450.

— osobě úplně zbavené svéprávnosti nelze přičítati vinu na uzavření sňatku (§§ 95, 96 obč. zák.) čís. 12.450.

— **§ 248 obč. zák.:** předpis nemá na mysli případ, že nezletilý o své zletilosti neučiní projev a o ní prostě pomlčí, nýbrž případ, že se vydává za zletilého, tedy že positivně tvrdí buď výslovně, že je zletilý, nebo předstírá okolnosti, z nichž musí býti na to usuzováno čís. 11.777.

— **§ 865 obč. zák.:** odkládací podmínka, bylo-li ke smlouvě, jíž řád propachtoval nemovitosti, potřeba schválení zemské vlády čís. 9521.

— byli-li v čase prodeje podílů nemovitosti někteří z prodatelů nezletilí a nebyla-li smlouva ohledně nich schválena poručenským soudem, pokud nelze vyhověti žalobě o určení, že prodatelé prodali platně nemovitosti, třebas v době podání žaloby byli nezletilci již zletilými čís. 9634.

— zákonný zástupce nemůže pouhým prohlášením libovolně odstoupiti od uzavřené smlouvy čís. 9884.

— přijal-li nabídku svéprávné osoby, jest tato tak dlouho vázána, dokud zákonný zástupce nebo soud se neprohlásil o schválení smlouvy; do té doby nelze mluviti o neplatnosti vkladu čís. 9005.

Neť: není příslušníkem rodiny zesnulého nájemníka (§ 6 (1) zák. o ochr. náj.) čís. 10.526.

Neúčinnost rozhodčího výroku viz rozhodčí soud.

Neujatá pozůstalost viz ochrana nájemců.

Neúplnost řízení viz dovolání, odvolání.

Neurčitost rozsudku viz exekuce (§ 7 ex. ř.).

— **žaloby** viz žaloba.

Nevčasnost prodeje (§ 830 obč. zák.) viz společenství statků.

Nevděk hrubý viz dar.

Nezabavitelnost viz exekuce.

Nezákonnost (§ 46 (2) zák. čís. 100/1931) viz nesporné řízení.

Nezaměstnanost: podpora se státním příspěvkem jest zabavitelná čís. 11.528.

— předpisů zákona čís. 116/1932 sb. z. a n. jest použíti, třebaže exekuční návrh byl podán před vydáním tohoto zákona čís. 11.976.

— nárok na vydání členské knížky podle § 4 (1) čís. 2 zák. čís. 267/1921 sb. z. a n. v doslovu zákona čís. 74/1930 sb. z. a n. přísluší členu bez rozdílu, zda z organisace sám vystoupil, či zda by vyloučen čís. 12.642.

Nezbytná cesta viz cesta nezbytná.

Nezdatnost viz náhrada škody (§ 1315 obč. zák.).

Nezhojitelná nepříslušnost viz příslušnost.

Nezletilec: způsobilost k právním činům viz nesvéprávný.

— prohlášení za zletilého viz zletilost.

— pokud není přípustným v nesporném řízení prozatímní opatření v zájmu jeho čís. 9405.

— výhoda podle § 56 (4) živn. ř. jen do zletilosti každého nezletilce, třeba jest jich více čís. 9275.
— pokud nezletilec, zavazující se ke konání služeb, může platně ujednati i smluvní pokutu čís. 9794.
— schválení poručenstva viz opatrovnický, poručenský soud.

Nezpůsobilost: k právním jednáním viz nesvéprávný.
— procesní viz způsobilost ke sporu.

Nezvěstnost podle § 159 obč. zák. čís. 10.316.

Německo: exekuční tituly viz exekuce (§§ 79 a násl. ex. ř.). tituly).
— výživné dítěte viz mezinárodní právo soukromé.
— zhodnocení viz měna.
— doručení prokuristovi čís. 8900.
— lze povoliti exekuci k vydobytí (peněžité) pohledávky pruského státu čís. 11.684.
— pruské právo o rybolovu čís. 9540.
— ústředna akciové společnosti v Německu a její filiáka v Německu jsou podniky téže akciové společnosti, při nichž jediným právním podmětem jest akciová společnost, nikoliv její hlavní neb odštěpný závod; podle říšskoněmeckého práva může státi k soudu jen akciová společnost, pokud se týče její představenstvo, nikoliv filiálka banky pokud se týče její místní t. zv. představenstvo; podle říšskoněmeckého práva může kupec žalovati a býti žalován pod firmou svého odštěpného závodu, ovšem jen ohledně sporů, jež vznikly provozem tohoto odštěpného závodu čís. 13.034.
— vyrovnání potvrzené soudem v Německu nemá právní účinky i pro tuzemsko čís. 11.567.

Nicotnost smlouvy viz neplatnost smlouvy.
— **vyrovnání** viz vyrovnání.

Noclehárna: majitel její, jenž neprovozuje ubytování hostů za účelem docílení zisku, není hostinským ve smyslu §§ 970, 1316 obč. zák. čís. 8718.

Noční hlídač: továrního podniku patří do skupiny osob uvedených v § 12/2 zákona čís. 91/1918 čís. 12.422.
— **práce:** nemusí býti zvláště odměňována čís. 10.076.

Normální tarif: k účtování útrat v dovolacím řízení nestačí poukaz na normální sazby (tarif) čís. 12.439, 12.605.

Notář: jako právní zástupce viz advokát.
— z ustanovení § 175 not. ř. nelze dovoditi, že i zástupci strany jsou zavázáni za notářovy poplatky čís. 10.104.
— kdo rozhoduje o jeho dovolené a kam jde stížnost do tohoto rozhodnutí čís. 9092.
— oprávnění k žalobě o zjištění, že jest žalovaný povinen zaplatiti honorář; ručení předsedy dozorčí rady společnosti s r. o. za notářův honorář čís. 9352.
— podpis jeho na dovolání nenahrazuje podpis advokáta (§ 506 čís. 4 c. ř. s.) čís. 11.059.
— s hlediska § 79 not. ř. ručí notář, potvrdivší, že listina byla podepsána osobou jemu známou, jen za to, že osoba ta jest mu známa podle jména a osoby; s hlediska § 1299 obč. zák. může však býti zodpovědněn i za jiná potvrzení v doložce čís. 10.556.
— předpis § 155/3 not. ř. o nepřípustnosti stížnosti, vztahuje se na každou řádnou stížnost, jež by jinak mohla býti podána podle § 141 not. ř. k vrchnímu soudu, bez ohledu na to, zda se jí uplatňuje zmatečnost řízení či jiný důvod čís. 10.905.
— jako soudní komisař: § 20 j. n. vztahuje se na něho jako na soudního komisaře; prováděl-li vyloučený notář úkony nesporného řízení, jde o zmatek podle § 477 čís. 1 c. ř. s. čís. 8779.
— do usnesení rekursního soudu, jímž bylo zrušeno usnesení prvého soudu, pověřivší notáře odhadem a prvému soudu uloženo, by provedl odhad sám, není notář oprávněn si stěžovati čís. 8809.

— při odhadu za účelem vyměření dávky z přírůstku hodnoty nelze notáře pověřiti ohledáním a popisem odhadované nemovitosti čís. 9650, 10.668.
— podal-li účastník proti opatření jeho rozklad, pokud se týče rekurs a soud prvé stolice rozkladu nevyhověl, směřuje rekurs proti tomuto usnesení pozůstalostního soudu čís. 10.130.
— činnost jeho při projednávání pozůstalosti přestává prohlášením dědiců, že si úkony podle § 183 not. ř. provedou sami; stalo-li se toto prohlášení před odevzdáním pozůstalosti a před početím projednání, nelze notáře pověřiti úkony podle § 183 not. ř. čís. 10.381.
— do usnesení, jímž mu bylo odňato projednávání pozůstalosti, jest jeho rekurs nepřípustným, třebas se dědici přihlásili s dobrodiním inventáře a sepsání inventáře nenáleží k úkonům, jež si mohou dědici obstarati sami čís. 10.417.
— syndikátní žaloba proti státu, ježto notář zpronevěřil cenné papíry náležející do pozůstalosti čís. 10.697.
— není oprávněn k rekursu do usnesení (rekursního) soudu, jímž bylo (v důvodech) vysloveno, že odhad pozůstalosti jest prováděti jiným způsobem, než byl zachován notářem při soupisu pozůstalosti; lhostejno, že se notář obává snížení svých poplatků, po případě, že bude museti sám hraditi náklady původního odhadu čís. 11.138.
— není oprávněn k rekursu do usnesení, jímž byla povolena delegace (§ 31 j. n.) pozůstalostního soudu čís. 11.912.
— dovolací rekurs jest nepřípustným (§ 46 (1) zák. čís. 100/1931), nechť si čelí proti výši odměny přisouzené notáři jako soudnímu komisaři, nebo proti tomu, že byla vůbec notáři přiznána odměna čís. 12.072.

Notářská kauce: exekuce na ni; notářská komora není účastnicí řízení a není oprávněna k rekursu; má možnost hájiti své zájmy v mezích § 307 ex. ř. a bude také její věcí, aby, shledá-li to nutným, zahájila řízení podle § 29 not. ř., a by pak učinila návrh na odročení roku nařízeného snad exekučním soudem k rozvrhu; byly-li způsobeny neoprávněným zasažením notářské komory do exekuce vymáhajícímu věřiteli útraty, jest jí uložiti jejich náhradu podle §§ 41 a 50 c. ř. s. a § 78 ex. ř. čís. 11.787.
— **komora:** dozorčím úřadem nad ní jsou president krajského soudu, president vrchního soudu a ministr spravedlnosti čís. 10.905.

Notářské poplatky: nepřípustnost dovolacího rekursu do usnesení rekursního soudu o nich čís. 8910.
— — nepřípustnost dovolacího rekursu podle § 46 (1) druhá věta zákona čís. 100/1931 sb. z. a n., není omezena jen na rozhodnutí druhé stolice o nákladech soudního řízení, nýbrž se vztahuje i na rozhodnutí o poplatcích za úkony notářské čís. 13.076.
— — za poplatky notáře jako soudního komisaře při projednávání pozůstalosti, jež nelze uhraditi podle § 802 obč. zák. a podle § 111 nesp. pat. z pozůstalostní podstaty, ručí osobně dědic, třebas se přihlásil k pozůstalosti podmíněně; nesejde na tom, zda pozůstalostní útraty vznikly z části před tím, než se strana súčastnila řízení, najmě než podala dědickou přihlášku čís. 10.592.
— — ustanovení §§ 179 a 184 not. řádu týkají se i poplatků za zřízení soukromé smlouvy, třebaže napotom se smlouvy sešlo čís. 12.644.
— — o popřené výši notářských poplatků nelze rozhodnouti ve sporu; žalobu o zaplacení notářských poplatků jest jako předčasnou zamítnouti, namítl-li žalovaný ve sporu přemrštěnost nároku, třebaže neuplatňoval předčasnost jejich požadování čís. 12.644.
— **poslední pořízení** viz pořízení poslední veřejné notářské.

Notářský spis (zákon čís. 76/1871 ř. zák.): předpisy § 1 zák. jsou velicího rázu, platí vždy a všude, jsou odňaty libovůli stran; porušení jich má v zápětí absolutní neplatnost smlouvy, jíž může namítnouti nejen smluvní strana, nýbrž i osoba třetí čís. 10.732.
— — originální snímek notářského spisu podle §§ 92 a násl. not. ř. jest prvopisem veřejné listiny podle § 548 čís 1 c. ř. s. čís. 12.091.

— — v řízení o prozatímním opatření nelze zkoumati, zda právní jednání, o něž jest opřen tvrzený nárok navrhovatele, vyžadovalo formy notářského spisu čís. 10.857.

— — **§ 1 písm. a)** viz též smlouva svatební, věno.

— — pokud ho není třeba k platnosti smlouvy o slibu věna učiněném rodiči dceři čís. 9012.

— — bezvýhradné postoupení nemovitosti mezi manžely není smlouvou svatební, nýbrž smlouvou trhovou; k platnosti smlouvy jest třeba, by do notářského spisu byla kromě předmětu koupě pojata i pravá cena čís. 11.172.

— — **písm. b):** pro darování mezi manželkou úpadce a úpadkovou podstatou manžela není třeba formy notářského spisu čís. 10.812.

— — poskytl-li manžel manželi zápůjčku, aniž byla zachována forma notářského spisu, jest manžel poskytnuvší zápůjčku oprávněn domáhati se na příjemci zápůjčky jejího vrácení kondikcí čís. 8637.

— — smlouvami o důchod podle § 1 b) jsou jen smlouvy o doživotní důchod; nespadá sem úmluva manželů o placení výživného a dodávání dřeva čís. 9308.

— — zda postup pohledávky vyžaduje formy notářského spisu, jest posuzovati podle základního jednání čís. 9793, 10.749.

— — při postupu z právního důvodu darování lze shledati darování se skutečným odevzdáním v tom, že se stalo odevzdání postupní listiny nebo jiné listiny podle § 427 obč. zák. za vyrozumění dlužníka o postupu čís. 10.749.

— — není nutným pro smír při dobrovolném rozvodu, jímž se manžel zavázal, že bude platiti manželce výživné, dokud tím nebude vyčerpáno věno, ve smíru uvedené čís. 10.035.

— — pokud ho třeba při směnečném prohlášení mezi manželi; neplatnost právního jednání mezi manželi nemohou žalovaní uplatňovati proti bezelstnému nabyvateli směnky čís. 10.099.

— — **písm. d):** skutečné odevzdání viz dar.

— — není třeba, i když postup pohledávky byl darováním, byl-li sám obchodem čís. 8972.

— — slib firmy, že bude z uznalosti poskytovati svému zaměstnanci doživotní důchod, jest vedlejším obchodem (čl. 273 obch. zák.) a nepotřebuje k své platnosti formy notářského spisu čís. 11.185.

— — slib pěstouna, že schovanec bude odměněn za služby, nevyžaduje formy čís. 9118.

— — byl-li při dědickém smíru narovnán také nárok třetí osoby jako případného pozůstalostního věřitele, nešlo o slib darovací, jenž by vyžadoval formy notářského spisu čís. 10.046.

— — **písm. e):** podle § 101 (2) směn. zák. se nevyžaduje pro osoby jen slabozraké čís. 9853.

— — předpisem není omezena způsobilost slepců uzavírati ústní smlouvy; na platnost ústního ujednání nemění nic, že slepec vydal na základě ústní smlouvy třetí osobě písemný poukaz, by vydala věci druhé smluvní straně a že tato písemně stvrdila příjem věcí čís. 11.158.

— — předpis, požadující pro právní jednání slepců formu notářského spisu, neplatí pro právní jednání, jež jsou obchodem čís. 11.335.

— — **podle § 3 not. řádu** (§ 1 čís. 17 ex. ř.): pro pohledávku z něho lze povoliti vklad zástavního práva v poznamenaném pořadí čís. 10.441.

Notifikatorie viz firma.

Notorieta (§ 269 c. ř. s.): jen o důkazu skutečnosti u soudu přednesené; musí býti podán průkaz podle § 9 ex. ř. čís. 9003.

— pojem čís. 9433.

— i okolnosti soudu známé (zahájení konkursního řízení), o něž strana své nároky neb obrany opírá, musí býti ve sporu tvrzeny a není přípustné bez přednesu stran je učiniti podkladem rozhodnutí čís. 12.063.

Nouze podle § 154 obč. zák. viz výživa rodičů.

Nová organisace pražských soudů viz organisace nová.

Novace: a saldo viz běžný účet.

— přijetí směnky na dluh není v pochybnosti novací dluhu, nýbrž jeho upevněním; pokud vzhledem k okolnostem nebyl dlužník přijetím směnky sproštěn svého obecnoprávního dluhu čís. 11.759.

— pokud při smíru, jímž vzaty zpět námitky proti směn. plat. příkazu, nešlo o novaci privativní podle § 1376 obč. zák., nýbrž o novaci kumulativní podle § 1379 obč. zák. a nenastal zánik nároku podle § 35 ex. ř. čís. 11.898.

— kumulativní uznáním dluhu čís. 10.657.

Nové jmění (§ 179 nesp. pat.) viz pozůstalost.

— **okolnosti** viz novoty.

Novela tisková viz tisková novela.

— **o právu manželském** viz rozluka manželství.

Noviny úradné viz úradné noviny.

Novoročné viz smlouva služební.

Novostavba viz ochrana nájemců.

— vady viz správa provady.

Novoty (§ 482 c. ř. s.): předpisů absolutně velících jest dbáti ve všech stolicích, i tehdy, nebylo-li jich ještě v době, kdy bylo vydáno rozhodnutí nižší stolice čís. 10.221.

— odvolací soud není oprávněn připustiti z důvodu neúplnosti řízení teprve v odvolacím řízení nový skutkový a průvodní přednes; učinil-li tak přece, jde o dovolací důvod podle § 503 čís. 3 c. ř. s. čís. 11.027.

— netřeba se zabývati otázkou, zda okolnosti, v nichž spatřoval odvolací soud novoty, byly obsaženy v přednesu stran, jsou-li okolnosti ty pro posouzení věci bezvýznamné čís. 11.711.

— pokud zákaz neplatí pro otázku viny na hlubokém rozvratu manželství čís. 11.731.

— nelze nabídnouti důkaz o okolnosti, jež nebylo v prvé stolici přednesena, teprve v odvolání, a to ani s poukazem na § 530 čís. 7 c. ř. s. a § 530, poslední odstavec, c. ř. s. čís. 9582.

— **nejde o ni,** musel-li odvolací soud dotyčnou okolnost vziti na přetřes podle své manudukční povinnosti čís. 9189.

— pokud jí není námitka strany v dovolacím spisu ohledně věci právoplatně již rozhodnuté čís. 8887.

— nové právní odůvodnění návrhů a obran přednesených již před soudem procesním, není nedovolenou novotou čís. 10.914.

— námitka nedostatku oprávnění k žalobě jest námitkou hmotněprávní; jest ji vznésti v první stolici čís. 11.676.

— vznesla-li strana teprve v odvolacím řízení vzájemné nároky podle § 2 zák. o splátk. obch. čís. 11.812.

— zákaz novot není na závadu vydání příkazu podle § 6 c. ř. s. čís. 11.866.

— co nebylo skutkově předneseno v řízení u soudu první stolice, nelze dohánětí v opravném řízení, i kdyby to bylo lze vyčísti z předložené listiny čís. 12.658.

— bylo-li uznáno podle žaloby rozsudkem pro zmeškání prvého roku žalovaným, jest nepřípustnou novotou (§ 482, druhý odstavec, c. ř. s.), uvedl-li žalovaný v odvolání, že došlo po podání žaloby mezi stranami k mimosoudní dohodě čís. 12.298.

— tvrzení žalovaných v odvolání, že nebylo důvodu, aby bylo uznáno, že jsou osobně povinni k náhradě škody, poněvadž nejsou vlastníky auta, ani provozními podnikateli, jest nedovolenou novotou, třebaže žalovaní v prvé stolici všechna tvrzení žaloby, která výslovně nedoznali, popřeli čís. 13.102.

— zrušil-li dovolací soud rozsudek odvolacího soudu podle **§§ 496** čís. 3, 513 c. ř. s., lze odvolacímu soudu přihlédnouti k novému nebo doplňujícímu

přednesu o skutkových okolnostech podstatných s hlediska správného právního posouzení čís. 8678.

— vyloučení nové námitky a nového přednesu v případě zrušení rozsudků nižších soudů podle §§ 496 (1) čís. 3, 503 čís. 2 a 513 c. ř. s. čís. 9499.

— novoty jsou v jednání po vrácení rozepře procesnímu soudu podle §§ 496 nebo 503 čís. 2 a 510 c. ř. s. přípustné jen v rámci důvodů, z nichž byla rozepře vrácena; to platí i pro zrušení podle § 496 čís. 2 c. ř. s., i pro zrušení podle § 496 čís. 3 c. ř. s. čís. 9577.

— i doplnění žaloby jest v doplňovacím řízení podle § 496 čís. 2 c. ř. s. nepřípustnou novotou čís. 9705.

— časové obmezení pojistného nároku, jenž byl pojišťovnou odepřen, musí býti za sporu zvlášť uplatněno; zrušil-li rozsudek nižší stolice pro kusost řízení, nelze v dalším projednávání rozepře onu obranu dodatečně již uplatniti čís. 10.823.

— zásada druhého odstavce § 496 c. ř. s., podle níž se nelze v novém řízení zabývati novými obranami, které dříve nebyly uplatněny, neplatí absolutně a nevztahuje se zejména na obrany, pro něž skutkové předpoklady vznikly teprve po zrušovacím usnesení odvolacího soudu a jež v předcházejícím řízení v prvé stolici nebyly ještě ani skutkově opodstatněny čís. 12.478.

— uváděny-li v dovolání okolnosti nepřednesené v prvé stolici, jde o nepřípustné novoty, třebas bylo řízení skončeno podle **§ 193 c. ř. s.**, nebyl-li učiněn návrh na znovuzahájení řízení podle § 194 c. ř. s. čís. 9989.

— jest připustiti námitku opřenou o okolnosti nastalé v mezidobí po skončení jednání a vynesení rozsudku, zrušeného odvolacím soudem a před vynesením rozsudku po zrušovacím usnesení odvolacího soudu čís. 10.981.

— pokud nejsou vyloučeny v řízení následujícím **po povolení obnovy** čís. 10.338.

— **v exekučním řízení:** jsou vyloučeny; napadené usnesení jest přezkoumati na podkladě, jejž měl po ruce soud prvé stolice čís. 10.471.

— nepřípustny v řízení o prozatímních opatřeních čís. 9513.

— proti usnesení zabavujícímu důchod, nemůže poddlužník, není-li to patrno z návrhu na exekuci, uplatňovati rekursem, že důchod jest vyloučen z exekuce; vyřízení jeho rekursu jako návrhu na zrušení exekuce čís. 9663.

— v rekursu do usnesení, jímž povolena exekuce vyklizením ze zabraného majetku, jsou vyloučeny novoty čís. 10.098.

— nabídnutí důkazu křestním listem o nezletilosti žalovaného není nedovolenou novotou čís. 10.496.

— k tomu, že pro pojišťovací příspěvky k bratrským pokladnám platí co do doby, kdy jsou zadržené, podle stanov zvláštní ustanovení, nelze přihlížeti, byly-li tyto stanovy předloženy až s rekursem čís. 10.875.

— závadu v doručení exekučního titulu zřejmou ze spisů lze uplatniti rekursem, třebaže exekuce nebyla povolena procesním soudem, nýbrž exekučním soudem podle § 4/2 ex. ř. čís. 11.774.

— vysvítá-li teprve z rekursu povinného proti povolení exekuce, že zabavené požitky, které dostává jako pensista od Pensijního ústavu, jsou podle § 46 zákona čís. 26/1929 sb. z. a n. vyloučeny z exekuce, nemohlo k této nové okolnosti v rekursním řízení býti přihlíženo, nebylo však závady, by rekurs povinného nebyl posuzován a vyřízen jako návrh na zrušení exekuce čís. 12.388.

— tvrzení povinného v rekursu proti povolení exekuce, že o jeho jmění bylo zahájeno **vyrovnání,** není novotou čís. 10.796.

— pokud tvrzení v rekursu proti povolení exekuce, že exek. zástavní právo zaniklo podle § 12 vyr. ř., jest nedovolenou novotou čís. 10.847.

— pokud může rekursní soud, rozhoduje o povolení exekuce, hleděti ke spisům vyrovnacího řízení o jmění dlužníka čís. 11.048.

— pokud (ne)lze při povolení exekuce přihlížeti k tomu, že vyrovnání o jmění povinného ještě trvá, pokud se týče, že vymáhaná pohledávka je zasažena pravoplatně potvrzeným vyrovnáním čís. 11.963.

— **vyhlášení konkursu** za odvolacího řízení má sice v zápětí přerušení sporu, ale nemá ten účinek, že by ve sporu byly pak přípustné námitky nové, vyplynuvší teprve z toho, že byl vyhlášen konkurs čís. 12.306.

— **v řízení nesporném** neplatí zákaz čís. 9514.

— námitku, jež nebyla činěna v rekursu (v nesporném řízení), nelze uplatňovati v dovolacím rekursu, leč že by šlo o zmatečnost čís. 10.094.

— ve věcech nesporného soudnictví mohou sice (§ 40 zák. čís. 100/1931 sb. z. a n.) v rekursech býti uváděny nové skutečnosti a průvody, ale tyto skutečnosti musely tu býti již v době rozhodnutí prvního soudu, jinak jsou jen důvodem nové úpravy čís. 12.815.

Nový nájemník viz ochrana nájemců.
— **stroj** viz stroj nový.
Nucené narovnání viz úpadek.
— **zastoupení advokátem** viz advokát, rozsudek pro zmeškání.
Nulita (§ 16 nesp. pat.) čís. 9117.
Nutná delegace (§ 30 j. n.) viz delegace.

Obal: uznání jeho nedostatečnosti v mezinárodní dopravě železniční čís. 10.269.
Občanství státní: otázku, zda rozvedená první manželka zůstala i po napotomním manželově nabytí cizozemského státního občanství příslušnicí tuzemskou, jest vždy řešiti podle práva tuzemského; mezi domovským právem a státním občanstvím jest vzájemná podmíněnost čís. 9296.
Občasné pominutí smyslů viz zpronevěra.
Obec: exekuce proti ní viz exekuce (§ 15 ex. ř.).
— — osada viz tamže.
— — pachtovní smlouva o dobývání ledu a písku z řeky viz voda.
— — pořad práva viz tamže.
— — zaměstnanci obecní viz tamže.
— — veřejné cesty viz cesty veřejné.
— — obcemi ve smyslu § 21 obč. zák. jsou všechny veřejnoprávní korporace; jest ohledně nich užíti § 865 obč. zák. čís. 9238.
— — účastníkem nesporného řízení může býti jen obec, nikoliv však městský úřad obce čís. 12.618.
— — pokud byla obec aspoň spolupodnikatelkou dlaždičských prací a byla povinna postarati se včasně o materiál potřebný k výkonu těchto prací čís. 9546.
— — zavázala-li se státu před válkou, že postaví úřední budovu, jest povinna tento závazek splniti; soud rozhodující o splnění tohoto závazku, nemůže se zabývati tím, zda a jak si může obec opatřiti k tomu peníze čís. 10.707.
— — z podmínek, jež ujednala obec při prodeji svého pozemku s kupitelem v zájmu veřejnosti o zastavění pozemku, nemůže odvozovati proti kupiteli soukromoprávní nárok soused kupitelův čís. 12.937.
— — pokud vydržela obec v Čechách právo vstoupiti na cizí pozemky faktickým výkonem prostřednictvím osob spachtovavších od ní rybolov a jich pomocníků čís. 8735.
— — platební výměr obecního úřadu, jímž byl povinný vyzván, aby zaplatil za odklizovací práce z příkazu okresního úřadu u něho vykonané, není exekučním titulem podle § 1 čís. 12 ex. ř. čís. 12.691.
— — obce nenáležejí k úřadům, vyjmenovaným v § 1 vládního nařízení ze dne 13. ledna 1928, čís. 8 sb. z. a n. čís. 12.691.
— — povinnost k ubytování vojska nepostihuje obec, nýbrž občany, kteří mají obytné budovy; obec zakročuje tu jen jako orgán veřejné správy v přeneseném oboru působnosti čís. 13.147.

— — obec, která se podjala t. zv. stavební akce (výstavby kolonie rodinných domků ke zmírnění bytové nouze) a za tím účelem se usnesla umožniti zájemcům postavení vlastních domků poskytnutím úvěru se zárukou obce, opatřením levných stavebních míst a vypracováním vhodných projektů, nepřevzala tím o sobě závazek zaplatiti stavitelům náklad a odměnu za domy postavené v rámci této akce čís. 12.396.

— — **zmocněnci, funkcionáři obecní:** předpis § 29 c. ř. s. nevztahuje se na toho, kdo vystupoval jako zástupce, nikoliv jako zmocněnec obce čís. 8838.

— — hospodářský správce není representantem, nýbrž jen zřízencem obce (§ 1315 obč. zák.) čís. 9546.

— — ručení starosty za náhradu škody ze špatného vedení hospodářské správy obce; pokud přípustný pořad práva čís. 10.485.

— — požaduje-li pokladník obce na obci náhradu peněz za ni vydaných, musí především uvésti a prokázati, že šlo o výdaje podle předpisů zákona čís. 329/1921 sb. z. a n. čís. 10.534.

— — starosta města Prahy jest zodpovědným ze své úřední činnosti, ať jako primátor nebo předseda magistrátu, jen obci, nikoliv i třetím osobám čís. 11.724.

— — **právní jednání obce:** jest ohledně ní užíti § 865 obč. zák.; pokud jde o t. zv. smlouvu kulhavou na straně obce atd. čís. 9238.

— — dána-li úplata k nedovolenému účelu obci, nelze účinnost § 1174 obč. zák. obejíti poukazem k tomu, že zástupcové obce nezachovali všechny předpisy pro právní jednání obce; to může míti v zápětí jen, že obec náhradu za škodu způsobenou jejími zástupci může po případě vymáhati na těchto zástupcích za podmínek třetího odstavce § 10 zák. čís. 329/1921 čís. 9992.

— — k přetržení promlčení dluhu obce uznáním dluhu, učiněným starostou obce, se vyžaduje, aby starosta obce byl obecním výborem k tomuto projevu zmocněn plnou mocí, znějící na druh tohoto jednání (§ 1008 obč. zák.) čís. 12.563.

— — úmluva stran o tom, že advokátní komora má rozhodnouti, zda jest přiměřeným účet advokátův, jest úmluvou o jmenování rozhodčího, k níž starosta, uzavírající tuto úmluvu za obec, potřebuje podle § 1008 obč. zák. zvláštního, na toto jednání znějící zmocnění obecním výborem; uzavřel-li starosta obce takovou úmluvu bez zmocnění obecním výborem a obec nereagovala na vyrozumění advokátní komory, neuznala tím obec mlčky (§ 863 obč. zák.) pohledávku advokátovu; žádost starosty obce k advokátovi, by posečkal s vymáháním své palmární pohledávky, není uznáním dluhu obcí čís. 12.563.

— — v Čechách: výpůjčka nenáleží k obyčejné správě jmění; náležitosti k příkazu k přípravným pracím uzavření zápůjčky; pokud vzejdou z usnesení obecní rady účinky na venek proti třetím osobám; konkludentními činy starosty obce nemůže dojíti ke smlouvě s obcí čís. 8925.

— — zadání oprávnění lámati kámen a štěrk v obecním lomu na dobu neurčitou, několikaletou, nespadá do obyčejné správy obecního jmění, příslušející starostovi, nýbrž spadá v obor působnosti obecního výboru; nestačí, vzal-li obecní výbor (většina jeho členů) dodatečně na vědomí uzavření takové smlouvy čís. 11.447.

— — výrazem »závazek« v § 97 čís. 3 obec. zříz. jest rozuměti i jiné závazky než rukojemské, pokud vzešly na půdě ryze hospodářské správy obce čís. 11.873.

— — dokud neudělilo okresní zastupitelstvo (okresní správní komise) schválení podle § 97 obec. zříz., zůstala smluvní vůle neúčinnou, nezpůsobilou založiti zamýšlený právní účinek čís. 11.873.

— — dozorčím schválením podle § 97 čís. 1 obec. zřízení jest podmíněna účinnost právního jednání, jež předsevzíti se obecní výbor usnesl čís. 11.945.

— — k rozhodnutí o tom, zda má býti dána obcí výpověď z nájemní smlouvy, jest příslušná obecní rada, nikoliv obecní zastupitelstvo čís. 12.458.

— — ke směnečnému závazku obce v Čechách, podle něhož se obec zavázala jako příjemkyně směnky zaplatiti pohledávku ze zápůjčky, již uzavřela za souhlasu obecního zastupitelstva a za schválení okresního výboru a zemského výboru, se vyhledává, by se podpis stal po rozumu předpisu § 55 čes. obec. zříz.; tento předpis platí nejen pro původní směnku, nýbrž i pro krycí směnku prolongační; osobní ručení členů obecního zastupitelstva, kteří podepsali směnku bez dodatku »jako členové obecního zastupitelstva«; nezáleží na tom, co si podpisatelé směnky, přičiňujíce svůj podpis, myslili o funkci, v jaké směnku podpisují, nýbrž na tom, jak se jejich podpis jeví na venek čís. 12.893.

— — na Moravě: jako smluvní strana není po zákonu povinna, by si stěžovala k nejv. správ. soudu, nebyla-li smlouva schválena zemským výborem čís. 8933.

— — výklad usnesení obecního zastupitelstva, že nedá zaměstnanci výpověď z jeho služebního poměru bez zvláště důležitých důvodů; pokud ku platnosti takového obmezení nebylo podle obec. zřízení moravského zapotřebí schválení zemským výborem čís. 12.005.

— — ve Slezsku: podle obec. zříz. (zák. z 15. listopadu 1863, čís. 17 z. zák.) nevyžaduje se k platnosti plné moci, dané obcí advokátovi, usnesení obecního zastupitelstva; stačí usnesení obecní rady a plná moc podepsaná starostou a jedním členem obecní rady ve smyslu § 52/1 obec. zříz.; lhostejno, že osoba právního zástupce nebyla zároveň určena obecní radou čís. 10.993.

— — zastupování obce ve sporu členem zastupitelstva; rozhodování o tom, zda jde o »výjimečný případ« (§ 5 zák. čís. 76/1919 sb. z. a n.), přísluší dozorčímu úřadu; kdo jest dozorčím úřadem na rozdíl od dohlédacího úřadu; nárok zástupce na odměnu již od počátku sporu, pro nějž bylo povolení uděleno, které se stalo až později platným čís. 11.878.

— — **finanční hospodářství:** požaduje-li pokladník obce na obci náhradu peněz za ni vydaných, musí především uvésti a prokázati, že šlo o výdaje podle předpisů zákona ze dne 12. srpna 1921 čís. 329 sb. z. a n. čís. 10.534.

— — **obecní statek a pod.:** listina, již vydala obec jako pronajímatelka obecních pozemků, není listinou veřejnou čís. 9401.

— — přenechání místnímu učiteli k požívání obecních pozemků; pokud se nemůže obec sprostiti tohoto svého závazku čís. 8965.

— — soud jest vázán pravoplatným rozhodnutím správních úřadů o tom, zda nemovitost připsaná knihovně obci jest obecním statkem ve smyslu § 70 obec. zříz. pro Čechy čís. 11.656.

— — nelze ho nabýti ani vydržením čtyřicetiletým čís. 11.656.

— — není právní domněnky veřejnoprávnosti poměru užívacího práva obecního majetku (v Čechách); ten, kdo tvrdí užívací právo k obecnímu nemovitému majetku, musí prokázati důvod nabývací a po případě i způsob nabývací; opírá-li se o vydržení, musí prokázati držbu práva; je-li pochybnost, že může jíti i o užívání z důvodu veřejnoprávního (při právech starousedlických); dal-li se výkon užívacího práva zjevně v úmyslu, vykonávati služebnost bez ohledu k členství v obci a k starousedlictví, není třeba dalšího zvláštního nabývacího důvodu podle soukromého práva čís. 12.090.

— — **chodník:** obec v Čechách jest oprávněna, ukládati majitelům domů, by udržovali a čistili veřejný statek; ustanovení policejního řádu, ukládající majitelům domů, by udržovali a čistili chodníky, bylo vydáno v mezích platných zákonů čís. 12.318.

— — jinak viz chodník.

— — **náhrada škody proti obci:** přechod nároku na bolestné proti obci na dědice, byl-li včas učiněn návrh u správního úřadu podle § 37 čes. obec. zříz. čís. 11.647.

— — rozhodly-li správní úřady pravoplatně, že obec není podle § 37 odst. 1 obec. zříz. pro Čechy povinna nahraditi škodu, nelze již nárok v tomto směru učiniti předmětem rozhodování u řádných soudů podle zákona čís. 217/1925 sb. z. a n. čís. 11.713.

Obec evangelická: exekuce k vydobytí nezaplacených jejích příspěvků čís. 11.024.

— **farní:** platnost nařízení ministerstva kultu a vyučování ze dne 31. prosince 1877 čís. 5 ř. zák. na rok 1878; nebylo jím stanoveno nic nového, nýbrž jen řečeno, že platí nadále, co platilo až do jeho vydání, hledíc k účinnosti §§ 35 a 36 zák. čís. 50/1874 ř. zák.; pokud bylo vyhověno předpisu § 20 zák. čís. 50/1874 ř. zák.; převzala-li farní obec závazek, poskytovati faráři část kongruy podle dočasné její zákonné míry, jež by se nedostávala ze zádušního jmění; povinnost náboženské matice v poměru k faráři čís. 10.568.

— — římsko-katolická má způsobilost ke sporu čís. 11.022.

— **náboženská židovská:** nárok učitele židovského náboženství proti ní na služné čís. 9009.

— **školní:** pořad práva viz tamže.

— — má způsobilost býti stranou rozepře; za práce, jež kdo konal podle úmluvy se školní obcí, může se na ní domáhati úplaty pořadem práva čís. 8644.

— — k žalobě obce proti dočasnému správci školy o uznání neobmezenosti vlastnictví k pozemkům, jež byly přenechány k užívání učitelům, jest oprávněna přistoupiti jako vedlejší intervenientka školní obec čís. 8965.

— — přenechání místnímu učiteli k požívání obecních pozemků; pokud se nemůže obec sprostiti tohoto svého závazku čís. 8965.

— — majetkoprávní smlouvy místních školních rad v Čechách nepodléhají schválení vyšších školních orgánů okresních a zemské školní rady čís. 12.788.

— — bylo-li právo školní obce na dodávání dříví z velkostatku vykonáváno jen tak, že dříví nebylo velkostatkem vydáváno bez zapravení poplatku, nepadá při čtyřicetiletém trvání (§ 1472 obč. zák.) tohoto omezení výkonu práva na dříví na váhu, zda školní obec byla oprávněna bez vyššího souhlasu platiti požadovaný poplatek čili nic, aniž sejde na tom, že poplatek byl proměnlivý, jen byl-li požadován a placením uznáván jako právo velkostatku čís. 13.112.

Obecná cena: slovy »jaký užitek skýtá věc obvykle a všeobecně« v § 305 obč. zák., jest rozuměti užitek, jaký skýtá věc všeobecně, tudíž každému, a obvykle při řádném hospodaření čís. 12.925.

— — jinak viz dávka z přírůstku hodnoty nemovitosti.

Obecní býk viz smlouva služební, náhrada škody (§ 1320 obč. zák.).

— **činovníci** viz obec, pořad práva (obec).

— **dávky** viz dávky obecní.

— **jatky veřejné:** nelze je pokládati ani za podnik podrobený živnostenskému řádu ani za podnik po živnostensku provozovaný ve smyslu § 1/1 zák. o osmihodinné době pracovní čís. 11.301.

— **obvodní lékař** viz lékař.

— **přirážky:** exekuce na ně viz exekuce (§ 15 ex. ř.).

— — k převodnímu poplatku; výsadní pořadí čís. 9314.

— — vymáhání nepřísluší obci, nýbrž úřadům, daně vyměřivším; na tom nemění nic potvrzení pravomoci a vykonatelnosti okresním úřadem čís. 12.691.

— **stoky** viz stoky obecní.

— **úředník, zaměstnanec** viz pořad práva, zaměstnanec obecní.

Obecný soud viz příslušnost podle § 70 j. n.

Obhájce: záruka jeho za pohledávku poškozeného za obžalovaným čís. 12.287.

Obchod: mezinárodní: usance: viz zvyklost.

— — povaha »a meta« obchodu čís. 9400.

— — **čl. 271 a násl. obch. zák.:** nelze u něho použíti předpisu § 921 obč. zák. čís. 11.178.

— — neplatí předpis § 1 e) zákona ze dne 25. července 1871, čís. 76 ř. zák., požadující pro právní jednání slepců formu notářského spisu čís. 11.335.

— — za **kupce ve smyslu čl. 4 obch. zák.** jest považovati jen toho, kdo provozuje po živnostensku obchody vyjmenované v čl. 271 a 272 obch. zák. čís. 13.035.

— — architektura není obchodní živností, nýbrž činností poradní a vědeckou; nelze ji proto zapsati do obchodního rejstříku čís. 11.802.

— — **není jím** provozování zvěrolékařské prakse po živnostensku čís. 9411.

— — není jím provoz živnosti v ten způsob, že podnikatel s jedním pomocníkem odváží autobusem cestující z nádraží do města čís. 8865.

— — dobytek může býti předmětem obchodu podle **čl. 271** čís. 1 obch. zák. čís. 9749.

— — i hostinský (restauratér) provozuje obchody podle čl. 271 čís. 1 obch. zák.; nebyl-li hostinec ještě v provozu, jsou přípravná jednání obchody ve smyslu čl. 273 obch. zák. čís. 9815.

— — civilního inženýra nelze pokládati za obchodníka; lhostejno, že určité osoby zaměstnané u civilních inženýrů podléhají zákonu o obch. pom. čís. 10.773.

— — trafikant jest kupcem (čl. 4, 271 čís. 1 obch. zák.); jde o pomocný obchod, koupen-li trafikantem parfumový automat pro potřebu zákazníků čís. 10.803.

— — jde o obchody podle čl. 271 čís. 1 obch. zák., činí-li stavitel při provozování stavitelské živnosti nákupy stavebních hmot, jichž používá při stavbách pro své zákazníky čís. 11.990.

— — koupil-li obchodní zástupce psací stroj pro vykonávání své činnosti jako obchodní zástupce určité obchodní firmy, nelze v této koupi spatřovati na jeho straně ani obchod základní ve smyslu čl. 271, po případě čl. 272 čís. 4 obch. zák., ani obchod pomocný podle čl. 273 obch. zák. čís. 12.190.

— — zubní technik, opatřující si k svým pracím zboží, provozuje obchody podle čl. 271 čís. 1 obch. zák. a jest za podmínek zákona ze dne 13. října 1928, čís. 183 sb. z. a n. povinen k protokolaci čís. 12.520.

— — podnikatelé staveb provozují obchody ve smyslu čl. 271 čís. 1 obch. zák. a čl. 272 čís. 1 obch. zák.; lhostejno, zda prováději stavbu z materiálu jim dodaného stavebníkem či z vlastních, k tomu účelu nakoupených materiálií čís. 12.589.

— — kadeřník neprovozuje žádný z obchodů uvedených v čl. 271 a 272 obch. zák., zejména nikoliv obchod podle čl. 271 čís. 1 obch. zák. čís. 13.035.

— — jest rozhodné ve smyslu **čl. 272 čís. 4 obch. zák.**, zda se sprostředkování obchodů děje pro jednu firmu, či pro několik firem čís. 11.721.

— — smlouva akciové společnosti s obchodním pomocníkem jest na straně zaměstnavatelky obchodem **(čl. 273, 274 obch. zák.)**; platí tu čl. 287 obch. zák. o výši zákonných úroků čís. 10.661.

— — slib firmy, že bude z uznalosti poskytovati svému zaměstnanci doživotní důchod, jest vedlejším obchodem (čl. 273 obch. zák.) a nevyžaduje k své platnosti formy notářského spisu čís. 11.185.

— — objednávka elektrického proudu kupcem, který provozuje obchody po živnostensku, náleží k obyčejnému i k dalšímu provozování obchodu čís. 13.025.

— — pomocným obchodem podle čl. 273 obch. zák. jest i kup automatu pekařem, pokud jej ve své pekařské živnosti potřebuje, anebo si slibuje od jeho používání podporu své živnosti čís. 12.343.
— — pokud jest vyloučena domněnka čl. 274 obch. zák. čís. 8972.
— **bankovní** viz banka.
— **diferenční** viz hra.
— **distanční** viz distanční obchod.
— **fixní** viz fixní obchod.
— **komisionářský** viz komisionář.
— **losy** viz losy.
— **místní** viz distanční obchod.
— **podomní** viz losy.
— **prémiový** viz prémiové obchody.
— **splátkový** viz splátkové obchody.
— **terminový** viz terminový obchod.

Obchodní agent, cestující: výhrada územního obvodu viz obchodní pomocník (§ 26 zák.).
— — zástupce na provisi viz obchodní zástupce.
— — pokud při smlouvě, jíž byl někdo pověřen generálním rozprodejem zboží vyrobeného v továrně druhé smluvní strany za prodejní provisi a za určité procento z obratu, nešlo o smlouvu služební, nýbrž o smlouvu samostatného podnikatele (obchodního agenta), jenž nebyl povinen vydati se na obchodní cesty v době určené druhou smluvní stranou a jehož zdráhání se vyhověti tomuto příkazu vůbec i při vhodných vzorech a přiměřených cenách neopravňovalo druhou smluvní stranu k jednostrannému zrušení smlouvy čís. 11.768.
— — pokud ho nelze považovati za obchodního pomocníka čís. 9617.
— — jinak viz obchodní zástupce, obchodní zmocněnec.
— **dluhy:** převzetí jich viz převzetí dluhu.
— **jednatel** viz obchodní agent, obchodní zástupce.
— **koupě** viz smlouva kupní.
— **knihy:** nahlédnutí do nich viz obchodní pomocník (§ 14 zák.).
— — pokud o návrhu tichého společníka, by majiteli firmy bylo uloženo předložiti mu k nahlédnutí obchodní knihy, účetní doklady, jakož i korespondenci, nelze rozhodnouti v řízení nsporném čís. 9562.
— — listiny z kartotéky nelze sice považovati za řádné obchodní knihy, není však vyloučeno, by jich nebylo použito k účelům důkazním čís. 10.271.
— — obchodní jednatel, který je samostatným obchodníkem, nemá, nevymínil-li si to ve smlouvě, nárok na to, by mu byly sděleny obchodní knihy firmy, pro níž sprostředkoval obchodní spojení, a to ani podle obdoby § 1198 obč. zák. ve spojení s čl. XLII. uvoz. zák. k c. ř. s. čís. 12.281.
— **obyčej** viz zvyklost.
— **pomocník:** konkurenční doložka viz doložka konkurenční.

zákon ze dne 16. ledna 1910 čís. 20 ř. zák.:

— — smlouva akciové společnosti s obchodním pomocníkem jest na straně zaměstnavatelky obchodem (čl. 273, 274 obch. zák.); platí tu čl. 287 obch. zák. o výši zákonných úroků čís. 10.661.
— — **§ 1 zák.:** pojem kupeckých služeb čís. 10.300; — k pojmu vyšších služeb nekupeckých nestačí, že zaměstnanec autosprávkárny snad vykonával dozor nad ostatními dělníky a že vyřizoval objednávky, pracoval-li v dílně i ručně; záleží na tom, v čem se lišila jeho práce od prací ostatních v závodě zaměstnaných osob, zda šlo o činnost vybočující svou jakostí z rámce prací těchto osob, zejména, zda byl vypraven určitým dispositčním právem a rozhodovací mocí čís. 12.921.

— — jest jím vedoucí inženýr briketárny čís. 8884.
— — není jím kinooperatér čís. 9024.
— — či pouhý pomocný pracovník; nezáleží na pojmenování zaměstnance ani na tom, jaký má plat, nýbrž na tom, jaké služby skutečně koná čís. 9318.
— — obchodní cestující, měla-li podle úmyslu stran disponovati firma výsledky jeho práce (zakázkami), nikoliv jeho službami čís. 9617.
— — není jím skladištní dělník, jehož práce záleží převážně z tělesných úkonů čís. 9655.
— — jest jím pokladní v zahradní kavárně čís. 10.300.
— — pojem kupeckých služeb čís. 10.300.
— — pro zaměstnance živnostenského společenstva neplatí předpisy zákona o obchodních pomocnících čís. 12.359.
— — **§§ 8 a násl. zák.:** nárok komerčního ředitele továrního podniku, jehož plat záležel z provise z obratu, na odškodnění za provise, jež prý mu ušla omezením provozu podniku, jest posuzovati podle § 12 zák. o obch. pom., nikoliv podle § 1155 obč. zák. čís. 9778.
— — pokud se neprohřešil podnikatel na smlouvě, obmeziv výrobu čís. 9778.
— — **§ 10 zák.:** obchodní pomocník nemá proti zaměstnavateli nárok na předložení deníku k vůli zjištění obchodů jím mimo závod uzavřených; deník není společnou listinou podle § 304 čís. 3 c. ř. s., byl-li veden zaměstnavatelem jen ve vlastním zájmu firmy k vůli přehlednosti a lepší kontrole čís. 12.936.
— — **§ 13 zák.:** zaměstnavatelovo právo žádati, by mu zaměstnanec vydal bezprávně přijatou provisi neb odměnu, nezávisí na průkazu, že zaměstnanec za přijatou provisi neb odměnu vykonal také činnost pro třetí osobu, od níž provisi neb odměnu obdržel; záleží jen na tom, že odměna nebo provise, jíž zaměstnanec přijal od toho, s kým uzavřel nebo sprostředkoval obchod pro zaměstnavatele, byla přijata bezprávně čís. 13.024.
— — zaměstnavateli přísluší právo stanovené v § 13, druhý odstavec, zák. nejen tehdy, byla-li mu způsobena skutečná škoda; zaměstnavatel má vždy proti zaměstnanci nárok na vydání provise zaměstnancem bezprávně přijaté, ale nárok na náhradu škody by mohl vedle toho uplatňovati jen potud, pokud jeho škoda převyšuje provisi (odměnu) bezprávně přijatou čís. 13.024.
— — vzájemnou pohledávku zaměstnavatelovu na vydání provisí lze započítati na pohledávku zaměstnancovu na zaplacení služebních požitků čís. 13.024.
— — **§ 14 zák.:** žalobě o vyúčtování zisku k vůli výpočtu smluvního nároku na podíl na zisku (na tantiemu) nelze vyhověti, je-li nárok na tantiemu již promlčen (§ 1486 čís. 5 obč. zák.) čís. 11.952.
— — obchodnímu pomocníku nepřísluší právo žádati předložení knih a dokladů, nýbrž se musí při zkoumání bilance obmeziti jen na číselný souhlas bilance s knihami a na výtky omylů nebo zřejmých nesprávností, vyjímajíc případy vědomě nesprávných zápisů čís. 12.259.
— — byl-li služební poměr zrušen řádnou výpovědí, nelze přiznati podíl na zisku, byl-li ve výpovědní době podnik pasivním čís. 9399.
— — **§ 16 zák.:** nárok jeho na periodickou remuneraci může se opírati o smluvní ujednání neb o obchodní zvyklost v místě, kde jest zaměstnavatelův závod, anebo může býti založen i tím, že zaměstnavatel vyplácí ve svém podniku remunerace po delší dobu pravidelně, třebas dobrovolně a ne vždy ve stejné výši čís. 10.661.
— — **§ 17 zák.:** pozbývá nárok na placenou dovolenou, neuplatní-li nároku včas čís. 9399.
— — zaměstnanec není povinen domáhati se dovolené; pokud pozbývá nároku na ni (na peněžitou náhradu za ni) čís. 9434.
— — stanovení doby nastoupení dovolené čís. 11.574.

— — **§§ 19 a násl. zák.:** byla-li smluvena kratší výpovědní lhůta než lhůta podle § 20 zák. čís. 10.300.

— — smluvily-li strany (na Slovensku) s odvoláním se na pracovní řád výpověď čtrnáctidenní, jest tuto lhůtu nahraditi lhůtou měsíční; ustanovení § 113 (3) živn. ř. pro Slovensko o výpovědní lhůtě tříměsíční není donucovacím předpisem čís. 10.833.

— — **§ 26 zák.:** výhrada určitého územního obvodu pro konání služeb jest podstatnou částí služební smlouvy obchodního cestujícího ve smyslu § 26 čís. 2 zák.; lhostejno, že přijetím nového obchodního cestujícího pro týž obvod nebyl zmenšen nárok na provise, any příslušely i z obchodů ujednaných novým obchodním cestujícím čís. 13.019.

— — zaměstnanec, vystupuje předčasně ze služebního poměru, není povinen, by oznámil zaměstnavateli ihned důvod předčasného vystoupení, stačí, byl-li tu zákonný důvod v době zrušení služebního poměru a prokáže-li se teprve na soudě čís. 13.019.

— — **§ 27 zák.:** je důvodem k propuštění podle § 27 čís. 1, vyhotovil-li zaměstnanec revisní kanceláře pro svou potřebu průtisk hrubé rozvahy, jím sestavené, bez vědomí komitenta, aniž o tom vyrozuměl zaměstnavatele čís. 10.176.

— — k pojmu »věrnosti ve službě« a »pozbytí důvěry zaměstnavatelovy«; součinnost ředitele továrny s cizí firmou; není třeba, by zaměstnanci bylo zvláště zakazováno jednání, činící ho nehodným zaměstnavatelovy důvěry; v tom, že vedoucí ředitel rozsáhlého podniku nebyl propuštěn ihned, nelze nutno spatřovati mlčky, ale poznatelně projevené upuštění od předčasného propuštění čís. 11.092.

— — jde o ztrátu důvěry (§ 27 čís. 1), zamlčel-li zaměstnanec zaměstnavateli při nastoupení služby své trestní odsouzení pro zločin zpronevěry čís. 11.187.

— — důvěry zaměstnavatele pozbyl redaktor ústředního listu politické strany, jenž útočil v jiném časopisu na tutéž politickou stranu a na její ústřední orgán; důvěru může podkopati i jednání nesouvisející se službou, svědčí-li o sklonu k nevěrnosti nebo trpí-li jím podnik ho zaměstnávající čís. 11.309.

— — jest důvodem k okamžitému propuštění zaměstnance, vytkl-li zaměstnavateli bezdůvodně, že zapisoval do knihy peníze, které do pokladny neodvedl čís. 13.138.

— — k pojmu závažné, pokud se týče hrubé urážky na cti jako důvodu k předčasnému propuštění zaměstnance se nevyžaduje, aby urážka byla trestná podle trestního zákona čís. 13.138.

— — **§§ 29 a násl.:** zaměstnanec nemůže se ani podle § 1162 b) obč. zák. ani podle § 29 zák. o obch. pom. domáhati náhrady za dobu, kdy byl »vysazen z práce«, byla-li mu teprve pak dána výpověď čís. 10.270.

— — spor o náhradu škody podle § 31/1 zák. o obch. pom. jest prázdninovou věcí čís. 9390.

— — pokud nelze míti za to, že zaměstnanec utrpěl škodu nepřidělením rodinného bytu, aniž újmu na existenci, kariéře a dobré pověsti čís. 10.833.

— — **§ 35 zák.:** pokud jistota složená jím na soudě nemůže býti předmětem úmluvy se zaměstnavatelem, pokud může zaměstnanec žádati složení její na soudě čís. 9439.

— — **§ 39 zák.:** vysvědčení o druhu služby; účel jeho čís. 11.627.

— — zaměstnavatel (na Slovensku) není povinen hodnotiti ve vysvědčení služby co do jich jakosti čís. 10.833.

Obchodní rejstřík viz rejstřík.

— **senát** viz příslušnost (§§ 61, 63 j. n.).

— **spojení:** samostatnost (§ 55 j. n.) pohledávek a závazků z něho vznikajících čís. 9709.

— — bylo-li mezi stranami ujednáno, že objednané zboží bude kupitelem odvoláno podle potřeby, nebyl kupitel povinen odpovědětí na pozdější dopis prodatelův, že přijal odvolání zboží nejdéle do určitého dne, a nelze v mlčení kupitelově spatřovati schválení odvolání zboží do určitého dne čís. 10.056.

— — při němž strany vstupují v různá právní jednání, není o sobě důvodem pro jejich vzájemné závazky a nároky; o takový poměr nejde, je-li základem právního poměru smlouva, z níž vyvěrají všechny pohledávky jako celek založený na ní jako na témž skutkovém i právním podkladu; nesejde na tom, že zboží bylo objednáno a placeno (dodáváno a účtováno) v různých obdobích; pro zjištění věcné příslušnosti soudu podle § 55, druhé věty, j. n. rozhoduje tu celá dosud nezapravená pohledávka z uskutečněných dodávek čís. 10.879.

— **společnost veřejná** viz společnost veřejná.

— **škola soukromá:** pokud jest přípustná exekuce jejím zabavením a vnucenou správou čís. 11.183.

— **zákon:** za zákony jej pozměňující nebo doplňující lze považovati jen zvláštní normy obchodněprávní, nikoliv však předpisy obecného práva občanského čís. 11.335.

— **zástupce:** na provisi; pro jeho spory s firmou, najmě o pohledávky z neoprávněných inkas a z prodeje zboží zákazníky nepřevzatého, jest příslušný obecný soud, nikoliv živnostenský soud čís. 11.794.

— — nárok zjednatele na zaplacení peněžité částky vybývající v jeho prospěch ze smlouvy jednatelské, jehož správnost jednatel po provedení vyúčtování výslovně (před sporem a pak i za sporu), uznal a zavázal se pohledávku odpracovati, nepromlčuje podle § 1486 čís. 1, ani podle § 1486 čís. 5 obč. zák., nýbrž podléhá třicetiletému promlčení podle § 1479 obč. zák. čís. 11.794.

— — jemuž předáno výhradné zastoupení v určitém obvodu, jest jedině oprávněn činiti za zastoupeného obchody se zákazníky z tohoto obvodu; pojem přímých obchodů proti zástupci; nárok zástupce proti zastoupenému na vydání seznamů všech obchodů; nemůže se však domáhati na něm, by vykonal přísahu, že jeho údaje jsou správné a úplné čís. 10.315.

— — který je samostatným obchodníkem, nemá, nevymínil-li si to ve smlouvě, nárok na to, by mu byly sděleny obchodní knihy firmy, pro niž sprostředkoval obchodní spojení, a to ani podle obdoby § 1198 obč. zák. ve spojení s čl. XLII. uvoz. zák. k c. ř. s. čís. 12.281.

— — nebyl-li zmocnitel povinen uznati objednávky učiněnou jeho zástupcem pod jinými podmínkami, než které byly stanoveny v zastupitelském ujednání, uznal-li však přes to tuto objednávku, třebaže pod poněkud jinými podmínkami, než byly ujednány jeho zástupcem, jest povinen zaplatiti zástupci ujednanou provisi čís. 12.417.

— — obchodní zástupce (jednatele), kteří nejsou ve službách určitého živnostníka, jest považovati za samostatné obchodníky a tudíž za podnikatele a soutěžitele čís. 12.404.

— — pokud jest provisního zástupce považovati nikoliv za zaměstnance určité firmy, nýbrž za samostatného obchodníka čís. 13.156.

— **závod:** propachtováním jeho (filiálky) stane se pachtýř kupcem ve smyslu obchodního zákona a přecházejí na něho všechna práva, lpící na závodě, najmě práva známková a vyznamenání čís. 11.652.

— **zmocněnec** (čl. 47 obch. zák.): úprava jeho plné moci čís. 8661.

— — správce továrny není po zákonu oprávněn k objednávce prací spojených se znovuvybudováním vyhořelé továrny čís. 8742.

— — pokud nebyla firma vázána ujednáním toho, kdo byl jen sběratelem nabídek (sprostředkovacím jednatelem) čís. 9669.

— — obchodvedoucí není po zákonu oprávněn přijímati s účinkem pro principála výpověď z obchodních místností čís. 10.764.

— — obchodní cestující není již sám sebou obchodním zmocněncem firmy; byl-li oprávněn přijímati nabídky s platností pro firmu jen v určité formě, nemají ujednání nepojatá do objednacího lístku pro firmu platnost, pokud před přijetím nabídky uvedené v objednávce anebo současně s ní nedošla druhé strany čís. 11.969.

— — úředníka banky, činného v jejím směnečném oddělení a přijavšího směnky k eskontu jménem banky, jest pokládati za zmocněna ke všem úkonům a právním jednáním, jež sebou pravidelně přináší provádění takových obchodů a jest z nich pak banka bezprostředně oprávněna a zavázána čís. 11.973.

— — presumptivní plné moci podle čl. 47 obch. zák. nemůže se dovolávati ten, komu nedostatek zmocnění musil býti při patřičné pozornosti znám čís. 12.369.

— — nebyl-li bezelstným zmocněnec, nelze ani zmocnitele pokládati za bezelstnou osobu při uplatnění presumptivního zmocnění podle čl. 47 obch. zák. čís. 12.369.

— — disponenta pojišťovny jest podle § 47 obch. zák. pokládati za oprávněného zmocněnce k uzavření mimosoudního smíru čís. 13.010.

— **zvyklost** viz zvyklost obchodní.

Obchodník: obchod (čl. 271 obch. zák.) viz tamže.

— **protokolovaný** viz firma.

Obchodvedoucí viz obchodní zmocněnec.

Obchody splátkové viz splátkové obchody.

Obilí: terminové obchody viz tamže.

Objednací list viz příslušnost podle § 104 j. n.

Objednávka: pro obchodníka, podepsavšího ji, jest závazným i její ustanovení, že ústní nebo písemná ujednání v ní uvedená nemají platnost čís. 11.969.

Obligace prioritní Ústecko-Teplické dráhy viz dluhopisy dílčí.

— **solidární** viz solidárnost závazku.

Obmezení exekuce viz exekuce.

— **jednání** na důvod žalobního nároku viz rozsudek mezitímní.

— **výroby:** pokud se jím podnikatel neprohřešil proti smlouvě služební čís. 9778.

— **žaloby:** jen za podmínek zpětvzetí žaloby čís. 9089.

— — i žádání jiného předmětu přípustné i v řízení odvolacím, nezmění-li se žalobní důvod čís. 9649.

— — při jednání o námitkách proti směnečnému platebnímu příkazu na útraty; jest rozhodnouti usnesením; rozhodnuto-li rozsudkem, jde o útratové usnesení, proti němuž jest dovolání (dovolací rekurs) vyloučen čís. 9737.

— — obmezení žalobní žádosti na hranici řízení ve věcech nepatrných za opravného řízení nemá vliv na přípustnost odvolání čís. 13.119.

Obmyslnost držby viz držba bezelstná.

— **v pojišťovacím právu:** pojem čís. 10.415.

Obnova hranice viz hranice.

— **manželského společenství** (§ 110 obč. zák.) a smír o výživném ujednaný při rozvodu čís. 9651.

— — pokud i soudu neoznámené má právně týž účinek jako oznámené čís. 11.383.

— — ohlášení její jest úkonem nesporného řízení, i když bylo uznáno na rozvod rozsudkem po sporném jednání čís. 10.455.

— — skutečností, zrušující rozvod, jest obnova, nikoliv oznámení; není-li mezi manžely souhlasu, zda došlo k obnově, jest ponechati manželům (jiným účastníkům), by nároky uplatnili žalobou čís. 10.455.

— **nájmu** (§ 1114 obč. zák., § 569 c. ř. s.) viz smlouva nájemní a pachtovní.

— **řízení, sporu:** zmocnění k vedení sporu třeba i pro spor, v němž nezletilec žaluje o obnovu čís. 10.396.

— — proti směnečným platebním příkazům, proti nimž nebyly vzneseny námitky, není přípustná obnova řízení čís. 11.064.

— — v řízení o svolení k výpovědi jest vyloučena obnova řízení čís. 12.519, 12.906.

— — nesporného a odklad exekuce čís. 12.516.

— — **§ 530 čís. 2 c. ř. s.:** důvodem jest výpověď nebo přísaha již tehdy, když jest o ní zjištěno, že byla objektivně křivou; toto zjištění musí se státi v trestním řízení čís. 8938.

— — **§ 530 čís. 5 c. ř. s.:** bylo-li skutkovým přednesem žaloby, jíž bylo vyhověno rozsudkem pro zmeškání, že žalovaný byl odsouzen trestním rozsudkem pro trestný čin na žalobci, jest důvod k obnově podle § 530 čís. 5 c. ř. s. spatřovati v tom, že byl odsuzující trestní rozsudek napotom zrušen pravoplatným osvobozujícím rozsudkem čís. 11.134.

— — **§ 530 čís. 7 c. ř. s.:** tvrzení žaloby o obnovu, že nemanželská matka v době, kdy se žalovaným základní rozepře ještě nesouložila, prohlásila, že jest těhotnou čís. 10.338.

— — s hlediska § 530 čís. 7 c. ř. s. lze straně přičísti jen zavinění, jehož se dopustila za sporu, nikoliv však nedopatření před sporem čís. 9158.

— — rozsudku (patentního) soudu, jenž byl vydán teprve po skončení řízení v prvé stolici, nelze se dovolávati jako důvodu obnovy ve smyslu § 530 čís. 7 c. ř. s. čís. 11.166.

— — **příslušnost:** žalobu z důvodu § 530 čís. 7 nelze podati u nejvyššího soudu, i když rozhodoval o základní rozepři ve třetí stolici čís. 9648.

— — byla-li žaloba o obnovu zadána na odvolacím soudě základní rozepře, jest dovolání do rozsudku o obnovu zadati na soudě prvé stolice základní rozepře, třebaže odvolací soud dal rozsudek o obnově nesprávně sám přímo doručiti stranám čís. 8670.

— — dovolání z rozsudku krajského soudu jako soudu odvolacího o žalobě o obnovu u něho podané jest zadati na okresním soudě; lhostejno, že krajský soud doručil, neprávem, rozsudek přímo stranám čís. 10.806.

— — **lhůty:** předpisy o prázdninových věcech, jež platí v základní rozepři, jen tehdy, bylo-li jednání o důvodu a o přípustnosti obnovy spojeno s jednáním ve věci hlavní čís. 10.401.

— — podání žádosti o udělení práva chudých neprodlužuje, ani nezachovává lhůtu k žalobě o obnovu (§ 534 c. ř. s.) čís. 12.087.

— — **řízení:** z prohlášení, které jiné rozhodnutí se má státi ve věci hlavní, lze jasně seznati, pokud má býti napadené rozhodnutí odstraněno čís. 9761.

— — pokud nejsou vyloučeny novoty v řízení následujícím po povolení obnovy čís. 10.338.

— — opravenou (§ 85 c. ř. s.) žalobu v novém vyhotovení a částečně s novým obsahem, k níž nebyla připojena původní, vrácená žaloba, jest pokládati za žalobu samostatnou, novou, třebas žalobce na výzvu soudu po uplynutí lhůty k opravě původní žaloby předložil původní vyhotovení žaloby; byla-li taková nová žaloba z důvodů § 530 čís. 7 c. ř. s. podána až po uplynutí konečné lhůty jednoho měsíce, jest ji odmítnouti čís. 9739.

— — jednání o povolení obnovy jest sloučiti s jednáním ve věci hlavní, lze-li předvídati, že bude obnova povolena; není vadou řízení, jednal-li soud odděleně o přípustnosti žaloby o obnovu; jest na soudě, jenž má rozhodnouti o přípustnosti obnovy, by především zkoumal, zda zákon uznává uplatněný důvod obnovy čís. 10.585.

— — v neveřejném sezení smí soud jen zkoumati, zda se žaloba opírá o některý z důvodů, jejž lze podřaditi pod §§ 530 a 531 c. ř. s.; soud však nesmí uvažovati o tom, zda jest tento důvod vskutku opodstatněn a zda jsou skutečnosti, jimiž se doličuje důvod obnovy, pravdivé, čili nic čís. 11.151.

— — postup, rozhodl-li soud, jenž byl v základním sporu soudem odvolacím, o žalobě o obnovu u něho vznesené; doručil-li odvolací soud rozsudek přímo stranám čís. 11.207.

— — pokud k odmítnutí podle § 539/2 c. ř. s. nestačí usnesení radní komory, jímž byl zamítnut návrh soukromého účastníka na zahájení přípravného vyšetřování pro zločin křivého svědectví čís. 11.285.

— — do usnesení rekursního soudu, jímž bylo změněno usnesení prvého soudu, odmítající žalobu o obnovu, a prvému soudu uloženo, by nařídil o žalobě rok k ústnímu jednání, jest rekurs na dovolací soud nepřípustným čís. 9920.

Obnova trestního řízení: žádost o ni není důvodem k odkladu exekuce na základě nálezu trestního soudu čís. 10.633.

Obohacení bezdůvodné a kondikce:

— — žalobní právo pomíjí promlčením vůbec, takže nelze žalovati ani z obohacení; nárok z obohacení předpokládá, že přešlo něco ze žalobcova jmění do jmění žalovaného čís. 10.406.

— — předmětem nároku jest vrácení toho, co bez právního důvodu přešlo ze jmění jedné strany do jmění strany druhé čís. 10.406.

— — nárok z bezdůvodného obohacení nepředpokládá vždy smluvní plnění, nýbrž i přijetí z jiného důvodu, jehož tu nebylo, nebo který přestal čís. 12.086.

— — lze žádati vrácení toho, co bylo plněno od prvopočátku bez důvodu, neb, co někdo chce nadále podržeti bez důvodu; plnění dobrovolnému rovná se plnění následkem exekuce; zkrácený může žádati vrácení, když se věřitel uspokojil bezdůvodně; žaloba o vrácení toho, co bylo plněno v exekuci, jde-li o neoprávněné uspokojení ze jmění cizího následkem exekuce vykonané na jmění poddlužníkovo, nepředpokládá obohacení věřitelovo čís. 12.069.

— — prospěch poskytnutý družstvu není obohacením jeho členů představenstva nebo předsedy čís. 12.527.

— — vyplatil-li peněžní ústav neprávem vklad vázaný pro dávku z majetku na základě nesprávného potvrzení berního úředníka o dávce z majetku, jest berní úředník oprávněn domáhati se na příjemci vkladu vrácení vyplaceného peníze čís. 8697.

— — bylo-li věřiteli vyplaceno vinkulované pojistné čís. 9358.

— — nárok směřující k vrácení toho, co přešlo bezdůvodně ze jmění zkráceného do jmění obohaceného; nejde o takový nárok, domáhá-li se zmocnitel na zmocněncově úpadkové podstatě vydání věci, již dal koupiti a zaplatil prostřednictvím zmocněnce, jež však, an zmocněnec upadl mezitím v konkurs, byla prodatelem splněna do úpadkové podstaty zmocněncovy čís. 11.129.

— — na tom, kdo se svémocně zmocnil peněz, může se ten, na jehož úkor se tak stalo, domáhati jich vrácení čís. 11.676.

— — propadnutí peněz a osvobození toho, komu peníze byly zabaveny, po obnově trestního řízení; pokud stát byl bezelstným držitelem; vyměnil-li stát zabavené peníze, jsa bezelstným držitelem čís. 12.086.

— — třetí osoba, jež byla poškozena tím, že s prodávanou nemovitostí byl vydražen jako její příslušenství i předmět patřící jí, ač ohledně tohoto předmětu byla exekuce k návrhu vymáhajícího věřitele zastavena, nemůže nárok proti rozvrhované podstatě na vrácení bezdůvodného obohacení uplatňovati přihláškou k rozvrhovému roku, nýbrž jen sporem čís. 12.849.

— — **§ 1431 obč. zák.:** poskytl-li manžel manželi zápůjčku, aniž byla zachována forma notářského spisu, jest manžel poskytnuvší zápůjčku oprávněn domáhati se na příjemci zápůjčky jejího vrácení kondikcí čís. 8637.

— — nejde-li o podvod, nelze se domáhati vrácení toho, co bylo plněno na základě právoplatného rozsudku čís. 9696; — srov. též čís. 9757.

— — platil-li ten, kdo jest povinen k plnění opětujících se dávek (výživného), jen z omylu (vyvolaného početní chybou ve výroku exekučního titulu) splatné částky přes skutečný nárok oprávněného čís. 9961.

— — stačí i omyl právní, ba dokonce i pouhá pochybnost o trvání závazku, nelze-li podle okolností v plnění spatřovati vzdání se budoucího popření závaznosti; všeobecných ustanovení obč. zákoníka o omylu nelze tu použíti; omyl a nevědomost mají tu stejný význam; lhostejno, z jakého právního důvodu bylo plněno čís. 9968.

— — nárok lze uplatňovati jen proti příjemci plnění; nepředpokládá se obohacení příjemce plnění čís. 9968.

— — platil-li postoupený dlužník postupiteli, nikoliv postupníku, uvěřiv tvrzení postupitele, že jest s postupníkem vyrovnán, ač tomu tak nebylo, jest oprávněn domáhati se na postupiteli vrácení toho, co plnil čís. 11.440.

— — nárok podle § 1431 (1435) obč. zák. se promlčuje až po třiceti letech čís. 11.440.

— — kdo přijal splnění právoplatně uloženého závazku, nebyl bezdůvodně obohacen, leč že by šlo o podvod nebo o jednání záludné; ten, kdo žaloval o plnění, věda, že mu žalovaný nic nedluhuje, jest povinen vrátiti mu, co žalovaný plnil jen následkem formálně právoplatného rozsudku, a nahraditi vzniklou škodu; odsouzenému nelze po případě přičítati za zavinění, že se nebránil čís. 11.485.

— — nabytí vlastnictví od toho, jemuž dosavadní vlastník věc svěřil, a žaloba dosavadního vlastníka proti nabyvateli věci z bezdůvodného obohacení čís. 10.784.

— — nárok nespadá pod § 1486 čís. 1 obč. zák. čís. 10.899.

— — postoupený dlužník, jenž, byv zpraven o postupu, zaplatil bez výhrady postupníku postoupenou pohledávku, nemůže na bezelstném postupníku požadovati vrácení zaplaceného peníze podle § 1431 obč. zák. čís. 10.941.

— — pokud nejen plátce sám, nýbrž i třetí osoba může se domáhati vrácení toho, co zaplaceno z omylu čís. 11.223.

— — bylo-li v roce 1923 placeno na závazky podléhající soupisu, které k soupisu přihlášeny nebyly, nebyl placen nedluh a nemá místa kondikce ve smyslu § 1431 obč. zák. čís. 13.088.

— — **§ 1432 obč. zák.:** kondikce vyloučena teprve, když splnily smlouvu obě strany čís. 9560, 9561, 11.044, 11.366, 12.208; — i při prodeji losů, uzavřené firmou, jež v čase smlouvy nebyla protokolována čís. 9798.

— — nestačí, že jedna ze stran (prodatel losů) vyplatila provisi svým agentům a že koupila losy a kolky na prodejní listinu čís. 11.366.

— — předpisu nelze použíti, placena-li nedovolená úplata podle § 20 zák. čís. 44/1928 čís. 9955.

— — plněním podle § 1432 obč. zák. jest i plnění po podání žaloby před rozsudkem soudu prvé stolice ve sporu o žalobě na vrácení vzájemného plnění čís. 10.201.

— — **§ 1435 obč. zák.:** to co bylo plněno, třebas nuceně, na základě právoplatného rozhodnutí, nelze žádati zpět, i když bylo rozhodnutí právně mylné, leda že by bylo zase zrušeno čís. 9757; — srov. též čís. 9696.

— — předpokladem žaloby jest nejen, že se zamýšlený dovolený výsledek nedostavil, nýbrž i, že důvodem plnění byl právě tento zamýšlený výsledek ať již výslovně nebo z povahy toho kterého poměru plynoucí a oběma stranami poznatelný čís. 10.885.

— — žaloba nemá mimo jiné případy místa jen tehdy, pak-li ten, kdo dal něco druhému, ač tak učinil též vzhledem k předpokládanému účelu, ani se o tomto účelu nezminil, ani ho neoznačil způsobem příjemci znatelným, nýbrž jen vniterně se jím obíral čís. 10.885.

— — vrácení hotovosti odebrané výkonným orgánem při výkonu mobiliární exekuce a odevzdané vymáhajícímu věřiteli podle § 261 ex. ř., nebyl-li nárok exekučně vymáhán právem; nárok na vrácení lze uplatňovati započtením čís. 11.662.

— — nesložil-li člen družstva družstvu peníze ke splnění členských společenstevních povinností, nýbrž dobrovolně a k účelu předem určenému, měl právo žádati neprodleně vrácení, jakmile zanikl právní důvod, by si družstvo peníze podrželo čís. 12.668.

— — pokud se stát nemůže domáhati vrácení zaopatřovacích požitků, jež vyplácel zdejšímu státnímu příslušníku jako bývalému důstojníku z povolání c. a k. vojska v dohodě s likvidujícím ministerstvem války ve

Vídni na základě usnesení mezinárodní likvidační komise čís. 12.274.

— — bylo-li usnesení trestního soudu, jímž byla zákonnému zástupci obžalobce uložena povinnost nahraditi obžalovaným útraty trestního řízení, nálezem nejvyššího jako zrušovacího soudu na zmateční stížnost k zachování zákona zrušeno, načež prvý soud uložil náhradu útrat přímo obžalobci, pominul právní důvod, aby si obžalovaní podrželi částku zapravenou jim zákonným zástupcem obžalobce na jich exekuční zakročení jako útraty trestního řízení a exekuce, a jsou obžalovaní podle § 1435 obč. zák. povinni vrátiti, co jim bylo takto plněno; nárok na vrácení exekučních útrat jest příslušenstvím hlavního nároku na vrácení útrat trestního řízení a nemůže býti posuzován samostatně s hlediska přípustnosti opravných prostředků; je-li k vrácení útrat povinno několik obžalovaných, jde o dělitelný dluh a obžalobce (jeho zákonný zástupce) nemůže se domáhati zapravení jeho na každém z obžalovaných solidárně, nýbrž jen rovným dílem čís. 12.785.

— — věřitel, jenž nevznesl odpor v rozvrhovém řízení, může proti právoplatnému rozvrhovému usnesení uplatniti své lepší právo pořadem práva potud, pokud je zakládá na skutkové podstatě, o níž nebylo v rozvrhovém usnesení rozhodnuto; neuplatnil-li věřitel v rekursu proti rozvrhovému usnesení, že se soudce, rozvrhuje nejvyšší podání, dopustil omylu, nemůže to uplatňovati žalobou z obohacení čís. 12.792.

— — **§ 1437 obč. zák.:** nárok banky proti příjemci platu, nezadržela-li banka část vázanou na úhradu dávky z majetku; byl-li příjemce bezelstným, jest prost ručení, neměl-li z peněz pro náhodu, pro cizí zavinění nebo pro jiný svůj právní závazek prospěchu čís. 10.215.

— — odmyslným držitelem stává se příjemce od doby, kdy musí již počítati s tím, že bude museti vraceti; to se stalo tím okamžikem, kdy byl vynesen (v případě propadnutí peněz) osvobozující nález ministerstva vnitra čís. 12.086.

— — postupník vykonatelné pohledávky, jež již před postupem vznikla, nemá právního důvodu, by podržel, co vymohl exekucí k vydobytí zaniklé a napotom postoupené pohledávky; dlužník může žádati o vrácení toho, co následkem exekuce splnil, aniž záleží na tom, zda byl postupník tímto plněním obohacen čili nic a zda dlužník platil vědomě čís. 13.078.

— **směnečné** viz směnka.

Obrana viz námitka.

Obrat: daň z něho viz daň z obratu.

Obročí: zastupování finanční prokuraturou čís. 8986.

Obročník viz církevní jmění.

Obsazení soudu: samosoudce či senát viz příslušnost podle § 7 a) j. n.

— nebyl-li po změně v obsazení (§ 412 c. ř. s.) opakován výslech svědků, nýbrž soud se spokojil s přečtením protokolů o jich výpovědích, jde o vadu, jež nebyla zhojena opomenutím výtky podle § 196 c. ř. s. čís. 11.103.

— jinak viz zmatečnost podle § 477 čís. 2 c. ř. s.

Obsílka: doručení viz tamže.

— nebyla-li strana přítomna při vyhlášení průvodního usnesení, jest v tom, že v obsílce nařizující její výslech nebyl uveden předmět výslechu, spatřovati kusost řízení (§ 503 čís. 2 c. ř. s.) čís. 12.532.

Obstaravatelská smlouva viz losy.

Obstávka viz prozatímní opatření.

Obtížnější dluh viz placení (§ 1416 obč. zák.).

Obvěnění viz věno.

Obvodní lékař viz lékař.

Obvodová úřadovna Státního pozemkového úřadu viz pozemkový úřad.

Obyčej obchodní viz zvyklost obchodní.

Obytná místnost viz ochrana nájemců.

Obživnutí pohledávky viz vyrovnání.

Ocenění břemena: v dražebním řízení teprve v řízení rozvrhovém čís. 12.453.

— **sporu:** se děje, i pokud jde o obsazení sborového soudu (samosoudcem či senátem), týmž způsobem jako při určení příslušnosti čís. 11.806.

— — na nárok na zrušení spoluvlastnictví k nemovitosti nelze použíti zásad o ocenění sporu o plnění nemovité věci, nýbrž rozhoduje tu žalobcovo ocenění čís. 11.806.

— — i hodnota podmíněného nároku řídí se jeho číselnou výší a nelze ji stanoviti oceněním čís. 11.837.

— — ocenil-li žalobce v žalobě předmět sporu na 20.000 Kč, jest tím oceněn i hlavní i eventuální nárok; lhostejno, že žaloba byla obmezena na žalobní žádání eventuální a že s touto věcí byla spojena ke společnému jednání jiná sporná věc čís. 12.435.

— — hodnota mezitímního určovacího návrhu jest rozhodná v otázce příslušnosti soudu čís. 12.470.

— — **§ 54 j. n.:** domáháno-li se na rukojmím zaplacení dluhu s úroky a s útratami vymáhání pohledávky proti hlavnímu dlužníku, nejsou úrokové a útratové nároky vedlejšími náklady podle § 54/2 j. n. čís. 9276.

— — není závady, by jistina a úroková pohledávka nebyly uplatněny zvláštními žalobami, jež co do věcné příslušnosti jest posuzovati samostatně čís. 8795.

— — odst. 2.: nemá místa, uplatňuje-li se úroková pohledávka o sobě, nikoliv jako příslušenství hlavního nároku čís. 9898.

— — zažalovány-li jen úroky, řídí se věcná příslušnost výší zažalovaných úroků, nikoliv výší jistinné pohledávky čís. 10.800.

— — žalovány-li kromě nepatrné pohledávky i úroky z jiných pohledávek, jest je připočísti čís. 11.189.

— — nárok na předem ujednanou náhradu za opožděné vrácení sudu, uplatňovaný současně s nárokem na vrácení sudu, jest podle druhého odstavce § 54 j. n. vedlejším nárokem, k němuž se nepřihlíží při výpočtu hodnoty předmětu sporu čís. 12.766.

— — vznesena-li na okresním soudě žaloba o pohledávku nad 5.000 Kč, jest žalobce oprávněn proti námitce věcné nepříslušnosti vzdáti se při prvém ústním jednání dříve, než bylo rozhodnuto o námitce věcné nepříslušnosti žalobního nároku, pokud převyšuje 5.000 Kč, a obmeziti žalobní nárok na 5.000 Kč čís. 12.495.

— — **§ 55 j. n.:** předpis platí i v otázce, zda spor patří před samosoudce, či před senát čís. 10.482.

— — **druhá věta:** nejde o část jistinné pohledávky, domáháno-li se jednou žalobou náhrady za útraty léčení, věcnou škodu a výpomoc v práci, druhou pak bolestného čís. 9720.

— — obchodní spojení toho obsahu, že zákazník odebírá po delší dobu zboží na úvěr, není samostatným důvodem pro pohledávky a závazky vznikající z takového právního poměru čís. 9709.

— — vzdal-li se žalobce při prvním ústním jednání nároku na částku převyšující 5.000 Kč čís. 9767.

— — projednávati o žalobě o zaplacení části pohledávky, jež celá převyšuje 20.000 Kč, jest povolán senát; lhostejno, že nezažalovaná část pohledávky není dosud splatná čís. 9850.

— — ani postup několika pohledávek v úhrnné sumě ani hromadění několika pohledávek v žalobě nemění nic na samostatnosti jednotlivých pohledávek čís. 9709.

— — zaručil-li se rukojmí a plátce za několik samostatných pohledávek téhož věřitele proti témuž dlužníku, hromadění několik nároků proti němu podle § 227 c. ř. s.; sčítání všech nároků podle § 55 j. n. nemá místa čís. 9898.

— — s hlediska věcné příslušnosti i s hlediska způsobu řízení jest sčítati pohledávky ze správy, jež zavinění nepředpokládají, a sčítati jest pohledávky na náhradu z důvodu zavinění, nikoliv však pohledávky té a oné skupiny čís. 10.446.

— — zažalováno-li několik směnek jedinou žalobou, jest každý nárok posuzovati samostatně čís. 10.482.
— — zjištění věcné příslušnosti soudu podle § 55 druhé věty j. n., nejde-li o obchodní spojení, nýbrž o jednotnou smlouvu, z níž objednáváno a placeno zboží v různých obdobích čís. 10.879.
— — byla-li nájemní smlouva sjednána na určitou dobu s nájemným předem a pevně jednotně určeným, jest, i když žalováno o placení první čtvrtletní splátky nájemného, rozhodným celkové nájemné čís. 11.050.
— — nájemné za to které nájemné období jest samostatnou pohledávkou, vzniklou v době nastalé splatnosti; nejde tu o část jistinné pohledávky ve smyslu § 55 j. n. čís. 11.584.
— — nároky na zapravení splatných již remunerací za uplynulé období, uplatňované dvěma žalobami, jest považovati za úhrnnou pohledávku; k nárokům jest připočítati i nárok na zapravení služebního platu čís. 11.147.
— — uplatňován-li společně s nároky ze služební smlouvy i nárok na náhradu škody, jest tento nárok co do věcné příslušnosti posuzovati samostatně čís. 11.147.
— — pokud bylo odebráno zboží na základě zvláštních kupních smluv čís. 11.250.
— — nebyla-li uzavřena předběžná smlouva (§ 936 obč. zák.) o úschově (o zápůjčce), nýbrž došlo-li k jednotlivým uschovacím smlouvám (smlouvám o zápůjčce) teprve odevzdáním peněz, nerozhoduje o věcné příslušnosti soudu součet všech do uschování daných částek podle § 55, druhá věta, j. n. čís. 11.353.
— — pohledávku na zaplacení dlužných ročních příspěvků jest posuzovati co do věcné příslušnosti i co do způsobu řízení a opravných prostředků jednotně čís. 12.737.
— — není-li zažalováno saldo z kontokorentního spojení, nýbrž žalobce žádá přebytek, vyplývající ze srovnání pohledávek příslušejících navzájem oběma stranám, jest věcnou příslušnost posuzovati podle **třetí věty** § 55 j. n. čís. 9716.
— — příslušnost rozhodovati o vzájemné pohledávce řídí se částkou, kterou má býti započítána čís. 9186.
— — nejde o případ třetí věty, tvrdí-li žalobce, že odpočtený peníz byl žalovaným vyrovnán tím, že ho v souhlasu se žalobcem použil k obstarání různých potřeb pro sebe a pro žalobce čís. 11.353.
— — tvrdí-li žalobce v žalobě, že mu přísluší proti žalovanému pohledávka v určité výši, od níž odpočítává vzájemnou pohledávku žalovaného a žaluje o zaplacení zbytku, jde o případ § 55, třetí věta, j. n. čís. 11.899.
— — **§ 56 j. n.:** prohlásil-li žalobce v odpůrčí žalobě, že se může žalovaný sprostiti žalobního nároku tím, že zaplatí žalobci peníz 20.000 Kč převyšující, byl tento peníz rozhodným pro posouzení nejen příslušnosti, nýbrž i toho, zda náleželo rozhodovati senátu či samosoudci; projednal-li žalobu samosoudce, jde o zmatek podle § 477 čís. 2 c. ř. s. čís. 11.718.
— — předmět sporu, jímž se domáhano odčinění všech právních účinků rozsudku pro zmeškání (actio doli, založená na obmyslném získání rozsudku pro zmeškání), nezáleží v penězích a byl žalobce povinen jej oceniti; ocenil-li žalobce předmět sporu nad 300 Kč, nejde o věc nepatrnou, třebaže v původním sporu nepřesahovala hodnota sporu 300 Kč čís. 13.015.
— — **§ 57 j. n.:** zajištěním pohledávky rozumí se jen její zajištění rukojmím, zástavou nebo jistotou, nikoliv však zajištění provedením odpůrčího nároku čís. 9230.
— — při žalobě o vydání výmazní kvitance neřídí se hodnota předmětu sporu § 57 j. n. čís. 8875.
— — cenu předmětu sporů zahájených podle §§ 37 a 402 ex. ř. jest určiti podle § 57 j. n. čís. 8626.

— — žaloba o trpění exekuce na hypoteku jest žalobou hypotekární ve smyslu § 57 j. n.; ocenění zástavy žalobcem v žalobě níže, než činí zajištěná pohledávka, nelze pro domnělou nepřiměřenost jako příliš nízké bráti v pochybnost, aniž vyšetřovati pravou hodnotu sporu čís. 9918.
— — pro ocenění předmětu sporu při žalobě podle § 258 ex. ř. přichází v úvahu § 57 j. n. čís. 10.144.
— — je-li předmětem sporu jen udělení přivolení vlastníka hypoteky podle § 45 III. dílčí novely, neřídí se hodnota předmětu rozepře podle § 57 j. n., nýbrž žalobcovým oceněním čís. 11.086.
— — **§ 60 j. n.:** ocenění zástavy (§ 57 j. n.) žalobcem v žalobě níže, než činí zajištěná pohledávka, nelze pro domnělou nepřiměřenost jako příliš nízké bráti v pochybnost, aniž vyšetřovati pravou hodnotu předmětu sporu čís. 9918.
— — ocenění žalobcem jest pro soud závazné a žalovaný nemá na ně vliv jen, pokud jde o příslušnost soudu, nikoliv však co do způsobu řízení čís. 11.398.
— — **§ 500 c. ř. s.:** ocenění odvolacím soudem jest pro stranu i pro dovolací soud závazné, třebas soud při výpočtu jeho pochybil proti ustanovením §§ 54 až 59 j. n. čís. 8875.
— — předmět sporu nepozůstává výhradně z peněžité sumy, domáhá-li se žalobce proti svému dlužníku a proti třetí osobě, by proti jeho pohledávce byly za bezúčinné prohlášeny jednak opomenutí dlužníka, dal-li proti sobě vynésti rozsudek pro zmeškání, jednak hypotekární pohledávka žalovaného a exekuční práva pro ni získaná čís. 9230.
— — předpisů §§ 54—60 j. n. nelze použíti při posouzení hodnoty rozepře podle § 502 c. ř. s. čís. 10.672.
— — spor o zjištění nem. otcovství nelze oceniti podle § 500/3 c. ř. s. čís. 10.938.
— — bezvýznamné s hlediska §§ 448 a 502, druhý odstavec, c. ř. s., jest i ocenění předmětu sporu odvolacím soudem podle § 500, třetí odstavec, c. ř. s.; dovolací soud rozhoduje, zkoumaje přípustnost opravného prostředku, samostatně o tom, zda nastaly předpoklady pro použití zvláštních předpisů ve věcech nepatrných čís. 12.740, 12.762.
— — **i v nájemních sporech** jes k ocenění předmětu sporu oprávněn jen žalobce (vypovídatel), nikoliv žalovaný (vypovídaný) čís. 12.762.

Očkování proti neštovicím viz lékař obecní obvodní.
Odběr časopisu viz časopis.
— **piva** viz pivo.
— **zboží:** pokud se ho může prodatel domáhati čís. 9707.
Odběrné právo: a syndikátní nárok viz syndikátní ručení.
Odběrná smlouva: pokud není předběžnou smlouvou o příští koupi čís. 10.025.
Odběrný dluh viz dluh donosný.
Odbočka akciové společnosti při fusi viz fuse.
— jinak viz filiálka.
Odborný soudce laik viz příslušnost (§§ 61, 62 j. n.).
Odbřemenění viz depurační povinnost.
Odbytné: podle úrazového zákona viz pojištění úrazové.
— na výživné viz výživné.
— zaměstnance viz zaměstnanec.
Oddělené bydliště viz prozatímní opatření podle § 382 čís. 8 ex. ř.
— **jednání:** do usnesení soudu, jímž zrušil své nařízení o odděleném jednání jest rekurs přípustný čís. 11.175.
Oddělení jmění (§ 812 obč. zák.): oprávnění nepominutelného dědice k návrhu; zajištění navrhovatele; zrušení oddělení čís. 9379.
— i společník zůstavitele může býti jeho pozůstalostním věřitelem; návrh na oddělení společenského jmění od jmění pozůstalostního nevyhovuje § 812 obč. zák. čís. 8663.
— odměny, připadající na mše přejímatelem stipendia do jeho smrti neodsloužené, jsou dluhy jeho pozůstalosti po rozumu § 105 nesp. říz.; záznamem

mší jest dostatečně osvědčena výše nároku za účelem oddělení jmění čís. 8863.
— oprávnění nepominutelného dědice přihlásivšího se k dědictví ze zákona výminečně k návrhu na oddělení jmění; odvrácení oddělení zajištěním navrhovatele; zrušení oddělení, byl-li věřitel uspokojen, neb zajištěn čís. 9379.
— předpoklady povolení; pokud jest třeba důkazu neb osvědčení objektivního ohrožení; návrhu na oddělení není na překážku, že byla dědici přenechána správa pozůstalosti, ani to, že se odkaz týká jen nemovitostí čís. 9768.
— separační opatrovník oprávněn zastupovati a znamenati samostatně veřejnou obchodní společnost čís. 10.373.
— stačí konkretně odůvodněná sukjektivní obava; není odůvodněno okolností, že odkazovník podal na dědice žalobu o vydání odkazů a že dědic platí pozůstalostní dluhy; jest však odůvodněno tím, že dědic používá výtěžku z pozůstalostního obchodu pro sebe a že kryje z něho výdaje své domácnosti čís. 10.715.
— dědic má právo je odvrátiti tím, že zajistí navrhovatele čís. 10.715.
— opatření podle § 145, druhý odstavec, nesp. říz. jest částečným předčasným odevzdáním pozůstalosti, jímž nabyli dědici dotčených pozůstalostních věcí do právní držby; toto nabyté oprávnění nelze dodatečně zvrátiti návrhem podle § 812 obč. zák. čís. 12.556.
— správa podle prvého odstavce § 145 nesp. říz. nepřekáží oddělení jmění podle § 812 obč. zák. čís. 12.556.
— otázka, zda při oddělení pozůstalostního jmění jsou splněny náležitosti osvědčení věřitelovy pohledávky a jeho motivovaná obava z ohrožení, nespadá pod důvod nezákonnosti, nýbrž týká se právního posouzení věci čís. 12.556.
— nepoužil-li zůstavitelův věřitel ustanovení § 812 obč. zák., nebyl pozůstalostní soud povinen starati se o jeho zájmy v pozůstalostním řízení; tím, že zůstavitel byl jeho dlužníkem, nestal se ještě věřitel účastníkem pozůstalostního řízení a nemůže se v nesporném řízení brániti proti jednáním dědiců zůstavitelových, o nichž má za to, že porušují jeho práva a že jim může odporovati podle řádu konkursního nebo odpůrčího čís. 13.149.

Oddělné právo viz úpadek, vyrovnání.

Odepsání závadprosté: byla-li z vložky, na níž vázne právo bydlení, odepsána parcela a zapsána do nové vložky, jest s ní přenésti i právo bydlení čís. 10.465.

Odesílatel viz doprava železniční.

Odevzdací listina viz pozůstalost.

Odevzdání viz převod vlastnictví, zástavní právo.
— **jure crediti** viz pozůstalost.
— **pozůstalosti** viz pozůstalost.
— **prohlášením:** nestačí pro zajišťovací převlastnění čís. 9929.
— — jinak viz převod vlastnictví.
— **skutečné** (§ 943 obč. zák.) viz dar.
— **symbolické** viz převod vlastnictví.

Oděvnická živnost viz živnost oděvnická.

Odhad: k vůli vyměření dávky z přírůstku hodnoty nemovitosti viz dávka z přírůstku hodnoty nemovitosti.
— oprávnění notáře k rekursu viz notář.
— místopřísežné seznání viz tamže.
— slovy »jaký užitek skýtá věc obvykle a všeobecně« v § 305 obč. zák., jest rozuměti užitek, jaký skýtá věc všeobecně, tudíž každému, a obvykle při řádném hospodaření čís. 12.925.
— **odhadní řád:** soudce stanově odhadní cenu práv, není vázán znaleckým posudkem čís. 9774.
— doplatek na nájemné čís. 9774.
— odporuje zřejmě § 16 odh. ř., přihlížely-li nižší soudy, určujíce prodejovou hodnotu srovnáváním cen, k patronátnímu břemenu a k pensím a milodarům; pokud jest k nim přihlížeti čís. 9302.
— jeho ustanovení o provádění a zhodnocení znaleckého důkazu platí pro soudní odhady za účelem vyměření zemské dávky z přírůstku hodnoty čís. 9614.
— při odhadu obytného domu nemohl býti vzat zřetel k možným budoucím důsledkům nové úpravy ochrany nájemců, podle níž ochrana pro některé byty v odhadovaném domě pominula, a nebylo najmě přípustné, aby u těchto bytů, ač byly v době odhadu pronajaty, bylo použito ustanovení § 20 odst. 2 starého a § 21 odst. 1 nového odhadního řádu o výpočtu kapitalisovaného výtěžku místností v době odhadu nepronajatých čís. 12.980.
— **v nesporném řízení:** nepominutelný dědic jest oprávněn žádati, by byly v nesporném řízení odhadnuty nemovitosti zůstavitelem za živa postoupené čís. 9578.
— způsob odhadu, nesvolí-li vlastníci postoupených (darovaných) nemovitostí, jež nejsou účastníky nesporného řízení, by soudní komisař vkročil při odhadu na ony nemovitosti čís. 9578.
— uložil-li zůsatvitel dědici, by vyplatil obmýšleným podíl z čisté hodnoty nemovitosti, na niž se dědic s obmýšleným dohodne, nebo nedohodnou-li se, jež bude určena soudem, a účastníci se nedohodnou, jest dědic oprávněn k návrhu, by čistá hodnota nemovitosti byla určena soudním odhadem; tento odhad není odhadem v pozůstalostním řízení, nýbrž dobrovolným odhadem podle § 267 nesp. říz. čís. 10.822.
— k účelům poplatkovým domu se starými nezvýšenými činžemi; vyšetření vedle hodnoty stavební a výnosové i prodejní hodnoty domu čís. 11.009.
— i pro něj platí §§ 289 a 357 c. ř. s. čís. 10.551.
— odkazovník není oprávněn súčastniti se soupisu a odhadu odkázané nemovitosti čís. 11.017.
— **podle § 25 stavebního řádu** pro Čechy čís. 5/1889 z. zák.: soud neurčuje odškodné, nýbrž provádí soudní odhad a sdělí stranám jeho výsledek; stižnost stran pořadem stolic; avšak i tu se rozhoduje zase jen o správnosti odhadního řízení; změnu v odhadní ceně nemůže soud v tomto řízení ani ve vyšších stolicích prováděti; vyvlastněnému jest vyhražena žaloba o vyšší odškodné; k odhadu stačí tu dva znalci, po případě i jediný znalec; v odhadním řízení nelze uplatňovati, by se přihlíželo k převodnímu poplatku, k dávce z přírůstku hodnoty a k poklesu valuty čís. 9908.

Odkaz či povolání za dědice: jde o povolání za dědice, ustanovili-li manželé ve společné závěti, jíž se povolali za universální dědice, že bude-li tu při smrti přeživšího manžela ještě nějaké jmění po srážce odkazu, má z něho třetina připadnouti příbuzným předemřelého manžela čís. 8649.
— opatření zůstavitele v poslední vůli, by pro případ, že by universální dědic zemřel neplnoletý a bezdětný, byla zřízena z části jeho jmění nadace a fond, jest svou právní povahou podmíněným odkazem; odkazovnice jest sice oprávněna domáhati se ohledně odkazu práv vytčených v § 159 nesp. pat., nepřísluší jí však práva vyplývající z § 613 obč. zák. pro poddědice čís. 11.950.
— postavení odkazovníka v pozůstalostním řízení: odkazovníci nemají práva domáhati se rozhodnutí o tom, podle kterého důvodu dědického práva má býti pozůstalost projednána; nejsou oprávněni stěžovati si do usnesení, jímž bylo stanoveno, že za podklad pozůstalostního řízení jest vzíti dědickou smlouvu čís. 8967.
— odkazovník nemá právo k rekursu do usnesení, jímž bylo schváleno projednání pozůstalosti ani do usnesení o odevzdací listině čís. 9410.
— odkazovník není oprávněn súčastniti se zřizování soupisu a odhadu odkázané nemovitosti čís. 11.017.
— usnesení nižších soudů, jimiž byla vydána odevzdací listina bez průkazu předepsaného § 159 nesp. pat., odporují zřejmě zákonu; lhostejno, zda odka-

zovník tvrdí či netvrdí, že utrpěl újmu anebo že mu újma hrozí, aniž záleží na tom, že na odkázaný dům bylo vloženo vlastnické právo pro odkazovníka; jest na pozůstalostním soudě, by se postaral o výkaz neb o prohlášení odkazovníka, že byly splněny (zajištěny) užitky z nemovitosti čís. 11.017.

— odkazovník není oprávněn k dovolacímu rekursu proti usnesení rekursního soudu, jímž bylo uloženo pozůstalostnímu soudu, by vyrozuměl dědice ze zákona k dědictví se dosud nepřihlásivší o příštím roku ku projednání pozůstalosti čís. 11.362.

— zajištění odkazu: uplatňování nároku na zajištění odkazu jest až do jeho splnění překážkou vydání odevzdací listiny; oprávnění odkazovníka k rekursu do vydání odevzdací listiny čís. 9317.

— zajištění odkazu nezletilcův již před vydáním odevzdací listiny, třebas dědici popírali platnost posledního pořízení; tím není zabráněno dědicům, by se za podmínek § 228 c. ř. s. nedomáhali zápornou určovací žalobou výroku, zda poslední pořízení jest z důvodu jimi namítaného platné čili nic čís. 9641.

— povinnosti soudu podle § 160 nesp. pat.; zajištění odkazu teprve na základě odevzdací listiny není opožděné; dědici nemohou býti nuceni, by před odevzdáním pozůstalosti zajišťovali odkaz z jiného majetku než z pozůstalostního čís. 9789.

— k zajištění podle §§ 158 a 159 nesp. pat. stačí možnost výkladu poslední vůle v ten rozum, že odkazy mají zůstati nezkráceny až do doby splatnosti čís. 11.361.

— popřením platnosti odkazu nemohou se dědici zbaviti povinnosti uložené jim v § 159 nesp. říz. čís. 11.979.

— ustanovení §§ 813 až 815 obč. zák. týkají se jen pozůstalostních věřitelů, nikoliv i odkazovníků čís. 12.483.

— uplatňování odkazu: odkazovník může uplatniti proti dědici nárok z odkazu ohledně jednotlivých věcí z pozůstalosti jen žalobou o plnění, nikoliv žalobou určovací čís. 9468.

— proti odkazovníkům nemá místa žaloba podle §§ 125, 126 nesp. říz.; přípustná jest ovšem proti nim určovací žaloba za podmínek § 228 c. ř. s.; pokud tu není právního zájmu čís. 11.282.

— tvrdí-li dědici (přihlásivší se k dědictví ze závěti), že odkaz jest vůbec neplatný, a odmítají-li jej uznati a zaplatiti, nezbývá odkazovníku, než, by své nároky uplatnil pořadem práva čís. 11.979.

— pohledávka z odkazu a z dědické dohody v pozůstalosti jest nárokem obligačním, nikoliv věcným a nečiní nepřípustnou exekuci na nemovitost, na níž jest právem zástavním zajištěna; lhostejno, že se vklad zástavního práva pro pohledávku vymáhajícího věřitele na pozůstalostní nemovitost před vkladem práva vlastnického pro dědice stal neprávem čís. 13.063.

— různé: odkaz nemanželského otce nemanželskému dítěti a nárok dítěte na výživné proti dědicům po otci čís. 11.295.

— nároky dědice, zavázal-li se odkazovník dědici, že sám zaplatí daně a dávky z pozůstalosti čís. 11.220.

Odkázání věci na jiný soud (§ 261/6 c. ř. s.) viz postup věci jinému soudu.

— — **na pořad práva** podle §§ 125, 126 nesp. pat. viz pozůstalost.

— — — podle § 25 zák. čís. 100/1931 viz nesporné řízení.

Odklad exekuce: podle § 11 vyr. ř. viz vyrovnání.

— prodejového řízení viz prodejové řízení.

— proti zemědělci (zák. čís. 74/1933) viz zemědělec.

— útraty viz útraty exekuce.

— — vymáhající věřitel, jemuž byla povolena exekuce zabavením a přikázáním k vybrání dlužníkovy pohledávky, nemůže za odkladu této exekuce nastoupiti žalobou o vydobytí zabavené pohledávky, ať již žalobou o zaplacení nebo o složení na soud; učinil-li tak přece, jest jeho žalobu pro tentokráte zamítnouti čís. 12.544.

— — o odkladu **berní exekuce,** najmě i v případě § 357 zák. čís. 76/1927 sb. z. a n. rozhoduje jen exekuční úřad, nikoliv soud čís. 10.893.

— — i když proti berní exekuci jest podána žaloba podle § 36 ex. ř. (§ 356 zákona ze dne 15. června 1927, čís. 76 sb. z. a n.), rozhoduje o odkladu exekuce jen exekuční úřad (§ 361 zák. čís. 76/1927), nikoliv soud čís. 12.672.

— **podle §§ 42 a násl. ex. ř.:** odklad exekuce k zajištění jest nepřípustný čís. 12.747.

— — pro odložení exekuce není podmínkou ani předpokladem, že exekuce byla již povolena čís. 12.968.

— — v prohlášení povinného při výkonu exekuce vyklizením, že žádá jen o odklad exekuce, až si najde náhradní byt, nelze spatřovati vzdání se opravného prostředku proti povolení exekuce čís. 10.918.

— — dražební řízení jest v běhu, i když bylo odloženo čís. 8906.

— — okolnost, že byl podle § 11 vyr. ř. odložen vnucený prodej ideelní části nemovitosti, není důvodem k odkladu exekuce (§ 42 ex. ř.) vnucenou dražbou ohledně zbývající ideelní části nemovitosti čís. 8631.

— — pokud **nelze odložiti** exekuci k vydobytí výživného manželských dětí proti otci čís. 10.389.

— — exekuci pro dlužné příspěvky okresní nemocenské pojišťovny lze odložiti čís. 9692.

— — i odevzdání vydražené nemovitosti podle § 156/2 ex. ř. může býti odloženo za podmínek § 42 ex. ř., zejména i tenkráte, podal-li povinný námitky proti nároku na vyklizení (§ 35 ex. ř.), nebo proti povolení exekuce (§ 36 ex. ř.) čís. 11.894.

— — **důvody § 42 ex. ř.:** jsou uvedeny výčetmo čís. 9121, 10.859, 12.398; — **není důvodem** žaloba určovací, jež nečelí proti exekučnímu titulu čís. 9121.

— — t. zv. mezipokladenský spor podle § 66 nem. zák. není o sobě důvodem k odkladu exekuce, leč že povinný podal z toho důvodu námitky proti exekučnímu nároku podle § 35 ex. ř. čís. 9243.

— — žádost o obnovu trestního řízení není důvodem odkladu exekuce na základě nálezu trestního soudu čís. 10.633.

— — návrh povinného podle § 42/2 j. n., jímž se domáhá, by bylo prohlášeno zmatečným soudní řízení, tvořící základ exekučního titulu, není důvodem k odkladu exekuce čís. 10.859.

— — exekuci na základě konečného usnesení (§ 459 c. ř. s.), jímž bylo žalovanému zakázáno, by nerušil stavbou žalobcovo právo služebnosti cesty, nelze odložiti k dlužníkově žalobě na vymáhajícího věřitele o zjištění, že vymáhajícímu věřiteli nepřísluší služebnost cesty čís. 10.898.

— — není důvodem odkladu exekuce podle § 42, čís. 1, 2 a 5 ex. ř., podal-li povinný u soudu, jenž vydal směnečný platební příkaz, návrh na opětné doručení směnečného platebního příkazu k vlastním rukám, poněvadž prý doručné lístky byly sfalšovány a platební příkaz se nestal pravoplatný čís. 12.398.

— — **čís. 1:** třebas se dlužník ve smíru o vyklizení spachtovaného předmětu vzdal jakéhokoliv odkladu vyklizení, může se domáhati odkladu exekuce podle § 42 čís. 1 ex. ř., podal-li žalobu o neplatnost smíru čís. 8844.

— — jest důvodem odkladu exekuce vnucenou dražbou úpadcovy nemovitosti, domáhá-li se správce úpadkové podstaty, by vnucený vklad zástavního práva na nemovitosti úpadce byl uznán bezúčinným čís. 9928.

— — okolnost, že povinný podal žádost o odklad exekuce podle § 42 čís. 1 ex. ř., neopravňovala soud vyhraditi si vyřízení návrhu na povolení exekuce vnucenou dražbou do pravoplatného rozhodnutí sporu zahájeného žalobou o bezúčinnosti exekučního titulu čís. 12.415.

— — návrh na odklad exekuce vyklizením, ježto byla podána žádost o obnovu nesporného výpovědního řízení; důvodnost žádosti o obnovu řízení nelze zkoumati v řízení o odkladu exekuce čís. 12.516.

— — **čís. 5:** pokud nelze povoliti vzhledem k žalobnímu ději, na jehož základě žádáno čís. 8982.

— — pokud lze povoliti k žalobě zadního knihovního věřitele na vymáhajícího věřitele čís. 9448.

— — nelze se zabývati otázkou, zda jest opoziční žaloba odůvodněna čís. 10.344.

— — podání žaloby označené jako opoziční, v níž se však žalobce neopírá proti vymáhanému nároku, nýbrž popírá jen, že žalovaný jest oprávněn exekuci dále vésti upadnuv do konkursu, není důvodem k odložení exekuce podle § 42 ex. ř. čís. 12.441.

— — povolený k opoziční žalobě proti některým z vym. věřitelů, působí jen proti žalovaným, nikoliv i proti ostatním vym. věřitelům čís. 10.082.

— — vzhledem k námitkám podle § 35/2 ex. ř.; rozhoduje o něm vždy soud; správní úřad může vykonávati vliv jen odepřením odkládacího účinku případnému odvolání čís. 10.123.

— — na základě opoziční žaloby lze povoliti i odklad exekuce povolené teprve po podání opoziční žaloby, jde-li o exekuci na základě téhož exekučního titulu k vydobytí téhož nároku, proti němuž byly podány námitky opoziční žalobou čís. 11.293.

— — spoluvlastník, jenž se domáhá žalobou podle § 37 ex. ř., by byla prohlášena za nepřípustnou exekuce co do jeho spoluvlastnického podílu na zabavených věcech, nemůže se domáhati odkladu exekuce co do dalších spoluvlastnických podílů na zabavených věcech čís. 11.338.

— — odkladu exekuce na základě žaloby podle § 37 ex. ř. lze se domáhati jen ohledně exekuce, proti níž směřuje žaloba podle § 37 ex. ř., nikoliv i ohledně jiné exekuce proti témuž dlužníku, třebaže v ní byly zabaveny týmž vymáhajícím věřitelem tytéž předměty čís. 13.135.

— — návrh dlužníkův, by byla zrušena exekuce vzhledem k § 6 zák. o splátkových obchodech, může býti důvodem k odkladu exekuce čís. 8901.

— — **čís. 7:** jde o usnesení povolujícího exekuci ve smyslu § 42 čís. 7 ex. ř., vyhověl-li soud návrhu vymáhajícího věřitele na povolení uhražovací exekuce prodejem svršků zabavených již k zajištění čís. 11.944.

— — ustanovení nelze použíti, bylo-li napadeno rekursem usnesení povolující uvalení vazby k vynucení vyjevovací přísahy čís. 11.961.

— — **§ 43 ex. ř.:** odkladu zajišťovací exekuce (pro budoucí výživné) není na závadu, že byl již proveden ten který exekuční úkon (zabavení nemovitosti) čís. 8854.

— — povaha vykonaného již přikázání k vybrání nebrání dočasnému odkladu účinků uvedených v § 308 ex. ř., a lze i po doručení příkazního usnesení odložiti exekuci s účinky § 43, prvý odstavec, ex. ř., ač-li vymáhající věřitel přikázanou pohledávku skutečně již nevybral a ji ke svému uspokojení nepoužil čís. 12.968.

— — **§ 44 ex. ř.: odst. 1:** z exekuce vnucenou správou nemovitosti nevyplývá pro dlužníka o sobě nebezpečí nenahraditelné nebo těžce nahraditelné škody ve smyslu § 44 ex. ř. čís. 8619.

— — dlužník, žádající za odklad podle § 42 čís. 1—8 ex. ř.; stačí, když v návrhu na odklad exekuce tvrdí, že nebezpečí tu jest, a jest na soudu, by uvážil, zda jest tomu tak; při exekuci k vydobytí výživného jest nebezpečí podle § 44/1 ex. ř. opodstatněno již nemajetností vymáhajícího věřitele čís. 9027.

— — složením jistoty vym. věřitelem není odstraněn předpoklad, že z neodložení exekuce hrozí povinnému nebezpečí nenahraditelné nebo těžko napravitelné újmy čís. 10.363.

— — v případech, kde nebezpečí jest s dalším vedením exekuce nutně spojeno, nemusí povinný v návrhu na povolení odkladu ani tvrditi, že toto nebezpečí tu jest; tak jest tomu při exekuci vnucenou dražbou nemovitosti čís. 10.881.

— — výkon vyjevovací přísahy a vazba k jejímu vynucení nemůže způsobiti dlužníku újmu ve smyslu § 44/1 ex. ř. čís. 11.961.

— — exekuci k vydobytí dlužného výživného manželky nelze odložiti k opoziční žalobě manžela a to ani proti složení jistoty; lhostejno, že exekuce jest vedena na výživné z doby minulé čís. 10.073.

— — dostávala-li osoba, jíž přísluší nárok na výživu, od povinného zatímní výživu prozatímním opatřením, není závady, by nebyl povolen (vzhledem k opoziční žalobě) odklad exekuce k vydobytí výživného přiznaného ji konečně v poněkud vyšší částce za tutéž dobu čís. 11.492.

— — při exekuci k vydobytí výživného převažuje zájem vymáhajícího věřitele zájem dlužníkův na tom, by byla exekuce odložena čís. 11.833.

— — **odst. 2:** změna usnesení, povolivšího odklad bez uložení jistoty novým usnesením ukládajícím jistotu jen k opravnému prostředku vym. věřitele; nepodal-li vym. věřitel opravný prostředek, může navrhnouti jen dodatečné uložení jistoty, ale jen pro okolnosti, nastavší teprve po povolení odkladu čís. 10.080.

— — nárok dětí na výživné nemůže býti zajištěn jistotou podle § 44/2 ex ř. čís. 10.389.

— — pokud není oprávněn návrh vymáhajícího věřitele, domáhajícího se placení výživného, by odklad exekuce byl učiněn závislým na složení jistoty dlužníkem čís. 11.492.

— — nemajetnost není důvodem, pro který by nemohla býti uložena dlužníku jistota čís. 10.363.

— — uspokojení vym. věřitele může po případě býti ohroženo a lze odklad exekuce učiniti závislým na složení jistoty, povolen-li odklad dříve ještě, než s exekucí bylo započato čís. 10.670.

— — z odkladu exekuce na dlužníkův nárok proti třetím osobám (na převod vlastnictví pokud se týče na vydání vkladní listiny) bez současného zrušení (§ 43/2 ex. ř.) provedeného a doručením usnesení již vykonaného zabavení tohoto nároku nehrozí o sobě vym. věřiteli újma čís. 11.085.

— — lze po případě povoliti odklad provedení usnesení (§ 524 c. ř. s.) rekursního soudu, jímž byl odklad exekuce učiněn závislým na složení jistoty dlužníkem čís. 11.085.

— — složení její lze uložiti i tomu, k jehož žádosti byl povolen odklad čís. 11.338.

— — uložení jistoty k zajištění uspokojení vymáhajícího věřitele při odložení exekuce na movitosti nevadí, že vymáhaná pohledávka jest knihovně zajištěna na nemovitostech dlužníka čís. 12.628.

— — důvodem ke zvýšení jistoty již uložené podle § 44, druhý odstavec, ex. ř. není, že dlužník podal v opozičním sporu dovolání proti souhlasným rozsudkům nižších soudů, zřejmě prý ze svévoli, a tím prý ohrozil vydobytí úroků, jež se postupně promlčují a kaucí jistotou nejsou kryty, jakož i k vydobytí narůstajících útrat sporu, a že hodnota nemovitostí postupem času valně klesá čís. 13.096.

— — **vyklizením ze zabraného majetku** viz pozemková reforma (náhradový zákon).

— **vyklizením (zákon ze dne 28. března 1928, čís. 45 sb. z. a n.):** povolení odkladu není na závadu, že povinný nikoliv však jeho rodina bydlí v podnájmu v jiné, vzdálené obci, kamž byl služebně přeložen čís. 8763.

— — § 1 vztahuje se i na exekuci vyklizením bezplatného bytu zaměstnanectva, a to i tehdy, byl-li naturální byt propůjčen zaměstnanci po 31. březnu 1928 čís. 8962.

— — podání návrhu na odklad nepřekáží tomu, by nebyla povolena exekuce čís. 10.165.
— — ze všeobecných důvodů, i když exekuce byla povolena na základě výpovědi, k níž soud svolil proto, že pronajaté stavení musí býti z nařízení stavebního úřadu zbořeno; odklad však nelze povoliti, je-li chatrnou stavbou ohrožena bezpečnost lidí čís. 10.344.
— — pokud hrozí z něho vymáhajícímu věřiteli újma čís. 10.363.
— — příslušným rozhodnouti o nároku na náhradu škody způsobené obci v Čechách nedostatečným uložením vyklizených věcí jest úřad správní, o výši této náhrady řádný soud. Dodatek II. k ročníku 1931.
— — čtvrtletní lhůtu, na níž jej lze povoliti, jest zásadně čítati ode dne, kdy nastala potřeba odkladu, tedy ode dne podání návrhu na vyklizení čís. 10.425.
— — předpis § 3 čís. 6 zák. čís. 45/1928 vztahuje se na všechny v § 1 uvedené uživatele místností, najmě i na domovníky čís. 10.438.
— — pro přerušení lhůty třetího odstavce § 575 c. ř. s. jest lhostejno, zda návrh na odklad exekuce byl podán před uplynutím této lhůty, nebyl-li odklad povolen čís. 10.808.
— — přípustnost pořadu práva pro náhradní nárok proti starostovi obce, ježto svémocně zničil věci, jež mu byly dány do uschování jako starostovi obce při nuceném vyklizení čís. 11.258.
— — nelze povoliti, měl-li povinný možnost najmouti byt odpovídající jeho potřebě, t. j. takový, který se srovnával s jeho nezbytnou potřebou, vyvolanou tím, že musí dosavadní místnosti vykliditi, nebo neosvědčil-li takovou nemožnost; lhostejno, zda povinný osvědčil nedostatek náhradního bytu podle § 3 zák. čís. 11.708.
— — odklad exekuce vyklizením, povolené na základě smíru, v němž se povinný nevzdal ochrany zákona čís. 45/1928 sb. z. a n. a jenž neobsahuje žádný výpovědní důvod, není přípustný podle § 3 čís. 2 zák. čís. 45/1928 sb. z. a n. a zák. čís. 210/1931; okolnost, že se vypovídaný ve smíru zavázal vykliditi byt bezvýminečně proto, že spolužití vypovídaného a odpůrce jest nemožné, nenahražuje výpověď ve smyslu § 3 čís. 2 zák. čís. 11.722.

Odkládací výminka viz podmínka.

Odkladný účinek rekursu: podle § 50 (2) zák. čís. 100/1931 sb. z. a n.; má jej v zásadě i mimořádný dovolací rekurs čís. 11.661.
— jinak viz stížnost.

Odložení roku viz rok.

Odložený rekurs viz stížnost (v řízení sporném).

Odměna advokátu viz advokát, útraty.
— **mimořádná** viz zaměstnanec státní.
— **podnikatelů poštovních jízd:** jsou zcela vyloučeny z exekuce čís. 11.305.
— **správce konkursní podstaty, správce vyrovnacího** viz úpadek, vyrovnání.
— **sprostředkovatele** viz smlouva sprostředkovatelská.
— **zaměstnance** viz obchodní pomocník, smlouva služební.
— **za dílo** viz smlouva o dílo.
— **za mše** viz pozůstalost.
— **za práci přes čas** viz doba pracovní osmihodinná.

Odmítnutí advokáta: ježto byl navržen ve sporu za svědka a že zastupoval mimosoudně postupitele strany čís. 10.382.
— **dovolání, stížnosti** viz dovolání, stížnost.
— **soudce:** ve sporu; platí tu § 528 c. ř. s. čís. 11.818.
— — člena odvolacího soudu: do usnesení odvolacího soudu o něm jest přípustným rekurs čís. 10.039.
— — okresního soudu podle § 23 j. n.; vydáno-li rozhodnutí o něm krajským soudem jako soudem prvé stolice, rozhoduje ve druhé stolici vrchní soud čís. 10.494.

— — přátelský poměr soudce k osobám blízkým straně nestačí čís. 11.039.
— — nestačí, že soudce jest veden za svědka v rozepři čís. 11.039.
— — nelze se domáhati delegace jiného soudu z důvodu vhodnosti (§ 31 j. n.) pro zaujatost dovolaného soudu, najmě bylo-li odmítnutí soudu z důvodu zaujatosti pravoplatně zamítnuto čís. 11.152.
— — proti souhlasným usnesením, jimiž byl návrh zamítnut, jest dovolací rekurs nepřípustný čís. 11.240.
— **znalce** viz znalec.

Odnárodňování dítěte: rozhodnutím nejvyššího správního soudu, že násilné odnárodňování dítěte povinného školou, zakázané v § 134 ústavní listiny, není v tom, že ve Slezsku svěřuje otec dítě do výchovy školy s vyučovací řečí neodpovídající jeho národnosti, jest pravoplatně rozřešeno, že otec jednající takto neporušil veřejnoprávní nárok dítěte na výchovu; pro otázku, zda otec porušil soukromoprávní povinnost k výchově dítěte a zda zneužil moci otcovské, dav dítě povinné školou zapsati do obecné školy s vyučovacím jazykem neodpovídajícím jeho národnosti, jest rozhodujícím jen zájem dítěte čís. 13.012.

Odnosný dluh viz dluh odnosný.

Odpočivné požitky obecních zaměstnanců viz zaměstnanec obecní.

Odpor podle § 212 c. ř. s. viz protokol soudní.
— **podle §§ 35, 36, 37 ex. ř.** viz žaloba podle §§ 35, 36, 37 ex. ř.
— **podle §§ 83 ex. ř.** viz exekuce.
— **podle §§ 184, 213 ex. ř.** viz dražba vnucená nemovitosti.
— **proti směnečnému platebnímu rozkazu** viz směnka.
— **proti vojenskému náhradnímu nálezu** viz nález náhradní.
— **při zbavení svéprávnosti** viz tamže.
— **se spisy** viz dovolání.

Odporující si dědické přihlášky viz pozůstalost.

Odpověď dovolací: útraty viz tamže.
— — jinak viz dovolání.
— **rekursní:** zák. čís. 100/1931 sb. z. a n. ji nezná čís. 11.804.
— **žalobní:** zmeškání její viz rozsudek pro zmeškání.
— — lhůtu k jejímu podání nelze stanoviti při prvním roku, učinil-li žalobce k námitce nepříslušnosti návrh na postoupení věci jinému soudu; v tom, že soud, jemuž byla věc postoupena, určil žalovanému lhůtu k podání žalobní odpovědi usnesením bez roku, nelze spatřovati ani zmatek ani vadu řízení čís. 9996.

Odpovědnostní pojištění viz pojištění proti povinnému ručení.

Odpůrce ohrožené strany viz prozatímní opatření.

Odpůrčí nárok: v konkursu viz úpadek.

odpůrčí řád z roku 1914:

— tím, že Státní pozemkový úřad udělil svolení ke zcizení přiděleného pozemku, nestala se smlouva nedotknutelnou s hlediska odpůrčího řádu čís. 8666.
— jest příslušným obecný soud, nikoliv senát, třebas právní jednání, jemuž se odporuje, jest obchodem čís. 9208.
— ustanovení § 232/2 ex. ř. nelze použíti na rozsudky o odpůrčích žalobách čís. 12.782; — srov. též čís. 9230.
— pachtýř nemá právo brániti exekuci vedené věřitelem propachtovatelovým na oddělené plody, byla-li pachtovní smlouva odporovatelná a proti věřiteli propachtovatele bezúčinná čís. 12.963.
— **§ 1:** lze odporovati i postupu hypotekární pohledávky čís. 12.050.

— odporovatelné jednání nelze spatřovati v tom, že dlužník sjednal pojistku ve prospěch třetí osoby, aniž v tom, že opomenul změniti pojistku; odporovatelným mohlo býti jen placení premií čís. 9057.

— nesplozené (nepočaté) děti nejsou vůbec způsobilé k právům a nemohou tudíž ani opatrovníkem uzavříti jednání odporovatelné; lhostejno, že nemovitost, o niž šlo v odporovatelné smlouvě, byla jim knihovně připsána čís. 10.206.

— **§ 2:** otázka, zda byl **věřitel zkrácen,** jest otázkou právní; vyšetření **zkracovacího úmyslu** dlužníka jest otázkou skutkového zjištění čís. 10.691, 10.865; — otázka, zda **druhé straně byl znám** úmysl dlužníka, zkrátiti věřitele, jest skutkovým zjištěním čís. 10.865.

— pokud je tu zkrácení; stačí, zvýší-li bezúčinnost kupu možnost sáhnouti za účelem vedení exekuce na takové majetkové části, jež odporovatelným jednáním již vyšly z dlužníkova majetku, a přivodí-li pro odporujícího věřitele příznivější situaci, než byla před odporováním čís. 10.691.

— lhostejno, zda zmenšení vyhlídky na uspokojení bylo tu již předem, když došlo k odporovatelnému jednání, či zda nastalo teprve pozdějším jednáním dlužníka čís. 10.691.

— zkrácení je tu i tehdy, byl-li znemožněn neb stížen zásah na dlužníkovo jmění; nevyhledává se, by věřitel vyčerpal všechny možné exekuční prostředky, najmě i prostředek vyjevovací přísahy čís. 10.691.

— požadavek poškození věřitele je tu jen, je-li odporování způsobilé přivoditi buď úplné neb i jen částečné uspokojení odporujícího věřitele, anebo je aspoň ulehčiti neb uspíšiti; netřeba však v případě § 2 čís. 1 odp. ř., by bylo jako takové zvlášť uvedeno; je-li popřeno, není na věřiteli, by je dokazoval, nýbrž jest na odpůrci, by tvrdil a dokázal, že provedení odporu neposkytuje prospěch pro věřitele čís. 10.865.

— zkrácení odporujícího věřitele jest tu jen tehdy, lze-li očekávati, že odporování přivodí buď úplné nebo částečné uspokojení odporujícího věřitele, zvýší-li bezúčinnost právního jednání, jemuž je odporováno, možnost úspěšné exekuce, při čemž jest hleděti nikoli k době, kdy došlo k odporovatelnému jednání, nýbrž k době, kdy byl vznesen odpor čís. 12.148, 12.157.

— odprodej movitých věcí dlužníkových není odporovatelný, má-li dlužník kromě toho nemovitý majetek, který může stačiti k uspokojení věřitele čís. 12.148.

— účastník odporovatelného jednání dlužníka nemusí důkaz, že o případném zkracovacím úmyslu dlužníka věděl nebo věděti musil, nabízeti i tehdy, zjistil-li soud z důkazů vedených odporujícím věřitelem, že byl (účastník) při právním jednání, jemuž odporováno, bezelstným, a že přes náležitou opatrnost o úmyslu dlužníka odporujícího věřitele věděti nemusel čís. 12.148.

— **§ 2 čís. 2:** úmysl zkrátiti věřitele nemusí býti jediným, výhradním účelem dlužníkova jednání; jest na věřiteli, by prokázal skutečnosti, z nichž lze usuzovati, že spolusmluvník musel znáti zkracovací úmysl dlužníkův; zda spolusmluvník znal úmysl dlužníkův zkrátiti věřitele, jest otázkou skutkovou, zda jej znáti musel, otázkou právní čís. 9813.

— kdy jde o odporovatelné jednání, měl-li příjemce plnění za dlužníkem pohledávku čís. 9813.

— předpoklady odporovatelnosti kupu podle **§ 2 čís. 3 odp. ř.,** jež uplatnil žalovaný vymáhající věřitel námitkou proti žalobě podle § 37 ex. ř. čís. 8615.

— věřiteli nepřísluší sice důkaz subjektivních podmínek, ovšem ale důkaz objektivních podmínek odporovatelnosti najmě, že šlo o právní jednání, jímž byl dlužníkův věřitel zkrácen čís. 9781.

— i odchylný způsob úhrady nebo zajištění, kterého se od dlužníka dostane jeho blízkým příbuzným čís. 9781.

— jest na žalovaném, by dokázal, že dlužník neměl fraudulosního úmyslu, nebo, měl-li jej, že mu tento úmysl nebyl znám, aniž při náležité opatrnosti znám býti musel čís. 9986.

— **§ 2 čís. 4:** »mrháním jmění« jest, zcizuje-li dlužník lehkomyslně kusy svého majetku pod cenou; podmínky jest dokázati odporujícímu věřiteli, třebas byl spolusmluvníkem blízký příbuzný čís. 9986.

— **§ 3:** pro otázku, zda jde o věnování přiměřené výše (čís. 1), jest zejména rozhodnou okolnost, v jakých majetkových a výdělkových poměrech žije dlužník čís. 11.219.

— plnění otcovy zákonné povinnosti dáti synovi přiměřenou výbavu, není bezplatným věnováním, jemuž lze odporovati podle § 3 čís. 1 odpůrčího řádu z roku 1914 čís. 13.030.

— **§ 7:** zkrácení věřitele i v případě podle § 2 čís. 3 odp. ř., i v případě § 7 odp. ř.; otázka právní; rozhodnou doba, kdy se odporuje; průvodní břemeno stihá po té stránce, pokud jde o případ § 2 čís. 3 odp. ř., žalobce a, pokud jde o případ § 7 odp. ř., žalovaného čís. 12.157.

— **§ 8:** k odporu podle § 8 odp. ř. není oprávněn věřitel, jemuž přísluší vykonatelný nárok na určité jednání nebo opomenutí dlužníkovo čís. 8725.

— nevadí, že pohledávka věřitelova vznikla po provedení právního jednání, jemuž se odporuje čís. 9988.

— pokud jest míti za to, že by vedení exekuce na dlužníkovo jmění nevedlo k úplnému uspokojení věřitele čís. 12.157.

— **§ 8 odst. 2:** odpůrčí nárok podle odpůrčího řádu jen pořadem práva bez rozdílu, zda je žalobcem soukromník či stát a zda žalobcova pohledávka je pohledávkou soukromoprávní, či veřejnoprávní čís. 9619.

— náležitosti uplatňování odpůrčího nároku námitkou čís. 9310.

— **§ 10:** k odporu proti dlužníku stačí, spadá-li nástupcovo nabytí aspoň pod jednu ze skutkových podstat § 11 (2) čís. 1—3 odp. ř. čís. 10.075.

— odpůrčí nárok nemůže směřovati proti dlužníku odporovatele čís. 9230; — srov. však 9445.

— **§ 12:** žalobní žádání, že žalobce jest oprávněn vésti pro svou vykonatelnou pohledávku exekuci na věc nabytou odporovatelným jednáním, vyhovuje předpisu § 12 odp. ř. čís. 10.075.

— žaloba jest žalobou o plnění čís. 9230, 10.294; — nepřípustno domáhati se jen bezúčinnosti právního jednání; prohlášení bezúčinnosti jest jen rázu předurčujícího a nemusí do žalobní žádosti býti pojato; žalobní prosba, by bylo proti žalobci prohlášeno za bezúčinné zřízení zástavního práva pro žalovaného, není předurčující pro žalobní prosbu téže odpůrčí žaloby, by byl žalovaný uznán povinným trpěti, by žalobce vedl exekuci na hypotekární pohledávku čís. 10.294.

— **§ 13:** odporovatelné jednání jest proti zkrácenému věřiteli neúčinné, nikoli však neplatné; neúčinné potud, by bylo odčiněno zkrácení věřitelovo čís. 12.050.

— odporovatelnost právního jednání o sobě neopravňuje k zadržení věcí, jež byly předmětem odporovatelného jednání čís. 12.121.

— pokud jest škodou výše náhradního nároku podle § 222/4 ex. ř. čís. 9781.

— postoupil-li dlužník pohledávku za A-em B-ovi tím způsobem, že si v dorozumění s B-em vyhradil, že pohledávka bude pro B-a zajištěna na nemovitosti A-ově na základě dlužního úpisu, vydaného A-em pro B-a, neodporuje § 13 žalobní žádání, by B. byl uznán povinným trpěti, by žalobce vedl pro svou pohledávku exekuci na hypotekární pohledávku čís. 10.294.

— věřitel může požadovati pro sebe jen to, co bylo odporovatelným jednáním zcizeno z dlužníkova jmění, a to jen potud, pokud jest toho třeba k jeho uspokojení, a, není-li to možné, má mu odpůrce dáti náhradu, nemůže se však domáhati na odpůrci, by mu platil, k čemu byl dlužník povinen čís. 10.842.

— není závady, by se nebylo domáháno, že jest žalovaný povinen připustiti, by žalobce vedl k vydobytí své pohledávky exekuci na část pozůstalosti, jíž se týkal odpůrčí nárok čís. 11.219.

— v žalobním žádání odpůrčí žaloby musí býti přesně co do jistiny, úroků a útrat udána věřitelova ohrožená pohledávka; opomenul-li tak žalobce učiniti, není soud oprávněn žalobní žádání v tomto směru doplniti čís. 12.032.
— účel odporu proti přikázání pohledávky z nejvyššího podání čís. 9230.
— odporováno-li postupu námitkou proti žalobě o zaplacení postoupené pohledávky, nevyžaduje se, by odporovatelova pohledávka byla vykonatelná, aniž by byla aspoň rozsudkem zjištěna; je-li postup proti dlužníku neúčinný, může proti žalobní pohledávce namítati započtením své pohledávky za postupitelem čís. 12.050.
— nelze se domáhati bezúčinnosti postupní smlouvy mezi osobami, z nichž žádná není odporovatelným dlužníkem čís. 12.157.

Odpuštění viz rozluka manželství.

Odročení roku viz rok.

Odsouzení neodůvodněné (zák. čís. 109/1918 ř. zák.) viz odškodnění.

Odstraňovací žaloba viz soutěž nekalá.

Odstup od smlouvy: pojišťovací viz pojištění smluvní.
— jinak viz smlouva.

Odstupné za byt (obchod) viz ochrana nájemců.

Odstupní smlouva viz smlouva odstupní.

Odškodnění podle § 872 obč. zák. viz omyl.
— **podle § 1121 obč. zák.** viz smlouva nájemní a pachtovní.
— **podle § 1265 obč. zák.:** pokud soud rozhodující o něm, jest vázán výrokem soudu o neplatnosti manželství v otázce viny; zjištěno-li, že manžel jednal obmyslně, obešed zákony vlasti, by docílil uzavření neplatného manželství; výměra odškodnění; jest přihlížeti i k majetkovým prospěchům nevinného manžela, jež získal za manželství, byť i nyní užitku toho tu již nebylo; obdržel-li nevinný manžel od druhého manžela jmění a zbavil se ho později darováním jich dítěti čís. 11.613.
— — o uspořádání majetkových poměrů manželů pro případ prohlášení manželství za neplatné neplatí § 1265 obč. zák. čís. 12.522.
— **podle § 1266 obč. zák.** viz výživné rozloučené manželky.
— **podle § 408 c. ř. s.:** návrh, by byl odpůrce odsouzen k zaplacení odškodného, lze učiniti jen u procesního soudu, dokud není jednání ukončeno; napotom lze nárok ten uplatňovati jen zvláštní žalobou čís. 11.600.
— **při vyvlastnění** viz vyvlastnění.
— **za nespravedlivé odsouzení** (zák. čís. 109/1918 ř. zák.): nárok nesmí přesahovati meze nároku, jehož se strana domáhala v řízení správním čís. 9646.
— — na nárok na náhradu škody podle zákona ze dne 21. března 1918, čís. 109 ř. zák. není přípustné započtení jiné pohledávky mimo pohledávku ze zákonného výživného čís. 12.727.
— **za vyšetřovací vazbu** (zák. čís. 318/1918 ř. zák.; § 587 uh. tr. ř.): přiznal-li podle § 587 uh. tr. ř. nejvyšší soud nárok na odškodné za bezprávně utrpěnou vyšetřovací vazbu a ministr spravedlnosti stanovil výši odškodného, nepřichází v úvahu předpis § 105 úst. listiny; nárok na odškodné za bezprávně utrpěnou vyšetřovací vazbu jest nárokem veřejnoprávním čís. 8652.
— — zákona o náhradě za utrpěnou vyšetřovací vazbu nelze použíti obdobně na jiné případy čís. 9465.
— — žalobu podle § 4 zák. náleží projednávati senátu sborového soudu, nikoliv samosoudci; nejde o takovou žalobu, nýbrž o prostou žalobu o náhradu škody, neopírá-li se žaloba o pravoplatné usnesení trestního soudu, jímž by bylo uznáno na povinnost státu k náhradě škody čís. 10.877.
— — ten, kdo byl poškozen vyšetřovací vazbou, nemůže se obraceti na civilní soud žalobou o rozhodnutí o důvodu nároku vůbec a o výši pak, není-li tu předpokladu § 4 zák. čís. 11.748.
— **podle zák. čís. 317/1918 ř. zák.** viz stát.

— **podle § 16 (4) zák o nek. sout.** viz soutěž nekalá.
— **podle § 75 náhr. zák.** a paritní komise čís. 10.537.
— — jinak viz pozemková reforma (náhradový zákon).
— **za nevyužití objednané lodní prostory** viz zasilatel.

Odškodňovací dlužní úpisy (zák. čís. 216/1924 sb. z. a n.) viz válečná půjčka.

Odštěpný závod viz filiálka.

Odtok srážkové vody viz voda.

Odúčtovací úřad viz soupis pohledávek.

Odúmrť: dokud není právoplatně vyslovena, není stát oprávněn, napadati opatření pozůstalostního soudu o dědické přihlášce aniž usnesení o vydání odevzdací listiny čís. 9612.

Oduznání manželského původu viz dítě.

Odvážná smlouva kupní co do úrody či pacht? čís. 9926.
— jinak viz smlouva odvážná.

Odvolání: rekurs na dovolací soud viz stížnost dovolací.
— v nepatrných věcech viz nepatrné věci.
— řízení ve pracovních sporech viz pracovní soudy.
— stížnost podle § 519 c. ř. s. viz stížnost na dovolací soud.
— vzdání se ho viz tamže.
— zmatečnosti viz tamže.
— přezkoumání rozsudku pro zmeškání čís. 9062.
— pro obsah a rozsah odvolání není zpravidla rozhodným rozsudek prohlášený, nýbrž písemně vyhotovený čís. 9872.
— předmětem jeho může býti jen výrok soudu, nikoliv právní názor důvodů; jen strana, jíž byla způsobena výrokem soudu právní újma, si může do něho stěžovati čís. 9979.
— žalobce není oprávněn odvolati se proti odůvodnění rozsudečného výroku, jímž bylo žalobě vyhověno čís. 12.508.
— z rozsudku, jímž byla žaloba zamítnuta, nemůže se odvolati žalovaný, třebaže podle důvodů napadeného rozsudku byla žaloba zamítnuta z důvodu, jímž se míní žalovaný býti dotčen čís. 13.082.
— **lhůta odvolací:** počátek a běh viz lhůta.
— odvolací soud jest oprávněn odmítnouti opozděné dovolání, třebas opomenul to učiniti prvý soud čís. 8707.
— uznal-li odvolací soud odvolání za podané včas a vyřídil je věcně, jest jeho názor závazným při řešení otázky, zda nelze povoliti exekuci na základě rozsudku prvého soudu, ježto nenabyl dosud právní moci čís. 8645.
— změnila-li se opravou podstatná část rozsudkového nálezu, počíná teprve dnem, kdy byl doručen výrok soudu o opravě; k obsahu nového odvolání lze hleděti jen, pokud byl právě vyvolán opravou rozsudkového výroku čís. 9872.
— **nepřípustnost:** nejen opožděně podaná, nýbrž i nepřípustná dovolání mají býti soudem prvé stolice odmítnuta; neučiní-li tak procesní soud, není vyloučeno, by tak neučinil odvolací soud čís. 12.917.
— **upuštění od něho:** může se státi jen výslovně, nikoliv konkludentním činem čís. 9574.
— **náležitosti odvolacího spisu:** podpis advokáta viz tamže.
— bylo-li odvolání z rozsudku sborového soudu (ve sporu advokátském) podáno do soudního protokolu, ač tu nebylo podmínek § 465/2 c. ř. s., nelze podle § 84 c. ř. s. zjednati nápravu tím, že se nařídí, by advokát, zřízený po odvolací lhůtě, odvolání protokolárně podepsal čís. 10.135.
— **návrhy a důvody odvolací:** jest je stručně a přesně označiti a vyložiti okolnosti, je opodstatňující; není-li tomu tak, jest odvolání odmítnouti čís. 9810.
— návrh jest posuzovati podle obsahu celého odvolání čís. 10.332.
— odvolacímu soudu lze přihlédnouti k vadě podle § 496 čís. 3 c. ř. s. jen k návrhu stran čís. 11.537.

— byla-li v odvolání vytýkána kusost nebo vadnost řízení před prvním soudem, má odvolací soud přezkoumati, zda první soud vyhověl své povinnosti podle § 182 c. ř. s. čís. 11.537.

— **nový přednes:** vzdání se části žalobního nároku není v odvolacím řízení zapovězeno čís. 10.531.

— i v řízení odvolacím omezení žaloby a žádání jiného předmětu, nezmění-li se žalobní důvod čís. 9649.

— nový skutkový přednes a nové důkazy viz novoty.

— **obsazení soudu:** o odvolání do rozsudku pro zmeškání, vyneseného soudcem řídícím prvý rok, rozhoduje tříčlenný senát, a to i v řízení o žalobě podle zákona o nekalé soutěži čís. 9031.

— zmatek podle § 477 čís. 2 c. ř. s., rozhodl-li odvolací soud v pětičlenném senátě o odvolání z rozsudku vydaného samosoudcem při krajském soudě čís. 10.059.

— **vyhledávání podle § 473 c. ř. s.** procesním soudem než ještě předloží odvolání; použití úřední zprávy procesního soudu jako průvodního prostředku čís. 9839.

— **neveřejné zasedání:** předpis § 475/2 c. ř. s. předpokládá, by ze spisů prvé stolice bylo zřejmo, který soud prvé stolice jest k rozhodnutí příslušný čís. 10.728.

— předpis § 471 čís. 4 c. ř. s. neplatí jen pro případ, že jde jen o řešení otázky, zda se strana nedostavila k roku a tím ho zmeškala, nýbrž platí i v tom směru, zda tu jest kterákoliv jiná z podmínek stanovených pro rozsudek pro zmeškání čís. 9866; — rozhodnutí v neveřejném sezení, nepoužil-li odvolací soud odchylných vyjádření stran, nýbrž úřední zprávy procesního soudu čís. 9545.

— **ústní líčení:** zřekl-li se žalobce v odvolacím spise výslovně ústního odvolacího líčení; pokud jest míti za to, že i žalovaní se ho zřekli mlčky čís. 9595.

— vzdají-li se strany ústního odvolacího líčení, nepadají tím uplatněné odvolací důvody až na otázku právního posouzení věci; byl-li uplatněn odvolací důvod nesprávného ocenění důkazů a uzná-li odvolací soud, že jest nutné, by se odchýlil od skutkových zjištění soudu prvé stolice neb aby sám je doplnil provedením dalších důkazů, jest na něm, by nařídil ústní odvolací jednání čís. 10.920.

— **důkazy a skutková zjištění:** pokud netřeba odvol. soudu dalšího šetření o odepření podpisu protokolu čís. 9474.

— použití úřední zprávy (§ 473 c. ř. s.) jako průvodního prostředku čís. 9839.

— odvolací soud, maje pochybnosti o správnosti zjištění prvého soudu, musí provésti přezkoumání tohoto zjištění zpravidla na rovnocenném podkladě, z něhož usuzoval soud prvé stolice čís. 11.357.

— odvolací soud může se **odchýliti od skutkových zjištění** prvního soudu, jež tento učinil na základě výpovědí svědků přímo vyslechnutých, zase jen na základě vlastního přímého výslechu čís. 10.667.

— zabýval-li se určitou otázkou teprve odvolací soud, byl oprávněn zjednati si skutkový základ pro své rozhodnutí, aniž by se ocitl v rozporu se zjištěními prvého soudu čís. 9394.

— odvolací soud jest oprávněn použíti nejen zjištění rozsudku prvého soudu, nýbrž i těch výsledků dokazování, jichž prvý soudce v rozsudku nezužitkoval, pak-li jen tomu nebránily odvolací důvody čís. 9189.

— nejde o vadu řízení podle § 503 čís. 2 c. ř. s., byl-li svědek vyslechnut v prvé stolici dožádaným soudcem, odvolací soud pak při prvém ústním jednání vyslechl svědka přímo, a pak, odročiv jednání, při novém ústním jednání, jež se konalo před změněným senátem, přečetl svědkovu výpověď z prvého ústního jednání; odvolací soud nebyl však oprávněn na základě nepřímého důkazu, provedeného přečtením výpovědi svědka, zvrátiti skutkové zjištění prvého soudu, učiněné na základě přímého výslechu jiných svědků čís. 12.167.

— zhodnotiti odchylně výpovědi svědků, kteří byli vyslechnuti přímo soudem prvé stolice, a odchýliti se od skutkových zjištění tohoto soudu, jest odvolací soud oprávněn jen na základě přímého výslechu oněch svědků; odvolací soud jest však oprávněn doplniti skutkové zjištění na základě výpovědí svědků, jichž hodnověrnost nebyla v odvolání výslovně napadena, a to na základě pouhého přečtení jich výpovědí, třebas byli v prvé stolici vyslechnuti přímo procesním soudem čís. 12.176.

— třebas odvolací soud uznal ve smyslu § 488 c. ř. s. na **doplnění průvodního řízení** opakováním důkazů, nelze přihlédnouti ke skutečnostem, nastavším po vynesení rozsudku prvého soudu čís. 8936.

— předpokladem opakování důkazů není výslovný návrh odvolatelův; stačí, bylo-li odvoláním napadeno zhodnocení důkazů čís. 10.134.

— odvolací soud není oprávněn připustiti z důvodu neúplnosti řízení teprve v odvolacím řízení nový skutkový a průvodní přednes a rozhodovati pak na tomto podkladě; učinil-li tak přece, jde o dovolací důvod § 503 čís. 3 c. ř. s. čís. 11.027.

— opakování a doplnění důkazů (kromě doplnění důkazu ohledáním) může se státi jen soudem odvolacím, a to i, kdyby šlo o případy, jež by jinak spadaly pod ustanovení § 276 čís. 1 c. ř. s., leč že by se opakování nebo doplnění důkazů přímo před odvolacím soudem nedalo provésti pro překážky faktické nebo právní; nepostupoval-li odvolací soud tak, jde o vadu řízení (§ 503 čís. 2), při čemž nezáleží na tom, zda strana vadný postup vytýkala po rozumu § 196 c. ř. s. čili nic čís. 11.728.

— nebyly-li ve sporu o uznání nemanželského otcovství tvrzeny okolnosti, jež by opodstatňovaly potřebu **znaleckého důkazu** zkouškou krve, neměl odvolací soud podkladu, by nařídil důkaz ten z úřadu čís. 9974.

— nařídil-li dodatečný výslech znalce, mohl se odvolací soud odchýliti od zjištění prvého soudu, když sám znalce vyslechl; neučiniv tak (ježto nebyla složena záloha), nemohl prohlásiti za pochybné, co první soud prohlásil za nepochybné; to platí tím spíše i v řízení ovládaném zásadou vyšetřovací čís. 11.731.

— nelze pominouti informativní výslech stran **v řízení rozlukovém** čís. 9676.

— oprávnění opravných stolic v rozlukovém řízení hodnotiti volně důkazy provedené v první stolici čís. 11.348.

— **rozhodnutí:** neoznačil-li odvolací soud v hlavě rozsudku napadený rozsudek prvé stolice, nejde o žádný z dovolacích důvodů § 503 c. ř. s., ani o zmatečnost, k níž by bylo přihlížeti z úřadu čís. 10.926.

— překročení návrhu: návrh na zrušení pro zmatečnost nestačí ke zrušení i pro vadnost řízení ve věci čís. 9587.

— odvolací návrh na změnu rozsudku zahrnuje v sobě též návrh na zrušení rozsudku, uznal-li odvolací soud opodstatněným odvolací důvod nesprávného právního posouzení, avšak dosavadní výsledky řízení nedostačují k rozhodnutí sporu čís. 9684, 10.251.

— **zrušovací usnesení:** nejen soud prvé stolice, nýbrž i odvolací soud jest vázán názorem svého zrušovacího usnesení; pokud nelze napadati rozsudek odvolacího soudu, ježto se odchýlil od právního názoru vysloveného ve svém zrušovacím usnesení čís. 11.377.

— účel výhrady právní moci podle § 519 čís. 3 c. ř. s. čís. 8640.

— **§ 496 c. ř. s.:** vyloučení nové námitky a nového přednesu v případě zrušení rozsudku podle § 496 (1) čís. 3 c. ř. s. čís. 9499.

— novoty jsou v jednání po vrácení rozepře přípustné jen v rámci důvodů, z nichž byla rozepře vrácena; to platí i pro zrušení podle čís. 2., i pro zrušení podle čís. 3. čís. 9577.

— i doplnění žaloby jest v doplňovacím řízení nepřípustnou novotou čís. 9705.

— časové obmezení pojistného nároku, jenž byl pojišťovnou odepřen, musí býti za sporu zvlášť uplatněno; zrušen-li rozsudek nižší stolice opravnou stolicí proto, že řízení zůstalo kusým, nelze v dalším projednávání rozepře onu obranu dodatečně již uplatniti čís. 10.823.

— třetího odstavce nelze použíti, nejednal-li prvý soud vůbec o předmětu, o němž má rozhodovati odvolací soud a o němž žádná ze stran ani neučinila návrh čís. 11.245.
— zásada druhého odstavce § 496 c. ř. s., podle níž se nelze v novém řízení zabývati novými obranami, které dříve nebyly uplatněny, neplatí absolutně a nevztahuje se zejména na obrany, pro něž skutkové předpoklady vznikly teprve po zrušovacím usnesení odvolacího soudu a jež v přecházejícím řízení v prvé stolici nebyly ještě ani skutkově opodstatněny čís. 12.478.

Odvolání daru viz dar.
— **soudního smíru** viz smír soudní.
— **zboží** viz obchodní spojení.

Odvozená firma viz firma.

Oferta viz nabídka.

Oficiant kancelářský viz zaměstnanec státní.

Ofotografování poslední vůle: byl-li návrh, by bylo povoleno ofotografování poslední vůle, vyřízen presidiálně jako věc justiční správy, lze zamítnutí návrhu napadati jen dozorčí stížností; navrhovateli není však bráněno, by se, kdyby dozorčí stížnost neměla úspěchu, nedomáhal toho, by bylo rozhodnuto o jeho návrhu usnesením pozůstalostního soudu, proti němuž by mu pak příslušely opravné prostředky podle zákona čís. 100/1931 sb. z. a n. čís. 13.051.

Ohlašovací lhůta viz umoření.
— **povinnost** viz pojištění pensijní.

Ohospodařování rolnického nedílu viz pozemková reforma (přídělový zákon).

Ohražení (§ 858 obč. zák.): nárok jest uplatňovati pořadem práva čís. 8613.
— pokud nevznikl sousedu proti kupiteli nárok na udržování zdi; vlastník pozemku není povinen, by udržoval stavení na svém pozemku v takovém stavu, by mohl soused o ně opírati své budovy čís. 8848.
— ustanovení druhé věty § 858 obč. zák. nevztahuje se na případ prvé věty téhož §; ustanovení prvé věty nevztahuje se na případ, hrozí-li sousedu škoda tím, že se země jeho zahrady následkem zřícení zdi sesuje do sousedního, níže položeného pozemku čís. 8848.
— zřízení můstku přes příkop na náves čís. 8687.
— výlučný držitel oplocení, třebas bylo po levé straně od hlavního vchodu do jeho stavení, jest povinen udržovati je v dobrém stavu, je-li obava, že z otvorů vzejde sousedovi škoda čís. 9512.

Ohrožení viz prozatímní opatření.

Ochrana: proti zlodějům postavením samostřílu; ručení toho, který jej postavil, byl-li jím zasažen zloděj čís. 11.388.
— **dětí** v cizí péči a dětí nemanželských (vl. nař. čís. 29/1930 sb. z. a n.): příslušným rozhodovati o dovolacím rekursu v případě § 2 vl. nař. jest nejvyšší soud čís. 10.560.
— — byl-li dozor na dítě v cizí péči přenesen na Okresní péči o mládež, neměl okresní (poručenský) soud důvodu, by schvaloval usnesení jejího představenstva; nebyl-li dozor přenesen na Okresní péči, měl se okresní soud omeziti po náležitém vyšetření věci na rozhodnutí, zda má dítě býti odebráno tomu, komu bylo svěřeno čís. 10.560.
— — předpis § 6 (3) nař. předpokládá, že jde o cizí dítě, nikoliv o děti svěřené péči vlastních jich rodičů čís. 11.438.
— **domácího trhu práce** (zák. čís. 39/1928 sb. z. a n.): souhlasný názor nižších soudů, že jest vykázati svolení podle § 5 zák., třebaže prokurista bydlí stále v cizozemsku; není v zřejmém rozporu se zákonem čís. 10.916.
— — je-li prokurista cizozemcem, musí vykázati svolení podle § 5 zák. čís. 11.289.
— — pokud jednatele společnosti nelze pokládati za zaměstnance ve smyslu § 3 zák. čís. 11.632.

— — okolnost, zabránivší provedení díla, jež se přihodila na straně objednatele (§ 1168 obč. zák.), nelze spatřovati v tom, že objednatel sdělil podnikateli (cizozemci), že žádal o pracovní povolení podle zákona čís. 39/1928 sb. z. a n., ale že je neobdržel čís. 12.342.
— **důvěry** v pozemkovou knihu viz kniha pozemková.
— **nájemců:** bytová lichva viz lichva bytová.
— — zákony o ochraně nájemníků nebylo dotčeno rozvázání nájemního poměru pro zánik věci podle § 1112 obč. zák. čís. 12.693.
— — neplatnost závazku uživatele boudy, že ji ihned vyklidí, kdyby porušil přípověď o prodeji zboží čís. 9207.
— — svolil-li oprávněný ze služebního bytu k tomu, by místnosti k užívání mu vyhražené a podléhající ochraně nájemců vlastník nemovitosti pronajal; pokud se nemůže na vlastníku nemovitosti domáhati odevzdání těchto místností čís. 11.112.
— — nájem, požívající ochrany nájemců, není nezpeněžitelný a může býti předmětem exekuce čís. 11.816.
— — při odhadu obytného domu nemohl býti vzat zřetel k možným budoucím důsledkům nové úpravy ochrany nájemců, podle níž ochrana pro některé byty v odhadovaném domě pominula, a nebylo najmě přípustné, aby u těchto bytů, ač byly v době odhadu pronajaty, bylo použito ustanovení § 20 odst. 2 starého a § 21 odst. 1 nového odhadního řádu o výpočtu kapitalisovaného výtěžku místností v době odhadu nepronajatých čís. 12.980.
— — **předmět ochrany:** pokud pacht kavárny podléhá ochraně nájemníků čís. 8710.
— — nájemní smlouva na delší dobu o hotelovém pokoji bez povolení příslušných úřadů jest nicotná a nemůže býti pod záštitou zákona o ochr. náj. čís. 11.803.
— — pojem »místností«, jednotný předmět nájmu sestávající nejen z místností, nýbrž i z volného pozemkového prostoru; nájem, jehož předmětem jest především volný prostor, jenž jest proti místnostem na něm v převaze, nepodléhá ochraně čís. 9151.
— — část průjezdu, pronajatá za tím účelem, by si tam nájemník zřídil prodejní stánek, není místností čís. 9177.
— — nelze použíti předpisů na ochranu nájemců, zavázal-li se bývalý majitel domu při prodeji, že dům, v němž si najal od kupitele místnosti, vyklidí v případě bourání čís. 10.084.
— — souhlasnou vůlí stran nelze rozšířiti zákon na byty, na něž se podle svých zvláštních předpisů nemá vztahovati čís. 10.449.
— — smluvní omezení co do výpovědi a co do zvýšení nájemného čís. 10.434, 10.449.
— — právní poměry naturálního bytu nebyly zasaženy zákony o ochraně nájemců čís. 10.767.
— — nevztahuje se na služební byty čís. 10.897.
— — **výpověď:** mimosoudní výpověď z nájmu, jež byla dána za platnosti zákona o ochr. náj., jest přípustná, má-li její účinnost nastati v době, kdy nyní (v době výpovědi) platný zákon o ochr. náj. nemá již platiti; případné napotomní prodloužení ochrany nájemců lze uplatňovati žalobou podle § 35 ex. ř. čís. 10.944.
— — na nájemní smlouvu, na niž se vztahuje ochrana nájemců, nelze užíti zásady § 1120 obč. zák., leč lze-li dáti výpověď podle §§ 1—3 zák. o ochr. náj.; lhostejno, zda nájemní smlouva jest zapsána v pozemkové knize a zda novému nabyvateli byly známy skutečnosti, podřizující nájemní smlouvu ochran ěnájemců čís. 11.249.
— — ustanovení **§ 1 (2) čís. 9 zák.** čís. 85/24, o povinnosti pronajímatele opatřiti dostatečný náhradní byt platí jen pro povolení výpovědi pro užitečnější stavbu, neplatí však při výpovědi z důvodu, že pronajaté stavení musí býti z nařízení stavebního úřadu zbořeno; s hlediska § 3 zák. nezáleží na tom, zda příslušný úřad vydal příkaz ke zboření stavení z úřadu či na žádost vlastníka čís. 8633.

— — k právoplatnosti příkazu stavebního úřadu, by najaté místnosti byly zbořeny, stačí, že příkaz byl doručen majiteli domu; doručení nájemci není třeba čís. 8634.

— — bylo-li dáno soudní svolení k výpovědi vzhledem k prohlášení vypovídajícího, že nahradí nájemci rozdíl nájemného čís. 10..192.

— — povinnost pronajímatele znovu pronajmouti nájemci předmět nájmu platí i pro byty i pro jiné místnosti; byl-li předmět nájmu mezitím z části zničen čís. 10.058.

— — za podmínek třetí věty tohoto ustanovení jest pronajímatel povinen pronajati nájemníku znovu nejen byt, nýbrž i jiné dříve pronajaté místnosti, zaplatiti útraty a nahraditi jinou škodu čís. 9510.

— — pro náhradu škody lhostejno, zda novou stavbu provedl vypovídající vlastník starého domu, či ten, kdo koupil vyklizený starý dům; pokud není ani rozhodným, že místo stavby povolené byla provedena stavba jiná; pojem větší »užitečnosti« a »početí stavby«; řešení otázky užitečnosti jako otázky předurčující; ustanovení § 1 čís. 9 zák. o náhradě škody jest zvláštním provedením předpisu odst. 2 § 1295 obč. zák. čís. 11.852.

— — nejde o zánik nájemní věci činící nemožným znovupronajetí dřívějších nájemních místností, byly-li jen provedeny některé stavební změny, po nichž dřívější nájemní místnosti jsou tu všechny, třebaže některé z nich ve změněné podobě čís. 12.909.

— — pojem »opatření bytu« **§ 1 čís. 12 zák.** čís. 44/28 čís. 9309.

— — nenastěhoval-li se při výpovědi podle **§ 1 odst. (2) čís. 13** zákona o ochraně nájemců vypovězený do náhradního bytu opatřeného vypovídající stranou a podal-li proti usnesení udělujícímu souhlas k výpovědi opravný prostředek, jednal jen v mezích práv zákonem mu přiznaných a není práv z újmy vypovídající straně vůbec, leč by byl tak jednal jen proto, by vypovídající straně způsobil škodu čís. 12.885.

— — s hlediska **§ 1 čís. 17 zák.** čís. 44/28 nezáleží na tom, zda nájemník může s domem nebo s bytem disponovati čili nic čís. 10.815.

— — povinnost pronajmouti podle **§ 1 (3) zák.** čís. 44/1928 byt znovu; nezáleží na tom, proč nebylo bytu použito k účelu, pro něž byl uvolněn; v tom, že pronajímatel pronajal byt již jinému, nelze spatřovati objektivní nemožnost plnění; nárok na náhradu škody předpokládá pronajímatelovo zavinění čís. 9782.

— — § 1 odst. (3) zák. má na mysli pravidelný případ, že se vypovězený výpovědi podrobí a byt dobrovolně uprázdní, nevztahuje se však na případ, kde vypovězený sám účinnost výpovědi po delší dobu (po dva roky) mařil; potřeba vypovězeného bytu pro rodinu vypovídajícího nepředpokládá, že v něm trvale bydlí čís. 10.862.

— — nevyžaduje se, by trvalý výpovědní důvody, nýbrž stačí použití uprázdněného bytu k účelu, jehož mělo býti dosaženo výpovědí čís. 10.932.

— — pokud bytu bylo »použito k účelu, pro který byla výpověď povolena«; nestačí, že se oprávněná osoba nastěhovala v určené době do domu, aniž stačí, že se ona osoba nevzdala nároku na byt; význam slova »po uprázdnění« čís. 11.579.

— — k zajištění nároku na opětné pronajmutí bytu v domě nelze povoliti prozatímní opatření zákazem zcizení tohoto domu podle § 382 čís. 6 ex. ř. čís. 11.680.

— — nároku na opětný pronájem bytu lze se vzdáti i mlčky; takové vzdání se jest spatřovati v nečinnosti oprávněného po tak dlouhou dobu, že podle požadavku poctivosti právního styku a klidného soužití občanů dřívější pronajímatel musí býti ubezpečen ve víře, že dřívější nájemce již nečiní nárok na znovupronájem bytu čís. 12.911.

— — jde o nájemní **smlouvu na neurčitou dobu,** najaty-li místnosti na dobu, než si opatří nájemce místnosti jinde, nejdéle však do doby, kdy pronajímatel začne s bouráním domu čís. 10.084.

— — **§ 3 zák.:** pro výklad pojmu novostavby nelze použíti předpisů stavebního řádu čís. 8650.

— — otázka škodlivého zneužívání jest otázkou právní; pokud jde o zneužívání hotelu pachtýřem, vyjednával-li s třetí osobou o předání provozu hotelu čís. 8785.

— — předpis § 3 (1) zák. čís. 44/28 neupravuje otázku nepřípustnosti pořadu práva, nýbrž jest předpisem hmotněprávním čís. 8791.

— — o nároku na zrušení nájemní smlouvy z důvodu § 1118 obč. zák. jest rozhodovati pořadem práva i za platnosti zákonů o ochraně nájemníků čís. 8791.

— — ustanovení § 3 zák. čís. 48/25 vztahuje se i na užitkové místnosti; podmínkou zrušení jest značná hmotná škoda; stačí, bylo-li tu zneužívání najatých místností v čase podání žaloby o zrušení nájemní smlouvy, třebas za sporu ustalo; pokud jde o zneužívání garáže nastěhováním do ní šoféra čís. 8953.

— — zrušení nejen tehdy, má-li se pronajatá budova zcela znovu stavěti nebo zbořiti, nýbrž i, jde-li o zboření a snesení mansardové střechy, v níž jsou byty, bez jichž vyklizení nelze provésti příkaz stavebního úřadu; rozhodnutí stavebního úřadu nemůže býti soudem přezkoumáváno čís. 10.742.

— — předpis § 575, prvý odstavec, c. ř. s. vztahuje se i ke sporům, v nichž jest se domáháno zrušení nájemní smlouvy z důvodu § 3, prvý odstavec, zák. o ochr. náj. čís. 12.535.

— — **pořad práva:** podle zákona není překážky domáhati se soudního výroku, že exekuce jest nepřípustná, i z toho důvodu, že exekuční titul je neplatný; než, nebyly-li podány námitky proti soudní výpovědi, nelze hmotněprávní námitku, že byt podléhá ochraně nájemců, vznášeti teprve v exekučním řízení žalobou o nepřípustnost exekuce čís. 12.432.

— — nevztahovala-li se ochrana na nájemní poměr, nemohly strany žádati, by soud rozhodl o svolení k výpovědi v nesporném řízení čís. 9595.

— — o nároku na zrušení nájemní smlouvy z důvodu § 1118 obč. zák. jest rozhodovati pořadem práva i za platnosti zákonů o ochraně nájemníků čís. 8791.

— — hmotněprávní námitku, že byt podléhá zákonu o ochraně nájemců, nelze ani rekursem ani žalobou vznésti teprve v **exekučním řízení,** nebyly-li proti mimosoudní výpovědi podány námitky čís. 12.826.

— — ani při exekuci na základě mimosoudní výpovědi není třeba, by vymáhající věřitel v návrhu podal průkaz, že jde o některou z výjimek § 31 zákona o ochraně nájemců, a nemůže dlužník v exekučním řízení uplatňovati, že vypovídaná místnost jest pod záštitou zákona, když nepodal námitky, kde jediné tuto hmotněprávní námitku mohl uplatňovati čís. 13.098.

— — **§ 4:** do usnesení, jímž rozhodnuto o útratách návrhu na svolení k výpovědi jest rekursní lhůta osmidenní čís. 9621.

— — do usnesení rekursního soudu o svolení k výpovědi jest podle § 4 (5) zák. čís. 44/28 nepřípustným dovolací rekurs, ať jest napadené usnesení obsahu jakéhokoliv čís. 8647.

— — v řízení o svolení k výpovědi jest vyloučena obnova řízení čís. 12.519, 12.906.

— — **přechod práva podle § 6 zák.:** pokud jest dědice považovati za nového nájemníka (§ 31 čís. 5 zák.) čís. 10.943.

— — § 6 (1) vztahuje se jen na místnosti, v nichž zůstavitel bydlil, nikoliv na jiné místnosti (obchodní) čís. 10.943, 11.518.

— — měla-li smlouva hlavně za předmět a za účel provozování hostinské koncese a živnosti hotelové v najatých místnostech, jest považovati smlouvu za smlouvu jednotnou, na niž se nevztahuje § 6 (1) zák. na ochr. náj. čís. 10.943.

— — šem 6 (1) zák. čís. 44/1928 nebylo změněno ustanovení druhé věty **§ 1116 a) obč. zák.** v ten rozum, že z nástupnictví jsou vyloučeny osoby, jež nejsou příslušníky zůstavitelovy rodiny čís. 9550.

— — chráněna jest i neodevzdaná pozůstalost; lhostejno, zda jde o obytné či jiné místnosti; účelem § 6 nebylo přiznati ochranu také dědici bytu, jehož nájemník zemřel, nýbrž jen stanoviti, kteří z dědiců mají před-

nostní nárok; nebylo-li dědiců označených v § 6, nemá vůbec místa předpis § 6, nýbrž § 1116 a) obč. zák. čís. 10.287.

— — byl-li chráněn nájemník, jest po jeho smrti až do odevzdání pozůstalosti chráněna neujatá pozůstalost a po odevzdání pozůstalosti dědic jako universální sukcesor čís. 10.526.

— — účelem předpisu § 6 jest jen stanoviti, kteří z dědiců mají přednostní nárok čís. 10.526, 11.623.

— — ustanovení § 6 zák .o ochr. náj. čís. 44/1928 netýká se nájmu obchodních místností; smrtí nájemníkovou se nájem obchodních místností nezrušuje; pozůstalost po nájemníku, pokračujíc v nájmu zesnulého, požívá co do najatých obchodních místností ochrany nájemců, když a pokud ji měl zůstavitel; na věci se nic nemění tím, že jde o pozůstalost neujatou čís. 11.518.

— — dědic vstupuje v nájemní právo zůstavitelova, náležející k souhrnu pozůstalostního jmění; byl-li chráněn nájemník, jest po jeho smrti až do odevzdání pozůstalosti chráněna neujatá pozůstalost, po odevzdání pozůstalosti jest chráněn dědic jako universální nástupce čís. 11.337; — srov. též čís. 11.623.

— — neť není **příslušníkem rodiny** zesnulého nájemníka čís. 10.526.

— — druha (družku) života nelze považovati za příslušníka rodiny ve smyslu § 6 (1) zák. čís. 44/1928 čís. 9550.

— — neosvojená schovanka není příslušnicí nájemcovy rodiny čís. 11.337.

— — ochrany § 6 zákona o ochraně nájemců jsou účastny manželské děti pokud se (v čase opuštění bytu nájemcem) nemohou samostatně živiti čís. 12.457.

— — pokud nejde o **opuštění bytu** manželem čís. 9035.

— — majitel bytu, jenž sám byt najal a platil činži až do svého odchodu z bytu, nebyl oprávněn předati byt pronajímateli s tím, že jest jeho věcí, zda ponechá příslušníky domácnosti v bytě čili nic, nýbrž v nájemní smlouvě bylo pokračováno s příslušníky domácnosti, jež neprohlásili, že nechtějí pokračovati v nájemním poměru čís. 10.677.

— — »opuštění bytu«; nemíní se jen opuštění úmyslné; lhostejno, zda měl nájemník úmysl přivésti svým odchodem rodinu do nesnází, zda ji chtěl připraviti o byt; i dobrovolný trvalý odchod hlavy rodiny, jenž se stal následkem uzavření sňatku a povinného tím nastěhování se hlavy rodiny do domácnosti nového manžela čís. 10.945.

— — pojem »rodinou« a »příslušníci rodiny« čís. 10.945.

— — práva a povinnosti nájemníka, opustivšího společnou domácnost, kterou sdílel se svou rodinou, a společný byt, nepřecházejí podle § 6 odst. (2) zák. o ochr. náj. na příslušníky jeho rodiny tehdy, když nájemce byt opustil a vypověděl čís. 11.913.

— — **§ 7 odst. 2 zák.** čís. 166/1930 sb. z. a n.: neplatná jest i dohoda při dojednání nájemní smlouvy, jíž se nájemce zavázal přijmouti na požádání pronajímatele náhradní byt ve vyšším poschodí a vzdáti se nynějšího bytu, kdyby následkem vlastní potřeby pronajímatele bylo přeložení tohoto bytu do vyššího poschodí nutné čís. 11.602.

— — **nájemné:** bylo-li podle §§ 1114 a 1115 obč. zák. mlčky pokračováno v nájemní smlouvě, uzavřené před 1. dubnem 1928 o místnosti podléhající ochraně nájemců, platí od tohoto dne dřívější dohoda o nájemném, dokud mimosporný soudce k návrhu té neb oné strany neupraví podle § 22 zák. čís. 44/1928 výši nájemného jinak čís. 10.901.

— — předpisy o »prvním pronájmu« platí také o místnostech, které byly sice dne 1. srpna 1914 pronajaty, ale později přestaly býti předmětem pronájmu čís. 8721.

— — smlouvu, kterou má na mysli § 14 zákona čís. 48/1925, nemusí uzavříti nový nájemník ve smyslu § 31 čís. 5 zákona; stačí, dojednal-li po 31. březnu 1925 starý nájemník s pronajímatelem smlouvu na dobu pěti let, odchylující se od dosavadní smlouvy co do předmětu (následkem zmenšení původního bytu) i co do výše nájemného; pronajímatel může umluvené zvýšené nájemné požadovati i po uplynutí doby, na kterou byl nájem ujednán čís. 12.402.

— — **zakázaná úplata:** ustanovení **§ 18 zák.** čís. 48/25 jest vykládati tak,

že účinek smlouvy o postoupení bytu pod podmínkou koupě jeho zařízení jest jen ten, že nelze odvozovati nároky ze zapovězené kupní smlouvy o zařízení bytu; totéž platí i o úplatě za postoupení bytu; platnou však zůstává smlouva o postoupení místnosti neb jejím nájmu (podnájmu); zařízení »bytu« ve smyslu § 18 jest rozuměti i zařízení jiných místností najmě řemeslnické dílny aneb obchodní místnosti čís. 8792.

— — jen smlouvy mezi dosavadním a novým nájemníkem o postoupení bytu s podmínkou koupě zařízení bytu a o postoupení bytu za úplatu jsou nicotné; lhostejno, zda-li nová nájemní smlouva, již uzavřel nový nájemník s pronajímatelem, podléhá ochraně nájemců čili nic čís. 10.908.

— — § 18 zák. čís. 48/1925 nelze použíti, šlo-li o prodej celého zavedeného obchodu s inventářem a s okruhem zákaznictva a kupitel měl od prvopočátku úmysl, koupiti obchod, nikoliv najati jen prázdné místnosti, a prodatel měl úmysl prodati obchod, jak stál a ležel; prodej není o sobě zapovězen; pokud se stane zapovězeným právním jednáním podle § 20 (2) zák. čís. 11.487.

— — **§ 20 zák.:** i k nájemním smlouvám uvedeným v § 14 zák. čís. 48/25 vztahuje se předpis § 20 zák. čís. 8804.

— — předpis § 14 zák čís. 85/24 uznává smluvní volnost jen ve příčině nájemného, nikoliv ve příčině jiných úplat zapovězených § 20 zák. čís. 8841.

— — předpisy §§ 18 a 20 zák. čís. 48/25 jsou vzhledem k § 879 čís. 4 obč. zák. předpisy zvláštními; pokud nelze míti za to, že kupní smlouva o zařízení obchodu a o zboží byla v souvislosti s postoupením obchodní místnosti čís. 9288.

— — neplatnost úmluvy o zapovězené úplatě za vyklizení bytu nemá v zápětí i neplatnost úmluvy o vyklizení bytu, a nájemník, jemuž namítána neplatnost úmluvy o úplatě, nemůže se domáhati in eventum vrácení opuštěného bytu čís. 12.552.

— — zmocnění ke správě domu zmocňuje k uzavření nájemní smlouvy, nikoliv však k požadování odstupného čís. 12.741.

— — úplaty za postoupení **živnosti** nejsou zapovězeny v § 20 (1) zák. čís. 44/1928 čís. 9862.

— — pokud nejde o nájem, nýbrž o pacht divadelních místností, pro nějž neplatí zákazy § 20 zák. o ochr. náj. čís. 11.102.

— — zákaz § 20 (2) zák. čís. 48/1925 platí i pro podpronajímatele a platí i pro jednotlivé části bytu a pro jakékoliv jiné místnosti, které jsou předmětem smlouvy nájemní nebo podnájemní; lhostejno, že úplatu neslíbil nový **podnájemník,** nýbrž vdova po dřívějším podnájemníku čís. 9644.

— — pod zápověď § 20 (2) zák. o ochr. náj. náleží též případ, dá-li si vlastník domu něco poskytnouti nebo slíbiti za to, že svolí k podnájmu čís. 10.012.

— — **»postoupením«** bytu jest rozuměti uvolnění bytu a tím odstranění překážky, by pronajímatel mohl bytem volně nakládati; náleží sem nejen případ, kde uvolněný byt má býti dán do nájmu neb užívání jiné osobě, nýbrž i případ, kde dům, v němž jest uvolněný byt, má býti zbořen čís. 9931.

— — pod § 20 (2) zák. čís. 48/1925 spadá i ujednání mezi vlastníkem domu a nájemníkem, podle něhož tento si dal něco poskytnouti nebo slíbiti za to, že se vystěhuje čís. 9931.

— — »postoupením bytu« podle § 20 (1) zák. čís. 44/1928 jest rozuměti uvolnění bytu, takže s ním může pronajímatel nakládati; lhostejno, zda napotomní nájemní smlouva s novým uchazečem podléhá ochraně čili nic čís. 9955.

— — nezáleží na **důvodu,** proč požadována úplata, a jak strany úplatu pojmenovaly; vzdání se nároku na zpětné požadování úplaty není v tom, že úplata zaplacena až po vyklizení bytu příjemcem úplaty; zaručení se plátce čestným slovem nemá právního významu; předpisu § 1432 obč. zák. nelze tu použíti čís. 9955.

— — pod § 20 (2) zák. čís. 85/25 spadá i případ, dá-li si pronajímatel zaplatiti novým nájemníkem dluh dřívějšího nájemníka za to, že pronajímá místnost čís. 9194.
— — pokud náhrada **stěhovacích nákladů** jest nedovolenou úplatou čís. 8897.
— — pod § 20 (2) čís. 48/25 spadá, co bylo nájemcem zaplaceno pronajímateli za investice ve prospěch dřívějšího nájemníka čís. 8805.
— — třebas pronajímatel učinil k žádosti nájemníkově náklad v jeho bytě, smí žádati jen přiměřené zvýšení nájemného, nikoli zaplacení určité sumy najednou čís. 8923.
— — dohoda o amortisační době toho, co placeno na opravu domu, není dohodou o nájemném ve smyslu § 20 (1) zák. čís. 85/1924; není závady, by strany nesmluvily jinou amortisační dobu, než podle znaleckého posudku přiměřenou čís. 11.204.
— — úplata, jež byla dána za to, že se pronajímatel vzdal práva žádati na nájemci, by mu podle závazku vrátil místnosti ve stavu, v němž je jeho předchůdce převzal, nespadá pod ustanovení § 20 zák. o ochr. náj.; lhostejno, zda nájemce svému předchůdci adaptace, jež měl odstraniti, nahradil, a zda tyto adaptace byly na zřejmý prospěch domu čili nic čís. 11.347.
— — jednorázová náhrada, již si dal pronajímatel kromě nájemného zaplatiti novým nájemcem jako úhradu **útrat zřízení náhradního bytu** v témže domě pro dřívější nájemníky bytu, jest zakázanou úplatou ve smyslu § 20 (2) zákona čís. 12.360.
— — úplata, kterou si dal nájemník od vlastníka domu slíbiti za vyklizení bytu, jest zapovězena, třebaže byla podle ujednání stran určena jen k částečné úhradě vyššího nájemného z nového bytu nájemníka, jenž není bytem náhradním ve smyslu zákona o ochraně nájemců; lhostejno, že smlouva o úplatě byla uzavřena při soudním smíru o vyklizení bytu nebo dokonce na podnět soudce čís. 12.552.
— — pokud jest složení »**stavebního odškodného**« zakázanou úplatou podle § 20 (2) zák. čís. 48/25 čís. 9486.
— — t. zv. stavební příspěvky jsou součástí nájemného čís. 11.204.
— — »stavební příspěvek« daný nájemcem pronajímateli kromě nájemného, třebaže ve lhůtách, ku provedení nutných oprav, jest zakázanou úplatou ve smyslu § 20 zákona; lhostejno, že smluvené nájemné bylo nízké čís. 13.085.
— — pod zákazy § 14 (2) zák. čís. 275/1920 a § 20 (2) pozdějších zákonů náleží také případ, že si dá třetí osoba poskytnouti nebo slíbiti něco za to, že byt bude pronajat, leč že by šlo o přiměřenou **sprostředkovatelskou** provisi čís. 9631.
— — předpis § 20 (2) zák. čís. 48/25 o nepřiměřené odměně za sprostředkování nájmu týká se pouze právního poměru mezi sprostředkovatelem a jeho příkazcem, nikoli však případu, přesunul-li pronajímatel úplatu sprostředkovatele na nájemce čís. 8805.
— — **nárok na vrácení:** nároku toho, kdo dal zakázanou úplatu, na její vrácení nepřekáží ustanovení § 1174 obč. zák. čís. 11.408.
— — k uplatnění započtení nároku na vrácení zakázané úplaty na nárok na zaplacení dlužné činže stačí po případě, že nájemce, požádav pronajímatele o vrácení zakázané úplaty, přestal platiti činži čís. 12.133.
— — byli-li k zastupování veřejné obchodní společnosti oprávněni jen oba společníci společně, nemohl jeden společník uzavříti smlouvu s účinkem pro společnost a jest sám oprávněn domáhati se vrácení nedovolené úplaty poskytnuté při smlouvě; ten, kdo poskytl nedovolenou úplatu, jest oprávněn domáhati se jejího vrácení, leč že jednal jen jako zástupce jiného čís. 8926.
— — může ji zpravidla požadovati zpět jen ten, kdo ji dal, leda že jednal jen jako zástupce jiného; v tomto případě vznikne nárok na vrácení pro zastoupeného čís. 9679.
— — dal-li si manžel, jenž spravoval dům společný oběma manželům, při sjednání nájemní smlouvy poskytnouti zakázanou úplatu; pokud vznikl nárok na vrácení i proti manželce; nezáleží na tom, že pro přečin podle § 8 b) zákona čís. 80/1924 byl odsouzen jen manžel čís. 12.133.

— — **promlčení:** při nároku na vrácení přeplatku nájemného počíná šestiměsíční lhůta § 20 (3) zák. čís. 48/25 ukončením nájemní smlouvy, z níž nájemce nárok vyvozuje čís. 8719.
— — počátek lhůty podle § 20 (3) zák. čís. 48/25 od zrušení smlouvy předešlého nájemníka čís. 9179.
— — byl-li nárok na vrácení nedovolené úplaty urovnán smírem, zanikl dřívější závazek z předpisu § 20 (2) zák. čís. 48/25 a na jeho místo nastoupil nový právní důvod ze smlouvy; promlčení tohoto nároku čís. 8720.
— — prodejem věci počíná běžeti proti pronajímateli lhůta na vrácení přeplatků nájemného, byť i bylo s novým nabyvatelem v nájemním poměru pokračováno čís. 8734.
— — lhůta podle § 20 (3) dřívějších zák. o ochr. náj. a § 20 (2) zák. čís. 44/1928 pro promlčení nároku nového nájemníka proti dřívějšímu počíná skončením nájemního poměru dřívějšího nájemníka čís. 9592.
— — byla-li soudním usnesením připuštěna výpověď a nájem prohlášen za skončený určitým dnem, za řízení o exekučním výkonu výpovědi došlo pak ke smíru, jímž se dlužník zavázal vykliditi byt v určitý pozdější den, jest lhůtu § 20 (3) počítati ode dne, jímž byl nájem prohlášen za skončený v usnesení svolujícím k výpovědi čís. 10.179.
— — nárok na vrácení zakázané úplaty nepodléhá promlčení podle § 1489 obč. zák. čís. 11.148.
— — byl-li nárok na vrácení zakázané úplaty započten na nárok na zaplacení činže již za trvání nájemní smlouvy, nemohl promlčeti podle § 20 (3) zák. čís. 12.133.
— — **§ 22 zák: přeplatky na nájemném:** k nim náležejí také přeplatky na příspěvcích na opravy domu nebo bytu čís. 9229.
— — předpis § 22 (2) zák. čís. 44/28 nevztahuje se na přeplatky, jichž vrácení bylo do 31. března 1928 uplatněno žalobou, třebaže do tohoto dne nebylo ještě rozhodnuto ani v první stolici čís. 8784, 8920, 9229, 9264, 9301, 9369.
— — předpis § 22 (2) zák. vztahuje se i na přeplatky z doby před 1. dubnem 1928, nebylo-li jich vrácení uplatněno žalobou do 31. března 1928 čís. 9019.
— — již žalobní petit o vrácení přeplatků jest »žádostí« ve smyslu § 22 (2) zák. čís. 48/28 čís. 9301.
— — předpis, podle něhož nelze zpět žádati přeplatek na nájemném za dobu minulou, vztahuje se i na přeplatky z doby před 1. dubnem 1928, nebylo-li jich vrácení žalobou uplatněno do 31. března 1928; lhostejno, z jakého důvodu nebyla žaloba včas podána; připojení se poškozeného k trestnímu řízení podle zákona čís. 568/1919 sb. z. a n. (a zákona čís. 80/1924 sb. z. a n.) nemůže nahraditi včasné uplatňování nároku na vrácení přeplatku čís. 12.209.
— — **§ 23** zák. čís. 48/1928 sb. z. a n.: předpisem (v doslovu zákona čís. 166/1930 sb. z. a n.), není vyloučena přímá žaloba pronajímatele na nájemníka o placení přípustného zvýšení podle § 9 zákona, jež nájemník odpírá čís. 12.315.
— — **§ 25** zák. čís. 44/1928 sb. z. a n.: byl-li spor o placení přípustného zvýšení zahájen a nepředcházelo-li rozhodnutí nesporného soudce podle §§ 21 (2) a 23 zákona a závisí-li rozhodnutí sporu zcela nebo z části na tom, zda zvýšení nájemného je podle § 9 zák. přípustné, musí procesní soud řízení přerušiti a vyžádati si rozhodnutí nesporného soudce o tom, zda jest zvýšení nájemného přípustné za dobu, za kterou jest v žalobě požadováno, tedy nejen pro dobu od nejbližšího nájemního období (jen pro budoucnost), nýbrž po případě i pro dobu minulou čís. 12.315.
— — **vyloučení z ochrany:** námitka proti výpovědi z nájmu, že vypovídaná strana jest chráněna zákonem o ochraně nájemců, jest námitkou hmotného práva, k níž nutno rozsudkem zrušiti výpověď nebo zamítnouti žalobu na vyklizení čís. 8971.

— — nevztahovala-li se ochrana na nájemní poměr, nemohly strany žádati, by soud rozhodl o svolení k výpovědi v nesporném řízení čís. 9595.

— — o přípustnosti výpovědi z bytu, jenž nepodléhá ochraně, jest rozhodovati v řízení sporném, třeba strany rozšířily úmluvou některá ustanovení zákona o ochr. náj. na byt, o jehož vyklizení šlo čís. 10.127.

— — nejde o věc rozsouzenou, opřela-li vypovídající strana v druhém výpovědním řízení oprávnění k výpovědi bez svolení soudu o jiný důvod, než uplatnila v předcházejícím výpovědním řízení čís. 9447.

— — nepodání opravného prostředku proti rozsudku, jímž soudní výpověď byla prohlášena za bezúčinnou, není o sobě uznáním nebo doznáním, že sporný pronájem spadá pod ochranu nájemců čís. 10.084.

— — nepodány-li námitky proti soudní výpovědi, nelze hmotněprávní námitku, že byt podléhá ochraně nájemců, ani rekursem ani žalobou vznášeti teprve v exekučním řízení; pronajímatel, vydobyvší si právoplatnou výpověď, nemusí za účelem povolení exekuce ještě prokazovati, že nejde o byt nebo místnost podléhající ochraně čís. 10.655.

— — **§ 31 čís. 1:** nejde o přestavbu (§ 31 (1) zák. čís. 48/25), získal-li byt, jenž byl již obýván, stavebními změnami toliko na prostornosti co do výše a na lepší úpravě čís. 9231.

— — pokud nelze považovati přeměnu dřevěné kůlny v dílnu za novostavbu, nástavbu nebo přestavbu ve smyslu § 31 (1) zák. čís. 85/24; nejde o nově zřízenou místnost, stala-li se úprava před 30. dubnem 1924, třebas byla nájemní smlouva uzavřena až po tomto dni čís. 9420.

— — domek vystavený po 27. lednu 1917, třebas původně bez úředního povolení, jež bylo teprve dodatečně uděleno, a přeměněný později v byt, nespadá pod ochranu čís. 10.275.

— — **čís. 3:** vyloučeny jsou všechny byty a místnosti, tudíž i byty zajištěné podle § 13 zák. čís. 225/1922 v doslovu zák. čís. 87/1923; na tom nebylo nic změněno § 23 zák. čís. 118/1928 čís. 10.016.

— — ochrana se nevztahuje na domy, které jsou od 1. listopadu 1918 ve vlastnictví obce, jen dotud, dokud nepřetržité vlastnictví obce k domu od 1. listopadu 1918 trvá ještě v době, jež vzhledem k danému případu přichází v úvahu; působnost § 31 čís. 3 zákona přestává, zcizila-li obec dům a nový vlastník domu nepatří k osobám v tomto ustanovení uvedeným čís. 11.929.

— — u obcí jest podle § 31 čís. 3 zákona o ochraně nájemců ochrana nájemců vyloučena jen v domech, které jsou ve vlastnictví, nikoliv i v domech, které jsou jen ve správě obce čís. 13.147.

— — **čís. 4:** nejde o nového nájemníka podle § 31 čís. 4 zák. čís. 44/28, byla-li uzavřena nájemní (pachtovní) smlouva po působnosti zákona o témž předmětu nájmu s tím, kdo měl dosud věc ve spolunájmu čís. 9366.

— — pro pojem »nového nájemníka« ve smyslu § 31 čís. 4 zák. čís. 44/28 jest lhostejno, zda byl jeho dřívější byt v témže domě čili nic čís. 9414.

— — pojem náhradního bytu podle § 32 zák. čís. 44/28; není jím byt, jenž mimoscudně bez soudního povolení výpovědi jen fakticky byl opatřen jako náhradní byt; význam dohody, že nájemce má v novém bytě míti táž práva jako v bytě dřívějším čís. 8971.

— — tím, že nájemník, jenž měl před 1. dubnem 1928 najatý třípokojový byt, přinajal po tomto dni další pokoj, nepozbyl nájemní poměr ochrany zákona čís. 8778.

— — § 31 čís. 4 zák. čís. 44/28 vztahuje se i na velké místnosti, sloužící k provozování živnosti čís. 9109.

— — otázka, zda jest pokládati místnost za obytnou, jest otázkou právní čís. 11.238.

— — obytnými místnostmi jsou jen místnosti k obývání nejen tak způsobilé, takže mohou býti v každé roční době obývány bez nebezpečí pro zdraví obyvatelů, nýbrž i k obývání určené; pokud tomu tak není u místnosti

(předsíně), jež byla předurčena a také dříve užívána za prodejní krám čís. 11.238.

— — ujednal-li nájemce po vyhlášení zák. čís. 44/1928, a ještě v době, kdy platila původní nájemní smlouva, s novým vlastníkem domu další nájemní smlouvu s novou nájemní dobou čís. 11.249.

— — »novým nájemníkem« zákona jest, kdo neměl vůbec sporný byt v nájmu; nejde o »nového nájemníka«, nastala-li změna ve vlastnictví domu, čímž byla zrušena nájemní smlouva a uzavřena nová nájemní smlouva mlčky se starým nájemníkem čís. 11.929.

— — jde o novou nájemní smlouvu, byl-li původním nájemcem sám jeden advokát, kdežto po 31. březnu 1928 najal část bytu onen advokát s druhým advokátem jako spolunájemníci, třebas druhý advokát byl již dříve společníkem onoho advokáta čís. 9595.

— — novým nájemníkem ve smyslu § 31 čís. 4 zák. čís. 44/28 jest, kdo neměl sporný byt v nájmu, ať byl v jiném bytě, v jiném nebo v témže domě čís. 10.127.

— — kdo neměl bezprostředně před obnoveným nájmem byt v nájmu, ježto v mezidobí neplatil nájemné, nýbrž konal práce, jest novým nájemcem ve smyslu § 31 čís. 4 zák., třebaže měl týž byt před lety v nájmu čís. 12.829.

— — **čís. 5:** předpis § 31 čís. 5 zák. čís. 48/25 vztahuje se i k místnostem kancelářským; byl-li nájemní předmět vyňatý podle § 31 čís. 5 zák. z ochrany dán celý do podnájmu, neplatí ochrana ani pro podnájem čís. 8804.

— — pokud »světnice v přístavbě« není obytnou místností; není jí veranda; místnost, k níž přísluší nájemci jen užívací právo, nelze čítati k najatým obytným místnostem podle § 31 (1) čís. 5 zák. čís. 48/25 čís. 9486.

— — stačí, že byl pronajat byt rozsahu v tomto předpisu uvedeného; lhostejno, zda nový nájemce užívá najatého bytu jako bytu; pokud okolnost, že nový nájemce používal po uzavření smlouvy části bytu, najatého jen jako byt, jako obchodní místnosti, nemůže nic změniti na vyloučení z ochrany čís. 10.752.

— — pokud jest dědice považovati za nového nájemníka (§ 31 čís. 5 zák.) čís. 10.943.

— — **čís. 6:** daň z příjmů předepsanou zůstaviteli nelze pokládati za daň předepsanou dědici čís. 9566.

— — byla-li odevzdací listina doručena dědici před 1. dubnem 1928, nebyl byt stížen vypověditelností podle § 31 čís. 6 vzhledem k dani z příjmu předepsané zůstaviteli čís. 9566.

— — **čís. 7:** zák. čís. 44/1928: užívání bytu »z části« k výkonu povolání čís. 10.741.

— — **§ 32 zák.:** význam úmluvy, že v bytě, jenž nebyl náhradním bytem ve smyslu zák. na ochr. náj., má míti nájemce táž práva jako v bytě dřívějším čís. 8971.

— — vyměněn-li dřívější byt nájemníku za jiný byt v témže domě s tím, že nájemník zůstane původním starým nájemníkem, požívá nový byt ochrany nájemníků, jíž byl účasten starý byt čís. 9107.

— — pokud při záměně bytu požívajícího ochrany nájemců za jiný byt v témže domě jest považovati za mlčky ujednáno, že nová nájemní smlouva má býti vypověditelná jen z důvodů stanovených zákonem o ochraně nájemců bez ohledu na to, zda zákon o ochr. náj. platí také pro nový nájem, čili nic čís. 9808.

— — povinnost vymáhajícího věřitele jej opatřiti; § 7 či § 8 ex. ř. čís. 9856.

— — výměna bytu chráněného za nechráněný byt v témže domě s úmluvou, že datum nájmu nového bytu má býti totéž jako u nájmu starého bytu; výpověď jen z důvodů zákona o ochr. nájemců; úmluva se nepříčí zá-

konnému zákazu, aniž odporuje ustanovením §§ 1090 a násl. obč. zák. čís. 10.434.

— — obmezení, jež si pronajímatel co do výpovědi a co do zvýšení činže dobrovolně uložil, platí jen proti němu, nikoliv bez dalšího i proti jeho právnímu nástupci ve vlastnictví domu čís. 10.449.

— — pronajímatel náhradního bytu (§ 32 zákona čís. 44/1928 sb. z. a n.) nemůže jednostranně zvýšiti nájemné, jež ujednal s nájemcem náhradního bytu čís. 12.384.

— — byt nemůže se státi náhradním bytem (ve smyslu zákona o ochraně nájemců) bez vědomí a souhlasu pronajímatele (vlastníka domu), není-li totožný se stranou vypovídající; k tomuto svolení není třeba výslovné úmluvy; svolení se může státi i mlčky (konkludentním činem, § 863 obč. zák.), zejména tím, že vlastník domu svolil k pronájmu, ač podle okolností musil věděti, že se jím má nájemníku sjednati náhradní byt; okolnost, že náhradní byt byl takto najat jen na určitou dobu, jest bez významu vzhledem k ustanovení § 2 odst. (3) zákona o ochraně nájemců čís. 12.758.

— — **zák. čís. 210/1931 sb. z. a n.:** soudní výpověď z bytů, spadajících pod § 4 zákona jest nepřípustná, byla-li dána, řízení o námitkách v prvé stolici provedeno a rozsudek vydán před 1. lednem 1933, při čemž nezáleží na výpovědní lhůtě aniž na tom, že místnosti měly býti vyklizeny teprve v termínu dubnovém 1933 čís. 12.739.

— — z bytů a místností, uvedených v **§ 4 (1)** a jsoucích do 31. prosince 1932 pod ochranou zákona, nebylo lze dáti před tímto dnem výpověď bez svolení soudu čís. 12.374.

— — slovem »byty« v § 4 odst. (1) **čís. 2** zákona nerozumí se jakékoli místnosti, nýbrž jen místnosti určené k bydlení, jichž nájemník užívá buď jen k bydlení, nebo zcela neb z části k výkonu svého povolání čís. 13.042.

— — pro vyloučení z ochrany nájemníků podle čl. I. § 4 (1) čís. 2 zákona není třeba, by při bytě o pěti nebo více obytných místnostech byly mimo to i kuchyně a pokoj pro služebnou čís. 13.106.

— — ze zákonné ochrany nájemců jsou podle § 4 (1) **čís. 3** zák. vyloučeny veškeré místnosti najaté akciovou společností (pivovarem) k výdělečné činnosti, bez ohledu na to, zda akciová společnost provozuje výdělečnou činnost v najatých místnostech sama, či její podnájemník (hostinský) vlastním jménem a na vlastní účet čís. 12.830.

— — »výdělečnou činnost« ve smyslu § 4 odst. 1 **čís. 4** zákona jest rozuměti v nejširším slova smyslu; pod tento pojem nespadají jen podniky a povolání podléhající živnostenskému řádu, nýbrž jakékoliv činnosti, nesoucí se ke zdroji příjmů a sloužící hospodářským účelům; při tom nerozhoduje, jak s těmito dosaženými příjmy má býti naloženo, zda k vlastním účelům osoby takto výdělečně činné či ve prospěch třetího k zvelebování nebo podporování jeho hospodářství; nepatří sem jen činnosti ryze nevýdělečné, jako vědecké, humanitní, dobročinné a soukromé čís. 12.841.

— — je-li účelem výdělečného a hospodářského společenstva opatřiti zboží a dodati je členům, od nich přijmouti vklady a je zúročiti, jde o výdělečnou činnost, třebaže docílený zisk (přebytek) má sloužiti jednak k dotování fondů, jednak býti rozdělen mezi členy čís. 12.841.

— — při posuzování, zda jde o »provozovnu velkou« ve smyslu § 4 odst. 1 čís. 4 zákona čís. 210/1931 sb. z. a n., jest hleděti nejen k objektivnímu měřítku (k rozsahu místností), nýbrž spíše k subjektivní vlastnosti a činnosti nájemníka (k rozsahu podnikání nájemníkova, k způsobu užívání najatých místností a pod.) čís. 12.841.

— — při posouzení otázky, zda prodejna konsumního spolku jest »provozovnou velkou« ve smyslu § 4 odst. 1 čís. 4 zákona, jest přihlížeti i k celkovému obratu konsumního spolku a k počtu jeho prodejen (filiálek) čís. 12.945.

— — stát, používající najatých místností k účelům vyučovacím, nevykonává v nich »povolání« ve smyslu čl. I **§ 4 (2)** zákona čís. 13.042.

— — jiné místnosti než byty a samostatné provozovny, jež nelze podřaditi pod žádné z ustanovení § 4 zákona, zejména i místnosti najaté pro státní školu, zůstaly i po 1. lednu 1933 pod záštitou zákona na ochranu nájemců podle všeobecných ustanovení §§ 1, 4 a 30 zákona ze dne 28. března 1928, čís. 44 sb. z. a n. čís. 13.042.

— — nájemnice, která pronajímá jednotlivé pokoje bytu podnájemníkům a vaří pro ně stravu, nevykonává v bytě »povolání« ve smyslu čl. I. § 4 (2) zák. čís. 13.048.

Ochranná opatření viz bezpečnostní opatření.

— **známka:** a nekalá soutěž viz soutěž nekalá.

— — jinak viz známka ochranná.

Ochranný dozor (zák. čís. 44/1931) viz mládež.

Okres: nedošlo-li o dodávce k usnesení okresního zastupitelstva a ke schválení potřebné úhrady, nemůže se dodatel domáhati na okresu (jako právním nástupci zastupitelského okresu) náhrady s hlediska § 1041 obč. zák. čís. 11.559.

— pořad práva viz tamže.

»Okresní lidová záložna« jest nepřípustnou firmou společenstva čís. 10.407.

Okresní nemocenské pojišťovny viz pojištění sociální.

— **péče o mládež** viz dítě.

— **přirážky** viz daň.

— **sbor osvětový** viz osvětový sbor.

— **silnice** viz silnice.

— **správní komise** (v Čechách): nemá procesní způsobilosti čís. 11.444.

— — nemá způsobilosti býti stranou ve sporu; označení strany lze opraviti, byla-li jen zřejmým omylem označena okresní správní komise místo okresu čís. 10.244.

— **záložna hospodářská** (zák. čís. 128/1924): spor s úřednictvem viz pořad práva (obec).

— **zastupitelstvo** viz správní úřad.

Omezení exekuce viz exekuce.

— **jednání** na důvod žalobního nároku viz rozsudek mezitímní.

— **žaloby:** o samostatný nárok jest zpětvzetím žaloby co do tohoto nároku, které v odvolacím řízení není již přípustné čís. 11.744.

— — jen za podmínek zpětvzetí žaloby čís. 9089.

— — a žádání jiného předmětu i v řízení odvolacím, nezmění-li se žalobní důvod čís. 9649.

Omeškání viz prodlení.

Omyl: odškodnění podle § 872 obč. zák.; pokud jest spolusmluvník zodpovědným; na oklamaného nelze tu přesunouti zodpovědnost; k pojmu lsti složité, t. j. pletich; povinnost všech spolusmluvníků k náhradě, třebas se provinil jen jeden z nich čís. 8950.

— — pokud se nelze domáhati pro omyl neplatnosti smíru o uznání nemanželského otcovství; uvedení v omyl tvrzením nemanželské matky (osoby třetí); bezelstnost druhého smluvníka (poručenstva) čís. 9630.

— — byl-li smluvníkem opatrovanec, jest jen jednání a chování opatrovníkovo závažné pro otázku, zda jest tu úskočné nebo lstivé jednání čís. 9704.

— — nečetli-li pojistníci pojišťovací návrh, ač potvrdili svými podpisy, že se podrobují pojišťovacím podmínkám, jim známým, jednali proti pojišťovně na vlastní vrub a nebezpečí čís. 10.250.

— — požádal-li pojistník agenta pojišťovny, by mu přečetl nejdůležitější pod-

mínky pojišťovací smlouvy, zavinil si sám svůj omyl, nepřečetl-li mu agent všechny pojišťovací podmínky čís. 10.567.

— — sprostředkovací agent pojišťovny jest ve smyslu § 875 obč. zák. třetí osobou, jež měla účast na pojistníkově klamu čís. 11.384.

— — byl-li sběratel nabídek nespolehlivý, počínaje si úskočně a lstivě, nelze jeho úskočné a lstivé přehmaty přičítati na vrub oklamaného zákazníka, nýbrž jdou na vrub příjemce objednávek těžícího z těchto přehmatů čís. 11.430.

— — při lstivém zamlčení vady ani vzdání se nevylučuje nárok ze správy; lstivým jest zamlčení, stalo-li se úmyslně, by tím byl druhý smluvník přiveden k rozhodnutí, jež by jinak neučinil; znal-li prodatel vady koně a neoznámil-li je kupiteli, mohlo by po případě býti lstivým prohlášení prodatelovo, že za nic ručiti nemůže čís. 12.265.

— — i mylná pohnutka má vliv na platnost právního jednání, byla-li pro vůli rozhodná; tak jest tomu, nechtěl-li objednatel inserátu odmítnouti inserci proto, že se mýlně domníval, že se měla inserce státi v oficielním časopise určitého stavu, s jehož příslušníky měl styky jako velkoobchodník čís. 12.331.

— — s hlediska § 870 obč. zák. nezáleží na tom, zda se omyl týkal podstatného bodu smlouvy čís. 12.331.

— — omyl o povaze časopisu, v němž se měla státi objednaná inserce, týká se hlavní věci čís. 12.331.

— **právní** a § 1431 obč. zák. viz obohacení bezdůvodné a kondikce.

Opakování důkazů viz odvolání.

Opatrovanec: způsobilost k právním činům viz nesvéprávný.

— nestačí-li jeho důchody k úhradě nákladů jeho ošetřování v ústavu choromyslných, lze se svolením soudu sáhnouti i na jeho kmenové jmění čís. 9618.

— byl-li smluvníkem opatrovanec, jest jen jednání a chování opatrovníkovo závažné pro otázku, zda jest tu úskočné nebo lstivé jednání čís. 9704.

— rozhodl-li opatrovnický soud, jenž byl zároveň poručenským soudem, v opatrovnické věci otce nezletilého převážně v zájmu nezletilcově, rekursní soud pak změnil napadené usnesení v neprospěch nezletilce, jest nezletilec oprávněn k dovolacímu rekursu čís. 10.858.

Opatrovna státní: stát neručí za škodu, kterou utrpělo dítě svěřené dozoru státní opatrovny čís. 13.049.

Opatrovnický soud: a cizozemský opatrovanec viz příslušnost tuzemských soudů.

— sirotčí pokladna viz tamže.

— příslušnost viz příslušnost podle § 109 j. n.

— věřitel opatrovance není oprávněn k rekursu do opatření, jež učinil opatrovnický soud čís. 10.858.

— různými úkony jeho nebyl nahražen souhlas jeho k uzavření nájemní smlouvy čís. 11.028.

— perpetuatio fori čís. 11.193.

— bylo věcí otce (poručníka, opatrovníka), by se staral o to, by úpisy válených půjček dětí nepropadly úplnému znehodnocení, a nelze se domáhati syndikátní žalobou náhrady proto, že opatrovnický soud neupozornil otce na ony jeho povinnosti čís. 11.538.

— jest nezákonností (§ 46 (2) zák. čís. 100/1931), byl-li k přezkoumání opatrovnického účtu ustanoven cizí znalec, aniž soud vůbec uvažoval o tom, zda jsou tu blízcí příbuzní, kteří bydlí v místě soudu a jsou ochotni a způsobilí účty přezkoumati čís. 12.039.

— jeho schválení: k neobvyklým pronájmům nemovitosti nezletilce potřebuje otec svolení jeho od případu k případu, k obvyklým nájmům aspoň svolení všeobecného čís. 11.028.

— schválení osnovy trhové smlouvy; druhý smluvník nabyl jím práva podle druhého odstavce § 11 nesp. pat. čís. 11.354.

— schváliv bez jakékoliv výhrady smír mezi manželi o výživném ohledně nezletilých dětí, schválil opatrovnický soud i případné nižší výživné, které mělo samočinně nastoupiti na místo ujednaného výživného čís. 11.604.

— do usnesení soudu o neschválení prodeje nemovitosti, na niž vázlo předkupní právo nezletilcovo, není oprávněn k rekursu kupitel nemovitosti čís. 11.635.

— do usnesení soudu, jímž bylo odepřeno opatrovnické schválení prohlášení nezletilců, jímž postupují knihovní pořadí svých dědických podílů na otcově nemovitosti, není oprávněn manželský otec k rekursu ani v zájmu dětí, ani v zájmu vlastním čís. 11.639.

— proti usnesení, jímž bylo odepřeno opatrovnické schválení smíru mezi odkazovníkem a nezletilými dědici, není oprávněn k rekursu odkazovník, navrhnuvší schválení smíru soudem čís. 12.536.

Opatrovník: pro doručení viz doručení.

— — při oduznání manželského původu viz dítě.

— — § 279 obč. zák. pozbyl účinnosti zákonem ze dne 15. listopadu 1867 čís. 131 ř. zák. čís. 9415; — srov. též čís. 9616.

— — v řízení podle § 3 zák. čís. 82/1883 jest soud oprávněn pohroziti zřízením opatrovníka podle § 19/1 nesp. říz. čís. 10.217.

— — nevyhoví-li opatrovník soudním nařízením, jest proti němu zakročiti podle § 19 nesp. říz., soud však není oprávněn, by sám vykonal ten který úkon správy čís. 10.858.

— **k činu, kolisní:** zákonné předpoklady pro ustanovení podle §§ 270—272 obč. zák.; nestačí rozpory v zájmech mateřské poručnice a spoluporučníka; opatrovník k činu může býti ustanoven jen pro určitý zvláštní případ nebo pro určitou věc, nemůže však, byť jen dočasně, býti na něho přenesena poručenská moc čís. 9234.

— — netřeba ho zříditi svéprávnému slepci čís. 9503.

— — postup soudu, byl-li nezletilci zřízen právě z toho důvodu, že jeho zájmy odporují zájmům pozůstalé vdovy, kolisní opatrovník však uznal za vhodné, zvoliti k hájení zájmů nezletilcových právního zástupce, jenž zastupuje též pozůstalou vdovu čís. 10.045.

— — i pro neosiřelé dítě, nemůže-li býti zastupováno otcem, najmě při právních jednáních mezi rodiči a nezletilým dítětem čís. 10.061.

— — zastupoval-li nezletilé dědice v pozůstalostním řízení opatrovník, jenž vystoupil též jako věřitel pozůstalosti, bylo celé pozůstalostní řízení zmatečným (§ 477 čís. 5 c. ř. s.) čís. 10.258.

— — dětem jest v případě § 142 obč. zák. ustanoviti opatrovníka k ochraně jejich zájmů (§ 271 obč. zák.) čís. 10.265.

— — není zmatečností, byl-li zřízen bez slyšení účastníků čís. 11.345.

— — soudu zřizujícímu opatrovníka podle § 271 obč. zák., jest jen zkoumati, zda jest splněn formální předpoklad pro zřízení opatrovníka k tomu cíli, by opatrovník jménem nezletilců podal návrh, o jehož právní vyřízení nezletilcům jde, není však oprávněn zkoumati, zda tento návrh je ve věci opodstatněn čís. 11.919.

— — neupozornil-li otec, že jest nezletilým dětem ustanoviti opatrovníka, any se střetly jeho zájmy se zájmy dětí, byla oprávněna tak učiniti matka dítěte čís. 11.919.

— — jde o zmatek podle § 41 (2) f) zák. čís. 100/1931, nebyl-li nezletilci zřízen opatrovník k činu ve věci mezi nezletilcem a jeho adoptivními rodiči čís. 12.095.

— — úřad opatrovníka k činu, jenž byl podle §§ 78 ex. ř. a 8 c. ř. s. exekučním soudem ustanoven k přijetí usnesení o povolení exekuce a o jejím výkonu proti povinnému, zatím zemřelému, pominul, jakmile byl pozůstalostním soudem ustanoven opatrovník pozůstalosti po povin-

ném podle §§ 78 a 128 nesp. pat.; opatrovník pozůstalosti byl i oprávněn vziti zpět rekurs podaný opatrovníkem k činu; k tomuto zpětvzetí se nevyžaduje svolení pozůstalostního soudu čís. 12.554.

— — pokud předpisu § 10 c. ř. s. o útratách opatrovníka k činu nelze použíti na útraty správce konkursní podstaty čís. 12.736.

— **majitelů dílčích dluhopisů** viz dluhopisy dílčí.

— **nepřítomného:** § 279 obč. zák. stal se bezpředmětným; obdoba § 276 obč. zák. vyloučena čís. 9616; — srov. též čís. 9415.

— **neznámých věřitelů:** pohledávky neodsloužených mší v pozůstalosti po římskokatolickém knězi; ustanovením jeho a zmocněním zažalovati onu pohledávku není rozhodnuto o otázce, kdo jest neznámým věřitelem pohledávky čís. 10.440.

— **pozůstalosti** viz pozůstalost.

— **separační** viz pozůstalost.

Opatření bezpečnostní dráhy viz bezpečnostní opatření.

— **podle § 142 obč. zák.** viz dítě manželské.

— **podle § 341 obč. zák.** viz držba rušená.

— **prozatímní** viz prozatímní opatření.

Opční právo a syndikátní nárok viz syndikátní ručení.

— jinak viz zaměstnanec železniční.

Operace ve všeob. nemocnici v Čechách; náhrada honoráře za ni čís. 10.183.

Opětná dražba viz dražba vnucená.

Opětné spojení manželů viz obnova manželského spolužití.

Opětný výkon exekuce na movitosti zabavením dalších svršků a jejich zpeněžením po zastavení prodejového řízení (§ 200 čís. 3 ex. ř.) čís. 11.298.

Opětující se dávky viz dávky se opětující, dražba vnucená nemovitosti (§ 216 odst. 2 ex. ř.).

Oplocení viz ohraženi.

Opodstatněnost žaloby viz rozsudek pro zmeškání, žaloba.

Opomenutí (kromě obligačního poměru): pokud jest bezprávným čís. 11.509.

Opoziční žaloba viz žaloba podle § 35 ex. ř.

Opověď k rejstříku viz rejstřík.

Opovězení rozepře: neopovězení nemá v zápětí ztrátu náhradního nároku podle zák. čís. 72/1887 ř. zák. čís. 10.814.

— nevstoupení do sporu (§ 21 c. ř. s.) nemá v zápětí, že by osoba, které byl spor opovězen a která nechala opověď nepovšimnutou, musela tomu, kdo jí spor opověděl, hraditi škodu, již utrpěl tím, že ve sporu podlehl čís. 12.635.

Opožděné dovolání: má právní účinky vytčené v § 505/3 c. ř. s., pokud nebylo z tohoto důvodu právoplatně odmítnuto čís. 11.542.

Opozděný rekurs: vyřídil-li jej rekursní soud věcně, lze to s úspěchem namítati v dovolacím rekursu čís. 11.910.

Oprava díla viz smlouva o dílo.

— **jména strany:** nebo označení strany beze změny podmětu jest vždy přípustné čís. 8774.

— — jest přípustná bez souhlasu odpůrce a bez svolení soudu, nemění-li se tím totožnost podmětu čís. 9938.

— — označení strany ve sporu lze opraviti, byla-li jen zřejmým omylem označená okresní správní komise místo okresu čís. 10.244.

— **nájemního předmětu** viz smlouva nájemní a pachtovní.

— **stěhovací lhůty** viz lhůta stěhovací.

— **podle §§ 84, 85 c. ř. s.: formální vada:** není přípustná, byl-li podán bezobsažný »odpor« v jednom vyhotovení proti směnečnému platebnímu rozkazu; stalo-li se přece tak a pojednáno věcně o odporu, nelze se v odvolacím řízení k těmto závadám vraceti, nebyly-li v odvolacím řízení vytknuty čís. 9690.

— — nepřípustné hromadění nároků v žalobě jest jen vadou formální, odstranitelnou podle §§ 84 a 85 c. ř. s. čís. 10.420.

— — § 84 c. ř. s. nelze použíti, podala-li komanditní společnost opravný prostředek ve sporu svého komplementáře čís. 10.950.

— — neurčitost žalobní žádosti není jen formální vadou, nýbrž vadou materielní čís. 10.487.

— — soud není povinen, by učinil opatření podle § 84 c. ř. s., je-li žalobní žádání neurčité čís. 12.032.

— — předpisy §§ 84 a 85 c. ř. s. se netýkají chyb v předložených listinných dokladech čís. 10.918.

— — nejde o formální vadu, nebylo-li vyhověno předpisu § 54, druhý odstavec, ex. ř. čís. 11.933.

— — nedostatek rekursního (exekučního) návrhu není formální, nýbrž věcnou vadou čís. 12.150, 12.203.

— — týkala-li se zápověď poddlužníků povšechně platů, jež měl dlužníku vypláceti, nikoliv jen těch, jež byly povolujícím usnesením zabaveny, jde o vadu hmotněprávní, již nelze odstraniti podle § 85 c. ř. s. a § 89 jedn. ř. čís. 12.230.

— — nebyl-li výpis podle § 11 ex. ř. předložen s návrhem na povolení exekuce, nejde o formální vadu, kterou lze odstraniti postupem podle §§ 84, 85 c. ř. s. (§ 78 ex. ř.) čís. 12.715.

— — nejde o formální vadu, kterou má soud odstraniti z úřadu, nejsou-li v žalobní odpovědi nabídnuty důkazy o skutkových okolnostech v ní tvrzených čís. 13.017.

— — nebyli-li v exekučním návrhu singularistů všichni singularisté uvedeni jednotlivě jmény čís. 13.055.

— — bylo-li odvolání podáno **do soudního protokolu,** ač tu nebylo podmínek § 465/2 c. ř. s., nelze podle § 84 c. ř. s. zjednati nápravu tím, že se nařídí, by advokát, zřízený po odvolací lhůtě, odvolání protokolárně podepsal čís. 10.135.

— — podán-li rekurs písemně bez podpisu advokáta, proto podle § 85 c. ř. s. vrácen, nelze po uplynutí původní rekursní lhůty podati rekurs do protokolu čís. 10.351.

— — bylo-li odvolání vráceno k podpisu advokátem, nebylo třeba, by si odvolatel opatřil podpis advokáta právě z místa, nebyl však oprávněn teprve pak podati odvolání do protokolu (po uplynutí odvolací lhůty) čís. 10.382.

— — neurčil-li soud **lhůtu** k opětnému podání žaloby, nemůže to býti na újmu straně, jež žalobu znovu podala bez zbytečného odkladu čís. 10.224.

— — **nové podání** námitek proti směn. platebnímu příkazu, opatřené podpisem advokáta, nesmí obsahovati námitky, jež nebyly uplatněny již v původním podání čís. 9326.

— — bylo-li podání vráceno podle §§ 84, 85 c. ř. s., nelze v udělené k tomu lhůtě předložiti zcela jiné podání čís. 8630.

— — pokud jest opravenou žalobu o obnovu v novém vyhotovení a částečně s novým obsahem, k níž nebyla připojena původní, vrácená žaloba, pokládati za žalobu samostatnou, novou čís. 9739.

— — byl-li vrácen rekurs nepodepsaný advokátem a advokát podal v rekursní lhůtě nový rekurs, jest přihlédnouti k jeho věcnému obsahu čís. 10.353.

— — do usnesení rekursního soudu, jímž dal prvému soudu jen příkaz, by odstranil formální vadu, není samostatného **opravného prostředku** čís. 10.352.

— — (§ 3/2 vyr. ř.): proti usnesení rekursního soudu, jímž nařídil prvému soudu postup podle § 3/2 vyr. ř., není samostatného opravného prostředku čís. 11.407.

— — do usnesení prvého soudu, jímž nerozhodl o exekučním návrhu věcně, nýbrž vrátil jej k odstranění formální vady, která byla s to, by překazila vyřízení ve zkrácené formě, není rekurs přípustným čís. 12.292.

— **podle § 419 c. ř. s.:** pokud nelze soudu samovolně upraviti rozsudečný výrok v ten rozum, že žalovaný jest povinen vrátiti žalobci věc, a kdyby tak neučinil, zaplatiti žalobci určitý peníz čís. 8750.
— — zřejmá nesprávnost ve smyslu § 419 c. ř. s. čís. 8984.
— — nelze přisouditi útraty úspěšného návrhu na opravu rozsudku čís. 8837.
— — vynechal-li procesní soud přehlédnutím v rozsudkovém výroku usnesení o zamítnutí procesních námitek čís. 9587.
— — význam opravy podle druhé věty § 419 c. ř. s.; pro obsah a rozsah odvolání není zpravidla rozhodným rozsudek prohlášený, nýbrž písemně vyhotovený; vyznačení oprav ve vyhotovení rozsudku není podmínkou účinnosti oprav čís. 9872.
— — změněna-li podstatná část rozsudkového nálezu, počíná odvolací lhůta teprve dnem, kdy byl doručen výrok soudu o opravě; k obsahu nového odvolání lze hleděti jen, pokud byl právě vyvolán opravou rozsudkového výroku čís. 9872.
— — povolil-li exekuční soud na základě rozvrhového usnesení vklad výmazu zástavního práva, maje mylně za to, že pohledávka byla úplně uspokojena z nejvyššího podání, nejde ani o omyl ve psaní nebo v počítání, ani o zřejmé nedopatření ve smyslu § 419 c. ř. s. čís. 10.838.
— — vyžádal-li si soud od stran z úřadu písemná vyhotovení rozsudku k opravě, nabývá rozsudek proti stranám účinnosti teprve doručením opraveného rozsudku čís. 11.688.
— — návrhem strany na opravu jejího jména ve vyhotovení rozsudku prvého soudu neprodlužuje se jí lhůta k odvolání v ten způsob, že by počínala teprve doručením opraveného rozsudku, nýbrž běží od doručení původního rozsudku čís. 11.915.
— — nepadá na váhu, že prvý soud početní chybou zjistil při pojištění úhrnnou škodu číselně nesprávně; takové nedopatření může býti opraveno v každém období řízení (§ 419 c. ř. s.) čís. 12.301.
— — rekurs proti usnesení odvolacího soudu ve sporech pracovních, jímž byl zamítnut návrh na opravu jeho rozsudku, jest posuzovati podle §§ 419 a 515 c. ř. s., nikoliv podle § 519 c. ř. s. čís. 12.795.
— **zápisu knihovního:** podle § 104 knih. zák. jen, nesouhlasí-li zápis s usnesením soudu; k povolení opravy zápisu obnovením vkladu zástavního práva neprávem vymazaného vyžaduje se souhlas vlastníka zavazené nemovitosti a svolení zadnějších věřitelů; povoliti tuto opravu jest příslušný knihovní soud; byla-li oprava povolena bez těchto předpokladů exekučním soudem, přísluší postiženým stížnost podle knihovního zákona a neplatí tu lhůta § 65 ex. ř. čís. 10.838.
— — nesouhlasí-li knihovní účastníci, kteří následkem opomenutí zápisu povoleného vkladu zástavního práva nabyli práv v důvěře v pozemkovou knihu, nelze opravu opomenutí provésti v původním pořadí čís. 12.947.

Oprávnění k rekursu: ve sporném řízení: zamítl-li soud prvé stolice žalobu, a odvolací soud pak k žalobcovu odvolání zrušil napadený rozsudek a odmítl žalobu pro nepříslušnost, jest žalovaný oprávněn k rekursu čís. 9286.
— — do usnesení, jímž byl zamítnut návrh jedné strany rozepře, by byl ze zastoupení vyloučen zástupce druhé strany, jest nepřípustný rekurs oné strany rozepře čís. 11.371.
— — zamítl-li soud prvé stolice žalobu věcně, kdežto odvolací soud k žalobcovu odvolání žalobu pro zmatečnost odmítl, jest i žalovaný oprávněn k rekursu čís. 11.925.
— — odmítl-li soud prvé stolice žalobu sám od sebe, ježto se nepovažoval za příslušna, rekursní soud však na žalobcův rekurs zrušil usnesení prvého soudu a nařídil mu, by žalobu na soud přijal a věc projednal, není žalovaný, jemuž žaloba ještě ani nebyla doručena, formálně oprávněn k dovolacímu rekursu čís. 11.949.
— — **v exekučním řízení:** oprávnění poddlužníka k rekursu viz poddlužník.

— — povinný jest oprávněn k rekursu proti povolení exekuce **na nemovitost** mu nepatřící čís. 10.442.
— — míní-li St. poz. úřad, že exekuce na přidělený pozemek odporuje obmezením uloženým při přídělu co do disposičního práva s pozemkem, jest oprávněn k rekursu proti povolení exekuce čís. 11.601.
— — Státní pozemkový úřad (jeho obvodové úřadovny) jest oprávněn odporovati zřízení vnuceného zástavního práva na přidělené nemovitosti čís. 12.753.
— — oprávnění vlastníka nemovitosti, jenž není totožným s dlužníkem, k rekursu do usnesení povolujícího exekuci vnuceným zřízením zástavního práva čís. 8781.
— — byla-li povolena exekuce vnuceným zřízením zástavního práva na nemovitosti nepatřící prý povinnému, nýbrž třetí osobě téhož jména, jest sice tato osoba oprávněna k rekursu, ale její rekurs není opodstatněn, nejsa vhodným prostředkem k obhájení jejich tvrzených práv čís. 11.902.
— — knihovní věřitelé nejsou oprávněni k rekursu proti usnesení, jímž byl vysloven souhlas s navrženým vyrovnáním dlužníka s věřiteli, vedoucími proti němu vnucenou správu čís. 10.669.
— — je-li vlastnické právo dlužníkovo k nemovitosti, na niž povolena exekuce vnucenou dražbou, omezeno povinností, odevzdati nemovitost jednomu z dítek, jest i dlužník oprávněn k rekursu čís. 11.695.
— — osoba, v jejíž prospěch je poznamenán zákaz zcizení nemovitosti, jest oprávněna k rekursu do povolení dražby této nemovitosti čís. 11.959.
— — knihovní věřitel jest oprávněn k rekursu do dražebního ediktu, ježto nebylo do něho pojato veškeré příslušenství nemovitosti čís. 11.246.
— — proti usnesení exekučního soudu, jímž bylo zařízení nemovitosti dané do dražby prohlášeno za její příslušenství, není oprávněn k rekursu hypotekární věřitel (přistoupivší vymáhající věřitel), tvrdící k některým předmětům tohoto zařízení vlastnické právo čís. 12.381.
— — do povolení exekuce **na svršky,** náležející spoluvlastnicky dlužníku a třetí osobě, není třetí osoba oprávněna k rekursu čís. 9565.
— — do usnesení exekučního soudu, jímž bylo vyhověno návrhu vymáhajícího věřitele na převzetí zabavených svršků za třetinu odhadní ceny, jest dlužník oprávněn k rekursu čís. 9150.
— — oprávnění dlužníka k rekursu, nabyla-li vlastnictví k zabavené věci nebo její držbu třetí osoba čís. 9242.
— — do usnesení, jímž povolena exekuce na neoddělenou úrodu z přiděleného pozemku, jest oprávněn k rekursu Státní pozemkový úřad čís. 10.499.
— — proti usnesení soudu, jímž nebyla zrušena exekuce na movitosti z důvodu, že jsou příslušenstvím nemovitosti, není oprávněn k rekursu ten, kdo vedl exekuci na nemovitost čís. 12.900.
— — do usnesení, jímž povolena exekuce na dlužníkovu **pohledávku** za erárem, ač byla podle dvorského dekretu ze dne 21. srpna 1838, čís. 291 sb. z. s. nepřípustná, jest dlužník oprávněn k rekursu čís. 8768.
— — správce konkursní podstaty jest oprávněn k rekursu proti usnesení povolujícímu zpeněžení nároku dlužníka exekučně zabaveného čís. 11.874.
— — notářská komora není účastnicí řízení v exekuci na notářskou kauci čís. 11.787.
— — v exekuci vnucenou správou **pachtovního práva** povinného jest vlastník pachtovaného pozemku osobou třetí a nepřísluší mu právo k rekursu ani do usnesení, jímž mu bylo uloženo, by nerušil výkon vnucené správy čís. 9615.
— — proti usnesení, jímž byla k návrhu jen jednoho spoluvlastníka povolena exekuce **vyklizením nájemníka,** pokud jest druhý spoluvlastník oprávněn k rekursu čís. 13.052.

— — pokud není k němu oprávněn vymáhající věřitel v případě **§ 350/3 ex. ř.** čís. 9429.
— — **v nesporném řízení:** §§ 6, 37 zák. čís. 100/1931 viz nesporné řízení.
— — oprávnění k rekursu notáře jako soudního komisaře viz notář.
— — § 9 nesp. pat.: § 349 c. ř. s. v nesporném řízení neplatí; do usnesení v nesp. řízení, že přezvědná osoba jest povinna vypovídati, jest přípustným rekurs přezvědné osoby čís. 9530.
— — ke stížnosti na soudní opatření v nesporném řízení jest oprávněn každý, kdo míní se jím býti stížen, jest-li opatření způsobilé, dotknouti se jeho práv, ať majetkových, ať rodinných, ať přímo, ať nepřímo čís. 10.615.
— — pozůstalostní řízení: dědic není oprávněn stěžovati si do toho, že byla (nebyla) na soud přijata dědická přihláška jiných spoludědiců čís. 10.489.
— — dědici přihlásivší se ze závěti jsou oprávněni k rekursu proti usnesení soudu, jímž bylo rozhodnuto, že dědic ze zákona má vystoupiti proti nim žalobou čís. 11.096.
— — povolaným dědicům (kupitelům jich dědických podílů) nepřísluší právo rekursu do usnesení pozůstalostního soudu, schvalujícího smlouvu druhých spoludědiců o prodeji jich dědických podílů čís. 8872.
— — oprávnění odkazovníka k rekursu čís. 8967, 9317, 9410.
— — stát není oprávněn, dokud nebyla právoplatně vyslovena odúmrť, napadati opatření pozůstalostního soudu o dědické přihlášce aniž usnesení o vydání odevzdací listiny dědicům čís. 9612.
— — pokud přísluší pozůstalostnímu věřiteli čís. 9249, 9455.
— — pozůstalostní věřitel není oprávněn k rekursu do usnesení pozůstalostního soudu, jímž byly prohlášeny za neplatné již na soud přijaté bezvýminečné přihlášky zákonných dědiců čís. 9633.
— — do usnesení, jímž bylo notáři odňato projednávání pozůstalosti, jest jeho rekurs nepřípustným, třebas se dědici přihlásili s dobrodiním inventáře a sepsání inventáře nenáleží k úkonům, jež si mohou dědici sami obstarati čís. 10.417.
— — poručenský a opatrovnický soud: do jeho usnesení, jímž nebylo ohledně poručence schválena dohoda o rozdělení pozůstalosti, není oprávněn si stěžovati jiný účastník (pozůstalá vdova), třebas se jí v důvodech usnesení odpírá z hmotněprávních důvodů právo na výživu podle § 796 obč. zák. čís. 8862.
— — blízcí příbuzní mají právo k rekursu do opatření, nikoliv však cizí osoby, třebas byly druhou smluvní stranou nezletilce nebo byly s ním ve sporu nebo byl mezi nimi poměr vymáhajícího věřitele a dlužníka čís. 9772.
— — usnesení opatrovnického soudu, jímž schválen postup nemovitosti otcem nezletilému dítěti, není oprávněno napadati rekursem jiné dítě postupitelovo vlastním jménem, nýbrž jen, pokud rekursem hájí zájmy nezletilce, ale rekurs tento mohlo podati jen ve lhůtě běžící tomuto nezletilci čís. 10.335.
— — proti usnesení, jímž bylo napotomně zrušeno prohlášení nezletilce za zletilého, nejsou oprávněni k rekursu, kdož nabyli práv z právních jednání, jež uzavřel nezletilec, byv prohlášen za zletilého čís. 10.725.
— — věřitel opatrovance není oprávněn k rekursu do opatření, jež učinil opatrovnický soud čís. 10.858.
— — rozhodl-li opatrovnický soud, jenž byl zároveň poručenským soudem, v opatrovnické věci otce nezletilého v zájmu nezletilcově, rekursní soud pak změnil napadené usnesení v neprospěch nezletilce, jest nezletilec oprávněn k dovolacímu rekursu čís. 10.858.
— — proti usnesení poručenského soudu, jímž byl pro tentokráte zamítnut návrh poručenstva, by bylo trestně zakročeno proti nemanželskému otci (§§ 8 a 9 alim. zák.), jest poručenstvo oprávněno k rekursu čís. 11.141.
— — pokud jest zástupce chudé (žalující) strany oprávněn k rekursu proti usnesení, jímž schválen smír o složení odbytného pro žalobce, v němž nebylo přihlíženo k značným útratám sporu čís. 11.038.
— — proti pověření notáře provedením soudního odhadu za účelem vyměření dávky z přírůstku hodnoty jest zemský inspektorát oprávněn k rekursu čís. 10.668.
— — **v knihovním řízení:** okruh osob oprávněných k rekursu čís. 8667.
— — byl-li povolen vklad zástavního práva na žádost dlužníka, aniž se dlužník vykázal plnou mocí zástavního věřitele, nemůže si do usnesení stěžovati sám žadatel (ani správce jeho úpadkové podstaty) čís. 9758.
— — do usnesení, jímž byla k návrhu Státního pozemkového úřadu povolena poznámka záboru, nepřísluší právo k rekursu druhé straně čís. 9885.
— — oprávnění třetí osoby, v jejíž prospěch byl stanoven zákaz zatížení, ke stížnosti do usnesení, jímž povoleno zatížení bez jejího souhlasu čís. 9897.
— — spoluvlastník ideální části nemovitosti jest oprávněn k rekursu do usnesení, jímž byl na jiný spoluvlastnický podíl bez ohledu na ostatní podílníky povolen knihovní vklad výměny čís. 12.224.
— — bylo-li knihovním soudem povoleno spravení záznamu, jest správce konkursní podstaty vystavitele listiny oprávněn k rekursu čís. 12.557.
— — **v konkursním řízení:** ve zpeněžovacím řízení podle § 119 konk. ř., třebas se provádělo exekučním soudem, nepřísluší úpadci oprávnění k rekursu čís. 9925.
— — proti usnesení, jímž bylo zrušeno usnesení o vyhlášení úpadku na pozůstalost, jsou oprávněni k rekursu i úpadkoví věřitelé i opatrovník pozůstalosti čís. 9773.
— — **ve vyrovnacím řízení:** do usnesení, jímž byl podle § 30 (4) vyr. ř. zřízen nový vyrovnací správce, nepřísluší právo k rekursu dřívějšímu vyrovnacímu správci čís. 9516.
— — vyrovnacímu správci nepřísluší proti usnesení, jímž soud odepřel vyrovnání potvrditi čís. 9833.
— — právo k rekursu proti usnesení, jímž bylo vyrovnání potvrzeno, přísluší nejen všem účastníkům, kteří hlasovali proti vyrovnání, nýbrž i těm, kteří nehlasovali vůbec, ať již při vyrovnacím roku byli přítomni nebo nebyli čís. 12.790.
— **k opravnému prostředku:** komanditní společnost není oprávněna podati opravný prostředek ve sporu svého komplementáře; § 84 c. ř. s. nelze tu použíti čís. 10.950.
— — jinak viz oprávnění k rekursu, dovolání, odvolání.
— **ke sporu:** dědice či pozůstalosti viz pozůstalost.
— — k pojmu aktivního oprávnění ke sporu čís. 10.867.
— — nedostatek jeho jest otázkou hmotného práva, k níž nelze hleděti z úřadu čís. 9293, 11.676; — jest ji vynésti v první stolici čís. 11.676.
— — pořadí, v němž jest rozhodnouti o námitce jeho nedostatku čís. 9558.
— — zamítl-li procesní soud žalobu, vyhověv námitce nedostatku aktivní legitimace, žalobce omezil odvolání jen na otázku aktivní legitimace a žalovaný v odvolacím sdělení zabýval se jen obsahem odvolání omezeného na otázku aktivní legitimace, měl se odvolací soud, přiznav žalobci aktivní legitimaci, zabývati i námitkami žalovaného ve věci samé; neučinil-li tak, jde o vadu řízení podle § 503 čís. 2 c. ř. s. čís. 12.102.
— — jest posuzovati podle doby, kdy byl vynesen rozsudek prvé stolice (§ 406 c. ř. s.); stačí, byla-li do té doby splněna podmínka platnosti postupu pohledávky na žalobce; předpis § 234 c. ř. s. nepřichází tu v úvahu čís. 10.327.
— — pro aktivní oprávnění k žalobě jest bez významu, že žalobce nepřihlásil pohledávku k soupisu neknihovních pohledávek čís. 10.628.

— — manžel není aktivně oprávněn k žalobě o určení pensijního vdovského nároku své manželky čís. 12.382.
— — jde o dva různé právní podměty, třebaže majitel jedné firmy byl spolumajitelem druhé firmy čís. 9662.
— — má-li akciová společnost vedlejší závody; změna firmy akciové společnosti a obchody z vedlejšího závodu zapsaného dříve při její staré firmě čís. 10.355.
— — nedostatek pasivního, domáháno-li se plnění závazku proti veřejnému společníku jako jeho soukromého závazku, ač šlo vlastně o závazek společenský; nestačí pouhé dodatečné označení žalovaného jako veřejného společníka čís. 11.164.
— — obročník pasivně oprávněn k žalobě o náhradu škody z předčasného svémocného zrušení nájemní smlouvy čís. 10.327.
— — pronajímatel není oprávněn domáhati se vyklizení bytu na třetí osobě, již vzal nájemník k sobě do bytu čís. 12.409.
— — pro otázku aktivního oprávnění jest při mnohosti věřitelů nerozhodné, zda jde o plnění dělitelné, nedělitelné nebo solidární; k okolnostem těm jest přihlížeti teprve při rozhodnutí ve věci samé; tomu nevadí předpis § 848 obč. zák. čís. 10.776.
— — jediný dědic ze závěti, jenž neuznal nárok nepominutelného dědice na povinný díl, jest pasivně oprávněn i před odevzdáním pozůstalosti k žalobě nepominutelného dědice o zjištění, že má nárok na povinný díl čís. 13.041.
— — kdo jest oprávněn k žalobě o neplatnost poslední vůle čís. 10.240.
— — za zůstavitelovy dluhy ručí jen dědic, jemuž byla pozůstalost odevzdána, před odevzdáním ručí jen pozůstalost a jen ona jest pasivně oprávněna ke sporu; lhostejno, že na pozůstalost byl uvalen konkurs a že přihlásivšímu se dědici nebylo nic odevzdáno z pozůstalosti jen proto, že po zrušení konkursu žádné jmění nezbylo čís. 12.263.
— — kdo, zabraňuje ve výkonu jeho jednostranné kontroly správy pozůstalosti, nejednal ve vlastním jméně, nýbrž jako zmocněnec všech spoludědiců, není pasivně legitimován k žalobě dědice o uznání a trpění výkonu kontroly správy pozůstalosti čís. 13.142.
— — provádí-li okresní úřad politickou exekuci na žádost obce k vydobytí obecních dávek, není pro vybavovací rozepři podle § 37 ex. ř. pasivně oprávněn stát, nýbrž obec čís. 10.792.
— — pro nároky z vnucené správy čís. 10.006.
— — pasivní k žalobě podle § 258 ex. ř. čís. 11.124.
— — § 294 ex. ř.: oprávnění k zažalování a k exekučnímu vymáhání pohledávky po jejím přikázání k vybrání čís. 10.197.
— — exekuční zabavení pohledávky nemá v zápětí zánik dispositčního práva dlužníka, najmě jeho žalobního práva; dlužník nemůže však žalovati o zaplacení, nýbrž jen o složení na soudě; zánik žalobního oprávnění dlužníka má v zápětí teprve přikázání pohledávky k vybrání čís. 10.837.
— — oprávnění dlužníkovo k žalobě jest vyloučeno jen co do částky, jíž byla věřiteli pohledávka přikázána k vybrání; exekuční zástavní právo o sobě nevylučuje oprávnění dlužníka k žalobě čís. 10.981.
— — přikázání zažalované pohledávky k vybrání za sporu nemá vliv na žalobcovo oprávnění k žalobě; jak se vyhoví předpisu třetího odstavce § 294 ex. ř. čís. 11.132.
— — tím, že zažalovaná pohledávka byla proti žalobci za sporu exekučně zabavena a přikázána k vybrání, nepozbývá žalobce oprávnění ke sporu čís. 12.378.

Oprávnění živnostenská viz živnost.

Opravný prostředek: lhůty viz tamže.
— — novoty viz tamže.
— — oprávnění k němu viz tamže.

— — vzdání se ho viz tamže.
— — upuštění od něho (v exekučním řízení) může se státi jen výslovně, nikoliv i konkludentním činem čís. 11.583.
— — předmětem jeho může býti jen výrok soudu, nikoliv právní názor důvodů; jen strana, jíž byla způsobena výrokem soudu právní újma, si může do něho stěžovati čís. 9979.
— — jinak viz dovolání, odvolání, rozklad, stížnost.
— **samostatný** viz stížnost ve sporném řízení.

Opuštění bytu (§ 6 zák. o ochr. náj.): pojem čís. 10.945.
— **zlomyslné** viz rozluka manželství.

Ordrepapír viz cenné papíry.

Orgán veřejný: přihláška (§ 172 ex. ř.) viz dražba vnucená nemovitosti.
— **výkonný** viz exekuce (§ 25 ex. ř.).

Organisace nová viz správní řízení.
— **stavovská:** redaktorů; zákaz zaměstnavatele se jí zúčastniti a nárok pozůstalých redaktora na náhradu škody čís. 12.999.

Ortopedické úkony: maséra; pokud jest je považovati za samostatné léčení čís. 9903.

Osada: uveřejnění dražebního ediktu in ní čís. 11.034.
— účelem osady jako právnické osoby, obmezeným na správu místního jmění, jest vymezen právní zájem, jejž může osada uplatniti sporem podle § 228 c. ř. s.; osada se nemůže domáhati určení, komu připadají užitky ze jmění jiné osady nebo obce, ani jak se hospodaří se jměním jiných osad, nemá právního zájmu ani na tom, zda jmění obce nebo jiné osady připadne částečně i jí, nejde-li dosud o rozdělení obce na více obcí; není povolána ani k tomu, by hájila majetkové zájmy svých příslušníků čís. 9982.

Osev: náhrada jeho při vypadnutí pozemků z pachtu následkem pozemkové reformy čís. 11.792.

Osmihodinná doba pracovní viz doba pracovní osmihodinná.

Osnova protokolu (§ 210/2 c. ř. s.): pokud jest míti za to, že byla k soudu přijata; nevadí, že osnova není náhražkou celého protokolu, nýbrž jen jeho části čís. 11.208.
— pokud nebyl zápisek (§ 265 c. ř. s.) osnovou jednacího protokolu; přesahoval-li zápisek meze § 265 c. ř. s., mělo by to býti vytýkáno podle § 196 c. ř. s.; záleží na tom, zda obsah zápisku byl přednesen, nikoliv na tom, zda byl soudcem přečten; není-li v protokole udáno, že byl obsah zápisku přednesen, nelze k němu přihlížeti čís. 11.379.

Osoba hromadná viz osoba právnická.
— **právnická:** spolek viz tamže.
— — svaz, jejž tvoří volné sdružení osob téhož politického směru, není korporací; prohlášení, dané jménem svazu, nezavazuje svaz, nýbrž jest z něho zavázán ten, kdo prohlášení učinil čís. 8612.
— — všechny veřejnoprávní korporace jsou obcemi ve smyslu § 21 obč. zák. čís. 9238.
— — hospodářský správce není representantem, nýbrž jen zřízencem obce (§ 1315 obč. zák.) čís. 9546.
— — cizozemská a sudiště podle § 99 j. n. čís. 10.431.
— — sekretariát politické strany nemá právní osobnosti a nelze proto proti němu povoliti exekuci čís. 10.606.
— — jest jí závodní a revírní rada při hornictví čís. 10.654.
— — jest jí těžařstvo čís. 10.688.
— — pravovárečné měšťanstvo jest právnickou osobou; nezaniká tím, že zcizilo předmět podniku (pivovar) na třetí osobu čís. 10.853.
— — i osobě hromadné lze uložiti výkon vyjevovací přísahy podle § 47 ex. ř.; má-li vícečlennou representaci, závisí na úvaze soudu, kterému nebo kterým representantům má býti uložen výkon přísahy čís. 10.853.
— — footbalová skupina tělocvičného spolku není samostatnou právnickou osobou čís. 11.389.

— — veřejná obchodní společnost není zvláštním podmětem ani právnickou osobou čís. 11.580.
— — sirotčí pokladny čís. 12.107.
— — zemská banka česká jest samostatnou právnickou osobou od země České odlišnou čís. 12.185.
— — Missionářský výbor methodistické biskupské církve Jihu jest podle zákonů státu (Tennesee), kde byl jako korporace ustaven, jakožto právnická osoba samostatným právním podmětem a jest jej proto (§§ 33, 34 obč. zák.) i v tuzemsku pokládati za právnickou osobu, jež má způsobilost vystupovati před soudy jako samostatný podmět právní čís. 12.397.
— — »fond k ubytování vojska v Brně« jest samostatným jměním účelovým, nadací čís. 13.147.
— — viz též způsobilost ke sporu.
— **přezvědná:** do usnesení v nesporném řízení, že jest povinna vypovídati, jest přípustným její rekurs čís. 9530.
— **třetí** viz třetí.

Osobní dlužník: lze se na něm domáhati zaplacení celé pohledávky, třebas část jeho dluhu byla zajištěna hypotekárním závazkem třetích osob čís. 10.475.

Osvědčení: nelze použíti ani nepřísežného výslechu strany čís. 9347.
— — jinak viz prozatímní opatření.
— **typové** (certifikát) viz automobil.

Osvětový sbor okresní: nemá způsobilosti býti stranou rozepře; pro nárok proti němu na náhradu výloh jest přípustným pořad práva čís. 8857.

Osvojení (zák. čís. 56/1928): pro schválení smlouvy ohledně nesvéprávného osvojence jest rozhodujícím teprve usnesení sborového soudu, udělující usnesení poručenského soudu konečné potvrzení čís. 8882.
— nemanželského dítěte: nepomíjí jím o sobě platnost dřívějšího soudního rozhodnutí, jímž bylo nem. otci uloženo platiti dítěti výživné čís. 9683.
— rakouského nezletilce; nenabylo účinnosti, nebylo-li přenesení poručenství rakouským soudem na tuzemský soud schváleno nejvyšším soudním dvorem ve Vídni; otázku, zda jest nutným přivolení dítěte, jeho příbuzných a zástupců nebo jiného úřadu, jest rozhodnouti podle právního řádu rakouského; jde-li jen o to, zda má býti nahraženo odpírané svolení oprávněné osoby svolením příslušného opatrovnického soudu, nelze do výroku pojati již ustanovení o tom, jakého příjmení bude dítě užívati čís. 12.065.
— o tom, zda nezletilec má opustiti své prostředí, v němž byl dosud vychováván, a zda má býti odevzdán do výchovy a výživy adoptivního otce a jeho manželky, jest rozhodnouti v řízení nesporném čís. 12.095.
— jde o zmatek podle § 41 (2) f) zák. čís. 100/1931, nebyl-li nezletilci zřízen opatrovník k činu ve věci mezi nezletilcem a jeho adoptivními rodiči čís. 12.095.
— nemanželské dítě má po osvojení nárok na výživné jen proti osvojiteli nebo osvojitelům; ve vlastní rodině, kamž jest počítati původní živitele dítěte, tedy v tomto směru i nemanželského otce a nemanželskou matku, má nárok jen podpůrný, podmíněný tím, že osvojitelé nejsou s to, aby je živili čís. 12.538.

Ošetřovací náklady v nemocnici viz fond zemský.

Ošetřování strýce v nemoci; pokud přísluší za ně odměna čís. 10.066.

Otázka jazyková viz jazyk státní.
— **právní či skutková:** při žalobě o uznání nemanželského otcovství není okolnost, že žaloba není opřena jen o právní domněnku § 163 obč. zák., skutkovým předpokladem, nýbrž závěrem odvolacího soudu čís. 12.394.
— — dospěl-li odvolací soud na základě zjištění, že se nemanželské dítko narodilo sice po lhůtě § 163 obč. zák., ale též, že nemanželská matka po poslední souloži se žalovaným neměla pohlavní styky s jiným mužem, a vzhledem k tomu, že podle posudku znalce není vyloučeno, že dítě pochází ze soulože se žalovaným, — k přesvědčení, že dítě bylo splozeno žalovaným, jde o skutkové zjištění čís. 12.394.
— — přiměřenost žádaného výživného a výše možného výdělku nemanž. otce nejsou skutkovými okolnostmi (§§ 396, 442 c. ř. s.), nýbrž právním posouzením věci čís. 9123.
— — otázka, zda jde o rozpor s dobrými mravy jest otázkou právní čís. 10.521.
— — zda vady, jež jsou důvodem správy, jsou takové, že znemožňují, by bylo věci řádně užíváno čís. 9239.
— — jest jí otázka škodlivého užívání (§ 1118 obč. zák.) pokud se týče zneužívání (§ 3 zák. na ochr. náj.) čís. 8785.
— — vědomí třetí osoby o vystoupení společníka z veřejné společnosti jest otázkou skutkovou čís. 10.272.
— — právní, zda auto jelo předepsanou rychlostí čís. 11.858.
— — skutková, zda spoluvlastník znal úmysl dlužníkův zkrátiti věřitele, právní, zda jej znáti musel čís. 9813.
— — otázka, zda byl věřitel zkrácen právním jednáním, jemuž odporuje, jest otázkou právní; vyšetřiti, zda měl dlužník zkracovací úmysl, jest otázkou skutkového zjištění čís. 10.691; — v témže smyslu čís. 10.865; — otázka, zda úmysl dlužníka, zkrátiti věřitele byl druhé straně znám, jest skutkovým zjištěním čís. 10.865.
— — otázka, zda jest pokládati místnost za obytnou (§ 31 čís. 4 zák. o och. náj.), čili nic, jest otázkou právní čís. 11.238.
— — zda jest jednání v rozporu s dobrými mravy soutěže jest otázkou právní čís. 12.334.
— — zda v zákaznických kruzích platí způsob obalů firmy pro firmu za příznačný, jest skutkovým zjištěním; o právní otázku šlo by jen, kdyby byl sporný pojem příznačnosti čís. 12.392.
— — otázka, zda v zákaznickém styku může nastati záměna, jest otázkou skutkovou potud, pokud soud zjišťuje, zda k záměně docházelo nebo podle zkušenosti znalecké k ní dojíti může; právní otázkou při tom však jest, jakého stupně opatrnosti zákaznické se vyžaduje pro to, aby záměna byla možná nebo vyloučená čís. 12.392.
— — otázka, zda Foaia officiala jest orgánem, ve kterém se uveřejňují tarify a změny tarifu a zda uveřejněné v něm výnosy jest pokládati za řádně uveřejněné, jest otázkou cizozemského práva a tedy podle § 271 c. ř. s. otázkou skutkovou čís. 12.491.
— **předurčující:** jest jí zjištění platnosti (neplatnosti) právního poměru vyplývajícího z úmluvy pro druhou část žalobní prosby, pro platnost (neplanost) hranic čís. 10.283.
— — žalobní prosba, by bylo proti žalobci prohlášeno za bezúčinné zřízení zástavního práva pro pohledávku na nemovitosti pro žalovaného, není předurčující pro žalobní prosbu téže odpůrčí žaloby, by byl žalovaný uznán povinným trpěti, by žalobce vedl exekuci na onu hypotekární pohledávku čís. 10.294.
— — soud oprávněn rozhodovati jako o předběžné otázce i o tom, zda žalobce má jako legionář nárok na služební místo u žalovaného čís. 11.016.
— — otázku bezúčinnosti rozhodčího výroku lze řešiti též jako otázku předběžnou (ve sporu o věc, jež byla předmětem rozhodčího výroku) bez zvláštního určovacího návrhu a bez předchozího sporu a rozsudku o bezúčinnosti rozhodčího nálezu; v takovém případě nevadí smlouva o rozsudím příslušnosti řádného soudu čís. 11.350.
— — jest nezákonností (§ 46 (2) zák. čís. 100/1931), uložil-li soud manželskému otci placení výživného dítěti, jež není u něho, nerozhodnuv o předurčující otázce, komu z obou rodičů má býti dáno dítě do výchovy a výživy čís. 12.864.

Otec: povinnost a právo vyživovací viz výživné.

— **manželský:** náklad na výchovu dítěte viz výživné manželského dítěte.
— — nárok na vydání dítěte viz dítě manželské.
— — péče a výchova (§ 142 obč. zák.) dítěte viz dítě manželské.
— — právo jeho podle § 145 obč. zák. viz dítě manželské.
— — otec nezletilcův potřebuje ku vzdání se nezletilcova nároku na bolestné svolení soudu čís. 8729.
— — projev dítěte o změně povolání čís. 10.061.
— — manželská matka není oprávněna, by při onemocnění dítěte určila, komu jest léčení svěřiti čís. 10.154.
— — pro jeho nárok proti dítěti na náhradu platů a nákladů (§ 1042 obč. zák.), jež vynaložil, vykonávaje právo hospodaření na nemovitosti dítěte, jest přípustný pořad práva čís. 10.965.
— — pokud potřebuje schválení opatrovnického soudu k pronájmu nemovitosti nezletilého dítěte čís. 11.028.
— — propuštění z moci otcovské jest proti vůli otcově nepřípustné; soud má jen zkoumati, zda propuštění s vůlí otcovou jest pro dítě výhodné, nemůže však nahraditi otcovo svolení čís. 11.477.
— — bylo-li dítě v době, kdy bylo vyhověno (prvým soudem) žádosti o prodloužení otcovské moci, ještě nezletilé, jest je zatím pokládati za osobu nesvéprávnou, jež může podati rekurs do usnesení, vyhovujícího žádosti o prodloužení otcovské moci, jen svým zákonným zástupcem, nikoliv samo zcela samostatně čís. 11.544.
— — i v případě § 178 obč. zák. může soud zbaviti otce otcovské moci, zneužíval-li jí otec, neplnil-li povinnosti z ní vyplývající nebo nasvědčuji-li veškeré skutečnosti spolehlivě tomu, že se chová otec tak, že by ponechání dítěte pod mocí otcovskou bylo dítěti jen ke zhoubě a ohrožovalo jeho blaho tělesné i duševní čís. 12.037.
— — rozhodnutím nejvyššího správního soudu, že násilné odnárodňování dítěte povinného školou, zakázané v § 134 ústavní listiny, není v tom, že ve Slezsku svěřuje otec dítě do výchovy školy s vyučovací řečí neodpovídající jeho národnosti, jest právoplatně rozřešeno, že otec jednající takto neporušil veřejnoprávní nárok dítěte na výchovu; pro otázku, zda otec porušil soukromoprávní povinnost k výchově dítěte a zda zneužil moci otcovské, dav dítě povinné školou zapsati do obecné školy s vyučovacím jazykem neodpovídajícím jeho národnosti, jest rozhodujícím jen zájem dítěte čís. 13.012.
— **nemanželský:** povinnosti jeho podle §§ 167, 168 obč. zák. viz matka nemanželská.
— — výživné viz tamže.
— — o určení nemanž. otcovství, nároku nemanž. dítěte na výživu a nároku nemanž. matky proti otci dítěte, platí právní řády státu, jehož příslušníkem jest matka v době narození dítěte; mají-li otec i matka v době narození dítěte bydliště v tuzemsku, platí zákony tuzemské, pokud jsou matce nebo dítěti příznivější čís. 8974.
— — **uznání otcovství:** pokud se nelze domáhati pro omyl neplatnosti smíru o uznání nemanželského otcovství čís. 9630.
— — nemanž. otec jest uznáním vázán; i když nepotom odvolal uznání otcovství, lze se na něm domáhati placení výživného v nesporném řízení čís. 10.650.
— — právní zájem na zjištění, že muž uznavší nemanželské otcovství, není jeho nemanželským otcem a že jeho zápis jako nemanželského otce ve farní matrice není po právu, má nemanželské dítě jen proti tomuto muži, nikoliv však i proti tomu, koho dítě považuje za pravého otce, třebaže tento, byv žalován o uznání nemanželského otcovství, namítal, že otcem jest muž zapsaný v matrice čís. 13.095.

— — **zjištění otcovství:** do lhůty § 163 obč. zák. nepočítá se den soulože, ovšem ale den slehnutí čís. 9671.
— — bylo-li poručenstvo poručenským soudem vyzváno a zmocněno k vedení sporu o zjištění nemanželského otcovství, netřeba ještě zvlášť osvědčovati právní zájem (§ 228 c. ř. s.) na zjištění sporného poměru čís. 10.938.
— — spor o zjištění nemanž. otcovství nelze oceniti podle § 500/3 c. ř. s. čís. 10.938.
— — dospěl-li odvolací soud na základě zjištění, že se nemanželské dítko narodilo sice po lhůtě § 163 obč. zák., ale též, že nemanželská matka po poslední souloži se žalovaným neměla pohlavní styky s jiným mužem a vzhledem k tomu, že podle posudku znalce není vyloučeno, že dítě pochází ze soulože se žalovaným, — k přesvědčení, že dítě bylo splozeno žalovaným, jde o skutkové zjištění čís. 12.394.
— — při žalobě o uznání nemanželského otcovství není okolnost, že žaloba není opřena jen o právní domněnku § 163 obč. zák., skutkovým předpokladem, nýbrž závěrem odvolacího soudu čís. 12.394.
— — ani toho, kdo byl rozsudkem uznán za otce nemanželského dítěte, nelze přimětí k tomu, aby dal v matrice provésti příslušný zápis čís. 13.108.
— — **krevní zkouška** může býti po případě způsobilým prostředkem protidůkazu proti zákonné domněnce § 163 obč. zák. čís. 8659.
— — domněnka § 163 obč. zák. jest vyvrácena, bylo-li důkazem krevní zkouškou zjištěno, že dítě patří do jiné krevní skupiny než matka a ten, kdo byl zažalován o uznání otcovství čís. 8905.
— — nebyly-li ve sporu tvrzeny okolnosti, jež by opodstatňovaly potřebu znaleckého důkazu zkouškou krve, neměl odvolací soud podkladu, by nařídil důkaz ten z úřadu čís. 9974.
— — hodnocení znaleckého důkazu zkouškou krve teprve po jeho provedení; teprve pak lze posouditi, zda byla tímto protidůkazem vyvrácena domněnka § 163 obč. zák. čís. 10.953.
— — stačí, je-li důkaz krevní zkouškou žalovaným nabízen o tom, že nemůže býti otcem žalujícího dítěte; není třeba, by žalovaný podrobně tvrdil, jakého výsledku co do složení krevních skupin má býti důkazem docíleno čís. 12.550.
— — vyhledává se svolení matky dítěte a poručníka dítěte čís. 8659.
— — posouzení nesouhlasu poručníka s provedením zkoušky krve dítěte čís. 8931.
— — bez souhlasu súčastněných osob nelze zkoušku krve provésti; význam odepření souhlasu jest volně uvážiti (§ 272 c. ř. s.) čís. 10.371.
— — prohlášení zástupce žalujícího nezletilce, že odpírá součinnost při provádění důkazu zkouškou krve, nevyžaduje schválení poručenského soudu čís. 10.805.
— — není zmatečností podle § 477 čís. 4 c. ř. s., že po skončeném jednání v prvé stolici bylo přijato na soud prohlášení matky a poručníka dítěte, že neuznávají krevní zkoušku, a žalovanému otci nebyla dána možnost, by se s tím prohlášením zabýval čís. 10.925.
— — vada podle § 503 čís. 2 c. ř. s., nevzal-li odvolací soud za prokázáno nic, co by otřáslo věrohodností svědkyně (nem. matky), ač odmítla krevní zkoušku; prohlášení zástupce chudých dítěte, že nesouhlasí s provedením tohoto důkazu, není tu rozhodné čís. 10.925.
— — i poručníkův odpor proti důkazu krevní zkouškou jest uvážiti jako kteroukoliv jinou přednesenou skutečnost a jest v rozsudku vysloviti, jaký význam mu soud přikládá pro rozhodnutí čís. 10.925.
— — odvolala-li některá ze stran projevený souhlas se zkouškou krve, jest hodnotiti význam dodatně odepřeného souhlasu a jeho vliv na výsledek důkazního řízení čís. 10.953.

— — důkaz zkouškou krve může býti proveden jen se souhlasem súčastněných osob; nemůže býti proveden, když některá z nich nesouhlasí nebo projevený již souhlas odvolá; lhostejno, jaká byla pohnutka k odvolání souhlasu, je-li soulož v kritické době nesporná čís. 11.327.
— — nesejde na tom, že nemanželská matka projevila nesouhlas s odebráním krve dítěti, dal-li k tomu poručník jako zákonný zástupce dítěte výslovné svolení čís. 12.550.
— — ohradil-li se poručník dítěte, žalujícího o zjištění nemanželského otcovství, proti krevní zkoušce, nemohla býti dítěti odebrána krev k novému znaleckému důkazu, nebylo však tím bráněno soudu, by nepřipustil důkaz znaleckým svědkem o důkazu zkouškou krve provedenou jím ve dřívějším sporu těchže stran o zjištění otcovství, jenž byl zrušen pro zmatečnost, ježto žalující dítě nebylo vůbec zastoupeno zákonným zástupcem čís. 12.456.
— — **práva nemanž. otce:** nem. otec. nemá po smrti nem. matky bezpodmínečné právo, chovati u sebe dítě, nýbrž rozhoduje vždy jen zájem dítěte o tom, u koho má dítě býti ve výchově a výživě, nikoliv zájem nem. otce, aniž přání poručníka čís. 10.559.
— — nemanželský otec nemusí býti slyšen o tom, k jakému povolání má býti nemanželské dítě určeno čís. 12.558.

Otěhotnění viz náhrada škody podle §§ 1311, 1328 obč. zák.

Ovoce budoucí: prodej či pacht čís. 10.555.

Ovocná školka viz honitba.

Označení strany viz oprava jména.

Oznámení: podle § 416 něm. obč. zák. viz měna.
— obnovy manželského společenství (§ 110 obč. zák.) viz obnova manželského společenství.
— vad viz správa provady.

Oznámka podle §§ 104, 106 c. ř. s. viz doručení.

Pactum de contrahendo viz smlouva předchozí.

Padělání směnky viz směnka.

Pacht viz smlouva nájemní a pachtovní.
— **honitby** viz honitba.
— **závodu:** ten, na něhož přešel propachtováním závod (filiálka závodu), jest kupcem ve smyslu obchodního zákona a přecházejí na něho všechna práva, najmě práva známková a vyznamenání čís. 11.652.
— **živnosti** viz živnost.

Pachtýř drobný viz zajištění půdy.

Palmare viz advokát.

Papíry cenné: umoření viz tamže.
— jinak viz cenné papíry.

Pařičí lhůta viz lhůta podle § 409 c. ř. s., smír soudní.

Parita zlatá viz měna.

Paritní komise a spor o odškodnění podle § 75 náhr. zák. čís. 10.537, 10.722.
— — jest rozhodčím soudem čís. 9464.
— — jinak viz rozhodčí soud.
— **rozhodčí výbory** viz smlouva kolektivní.

Parní válec silniční: není silostrojem ve smyslu § 1 aut. zák.; pokud byl dostatečně osvětlen; umístění jeho na silnici a hlídání jeho čís. 11.322.

Paroplavba na Labi: československá plavební akciová společnost: výklad uskladňovacích ustanovení čís. 10.232.
— zodpovědnost podnikatele za nedodržení podmínek koncesní listiny a za škody z nesprávného rejdování jeho zaměstnanců čís. 9014.
— výklad dopravních podmínek labské plavební společnosti československé; pokud neručí společnost za škodu z krádeže čís. 9471.
— bursovní zvyklosti Pražské plodinové bursy vztahují se i ke spedičním smlouvám, týkajícím se paroplavby na Labi čís. 10.394.

— zák. čís. 92/1924 sb. z. a n.: příslušnost druhé stolice podle § 7 odst. (4) zákona je vymezena nejdříve vzneseným opravným prostředkem nejen tam, kde podány jsou proti témuž rozhodnutí opravné prostředky oběma stranami, nýbrž i tam, kde se již dříve jedna strana, třeba sama, ve sporu na jednu z obou přípustných a příslušných stolic obrátila; rozhodla-li pak ona stolice jednou ve věci, zrušivši napadený rozsudek, zůstává její příslušnost k rozhodnutí této věci i pro další opravné řízení čís. 12.856.
— věcná příslušnost jest příslušností výlučnou čís. 12.856.

Patent: v § 96 pat. zák. jde o různé žaloby; pokud tím, že se žalobce vzdal žalobního nároku na uznání patentu, nároku na zápověď a na odstranění předmětů, nebyl dotčen jeho nárok na náhradu škody (na vydání obohacení) podle § 96 e) pat. zák. čís. 10.229.

Patrná služebnost viz kniha pozemková (důvěra v ni).

Patronát: odhad viz dávka z přírůstku hodnoty nemovitosti.
— pořad práva viz tamže (kultus).
— a pozemková reforma viz pozemková reforma (náhradový zákon).

Paušální daň z obratu viz daň z obratu.

Paušalování odměny za práci přes čas viz doba pracovní osmihodinná.

Péče bytová viz zábor bytu.
— **o mládež** viz ochrana dětí.
— **povinná** (§ 1297 obč. zák., čl. 282 obch. zák.): nabyvatele směnky čís. 9645.
— — sdělil-li kupitel prodateli, že kupní smlouvu zrušuje, prodatel pak odpověděl, že dopis postoupil své odbočce, jejímž prostřednictvím byla věc objednána, byl povinen postarati se o vyřízení, a to ve lhůtě, jež se vyžaduje v loyálních obchodních stycích; nedošlo-li vyřízení kupitele včas, mohl míti za to, že jeho odstoupení od smlouvy bylo přijato čís. 9913.
— — jinak viz náhrada škody, smlouva.

Pekař: smlouva o dodání chleba; právní povaha čís. 11.551.

Peněžní automat viz automat hrací.
— **pohledávka** (§ 379 ex. ř.) viz prozatímní opatření.
— **relutum** viz výměnek.
— **ústavy,** přejímací vklady: čsl. stát neručí za jejich hospodářský úpadek, ani za nedostatečný výkon dozoru, jejž si stát vyhradil nad jejich obchodováním čís. 10.047.
— — bylo-li již před vyhlášením zákona čís. 54/1932 sb. z. a n. předmětem podnikání společenstva přijímání vkladů na vkladní knížky, tento předmět podnikání však nebyl zapsán do rejstříku, lze se domáhati doplnění rejstříkového zápisu v tomto směru i po uplynutí šestiměsíční lhůty čl. XLIV (2) zákona čís. 54/1932 čís. 12.386.
— — společenstvo podle zákona čís. 70/1873 ř. zák. jest zřízeno teprve zápisem do společenstevního rejstříku; nestal-li se zápis do 7. března 1933, nelze vzhledem k § 19 zákona čís. 44/1933 sb. z. a n. vyhověti opovědi domáhající se zápisu peněžního společenstva do rejstříku čís. 12.708.
— — změnilo-li konsumní družstvo, které již podle dosavadních stanov bylo oprávněno přijímati a zúrokovati členské zápůjčky, doslov stanov v ten smysl, že »bude podporovati spořivost členů přijímáním a úrokováním úsporných vkladů«, nestalo se ještě peněžním ústavem ve smyslu § 2 (1) zákona čís. 239/1924 sb. z. a n., nýbrž zůstalo konsumním družstvem; na takové družstvo nevztahuje se ustanovení § 19 (1) zákona ze dne 2. března 1933, čís. 44 sb. z. a n. čís. 12.824.
— — pro rozhodnutí o přípustnosti nového družstva není rozhodným zákonný stav v čase opovědi, nýbrž zákonný stav v době, kdy bylo o opovědi konečně rozhodnuto čís. 12.848.
— — společenstvo jest »zřízeno« ve smyslu § 19 zákona čís. 44/1933 sb.

z. a n. teprve zápisem do rejstříku a vše, co mu předchází, jest jen jednáním připravným čís. 12.848.

— — jest přípustné, by neúvěrní družstva přijímala od svých členů úsporné vklady a neplatí pro ně ustanovení čl. XIII. a XIV. zákona čís. 54/1932 sb. z. a n., jsou-li pod dozorem svazu (ústředí) zmocněného podle platných zákonů k jejich revisi (revisního svazu), a označují-li stvrzenky na vklady zřetelně jako členské knížky (členské úsporné knížky) čís. 12.857.

— — úvěrní družstva jsou oprávněna vydávati vkladní knížky (listy) jen za podmínek čl. XIII. a XIV. (2) čís. 1, 2 zák. čís. 54/1932 sb. z. a n. čís. 12.857.

— — přijímáním úsporných vkladů od členů neprovádí výrobní družstvo činnost spořitelní a záložní a nestane se tím peněžním ústavem; není třeba zvlášť udávati, k jakému účelu se děje přijímání úsporných vkladů aniž musí tato další činnost družstva dojíti výrazu ve firmě družstva čís. 12.857.

— — provozována-li pod ohlášenou firmou veřejné obchodní společnosti živnost bankovní a směnárenská již před účinností zákona ze dne 2. března 1933, čís. 44 sb. z. a n., nelze pokládati společnost za nový peněžní podnik provozující živnost bankovní a směnárenskou, byť i nebyla protokolována čís. 13.033.

— **zásilka** viz pošta.

Peněžitý nárok viz ocenění sporu.

Peníze: smísení jich a žaloba podle § 37 ex. ř. viz žaloba podle § 37 ex. ř.

Pense: pokud vzhledem k stanovám spolku jest pensijní fond spolku zvláštní podstatou ve smyslu § 48 (1) konk. ř.: právní zájem zaměstnance (§ 228 c. ř. s.) na zjištění, že mu přísluší nárok na oddělené uspokojení jeho pensijních požitků čís. 11.131.

— — bylo-li smluvně ujednáno, že zaměstnavatel bude platiti zaměstnanci pensi, jest pensí rozuměti zaopatřovací požitky, poskytované zaměstnanci vystoupivšímu ze služby na dobu jeho života čís. 12.340.

— **Harrachovských zaměstnanců:** čís. 10.917, 11.844.

— **statkového úředníka** viz statkoví úředníci.

— **vdovská** (zák. čís. 130/1921): není výživným ve smyslu § 406 c. ř. s. čís. 9654.

— — manžel není aktivně oprávněn k žalobě o určení pensijního-vdovského nároku své manželky čís. 12.382.

— — úmluva, podle níž se žena pro případ, že uzavře manželství s mužem, jehož manželství tehdy ještě nebylo rozloučeno, vzdala pense ve prospěch tehdejší mužovy manželky, aby umožnila rozluku, příčí se dobrým mravům čís. 12.479.

— **zaměstnance státního, železničního** viz zaměstnanec státní, železniční.

Pensijní fond železničních zaměstnanců viz zaměstnanec železniční.

— **likvidatura vojenská:** účetní nález viz tamže.

— **normál** zaměstnanců Maltézských rytířů; výklad čís. 12.382.

— **pojištění** viz pojištění pensijní.

— **příspěvky kancelářského oficianta:** pokud nemá nárok na jich vrácení čís. 10.602.

— **ústav:** zemská úřadovna I (A) v Praze nemůže vlastním jménem žalovati ani býti žalována; byl-li spor veden proti ní, nebyl všeobecný pensijní ústav jako takový ve sporu vůbec zastoupen; není oprávněna podepsati za Všeobecný ústav pensijní plnou moc; neplatí tu ustanovení § 1010 obč. zák. čís. 11.239.

— — úřadovny Všeobecného pensijního ústavu mohou vystupovati v exekučním řízení za účelem vymáhání pojistného, ovšem nikoliv jako samostatné právní osoby, nýbrž jako orgány Všeobecného pensijního ústavu; nevadí však, je-li v záhlaví exekučního návrhu uvedena jako

vymáhající věřitelka úřadovna a je-li i v návrhu žádáno, by exekuce byla povolena pro úřadovnu čís. 12.772.

— — výkaz nedoplatků vydaný Zemskou úřadovnou Všeobecného pensijního ústavu jest exekučním titulem, na jehož základě jest Zemská úřadovna oprávněna exekučně vymáhati nedoplatky pojistného čís. 12.875.

Pensionování zaměstnance a § 224 čís. 7 c. ř. s. čís. 10.433.

Periodické remunerace obchodního pomocníka viz obchodní pomocník.

Percepce viz nabytí vlastnictví k plodům.

Perpetuatio fori viz příslušnost (§ 29 j. n.).

Pes viz náhrada škody podle § 1320 obč. zák.

Petit žalobní viz žaloba.

Petitorní ochrana: přísluší nájemci jen proti pronajímateli čís. 11.674 plen. rozh.

Pěstoun viz schovanec.

Pijáctví viz zbavení svéprávnosti.

Pila kruhová viz kruhová pila.

Písek: dobývání jeho z řeky viz voda.

Písemná forma viz forma písemná.

Pivo: pravovárečné měšťanstvo viz tamže.

— smlouva o výhradném odběru piva z určitého pivovaru není zásadně proti dobrým mravům, pokud jest v souladu se zdravým hospodářským stavem; pouhá možnost porušení povinnosti dodavatele dodati pivo dobré jakosti a za konkurenční ceny nečiní smlouvu nemravnou čís. 11.342.

— proti nároku dodavatele na zaplacení smluvní pokuty pro neodbírání piva nelze namítati, že nenabídl v žalobě vzájemné plnění (dodání ledu); upustil-li odběratel od odběru piva, nebyl dodavatel povinen pokračovati v dodávkách ledu, nýbrž mohl, upustiv od nich, čeliti sám případnému nároku odběratele, by dodával led, námitkou opřenou o § 1052 obč. zák. čís. 11.342.

— smlouva o povinnosti k odběru piva za trvání zápůjček poskytnutých pivovarem, po případě po určitou dobu i potom, nepříčí se nutně dobrým mravům čís. 12.317.

Placená dovolená viz dovolená placená.

Placení: datio in solutum viz tamže.

— kvitance výmazná viz tamže.

— šekem viz šek.

— poddlužníkem vymáhajícímu věřiteli viz exekuce na pohledávku.

— placením jednoho z přijatelů zaniká celá pohledávka a jest směnku ihned vrátiti čís. 9896.

— výklad úmluv, podle níž si měl věřitel docházeti pro splátky v den dospělosti čís. 11.125.

— pokud jím není prosté zaúčtování kupní ceny v knihách poukázaného zapůjčitele ve prospěch prodatele věci čís. 12.174.

— bylo-li **složenkou** poštovního úřadu šekového, předanou věřitelem dlužníku za účelem placení, placeno na účet plnomocníka ku přijetí placení pro věřitele, zanikl dluh placením, třebas poštovní šekový úřad peníze plnomocníku neodvedl čís. 10.517.

— platí-li dlužník na poukaz věřitele složenkou, nejde o dluh přínosný, nýbrž o dluh odnosný a má se věc tak, jakoby dlužník platil jinému zmocněnci věřitelovu čís. 11.011.

— složenkou poštovního šekového úřadu; dluh zanikl již složením peněz u poštovního šekového úřadu; pokud lhostejno, že složení se stalo po uplynutí doby, do které mělo podle věřitelova požádání býti placeno poštovnímu šekovému úřadu čís. 11.076.

— **výkonnému orgánu** (§ 25/2 ex. ř.) může se státi od okamžiku, kdy ho došel příkaz ku provedení prvého exekučního úkonu čís. 11.400.

— lze za ně pokládati odebrání hotovosti výkonným orgánem při výkonu mobilární exekuce a její odevzdání vymáhajícímu věřiteli podle § 261 ex. ř. jen, je-li nárok exekučně vymáhán právem čís. 11.662.

— odevzdáním dlužných peněz výkonnému orgánu při výkonu jeho úřední působnosti bylo zaplaceno vymáhajícímu věřiteli, třebaže výkonný orgán nedal dlužníku stvrzenku a nezapsal placení do exekučního spisu čís. 12.473.

— neodevzdal-li výkonný orgán přijaté peníze vymáhajícímu věřiteli, jest poškozenou stranou vymáhající věřitel, nikoliv dlužník, jenž nebyl povinen vymáhajícímu věřiteli dluh znovu zaplatiti; učinil-li tak přece, zaplatil nedluh na vlastní vrub a nemůže se domáhati (podle syndikátního zákona) náhrady škody, vzešlé mu tímto druhým placením, na výkonném orgánu ani na státu čís. 12.473.

— **§ 1416 obč. zák.:** částečné splátky na jednotný dluh jest započítati na onu část věřitelovy pohledávky, která jest méně dobře nebo vůbec není zajištěna; věřitel jest oprávněn započísti splátky nejprve na část dluhu nekrytou směnkami, třebas část ta byla zajištěna zástavním právem čís. 8877.

— § 1416 obč. zák. neplatí při kontokorentním poměru čís. 9994.

— pokud směnečný závazek nezanikl, kryjí směnky dluh z úvěru a splátky v mezích úvěru na dluh z něho konané hlavním dlužníkem mění výši úvěrního dluhu, ale nelze je odpočísti jen na směnečný dluh čís. 10.640.

— nejde o placení, přivlastňoval-li si věřitel dlužníkovy peníze bez jeho vědomí a dovolení; dodatečná úmluva stran může tu býti platná a účinná jako smír, nikoliv jako placení; dodatečný projev jen jedné strany nemá vůbec právní význam čís. 10.913.

— nebylo-li určeno a jsou-li pochybnosti, na které položky dluhu byly splátky učiněny, není splátek kromě úroků použíti předem i na srážku útrat, nýbrž naopak, jde-li o jistinu zúročitelnou, musí útraty ustoupiti jistině; nejde-li o splátky učiněné za exekuce, nelze se dovolávati ustanovení § 216, poslední odstavec, ex. ř. čís. 11.679.

— byla-li knihovně zajištěna jen část pohledávky, slouží hypoteka podle účelu knihovního zajištění, podle povahy věci, a podle předpokládané vůle stran k zajištění posledních splátek do výše knihovně zajištěné části pohledávky a jsou částkou přikázanou věřiteli po exekučním prodeji nemovitosti zapraveny poslední splátky částečně zajištěné pohledávky, třebaže nebyly ještě splatné; ustanovení § 1416 obč. zák. tu nedopadá čís. 12.362.

— **cizího dluhu:** obdobné použití § 1358 obč. zák., zaplatil-li kdo cizí dluh proto, že byl k tomu povinen čís. 9554.

— požadovati odstoupení práv od věřitele (§ 1422 obč. zák.) lze i mlčky, neplacen-li cizí dluh dobrovolně čís. 9554.

— bez souhlasu dlužníka i věřitele smí třetí osoba platiti, ručí-li za dluh buď osobně nebo částmi svého jmění (§ 1358 obč. zák.), v případě § 462 obč. zák., v případech § 26 poj. ř., § 17 odpůr. řádu a § 117 horn. zák. nebo se souhlasem buď dlužníkovým nebo věřitelovým (§§ 1422, 1423 obč. zák.) čís. 10.849.

— pouhý záměr, žádati svého času na zaplaceném věřiteli postoupení práv, nestačí k výkupu pohledávky ve smyslu § 1422 obč. zák. čís. 11.729.

— k výkupu pohledávky (§ 1423 obč. zák.) s více solidárními dlužníky jest zapotřebí souhlasu všech dlužníků čís. 8722.

Planá: tamní všeobecná veřejná nemocnice jest způsobilá, býti stranou rozepře čís. 12.294.

Plánek viz katastr.

Plány o oddělení pozemku: vyhotovení jich pro účely knihovní a katastrální osobami k tomu neoprávněnými a smlouvy těchto osob o dodání takových plánů jsou zakázané a nicotné čís. 10.166.

Plat viz exekuce.

Platební místo ve směnce viz směnka.

— **rozkaz** viz rozkazní řízení.

— — **upomínací** viz upomínací řízení.

— — **směnečný** viz směnka.

— — **šekový:** jest exekučním titulem podle § 1 čís. 2, § 371 čís. 2 ex. ř. čís. 10.798.

— **zápověď** viz exekuce, poddlužník, prozatímní opatření.

Platnost manželství viz neplatnost manželství.

— **nařízení** viz nařízení.

— **posledního pořízení** viz pořízení poslední.

— **směnky** viz směnka.

— **smlouvy** viz neplatnost smlouvy.

Platový přídavek (§ 67 vl. nař. čís. 14/1927) jest vyňat z exekuce a nezapočítává se při zjišťování příjmu podrobeného exekuci čís. 9965.

— **zákon** viz zaměstnanec státní.

Platy: exekuce na ně viz exekuce na platy.

— záloha na plat a exekuce na platy čís. 11.807.

Plavba Labská viz paroplavba na Labi.

Plavební akciová společnost Labská československá: výklad uskladňovacích ustanovení čís. 10.232; — výklad dopravních podmínek čís. 9471.

Pletichy: pojem čís. 8950.

— **při dražbě:** dvorský dekret čís. 277/1838 sb. z. s., zák. čís. 1/1933 sb. z. a a n. viz dražba.

Plná moc: nedostatek její viz zmatek podle § 477 čís. 5 c. ř. s.

— — obchodního zaměstnance (čl. 47 obch. zák.) viz obchodní zmocněnec.

— — a příkaz viz smlouva zmocnitelská.

— — veřejné obchodní společnosti viz společnost veřejná.

— — v řízení knihovním viz knihovní řád (§ 77), knihovní poznámka pořadí.

— — plná moc, a to ani zvláštní podle § 1008 obč. zák., nevyžaduje písemné formy čís. 9695.

— — **rozsah její:** pokud jest míti za to, že byl zmocněnec oprávněn i ke vkladu postupu přednosti jiné pohledávce; není závady, by táž osoba nebyla smluvním zmocněncem více osob, v jichž zájmech by snad mohl vzniknouti rozpor čís. 8944.

— — zmocnění k prodeji věci zahrnuje v sobě i plnou moc k přijetí závdavku čís. 9695.

— — zmocnění uzavříti smlouvu nájemní neobsahuje v sobě i zmocnění uzavříti smlouvu sprostředkovatelskou s ní související; lhostejno, zda se zmocnění týkalo nájmu určitých místností, či jen místností vhodných čís. 12.027.

— — ve zmocnění, uzavříti smlouvu, jak to zmocněnec uzná za vhodné, jest i zmocnění ke zrušení smlouvy již uzavřené čís. 12.191.

— — zmocnění ke správě domu zmocňuje k uzavření nájemní smlouvy, nikoliv však k požadování odstupného čís. 12.741.

— — plná moc ke zcizení věci (domu) neopravňuje i ku přijetí kupní ceny čís. 12.870.

— — **zánik:** úpadkem zaniká sice plná moc daná úpadci, nikoliv však příkaz čís. 10.057.

— **presumptivní:** pokud manžel neručí za nákupy manželky, jež žije odloučeně od něho a jíž platí výživné čís. 12.938.

— — podle čl. 47 obch. zák. viz obchodní zmocněnec.

— **tajná:** k obcházení předpisu § 180 ex. ř.; nicotnost úmluvy čís. 9771.

— — jinak viz smlouva zmocnitelská.

— **zvláštní** (§ 1008 obč. zák.): k přijetí peněz není třeba zvláštní plné moci čís. 9695.

— — prodej koně v manželčině hospodářství nevyžaduje zvláštní plné moci, znějící na tento druh jednání čís. 10.732.

— — lze ji uděliti i mlčky, i činem konkludentním; v tom, že byla směnka již podepsaná odevzdána třetí osobě k opatření zápůjčky, by ji předala věřiteli, lze spatřovati zmocnění ku přijetí směnečné valuty čís. 11.081.

— — přístup věřitele ke smíru, jímž jeden dědic převzal celý pozůstalostní dluh čís. 11.585.

— — k podpisu směnky zmocněncem nevyžaduje se plná moc k podpisu určité konkrétní směnky, nýbrž stačí plná moc k podpisu směnek čís. 11.694.
— — k právnímu jednání, jímž se někdo vzdává bezplatně pozemkové služebnosti jménem druhého, jest zapotřebí zvláštní plné moci znějící na toto jednotlivé právní jednání čís. 11.860.
— — k přetržení promlčení dluhu obce uznáním dluhu, učiněným starostou obce, se vyžaduje, aby starosta obce byl obecním výborem k tomuto projevu zmocněn plnou mocí znějící na druh tohoto jednání (§ 1008 obč. zák.) čís. 12.563.
— — úmluva stran o tom, že advokátní komora má rozhodnouti, zda jest přiměřeným účet advokátův, jest úmluvou o jmenování rozhodčího, k níž starosta, uzavírající tuto úmluvu za obec, potřebuje podle § 1008 obč. zák. zvláštního, na toto jednání znějícího zmocnění obecním výborem čís. 12.563.
— — i zmocnění, k němuž se jinak vyžaduje zvláštní plná moc (§ 1008 obč. zák.), může se státi ve způsobě dodatečného schválení podle § 1016 obč. zák. čís. 12.779.
— **procesní:** stačí po případě, byla-li plná moc při spisech při podání dovolání čís. 8705.
— — § 34 c. ř. s. platí i v řízení rozlukovém čís. 9685.
— — návrh na vydání rozsudku pro zmeškání, ježto zástupce žalovaného při prvním roku nepředložil plnou moc čís. 11.790.
— — k mimosoudní výpovědi dané právním zástupcem (advokátem) jménem a z příkazu zmocnitele netřeba přiložiti jeho plnou moc čís. 12.826.
— — **náležitosti:** znamení ruky na ni musí vyhovovati předpisu § 886 obč. zák. čís. 10.461.
— — daná obcí ve Slezsku advokátovi; stačí usnesení obecní rady a plná moc podepsaná starostou a jedním členem obecní rady; lhostejno, že osoba právního zástupce nebyla zároveň určena obecní radou čís. 10.993.
— — při exekučním prodeji movitých věcí nemusí se vydražitelův zástupce vykázati veřejnou listinou nebo ověřenou plnou mocí; stačí, že mu byla udělena ústní plná moc čís. 11.306.
— — **dekret** podle § 10 adv. ř. nenahrazuje listinnou plnou moc podle § 30 prvý odstavec c. ř. s. čís. 11.056.
— — dekret advokátní komory, jímž byl advokát ustanoven substitutem zesnulého advokáta nenahrazuje ani plnou moc, ani zřízení zástupce chudých pro určitý spor ve smyslu § 66 c. ř. s. čís. 11.217.
— — dekret advokátní komory, jímž byl advokát ustanoven substitutem zesnulého advokáta, nenahrazuje procesní plnou moc čís. 12.424.
— — **rozsah její:** pokud jest zmocněnec oprávněn k ujednání vedlejších úmluv, najmě úmluvy o příslušnosti čís. 8789.
— — procesní plnou mocí k zastupování v určitém sporu není právní zástupce zmocněn k přijetí výpovědi z nájmu čís. 9439.
— — procesní plná moc pro spor o rozvod manželství a o jeho rozluku opravňuje právního zástupce domáhati se rozluky manželství jeho klienta i návrhem na povolení rozluky v nesporném řízení čís. 12.912.
— — **substituce:** právní zástupce (jeho substitut), jemuž byla vypovědena plná moc, nemůže ji pro napotomní úkony již přenésti na jiného; uzavření substituční smlouvy není na závadu, že na plné moci chybí substituční doložka; nárok substituovaného advokáta proti jeho substituentu na náhradu útrat a odměn čís. 8680.
— — ke zmocnění právního zástupce v tuzemsku nestačí substituční doložka na plné moci cizozemských advokátů čís. 12.776.
— — **§§ 37, 38 c. ř. s.:** předložil-li zástupce žalované obce (na Moravě) se žalobní odpovědí plnou moc, avšak nedostatečnou, ana vykazovala jen podpis obecního starosty, soud pak, přehlédnuv tento nedostatek, nedal zástupci žalované obce příkaz podle §§ 37 a 38 c. ř. s. a žalobce navrhl v řízení před prvním soudem vydání rozsudku pro zmeškání, nýbrž učinil tak teprve v odvolání, načež zástupce žalované obce, nečekaje na soudní výzvu podle § 38 c. ř. s., předložil s odvolacím sdělením plnou moc žalované obce řádně vyhotovenou, napravil tím dodatečně původní vadnost plné moci čís. 12.563.
— — v případě § 38 c. ř. s. stačí, nařídil-li soud při roku zástupci žalovaného, jenž se nemohl vykázati plnou mocí, by ji ve lhůtě předložil; pohrůžky, že bude jinak vydán rozsudek pro zmeškání, potřebí nebylo čís. 12.867.
— — **zánik:** nebylo-li v advokátském sporu doručeno odpůrci oznámení strany, že ji zastupuje jiný advokát, platí proti odpůrci za procesního zmocněnce i na dále dosavadní advokát; lhůta k odvolání od doručení rozsudku původnímu advokátu; není přípustné, by původní advokát a nový advokát podali každý samostatné odvolání čís. 9647.
— — v advokátském sporu pokládá se právní zástupce, jenž vypověděl straně plnou moc, proti odpůrci a soudu i na dále za zmocněnce strany, dokud nebylo soudu oznámeno zřízení nového zástupce; doručení rozsudku přímo straně nemá významu čís. 9886.
— — výpověď plné moci a lhůta k odvolání čís. 9287.
— — plná moc, třebaže opravňuje zmocněnce »za zmocnitele a za jeho dědice ve všech právních i politických věcech před soudy civilními i trestními, úřady politickými i jinými«, a třebaže v ní udělena jest i procesní plná moc ve smyslu § 31 c. ř. s., zaniká úmrtím zmocnitelovým, nejde-li o skoncování nějaké věci po smrti zmocnitelově, a nejde-li ani o spor, nýbrž o věc knihovní, pro kterou platí předpisy řízení nesporného čís. 12.777.

Plnění: nemožnost jeho viz nemožnost plnění.
— — jinak viz placení, splnění.
— **alternativní** viz alternativní plnění.
— **dělitelné** viz dělitelný dluh.
— **vzájemné:** § 8 ex. ř. viz exekuce.
— — jinak viz vzájemné plnění.
— **z ruky do ruky:** povolení exekuce čís. 8682.

Plody: nabytí vlastnictví k nim pachtýřem viz nabytí vlastnictví.

Plot (§ 858 obč. zák.) viz soused.

Pobočný závod: příslušnost podle § 87 j. n. viz tamže.
— jinak viz filiálka.

Pobřežníci viz nabytí vlastnictví k řečišti.

Počátek lhůty viz lhůta.
— **výkonu exekuce** viz exekuce (§ 13 ex. ř.).

Počítání lhůty viz lhůta.

Podání: lhůty viz tamže.
— — v menšinovém jazyku viz jazyk státní.
— — oprava jeho (§§ 84, 85 c. ř. s.) viz tamže.
— **spisu:** spis zadaný v podatelně soudu i po uplynutí úředních hodin a opatřený záznamem podatelny z téhož dne, kdy byl podán, jest pokládati za podaný u soudu v ten den, jemuž nasvědčuje razítko podatelny čís. 12.528.
— **žaloby:** do soudního protokolu, který byl podle § 64 čís. 4 c. ř. s. zaslán procesnímu soudu; jest pokládati žalobu za podanou v den, kdy byla dána do protokolu čís. 11.327.

Podbízení viz soutěž nekalá.

Poddědic viz substituce.

Poddlužník: stát jako poddlužník (dv. dekr. z 21. srpna 1838 čís. 291 sb. z. s.) viz exekuce (§ 295 ex ř.).
— a přikázání k vybrání viz přikázání pohledávky k vybrání.

— a složení k soudu (§ 307 ex. ř.) viz složení k soudu.
— desitiprocentní přirážka k účtu; pokud jest k ní přihlížeti jako k části zabavené mzdy čís. 12.355.
— opatření pozůstalostního soudu jako poddlužníka není soudním usnesením, jež by bylo lze napadnouti rekursem; pokládá-li se tímto opatřením za stížena jiný věřitel, jemuž byla povolena exekuce zabavením nároku dědice na odevzdání pozůstalosti, nezbývá mu, než nastoupiti pořad práva čís. 8600.
— vyžaduje se po případě jeho vyrozumění ke smluvnímu zastavení pohledávky; jeho vyrozumění se nevyžaduje k postupu pohledávky do vlastnictví, třebas jen k účelu zajištění čís. 8891.
— nesprávné označení jeho v exekučním návrhu jde na vrub vym. věřitele, není však důvodem k zamítnutí exekučního návrhu čís. 10.686.
— pokud trvá **právo a povinnost jeho** platiti zabavenou a k vybrání přikázanou pohledávku vymáhajícímu věřiteli; placením celé pohledávky sprostil se poddlužník dluhu, třebas vymáhaná pohledávka nedosahovala výše zabavené a přikázané pohledávky čís. 9321.
— žalobní nárok vymáhajícího věřitele proti němu ze zanedbání soudního zákazu daného mu podle § 294 ex. ř., jest posuzovati (co do přípustnosti opravných prostředků) jednotně, třebas základem jeho jest, že poddlužník nesrážel dlužníku zabavené platy v měsíčních obdobích čís. 10.614.
— nejde-li o zálohu na plat, nýbrž o plat předem vybraný, nemůže vymáhající věřitel po dobu, po kterou bylo dlužníkovi předem placeno, požadovati placení čís. 11.807.
— poddlužník jest oprávněn činiti námitky z důvodu bezúčinnosti právního jednání, byla-li pohledávka exekučně zabavena a jemu zakázáno platiti původnímu věřiteli čís. 8691.
— poddlužník není oprávněn navrhnouti zrušení exekuce vedené proti němu dlužníkem k vydobytí pohledávky, ježto byla zabavena a přikázána k vybrání věřitelům dlužníkovým; poddlužník jest tu oprávněn, by složil vymáhanou pohledávku na soudě čís. 8985.
— proti usnesení, povolujícímu exekuci na důchod, nemůže poddlužník, není-li to patrno z návrhu na povolení exekuce, uplatňovati rekursem, že jest zabavený důchod vyloučen z exekuce; vyřízení jeho rekursu jako návrhu na zrušení exekuce čís. 9663.
— zánik zabavené pohledávky povinného za erárem přeúčtováním na dlužné daně povinného (vzájemným placením podle § 1438 obč. zák.) neposkytuje československému státu jako poddlužníku oprávnění, by navrhl zrušení exekuce čís. 12.380.
— **právo jeho k rekursu:** čís. 11.111; — v případě § 382 čís. 6 (7) ex. ř. čís. 9431.
— jest oprávněn k rekursu proti povolení exekuce na domnělý nárok dlužníka proti němu čís. 10.218.
— jest oprávněn napadati zápověď, by dlužníku neplnil, třebas mu nebyla zápověď doručena k vlastním rukám čís. 10.522.
— jest oprávněn (§ 294 odst. 4 ex. ř.) napadati usnesení povolující exekuci podle § 331 ex. ř. čís. 11.433.
— má podle § 294/4 ex. ř. právo k rekursu, třebaže nebyl v usnesení povolujícím exekuci zároveň vyzván, by se vyjádřil ve smyslu § 301 ex. ř.; při exekuci zabavením výslužného, příslušejícího povinnému z pensijního pojištění, přísluší poddlužníku právo k rekursu i tehdy, tvrdí-li, že není vůbec nositelem pensijního pojištění, nýbrž, že nositelem pensijního pojištění jest jeho pensijní ústav jako náhradní ústav (§ 105 zák. čís. 26/1929 sb. z. a n.) čís. 11.519.
— exekuční soud není oprávněn uložiti poddlužníku, by zaplatil vymáhajícímu věřiteli přikázanou pohledávku, nemůže zejména, byla-li zabavena vkladní knížka, uložiti záložně, by, nehledíc k heslu, vyplatila vymáhajícímu věřiteli přikázanou pohledávku ze vkladní knížky; stalo-li se přece tak, jest poddlužník oprávněn k rekursu (§ 65 ex. ř.) i proti příkaznímu usnesení čís. 12.352.
— oprávnění poddlužníka k rekursu proti platební zápovědi nepředpokládá porušení jeho práv čís. 12.368.

Podíl členský viz společenstvo výrobní a hospodářské.
— **dědický** viz dědický podíl.
— **na čistém zisku** viz závodní a revírní rady.
— **na společnosti** viz společnost.
— **spoluvlastnický** viz společenství statků.
— **vypořádací** viz společenstvo, společenstvo stavební (bytové).
— **závodní** společnosti s r. o. viz společnost s r. o.

Podindosament viz směnka.
Podkarpatská Rus viz Slovensko a Podkarpatská Rus.
Podloudnictví viz důchodkové řízení trestní.
Podmíněná pohledávka viz exekuce (§ 294 ex. ř.).
Podmíněný odkaz viz odkaz.
— — § 220 ex. ř. viz dražba vnucená nemovitosti.
— **platební rozkaz** viz upomínací řízení.
Podmínka viz výmínka.
Podmínky dražební viz dražba.
— **pojišťovací** viz pojištění.

Podnájemník (podpachtýř): z toho, že majitel domu přijímal dále činži placenou z bytu od toho, kdo zůstal v bytu, ač skutečný nájemce byt opustil, nelze usuzovati na jeho vůli propustiti nájemníka z nájemní smlouvy a přijetí plátce za nájemníka čís. 8812.
— v pochybnosti jest míti za to, že jde o podnájem, nikoliv o postoupení nájemních práv čís. 8792.
— zákaz dáti předmět pachtu do podpachtu; rozsah zákazu, je-li pachtýřem akciová společnost čís. 9549.
— fusí akciové společnosti s jinou akciovou společností nezaniká podnájemní poměr s fusovavší akciovou společností čís. 10.451.
— nemohl-li býti novému nájemníku odevzdán celý předmět nájmu, ježto podnájemník dřívějšího nájemníka nevyklidil část předmětu nájmu, nemůže se nový nájemník domáhati náhrady škody na podnájemníku čís. 11.051.
— podnájemníka, jenž neuposlechl výzvy majitele domu, by byt vyklidil, nelze po případě přičítati za vinu nedovolený čin čís. 11.051.
— tím, že pronajímatel, byť i po delší dobu, trpěl, by nájemce měl podnájemníky bez výslovného svolení pronajímatele, neustoupil mlčky od ustanovení nájemní smlouvy (domovního řádu), že se podnájem může státi jen se svolením pronajímatele nebo jeho zástupce čís. 12.123.
— manželské spolužití nikterak nevylučuje nájemní (podnájemní) poměr manželů navzájem, najmě manžela, a nevylučuje oprávnění z případného nájemního nebo podnájemního poměru čís. 12.480.
— předpokladem pro povolení **exekuce proti němu** na základě exekučního titulu proti nájemci (§ 568 c. ř. s.) jest nesporným nebo vymáhajícím věřitelem prokázaný podnájemní poměr čís. 9980.
— osoby, proti nimž má jako proti podnájemníkům (§ 568 c. ř. s.) býti vykonána exekuce vyklizením, jest v exekučním návrhu určitě pojmenovati čís. 10.165.
— působnost exekučního titulu, podle něhož jest nájemce povinen upustiti od podnájmu jím užívaného bytu, vztahuje se i na podnájemní poměr trvající v době vydání exekučního titulu, i na podnájem, jenž by snad teprve byl sjednán; bylo-li účelem exekuční žádosti zrušení trvajících podnájmů, není tento účel kryt návrhem, by byla povolena exekuce k vydobytí opomenutí podnájmu čís. 10.799.

— pronajímatel není oprávněn domáhati se vyklizení bytu na třetí osobě, jíž vzal nájemník k sobě do bytu čís. 12.409.

Podnik horní viz hory.
— **zůstavitelův:** ocenění čís. 12.420.
— **živnostenský** viz živnost.

Podnikatel poštovních jízd: vyloučení odměn z exekuce čís. 11.305.
— **staveb:** provozují obchody ve smyslu čl. 271 čís. 1 obch. zák. a čl. 272 čís. 1 obch. zák.; lhostejno, zda provádějí stavbu z materiálu jim dodaného stavebníkem či z vlastních k tomu účelu nakoupených materialií čís. 12.589.
— **stroje** viz pojištění úrazové.
— **vozební** viz automobilový zákon.

Podnikový úraz: vázanost soudu výrokem úrazové pojišťovny, že jde o něj čís. 9780.
— — jinak viz pojištění úrazové.

Podomní obchod (zák. čís. 87/1926) viz losy.

Podpacht viz podnájemník.

Podpis: posledního pořízení viz pořízení poslední.
— — směnky viz směnka.
— — znamení ruky; nestačí, že svědci podepsali smlouvu dodatečně, nýbrž se vyžaduje, by byli přítomni při vepsání znamení ruky; svědci musí býti osobami rozdílnými od stran čís. 9459.
— — znamení ruky zmocnitele na procesní plné moci musí vyhovovati předpisu § 886 obč. zák. čís. 10.461.
— **advokáta** viz advokát.
— **prokuristy:** náležitosti čís. 11.328.

Podpora nemocenská: uložená pro dlužníka na soudě; exekuce na ni jest nepřípustnou čís. 10.150.
— — jinak viz pojištění nemocenské.
— **státní:** podle zákona o stavebním ruchu viz stavební ruch.
— **v nezaměstnanosti** viz nezaměstnanost.

Podpůrce viz nesvéprávný, zbavení svéprávnosti.

Podpůrný úrazový fond báňského revíru viz fond podpůrný úrazový.

Podrobení se soudu viz příslušnost (§ 104 j. n.).

Podružná žaloba určovací: podmínkou podružné určovací žaloby není průkaz právního zájmu na tom, aby se určení stalo co nejdříve; podružná určovací žaloba jest však nepřípustná a zbytečná, má-li jí býti rozhodnuto jen o tom, co k hlavní žalobě beztak již právoplatně musí býti rozhodnuto čís. 12.952.

Podstata substituční viz substituce fideikomisární.
— **svěřenství** viz svěřenství.
— **úpadková** viz úpadek.

Podstatný omyl viz omyl.

Podúředník železniční viz zaměstnanec železniční.

Podvod: věci podvodně vylákané nejsou věcmi svěřenými ve smyslu § 367 obč. zák. a lze je vindikovati i proti bezelstnému nabyvateli čís. 10.826.

Pohlavní nemoc viz nemoc pohlavní.

Pohledávka: exekuce na ni viz tamže, poddlužník, přikázání k vybrání.
— — placení, splnění viz tamže.
— — postup její viz tamže.
— — proti státu viz stát.
— — složení u soudu viz tamže.
— — započtení viz tamže.
— **hypotekární** viz dražba.
— **kauční** viz hypoteka kauční.
— **solidární** viz solidárnost závazku.
— **vzájemná** viz započtení.

Pohnutka mylná: má vliv na platnost právního jednání, byla-li pro vůli rozhodná; tak jest tomu, nechtěl-li objednatel inserátu odmítnouti inserci proto, že se mylně domníval, že se měla inserce státi v oficielním časopise určitého stavu, s jehož příslušníky měl styky jako velkoobchodník čís. 12.331.

Pohraniční styk viz clo.

Pohrůžka nespravedlivá viz bázeň nespravedlivá.

Pohřební náklad viz náhrada škody podle § 1325 obč. zák.
— **ústav:** nehodí se pro něj firma společenstva čís. 10.116.

Pojištění smluvní (zákon ze dne 23. prosince 1917 čís. 501 ř. zák.):
— — pojišťovací smlouva má ve všeobecném smyslu za účel náhradu majetkové potřeby pojistníka čís. 10.476.
— — provozování pojišťování výbav nebo věn společenstvem čís. 10.476.
— — zavázal-li se spolek doporučovati svým členům pro pojištění výhradně určitou pojišťovací společnost, šlo o smlouvu svého druhu, smlouvu rámcovou, spolek jest oprávněn domáhati se proti pojišťovací společnosti, by platnost smlouvy a vázanost pojišťovací společnosti byly zjištěny soudním rozhodnutím čís. 8992.
— — žalobní žádost, by žalovaný byl uznán povinným vyhotoviti pojistný návrh na pojistnou sumu současným poměrům přiměřenou za pojišťovacích sazeb a podmínek u žalující pojišťovny platných, jest neurčitá čís. 12.481.
— — ustanovení § 1409 obč. zák. nelze použíti na závazky z pojišťovacích smluv čís. 12.622.
— — **dojednání smlouvy:** v tom, že pojistník po doručení pojistky zaplatil prémii, jest spatřovati schválení pojistky, i když se uchylovala od pojišťovacího návrhu; lhostejno, že pojistník pojistku napotom po delší době pozastavil čís. 10.175.
— — zaslav pojišťovací návrh pojišťovně, dal pojistník najevo, že celý jeho obsah jest projevem jeho vůle; lhostejno, zda pojistník pojišťovací návrh četl čili nic čís. 10.198.
— — pojišťovací smlouva vznikla tím, že pojišťovna přijala pojišťovací návrh podepsaný pojistníky a odevzdaný jí zmocněncem pojistníků čís. 10.250.
— — lze ji dojednati i ústně čís. 10.010.
— — jest hotová, i když bylo ujednáno, že se pojištění stane účinným, až pojištěnec nabude předmětu pojištění čís. 11.180; — srov. též čís. 9327.
— — smlouva však po případě pozbyla účinnosti, nabyl-li pojištěnec předmětu pojištění jiného druhu čís. 11.180.
— — použil-li pojistník k doručení pojišťovacího návrhu pojišťovně posla, byla pojišťovna oprávněna svěřiti mu doručení pojistek, uvedení pojistníka v omyl poslem; pokud se pojistník nemůže domáhati vrácení prémií čís. 9172.
— — nečetli-li pojistníci pojišťovací návrh čís. 10.250.
— — **forma smlouvy:** ustanovení podmínek o vázanosti úmluv odchylných od podmínek na písemnou formu nelze vykládati tak, že by jen ústně umluvené podmínky mezi pojistníkem a oprávněným zmocněncem pojišťovny byly neplatné, kdežto písemně stvrzený výsledek úmluvy, založený na ústně smluvených podmínkách by zůstal v platnosti; oněch smluvních ustanovení nelze použíti v případech, kde za pojišťovnu jedná oprávněný její zmocněnec, byť i šlo o úmluvy odchylné od pojišťovacích podmínek, a lze jich použíti jen, jednala-li za pojišťovnu osoba nevybavená plnou mocí a předložila-li pojišťovně jen písemné, jednajícími osobami stvrzené prohlášení konečného výsledku dohody; vázanost na písemnou formu může se vztahovati jen na nároky budoucně z pojišťovací smlouvy vznikající, nikoliv na nároky již povstalé čís. 13.010
— — **agent, zmocněnec:** disponenta pojišťovny jest podle čl. 47 obch. zák. pokládati za oprávněného zmocněnce k uzavření mimosoudního smíru čís. 13.310.
— — pokud zavinil nesprávnou odpověď jednatel pojišťovny; odstup pojišťovny od smlouvy byl tu po případě neplatný a právně bezúčinný čís. 9436.

— — pokud ústní výhrada schválení pojišťovací smlouvy zmocnitelem nemá proti pojišťovně právní účinek; námitka neplatnosti úmluvy pro nedostatek vůle stran nebo pro obmyslnost nemá tu místa čís. 11.331.

— — úchylku od pojišťovací podmínky, že postoupení náhradních nároků z pojistky nemá pro pojišťovnu působnosti, jest oprávněna ujednati jen pojišťovna (centrála) sama, nikoliv její generální zastupitelství čís. 11.334.

— — smlouva uzavírá se zpravidla doručením pojistky pojistníkovi, jež se může státi i agentem, jenž smlouvu sprostředkoval a není k tomu zapotřebí zvláštního písemného prohlášení pojišťovatele o přijetí návrhu čís. 11.431.

— — předpis § 47 poj. zák. ještě neplatí čís. 10.567.

— — požádal-li pojistník agenta pojišťovny, by mu přečetl nejdůležitější podmínky pojišťovací smlouvy, zavinil si sám svůj omyl, nepřečetl-li mu agent všechny pojišťovací podmínky čís. 10.567.

— — navrhl-li pojištěnec pojištění podle určité sazby, neučiniv si při tom co do výše premie v přihlášce výhradu; pojištěnec nemůže namítati, že ho pojišťovací agent (jenž nebyl agentem uzavírajícím) ujišťoval, že premie nebude přesahovati určitou částku a že se chtěl jen za tohoto předpokladu dáti pojistiti čís. 11.384.

— — sprostředkovací agent jest ve smyslu § 875 obč. zák. třetí osobou čís. 11.384.

— — **nesprávné údaje v návrhu:** pokud podle pojišťovacích podmínek jest ztráta nároku z pojištění pro nesprávné (neúplné) údaje v pojišťovacím návrhu a pro přehánění škody po pojistné příhodě podmíněna obmyslností pojištěnce čís. 12.399.

— — **rozhodčí soud:** vyzvání pojistitele ke svolání rozhodčího soudu jest z pravidla uznáním důvodu povinnosti k plnění odškodného; nejde však o takovéto uznání, došlo-li k rozhodčímu výroku na základě výslovné dohody stran, že jím má býti zjednán podklad jen k tomu, by pojistitel mohl učiniti pojistníku nabídku z ochoty a z ohledu na pojistníka jako jeho dlouholetého zákazníka (z kulantnosti) čís.12.300.

— — pokud může pojišťovatel na základě ujednání podle § 11 poj. ř. s úspěchem popírati příslušnost řádných soudů čís. 8835.

— — **příslušnost:** tím, že podle poj. podmínek žaloba o pojistné mohla býti podána a veškeré spory z pojišťovací listiny měly býti zahájeny jen u příslušného soudu v Praze, daly strany (pojištěnec na Slovensku, pojišťovna v historických zemích) najevo, že spory z pojišťovací smlouvy mají býti posuzovány podle práva platícího v historických zemích čís. 10.861.

— — **pojistná doba:** ujednáno-li, že se pojištění uzavírá na určitou řadu let, od určitého dne k určitému dni čís. 11.011.

— — pokud pojišťovací smlouva ujednaná na určitou dobu s tím, že nebude-li vypovězena do určité doby před uplynutím pojistné doby, nastane její prodloužení mlčky, zanikla, třebaže ve stanovené době výpověď nebyla dána, ale strany vyjednávaly o výslovném obnovení pojišťovací smlouvy, k němuž pak nedošlo čís. 11.203.

— — byly-li smluveny celoroční premie s výslovným převzetím zákonného ustanovení o jednoročním pojišťovacím období, přísluší pojistiteli nárok na zaplacení celoroční premie za pojišťovací období, v němž se o odpadnutí zájmu pojistníka na pojištění aneb o zcizení movitostí, jichž se pojištění týká, dověděl, třebaže bylo smluveno placení roční premie ve splátkách čís. 12.669.

— — **promlčení pojistného nároku:** časové obmezení pojistného nároku, jenž byl pojišťovnou odepřen, musí býti za sporu zvlášť uplatněno; zrušen-li rozsudek nižší stolice opravnou stolicí proto, že řízení zůstalo kusým, nelze v dalším projednávání rozepře onu obranu dodatečně již uplatniti čís. 10.823.

— — nárok na náhradu z automobilového úrazu nepodléhá promlčení ani podle § 1489 obč. zák., ani podle § 6 písm. b) aut. zák., je-li uplatněn poškozeným, jemuž byl podle § 308 ex. ř. přikázán k vybrání čís. 12.171.

— — při pojištění proti povinnému ručení nemůže pojistník žalobu na pojišťovnu o plnění pojistného nároku podati dříve, než bylo o žalobě třetího proti němu pravoplatně rozhodnuto; teprve tímto okamžikem určuje se běh promlčecích lhůt podle § 19 poj. ř.; pojistník může i dříve, než je o žalobě třetího proti němu pravoplatně rozhodnuto, žalovati o určení, že pojišťovna jest povinna ho odškodniti, popírá-li svou povinnost, není však povinen tak učiniti čís. 12.761.

— — nárok pojistníka, by mu pojišťovna poskytovala rentu jako náhradu renty placené jím třetímu, promlčuje se podle § 19 poj. ř. v desíti létech čís. 12.761.

— — lhůta, již stanovil pojistitel pojistníku k podání žaloby o vyplacení pojistné sumy, se neprodloužila tím, že ještě po stanovení lhůty vyjednával agent pojistitele s poškozeným o smírné vyřízení jeho nároků čís. 12.981.

— — neměl-li pojišťovací ústav vyplatiti přiznanou náhradu, dokud pojištěný nedokázal úředním vysvědčením svou nevinu, a nesměla-li náhrada, bylo-li podezření z trestného činu, býti vyplacena dříve, než závada byla odstraněna, jest splnění těchto podmínek základem pro určení doby vzniku promlčení nároku na náhradu, ledaže by splnění záviselo na libovůli oprávněného; v tom, že pojištěný podal proti prvému odsuzujícímu rozsudku zmateční stížnost, nelze spatřovati subjektivní, ryze osobní překážku pro splnění podmínky čís. 13.103.

— — **§ 20 poj. ř.:** odst. 1: jest donucujícím předpisem již podle svého doslovu čís. 12.165.

— — bylo-li nároky z pojištění proti povinnému ručení uplatňovati pod ztrátou práva k žalobě soudně nejdéle do šesti měsíců po obdržení zamítavého výměru, jde o lhůtu propadnou; dopis pojišťovny, jímž odmítla nárok pojistníka, obsahuje právní poučení o následcích nepodání žaloby včas, odkazuje-li na ustanovení podmínek, jež spojuje s nepodáním žaloby včas ztrátu žalobního práva; nemožnost pojistníka podati žalobu proti pojišťovně v propadné lhůtě, nelze spatřovati v tom, že mu nebyla známa výše náhradního nároku poškozeného proti němu; pojistník mohl podati určovací žalobu a právní zájem odůvodniti poukazem na propadnou lhůtu § 20 (2) poj. zák. čís. 12.247.

— — **premie:** ustanovení § 7 poj. ř. dosud neplatí čís. 11.325.

— — z různých pojistek jest posuzovati co do přípustnosti dovolání samostatně čís. 9606.

— — přistoupení manželky k závazku manžela podpisem prohlášení o zaplacení premie čís. 9606.

— — **§ 24 poj. ř.:** umluvení (třebas mlčky) určitého způsobu placení (pošt. složenkami pojišťovnou zaslanými); nezachovala-li se pojišťovna podle toho, nemůže nepříznivé následky tohoto opomenutí přesunouti na pojistníka čís. 11.011.

— — platí-li dlužník na poukaz věřitele složenkou, nejde o dluh přínosný, nýbrž o dluh odnosný čís. 11.011.

— — donosný dluh pojistníka změnil se podle § 24 druhé věty zákona o pojišťovací smlouvě v dluh odběrný tím, že pojistitel zasílal pojistníku po čtyři po sobě jdoucí lhůty složenky k použití při placení ročních premií čís. 12.718.

— — byl-li **rabat** poskytnut jen proto, že byla smlouva uzavřena na určitou delší dobu, nelze se na pojistníku domáhati pro bezdůvodné obohacení vrácení rabatu při předčasném zániku poj. smlouvy; pokud nelze míti za to, že to strany měly v úmyslu ujednati; obchodní zvyklost čís. 11.196.

— — **prodlení v placení premie:** nárok pojišťovny proti advokátovi na náhradu škody, ježto nevymáhal včas premie čís. 10.248.

— — první premie: ustanovovaly-li pojišťovací podmínky, že »se pokládá za výpověď, neuplatní-li se nárok na premie u soudu do tří měsíců«, jakož i, že »pojistitel může dáti výpověď, je-li pojistník v prodlení s placením po vypršení dodatečné lhůty«, nemůže býti dána výpověď ani výslovně, ani nepodáním žaloby před udělením dodatečné lhůty čís. 9155.

— — stanovily-li pojišťovací podmínky, že právní následky prodlení v placení premie jest posuzovati podle §§ 28 a 29 poj. zák. a první premie nebyla ve lhůtě zažalována, nastal tím sám od sebe zánik pojišťovacího poměru; lhostejno, že pojišťovna nezažalovala splatnou premii proto, že ji chtěla započísti na některou pohledávku pojistníkovu, navázavši s ním v tom směru jednání čís. 8766.

— — stanoveno-li, že pojištění vstoupí v platnost dnem v pojistce uvedeným o 12. hodině polední, bylo-li pojistné do té doby zapraveno; zapraví-li se později, že vstoupí v platnost teprve o 12. hodině polední dne po zapravení nejblíže následujícího a, použije-li pojišťovna žalobního práva, že ručí ode dne podání žaloby, — neručí pojišťovna za úraz, jenž stihl pojistníka, nezaplativšího prvou premii, v době sice po dni splatnosti prvé premie podle pojistky, ale před podáním žaloby o zaplacení dlužné premie, třebas se pojišťovna domáhala zaplacení premie od doby, kdy premie podle pojistky byla splatnou čís. 10.198.

— — podmínka, že »nárok na náhradu škody nevzniká, nastala-li škoda dříve, než bylo zaplaceno pojistné s příslušenstvím, nebo, bylo-li sice zaplaceno, avšak pojišťovací doba nepočala«; pojišťovna sproštěna jen, byl-li pojištěnec s placením dospělé již prvé premie v prodlení; tak tomu není, neuplynula-li v době placení povolená čekací lhůta čís. 10.751.

— — pokud při prodlení v zaplacení první premie nastává zánik smlouvy již tím, že nebyla žaloba v dodatečné lhůtě podána; nejde tu jen o pojišťovatelovo právo, jehož pojišťovatel použíti může ale nemusí; stranám není zabráněno, by se, nebyla-li premie zaplacena včas, nedohodly, že pro tentokráte má sejíti s ustanovení o propadné lhůtě; takovou dohodu nelze spatřovati v tom, že pojišťovna povolila pojistníku splátkové zapravování premií a že vyřídila dva nastavší škodné případy čís. 11.155.

— — projev pojistitele o jednostranném odstupu od smlouvy, an pojistník byl v prodlení s placením první premie, stává se účinným teprve, až došel druhé straně; do té doby musí pojistitel přijmouti dodatečné placení první premie; nezáleží na tom, kdy byl peněžní dopis s premií poštou odeslán, nýbrž na tom, zda opožděná nabídka placení došla pojistitele dříve, než došel pojištěnce projev pojistitelův o odstupu od smlouvy čís. 11.275.

— — stanovily-li podmínky, že životní pojištění počíná sice dnem uvedeným v pojistce, že jest však podmíněno a stává se účinným teprve, až pojistné s vedlejšími poplatky bylo zaplaceno, stalo se pojištění, mohlo-li se placení pojistného podle podmínek státi ve lhůtách, účinným již zapravením splátky čís. 11.325.

— — nevymáhá-li pojišťovna při prodlení v zapravení (splátky) premie premií soudně, aniž zrušila pojišťovací smlouvu bez výpovědi, nemůže, dostavila-li se zatím pojistná příhoda, odmítati výplatu pojistného, nýbrž musí přijmouti dodatečné zaplacení dospělé (splátky) premie od obmyšleného, jímž tento nabývá práva na plnění pojišťovny čís. 11.325.

— — ujednáním, jímž se pojištěnec zavázal, že zapraví další splátku na první roční premii, dospělou určitého dne, v měsíčních splátkách, počínajíc pozdějším dnem, pod ztrátou lhůt, nebyla pojištěnci povolena dodatečná lhůta ku plnění, nýbrž byla odsunuta doba splatnosti; dodatečná lhůta počala tu plynouti ode dne, kdy uplynula nová lhůta k zapravení první měsíční splátky čí. 11.378.

— — ustanovení poj. podmínek, že, není-li pojištění ještě tři roky v platnosti a nebyla-li zapravena splatná premie v dodatečné třicetidenní lhůtě, zaniká tím pojištění úplně, nevztahuje se na případ, nebyla-li včas zaplacena první premie čís. 11.431.

— — ustanovení podmínek, že »nepřivede-li se nárok na (první) premii u soudu k platnosti do tří měsíců ode dne splatnosti, má se za to, že se odstoupilo od smlouvy«, není jen právní domněnkou, nýbrž jde o lhůtu propadnou, jejíž marným uplynutím samočinně, ale také neodvratně nastává zrušení pojišťovací smlouvy čís. 12.194; — srov. též čís. 12.219; — tato lhůta počíná dnem, jímž se pojistník octl v prodlení s placením premie, a, mohla-li premie býti zaplacena ve splátkách, jakmile se octl v prodlení s některou splátkou čís. 12.194.

— — následné premie: pojistník nepozbývá pojištění promeškáním platební lhůty k zaplacení následné premie, nýbrž mohl by ho pozbýti teprve skutečným prodlením čís. 9591.

— — nebyla-li pojistníku při jeho prodlení v placení následné premie vůbec poskytnuta jednoměsíční lhůta dodatečná, nepočala tříměsíční lhůta, v které by pod sankcí zániku pojišťovacího poměru bylo nutno podati žalobu; uděliti tuto dodatečnou lhůtu jest právem, nikoliv však smluvním závazkem pojišťovatele čís. 10.175.

— — výklad pojišťovacích podmínek, obsahujících ustanovení shodné s § 29 (2) poj. zák., dosud neplatícím čís. 10.199.

— — nechce-li pojišťovatel přivoditi zrušení smlouvy, není třeba, by před žalobou o zaplacení následné premie pojištěnce vyzval k placení a poskytl mu dodatečnou lhůtu čís. 10.199.

— — stanoví-li podmínky, že, nebyla-li následná premie zaplacena v den dospělosti, má pojišťovna pojistníka vyzvati ku placení a udělíti mu při tom dodatečnou lhůtu, nejde o smluvní závazek pojišťovny, nýbrž o její právo, jehož ovšem použíti musí, nechce-li dále ručiti; dodatečná lhůta nemusí býti udělena již v den splatnosti premie čís. 11.523.

— — nebyla-li dána upomínka předepsaná poj. podmínkami pro případ neplacení následné premie, neodstoupila pojišťovna od smlouvy tím, že nepodala včas žalobu o zaplacení premie čís. 10.212.

— — počítání dodatečné lhůty k placení následné premie; vliv nezaplacení následné premie v čase dospělosti na trvání smlouvy; pokud jest třeba upomenutí po době splatnosti; ručení pojistitele, dokud neuplynula dodatečná lhůta čís. 10.414.

— — stanoveno-li, že, nastala-li pojistná příhoda po uplynutí dodatečné lhůty a pojistník byl v této době v prodlení s placením, jest pojišťovatel prost povinnosti plniti, leč že by pojišťovatel nárok na premii soudně uplatňoval a nároku dodatečně, avšak ještě před dostavením se poj. příhody se nevzdal, neručí pojišťovatel za pojistnou příhodu, jež nastala po uplynutí dodatečné lhůty, zažaloval-li nezaplacenou premii teprve po dostavení se pojistné příhody; pojišťovatel má tu nárok na zaplacení premie za celé pojistné období čís. 11.432.

— — byl-li pojistník vyzván ku placení dopisem, v němž nebyla dána dodatečná lhůta jednoměsíční, nýbrž lhůta kratší, a v němž nebylo právní poučení o tom, že pojišťovna hodlá zrušiti smlouvu, pak-li nebude premie zaplacena v dodatečné lhůtě, není v tom, že pojišťovna neuplatnila soudně ve lhůtě tří měsíců od uplynutí dodatečné lhůty nárok na zaplacení, výpověď pojišťovací smlouvy čís. 11.571.

— — stanovily-li všeobecné pojišťovací podmínky, že, nemá-li (kvalifikovaná) upomínka výsledek po uplynutí dodatečné jednoměsíční lhůty od odeslání upomínky, jest ručení pojistitele od uplynutí upomínací lhůty v klidu, nenastal klid ručení, neobdržel-li pojistník kvalifikovanou upomínku odeslanou pojistitelem; žaloba a platební příkaz, neobsahující poučení o následcích prodlení ani udělení dodatečné lhůty, není kvalifikovanou upomínkou čís. 12.934.

— — **průpadná doložka:** bylo-li pojištěno několik skupin věcí a pro každou skupinu stanoveno zvláště i pojistné, a nesprávné údaje po pojistné příhodě jen ohledně některých věcí některé skupiny čís. 9533.

— — jest na pojištěnci, by tvrdil a dokázal okolnosti, odůvodňující závěr, že neoznámení škodné události nemělo pražádného vlivu na to, jak pojišťovna vyšetřila náhradu, a na zjištění povinnosti k náhradě čís. 10.007.

— — pojišťovna nebyla vzhledem k ustanovení pojišťovacích podmínek oprávněna odstoupiti od smlouvy, neměla-li nesprávně nebo neúplně udaná okolnost vliv ani na dostavení se pojistné příhody ani na rozsah plnění pojišťovny, aniž se pojistník nebo pojištěný dopustil obmyslnosti; pojem obmyslnosti čís. 10.415.

— — ohlášení nároku pojistiteli nespadá mezi zákonné oznamovací povinnosti, jichž opomenutí podléhá jen smluvním průpadním doložkám, vytčeným v § 32 zák. čís. 12.165.

— — ustanovení všeobecných pojišťovacích podmínek, podle něhož pojistník pozbývá nárok na náhradu, přehání-li podstatně velikost škody, nelze použíti, shořely-li pojistníku všechny pojištěné věci; v tom, že se pojistník rozchází se znalcem co do hodnoty shořelých věcí, není o sobě přehánění výše škody (vědomé udání hodnoty shořelých věcí nad pravou cenu) čís. 12.301.

— — stanoveno-li v pojišťovacích podmínkách, že se pojistitel nemůže dovolávati průpadné doložky, netíží-li pojistníka ani úmysl ani hrubá nedbalost, nebo, nemělo-li porušení závaznosti vliv ani na zjištění nebo na objem pojistitelova plnění, jest na pojistníku, aby, není-li již sporné, že ho tíží úmysl, prokázal, že porušení závaznosti bylo bezvýznamné čís. 12.582.

— — významnost pojistníkova zveličování škody pro její zjištění není o sobě prokázána tím, že výše škody byla zjišťována rozhodci, bylo-li výši škody podle pojišťovacích podmínek určiti rozhodci, i kdyby vůbec nedošlo mezi pojistitelem a pojistníkem k dohodě čís. 12.582.

— — pokud podle pojišťovacích podmínek jest ztráta nároku z pojištění pro nesprávné (neúplné) údaje v pojišťovacím návrhu a pro přehánění škody po pojistné příhodě podmíněna obmyslností pojištěnce čís. 12.399.

— — **zvýšení nebezpečí:** ustanovovaly-li pojišťovací podmínky, že opomenutí oznámení zvýšeného nebezpečí nemá v zápětí sproštění pojišťovny ze závazku k plnění, nemělo-li zvýšené nebezpečí účinku ani na dostavení se pojistné příhody ani na objem plnění, a že ke zvýšenému nebezpečí jest přihlížeti jen, je-li závažné a vztahuje-li se k nebezpečenské okolnosti, jež buď jest uvedena v pojistce nebo v jejích dodatcích anebo po nichž byl pojistník při uzavření smlouvy dotazován, — jest povinností pojistitele označiti v pojistce nebo v dodatcích ony nebezpečnostní okolnosti, jichž budoucí vznik platí za zvýšení nebezpečí a náhradou za to může býti dotazování se pojistníka při uzavření smlouvy na tyto nebezpečnostní okolnosti kvalifikované podle § 3 odst. 1 poj. zák. čís. 13.158.

— — zvýšení nebezpečí dosažením koncese k provozování živnosti dopravy osob motorovým vozem stojícím k potřebě na veřejných místech nemělo po případě účinku ani na dostavení se pojistné příhody ani na objem plnění; jest na pojistníku, by tvrdil a prokázal, že tu není příčinné souvislosti mezi opatřením si koncese a příhodou čís. 13.158.

— — **odstup od smlouvy:** pro pojistníkovu žádost, by byla pojistka stornována (redukována), není předepsána písemná forma; storno (modifikace) pojistky platí teprve od doby, kdy byl pojistník navrhnuvší storno (modifikaci) zpraven o rozhodnutí pojišťovny o jeho nabídce; pokud zánik zájmu na pojištění ničí pojišťovací smlouvu čís. 8732.

— — pokud se nevyžaduje písemné formy; musí se však státi k pojistníkovi, nebo k obmýšlené osobě, a to dříve než nastala pojistná událost čís. 11.532.

— — **žaloba o pojistné:** pojištěnec, domáhající se náhrady škody, musí prokázati, že nastala škodná událost, že mu vzešla škoda a že škoda jest v příčinné souvislosti s pojištěnou škodnou událostí; na pojišťovateli pak jest, by dokázal důvod sprošťující ho povinnosti k odškodnění čís. 8620.

— — určovací žalobou (§ 228 c. ř. s.) nelze se před splatností pojistek domáhati na pojišťovně, by byla určena měna, v níž má vyplatiti pojistky čís. 9581.

— — nepadá na váhu, že prvý soud početní chybou zjistil úhrnnou škodu číselně nesprávně; takové nedopatření může býti opraveno v každém období řízení (§ 419 c. ř. s.) čís. 12.301.

— — **§§ 39, 40 poj. ř.:** ustanovení podmínek, jimž byla splatnost odškodného ve prospěch pojistníka posunuta na dřívější den, než je stanoveno v § 40 (1) poj. ř., není vzhledem k §§ 19, 22 a 42 poj. ř. neplatné čís. 12.171.

— — ustanovení všeobecných pojišťovacích podmínek, že pojistník musí dříve, než žádá náhradu, dokázati svou nevinu na vzniku škody úředním vysvědčením, aniž tam uvedeno, kterým úřadem má býti vydáno, jde na vrub pojišťovny (§ 915, druhý odstavec, obč. zák.) čís. 12.301.

— — podle pravidel poctivých styků (§ 914 obč. zák.) neplatí ustanovení všeobecných pojišťovacích podmínek, podle něhož pojistník, není-li spokojen s náhradou ředitelstvím mu přisouzenou, jest povinen učiniti o tom v určité lhůtě ředitelství písemné oznámení, a že, promešká-li tuto lhůtu, pokládá se to za důkaz, že souhlasí — v případě, že pojistník škodu ředitelstvím přiznanou dříve již výslovně odmítl čís. 12.301.

— — pojistnou příhodu, již pojistník musí podle § 39 odst. (1) poj. řádu oznámiti pojistiteli, jest při pojištění proti povinnému ručení nejen ručební událost (poškození třetí osoby), nýbrž i, že třetí osoba vznesla proti pojistníku náhradní nárok nebo že proti pojistníku bylo zahájeno trestní řízení pro událost zakládající nárok čís. 12.981.

— — **měna:** životní pojištění, uzavřené na čsl. území na jinou měnu než československou, není neplatné podle § 879, prvý odst., obč. zák.; nedbá-li pojišťovna při sjednání smluv zákazu nadřízeného úřadu (výnosu min. vnitra ze dne 30. dubna 1924, č. j. 31.694/1924-18) čís. 11.431.

— — úmluva s Rakouskem viz soupis pohledávek.

— — **škodné pojištění:** byla-li účinnost smlouvy odložena, až pojistník převezme pojištěné auto; dostavením se výminky zaniká smlouva; pokud přísluší pojišťovně nárok na premii čís. 9327; — srov. též čís. 11.180; — pro otázku ristorna jest rozhodnou, z jaké příčiny zájem na pojištění přestal čís. 9327.

— — není podmíněno vlastnictvím věci, k níž se pojištění vztahuje; může je uzavříti každý, kdo na tom má zájem čís. 11.010.

— — zánik zastavené věci; pokud nelze vésti exekuci na vydání pojistné sumy čís. 9735.

— — skladiště vystavené na cizím pozemku se svolením jeho vlastníka s tím, že jest stavebník smluvně zavázán, by stavení po skončení základního poměru odstranil, jest pro obor pojišťovacího práva považovati za věc nemovitou čís. 9911.

— — ustanovení všeobecných pojišťovacích podmínek pro pojištění proti krádeži **vloupáním,** že pojištění platí jen pro ty předměty a místnosti, které v pojistce zevrubně jsou označeny a do pojištění pojaty, a i pak jen potud, pokud předměty ty jsou v místnostech po případě na místech, které jsou v pojistce podrobněji označeny nebo předepsány, neodporuje nutícím pravidlům zákona o pojišťovací smlouvě; stanoví-li tyto pojišťovací podmínky, že se ohlášená změna pokládá za schvá-

lenou, když pojistitel nedá pojištěnci do 14 dnů žádné zprávy, platí mlčení pojistitele za souhlas jen tehdy, byly-li pojistiteli oznámeny podstatné části změny, mezi něž patří v prvé řadě i označení místnosti, do které pojištěné předměty byly přeneseny; stalo-li se ohlášení změny pojistného místa a přijetí její přihlášky až po dostavení se pojistné příhody, nejde o zpětné pojištění a není odcizení pojištěného předmětu ze změněných místností kryto ani původní ani novou pojistkou; došlo-li k ohlášení změny místností až po dostavení se pojistné příhody, neodporuje dobrým mravům, zdráhá-li se pojistitel převzíti závazek za věci odcizené ve změněných místnostech, třebaže nové místnosti byly bezpečnější a zmenšovaly risiko pojistitele čís. 12.549.

— — a u t o: ustanovovaly-li pojišť. podmínky, že jsou z pojištění vyloučeny škody na autu, způsobené řidičem, nemajícím úředního povolení k jízdě, nestačí skutečnost, že řidič složil řidičskou zkoušku čís. 9023.

— — majitel automobilu neručí pojišťovně za svého šoféra, nýbrž jen za zavinění při jeho výběru čís. 10.017.

— — nejde o řidiče nemajícího úředního povolení k jízdě ve smyslu pojišťovacích podmínek, řídil-li někdo auto jen za souhlasu šoféra, nikoliv však z příkazu nebo za souhlasu majitele auta čís. 10.017.

— — výklad podmínky, že z pojištění jsou vyloučeny škody, které byly způsobeny řidičem, nemajícím úředního povolení čís. 10.999.

— — výklad podmínky, »že z pojištění jsou vyloučeny škody, způsobené pojistníkem úmyslně nebo řidičem nemajícím úřední povolení k jízdě, pokud pojistník o scházejícím povolení k jízdě věděl nebo věděti musil«; význam slova »způsoben« a »věděti musil«; důkazní břímě; pokud pojistník nemusel věděti, zda vůdčí list řidiče kryje i oprávnění k řízení těžkého nákladního automobilu čís. 11.261.

— — n ě k o l i k p o j i š t ě n ý c h v ě c í: pokud jest míti za to, že byla uzavřena jednotná pojistná smlouva, třebas pojišťovací sazby ohledně různých předmětů byly různé čís. 9358.

— — více smluv, bylo-li touž pojišťovací policí pojištěno několik skupin věcí a pro každou z nich bylo zvláště stanoveno pojistné; nesprávný údaj pojištěnce co do jedné skupiny nemá vliv na platnost smlouvy co do ostatních skupin; lhostejno, že některé vedlejší poplatky byly vypočteny z celkového pojistného čís. 10.497.

— — v ý p o v ě ď p o p o j i s t n é p ř í h o d ě: byl-li pojistitel oprávněn k výpovědi, když »náhradu plnil«, nestačilo, že splnil jen některé části svého závazku, nýbrž bylo třeba, by pojištěnci vyplatil celé odškodné, a bylo-li dvojí, obojí čís. 10.395.

— — předpis § 61 poj. ř. nebyl dosud uveden v platnost čís. 11.451.

— — zda důvody použité pro odepření uznání nároků pojistníka jsou důvodné, posuzuje soud; nejde o bezdůvodné odepření, stalo-li se tak proto, že byl pojišťovatel odchylného mínění o rozsahu povinnosti čís. 11.451.

— — z á n i k z á j m u: majetkové vztahy při zájmu na pojištění; zájem při pojištění hotovosti proti vloupání; pojistil-li poštmistr proti vloupání hotovosti v úřední pokladně, jde ohledně erárních peněz o pojištění věcné čís. 8903.

— — k § 63 poj. zák. nelze přihlížeti, netvrdila-li strana včas okolnosti, jej opodstatňující čís. 9591.

— — přestal-li pojistník pojištěného auta používati k výkonu autodrožkářské živnosti; odpadnutí zájmu (§ 63 poj. ř.); výklad pojmů »soukromá potřeba« a »příležitostní jízdy« čís. 11.473.

— — pojistný zájem při pojištění proti povinnému ručení z provozu silostroje spočívá v objektivním nebezpečí, že provozem silostroje může povstati nebezpečný stav, jenž jest s to přivoditi pojistnou příhodu;

jen objektivní nemožností způsobiti takový stav odpadá zájem na pojištění proti povinnému ručení čís. 12.421.

— — objektivní nemožnost pojistné příhody nenastala již tím, že pojištěnec, byv žalován o kupní cenu za pojištěný silostroj, dal ho do úschovy třetí osobě; možnost použíti silostroje pojištěncem není vyloučena ani tím, že mu silniční daň byla prominuta nebo že byl sproštěn od placení této daně čís. 12.421.

— — z c i z e n í n e m o v i t o s t i: podle § 65 odst. 2 poj. ř. jest rozhodná hotovost zcizovacího právního jednání, které jest dokonáno i při kupu nemovitosti projevem srovnalé vůle obou stran, aniž zapotřebí formy písemnosti čís. 12.610.

— — k nabytí vědomosti o pojištění ve smyslu § 65 (2) poj. ř. se nevyžaduje, aby byly sděleny podrobnosti smlouvy; stačí, dověděl-li se nabyvatel sdělením o pojištění, což se nemusí ani státi zcizitelem, nýbrž může pocházeti i od třetí osoby, jméno pojišťovny a že jde o požární pojištění čís. 12.610.

— — z c i z e n í m o v i t é v ě c i: pojišťovací poměr ohledně movité věci zaniká sice podle zákona vyloučením pojištěné věci z moci zcizitele, strany však mohou ujednati převod pojistky čís. 8797.

— — nejde o § 67 poj. zák., vystoupil-li jeden spolumajitel veřejné obchodní společnosti ze společnosti čís. 9591.

— — pojišťovací poměr zaniká teprve vyřazením pojištěné movité věci ze zcizitelovy úschovy, třebaže již nastala změna ve vlastnictví, a již tímto vyřazením, třebaže změna ve vlastnictví nenastala čís. 9939.

— — pokud § 67 poj. zák. jest výjimkou z předpisu § 63 poj. zák.; v pouhém zmenšení risika nelze ještě spatřovati uhasnutí zájmu na pojištění; nejde o zcizení, byl-li převzat podnik veřejné obchodní společnosti jedním ze společníků čís. 10.547.

— — pojem zcizení ve smyslu pojistněprávním; zcizení nezakládá o sobě zrušení smlouvy, nýbrž jen, znamená-li pro pojistníka uhasnutí zájmu čís. 10.547.

— — k zániku pojišťovacího poměru nestačí zcizení pojištěné movité věci, nýbrž se vyžaduje její vyřazení ze zcizitelovy úschovy čís. 11.571.

— — pokud nezanikl pojišťovací poměr tím, že dosavadní spoluvlastník pojištěného silostroje nabyl k němu výhradného vlastnictví čís. 11.605.

— — byly-li smluveny celoroční premie s výslovným převzetím zákonného ustanovení o jednoročním pojišťovacím období, přísluší pojistiteli nárok na zaplacení celoroční premie za pojišťovací období, v němž se o odpadnutí zájmu pojistníka na pojištění aneb o zcizení movitostí, jichž se pojištění týká, dověděl, třebaže bylo smluveno placení roční premie ve splátkách čís. 12.669.

— — n a c i z í ú č e t: z toho, že byla do pojištění zahrnuta i cizí nemovitost, nelze usuzovati, že jde o pojištění na cizí účet; vlastnictví pojištěné věci neopravňuje k nároku na plnění, jež podle smlouvy přísluší jen pojistníku; uzavřela-li smlouvu veřejná obchodní společnost, nestali se pojistníky jednotliví veřejní společníci; vyplacení pojistného peníze společnosti čís. 9358.

— — **požární pojištění:** p o ž á r n í n á h r a d a (§ 290 čís. 2 ex. ř.) viz t a m ž e.

— — v ý š e p o ž á r n í š k o d y, určená podle poj. smlouvy v rozhodčím řízení, zůstává, pokud trvá rozhodčí výrok, směrnou, třebas se pojišťovna zdráhá vyplatiti i náhradu určenou rozhodčím výrokem čís. 9015.

— — v tom, že dlužník sjednal pojistku ve p r o s p ě c h t ř e t í o s o b y, a že ji opomenul změniti, nelze spatřovati odporovatelné jednání čís. 9057.

— — třebas byla pojišťovací smlouva uzavřena v e ř e j n o u o b c h o d n í s p o l e č n o s t í, nepatří, zanikla-li společnost, požární náhrada spo-

lečnosti, nýbrž její likvidační podstatě; oprávnění pozůstalostního soudu dáti zajistiti část požární náhrady pro nezletilce vinkulací u pojišťovny čís. 9227.

— — pokud má spoluvlastník nárok na pojistné, třebas požár založil druhý spoluvlastník čís. 9355.

— — účinky vinkulace ve prospěch pojistníkova věřitele; povinnost věřitele vrátiti pojišťovně přijatý peníz, byly-li veřejnými společníky pojištěné společnosti předsevzaty po požáru úkony, jimiž měli býti v omyl uvedeni činitelé vyšetřující škodu čís. 9358.

— — § 75 poj. zák. dosud neplatí čís. 11.057.

— — pojistné místo může býti (podle poj. podmínek) podstatou smlouvy v tom smyslu, že pojištěním jsou kryty výlučně jen škody, jimiž byly pojištěné věci postiženy v místnosti, uvedené v návrhu a v pojistce čís. 11.057.

— — pokud prodatel, jenž prodal zboží s výhradou vlastnictví, nestal se, bylo-li zboží zničeno požárem, vlastníkem pojistné sumy čís. 11.698.

— — **proti povinnému ručení:** není podmíněno vlastnictvím věci, k níž se pojištění vztahuje; může je uzavříti každý, kdo na tom má zájem čís. 11.010.

— — »pro poškození nebo zničení věcí třetí osoby«; nejsou jím kryty jen škody přímo na věci způsobené, nýbrž i další škody s tím spojené; třebaže z pojištění byly výslovně vyloučeny škody způsobené ohněm, výbuchem a teplotou, ručí pojišťovatel po případě i za škodu způsobenou přerušením vedení proudu o vysokém napětí a důsledkem toho nastavším krátkým spojením čís. 11.451.

— — výklad podmínky: »podepsaný navrhuje tímto pojištění proti nárokům na náhradu škody, které by na něho neb na osoby níže jmenované vzneseny byly atd.«; pokud tím bylo uzavřeno pojištění i ve prospěch osob »níže jmenovaných« čís. 12.171.

— — pojistník může i dříve, než je o žalobě třetího proti němu pravoplatně rozhodnuto, žalovati o určení, že pojišťovna jest povinna ho odškodniti, popírá-li svou povinnost, není však povinen tak učiniti čís. 12.761.

— — zcizení pojištěného předmětu: oznámila-li pojišťovna tomu kdo nabyl pojištěného předmětu, že přepsala polici na jeho jméno; pokud tato nabídka byla přijata čís. 10.279.

— — ustanovení podmínek, že práva a povinnosti z pojištění povinného ručení ze závodního podniku přecházejí na přejímatele podniku, se nevztahují na případ, kde jde o zcizení movité věci (autobusu), nikoliv závodního podniku čís. 11.598.

— — pokud nezanikl pojišťovací poměr tím, že dosavadní spoluvlastník silostroje nabyl k němu výhradného vlastnictví; ustanovení smlouvy, podle něhož při změně v osobě spolumajitele jest pojištěním kryt jen spolumajitel včas ohlášený, vztahuje se jen na spolumajitele, který dosud spolumajitelem a pojištěním kryt nebyl a jest osobou různou od osob původních spolumajitelů čís. 11.605.

— — lhůta k uplatnění nároků: ustanovení podmínek, že pojistitel neručí, stalo-li se uplatnění nároku třetí osobou po uplynutí tří měsíců po skončení pojišťovacího poměru, není nicotné podle § 20 (1) poj. zák., aniž odporuje dobrým mravům; toto ustanovení nedopadá, nemohl-li odškodňovací nárok, jehož důvodem jest pojistná příhoda, býti uplatňován proto, že ještě nevzešel aneb nemohl býti pojistníku znám čís. 12.165.

— — nemůže-li se pojistník dosud domáhati na pojišťovně plnění vzhledem k pojišťovacím podmínkám (že pojišťovna jest povinna zaplatiti odškodné teprve, až bude nárok třetí osoby pojistníkem uspokojen atd.), jest přípustna jeho žaloba o určení, že pojišťovna jest povinna ho odškodniti, popírá-li tuto svou povinnost čís. 9934.

— — vedení sporu: výklad ustanovení podmínek shodného s dosud neúčinným ustanovením § 121 (3) poj. ř.; pokud jest spor veden na podnět pojistitele »nebo jinak k jeho poukazu«; stačí nejen příkaz pojistitele k vedení sporu, nýbrž jakýkoliv poukaz, jehož provedení má v zápětí vznik útrat; jde o takový poukaz, jmenoval-li pojistitel ve smyslu ustanovení podmínek shodného s § 124 (2) poj. ř. pojistníku ve sporu proti němu o náhradu škody právního zástupce a dal pojistníku příkaz k podpisu plné moci, což pojistník učinil čís. 12.200.

— — tím, že pojistník zaplatil ve smyslu podmínek určitá procenta z útrat, neprojevil (§ 863 obč. zák.) souhlas se smírem, jejž uzavřel jeho právní zástupce s poškozeným bez jeho vědomí čís. 12.200.

— — minimální účast: vzhledem k velícímu předpisu nař. čís. 156/1927 nelze platně ujednati smlouvu, stanovící pro pojištěnce nižší než minimální účast na škodě; pojišťovací návrh omezující minimální účast na míru tedy již zrušeného min. nař. čís. 222/1908, byl po zákonu nepřípustný; přijetí návrhu s odchylkou co do výše nutné účasti pojistníka na škodě jest přijetí nabídky za jiné podstatné podmínky čís. 10.167.

— — ustanovení podmínek, ukládající pojistníku poměrnou část útrat, pak-li je odsouzen k větší náhradě, než činí pojišťovací jistina, a další ustanovení, že pojistitel ručí za útraty v poměru pojistné sumy k nároku vzneseném třetí osobou a přesahujícímu pojistnou sumu, předpokládá, že útraty nevznikly z podnětu pojistitele; pokud ani právní zástupce pojistníka nemůže na něm žádati poměrnou část útrat čís. 12.200.

— — zástavní právo poškozeného: pro jeho nárok proti pojistníku na jeho náhradní pohledávce působí stavení výplaty; pokud pojišťovatel může si z pojistné sumy sraziti prémie; pokud tu není přípustné započtení; srážka útrat za právní zastupování pojistníka, pokud je měl pojistník hraditi ze svého čís. 10.974.

— — automobil: pojištěním proti nebezpečí z ručení při provozu osobního automobilu není kryto povinné ručení za poškození způsobené motorovou tříkolkou, přivázanou lanem k automobilu čís. 9165.

— — pojišťovací poměr mohl býti vzhledem k ustanovení pojišťovacích podmínek přenesen na nový, do pojistitelovy úschovy přešlý předmět (silostroj) čís. 9939.

— — jízdou »na černo« rozumí se zneužití silostroje k jízdě řidičem silostroje, příčící se jeho smluvní nebo služební povinnosti čís. 9934.

— — výklad pojišťovací podmínky, podle níž pojišťovna neručí za škody vzniklé při závodních nebo distančních jízdách všeho druhu, nebo při tréningu k nim; representační jízda při závodech čís. 11.264.

— — **pojištění proti úrazu:** pojištění na cizí účet; svolení pojistníkovo k uplatňování práv pojištěncem čís. 10.866.

— — byl-li pojištěn majitel cementového podniku, nebyl pojistkou kryt úraz při hloubení studny, třebaže sloužila podniku čís. 10.882.

— — bylo-li ujednáno, že pojišťovna odstoupí od poj. smlouvy, bude-li novými zákonnými předpisy rozšířeno úrazové pojištění na zaměstnance pojistníkovy, nespínila se tato podmínka zákonem čís. 221/1924 se změnami a doplňky zákona čís. 184/1928 čís. 11.100.

— — **pojištění životní:** nárok z pojistky, uzavřené zůstavitelem ve prospěch třetích osob, nepatří do pozůstalosti, nedožil-li se zůstavitel splatnosti pojistky čís. 9864.

— — byly-li podle obsahu pojistky obmýšleny pro případ úmrtí zůstavitelova dvě osoby stejným dílem; přírůst uvolněného podílu jedné z nich druhé čís. 9864.

— — uplynula-li již v době, kdy se pojištění přeměnilo v bezplatné pojištění stejného obsahu a splatnosti se zmenšeným pojištěným penízem, karenční lhůta pro případ sebevraždy, nastalo ručení pojišťovatele i pro

případ sebevraždy; byla-li pak smlouva obnovena v původním rozsahu, byla obnovena i s tímto dalším ručením pojišťovatelovým čís. 10.019.

— — podle § 138 (2) poj. zák. předpokládá ručení za sebevraždu, by smlouva v době sebevraždy již trvala po dobu karenční lhůty; karenční lhůta již uplynulá nemusí po obnově pojistky uplynouti znovu; lhostejno, že se pojistník podrobil nové lékařské prohlídce čís. 10.019.

— — pokud lze se při výkladu smlouvy odvolávati na zvyklosti čís. 10.019.

— — žádost o reaktivaci: pokud stačí, že byla podána a podepsána manželkou pojistníka na základě zmocnění uděleného jí právě před tím, než byl pojistník dodán do ústavu choromyslných; zmocněním, by věc s pojišťovnou dala do pořádku, byla manželka i zmocněna, přijati za manžela prohlášení povolující reaktivaci; pokud nebylo třeba, by pojistník, jehož zdravotní stav se zhoršil, pojišťovnu v žádosti o reaktivaci na to upozornil, nýbrž bylo na pojišťovně, by si okolnosti potřebné pro rozhodnutí sama zjistila čís. 11.445.

Pojištění nemocenské viz pojištění sociální.

— — **veřejných zaměstnanců** (zákon čís. 221/1925 sb. z. a n.): organisační norma § 24 (1) čís. 2 zák., pokud upravuje způsob a dobu vzájemného súčtování, váže i lékárníky; lékárník může požadovati zaplacení léčiv, vydaných členům fondu, teprve po uplynutí čtvrtletí, v němž byly léky odebrány; jeho žaloba o zaplacení léčiv podaná před uplynutím této lhůty jest předčasná; nelze tu použíti ani ustanovení § 406 c. ř. s. čís. 11.299.

— — lékárník není oprávněn domáhati se na léčebném fondu vydání receptů, na jichž základě vydal jako lékárník léky a léčebné prostředky pojištěncům a které byly při retaxaci fondem vyřazeny čís. 12.170.

— — léčebný fond prostřednictvím svého pojištěného člena, jenž předloží recept v lékárně a lék přijme, neuzavírá s lékárníkem zvláštní trhovou smlouvu čís. 12.170.

— — právní povaha a funkce receptu vyplněného smluvním lékařem; lékárníku nepřísluší k receptům ani právo vlastnické, ani obligační právo na jejich vydání proti fondu čís. 12.170.

— — lékárník, jenž vydal pojištěným členům Léčebného fondu veřejných zaměstnanců přípravky bez předepsaného schválení okresního sboru tohoto fondu, nemůže se domáhati jich zaplacení na fondu; význam dodatku »necesse« na receptu čís. 12.969.

Pojištění pensijní: pensijní ústav viz tamže.

— — vl. nař. čís. 9/1933 sb. z. a n. viz zaměstnanec železniční.

— — výklad pensijního normálu zřízenců Harrachovských ze dne 1. ledna 1836 a ze dne 7. června 1921 čís. 9122, 9124.

— — **kdo je mu podroben:** dělník (Zimmerling), palný (střelec) na dole nepodléhá pensijnímu pojištění a nemá proto náhradní nárok proti těžařstvu z důvodu, že ho nepřihlásilo k pensijnímu pojištění čís. 10.259.

— — pokud mu není podroben skladištní dělník; nezáleží na tom, zda zaměstnavatel ho označil jako skladníka, nýbrž na tom, zda podle prací jím vykonaných byl skladníkem ve smyslu zákona čís. 9655.

— — pokud konal obecní zaměstnanec převážně duševní služby čís. 11.031.

— — i novela čís. 138/1914 i zákon čís. 89/1920 vyžadují jen, by prvé zaměstnání, podrobené pojistné povinnosti, bylo nastoupeno před dosažením věku 55 let čís. 11.031.

— — § 2 (1) cís. nař. čís. 4 čís. 1/1907 v doslovu novely čís. 138/1914 předpokládá, že zaměstnanec zároveň vykonává ještě jinou výdělečnou činnost, poskytující mu větší příjem a že vedle této činnosti jeví se činnost podrobená pojistné povinnosti, jen jako vedlejší zaměstnání čís. 11.031.

— — zaměstnanec, jehož činnost byla daleko převážně prací ruční (manuelní), nepodléhal pensijnímu pojištění, třebaže vykonával tu a tam i práce, jež lze považovati za dozorčí čís. 11.511.

— — pokud šlo o poměr služební, nikoliv společenský, třebaže zaměstnanec nedostával plat v určité výši, nýbrž odměnu, upravenou podle rozsahu prací jím samým v podniku zaměstnavatelově vykonaných čís. 12.894.

— — ne každý zaměstnanec, označený jako učeň, jest vyloučen z pojistné pensijní povinnosti; pensijní povinnost učňů zaměstnaných u kupce ve smyslu obchodního zákona závisí jen na tom, zdali vykonávají převážně kupecké práce čili nic; prodavač ve službách kupcových vykonává převážně kupecké práce tehdy, vyžaduje-li jeho činnost »kupecké zdatnosti«; pokud učednice, zaměstnaná u konsumního a úsporného družstva nepodléhá pensijnímu pojištění čís. 12.991.

— — podle zák. čís. 1 ř. zák. na rok 1907 nepodléhali zaměstnanci státních podniků pensijnímu pojištění; na tom nebylo nic změněno cís. nařízením čís. 138/1914 ř. zák.; teprve novelou ze dne 5. února 1920, čís. 89 sb. z. a n. byli vyňati zaměstnanci státních podniků z pojistné pensijní povinnosti jen, mají-li normální pensijní nároky, které jsou spojeny s místem jimi zastávaným nebo jsou jim zaručeny po uplynutí stanoveného zkušebního času nebo stanoveného prozatímního opatření čís. 12.591.

— — **nárok na vychovávací přídavek** (§ 17 zák. čís. 89/1920): pokud nepomíjí tím, že dítě přestalo choditi do školy čís. 9535.

— — ustanovení **§ 69/2** cís. nařízení čís. 138/1914 ř. zák., vztahuje se jen na smlouvy mezi zaměstnavateli a jejich zaměstnanci, jež byly dojednány dříve, než nabyl účinnosti zákon čís. 1 ř. zák. na rok 1907, t. j. před 1. lednem 1909, anebo na smlouvy se zaměstnanci, na něž byla pojistná povinnost teprve později rozšířena čís. 12.340.

— — **příspěvkovou dobu** při zaměstnancích státního podniku jest počítati zpět od doby vstupu do zaměstnání podrobeného pojistné povinnosti bez ohledu na to, od kdy vyloučení zaměstnanců státních podniků z pensijního pojištění bylo zrušeno čís. 12.591.

— — **opomenutá přihláška:** zaměstnanec nemůže se domáhati na zaměstnavateli pořadem práva určení, že byl k němu v poměru služebním, podléhajícím pensijnímu pojištění a že mu zaměstnavatel ručí za veškeré škodné následky z opomenutí včasné a řádné přihlášky k pensijnímu pojištění čís. 8643.

— — nepřihlásil-li zaměstnavatel zaměstnance k pensijnímu pojištění za platnosti zákona čís. 1 ř. zák. z r. 1907, jest mu práv náhradou škody čís. 8995.

— — v tom, že zaměstnavatel opomenul včasnou přihlášku zaměstnance, tkví jeho výhradné zavinění čís. 9880.

— — zaměstnavatel jest práv zaměstnanci z náhrady škody, nepřihlásil-li ho čís. 9535.

— — jde o věc prázdninovou (§ 224 čís. 7 nový dosl. c. ř. s.), domáhá-li se zaměstnanec na zaměstnavateli po skončení služebního poměru náhrady škody z opomenutí zákonné a smluvní povinnosti k ohlášení k pensijnímu pojištění a ku placení celých pojistných příspěvků čís. 10.613.

— — zaměstnavatel, jenž nepřihlásil zaměstnance k pensijnímu pojištění, jest práv pozůstalým po zaměstnanci náhradou toho, co by byli obdrželi od pensijního ústavu, kdyby se byla stala přihláška podle předpisu čís. 11.031.

— — promlčení nároku zaměstnance proti zaměstnavateli na náhradu škody, an jím nebyl včas přihlášen, počíná se teprve doručením výměru pensijního ústavu o vyměření pensijního důchodu čís. 11.136.

— — domáhá-li se pozůstalý po zaměstnanci na zaměstnavateli náhrady škody, ježto nepřihlásil zaměstnance k pensijnímu pojištění, bylo výhradně na něm, by dokázal především, že zaměstnanec podle způsobu svého zaměstnání podléhal pojistné povinnosti čís. 11.511.

— — zaměstnavatel ručí zaměstnanci za škodu, jež mu vznikla tím, že mu nemohla býti pro opomenutí včasné přihlášky započítána do čekací doby služební doba, vykonaná za účinnosti zák. čís. 1/1907, nejen proto, že ho nepřihlásil v dodatečné lhůtě podle § 73 (3) cís. nař. 138/1914, nýbrž i proto, že ho nepřihlásil již za účinnosti zák. čís. 1/1907, předpokládajíc, že nešlo o výjimečný případ podle § 5 (2) zák. čís. 9576.

— — zaměstnavatel ručí zaměstnanci i za škodu, jež mu způsobil tím, že ho po začátku účinnosti zákona čís. 1/1907 přeložil z měsíční do týdenní mzdy, stalo-li se tak k obejití tohoto zákona čís. 9576.

— — zaměstnanec nemůže se domáhati na zaměstnavateli přesídlivším v dubnu 1919 z Bilska do Opavy náhrady škody z důvodu, že ho zaměstnavatel nepřihlásil k pensijnímu pojištění u prozatímní úřadovny pro pensijní pojištění soukromých zaměstnanců se sídlem v Bílsku, zřízené podle vyhlášky polské zemské vlády pro vévodství Těšínské ze dne 11. července 1919, čís. 2430/8; stačí, že zaměstnanec byl přihlášen zaměstnavatelem u zemské úřadovny pensijního pojištění v Opavě, a že tato úřadovna jeho přihlášku přijala a pojištění provedla; na tom nebylo nic změněno napotomní změnou poměrů čís. 12.425.

— — zaměstnavatel ručí zaměstnanci (jeho pozůstalým) za škodu, kterouž mu úmyslně nebo z nedbalosti způsobil tím, že opomenutím přihlášky k pensijnímu pojištění nastala ztráta pojistného nároku čís. 12.894.

— — nároky pozůstalé vdovy po zaměstnanci podle zákona o pensijním pojištění jsou rázu veřejnoprávního a nemohly býti zkráceny dohodou mezi zaměstnancem a zaměstnavatelem čís. 12.894.

— — pozůstalí po redaktoru nemohou se domáhati na jeho zaměstnavateli náhrady škody proto, že smluvní podmínkou redaktorova služebního poměru bylo, by redaktor nebyl příslušníkem stavovské organisace, následkem čehož prý vzhledem k § 124 zákona čís. 26/1929 sb. z. a n., nebyly jim vyměřeny zvýšené zaopatřovací požitky čís. 13.000.

— — **exekuce k vydobytí příspěvků:** výsada § 12 konk. ř., poskytnutá veřejným dávkám, přísluší i nedoplatkům na příspěvcích k všeobecnému pensijnímu ústavu ve smyslu zákona čís. 26/1929 čís. 10.841.

— — k povolení exekuce podle § 72 (1) zák. čís. 26/1929 stačí, že výkaz nedoplatků jest opatřen doložkou vykonatelnosti vymáhajícím náhradním ústavem čís. 11.190.

— — podle výkazu nedoplatků pensijního ústavu lze povoliti exekuci nejen pro příspěvek s úrokem, nýbrž i pro výlohy pensijního ústavu, jež jest povinný zavázán nahraditi podle § 96 statutu pojišťovacího ústavu; nesprávnost předpisu výloh může povinný uplatňovati jen pořadem správním čís. 11.663.

— — výkaz nedoplatků vydaný Zemskou úřadovnou Všeobecného pensijního ústavu jest exekučním titulem, na jehož základě jest Zemská úřadovna oprávněna exekučně vymáhati nedoplatky pojistného čís. 12.875.

— — přednostní zástavní právo viz dražba vnucená nemovitosti (§ 216 čís. 2 ex. ř.).

— — **exekuce na pojistné:** mimo případy zákonem výčetmo uvedené nesmí zákonné dávky pojišťovací býti žádným způsobem odňaty oprávněné osobě a to ani z její vůle ani proti její vůli čís. 9322.

— — při exekuci zabavením výslužného, příslušejícího povinnému z pensijního pojištění, přísluší poddlužníku právo k rekursu i tehdy, tvrdí-li, že není vůbec nositelem pensijního pojištění, nýbrž, že nositelem pensijního pojištění jest jeho pensijní ústav jako náhradní ústav (§ 105 zák. čís. 26/1929 sb. z. a n.) čís. 11.519.

— — má-li dlužník kromě nynějšího služebního platu ještě roční důchod nezabavitelný podle § 46 zák. čís. 26/1929, jest tento roční důchod čítati do existenčního minima podle § 1 zák. čís. 314/1920 čís. 12.108.

— — předpisy zákona čís. 314/1920 sb. z. a n. v doslovu zákona čís. 177/1924 sb. z. a n., platí i při exekuci na dávky, vypácené Všeobecným pensijním ústavem nebo připuštěnými náhradními ústavy, pokud neodporují předpisu § 46 zákona čís. 26/1929 sb. z. a n. čís. 12.366.

— — předpis § 3 zákona čís. 314/20, připouštějící započítání příplatků jen při vedení exekuce osobou, k vůli které byl příplatek vyměřen, není v rozporu s ustanovením § 46 zákona čís. 26/29 čís. 12.366.

— — při exekuce, kterou vede manželka pro své výživné, nelze do důchodu pojištěnce započítati výchovný příplatek, o který se zvyšuje jeho důchod podle § 22 zák. čís. 26/29 čís. 12.366.

Pojištění sociální (zákon čís. 221/1921 sb. z. a n.): služební požitky úředníků viz zaměstnanec okresní nemocenské pokladny.

— — příslušnost pracovních soudů viz pracovní soudy.

— — nejvyšší soud není povolán k tomu, by k žádosti okresní nemoc. pojišťovny podal posudek o výkladu předpisů zákona čís. 221/1924 sb. z. a n. čís. 9708.

— — soud nemá nemoc. pojišťovně (§ 255 zák.) odepříti provedení takových úkonů, jež jest nemoc. pojišťovna podle zákona oprávněna na něm žádati za účelem plnění svých úkolů a k jejichž provedení jest požádaný soud podle platných právních předpisů povolán; soud není povolán, by na pouhou žádost okr. nem. pojišťovny vyslýchal někoho jako svědka a by ho donucoval k výkonu svědecké přísahy čís. 11.732.

— — **organisace:** věnování k účelům vytčeným v § 9 b) zák. jen ze zvláštního fondu; pokud nezakládá usnesení představenstva o věnování a výplatě peněz závazek pojišťovny; domáhání se vrácení neprávem vyplaceného peníze; nezákonné usnesení představenstva může býti zrušeno dozorčím úřadem čís. 9168.

— — t. zv. mezipokladenský spor podle § 66 nem. zák. není o sobě důvodem pro odklad exekuce, leč že povinný podal z toho důvodu námitky proti exekučnímu nároku podle § 35 ex. ř. čís. 9243.

— — »případné spory«, jež má podle poslední věty pátého odstavce § 72 zák. čís. 221/1924 v doslovu novely čís. 184/1928 rozhodnouti Ústřední sociální pojišťovna; nespadá sem spor o zaplacení služebních požitků mezi přejímací okresní nem. pojišťovnou a převzatými zaměstnanci zrušené pojišťovny čís. 10.549.

— — bývalé okresní nemocenské pokladny nebyly zrušeny zákonem čís. 221/1924, nýbrž trvají i nadále, arciť pod změněným názvem jako okresní nemocenské pojišťovny; tímto zákonem nebylo se dotčeno právního postavení dosavadních zaměstnanců, najmě pak dosavadních vedoucích úředníků nezrušených okresních nemocenských pokladen; právo k jednostranné změně služebního postavení těchto úředníků nebylo zejména ani § 69 zák. čís. 221/1924 přiznáno Ústřední sociální pojišťovně čís. 10.760.

— — vedoucí úředník nemocenské pojišťovny není jejím zákonným zástupcem a není oprávněn za ni jednati; listinu o vyměření pojistného opatřenou jen podpisem vedoucího úředníka nelze uznati za listinu vydanou od nemocenské pojišťovny platným způsobem a podávající náležitý doklad o jejich veřejnoprávních nárocích; nejde tu ani o právní akt osvědčovací čís. 12.000.

— — **příspěvky:** přednostní pořadí viz dražba vnucená nemovitosti (§ 216 čís. 2 ex. ř.).

— — na nedoplatky příspěvků k okresní nemocenské pokladně z doby před 1. lednem 1927 nelze použíti předpisů zákona ze dne 15. června 1927, čís. 76 sb. z. a n.; tyto nedoplatky jest přikázati podle zákona ze dne 25. října 1896, čís. 220 ř. zák. čís. 8653.

— — vrácení přeplatku na pojištění nelze se proti okresní nemocenské pojišťovně domáhati pořadem práva čís. 8668.

— — nemocenská pojišťovna soukromých úředníků a zřízenců v Praze podléhá § 175 zák. čís. 221/1924; pokud listina nadepsaná jako výkaz nedoplatků není platebním výměrem č i s. 9406.

— — pro nárok nemocenské pojišťovny soukromých úředníků a zřízenců proti tomu, kdo se přihlásil do dobrovolného pojištění, na zaplacení příspěvků, jest příslušným rozhodčí soud č i s. 10.157.

— — žalobou proti okresní nemocenské pokladně lze se domáhati výmazu zástavního práva, i když se zápis stal exekučně; soud nemůže však přezkoumati správnost doložky vykonatelnosti na platebním výměru č i s. 10.502.

— — povoliti exekuci k vydobytí nedoplatků příspěvků lze na základě vykonatelného platebního výměru, k němuž nemocenská pokladna připojila doložku o vykonatelnosti, aniž by směl soud uvažovati o tom, zda doložka o vykonatelnosti odpovídá pravdě, a to ani předurčujícím způsobem ve sporu o nepřípustnost exekuce č i s. 9056.

— — na základě nevykonatelného platebního výměru okresní nemocenské pojišťovny nelze povoliti exekuci k zajištění č i s. 9483.

— — na manželce podnikatelově, jež jest výhradnou vlastnicí nemovitosti, nikoliv však spolupodnikatelkou, dlužné pojistné jen v pořadí knihovním č i s. 9668.

— — exekuci pro dlužné příspěvky lze odložiti č i s. 9692.

— — pro exekuční tituly podle § 1 čís. 19 ex. ř. neplatí dosud ustanovení § 35/2 ex. ř. č i s. 9807.

— — rozhodovati o námitkách dlužníka, že exekučně vymáhaný nárok okresní nemocenské pojišťovny z jejich platebních rozkazů není po právu, není příslušným soud, nýbrž správní úřad č i s. 11.023.

— — rozhodovati o námitkách proti vykonatelnému platebnímu příkazu pojišťovny podle § 175 zák. čís. 221/1924 přísluší úřadu politickému č i s. 9484.

— — pokud osobní závazek přejímatele závodu podle § 171 zák. čís. 221/1924 nevylučuje věcné ručení nemovitosti sloužící podniku č i s. 11.114.

— — pokud o odporu proti přikázání nedoplatku pojišťovacích příspěvků rozhoduje soud a pokud správní úřad č i s. 11.114.

— — nebyla-li exekuce povolena bez exekučního titulu vůbec, nýbrž prohlásil-li soud po pravoplatném povolení exekuce, že nepokládá exekuční titul (platební výměr okr. nem. pojišťovny) za náležitý (ježto byl vydán za platnosti zákona čís. 221/1924, a před platností zák. čís. 184/1928), nelze vyhověti návrhu dlužníka na zrušení exekuce č i s. 11.257.

— — **§ 155 zák.:** pokud právní zájem žalobců (§ 228 c. ř. s.) jest odůvodněn, domáhá-li se zachování svých práv ze služebního poměru se zřetelem k zákonu pensijnímu a invalidnímu č i s. 11.704.

— — ustanovení § 155 zák. nelze použíti, byla-li zaměstnavatelem dána výpověď před počátkem léčení ve smyslu § 154 zák. č i s. 11.704.

— — k vyloučení výpovědi (§ 155 zák.) nestačí, že byla podána žádost o pojištěncovo ústavní léčení; nelze tu použíti odchylného nového ustanovení specielního zákona čís. 26/1929 sb. z. a n. č i s. 11.704.

— — **pojistné dávky:** nevztahuje se na ústavní léčení příslušníků pojištěncovy rodiny; náklad s tím spojený, pokud není uhrazen náhradovou částkou určenou ministerstvem zdravotnictví v dohodě s ministerstvem sociální péče, musí hraditi pojištěnec, pokud jej měl podle zákona učiniti sám č i s. 11.522.

— — návrh povinné okresní nem. pojišťovny na zrušení exekuce, an vymáhající věřitel měl podle § 95 odst. 1 čís. 2 zák. nárok na vymáhané nemocenské jen do určitého dne a byl s tímto nárokem po vzniku exekučního titulu uspokojen, jest odkázati na pořad práva, nebylo-li v exekučním titulu uvedeno, kterého dne platební povinnost povinné přestává, a popírá-li vym. věřitel, že platební povinnost povinné přestala č i s. 11.906.

— — **exekuce na nemocenskou podporu** uloženou pro dlužníka na soudě jest nepřípustná i s hlediska § 62 zák. čís. 38/1888, i s hlediska § 139 zák. čís. 221/1924; lhostejno, že období, pro něž byla podpora určena, již uplynulo č i s. 10.150.

— — **nároky proti lékaři:** pojištěnec nemůže se na lékaři nemocenské pojišťovny domáhati náhrady nemocenského, které prý mu ušlo tím, že ho prohlásil za zdravého, ač ještě uzdraven nebyl, leč že by prokázal, že nesprávný posudek byl podán úmyslně č i s. 12.257.

— — pro žalobu pojištěnce na nemocenskou pojišťovnu a na jejího lékaře o náhradu bolestného pro zaviněné trvalé porušení zdraví, jsou příslušné řádné soudy č i s. 12.254.

— — **nároky lékaře:** pokud pro nárok lékaře proti okresní nemocenské pokladně na odměnu jest přípustným pořad práva č i s. 8961.

— — z předpisu § 141 (1) posl. věta zák. čís. 221/1924 nelze vyvoditi, že t. zv. cizí lékař, jenž poskytl v naléhavém případě pojištěnci první pomoc, nemá zásadně proti pojištěnci nárok buď vůbec, neb aspoň v míře přesahující sazbu pro úkony pokladničních lékařů; pokud mu tento nárok přísluší podle předpisů občanského zákona č i s. 9962.

— — k projednání a rozhodování všech sporů mezi nemocenskými lékaři a nemocenskými pojišťovnami, jež mají základ ve smluvním poměru založeném rámcovou smlouvou ze dne 19. června 1931, jest příslušný rozhodčí soud touto smlouvou zřízený; spadá sem i žaloba, jíž se domáhá nemocenský lékař výroku, že je ve smluvním poměru k žalované nemocenské pojišťovně, ježto výpověď daná mu před působností rámcové smlouvy pozbyla platnosti dohodou účiněnou mezi organisacemi k příznivějšímu dojednání nové kolektivní smlouvy a pak ujednáním rámcové smlouvy č i s. 12.905.

— — **nároky třetích osob:** pořad práva pro nárok třetí osoby proti okresní nemocenské pojišťovně č i s. 9045.

— — nárok zaměstnavatele proti okresní nemocenské pojišťovně na náhradu výloh první pomoci několika dělníkům jest nárokem jednotným (§ 501 c. ř. s.) č i s. 9921.

— — poskytl-li podnikatel závodu podle své zákonné povinnosti svým dělníkům materiál pro první pomoc sám svým nákladem, nemůže se domáhati (podle § 1042 obč. zák.) na okresní nemocenské pojišťovně náhrady výloh č i s. 11.705.

— — od náhradního nároku poškozeného proti škůdci (od přisouzené renty) jest odečísti, co zaplatila poškozenému nemocenská pojišťovna na nemocenském č i s. 11.130.

— — **nemocnice:** zaplacením zákonné úhrady nemocenskou pojišťovnou veřejné nemocnici, jest nárok veřejné nemocnice na náhradu ošetřovacích nákladů pojištěnce vypořádán, takže nemocnice nemá nárok ani proti třetím osobám č i s. 10.106.

— — nahradila-li nem. pojišťovna část nákladů spojených s nemocničním ošetřením příslušníka pojištěncovy rodiny, jest nemocnice oprávněna domáhati se zbytku na tom, kdo jest ze zákona povinen pečovati o ošetřovanou osobu č i s. 11.046.

— — **opomenutá přihláška:** na nárok zaměstnance proti zaměstnavateli na náhradu škody, ježto ho nepřihlásil k nemocenskému pojištění, ač tak slíbil, jest přípustné započtení č i s. 10.505.

— — z toho, že zaměstnavatel opomenul přihlásiti zaměstnance k nemocenskému pojištění, nelze vyvozovati jeho povinnost, by hradil léčebné náklady, jež na léčení pojištěncovo vynaložila třetí osoba č i s. 10.683.

— — zaměstnavatel, jenž opomenul přihlásiti zaměstnance k invalidnímu a starobnímu pojištění, jest mu práv náhradou škody z toho vzniklé podle předpisů občanského zákonníka, zvláště též podle jeho třicáté hlavy o náhradě škody č i s. 12.882.

Pojištění starobní: pokud příspěvkům k němu přísluší přednostní pořadí č i s. 10.290.

Pojištění úrazové dělnické (zák. čís. 1/1888 ř. zák.): přednostní zástavní právo pro příspěvky viz dražba vnucená nemovitosti (§ 216 čís. 2 ex. ř.).
— — promlčení nároku pojišťovny viz promlčení.
— — předpisy čl. III. a XVII. zák. čís. 207/1919 vztahují se na všechny zřízence podniků státních a zemských bez ohledu na to, v jakém jsou poměru k podniku; pokud sem náleží zaměstnanec u pošty čís. 8927.
— — na odbytné vdovy nelze vésti exekuci čís. 9112.
— — zaměstnanec nemůže vyvozovati z toho, že správa podniku neohlásila pojišťovně úraz, nároky proti správě podniku, ani ten který zřízenec podniku neručí za opomenutí oznámení čís. 9331.
— — předpis § 1 (4) jest výčetmý, nikoliv příkladmý čís. 10.223.
— — pokud podléhají živnostenské a hospodářské podniky lesnickému úrazovému pojištění (zák. čís. 33/1888) čís. 10.223.
— — podnikatelem stroje nebyl ten, komu byl stroj jen přechodně přenechán k používání; podnikatelem zůstal vlastník stroje čís. 10.133.
— — na užívatele stroje se nevztahují předpisy §§ 45 a 46 ur. zák.; pokud nelze užívatele stroje pokládati ani za zástupce majitele stroje čís. 10.133.
— — podnikem polního hospodářství není polní hospodářství jako takové, třebas se v něm používalo motorické síly, nýbrž jednotlivé stroje hnané živelní nebo zvířecí silou jsou podle zákona samostatné podniky čís. 12.987.
— — **splatnost pojistných dávek** pro Úrazovou pojišťovnu dělnickou, podle níž se řídí trvání přednostního zástavního práva pro ně ve smyslu § 265 zákona čís. 76/1927 sb. z. a n., určuje se předpisy §§ 28 a 29 min. vyhlášky čís. 13/1889 ř. zák. a § 21 zák. čís. 1/1888 ř. zák. změněného § 6 zákona čís. 300/1921 sb. z. a n. čís. 12.835.
— — **podnikový úraz:** vázanost soudu výrokem úrazové pojišťovny, že jde o něj čís. 9780, 11.715.
— — řádný soud jest vázán rozhodnutím rozhodčího soudu v otázce, zda jde o úraz v podniku; tím, že rozhodčí soud zřízený podle čl. IX. výn. min. železnic ze dne 6. června 1919, čís. 18.430, čís. 72 věstníku min. žel. zamítl žalobu pro nedostatek příčinné souvislosti mezi chorobou žalobce a úrazem, uznal, že jde o úraz v podniku čís. 11.986.
— — úraz, uznaný rozhodčím soudem za úraz v podniku, nepřihodil se z příčin vnějších mimo podnik ležících, stal-li se dělníku železniční vrchní stavby při jeho železniční dopravě na cestě z práce do bytu čís. 11.986.
— — rozhodla-li úrazová pojišťovna pravoplatně, ana již uplynula roční lhůta § 38 c) úraz. zák., že nejde o úraz podnikový, jest nárok na náhradu škody posuzovati podle předpisů občanského zákona o náhradě škody čís. 12.987.
— — otázka, zda jde o úraz podnikový, čili nic, jest pro soud rozhodnuta pravoplatně též, byl-li teprve rozhodčím soudem úrazové pojišťovny uznán úraz za podnikový, anebo zůstalo-li při odmítnutí nároku úrazovou pojišťovnou proto, že ani rozhodčí soud nepokládal úraz za podnikový čís. 12.987.
— — **§ 46 zák.:** byl-li úraz způsobený jízdním silostrojem uznán za podnikový úraz, jest použití § 46 zák., jenž nebyl pozměněn ustanovením § 4 aut. zák. čís. 9780, 11.715.
— — pokud obec, třebas uzavřela s třetí osobou smlouvu o provozování svého kinematografu, ručí podle § 46 a ona třetí osoba podle § 47 zák. o úraz. poj. děln. za úraz zaměstnance v podniku čís. 11.841.
— — **§ 47 zák.:** je-li zjištěno trestním rozsudkem zavinění na úrazu dělníka, jest škůdce povinen k náhradě škody podle § 47 a to celé škody, i když byla škoda spoluzaviněna třetí osobou, aniž lze zjistiti podíl škůdců na škodě čís. 10.291.
— — povinnosti závodního na dole; v opomenutí náležité kontroly jest spatřovati zavinění závodního podle § 47 zák., jenž nevyžaduje hrubé zavinění; stačí každé zavinění čís. 10.291.

— — postižní nárok úrazové pojišťovny dělnické (§ 47 úraz. zák.) vzniká jen, přivodila-li třetí osoba podnikový úraz zúmyslně nebo dala-li k němu podnět zaviněním, jest však vyloučen ve všech ostatních případech, kde podle předpisů občanského zákona nastává ručení bez zavinění a kde jde jen o ručení za výsledek, jakž jest tomu v případě § 1315 obč. zák. čís. 12.647.
— — jednající ředitel těžařstva není třetí osobou ve smyslu § 47 zák. o úraz. poj. děln., nýbrž jest osobou zmíněnou v § 45, druhý odstavec, téhož zákona, jež ručí za následky úrazu jen, přivodila-li úraz zúmyslně čís. 12.932.
— — při podnikových úrazech platí o ručení za úrazy zvláštní předpisy úrazového zákona, nikoliv všeobecné ustanovení § 1315 obč. zák. čís. 12.932.
— — nejde o hrubé zavinění závodního inženýra, domáhal-li se, avšak bezvýsledně, u správy závodu opatření ochranných přístrojů a zařízení čís. 12.932.
— — **§ 47 odst. 2:** nevztahuje se na případy, kde jsou určité skupiny zaměstnanců sproštěny pojistné povinnosti čís. 9674.
— — okolnost, že si pojištěnec úraz spoluzavinil, jest bez vlivu na přisouzení úrazového důchodu a nemůže proto míti vliv ani na postižní nárok úrazové pojišťovny proti škůdci čís. 9952.
— — postižní nárok úrazové pojišťovny proti škůdci jest nárokem zcela samostatným, nezávislým na nároku poškozeného proti škůdci čís. 9952.
— — **opomenutá přihláška:** zaměstnanec nemůže se domáhati na zaměstnavateli náhrady škody proto, že nepřihlásil podnik čís. 10.223.

Pojistka: nárok z pojistky, uzavřené zůstavitelem ve prospěch třetích osob, nepatří do pozůstalosti, nedožil-li se zůstavitel splatnosti pojistky čís. 9864.
— byly-li podle obsahu pojistky obmýšleny pro případ úmrtí zůstavitelova dvě osoby stejným dílem a uvolnil-li se nárok jedné z nich jejím úmrtím před úmrtím zůstavitele, neodporuje zřejmě zákonu názor, že uvolněný podíl přirostl druhé obmýšlené osobě čís. 9864.
— k rozhodnutí o tom, zda peníze, uložené z pojistek na účty obmýšlených osob mají jim býti vydány, nebyl po vyhlášení konkursu na pozůstalosti příslušným pozůstalostní soud, nýbrž orgány, uvedené v §§ 117, 118, 95 konk. řádu, třebaže před vyhlášením konkursu bylo pravoplatnými usneseními pozůstalostního soudu vysloveno vyloučení pojistných peněz z pozůstalosti čís. 10.967.

Pojistné místo viz pojištění proti škodám.

Pojišťovací agent: spoluúčinnost při uzavírání poj. smlouvy viz pojištění smluvní.
— bylo-li ujednáno mezi pojišťovnou a pojišťovacím agentem, že provisní odměny náleží pojišťovacímu agentu jen potud, pokud příslušné pojistky jsou v platnosti a pokud trvá provisní poměr mezi pojišťovnou a pojišťovacím agentem, příslušel pojišťovacímu agentu nárok na provisi z pojišťovacích smluv jím sprostředkovaných, jakmile se smlouvy ty staly perfektní, byl-li ještě v té době v provisním poměru s pojišťovnou, ovšem pod rozvazovací výminkou, že smlouva pojišťovací nebude pojišťovnou pro nezaplacení první premie zrušena; podatí důkaz o tom, že provisní nárok pro nezaplacení premie v prvním roce zanikl, jest věcí žalované pojišťovny čís. 12.820.

Pojišťovna: nejde o spor, spadající do příslušnosti živnostenských soudů, je-li zaměstnavatelem pojišťovna čís. 10.472.
— — jinak viz pojištění.
— **cizozemská:** pokud cizozemská společnost pojišťovací může žalovati a býti žalována pod firmou generálního ředitelství čís. 9726.
— — pokud byl odstraněn nedostatek v zastupování poj. společnosti »Viktoria zu Berlin« čís. 10.250.
— **nemocenská okresní:** zaměstnanci její viz tamže.
— — jinak viz pojištění sociální.

Pokladna bratrská: výsadní pořadí jen za předpokladů § 76/1 zák. o přímých daních čís. 8869.
— — jejím pohledávkám přísluší přednostní zástavní právo na nemovitostech jen s věcným a časovým omezením, stanoveným pro nedoplatky výdělkové daně; pro rozhodnutí o tom, zda přihlášeným pohledávkám přísluší přednostní pořadí, jest lhostejno, zda byl v tomto směru vznesen při rozvrhovém roku odpor čís. 9598.
— — jejich pohledávkám přísluší výsadní zástavní právo na horních nemovitostech jen s věcným a časovým omezením stanoveným pro nedoplatky výdělkové daně; k tomu, že pro pojišťovací příspěvky k nim platí co do doby, kdy jsou zadržené, podle stanov zvláštní ustanovení, nelze přihlížeti, byly-li tyto stanovy předloženy až s rekursem čís. 10.875.
— — výkaz nedoplatků k podpůrnému úrazovému fondu báňského revíru potvrzený revírním úřadem jest exekučním titulem podle § 1 čís. 13 ex. ř. čís. 10.038.
— — každý, kdo jest zaměstnán při provozování hornictví, jest již po samém zákonu pojištěn, a to v horním podniku trvale zaměstnaný dělník i pro případ invalidity, bez ohledu k tomu, zda ho majitel horního podniku jako takového přihlásil čili nic; povinnost majitele doplatiti příspěvky; lhostejno, že byl zaměstnanec pravoplatně zamítnut se svým nárokem na placení invalidního důchodu nálezem vrchního rozhodčího soudu báňských bratrských pokladen čís. 11.355.
— — provisionista, jemuž byl invalidní důchod zastaven, an prý opětně nabyl způsobilosti k povolání, má ke stížnosti u rozhodčího soudu lhůtu celého roku od doručení výměru bratrské pokladny o tomto zastavení; chce-li si však zabezpečiti získané čekatelství i pro případ, že jeho stížnosti nebude vyhověno, jest pro něho příkazem opatrnosti, by se zachoval podle § 23 zák. čís. 242/1922; zánik čekatelství pro neplacení uznávacího poplatku nemá v zápětí ani ztrátu práva ke stížnosti proti výměru bratrské pokladny, jímž bylo vysloveno zastavení výplaty invalidního důchodu, ani zánik nároku na tento důchod čís. 12.240.
— — předpis § 201 horn. zák. se nevztahuje na zedníka vyhlubovače, jenž byl zaměstnán u firmy, provádějící po živnostensku práce spadající v obor živnosti stavitelské; lhostejno, že podle § 2 zákona čís. 242/1922 sb. z. a n. podléhají pojistné povinnosti u báňských bratrských pokladen i dělníci zaměstnaní pracemi vyhlubovacími na dolech, a to i tehdy, jsou-li ve služebním poměru k podnikateli nehornickému, který převzal výkon těchto prací ve vlastní režii čís. 12.476.
— **nemocenská okresní:** zaměstnanci její viz zaměstnanec okresní nemocenské pojišťovny.
— — jinak viz pojištění sociální.
— **sirotčí** viz sirotčí pokladna.

Pokladniční příjem podniku: nelze na něj vésti exekuci zabavením svršků, nýbrž jen zabavením podniku podle § 331 (374) ex. ř. a jeho vnucenou správou čís. 11.271.

Pokles měny viz měna.

Pokračovací škola odborná učňovská viz školní fond.

Pokračování v řízení skončeném soudním smírem, jenž byl pak jedním ze žalovaných odvolán čís. 10.429.

Pokuta: není jí odškodné podle § 16 (4) zák. o nek. s. čís. 11.142.
— **pořádková** viz trest pořádkový.
— **pro svévoli** viz trest pro svévoli.
— **podle §§ 354, 355 ex. ř.** viz exekuce (§§ 354, 355 ex. ř.).
— **smluvní:** ujednaná pro případ, že by kupitel neodebral zboží v ujednaném množství; nelze spatřovati nemožnost plnění na straně kupitele v tom, že okolnostmi jím zaviněnými byl znemožněn jeho obchod v tom rozsahu, jako dříve čís. 9271.
— — pokud ji může ujednati nezletilec, zavazující se ke konání služeb; v takovém případě jest soud vzhledem k § 6 c. ř. s. oprávněn zkoumati přiměřenost, třebas nebyla nepřiměřenost namítána v prvé stolici čís. 9794.
— — nárok na její zaplacení není vázán na důkaz neb aspoň na tvrzení skutečné vzešlé škody čís. 9797, 12.089.
— — bylo-li o žalobě na její zaplacení uznáno rozsudkem pro zmeškání podle § 442/1 c. ř. s., není právního základu pro zmírnění pokuty čís. 9797.
— — pokud nelze odsouditi k jejímu solidárnímu plnění čís. 9797.
— — byla-li mezi stranami ujednána a podnikatel plnil smlouvu o dílo opožděně, nelze spatřovati v uplatnění nároku objednatele na zaplacení pokuty nic, co by se příčilo dobrým mravům, a nelze bez dalšího tvrditi, že jediným a výhradným účelem výkonu práva bylo poškození podnikatele (§ 1295 odst. 2 obč. zák.) čís. 12.089.
— — při smlouvě o odběr piva viz pivo.
— **v důchodkovém řízení** viz důchodkové trestní řízení.

Policejní hodina: odešla-li tanečnice z baru po jejím uplynutí, není to důvodem ke zrušení služební smlouvy čís. 9536.

Policie místní, silniční, stavební viz pořad práva (obec).

Polír: pokud není nicotná smlouva s ním o vícepracích čís. 9305.

Politická exekuce viz exekuce politická.
— **správa** viz správa politická.
— **strana,** ani její výkonný výbor aniž jiná její representace nejsou podmětem soukromého práva čís. 10.346.
— — její sekretariát nemá právní osobnosti a nelze proti němu povoliti exekuci čís. 10.606.

Pololetí válečná viz zaměstnanec železniční.

Polovice ceny viz zkrácení.

Polsko: právní poměr Těšínské spořitelny viz Těšínsko.
— za platnosti smlouvy čís. 5/1926 sb. z. a n. nesmějí československé soudy rozhodovati o rozvodu, rozluce nebo neplatnosti manželství polských státních příslušníků čís. 9489 plen. rozh.
— za platnosti smlouvy čís. 5/1926 nesmějí čsl. soudy rozhodovati o rozvodu, rozluce a o neplatnosti manželství polských státních příslušníků; stalo-li se přece tak, jest k návrhu ministerstva spravedlnosti vysloviti zmatečnost řízení podle § 42/2 j. n. čís. 10.527.
— smlouvou čís. 5/1926 sb. z. a n. jest výslovně zaručena vzájemnost pro případy uvedené v čl. 3 čís. 1 a 2 smlouvy čís. 11.224.
— nabytí soudcovského zástavního práva na věcech polského státního příslušníka, o jehož jmění je v Polsku zahájeno vyrovnací řízení čís. 11.691.

Pomezní spor viz hranice.

Pominutí smyslů občasné viz zpronevěra.

Pomník (náhrobek): pokud lze naň vésti exekuci čís. 11.176.

Pomoc právní: okresní nemocenské pojišťovně čís. 11.732.
— **první** viz pojištění sociální.

Pomocná kancelářská služba (vl. nař. čís. 113/1926 sb. z. a n.) viz zaměstnanec státní.

Pomocník obchodní viz obchodní pomocník.
— **zahradnický:** spadá pod § 12/1 zák. čís. 91/1918 sb. z. a n. čís. 9146.

Pomocný obchod viz obchod.

Ponaučení: opomenutí ústního podle § 432 c. ř. s. neb opomenutí písemného podle § 447 c. ř. s. nemá v zápětí, že rozhodnutí o věci samé jest podle § 477 c. ř. s. zmatečné nebo že nemůže nabýti právní moci, aniž že se prodlužuje lhůta pro opravný prostředek čís. 9599.
— právní nesprávné soudem stranu neomlouvá čís. 9287.
— nedostatek poučení o opravných prostředcích účastníka, jenž nebyl zastoupen právním zástupcem, jest nezákonností, nikoliv zmatečností; z tohoto pochybení nemůže účastník pro sebe nic vyvozovati, zhojila-li se tato vada včasným podáním opravného prostředku čís. 12.863.

— nalézací soud trestní není povinen dáti soukromému obžalobci poučení o jeho právech, najmě o opravných prostředcích; dal-li mu však soudce přes to poučení, byl povinen dáti mu poučení správné, odpovídající zákonu čís. 13.122.

Pondělí velikonoční 1930 nebylo svátkem ve smyslu § 126/2 c. ř. s. čís. 9975.

Popis zájemný viz zástavní právo zákonné.
— — viz exekuce (§ 90 ex. ř.).

Poplatky: odhad viz tamže.
— — pořad práva viz tamže (daně).
— — zrušen-li rozsudkem nejvyššího správního soudu platební příkaz, nebyl tím zrušen i výkaz nedoplatků čís. 10.432.
— — exekuce k jich vydobytí a zákaz zatížení čís. 11.869.
— **kolkové** viz kolkové poplatky.
— **licenční** viz patent.
— **notářské** viz notářské poplatky.
— **převodní:** přednostní pořadí viz dražba vnucená nemovitosti.
— — z vydražené nemovitosti při opětovné její dražbě čís. 10.995.
— — z povšechného ustanovení soudního smíru, že se »kupitel zavazuje veškeré poplatky z předání statků nésti« nelze s určitostí seznati, zda se kupitel zavázal zapraviti poplatky přímo úřadu, či vymáhajícímu věřiteli; nestačí, že si lze ustanovení času, kdy má býti závazek splněn, domysleti z obsahu smíru; nebyla-li doba dlužného plnění smírem vůbec stanovena, nelze ani způsobem uvedeným v druhém odstavci § 7 ex. ř. prokázati, že lhůta splatnosti uplynula čís. 12.518.
— — zaplatil-li vydražitel převodní poplatek váznoucí knihovně na nemovitosti, kterou vydražil, když příklep byl již pravoplatný, a to před rokem k rozvrhu nejvyššího podání, následkem čehož berní úřad vzal zpět svou přihlášku na zapravení tohoto poplatku a vydražitel jako knihovní věřitel dostal o tuto částku více na svou pohledávku, nemůže se na prodateli nemovitosti domáhati podle § 1042 obč. zák. zaplacení částky vynaložené na převodní poplatek, třebaže vydražitel podle svého úmyslu platil za prodatele; ustanovení o osobním závazku podle § 68 popl. zák. nemá ráz přednostní a nenastupuje před věcným ručením podle § 72 popl. zák. čís. 12.768.
— — prodatel nemovitosti, jenž se kupní smlouvou zavázal provésti depuraci převodního poplatku váznoucího na prodávané nemovitosti z dřívějšího jejího převodu, nemá depurační povinnost k tomu, komu kupitel nemovitost dále prodal nepostoupiv mu zároveň (osobní) nárok na depuraci čís. 12.771.
— — byl-li poplatek z dřívějšího převodu nemovitosti předepsán nynějšímu jejímu vlastníku z důvodu věcného ručení, nemůže se nynější vlastník nemovitosti, jenž dosud sám onen poplatek nezapravil, domáhati na tom, kdo jest podle zákona povinen poplatek zapraviti, by zapravil poplatek jemu, jest však oprávněn domáhati se na zavázaném, by zapravil poplatek z převodu bernímu úřadu čís. 12.914.
— — za převod darované věci a napotomní odvolání daru pro hrubý nevděk čís. 10.811.
— — ručení důvěrnické společnosti za škodu udělením nesprávné rady o osvobození podle § 38 zák. čís. 100/1921; s hlediska tohoto zákona se nevyhledává, by šlo o kupce jednotlivce, kteří musí vésti řádné obchodní knihy čís. 10.284.
— **soudní:** vymáhání jich (útrat odhadu nemovitostí) jest jen opatřením administrativním, proti němuž jest stížnost pořadem soudních stolic vyloučena čís. 11.437.
— **společenstev** viz společenstvo živnostenské.

Poplatková sazba sprostředkovatele viz smlouva sprostředkovatelská.

Popření manželského původu dítěte viz dítě.

Popsání zájemné: nemovitosti viz exekuce (§ 90 ex. ř.).
— vnesených svršků viz zástavní právo zákonné.

Porod viz matka nemanželská.

Poručenec: nezpůsobilost k právním činům viz nesvéprávný.

Poručenský soud: příslušnost viz tamže.
— delegace jeho viz delegace.
— vinkulace požární náhrady pro nezletilce čís. 9227.
— učební smlouva ujednaná nezletilcem s přivolením poručníka nevyžaduje schválení soudu čís. 9315.
— k úmluvě v učební smlouvě, podle níž se nezletilec podrobuje rozhodčímu soudu společenstva, je třeba schválení poručenstva čís. 9303.
— podle práva platného na Slovensku nepotřebuje poručník svolení soudu k vedení sporu; jde tu o otázku práva hmotného a jest užíti práva platného na Slovensku, i když se spor, tam zmístněný, projednává v historických zemích čís. 9187.
— jeho zmocnění k vedení sporu jest třeba i pro spor, v němž nezletilec žaluje o obnovu čís. 10.396.
— prohlášení zástupce nezletilce, žalujícího o uznání nemanželského otcovství, že odpírá součinnost při provádění důkazu zkouškou krve, nevyžaduje schválení poručenského soudu čís. 10.805.
— k postupu požívacích práv k nemovitostem, náležejícím nezletilcům, nevyžaduje se schválení poručenského soudu čís. 12.660.
— soud nemůže dáti poručenské schválení ujednání formálně vadnému a proto neplatnému čís. 12.775.
— schválení smíru o odbytném, v němž nebylo přihlíženo k značným útratám sporu; pokud jest proti schvalujícímu usnesení oprávněn k rekursu i zástupce chudých žalující strany čís. 11.038.
— blízcí příbuzní nezletilce mají právo k rekursu proti jeho opatření, nikoli však cizí osoby, třebas byly druhou smluvní stranou nezletilce nebo byly s ním ve sporu nebo byl mezi nimi poměr vymáhajícího věřitele a dlužníka čís. 9772.
— proti usnesení poručenského soudu, jímž byl zrušen pacht o nemovitostech poručencových, jest oprávněn k rekursu i pachtýř čís. 12.592.

Poručenství: trestní soudnictví nad mládeží viz mládež.
— sirotčí pokladna viz tamže.
— přenesení jeho rakouským soudem na tuzemský soud před svolením k osvojení rakouského nezletilce čís. 12.065.
— opatření soudu ve věcech poručenských, zvláště i opatření podle § 221 obč. zák., náleží do nesporného řízení čís. 12.572.

Poručník: zřízení jeho a jeho zmocnění ku sporu o uznání nemanž. otcovství a o výživu jest opatřením ve smyslu čl. 23 smlouvy s Rumunskem čís. 171/1926 sb. z. a n. čís. 8974.
— při jeho zřízení podle § 176 obč. zák. není otec aniž jeho jménem podpůrce povolán povolati poručníka čís. 9743.
— není důvodem vylučujícím matku z poručenství, že je s otcem ve sporu o rozvod manželství a že budou v tomto sporu upraveny majetkové poměry matky dítěte čís. 9743.
— okolnost, že se matka neosvědčila ve vedení poručenství, nezbavuje ji práva spolupůsobiti při ustanovení jiného poručníka (spoluporučníka) čís. 10.543.
— k vyloučení se nevyhledává, by osoba vyhlédnutá pracovala k poškození nezletilého nebo se prohřešila přímo proti jeho zájmům; stačí jakákoliv možnost rozporu vzájemných zájmů čís. 10.543.
— oprávnění k rekursu v případě §§ 8 a 9 alim. zákona čís. 11.141.
— není oprávněn k rekursu jménem poručence ve věci, v níž byl poručenci ustanoven kolisní opatrovník; jako poručencův věřitel není vlastním jménem

oprávněn k rekursu do usnesení, jímž byl zamítnut poručníkův návrh, by mu byl k úhradě jeho pohledávky proti poručenci vydán poručenců vklad u sirotčí pokladny čís. 11.464.

— k sesazení poručníka nestačí jeho nevůle s matkou poručence, nýbrž jest třeba nepřátelství čís. 12.433.

— matka, jež byla v otcově závěti navržena za mateřskou poručnici, nemůže podle § 258, poslední věta, obč. zák. žádati, by jí odstoupil poručenství poručník, jenž byl ustanoven s jejím souhlasem a jenž úřad řádně vykonává, najmě když se znovu provdala a dosavadní poručník hájí zájmy poručence účinně i proti matce poručence čís. 12.433.

Porušení cizích věcných práv viz služebnost.

— **povinné úcty k soudu** (§ 86 c. ř. s.) viz trest pořádkový.

Pořad práva: či řízení nesporné viz nesporné řízení.

— a žaloba podle § 35, 36 ex. ř. viz žaloba podle §§ 35, 36 ex. ř.

— zaměstnanec železniční viz tamže.

— příslušnost tuzemských soudů viz tamže.

— pohledávky Těšínské spořitelny viz Těšínsko.

— kompetenční konflikt viz senát pro řešení kompetenčních konfliktů.

— při soupisu pohledávek viz soupis pohledávek.

— — vznesena-li námitka nepřípustnosti pořadu práva a procesní nezpůsobilosti, jest nejprve vyříditi onu námitku a teprve, byla-li zamítnuta, námitku druhou čís. 8857.

— — při rozhodnutí o přípustnosti pořadu práva jest hleděti nejen k tvrzení žalobcovu, nýbrž i ke skutkové podstatě, jak vyšla najevo z ústního jednání o námitce nepřípustnosti pořadu práva čís. 12.803.

— — **námitka nepříslušnosti soudu či nepřípustnosti pořadu práva:** pokud přikázání věci rozhodčím soudům (ne)zakládá obranu nepřípustnosti pořadu práva čís. 8961, 9130, 9316.

— — pokud nejde o námitku nepřípustnosti pořadu práva, nýbrž o námitku nepříslušnosti řádných soudů při žalobě vyloučeného člena společenstva proti společenstvu čís. 9195.

— — příslušnost paritní komise pro zemědělskou práci; jde o nepříslušnost dovolaného soudu, nikoliv o nepřípustnost pořadu práva čís. 9751.

— — ujednání rozhodčího soudu nezakládá nepřípustnost pořadu práva čís. 11.725.

— — **pokud se může vyšší soud zabývati touto otázkou:** zamítl-li soud prvé stolice námitku nepřípustnosti pořadu práva, vyhověl však námitce věcné nepříslušnosti soudu a odmítl žalobu, rekursní soud pak vyhověl námitce nepřípustnosti pořadu práva, neobírav se s námitkou nepříslušnosti soudu, jest žalobcův dovolací rekurs do rozhodnutí o námitce nepřípustnosti pořadu práva přípustným čís. 8643.

— — třebas soud vzhledem k § 4 zák. čís. 217/1925 musel uznati svou příslušnost, jest oprávněn odmítnouti žalobu, shledá-li, že jest nepřípustnou čís. 8652.

— — pravoplatnost souhlasných usnesení nižších soudů o přípustnosti pořadu práva předpokládá, že bylo o této otázce rozhodnuto ve výroku; nestalo-li se tak, pokud je může nejvyšší soud změniti čís. 9134.

— — zamítl-li soud prvé stolice námitku nepřípustnosti pořadu práva jakož i žalobu, do usnesení zamítajícího námitku nepřípustnosti pořadu práva nebylo si stěžováno, odvolací soud pak ve věci zrušil rozsudek a vrátil mu věc, by, vyčkaje pravomoc, dále jednal, nebyl žalovaný oprávněn uplatňovati v rekursu na dovolací soud námitku nepřípustnosti pořadu práva čís. 9176.

— — nepodal-li žalovaný rekurs do usnesení prvého soudu zamítnuvšího námitku nepřípustnosti pořadu práva usnesením pojatým do rozsudku, nebyl odvolací soud oprávněn zabývati se touto námitkou, opřenou o tytéž důvody, a to ani z úřadu čís. 10.437.

— — byla-li námitka vznesena již u soudu prvé stolice, jenž jí nevyhověl, avšak zmínil se o tom jen stručnou poznámkou v rozsudečných důvodech, a teprve odvolací soud o ní rozhodl výslovně zamítavým usnesením pojatým do rozsudečného výroku, bylo se námitkou zabývati i dovolacímu soudu čís. 10.531.

— — uvedl-li první soud jen v důvodech rozsudku, že námitka nepřípustnosti pořadu práva není opodstatněna, a druhý soud v důvodech svého rozsudku prohlásil, že jest v otázce nepřípustnosti pořadu práva vázán, ježto si nebylo v tomto směru proti rozsudku prvého soudu stěžováno, nebylo rozhodnuto o námitce formálním, právoplatným usnesením (§ 42/3 j. n.) čís. 10.740.

— — **§ 42 odst. 2 j. n.:** byl-li zrušen právoplatný rozsudek pro nepřípustnost pořadu práva, nelze ve zrušovacím usnesení prohlásiti za zmatečné a zrušiti i exekuční řízení; pro tento případ platí § 39 čís. 1 ex. ř. čís. 11.072.

— — **úřady soudní či správní?** okolnost, že titulem jest výrok úřadu, nevadí, by právo z něho vznikající nebylo soukromoprávním čís. 9186.

— — povaha veřejnoprávního závazku nemění se tím, že byl závazek súčastněnou stranou výslovně uznán čís. 10.004.

— — stalo-li se porušení práva úkonem veřejné správy, jest i nárok na jeho odčinění veřejnoprávní a lze ho zpravidla uplatňovati jen ve správním řízení čís. 10.004.

— — vydati zákaz stavby jsou příslušné soudy, žádá-li se o zákaz z důvodu porušení neb ohrožení soukromého práva čís. 9543.

— — odpůrčí nárok podle odpůrčího řádu jen pořadem práva bez rozdílu, zda je žalobcem soukromník či stát a zda žalobcova pohledávka je pohledávkou soukromoprávní či veřejnoprávní čís. 9619.

— — náhrady škody z důvodu, že bylo stavbou vodovodu zasaženo do kutacích práv, jest se domáhati pořadem práva čís. 10.254.

— — v řízení o žalobě na oduznání služebnosti cesty nemůže se soud zabývati námitkou, že šlo o veřejnou cestu; není důvodu, by bylo soudní řízení přerušeno až do skončení správního řízení čís. 10.413.

— — pro nároky, o nichž nelze rozhodovati pořadem práva, nemohou řádné soudy provésti ani zajištění důkazů podle §§ 384 a násl. c. ř. s. čís. 10.693.

— — pro nárok obce proti státu, by jí nahradil náklad, jejž zaň učinila a jejž měl podle zákona sám učiniti (vyplacení zaopatřovacích požitků), jest přípustný pořad práva čís. 10.817.

— — přípustnost pořadu práva, odvozován-li žalobní nárok z předpisu § 1042 obč. zák., třebas zákonná povinnost k nákladu jest snad povinností veřejného práva, aniž sejde na tom, proč byl učiněn náklad za druhého čís. 11.449.

— — veřejnoprávní jest smlouva, jíž se mezi smluvníky zakládá, změňuje nebo ruší poměr veřejného práva čís. 11.452.

— — **daně, clo:** smlouva, jíž se třetí osoba zaručila za závazek poplatníka k placení daní, jest důvodem práva soukromého čís. 9821; — srov. též čís. 10.835.

— — rozhodnouti o tom, zda zrušením platebního příkazu byl zrušen i výkaz nedoplatků, náleží výhradně finančnímu úřadu čís. 10.432.

— — nárok na placení vojenské taxy proti rodiči vojenskou službou povinných jest nárokem veřejnoprávním; zaplatili-li však vojenskou službou povinní peníz předepsaný rodiči, ač nebyli k tomu ze zákona povinni, jde o poměr soukromoprávní čís. 10.437.

— — jde o soukromoprávní poměr mezi státem a tím, kdo se zaručil za daňovou platební povinnost dlužníka čís. 10.835; — srov. též čís. 9821.

— — o odkladu berní exekuce, najmě i v případě § 357 zák. čís. 76/1927 rozhoduje jen exekuční úřad, nikoliv soud čís. 10.893.

— — stát nemůže se domáhati pořadem práva na bance zaplacení daně z obratu vybrané bankou z účtů postoupených jí zákazníky a státu dosud neodvedené čís. 10.915.

— — o výši dávky z majetku a z přírůstku na majetku, o jejím trvání soudy nerozhodují, ale jsou povolány rozhodovati o jejím přednostním pořadí čís. 10.947.

— — pro nárok toho, kdo zaplatí dávku z majetku a z přírůstku na majetku podle zák. čís. 309/1920 sb. z. a n. za přednostu domácnosti, proti příslušníku domácnosti na poměrnou náhradu zaplacené dávky, jest pořad práva přípustný čís. 11.300.

— — odpor proti přikázání přihlášené pohledávky berního úřadu na dani dědické a na převodním poplatku z důvodu, že nemovitost byla prodána v dražbě ještě před odevzdáním dědicům a že proto nemůže existovati dědický poplatek a převodní poplatek ve výši berním úřadem účtované, jest odkázati na pořad správní čís. 12.600.

— — **justiční správa:** na státu nelze se domáhati pořadem práva (syndikátní žalobou) náhrady škody proto, že byl zaměstnanec justiční správou propuštěn z přípravné kancelářské služby čís. 9791.

— — jde o nárok veřejnoprávní, náležející k příslušnosti krajského civilního soudu v Praze, domáhá-li se trestanec na státu náhrady škody, již utrpěl, byv přidělen správou trestnice k obsluze stroje čís. 10.323.

— — **pošta:** přípustnost pořadu práva pro nárok obce na zaplacení proti tomu, kdo se smlouvou zavázal přispěti na příspěvek požadovaný poštovním ředitelstvím na zřízení telefonní pobočni ústředny v obci čís. 11.452.

— — nejde o nárok z poměru soukromoprávního, opírán-li závazek státu k náhradě škody o nesprávný postup při doručení soudního usnesení čís. 11.707.

— — **vojsko:** ubytování vojska na Slovensku viz tamže.

— — na státu lze se domáhati pořadem práva náhrady škody, jež byla způsobena vojenským povozem čís. 10.255.

— — na státu nelze se (ani na Slovensku) vzhledem k zák. čís. 41/1922 domáhati náhrady škody pořadem práva z důvodu, že žalobce jako vojín v činné službě utrpěl, plně služební rozkaz, poranění, jež následkem prý neodborného léčení vojenskými lékaři mělo pro něho v zápětí trvalou vadu čís. 10.364.

— — přípustnost pořadu práva pro nárok proti státu na náhradu škody z kousnutí vojenským koněm, jenž byl čištěn ve dvoře budovy, kde má vojenská správa umístěny koně čís. 12.371.

— — pro nárok vojína, vysланého vojenskou správou na trať k odklizení sněhu, proti železničnímu eráru na náhradu škody podle zákona čís. 27/1869 jest přípustný pořad práva čís. 11.391.

— — přípustnost pořadu práva pro nárok na náhradu škody proti státu, ježto se nepostaral jako používatel domu (kasáren) propůjčeného mu obcí o dostatečné zajištění brány domu; nejde tu o příslušnost krajského civilního soudu v Praze podle zákona čís. 4/1918 čís. 11.415.

— — **státní zaměstnanci:** tím, že se zaměstnanec, uzavíraje soukromoprávní služební smlouvu se státem, podrobil ustanovením služební pragmatiky, pokud tímto zákonem byly určeny závazky (povinnosti) státním zaměstnancům, nebyla nikterak dotčena povaha jeho služebního poměru, jenž zůstal poměrem soukromoprávním, a jest zaměstnanec oprávněn domáhati se přímo u řádného soudu svých nároků ze služebního poměru čís. 12.073.

— — nárok na náhradu škody, který státu jako zaměstnavateli vzešel z toho, že si jeho (poštovní) zaměstnanec vedl nedbale a porušil služební předpisy, jest svou povahou nárokem soukromoprávním, třebaže služební poměr zaměstnance o sobě je povahy veřejnoprávní, a třebaže podle

§ 89 služ. pragm. je přípustná předběžná likvidace nároku cestou administrativní čís. 13.001.

— — **§ 105 úst. list.:** spadá sem případ, rozhodl-li správní úřad o náhradě škody podle §§ 46 a 47 moravského rybářského zákona čís. 9449.

— — **dvorský dekret ze dne 14. března 1806 čís. 758 sb. z. s.:** vztahuje se na obecního obvodního lékaře, jenž prováděl očkování proti neštovicím, nařízené mu státním správním úřadem čís. 9792.

— — pro nárok na náhradu škody proti státnímu úředníku, již způsobil, dopustiv se při výkonu služby trestného činu čís. 9424.

— — jeho účinnost není vyloučena řádně nedoloženým tvrzením, že šlo o trestný čin; bylo na žalobci, by uvedl skutkové okolnosti, z nichž by bylo lze souditi na trestný čin žalovaného státního úředníka čís. 10.627.

— — přípustnost pořadu práva pro náhradní nárok proti tomu, kdo přivodil úraz řídě jako aktivní vojín vojenský povoz, začež byl právoplatně odsouzen pro přečin podle § 599 voj. tr. zák. čís. 11.393.

— — **okres:** pokud spor mezi úřednictvem a okresními záložnami hospodářskými (zákon čís. 128/1924) jest řešiti zemskému správnímu výboru, a pokud řádným soudům. Dodatek III. k ročníku 1929.

— — přípustnost pořadu práva pro nárok na náhradu škody proti cestaři a proti okresu (§ 1315 obč. zák.), ježto na okresní silnici nebylo u hromady písku postaveno výstražné znamení čís. 11.360.

— — **obec:** pořad práva pro nárok obvodního lékaře proti obci, by dodržela smluvní závazek, že mu poskytne byt a bude z něho platiti činži čís. 9956.

— — pro nárok obce proti státu, by jí nahradil náklad, jejž zaň učinila a jejž měl podle zákona sám učiniti (vyplácení zaopatřovacích požitků), jest přípustný pořad práva čís. 10.817.

— — nepřípustnost pořadu práva pro nárok proti obci v Čechách, ježto obec místo na náměstí, jež přislíbila podnikateli k postavení houpačky, zadala jinému majiteli zábavního podniku čís. 11.290.

— — o nárok toho, komu obec v Čechách zabrala pozemek na ulici, proti obci na náhradu za pozemek, nelze jednati pořadem práva, jde-li ve sporu o to, zda jde o bezplatné či úplatné odstoupení pozemků ke komunikačním účelům čís. 11.560.

— — odvozován-li nárok na náhradu škody proti obci v Čechách z toho, že obec, dodávajíc na týdenní trh potřebnou váhu, nezajistila tuto váhu a vozík, na němž byla upevněna, jde o nárok ryze soukromoprávní čís. 12.001.

— — přípustnost pořadu práva pro nárok na náhradu škody proti obci (na Moravě), ježto obec pověřila nezdatnou osobu vedením zubního ambulatoria pro chudé čís. 12.688.

— — obecní dávky, přirážky a pod.: výběrčí mýta, jemuž obec (v Čechách) propachtovala povolené jí vybírání mýtních poplatků k udržování mostu, není oprávněna domáhati se pořadem práva nedoplatků mýta na používateli mostu čís. 10.588.

— — stavební policie: jde-li o nárok obce (na Moravě) proti vlastníku stavení na náhradu nákladu na odstranění stavení, jež ohrožovalo veřejnou bezpečnost čís. 11.449.

— — jde o veřejnoprávní poměr, zřídila-li obec v Čechách podle stavebního protokolu chodník před domem vlastníkovým na náklad stavebníkův čís. 11.529.

— — chodník, který přešel do vlastnictví pražské obce podle § 97, třetí odstavec, stavebního řádu pro Prahu, jest součástí ulice a součástí veřejného statku, určeného k všeobecnému užívání; nárok na náhradu škody ze zanedbání povinnosti obce, udržovati takový chodník v dobrém stavu, nepatří na pořad práva čís. 12.803.

— — místní policie: podle § 37 čes. ob. zříz.; pořad práva vyloučen,

dokud správní úřady neuznaly, že jest obec povinna náhradou; byla-li přes to podána dříve žaloba na soudě, musí ji soud odmítnouti; § 190 c. ř. s. nelze použíti čís. 10.469.

— — zanedbání bezpečnostních předpisů; dokud nebylo o povinnosti obce v Čechách k náhradě rozhodnuto v příslušném správním řízení (§ 37 obec. zříz. pro Čechy), nelze se domáhati na ni náhrady pořadem práva čís. 11.647, 11.808; — rozhodly-li správní úřady právoplatně, že obec není povinna nahraditi škodu, nelze již nárok v tomto směru učiniti předmětem rozhodování u řádných soudů podle zák. čís. 217/1925 sb. z. a n. čís. 11.713.

— — cesty: pro nárok obce na Moravě na náhradu nákladu, jejž učinila na vyčištění příkopu na společné útraty účastníků čís. 8922.

— — tím, že obec dobrovolně posypává cesty, není odňat této její činnosti ráz plnění veřejnoprávní povinnosti čís. 11.808.

— — přípustnost pořadu práva pro nárok vlastníka povozu proti obci na vydání povozu, který, ježto byl ponechán na veřejné cestě bez dozoru, dal starosta zavésti do kůlny a který obec zadržuje pro náklad s tím spojený čís. 12.821.

— — kanalisace: pro nárok proti obci na náhradu škody, ježto obec jako vlastnice stoky neudržovala ji v bezvadném stavu; pořad práva čís. 9719.

— — o nároku na náhradu škody proti městu s vlastním statutem, ježto nezařídila veřejnou kanalisaci, čímž se stalo, že byla přívalem vod způsobena škoda, jsou příslušny rozhodovati úřady správní. Dodatek II. k ročníku 1931.

— — nároky na náhradu škody proti obci ve Slezsku z pádu do stoky, ježto na místě nehody nebylo osvětlení, ač tam křižovala elektrická dráha a byl zanedbaný příklop a otevřená šachtice; nepřípustnost pořadu práva čís. 10.466.

— — na obci na Moravě nelze se domáhati pořadem práva náhrady škody ze záplavy za lijáku, ježto prý obec měla nedostatečnou obecní kanalisaci, nedávala čistiti stoky a v ulici nebylo strouhy k odvádění vody čís. 11.953.

— — nepřípustnost pořadu práva, domáháno-li se na obci na Moravě náhrady škody pádem do stoky proto, že na obecním uličním kanálu byla ochranná mříž špatně připevněna a že žalovaná obec ručí za zavinění strážníků, kteří byli obcí pověřeni, by dohlíželi, zda ochranné mříže kanálu jsou v pořádku čís. 12.286.

— — činnost při exekuci vyklizením: příslušným rozhodnouti o nároku na náhradu škody způsobené obcí v Čechách nedostatečným uložením vyklizených věcí (§ 5 zák. čís. 51/1925) jest úřad správní, o výši této náhrady řádný soud. Dodatek II. k ročníku 1930.

— — proti obci, jež byla pověřena správní exekucí nuceným vyklizením z bytu, nařízenou správním úřadem, ježto dům hrozil sesutím; pořad práva není přípustným ani proti obci, ani proti jejímu starostovi, pokud tento nepřekročil svou úřední činnost čís. 11.157.

— — poměr k obecním zaměstnancům: velící předpis § 40 zák. čís. 443/1919, nebyl dotčen ani ustanovením § 41/3 zák. čís. 443/1919; lhostejno, že úředník je činný v průmyslovém podniku obecním, aniž záleží na tom, že se ve služební smlouvě z doby před účinností zák. čís. 443/1919 strany podrobily příslušnosti soudu čís. 10.693.

— — pořad práva nepřípustným pro nárok obce proti bývalému úředníku na náhradu škody, ježto se dopustil jako obecní úředník nesprávnosti čís. 9624.

— — poměr k obecním činovníkům: ze zamítnutí námitky nepřípustnosti pořadu práva nižšími soudy nelze ještě usuzovati, že žaloba nesměla býti uznána za předčasnou vzhledem k § 5 (5) zák. čís. 329/1921 čís. 10.485.

— — o nároku obce proti bývalému starostovi na náhradu škody z nesprávného vedení hospodářské správy obce lze rozhodovati řádnému soudu jen co do výše a teprve na základě pravoplatného výroku dohlédacího úřadu; předpisu § 5 (4) a (5) zák. čís. 329/1921 jest použíti i, jde-li o náhradu škody z trestného činu čís. 10.485.

— — přípustnost pořadu práva pro náhradní nárok proti starostovi obce, ježto svémocně zničil věci, jež mu byly dány do uschování jako starostovi obce při nuceném vyklizení čís. 11.258.

— — přípustnost pořadu práva pro nárok na vrácení zápůjčky, již poskytl žalobce vlastním jménem a pod vlastní zodpovědností z peněz obce jím spravovaných žalovanému k účelům provozu obecního podniku, jehož správcem byl žalovaný čís. 12.723.

— — **veřejná cesta:** uplatňování práva cesty z důvodu, že byla prohlášena za veřejnou (že byla jako veřejná vydržena), nepatří vůbec na pořad práva, tedy nejen na pořad sporu, nýbrž ani do mimosporného řízení čís. 9175.

— — v řízení o žalobě na oduznání služebnosti cesty nemůže se soud zabývati námitkou, že šlo o veřejnou cestu; není důvodu, by bylo přerušeno soudní řízení až do skončení správního řízení čís. 10.413.

— — pro nárok obce na uznání služebnosti cesty na základě usnesení obecního zastupitelstva, by se bylo domáháno toho, by se směl užívati chodníku jako veřejné spojovací cesty, není přípustný pořad práva; lhostejno, že byla žaloba upravena tak, jako by šlo o soukromou služebnost čís. 10.740.

— — pro nárok, jímž se žalobce domáhá proti obci ochrany vlastnického práva proti soukromému zasahování obce, jest přípustný pořad práva; lhostejno, že obec namítla, že jí přísluší veřejné právo k žalobcovu pozemku čís. 10.756.

— — soudům nepřísluší rozhodovati o tom, zda jde o cestu veřejnou, ani, je-li tato otázka obsahem námitek proti žalobě podle § 523 obč. zák. čís. 11.260.

— — **škola:** za práce, jež kdo konal podle úmluvy se školní obcí, může se na ni domáhati úplaty pořadem práva čís. 8644.

— — závazek obce přispívati místnímu učiteli k jeho platu čís. 8965.

— — školní fond učňovské odborné pokračovací školy jest procesně způsobilý; poměr smluvně získaných učitelských sil pro fond jest poměrem soukromoprávním čís. 10.761.

— — převzala-li obec (na Moravě) podle dohody se sousední obcí děti určité národnosti z této obce do svých škol s tím, že sousední obec zaplatí věcné náklady připadající na každého žáka, nejsou o nároku převzavší obce proti sousední obci na zaplacení těchto nákladů oprávněny rozhodovati ani soudy ani úřady politické, nýbrž úřady školské. Dodatek IV. k ročníku 1931.

— — **kultus:** rozhodovati o nároku třetí osoby z důvodu náhrady škody, by byla odstraněna část nápisu na náhrobku, jsou příslušny soudy čís. 10.124.

— — na ploše pro rodinnou hrobku na obecním hřbitově nelze nabýti soukromého práva vlastnického, aniž soukromého práva užívacího nebo požívacího, nýbrž jen užívacího práva k účelům a v mezích hřbitovního řádu; ochrany tohoto práva nelze se domáhati pořadem práva čís. 10.379.

— — pro nárok toho, kdo opravil kostelní budovu, proti patronu na náhradu nákladu, jest pořad práva přípustný čís. 10.737.

— — přípustnost pořadu práva pro nárok na určení, že není soukromoprávního titulu, podle něhož by byl žalobce z důvodu patronátu povinen nésti místo žalované obce (na Moravě) náklady na farní kostel a na farní obroči čís. 11.611.

— — **voda:** nárok na náhradu škody z bezprávného stavu vodního díla v Čechách pořadem práva čís. 9212.

— — rozhodování o povinnosti hořejšího souseda, by se zdržel znečišťování potoka odpadními vodami; povinnost učiniti prozatímní opatření čís. 9134.

— — rozhodovati o povinnosti držitele rybníka, by udržoval a opravoval rybniční hráze, přísluší politickým úřadům čís. 9152.

— — pro nárok, by se žalovaný zdržel jednání, jímž by byl žalobce rušen ve svém vlastnickém právu nakládati vodou uzavřenou v rybníku a v právu upravování jejího odtoku vypouštěcími stavidly; pokud rozhodují správní úřady o užívání a odváděnì vody protékající rybníkem a o vypuštění rybníka čís. 9211.

— — pořad práva, žalováno-li pro rušení neb pro osobování si služebnosti sváděti vodu; ochrany podle § 11 vodn. zák. pro Čechy nelze se domáhati na soudě čís. 9555.

— — o nároku na náhradu škody z bezprávného činu, příčícího se §§ 10 a 21 zem. vodního zák. pro Čechy, jest rozhodovati soudům; lhostejno, že týž nárok byl uplatněn v adhaesním řízení ve správním řízení; rozhodnutí předurčující otázky, zda byl spáchán přestupek vodního zákona, přísluší politickému úřadu, jehož výrok jest po případě vyčkati čís. 10.004.

— — šlo-li o to, zda vlastnictví k pozemku jest neobmezené či zda jest obmezené povinností trpěti na něm odtok srážkové vody z pozemků sousedů, kteří tvrdili, že voda tak tekla od nepamětných dob, že proti tomu nebylo se strany držitelů služebného pozemku námitek, jest pro řešení této otázky přípustným pořad práva; o tom, zda držitelé služebního pozemku nezmění stavbou přirozený odtok vody, může rozhodovati jen politický úřad čís. 10.531.

— — pro nárok vodního družstva na zaplacení zadržených příspěvků na regulace a na drenáže (§ 69 vodního zák. pro Čechy) není přípustný pořad práva čís. 11.072.

— — pro nárok, by žalovaný byl uznán povinným upraviti plot tak, by voda měla volný odtok a nebyla zadržována, a nechati stoku tam, kde jest plot, volnou a ji čistiti, jest přípustný pořad práva čís. 11.370.

— — vyčištění hraniční stoky, uměle vytvořené, na společný náklad obou stran, lze se domáhati pořadem práva, opírán-li žalobní nárok jednak o spoluvlastnictví, jednak o vydržení oprávnění čís. 12.252.

— — náhrada škody z důvodu, že bylo stavbou vodovodu zasaženo do kutacích práv, jest se domáhati pořadem práva čís. 10.254.

— — **rybolov, honitba:** právo loviti ryby jest právem soukromým čís. 8735.

— — na předsedovi obecního honebního výboru na Moravě (na jeho dědicích) nelze se domáhati na soudě vydání toho, co mu bylo zaplaceno na pachtovném z honitby čís. 8746.

— — **lesy:** soudům nepřísluší rozhodovati o tom, zda vlastníku lesa přísluší podle § 24 lesního zákona (čís. 250/1852 ř. zák.) právo dopravovati dříví z lesa po cizím pozemku, a to ani tehdy, je-li otázka obsahem námitek proti žalobě podle § 523 obč. zák. čís. 11.260.

— — **pozemková reforma:** byla-li obec v přídělovém řízení činnou z příkazu okresní politické správy, nepatří nároky z poměru mezi obcí a majitelem zabraného majetku na pořad práva čís. 9180.

— — veškerá agenda jest agendou veřejnoprávní, v níž přísluší všechno šetření, jednání a rozhodování, pokud není stanovena výjimka, St. poz. úřadu čís. 10.109.

— — § 19 příd. zák. nepřekáží, by se nebylo domáháno sporem zřízení (oduznání) služebnosti mezi těmi, jimž byly pozemky přiděleny čís. 8794.

— — soudní uplatňování práv podle § 31 náhr. zák. třetí osobou patří na pořad sporu čís. 9175.

— — proti rozhodnutí St. poz. úřadu o zkráceném přídělu podle § 7, nový doslov, záb. zák., najmě co do podmínek tohoto přídělu není soudní pořad přípustným čís. 10.510.

— — rozhodovati o sporech z poměru mezi státem a uchazečem o příděl půdy najmě i o sporech o zaplacení přídělové ceny jsou příslušné řádné soudy. Dodatek I. k ročníku 1931.

— — převzal-li St. poz. úřad, sjednávaje pachtovní smlouvu o zabraném majetku, závazek, že propachtovanou půdu přiděli pachtýřovým podpachtýřům a že z ní pro drobný příděl neodejme více, jak ujednal s pachtýřem, lze si pro porušení těchto povinností stěžovati jen na nejvyšší správní soud; pro nárok pachtýře proti St. pozemkovému úřadu na náhradu škody jest příslušným krajský soud civilní v Praze čís. 10.508.

— — pro nárok na zaplacení ujednané kupní ceny pokud se týče přejímací ceny jest přípustným pořad práva čís. 12.822.

— — na čsl. státu lze se domáhati pořadem práva (u krajského soudu civilního v Praze) částek, jež byly v rozvrhovém řízení přikázány k hotovému placení čís. 9882.

— — otázku, jak a kdy jest St. poz. úřad povinen zaplatiti vyvlastněnci jeho pohledávky na přejímací ceně zapsanou do náhradové knihy, jest řešiti pořadem správním; lhostejno, že splácení pohledávky bylo upraveno dohodou (jež jest dohodou veřejnoprávní) čís. 10.109.

— — rozhodovati o sporu, jenž vzešel mezi státem a bývalým vlastníkem zabrané a převzaté půdy tím, že St. poz. úřad jménem státu odepřel vlastníku v hotovosti vyplatiti náhradu podle § 59 náhr. zák., náleží do příslušnosti řádných soudů. Dodatek V. k ročníku 1931.

— — pro nárok zaměstnance na velkostatku proti zaměstnavateli o zaplacení odbytného jest přípustným pořad práva, opírán-li nárok o soukromou námezdní smlouvu čís. 8783.

— — pořad práva pro nárok bývalých zaměstnanců na zabraném majetku, kteří byli osobou hospodařící podle ujednání se Státním pozemkovým úřadem převzati do služby, proti hospodařící osobě na odbytné, ježto prý jí byli bezdůvodně propuštěni čís. 9751.

— — pro spor o odškodné podle § 75 náhr. zák. jest příslušným řádný soud, nikoliv paritní komise, třebas jest ve sporu řešiti jako předurčující otázku, zda žalobce opustil zaměstnání u žalovaného bezdůvodně čís. 10.537.

— — pořad práva pro nárok zaměstnance velkostatku, převzatého do služby pachtýřem dvoru, proti pachtýři na náhradu škody, ježto prý ho bezdůvodně propustil; rozhodčí paritní komise není povolána rozhodovati o nároku zaměstnance proti pachtýři na doplatek zadržených služebních požitků aniž o nároku na odškodnění podle § 75 náhr. zák.; lhostejno, že u paritní komise bylo zahájeno řízení, jehož předmětem může býti otázka důvodnosti zrušení služebního poměru čís. 10.722.

— — **stavební ruch:** povolením příspěvku podle § 27 (1) čís. 2 zákona ze dne 25. ledna 1923, čís. 35 sb. z. a n. státem a přijetím příspěvku stavebníkem zakládá se mezi státem a stavebníkem poměr soukromoprávní čís. 8807.

— — **spolky, společnosti:** vztahy mezi členy spolku a spolkem podle zák. č. 134/1867 ř. z. jsou rázu soukromoprávního; o nárocích z nich jest rozhodovati pořadem práva čís. 11.479.

— — o nároku společníků veřejné obchodní společnosti na přeměnu veřejné obchodní společnosti v akciovou společnost jest rozhodnouti pořadem práva čís. 10.233.

— — **mzda:** cihlářského mistra nelze považovati za zemědělského dělníka nebo dokonce za čeleď ve smyslu nař. ze dne 7. prosince 1856, čís. 224 ř. zák. a ze dne 15. března 1860, čís. 73 ř. zák., třebas majitel cihelny byl zároveň majitelem velkostatku čís. 9703.

— — **pojištění veřejnoprávní:** zaměstnanec nemůže se domáhati na zaměstnavateli pořadem práva určení, že byl k němu v poměru služebním, podléhajícím pensijnímu pojištění a že mu zaměstnavatel ručí za veškeré škodné následky z opomenutí včasné a řádné přihlášky k pensijnímu pojištění čís. 8643.
— — vrácení přeplatku na pojistném nelze se proti okresní nemocenské pojišťovně domáhati pořadem práva čís. 8668.
— — pokud může pojišťovatel na základě ujednání podle § 11 poj. zák. s úspěchem popírati příslušnost řádných soudů čís. 8835.
— — o námitkách proti vykonatelnému platebnímu příkazu podle § 175 zák. čís. 221/1924 rozhoduje politický úřad čís. 9484.
— — rozhodovati o námitkách dlužníka, že exekučně vymáhaný nárok okresní nemocenské pojišťovny z jejích platebních příkazů není po právu, není příslušným soud, nýbrž správní úřad čís. 11.023.
— — pro nárok třetí osoby proti okresní nemocenské pojišťovně na náhradu toho, co vynaložila za pojišťovnu na pojištěnce čís. 9045.
— — žalobou proti okresní nemocenské pojišťovně lze se domáhati výmazu zástavního práva, i když se zápis stal exekučně, soud nemůže však přezkoumati správnost doložky o vykonatelnosti na platebním výměru čís. 10.502.
— — »případné spory«, jež má podle poslední věty pátého odstavce § 72 zák. čís. 221/1924 v doslovu novely čís. 184/1928 rozhodnouti ústřední sociální pojišťovna; nespadají sem spory o zaplacení služebních požitků mezi přejímající okresní nem. pojišťovnou a převzatými zaměstnanci zrušené pojišťovny čís. 10.549.
— — pokud pro nárok lékaře proti okresní nemocenské pokladně na odměnu jest přípustným pořad práva čís. 8961.
— — pro žalobu pojištěnce na nemocenskou pojišťovnu a na jejího lékaře o náhradu bolestného pro zaviněné porušení zdraví, jsou příslušné řádné soudy čís. 12.254.
— — **či rozhodčí soud:** úmluvou (kolektivní smlouvou), podle níž má býti sporná věc rozhodnuta rozsudím, není vyloučen pořad práva čís. 9130, 9316.
— — **či řízení exekuční:** pokud nepřípustný při žalobě podle § 39 čís. 5 ex. ř. čís. 9154.
— — pokud jest vymáhající věřitel oprávněn vymáhati pořadem práva zabavenou a přikázanou pohledávku na výplatu věna čís. 9162.
— — vydražitelův nárok na odevzdání a vyklizení vydražené nemovitosti patří na řízení exekuční, pořad práva jest nepřípustný čís. 8618.
— — nárok proti obmeškalému vydražiteli na náhradu všech škod jinak jeho obmeškáním způsobených čís. 9334.
— — pokud náleží nárok vydražitelův na vydání příslušenství vydražené nemovitosti na pořad práva čís. 9473.
— — pokud nemůže býti nastoupen při exekučním prodeji podle § 119 (1) konk. ř. čís. 8892.
— — o nepřípustnosti exekuce, ježto bylo mobilární exekucí zabaveno příslušenství nemovitosti, na niž jest pro žalobce vloženo zástavní právo, jest rozhodovati pořadem práva čís. 10.576.
— — žalobu podle § 61 knih. zák. jest vyříditi pořadem práva, i když se jí napadá exekučně zřízené zástavní právo čís. 12.227.
— — **či řízení trestní:** pokud o útratách trestního řízení může rozhodnouti civilní soudce čís. 10.122.
— — **různé:** pro nárok proti okresnímu sboru osvětovému na náhradu výloh za sbor jest pořad práva přípustným čís. 8857.
— — kominík jest oprávněn domáhati se na majiteli domu pořadem práva úplaty za vymetání komínů čís. 8772.
— — přípustnost pořadu práva pro nárok, zakládající se na smlouvě mezi válečnými poškozenci a trafikantem; lhostejno, že podnětem smlouvy byl přímo nebo nepřímo příkaz orgánu veřejné správy čís. 13.013.

— — o žalobě zdržovací a odstraňovací podle zákona o nekalé soutěži čís. 8856.
— — přípustnost pořadu práva pro nárok, jejž si činí účastník proti náboženské jednotě na podíl na jmění získaném subvencemi a sbírkami k provedení reemigrace čís. 11.421.
— — přípustnost pořadu práva pro nárok na náhradu zisku, jenž ušel majiteli koncese k dopravě osob autobusem tím, že žalovaný provozoval též koncesi čís. 11.958.
— — přípustnost pořadu práva pro nárok dráhy proti podnikateli provozu autobusy o zvýšení jízdného vzhledem k dohodě, jíž se podnikatel zavázal dráze, že nesníží jízdné pod určitou výši čís. 12.674.
— — přípustnost pořadu práva pro nárok československého státu (železniční správy) proti majiteli autodopravy o splnění úmluvy, jíž se žalovaný zavázal železniční správě platiti peníz na úhradu ztrát na příjmech způsobených železniční správě jeho autobusovou dopravou čís. 12.730.
— — nepřípustnost pořadu práva, domáhá-li se ten, komu byla udělena koncese k provozování autobusové dopravy, náhrady škody na státu, ježto poštovní správa zřídila na stejné trati autobusovou dopravu téhož druhu čís. 13.013.

Pořad stolic: proti usnesení úpadkového komisaře, že se peníze, před vyhlášením úpadku zabavené v exekuční věci proti úpadci uvolní ve prospěch úpadkové podstaty a že po právoplatnosti tohoto usnesení budou vydány správci podstaty, jde rekurs na vrchní soud čís. 10.103.
— — vydáno-li rozhodnutí o odmítnutí soudce okresního soudu podle § 23 j. n. krajským soudem jako soudem prvé stolice, rozhoduje ve druhé stolici vrchní soud čís. 10.494.
— — příslušným rozhodovati o dovolacím rekursu v případě § 2 vl. nař. čís. 29/1930 jest nejvyšší soud čís. 10.560.
— **valné hromady** viz společenstvo výrobní a hospodářské.

Pořadí knihovní: poznámka pořadí viz knihovní poznámka.
— **rejstříkový** viz rejstřík.

Pořadí knihovní: poznámka pořadí viz knihovní poznámka.
— — jinak viz dražba vnucená nemovitosti.
— **rozhodování o námitkách** viz námitka.

Pořádkový trest viz trest pořádkový.

Pořízení poslední: odkaz viz tamže.
— nová závěť viz pozůstalost.
— poukázání dědice na pořad práva viz pozůstalost.
— zvrhnutí jeho viz žaloba o neplatnost posledního pořízení.
— **či dovětek:** jde o povolání za dědice, nikoliv o odkaz, ustanovili-li manželé ve společné závěti, jíž se povolali za universální dědice, že, bude-li tu při smrti přeživšího manžela ještě nějaké jmění po srážce odkazu, má z něho třetina připadnouti příbuzným předemřelého manžela; příbuznými jsou tu příbuzní podle řádu o zákonné dědické posloupnosti; řešiti ryze právní otázku, zda jde o povolání za dědice, či o odkaz, náleží soudu pozůstalostnímu čís. 8649.
— dopis, v němž zůstavitel sděluje, že učinil poslední pořízení a že v něm učinil určitý odkaz (třetí osobě) — není dovětkem čís. 11.638.
— otázku, zda zůstavitelovo poslední pořízení jest závětí, či dovětkem, lze řešiti v řízení nesporném; jde o dovětek, nikoliv o závěť, neurčil-li zůstavitel nikomu ani celou pozůstalost, ani určitou poměrnou její část, nýbrž pořídil-li v pravdě jen o jednotlivých věcech, které nevyčerpávají celé pozůstalé jmění čís. 11.935.
— **forma:** pojem vlastního podpisu ve smyslu § 579 obč. zák. čís. 9010.
— podepsáno-li jen zůstavitelem šifrou čís. 8968.
— prohlášení, jímž se odvolává, nevyžaduje, by byla zachována táž forma, jako při pořízení, jež se odvolává čís. 9386.

— je výslovným prohlášením ve smyslu § 579 obč. zák., odvětil-li zůstavitel na dotaz svědka, po přečtení »testamentu«, »že jest to správné« čís. 9871.
— výpočet osob v § 594 obč. zák. jest výčetmý čís. 10.629.
— nezpůsobilost býti svědkem posledního pořízení podle § 594 obč. zák. nelze rozšířiti ani na starostu neb obecního strážníka obce, jež byla poslední vůlí ustanovena dědicem neb odkazovníkem, ani na nadučitele neb učitele anebo školního sluhu školy, jež byla poslední vůlí obmyšlena čís. 10.629.
— není nařízeno, by se podpis svědků posledního pořízení (§ 579 obč. zák.) stal v přítomnosti zůstavitelově čís. 11.621.
— zůstavitel musí své jméno napsati na konci textu, není však nutné, by bylo umístněno za veškerým textem, jen když jde o jeho podpis čís. 12.322.
— nesou-li obě strany listiny podpis zůstavitele, učiněný na jedné straně úplně na konci textu, na druhé straně vedle posledního řádku textu, nelze, pokud jde o vnější úpravu, tvrditi, že poslední pořízení zůstavitelovo není kryto jeho podpisem čís. 12.322.
— podle § 579 obč. zák. nestačí, projevil-li objektivně zůstavitel výslovně, že listina jest jeho poslední vůlí, před přítomnými třemi způsobilými svědky, nýbrž se také vyžaduje, by svědci zůstavitelův projev subjektivně také slyšeli a mu rozuměli čís. 12.645.
— ústní: s hlediska poukázání dědice ze zákona na pořad práva stačí, bylo-li ústní poslední pořízení projeveno před třemi způsobilými svědky čís. 9370.
— soud musí z úřadu vyslechnouti všechny svědky bez ohledu na to, zda jsou schopnými či neschopnými svědky po rozumu §§ 591 a násl. obč. zák. čís. 10.490.
— i dědici ze zákona, nepřihlásivší se dosud k pozůstalosti, jsou oprávněni žádati o výslech svědků ústního posledního pořízení čís. 11.362.
— veřejné notářské: není třeba, by svědci notářského protokolu připojili doložku ve smyslu § 579 obč. zák. čís. 10.747.
— není jím dědická smlouva sepsaná ve formě notářského spisu; notář nemusí však připojiti k svému podpisu i doložku, že podpisuje jako svědek čís. 10.747.
— **obsahem poslední vůle** zůstavitelovy jest podle zevnějšku listiny, na níž jest napsána poslední vůle, vše to, co je napsáno na obou stranách listiny čís. 12.322.
— **výklad:** z ustanovení závěti o pronájmu místností v nadačním domě určité osobě, jež ukládají nadaci povinnost nezvýšiti nájemci nájemné a nevypověděti nájem, neplyne, že nadace jest povinna znovu zříditi místnosti, které požárem byly poškozeny a staly se částečně nezpůsobilými k užívání čís. 12.111.
— pravou vůli zůstavitelovu lze zjistiti i jinými průvody než listinou čís. 11.060.
— **§ 778 obč. zák.:** podmínkou předpisu »na nějž nebylo předem pamatováno« nelze rozuměti, že zůstavitel musil nepominutelnému dědici něco zanechati, nýbrž jen, že naň ve svém posledním pořízení pamatoval, že učinil nějaké opatření ohledně nepominutelného dědice, ať tím, ať oním způsobem čís. 11.655.

Poslanec: důkaz výslechem člena Národního shromáždění o smyslu a výkladu zákona usneseného Národním shromážděním jest nepřípustný čís. 12.830.

Poslední vůle viz pořízení poslední.

Posloupnost do statků střední velikosti viz usedlost střední velikosti.
— **právní** viz žaloba podle § 36 ex. ř.

Postih: podle § 986 obč. zák. viz solidárnost závazku.
— podle §§ 1357, 1358 viz rukojemství.
— při postupu viz postup pohledávky.
— úrazové pojišťovny proti škůdci viz pojištění úrazové.
— směnečného solidárního dlužníka viz směnka.

— osvobození dlužníka ve vyrovnání čís. 9071.
— rukojmího a promlčení podle § 1489 obč. zák. čís. 11.218.
— postižní nárok ještě neexistující nemůže býti zajištěn prozatímním opatřením čís. 11.633.

Postoupení bytu viz ochrana nájemců.
— **přednosti** viz zástavní právo.
— **věci jinému soudu** (§ 261 odst. 6 c. ř. s.): nepřípustnost rekursu, bylo-li usnesení, jímž bylo námitce nepříslušnosti vyhověno a spisy postoupeny příslušnému soudu, vydáno teprve soudem druhé stolice čís. 8723.
— — co do zachování promlčecí lhůty jest hleděti k žalobě tak, jako by byla bývala podána hned z původu u soudu příslušného čís. 8769.
— — usnesení o tom, zda a v jaké lhůtě má býti podána odpověď na žalobu; pokud přísluší teprve soudu, jemuž byla věc postoupena čís. 8860.
— — lhůtu k podání odpovědi na žalobu nelze stanoviti při prvém roku, učinil-li žalobce návrh na postoupení věci; v tom, že soud, jemuž byla věc postoupena, určil žalovanému tuto lhůtu usnesením bez roku, nelze spatřovati ani zmatek ani vadu řízení čís. 9996.
— — k návrhu žalobce nelze věc postoupiti soudu žalobcem označenému, aniž by soud po předcházejícím ústním jednání nerozhodl o námitce nepříslušnosti; stalo-li se přece tak, jest proti postupu prvého soudu přípustným rekurs čís. 10.203.
— — učinil-li žalobce návrh na postoupení věci obchodnímu senátu, avšak jen pro případ, kdyby jeho původnímu návrhu na přibrání soudce laika nebylo vyhověno, nevzdal se práva napadati usnesení, jímž nebylo tomuto návrhu vyhověno čís. 10.998.
— — byla-li slovenským soudem postoupena podle § 182 a) slov. c. ř. s. věc soudu v historických zemích, není tento soud oprávněn odmítnouti jednati ve věci proto, že pokládá za příslušný onen soud na Slovensku čís. 11.083.
— — pokud byl soud, jemuž byly postoupeny spisy podle § 261 odst. 6 c. ř. s., oprávněn, vynésti k návrhu žalobce rozsudek pro zmeškání lhůty k žalobní odpovědi čís. 12.115.
— — ustanovení § 261/6 c. ř. s. lze použíti i v řízení směnečném; soud, jemuž byla věc postoupena, rozhoduje o tom, zda se ponechá v platnosti či zda se zrušuje směnečný platební příkaz, vydaný soudem postupujícím čís. 13.071.
— — výlučná příslušnost konkursního soudu platí pro spory uvedené v § 111 odst. 1 konk. ř. čís. 337/1914 ř. z., byly-li zahájeny po vyhlášení konkursu, nikoliv však pro spory zahájené před vyhlášením konkursu, do nichž správce konkursní podstaty po vyhlášení konkursu na jmění žalovaného vstoupil; v případě § 261/6 c. ř. s. jest spor zahájen již podáním žaloby u soudu, prohlásivšího se za nepříslušným čís. 13.084.
— — postoupen-li dovolaným soudem spor podle § 261/6 c. ř. s. soudu příslušnému, stačí, že důvod zakládající příslušnost tohoto soudu byl tu v době, kdy žaloba byla vznesena u soudu, prohlásivšího se nepříslušným, třebaže pak odpadl čís. 13.084.
— **živnosti:** úplaty za ně nejsou zapovězeny v § 20 (1) zák. čís. 44/1928 sb. z. a n. čís. 9862.

Postup čekatelského podílu viz stavební ruch.
— **nájemního práva** jako celku čís. 10.022.
— — a žaloba podle § 37 ex. ř. čís. 11.620.
— **pohledávky (cesse):** důvěra v pozemkovou knihu viz kniha pozemková.
— — — výkup pohledávky (§ 1422 obč. zák.) viz placení dluhu.
— — — pozdější postup zastavené pohledávky není právu nadzástavního věřitele na újmu a jest proti němu bezúčinný čís. 8940.
— — — postoupil-li pronajímatel nárok na nájemné, týkalo se prodlení

v placení nájemného jen postupníka a nemá jeho prodlení v zápětí následky § 1118 obč. zák. čís. 9115.

— — — postup pohledávky, o níž jest zahájen spor mezi postupitelem a postoupeným dlužníkem, pro případ, že postupitel ve sporu zvítězí, není postupem pod výminkou; soudní smír, jímž byla pak pohledávka ve sporu uznána, jest v rozsahu smíru vítězstvím postupitele ve sporu a působí jako kumulativní novace i ve prospěch postupníka čís. 10.657.

— — — postupitel jest oprávněn naložiti s postoupenou pohledávkou pro případ zpětného postupu; vzdal-li se postoupené pohledávky, jest tím v případě zpětného postupu vázán čís. 11.042.

— — — neplatnost smlouvy, jíž si družstvo dalo od nečlena postoupiti obchodní pohledávku za nečlenem; postoupený dlužník může, platil-li družstvu, požadovati na něm, co mu zaplatil čís. 12.255.

— — — byla-li z pohledávky, kterou si věřitel počítal výše než byla soudem uznána za pravou, část postoupena a část zabavena, týkal se postup a zabavení jen existující a platné části pohledávky a, nastalo-li promlčení postoupené a exekučně zabavené části pohledávky, je promlčením zasažena ona část domnělé pohledávky, která podle výroku soudu věřiteli po právu přináležela čís. 12.953.

— — — **předmět postupu:** pokud jím mohou býti i budoucí pohledávky čís. 10.366.

— — — i práva z příklepu podle § 278 ex. ř. čís. 8625.

— — — i pohledávka postupitele z povolení zápůjčky postoupeným dlužníkem čís. 13.099.

— — — **náležitosti postupu:** mezi manžely potřeba notářského spisu podle základního jednání čís. 9793, 10.749.

— — — i když byl darováním, nebylo k jeho platnosti třeba formy notářského spisu, byl-li postup sám obchodem čís. 8972.

— — — odevzdání postupní listiny postupníka a vyrozumění dlužníka o postupu s připojením opisu postupní listiny jest odevzdáním podle § 427 obč. zák. čís. 9793.

— — — při postupu z právního důvodu darování lze shledati skutečné odevzdání v tom, že se stalo odevzdání postupní listiny nebo jiné listiny podle § 427 obč. zák. postupníku za vyrozumění dlužníka o postupu čís. 10.749.

— — — proti státu není neplatným proto, že nebylo dbáno předpisu min. nař. čís. 251/1897 ř. zák. čís. 11.858.

— — — **zákaz postupu** působí i proti třetím osobám a jeví účinek i proti postupníku, jenž o něm nevěděl čís. 11.334.

— — — **vyrozumění postoupeného dlužníka:** stačí, byl-li dlužník o postupu vyrozuměn doložkou na faktuře; bylo na dlužníkovi, by si přečetl celou fakturu čís. 9192.

— — — přijala-li německá firma bez námitek fakturu s českou postupní doložkou, aniž žádala o vysvětlení doložky, zavinila vlastní nedbalostí, že se nedověděla o postupu pohledávky čís. 10.008.

— — — jde o vyrovnání podle poslední věty § 1395 obč. zák., poukázal-li postupitel dlužníka, by plnil třetí osobě; lhostejno, že dlužník splnil poukaz v době, kdy již věděl o postupu pohledávky čís. 10.843.

— — — platil-li postoupený dlužník postupiteli, nikoliv postupníku, uvěřiv tvrzení postupitele, že jest s postupníkem vyrovnán, ač tomu tak nebylo, jest oprávněn domáhati se podle § 1431 obč. zák. na postupiteli vrácení toho, co plnil čís. 11.440.

— — — postupitel, jemuž dlužník platil, ač mu byl postup oznámen, není oprávněn domáhati se na dlužníku znova placení, byla-li pohledávka napotom na něho zpět převedena čís. 11.576.

— — — postoupený dlužník nebyl oprávněn povolenou a postoupenou zápůjčku vyplatiti jinému než postupníkovi, jakmile byl o postupu uvědoměn; postoupil-li postupitel částky ze zápůjčky více osobám, byl postoupený dlužník povinen jim postoupené částky vyplatiti v pořadí, v němž byl o postupech uvědoměn čís. 13.099.

— — — **přechod práv:** postup omezený, záležející v tom, že postupitel postupuje postupníku pohledávku, příslušející postupiteli proti třetí osobě, k úhradě svého dluhu u postupníka, ale nepostupuje mu právo uplatňovati žalobou pohledávku proti dlužníkovi čís. 8886.

— — — k uskutečnění postupu není třeba, by pohledávka opravdu vyšla z postupitelova jmění a přešla do jmění postupníkova, stačí, by byla převedena z postupitele na postupníka věřitelova oprávnění čís. 9910.

— — — pouhým postupem nároku na vydání vkladní knížky nenabyl postupník držby vkladní knížky čís. 9021.

— — — postupem pohledávky z kupní ceny nepřechází na prodatelova postupníka vyhražené právo vlastnické čís. 9700.

— — — přechází sudiště podle § 87 a) j. n. čís. 9857.

— — — postup a příslušnost podle § 104 j. n. čís. 10.113.

— — — postup a § 6 zák. o splátk. obchodech čís. 10.726.

— — — dalším postupem přešla pohledávka se všemi právy, i s právem domáhati se nepřípustnosti exekuce, vedené na pohledávku proti původnímu postupiteli čís. 11.333.

— — — sudiště podle § 97 j. n. přechází postupem pohledávky na postupníka čís. 11.568.

— — — přešla-li pohledávka, pro niž byl původně příslušný pracovní soud, postupem, nelze ji vymáhati na pracovním soudě; lhostejno, že postupitel bude snad moci nepostoupený zbytek pohledávky vymáhati na pracovním soudě čís. 12.611.

— — — **námitky postoupeného dlužníka:** námitka, že smlouva o postupu stala se jen na oko, přísluší i postoupenému dlužníku čís. 9736.

— — — pojem bezelstnosti postupníka (§ 1396 obč. zák.); uznav proti bezelstnému postupníku postoupenou pohledávku, vzdal se dlužník i námitky započtení své vzájemné pohledávky za postupitelem čís. 10.332.

— — — postoupený dlužník, jenž byv zpraven o postupu, zaplatil bez výhrady postupníku postoupenou pohledávku, uznal proti postupníku pohledávku za správnou a nemůže na bezelstném postupníku požadovati vrácení zaplaceného peníze jako nedluhu podle § 1431 obč. zák. čís. 10.941.

— — — byla-li pohledávka postoupena do vlastnictví, nemůže postoupený dlužník, jenž uznal postoupenou pohledávku proti postupníku, uplatňovati započtením pohledávku, příslušející mu proti postupiteli; pokud může tak učiniti, byla-li pohledávka postoupena jen k inkasu čís. 11.213.

— — — **nárok ze správy** promlčuje se v tříleté lhůtě § 1489 obč. zák. čís. 12.251.

— — — převodce pohledávky ručí příjemci i za útraty, jež byly spojeny s bezúspěšným dobýváním pohledávky čís. 12.251.

— — — při úplatném postupu ručí postupitel za správnost a dobytnost postoupené pohledávky i, stal-li se postup na místě placení a nikoliv k zajištění čís. 12.546.

— — — **postup a proces:** postup několika pohledávek v úhrnné sumě nemění nic na samostatnosti (§ 55 j. n.) jednotlivých pohledávek čís. 9709.

— — — stačí, byla-li podmínka platnosti postupu splněna v době vynesení rozsudku prvé stolice čís. 10.327.

— — — právní moc rozsudků, podle nichž postoupená pohledávka v době postupu nebyla po právu, má vížící význam rozsouzené věci nejen v poměru mezi původními stranami, nýbrž i mezi dlužníkem a tím, jemuž byla pohledávka postoupena; nezáleží na tom, že rozsudek v rozepři mezi stranami nabyl právní moci teprve po postupu pohledávky, aniž na tom, kdy se postupník dozvěděl o oněch rozhodnutích čís. 11.446.

— — — **a exekuce:** postupník oprávněn domáhati se žalobou podle § 37 ex. ř. nepřípustnosti exekuce na postoupenou mu pohledávku čís. 10.366.

— — — žaloba podle § 35 ex. ř., třebas nebylo v době postupu ještě ukončeno ústní jednání v prvé stolici, jen když se postup stal po zahájení předchozího soudního řízení o pohledávce čís. 9541.
— — — žaloba podle § 37 ex. ř. přísluší i postupníku proti exekuci na pohledávku po postupu čís. 11.517.
— — — postup vymáhané pohledávky jest skutečností, zrušující pro posavadního věřitele nárok podle § 35 ex. ř.; lhostejno, že jde o postup knihovně zajištěné pohledávky bez knihovního převodu čís. 12.109; — srov. však čís. 9218, 11.932 plen. rozh.
— — — postup jest právem, nedopouštějícím výkon exekuce postupitelovým věřitelem čís. 12.143.
— — — knihovní poznámkou vnucené správy (odevzdáním nemovitosti vnucenému správci) pozbývá právního účinku postup nájemného dospívajícího teprve po zápisu poznámky (po odevzdání nemovitosti) čís. 12.580.
— — — vylučovací žaloba postupníka proti exekuci postupitelova věřitele není vyloučena tím, že postupník přihlásil nárok z postupu k rozvrhu peněz složených postoupeným dlužníkem na soudě a že rozvrhové řízení není dosud skončeno čís. 13.043.
— — — postupník vykonatelné pohledávky, jež již před postupem zanikla, nemá právního důvodu, by podržel, co vymohl exekucí k vydobytí zaniklé a napotom postoupené pohledávky; dlužník může žádati o vrácení toho, co následkem exekuce splnil, aniž záleží na na tom, zda byl postupník tímto plněním obohacen čili nic a zda dlužník platil vědomě čís. 13.078.
— — — **a vyrovnání:** pohledávka, postoupená již před zahájením vyrovnacího řízení o jmění postupitele, nepodléhá předpisům vyrovnacího řádu o vlivu zahájeného vyrovnacího řízení na jmění dlužníkovo čís. 12.139.
— — **knihovní:** dal-li dlužník souhlas k postupu knihovní pohledávky již zaplacené, ale dosud nevymazané, nemůže namítati její zánik čís. 9218.
— — — neknihovní; postupník není oprávněn k žalobě podle § 37 ex. ř. čís. 9809 — srov. však. čís. 12.109.
— — — hypotekární pohledávku lze postoupiti s plným právním účinkem jen knihovním postupem čís. 11.932 plen. rozh.
— — — byla-li hypotekární pohledávka i jen mimoknihovně postoupena a postoupený dlužník byl o postupu vyrozuměn, není postupitel oprávněn k žalobě o zaplacení postoupené pohledávky čís. 12.081.
— — — postupník knihovně zajištěné pohledávky nabývá teprve knihovním převodem zástavního práva oprávnění k započtení postoupené pohledávky čís. 9553.
— — — nabyvatel exekučního zástavního práva není chráněn důvěrou v pozemkovou knihu a důsledkem toho není jí chráněn ani jeho mimoknihovní postupník čís. 12.542.
— — **k zajištění:** postup do vlastnictví, třebas jen k účelu zajištění, nevyžaduje vyrozumění poddlužníka čís. 8891.
— — — bezúčinnost po zahájení vyrovnacího řízení čís. 8691.
— — — postupem pohledávek postupitele za třetí osobou k zajištění pohledávek postupníka za postupitelem zůstaly pohledávky postupníka za postupitelem nedotknuté; vymáhání těchto pohledávek čís. 8895.
— — — pohledávky postupníka za postupitelem zůstaly co do pravosti, splatnosti a žalovatelnosti nedotčeny a jest při vymáhání pohledávek postupníka za postupitelem lhostejno, zda dříve, než žaloval, postoupil zpět postupiteli pohledávky postoupené mu k zajištění čís. 10.765.
— — — postupník, nebylo-li nic jiného ujednáno, má jménem vlastním a na účet postupitele postoupené pohledávky vybrati (soudně vymáhati); útraty jdou na účet postupitele čís. 10.765.

— — **k inkasu:** k uskutečnění postupu není třeba, by pohledávka opravdu vyšla z postupitelova jmění a přešla do jmění postupníkova, stačí, by byla převedena z postupitele na postupníka věřitelova oprávnění čís. 9910.
— — — z důvodu zmocnění; pohledávka zůstala majetkem postupitele, jenž jest oprávněn domáhati se jejího vyloučení z úpadkové podstaty zmocněnce čís. 10.057.
— — — postupník nenabyl jím práva nedopouštějícího výkon exekuce ve prospěch postupitelova věřitele čís. 11.573.
— — **obecnoprávní, směnky:** platí zásady občanského práva o tom, zda jest smlouva o postupu platnou čili nic; námitka, že smlouva o postupu splní se jen na oko, přísluší i postoupenému dlužníku čís. 9736.
— **požívacího práva** viz požívací právo.
— **přednosti** (§§ 46, 47 III. dílčí nov.) viz knihovní přednost.
— **služebnosti bytu:** není možný čís. 11.564.
— **sporné věci** (§ 879 čís. 2 obč. zák.) viz neplatnost smlouvy.

Postupná dodávka viz smlouva kupní.

Postupní smlouva viz smlouva odstupní.

Posudek znalecký viz znalec.

Posunutá řepa viz rozhodčí soud společenstva cukrovarníků v Praze.

Poškození viz náhrada škody.
— **bezprávná:** civilních osob za světové války: náhrada škody viz stát.

Pošta: doručení viz tamže.
— poštovní šekový úřad viz šekový úřad poštovní.
— odměny podnikatelů poštovních jízd jsou zcela vyloučeny z exekuce čís. 11.305.
— přejímající dopravu není zasílatelem čís. 11.707.
— potvrdil-li příjem peněžní zásilky někdo, kdo k tomu nebyl podle předpisů poštovního řádu (ze dne 22. září 1916, čís. 317 ř. zák.) oprávněn, jest poštovní správa oprávněna domáhati se na něm vrácení bezdůvodně přijatých peněz čís. 11.077.
— poštovní řád ze dne 22. září 1916 čís. 317 ř. zák. upravuje soukromoprávní poměr založený mezi státní správou a stranami poštovní nákladní nebo přepravní smlouvou; pro výklad jeho platí obecná pravidla § 914 obč. zák. a čl. 278 obch. zák. čís. 11.302.
— náležitosti žádosti podle § 216 pošt. ř. o zjištění úbytku nebo poškození; význam prohlášení přednosty poštovního úřadu, že bude věc hlásiti ředitelství; jde na vrub poštovní správy, opomenul-li poštovní úředník sepsati protokol čís. 11.302.
— bylo-li ve stanici povinností poštovní správy, by ustanovila úředníka k dozoru nad předáváním a přejímáním nákladních předmětů, poštovní správa však to neučinila, nelze zřízenci, konajícímu jen službu průvodčího vlakové pošty ukládati za povinnost, by dbal o to, aby převzatá zásilka nevyšla z patrnosti, aby byla řádně uschována a nezůstala volně ležeti ve skladištní místnosti vozu vlakové pošty čís. 12.297.

Poštmistři: právní poměr jich ke státu jest posuzovati jen podle příslušných předpisů správních; jde-li o nárok státu proti poštmistru o náhradu škody, nelze použíti ustanovení § 1042 a § 1317 obč. zák.; podle správních předpisů (nař. min. obch. ze dne 21. června 1910, čís. 118 ř. zák.) ručí poštmistr státu za zavinění vlastní i za zavinění pomocných orgánů, jež sám přijal; toto ručení nemění se nijak za poštmistrovy dovolené; žalobní žádání, že nález o náhradě není po právu a že žalobce není náhradou povinen, odpovídá § 89 odst. 2 zák. čís. 15/1914 čís. 12.009.

Poštovné: odepření jeho zaplacení viz doručení (§ 109 c. ř. s.).

Poštovní dny viz lhůta podle § 89 org. zák.
— **doprava** viz doprava poštovní.
— **spořitelna:** povolení exekuce zabavením dalších vkladů povinného na témže

účtě poštovní spořitelny; nevadí, že exekuce dříve povolená byla k návrhu povinného odložena čís. 11.642.

— — **vídeňská:** § 4 zákona ze dne 1. července 1926 čís. 232 sb. z. a n. a započtení vzájemné pohledávky majitele šekového účtu vídeňské poštovní spořitelny na její pohledávku z lombardní zápůjčky, kterou převzal čs. stát; účinnost započtení v poměru k čs. státu čís. 11.769.

— — viz též měna.

— **úřad šekový** viz šekový úřad poštovní.

— **zřízenec** viz zaměstnanec poštovní.

Potomek: narozený po zřízení poslední vůle; výklad podmínky § 778 obč. zák. »na nějž nebylo předem pamatováno« čís. 11.655.

Potvrzení o právní moci (§ 54/2 ex. ř.) viz exekuce (§ 54 ex. ř.).

— **vyrovnání** viz vyrovnání.

Poučení právní nesprávné soudem stranu neomlouvá čís. 9287.

Poukaz (asignace): akreditiv viz tamže.

— jde o vyrovnání podle poslední věty § 1395 obč. zák., poukázal-li postupitel dlužníka, by plnil třetí osobě; lhostejno, že dlužník splnil poukaz v době, kdy již věděl o postupu pohledávky čís. 10.843.

— přijetím poukazu poukázaným dlužníkem stal se poukázaný dlužník dlužníkem příjemce poukazu; od tohoto okamžiku má příjemce poukazu právo činící nepřípustnou (§ 37 ex. ř.) napotomní exekuci poukazcova věřitele na poukázanou pohledávku čís. 11.000.

— smlouva mezi kupitelem věcí a třetí osobou o poskytnutí úvěru k zaplacení kupní ceny za věc, jež měla provésti ona třetí osoba za kupitele, jest poukazem ve smyslu § 1400 obč. zák.; pokud prosté zaúčtování kupní ceny v knihách zapůjčitele ve prospěch prodatele věci, který věc nyní prodávanou koupil svého času od zapůjčitele na úvěr, není placením a provedením poukazu poukázaným; poukázaný zapůjčitel nebyl oprávněn provésti výplatu kupní ceny již ke dni uzavření kupu, věděl-li, že koupená věc měla býti teprve opravována a že kupní smlouva nebyla uzavřena bezpodmínečně; pokud kupitel věci byl oprávněn odvolati poukaz, odpadl-li účel úvěru čís. 12.174.

— v poukazu řízeném jen na poukázaného a nesděleném příjemci poukazu, lze spatřovati jen příkaz ve prospěch třetího, jenž jest odvolatelný, dokud nebyl splněn čís. 12.461.

— při poukazu (asignaci) podle § 1400 obč. zák. se vyhledává, aby asignát plnil asignatáři sice na základě zmocnění asignanta na jeho účet, avšak svým vlastním jménem, nikoliv jménem asignanta čís. 12.778.

— byl-li poukaz obmezen tím, že poukázaný neměl plniti před uplynutím stanovené lhůty a že měl plniti jen za určitých podmínek, nenabyl příjemce poukazu hned dnem přijetí abstraktního práva na plnění proti poukázanému dlužníku, poukázaný dlužník nebyl před uplynutím stanovené lhůty abstraktně a bezvýhradně zavázán, nýbrž zůstal nadále jen zmocněncem poukazce (vydatele poukazu); nastala-li dříve, než oprávnění příjemce poukazu nabylo účinnosti, taková změna poměrů, že se další platnost poukazu stala pochybnou, musel poukázaný (§ 1009 obč. zák.) výplatu odmítnouti a nesměl samostatně jednati čís. 12.992.

— poukaz, aby poukázaný plnil třetí osobě, může poukazatel uděliti osobně nebo prostřednictvím osoby třetí, zejména zmocněnce; není zákonné překážky, by poukazatel nezmocnil příjemce poukazu k udělení poukazu poukázanému čís. 13.128.

— policejním úředním zákazem poukázané bance, by prozatím nevyplácela peněžní vklady poukazatele, nebylo poukázané bance znemožněno právně účinné prohlášení, že poukaz poukazatele přijímá čís. 13.128.

Poukázání dědice na pořad práva viz pozůstalost.

Poukázka kupecká: lze při nich použíti předpisů občanského zákoníka o poukázce; pokud může míti převod její význam postupu pohledávky, příslušející poukazovateli za poukázaným čís. 9812.

Pouliční dráha viz náhrada škody dráhou.

Povinná péče (§ 1297 obč. zák., čl. 282 obch. zák.) viz péče povinná.

Povinná úcta k soudu (§ 86 c. ř. s.) viz trest pořádkový.

Povinné ručení: pojištění proti němu viz tamže.

— — jinak viz automobil, náhrada škody dráhou.

Povinnost depurační viz depurační povinnost.

Povinný díl viz díl povinný.

Povolení exekuce viz exekuce.

Povozník: příslušnost podle § 49 čís. 7 j. n. viz tamže.

— jinak viz dopravce.

Pozastavení zboží viz správa provady.

Pozemek stavební: pojem čís. 11.591.

Pozemková daň viz daň pozemková.

— **kniha** viz kniha pozemková.

Pozemková reforma: zajištění půdy drobným pachtýřům viz tamže.

— souhlas St. poz. úřadu k propuštění statkového úředníka viz statkoví úředníci.

— pro řízení o pozemkové reformě, týkající se zabrané půdy, jest jedině rozhodným stav knihovní a katastrální čís. 8676.

— zákaz § 364 c) obč. zák. nevztahuje se na případ, uložen-li ředitelstvím státních velkostatků při prodeji pozemku u provádění pozemkové reformy zákaz, by nebyl zkrácen veřejný zájem při provádění pozemkové reformy čís. 8853.

— do srovnalých usnesení nižších soudů jest přípustným dovolací rekurs čís. 10.097.

— pořadí předpisů v pozemnoreformní agendě čís. 10.098.

— veškerá agenda pozemnoreformní, i veškerá agenda St. poz. úřadu, i agenda soudů a jiných úřadů jest agendou zásadně veřejnoprávní; St. poz. úřadu přísluší v agendě té všechno šetření, jednání a rozhodování, pokud není stanovena výjimka čís. 10.109.

— rekurs St. poz. úřadu, podaný po uplynutí rekursní lhůty, je opozděný, třebaže je v něm uplatňována nepřípustnost exekuce z důvodu, že se exekuce nesrovnává s účelem pozemkové reformy čís. 13.014.

— **a pacht:** bylo-li ujednáno, že skončí-li pacht před uplynutím ujednané pachtovní doby, najmě vypadnutím pozemků z pachtu následkem pozemkové reformy, nahradí pachtýř propachatovateli osev z pozemků, jež převzal oseté, jest rozuměti »osevem« jen semeno a práce, pokud se týče náklady bezprostředně s osetím související; úmluva vztahuje se po případě i na osev ze zbytkových statků, třebaže pachtovní smlouva byla při prodeji těchto statků převedena na kupitele čís. 11.792.

1. záborový zákon (čís. 215/1919 sb. z. a n.):

— vyměření povinného dílu z pozůstalosti, jejíž nemovitosti jsou zabrány čís. 9074.

— Liechtensteinský majetek není **vyjmut ze záboru** čís. 8982.

— **svolení St. poz. úřadu (§ 7 zák.):** k exekuci vnuceným zřízením zástavního práva na zabraném majetku se vyžaduje svolení Státního pozemkového úřadu čís. 8817.

— zákaz zatížiti zabrané nemovitosti bez souhlasu St. poz. úřadu se nevztahuje na exekuční zatížení pro daně a veřejné dávky čís. 11.082.

— kupní smlouva vázaná odkládací výminkou, že ji St. poz. úřad schválí; kupitel nebyl držitelem bezelstným ani v období, co byla výminka nerozhodnuta čís. 9718.

— při poznamenaném zákazu zcizení má St. poz. úřad (příslušná Obvodová úřadovna) aspoň do pravoplatného zcizení nemovitosti (do pravoplatnosti příklepu) právo odporovati dražbě, povolené nebo třebas i vykonané bez

jeho svolení, třebas St. poz. úřad (jeho Obvodová úřadovna) byly vyrozuměny o zahájení dražebního řízení nebo o stanovení dražebního roku a nepodaly rekurs již při této příležitosti; v nepodání rekursu St. poz. úřadem nelze spatřovati jeho svolení ke zcizení; St. poz. úřadu (jeho Obvodové úřadovně) nelze odpírati rekurs do povolení dražebního řízení, i kdyby byl podán až po uplynutí rekursní lhůty čís. 9963.

— jde o podmínku podle § 7 (2) zák., zavázal-li Státní pozemkový úřad, udělív svolení k prodeji velkostatku, nabyvatele, že postoupí půdu k pozemkové reformě za směrné ceny; pokud nevznikla z toho nabyvateli pohledávka proti St. poz. úřadu čís. 9190.

— proti rozhodnutí St. poz. úřadu **o zkráceném přídělu** podle § 7, nový dosl., záb. zák., najmě pak co do podmínek tohoto přídělu není soudní pořad přípustným čís. 10.510.

— knihovně poznamenaný zákaz zcizení pozemku, jehož bylo nabyto t. zv. zkráceným přídělovým řízením, bez svolení St. poz. úřadu, nevztahuje se na propachtování čís. 10.674.

— zcizení zabraného majetku **bez svolení St. poz. úřadu** jest proti němu nicotné; lhostejno, zda jde o zcizení soukromoprávní či veřejnoprávní, najmě o soudní dražbu; svolení nebylo dáno tím, že St. poz. úřad k usnesením, vydaným exekučním soudem v exekučním řízení a jemu doručeným, mlčel a nechal je vejíti v právní moc čís. 10.097.

— smlouva o zcizení bez souhlasu St. poz. úřadu není nicotná, nýbrž neplatná, účinnost prodeje jest podmíněna úředním schválením; nicotnou jest však podmínka, jíž ohledně části předmětu prodeje bylo umluveno plnění smlouvy před schválením; nicotnost se však nevztahuje na ostatní ujednání čís. 9837.

— nebyla-li nájemní smlouva s majitelem zabraného majetku (s jeho pronajímatelem) platná, nebyvši schválena St. poz. úřadem, nebylo třeba, by stát, přejímaje zabraný majetek, dal výpověď z nájemního poměru; tím, že stát ponechal po nějakou dobu po převzetí věc v užívání, byl založen jen poměr obdobný výprose, k jehož rozvázání stačilo oznámení státu, že předmět užívání uživateli dále neponechává a onen poměr s ním ukončuje čís. 11.648.

— osoba nesúčastněná na kupní smlouvě nemůže těžiti z nedostatku jejího schválení St. poz. úřadem čís. 11.026.

— **poznámka (§ 16 zák.):** do usnesení, jímž byla k návrhu Státního pozemkového úřadu povolena, nepřísluší právo k rekursu druhé straně; ovšem přísluší jí stížnost v cestě správní čís. 9885.

— oprávnění Státního pozemkového úřadu k návrhu na povolení nemůže býti přeneseno na jeho Obvodovou úřadovnu čís. 9885.

— i po poznámce záboru lze se domáhati vydrženého práva čís. 12.726.

2. přídělový zákon (čís. 81/1920 sb. z. a n.):

— byla-li obec v přídělovém řízení činnou z příkazu okresní politické správy, nepatří nároky z poměru mezi obcí a majitelem zabraného majetku na pořad práva čís. 9180.

— převzal-li St. poz. úřad, sjednávaje pachtovní smlouvu o zabraném majetku, závazek, že propachtovanou půdu přidělí pachtýřovým podpachtýřům; pro porušení tohoto závazku jen stížnost na nejv. správní soud; pro nárok pachtýře proti St. poz. úřadu na náhradu škody jest příslušným krajský soud civilní v Praze čís. 10.508.

— **právní povaha přídělu:** příděl pozemku jest veřejnoprávním úkonem, rozhodnutím správního úřadu čís. 8855.

— Stát. poz. úřad vystupuje při přídělu jen jménem státu jako strany; právní poměr mezi státem a uchazečem jest poměrem soukromoprávním; rozhodovati o sporech z tohoto poměru, najmě o sporech o zaplacení přídělové ceny, jsou příslušné řádné soudy. Dodatek I. k roč. 1931.

— **příděl:** i neoprávněně vydaný dodatek St. poz. úřadu k rozhodnutí o přídělu, do něhož si nebylo stěžováno, nabývá právní platnosti čís. 9176.

— vlastnictví přidělených nemovitostí nabývá se přímo přídělem, aniž třeba fysického odevzdání čís. 8676.

— pokud jde o **zkrácený příděl,** bylo-li nabyto zabrané nemovitosti kupní smlouvou s majitelem zabraného majetku; zkrácený příděl není vyloučen zákony o pozemkové reformě a jest při něm použíti co do služebnosti § 31 náhr. zák. čís. 11.160.

— schválení kupní smlouvy o zabraném majetku St. poz. úřadem jest, nastalo-li jím propuštění ze záboru, zkráceným přídělem čís. 9178.

— proti rozhodnutí St. poz. úřadu o zkráceném přídělu podle § 7, nový dosl., záb. zákona, najmě pak co do podmínek tohoto přídělu není soudní pořad přípustný čís. 10.510.

— **§ 19 zák.** nepřekáží tomu, by se nebylo domáháno sporem zřízení (odúznání) služebnosti mezi těmi, jimž byly pozemky přiděleny čís. 8794.

— **§ 23 zák.:** pod § 23 zák. spadají jen omezení přídělce v zájmu veřejném, nikoliv omezení, záležející v soukromém právu pro třetí osobu; tu jest použíti § 19 (2) příď. zák.; cenu za služebnost užívání přidělené věci může po případě určiti jen St. poz. úřad čís. 9186.

— byl-li na přiděleném pozemku knihovně zapsán zákaz zcizení, zavazení a propachtování bez souhlasu St. poz. úřadu, vztahuje se tento zákaz i na zřízení vnuceného zástavního práva čís. 8803.

— byl-li zápis knihovního práva povolen bez schválení Státního pozemkového úřadu; pokud působí dodatečné schválení proti dlužníku (přídělci) a proti třetím osobám čís. 9883.

— bylo-li svolení uděleno před zápisem práva, ale nebylo patrno, pokud nepůsobí zápis proti pozdějšímu věřiteli čís. 9883.

— nebylo-li tu svolení Státního pozemkového úřadu, avšak Státní pozemkový úřad byl o vkladu vyrozuměn a nepodal rekurs; formální právní moc zápisu bez materielní platnosti čís. 9883.

— nepoužil-li soudce při rozvrhu správně zákazu zadlužení, přísluší rekurs i věřiteli, jenž se k rozvrhovému roku nedostavil čís. 9883.

— záviselo-li na vlastní vůli St. poz. úřadu při schvalování kupní smlouvy, zda vlastnické právo nabyvatele má býti obmezeno jen zákazem zcizení, či též zákazem zatížení právem zástavním, nelze v zákazu zcizení spatřovati zákaz smluvního zatížení zástavním právem čís. 10.418.

— zákaz zadlužení nevztahuje se na daně a veřejné dávky čís. 9883.

— omezení uložené přídělci může býti v pozemkové knize vymazáno jen na základě listiny vystavené Státním pozemkovým úřadem, v níž dáno k tomu svolení čís. 9964.

— zákaz zatížení nemovitosti, pocházející z přídělu, není na závadu záznamu daňové pohledávky čís. 10.700.

— zákaz zcizení, dělení a propachtování bez svolení Státního pozemkového úřadu, váznoucí na pozemcích, jež má povinný pachtované, nevadí povolení exekuce zabavením pachtovních práv povinného na těchto nemovitostech čís. 12.517.

— **exekuce:** nebyla-li ještě odevzdána nemovitost přídělci definitivně, nelze na ni vůbec vésti exekuci, tudíž ani vnucenou správu čís. 10.096.

— byl-li příděl již definitivní a nebyl-li nedílem, nutno vyčkati, jaká omezení dá St. poz. úřad do knih zapsati čís. 10.096.

— na přidělené nemovitosti, pokud příděl není konečný, nelze vésti exekuci vůbec, po konečném přídělu jen podle předpisů příď. zákona; nelze najmě vésti exekuci na držební a užívací práva k přiděleným nemovitostem čís. 10.225.

— do usnesení exekučního soudu, jímž povolena exekuce na neoddělenou úrodu z přídělového pozemku, jest oprávněn k rekursu St. poz. úřad čís. 10.499.

— okolnosti, že nemovitost není ještě vyznačena v pozemkové knize jako samostatná parcela, že jest ještě pozemkem zabraným a přídělové řízení nebylo ještě skončeno, jsou sice překážkou knihovnímu vkladu exekučního zástavního práva podle § 88 ex. ř., nejsou však důvodem, by mohlo býti vnucené zástavní právo zřízeno zájemným popisem nemovitosti čís. 10.912.

— při exekuci vnucenou dražbou nemovitosti, stížené zákazem zcizení ve prospěch St. poz. úřadu, lze dražební podmínky upraviti v duchu pozemkové reformy odchylně od předpisů exekučního řádu i bez souhlasu dlužníka čís. 10.718.

— míní-li Státní poz. úřad, že exekuce na přidělený pozemek odporuje obmezením uloženým při přídělu co do disposičního práva s pozemkem, jest oprávněn k rekursu proti povolení exekuce čís. 11.601.

— exekuce zabavením nároku povinného na vydání jím koupené (zastavěné) části přiděleného pozemku, na němž vázne podle přídělové listiny zákaz zcizení a zatížení bez souhlasu St. poz. úřadu, nelze povoliti, dokud St. poz. úřad nedal souhlas ke koupi (zastavění) pozemku čís. 11.601.

— **§ 27:** ten, komu byl pozemek St. poz. úřadem prozatím, až do úplného splnění veškerých podmínek, odevzdán za účelem konečného přídělu do držby, správy a užívání, jest oprávněn domáhati se žalobou podle § 523 obč. zák. oduznání služebnosti proti těm, kdož si ji osobují čís. 10.413.

— komu byl přidělen statek, jest jeho požívatelem ve smyslu § 87/3 j. n. čís. 9294.

— **§ 36:** pokud uvalení vnucené správy na nedíl jest jeho zadlužením a vyžaduje svolení Státního pozemkového úřadu čís. 9883.

— exekuce vnucenou správou jest i u rolnických nedílů jen pravidelným, nikoliv výlučným exekučním prostředkem; pravidelným exekučním prostředkem jest, jde-li o exekuci k vydobytí pohledávky čís. 10.427.

— exekuce vnuceným zřízením zástavního práva na rolnických nedílech jest se souhlasem St. poz. úřadu přípustná čís. 10.427.

— **v § 37 zák.** nejsou uvedena všechna obmezení, jež může Státní pozemkový úřad uložiti osobě, jíž přiděluje půdu; tím, že Státní pozemkový úřad udělil svolení ke zcizení přiděleného pozemku, nestala se smlouva nedotknutelnou s hlediska odpůrčího řádu čís. 8666.

— společenská smlouva o obhospodařování přiděleného statku (rolnického nedílu) vyžaduje k platnosti schválení St. poz. úřadu čís. 10.049.

— význam napotomního neschválení St. poz. úřadem prodeje rolnického nedílu čís. 9427.

3. zákon o hospodaření na zabraném majetku (čís. 118/1920 sb. z. a n.):

— prodej dříví odebraného až do úředního rozhodnutí o prodeji lesa, jakož i dříví v onen den ještě nevytěženého, ale podle pravidel lesního hospodářství ještě k těžbě způsobilého, není zakázán; zachování smluvených cen za toto dříví; za dříví, jež bylo vytěženo proti pravidlům lesního hospodářství, tržní ceny čís. 9837.

— smlouva o prodeji dříví ze zabraného lesního majetku jest neplatná, nebyla-li podle § 4 odst. (1) zákona do čtrnácti dnů od uzavření St. poz. úřadu (jeho obvodové úřadovně) ohlášena; lhostejno, že St. poz. úřad k opozděnému ohlášení prodeje dříví neprohlásil prodej za neplatný čís. 12.253.

4. úvěrový zákon (čís. 166/1920 sb. z. a n.):

— vázne-li na nemovitosti zákaz zcizení z jiného důvodu než z důvodu poskytnutého úvěru nebo vázne-li zákaz zcizení kromě z důvodu poskytnutého úvěru i z jiného důvodu, jest i ku převodu rolnického nedílu s rodičů na děti třeba schválení Státního pozemkového úřadu čís. 12.801.

5. náhradový zákon (čís. 329/1920 sb. z. a n.):

— **exekuce vyklizením:** při exekuci vyklizením zabraných nemovitostí nelze použíti § 575/3 c. ř. s., § 54 ex. ř., § 63 čís. 5 ex. ř. čís. 9091.

— předpisů exekučního řádu lze použíti, pokud lze je srovnati s předpisy a s duchem pozemnoreformního zákonodárství; to neplatí o odkladu exekuce čís. 9947.

— výpověď nepozbývá účinnosti, třebas nebyla sebe déle uplatněna, aniž tehdy, není-li dosud dohoda o konečném vyřízení pozemnoreformní akce konečně vyřešena; jak se mohl v tomto případě vlastník zajistiti proti provedení výpovědi čís. 9947.

— exekuční vyklizení vypověděných nemovitostí se provádí šetřic postupu § 349 ex. ř. v nesporném řízení a není proto přípustným pořad práva podle § 35 ex. ř.; oposiční nárok nelze uplatňovati rekursem, nýbrž jest oposiční nárok odkázán na zvláštní žádost, o níž se rozhodne v nesporném řízení čís. 10.098.

— v rekursu do usnesení, jímž povolena exekuce vyklizením, jsou vyloučeny novoty; v rekursu lze uplatňovati jen, že tu není výpověď vůbec nebo že není pravoplatná nebo že výpovědní lhůta ještě neuplynula, nikoliv však, že St. poz. úřad slíbil mimosoudním úkonem vzíti výpověď zpět čís. 10.098.

— pro nárok hospodařící osoby na náhradu škody proti čsl. státu, ježto prý St. poz. úřad, porušiv dohodu o zpětvzetí výpovědi, hospodařící osobu vyklidil, jest příslušným krajský soud civilní v Praze čís. 10.411.

— odklad může povoliti jen St. poz. úřad čís. 8982, 10.098.

— zamítnutí žádosti o odklad, nezakládá-li žalobní děj bez nejmenší právní pochybnosti, zcela určitě žalobní nárok (§ 37 ex. ř.) čís. 8982.

— nelze povoliti odklad na základě (nepřípustné v tomto řízení) oposiční žaloby čís. 9947.

— odklad může povoliti jen Státní pozemkový úřad; vypovězený nemá nárok na odklad, nýbrž může se domáhati přímo zastavení (zrušení), byly-li vypovězené nemovitosti pravoplatně ze záboru vyloučeny podle § 3 a) záb. zák., nebo podle § 7 nebo § 11 téhož zákona pravoplatně propuštěny, nebo podle § 20 příd. zák. pravoplatně vlastníku ponechány, jakož i byla-li výpověď Státním pozemkovým úřadem odvolána nebo zrušena čís. 9947.

— **§ 28 zák.:** »směna« a »zcizení« čís. 9178.

— **§ 29 zák.:** pokud se ustanovení dohody o převzetí břemen nevztahuje na patronátní břemena; dosah a význam předpisu § 29 náhr. zák.; dohoda, jíž byla St. poz. úřadem převzata patronátní břemena bez srážky z přejímací ceny, vyžaduje podpisu předsedy St. poz. úřadu čís. 9391.

— **§ 31 zák.** vztahuje se i k vlastnictví nabytému vydržením čís. 8676.

— soudní uplatňování práv podle § 31 náhr. zák. třetí osobou patří na pořad sporu čís. 9175.

— schválení kupní smlouvy o zabraném majetku St. poz. úřadem jest, nastalo-li jím propuštění ze záboru, zkráceným přídělem, při němž má průchod předpis § 31 náhr. zák. čís. 9178.

— domáhání se věcných práv žalobou či pouhou opovědí St. poz. úřadu?; opověď by se musela státi písemně; nestačí pouhá opověď ústní čís. 9606.

— předpisů absolutně velících je dbáti vždy a bezpodmínečně a ve všech stolicích i tehdy, nebylo-li jich ještě v době, kdy bylo vydáno rozhodnutí nižších stolic; takovým předpisem je § 31 náhr. zák.; předpis ten vztahuje se i na případ t. zv. zkráceného přídělu čís. 10.221.

— předpis týká se i osob třetích a vztahuje se i na práva již před záborem řádně nabytá; účelem jeho není jen zabrániti pletichám, jež by mařily provedení pozemkové reformy, nýbrž ochrana přídělce proti všem nárokům, jež tu byly před převzetím a jež nebyly včas uplatněny čís. 10.428.

— nelze použíti § 31 zákona, byl-li pozemek přidělen dlouhodobému pachtýři podle zákona čís. 318/1919 sb. z. a n. čís. 12.631.

— **§ 43 odst. 2 zák.:** pumpovací zařízení může býti součástí meliorace ve smyslu § 43 (2) náhr. zák.; animální hnojení nelze čítati mezi náklady na docílení budoucí úrody; pokud lze za animální hnojení přiznati zvýšení přejímací ceny; hluboká orba není meliorací; nárok na náhradu za ni; vyšetření o upotřebení strojených hnojiv nemusí se státi nezbytně na místě samém; výše náhrady pachtýře za umělá hnojiva; hospodářské budovy se zvláště nehonorují; investice, pokud za ně přísluší náhrada, se zvláště nehonorují čís. 8636.

— **§ 43 a) zák.:** příslušnost podle § 49 čís. 5 j. n. pro žalobu, jíž se pachtýř domáhá na propachtovateli náhrady za strojená hnojiva, jíž St. p. úřad k odporu propachtovatele, by nebyla vydána pachtýři, složil na soudě čís. 9804.

— **§ 46 zák.:** do dohody, jíž St. poz. úřad ujednal s vlastníky zabraného majetku o jeho převzetí a o přejímací ceně, není přípustna stížnost na soud; na tom nemění nic ani nesprávné poučení St. poz. úřadu o opravných prostředcích, ani, že přejímací ceny byly dohodou smluveny snad na základě šetření podle §§ 41—45 náhr. zák. a vl. nař. čís. 53/1921 čís. 10.821.

— pokud jest nepřípustna pro předčasnost a pokud pro nepřípustnost pořadu práva stížnost do rozhodnutí St. poz. úřadu, jímž udělen zásadní souhlas k dohodě mezi vlastníkem zabraného majetku a obcí čís. 8976.

— **rozvrh přejímací ceny:** při něm jest vyhraditi pořad práva podle § 2 čís. 7 nebo podle § 18 nesp. říz.; rozdíl mezi obojím způsobem čís. 8679.

— v řízení o rozvrhu přejímací ceny za zabraný majetek lze rozhodovati o předběžné otázce, zda jde o majetek svěřenský nebo zpupný čís. 8702.

— usnesení jest jen určovací, nemůže však tvořiti exekuční titul čís. 9882.

— na čsl. státu lze se domáhati pořadem práva u krajského soudu v Praze částek, jež byly přikázány k hotovému vyplacení čís. 9882.

— otázku, jak a kdy jest St. poz. úřad povinen zaplatiti vyvlastněnci jeho pohledávku na přejímací ceně zapsanou do náhradové knihy, jest řešiti pořadem správním; lhostejno, že splácení pohledávky bylo upraveno dohodou (jež jest dohodou veřejnoprávní) čís. 10.109.

— v řízení o rozvrhu neplatí pro St. poz. úřad předpisy nesporného řízení, třebas je tu první stolicí, nýbrž zásady řízení správního čís. 10.110.

— předpisy nař. čís. 53/21 jsou pro soud závazné, aniž by soud mohl přezkoumati správnost a shodu jich se zásadou prvého odstavce § 41 náhr. zák. čís. 10.110.

— rozvrhové usnesení o přejímací ceně, jímž byly (pravoplatně) stanoveny p e n s e, není exekučním titulem, nýbrž pensisté by si musili vymoci rozsudek; na § 15 zák. čís. 130/21 došlo by teprve, kdyby byla věc podle § 2 čís. 7 nesp. říz. odkázána na pořad práva čís. 9502.

— n a h y p e r o c h u, vyplývající pro dlužníka z přejímací ceny za zabraný majetek, jest přípustna exekuce čís. 9201.

— rozhodovati o sporu, jenž vzešel mezi státem a bývalým vlastníkem zabrané a převzaté půdy tím, že St. poz. úřad jménem státu odepřel vlastníku v hotovosti vyplatiti náhradu vypadající na vlastníka podle § 59 náhr. zák., náleží do příslušnosti řádných soudů. Dodatek V. k ročníku 1931.

— ustanovení zákonů čís. 62/1868 a čís. 77/1885 ř. zák. o ú r o c í c h z ú r o k ů platí i o úrocích z přejímací ceny čís. 11.265.

— ohledně z a p r a v e n í p ř e j í m a c í c e n y nelze použíti vyvlastňovacího zákona železničního aniž § 1052 obč. zák. čís. 9091.

— pro nárok na zaplacení ujednané kupní ceny pokud se týče přejímací ceny jest přípustným pořad práva čís. 12.822.

— **zabezpečení zaměstnanců:** pořad práva pro nárok bývalých zaměstnanců na zabraném majetku, kteří byli osobou hospodařící podle ujednání se Státním pozemkovým úřadem převzati do služby, proti hospodařící osobě na odbytné, ježto prý jí byli bezdůvodně propuštěni čís. 9751.

— proti usnesení substitučního soudu, jímž bylo odepřeno schváliti dohodu mezi dočasným držitelem velkostatků, stížených fideikomisární substitucí, a zaměstnanci a pensisty, podle které měly býti jejich zaopatřovací požitky na velkostatcích knihovně zajištěny, nejsou oprávnění k rekursu zaměstnanci a pensisté čís. 10.149.

— zákony o pozemkové reformě není předepsáno knihovní zajištění zaopatřovacích požitků zaměstnanců a pensistů na velkostatcích čís. 10.149.

— pro spor o odškodné podle § 75 jest příslušným řádný soud, nikoliv paritní komise, třebas jest ve sporu řešiti jako předurčující otázku, zda žalobce opustil zaměstnání u žalovaného bezdůvodně čís. 10.537.

— pro nárok zaměstnance velkostatku proti pachtýři na náhradu škody, ježto prý ho bezdůvodně propustil, pořad práva; rozhodčí komise není povolána rozhodovati o nároku zaměstnance proti pachtýři na doplatek zadržených služebních požitků aniž o nároku na odškodnění podle § 75 náhr. zák.; příslušnosti řádných soudů není na překážku, že u paritní komise bylo zahájeno řízení, jehož předmětem může býti otázka důvodnosti zrušení služebního poměru čís. 10.722.

— nárok na odškodné, které je v § 75 zákona čís. 329/1920 v doslovu zákona čís. 220/1922 a ve vládním nařízení čís. 305/1922, čís. 318/1922 a čís. 192/1924 přiznáno trvalým zaměstnancům na velkém pozemkovém majetku proti Státnímu pozemkovému úřadu (kolonisačnímu fondu), pozbyl-li bez své viny posavadní služby, nemá zaměstnanec, který po propuštění ze služby na velkém pozemkovém majetku není bez zaměstnání čís. 12.382.

— **cena přídělová** (§ 77 náhr. zák.): platební rozkaz, jímž uložil St. poz. úřad přídělci zaplacení přídělové ceny, jest rozhodnutím správního úřadu podle § 1 čís. 12 ex. ř. a titulem pro soudní exekuci; potvrzení vykonatelnosti není tu třeba čís. 8855.

— předpis dv. dekretu z 21. srpna 1838, čís. 291 sb. z. s. platí i o exekuci na nárok příslušející dlužníku proti St. poz. úřadu na eventuelní vrácení zálohy za přidělené pozemky čís. 10.608.

— při přídělu pozemků nesejde na tom, že strany o kupní ceně mezi sebou nejednaly a ji neujednaly, stačí, byla-li kupní cena určena St. poz. úřadem čís. 11.643.

6. malý přídělový zákon (čís. 93/1931 sb. z. a n.):

— jsou-li splněny podmínky § 3 zák. čís. 93/1931 sb. z. a n., jest přípustným příklep přidělené nemovitosti i bez svolení Státního pozemkového úřadu; k udělení příklepu není třeba potvrzení Státního pozemkového úřadu podle § 6 (3) zák. čís. 93/1931 čís. 12.751.

— byl-li návrh na povolení vnuceného zástavního práva na přidělené nemovitosti podán před nabytím účinnosti malého přídělového zákona čís. 93/1931 sb. z. a n., jest návrhu vyhověti, byla-li přidělená nemovitost postižena jen zákazem zcizení, nikoliv i zatížení čís. 12.753.

— není-li žádáno o zápis pořadí u vkládaných pohledávek současně se vkladem práva vlastnického na přídělovou nemovitost a nebylo-li mimo to požadované pořadí stanoveno při svolení ke vkládaným zápůjčkám, nelze povoliti zápis pořadí podle určení Státního pozemkového úřadu čís. 12.755.

— je-li vklad nebo záznam zástavního práva možný jen při současném vykázání písemného svolení Státního pozemkového úřadu, nevadí to povolení poznámky pořadí, kterému podle knihovního stavu není v cestě žádná překážka; písemné svolení Státního pozemkového úřadu bude vykázati teprve při případném podání žádosti za vklad nebo záznam zástavního práva v poznamenaném pořadí čís. 12.889.

— přídělové nemovitosti, které nebyly přiděleny jako rolnický nedíl, mohou za účinnosti zákona ze dne 27. května 1931, čís. 93 sb. z. a n., až na výjimky, v tomto zákoně stanovené, býti po dobu uvedenou v § 2 odst. 1 a 2 zmíněného zákona mezi živými zcizeny, zatíženy a propachtovány jen se svolením Státního pozemkového úřadu čís. 12.916 plen. rozh.

— ustanovení § 2 (4) zákona, podle něhož svolení Státního pozemkového úřadu není třeba, jde-li o zcizení s rodičů na potomky a jejich manžely, nepůsobí zpět čís. 12.923.

— pro posouzení otázky, zda k zatížení přiděleného pozemku výměnkem jest zapotřebí svolení Státního pozemkového úřadu, jest rozhodná doba, kdy žádost o zápis výměnku došla na soud, nikoliv doba, kdy byl výměnek ujednán čís. 12.994.

— svolení Státního pozemkového úřadu jest zapotřebí, jde-li o zatížení přiděleného pozemku, byť i to bylo zatížení výměnkem pro rodiče, přidělený pozemek zcizující čís. 12.994.

Pozemková služebnost viz služebnost pozemková.

Pozemkový úřad: souhlas jeho viz též pozemková reforma (záborový, přídělový zákon).

— souhlas jeho k propuštění statkového úředníka viz úředníci statkoví.

— vystupuje při příděle jen jménem státu jako strany. Dodatek I. k ročníku 1931.

— není pokladnou ve smyslu dvorského dekretu ze dne 31. srpna 1848 čís. 291 sb. z. s. čís. 9201.

— § 863 obč. zák. neplatí pro styk s ním čís. 9883, 10.097.

— dohoda, jíž byla St. poz. úřadem převzata patronátní břemena bez srážky z přejímací ceny, vyžaduje podpisu předsedy St. poz. úřadu; úředníci St. poz. úřadu nebyli tím, že byli vysláni k převzetí nemovitostí, o sobě zmocněni k úmluvě o převzetí břemen čís. 9391.

— rekurs Státního pozemkového úřadu (jeho Obvodové úřadovny) nemusí býti podepsán finanční prokuraturou čís. 8802.

— má zájem na zjištění, by pozemky byly uznány za svěřenské či zpupné čís. 8702.

— rozhodování o odkladu exekuce vyklizením ze zabraného majetku; zamítnutí návrhu při žalobě vybavovací čís. 8982.

— Státní pozemkový úřad (jeho Obvodové úřadovny) jest oprávněn odporovati zřízení vnuceného zástavního práva na přidělené nemovitosti čís. 12.753.

— Státní pozemkový úřad jest povinen nahraditi zvítězivšímu odpůrci útraty dovolacího rekursu čís. 12.753.

— svolení jeho podle čl. I. čís. 4 zák. čís. 311/1920 vztahuje se i na prodej vnucený čís. 9093.

— k odepření schválení prodeje nedílu nevyžaduje se usnesení správního výboru St. poz. úřadu čís. 9427.

— v nepodání rekursu St. pozemkovým úřadem (proti zahájení dražebního řízení) nelze spatřovati jeho svolení ke zcizení; Státnímu pozemkovému úřadu (jeho Obvodové úřadovně) nelze odpírati rekurs do povolení dražebního řízení, i kdyby byl podán až po uplynutí rekursní lhůty čís. 9963.

— byla-li smlouva o prodeji řádových pozemků uzavřena s výhradou schválení St. poz. úřadu a s výhradou schválení úřadů církevních a dohlédacích úřadů státních; schválení St. poz. úřadu nenahrazuje schválení úřadů církevních a dohlédacích úřadů státních čís. 11.075.

— Obvodová úřadovna jest oprávněna k rekursu do usnesení soudu, jímž přes zákaz zcizení byla povolena exekuce čís. 9093, 9163.

— rekurs Obvodové úřadovny nemusí býti podepsán finanční prokuraturou čís. 9163.

— byla-li smlouva, na jejímž základě byl zapsán v pozemkové knize zákaz zcizení bez svolení St. poz. úřadu, schválena Obvodovou úřadovnou, jest vyrozumění o povolení dražebního řízení doručiti nikoliv St. poz. úřadu samému, nýbrž Obvodové úřadovně, a lze rekursní lhůtu čítati teprve ode dne, kdy jí toto vyrozumění od St. poz. úřadu došlo čís. 9963.

Poznámka knihovní: podle § 297 a) obč. zák. viz příslušenství.

— — jinak viz knihovní poznámka.

Pozůstalost: delegace pozůstalostního soudu viz delegace.

— díl povinný viz tamže.

— fideikomisární substituce viz substituce fideikomisární.

— inventář viz tamže.

— oddělení jmění viz tamže.

— odhad viz tamže.

— odkaz viz tamže.

— odúmrť viz tamže.

— pojistka viz tamže.

— poplatky notáře viz notářské poplatky.

— pořízení poslední viz tamže.

— posloupnost do statků střední velikosti viz usedlost střední velikosti.

— příslušnost podle § 77 j. n. viz tamže.

— ručení dědice viz dědic.

— smír dědický viz dědické narovnání.

— svěřenství viz tamže.

— svolání věřitelů viz tamže.

— úpadek viz tamže.

— vpočtení daru podle § 785 obč. zák. viz díl povinný.

— vydědění syna ve prospěch vnuků viz díl povinný.

— zajištění odkazu viz odkaz.

— zapečetění její viz inventář pozůstalostní.

— opatření pozůstalostního soudu jako poddlužníka není soudním usnesením, jež by bylo lze napadati rekursem čís. 8600.

— byla-li umluvena splatnost pohledávky dnem nastoupení dědictví dlužníkem, jest rozuměti nastoupením dědictví již dědickou přihlášku; pokud trvají účinky nastoupení dědictví čís. 9357.

— byl-li návrh, by bylo povoleno ofotografování poslední vůle, vyřízen presidiálně jako věc justiční správy, lze zamítnutí návrhu napadati jen dozorčí stížností; navrhovateli není však bráněno, by se, kdyby dozorčí stížnost neměla úspěchu, nedomáhal toho, by bylo rozhodnuto o jeho návrhu usnesením pozůstalostního soudu, proti němuž by mu pak příslušely opravné prostředky podle zákona ze dne 19. června 1931, čís. 100 sb. z. a n. čís. 13.051.

— k pozůstalosti nenáleží povinnost dáti dceři věno a synovi výbavu; lhostejno, že za života otcova byl uplatňován nárok na určení výpravy (věna), nebylo-li o něm za života otcova rozhodnuto čís. 12.800.

— **neujatá:** a ochrana nájemců viz ochrana nájemců.

— tím, že byla pozůstalost dědicům odevzdána, přestala býti právní osobností; pokud se dědicové stávají veřejnými společníky; faktické prodloužení ujednání na čas projednání pozůstalosti, že budou po tuto dobu firmu zastupovati a znamenati správcové pozůstalosti kolektivně čís. 9282.

— do odevzdání jest samostatným majetkovým souborem, jenž sám ručí za pozůstalostní dluhy a za odkazy čís. 9789.

— zemřel-li dosavadní majitel firmy a provozuje-li se závod dále pro pozůstalost, jest do rejstříku zapsati neujatou pozůstalost, pokud se týče opatrovníka podle § 812 obč. zák. čís. 10.373.

— má-li býti projednána podle předpisů na Slovensku, posuzování právního pojmu jejího co do procesní způsobilosti s hlediska hmotněprávních zásad tohoto práva; pozůstalost není tu osobností, jež může samostatně vcházeti v platné závazky a není procesně způsobilou čís. 9881.

— **správa její:** k rozhodnutí o jejím přenechání jest třeba, by soud nejprve rozhodl o přijetí dědických přihlášek čís. 11.463.

— komu jest ji svěřiti: správa pozůstalosti není věcí vykonatele po-

slední vůle; podle § 810 obč. zák. záleží jen na tom, zda dědic přihlásivši se ze zákona k pozůstalosti, své dědické právo dostatečně vykázal čís. 8712.

— těžisko § 810 obč. zák. a § 145 nesp. říz. nespočívá v tom, že pozůstalostní soud má rozhodnouti, který z dědiců má býti pověřen správou pozůstalosti, nýbrž v tom, že přihlásivší se a vykázaní dědici mají již před odevzdáním pozůstalosti právo na obstarávání a spravování pozůstalosti čís. 9892.

— správu pozůstalosti nelze, jsou-li tu odporující si dědické přihlášky, svěřiti žádnému z přihlásivších se dědiců čís. 10.864.

— jest ji svěřiti každému dědici, jenž se přihlásí k pozůstalosti a jehož dědické právo jest patřičně vykázáno, i když jest takových dědiců více; pozůstalostnímu soudu nenáleží rozhodovati, který z přihlásivších se a vykázaných dědiců má býti pověřen správou pozůstalosti, nýbrž má správu svěřiti všem čís. 11.463.

— dědic nemůže býti z ní vyloučen proto, že pro stáří nemůže konati cesty a nebydlí v blízkosti pozůstalostního majetku, aniž proto, že druhý přihlásivší se dědic jest spoluvlastníkem polovice pozůstalostních nemovitostí čís. 11.463.

— použití §§ 825 a násl. obč. zák.: správa pozůstalosti přísluší více spoludědicům podle pravidel o společenství statků; správcem může býti i osoba třetí; volba osoby správcovy, zásah soudu čís. 8790.

— je-li více dědiců, jimž byla přenechána správa, není tu dosud společenství podle § 825 obč. zák.; pokud lze použíti obdobně §§ 833 a násl. obč. zák.; pokud lze ustanoviti podle § 836 obč. zák. správce pozůstalosti čís. 10.209.

— o zletilých a svéprávných dědicích, kteří se přihlásili bezvýjimečně k pozůstalosti a jimž byla přenechána její správa, platí obdobně předpisy o správě společného majetku (§§ 833 a násl. obč. zák.) čís. 10.515.

— přihlásivší se a vykázaní dědici mají již před odevzdáním pozůstalosti právo na obstarávání a spravování pozůstalosti; je-li dědiců několik, jsou tato jejich práva omezena jen stejnými právy spoludědiců podle §§ 833 a násl. obč. zák. čís. 9892, 11.463.

— rozsah správy: dědic může postoupiti peníze, jichž bude docíleno za svršky; stalo-li se takové zcizení bez schválení soudu, může býti po odevzdání pozůstalosti dodatečně schváleno dědicem čís. 10.447.

— ten, kdo byl podle dohody oprávněn vésti pozůstalostní obchod na účet pozůstalosti, byl i zmocněn prodávati zboží a nové nakupovati; osvojili-li si dědici právo vyhražené jim v § 145 odst. 2 nesp. říz., jest na pozůstalostním soudě, by s urychlením po výslechu účastníků učinil další opatření ohledně správy pozůstalosti čís. 10.514.

— schválení pozůstalostního soudu: pozůstalostní soud rozhoduje sám o pozůstalostním jmění, maje při tom z úřadu na zřeteli všechny súčastněné zájmy čís. 10.209.

— která opatření potřebují schválení pozůstalostního soudu; schválení neznamená prosté vzetí na vědomí, nýbrž opatření dědice není právně účinné, dokud nebylo schváleno; ve schválení nové pachtovní smlouvy jest i schválení zrušení staré smlouvy čís. 10.209.

— pozůstalostní soud může schváliti prodej pozůstalostního obchodu veřejnou dražbou jen se souhlasem všech dědiců, jimž byla přenechána správa pozůstalosti čís. 10.515.

— opatrovník pozůstalosti podle § 128 nesp. říz. není oprávněn odporovati ani dědické přihlášce ani poslednímu pořízení čís. 10.202.

— úřad opatrovníka k činu, jenž byl podle §§ 78 ex. ř. a 8 c. ř. s. exekučním soudem ustanoven k přijetí usnesení o povolení exekuce a o jejím výkonu proti povinnému, zatím zemřelému, pominul, jakmile byl pozůstalostním soudem ustanoven opatrovník pozůstalosti po povinném podle §§ 78 a 128 nesp. pat.; opatrovník pozůstalosti byl i oprávněn vzíti zpět rekurs podaný opatrovníkem k činu; k tomuto zpětvzetí se nevyžaduje svolení pozůstalostního soudu čís. 12.554.

— dražbou podle § 145 nesp. říz. není míněna jen veřejná soudní dražba čís. 10.515.

— správa podle prvého odstavce § 145 nesp. říz. nepřekáží oddělení jmění podle § 812 obč. zák. čís. 12.556.

— opatření podle § 145, druhý odstavec, nesp. říz. předpokládá výlučné a neobmezené právo dědicovo čís. 9074.

— jest částečným předčasným odevzdáním pozůstalosti, jímž nabyli dědici dotčených pozůstalostních věcí do právní držby; toto nabyté oprávnění nelze dodatečně zvrátiti návrhem podle § 812 obč. zák. čís. 12.556.

— **legitimace k žalobě:** proti komu má směřovati žaloba nepominutelného dědice na zaplacení peníze odpovídajícího povinnému dílu čís. 10.755.

— od úmrtí zůstavitele do odevzdání pozůstalosti jsou věřitelé oprávněni domáhati se zaplacení pohledávek za zůstavitelem na pozůstalosti, nikoliv na dědici; lhostejno, že se dědic přihlásil s dobrodiním soupisu čís. 9636.

— dokud nebyla pozůstalost přihlásivším se dědicům odevzdána, mohou věřitelé pozůstalosti žalovati jen pozůstalost zastoupenou přihlásivšími se dědici; byla-li podána žaloba přímo na dědice, jest ji pro tentokráte zamítnouti; lhostejno, zda se dědici přihlásili bezvýjimečně, či s dobrodiním inventáře a že předmět pozůstalostního řízení byl za projednávání pozůstalosti odprodán a výtěžek rozdělen mezi dědice čís. 9733.

— za zůstavitelovy dluhy ručí jen dědic, jemuž byla pozůstalost odevzdána, před odevzdáním ručí jen pozůstalost a jen ona jest pasivně oprávněna ke sporu; lhostejno, že na pozůstalost byl uvalen konkurs a že přihlásivšímu se dědici nebylo nic odevzdáno z pozůstalosti jen proto, že po zrušení konkursu žádné jmění nezbylo čís. 12.263.

— až do právoplatného odevzdání pozůstalosti jest pozůstalost samostatným právním podmětem; byla-li žaloba podána na pozůstalost v době, kdy nebyla ještě pozůstalost právoplatně odevzdána, nelze žalobu odmítnouti pro nedostatek procesní způsobilosti, třebaže odevzdací listina byla před podáním žaloby knihovně provedena čís. 12.665.

— k zastupování pozůstalosti proti třetím osobám jsou povoláni všichni dědici, kteří co do správy pozůstalosti jsou společenstvím, na něž jest obdobně použíti předpisů §§ 833 a násl. obč. zák.; dědic, který jest proti pozůstalosti v poměru věřitele nebo dlužníka, jest ve věcech, týkajících se tohoto poměru ze zastupování pozůstalosti vyloučen a zastupují pozůstalost v tom případě zbývající dědici čís. 12.983.

— o tom, zda jest uděliti svolení pozůstalostního soudu k podání žaloby (proti dědici), rozhodují jen zájem a potřeba pozůstalosti a pozůstalostního řízení; zájem pozůstalosti vyžaduje jen výjimečně, by pohledávky byly vymáhány za pozůstalostního řízení čís. 12.983.

— kdo, zabraňuje ve výkonu jeho jednostranné kontroly správy pozůstalosti, nejednal ve vlastním jméně, nýbrž jako zmocněnec všech spoludědiců, není pasivně legitimován k žalobě dědice o uznání a trpění výkonu kontroly správy pozůstalosti čís. 13.142.

— **vedení sporu:** jest zmatečností podle § 41 (2) písm. g) zák. čís. 100/1931 sb. z. a n., nebyla-li dána dědici příležitost, by se vyjádřil o návrhu spoludědiců, by bylo dáno zmocnění k vedení sporu za pozůstalost proti němu čís. 11.849.

— žalovanou pozůstalost zastupují ve sporu zpravidla všichni přihlášení dědicové; úchylka v případech, kde někteří z dědiců žalobní nárok uznali, kdež stačí zastoupení dědici, kteří nárok neuznali; z toho, že jeden z dědiců vystoupil proti pozůstalosti žalobou, vyplývá, že dluh pozůstalostní uznává a není třeba, by zastupoval pozůstalost ve sporu; opatrovníka by bylo třeba jen, kdyby tu nebylo vůbec dědiců, kteří by byli zástupci pozůstalosti čís. 11.866.

— vystupovala-li jako žalobce výslovně pozůstalost, nikoliv dědic svým jménem, bylo jí, nebylo-li tu dědické přihlášky, ustanoviti opatrovníka; tuto

vadu nedostatku zastoupení lze odstraniti (§ 6 c. ř. s.), třebas byl žalobní nárok již přenechán věřiteli pozůstalosti na místě placení čís. 11.967.

— pokud jest v prohlášení žalobce spatřovati změnu žaloby v ten smysl, že spor vedený dosud proti pozůstalosti zastoupené dědici, bude nadále veden proti dědicům osobně čís. 12.034.

— k odůvodnění prozatímního opatření proti pozůstalosti (zastoupené opatrovníkem) jest třeba subjektivního chování (§ 379 ex. ř.), jehož se dopustil tento odpůrce; nestačí chování se zůstavitelovo čís. 12.057.

— **pravomoc tuzemského pozůstalostního soudu:** příslušného podle bydliště (§ 105 j. n., § 7 odst. 1 zák. čl. XVI. z r. 1894) vztahuje se na veškerý majetek zdejšího občana, jsoucí kdekoliv v Československé republice čís. 12.878.

— **projednání:** notářem viz notář.

— přihlásil-li se k pozůstalosti jediný dědic bezvýjimečně a nebylo podmínek pro sepsání inventáře, jest vziti za základ projednání místopřísežné seznání; v takovém případě, vznikl-li spor mezi dědicem a třetí osobou, zda jí zůstavitel prodal nemovitost, nelze účastníky poukázati, by podali v určité lhůtě žalobu, aniž stanoviti následky pro případ nedodržení lhůty čís. 9526.

— zastupoval-li nezletilé dědice v pozůstalostním řízení opatrovník, jenž vystoupil též jako věřitel pozůstalosti, bylo celé pozůstalostní řízení zmatečným (§ 477 čís. 5 c. ř. s.) čís. 10.258.

— ustanovil-li jeden z manželů v závěti za universálního dědice své dítě, netřeba vyrozumívati pozůstalého manžela o dědickém nápadu čís. 11.727.

— dědic, jenž se, podav při projednávání pozůstalosti dědickou přihlášku, vzdálil, takže byla projednána pozůstalost bez něho, jen za účasti ostatních dědiců, nemůže žádati za nové projednání pozůstalosti jen proto, aby v něm mohl podati své návrhy čís. 12.888.

— nepoužil-li zůstavitelův věřitel ustanovení § 812 obč. zák., nebyl pozůstalostní soud povinen starati se o jeho zájmy v pozůstalostním řízení; tím, že zůstavitel byl jeho dlužníkem, nestal se ještě věřitel účastníkem pozůstalostního řízení a nemůže se v nesporném řízení brániti proti jednáním dědiců zůstavitelových, o nichž má za to, že porušují jeho práva a že jim může odporovati podle řádu konkursního neb odpůrčího čís. 13.149.

— **dědická přihláška:** opatrovníku pozůstalosti, jenž měl vésti jen správu jmění, nemůže pozůstalostní soud dáti příkaz, by podal dědickou přihlášku k pozůstalosti, připadlé k pozůstalosti, již spravoval, a by navrhl sepsání inventáře v oné pozůstalosti čís. 10.060.

— i dědici ze zákona, nepřihlásivší se dosud k dědictví, jsou oprávněni žádati o výslech svědků ústního posledního pořízení čís. 11.362.

— v ustanovení § 120 nesp. říz. není stanovena domněnka souhlasu toho, kdo dědickou přihlášku nepodal, s projednáním pozůstalosti čís. 12.551.

— pokud ji lze odmítnouti: přihlášku na základě závěti nelze odmítnouti jen proto, že dědic nepředložil závěť, aniž tvrdil, kde jest; k výkazu dědického důvodu jest určiti lhůtu čís. 9523.

— pozůstalostní soud smí odmítnouti jen dědické přihlášky zřejmě nezákonné, zcela libovolné a žádným dědickým důvodem nepodložené čís. 11.472.

— není nezákonností, nepřijal-li soud dodatečnou dědickou přihlášku dědice, jenž prohlásil, že nečiní nároky na pozůstalost a jenž se vzdal dědických práv ve prospěch jiného bez jakékoliv výhrady čís. 11.859.

— neodvolatelnost: podmíněnou lze změniti v nepodmíněnou čís. 10.145.

— jest neodvolatelná, byla-li již soudem přijata; zřejmé porušení zákona, byla-li přijata, ač ji dědic byl již odvolal čís. 10.322.

— podaná u nepříslušného soudu, může býti dědicem vzata zpět čís. 10.322.

— zrušil-li pozůstalostní soud projednání pozůstalosti s dědicem přihlásivším se bezvýminečně a přihlásil-li se pak dědic k pozůstalosti výminečně, jest řízení počínajíc zrušovacím usnesením zmatečné čís. 10.955.

— nelze ji ani odvolati ani bezvýhradnou změniti a vyhraditi si právní dobrodiní soupisu, jen, byla-li přihláška soudem již přijata čís. 11.236.

— právo k rekursu: pozůstalostní věřitel není oprávněn k rekursu do usnesení, jímž byly prohlášeny za neplatné a bezúčinné již na soud přijaté bezvýminečné přihlášky zákonných dědiců čís. 9633.

— dědic není oprávněn stěžovati si do toho, že byla (nebyla) na soud přijata dědická přihláška jiných spoludědiců čís. 10.489.

— odkazovník není oprávněn k dovolacímu rekursu proti usnesení rekursního soudu, jímž bylo uloženo pozůstalostnímu soudu, by vyrozuměl dědice ze zákona k dědictví se dosud nepřihlásivší o příštím roku ke projednání pozůstalosti čís. 11.362.

— **§§ 125, 126 nesp. pat.:** proti odkazovníkům nemá místa žaloba podle §§ 125 a 126 nesp. řízení; přípustná jest ovšem proti nim určovací žaloba za podmínek § 228 c. ř. s.; pokud tu není právního zájmu čís. 11.282.

— pokud nejde o odporující si dědické přihlášky ve smyslu § 125 nesp. říz. čís. 8747.

— § 125 nesp. říz. jen, odporují-li si dědické tituly, dědické nároky z nich plynoucí; přihlásí-li se ten, kdo byl ustanoven jen za dědice substitučního, jako přímý dědic, nelze k tomuto jeho nároku vůbec vziti zřetel čís. 10.665.

— nejde o rozpor mezi přihláškami dědiců, opírala-li o zákonnou posloupnost přihlášku rozloučená manželka zůstavitelova čís. 11.096.

— nejde o odporující si dědické přihlášky, týkají-li se obě přihlášky (vdovy a sestry zůstavitelovy) čtvrtiny pozůstalosti podle § 1253 obč. zák., sestra žádá přikázání celé čtvrtiny (§ 757 obč. zák.), kdežto v přihlášce vdovy není zmínky o započtení podle tohoto paragrafu čís. 11.106.

— **§ 126 nesp. pat.:** nelze v řízení podle § 126 nesp. říz. rozhodovati otázku, co jest rubem a co jest líci smlouvy čís. 12.322.

— koho jest odkázati na pořad práva: nejde o zřejmou nezákonnost (§ 16 nesp. říz.), poukázaly-li nižší soudy na pořad práva dědice ze závěti, podepsané jen zůstavitelovou šifrou čís. 8968.

— meze rozhodování pozůstalostního soudu při odporujících se dědických přihláškách o poukázání dědice na pořad práva; stačí, bylo-li ústní poslední pořízení projeveno před třemi způsobilými svědky čís. 9370.

— jest poukázati na pořad práva dědice ze závěti, zanechal-li zůstavitel závěť, prohlášenou protokolárně na soudě, již však odvolal písemným prohlášením formálně bezvadným a co do pravosti nepopřeným čís. 9386.

— byla-li dědická přihláška ze závěti opřena o listinu, nadepsanou »darovací listina«, jež podle svého obsahu nebyla pořízením na případ smrti, jest na pořad práva poukázati dědice ze závěti čís. 9858.

— odporují-li si přihlášky dědiců ze zákona, jest na pořad práva poukázati vzdálenějšího příbuzného; výslech stran podle § 126 nesp. říz. není třeba, projevily-li a odůvodnily-li účastníci svá stanoviska již ve stížnostech čís. 10.209.

— odporuje-li pozůstalá vdova zákonnému dědickému právu zůstavitelových sourozenců proto, že se ho vzdali ústní dohodou, jejíž platnost jest mezi účastníky sporná, a je-li tu ještě zůstavitelův synovec, jehož dědickému právu nebylo odporováno, jest na pořad práva poukázati (§ 126/2 nesp. říz.) pozůstalou vdovu čís. 10.662.

— přihlásil-li se k celé pozůstalosti pozůstalý manžel z dědické smlouvy, rodiče zůstavitelky pak ze zákona, jest co do jedné čtvrtiny pozůstalosti poukázati na pořad práva pozůstalého manžela, co do zbývajících tří čtvrtin pak rodiče zůstavitelky čís. 10.747.

— ustanovil-li zůstavitel v závěti za dědice svého syna s tím, že celé jmění připadne po synově smrti jeho dětem a že, nezanechá-li syn nebo nezanechají-li jeho potomci dítě, připadne pozůstalostní jmění nadaci, jest přijati na soud v substituční pozůstalosti dědickou přihlášku osvojené dcery zesnulého již zůstavitelova syna i dědickou přihlášku nadace; na pořad práva (§ 125 nesp. říz.) jest odkázati nadaci čís. 11.472.

— není-li pochybnosti o tom, že zůstavitel činil pozdější poslední pořízení, jež bylo neplatné jako písemné, ponechati v platnosti jako ústní poslední pořízení, nelze poukázati na pořad práva dědice, přihlásivšího se z tohoto posledního pořízení, nýbrž dědice, přihlásivšího se z dřívějšího písemného posledního pořízení čís. 13.022.

— poslední pořízení roztrhané a znovu podlepené nelze pokládati za zřízené v náležité formě (§ 126 nesp. říz.); jest na tom, kdo se dovolává takového posledního pořízení, by ve sporu, k jeho žalobě zahájeném, prokázal, že poslední pořízení nebylo zůstavitelem zrušeno čís. 13.155.

— řízení: dědici přihlásivší se ze závěti jsou oprávněni k rekursu proti usnesení soudu, jímž bylo rozhodnuto, že dědic ze zákona má vystoupiti proti nim žalobou čís. 11.096.

— je zmatkem podle § 41 (2) písm. g) zák. čís. 100/1931 sb. z. a n., nevyslechly-li nižší soudy před rozhodnutím podle § 126 nesp. pat. nikoho z účastníků čís. 11.847.

— ve sporu o platnost posledního pořízení jest dědice poukázané na pořad práva považovati za nerozlučné společníky ve sporu; není přípustné, by, zahájen-li spor již jedním z nich, byl znovu zahájen druhým čís. 11.282.

— **sekvestrace** podle § 127/1 nesp. říz.: lze ji povoliti i před podáním žaloby o dědické právo čís. 11.139.

— sekvestraci nelze v nesporném řízení povoliti, byla-li správa pozůstalosti již před podáním odporujících si dědických přihlášek svěřena jednomu z domnělých dědiců; odpůrce takového dědice může dosíci sekvestrace jen v zajišťovacím řízení (§ 382 čís. 2 ex. ř.) čís. 12.902.

— **odevzdání:** odevzdací listina jest povahy deklaratorní; nemůže býti podkladem exekuce; dědice nelze uvésti v držbu; pozůstalostní soud není oprávněn disponovati věcí; pořad práva pro nárok dědice na vymáhání věcí na tom, kdo je má v rukou čís. 9372.

— usnesení pozůstalostního soudu, jímž byl povolen zápis odevzdací listiny do pozemkové knihy, jest usnesením ve věci knihovní čís. 9467.

— pokračování v projednání pozůstalosti na základě nově objevené pozdější závěti, nebyla-li odevzdací listina dosud vydána čís. 9514.

— byla-li odevzdací listina podle souhlasného návrhu (dvou) dědiců doručena jednomu z nich, jenž si nestěžoval, stala se právoplatnou ohledně všech (obou) dědiců čís. 9641.

— pozůstalost stává se teprve odevzdáním majetkem dědiců čís. 9789.

— nelze s ním čekati až do rozhodnutí sporů proti pozůstalosti čís. 10.171.

— oprávnění dědice, jemuž byla pozůstalost odevzdána, uplatňovati zůstavitelův nárok na bolestné, nevadí, že tento nárok nebyl předmětem projednání pozůstalosti čís. 12.372.

— odepříti odevzdání pozůstalosti lze jen tehdy, když dědic, jehož dědické právo jest vykázáno, dosud nesplnil povinnosti uložené mu zákonem a zůstavitelem čís. 12.904.

— **odevzdání jure crediti:** podmínky odevzdání předlužené pozůstalosti právem věřitelským čís. 9248.

— pozůstalost trvá jako pozůstalost neujatá; žalována-li pak pozůstalost, jest jí ustanoviti opatrovníka čís. 10.374.

— pozůstalostní dluh, jenž byl přihlášenými dědici uznán, patří mezi dluhy, jež byly převzaty při odevzdání pozůstalosti jure crediti; lhostejno, že usnesení o odevzdání pozůstalosti neobsahuje výpočet pohledávek, k jichž zapravení byla pozůstalost na místě zaplacení odevzdána; usnesením tím jest prokázán (§ 9 ex. ř.) přechod dluhu na přejímatele pozůstalosti čís. 11.947.

— **práva pozůstalostních věřitelů:** pozůstalostnímu věřiteli nepřísluší právo k rekursu do usnesení o odevzdání, leč že by šlo o odevzdání jure crediti čís. 9249.

— pozůstalostní věřitel nemá právo stížnosti do usnesení, jímž byly výsledky dosavadního řízení uznány za dostatečné, by bylo přikročeno k odevzdání pozůstalosti čís. 9455; — do usnesení pozůstalostního soudu, jímž byly prohlášeny za neplatné a za právně bezúčinné již na soud přijaté bezvýminečné přihlášky zákonných dědiců čís. 9633.

— **oddělení jmění** viz tamže.

— **svolání věřitelů** viz tamže.

— **dohoda účastníků:** před odevzdáním pozůstalosti o rozdělení pozůstalostního jmění nebo některé její části není neplatná s hlediska § 797 obč. zák. čís. 11.555.

— povolaným dědicům (kupitelům jich dědických podílů) nepřísluší právo k rekursu do usnesení pozůstalostního soudu, schvalujícího smlouvu druhých spoludědiců o prodeji jich dědických podílů; opatření učiněná povolanými dědici aneb soudem již zařízená proti nim, platí i pro kupitele dědických podílů a působí také proti nim čís. 8872.

— za pozůstalostního řízení musí se vzdání dědictví státi soudně; mimosoudní soukromé prohlášení nemá právních důsledků pro projednání pozůstalosti čís. 9213.

— viz též zřeknutí se dědictví.

— **dodatečné řízení** podle § 179 nesp. říz.; místopřísežné seznání jmění, bylo-li tu již dříve, jinak jest postupovati podle čl. XLII uv. zák. k c. ř. s. čís. 8779.

— novým jměním (§ 179 nesp. říz.) jest i jmění účastníkům řízení známé, ale jim zatajené; nezletilec není tu vázán dohodou; to, že poručenský soud schválil smír, o sobě nevadí čís. 11.266.

— **§ 180 nesp. pat.** má na mysli pravoplatné odevzdání pozůstalosti; objeví-li se poslední vůle před pravoplatným odevzdáním pozůstalosti, jest pozůstalostní řízení obnoviti a při pokračování v něm přihlížeti k poslední vůli nově objevené čís. 11.815.

— třebas byla pozůstalost již projednána s dědicem na základě závěti, pokračování v projednání pozůstalosti na základě nově objevené pozdější závěti, nebyla-li odevzdací listina dosud vydána čís. 9514.

— pozůstalostní jest i jmění, záležející jen z právních nároků; právní nárok zůstavitelův na účastenství na telefonu, jest majetkovým právním nárokem patřícím do pozůstalosti čís. 8782.

— **útraty pozůstalostní:** pokud ručí dědic osobně za poplatky notáře jako soudního komisaře, jež nelze uhraditi podle § 802 obč. zák. a podle § 111 nesp. říz. z pozůstalostní podstaty čís. 10.592.

— **a konkurs:** vyhlášením konkursu na pozůstalost přestává působnost pozůstalostního soudu a další řízení přechází na konkursní soud a na jeho úřední orgány čís. 12.967.

— k rozhodnutí o tom, zda peníze uložené z pojistek na účty obmyšlených osob mají jim býti vydány, nebyl po vyhlášení konkursu na pozůstalost příslušným pozůstalostní soud, nýbrž orgány uvedené v §§ 117, 118, 95 konk. řádu, třebaže před vyhlášením konkursu bylo pravoplatnými usneseními pozůstalostního soudu vysloveno vyloučení pojistných peněz z pozůstalosti; do usnesení pozůstalostního soudu, jímž bylo po vyhlášení konkursu rozhodnuto o vydání pojistných hodnot, jest oprávněn k rekursu správce úpadkové podstaty čís. 12.967.

— jen konkursní soud jest povolán rozhodovati o návrhu dědiců na prohlášení konkursu; dědic (dědicové) nepotřebuje k výkonu tohoto svého práva schválení pozůstalostního soudu čís. 12.926.

— **řízení pozůstalostní či řízení sporné:** není věcí pozůstalostního soudu, řešiti otázku, zda a jaká dědická dohoda byla mezi svéprávnými uzavřena; a zda a pokud jest dohoda závazná čís. 10.876.

— o sporném nároku pozůstalé vdovy podle § 796 obč. zák. nelze rozhodovati v nesporném řízení čís. 10.876.

— ustanovení dědice či odkaz?; otázku zda jde o povolání za dědice či o odkaz, náleží řešiti soudu pozůstalostnímu čís. 8649.

Pozůstalost po cizozemci a sudiště podle § 99 j. n. čís. 10.431.

— **po římsko-katolickém knězi:** tím, že byl ustanoven opatrovník neznámým věřitelům pohledávky za neodsloužené mše a že byl zmocněn zažalovati onu pohledávku proti pozůstalosti, nebylo rozhodnuto, kdo jest neznámým věřitelem oné pohledávky; kněží, jimiž biskup uložil odsloužiti mše, zesnulým knězem neodsloužené, nemají soukromoprávního nároku proti pozůstalosti po zesnulém knězi čís. 10.440.

Pozůstalostní dluh viz dědic.

— **věřitel:** jeho práva v pozůstalostním řízení viz pozůstalost.

— — oddělení jmění viz tamže.

Pozůstalý po usmrceném viz náhrada škody podle § 1327 obč. zák.

— **manžel:** vdova, provozující podle § 56/4 živn. ř. živnost na vlastní účet; pokud se nemůže domáhati toho, by byly z úpadkové podstaty vyloučeny předměty nezbytně nutné k provozování živnosti čís. 10.214.

— — nárok na nedostávající se nutnou výživu z pozůstalosti přísluší vdově teprve po uspokojení věřitelů čís. 10.214.

— — o sporném nároku vdovy podle § 796 obč. zák., jenž nebyl dědici uznán, a jehož předpoklady byly popírány, nelze rozhodovati v nesporném řízení čís. 10.876.

— — ustanovil-li jeden z manželů v závěti za universálního dědice své dítě, netřeba vyrozumívati pozůstalého manžela o dědickém nápadu čís. 11.727.

— — nárok jeho na slušné zaopatření podle § 796 obč. zák. není nárokem dědickým, nýbrž nárokem obligačním, o jehož jsoucnosti, je-li sporný, může býti rozhodnuto jen pořadem práva čís. 11.727.

— — přísluší mu nárok na nedostávající se slušnou výživu, pokud není kryt zákonným dědickým podílem; nestačí, že není kryt úroky z tohoto zákonného dědického podílu čís. 11.737.

Požadovací právo viz válečné úkony.

Požární náhrada: ustanovovaly-li pojišťovací podmínky, že pojistné sumy nemusí býti upotřebeno, by poškozená budova byla znovu vystavěna neb opravena, není pojistný peníz vyňat podle § 290 čís. 2 ex. ř. z exekuce **čís. 10.533.**

— — za shořelé svršky: při exekuci na ni nepřichází v úvahu předpis § 251 ex. ř.; nedopadá tu ani § 290 ex. ř. čís. 11.501.

— — vinkulace požární náhrady pro nezletilce čís. 9227.

— — nastane-li pojistná příhoda za dražebního řízení před příklepem, patří pojistné do rozvrhové podstaty; to platí i tehda, musí-li podle stanov býti pojistného upotřebeno k tomu, by byla poškozená budova znovu vystavena; vym. věřitel není však oprávněn navrhnouti, by exekuční soud přikázal pojišťovně, by složila pojistný peníz k soudu, leč že si na pohledávku činí nárok i třetí osoby a pohledávka byla vym. věřiteli přikázána k vybrání nebo na místo placení čís. 8947.

— — viz též pojištění smluvní (požární pojištění).

— zeď viz služebnost, stavba.

Požitky odpočivné viz pense, zaměstnanec.

— **zaopatřovací** viz zaopatřovací požitky.

— — **vojenské** viz vojenské zaopatřovací požitky.

Požívací právo: na spoluvlastnickém podílu, pokud nevadí zrušení spoluvlastnictví čís. 10.699.

— a postoupená knihovní přednost čís. 11.054.

— požívatel domu jest povinen zachovávati nařízení řádu o zachování čistoty v městě (o čištění chodníků) čís. 11.110.

— požívací právo k ideální polovině domu nedává požívateli právo k užívání celého bytu čís. 13.003.

— výtěžek z prodeje upisovacích práv při nové emisi akcií jest volným vlastnictvím vlastníka starých akcií čís. 9509.

— jde o pozemkovou služebnost, sekal-li majitel hospodářství trávu na cizím pozemku pro svůj dobytek a jím ji zkrmoval; právo sekati na cizím pozemku trávu a brátí si ji pro svou hospodářskou potřebu, není služebností požívání čís. 13.094.

— dávka z majetku byla osobním dluhem požívatele domu, jenž byl v době pro vyměření rozhodné vlastníkem domu; omezení »pokud užitky stačí« v § **512 obč. zák.** týká se jen veřejných dávek čís. 8611.

— tím, že vydražitel převzal pohledávky váznoucí na vydraženém domě, nebyla dotčena povinnost požívatele domu nésti břemena váznoucí na domě před jeho požívacím právem; omezení § 512 obč. zák. týká se jen veřejných dávek a povinností; požívatel není povinen konati splátky na jistinu (anuity) čís. 9693.

— důkazní břímě, že jde o opravy, doplňky a pořízení, jež podle **§ 513 obč. zák.** obstarati jest povinností požívatele, a že roční výtěžky z nemovitosti dostačují k tomu, by požívatel nikl náklady s tím spojené, stihá vlastníka čís. 10.766.

— jistotu podle **§ 520 obč. zák.** lze žádati, je-li ohrožena podstata věci; tak jest tomu, prodáno-li příslušenství věci; povinnost složiti jistotu nelze uložiti pod exekucí čís. 9859.

— nebezpečí ve smyslu § 520 obč. zák. čís. 10.766.

— předpokladem eventuelního nároku na odstoupení věci nebo nároku na trpění soudní správy (§ 520 obč. zák.) není, by se zajišťovací nárok ukázal býti neproveditelný exekucí; stačí, že požívatel nechce zajištění poskytnouti nebo je poskytnouti nemůže čís. 10.766.

— **zápůrčí žaloba** (§ 523 obč. zák.) i proti požívateli, osobuje-li si právo zciziti užívanou věc; nepřípustnost pouhé žaloby o určení (§ 228 c. ř. s.) vlastnictví k věci, dané v požívání čís. 9984.

— **převod:** požívatel nesmí sice převésti na jiného samo právo požívání, ovšem ale jeho výkon, najmě ho i propachtovati; nelze však propachtovati požívací právo přes dobu, na kterou jest obmezeno; i v takovém případě zůstává však pachtovní poměr za trvání požívacího práva v platnosti, pokud pacht přesahující dobu trvání požívacího práva nezavdal příčinu k nesrovnalosti vůle stran vůbec (§§ 869 a 861 obč. zák.) nebo k podstatnému omylu (§ 871 obč. zák.) čís. 12.660.

— lze postoupiti nejen výkon práva na braní plodů, nýbrž i všechny součásti požívacího práva čís. 12.660.

— k postupu požívacích práv k nemovitostem, náležejícím nezletilcům, nevyžaduje se schválení poručenského soudu čís. 12.660.

— **exekuce** na ně podle § 331 ex. ř. čís. 10.302.

— požívatel domu jest oprávněn domáhati se nepřípustnosti exekuce vnucenou správou domu, předchází-li požívací právo právu vymáhajícího věřitele čís. 9950.

— **při rozvrhu:** z desateronásobku hodnoty výnosu požívacího práva převzatého vydražitelem na srážku z nejvyššího podání nelze odečísti úroky z předcházející hypotekární pohledávky, jež přikázáním z nejvyššího podání zanikne čís. 12.711.

Požívatel statku podle § 87/3 j. n. viz příslušnost podle § 87 j. n.

Práce přes čas viz doba pracovní osmihodinná.

— **noční:** nemusí býti zvláště odměňována čís. 10.076.

Pracoviště (§ 101 c. ř. s.): za ně nelze považovati cestu na pole u rolníka čís. 12.270.

Pracovní doba osmihodinná viz doba pracovní osmihodinná.

— **řád** viz smlouva služební.

— **soudy** (zák. čís. 131/1931 sb. z. a n.): vyhláška min. sprav. ze dne 17. března 1932, čís. 44 sb. z. a n. jest ve shodě se zákonem ze dne 4. července 1931, čís. 131 sb. z. a n. a s § 4 vl. nař. ze dne 1. prosince 1931, čís. 180 sb. z. a n. čís. 11.733.

— — **příslušnost** pracovních soudů: pro ni nestačí, by spory z pracovního služebního neb učebního poměru, založeného soukromoprávní smlouvou, vznikly mezi zaměstnancem a zaměstnavatelem, nýbrž se vyžaduje, by též v době, kdy jsou vznášeny na pracovní soud, mezi oněmi osobami trvaly; přešla-li taková pohledávka postupem, nelze ji vymáhati na pracovním soudě; lhostejno, že postupitel bude snad moci ne-

postoupený zbytek pohledávky vymáhati na pracovním soudě čís. 12.611.

— — pracovní soudy jsou příslušné rozhodovati o všech nárocích, prýštících z pracovního, služebního nebo učebního poměru nebo jsoucích v souvislosti s tímto poměrem; náleží sem najmě nárok služebné proti zaměstnavateli na náhradu škody, ježto ji ubytoval ve světnici vlhké, špatně větrané a vůbec zdraví velmi nebezpečné čís. 12.721.

— — pro žalobu, již se domáhá zaměstnanec na zaměstnavateli náhrady škody, již prý utrpěl tím, že ho zaměstnavatel nepřihlásil k nemocenskému pojištění, jest příslušným pracovní soud, v případě pak, že jich není, okresní soud čís. 11.977.

— — k výlučné příslušnosti pracovních soudů, pokud se týče v případě § 42 zákona okresních soudů, náleží spor o zaplacení mzdy za služby, jež konal žalobce pro žalovaného s jeho souhlasem a za něž dostával úplatu v naturáliích čís. 12.272.

— — ve sporu o žalobě vdovy po zaměstnanci na bývalého zaměstnavatele svého zesnulého manžela o náhradu škody pro nepřihlášení manžela k pensijnímu pojištění, není příslušným rozhodovati pracovní soud čís. 12.316.

— — nárok zaměstnance proti (bývalému) zaměstnavateli na náhradu škody, ježto zaměstnavatel opomenul vykonati přihlašovací povinnost uloženou mu zákonem čís. 221/1924 sb. z. a n., jest uplatňovati na pracovním soudě čís. 12.387.

— — ku příslušnosti pracovních soudů nenáleží spor zaměstnavatele se zaměstnancem o zaplacení vyinkasovaných peněz, opírán-li žalobní nárok o mimosoudní dohodu se zaměstnancem čís. 12.709.

— — smlouva o udělení a převzetí zastoupení obce při provozování kinematografické licence jest smlouvou zmocnitelskou, nikoliv služební; nároky ze smlouvy té nelze uplatňovati na pracovním soudě čís. 12.750.

— — u pracovního soudu jest uplatňovati nárok zaměstnance proti zaměstnavateli na náhradu škody opřený o předpis § 1157 obč. zák., jakož i o to, že zaměstnavatel opomenul vykonati přihlašovací povinnost u sociálně-pojišťovacího ústavu čís. 12.816.

— — k příslušnosti pracovních soudů patří i spor o nárok obchodního zástupce na provisi, avšak jen za předpokladu, že nárok ten vyvěrá z poměru služebního (pracovního) a že zástupce (agent) jest zaměstnancem firmy jím zastupované, tudíž nikoliv i v případech, kde obchodního zástupce jest považovati za samostatného podnikatele (obchodníka); zda jde o poměr toho či onoho druhu, záleží na jednotlivostech případu; pokud jest provisního zástupce považovati nikoliv za zaměstnance určité firmy, nýbrž za samostatného obchodníka čís 13.156.

— — jde o nárok ze smlouvy o dílo, jenž nespadá do příslušnosti pracovních soudů, domáhá-li se na žalovaném odměny za práce, které pro žalovaného obstaral ve věcech finančních, ten, kdo pro své znalosti finančního práva měl obstarávati žalovanému záležitosti z oboru berního pokud se týče vůbec finančního zákonodárství, pokud spadaly do kompetence berních úřadů čís. 13.159.

— — je-li žalovaný cizozemcem a bydlí v cizozemsku a i provozovna, v níž konal služby, jest v cizozemsku, není podmínek pro příslušnost pracovního soudu (oddělení okresního soudu pro pracovní spory) a není překážky, by se strany nepodrobily ve sporu o více než 5.000 Kč příslušnosti (sborového) soudu podle § 104 j. n. čís. 12.295.

— — není-li pracovního soudu: dokud nebude pro soudní okres zřízen pracovní soud anebo oddělení okresního soudu pro pracovní spory, náležejí spory podle §§ 1 a 2 zákona k věcné příslušnosti okresních soudů, o jichž místní příslušnosti platí § 3 čís. 11.733.

— — spory podle §§ 1 a 2 zákona náležejí k věcné příslušnosti okresních soudů, o jichž místní příslušnosti platí § 3, i tehdy, jde-li o okresní soudy, u nichž pracovní soud nebo oddělení pro pracovní spory sice zřízeny býti mají, ale dosud svou činnost zahájiti nemohly čís. 12.056.

— — výlučnost: pro řízení před okresními soudy o pracovních sporech v místech, kde není ani pracovního soudu, ani oddělení okresního soudu pro pracovní spory, platí kromě odchylky co do místní příslušnosti, obecné předpisy civilních soudních řádů, tedy také předpisy o smlouvě o rozsudím čís. 12.239.

— — příslušnost okresních soudů v pracovních sporech (§ 42 zákona) jest výlučná v tom smyslu, že dobrovolné podrobení se příslušnosti jiných řádných soudů by nemělo právní účinek čís. 12.948.

— — příslušnost podle § 42 zákona jest výlučná v tom smyslu, že dobrovolné podrobení se příslušnosti jiných řádných soudů by nemělo právní účinek, ale to není na závadu, by úmluvou o hromadné pracovní smlouvě nebylo přeneseno rozhodování o těchto sporech na rozhodce čís. 12.239.

— — zákonem nepozbyly platnosti soukromoprávní úmluvy o příslušnosti rozhodčích soudů ve sporech, o nichž by byl jinak povolán rozhodovati řádný soud čís. 12.239.

— — v případě § 42 zák. o pracovních soudech jest příslušnost okresního soudu výlučná čís. 12.387.

— — odmítí-li řádný soud a limine fori žalobu proto, že jest příslušný pracovní soud, není toto rozhodnutí závazné pro pracovní soud (§ 22 (2) zák.) čís. 12.816.

— — **řízení:** v odvolacím řízení ve sporech pracovních, jde-li o předmět sporu 300 Kč převyšující, není místa pro použití předpisů čtvrté části civilního řádu soudního (§§ 461 a násl. c. ř. s.) o opravných prostředcích, najmě nelze použíti ustanovení § 496 c. ř. s. o zrušení rozsudku prvé stolice a vrácení věci k novému projednání o rozhodnutí, aniž předpisu § 483 c. ř. s. čís. 12.951.

— — byl-li žalobní nárok o zaplacení více než 5.000 Kč opírán původně jen o pracovní poměr, za řízení před okresním soudem, příslušným podle § 42 zákona o pracovních soudech, pak opřel žalobce svůj nárok i o právní důvod vyplývající z § 1435 obč. zák., jejž uplatnil pro případ, že by se stal právní důvod žaloby z pracovního poměru neudržitelný, šlo o změnu žaloby, a, nesouhlasil-li žalovaný se změnou i z toho důvodu, že jest vyloučena příslušnost okresního soudu, nebylo lze změnu žaloby povoliti, třebas byl okresní soud vzhledem k předpisu § 42 zákona o pracovních soudech příslušným k projednání žaloby opřené o pracovní poměr, bez ohledu na výši hodnoty předmětu sporu čís. 13.020.

— — odvolací soud rozhoduje o odvolání z rozsudku pracovního soudu pro zmeškání v zasedání neveřejném, bylo-li rozsudku odporováno jen »z důvodu zmatečnosti podle § 28 čís. 4 zákona čís. 131/1931 sb. z. a n. a § 477 čís. 4 c. ř. s.« a odvolatel učinil návrh jen na zrušení rozsudku pracovního soudu a předcházejícího řízení pro tuto zmatečnost; o odvolání jest tu rozhodnouti usnesením, do něhož lze si stěžovati rekursem podle § 36 zákona čís. 131/1931 sb. z. a n. a § 519 čís. 1 c. ř. s. čís. 13.109.

— — předpis § 32 zákona čís. 131/1931 sb. z. a n., podle něhož o odvoláních ve sporech o hodnotu vyšší než 300 Kč rozhoduje odvolací soud v senátě složeném ze tří soudců z povolání, z nichž jeden předsedá, a dvou přísedících, jest rázu velicího a platí vždy, jakmile odvolací soud rozhoduje o odvoláních ve sporech o hodnotu vyšší než 300 Kč, bez rozdílu, zda jde o rozhodování o odvolání po ústním líčení či v zasedání neveřejném čís. 13.109.

— — bylo-li v pracovním sporu o hodnotu vyšší než 1.000 Kč usnesení pracovního soud, jímž bylo ustanoveno ústní jednání, doručeno jen žalovanému přímo, nikoliv jeho jmenovanému zmocněnci, nelze tomuto doručení přiznati platnost a procesuální účinnost; nedostavil-li se pak žalovaný k ústnímu jednání a soud vynesl k návrhu žalobce rozsudek pro zmeškání, je řízení zmatečné, ježto žalovanému bylo nezákonným postupem odňata možnost před soudem projednávati čís. 13.109.

— — vada uvedená v § 28 čís. 4 zákona čís. 131/1931 sb. z. a n. jest zmatečností i ve pracovních sporech, v nichž hodnota předmětu sporu jest vyšší než 300 Kč čís. 13.109.
— — důvody zmatečnosti, uvedené v § 477 c. ř. s., najmě i důvod podle § 477 čís. 4 c. ř. s., jsou ve sporech pracovních nejen důvody dovolacími, nýbrž může z nich býti podáno i odvolání ve sporech o hodnotu vyšší než 300 Kč čís. 13.109.
— — vadnost odvolacího řízení (§ 503 čís. 2 c. ř. s.) nelze spatřovati v tom, že se odvolací soud v pracovním sporu, projednav věc znovu, odchýlil od zjištění prvého soudu čís. 13.131.
— — obmezil-li soud prvé stolice v pracovním sporu jednání na důvod žalobního nároku, nebyl odvolací soud oprávněn jednati a rozhodovati i o vzájemných nárocích žalovaného namítaných jím k započtení; v takovém případě jest zrušiti rozsudek odvolacího soudu a vrátiti věc prvému soudu, by dále jednal a znovu rozhodl čís. 13.131.
— — byl-li v odvolání uplatňován důvod zmatečnosti, jest odvolání zpravidla vyříditi v neveřejném zasedání; odvolacímu soudu nemůže býti zabráněno, by o odvolání nerozhodl teprve po ústním jednání, zvláště, vznikly-li mu závažné pochybnosti, jež by bez přímého styku se stranami nebo bez provedení důkazů nebylo lze odkliditi čís. 13.156.
— — **přípustnost rekursu:** podle druhé věty druhého odstavce § 36 zákona čís. 131/1931 sb. z. a n. jest rekurs k nejvyššímu soudu přípustný jen proti usnesením odvolacího soudu v pracovních sporech, vydaným za odvolacího řízení, a to jen za podmínek § 519 c. ř. s. čís. 12.258.
— — i v řízení před nimi platí o přípustnosti rekursu proti usnesením odvolacího soudu ustanovení § 519 c. ř. s. čís. 12.184.
— — byla-li proti žalobě zadané na krajském soudě vznesena námitka věcné a místní nepříslušnosti, ježto prý jde o spor, pro nějž jest příslušným pracovní soud, dovolaný krajský soud pak žalobu odmítl pro věcnou nepříslušnost v době, kdy příslušné oddělení pro pracovní soudy ještě nezahájilo svou činnost, rekursní soud však uznal příslušnost dovolaného krajského soudu, jest dovolací rekurs co do námitky věcné nepříslušnosti nepřípustný (§ 45 j. n.), co do námitky místní nepříslušnosti neodůvodněný, ježto místní příslušnost souvisí tu nerozlučně s věcnou příslušností čís. 11.889.
— — proti usnesení krajského soudu, jímž bylo rozhodnuto o rekursu z usnesení pracovního soudu o námitce jeho věcné nepříslušnosti, jest dovolací rekurs nepřípustný čís. 12.259.
— — s hlediska přípustnosti rekursu proti usnesení odvolacího soudu jest lhostejné, zda-li nárok, o kterém měl rozhodnouti odvolací soud, byl věcí nepatrnou již od počátku či zda-li se jí stal teprve později buď omezením žaloby nebo rozštěpením žalobního nároku v rozsudku prvého soudu; za nepatrné jest považovati i věci, které jsou jimi v době, kdy bylo podáno odvolání, třebas původně podle žaloby měl předmět sporu hodnotu nad 300 Kč čís. 12.296.
— — do usnesení odvolacího soudu, jímž změnou usnesení pracovního soudu bylo vyhověno námitce, že věc nenáleží před pracovní soudy, jest dovolací rekurs nepřípustným čís. 12.749.
— — rekurs proti usnesení odvolacího soudu ve sporech pracovních, jímž zamítnut návrh na opravu jeho rozsudku, jest posuzovati podle §§ 419 a 515 c. ř. s., nikoliv podle § 519 c. ř. s. čís. 12.795.
— — předpis § 36 (2) zákona, podle něhož o rekursech rozhoduje krajský soud s konečnou platností, neplatí, nebylo-li předmětem rozhodování usnesení pracovního soudu, nýbrž usnesení okresního soudu příslušného podle § 42 zákona čís. 12.948.
Pracovní trh domácí viz ochrana domácího trhu práce.
Pragmatika služební viz zaměstnanec státní.
Praha: organisace nová pražských soudů viz tamže.
— příslušnost krajského soudu civilního v Praze viz tamže.

— stavební řád viz tamže.
— starosta její jest zodpovědným ze své úřední činnosti, ať jako primátor nebo předseda magistrátu, jen obci, nikoliv i třetím osobám čís. 11.724.
— služební řád pro dělníky a zřízence pražské obce ze dne 28. května 1920, čís. 5380 o s., nevztahuje se na kostelníka, třebas byl jmenován městskou radou v zastoupení pražské obce jakožto patrona pražských farních kostelů čís. 11.939.
Právní moc: účel ustanovení § 519 čís. 3 c. ř. s. o její výhradě; rozsah rozhodovací působnosti dovolacího soudu čís. 8640.
— — potvrzení o právní moci (§ 54/2 ex. ř.) viz exekuce.
— — rozsudku, usnesení viz rozsudek, usnesení.
— **názor:** není předmětem opravného prostředku čís. 9979.
— — nesprávný právní názor strany uzavírající soudní smír, třebas byl vyvolán procesním soudcem, netýká se předmětu soudního smíru, nýbrž jen pohnutek smíru čís. 12.607.
— **omyl** (§ 1431 obč. zák.) viz obohacení bezdůvodné a kondikce.
— **osobnost** viz osoba právnická.
— **otázka** viz otázka právní či skutková.
— **pomoc:** okresní nemocenské pojišťovně čís. 11.732.
— **posloupnost** viz žaloba podle § 36 ex. ř.
— **poučení** viz ponaučení.
— **útvar:** civilní soudní řád nezná žalobu o právní útvar (Rechtsgestaltungsklage) čís. 10.942.
— **zájem** viz žaloba určovací, intervence vedlejší.
— **zástupce:** doručení viz tamže.
— — plná moc viz tamže.
— — jinak viz advokát.
Právnická osoba viz osoba právnická.
Právo bydlení viz služebnost bytu.
— **čekatelské** viz společenstvo stavební.
— **hlasovací** viz vyrovnání.
— **chudých:** na udělení mají nárok jen osoby fysické, nikoliv i konkursní podstata (její správce) čís. 13.007.
— — v řízení o jeho **povolení** ve sporu platí o přípustnosti opravných prostředků předpisy o sporném řízení, najmě i § 528 c. ř. s. čís. 11.211.
— — podání žádosti o jeho udělení neprodlužuje, ani nezachovává lhůtu k žalobě o obnovu (§ 534 c. ř. s.) čís. 12.087.
— — není zákonného předpokladu pro udělení nebo ponechání, zkrátila-li by se nutnými útratami toliko stavu přiměřená, slušná nebo dostatečná výživa čís. 8788.
— — pokud jest **zástupce chudých** žalující strany oprávněn k rekursu proti usnesení poručenského soudu, jímž schválen smír o odbytném, v němž nebylo přihlíženo ke značným útratám sporu čís. 11.038.
— — opravné prostředky proti usnesením podle čl. XXXIII uvoz. zák. k c. ř. s. řídí se předpisy civilního řádu soudního čís. 11.099.
— — udělila-li strana v rozvodovém sporu zástupci chudých (neadvokátu), ustanovenému jí pro ústní jednání, procesní plnou moc, nebyl porušen předpis § 93 c. ř. s. tím, že byl doručen rozsudek zástupci chudých, třebaže byl v té době jako zmocněnec vykázán i advokát čís. 11.883.
— — dekret advokátní komory, jímž byl advokát ustanoven substitutem zesnulého advokáta, nenahrazuje ani plnou moc ani zřízení zástupce chudých pro určitý spor ve smyslu § 66 c. ř. s. čís. 11.217.
— — podala-li chudá strana písemně u sborového soudu rekurs do usnesení, jímž bylo vyhověno žádosti advokáta, jí zřízeného, by byl sproštěn ze zastupování, musí býti rekurs opatřen podpisem advokáta čís. 9224.
— — pokud nejde o podstatnou vadu ve smyslu § 503 čís. 2 c. ř. s., nebyla-li strana vyrozuměna o zřízení zástupce chudých pro ni a bylo-li ji tím

zabráněno dostaviti se k ústnímu jednání a poskytnouti potřebnou informaci čís. 13.132.
— — byla-li žaloba podána do soudního protokolu a tento protokol byl podle **§ 64 čís. 4 c. ř. s.** zaslán procesnímu soudu, jest pokládati žalobu za podanou v den, kdy byla dána do protokolu čís. 11.327.
— — ustanovení § 64 čís. 4 c. ř. s. jest omezeno na chudou stranu, která nemá právo žádati zřízení advokáta (§ 64 čís. 3 c. ř. s.) čís. 12.426.
— — **§ 72/2 c. ř. s.** nelze obdobně použíti na rozhodnutí o zániku práva chudých, jehož bylo dosaženo zákonitým způsobem; do rozhodnutí o zániku práva chudých jest oprávněn stěžovati si i zástupce chudé strany čís. 8621.
— — bylo-li právo chudých odňato, není, třebaže se tak stalo teprve druhou stolicí, dovolací rekurs vyloučen čís. 13.007.
— — výhody **§ 73/2 c. ř. s.** nenastanou, nebylo-li žádáno o právo chudých a o zřízení advokáta ihned po doručení žaloby; žádost tu nemůže nahraditi předložení dotazníku; i prohlášení strany při prvém roku, že bude žádati o udělení práva chudých, jest opožděné čís. 11.850.
— **předkupní** viz předkupní právo.
— **volby:** prodatele při výhradě vlastnictví nepodléhá § 906 obč. zák.; kdy zaniká čís. 10.005.
— **zadržovací** viz zadržovací právo.
— **zástavní** viz zástavní právo.

Pravomoc: formální knihovního zápisu vnuceného zástavního práva v poznamenaném pořadí a odpor knihovních věřitelů při rozvrhu nejvyššího podání čís. 11.109.
Pravovárečná měšťanstva nejsou oprávněna rozhodovati o jmění (o podílech na pivovaru) jednotlivých podílníků a nakládati jím podle vlastního uznání čís. 10.844.
— jest osobou právnickou; nezaniká tím, že zcizilo předmět podniku na třetí osobu; výkon vyjevovací přísahy podle § 47 ex. ř. čís. 10.853.
— členové nemohou se domáhati žalobou neplatnosti usnesení valné hromady, pro něž hlasovali čís. 11.233.
Praxe advokátní viz advokát.
Prázdniny soudní: rozhodl-li procesní soud týmž rozsudkem o několika sporech, z nichž některé byly feriálními, jiné neferiálními, jest lhůtu k opravnému prostředku posuzovati podle sporů neferiálních čís. 10.066.
— — platí-li pro základní rozepři, platí pro spor o obnovu jen tehdy, bylo-li jednání o důvodu a o nepřípustnosti obnovy spojeno s jednáním ve věci hlavní čís. 10.401.
— **§ 223/2 c. ř. s.** v doslovu zák. čís. 23/1928 vztahuje se jen na dražbu (na dražební rok), nikoliv na lhůtu k rekursu proti příklepu čís. 11.251.
— **§ 224 čís. 4 nov. dosl. c. ř. s.:** spor rozloučené manželky s jejím bývalým manželem o placení výživného jest věcí prázdninovou čís. 11.123.
— — **čís. 5** (nový doslov): spor, v němž jest se domáháno odevzdání věci držené bez právního důvodu, není prázdninovou věcí čís. 9919.
— — **čís. 7** (nový doslov): sem spadají i spory o nároky ze zákona o placených dovolených ze dne 3. dubna 1925, čís. 67 sb. z. a n. čís. 8632.
— — spor o doplatek mzdy za práci přes čas čís. 9335.
— — spor o náhradu škody podle § 31/1 zák. o obch. pom. jest prázdninovou věcí čís. 9390.
— — spor z dohodčí smlouvy není prázdninovou věcí čís. 10.404.
— — vztahuje se nejen na vlastní nároky mzdové, nýbrž i na nároky na náhradu škody, jež tkví ve služebním nebo námezdním poměru; i na nárok zaměstnance na náhradu škody, opřený zejména i o předpis § 1157 obč. zák. čís. 11.308.
— — domáháno-li se rozsudku, že usnesení okresní pojišťovny nemocenské o pensionování zaměstnance jest bezúčinné a že služební poměr jest dále po právu čís. 10.433.
— — spadají sem spory z domovnického poměru čís. 10.470.

— — spory o pensijní nároky železničních zaměstnanců drah státem provozovaných jsou věcmi feriálními čís. 10.481.
— — spory ze služebních poměrů obecních zřízenců jsou věcmi prázdninovými čís. 10.570.
— — jsou jimi spory o pensijní nároky ze služebního poměru železničního zaměstnance čís. 10.603.
— — jde o věc prázdninovou, domáhá-li se zaměstnanec na zaměstnavateli po skončení služebního poměru náhrady škody z opomenutí zákonné a smluvní povinnosti k ohlášení k pensijnímu pojištění a ku placení celých pojistných příspěvků čís. 10.613.
— — nepatří sem spory ze smlouvy o dílo, mezi něž náleží i spor advokáta s klientem, o zaplacení odměny a hotových vydání čís. 11.209.
— — spor o vyklizení služebního, deputátního bytu z důvodu zrušení služebního poměru jest věcí prázdninovou čís. 12.052.
— — jde o věc prázdninovou, domáhá-li se žalobce na žalovaném, u něhož byl zaměstnán jako prozatímní správce lékárny, náhrady škody z důvodu, že mu dal bez vážné příčiny výpověď ze služebního poměru čís. 12.447.
— — spor osoby oprávněné k výživě s tím, o němž platí podle ustanovení § 2 vyživ. zák. čís. 4/1931 sb. z. a n. nevyvratitelná domněnka, že jest zaměstnavatelem osoby k výživě povinné, není sporem prázdninovým čís. 12.496.
— **§ 224, odst. 2, c. ř. s.:** prohlášení věci za prázdninovou neplatí jen pro určité prázdniny, aniž pozbývá účinnosti změnou senátu; lhostejno, že se tak stalo k návrhu strany; pokud není třeba písemného doručení usnesení čís. 9589.
— — pokud nešlo o zmatek, nebylo-li usnesení soudu, jímž prohlášena věc za prázdninovou, doručeno účastníkům čís. 9379.
— **§ 225 c. ř. s.:** prázdniny nemají vliv na počátek a běh jednoměsíční lhůty k žalobě o zmatečnosti čís. 10.445.
— — předpis § 225/2 c. ř. s. vztahuje se nejen na odvolání, nýbrž i na dovolání a na rekursy čís. 8707.
— — § 225 c. ř. s. vztahuje se i na rekursní lhůtu do usnesení odvolacího soudu, jímž byl zrušen rozsudek pro uznání čís. 9320.
— — rozsudek odvolacího soudu, proti němuž není odvolání, nabyl moci práva, třebas byl doručen za soudních prázdnin; § 225 c. ř. s. nevztahuje se na lhůtu k rozsudečnému plnění podle § 409 c. ř. s. čís. 9340.
— — pro knihovní poznámku hypotekární žaloby čís. 9244.
— — lhůta k podání rekursu proti rozvrhovému usnesení o dražebním výtěžku za nemovitosti prodlužuje se, začala-li běžeti za soudních prázdnin, o dobu do konce soudních prázdnin čís. 12.964.

Pražské soudy: nová jich organisace; změna dohody o příslušnosti čís. 10.472.
Prejudicielní otázka v nesporném řízení viz nesporné řízení.
— jinak viz otázka předurčující.
Prejudikovaná směnka viz směnka.
Prekarium viz výprosa.
Prekluse: předpoklady její čís. 9297.
Preklusivní lhůta viz lhůta.
Premie pojišťovací viz pojištění smluvní.
Premiové jednání viz soutěž nekalá (§ 44 zák.).
Premiový obchod: zákon ze dne 12. prosince 1923, čís. 3 sb. z. a n. na rok 1924 chrání jen spotřebitele proti tomu, by nebyli poškozováni premiovými obchody čís. 11.416.
— může býti obchodem diferenčním čís. 13.086.
Premiový rabat viz pojištění smluvní.
Prenotace viz knihovní záznam.
Presentace směnky viz směnka.
Presumptivní plná moc: podle čl. 47 obch. zák. viz obchodní zmocněnec.

— jinak viz plná moc presumptivní.
Primátor: ručení jeho viz Praha.
Prioritní obligace viz dluhopisy dílčí.
Privativní novace viz novace.
Privilegované námitky viz příslušnost.
— **zástavní právo** viz zástavní právo.
Procesní plná moc viz plná moc procesní.
— **zmocněnec** viz advokát.
— **způsobilost** viz způsobilost ke sporu.
Prodej dražbou viz dražba.
— **dříví:** ze zabraného lesního majetku viz pozemková reforma (zákon o hospodaření).
— **losů na splátky** viz losy.
— **na splátky** viz splátkové obchody.
— **podle čl. 310 obch. zák.:** a čl. III. nař. čís. 110/1865 ř. zák.: podmínky; nelze se zabývati otázkou, zda zástava byla zřízena řádně, najmě zda byl zástavce způsobilým k jejímu zřízení čís. 9642.
— — řízení podle čl. 310 obch. zák. jest prozatímní povahy čís. 9642.
— **podle čl. 343 obch. zák.** viz smlouva kupní.
— **z volné ruky:** po bezúspěšné veřejné dražbě movitosti; povinnost vymáhajícího věřitele pojmenovati vážné uchazeče čís. 9828.
— — zvláštního soudního vyrozumění vymáhajícího věřitele o zrušení prodejového řízení movitostí není zapotřebí, byl-li vymáhající věřitel soudem vyzván k pojmenování kupce podle formuláře 276 s následky tam uvedenými a marně uplynula lhůta soudem mu daná; pojmenoval-li však vymáhající věřitel ve lhůtě kupce, pojmenovaný kupec se však k stanovenému prodeji z volné ruky nedostavil, měl exekuční soud, zrušiv pak prodejové řízení z úřadu, o zrušení vyrozuměti i vymáhajícího věřitele; neučinil-li tak, bylo na něm, by při napotomním rozvrhovém roku z úřadu přihlížel k nároku vymáhajícího věřitele na uspokojení z exekuční podstaty podle pořadí nabytých práv, byť i nárok vymáhajícího věřitele nebyl písemně ohlášen k rozvrhovému roku čís. 11.941.
— — pokud lze vzíti zpět návrh na jinaké zpeněžení zabavených věcí (§ 280 ex. ř.) čís. 12.128.
— — kupitel může ustoupiti od nabídky na prodej z volné ruky (§ 280, prvý odstavec, ex. ř.), přijaté soudem, a žádati vrácení jistoty složené jím k zajištění, není-li splněna jím i soudem předpokládaná okolnost, že půjde o prodej všech předmětů uvedených v usnesení povolujícím dražbu; lhostejno, že se povolení prodeje z volné ruky stalo pod sankcí a následky § 278 ex. ř. čís. 12.344.
Prodejové řízení: prodej z volné ruky viz tamže.
— dražba viz tamže.
— rozvrh viz dražba vnucená movitostí.
— lhůta podle § 256, odst. 2, ex. ř. jest lhůtou hmotného práva, pro níž neplatí § 89 org. zák.; počíná dnem, kdy bylo vykonáno zabavení, bez ohledu na to, zda a kolikrát podal výkonný orgán o výkonu zprávu a, zda a kdy byl soudem o výkonu zpraven vymáhající věřitel čís. 10.267.
— ani návrh na zahájení vyrovnacího řízení o jmění dlužníka, ani návrh na vyloučení věcí z exekuce nebrání řádnému pokračování v exekuci, bylo-li exekučního zástavního práva nabyto dříve než 60 dní před zahájením vyrovnacího řízení; navrhl-li vým. věřitel sám zastavení prodejového řízení, jde to na jeho vrub a včítá se šestiměsíční lhůta, po kterou bylo prodejové řízení zastaveno, do jednoroční lhůty § 256 ex. ř. čís. 11.406.
— uhasnutí exekučního zástavního práva podle § 256 ex. ř. není důvodem k zastavení exekuce; k návrhu dlužníka lze však exekuční zástavní právo prohlásiti za uhaslé čís. 11.406; — srov. též čís. 10.432.
— byl-li vymáhající věřitel po bezúspěšné dražbě movitostí exekučním soudem vyzván, by do stanovené lhůty pojmenoval kupitele, ano, neučiní-li tak, bude prodejové řízení podle § 200 čís. 3 a § 282 ex. ř. zrušeno; nepojmenováni-li vážní uchazeči, zrušení exekuce podle § 200 čís. 3 ex. ř., aniž třeba uvědomiti vymáhajícího věřitele o bezvýslednosti prodeje a vyzvati ho znovu k návrhu na zpeněžení věcí čís. 9828.
— podle § 200 čís. 3 ex. ř. zakázána opětná dražba týchž předmětů; nelze však žádati o opětné zabavení svršků, jež byly již zabaveny v exekučním řízení zastaveném podle § 200 čís. 3 ex. ř. čís. 10.383.
— předpoklady pro povolení opětného výkonu exekuce na movitosti zabavením dalších svršků po zastavení prodejového řízení (§ 200 čís. 3 ex. ř.) čís. 11.298.
— ustanovení zákona čís. 1 sb. z. a n. na rok 1933, nemůže býti použito i při rozhodováních vydaných před jeho účinností, třebaže se doručení stalo až po jeho účinnosti čís. 12.666.

Prodlení: se zaplacením pojišťovací premie viz pojištění smluvní.
— se zaplacením kupní ceny, s přijetím zboží viz smlouva kupní.
— s placením vyrovnací kvoty viz vyrovnání.
— §§ 918 a násl. obč. zák. viz smlouva.
— úroky z prodlení viz též úroky.
— kdy podle práva platného na Slovensku není dlužník vinen omeškáním čís. 9701.
— jistinná pohledávka nesmí v čase, kdy se požadují úroky z prodlení, býti zaniklou čís. 10.211.
— předpisy §§ 1333 a 1334 obč. zák. se vztahují též na útraty sporu právoplatně přisouzené, ale včas nezaplacené čís. 10.211.
— směnečného dlužníka nastává teprve presentací směnky; jí se rovná doručení žaloby čís. 11.081.
Prodloužení lhůty viz lhůta.
— **nájmu** viz smlouva nájemní a pachtovní.
— **otcovské moci** viz otec manželský.
— **promlčení** viz promlčení.
— **směnky** viz směnka.
Prohlášení nezletilého za zletilého viz zletilost.
— **záruční** viz rukojemství.
— **žalobce podle § 410 c. ř. s.** viz alternativní zmocnění.
Prohlídka domovní: podle důchodkového trestního zákona viz důchodkové trestní řízení.
Projednání pozůstalosti viz pozůstalost.
Prokura: předpis § 1018 obč. zák. neplatí při nezpůsobilosti zmocněnce k právnímu jednání čís. 13.105.
— plná moc prokuristy jest širší než příkaz čís. 8661.
— zásada neobmezitelnosti prokury platí jen ohledně jejího objemu, nikoliv co do způsobu jejího výkonu čís. 9682.
— ku platnosti podpisu prokuristy za firmu se nevyhledává, by vyznačil u podpisu dodatek naznačující prokuru podle čl. 44 obch. zák.; k jeho podpisu na směnce stačí, že jej prokurista vyznačí tím, že podepsal, připojiv podpis ke znění firmy vyznačenému na směnce razítkem, třebaže bez dodatku naznačujícího prokuru čís. 11.328.
— k jejímu **odvolání** v poměru k třetím osobám ve smyslu čl. 118 obch. zák. jest oprávněn kterýkoliv z veřejných společníků, oprávněných k zastupování společnosti, třebaže jest k zastupování společnosti oprávněn jen kolektivně čís. 10.928.
— podepsal-li prokurista směnku sám, ač měl zastupovati a znamenati **kolektivně** čís. 9682.
— **společenstva:** zřizuje ho valná hromada čís. 9085.
— není povolán k zastupování družstva čís. 9086.
— pokud může býti ustanoven představenstvem družstva čís. 9097.
— zřízení při **společnosti s r. o.**; usnesení přísluší všem společníkům; přenesení prokury na určitou osobu přísluší všem jednatelům pospolu; lze jmenovati i společníky, pokud nejsou jednateli, hlasovati mohou i společníci, kteří jsou jmenováni prokuristy; lze zříditi dva prokuristy se samostatným

právem k zastupování společnosti a znamenání firmy, třebas jednatelé jsou oprávněni k zastupování a k znamenání firmy jen kolektivně čís. 8842.
— nejde o porušení předpisu § 18 (3) zák. čís. 58/1906 ř. zák., znamená-li firmu samostatně jediný jednatel neb prokurista, tento však jen kolektivně s podpisem jednatele čís. 9262.
— zřízení samostatné pro společnost s r. o. nevadí, že společenská smlouva je nepředvídá výslovně, aniž okolnost, že jednatelé podle společenské smlouvy zastupují a znamenají firmu kolektivně čís. 9625.
— není přípustné, by byl prokurista společnosti s r. o. zároveň jejím jednatelem čís. 11.632.
— ti, kdož se zapisují jako oprávnění k zastupování **veřejné obchodní společnosti,** nemohou býti zároveň zapsání jako kolektivní prokuristé čís. 10.997.
— právní povaha vnitřního poměru k principálu; je-li prokurista **cizozemcem,** musí vykázati svolení podle § 5 zák. čís. 39/1928 čís. 11.289.
— doručení mu v Německu čís. 8900.
— šetření o správnosti ohlášené skutečnosti při opovědi **zápisu prokury** (akciové společnosti) do rejstříku čís. 9740.
— není zmatečností (§ 41 zák. čís. 100/1931 sb. z. a n.), jestliže soud při společnosti, o niž není zřejmo, zda jest vůbec po právu, a kde zákonná domněnka svědčí pro zrušení společnosti, ponechal zřízení prokuristy jedním ze společníků bez ohledu na ohrazení se spoludědiců druhého společníka, a že, ačkoliv šlo o právo osoby zesnulé, nebylo postupováno v dohodě s pozůstalostním soudem a za jeho souhlasu čís. 11.786.
— rejstříkovému soudu musí postačiti, opověděl-li udělení prokury jeden společník, oprávněný k zastupování společnosti, aniž jest mu zapotřebí zkoumati, zda tu jest svolení všech společníků podle čl. 104 obch. zák. čís. 11.786.

Prokuraindosament viz směnka.
Prokurator falsus viz směnka.
Prokuratura finanční viz finanční prokuratura.
Prolongace směnky viz směnka.
Promesní obchody viz losy.
Prominutí let viz zletilost.
Promlčení: přednostního práva převodního poplatku viz dražba vnucená nemovitosti (§ 216 čís. 2 ex. ř.).
— nároků ze železniční dopravy viz doprava železniční.
— podle § 19 poj. ř. viz pojištění smluvní.
— podle čl. 146 obch. zák. viz společnost veřejná.
— a soupis pohledávek viz soupis pohledávek.
— podle trestního zákona důchodkového čís. 9351.
— **účinek:** žalobní právo pomíjí promlčením vůbec, takže nelze žalovati ani z obohacení čís. 10.406.
— žalobě o vyúčtování zisku k vůli výpočtu smluvního nároku na podíl na zisku (na tantiemu) ve smyslu § 14 zák. o obch. pom. nelze vyhověti, je-li nárok na tantiemu již promlčen čís. 11.952.
— byla-li z pohledávky, kterou si věřitel počítal výše než byla soudem uznána za pravou, část postoupena a část zabavena, týkal se postup a zabavení jen existující a platné části pohledávky a, nastalo-li promlčení postoupené a exekučně zabavené části pohledávky, je promlčením zasažena ona část domnělé pohledávky, která podle výroku soudu věřiteli po právu přináležela; je-li postoupená a zabavená a napotom promlčená část udánlivé pohledávky větší než její část, která je podle výroku soudu po právu, zanikla celá pohledávka věřitele promlčením; lhostejno, že věřitel podal včas žalobu o udánlivý zbytek své pohledávky, a nezáleží ani na tom, že postoupená část pohledávky byla věřiteli zpět postoupena a exekuční zabavení druhé části pohledávky bylo zrušeno a že věřitel zaplatil příslušné částky postupníkovi a vymáhajícímu věřiteli ze svého čís. 12.953.
— **uplatňování:** námitku jest vznésti za jednání v prvé stolici o důvodu žalobního nároku čís. 8622.

— jest ponecháno straně na vůli, o jaký skutkový základ chce opříti námitku promlčení; soud nesmí námitku tu řešiti na skutkovém podkladě ze spisů sice patrném, ale nepředneseném čís. 12.377.
— promlčení nelze namítati, bylo-li jednak uznáním, jednak dohodou o konečném výsledku vyúčtování odčiněno čís. 12.716.
— **počátek** promlčecí lhůty pro právo odporovati rozdělení společného majetku atd. čís. 9254.
— počátek promlčecí lhůty podle § 20 (3) zák. na ochr. náj. čís. 8719, 8734, 9179.
— nároku na odměnu za provedené dílo počíná skončením díla čís. 10.454.
— nevykoná-li prodatel při splátkovém obchodě vyhražené právo ztráty lhůt a sečká-li dále, nastane dospělost celého nedoplatku kupní ceny až po uplynutí všech ujednaných lhůt a od té doby počne běžeti také promlčecí lhůta podle § 1486 čís. 1 obč. zák. čís. 12.383.
— povinnost k placení kupní ceny zboží (vody) nastává již odběrem zboží a není závislá na vystavení účtu; dodáním zboží počíná také běžeti promlčecí lhůta pro nárok na zaplacení kupní ceny čís. 12.465.
— žádost o určení výše palmární pohledávky advokátní komorou není překážkou, by nezapočala běžeti promlčecí lhůta pro palmární pohledávku čís. 12.563.
— u nároků na náhradu škody viz dole u § 1489 obč. zák.
— **délka promlčecí lhůty:** nárok na vrácení zapůjčené věci a nárok na vrácení pronajaté věci promlčují ve třiceti létech; nelze tu použíti §§ 982 a 1111 obč. zák. čís. 10.954.
— nárok zmocnitelův proti zmocněnci na vydání toho, co zmocněnec, prováděje zmocnění, pro něho obdržel, se promlčuje ve třiceti létech čís. 9826.
— nárok kupitele proti prodateli na náhradu toho, co zaplatil za prodatele na dovozném, nepromlčuje se ani podle § 1486 čís. 1 obč. zák., ani podle § 1489 obč. zák. čís. 10.899.
— nároku z úmluvy, jíž se kupitel nemovitosti zavázal prodateli zaplatiti za něho zemskou dávku z přírůstku hodnoty nemovitosti čís. 9395.
— žaloba o náhradu podle § 1111 obč. zák.; jest řádně pokračovati ve sporu čís. 9895.
— služební požitky zaopatřovací; promlčecí lhůta u nich činí tři léta čís. 11.002.
— nároku na odměnu za práci přes čas ve třech létech čís. 9413.
— k nároku neprávem propuštěného člena závodního výboru nevztahuje se § 1162 d) obč. zák., nýbrž platí o něm § 1486 čís. 5 obč. zák. čís. 11.516.
— nárok hajného proti zaměstnavateli na náhradu nákladů vynaložených jím jednak na stromoví a na vinné štěpy u hájovny, jednak na mzdu na deputátních pozemcích, promlčuje se ve třech létech čís. 12.720.
— nárok jednatele na zaplacení peněžité částky vybývající v jeho prospěch z jednatelské smlouvy, jehož správnost jednatel po provedení vyúčtování výslovně (před sporem a pak i za sporu) uznal a zavázal se pohledávku odpracovati, nepromlčuje se podle § 1486 čís. 1, ani podle § 1486 čís. 5 obč. zák., nýbrž podléhá třicetiletému promlčení podle § 1479 obč. zák. čís. 11.794.
— nárok ze správy podle § 1397 obč. zák. promlčuje se v tříleté lhůtě § 1489 obč. zák. čís. 12.251.
— nárok podle § 1431 (1435) obč. zák. se promlčuje až po třiceti létech čís. 11.440; — srov. i čís. 10.899.
— nároku úrazové pojišťovny proti osobám, ručícím za úraz provozem silostroje, na náhradu toho, co jest pojišťovna povinna platiti poškozenému čís. 8951.
— nárok proti pojišťovně na výplatu pojistné sumy z pojištění proti nárokům na náhradu škody, jež by byly na pojištěného vzneseny z automobilového úrazu, nepodléhá promlčení podle § 1489 obč. zák. ani podle § 6 písm. b) aut. zák., je-li uplatněn poškozeným, jemuž byl podle § 308 ex. ř. přikázán k vybrání čís. 12.171.

— p o s m í r u, p o u z n á n í: stal-li se smír v době, kdy nárok na vrácení úplaty podle § 20 (3) zák. na ochr. náj. nebyl ještě promlčen, podléhá nárok třicetiletému promlčení čís. 8720.
— pohledávka ze smíru podléhá třicetiletému promlčení, třebas původní pohledávka podléhá kratšímu promlčení čís. 9635.
— smlouva o uznání nepodléhá promlčení, jež platí pro pohledávku tvořící podklad smlouvy, nýbrž obecnému promlčení třicetiletému čís. 11.736.
— **§ 1480 obč. zák.:** v ujednání několika stejných lhůt pro splacení dluhu nelze spatřovati ujednání anuit čís. 9635.
— jistinná pohledávka nesmí býti v čase, kdy se požadují úroky z prodlení, býti zaniklou; úroková pohledávka promlčuje se ve třech letech, i když se hlavní nárok promlčoval ve lhůtě § 6 aut. zák. čís. 10.211.
— výživné určené soudním rozsudkem neb usnesením a budoucně dospívající promlčuje se v době tříleté po splatnosti a jen výživné, které bylo již v době rozsudku neb usnesení splatné, promlčuje se v době třiceti let čís. 12.583.
— **§ 1486 obč. zák.:** tříletá promlčecí lhůta jest lhůtou práva hmotného, na kterou se nevztahuje § 126 c. ř. s. a § 89 zák. o org. soudní; následky obmeškání pohledávky, dospělé podle zák. čís. 47/1925 do 1. dubna 1925, nastaly uplynutím 31. března 1928 čís. 8980.
— — **čís. 1:** spadají sem jen nároky na úplatu za dodávky věcí, prací neb jiných plnění na straně těch, kdož dodali, nikoliv však pohledávky z příkazu, z nepřikázaného jednatelství neb náhrady nákladů podle § 1042 obč. zák., aniž nároky z obohacení podle § 1431 obč. zák. čís. 10.899; — srov. i čís. 11.440.
— — **čís. 5:** byl-li plat vyměřován podle hodin a výplata se děla týdně, počínala lhůta po výkonu služeb (koncem každého týdne), nikoliv teprve ukončením služebního poměru čís. 9662.
— — nelze rozšiřovati na nároky z jiného než služebního poměru; pokud nespadá sem právní poměr mezi pojišťovnou a jejím akvisitérem čís. 11.287.
— **§ 1487 obč. zák.:** pro dědice, nepřihlásivší se k dědictví, počíná tříletá lhůta k žalobě o zvrhnutí posledního pořízení prohlášením napadeného posledního pořízení čís. 10.712.
— lhůtou není obmezena dědická žaloba podle § 823 obč. zák. čís. 10.712.
— lhůta neplatí, neodpíráno-li v žalobě provedení rozdělení společného statku jako takovému, nýbrž napadána platnost dislouční smlouvy z důvodu nezpůsobilosti smluvníka k právnímu jednání čís. 11.957.
— **§ 1489 obč. zák.:** n e s p a d á sem pohledávka nákladu vynaloženého za jiného čís. 10.899.
— nárok na náhradu škody proti tomu, komu příslušel dozor na škůdce, promlčuje se ve třech létech čís. 10.745.
— nepodléhá mu nárok na vrácení toho, co bylo plněno ze smlouvy zapovězené § 20 (2) zák. o ochr. náj. čís. 11.148.
— neplatí pro postižní nárok rukojmí proti hlavnímu dlužníku (§ 1358 obč. zák.) čís. 11.218.
— spadá sem i žaloba podle syndikátního zákona čís. 9902.
— spadá sem i nárok státu proti zaměstnanci na náhradu škody pro porušení služebních předpisů čís. 13.001.
— p o č á t e k promlčecí lhůty; tříletá lhůta počíná znalostí škody a škůdce tak úplnou a bezpečnou, že vystačí k podání žaloby čís. 9755, 10.745, 11.801.
— lhůtu tu nelze počítati od pravoplatnosti odsuzujícího trestního rozsudku čís. 9755.
— lhůta proti soudcovskému úředníku nepočíná teprve skončením předchozího sporu syndikátního proti státu a sporu o jeho obnovu čís. 9902.
— početí promlčení nároku na náhradu škody podle § 1328 obč. zák. čís. 9507.
— u nároku státu proti zaměstnanci pro porušení služebních předpisů nezačíná lhůta § 1489 obč. zák. teprve vydáním administrativního nálezu, zvěděl-li stát svými orgány o škodě a škůdci v náležité míře již dříve čís. 13.001.
— promlčení nároku na náhradu škody z neoprávněného záboru obytné místnosti počalo již záborem, nikoliv teprve vrácením zabrané místnosti čís. 10.771.
— promlčení nároku z nepřihlášení k pensijnímu pojištění počíná se teprve doručením výměru pensijního ústavu o vyměření pensijního důchodu čís. 11.136.
— n a s t a l y - l i š k o d l i v é v ý s l e d k y z a v i n ě n í p o s t u p n ě, jest posuzovati předpoklady promlčení ohledně každého škodlivého důsledku zvlášť čís. 9507.
— pro promlčení nároku na náhradu za sníženou naději na zaopatření z důvodu zmrhání jest bez významu později vzešlý nárok na náhradu pro snížení výdělečnosti následkem porodu čís. 9507.
— z celkové škody z poranění s trvalými následky nelze vytrhnouti část bolestného a následků úrazu za poslední tři léta a tuto část uplatňovati v době, kdy nárok na náhradu škody byl již promlčen čís. 10.745.
— nelze posuzovati každou jednotlivou měsíční a roční částku ucházejícího důchodu samostatně čís. 11.801.
— l h ů t a t ř i c e t i l e t á: nárok na vrácení zpronevěřených peněz promlčuje ve třiceti letech, třebas ten, kdo zpronevěřil, byl v době zpronevěry v občasném pominutí smyslů čís. 10.224.
— žaloba o náhradu škody ze zločinu promlčuje se teprve ve třiceti letech jen, jde-li o nárok proti tomu, kdo se dopustil zločinu, nikoliv jde-li o nárok proti tomu, kdo nemaje podílu na zločinu, ručí jen (§§ 1313 a násl. obč. zák.) za škodu ze zločinu jiného čís. 12.155.
— **čl. 77 směn. ř.:** tříletá promlčecí lhůta platí i ohledně toho, kdo se zaručil za příjemce směnky čís. 8981.
— **§ 23 zák. o nek. sout.:** promlčení, jde-li o čin trvací neb opětovací; jde-li o více samostatných úkonů čís. 11.537.
— **přetržení:** otázku přetržení promlčení směnky, dospěvší před účinností směn. zákona, jest posuzovati podle čl. 80 směn. ř., nikoliv podle § 83 směn. zák. čís. 9008.
— p o d á n í m ž a l o b y: žaloba musí býti podána u příslušného soudu, nestačí podání žaloby na poštu; není řádným pokračováním, navrhl-li žalobce na nepříslušném soudě, by žaloba byla postoupena příslušnému soudu čís. 9876.
— k přetržení promlčení podle zák. čís. 47/1925 sb. z. a n. nestačí, že byla žaloba podána dne 31. března 1928 na poštu, nemohla-li již téhož dne býti soudem přijata čís. 9236.
— podle § 1497 obč. zák. přerušuje se promlčení, podá-li žalobu oprávněný, nikoliv podáním záporné určovací žaloby odpůrcem čís. 12.427.
— otázka, zda přes klid řízení bylo ř á d n ě p o k r a č o v á n o v e s p o r u (§ 1497 obč. zák.) čís. 9046.
— otázku, zda bylo řádně pokračováno (§ 1497 obč. zák.), lze řešiti jen případ k případu čís. 9396.
— za přerušeného řízení nebylo za všech okolností řádně ve sporu pokračováno (§ 1497 obč. zák.), nýbrž rozhodují tu okolnosti případu čís. 11.937.
— otázku, zda bylo ve sporném řízení řádně pokračováno, jest řešiti případ k případu, hledíc k tomu, zda žalobce projevil trvalý zájem na náležitém postupu sporného řízení; pokud neprojevil žalobce náležitý zájem na postupu sporného řízení, nemohla-li býti žaloba žalovanému doručena čís. 12.104.
— nebylo-li řádně pokračováno v řízení, nebyla původní promlčecí lhůta vůbec přetržena, nýbrž běžela dále čís. 12.104.
— bylo-li řízení ponecháno více než dva roky v klidu, nebylo ve sporu řádně pokračováno (§ 1497 obč. zák.) čís. 12.478.
— j i n é u p l a t ň o v á n í n á r o k u: promlčení přetrhuje se podáním žaloby u rozhodčího soudu čís. 8983.
— tím, že se oprávněný připojil se svým nárokem k trestnímu řízení jako soukromý účastník a že byl v trestním rozsudku odkázán na pořad práva čís. 10.907.

— prohlášením: »své soukromoprávní nároky jako otec usmrceného budu uplatňovati u hlavního přelíčení« nelze pokládati za připojení se k trestnímu řízení s právními účinky přetržení promlčecí lhůty čís. 12.603.
— promlčení služebních zaopatřovacích požitků (zák. čís. 130/1921) nepřerušuje se jich uplatňováním u Státního pozemkového úřadu, nýbrž jen domáháním se jich u soudu čís. 11.002.
— uznání přerušuje promlčení, ale nebrání, by promlčení nezačalo znovu běžeti čís. 11.002.
— přetržení promlčení uznáním dlužníka; není třeba uznání výše pohledávky; stačí uznání co do důvodu; stačí jednostranné uznání, jež nepotřebuje přijetí, musí se však státi proti oprávněnému nebo jeho zástupci; stalo-li se proti jednateli bez příkazu čís. 10.369.
— k přetržení promlčení dluhu obce uznáním dluhu, učiněným starostou obce, se vyžaduje, aby starosta obce byl obecním výborem k tomuto projevu zmocněn plnou mocí znějící na druh tohoto jednání (§ 1008 obč. zák.) čís. 12.563.
— u nároku státu proti zaměstnanci na náhradu škody pro porušení služebních předpisů nenastane přerušení promlčení již projevem, v němž bylo zaměstnanci zahájením administrativního řízení pohrožено, nýbrž teprve skutečným zahájením administrativního řízení a soud, zabývající se s otázkou promlčení, jest oprávněn i zkoumati, zda administrativní řízení bylo účelným a účinným prostředkem k vymáhání nároku a zda bylo v něm řádně pokračováno čís. 13.001.
— **zachování promlčecí lhůty:** při postupu věci na soud příslušný (§ 261, šestý odstavec, c. ř. s.) jest co do zachování promlčecí lhůty hleděti k žalobě tak, jakoby byla bývala podána hned z původu u soudu příslušného čís. 8769; — srov. však čís. 9876.
— § 232 c. ř. s. v doslovu čl. II. čís. 4 zák. čís. 23/1928 nelze rozšiřovati na případ, kde nedošlo k odmítnutí žaloby dovolaným soudem čís. 9876.

Pronájem: první viz ochrana nájemců.
— jinak viz smlouva nájemní a pachtovní.
Propadná lhůta viz lhůta.
Propadnutí peněz viz stát československý.
Propočítání služební doby viz zaměstnanec železniční.
Propuštění viz obchodní pomocník, smlouva služební, zaměstnanec.
Prorogace viz příslušnost podle § 104 j. n.
Prosba žalobní viz žaloba.
Prostředek exekuční viz exekuce.
— **opravný:** lhůty viz tamže.
— — jinak viz dovolání, odvolání, rozklad, stížnost.
Protest směnečný viz směnka.
Protiprávní poškození civilních osob ve světové válce (zák. čís. 317/18 ř. zák.) viz stát.
Protokol soudní: odepření podpisu poručníkem strany; pokud není třeba dalšího šetření čís. 9474.
— stačí, když vypovídaný, podávaje u soudu včas ústně do protokolu námitky proti výpovědi, přednesl skutečnosti opodstatňující určitou námitku, třebaže příslušný přednes nedopatřením kancelářského úředníka nebyl pojat do protokolu čís. 10.677.
— byla-li žaloba podána do soudního protokolu a tento protokol byl podle § 64 čís. 4 c. ř. s. zaslán procesnímu soudu, jest pokládati žalobu za podanou v den, kdy byla dána do protokolu čís. 11.327.
— o výslechu svědka jest veřejnou listinou, tvořící úplný důkaz o tom, že svědek skutečně vypověděl, co bylo v protokolu osvědčeno čís. 11.486.
— použití protokolu o dřívějším jednání při zmatečním roku (§ 477 čís. 2 c. ř. s.) nepůsobí zmatečnost nového jednání, nýbrž po případě vadu řízení čís. 12.201.
— objemné zápisky stran, obsahující mimo celé přednesy stran po stránce skutkové a průvodní také právní vývody, jest považovati za **osnovy protokolů,** jichž vložení do spisů jest zmatkem podle § 477 čís. 8 c. ř. s. čís. 9531.
— je-li zmatečným podle § 477 čís. 8 c. ř. s. protokol, jenž byl zástupci stran mimosoudně sepsán a do spisů založen, jsou zmatečností zasažena i všechna průvodní usnesení vydaná na tomto vadném podkladě, veškeré důkazy, provedené podle těchto usnesení a vůbec celé další řízení čís. 9222.
— pokud jest míti za to, že byla k soudu přijata osnova protokolu (§ 210/2 c. ř. s.); nevadí, že osnova není náhražkou celého protokolu, nýbrž jen jeho části čís. 11.208.
— pokud nebyl zápisek (§ 265 c. ř. s.) osnovou jednacího protokolu; přesahoval-li zápisek meze § 265 c. ř. s., mělo by to býti vytýkáno podle § 196 c. ř. s.; záleží na tom, zda obsah zápisku byl přednesen, nikoliv na tom, zda byl soudcem přečten; není-li v protokole udáno, že byl obsah zápisku přednesen, nelze k němu přihlížeti čís. 11.379.
— **odvolání, podané do něho,** ač tu nebylo podmínek § 465/2 c. ř. s. a oprava podle § 84 c. ř. s. čís. 10.135.
— podán-li rekurs písemně bez podpisu advokáta, proto podle § 85 c. ř. s. vrácen, nelze po uplynutí původní rekursní lhůty podati rekurs do protokolu čís. 10.351.
— vráceno-li odvolání k připojení podpisu advokáta, nebyl odvolatel oprávněn teprve pak podati odvolání do protokolu (po uplynutí odvolací lhůty) čís. 10.382.
— **odpor proti protokolu** procesního soudu jest podati nejdéle do skončení protokolování (do podpisu protokolu); byl-li odpor ohlášen ústně soudci teprve příští den a učiněn písemným podáním až, když prohlášeno jednání za skončené, jest odpor opozděný a nemohl odvolací soud o něm jednati v ústním jednání čís. 12.613.
— jediným autentickým poznáním o průběhu a obsahu jednání jest pro hranice projednávaného sporu jednací protokol; jen to lze považovati za přednesené, co v něm jest uvedeno, a jeho obsah ohraničuje onu látku, o které jest soudu rozhodovati; této vlastnosti protokol může býti zbaven jen odporem podle § 212 c. ř. s., ovšem včas vzneseným čís. 12.613.
— i o nesprávnosti protokolu procesního soudu jest přípustný odvod podle druhého odstavce § 292 c. ř. s., ale jen mimo hranice sporu, ve kterém protokol byl sepsán, není však přípustný za opravného řízení, nebyl-li ohlášeným odporem zachován čís. 12.613.
— v odvolání z rozsudku pro zmeškání roku žalobcem může žalobce uplatňovati odvodem proti jednacímu protokolu prvního soudu podle § 292, druhý odstavec, c. ř. s., že se k roku nedostavila žádná strana a že byl prohlášen klid řízení čís. 12.993.
— předpis § 215 c. ř. s. neplatí při exekuční dražbě; zde platí zvláštní předpisy §§ 194 a 279 ex. ř. a odstavec 116 instrukce pro výkonné orgány; proti obsahu přípustný odvod podle § 292/2 c. ř. s.; obsah protokolu čís. 11.306.

Protokolace obchodníka viz firma, rejstřík.
Provise pojišťovacího agenta viz pojišťovací agent.
— **sprostředkovatele** viz smlouva sprostředkovatelská.
— **úvěrová** viz úvěrová provise.
— **zástupce na provisi** viz obchodní jednatel, obchodní zástupce.
— **z obratu:** komerčního ředitele a obmezení výroby zaměstnavatelem čís. 9778.

Provisionista viz pokladna bratrská.
Provisní zástupce: pokud jest zástupce považovati nikoliv za zaměstnance určité firmy, nýbrž za samostatného obchodníka čís. 13.156.
Provozní smlouvy sjednané s býv. c. k. erárem; pokud čsl. republika do nich nevstoupila čís. 10.320.
Provozovací právo k filmu viz film.

— **řád:** sprostředkovatele viz smlouva sprostředkovatelská.

Provozovna viz příslušnost podle § 87, odst. 1, j. n.

— **velká** (§ 4 zák. čís. 210/1931 sb. z. a n.) viz ochrana nájemců.

Prozatímní opatření: podle § 5 alimentačního zákona viz výživné.

— při nekalé soutěži viz soutěž nekalá.

— příslušnost viz příslušnost podle § 387 ex. ř.

— složení na soudě podle § 385 ex. ř. viz složení na soudě.

— zájemným popsáním vnesených svršků viz zástavní právo zákonné.

— knihovní poznámka hypotekární žaloby čís. 9244.

— **proti dědici:** k zajištění pohledávek za dědicem lze i pro peněžité pohledávky povoliti zajišťovací prostředky podle § 382 ex. ř.; pohledávkami, k jichž zajištění lze tu povoliti prozatímní opatření, jsou i pohledávky nepeněžité čís. 9214.

— lhostejno, že dlužníku nenapadlo z dědictví jmění, jehož se týká prozatímní opatření, nýbrž jiné jmění čís. 10.492.

— podle § 75 III. dílčí nov. před odevzdáním pozůstalosti i na majetkové soubory čís. 10.492.

— podle § 75 III. dílčí novely lze nařídíti prozatímní opatření i pro pohledávky již vykonatelné čís. 12.324.

— **podle § 340 obč. zák.:** pokud jsou příslušné soudy, je-li žádáno o zákaz stavby jako proz. opatření; přípustnost dovolacího rekursu do nesouhlasných usnesení; ve sporu vlastnickém zákaz jen za podmínek §§ 381, 389 ex. ř. čís. 9543.

— soud držebního sporu, jenž je povolil, není oprávněn, by v usnesení je povolujícím určoval pokutu pro přestoupení zákazu, aniž k tomu, by pokutu prohlásil za propadlou; učinil-li tak, jde o usnesení exekuční, nikoliv o usnesení ve věcech rušené držby čís. 11.441.

— **§§ 379 a násl. ex. ř.:** je-li nárok nezletilce na vydání vkladních knížek sporný, takže lze o něm rozhodnouti jen pořadem práva (§ 2 čís. 7 nesp. pat.), není v nesporném řízení přípustným ani prozatímní opatření v zájmu nezletilce; lze je povoliti jen za podmínek § 378 ex. ř. čís. 9405.

— za sporu; není závislým na tom, by se ve sporu řádně pokračovalo čís. 10.117.

— v řízení o jeho povolení nezáleží na tom, zda o nároku, jenž má býti zajištěn, jest rozhodnouti v řízení sporném, či nesporném; předpokládá se jen, že rozhodnutí o nároku patří soudům čís. 11.830.

— základem jeho může býti jen nárok vybavený právní ochranou, jejž právní řád jako takový uznává; nejde o takový nárok, domáháno-li se zákazu budoucích možných projevů ve smyslu § 1330 obč. zák. čís. 11.916.

— pro otázku příslušnosti soudu k povolení prozatímního opatření nemá významu, zda rozepře má býti zahájena před cizozemským soudem, ledaže by cizozemský rozsudek nemohl býti v tuzemsku vykonán čís. 11.946.

— knihovní poznámku hypotekární žaloby jest posuzovati podle § 378 ex. ř.; platí proto o ní osmidenní lhůta k rekursu čís. 12.670.

— **§ 379 ex. ř.:** nelze je povoliti k zajištění neexistujícího ještě postižního nároku, jenž snad navrhovateli vznikne, bude-li musiti vyplatiti jim přijatou směnku krycí, již odpůrce dále vydal, ač byla již zaplacena; eskomptování směnek jest jednáním, jež snad povede ke vzniku postižního nároku navrhovatelova, není však jednáním, které by snad mohlo ohrožovati dobytí postižního nároku čís. 11.633.

— návrh říšskoněmeckého státního příslušníka proti říšskoněmecké státní příslušnici o povolení prozatímního opatření podle ustanovení exekučního řádu k zajištění jeho nároku na péči o osobu nezletilého dítěte, jest posuzovati podle tuzemského exekučního řádu čís. 12.729.

— domáháno-li se na dědici zaplacení dávek výživného již dospělých a budoucích na dobu jednoho roku, jest pro prozatímní opatření pro dávky dospělé osvědčiti ohrožení podle § 379, druhý odstavec, ex. ř., kdežto u dávek budoucích toho není třeba vzhledem k § 5 zákona ze dne 16. prosince 1930, čís. 4 sb. z. a n. na rok 1931 čís. 12.324.

— prozatímní opatření podle § 379 ex. ř. slouží jen k zachování dosavadního stavu a nemá za účel navrácení v předešlý stav; vykonal-li dlužník právní jednání, jímž osvědčuje ohrožená strana nebezpečí zmaření nebo stížení vydobytí její pohledávky, již před podáním návrhu na prozatímní opatření, nelze již dlužníku zakázati, by ono právní jednání nepředsevzal čís. 12.494.

— prozatímní opatření jako úkon donucovací moci státní jest omezeno co do své účinnosti na území Československé republiky čís. 12.735.

— peněžitá pohledávka: nárok dítěte proti manž. otci na výživné, jež má otec podle návrhu poručenstva plniti v penězích, jest peněžitou pohledávkou; lhostejno, že usnesení prvého soudu, vyhovující návrhu na placení peněžitých příspěvků na výživné, bylo rekursním soudem zrušeno čís. 10.930.

— jde o zajištění peněžité pohledávky, třebaže se nárok ohrožené strany týká i odpůrcových zásob zboží a jeho pohledávek za třetími osobami, nejde-li o to, aby byly zachovány pro ohroženou stranu, poněvadž zásoby mají býti podle svého určení prodány o dluhy vymáhány, a jest jediným účelem prozatímního opatření, aby tu byl určitý peněžitý fond, z kterého by byla kryta peněžitá pohledávka ohrožené strany čís. 12.694.

— nárok, aby hypotekární pohledávka byla uspokojena ze zástavy a by za tím účelem byla zabezpečena podstata a hodnota zástavy, není pohledávkou peněžitou čís. 13.057.

— nebezpečí: stačí, je-li pravděpodobné, že jednáním neb opomenutím dlužníkovým, třeba nikoliv obmyslným, bude přivoděna nepříznivá změna v jeho majetkových poměrech čís. 8885.

— k povolení prozatímního opatření k zajištění peněžité pohledávky se vyžaduje, by nebezpečí, ohrožující vydobytí pohledávky, vycházelo z jednání dlužníkova, třebas nikoliv obmyslného; nestačí pouhé ohrožení věcné; nestačí zejmé okolnost, že by rozsudek musel býti vykonán v cizině čís. 8816.

— není třeba, by byl osvědčen přímý úmysl dlužníkův zmařiti nebo značně ztížiti exekuci, stačí provděpodobnost toho; pokud sem spadá případ, že se odpůrce nepoctivě zachoval k svému společníku; povolení obstávky vkladů spořitelních a záloženských čís. 9125.

— podmínkou jest subjektivní, úmyslné chování dlužníkovo čís. 10.319.

— k odůvodnění prozatímního opatření proti pozůstalosti (zastoupené opatrovníkem) jest třeba subjektivního chování, jehož se dopustil tento odpůrce; nestačí chování se zůstavitele čís. 12.057.

— v tom, že má odpůrce sídlo v cizozemsku, že jest v platebních nesnázích a že vybírá peníze za zboží prodané v tuzemsku a přenáší je do sídla svého podniku, nelze spatřovati nebezpečí podle § 379 ex. ř. čís. 9250.

— nestačí osvědčení, že se odpůrce ohrožené strany vzdal obchodu, aniž bylo osvědčeno, v jakém stavu obchod byl, zda a jaký výnos měl a z jakého důvodu odpůrce ohrožené strany tak učinil čís. 11.791.

— okolnost, že odpůrce (majitel cestovního biografu) vede kočující život, nestačí o sobě, by bylo povoleno prozatímní opatření k zajištění peněžité pohledávky čís. 12.249.

— zamýšlený prodej obchodu (podniku) odpůrcova není důvodem prozatímního opatření podle § 379 ex. ř., nebylo-li osvědčeno, že odpůrce s výtěžkem hodlá učiniti opatření na újmu navrhovatelova nároku čís. 12.389.

— nemohl-li by dlužník splniti zákaz, aby s pohledávkou, jež má býti obstavena, nenakládal, ježto ji již postoupil, nelze obstávku vykonati a nelze ji proto ani povoliti, třebaže poddlužník dosud ještě neplnil čís. 12.494.

— žádosti dlužníka na věřitele, by přistoupil na mimosoudní vyrovnání, není osvědčeno ohrožení ve smyslu § 379 ex. ř. čís. 10.852.

— okolnost, že dlužník zažádal o vyrovnání, nestačí k osvědčení nebezpečí, že bude zmařeno nebo značně stíženo dobytí pohledávky, která požívá přednostního práva čís. 11.771.

— zahájení vyrovnávacího řízení o jmění odpůrce v Německu není o sobě subjektivním ohrožením dobytí nároku navrhovatele podle § 379, druhý odstavec, ex. ř. čís. 12.581.
— podmínka § 379, druhý odstavec, ex. ř. o subjektivním ohrožení uspokojení navrhovatelovy pohledávky jest splněna, učinil-li odpůrce, o jehož jmění v Německu jest zahájeno vyrovnací řízení, u tuzemského soudu návrh na zabavení a přikázání k vybrání tuzemského deposita odpůrcova dlužníka za tím účelem, aby majetek ten převedl do Německa; lhostejno, zda navrhovatel jest státním občanem říše Německé, či republiky Československé čís. 12.581.
— zajišťovací prostředky: vklady u peněžních ústavů mohou býti obstaveny i bez zabavení a uschování vkladních knížek čís. 8885.
— soudní obstávkou není odpůrci zapovězeno vydobytí vnuceného zástavního práva ve prospěch obstavené pohledávky proti poddlužníkovi; pokud nemůže tu poddlužník uplatňovati námitku opoziční žalobou čís. 8945.
— povolení obstávky vkladů spořitelních a záložen ských čís. 9125.
— obstávka nároku na vydání věci, který si odpůrce činí proti ohroženému, jest podle § 379 (3) čís. 3 ex. ř. přípustná i tehdy, jde-li o věc náležející vlastnicky odpůrci čís. 10.319.
— ručení navrhovatele za poškození uschovaných svršků v poměru k vlastníku odňatých věcí čís. 10.580.
— povolení obstávky pohledávky nezakládá o sobě oddělné právo na pohledávce ve smyslu § 11 vyr. ř. čís. 11.047.
— **§ 381 ex. ř.:** nestačí abstraktní možnost zmaření nebo stížení uskutečnění nároku, nýbrž musí tu býti konkretní čin k tomu směřující, jímž však jest již každé jednání přípravné čís. 10.087.
— nelze se domáhati plnění zažalovaného nároku a to dříve, než bude o něm rozhodnuto sporem čís. 8898.
— prozatímním opatřením k odvrácení hrozící nenahraditelné škody (§ 381 čís. 1 ex. ř.) lze povoliti ohrožené straně to, čeho může dosíci exekucí teprve na základě příznivého pro ni exekučního titulu čís. 12.641.
— i nárok na vyloučení odpůrce z veřejné obchodní společnosti může býti zajištěn; i prozatímním odnětím zastupitelského práva, po případě jen pro určitý případ čís. 9888.
— zdráhá-li se likvidator zastupovati firmu ve sporu čís. 8907.
— není závady, by soud povolující prozatímní opatření odnětím zástupčího práva a odvoláním likvidatora nemohl nařídíti i zápis těchto skutečností do obchodního rejstříku čís. 11.830.
— pokud povolení prozatímního opatření, jímž společník veřejné obchodní společnosti má býti zmocněn, by vedl jménem společnosti vylučovací spor, nevadí, že se navržené opatření v podstatě kryje s návrhem žaloby navrhovatelem zároveň podané čís. 12.567.
— různé: zákazem odpůrci s pozemky nakládati a je obdělávati (vnucenou správou pozemků) nelze povoliti v rozepři o odevzdání a vrácení propachtovaných pozemků ke dni, jenž nespadá v období sklizně čís. 9090.
— pokračování v konkurenční činnosti může způsobiti nenahraditelnou škodu ve smyslu § 381 ex. ř.; pokud povolení prozatímního opatření může předbíhati rozhodnutí sporu ve věci hlavní čís. 9221.
— pokud nárok elektrárenského svazu proti obci o dodávání elektrické energie jest ohrožen jednáním obce s jiným elektrárenským podnikem o jeho návrhu na pronájem obecní elektrárny čís. 10.087.
— nárok na vrácení zboží prodaného s výhradou vlastnictví jest ohrožen, bylo-li o jmění odpůrce zahájeno vyrovnací řízení a odpůrce přes to zboží prodává a peníze za ně neodvádí čís. 10.473.
— nájemce, jenž byl na základě rozsudku pro zmeškání vystěhován z bytu a podal žalobu o zmatečnost rozsudku pro zmeškání, nemůže se domáhati prozatímním opatřením toho, by bylo znemožněno pronajímateli opětně pronajmouti byt jinému nájemníku, dokud spor o zmatečnost a spor ve

věci hlavní nebudou rozhodnuty, aniž toho, by byl opět uveden v držbu nájemních práv před tím, než bude rozhodnuto o žalobě o zmatečnost čís. 11.425.
— pokud není ohrožen nárok honebního společenstva na zabezpečení pronajatého práva myslivosti proti jeho znehodnocení vykořisťováním čís. 13.079.
— návrh na povolení prozatímního opatření k zajištění nároku na vrácení stroje, jejž navrhovatel prodal odpůrci s výhradou vlastnictví a jenž byl v odpůrcově dílně přimontován, jest odůvodněn, neplatil-li odpůrce, který jest stihán exekucemi, splátky na stroj a neopatřil-li navrhovateli prohlášení vlastníka nemovitosti po rozumu § 297 a) obč. zák., jakž se byl zavázal čís. 12.632.
— podmínky zajištění nároku na individuelní plnění (§ 15 zák. o nek. sout.); netřeba nebezpečí hrozícího náhradnímu nároku, nýbrž záleží na tom, zda hrozí nebezpečí nároku na původní individuální plnění čís. 9659.
— k žalobě o vyklizení nelze povoliti prozatímní opatření vyklizením žalovaného, by se zabránilo ohrožení osob čís. 10.083.
— nárok, aby navrhovatelova hypotekární pohledávka byla uspokojena ze zástavy a by za tím účelem byla zabezpečena podstata a hodnota zástavy, není pohledávkou peněžitou ve smyslu § 379 ex. ř.; k zajištění tohoto nároku lze povoliti prozatímní opatření podle §§ 381 a násl. ex. ř., po případě i tím, že odpůrci bude zabráněno, by odstraněním příslušenství ze zatížené nemovitosti ji neznehodnotil a tím neoslabil pokud se týče nezmařil jistotu navrhovatelovy pohledávky čís. 13.057.
— **§ 382 ex. ř.:** nelze se domáhati plnění zažalovaného nároku a to dříve, než bude o něm rozhodnuto sporem čís. 8898; — srov. však 12.641.
— nelze povoliti prozatímní opatření, jež není vynutitelné čís. 12.553.
— zdráhá-li se likvidator zastupovati firmu ve sporu čís. 8907.
— k zajištění nároku na vyloučení odpůrce z veřejné obchodní společnosti prozatímní odnětí zastupitelského práva, po případě jen pro určitý případ čís. 9888.
— není závady, by soud povolující prozatímní opatření odnětím zástupčího práva a odvoláním likvidátora nemohl nařídíti i zápis těchto skutečností do obchodního rejstříku čís. 11.830.
— není-li knihovní poznámka přípustná s hlediska předpisů knihovního zákona, nelze ji povoliti ani podle předpisu § 382 ex. ř. čís. 12.058.
— zajišťovací prostředek, je-li účelem proz. opatření, by usnesení svazu knihkupců, jímž se brání jeho členům v dodávkách knih navrhovateli za ceny umožňující mu konkurenční provoz knihkupecké živnosti, zbaveno bylo až do rozhodnutí sporu účinnosti čís. 9665.
— jako prozatímní opatření nelze voliti prostředky, jimiž by bylo zasahováno do věcí spadajících do oboru veřejné správy, a nelze přikazovati nebo zakazovati úkon, o němž jen pořadem správních úřadů lze rozhodnouti čís. 12.553.
— k zajištění nároku ohrožené strany, aby odpůrce jakožto pronajímatel za účelem splnění povinností podle § 1096 obč. zák. zažádal o dodatečné schválení přestavby místností obývaných ohroženou stranou, ač stavebním úřadem mu bylo přikázáno, aby přestavbu uvedl v předešlý stav, nelze se domáhati prozatímního opatření, aby odpůrci bylo zapovězeno, by nedal místnosti do původního stavu čís. 12.553.
— — **čís. 1:** uložení vkladní knížky na soudě, domáháno-li se zajištění nároku na volné nakládání podílem na vkladu čís. 9725.
— — **čís. 2:** pokud odpůrce dědice může dosíci sekvestrace pozůstalosti jen v zajišťovacím řízení čís. 12.902.
— — **čís. 5:** zákaz se může týkati jen věcí, které odpůrce chová a k jichž vydání směřuje nárok tvrzený ohroženou stranou, nelze jej však vydati najmě co do věcí, jež ohrožený sám chová pod vlastním uzavřením; nelze pouhým zákazem zcizení zrušiti učiněné již prohlášení spoluvlastnictví a že prodal věci likvidující firmy sám sobě; tvrzením spoluvlastnictví a

spolulikvidatorství není ještě osvědčen nárok navrhovatele na vydání věci jemu samému čís. 10.887.

— — **čís. 6:** lze povoliti dědicovým věřitelům přes to, že dědic není dosud při nemovitosti zapsán jako vlastník čís. 9214.

— — proti povolení knihovní poznámky zákazu zcizení a zavazení na nemovitosti nepatřící odpůrci ohrožené strany má právo k rekursu i knihovní vlastník nemovitosti; lze povoliti zákaz zcizení a zatížení nemovitosti, i když není připsána odpůrci ohrožené strany čís. 9431.

— — nelze povoliti k zajištění nároku na opětné pronajmutí bytu v domě podle § 1 (3) zákona o ochraně nájemců čís. 11.680.

— — zákaz zcizení a zavazení nebrání exekučnímu zatížení ve prospěch třetích osob čís. 11.814.

— — zápovědí nezciziti, neobtížiti nebo nezastaviti nemovitosti; jen k zajištění nároku, vztahujícího se k této nemovitosti, a jen k ochraně práv věcných, do knih zapsaných, nebo práv obligačních, která lze zápisem přeměniti v práva věcná; tomu tak je při smluvním zákazu nezciziti a nezatížiti, ujednaném mezi osobami uvedenými v druhé větě § 364 c) obč. zák., jinak nelze smluvní zákaz nezciziti a nezatížiti nemovitost zajistiti soudní zápovědí podle § 382 čís. 6 ex. ř. čís. 10.424.

— — nevadí, že podle listiny, již jest osvědčen nárok, přísluší navrhovateli nárok (zákaz zcizení) bez knihovního zápisu čís. 10.857.

— — k zajištění předkupního práva k nemovitosti stačí zákaz zcizení nemovitosti a není na místě i zákaz zatížení a zastavení čís. 10.933.

— — knihovní poznámka působí jen ve prospěch ohrožené strany, a to i proti jejímu odpůrci, i proti tomu, kdo nabyl nemovitosti proti zákazu, ale nepůsobí ve prospěch třetí osoby, která chce vésti exekuci na nemovitost pro pohledávku za zcizitelem nemovitosti, jako by zcizení nebylo nastalo čís. 11.035.

— — **čís. 7:** proti zápovědi jest oprávněn k rekursu i poddlužník; nevyžaduje se osvědčení, že odpůrce ohrožené strany má nárok, jenž se má obstaviti; stačí osvědčení nároku, k jehož zajištění slouží obstávka čís. 9431.

— — k zajištění nároku na vrácení směnek jím přijatých nemůže se navrhovatel domáhati zákazu odpůrci podle § 382 čís. 7 ex. ř., by sporné směnky nedal protestovati aniž zažalovati a by nepodnikl jiné kroky k zachování svých směnečných práv, ani, nemá-li odpůrce sporné směnky již ve svém držení, zákazu, by je nedal dále; osobu, označenou navrhovatelem jako poddlužník, jež nabyla sporných směnek od odpůrce bezelstně a nikoliv bezúplatně, nelze nijak obmeziti soudní obstávkou ve volném nakládání s nimi čís. 12.677.

— — **čís. 8:** přivodění o d d ě l e n é h o b y d l i š t ě, má-li být nebo dům jen manželka; tvrdí-li manžel, že mu přísluší právo bydleti v bytě dosud společném z jiného právního důvodu než jen na základě ustanovení § 92 obč. zák. čís. 11.182.

— — v ý ž i v n é: nelze tu použíti všeobecných ustanovení §§ 370 a 372 ex. ř. čís. 10.026.

— — rozvedená manželka, domáhající se na manželi žalobou placení výživného, má nárok na prozatímní výživné podle § 382 čís. 8 ex. ř. čís. 10.230.

— — nemůže se domáhati zletilé manželské dítě, jež nežije v otcově domácnosti čís. 8898.

— — a s p o r: pokud za sporu o rozluku jest povoliti placením měsíčního důchodu manželce podle všeobecných předpisů exekučního řádu, nikoliv podle § 382 čís. 8 ex. ř. čís. 9110.

— — byl-li po podání návrhu, ale před jeho vyřízením spor o rozvod manželství pravoplatně ukončen odmítnutím žaloby čís. 9332.

— — rozhodnutí o něm není předurčující pro rozsouzení rozepře o výživné čís. 10.663.

— — nerozhoduje se jím o manželském právu stran; prozatímní opatření zatímní výživy, jehož se manželka domáhá až do rozhodnutí sporu o rozluku, nelze povoliti, uvedla-li navrhovatelka zároveň, že se k vůli dítěti nezamýšlí domáhati proti odpůrci rozvodu nebo rozluky, ježto pořád ještě doufá, že se manžel polepší čís. 11.946.

— — v ý ž i v n é a o d d ě l e n é b y d l i š t ě: bylo-li manželce povoleno oddělené bydliště až do právoplatného ukončení sporu o rozvod, nárok její na prozatímní výživné, třebas i manžel navrhl, by mu bylo povoleno prozatímní bydliště čís. 9476.

— — v z d a l a - l i s e manželka bezpodmínečně nároku na výživné, nelze jí povoliti ani prozatímní opatření za sporu o rozvod čís. 9957.

— — nelze se zabývati otázkou, jež jest předmětem sporu o výživné, zda nárok manželky na výživné zanikl tím, že se ho vzdala čís. 10.744.

— — o t á z k a v i n y: povinnost manžela k výživě manželky mající nárok na oddělené bydliště, třebas jí přičítá zavinění na rozvodu čís. 9513.

— — manžel jest povinen platiti manželce výživné, opustil-li manželku bezdůvodně neb zavdal-li důvodnou příčinu, by ho opustila; není však povinen, znemožnila-li manželka svým nepřístojným chováním manželské soužití čís. 10.143.

— — o h r o ž e n í: k povolení stačí ohrožení tělesné bezpečnosti manželky při dalším spolužití s manželem čís. 11.369.

— — nelze povoliti, neosvědčila-li manželka ohrožení v době posledního spolužití čís. 9347.

— — vykázání manželky ze společné ložnice a z kuchyně jest pro ni citelnou urážkou čís. 12.446.

— — o d k d y: navrhla-li manželka v žalobě o rozvod placení proz. výž. na dobu, až bude o žalobě pravoplatně rozhodnuto, jest je přiznati již od podání návrhu čís. 9142.

— — povinnost placení výživného manželce v penězích nastává teprve okamžikem, kdy se výživa neposkytuje in natura čís. 12.446.

— — s n í ž e n í v ý ž i v n é h o: manžel nemůže návrh na snížení prozatímního výživného pro manželku odůvodniti výlohami na léčení choroby, kterou měl již při původním stanovení výživného, není však závady, by v návrhu na snížení výživného neuplatňoval výlohy následkem zhoršení oné choroby; tu pak lze přihlížeti nejen k výdajům, jež již byly učiněny (o nichž je zjevno, v jaké výši vznikly), nýbrž, je-li výživné placeno měsíčně předem, i k výlohám bezprostředně mu nastávajícím v budoucích měsících, pokud jest jich zapotřebí k zachování jeho výdělečné schopnosti čís. 12.890.

— **§ 384 ex. ř.:** dobrovolné zcizení nemovitosti příčící se knihovně poznamenanému zákazu, může býti za určitých podmínek bezúčinným i proti každému, kdo nabyl nemovitosti zakázaným zcizením; nezáleží na tom, v jakém pořadí byla smlouva o zcizení vložena; lhostejno, že zákaz zcizení byl poznamenán až po poznámce zamýšleného zcizení čís. 10.571.

— prozatímní opatření poznámkou zákazu zcizení a zatížení podle druhého odstavce § 384 ex. ř. není na závadu dobrovolné dražbě nemovitosti čís. 10.615.

— při exekuci k vymožení opomenutí uloženého prozatímním opatřením, má se soud, u něhož byla exekuce navržena, omeziti na to, že povolí exekuci; peněžitá pokuta nebo vazba mohou býti uloženy pro zapovězené činy, které byly vykonané teprve po povolení exekuce, a náleží je uložiti exekučnímu soudu, u něhož jest i podati k tomu směřující návrh čís. 11.441.

— je-li pravoplatným prozatímním opatřením dlužníku uloženo, by něco opomenul nebo snášel, a jedná-li dlužník proti tomu, jest žádati o povolení exekuce, načež soud k tomu obecně příslušný povolí prostě exekuci, aniž pohrozí již v tomto usnesení donucovacím prostředkem; k dalším exekučním krokům dojde teprve k návrhu vymáhajícího věřitele soudem exekuč-

ním; tento soud uloží pak za každý zapovězený čin pokutu nebo vazbu, a může býti dlužníku k návrhu vymáhajícího věřitele zase jen exekučním soudem přikázáno, by zřídil jistotu pro škodu, která vznikne dalšími zapovězenými činy čís. 13.065.

— **§ 387 ex. ř.** viz příslušnost podle § 387 ex. ř.

— **§ 389 ex. ř.:** již v návrhu na povolení jest přesně označiti nárok, pro nějž se navrhuje prozatímní opatření čís. 9341.

— osvědčení jest doličováním pravdy, usnadněným proti důkazu co do míry a co do způsobu provedení, znesnadněným však co do prostředků, jimiž se má státi, zvláště tím, že se k němu nehodí vůbec žádný průvod, jejž nelze bez průtahu provésti, a že jest veskrze vyloučen důkaz přísežným výslechem stran čís. 11.369.

— osvědčení nároku: jest dostatečným důvodem k povolení prozatímního opatření, nelze-li podle návrhu a podle osvědčení k němu učiněných míti za jediné možné, že žaloba zdržovací a zastavovací bude bez dalšího zamítnuta; pokud nelze povoliti prozatímní opatření i proti funkcionáři svazu čís. 9665.

— osvědčením nároku ve smyslu § 389 ex. ř. jest nejen, byla-li předložena listina, tvořící neúplný důkaz, nýbrž, je-li listina, tvořící zevně plný důkaz, snad co do svého smyslu poněkud pochybná, ale dá se přece rozumně vyložiti i v tom smyslu, jak tvrdí navrhovatel čís. 10.087.

— nestačí-li soudu nabídnuté osvědčení nároku, jest oprávněn žádati potřebná osvědčení; jak jest nabídnouti znalecké osvědčení čís. 10.210.

— nelze zkoumati, zda právní jednání, o něž jest opřen tvrzený nárok, vyžadovalo formy notářského spisu; k osvědčení stačí listina, zřízená mezi navrhovatelem a odpůrcem o onom právním jednání, podepsaná odpůrcem čís. 10.857.

— jest zkoumati, zda tvrzený soukromoprávní nárok vyplývá podle zákonných předpisů ze skutkových okolností navrhovatelem uvedených a osvědčených, předpokládajíc, že budou v následujícím sporu prokázány čís. 11.304.

— osvědčení nebezpečí: otázka, zda bylo manželčino ohrožení (§ 382 čís. 8 ex. ř.) osvědčeno, podléhá přezkumu dovolacího soudu čís. 11.369.

— **§ 390 ex. ř.:** rozhodnutí, jímž rekursní soud k rekursu ohrožené strany snížil jistotu podle § 390 ex. ř., jest zmatečné podle § 477 čís. 4 c. ř. s., bylo-li vydáno dříve, než odpůrci ohrožené strany bylo doručeno usnesení o povolení prozatímního opatření čís. 13.067.

— **§ 391 ex. ř.:** jistota: složil-li odpůrce podle rumunského práva jistotu, by odvrátil výkon zatímního opatření, jdou následky tohoto složení (znehodnocení jistoty) na jeho vrub, pokud je navrhovatel nepřivodil jiným svým činem než právě jen návrhem čís. 11.071.

— pokud povolení vyprošťovací jistoty není na místě, jde-li o nárok na individuelní plnění; z toho, že žalobce ocenil v žalobě hodnotu předmětu sporu »k účelům poplatkovým«, nelze usuzovati, že jest ochoten spokojiti se touto částkou jako jistotou čís. 11.270.

— nevadí, že v usnesení, povolujícím prozatímní opatření (zamítajícím odpor odpůrcův) nebyla stanovena peněžitá částka, jejímž soudním složením se staví výkon povoleného opatření čís. 11.520.

— lhůta podle odst. 1: dovolací soud není povolán k prodloužení doby, na kterou bylo prozatímní opatření prvním soudem povoleno čís. 10.846.

— předpis § 391 ex. ř. nestanoví, že se určení doby, na niž se povoluje prozatímní opatření, má státi určením kalendářního dne; právoplatné ukončení sporu jest událostí, jíž ona doba jest určitě vymezena čís. 10.924.

— lhůta podle odst. 2: po marném projití lhůty odst. 2 zrušení proz. opatření samo sebou; odpůrce nemůže žádati náhradu škody vzniklé po této době čís. 9556.

— okolnost, že trestní řízení proti odpůrcům, zahájené pro trestný čin, tvořící základ náhradního nároku prozatímním opatřením zajišťovaného, není ještě

skončeno a že škoda není v trestním řízení zjištěna, není velmi důležitým důvodem pro prodloužení lhůty čís. 10.102.

— ustanovení druhého odstavce o zrušení prozatímního opatření z úřadu, netýká se doby, na kterou podle prvého odstavce bylo povoleno prozatímní opatření, nýbrž lhůty ku podání žaloby nebo návrhu na povolení exekuce, nařízené v odstavci druhém čís. 11.876.

— **§ 393 ex. ř.:** nepřípustnost rekursu v otázce útrat k nejvyššímu soudu týká se i rozhodnutí o tom, zda se ohroženému vyhražuje, by žádal náhradu útrat mu vzešlých ve spravovacím sporu na odpůrci čís. 10.117.

— **§ 394 ex. ř.:** odškodné přísluší odpůrci nejen tehdy, když nárok, k jehož zajištění bylo povoleno prozatímní opatření, byl právoplatně oduznán, nýbrž i, když se žádost o prozatímní opatření ukázala jinak neodůvodněnou čís. 9906.

— o návrhu podle § 394 ex. ř. nekoná se ústní jednání čís. 10.222.

— k požadování náhrady odpůrcem stačí, že proz. opatření bylo povoleno, nevyžaduje se, by bylo i provedeno; odpůrci jest nahraditi i útraty, jež mu vzešly proz. opatřením; lhostejno, že odpůrci bylo usnesení povolující proz. opatření doručeno jen omylem před výkonem proz. opatření, nikoli teprve při jeho výkonu čís. 10.956.

— předpis platí i pro zájemné popsání vnesených svršků čís. 11.128.

— důvod, pro který se ukázalo proz. opatření neoprávněným, jest nerozhodným; nárok nelze posuzovati podle XXX. hlavy obč. zák.; uplatňování, i když se děje dodatečně, nemůže se díti žalobou, sporem a rozsudkem, nýbrž jen návrhem, o němž po šetření podle § 55/2 a 3 ex. ř. rozhoduje soud usnesením; pořad práva jen, jde-li o proz. opatření povolené cizozemským rozsudkem čís. 11.128.

— **§§ 397, 398 ex. ř.:** bylo-li o odporu do povolení prozatímního opatření rozhodnuto pravoplatně dříve, než došel nejvyššího soudu dovolací rekurs do povolujícího usnesení, nemůže nejvyšší soud již nic změniti na povolení prozatímního opatření čís. 9140.

— odpor a rekurs: zákaz novot v opravném řízení čís. 9513.

— **§ 402 ex. ř.:** práva třetích osob k předmětům postiženým prozatímními opatřeními jest uplatniti sporem; cenu předmětů takových sporů zahájených podle §§ 37 a 402 ex. ř. jest určiti podle § 57 j. n. čís. 8626.

— třetí osoba může odporovati žalobou podle § 37 ex. ř.; výhrada vlastnictví jest právem, nedopouštějícím prozatímní opatření čís. 8993.

— bylo-li na věci, vyloučené z exekuce, povoleno prozatímní opatření, lze nepřípustnost uplatňovati návrhem na zrušení prozatímního opatření podle obdoby § 39 čís. 2 ex. ř.; před rozhodnutím o návrhu jest slyšeti strany; nestalo-li se tak, nejde o zmatečnost, nýbrž po případě o neúplnost řízení čís. 8755.

— platí předpis § 58 ex. ř. čís. 10.222.

— předměty vyňaté podle § 251 ex. ř. z exekuce nemohou býti postiženy ani prozatímním opatřením čís. 12.183.

Prozatímní podpůrce viz zbavení svéprávnosti.

— **příděl** viz pozemková reforma (přídělový zákon).

Prozkoumání zboží viz správa provady.

Průhon dobytka viz služebnost pozemková.

Průkaz způsobilosti viz živnost.

Průpadná doložka viz pojištění.

Pruské právo o rybolovy čís. 9540.

Pruský stát viz stát.

Průvod viz důkaz.

Průvoz viz doprava železniční mezinárodní.

První pomoc: nárok zaměstnavatele proti okresní nemocenské pojišťovně na náhradu výloh první pomoci několika dělníkům jest nárokem jednotným (§ 501 c. ř. s.) čís. 9921.

— z předpisu § 141 (1) posl. věta zák. čís. 221/1924 nelze vyvoditi, že t. zv. cizí lékař, jenž poskytl v naléhavém případě pojištěnci první pomoc, nemá zásadně proti pojištěnci nárok buď vůbec, neb aspoň v míře přesahující sazbu pro úkony pokladničních lékařů; pokud mu tento nárok přisluší podle předpisů občanského zákona čís. 9962.

— předpisem § 74 živn. ř., jakož i předpisem § 1 čís. 97 prov. nař. čís. 176/1905 ř. zák., bylo podnikatelům závodů, jichž provoz jest spojen se zvláštním nebezpečím pro osoby v nich zaměstnané, přímo uloženo za povinnost, by ze svého nejen opatřili, nýbrž i svým zaměstnancům skutečně poskytli prostředky pro první pomoc; zaměstnavatel nemůže se tu domáhati (podle § 1042 obč. zák.) na okresní nemocenské pojišťovně náhrady výloh čís. 11.705.

První pronájem viz ochrana nájemců.

Prvý rok: soudce konající ho u sborového soudu jest soudcem nalézacím čís. 9031.

— — lhůta § 231 c. ř. s. nemusí býti přesně dodržována, vždy však musí býti určena tak, by byla odpůrci umožněna dostatečná příprava k roku; určení nepostačitelné lhůty může býti zmatkem podle § 477 čís. 4 c. ř. s. čís. 9083.

— — v tom, že soud, jemuž byla věc postoupena podle § 261/6 c. ř. s., určil žalovanému lhůtu k podání odpovědi usnesením bez roku, nelze spatřovati ani zmatek ani vadu řízení čís. 9996.

— — nedošlo-li při prvním roku vůbec k soudcovskému usnesení, nýbrž lhůtu k žalobní odpovědi napsal kancelářský úředník podle přání právních zástupců stran do tiskopisu o prvním roku bez součinnosti soudce, nebyl soud při prvním roku řádně obsazen a veškeré provedené úkony, tedy i lhůta k odpovědi na žalobu, byly zmatečné (§ 477 čís. 2 c. ř. s.) čís. 12.759.

— — při prvém roku podle § 239 c. ř. s. může strana, jež chce býti zastoupena zmocněncem, ustanoviti si zmocněncem jen advokáta, jde-li ve sporu o více než 2.000 Kč a sídlí-li v místě soudu více než dva advokáti čís. 13.150.

Předběžná otázka viz otázka předurčující.

— **smlouva** viz smlouva předběžná.

Předčasné zrušení nájmu, pachtu, služebního poměru viz smlouva nájemní, pachtovní, služební, obchodní pomocník.

Předčasnost: návrhu na povolení uhrazovací exekuce, ježto exekuční titul není dosud vykonatelný, jest posuzovati podle stavu v době podání návrhu na povolení exekuce čís. 12.597.

— **žaloby** (§ 406 c. ř. s.) viz rozsudek.

Předchozí smlouva viz smlouva předběžná.

Předjíždění viz silniční řád.

Předkupní právo: není-li zvláštní úmluvy, nelze je vztahovati na postupní smlouvu, zahrnující v sobě všechny znaky smlouvy o doživotní důchod podle § 1284 obč. zák. čís. 10.163.

— výklad ustanovení smlouvy, že »jeden každý z postupitelů« má míti předkupní právo na celou nemovitost, kdyby z jakéhokoliv důvodu jeden nebo druhý z nynějších spolumajitelů a postupitelů předkupní právo vykonávati nechtěl nebo nemohl čís. 10.819.

— nelze je bez zvláštní úmluvy vykonati i při převodu nemovitosti smlouvou o doživotním důchodu; přechází tu ovšem jako knihovní břemeno na nabyvatele čís. 11.954.

— vyhradili-li si prodatelé nemovitosti ve smlouvě bez jakéhokoliv zvláštního omezení předkupní právo podle § 1072 obč. zák. a právo zpětné koupě podle § 1068 obč. zák. s knihovním zajištěním, neměla okolnost, že prodatelé nevykonali ve lhůtě § 1075 obč. zák. předkupní právo, vliv na jsoucnost vyhrazeného jim práva zpětné koupě čís. 12.221.

— **knihovní zápis:** předkupní právo knihovně zapsané: pokud omezuje volné nakládání vlastníka s nemovitostí; knihovní soudce jest povinen přihlížeti k němu z úřadu čís. 9304.

— vložené ve prospěch firmy a jejích právních nástupců; výmaz jeho nelze povoliti na základě vysvědčení soudu, že firma byla vymazána z obch. rejstříku čís. 10.021.

— vklad převodu vlastnického práva k nemovitosti, zatížené předkupním právem, nelze pro jinou osobu než tu, pro kterou zní předkupní právo, povoliti, neprokázal-li žadatel zánik předkupního práva listinami; nestačí pouhá — byť i úřední — znalost pravého stavu věci u soudu čís. 10.819.

— k zajištění předkupního práva k nemovitosti stačí zákaz zcizení nemovitosti a není na místě i zákaz zatížení a zastavení čís. 10.933.

— **nabídka výkupu:** vlastník jest oprávněn ujednati s třetí osobou kupní smlouvu i co do bližších podmínek a pak věc nabídnouti teprve předkupníku; povinnost předkupníka nahraditi náklady parcelace čís. 9478.

— nabídka výkupu musí býti taková, by z ní mohl oprávněný seznati podmínky kupní smlouvy; stačí, dozvěděl-li se oprávněný dopodrobna z kupní smlouvy, které pozemky a které jich díly a pod jakými podmínkami se nabízejí čís. 9904.

— spokojil-li se ten, pro koho bylo zapsáno předkupní právo s nabídkou, v níž nebylo uvedeno jméno uchazeče a bližší podmínky kupu, a sdělil-li zavázanému, nežádaje sdělení uchazečova jména a bližších podmínek, že mu v určité lhůtě oznámí, zda svého práva použije čili nic, nemůže napotom, neoznámiv do lhůty, kterou sám stanovil, ba ani do zákonné lhůty třicetidenní, zda svého práva ke vstupu používá, dodatečně vyvozovati neplatnost nabídky čís. 10.014.

— **opomenutá nabídka:** držitel, nenabídnuvší výkup nemovitosti oprávněné osobě, jest jí práv jen ze škody; oprávněný nemůže však proti němu uplatňovati nárok ze smlouvy o předkupní právo v tom směru, že povinný nabídkou výkupu jest povinen plniti závazek; ze smlouvy o předkupním právu vzniká oprávněnému jen obligační titul, nikoliv nabývací důvod pro vlastnictví čís. 10.895.

Předložení bilance viz obchodník pomocník (§ 14 zák.).

Předložení listiny viz listina.

Předmět sporu viz ocenění.

Přednes stran: na straně jest jen, by přednesla skutkový podklad nároku neb obrany; právně tento skutkový podklad zhodnotiti není povinností strany, nýbrž úkolem soudu čís. 10.565.

— uvedeno-li v žalobě, že se neopatrností zřízence (vrátného) stalo, že se věc ztratila, byl skutkově opodstatněn (§ 226 c. ř. s.) žalobní nárok i podle § 970 obč. zák. i podle § 1316 obč. zák. čís. 11.003.

— shodný, že žalující dítě bylo v době úrazu, jež prý spoluzavinilo, již sedm let staré; nelze jej učiniti základem, když nesprávnost jeho byla soudu známa a zákonný zástupce dítěte údaj podle § 266/2 c. ř. s. odvolal; vyžádal-li si prvý soud křestní list po skončeném jednání podle § 193 c. ř. s. aniž znovu zahájil řízení podle § 194 c. ř. s. čís. 12.017.

— i okolnosti soudu známé (zahájení konkursního řízení), o něž strana své nároky neb obrany opírá, musí býti ve sporu tvrzeny a není přípustné bez přednesu stran je učiniti podkladem rozhodnutí čís. 12.063.

— pokud postačí žalobcův přednes k opodstatnění žalobního nároku na odměnu za práci přes čas s hlediska bezdůvodného obohacení zaměstnavatele i s hlediska poškození zaměstnance čís. 12.158.

— jest ponecháno straně na vůli, o jaký skutkový základ chce opříti námitku promlčení; soud nesmí námitku tu řešiti na skutkovém podkladě ze spisů sice patrném, ale nepředneseném čís. 12.377.

— předloží-li strany k důkazu o svých tvrzeních listiny, není tím zároveň již přednešeno vše, co jest v těchto listinách, jako by se byly staly ve svém celém rozsahu součástí spisů a tím procesní látky; co nebylo skutkově přednešeno v řízení u soudu první stolice, nelze dohánětí v opravném řízení, i kdyby to bylo lze vyčísti z předložené listiny čís. 12.658.

— soud nemůže hleděti ke skutečnostem přednešeným svědkem, jež však strana ani před tím nepřednesla, ani si pak neosvojila čís. 10.866.

— soud není oprávněn opominouti přednes strany jen proto, že jej učinila jsouc slyšena jako strana, nýbrž musí k němu přihlížeti jako k jinému přednesu strany, jej hodnotiti a zabývati se po případě i námitkami a obranami, jež v důsledku toho přednese druhá strana čís. 11.714.

— to, co strana uvedla v dřívějším sporu, nestalo se jejím přednesem v pozdějším sporu tím, že spisy onoho sporu byly v tomto sporu přečteny k důkazu, nepřednesla-li tyto skutečnosti v tomto sporu čís. 11.316.

— opožděný: zamítly-li oba nižší soudy souhlasně nový skutkový přednes a průvody o něm nabídnuté podle §§ 179, 275, 278/2 c. ř. s., jde o souhlasná usnesení (§ 528 c. ř. s.), jež nepozbyla této své povahy tím, že byla pojata do důvodů rozsudků nižších soudů čís. 9752.

Přednost knihovní viz knihovní přednost.

Přednostenský přídavek viz zaměstnanec státní, železniční.

Přednostní pořadí viz dražba vnucená nemovitosti.

— právo k odběru nově vydaných akcií; výtěžek z něho nepatří požívateli, nýbrž vlastníku starých akcií čís. 9509.

— **zástavní právo zákonné** viz zástavní právo zákonné.

Předpis právní: zrušený: platí stále ještě pro poměry založené za jeho platnosti, pokud nový právní předpis nebyl nadán zpětnou účinností čís. 9264.

— — jinak viz zákon, zpětná působnost zákona.

Předpisy služební vojenské viz služební předpisy vojenské.

Předpojatost soudce viz odmítnutí soudce.

— **znalce** viz znalec.

Předprodejní list viz losy.

Předseda honebního výboru viz honitba.

Představenstvo akciové společnosti, společenstva viz společenstvo, společnost akciová.

Předurčující otázka viz otázka předurčující.

Přehlídka družstva viz společenstvo výrobní a hospodářské.

Přechod nebezpečí viz smlouva kupní.

Přejímací cena viz pozemková reforma (náhradový zákon).

Přejímatel dluhu viz převzetí dluhu.

— **firmy** viz firma.

— **usedlosti** viz usedlost střední velikosti.

— **závodu** (§ 1409 obč. zák.) viz převzetí dluhu.

Překážka manželství viz manželství.

— **neodvratná a nepředvídaná** viz navrácení v předešlý stav.

Překlad: autorisovaný tarifu čís. 9694.

— a původské právo viz původské právo.

Překročení návrhu odvolacího viz odvolání.

— **žalobní prosby** viz rozsudek.

Přeměna rozvodu v rozluku viz rozluka.

— společnosti s r. o. v akciovou společnost viz společnost s r. o., — v družstvo viz společenstvo.

— zajišťovací exekuce viz exekuce zajišťovací.

— záznamu knihovního ve vklad viz knihovní záznam.

Přenesení poručenství: rakouským soudem na tuzemský soud před svolením k osvojení rakouského nezletilce čís. 12.065.

— viz též příslušnost podle § 111 j. n.

Přeplatky na nájemném viz ochrana nájemců.

— **na pojistném** viz pojištění.

Přeprava zboží po železnicích viz doprava železniční.

Přerušení promlčení viz promlčení.

— — **přednostního práva** převodního poplatku viz dražba vnucená nemovitosti (§ 216 čís. 2 ex. ř.).

— **řízení:** soupis pohledávek viz tamže.

— — podle § 25 zák. o ochr. náj. viz ochrana nájemců.

— — vyhlášením konkursu viz úpadek.

— — **§ 190 c. ř. s.:** o žalobě nemanželské matky o náhradu nákladů na nemanželské dítě, není-li spor o uznání nemanželského otcovství dosud právoplatně skončen čís. 9966.

— — v řízení o žalobě na oduznání služebnosti cesty nemůže se soud zabývati námitkou, že šlo o cestu veřejnou; není důvodu, by bylo soudní řízení přerušeno až do skončení správního řízení čís. 10.413.

— — nelze se ho domáhati proto, že proti rozhodnutí ministerstva byla podána stížnost k nejvyššímu správnímu soudu čís. 10.569.

— — nemá místa, byla-li žaloba proti obci o náhradu škody podle § 37 obec. zříz. čes. podána na soudě, než správní úřady uznaly, že jest obec povinna náhradou čís. 10.469.

— — ustanovení § 190 c. ř. s. lze použiti jen, jde-li již od počátku o řízení zahájené před soudem po zákonu pro jeho vedení řádně příslušným čís. 11.808.

— — vyžádal-li si prvý soud křestní list žalujícího dítěte, jež prý svůj úraz spoluzavinilo, po skončeném jednání podle § 193 c. ř. s., aniž znovu zahájil řízení podle § 194 c. ř. s. čís. 12.017.

— — žádost o delegaci soudu k projednání sporu (§ 31 j. n.) jest přípustná, i když jest spor podle § 190 c. ř. s. přerušen čís. 12.876.

— — **§§ 544, 545 c. ř. s.:** v mezidobí mezi vynesením rozsudku odvolacího soudu a podáním dovolání nelze řízení přerušovati; rozhodnutí o návrhu na přerušení řízení (§§ 544, 545 c. ř. s.) v tomto období podléhá opravnému prostředku čís. 12.283.

— **vydržení** viz vydržení.

Přeřadění obecního zaměstnance viz zaměstnanec obecní.

Přestavba viz ochrana nájemců.

Přetržení promlčení viz promlčení.

— **vydržení** viz vydržení.

Převlastnění zajišťovací: podle čs. právního řádu neopravňuje k žalobě vlastnické, nýbrž jen k žalobě podle § 258 ex. ř. čís. 10.731.

— — movité věci; vyžaduje se týž nabývací způsob jako k nabytí zástavního práva k nemovitostem; odevzdání prohlášením nestačí; k odevzdání automobilu nestačí po případě připevnění malé tabulky ve vyhloubenině pro šoférovy nohy čís. 9929.

— — okolnost, že k zajišťovacímu převodu svršků došlo v Německu a že podle německého práva zakládá zajišťovací převlastnění plné, byť i jen dočasné nebo podmíněné vlastnictví, jež by opravňovalo k žalobě podle § 37 ex. ř., jest nerozhodná, jde-li o věci v tuzemsku se nalézající a zde exekucí postižené čís. 13.101.

Převod nájemního práva jako celku jen za souhlasu a za součinnosti pronajímatele; nejsou-li tyto předpoklady prokázány, jest zamítnouti návrh na knihovní vklad převodu čís. 10.022.

— **směnky** viz směnka.

— **vlastnictví** a výhrada vlastnictví až do zaplacení kupní ceny čís. 10.005.

— — nebylo-li ujednáno, v jaké ceně se dává věc na místě placení, není tu právního titulu k nabytí vlastnictví k oné věci věřitelem čís. 12.101.

— — uznání není o sobě žádným ze způsobů, jímž lze nabýti věcného práva, zejména vlastnictví, ať již způsobem původním aneb odvozeným čís. 12.659.

na nemovitosti:

— — knihovní vklad viz tamže.

— — ustanovení § 440 obč. zák. předpokládá, že se nároky obou osob, jimž vlastník přenechal touž věc, opírají o platný právní důvod čís. 9548.

— — nejde-li o podvod, nezáleží s hlediska § 440 obč. zák. vůbec na tom, zda nový knihovní nabyvatel věděl o dřívějším mimoknihovním zcizení čís. 9714.

— — právo mimoknihovního nabyvatele nemovitosti není právem, činícím nepřípustnou exekuci proti knihovnímu vlastníku (§ 37 ex. ř.) čís. 9714.

— — zásadu, že při hypotekárních pohledávkách exekučně nabyté zástavní právo není chráněno důvěrou v pozemkovou knihu, nelze rozšiřovati na již zcizená, ale knihovně ještě nevymazaná vlastnická práva čís. 9714.
— — § 170 čís. 5 ex. ř. platí též co do příslušenství vydražené nemovitosti čís. 9750.
— — knihovní bez platného titulu nemá jiný význam ,než odevzdání při movitých věcech, a má hmotně právní účinnost jen, jsou-li splněny veškeré předpoklady, jež předepisuje občanský zákon pro zamýšlenou a chtěnou změnu; zjednává nabyvateli jen knihovní držbu, jež není skutečnou držbou ve smyslu § 309 obč. zák. a neskýtá ani posesorní ochranu čís. 11.629.
— — listina, na jejímž základě má býti povolen záznam vlastnického práva pro manželku, za níž předsevzal kup manžel, musí býti podepsána manželem a musí z ní býti vidno, že byl manžel manželkou zmocněn k uzavření smlouvy čís. 8698.

na movitosti:

— — vlastnictví lze převáděti i k movitým věcem stiženým exekučním zástavním právem čís. 12.044.
— — pokud ke zhotovenému nábytku nenabyl vlastnictví dlužník, jenž ho zhotovil, nýbrž jeho manželka, obchodnice s nábytkem, jež koupila surovinu čís. 9520.
— — při nabytí věci **zástupcem** jest třeba, by zmocněnec, jenž kupuje věc pro zmocnitele, dal prokazatelným způsobem najevo, že ji nekupuje pro sebe, nýbrž pro zmocnitele čís. 13.054.
— — byly-li prodané věci odevzdány tomu, kdo je koupil v tajné plné moci pro jiného, nabyl k nim vlastnického práva zmocněnec, nikoliv zmocnitel; k nabytí vlastnictví zmocnitelem jest zapotřebí, by zmocněnec mu věci odevzdal (§§ 426, 427, 428 obč. zák.) čís. 12.256.
— — není vyloučeno, by při koupi táž osoba nezastupovala obě smluvní strany; splní-li v této dvoustranné funkci náležitosti ustanovené zákonem pro nabytí práva vlastnického, nabývá vlastnictví přímo zastoupený kupitel; tím, že kupitelův plnomocník prohlédl, odmonotoval a připravil k přepravě koupené přístroje v prodatelově továrně, kde zůstaly uchystány, aby mohly býti odvezeny a předány do moci a držby kupitelovy, nedošlo o sobě k odevzdání koupených přístrojů do vlastnictví kupitele ani prohlášením podle § 428 obč. zák. čís. 13.130.
— — **hmotnému odevzdání** není na překážku, že prodaných věcí jest mnoho na počet; pojem hromadné věci čís. 10.719.
— — poslal-li prodatel na výslovnou kupitelovu žádost zboží třetí osobě, by je pro kupitele zpracovala, nabyl kupitel vlastnictví a držby zboží tím, že bylo zboží dodáno třetí osobě a tato je pro kupitele převzala čís. 10.246.
— — ku převodu vlastnictví k automobilu nestačí odevzdání certifikátu, nýbrž jest třeba, by byl odevzdán též klíč, pokud se týče klíče, jež umožňují podle konstrukce automobilového typu, by se bylo lze dostati k zařízením, jimiž jest automobil řízen čís. 13.144.
— — **symbolické odevzdání** podle § 427 obč. zák. i tam, kde by hmotné odevzdání bylo spojeno s velkou obtíží; stačí po případě odevzdání účtu, obsahujícího výhradu vlastnictví s prohlášením, že se postupuje účet jakož i výhrada vlastnického práva čís. 10.195.
— — k zastavené věci lze nabýti vlastnického práva odevzdáním a přijetím zástavního lístku zastavárny čís. 12.620.
— — **prohlášením:** z toho, že kupitel zaplatil kupní cenu a že ji prodatel přijal a že zboží zůstalo u prodatele, nelze zcela nepochybně usuzovati na vůli směřující k převodu vlastnictví (§ 428 obč. zák.) čís. 13.075.
— — jde o náležitý způsob odevzdání prohlášením podle § 428 obč. zák., bylo-li zcizené zboží uskladněno v místnosti, jejíž vchody byly opatřeny tabulkami, že zboží jest vlastnictvím nabyvatele čís. 12.650.

— — **brevi manu:** projev prodatelovy vůle, že kupitel věc, kterou měl bez věcného práva, má budoucně držeti z práva věcného, nemusí se státi výslovně čís. 9306.

Převod zajišťovací viz převlastnění zajišťovací.

Převodní poplatek: přednostní pořadí viz dražba vnucená nemovitosti.
— jinak viz poplatek převodní.

Převrat státní a zákony rakouské a uherské viz zákon.

Převzetí břemen viz dražba vnucená nemovitosti.
— **dávky z přírůstku hodnoty nemovitosti** viz dávka z přírůstku hodnoty nemovitosti.
— **díla** viz smlouva o dílo.
— **dluhu:** není darováním, i když se stalo bez úplaty čís. 9412.
— — kdo převzal k zaplacení dluh z faktury, podrobil se také ujednání o fakturovém sudišti čís. 10.131.
— — nejpozději zažalováním pohledávky dal věřitel na jevo, že souhlasí s převzetím dluhu čís. 9944.
— — pokud nelze vyhověti návrhu na povolení exekuce zabavením převoditelného a zpeněžitelného prý nároku povinného ze záruky poddlužníka, že uspokojí všechny věřitele povinného čís. 12.237.
— — více přejímatelů ručí solidárně čís. 10.337.
— — pokud dědic, převzavší smírem s ostatními dědici celý pozůstalostní dluh, nastupuje proti věřiteli jako jediný dědic čís. 11.585.
— — **§ 1404 obč. zák.:** nesplnil-li ten, kdo převzal splnění dluhu svou povinnost, jest povinen nahraditi dlužníku i škodu, která mu vznikla tím, že jeho nemovitosti jsou nyní zatíženy zástavním právem, kterým by zatíženy nebyly, kdyby druhá strana byla splnila svou povinnost z převzetí dluhu; dlužník má právo žádati by se přejímatel dluhu sám postaral o výmaz, ale jest také oprávněn sám provésti výmaz a žádati, by přejímatel dluhu mu poskytl k tomu prostředky čís. 12.245.
— — byl-li poplatek z dřívějšího převodu nemovitosti předepsán nynějšímu jejímu vlastníku z důvodu věcného ručení, nemůže se nynější vlastník nemovitosti, jenž dosud sám onen poplatek nezapravil, domáhati na tom, kdo jest podle zákona povinen poplatek zapraviti, by zapravil poplatek jemu, jest však oprávněn domáhati se na zavázaném, by zapravil poplatek z převodu bernímu úřadu čís. 12.914.
— — **§ 1405 obč. zák.:** dědic, jenž převzal podle § 1405 obč. zák. dluh pozůstalosti, má všechny obrany, které příslušely pozůstalosti proti věřiteli, jehož dluh byl převzat, v době ujednání o převzetí dluhu, nemůže však použíti proti věřiteli obran, které mu jako dědici vznikly vyrovnáním uzavřeným napotom mezi pozůstalostí a ostatními pozůstalostními věřiteli čís. 12.276.
— — **§ 1408 obč. zák.:** vydražitelem: na srážku z nejvyššího podání převzaté pohledávky nezanikají, nýbrž převzetí má jen v zápětí, že vydražitel vstupuje na místo posavadního dlužníka a tento se závazku sprošťuje; povinnost požívatele nésti břemena váznoucí na nemovitosti před jeho požívacím právem není tím dotčena čís. 9693.
— — nabytím knihovního vlastnictví (třebas na základě rozsudku cestou exekuční) přejímá nabyvatel břemena, váznoucí na nemovitosti čís. 12.018.
— — při převzetí usedlosti zatížené výměnkem čís. 12.130.
— — **§ 1409 obč. zák.** jest donucovacím právem v tom směru, že ustanovuje nejmenší míru závazků, jež nabyvatel přejímá, není však závady, by nabyvatel dohodou s postupitelem nepřevzal dluhy ve větším rozsahu čís. 9944.
— — přejímatel ručí za dluhy podniku solidárně s původním dlužníkem; pohledávka může býti vymáhána přímo i na něm, aniž třeba, by dříve byl upomenut nebo žalován původní dlužník čís. 10.385.
— — čsl. republika není právním nástupcem býv. c. k. eráru ve smyslu soukromého práva, najmě neplatí pro ni § 1409 obč. zák. čís. 10.320.

— — ustanovení § 1409 obč. zák. neplatí ohledně majetku nabytého čs. republikou podle zákona čís. 354/1921 sb. z. a n. čís. 11.735.
— — ustanovení § 1409 obč. zák. nelze použíti na závazky z pojišťovacích smluv čís. 12.622.
— — § 1409 obč. zák. platí i při **převzetí části jmění;** okolnosti rozhodné při převzetí, pokud jde o převzetí podniku čís. 9001.
— — stačí zcizení i jen určité kvoty jmění nebo zcizení jen zvláštního majetku, tvořícího určitou hospodářskou jednotku (převzetí domu) čís. 11.268.
— — ustanovení § 1409 obč. zák. se nevztahuje na pacht zemědělského podniku; pachtýř nevstupuje bez zvláštní úmluvy do pojišťovací smlouvy propachtovatele čís. 11.536.
— — práva, vyplývající pro dřevařsko-průmyslový podnik z koupi lesa za účelem jeho exploitace, jsou zvláštním majetkem, tvořícím určitou hospodářskou jednotku; postup těchto práv nelze však podřaditi pod ustanovení § 1409 obč. zák., nejde-li o trvalý, definitivní převod, nýbrž jen o převod zajišťovací, který měl poskytnouti postupníkovi jen jistotu, že bude uspokojena jeho pohledávka za dřevařsko-průmyslovým podnikem čís. 12.609.
— — povinnost zaplatiti také **dluhy,** na které se při odevzdání živnosti zapomnělo čís. 9944.
— — jde o dluh související s převzatým jměním, má-li podle převodcova příkazu z postupní ceny za převzatý majetek býti sražena určitá pohledávka; pokud lhostejno, co bylo o dluzích ujednáno mezi zcizitelem a nabyvatelem čís. 11.268.
— — podmínkou ručení podle § 1409 obč. zák. jest, by dluh patřil ke jmění nebo k podniku, nezáleží však na tom, na jakém právním důvodu (titulu) dluh spočívá čís. 11.149.
— — **závazek** k náhradě škody, jež vznikla dolováním, jest dluhem po rozumu § 1409 obč. zák., třebaže výše škody nebyla ještě v době převzetí podniku nebo jmění číselně **určitá** čís. 11.149.
— — převedli-li rodiče pozemek, jejž se zavázali dáti dceři věnem, na třetí osobu, načež si dcera vymohla proti rodičům rozsudek na zaplacení peněz jako protihodnoty za pozemek, zanikl původní závazek k vydání pozemku a to i proti přejímateli pozemku; závazek postupitele pozemku zaplatiti peněžitou protihodnotu, vzniknuvší teprve po odevzdání pozemku přejímateli, nepřešel (§ 1409 obč. zák.) na něho; zaniklý nárok dcery na odevzdání pozemku nemohl proti přejímateli obživnouti ani tím, že dcera nemohla vydobýti svou peněžitou pohledávku na postupitelích čís. 12.651.
— — **opatrnost** přejímatele závodu; nedbalost věřitele ve vymáhání dluhu proti původnímu dlužníku nepřichází tu v úvahu čís. 9580.
— — ustanovení § 1409 obč. zák. a § 1 zák. **čl. LVII:1908** se úplně nekryjí; výklad tohoto zákona; stačí, převedena-li na kupitele podstatná část aktiv způsobem naznačujícím kontinuitu dotyčného podniku čís. 11.330.
— — nejde o převzetí podniku ve smyslu zák. čís. LVII:1908, převzal-li ručitel za vyrovnací kvotu aktiva (živnost) vyrovnacího dlužníka k vlastnímu krytí čís. 12.625.
— — podmínky převzetí knihovního dluhu **podle německého práva;** vykonatel poslední vůle jest podle německého práva již mocí svého úřadu oprávněn učiniti za dluhující pozůstalost věřiteli oznámení podle § 416 něm. obč. zák. čís. 10.678.
— — převzetí dluhu a nárok na zhodnocení podle německého zhodnocovacího zákona čís. 10.678.
— — převzetí dluhu podle §§ 415, 416 něm. obč. zák. mlčky a konkludentními činy čís. 10.684.

Převzetí směnky: majitel směnky nevstupuje do obecnoprávního poměru smluvního tím, že prostě směnku přejímá; převzetím směnky zakládá se jen směnečný právní poměr, leda že by strany zamýšlely něco jiného čís. 9713.

— **soukromých drah do státní správy** viz dráha.
— **statků** případných podle mírových smluv čsl. státu (zák. čís. 354/1921 sb. z. a n.) viz stát československý.

Přezvědná osoba: do usnesení v nesporném řízení, že jest povinna vypovídati, jest přípustným její rekurs čís. 9530.

Příbuzní blízcí: nezletilce: právo k rekursu proti opatření pozůstalostního (opatrovnického) soudu čís. 9772.
— — a odporovatelnost viz odpůrčí nárok.

Příčinná souvislost: za mezipříčiny odpovídá, kdo způsobil, že k nim vůbec došlo, a odpovídá proto i za škodu z toho vzešlou čís. 11.851.
— výrok odvolacího soudu o ní nelze v dovolacím řízení napadati co do skutkového podkladu, nýbrž jen co do logičnosti závěru čís. 8675.
— skutečnost, že závory nebyly spuštěny pět minut před příjezdem vlaku, není v příčinné souvislosti se škodou z najetí vlaku na povoz, nedbal-li poškozený výstražného znamení zvonkového zařízení, nýbrž v jízdě pokračoval a byl zábranami na přejezdu uzavřen čís. 12.699.
— jinak viz náhrada škody.

Přídavek drahotní viz zaměstnanec.
— **k firmě** viz firma.
— **platový** viz platový přídavek.
— **vychovávací** viz pojištění pensijní.
— **zahraniční služby** úředníka ministerstva zahraničních věcí čís. 9840.

Přídělový zákon viz pozemková reforma.

Přihlášení k nemocenskému, pensijnímu pojištění viz pojištění sociální, pensijní.
— exekuce na přihlášení viz tamže.

Přihláška dědická viz pozůstalost.
— **k dražbě, k rozvrhu** viz dražba vnucená nemovitosti.
— **věřitele ve vyrovnání:** význam; zřeknutí se pohledávky čís. 10.368.

Příhoda v dopravě viz náhrada škody drahou.
— **pojistná** viz pojištění smluvní.

Příjemce směnky viz směnka.

Přijetí zboží na znamení, že tím jest smlouva splněna; pokud jde o ně čís. 10.574.

Přijímací theorie: platí i pro obchodní právo čís. 9678.

Příkaz: podle § 567 c. ř. s.: lze se ho domáhati i tehdy, byla-li pachtovní smlouva, ujednaná na určitou dobu bez výpovědi, mlčky prodloužena (§ 1115 obč. zák.) na dobu jednoho roku čís. 11.872.
— — rozdíl od plné moci čís. 8661.
— — (§ 709 obč. zák.): jest břemenem, přecházejícím na toho, komu se dostalo uvolněného dědického podílu čís. 9905.
— — jinak viz smlouva zmocnitelská.
— **platební** viz rozkazní řízení.
— — **šekový** viz šek.
— **směnečný zajišťovací** viz směnka (řízení směnečné).
— **stavebního úřadu** viz stavební úřad.

Příkázání pohledávky při rozvrhu nejvyššího podání viz dražba vnucená.
— — **k vybrání:** poddlužník viz tamže.
— — — složení na soudě viz tamže.
— — — exekuce není ještě skončena příkázáním k vybrání čís. 9013, 9225.
— — — nabylo-li usnesení o příkázání k vybrání již moci práva, nevadí jeho platnosti, že bylo vydáno soudem exekuci povolujícím, nikoliv soudem exekučním čís. 12.968.
— — — v tom, že třetí osoba varovala poddlužníka, by neplatil vymáhajícímu věřiteli, nelze spatřovati ohrožení soukromého práva (§ 228 c. ř. s) vymáhajícího věřitele čís. 9831.
— — — předpisy §§ 303 a násl. ex. ř. nebrání, by »pohledávky ze vkladů« u peněžních ústavů nebyly příkázány k vybrání, nejde-li o pohledávky ze vkladních knížek čís. 12.053.

— — — přikázání nároku na zřízení věna; vym. věřitel oprávněn uplatňovati tento nárok v nesporném řízení; nespornému soudci nelze tu rozhodovati o tom, zda nárok na zřízení věna jest zabavitelným čili nic čís. 11.007.
— — — **a zabavení:** lze povoliti, třebaže usnesení o zabavení nenabylo dosud právní moci, ba dokonce i před doručením usnesení o zabavení poddlužníkovi čís. 9727.
— — — jest samostatným usnesením; soudci jest zkoumati, zda jsou pro ně zákonné podmínky, bez ohledu na pravoplatnost usnesení povolujícího exekuci a zcela nezávisle na něm čís. 12.053.
— — — **účinky:** usnesení o něm jest ihned vykonatelným; není závady, by poddlužník, jakmile mu bylo doručeno usnesení o přikázání k vybrání, vymáhajícímu věřiteli neplatil a by tento placení nepřijal; přepsání z konta povinného na konto (zmocněnce) vymáhajícího věřitele u poštovního šekového úřadu a pozdější zpětné přepsání, pokud toto je bez právního účinku čís. 9823.
— — — pokud se nedotýká důvodů místní i věcné příslušnosti přikázané pohledávky čís. 11.410.
— — — aktivní legitimace: pokud jest vymáhající věřitel oprávněn vymáhati pořadem práva zabavenou a přikázanou pohledávku na výplatu věna čís. 9162; — srov. též čís. 11.007.
— — — ve sporu dlužníka proti poddlužníku o zaplacení pohledávky přikázané k vybrání nemá procesní soud příčinu uvažovati o tom, zda nabylo právní moci usnesení o přikázání pohledávky k vybrání aniž o možném opravném prostředku proti němu; žalobní právo dlužníkovo ohledně zabavené (k vybrání přikázané) pohledávky čís. 9247.
— — — pravoplatně odnímá jejímu majiteli právo dobývati přikázanou pohledávku exekučně i co do částky převyšující vymáhanou pohledávku čís. 9806.
— — — byla-li pohledávka povinného za dvěma solidárními poddlužníky zabavena a přikázána k vybrání jen potud, pokud příslušela povinnému proti jednomu z nich, zůstal povinný oprávněn, by pokračoval v exekuci proti druhému poddlužníku čís. 9900.
— — — oprávnění k zažalování a exekučnímu vymáhání pohledávky po jejím přikázání k vybrání; okolnost, že přešlo právo vymáhati pohledávku, jest skutečností stavící dlužníkův nárok (§ 35 ex. ř.); lhostejno, že usnesení přikazující pohedávku k vybrání, bylo vydáno před vydáním rozsudku, tvořícího dlužníkův exekuční titul, záleží jen na tom, že bylo poddlužníku doručeno až po této době; předpisu § 234 c. ř. s. nelze použíti, stalo-li se přikázání k vybrání až po prohlášení rozsudku čís. 10.197.
— — — teprve jím nastává ztráta dlužníkova oprávnění k žalobě co do zabaveného nároku čís. 10.837.
— — — oprávnění dlužníkovo k žalobě jest vyloučeno jen co do částky, jíž byla věřiteli pohledávka přikázána k vybrání; exekuční zástavní právo o sobě nevylučuje oprávnění dlužníka k žalobě o vymáhanou pohledávku čís. 10.981.
— — — byla-li pohledávka, vymáhaná dražbou, zabavena a přikázána k vybrání, nebyl exekuční soud, rozvrhuje nejvyšší podání, oprávněn, přikázati to, co připadlo na onu pohledávku, věřiteli proti němuž byla pohledávka zabavena čís. 11.014.
— — — přikázání zažalované pohledávky za sporu nemá vliv na žalobcovo oprávnění k žalobě; předpisu § 294/3 ex. ř. vyhoví se výrokem soudu, že se nemá platiti bezprostředně žalobci, nýbrž složiti na soudě (§ 307 ex. ř. a § 1425 obč. zák.); nevadí, že žalobce nepřizpůsobil žalobní prosbu změněnému stavu věci čís. 11.132.
— — — tím, že zalažovaná pohledávka byla proti žalobci za sporu exekučně zabavena a přikázána k vybrání, nepozbývá žalobce oprávnění ke sporu čís. 12.378.

— — — dal-li žalobce jako původní věřitel po právoplatném přikázání zažalované pohledávky k vybrání, jež se stalo za sporu, změněnou žalobní prosbou na jevo, že souhlasí se zaplacením k rukám jediného vymáhajícího věřitele, nebyl žalovaný ani oprávněn ani povinen složiti zažalovanou částku u soudu čís. 12.378.
— — — **otálel-li vymáhající věřitel** s vymáháním přikázané pohledávky, jest i dlužník oprávněn navrhnouti, by bylo zrušeno přikázání pohledávky vym. věřiteli a by byl zřízen exekučním soudem opatrovník, by vybral zabavenou pohledávku čís. 10.837.
— — — **a odklad exekuce:** vymáhající věřitel, jemuž byla povolena exekuce zabavením a přikázáním k vybrání dlužníkovy pohledávky, nemůže za odkladu této exekuce nastoupiti žalobou o vydobytí zabavené pohledávky, ať již žalobou o zaplacení nebo o složení na soud; učinil-li tak přece, jest jeho žalobu pro tentokráte zamítnouti čís. 12.544.
— — — povaha vykonaného již přikázání k vybrání nebrání dočasnému odkladu účinků uvedených v § 308 ex. ř., a lze i po doručení příkazního usnesení odložiti exekuci s účinky § 43, prvý odstavec, ex. ř., ač-li vymáhající věřitel přikázanou pohledávku skutečně již nevybral a ji ke svému uspokojení nepoužil čís. 12.968.
— — — **a vyrovnání:** přikázání k vybrání a zrušení exekuce vzhledem k § 12 vyr. ř. čís. 9133.
— — — byla-li zabavená pohledávka přikázána jen k vybrání, mají vym. věřitel a dlužník ve vyrovnacím řízení jen jeden hlas čís. 9985.
— — **na místo placení** dlužník ztrácí co do přikázané částky hlasovací právo ve vyrovnacím řízení čís. 9985.

Přikázání věci jinému soudu (§ 261 c. ř. s.) viz postoupení věci.
Příklep viz dražba.
Příležitostní jízda (při pojištění auta proti škodě): pojem čís. 11.473.
— **společnost** viz společnost.
Přímé daně viz daně přímé.
Přínosný dluh viz dluh.
Připočtení válečných pololetí viz zaměstnanec železniční.
Připojení k trestnímu řízení viz soukromý účastník.
Připověď manželství viz náhrada škody podle § 1328 obč. zák.
Přípravný spis a rozsudek pro zmeškání viz rozsudek pro zmeškání.
— podpis advokátův může býti umístěn kdekoliv čís. 10.972.
Přípustnost opravného prostředku viz dovolání, stížnost.
— **pořad práva** viz pořad práva.
Připuštění cizozemské společnosti viz společnost cizozemská.
Přirážka k dovoznému viz doprava železniční.
— **obecní** viz obecní přirážky.
— **okresní** viz daň.
— **společenstev** viz společenstvo živnostenské.
— **za společenství** viz útraty.
Přiročí: podle nař. čís. 173/21 pominulo pro žalobu o placení pachtovného zákonem čís. 46/1925 a na jeho základě vydaným nařízením čís. 249/25 a úmluvou s republikou Rakouskou čís. 60/1926; čl. 10. úmluvy čís. 60/1926 vztahuje se jen na platy po účinnosti smlouvy čís. 8705.
— poskytnuté hlavnímu dlužníku nepůsobí ve prospěch jeho avalisty čís. 12.680.
— viz též soupis pohledávek.
Přírůstek viz nabytí vlastnictví.
— **hodnoty nemovitosti** viz dávka.
Přísaha křivá a obnova řízení viz obnova sporu.
— **vyjevovací: podle čl. XLII uv. zák. k c. ř. s.:** povinnost ji složiti stihá jen toho, kdo jest podle občanského práva povinen udati jmění nebo dluhy; povinnost stvrditi přísežně správnost účtu není zákonem předepsána čís. 9915.

— — pokud se jí nemůže domáhati zástupce, jemuž předáno výhradné zastoupení v určitém obvodu, na zastoupeném čís. 10.315.

— — ustanovení čl. XLII. uv. zák. k c. ř. s. nelze obdobou rozšiřovati na jiné případy čís. 10.420.

— — pokud nebyl pozůstalostní věřitel povinen vyčkati s podáním žaloby, až bude sepsána inventura a skončena pozůstalost čís. 10.628.

— — i na tom, kdo má prý vědomost o zamlčení neb o zatajení jmění (dluhů), lze se domáhati, by, předlože po případě seznam jmění nebo dluhů, udal, co mu o tomto jmění neb o dluzích neb o zamlčení nebo zatajení jmění jest známo, a by vykonal přísahu, že jeho údaje jsou správné a úplné čís. 10.628.

— — nelze se ji domáhati proti dědici přihlásivšímu se k pozůstalosti bezvýjimečně; třebas žalobce má za zůstavitelem pohledávku na náhradu škody; lze tu žalovati přímo o plnění čís. 11.458.

— — tvrdí-li žalobce, že dědic byl obohacen tím, že zůstavitel mu zpronevěřil vkladní knížku čís. 11.458.

— — z důvodu vytčeného v druhé větě čl. XLII. může oprávněný vznésti žalobu proti každému, kdo má podle jeho domnění vědomost o zamlčení nebo zatajení jmění; pokud vzhledem k okolnostem jest míti za to, že žalovaný měl vědomost o tom, co se se jměním stalo čís. 11.855.

— — žaloba přísluší i tomu, kdo sice ví, že jest tu jmění, ale jest v nejistotě o jeho osudu čís. 11.855.

— **podle §§ 47 a násl. ex. ř.:** nemá místa při bezvýslednosti exekuce zajišťovací čís. 10.827.

— — byla-li uhražovací exekuce na movitosti bezvýsledná, může vymáhající věřitel žádati za její složení již před zahájením (skončením) exekuce na nemovitosti nebo na jiná práva dlužníkova čís. 10.827.

— — lze uložiti její výkon i hromadné osobě; má-li vícečlennou representaci, závisí na úvaze soudu, kterému nebo kterým representantům má býti uložen výkon přísahy čís. 10.853.

— — vyjevovací řízení není samostatným exekučním řízením, nýbrž jen dodatkem povolené, avšak bezvýsledné základní exekuce; soud, povolivší základní exekuci, jest příslušný pro žaloby podané podle § 35 ex. ř. za vyjevovacího řízení čís. 11.905.

— — ustanovení § 42 čís. 7 ex. ř. nelze použíti, bylo-li napadeno rekursem usnesení povolující uvalení vazby k vynucení vyjevovací přísahy čís. 11.961.

— — výkon vyjevovací přísahy a vazba k jejímu vynucení nemůže způsobiti dlužníku nebezpečí nenahraditelné nebo těžce nahraditelné majetkové újmy (§ 44 ex. ř.) čís. 11.961.

— — povinnému nelze uložiti vyjevovací přísahu, má-li movité věci exekucí dosud nepostižené, jež jsou vymáhajícímu věřiteli známé a o nichž není jasno, zda nedostačují k uspokojení vymáhané pohledávky, ať pro nepatrnost ceny nebo pro předchozí zástavní právo jiných věřitelů nebo pro nároky třetími osobami na ně činěné čís. 11.993.

— — ustanovení § 47, druhý odstavec, ex. ř. lze použíti i, byly-li sice svršky povinného zabaveny, avšak po zabavení byly povinným odstraněny z místa, kde byly v den zabavení, čímž bylo provedení exekuce zmařeno čís. 12.865.

— **ve vyrovnacím řízení:** vyrovnací komisař určí, zda všichni nebo kteří ze zástupců právnické osoby mají vykonati vyjevovací přísahu; uznal-li na vyjevovací přísahu jen jednoho z jednatelů společnosti s r. o., vyhověl zákonu a nebylo důvodu k postupu podle § 65 (1) vyr. ř. čís. 13.115.

Přísežný výslech: dožádání o něj podle §§ 301, 304 zák. čís. 76/1927 sb. z. a n.; co do přípustnosti opravných prostředků platí předpisy civilního soudního řádu čís. 12.444.

Příslušenství: při dávce z přírůstku hodnoty viz dávka z přírůstku hodnoty.

— — vyhledává se, by věc byla ve vlastnictví toho, komu patří věc hlavní čís. 9432.

— — nezáleží na tom, zda stroje podle vlastnikovy vůle mají či nemají býti pokládány za příslušenství; nezáleží na způsobu trvalého spojení; stačí, by se vedlejší věci při hlavní věci stále upotřebovalo a, by šlo o takové věci vedlejší, bez nichž hlavní věc nelze upotřebiti neb o nichž zákon nebo vlastník určil, by se jich trvale upotřebilo pro hlavní věc čís. 10.647.

— — skladiště vystavené na cizím pozemku se svolením jeho vlastníka s tím, že jest stavebník smluvně zavázán, by stavení po skončení základního právního poměru odstranil, jest pro obor pojišťovacího práva považovati za věc nemovitou čís. 9911.

— — lze se domáhati žalobou vlastnickou odevzdání pozemku i s příslušenstvím, jímž jest i stavení, pokud jest na pozemku postaveno, třebas bylo z části i na pozemku sousedním čís. 11.026.

— — pokud most, jejž zřídil soukromník se svolením správního úřadu na veřejném statku, není příslušenstvím veřejného statku, nýbrž předmětem samostatným čís. 12.204.

— — pokud nelze se domáhati vlastnickou žalobou vydání součásti nemovitosti čís. 11.252.

— — otázka, co jest příslušenstvím společné nemovitosti, není předmětem sporu o zrušení spoluvlastnictví čís. 10.699.

— — předmětem zájemného popsání nemůže býti úroda, dosud od pozemku neoddělená čís. 12.757.

— — nárok, aby navrhovatelova hypotekární pohledávka byla uspokojena ze zástavy a by za tím účelem byla zabezpečena podstata a hodnota zástavy, není pohledávkou peněžitou ve smyslu § 379 ex. ř.; k zajištění tohoto nároku lze povoliti prozatímní opatření podle §§ 381 a násl. ex. ř., po případě i tím, že odpůrci bude zabráněno, by odstraněním příslušenství ze zatížené nemovitosti ji neznehodnotil a tím neoslabil pokud se týče nezmařil jistotu navrhovatelovy pohledávky čís. 13.057.

— — **§ 297 a) obč. zák.:** ustanovením neměla býti řešena otázka přechodu vlastnického práva; nestačí, že věc slouží potřebě hlavní věci a že ji užívatel hlavní věci této potřebě věnuje, nýbrž nutno, by vlastník hlavní věci dokázal řádný důvod a způsob nabývací čís. 10.698.

— — zůstávají-li stroje vlastnictvím třetí osoby jako pachtýře nemovitosti, není místa pro poznámku podle § 297 a) obč. zák. čís. 10.743.

— — předpokládá se, by vlastník nemovitosti určil stroje k jejímu stálému prospěchu čís. 10.839.

— — byly-li stroje a jiné věci uvedeny ve spojení s budovou tím, kdo není vlastníkem nemovitosti, nýbrž pachtýřem hostinské živnosti, jenž jich mimo to nabyl s výhradou vlastnického práva, nestaly se stroje a věci ty, byť i byly přimontovány k betonovému podkladu, příslušenstvím ani příbytkem nemovitosti a nezaniká k nim tím vlastnické právo osoby, jež je s výhradou vlastnictví prodala a odevzdala kupiteli v užívání před zaplacením kupní ceny, i když nebyla učiněna knihovní poznámka podle § 297 a) obč. zák. čís. 12.521.

— — poměr § 297 a) k §§ 294 a 297 obč. zák.; úsudek z opaku z § 297 a) obč. zák.; ustanovení § 297 a) obč. zák. není omezeno jen na výhradu vlastnictví; osoba, jež jako podnikatel uvedla stroj ve spojení s nemovitostí, musí býti vlastníkem nemovitosti; patří-li nemovitost společníku veřejné společnosti; určení k trvalému užívání hlavní věci; pozdější prohlášení vlastníka tovární nemovitosti, že bude stroje příště držeti ve jménu třetí osoby jako vypůjčitel; při opomenutí poznámky podle § 297 a) obč. zák. platí stroje za příslušenství nemovitosti vůbec

v poměru k třetím osobám (i v poměru ke konkursním věřitelům, jimž nepřísluší oddělné právo na nemovitosti) čís. 11.200.

— — skutečnost, že zařízení sloužilo k potřebám továrny a že veřejná obchodní společnost, provozující podnik v továrních nemovitostech, jež jí nepatřily, určila zařízení to za příslušenství k užívání továrny, neznamená ještě o sobě nabytí vlastnictví k zařízení pro spoluvlastníky tovární nemovitosti čís. 10.698.

— — byly-li dodané stroje, k nimž si dodavatel vyhradil vlastnictví, spojeny s nemovitostí objednatele podle § 294 obč. zák., aniž si dodavatel vymohl knihovní poznámku podle § 297 a) obč. zák., staly se příslušenstvím nemovitosti, přestaly býti vlastnictvím dodavatele a staly se vlastnictvím objednatele; napotomní vlastnickou žalobu dodavatele jest zamítnouti, ať byla podána přímo na objednatele, nebo jako vylučovací žaloba v řízení konkursním na správce objednatelovy úpadkové podstaty čís. 12.106.

— — **knihovní poznámka** podle § 297 a) obč. zák., jež se stala až po spojení (po nahražení) strojů, vyhledává přivolení těch, pro něž byla v knihách zapsána práva v době od spojení (od nahražení) do povolení poznámky čís. 10.743.

— — pokud jest třeba svolení knihovně oprávněných; jest třeba, by knihovnímu soudu bylo ze žádosti a předložených listin zřejmo nejen svolení vlastníkovo, nýbrž i, by nebylo pochybnosti, zda žádá o poznámku pro stroje náhradní, či pro stroje nové; knihovní soud nemůže řešiti otázku, zda jde o stroje náhradní čili nic čís. 9129.

— — souhlasu knihovních věřitelů jest třeba, mají-li býti poznámkou podle § 297 a) obč. zák. vyloučeny z dosahu jich práv stroje, spojené již s nemovitostí čís. 11.595.

— — nestala-li se poznámka výhrady vlastnictví zároveň se spojením strojů, nýbrž teprve, když stroje, byvše již s nemovitostí spojeny, staly se tím jejím příslušenstvím, jest k poznámce třeba svolení bezelstných věřitelů, kteří nabyli na nemovitosti knihovních práv až do doby poznámky čís. 12.587.

— — žádá-li se o knihovní poznámku v době, kdy stroje jsou již spojeny s nemovitostí, jest třeba, aby již ze žádosti a z jejich příloh bylo zřejmo nejen svolení vlastníka k poznámce, nýbrž i, že buď není tu věřitelů, jichž práva byla by poznámkou dotčena, nebo, jsou-li tu, jejich souhlas se žádanou poznámkou čís. 12.587.

— — **exekuce:** pokud nárok vydražitelův na vydání příslušenství vydražené nemovitosti náleží na pořad práva čís. 9473.

— — platí ohledně něho předpis § 170 čís. 5 ex. ř. čís. 9750.

— — dražba nebyla provedena platně, nebyla-li bouda na cizím pozemku prodána podle předpisů o exekuci na nemovitosti čís. 9836.

— — **§ 252 ex. ř.:** na úrodu dosud neoddělenou nelze vésti exekuci podle §§ 249 a násl. ex. ř.; platí tu předpis § 252 ex. ř. čís. 10.499.

— — o nepřípustnosti exekuce, ježto bylo mobiliární exekucí zabaveno příslušenství nemovitosti, na niž jest pro žalobce vloženo zástavní právo, jest rozhodovati pořadem práva čís. 10.576.

— — opětná dražba a příslušenství, jež uvedl první vydražitel ve spojení s vydraženou nemovitostí čís. 11.153.

— — exekuce na náhrobek čís. 11.176.

— — knihovní věřitel jest oprávněn k rekursu do dražebního ediktu, ježto nebylo do něho pojato veškeré příslušenství nemovitosti čís. 11.246.

— — § 252 ex. ř. předpokládá, že otázka příslušenství mezi účastníky exekučního řízení jest nesporná nebo že byla exekučním soudem závazně vyřešena pro všechny účastníky, nebrání však třetí osobě na exekučním řízení nesúčastněné, by ohledně předmětu pojatého do odhadního protokolu jako příslušenství nemovitosti do dražby vzaté neodporovala exekuci námitkou, že má k němu právo, nedopouštějící výkon exekuce, a by podle § 42 čís. 5 ex. ř. nežádala o odklad exekuce čís. 11.503.

— — vodní právo jest příslušenstvím nemovitosti, pro kterou bylo uděleno, a nelze na ně vésti oddělenou exekuci čís. 11.556.

— — pokud vlastník neučiní hospodářské opatření, jímž přestává spojení příslušenství s věcí hlavní, zůstává poměr příslušenství zachován; nestačí pouhé prohlášení dlužníka k výkonnému orgánu, by krávu zabavil; spojení nebylo přerušeno ani zabavením čís. 11.862.

— — hypotekární věřitel nemůže nepřípustnost mobiliární exekuce na movité příslušenství nemovitosti uplatniti návrhem na zrušení exekuce podle § 39 čís. 2 ex. ř., nýbrž jen pořadem práva podle § 37 ex. ř.; rozhodnutí o takovém sporu působí jen mezi jeho stranami; hypotekární věřitel může však oznámiti soudu, že zabavené svršky jsou příslušenstvím nemovitosti, načež soud má z úřadu zjistiti, zda jde skutečně o příslušenství nemovité věci, a, zjistí-li to, má mobiliární exekuci ohledně těchto svršků zrušiti; takové usnesení působí pro všechny účastníky a proti všem účastníkům; nevyhoví-li však exekuční soud podnětu hypotekárního věřitele, může tento jen žalovati podle § 37 ex. ř., nepřísluší mu však opravný prostředek proti zamítajícímu usnesení; přijal-li rekursní soud přes to jeho rekurs a vyřídil jej věcně, jest jeho usnesení zmatečné a jest je zrušiti a rekurs odmítnouti čís. 12.327.

— — proti usnesení exekučního soudu, jímž bylo zařízení nemovitosti dané do dražby prohlášeno za její příslušenství, není oprávněn k rekursu hypotekární věřitel (přistoupivší vymáhající věřitel), tvrdící k některým předmětům tohoto zařízení vlastnické právo čís. 12.381.

— — proti usnesení soudu, jímž nebyla zrušena exekuce na movitosti z důvodu, že jsou příslušenstvím nemovitosti, není oprávněn k rekursu ten, kdo vedl exekuci na nemovitosti čís. 12.900.

— — proti exekuci, již byly zabaveny svršky jako vlastnictví dlužníka, nemůže se dlužník s úspěchem domáhati zrušení exekuce z důvodu, že zabavené svršky jsou příslušenstvím nemovitosti, nepatřila-li nemovitost v době podání návrhu na zrušení již dlužníkovi, ana byla v imobiliární exekuci proti dlužníkovi již příklepnuta vydražiteli; lhostejno, že teprve po podání návrhu na zrušení mobiliární exekuce došlo k opětnému prodeji nemovitosti veřejnou dražbou pro nesplnění dražebních podmínek prvním vydražitelem čís. 12.900.

— — předpisy §§ 140 a 252 ex. ř., podle nichž smí příslušenství nemovitosti, které se na ní nalézá, býti vzato do exekuce jen s nemovitostí, jsou předpisy velicími; jsou-li svršky příslušenstvím dražené nemovitosti, musí býti současně draženy s nemovitostí jako její příslušenství, třebaže vymáhající věřitel navrhl ohledně nich zrušení exekuce čís. 12.502.

— — třetí osoba, jež byla poškozena tím, že s prodávanou nemovitostí byl vydražen jako její příslušenství i předmět patřící jí, ač ohledně tohoto předmětu byla exekuce k návrhu vymáhajícího věřitele zastavena, nemůže nárok proti rozvrhované podstatě na vrácení bezdůvodného obohacení uplatňovati přihláškou k rozvrhovému roku, nýbrž jen sporem čís. 12.849.

Příslušenství pohledávky: ocenění viz tamže.

— — jinak viz dražba vnucená nemovitosti, úroky, útraty.

Příslušník nájemcovy rodiny (§ 6 záj. o ochr. náj.): pojem čís. 10.945; — není jím neť čís. 10.526; — není jím neosvojená schovanka čís. 11.337.

Příslušnost: pracovních soudů viz pracovní soudy.

— postoupení věci jinému soudu (§ 261/6 c. ř. s.) viz tamže.

— spor o příslušnost viz tamže.

— pro otázku věcné příslušnosti nemá význam, zda žaloby sloučené k společnému projednání byly doručeny zástupci žalovaného teprve při jednacím roku a zda byla žalovanému k jednání o nich doručena zvláštní žaloba čís. 11.250.

— exekuční přikázání pohledávky k vybrání (§ 308 ex. ř.) nedotýká se důvodů věcné i místní příslušnosti přikázané pohledávky, pokud se nezakládají ve zvláštních osobních poměrech oprávněného nebo zavázaného čís. 11.410.

— **námitka nepříslušnosti:** v námitkách proti směnečnému platebnímu příkazu okresního soudu; jest ji uplatniti sice v námitkách, ale nemusí býti vznesena před tím, než se uplatňují námitky věcné čís. 10.088.

— námitka nepříslušnosti jest opozděna, když sice žalovaný namítl nepříslušnost soudu z určitého důvodu, kterážto námitka byla zamítnuta a ve věci bylo dále jednáno, načež žalovaný dodatně trval na námitce nepříslušnosti soudu z jiného důvodu čís. 9036.

— námitka nepříslušnosti byla vznesena opožděně, navrhl-li žalovaný především zamítnutí žaloby, po té vznesl námitku nepříslušnosti a pak popřel celý obsah žaloby čís. 12.732.

— námitku nepříslušnosti nelze zamítnouti jen proto, že jsou k jejímu odůvodnění uplatňovány i důvody, rozhodné také pro věc samu čís. 8833.

— **řízení o ní:** ohlásil-li žalovaný při prvém roku námitku nepříslušnosti, ale nepřišel k roku nařízenému k jednání o ohlášené námitce i ve věci samé, jest o ohlášené námitce nepříslušnosti rozhodnouti podle údajů žaloby čís. 9256.

— opověděl-li žalovaný námitku nepříslušnosti u prvního roku, nijak ji věcným přednesem neodůvodniv, a nedostavil-li se k příštímu roku nařízenému k ústnímu jednání (o věci samé i o námitce), rozhodne soud o příslušnosti jen podle žalobcových tvrzení čís. 11.245.

— byla-li opovězena při prvém roku a teprve při dalším jednacím roku byl navržen rozsudek pro zmeškání, nelze vynésti rozsudek pro zmeškání dříve, než byla zamítnuta námitka nepříslušnosti čís. 11.245.

— v návrhu na vynesení rozsudku pro zmeškání není vtomně obsažen návrh na zamítnutí námitky nepříslušnosti čís. 11.245.

— **opravné prostředky:** zamítl-li soud prvé stolice námitku nepřípustnosti pořadu práva, vyhověl však námitce věcné nepříslušnosti soudu a odmítl žalobu, rekursní soud pak vyhověl námitce nepřípustnosti pořadu práva, neobírav se s námitkou nepříslušnosti soudu, jest žalobcův dovolací rekurs do rozhodnutí o námitce nepřípustnosti pořadu práva přípustným čís. 8643.

— pokud jest okresní soud, u něhož byla napotom žaloba vznesena, vázán usnesením sborového soudu v otázce předmětné nepříslušnosti čís. 8955.

— bylo-li do rozsudku, vyřizujícího hlavní věc, pojato rozhodnutí o námitce nepříslušnosti a neodporuje-li se zároveň rozsudku ve věci hlavní, jest přípustným opravným prostředkem rekurs; postup soudu, byl-li rekurs uznán důvodným čís. 9256.

— usnesení odvolacího soudu, jímž byla zamítnuta námitka nepříslušnosti tohoto soudu, nelze napadati čís. 10.450.

— odmítl-li soud prvé stolice žalobu ihned sám od sebe, ježto se nepovažoval za příslušna, rekursní soud však na žalobcův rekurs zrušil usnesení prvého soudu a nařídil mu, by žalobu na soud přijal a věc projednal, není žalovaný, jemuž žaloba ještě ani nebyla doručena, formálně oprávněn k dovolacímu rekursu čís. 11.949.

— **příslušnost tuzemských soudů:** pokud se mohou cizinci domáhati u čsl. soudů rozluky (rozvodu) manželství čís. 9079.

— bylo-li manželství tuzemky s cizozemcem uzavřeno v tuzemsku, manželka nabyla sňatkem podle manžela domovského práva v cizozemsku, manželé neměli v tuzemsku společného bydliště a manželka má trvalé bydliště v tuzemsku, — jest k žalobě o rozvod (o rozluku) manželství ustanoviti tuzemský soud podle § 28 j. n. čís. 12.459.

— ministerstvo spravedlnosti oprávněno k návrhu podle § 42/2 j. n., byl-li cizinec tuzemským soudem právoplatně zbaven svéprávnosti; tuzemské soudnictví jest ve věcech zbavení svéprávnosti cizozemců vyloučeno a nastupuje jen podpůrně v případech §§ 13 a 14 ř. o zbav. svépr. čís. 10.357.

— má-li otec cizozemec i manželské dítě v tuzemsku řádné bydliště, nelze použíti § 183 nesp. pat., nýbrž jest oprávněn rozhodnouti o tom, komu z rodičů jest ponechati dítě ve výživě, příslušný tuzemský soud čís. 11.720.

— pro otázku příslušnosti soudu k povolení prozatímního opatření nemá významu, zda rozepře má býti zahájena před cizozemským soudem, ledaže by cizozemský rozsudek nemohl býti v tuzemsku vykonán čís. 11.946.

— tuzemské soudy nejsou příslušné, by podle §§ 834—835 obč. zák. rozhodovaly o správních opatřeních co do společné nemovitosti v cizozemsku čís. 9148.

— tuzemský soud, u něhož manželský otec nezl. dětí měl obecné sudiště v době podání návrhu rodičů na vydání dětí, jest příslušným rozhodnouti o tomto návrhu, i když děti byly v době podání návrhu ve Francii čís. 10.220.

— pokud čsl. soudy mohou učiniti neodkladná opatření poručenská nebo opatrovnická co do péče o osobu a jmění jugoslavského poručence nebo opatrovance čís. 10.403.

— za platnosti smlouvy s Jugoslavií čís. 146/1924 sb. z. a n. nesmějí čsl. soudy rozhodovati o rozvodu, rozluce nebo neplatnosti manželství jugoslavských státních příslušníků; postup podle § 42/2 j. n., stalo-li se přece tak čís. 10.281.

— za platnosti smlouvy čís. 5/1926 nesmějí čsl. soudy rozhodovati o rozvodu, rozluce a o neplatnosti manželství polských státních příslušníků; stalo-li se přece tak, jest k návrhu ministerstva spravedlnosti vysloviti zmatečnost řízení podle § 42/2 j. n. čís. 10.527; — srov. též čís. 9489 plen. rozh.

— není pro rozhodování sporu o rozvod manželství ohledně rumunských příslušníků; nemohou se státi příslušnými ani výslovnou dohodou stran čís. 9680.

— úmluva s Rumunskem čís. 171/1926 sb. z. a n.: pro příslušnost tuzemských soudů k vyřízení návrhu zdejšího příslušníka na legitimaci podle § 162 obč. zák. jest lhostejno, že má býti legitimován rumunský příslušník čís. 11.831

— **opatrovnického soudu v historických zemích:** jsou rozhodny jen předpisy mající platnost v těchto zemích čís. 11.914.

— **řádných soudů:** námitka, že žaloba patří podle (kolektivní) smlouvy před rozhodčí soud, jest námitkou nepříslušnosti řádných soudů čís. 9130, 9316.

— přikázání věci rozhodčímu soudu zřízenému podle zákona zakládá nepřípustnost pořadu práva; přikázání věci rozhodčímu soudu vůlí stran zakládá obranu nepříslušnosti řádných soudů čís. 8961.

— pokud nejde o námitku nepřípustnosti pořadu práva, nýbrž o námitku nepříslušnosti řádných soudů při žalobě člena společenstva proti společenstvu čís. 9195.

— smlouva o rozsudím nevadí příslušnosti řádného soudu, jde-li o otázku bezúčinnosti rozhodčího výroku jako otázku přeběžnou čís. 11.350.

— ujednání rozhodčího soudu nezakládá nepřípustnost pořadu práva, nýbrž nepříslušnost řádného soudu, k níž nelze hleděti z úřadu, nýbrž jen k námitce; žalobce, jenž sám podal žalobu u řádného soudu, nemůže namítati, že jest příslušný rozhodčí soud, a nemůže brániti žalovanému, jenž nevznesl námitku nepříslušnosti soudu, by se nebránil ve věci tím, čím by se mohl brániti u rozhodčího soudu čís. 11.725.

— vzdání se příslušnosti rozhodčího soudu, ujednaného v kolektivní smlouvě čís. 12.273.

— **nezhojitelná:** neobíral-li se soud prvé stolice otázkou své věcné nepříslušnosti, mohla býti tato otázka, šlo-li o nepříslušnost nezhojitelnou, řešena z úřadu až v druhé stolici čís. 10.437.

— byla-li žaloba proti nálezu rozhodčího soudu Bratislavské bursy podle předposledního odstavce § 97 stanov této bursy podána u okresního soudu v historických zemích místo u sborového soudu příslušného podle čl. XXIII a XXV uvoz. zák. k c. ř. s., jde o nepříslušnost nezhojitelnou, k níž jest hleděti z úřadu v každém období rozepře čís. 12.244.

— **§ 7 a) j. n.:** i v otázce, zda spor patří před něj, či před senát platí zásady § 55 j. n. čís. 10.482.

— — prohlásil-li žalobce v odpůrčí žalobě, že se může žalovaný sprostiti žalobního nároku tím, že zaplatí žalobci peníz převyšující 20.000 Kč, byl tento peníz rozhodným pro posouzení nejen příslušnosti, nýbrž i toho, zda náleželo rozhodovati senátu či samosoudci; projednal-li žalobu samosoudce, jde o zmatek podle § 477 čís. 2 c. ř. s. čís. 11.718.

— — ocenění předmětu rozepře se děje týmž způsobem jako při určení příslušnosti čís. 11.806.

— — samosoudci patří jen spory o majetková práva, jež jsou přikázány sborovým soudům podle hodnoty rozepře; nepatří sem spory z nekalé soutěže čís. 9456.

— — před něho patří mimo případy výslovně mu přikázané jen ony rozepře o majetková práva, které jsou přikázány sborovým soudům podle hodnoty rozepře, nikoliv též rozepře, jež patří před sborový soud podle povahy nároku ze zvláštního nařízení zákona; ke sporům posléze jmenovaným patří také spory o žalobách o bezúčinnost nálezů rozhodčích soudů bursovních (čl. XXV uv. zák. k c. ř. s.) čís. 10.788.

— — pro otázku jest rozhodná výše zažalované peněžité pohledávky nebo hodnota předmětu sporu v době započetí ústního jednání a nemají pozdější změny v tomto směru významu čís. 10.834.

— — žalobu podle § 4 zák. čís. 318/1918 ř. z. náleží projednávati senátu sborového soudu, nikoliv samosoudci čís. 10.877.

— — projednávati o žalobě o zaplacení části pohledávky, jež celá převyšuje 20.000 Kč, jest povolán senát; lhostejno, že nezažalovaná část není dosud splatná; projednával-li samosoudce, jest řízení podle § 477 čís. 2 c. ř. s. zmatečným; postoupení věci senátu, třebas žalobce v tom směru neučinil návrh; strany nemohou se dohodnouti na tom, by věc místo senátem byla projednána samosoudcem čís. 9850.

— — spor o rozvod manželství, projednávaný samosoudcem, lze spojiti se sporem o rozvod a o výživné mezi týmiž stranami, projednávaný před senátem, k společnému projednání a rozhodnutí senátem čís. 11.626.

— — ocenil-li žalobce v žalobě předmět sporu na 20.000 Kč, jest tím oceněn i hlavní i eventuální nárok; lhostejno, že žaloba byla obmezena na žalobní žádání eventuální a že s touto věcí byla spojena ke společnému jednání jiná sporná věc čís. 12.435.

— — před samosoudcem jsou přípustné mezitímní určovací návrhy (§§ 236, 259 c. ř. s.) i tehdy, když předmět zájmu na zjištění přesahuje hodnotu 20.000 Kč čís. 12.470.

— — domáhano-li se v žalobě zaplacení částky nepřevyšující 20.000 Kč a teprve po ústním jednání u dovolaného soudu a po postoupení rozepře podle § 261, šestý odstavec, c. ř. s. příslušnému soudu, když byl tímto soudem (samosoudcem) nařízen rok k ústnímu jednání, byla rozšířena žaloba nad 20.000 Kč, načež projednal věc senát, — jde o zmatek podle § 477 čís. 2 c. ř. s. čís. 12.956.

— — zmatek podle § 477 čís. 2 c. ř. s., rozhodl-li odvolací soud v pětičlenném senátě o odvolání z rozsudku vydaného samosoudcem při krajském soudě čís. 10.059.

— — jest zmatkem podle § 477 čís. 2 c. ř. s., rozhodl-li senát o věci, o níž měl rozhodnouti samosoudce čís. 12.435.

— **§ 28 j. n.** viz určení soudu.

— **§ 29 j. n.:** příslušnost podle § 77 j. n. nepomine, bylo-li po podání žaloby rekursním soudem v nesporném řízení vysloveno, že k projednání pozůstalosti jest příslušným jiný soud čís. 9573.

— — »zahájením věci« a »zahájením řízení« rozumí se podání žaloby; to platí i pro žaloby, s nimiž byla podle § 19 upom. říz. spojena žádost o vydání platebního rozkazu v upomínacím řízení čís. 10.141.

— — soud, jenž zahájil opatrovnické řízení, zůstal příslušným opatrovnickým soudem, i když se později změnily okolnosti, jež byly při zahájení řízení rozhodné pro určení příslušnosti čís. 11.193.

— — bylo-li vyřízení odporu poukázáno rozvrhovým usnesením na pořad práva, zůstává soudce rozepře příslušný pro žalobu u něho ve lhůtě podanou, i když napotom bylo rozvrhové usnesení rekursním soudem zrušeno a nařízen nový rok čís. 11.776.

— — vznesena-li na okresním soudě žaloba o pohledávku nad 5.000 Kč, jest žalobce oprávněn proti námitce věcné nepříslušnosti vzdáti se při prvém ústním jednání dříve, než bylo rozhodnuto o námitce věcné nepříslušnosti, žalobního nároku, pokud převyšuje 5.000 Kč a obmeziti žalobní nárok na 5.000 Kč čís. 12.495.

— §§ **30, 31 j. n.** viz delegace.

— **§ 42 j. n.:** předpis § 406 c. ř. s. nemá na mysli případy t. zv. absolutní nepříslušnosti čís. 11.105.

— — **odst. 2** viz ministerstvo spravedlnosti

— **§ 44 j. n.:** postup, navržena-li přeměna zajišťovací exekuce v exekuci uhrazovací u nepříslušného procesního soudu čís. 10.100.

— — postup, byl-li rekurs podán na krajský soud jako soud úpadkový místo na příslušný vrchní soud čís. 10.103.

— — předpis byl zachován v platnosti § 4 zák. čís. 100/1931 čís. 11.193.

— **§ 45 j. n.:** platí ve sporu vymáhajícího věřitele s poddlužníkem podle § 308 ex. ř. čís. 8845.

— — neplatí ve sporu vymáhajícího věřitele s poddlužníkem, v němž se domáhá určení, že dlužník jest ve službách poddlužníka a že má důchod určité výše, chtěje takto získati podklad pro žalobu o náhradu škody podle § 301 ex. ř. čís. 8912.

— — do usnesení, jímž uznána příslušnost dovolaného krajského soudu, nikoliv namítaná příslušnost živnostenského soudu, jest rekurs přípustným čís. 10.023.

— — uznal-li sborový soud prvé stolice jako obchodní senát opodstatněnou námitku věcné a místní nepříslušnosti, kdežto rekursní soud ji neuznal za opodstatněnou, jest dovolací rekurs co do věcné příslušnosti, jež byla v tomto případě (úraz na dráze) hlavní otázkou, odmítnouti, co do místní příslušnosti mu pak nevyhověti, ježto otázka místní příslušnosti souvisí nerozlučně s otázkou věcné příslušnosti čís. 11.311.

— — proti usnesení rekursního soudu, jímž byla zamítnuta námitka věcné nepříslušnosti a vysloveno, že k projednávání sporu jest věcně příslušným dovolaný krajský soud, nikoliv pracovní soud, jest přípustný dovolací rekurs čís. 12.316.

— — předpisu § 45 j. n. jest použíti, jde-li o to, zda jest věcně příslušným dovolaný krajský soud či okresní soud, pro jehož obvod nebyl zřízen pracovní soud ani oddělení okresního soudu pro pracovní spory čís. 12.813.

— — přehlédl-li rekursní soud (vrchní soud) předpis § 45 j. n. a odepřel-li krajskému soudu jeho věcnou příslušnost, změniv jeho usnesení, jest dovolací rekurs přípustný a jest z jeho podnětu napadené usnesení zrušiti a odmítnouti rekurs jako nepřípustný čís. 12.813.

— — byla-li proti žalobě zadané na krajském soudě vznesena námitka věcné a místní nepříslušnosti, ježto prý jde o spor, pro nějž jest příslušným pracovní soud (pracovní oddělení krajského soudu), dovolaný krajský soud pak žalobu odmítl pro věcnou nepříslušnost v době, kdy příslušné oddělení pro pracovní spory ještě nezahájilo svou činnost, rekursní soud však uznal příslušnost dovolaného krajského soudu čís. 11.889.

— — odmítl-li řádný soud a limine fori žalobu proto, že jest příslušným pracovní soud, není toto rozhodnutí závazné pro pracovní soud (§ 22 (2) zák. čís. 131/1931 sb. z. a n.) čís. 12.816.

— **§ 49 j. n. čís. 1:** vzdal-li se žalobce při prvním ústním jednání nároku na částku převyšující 5.000 Kč čís. 9767.

— — **čís. 2:** i pro nárok třetí osoby proti nemanželskému otci na náhradu nákladů podle § 167 obč. zák. čís. 10.001.

— — vztahuje se i na spor, jímž se domáhá nemanželské dítě na otci zaplacení odbytného, jakož i splnění závazku třetí osoby, zaručivší se za splnění smíru nemanželským otcem čís. 10.187.
— — nároky podle § 2 a § 3 vyživ. zákona, třebas byly uplatňovány z poměru nemanželského otcovství, nespadají do této výlučné příslušnosti čís. 11.837.
— — pro žalobu o placení reluta za výměnkové dávky za uplynulou dobu čís. 9286.
— — i pro spory o zřízení výměnku a o úpravu poměrů mezi výměnkáři samotnými, jakož i mezi nimi a hospodáři čís. 9160.
— — **čís. 5:** viz též příslušnost podle § 83 j. n.
— — pro žalobu o vrácení pachtovní jistoty; lhostejno, že žalobce již v žalobě přihlížel k dlužné částce pachtovného a odečetl ji ze zažalované jistoty čís. 9319.
— — nebyla-li spornou jsoucnost pachtovní smlouvy, nýbrž žalováno jen o určení, že pachtovní smlouva jest zrušena, jest výlučně příslušným okresní soud čís. 8757.
— — domáháno-li se uznání a dodržení nájemní smlouvy a podpisu listiny o ní čís. 9769.
— — nárok na náhradu za osev a za obdělávání pachtovaných pozemků, jejž žalobce opřel o pachtovní smlouvu, jest uplatňovati na soudě příslušném podle §§ 49 čís. 5, 83 j. n. čís. 9775.
— — i pro žalobu, jíž se pachtýř domáhá na propachtovateli, majiteli zabraného pozemku, náhrady za strojená hnojiva, jíž Státní pozemkový úřad k odporu propachtovatele, by nebyla vydána pachtýři, složil na soudě čís. 9804.
— — vztahuje se též na spor o náhradu škody, ježto propachtovatel porušil závazek uložený mu pachtovní smlouvou, by ponechal pozemky v držení a užívání pachtýře až do ujednané doby čís. 10.243.
— — pro spor o náhradu škody pro nesplnění nájemní smlouvy jest příslušný okresní soud, třebaže bude spornou otázka, zda nájemní smlouva byla platně ujednána čili nic čís. 10.991.
— — nejde o nárok z pachtovní smlouvy, domáhá-li se pachtýř na propachtovateli odškodnění pro nedodržení dohody při propuštění pozemků z pachtu čís. 11.126.
— — pro žalobu majitele domu na užívatele bytu o náhradu škody, ježto žalovaný, ač pravoplatně vypověděn, nevyklidil ve lhůtě najaté místnosti, čímž prý žalobci ušel zisk čís. 11.465.
— — pro žalobu nájemce proti pronajímateli, by pronajímatel převzal od něho zpět zařízení nájemního předmětu a zaplatil mu za ně, k čemuž se zavázal, dostane-li nájemce od něho do určité doby výpověď čís. 11.895.
— — nejde o zaplacení činže, není-li se domáháno zaplacení stavebního příspěvku, nýbrž devinkulace vkladní knížky, na níž jest stavební příspěvek uložen čís. 12.066.
— — pro žalobu, domáhající se dodržení dohody o zrušení pachtovní smlouvy a o uzavření nové pachtovní smlouvy, a podpisu nové pachtovní smlouvy, jest výlučně příslušným okresní soud (§ 49 čís. 5 j. n.) čís. 12.510.
— — **čís. 6:** ujednání nájemce podniku se samostatným kapelníkem, že bude za určitou měsíční gáži s orchestrem umělecky působiti v podniku nájemcově, není smlouvou služební ve smyslu § 49 čís. 6 j. n. čís. 10.948.
— — pro spory z domovnického poměru mezi domovníky a majiteli domu čís. 11.228.
— — **čís. 7:** pro spory mezi povozníky a jich zákazníky jest výlučně příslušný okresní soud, bez ohledu na obtížnost a na trvání povozníkových úkonů; povozníkem ve smyslu § 49 čís. 7 j. n. není povozník, jenž jest protokolovaným obchodníkem čís. 11.410.

— **§ 50 čís. 2 j. n.:** civilního inženýra nelze pokládati za obchodníka; lhostejno, že určité osoby zaměstnané u civilních inženýrů podléhají zákonu o obch. pom. čís. 10.773.
— — **čís. 3:** otázku, zda bylo dítě manželskému otci právem odebráno, jest řešiti v nesporném řízení čís. 9572.
— **§§ 54—60 j. n.** viz oceněni sporu.
— **§§ 61, 62 j. n.:** ustanovení lze použíti, i když nelze opatřiti ihned soudce laika a ihned v jednání pokračovati čís. 12.760.
— **§ 61 j. n.:** návrh, by byl k ústnímu jednání přivzat odborný soudce laik, nepředpokládá, by bylo jednáno ve věci hlavní; přibrání soudce laika není na závadu, že by musel býti proto rok odložen čís. 10.998.
— — učinil-li žalobce návrh na postoupení věci obchodnímu senátu podle § 261 c. ř. s., avšak jen pro případ, kdyby jeho původnímu návrhu na přibrání soudce laika podle § 61 j. n. nebylo vyhověno, nevzdal se práva napadnouti usnesení, jímž nebylo tomuto návrhu vyhověno čís. 10.998.
— **§ 62 j. n.:** předpis poslední věty prvého odstavce jest obdobně použíti i v případech § 61 (63) j. n. čís. 10.727.
— **§ 63 j. n.:** není ponecháno libovůli soudu, zda chce učiniti opatření podle § 63 j. n. čili nic čís. 10.727.
— **§ 70 j. n.:** ustanovení druhého odstavce jest ustanovením vyjímečným a nelze je použíti, opustil-li manžel (tuzemec), žijící dosud společně s manželkou v cizozemsku, manželku, zrušil společné bydliště v cizozemsku a manželku tam zanechal; má-li takový manžel napotom bydliště v tuzemsku, sdílí s ním jeho obecný soud podle § 70/1 j. n. i jeho manželka, třebas má i nadále stálý pobyt v dřívějším společném bydlišti v cizozemsku čís. 11.414.
— **§ 76 j. n.:** §§ 76 a 100 j. n. stanoví jen místní příslušnost pro rozlukové spory, není však v nich řešena otázka, zda manželské spory tuzemců přísluší výhradně tuzemským soudům čís. 9518.
— — § 114 zák. čl. XXI:1894 nemůže se vztahovati na manžele, jíž v době uzavření sňatku měli bydliště v historických zemích čís. 9518.
— **§ 77 j. n.:** nepomíjí tím, bylo-li po podání žaloby vysloveno, že k projednání pozůstalosti jest příslušným jiný soud čís. 9573.
— — nepřichází v úvahu, nebylo-li v čase podání žaloby projednání pozůstalosti ještě zahájeno čís. 10.431.
— — druhý odstavec: spadají sem i žaloby o rozdělení jen části pozůstalosti čís. 8759.
— **§ 81 j. n.:** domáháno-li se v podstatě jen určení, že nemovitost jest prosta užívacího práva vykonávaného mimo smluvní meze a že žalovaný jest povinen vykliditi a odevzdati část nemovitosti, užívanou mimo tyto meze čís. 10.030.
— — nejde o žalobu hypotekární, nýbrž o žalobu obligační, domáháno-li se zaplacení zapůjčené sumy i s úroky a útratami do čtrnácti dnů pod exekucí »zejména pod exekucí na nemovitost danou do zástavy» čís. 11.202.
— — platí i pro žalobu majitele nemovitosti, by byl žalovaný uznán povinným dáti vymazati vnucený vklad zástavního práva pro vykonatelnou pohledávku, ježto prý vklad ten vázne na nemovitosti beze všeho důvodu čís. 11.592.
— **§ 83 j. n.** viz též příslušnost podle § 49 čís. 5 j. n.
— — domáháno-li se úplaty za propůjčení zámeckých místností k užívání po dobu honů čís. 8888.
— — jde o žalobu z nájmu, domáhá-li se nájemce na pronajímateli vrácení jistoty, zřízené pro případ, že by nájemce zrušil předčasně nájemní poměr a nenašel za sebe náhradního nájemníka čís. 11.460.
— — jde o nárok z nájemní smlouvy, domáháno-li se na bývalém pronajímateli náhrady na základě jeho závazku z nájemní smlouvy čís. 10.276.

— — uplatnění návrhu na zhodnocení nedoplatku kupní ceny za nemovitost není ani žalobou o zástavní právo (§ 81 j. n.), ani žalobou hypotekární (§ 91 j. n.) čís. 12.743.

— **§ 83 b) j. n.:** nelze se jí dovolávati, jde-li o spor o náhradu škody z deliktu; pojem »skupiny«; ustanovení § 83 b) j. n. netýká se sporů mezi členy akciové společnosti čís. 10.277.

— — nejde o spor z poměru svazového, domáhá-li se bývalý člen družstva na družstvu zaplacení zbytku svých podílů, jež vypověděl, a družstvo odpírá zbytek ten zaplatiti proto, že si jej zadržuje na úhradu bilanční ztráty čís. 12.231.

— **§ 86 j. n.:** jest jí podroben i cizozemec (obchodní cestující), jenž se v tuzemsku na některém místě zdržoval delší dobu k obstarávání svých obchodních věcí čís. 9958.

— **§ 87 j. n.:** za podmínek § 87 j. n. lze na tomto soudišti žalovati i právní podměty uvedené v § 75 j. n. a zastoupené finanční prokuraturou čís. 9699.

— — **odst. 1:** k pojmu »provozovny« (odst. 1) se nevyžaduje taková samostatnost, jaké jest zapotřebí k pojmu »zvláštního závodu« (odst. 2); provozovnou obchodu nebo povolání žalovaného jest místo, na kterém žalovaný provozuje svou výdělečnou činnost; lhostejno, v čem záleží tato činnost, a zda má žalovaný jen jediný podnik, či zda má hlavní a odštěpné závody čís. 10.818.

— — jde o »provozovnu«, provádí-li firma mimo obvod svého bydliště rekonstrukci silnice a má pro řízení těchto prací najaty kancelářské místnosti čís. 10.818.

— — jde o spor z podnikatelské činnosti, odvozován-li žalobní nárok ze služební smlouvy uzavřené pro práce týkající se provozovny čís. 10.818.

— — k závodu (provozovně) se vyžaduje, by tu bylo zařízení, jež by mohlo býti považováno za provozovnu; nestačí, provozuje-li se v soudním okresu podnik s pevným nebo pohyblivým stanovištěm (autobusová živnost) čís. 10.949.

— — obchodní živnost neprovozuje veřejná obchodní společnost jako taková, nýbrž její společníci; nezáleží na tom, že v čase dohod, z nichž jest žalováno, nebyl žalovaný majitel závodu ještě společníkem firmy, nýbrž se vyžaduje jen, by se právní poměr, z něhož jest majitel závodu žalován, vztahoval k této výdělečné činnosti čís. 11.580.

— — biograf jest provozovnou podle § 87, prvý odstavec, j. n. čís. 12.530.

— — **odst. 2:** pokud jest zvláštním závodem prodejna; stačí, že ke sporu zavdal podnět provoz zvláštního závodu; náleží sem spor o vyklizení zvláštního závodu čís. 9463.

— — pojem »zvláštního závodu«; nestačí pouhá místnost, kde se zboží přijímá a proti zaplacení vydává čís. 8654.

— — **odst. 3:** požívatelem statku jest ten, komu byl přidělen v pozemkové reformě (i jeho pozůstalost) čís. 9294.

— **§ 87 a) j. n.:** přechází postupem pohledávky na postupníka čís. 9857.

— — tím, že žalobce opřel místní příslušnost o §§ 87 a) a 88 j. n., naznačil zřejmě, že pokládá žalovaného za kupce čís. 9815.

— — je-li žalováno o zaplacení trhových cen za zboží objednané několika samostatnými objednávkami, které nejsou v právní souvislosti, musí žalobce, opírá-li příslušnost soudu o předpis § 87 a) j. n., prokázati podmínky v tomto paragrafu stanovené u každé jednotlivé objednávky čís. 13.071.

— — **obchodníkem** ve smyslu § 87 a) j. n. není družstvo, jehož účelem jest zpracovati a zužitkovati hospodářské výrobky vyráběné jeho členy čís. 8741.

— — k založení soudiště nestačí, že je žalobce protokolovaným kupcem v době podání žaloby, nýbrž se vyžaduje, by byl protokolován již v době poslední objednávky čís. 11.784.

— — předpis předpokládá jen, že žalobce jest protokolovaným kupcem a že se obchod týče závodu v obvodu procesního soudu, není však třeba, by byl tento závod zapsán v obchodním rejstříku procesního soudu; stačí, bylo-li zboží fakticky převzato, není třeba, by bylo převzato i právně čís. 11.788.

— — **skutečné převzetí zboží;** pojem; pokud jest vzhledem k okolnostem míti za to, že kupitel nabyl skutečné moci nad zbožím čís. 9857.

— — jest prokázati listinami, že kupitel zboží skutečně převzal; nestačí, bylo-li listinami prokázáno odeslání zboží čís. 10.378.

— — nestačí, že žalovaný doznal mlčky objednávku i dojití zboží čís. 10.397.

— — pojem převzetí zboží čís. 10.397.

— — skutečným převzetím zboží rozumí se skutečnost vyvolaná prodatelem, kterou se sjednává kupiteli možnost, by nakládal se zbožím a o jeho jakosti se přesvědčil; tím, že zboží mělo býti posláno drahou nebo poštou, nezmocnil příjemce tyto ústavy, by přijaly zboží jeho jménem čís. 10.702.

— — nestačí, že z předložených listin vyplývá jen, že zboží bylo odesílatelem předáno dráze k dopravě a že došlo na místo určení, třebaže žalovaný doznal, že zboží dostal čís. 11.162.

— — **listinou** ve smyslu § 87 a) j. n. jest jen listinný doklad, jenž tu byl již v době podání žaloby, nikoliv i písemné prohlášení odpůrcovo, učiněné teprve ve sporu buď do protokolu nebo přípravným spisem čís. 13.011.

— — vyžaduje se, by plná moc objednatele byla prokázána písemně; nerozhoduje průkaz ve sporu, že objednatel jest obchodním zmocněncem žalovaného čís. 10.701.

— — šlo-li o smlouvu rámcovou, v níž bylo ujednáno jen množství zboží a jeho cena; odvolávky jest považovati za dodávky, podle nichž jest posuzovati, zda uplynuly **dva roky** k podání žaloby; rozhodným není datování objednávky, nýbrž den jejího dojití příjemci čís. 10.397.

— — pro počítání dvouleté lhůty od poslední objednávky jest rozhodný **den** podání žaloby, nikoliv doba, kdy uplatněn důvod příslušnosti podle § 87 a) j. n. ve sporu čís. 13.032.

— **§ 88 j. n.:** tím, že žalobce opřel místní příslušnost o §§ 87 a) a 88 j. n., naznačil zřejmě, že pokládá žalovaného za kupce čís. 9815.

— — **odst. 1:** podpis objednacího listu, obsahujícího doložku splatnosti a žalovatelnosti, jest souhlasem s celým jeho obsahem a není třeba zvláštního upozornění na doložku ani zvláštního ústního ujednání; lhostejno, že příjemce nečetl celý objednací list čís. 8914.

— — pokud k průkazu dohody o soudišti podle § 88/1 j. n. stačí objednací list podepsaný jen agentem dodatele čís. 9865.

— — stačí, byla-li v objednacím lístku s doložkou »splatno a žalovatelno v X.« obsažena a jím prokázána úmluva, podle níž se strany dohodly na X. jako na splniští kupní smlouvy; pokud stačí přitisknutí razítka kupitele na objednací list čís. 10.378.

— — jsou-li na objednacím lístku dvě doložky, z nichž každá udává jiné místo jako splniště pro žalovaného, nejsou tyto doložky s to, by opodstatnily soudiště podle § 88/1 j. n. čís. 10.692.

— — doložkou »splatno a žalovatelno v X.« v objednacím lístku, podepsaném dodavatelem, opodstatněno jest soudiště podle § 88, odst. 1, j. n. jen pro žaloby proti objednateli, nikoli též i pro žaloby proti dodavateli čís. 10.696.

— — ustanovení na líci objednacího lístku, že objednávka podléhá obapolným dodacím podmínkám tohoto listu, a doložka o splniští natištěná na rubu objednacího lístku čís. 11.090.

— — doložkou na objednacím lístku, že trhová cena jest splatná »v místě vystavení účtu«, není založena čís. 11.875.

— — ujednaly-li strany jako obapolné splniště určité místo s tím, že zakoupené zboží bude zasláno dobírkou kupiteli, bydlícímu v jiném místě,

byla ujednána dvě místa splnění a nedošlo k dohodě po rozumu § 88, prvý odstavec, j. n. čís. 12.898.

— — sudiště podle § 104 j. n. (§ 88 odst. 1 j. n.) není založeno proti tomu, kdo podepsal objednávku s doložkou sudištní (o splništi) jako zástupce bez plné moci k zastupování čís. 12.712.

— — sudiště platí jen tam, kde dohoda o splništi byla výslovně uzavřena a písemně prokázána, nikoliv tam, kde se místo splnění dovozuje ze zákona a nikoliv ze smlouvy čís. 12.743.

— — při splátkovém obchodě nemůže se prodatel dovolávati sudiště podle prvého odstavce § 88 j. n. čís. 13.123.

— — **odst. 2:** a sudiště podle § 104 j. n. čís. 10.757.

— — založené pro veřejnou společnost platí i pro společníky; pokud neplatí proti veřejnému společníku čís. 8833.

— — kdo převzal k zaplacení dluh z faktury, podrobil se také ujednání o fakturovém sudišti čís. 10.131.

— — bylo-li stanoveno v dopisu, jímž zaslána faktura, platební místo mimo obvod soudu, u něhož mělo býti žalováno, nelze použíti § 88/2 j. n. čís. 9515.

— — bylo-li k příkazu (tuzemského) kupitele zboží zasláno osobě rozdílné (do ciziny), jest pro včasnost dojití faktury rozhodno, zda zboží došlo adresáta dříve anebo současně s dojitím faktury kupitele čís. 8749.

— — zaslal-li prodatel zboží na několikráte a teprve při poslední zásilce zaslal účet čís. 9285.

— — bylo-li zboží objednáno do živnosti, jejíž vlastnicí byla žalovaná, živnost však provozoval její manžel jako ustanovený její náměstek, jenž faktury zaslané se zbožím a opatřené doložkou o sudišti přijal bez námitek jako náměstek žalované, jest pro založení sudiště podle § 88/2 j. n. lhostejno, že faktury byly vystaveny na jméno manžela žalované čís. 10.958.

— — fakturové sudiště není odvráceno tím, že objednatel pozastavil část faktury, nesouvisející s doložkou o příslušnosti čís 10.680.

— — vrácení faktury může se státi i prostřednictvím plnomocníka (kupitelova); lhostejno, že se prodatel vyjádřil k plnomocníku, že fakturu zpět nepřijme čís. 10.980.

— — u soudu faktury mohou býti podány nejen žaloby uvedené v prvém odstavci § 88 j. n., nýbrž veškeré žaloby vyplývající z obchodu, o něž jde; spadá sem najmě i nárok prodatele proti kupiteli na vrácení zboží jako důsledek odstoupení od smlouvy, jež bylo ujednáno tím, že si prodatel vyhradil vlastnictví ku prodanému zboží až do jeho zaplacení čís. 12.007.

— **§ 89 j. n.:** pokud lze uznati oprávnění k domicilování směnky čís. 9438.

— — uplatňován-li nárok ze směnky, nikoliv ze splátkového obchodu, jenž byl podkladem směnky; nejde tu o úmluvu o sudišti ani o dobrovolné podrobení se kupitelovo ve smyslu § 6 zák. o splát. obchodech čís. 11.065.

— — k odůvodnění příslušnosti podle §§ 89, 93/2 j. n. proti všem směnečníkům stačí bydliště uvedené u prvého směnečníka, nebylo-li na směnce udáno zvláštní platební místo čís. 11.097.

— **§ 91 j. n.:** uplatnění návrhu na zhodnocení nedoplatku kupní ceny za nemovitost není ani žalobou o zástavní právo (§ 81 j. n.), ani žalobou hypotekární (§ 91 j. n.) čís. 12.743.

— **§ 93 j. n.:** jest omezena na t. zv. vlastní společenství v rozepři; pokud nejde o ně čís. 9454.

— — stačí, by žalobce v žalobě tvrdil a po případě za sporu dolíčil, že jeden ze společníků ve sporu má obecné sudiště před dovolaným soudem čís. 9240.

— — u soudu příslušného pro hlavního dlužníka jen podle § 88/2 (§ 87 a) j. n.), nemůže býti žalován i vedlejší dlužník nebo společník ve sporu, pro něhož není opodstatněna příslušnost podle § 88/2 (87 a) j. n.); hlavní dlužník a rukojmí a plátce mohou býti žalováni (§ 93 j. n., § 11 c. ř. s.), jen u obecného soudu hlavního dlužníka čís. 11.500.

— — na tomto sudišti lze žalovati jen společníky podle § 11 čís. 1 c. ř. s.; nespadá sem případ, domáháno-li se proti jednomu spolužalovanému náhrady škody z jeho přímého, vlastního zavinění, proti druhému spolužalovanému pak z důvodu § 1315 obč. zák. čís. 11.671.

— — tuzemským zákonodárstvím jest připuštěno (§ 80 čís. 1 ex. ř.), sudiště společenství v rozepři (§ 93 j. n.) jen pro tuzemské soudy čís. 12.291.

— — předpisu § 12 c. ř. s. nelze se dovolávati, jde-li o to, zda jest dovolaný soud příslušným i pro žalobu proti rukojmímu; s hlediska příslušnosti jest nerozhodné, zda rukojmí má platiti rukou společnou a nerozdílnou čís. 12.985.

— **§ 96 j. n.:** podáním prohlášení o zpětvzetí žaloby pomíjí sudiště pro žalobu navzájem čís. 8629.

— **§ 97 j. n.:** přechází postupem pohledávky na postupníka čís. 11.568.

— **§ 99 j. n.:** platí i pro cizozemské právnické osoby čís. 10.431.

— — sudiště je dáno jen ve prospěch tuzemců a těch cizozemců, kteří v tuzemsku bydlí nebo se zdržují; poskytuje-li německé právo toto sudiště i cizozemcům, kteří nebydlí a nezdržují se v Německu, nemá to pro posouzení přípustnosti sudiště majetku ve prospěch příslušníka říšskoněmeckého v tuzemsku významu, ale je na místě, aby bylo použito pro takový případ sudiště vzájemnosti a poskytnuto i cizozemci jako sudiště vzájemnosti sudiště majetku v tom rozsahu, jak je poskytují říšskoněmecké soudy československým příslušníkům čís. 12.515.

— — pokud lze použíti § 99 j. n. i u osob zemřelých, jež neměly v tuzemsku řádné bydliště a jichž pozůstalost se projednává u cizozemského soudu čís. 10.431.

— — **jmění:** stačí jakákoliv věc žalovaného cizince nebo právo a nesejde ani na tom, zda takové jmění je zcizitelno neb exekuci podrobeno čís. 8864.

— — pohledávka žalovaného nepřestala býti jeho »jměním«, třebas ji žalobce odpočetl od své vyšší zažalované pohledávky čís. 8963.

— — i majetek nepatrný, jenž jinak vyňat z exekuce čís. 8988.

— — tvrzená žalobcem pohledávka žalovaného, jež byla popřena žalovaným i jeho dlužníkem, není jměním ve smyslu § 99 j. n. čís. 9232.

— — pokud není založena vzájemnou pohledávkou čís. 9721.

— — »jměním« žalovaného veřejného společníka jest i jeho podíl na jmění veřejné společnosti; nezáleží na tom, zda jmění jest zcizitelné nebo podrobeno exekuci čís. 9783.

— — pozemkový dluh splacený a odkvitovaný, který není z pozemkové knihy vymazán, není majetkem zástavního věřitele podle § 99 j. n. čís. 11.683.

— — pro spor o neplatnost posledního pořízení, na jehož základě byla žalovanému pozůstalost odevzdána, a po vydání pozůstalostního jmění jest toto jmění majetkem ve smyslu § 99 j. n. čís. 11.999.

— — postižný nárok proti nynějšímu vlastníku nemovitosti ze zhodnocení, přiznávaný judikaturou říšskoněmeckých soudů, nelze považovati za majetkovou hodnotu ve smyslu § 99 j. n. čís. 12.742.

— **§ 100 j. n.:** §§ 76 a 100 j. n. stanoví jen místní příslušnost pro rozlukové spory, není však v nich řešena otázka, zda manželské spory tuzemců příslušejí výhradně tuzemským soudům čís. 9518.

— — § 114 zák. čl. XXI:1894 nemůže se vztahovati na manžele, již v době uzavření sňatku měli bydliště v historických zemích čís. 9518.

— — byla-li žaloba o rozvod podána před 1. listopadem 1930, nelze použíti prvého odstavce § 100 j. n. v doslovu zákona čís. 130/1930 sb. z. a n., nelze-li z přednesu žalobce po 1. listopadu 1930 vyvoditi, že odůvodnil

místní příslušnost dovolaného soudu poukazem na nový doslov § 100 j. n. se zřetelem na své domovské právo v obvodu dovolaného soudu čís. 12.006.

— — bylo-li manželství tuzemky s cizozemcem uzavřeno v tuzemsku, manželka nabyla sňatkem podle manžela domovského práva v cizozemsku, manželé neměli v tuzemsku společného bydliště a manželka má trvalé bydliště v tuzemsku, — jest k žalobě o rozvod (rozluku) manželství ustanoviti tuzemský soud podle § 28 j. n. čís. 12.459.

— **§ 101 j. n.:** o tento předpis nelze opříti příslušnost cizozemského soudu k vydání exekučního titulu závazného pro zdejší soudy čís. 11.995.

— — neplatí všeobecně zásada, že sudiště podle § 101 j. n. platí jen ve prospěch tuzemců; kde cizozemec nemá možnost zjednati ani v cizozemsku průchod svému právu a sáhnouti touto cestou na tuzemský majetek jiného cizozemce, není příčiny, odpírati sudiště vzájemnosti; není proto závady, aby cizozemský věřitel, pokud není zahájeno konkursní řízení proti jeho cizozemskému dlužníku i v tuzemsku, nevedl exekuci na tuzemský nemovitý majetek a nemohl žalobu na cizozemského dlužníka opříti o sudiště § 101 j. n., nemá-li jiného sudiště v tuzemsku čís. 12.515.

— **§ 104 j. n.:** příslušnosti se může domáhati i postupník čís. 10.113.

— — platnost a závaznost podrobení se příslušnosti tuzemského soudu (soudu v historických zemích) jest posuzovati jen s hlediska tuzemského práva (práva platného v historických zemích) čís. 10.726.

— — změna dohody o příslušnosti pražských soudů jich novou organisací, jakož i zvýšením hranice pro příslušnost okresních soudů čís. 10.472.

— — čl. 256 b) odst. 2 mírové smlouvy St. Germainské byla naprosto vyloučena příslušnost rakouských soudů, aniž byly v platnosti ponechány úmluvy stran o příslušnosti rakouských soudů podle § 104 j. n. čís. 8771.

— — pokud jest zmocněnec oprávněn k ujednání příslušnosti; o zmocnění k této úmluvě netřeba podati průkaz již v žalobě čís. 8789.

— — sudiště podle § 104 j. n. (§ 88 odst. 1 j. n.) není založeno proti tomu, kdo podepsal objednávku s doložkou sudištní (o splništi) jako zástupce bez plné moci k zastupování čís. 12.712.

— — **prorogační doložka:** podpis objednacího listu kupitelem znamená, že souhlasí s celým jeho obsahem, tudíž i s doložkou o příslušnosti; lhostejno, že prý nečetl celý objednací list čís. 8738.

— — nevyžaduje se, by prohlášení stran byla v téže listině, stačí písemné prohlášení žalovaného a poukaz žalobce v žalobě čís. 9346.

— — k dohodě stačí doložka v objednacím lístku, jejž objednatel (kupec) potvrdil svým podpisem, třebas jej nečetl čís. 9501.

— — podepsal-li objednatel (majitel strojírny) objednací lístek opatřený doložkou, že »pro eventuelní spory podrobuje se adresát příslušnému soudu v X.«, třebas doložka byla pod podpisem objednatele čís. 11.161.

— — stačí listinný průkaz o ujednání třebas jen ústním; stačí podpis listiny s prorogační doložkou, i když na ni nebylo zvlášť upozorněno a o ní jednáno; pokud třeba zvláštního upozornění; lhostejno, že příjemce nečetl celý objednací lístek čís. 10.557.

— — **výklad její:** úmluva, že sudištěm jest »příslušný soud v X.« (v místě, kde byl jen okresní soud), jest neurčitá a tudíž neplatná a nezávazná čís. 10.962.

— — dohoda o příslušnosti ve stavební smlouvě, v níž stanoveno, že se pro všechny spory, které by vzešly ze smlouvy, strany podrobují příslušnosti určitého soudu čís. 10.113.

— — slova v prorogační doložce »pokud příslušnost není vyhražena jinému soudu« jest vztahovati na věcnou příslušnost, pokud ji nelze změniti dohodou stran čís. 10.557.

— — **meze dohody:** strany nemohou se dohodnouti na tom, by věc místo senátem byla projednána samosoudcem čís. 9850.

— — **již v žalobě:** stačí, byl-li k žalobě připojen opis dohody o příslušnosti s tím, že prvopis bude předložen u líčení; postup podle § 301 c. ř. s. čís. 10.690.

— — lhostejno, že listina o smlouvě nebyla předložena soudu ihned se žalobou; stačí, když soud neodmítl žalobu z úřadu pro nepříslušnost, byla-li listina předložena současně se vznesením námitek nepříslušnosti čís. 10.113.

— — neopíral-li žalobce již v žalobě příslušnost o předpis § 104 j. n., není přípustné, by se dovolával prorogace teprve za sporu, když nemohl uvésti jiný důvod příslušnosti nebo když s jiným důvodem příslušnosti, jehož se v žalobě dovolával, nepochodil čís. 11.922.

— — **sudiště výlučné** jen, bylo-li to mezi stranami umluveno způsobem uvedeným v § 869 obč. zák. čís. 9525.

— — sudiště jest zásadně sudištěm na výběr, může však býti ujednána i výlučnost; podrobení se sudišti »bezpodmínečně« čís. 10.472.

— — **ustoupení od příslušnosti:** od dohody mohou strany souhlasně ustoupiti, nejsouce při tom vázány určitou formou aniž tím, by tato druhá úmluva byla výslovná; stačí i přijetí faktury s doložkou, že se má placení státi na určitém místě a že na témže místě mohou býti podány žaloby čís. 10.757.

— **§ 105 j. n.:** pravomoc pozůstalostního soudu, příslušného podle bydliště (§ 105 j. n., § 7 odst. 1 zák. čl. XVI z r. 1894) vztahuje se na veškerý majetek zdejšího občana, jsoucí kdekoliv v Československé republice čís. 12.878.

— **§ 109 j. n.:** o povinnosti děda k výživě vnuků rozhoduje opatrovnický soud, nikoliv soud dědova bydliště; pro příslušnost opatrovnického soudu v historických zemích jsou tu rozhodnými jen předpisy mající platnost v těchto zemích čís. 11.914.

— **§ 111 j. n.:** nelze přenésti příslušnost zcela na cizozemský soud, je-li poručenec (čsl. příslušník) ještě vlastníkem nemovitosti v tuzemsku čís. 9120.

— — nelze použíti ohledně cizozemského poručence nebo opatrovance čís. 9385.

— — na cizozemský soud nelze přenésti substituční věci ohledně nemovitostí ležících v tuzemsku čís. 9385.

— — přenesení poručenství rakouským soudem na tuzemský soud před svolením k osvojení rakouského nezletilce čís. 12.065.

— — o přenesení poručenské pravomoci v případě § 36 zákona čís. 48/1931 platí druhý odstavec § 111 j. n. čís. 12.105.

— **§ 115 odst. 4 j. n.:** pro umoření potvrzenky o tom, že byla složena vkladní knížka banky jako jistota čís. 11.283.

— **§ 232/3 c. ř. s.:** podle § 232, třetí odstavec, c. ř. s. (čl. II čís. 4 zák. čís. 23/1928 sb. z. a n.) zachovávají se včasným podáním odmítnuté žaloby u soudu příslušného jen lhůty hmotněprávní, nikoliv však i lhůty procesního práva (třebaže jde v žalobě o nárok soukromoprávní) čís. 12.850.

— **§ 532 odst. 2 c. ř. s.:** z důvodu § 530 čís. 7 c. ř. s. nelze podati žalobu u nejvyššího soudu, i když rozhodoval v základní rozepři v třetí stolici čís. 9648.

— **podle exekučního řádu:** při zabavení služebních požitků (dělesloužícího četaře) jest pokládati výkon exekuce za započatý, když exekuční usnesení, v němž jest exekuční soud určen, dojde na tento soud čís. 10.735.

— **§ 17 ex. ř.:** spory vymáhajícího věřitele s poddlužníkem ve smyslu § 308 ex. ř. patří před obecné sudiště dlužníka čís. 8845.

— — náleží sem spor vymáhajícího věřitele s poddlužníkem o náhradu škody podle § 301 ex. ř. jakož i o určení, že dlužník jest ve službách poddlužníka a že má důchod určité výše čís. 8912.

— — náleží sem i žaloba, by exekuce, povolená na základě upomínacího platebního příkazu, byla prohlášena za nepřípustnou a zrušena, ježto platební příkaz nebyl žalobci doručen čís. 9677.

— — jest lhostejno, o který právní důvod jest opřena žaloba, stačí, že tento důvod byl vyvolán skutečností exekučního řízení čís. 12.930.

— — pro žalobu, jíž se žalobce domáhá na žalovaném náhrady škody proto, že ho jako vydražitel dal nuceně vykliditi z vydražené usedlosti, na níž měl žalobce knihovně zajištěnou služebnost bydlení a výměnek, jest výlučně příslušným exekuční soud čís. 12.930.

— **§ 18 ex. ř.:** příslušnost k povolení exekuce na námořní lodi čís. 11.741.

— — **čís. 3:** povolení exekuce zabavením pohledávky dlužníku bydlícímu v Čechách na základě rozsudku soudu na Slovensku čís. 10.365.

— — tuzemskem v § 18 čís. 3 ex. ř. není Slovensko a Podkarpatská Rus; má-li dlužník bydliště na Slovensku, poddlužník pak v historických zemích, jest určiti příslušnost exekučního soudu podle bydliště poddlužníka čís. 10.734.

— — bylo-li při exekuci na neknihovní pohledávku zabavení vykonáno soudem v Čechách, dlužník má však obecný soud na Slovensku, není žádný z těchto soudů podle práva u něho platného exekučním soudem, příslušným k přikázání k vybrání zabavené pohledávky; příslušný exekuční soud jest tu určiti podle § 28 j. n. čís. 11.367.

— — k rozhodnutí o návrhu na přikázání k vybrání neknihovní pohledávky jest vzhledem k různosti práva na Slovensku a v historických zemích (§ 18 čís. 3 ex. ř. a § 18 zák. čl. LX:1881) určiti místně příslušný soud podle § 28 ex. ř. čís. 11.483.

— — **čís. 4:** při exekuci na pohledávky z vkladních knížek určuje se příslušnost exekučního soudu místem, kde jest vkladní knížka čís. 10.794.

— — k rozhodnutí o návrhu na povolení exekuce na svršky, jsoucí na Slovensku, na základě rozsudku trestního soudu v historických zemích, jest ustanoviti místně příslušný soud podle § 28 j. n. (§ 52 zák. čl. I z roku 1911) čís. 11.842.

— — exekuci na svršky, jež jsou v uschování dlužníků bydlících na Slovensku, na základě rozsudku okresního soudu v historických zemích jako soudu civilního, jest příslušným povoliti jen okresní soud v historických zemích, jenž vydal exekuční titul čís. 12.236.

— **§ 35 ex. ř.:** soud povolivší základní exekuci, jest příslušný pro žaloby, podané podle § 35 ex. ř. za vyjevovacího řízení čís. 11.905.

— **§ 138 ex. ř.:** nestačí, že listina, podle níž si navrhovatel vymohl záznam zástavního práva, byla by prý postačovala, by si podle ní vymohl vklad vykonatelného zástavního práva čís. 10.539.

— **§ 258 ex. ř.:** dal-li exekuční soud do pravoplatnosti rozvrhu nejvyššího podání za exekučně prodané svršky poukaz k vydání výtěžku vymáhajícímu věřiteli, není již příslušný k rozhodnutí o žalobě podle § 258 ex. ř., třebaže jeho poukaz k vydání výtěžku není ještě proveden čís. 11.381.

— **§ 387 ex. ř.:** příslušnost k povolení prozatímního opatření společníku veřejné obchodní společnosti, by byl výhradně zmocněn zastupovati společnost ve sporu proti jiné osobě a udělití za ni procesní plnou moc čís. 10.160.

— — **odst. 1:** procesní soud, u něhož byla podána jen žaloba o rozluku manželství, nikoliv žaloba na placení výživného ani na odvolání daru, není příslušným rozhodovati o návrhu na povolení prozat. opatření majícího za účel zajištění nároku na výživné nebo na vrácení daru čís. 8970.

— — o povolení prozatímního opatření k zajištění nároku podle § 168 obč. zák. přísluší rozhodnouti nespornému soudci, u něhož řízení ve věci hlavní jest zahájeno čís. 11.424.

— — byla-li pohledávka, jež má býti zajištěna prozatímním opatřením, ohroženou stranou jako žalovanou uplatněna ve sporu jako vzájemná pohledávka k započtení na žalobní pohledávku odpůrcovu, řídí se příslušnost soudu k projednání návrhu na povolení prozatímního opatření ustanovením prvého odstavce § 387 ex. ř. čís. 11.424.

— — o návrhu manželky, domáhající se vzhledem k žalobě o rozvod úpravy výživného i pro nezletilé dítko pro dobu, než bude spor ukončen, nepřísluší rozhodovati nespornému soudci, nýbrž soudci procesnímu podle § 387 ex. ř. čís. 11.692.

— — **odst. 2:** jsou-li odpůrcem dvě fysické osoby, z nichž každá má bydliště v obvodu jiného okresního soudu; pokud nemůže ohledně druhého odpůrce býti postoupena věc jinému soudu čís. 9444.

— — pro otázku příslušnosti soudu k povolení prozatímního opatření nemá významu, zda rozepře má býti zahájena před cizozemským soudem, ledaže by cizozemský rozsudek nemohl býti v tuzemsku vykonán čís. 11.946.

— **§ 117 uh. ex. ř.:** ustanovení platí jen v oblasti práva slovenského a řídí se jím jen příslušnost soudů v této oblasti čís. 10.794.

— **§ 20 čís. 3 rozl. zák.:** žádají-li oba manželé o přeměnu rozvodu v rozluku (§ 17 rozl. zák.) a má-li každý z nich obecné sudiště v obvodu jiného krajského soudu, jest podle § 28 j. n. určiti soud pro vyřízení žádosti příslušný čís. 10.519.

— **§ 77 (1) konk. ř. z r. 1914:** nenáleží sem rozhodovati o návrhu, by úpadkový soud zabezpečil navrhovateli zvláštní práva a nároky, které uplatnil proti úpadkové podstatě čís. 8714.

— **§ 111 konk. ř. z r. 1914:** výlučná příslušnost konkursního soudu platí pro spory uvedené v § 111 odst. 1 konk. ř. čís. 337/1914 ř. z., byly-li zahájeny po vyhlášení konkursu, nikoliv však pro spory zahájené před vyhlášením konkursu, do nichž správce konkursní podstaty po vyhlášení konkursu na jmění žalovaného vstoupil; v případě § 261, šestý odstavec, c. ř. s. jest spor zahájen již podáním žaloby u soudu, prohlásivšího se nepříslušným čís. 13.084.

— **odpůrčí žaloba:** vždy před obecným soudem čís. 9208.

— **zbavení svéprávnosti:** příslušnost k rozhodnutí o návrhu na zrušení zbavení, zvolil-li zbavený svéprávnosti mezi tím svůj pobyt mimo okres opatrovnického soudu a soudu, jenž vyslovil zbavení svéprávnosti čís. 9845.

— **zákon o ručení železnic:** domáháno-li se náhrady škody nejen podle XXX. hlavy obč. zák., nýbrž i na základě zákona o ručení železnic, jest pro spor příslušným obchodní soud čís. 10.474.

— — uznal-li sborový soud prvé stolice jako obchodní senát opodstatněnou námitku věcné i místní nepříslušnosti, kdežto rekursní soud neuznal za opodstatněnou námitku věcné i místní nepříslušnosti, jest rekurs co do věcné příslušnosti odmítnouti, co do místní příslušnosti mu pak nevyhověti čís. 11.311.

— **§ 9 zák. o automobilech:** je nerozhodné, zda se žaloba opírá o zostřené ručení podle §§ 1 a 2 aut. zák., čili nic, a že žalovaný uplatňuje započtením vzájemný nárok na náhradu škody čís. 9640.

— — nerozhoduje, zda škoda uplatňovaná z provozu automobilu jest opřena o předpisy autom. zákona, či o předpisy obč. zák. čís. 10.478.

— — třebaže i soud místa nehody i sborový soud žalovaného jsou v místě, kde jest několik okresních soudů, má žalobce právo volby, zda chce žalovati u soudu místa nehody či u obecného soudu žalovaného čís. 11.061.

— — záleží jen na tom, zda žalobce opírá žalobní nárok o zákon o provozu silostrojů; otázka, zda žalobní nárok jest tímto zákonem odůvodněn, nepřichází vůbec v úvahu; sudiště platí i pro žalobu opírající nárok o všeobecné předpisy občanského zákona čís. 11.962.

— **§ 6 zák. o splátk. obchodech:** § 6 (3) platí, ať byl žalovaný zastoupen advokátem nebo nebyl; lhostejno, že vznesl námitku nepříslušnosti teprve po provedení důkazů čís. 9411.
— — nepříslušnost jest nezhojitelnou, pokud se žalovaný podrobil jinému soudišti čís. 8801.
— — nárok dlužníkův, by byla zrušena exekuce vzhledem k § 6 zák., může býti důvodem k odkladu exekuce čís. 8901.
— — § 6 neplatí, bydlí-li kupitel na Slovensku čís. 9638.
— — předpisu nelze použíti, bydlí-li žalovaný kupitel na Slovensku; na tom nic nemění okolnost, že jde o pohledávku postoupenou čís. 10.726.
— — byla-li příslušnost rakouského soudu vyloučena vzhledem k § 6, není exekuční titul vykonatelným na území čsl. republiky čís. 10.658.
— — uplatňován-li nárok ze směnky, nikoliv ze splátkového obchodu, jenž byl podkladem směnky, řídí se příslušnost soudu podle § 89 j. n.; nejde tu o úmluvu o soudišti ani o dobrovolné podrobení se kupitelovo ve smyslu § 6 zák. o splátk. obch. čís. 11.065.
— **§ 21 zák. o nekalé soutěži:** pro žalobu o odvolání výroku (§ 1330 obč. zák.) není výlučně příslušným sborový soud čís. 10.703.
— **krajský civilní soud v Praze** (zák. čís. 4/18 sb. z. a n.): lze se u něho na čsl. státu domáhati částek, jež byly v rozvrhovém řízení o přejímací ceně přikázány k hotovému zaplacení čís. 9882.
— — domáhá-li se trestanec na státu náhrady škody, již utrpěl, byv přidělen správou trestnice k obsluze stroje čís. 10.323.
— — pro nárok hospodařící osoby na náhradu škody proti čsl. státu, ježto prý St. poz. úřad, porušiv dohodu o zpětvzetí výpovědi, vyklidil hospodařící osobu čís. 10.411.
— — jen pro nároky veřejnoprávní, o nichž za Rakouska rozhodoval říšský soud; rozhoduje jen povaha a podstata uplatňovaného nároku; nesejde na nabývacím úkonu; pokud jest nárok na placení vojenské taxy nárokem veřejnoprávním čís. 10.437.
— — pro nárok na náhradu škody proti St. poz. úřadu z porušení smlouvy o příděhu zabrané půdy čís. 10.508.
— — není založena pro nárok na náhradu škody proti státu, ježto se nepostaral jako používatel domu (kasáren), propůjčeného mu obcí, o dostatečné zajištění brány domu čís. 11.415.
— **živnostenské soudy:** nejsou příslušny pro žalobu zaměstnance proti bývalému zaměstnavateli o náhradu škody, způsobené prý mu nesprávným potvrzením jeho někdejšího zaměstnavatele o způsobu ukončení pracovního poměru za účelem dosažení podpory v nezaměstnanosti čís. 8767.
— — pro žalobu zaměstnance na zaměstnavatele o zaplacení daně, třebas platební příkaz byl vydán teprve po ukončení služebního poměru čís. 8884.
— — § 37 zák. nevztahuje se na spory zřízenců vykonávajících kupecké nebo vyšší nekupecké služby; v těchto sporech řídí se věcná příslušnost řádných soudů hodnotou předmětu rozepře čís. 9318.
— — pro žalobu hudebníka na kapelníka o zaplacení mzdy není příslušným soud živnostenský čís. 9495.
— — nenáleží k ní spor mezi zaměstnavatelem a tím, komu byla mzdová pohledávka zaměstnancova přikázána k vybrání čís. 10.023.
— — pro rezepři, jíž se zaměstnanec domáhá na zaměstnavateli zaplacení na základě mimosoudního smíru ujednaného před živnostenským soudem, jest příslušný řádný soud čís. 10.204.
— — nemá místa, je-li zaměstnavatelem pojišťovna čís. 10.472.
— — pro spory firmy s jejím zástupcem na provisi, jenž jest samostatným obchodníkem, najmě o pohledávky z neoprávněných inkas a z prodeje zboží zákazníky nepřevzatého, jest příslušný obecný soud čís. 11.794.

— **labské plavební soudy** (zák. čís. 92/1924 sb. z. a n.) viz paroplavba na Labi.
Příspěvek: na zřízení telefonní ústředny v obci; přípustnost pořadu práva čís. 11.452.
— **stavební** viz stavební příspěvek.
— **vychovávací** viz pojištění pensijní.
Příspěvkové známky viz cenné papíry.
Příspěvky okresní nemocenské pojišťovně viz pojištění sociální.
— **pensijní** kancelářského oficianta: pokud nemá nárok na jich vrácení čís. 10.602.
— **vodního družstva** viz voda.
Přístavba v cizím domě: pokud lze na užívání její povoliti exekuci podle § 331 ř. čís. 8949.
Přistoupení k dluhu: manželky k pojišťovacímu závazku manžela podpisem prohlášení manžela o zaplacení pojišťovací premie čís. 9606.
— — nevyžaduje písemné formy čís. 9835.
— — k dluhu lze přistoupiti i za jiných, tužších podmínek čís. 10.816.
Přístup k dražbě viz dražba vnucená.
Psací stolek: vyloučení z exekuce čís. 8934.
— **stroj:** vyloučení z exekuce čís. 8934, 12.834.
Pseudoprokurator viz směnka.
Publiciánská žaloba: domnělé vlastnictví a žaloba zápůrčí čís. 12.204.
Publicita knih pozemkových viz kniha pozemková.
Půjčka: i věci zuživatelné lze půjčiti k účelu, vylučujícímu jejich zuživatelnost čís. 9021.
— — nárok na vrácení zapůjčené věci promlčuje se ve třiceti létech; preklusivní lhůty § 982 obč. zák. nelze tu použíti čís. 10.954.
— **válečná** viz válečná půjčka.
Pumpovací zařízení viz pozemková reforma (náhradový zákon).
Půtahy (indicie): význam jich v průvodním řízení; s pominutím jich nelze přistoupiti k výslechu stran čís. 8952.
Původ manželský viz dítě.
Původské právo k filmu viz film.
— bernské úmluvě čís. 401 sb. z. a n. na rok 1921 jest dáti přednost před zákonem čís. 197 ř. zák. z r. 1895; ode dne účinnosti úmluvy v tuzemsku bylo chráněno právo překladu; bylo-li původské právo postoupeno až po počátku účinnosti bernské úmluvy, příslušelo postupníku po případě právo již od nabytí účinnosti bernské úmluvy; ochrana § 28 zák. čís. 197/1895 jest poskytnuta též dílu, jež vychází v oddílech čís. 8657.
— pokud z exekuce proti architektu nejsou vyloučené fotografie architektonických děl jím provedených čís. 12.134.
— ani ten, jehož majetkové právo původské, nehledíc k převodu jeho výkonu, zaniklo v mezích §§ 44, 37 zák. čís. 197/1895 ř. zák. již před počátkem účinnosti zákona čís. 218/1926 sb. z. a n., nepřestal býti původcem díla originálu) a smí se dovolávati ochrany, kterou mu jako původci poskytuje nový zákon v těch nehmotných zájmech, jež nebyly obsahem majetkového autorského práva, ač ve skutečnosti existovaly, a jež byly vytčeny a upraveny v § 16 nového zákona původského; tímto ustanovením nového zákona bylo jen uznáno to, co bylo již dávno před ním; nebyl jím teprve vytvořen tento nemajetkový zájem čís. 12.606.
— předpis § 64 zák. čís. 218/1926 má na mysli jen majetkové zájmy a jim odpovídající majetková oprávnění, nikoliv však zájmy nehmotné; jen, pokud jde o povahu a obsah immaterielního práva původcova na integritu díla, lze přihlížeti k obdobným a příbuzným předpisům zákona čís. 106/1923 sb. z. a n. o smlouvě nakladatelské čís. 12.606.

Rabat premiový viz pojištění.
Rada lékařská soudní viz zbavení svéprávnosti.
— **obecní** viz obec.

— **správní akciové společnosti** viz společnost akciová.
— **školní místní** viz škola.
— **špatná** viz náhrada škody podle § 1300 obč. zák.
— **závodní a revírní** viz závodní a revírní rady.

Radio: v ujednání nájemní smlouvy není zásadně zahrnuto oprávnění použíti i těch částí domu, jež nebyly dosud předmětem nájemního užívání, k zařízení přijímací radiostanice mimo obytné místnosti; pokud zřízení anteny přesahuje míru, až do které může nájemce užívati nájemního předmětu čís. 10.120.
— kupní smlouva o radiovém zařízení, při níž prodatel neměl předepsané úřední povolení ku prodeji (§ 1 zák. čís. 9/1924 sb. z. a n.), jest nicotná čís. 11.917.
— nájemník, jenž uzemnění radia připojil ke splachovací rouře záchodu, společného ještě pro jiné nájemníky, vybočil z rámce užívacího práva, propůjčeného mu jako nájemníku čís. 13.120.

Rakousko: zúčtovací řízení viz soupis pohledávek.
— podpis rukojmího v Rakousku zavazuje i bez rukojemské doložky čís. 10.640.
— proti nálezům bursovního rozhodčího soudu vídeňského musí se strany brániti podle předpisů rakouského práva u rakouských soudů a u nich musí zakročiti o nápravu i proti povolení exekuce, jež se stalo rakouským soudem v mezích mezistátní dohody čís. 12.844.
— nelze vykonati exekuci povolenou rakouským soudem k vydobytí nároku, jenž podle tuzemských zákonů spadal pod příslušnost čsl. státních soudů; čl. 256 b) odst. 2 mírové smlouvy St. Germainské byla naprosto vyloučena příslušnost rakouských soudů čís. 8771.
— proti souhlasným usnesením nižších soudů, jimiž nařízen výkon exekuce povolené rakouským soudem, jest dovolací rekurs nepřípustným čís. 10.105.
— co do vykonatelnosti exekučních titulů, vzniklých v republice Rakouské, v republice Československé platí ustanovení § 80 čís. 1 ex. ř.; exekuční titul není zde vykonatelný, byla-li příslušnost rakouského soudu vyloučena vzhledem k § 6 zákona o splátkových obchodech čís. 10.658.
— v exekučním řízení na základě rak. exekučních titulů platí pravidelná rekursní lhůta § 65/2 ex. ř. a zákaz dovolacího rekursu do souhlasných usnesení nižších soudů čís. 10.659.
— podle vl. nař. čís. 145/1919 sb. z. a n. jest přípustné povolení exekuce rakouským soudem bez rozdílu, zda jde o povolení exekuce na pohledávku či na jiné jmění a zda dlužník nebo poddlužník bydlí v Rakousku či v Československu čís. 12.271.
— nařízením čís. 145/1919 sb. z. a n. jest ovšem zaručena mezi republikou Československou a Rakouskou vzájemnost co do vykonatelnosti exekučních titulů, při tom však zůstalo v platnosti ustanovení § 80 ex. ř., zejména i § 80 čís. 1 a 2 ex. ř.; vládním nařízením čís. 141/1925 sb. z. a n. nebylo na tomto stavu nic změněno čís. 12.859.
— výklad § 53 (4) rakouského vyrovnacího řádu čís. 9868.
— není s ním dohody o vzájemném uznání soudně potvrzeného vyrovnání; soudní vyrovnání potvrzené tamním soudem, nemá účinku pro Československo, leč že se čsl. věřitel zúčastnil vyrovnání potvrzeného rakouským soudem čís. 10.245.

Rakousko-uherská banka viz stát.

Rámcová smlouva viz smlouva kolektivní.

Ratihabice: směnečného závazku a zánik podpůrného nároku podle § 103 směn. zák. čís. 11.525.

Reaktivace pojištění viz pojištění smluvní (životní).

Reální břemeno: k držbě reálního břemene se vyžaduje vůle toho, kdo právo vykonával, požadovati něco jako vlastník nemovitosti na jiném jako vlastníku nemovitosti; a vůle toho, kdo plnil, plniti jako vlastník tak, jako by to bylo jednak oprávnění jednak povinnost každého vlastníka dotyčných nemovitostí čís. 12.726.
— — pokud jest povinnost opravovati jez reálním břemenem čís. 13.094.

— — reálními břemeny rozumí se závazky k určitým úkonům, které jsou spojeny s nemovitostí na ten způsob, že každý dočasný vlastník nemovitosti jako takový jest povinen konati tyto úkony; jde o pozemkovou služebnost, sekal-li majitel hospodářství trávu na cizím pozemku pro svůj dobytek a jím ji zkrmoval čís. 13.094.
— — vydržeti lze i právo na omezení reálního břemene čís. 13.112.
— **dělení** nemovitosti viz společenství statků.
— **oferta** viz nabídka reální.
— **řád odhadní** viz odhad.

Reasumace účetní závěrky viz společenstvo výrobní a hospodářské.

Recepty Léčebného fondu viz pojištění nemocenské veřejných zaměstnanců.

Recese viz postup.

Reciprocita viz exekuce (§ 79 ex. ř.).

Redaktor: pozůstalí po redaktoru nemohou se domáhati na jeho zaměstnavateli náhrady škody proto, že smluvní podmínkou redaktorova služebního poměru bylo, by redaktor nebyl příslušníkem stavovské organisace, následkem čehož prý vzhledem k § 124 zákona ze dne 21. února 1929, čís. 26 sb. z. a n., nebyly jim vyměřeny zvýšené zaopatřovací požitky čís. 13.000.

Redhibiční nárok viz správa pro vady.

Redukce viz pojištění.

Reemigrační akce viz pořad práva (různé), sbírka.

Reforma pozemková viz pozemková reforma.

Reformatio in peius: poukázal-li soud prvé stolice na pořad práva a rekursní soud k navrhovatelově rekursu rozhodl o návrhu zamítavě, překročil svou pravomoc čís. 10.876.

Regres viz postih.

Regulace: nabytí vlastnictví k řečišti viz tamže.
— jinak viz voda.

Rejstřík automobilový: výpis z něho není veřejnou listinou, dosvědčující vlastnictví k autu čís. 11.553.
— **obchodní:** zápisy firmy, společnosti atd. viz firma, společnost.
— — opověď udělení prokury viz prokura.
— — není vadností řízení, bylo-li jednání prohlášeno za skončené, ač ještě nebyl proveden důkaz obchodním rejstříkem čís. 10.271.
— — zápis odnětí zástupčího práva a odvolání likvidatora veřejné obchodní společnosti prozatímním opatřením do rejstříku čís. 11.830.
— — obdobné použití článku 129 obch. zák. na společnost podle §§ 1175 a násl. obč. zák., byli-li společníci neprotokolované společnosti kupci; způsob uvedení zrušení společnosti ve veřejnou známost čís. 11.351.
— — v obchodním rejstříku nelze poznamenati, že byla podána žaloba o výmaz firmy čís. 12.206.
— — otázku nekalé soutěže nelze řešiti v rejstříkovém řízení čís. 12.499.
— — označení předmětu podniku nemůže býti jiné v rejstříku nebo ve firmě, než označení vzaté na vědomí nebo schválené živnostenským úřadem čís. 12.543.
— — jde o nový zápis, byla-li firma přeložena z obvodu jiného sborového soudu; shledá-li rejstříkový soud nového sídla firmy závady ve firemním znění, jest oprávněn dáti příkaz k jich odstranění čís. 12.831.
— — opověď: předmět podniku, opověděný k zápisu, musí býti v plném souladu se skutečností a se živnostenským oprávněním; soulad ten jest vykázati rejstříkovému soudu živnostenským listem čís. 10.139; — srov. též čís. 12.135.
— — v zákoně (čís. 183/1928 sb. z. a n.) nemá opory názor, že základem pro protokolaci má býti tříletý průměr ryzího výtěžku 50.000 Kč, ani že má soud vyčkati právoplatnost vyměření výdělkové daně za pozdější rok, ač právoplatnost vyměřené výdělkové daně za předešlý rok 50.000 Kč byla obchodníkem přiznána čís. 12.084.

— — opovídající strana má při změně společenské smlouvy akciové společnosti k opovědi zápisu změn i u rejstříkového soudu odštěpného závodu předložiti doklady o všech změnách, třebaže se nestanou všechny předmětem zápisu do obchodního rejstříku; zápisem změn společenské smlouvy rejstříkovým soudem hlavního závodu nemůže býti dotčeno právo samostatného přezkumu opovědi přináležející rejstříkovému soudu odštěpného závodu; právo rejstříkového soudu odštěpného závodu, požadovati pro knihu příloh doklady, není obmezeno na změny, jež se dotýkají ve smyslu čl. 212 obch. zák. údajů vyznačených v čl. 210 čís. 2 a 3 obch. zák. čís. 12.962.

— — zpětvzetí opovědi: strana může vziti zpět podání (opověď k rejstříku) jen, nebyla-li povinna, by skutečnosti, jež byly obsahem podání, soudu oznámila čís. 10.031.

— — vzata-li, když již rejstříkový soud nařídil její doplnění, opověď zpět, staly se nejen opověď sama, nýbrž i usnesení, nařizující její doplnění, bezpředmětnými čís. 11.404.

— — opověď, by z protokolace firmy veřejné obchodní společnosti, o jejíž protokolaci bylo již zažádáno, sešlo, ježto žadatel nemíní ve společnosti setrvati; pokud musí opověď býti podepsána oběma společníky; nejde o zmatek podle § 41 g) zák. čís. 100/1931 sb. z. a n., neslyšel-li rejstříkový soud účastníky dříve, než dal doplniti formálně vadnou opověď čís. 11.829.

— — doplnění zápisu: bylo-li již před vyhlášením zák. čís. 54/1932 sb. z. a n. předmětem podnikání společenstva přijímání vkladů na vkladní knížky, tento předmět podnikání však nebyl zapsán do rejstříku, lze se domáhati doplnění rejstříkového zápisu v tom směru i po uplynutí šestiměsíční lhůty čl. XLIV (2) zákona čís. 54/1932 čís. 12.386.

— — řízení: tím, že rejstříkový soud vyzval obchodníka k opovědi firmy, maje pro to podklad ve sdělení berní správy o ryzím výtěžku z jeho živnosti, a že nevyhověl jeho žádosti o prodloužení lhůty k opovědi až do platnosti platebního rozkazu o výdělkové dani, jednal v mezích zákona a nelze mluviti o porušení zásady zjišťování materielní pravdy, ježto jde jen o řízení předběžné čís. 12.084.

— — nejde o zmatek (§ 41 zák. čís. 100/1931), nezjistily-li nižší soudy samostatně skutkový základ pro své rozhodnutí, nýbrž poukazují-li na sdělení živnostenského úřadu čís. 12.543.

— — jest na rejstříkovém soudě, by z úřední moci vyšetřil všechny okolnosti a poměry důležité pro rozhodnutí (o opovězených změnách v představenstvu společenstva), zejména, aby vyslechl účastníky a podle potřeby i jiné osoby, které by mohly podati potřebná vysvětlení; lhostejno, že byly podány žaloby, jimiž se v podstatě napadá platnost usnesení a voleb valné hromady čís. 12.676.

— — přezkoumací povinnost soudu: pokud lze rejstříkovému soudu přiznati právo přezkoumati zákonnitost postupu valné hromady akciové společnosti čís. 9446.

— — má-li rejstříkový soud pochybnosti o správnosti ohlášené skutečnosti, může konati potřebná šetření, zejména si vyžádati příslušné doklady; to platí i při opovědi zápisu prokury (akciové společnosti) čís. 9740.

— — rejstříkový soud nemůže v oboru své působnosti rozhodovati o tom, zda byla akciová společnost zřízena právem čili nic; o tom rozhoduje správní úřad; řejstříkový soud přezkoumává jen, zda jsou ve společenské smlouvě předpisy pojící se k její podstatě; jen vady dotýkající se přímo podstaty akciové společnosti způsobily by zmatečnost, která by však mohla býti uplatňována jen ve sporu; jinaké porušení hmotněprávních předpisů nemá v zápětí zmatečnost a vada je zápisem zhojena čís. 10.679.

— — rejstříkovému soudci nepřísluší rozhodovati o sporné otázce, zda jest pokládati členy dozorčí rady společenstva za vystouplé nebo za vzdavší se této funkce čís. 10.695.

— — rejstříkový soud není sice povinen, by z úřadu vyšetřoval, zda určitý právní poměr, jenž má býti vyznačen v rejstříku, vyhovuje podmínkám, na něž zákon váže jeho vznik, jest však vždy oprávněn, vzejdou-li mu pochybnosti, by si vyžádal výkaz, že bylo vyhověno zákonnému předpisu čís. 11.289.

— — rejstříkový soud jest oprávněn uložiti opovídateli, by předložil nutný doklad o tom, zda jest oprávněn provozovati předmět ohlášený do obchodního rejstříku čís. 12.135; — srov. též čís. 10.139.

— — rejstříkový soud jest oprávněn zkoumati správnost oznámení jednatelů společnosti s r. o. o změnách v knize podílů čís. 12.098.

— — rejstříkový soudce není vázán usnesením procesního soudu, jímž se povoluje zápis do obchodního rejstříku čís. 12.206.

— — nařízení opravy: rejstříkový soud, pokládaje opověď změn nebo jinakou úpravu rejstříkových zápisů za nutnou, jest povinen, by vyzval účastníka, by zavedl rejstříkový pořádek a při tom přesně označil, v jakém směru a do které lhůty se má tak státi čís. 11.404.

— — rejstříkový soud musí, povoluje po ustavující valné hromadě akciové společnosti zápis, dbáti toho, by představenstvo bylo tak sestaveno, jak určují stanovy; shledá-li i později, že skutečný počet členů představenstva neodpovídá zapsaným stanovám, jest oprávněn zjednati nápravu čís. 9935; — srov. též čís. 10.996.

— — svolení berní správy: podle § 8 zák. čís. 134/1920 a § 290 zák. čís. 76/1927 nevyžaduje se k zápisu výmazu likvidační firmy společnosti, ani když ono svolení nebylo vyžádáno před zápisem usnesení o dobrovolném zrušení společnosti čís. 10.430.

— — k zápisu dobrovolného zrušení veřejné obchodní společnosti do rejstříku není třeba svolení berní správy podle § 290 zákona čís. 76/1927 sb. z. a n.; žádost berní správy, by byl odepřen výmaz firmy veřejné obchodní společnosti pro daňové nedoplatky, nebrání rejstříkovému soudu, by nevyhověl opovědi výmazu, jsou-li splněny ostatní podmínky čís. 12.454.

— — opravné řízení: rekursní právo finanční prokuratury, jde-li o při spol. s r. o. (za platnosti zákona čís. 64/1927) čís. 10.180.

— — lhůtu k podání opravných prostředků proti zápisu firmy do rejstříku nelze počítati od uveřejnění usnesení o zápisu firmy do rejstříku čís. 10.027.

— — ten, kdo navrhl rejstříkovému soudu, by byla určitá cizí firma vymazána z rejstříku, není oprávněn k rekursu do usnesení, jímž byl jeho návrh zamítnut čís. 11.631.

— — ten, kdo oznámil rejstříkovému soudu, že určitá firma užívá jiné firmy protiprávně utvořené, není oprávněn k rekursu do usnesení rejstříkového soudu, jenž, nedbaje jeho podnětu, závadnou prý firmu zapsal do rejstříku; o jeho oprávnění k rekursu nebylo rozhodnuto tím, že mu prvý soud k jeho žádosti, v níž výslovně uvedl, že hodlá rekurovati, doručil usnesení čís. 13.133.

— **společenstevní** viz též společenstvo výrobní a hospodářské.

— — v rejstříkových věcech společenstva, jež má své sídlo v obvodě okresu, nevykazujícího 20% národnostní menšiny, nelze používati menšinového jazyka čís. 10.904.

— — povinnost rejstříkového soudu, nařídit změnu stanov společenstva, jakmile shledá, že odporují zákonu čís. 70/1873 ř. zák., třebas byly již právoplatně zapsány ve společenstevním rejstříku; nevyhoví-li společenstvo nařízení; způsob nápravy závady čís. 10.996; — srov. též čís. 9935.

— **živnostenský:** vedený podle § 145 živn. ř. u živnostenského úřadu, nelze postaviti na roveň obchodnímu rejstříku a zápisy v něm na roveň zápisům v obchodním rejstříku čís. 11.351.

Reklama viz soutěž nekalá.

Reklamace viz doprava železniční, pošta.
Reklamní opatření nájemce v oknech bytu: pokud vlastník domu není povinen, je trpěti čís. 11.018.
— zubního technika a jeho zřízence na dveřích najatého bytu čís. 11.019.
Rekurs viz stížnost.
Rekursní sdělení: zák. čís. 100/1931 sb. z. a n. je nezná čís. 11.804.
Relativní námitka proti směnce viz směnka (§ 87 směn. zák.).
— **nutnost zastupování advokátem** viz advokát.
Relicitace viz dražba vnucená nemovitosti.
Relutum viz výměnek.
Remitent viz směnka.
Remonta viz kůň vojenský.
Remunerace: exekuce na ně viz exekuce (na platy).
— **periodická** obchodního pomocníka viz obchodní pomocník.
Rentová daň viz daň.
Repartiční usnesení viz společenstvo.
Representace tuzemská viz společnost cizozemská.
Representační jízda při automobilových závodech viz pojištění (proti povinnému ručení).
Representant právnické osoby viz osoba právnická.
Respektní lhůta viz pojištění smluvní.
Restauratér: pokud provozuje obchody čís. 9815.
Restitutio in integrum viz navrácení v předešlý stav.
Restrikce zaměstnanců viz zaměstnanec.
Retenční právo viz zadržovací právo.
Reufracht viz zasílatel.
Revír báňský: jeho podpůrný úrazový fond viz fond podpůrný úrazový.
Revírní bratrská pokladna viz dražba vnucená nemovitosti (§ 216 čís. 2 ex. ř.).
— **rada** viz závodní a revírní rady.
Revise viz dovolání.
— **družstva** viz společenstvo výrobní a hospodářské.
Revisní kancelář viz obchodní pomocník.
— **rekurs** viz stížnost dovolací.
Rodiče: povinnost dáti věno viz věno.
— nárok na výživné viz výživné rodičů.
— práva podle § 142 obč. zák. viz dítě manželské.
— ujednání, jímž převzal otec peněžité závazky proti matce za to, že bude sama dítě živiti a vychovávati, nepotřebuje zvláštní soudní ochrany; matka se může proti otci domáhati plnění jen pořadem práva čís. 9077.
— nemanželské matky: nárok nemanželského dítěte proti nim na výživné jest uplatňovati v nesporném řízení čís. 9527.
— »nemajetností« (§ 143 obč. zák.) rozumí se nejen nedostatek majetku, nýbrž i naprostá výdělečná nezpůsobilost; jest se napřed pokusiti o provedení exekuce na plat otce, třebas již exekuce na jeho svršky zůstala bezvýslednou čís. 9588.
— otcovská bába není po zákonu povinna k výživě nemanželského dítěte čís. 12.572.
— nárok podle § 154 obč. zák. jest zcela samostatným nárokem, jenž přísluší rodičům i tehdy, když svým rodičovským povinnostem k dětem vůbec nedostáli čís. 12.896.
— nárok podle § 154 obč. zák. přísluší i nemanželské matce proti nemanželskému dítěti čís. 12.896.
Rodina nájemcova (§ 6 zák. o ochr. náj.): pojem čís. 10.945.
Rodinná hrobka viz hřbitov.
Rodinný člen (§ 251 čís. 1 ex. ř.): čís. 11.607.
— **fond:** býv. panovnické rodiny; Čsl. republika není jeho právním nástupcem ve smyslu práva soukromého čís. 11.735.

Rok: strana, nepřipravivší se dostatečně k roku, dala příčinu k jeho odložení (§ 142 c. ř. s.); jest bez významu, zda strana, jež dala příčinu k odložení roku, má na tom vinu čís. 10.992.
— — dostavil-li se zástupce strany ještě před skončením roku k ústnímu jednání a ohradil se proti vyloučení z přednesu, bylo zmeškání roku podle druhého odstavce § 145 c. ř. s. zhojeno a nelze vyloučiti stranu z dalšího přednesu čís. 11.417.
— **dražební** viz dražba.
— **první** viz prvý rok.
— **rozvrhový** viz dražba vnucená.
Rokovina viz koblina a rokovina.
Rolnická usedlost viz usedlost střední velikosti.
Rolnický nedíl viz pozemková reforma (přídělový zákon).
Rozdělení fysické viz společenství statků.
— **pozůstalosti:** příslušnost podle § 77 j. n. viz tamže.
Rozepře rozsouzená: zmatečnost podle § 41 písm. e) zák. čís. 100/1931 sb. z. a n. viz nesporné řízení.
— — zásady sporného řízení o věci rozsouzené platí i v řízení nesporném čís. 12.048.
— — námitku lze uplatniti i v řízení o námitkách proti výpovědi čís. 9747.
— — jest nepřípustnou novotou (§ 482, druhý odstavec, c. ř. s.), uvedl-li žalovaný v odvolání, že došlo po podání žaloby mezi stranami k mimosoudní dohodě čís. 12.298.
— — pokud jde o věc **rozsouzenou:** není jí věc (smírem) vyrovnaná čís. 9328.
— — pokud po vyrovnání na Slovensku vadí soudnímu uplatňování pohledávky překážka rozepře rozsouzené čís. 9969.
— — byl-li sporný nárok před vynesením rozsudku prvé stolice uznán buď smírem nebo vyrovnáním, lze tuto skutečnost ve sporu namítati jako novaci, tedy hmotněprávní námitkou, nikoliv však procesuálně jako věc rozsouzenou čís. 12.304.
— — dal-li pronajímatel mimosoudní výpověď, jež se stala pravoplatnou a jest i exekučním titulem podle § 1 čís. 18 ex. ř., nemůže o povinnosti k vyklizení téhož nájemního předmětu v témže termínu vésti spor o vyklizení; ustanovení § 567, čtvrtý odstavec, c. ř. s., připouštějící vyklizovací žalobu vedle výpovědi se nevztahuje na případy pravoplatně již vyřízené čís. 12.576.
— — byla-li žaloba o zaplacení pohledávky, proti níž žalovaný namítal započtením vzájemnou pohledávku, omezena na zaplacení útrat a bylo-li o této obmezené žalobě také právoplatně rozhodnuto, nevadí zažalování vzájemné pohledávky žalovaného námitka rozsouzené rozepře čís. 12.692.
— — pokud jde **o touž věc:** pokud není jí otázka viny na rozvodu (rozluce) manželství čís. 8762.
— — není tu, opřela-li vypovídající strana v druhém řízení oprávnění k výpovědi bez soudního svolení (§ 4 zák. o ochr. náj.) o jiný důvod čís. 9747.
— — každá z několika soudních výpovědí téže místnosti individualisovaných datem, jest samostatným žalobním důvodem a nejde o rozsouzenou věc, byla-li po právoplatném zrušení jedné z nich podána druhá čís. 10.084.
— — bylo-li manželství rozvedeno od stolu a lože, nelze napotomní žalobě jednoho z manželů o rozvod manželství čeliti námitkou věci rozsouzené, opírá-li se tato žaloba o rozvodové důvody, vzešlé prý za soužití manželů po povolení rozvodu čís. 11.383.
— — jest hleděti k důvodu obou žalob; nejde o rozepři rozsouzenou, opírána-li žaloba z části o okolnosti v prvé žalobě neuplatňované čís. 11.565.
— — byl-li před prvým rokem v dřívějším sporu uzavřen mezi stranami smír s tím, že prvý rok nebude konán, zástupce strany tehdy žalující se

však přes to dostavil k prvému roku a k jeho návrhu byl proti žalovanému vynesen rozsudek pro zmeškání a přisouzeny žalobci útraty, nevadí žalobě tehdejšího žalovaného na tehdejší žalobce o náhradu oněch útrat z právního důvodu porušení smluvního závazku, překážka rozepře rozsouzené čís. 12.488.

— — určovací žalobou (§ 228 c. ř. s.) nelze se domáhati, by pravoplatný rozsudek byl prohlášen proti žalobci bezúčinným a by žalovaný byl uznán povinným uznati, že mu nepřísluší proti žalobci nárok z pravoplatného rozsudku čís. 12.700.

— — **řízení:** opomenutí nižších soudů, zabývati se otázkou věci již pravoplatně rozhodnuté, není sice zmatečností, avšak soudy všech tří stolic musí hleděti k pravomoci rozhodnutí a není námitka strany v tom směru v dovolacím spisu nedovolenou novotou čís. 8887.

— — (dovolací) soud jest vázán pravoplatným výrokem o zamítnutí této námitky jen potud, že nesmí žalobu odmítnouti, protože již bylo o nároku pravoplatně rozhodnuto, ale není vázán v posouzení hmotněprávních účinků dřívějšího rozsudku pro souzený nárok čís. 9518.

— — námitku lze uplatniti i v řízení o námitkách proti výpovědi z bytu; i tu jest k ní hleděti z úřadu čís. 9747.

— — byla-li námitka věci právoplatně rozsouzené zamítnuta souhlasnými usneseními nižších soudů, nelze tuto otázku uváděti na přetřes v dovolání důvodem zmatečnosti čís. 10.789.

— **zahájená:** znovupodání žaloby (§ 232 odst. 3 c. ř. s.) viz zahájení rozepře.

— — námitku lze uplatniti i v řízení o námitkách proti výpovědi čís. 9747.

— — je-li záporný určovací spor zahájen v Německu, spor o plnění v tuzemsku, netřeba se tuzemskému soudu, dokud onen záporný určovací spor není právoplatně rozhodnut, zabývati otázkou, zda rozsudek o určovací záporné žalobě v Německu bude závazný pro československé soudy při rozhodnutí sporu o plnění čís. 12.427.

— — pokud jde o věc **zahájenou:** zažalována-li pohledávka ze zápůjčky, vadí to jejímu napotomnímu uplatňování směnečným řízením čís. 9103.

— — byl-li uplatňován ve sporu vzájemný nárok započtením čís. 9034.

— — žaloba určovací a žaloba o plnění čís. 10.285.

— — byla-li za klidu řízení, k němuž došlo, an se nekonal prvý rok, žaloba vzata zpět, nevadí nové žalobě překážka zahájené rozepře čís. 10.840.

— — nejde o ni, byl-li v řízení o žalobě dříve podané zrušen rozsudek prvého soudu s předchozím řízením počínajíc doručením žaloby a žaloba nebyla dosud žalovanému znovu doručena čís. 11.006.

— — zahájení určovacího záporného sporu ještě právoplatně nerozsouzeného nebrání oprávněnému ve vymáhání nároku novým sporem o plnění čís. 12.427.

— — pokud jde o **touž věc:** ústředna a filiálka jsou týmž právním podmětem čís. 10.285.

— — žalována-li v jednom sporu veřejná obchodní společnost, ve druhém sporu pak veřejní společníci čís. 9241.

— — není tu totožnosti stran, je-li v druhém sporu žalován singulární nástupce toho, kdo byl žalován v prvém sporu čís. 9626.

— — nejde o ni, byl-li předmětem dřívějšího sporu nárok na výmaz pohledávky z důvodu, že pohledávka ta platně vůbec nevznikla, předmětem pozdějšího sporu pak smluvní nárok na zaplacení platné prý vzniklé pohledávky čís. 9247.

— — domáháno-li se v obou žalobách, by bylo uznáno právem, že exekuční návrh na zaplacení téže pohledávky zanikl, třebas bylo se v obou žalobách domáháno též zrušení exekuce, při čemž každá ze žalob se domáhala zrušení exekuce povolené jiným usnesením soudu čís. 9417.

— — nejde o ni, domáháno-li se v dřívější žalobě ochrany proti porušení práv nabytých zápisem ochranné známky, v pozdější pak zdržení se označování zboží vzhledem k zákonu o nekalé soutěži čís. 8917.

— — zahájená věc podle § 15 (3) zák. o nek. sout. čís. 9215.

— — není tu, opřela-li vypovídající strana v druhém řízení oprávnění k výpovědi bez soudního svolení (§ 4 zák. o ochr. náj.) o jiný důvod čís. 9747.

— — nejde o totožnost sporného předmětu, je-li každá soudní výpověď individualisována jiným datem čís. 12.975.

— — nejde o zahájenou rozepři, domáháno-li v jedné věci svolení k výpovědi podle § 3 odst. (2) zák. ze dne 28. března 1928, čís. 44 sb. z. a n., v druhé věci pak jde o mimosoudní výpověď z týchž místností danou vzhledem k § 4 (1) čís. 4 zákona ze dne 19. prosince 1931, čís. 210 sb. z. a n. čís. 12.975.

— — v případě § 231 ex. ř., jsou-li prováděny dva spory k provedení téhož odporu čís. 9993.

— — nejde o ni, žalováno-li původně z důvodu zákonného ručení podle § 1409 obč. zák. a napotom odpůrčí žalobou podle § 12 odp. ř. z r. 1914 čís. 11.740.

— — jde o ni, třebas byly v pozdější žalobě o rozvod uplatňovány jako důvod rozvodu časově a věcně jiné skutkové okolnosti, než v dřívější žalobě čís. 11.997.

— — nejde o ni, domáháno-li se neobmezenosti vlastnictví žalobce v prvé žalobě s tím, by se žalovaný zdržel jakéhokoliv rušebního činu zejména opakujícího se vyhazování příkopu na pozemku žalobcově a bránění třetí osobě v jízdě na pozemcích žalobcových, ve druhém sporu pak, by se žalovaný zdržel všech zásahů do vlastnického práva žalobcova, aby odstranil plot postavený neoprávněně na pozemcích žalobcových čís. 12.555.

— — bylo-li rozsudkem (pro zmeškání) právoplatně uznáno, že se manželství (k žalobě manželky) rozvádí z viny manžela, nevadí rozhodnutí nesporného soudce o žádosti manželky o rozluku manželství z viny manželovy (§ 17 rozl. zák.), že byl zahájen spor k napotomní žalobě manžela o rozvod manželství z viny manželčiny čís. 12.616.

— — **řízení:** námitku lze uplatniti i v řízení o námitkách proti výpovědi z bytu a jest i tu k ní hleděti z úřadu čís. 9747.

— — o námitce jest rozhodnouti podle stavu v době rozhodnutí o ní, nikoliv podle stavu v době, kdy námitka byla učiněna čís. 9747.

— — nezáleží na tom, zda námitka byla zprvu skutečně odůvodněna; rozhoduje, zda byla rozepře zahájena ještě v době rozhodnutí o námitce čís. 11.934.

Rozhlas viz radio.

Rozhodce viz rozhodčí soud.

Rozhodčí komise viz závodní výbory.

— **soud (rozsudí):** paritní komise viz pozemková reforma (náhradový zákon).

— — § 11 poj. ř. viz pojištění smluvní.

— — podáním žaloby u něho přetrhuje se promlčení čís. 8983.

— — historický vývoj a právní povaha; rozhodčí soudy dosazené smlouvou a rozhodčí soudy dosazené zákonem čís. 9912.

— — kautely, jež dal zákon na ochranu stran proti rozhodčí justici, jest vykládati přesně čís. 9912.

— — námitka: pokud přikázání mu věci zakládá námitku nepřípustnosti pořadu práva a pokud námitku nepříslušnosti soudu čís. 8961.

— — nejde o nepřípustnost pořadu práva, nýbrž o nepříslušnost řádných soudů čís. 9130, 9316, 9751.

— — námitka, že žaloba patří podle kolektivní smlouvy před něj, jest námitkou nepříslušnosti řádných soudů; k platnosti dohody o rozhodčím v kolektivní smlouvě jest třeba písemné formy; pokud jde o spor z kolektivní smlouvy čís. 9130.

— — ujednání o něm zakládá námitku nepříslušnosti řádného soudu, k níž nelze hleděti z úřadu, nýbrž jen k námitce; žalobce, jenž sám podal

žalobu u řádného soudu, nemůže namítati, že je příslušný rozhodčí soud, a nemůže brániti žalovanému, jenž nevznesl námitku nepříslušnosti řádného soudu, by se nebránil ve věci tím, čímž se mohl brániti u rozhodčího soudu čís. 11.725.

— — **pokud jde o něj:** jest jím paritní komise pro zemědělské práce čís. 9464.

— — nejde oň, měli-li podle smlouvy býti dosazeni odborní znalci o určitých skutkových okolnostech čís. 8983.

— — úmluva stran o tom, že advokátní komora má rozhodnouti, zda jest přiměřeným účet advokátův, jest úmluvou o jmenování rozhodčího čís. 12.563.

— — **smlouva o něm:** má-li býti smlouva o rozsudím účinnou pro strany určitého sporu, musí býti sjednána mezi nimi a nestačí, že ji snad sjednaly jiné osoby súčastněné nějak na právním poměru, tvořícím základ sporu; nepřechází na singulárního nástupce v právním poměru čís. 9316.

— — otázka, zda jest platná, jest otázkou hmotného práva; byla-li uzavřena mezi příslušníky dvou různých právních oblastí, jde o otázku t. zv. soukromého práva mezinárodního čís. 9912.

— — musí býti písemná a oběma stranami podepsaná; nestačí konkludentní činy; totéž platí podle práva platného na Slovensku čís. 9912.

— — pokud nebyla tu platná plná moc k uzavření rozhodčí smlouvy za společnost s r. o. čís. 9912.

— — patří k ní, je-li tu vůle stran, i ustanovení o tom, co se má státi, nepřistoupí-li ta neb ona strana na urovnání sporných otázek rozhodcem; není závady, by se strany ve smlouvě nedohodly i o případné příslušnosti řádného soudu a dohodu tuto neučinily podstatnou součástí smlouvy; nedohodly-li se v takovém případě i v tomto směru, nedošlo k platné smlouvě o rozhodci čís. 10.575.

— — nezbytnou podmínkou platnosti smlouvy jest, by byla zřízena písemně mezi stranami, o jichž právní rozepři jde; to platí i pro případ, přistoupí-li třetí osoba jako spoludlužník k závazku strany, jež dříve ujednala písemnou smlouvu o rozsudím čís. 11.140.

— — není třeba zvláštní písemné úmluvy o rozhodčím soudě, podrobil-li se člen spolku stanovám a ustanovení o rozhodčím soudě, podav svou členskou přihlášku písemně čís. 12.652.

— — **rozsah příslušnosti:** byly-li všechny spory ze společenské smlouvy vyhraženy rozhodčímu soudu, jest rozhodčí soud povolán i k řešení sporů a neshod, k nimž došlo za likvidace společnosti čís. 11.439.

— — rozhodčí soud, ujednaný ve společenské smlouvě, jest příslušný po případě i pro nárok o splnění dissolučního ujednání čís. 12.907.

— — **řízení:** § 584 c. ř. s.: výroku, že smlouva o rozsudím pozbyla moci, ježto osoba, která byla jmenována rozhodcem a tuto funkci i přijala, její výkon odepřela, jest se domáhati návrhem, o němž jest rozhodnouti usnesením po předcházejícím ústním jednání; nejde tu o řízení nesporné, nýbrž o kontradiktorní jednání, ovládané zásadou projednací; řízení jest zahájiti, podána-li neprávem žaloba, jíž se domáhano vydání rozsudku; rozhodnuto-li nižšími soudy nesprávně rozsudkem místo usnesením a bylo-li rozhodnuto souhlasně, stalo se vyřízení soudu druhé stolice podle § 528 c. ř. s. konečným a není proto proti němu dovolací rekurs přípustný čís. 13.046.

— — **výrok jeho:** má sice účinek právoplatného rozsudku, avšak proti obraně věci právoplatně rozsouzené rozhodčím výrokem lze namítati bezúčinnost takového nálezu čís. 11.350.

— — bylo-li vyhotovení nálezu doručeno straně bez podpisu všech rozhodčích, jest nález neúčinný, třebas bylo dodatečně doručeno rozhodnutí podepsané všemi rozhodci čís. 11.561.

— — **vady podle § 595 c. ř. s.:** ani nesprávnost rozhodnutí rozhodčích a jejich odhadu aniž neúplnost zjišťovacího řízení není důvodem bezúčinnosti;

nesprávný postup rozhodčího soudu jest důvodem bezúčinnosti jen, pokud se příčí smlouvě o rozhodčím čís. 11.350.

— — čís. 1: k tomu, zda jest rozhodce vyloučen z důvodu § 20 čís. 1 j. n., jest přihlédnouti z úřadu; pojem strany podle § 20 čís. 1 j. n. čís. 9237.

— — čís. 2: nejde o ni, nebyly-li strany volány k dalšímu jednání, jež bylo věnováno jen poradě rozhodců a vydání nálezu čís. 10.572.

— — není povinností rozhodčích, by se přímo dotazovali stran, co soudí o jednotlivých bodech významných pro určení náhrady škody, stačí, byla-li stranám dána možnost přednesu a nebylo jim postupem soudu v něm zabraňováno čís. 11.350.

— — čís. 3: jde o případ § 595 čís. 3 c. ř. s., nebyly-li rozhodci podepsány ani prvopis ani vyhotovení rozhodčího nálezu; podpis na hlasovacím zaznamu nestačí čís. 9464.

— — čís. 5: nejde o překročení oprávnění rozhodčího soudu, sešli-li se rozhodci opětně a, poradivše se, vynesli nález čís. 10.572.

— — otázku, zda rozhodčí soud překročil meze svého úkolu, lze řešiti jen na základě písemné, oběma stranami podepsané smlouvy, nikoliv však na základě úmyslu stran v ní neprojeveného; rozhodčí jsou vázáni jen na slovný výklad rozhodčí smlouvy, proti jejíž platnosti nebyly vzneseny námitky čís. 11.420.

— — čís. 6: nejde o tento zrušovací důvod, nebyl-li nález vynesen ihned při jednání konaném za účasti stran; nález neodporuje dobrým mravům, byl-li vynesen, až když byl předseda žalován o náhradu škody pro nevydání nálezu čís. 10.572.

— — **neúčinnost výroku:** rozhodčím výrokem, na jehož neúčinnost lze žalovati podle § 596 c. ř. s., může býti jen rozhodnutí sporné věci, nikoliv jiné rozhodnutí rozhodčího soudu, na příkl. o námitce nepříslušnosti čís. 10.910.

— — otázku tuto lze řešiti též jako otázku předběžnou (ve sporu o věc, jež byla předmětem rozhodčího výroku) bez zvláštního určovacího návrhu a bez předchozího sporu o bezúčinnost rozhodčího nálezu; v takovém případě nevadí smlouva o rozsudím příslušnosti řádného soudu k rozhodnutí o nároku čís. 11.350.

— — lhůta § 596 c. ř. s. je propadnou lhůtou práva procesního; její zameškání má účinky procesuální, nikoliv soukromoprávní čís. 12.850.

— **bratrské pokladny** viz pokladna bratrská.

— **bursovní:** porušení předpisů § 477 čís. 9 c. ř. s. a §§ 91 a 93 statutu Pražské plodinové bursy není porušením donucovacích předpisů čís. 10.297.

— — příslušnost podle § 9 podmínek bavlnové bursy v Brémách čís. 10.324.

— — byl-li jeho nález proti společenstvu doručen společenstvu, kdy již bylo po právu, může společenstvo okolnost, že při vynesení nálezu ještě nebylo po právu, uplatňovati jen zmateční stížností proti nálezu podle čl. XXIII. uvoz. zák. k c. ř. s., nikoliv žalobou o nepřípustnost exekuce povolené na základě nálezu čís. 10.426.

— — spory o žalobách o bezúčinnost jeho nálezu (čl. XXV uv. zák. k c. ř. s.) nepatří před samosoudce (§ 7 a) j. n.) čís. 10.788.

— — vadnost řízení, spočívající v tom, že rozhodčí soud použil dodatečného přednesu stran, nevyhověv návrhu druhé strany na opětné zahájení jednání, lze uplatniti zmateční sížností podle čís. 4 čl. XXIII. uvoz. zák. k c. ř. s., nikoliv žalobou podle čl. XXV. uvoz. zák. k c. ř. s. čís. 12.125.

— — při žalobě podle čl. XXV. uvoz. zák. k c. ř. s. není předmětem přezkumu řízení, nýbrž nález sám ve svém výroku a jest řešiti otázku, zda rozhodčí výrok sám se nepříčí donucujícím předpisům právním čís. 12.125.

— — byla-li žaloba proti nálezu rozhodčího soudu Bratislavské bursy podle předposledního odstavce § 97 stanov této bursy podána u okresního

soudu v historických zemích místo u sborového soudu příslušného podle čl. XXIII. a XXV. uvoz. zák. k c. ř. s. čís. 112 ř. zák. z roku 1895, jde o nepříslušnost nezhojitelnou, k níž jest hleděti z úřadu v každém období rozepře čís. 12.244.

— — vzhledem k různosti práva v historických zemích a na Slovensku jest stanoviti místně příslušný soud k projednání žaloby o neplatnost nálezu rozhodčího soudu bratislavské bursy čís. 12.877.

— **cizozemský:** vykonatelnost v tuzemsku; pokud jest vyhověno § 328 čís. 2 něm. c. ř. s.; vysvědčení podle § 80 čís. 3 ex. ř. čís. 10.136.

— — nález říšskoněmeckého jest v Československu vykonatelný jen, došlo-li mezi stranami k písemné smlouvě o rozsudím čís. 11.140.

— — není přípustná žaloba o plnění na základě (cizozemského) rozhodčího nálezu; dohoda o arbitráži jest sice smlouvou o rozhodčím (§ 577 c. ř. s.), ale neopodstatňuje o sobě nárok na náhradu útrat rozhodčího řízení (najmě nebyla-li podle dohody o cizozemském rozhodčím soudě uznána vykonatelnost nálezu rozhodčího v tuzemsku) čís. 11.512.

— — proti nálezům bursovního rozhodčího soudu vídeňského musí se strany brániti podle předpisů rakouského práva u rakouských soudů a u nich musí zakročiti o nápravu i proti povolení exekuce, jež se stalo rakouským soudem v mezích mezistátní dohody čís. 12.844.

— **honební** viz honitba.

— **mzdový a pod.:** jde o spor z kolektivní smlouvy, jde-li o nárok opřený o tuto smlouvu, třebas jej uplatňoval i jen některý člen organisace; k platnosti dohody o rozhodčím jest potřebí písemné formy čís. 9130.

— — ustanovení úmluvy o úpravě mzdových poměrů zemědělského dělnictva, jímž byly spory ze služebního poměru přikázány paritní komisi pro zemědělskou práci, zřízené při okresní politické správě, zakládá jen nepříslušnost dovolaného soudu, nikoliv nepřípustnost pořadu práva čís. 9751.

— — byl-li podle syndikátní úmluvy sjednán pro všechny spory z této úmluvy, nevztahuje se jeho příslušnost na spory o náhradu škody z nedovoleného jednání čís. 10.277.

— — podle § 13 zák. ze dne 10. dubna 1930, čís. 45 sb. z. a n., jest oprávněn rozhodovati o tom, zda kolektivní smlouva platí jen pro určitý obvod čís. 11.813.

— — pokud ujednání o rozhodčím soudě jest pro účastníky závazné, třebas ten který účastník nedal za svou osobu písemný souhlas; ten, kdo se dovolával kolektivní smlouvy k opodstatnění svého nároku, dal tím zřejmě najevo, že se podrobil jejím ustanovením; vyřizovaly-li podle kolektivní smlouvy paritní rozhodčí výbory všechny spory z této smlouvy, nezáleží na tom, zda spor vznikl za trvání závodu z pracovního poměru, či až po zrušení závodu a po skončení námezdního poměru čís. 12.239.

— — rozhodčí soud a příslušnost pracovních soudů čís. 12.239.

— — stranám jest volno, by se v jednotlivém případě v obapolném srozumění vzdaly příslušnosti rozhodčího soudu, ujednaného v kolektivní smlouvě, a aby sporná věc byla vznesena na řádný soud; pokud jest míti za to, že mezi stranami došlo k dohodě v tomto směru čís. 12.273.

— — k projednání a rozhodování všech sporů mezi nemocenskými lékaři a nemocenskými pojišťovnami, jež mají základ ve smluvním poměru založeném rámcovou smlouvou ze dne 19. června 1931, jest příslušný rozhodčí soud touto smlouvou zřízený; spadá sem i žaloba, jíž se domáhá nemocenský lékař výroku, že je ve smluvním poměru k žalované nemocenské pojišťovně, jelikož výpověď daná mu před působností rámcové smlouvy pozbyla platnosti dohodou učiněnou mezi organisacemi k příznivějšímu dojednání nové kolektivní smlouvy a pak ujednáním rámcové smlouvy čís. 12.905.

— **okresní nemocenské pojišťovny** viz pojištění sociální.

— **společenstva:** podrobení se mu nezletilcem v učební smlouvě vyžaduje schválení poručenstva čís. 9303.

— **společenstva cukrovarů v Praze:** spor o zaplacení t. zv. posunuté řepy jest sporem, jenž vznikl ze smlouvy agenční (koaliční) a patří před něj; nejde o spor z koaliční (agenční) smlouvy, žádáno-li zaplacení řepy, jež byla dodána podle smíru, třebas uzavřeného u agencie čís. 11.197.

— **spolku a pod.:** ustanovení stanov sdružení, že spory vzniklé ve sdružení porovnává smírčí soud, vztahuje se jen na poměry ze vzájemného vztahu spolkového a jeho členstva, nedotýká se však soukromoprávních nároků sdružení proti členstvu čís. 10.299.

— — rozhodčí soudy, zřízené podle zák. čís. 134/1867 ř. zák. k odklizení sporů ze spolkového poměru, nejsou podrobeny ustanovením §§ 577 až 599 c. ř. s. a soudům nepřísluší nad nimi kontrola čís. 11.809.

— — při sporech ze spolkového poměru jest rozlišovati mezi spory ze správní činnosti spolku a jeho rozhodčího soudu a spory z poměru spolkového, které jsou povahy majetkové; při projednávání sporů prvé skupiny platí pro rozhodčí soud spolkový jen předpisy stanov a jednacích řádů spolku, nikoliv ustanovení civilního řádu soudního (§ 599, druhý odstavec, c. ř s.); spory druhé skupiny musí rozhodčí soud projednati šetře nejen předpisů stanov a jednacího řádu spolku, nýbrž používaje obdobně i předpisů civilního řádu soudního o řízení rozhodčím čís. 12.652.

— — ustanovují-li stanovy spolku pro soustředění práce vynálezců a badatelů, že se každý člen vstupující do spolku zavazuje v případech sporných, spolkové činnosti nebo jeho vynálezu se týkajících, podrobiti se nálezu smírčího soudu, aniž má právo obrátiti se na úřady veřejné, byl tím zřízen rozhodčí soud i pro spor o vrácení částek zaplacených členem spolku za účelem opatření přihlášky jeho patentu v cizích státech pro zaviněné opomenutí spolku při obstarání této záležitosti čís. 12.652.

Rozhodnutí: oprava jeho viz tamže.

— jinak viz rozsudek, usnesení.

Rozkaz platební podmíněný viz upomínací řízení.

— — **směnečný** viz směnka.

— — **šekový:** jest exekučním titulem podle § 1 čís. 2, § 371 čís. 2 ex. ř. čís. 10.798.

— — **upomínací** viz upomínací řízení.

Rozkazní řízení: ujednaly-li strany v dlužním úpisu, že k rozhodnutí sporů z dlužního úpisu jest příslušným soud v historických zemích, jest otázku přípustnosti rozkazního řízení posuzovati podle práva platného v historických zemích čís. 12.701.

— nestačí, je-li listina, na jejímž základě se žádá o vydání platebního rozkazu, ověřená veřejným notářem na Slovensku čís. 12.701.

— »tuzemskou« veřejnou knihou ve smyslu § 548 čís. 3 c. ř. s. jest rozuměti jen pozemkovou knihu v historických zemích čís. 12.701.

— řízení o námitkách proti platebnímu příkazu (mandátu) podle § 548 c. ř. s. neslouží k přezkumu otázky, zda jsou tu formální předpoklady pro jeho vydání, nýbrž zda obstojí hmotně; lze zrušiti platební příkaz i s obmezením, že se žaloba zamítá jen na ten čas čís. 12.370.

Rozklad: nezná ho exekuční řízení čís. 8608.

— podal-li účastník proti opatření notáře jako soudního komisaře rozklad, pokud se týče rekurs a soud prvé stolice rozkladu nevyhověl, směřuje rekurs proti tomuto usnesení pozůstalostního soudu čís. 10.130.

— nebylo-li v nesporném řízení vyhověno rozkladu, spojenému se stížností, není zvláštního opravného prostředku do zamítacího usnesení; v tom, že soud prvé stolice předložil stížnost spojenou s rozkladem soudu druhé stolice, nevyčkav další stížnost, není zmatečnosti čís. 10.996.

Rozluka manželství: a zrušení svatební smlouvy viz smlouva svatební.

— — odškodné podle § 1266 obč. zák. viz výživné manželky.

— — ujednání o úplatě za závazek dáti souhlas k rozluce čís. 10.241.

— — úmluva, podle níž se žena pro případ, že uzavře manželství s mužem, jehož manželství tehdy ještě nebylo rozloučeno, vzdala pense ve prospěch tehdejší mužovy manželky, aby umožnila rozluku, příčí se dobrým mravům čís. 12.478.

— — **důvody rozluky: § 13 písm. c) rozl. zák.:** vyhledává se, by manžel opustivší druhého manžela činil tak s vědomím bezprávnosti neb aspoň by s tímto vědomím v odloučenosti setrvával; tento rozlukový důvod jest vyloučen, když manžel výzvy uposlechl a vrátil se, pokud se to nestalo jen na oko; opuštění společné domácnosti musí se státi přes lepší vědomí o jeho nedůvodnosti, v kterémžto vědomí jest již úmysl učiniti příkoří čís. 11.326.

— — jest věcí manžela, by se postaral o vhodný byt pro svou vlastní domácnost, vede-li společné bydlení s rodiči k neutěšeným důsledkům; neučinil-li tak, nelze manželce opustivší společný byt s rodiči manžela, přičítati za vinu zlomyslné opuštění manžela čís. 11.712.

— — třebaže manžel neuposlechl výzvy k návratu, nepozbyl práva hájiti se ve sporu o rozluku z důvodu podle § 13 písm. c) zák. tím, že jeho opuštění společné domácnosti nebylo zlomyslné, t. j. svémocné a neoprávněné, nýbrž, že se stalo ze spravedlivé příčiny čís. 11.730.

— — řízení o výzvě k návratu do manželského společenství (vl. nař. čís. 362/1919) jest podle své povahy řízením nesporným; nelze vyhověti návrhu na zrušení usnesení vyzývajícího k návratu čís. 9851.

— — ustanovení čl. I. vl. nař. ze dne 27. června 1919 čís. 362 sb. z. a n. neodporují zákonu čís. 9105.

— — proti usnesení, jímž byl zamítnut návrh manžela na vyzvání druhého manžela k návratu, jest rekurs přípustný čís. 10.646.

— — povolena-li cizozemským soudem, nestačí ani tu soukromé vyzvání druhého manžela a kratší než šestiměsíční lhůta k návratu čís. 11.104.

— — ani proti usnesení soudu druhé stolice nařizujícímu manželi, by se vrátil do manželského společenství (čl. I a) vl. nař. ze dne 27. června 1919, čís. 362 sb. z. a n.), není dovolací rekurs přípustný čís. 11.127.

— — **písm. h):** nejde o hluboký rozvrat, lze-li vzhledem k mladému věku a ke krátkému spolužití manželů míti za to, že jde spíše o nedostatek životní zkušenosti a o nedostatečné vzájemné porozumění pro práva a povinnosti manželské a pro manželské soužití čís. 10.793.

— — otázka viny na rozchodu náleží k rozlukovému důvodu a platí i pro ni zásada vyšetřovací, takže tu předpis § 482 c. ř. s. o zákazu novot nemá místa čís. 11.731.

— — i nevinný manžel musí snášeti rozluku (rozvod), přihodil-li se důvod rozluky (rozvodu) v jeho osobě, ale vinu jeho na rozvratu lze vysloviti jen, když porušil povinnosti uložené mu manželským svazkem čís. 9500.

— — žalováno-li o rozluku pro hluboký rozvrat manželství, nelze ke skutečnostem, které vyšly najevo teprve ve sporu, přihlížeti v otázce převážné viny na rozvratu, lze však k nim přihlížeti v otázce, zda ten neb onen manžel, zda každý z nich anebo nikdo z obou jest vinen rozlukou čís. 12.997.

— — **promlčení (§ 14 a) rozl. zák.):** jest na soudu, by zjistil z úřadu, nevyčkávaje námitku strany, zda uplatnění rozlukového důvodu podle § 13 a) zák. nebrání uplynutí lhůty stanovené v § 14 a) zák. čís. 12.525.

— — lhůta § 14 a) zák. jest lhůtou propadnou čís. 12.525.

— — **odpuštění (§ 14 c) rozl. zák.):** pojem; pokud jest jím soulož čís. 9228.

— — lze se dovolávati odpuštěných skutečností jen, provinil-li se vinný manžel znovu, anebo, dověděl-li se manžel, který odpustil, o jiné skutečnosti nastalé před odpuštěním čís. 9500.

— — § 14 c) zák. vztahuje se i na vzájemné poklesky a opravňuje manžela k uplatňování odpuštěných poklesků, když se druhý manžel provinil znovu; toto právo mu přísluší, i když druhý manžel tak postupovati nesmí, ježto se jeho odpůrce po odpuštění neprovinil čís. 10.321.

— — **otázka viny:** při výroku o vině lze přihlížeti jen k oněm skutečnostem, pro které se další manželské společenství stalo nemožným čís. 9500.

— — otázka viny na rozluce (nikoliv na hlubokém rozvratu) řeší se jen potud, zda jest vinna ta či ona strana, či obě, či žádná; nikoliv však, v jakém stupni jest ta či ona strana vinna čís. 9597.

— — k přičtení viny toho neb onoho manžela nestačí, že důvod rozluky nastal objektivně v jeho osobě, nýbrž se vyhledává i zavinění subjektivní čís. 10.759.

— — otázka viny na rozvratu náleží k rozlukovému důvodu a platí i pro ni zásada vyšetřovací, takže tu předpis § 482 c. ř. s o zákazu novot nemá místa čís. 11.731.

— — bylo-li manželství pravoplatně rozloučeno bez viny manželů, jsou bezpředmětny rozsudky nižších soudů, vyslovující rozvod z viny obou manželů čís. 9759.

— — **řízení o žalobě:** zřídila-li si strana, zbavená částečně svéprávnosti ve sporu o rozluku bez součinnosti podpůrce a opatrovnického soudu právního zástupce, jest povinna zaplatiti mu odměnu bez omezení podle §§ 246, 247 obč. zák. čís. 9568.

— — informativní výslech stran jest součástí výsledků ústního jednání, nelze jej pominouti ani v prvé stolici ani při jednání a rozhodování odvolacího soudu; stalo-li se přes to tak, vada podle § 503 čís. 2 c. ř. s. čís. 9676.

— — platí předpis § 237 c. ř. s., že zpětvzatá žaloba může býti znovu podána jen, nevzdal-li se žalobce nároku, a předpis § 34 c. ř. s., že prohlášení procesního zmocněnce jsou pro stranu závazná čís. 9685.

— — otázka viny na rozvratu náleží k rozlukovému důvodu a platí i pro ni zásada vyšetřovací, takže tu předpis § 482 c. ř. s. o zákazu novot nemá místa čís. 11.731.

— — nemusí se před soudem prvé stolice omeziti jen na rozlukové důvody uvedené v žalobě, nýbrž žalobce může se za řízení v prvé stolici dovolati ještě dalšího rozlukového důvodu neuvedeného v žalobě čís. 11.296.

— — i opravné stolice jsou oprávněny podle volného uvážení samostatně posouditi, zda důkazy provedenými v prvé stolici jsou odůvodněná zjištění, rozhodná pro posouzení sporu, i bez provedení nových, v opravných stolicích nabízených důkazů, vztahujících se na uplatňované rozlukové důvody čís. 11.348.

— — **žádost o rozluku:** příslušnost viz tamže.

— — v nesporném řízení nelze přisouditi útraty čís. 8806.

— — procesní plná moc pro spor o rozvod manželství a o jeho rozluku opravňuje právního zástupce domáhati se rozluky manželství jeho klienta i návrhem na povolení rozluky v nesporném řízení čís. 12.912.

— — vzdání se opravného prostředku proti usnesení povolujícímu rozluku manželství, k němuž došlo na základě předchozího ujednání stran (jich zmocněnců) po prohlášení rozvodového rozsudku a jímž se vzdaly proti němu opravných prostředků a zároveň se dohodly, že podají souhlasnou žádost o rozluku manželství a že se vzdají opravných prostředků proti usnesení povolujícímu rozluku, jest závazné a účinné, třebaže se stalo před prohlášením soudního usnesení o povolení rozluky čís. 12.912.

— — ustanovení **§§ 15 a 16 rozl. zák.** nelze obdobně použíti ve sporu o žalobě o rozluku čís. 13.145.

— — **§ 17 rozl. zák.:** obdobné použití i v případech §§ 15, 16 rozl. zák. čís. 9766.

— — rozluky podle § 17 rozl. zák. lze se domáhati i tehdy, bylo-li žalobě o rozvod vyhověno podle zjištění získaných výslechem stran čís. 10.367.

— — rozsudek na základě uznání v rozvodovém sporu nemůže býti jejím podkladem, najmě, neuvádí-li, zda a který z rozvodových důvodů žalovaný tehdy uznal čís. 11.498.

— — byl-li návrh na povolení rozluky na základě pravoplatného rozsudku, jímž bylo manželství rozvedeno, pravoplatně zamítnut, jest opětný návrh na povolení rozluky na podkladě téhož rozvodového rozsudku odmítnouti čís. 12.048.

— — nebyl-li rozsudek v rozvodovém sporu stranám doručen a nestal-li se pro ně účinným, nemůže býti ani podkladem pro usnesení o rozluce podle § 17 rozl. zák. čís. 12.412.

— — bylo-li rozsudkem (pro zmeškání) pravoplatně uznáno, že se manželství (k žalobě manželky) rozvádí z viny manžela, nevadí rozhodnutí nesporného soudce o žádosti manželky o rozluku manželství z viny manželovy (§ 17 rozl. zák.), že byl zahájen spor k napotomní žalobě manžela proti manželce o rozvod manželství z viny manželčiny čís. 12.616.

— — třebaś v usnesení prohlášeno manželství za rozloučené, aniž se stala zmínka o zavinění té či oné strany, zůstal výrok o dovolatelově vině na rozvodu obsažený v rozvodovém rozsudku i nadále v platnosti čís. 9766.

— — pokud manžel vinný rozvodem nemůže se domáhati rozluky podle § 17 rozl. zák. čís. 9330.

— — právo na rozluku podle § 17 zák. nelze odepříti manželi vinnému rozvodem již proto, že v rozvodovém rozsudku byl jen on uznán vinným; rozhodným jest jen, zda se manželova žádost nepříčí dobrým mravům čís. 9991.

— — povolení rozluky může se domáhati i ten i onen z manželů, bez rozdílu, zda byl v rozvodovém sporu žalobcem či žalovaným, dále zda byl převážně neb i výhradně vinen, leda, že by návrh na povolení rozluky odporoval dobrým mravům čís. 10.520.

— — k žádosti oprávněn i manžel, z jehož viny bylo manželství rozvedeno, leč že by se návrh příčil dobrým mravům čís. 10.763.

— — pochybení v otázce, zda by se příčilo dobrým mravům, kdyby byla povolena rozluka manželství podle § 17 rozl. zák., není nezákonností, nýbrž nesprávným právním posouzením (§ 46 (2) zák čís. 100/1931 sb. z. a n.) čís. 12.182.

— — z důvodu úmyslného opuštění lze povoliti jen, stala-li se marně výzva ve smyslu § 13 c) rozl. zák.; byla-li rozluka povolena, ač tyto předpoklady nebyly zjištěny, jde o zřejmý rozpor se zákonem čís. 8806.

— — žádosti nelze vyhověti, stala-li se v případě § 13 c) rozl. zák. soudní výzva k návratu a její neuposlechnutí teprve po pravoplatném rozhodnutí sporu o rozvod čís. 10.501.

— — z důvodu rozvratu manželství: pokud nelze povoliti rozluku podle § 17 rozl. zák., nelze-li podle spisů vyloučiti, že navrhovatele stihá převážná vina čís. 9447.

— — byla-li v usnesení povolujícím rozluku podle § 17 rozl. zák. převzetím výroku o vině z rozvodového rozsudku, jenž byl vydán pro zmeškání, vyslovena jen vina jednoho manžela na rozluce, není otázka viny druhého manžela věcí pravoplatně rozsouzenou a není závady, by se onen manžel nedomáhal řešení této otázky sporem čís. 8762.

— — bylo-li manželství k žalobě jednoho manžela pravoplatně rozvedeno pro hluboký rozvrat, aniž uznáno na vinu manžela, jest i druhý manžel oprávněn domáhati se rozluky podle § 17 zák. čís. 9095.

— — **§ 18 rozl. zák.:** k žalobě o rozluku pro nepřekonatelný odpor jest vždy třeba souhlasu druhého manžela, i v případech § 18 rozl. zák. čís. 13.145.

— — **§ 19 rozl. zák.:** nelze použíti, byl-li rozvod manželství vysloven za platnosti rozl. zákona čís. 9661, 11.565.

— — týká se jen úpravy stavu založeného na ujednání stran nebo na rozhodnutí soudu, nikoliv úpravy otázek, jež dosud vůbec nebyly upraveny; dosavadní úpravou jest rozuměti úpravu positivního rázu, nikoliv zřeknutí se nároku; nároky, jichž nové úpravy lze se domáhati, rozdělení jmění a výživa manželky a zaopatření dětí, jsou každý pro sebe nárokem samostatným, mohou býti každý uplatněn samostatně a, není-li opačné vůle stran, nelze z toho, že jeden byl upraven, dovozovati nárok na úpravu druhého čís. 11.533.

— — změna poměrů bez zřetele na § 19 zák. neodůvodňuje přiznání výživného manželce, jež se ho původně vzdala, leč že by bylo usuzovati na to, že strany měly v úmyslu připustiti jeho změnitelnost čís. 11.533.

— — jinak viz výživné manželky rozvedené.

— — **§ 28 rozl. zák.:** ustanovením nebyla zavedena určitá náležitost pro oprávnění k žalobě, nýbrž stanovena jen všeobecná a přibližná směrnice, která přesného vybudování došla v §§ 95 a 96 obč. zák. čís. 12.450.

— — **a rozvod:** bylo-li manželství pravoplatně rozloučeno bez viny manželů, jsou bezpředmětné rozsudky nižších soudů, vyslovující rozvod z viny obou manželů čís. 9759.

— — **rozluka manželství cizozemců:** jugoslavských státních příslušníků čís. 10.281.

— — čsl. soud nemůže povoliti rakouským státním občanům, jsou-li římskokatolického náboženství; pokud se mohou cizinci, bydlící v Československu, domáhati u československých soudů rozluky; pokud jim však nemůže býti povolena čís. 9079.

— — pro rozluku manželství cizozemců, již uzavřeli sňatek v cizině a neměli v tuzemsku poslední společné bydliště, příslušnost podle § 28 j. n. čís. 9255.

— — polských příslušníků: nemohou o ni rozhodovati československé soudy čís. 9489 plen. rozh.; — stejně čís. 10.527.

— — nemá-li žádný z obou manželů v tuzemsku obecné sudiště, nelze se u zdejších soudů domáhati přeměny rozvodu v rozluku a není tu místa pro určení soudu místně příslušného podle § 28 j. n.; na tom nebylo nic změněno čl. II/2 zákona ze dne 8. července 1930 čís. 130 sb. z. a n. čís. 10.990.

— — bylo-li manželství tuzemky s cizozemcem uzavřeno v tuzemsku, manželka nabyla sňatkem podle manžela domovského práva v cizozemsku, manželé neměli v tuzemsku společného bydliště a manželka má trvalé bydliště v tuzemsku, — jest k žalobě o rozvod (o rozluku) manželství ustanoviti tuzemský soud podle § 28 j. n. čís. 12.459.

— — **rozluka vyslovená cizozemským soudem:** rozsudek německého soudu nelze v tuzemsku uznati, bylo-li použito doznání strany jako prostředku k důkazu rozlukového důvodu čís. 9518.

— — pokud má cizozemský rozsudek hmotněprávní účinky pro tuzemsko čís. 9518.

— — ohledně manželství uzavřeného v tuzemsku českoslov. státním příslušníkům podle práva tam platného, jest pro čsl. stát a pro jeho obsčany jen tehdy platná, vyhovuje-li tuzemským předpisům o rozluce; není-li rozsudek závazný pro tuzemsko, není pro tuzemsko závazný ani cizozemský rozsudek o placení výživného, zbudovaný na rozsudku o rozluce čís. 11.104.

— — neměla-li rozluka manželství, jež byla před převratem vyslovena soudem tehdy uherským, pro tuzemsko platnost, zůstalo manželství jen rozvedeno a trvá dosud vyživovací povinnost manželova upravená smírem čís. 11.565.

Rozluka měnová viz měna.

Rozpočet příspěvků viz společenstvo.

Rozpor se spisy viz dovolání,

— **zřejmý** se zákonem (§ 16 nesp. pat.): při povolení rozluky podle § 17 rozl. zák. čís. 8806.

— — předpoklady jeho čís. 9117.

— — nejde oň, poukázaly-li nižší soudy na pořad práva dědice ze závěti, podepsané jen zůstavitelovou šifrou čís. 8968.

Rozsouzená rozepře viz rozepře rozsouzená.

Rozsudek: odškodnění podle § 408 c. ř. s. viz tamže.

— — oprava rozsudku viz oprava rozhodnutí.

— — pařičí lhůta viz lhůta podle § 409 c. ř. s.

— — uveřejnění jeho viz tamže.

— — povolení exekuce, byl-li napaden jen žalobcem a jen ohledně doložky, že žalovaný jest povinen zaplatiti »podle zásad vyrovnacího řízení« čís. 9263.

— — odvolacího soudu, proti němuž není dovolání, nabyl moci práva, třebas byl doručen za soudních prázdnin čís. 9340.

— — byl-li jeden ze žalovaných již pravoplatně uznán povinným nikoliv rukou společnou a nerozdílnou zaplatiti celý dělitelný dluh, jest ve výroku odsuzujícím druhého žalovaného k zaplacení celého dluhu uvésti, že k zaplacení téhož dluhu byl již odsouzen prvý žalovaný čís. 12.541.

— — **§ 404 c. ř. s.:** nezáleží na tom, že zažalované úrokové splátky dospěly před vynesením rozsudku prvé stolice, když nárok toho času nemohl býti přisouzen z jiných důvodů čís. 12.370.

— — **§ 405 c. ř. s.:** v žalobní prosbě, by smlouva byla prohlášena za neplatnou, jest vtomně obsažena i prosba, by byla prohlášena za neplatnou proti žalobci čís. 10.283.

— — navrhl-li žalovaný výslovně zamítnutí žaloby jen pro tentokráte, nebyl soud oprávněn zamítnouti žalobu vůbec čís. 10.981.

— — omezení výroku rozsudkového při žalobě hypotekární čís. 11.646.

— — pokud lze vzájemný závazek pojati do rozsudkového výroku z úřadu čís. 11.650.

— — v žádosti o vrácení dvojnásobného závdavku jest i žádost o vrácení toho, co bylo skutečně zapraveno jako splátka na kupní cenu čís. 12.045.

— — výtka, že soud rozhodl o útratách bez návrhu stran, jest výtkou, že soud vybočil z mezí návrhu strany, jíž se lze zabývati v dovolacím řízení čís. 12.874.

— — **§ 406 c. ř. s.:** předpis má na mysli jen rozepře, pro něž jest pořad práva přípustný, nikoliv i případy t. zv. absolutní nepříslušnosti podle § 42 j. n. čís. 11.105.

— — žalobu nelze zamítnouti ani odmítnouti pro překážku hmotného nebo formálního práva (neuplynutí třiceti dnů po podání odporu proti berní exekuci u vymáhajícího úřadu), která sice vadila v době podání žaloby, ale v době vynesení rozsudku již pominula, zejména když mezi tím byla procesní látka probrána a důkazy byly již provedeny čís. 12.526.

— — důvodnost obrany proti žalobě, která tu byla při podání žaloby, ale před vynesením rozsudku již pominula, může dojíti výrazu v útratovém výroku čís. 12.526.

— — nelze žalovati o určení, že určitá pohledávka příslušela žalobci v určitý minulý čas, je-li nesporno, že mu v den podání žaloby důsledkem promlčení již nepřísluší čís. 12.986.

— — i oprávnění ke sporu; stačí, byla-li do doby vynesení rozsudku prvé stolice splněna podmínka platnosti postupu pohledávky na žalobce; předpis § 234 c. ř. s. nepřichází tu v úvahu čís. 10.327.

— — žalobu, pokud se domáhá poskytnutí neb obstarání úvěru v budoucnosti, jest pro tentokráte zamítnouti čís. 11.650.

— — předpisu jest použíti i na bolestné za bolesti, jež se dostavily od podání žaloby až do vynesení rozsudku prvého soudu čís. 11.991.

— — nelze použíti § 406 c. ř. s., dána-li výpověď v družstevním domě pro nezaplacení činže, nebylo-li nájemné ještě určeno (schváleno ministerstvem sociální péče) čís. 12.064.

— — stačí, že dospělost zažalovaného nároku nastala po skončení ústního jednání podle § 193 c. ř. s., ale před vynesením rozsudku prvého soudu, jenž byl vydán písemně čís. 12.663.

— — pronajímatel jest oprávněn domáhati se vyklizení místnosti tím okamžikem, kdy se výměr stavebního úřadu stal pravoplatným; lhostejno, že v žalobě bylo žádáno o vyklizení a odevzdání najatých místností v určitý den a že rozsudek prvého soudu byl vynesen před tímto dnem čís. 12.693.

— — žalováno-li o rozluku pro hluboký rozvrat manželství, nelze ke skutečnostem, které vyšly najevo teprve ve sporu, přihlížeti v otázce převážné viny na rozvratu, lze však k nim přihlížeti v otázce, zda ten neb onen manžel, zda každý z nich, aneb nikdo z obou jest vinen rozlukou čís. 12.997.

— — zaopatřovací požitky (zák. čís. 130/1921) nejsou **výživným** čís. 9654.

— — ustanovení § 406 c. ř. s. o nárocích na výživné se nevztahuje na služební platy, jejichž splatnost nenastala do vydání rozsudku prvého soudu čís. 12.873.

— — přezkoumávaje rozhodnutí exekučního soudu o návrhu na výkon **exekuce** na movitosti, nemůže rekursní soud přihlížeti k tomu, že na jmění dlužníka byl vyhlášen úpadek, stalo-li se tak teprve po usnesení exekučního soudu čís. 9814.

— — předčasnost návrhu na povolení uhrazovací exekuce, ježto exekuční titul není dosud vykonatelný, jest posuzovati podle stavu v době podání návrhu na povolení exekuce čís. 12.597.

— — **§ 409 c. ř. s.** viz lhůta (§ 409 c. ř. s.).

— — **§ 411 c. ř. s.:** právní moci nevadí opomenutí ústního neb písemného ponaučení (§§ 432, 447 c. ř. s.) čís. 9599.

— — nejde-li o podvod, nelze se domáhati vrácení toho, co bylo plněno na základě pravoplatného rozsudku čís. 9696.

— — to, co bylo plněno, třebas nuceně, na základě pravoplatného rozhodnutí, nelze žádati zpět, i když bylo rozhodnutí právně mylné, leda že by bylo zase zrušeno čís. 9757.

— — pravomoc rozsudku, jímž bylo stanoveno výživné nem. dítěte, nevadí tomu, by se nebylo domáháno zvýšení výživného, změnily-li se poměry čís. 10.078.

— — právní moc rozsudků, podle nichž postoupená pohledávka v době postupu nebyla po právu, má vížící význam rozsouzené věci nejen v poměru mezi původními stranami, nýbrž i mezi dlužníkem a tím, jemuž byla pohledávka postoupena; nezáleží na tom, že rozsudek v rozepři mezi původními stranami nabyl právní moci teprve po postupu pohledávky, aniž na tom, kdy se postupník dozvěděl o oněch rozhodnutích čís. 11.446.

— — **§§ 412 a násl. c. ř. s.:** rozsudek vynesený a prohlášený jest pokládati za exekuční titul ve smyslu § 370 ex. ř., i když nebyl dosud stranám doručen čís. 10.721.

— — neoznačil-li odvolací soud v hlavě svého rozsudku napadený rozsudek prvé stolice, nejde o žádný z dovolacích důvodů § 503 c. ř. s. ani o zmatečnost, k níž by bylo přihlížeti z úřadu čís. 10.926.

— — vyžádal-li si soud od stran z úřadu písemná vyhotovení rozsudku k opravě (§ 419 c. ř. s.), nabývá rozsudek proti stranám účinnosti teprve doručením opraveného rozsudku čís. 11.688.

— — **§ 414 c. ř. s.:** ustanovení třetího odstavce, podle něhož jest ústně prohlášený rozsudek doručiti stranám v písemném vyhotovení i s úplnými rozhodovacími důvody, jest právním předpisem velicím; prohlášení stran, že se vzdávají doručení rozsudku, jest právně bezúčinné a rozsudek jim musí býti přes to doručen čís. 12.412.

— — **§ 419 c. ř. s.** viz oprava rozhodnutí.

— — **§ 423 c. ř. s.:** odvolání i návrh podle § 423 c. ř. s., nebylo-li rozhodnuto prvým soudem o věcném návrhu neb o návrhu ve věci samé; obdobné použití této zásady (§§ 430, 514 c. ř. s., § 78 ex. ř.) při rozvrhovém usnesení čís. 10.390.

Rozsudek částečný (dílčí): soudce nemusí sice za všech okolností vyhověti žalobcovu návrhu, by byl vynesen částečný rozsudek pro uznání, jest však k tomu povinen, jsou-li pro to zákonné předpoklady čís. 8736.

— — může býti i rozsudkem pro uznání, třebas soud neuvedl výslovně, že vyhověl návrhu žalobcovu na základě uznání žalovaného čís. 8780.

— — pokud jest oprávněn vynésti odvolací soud o žalobní pohledávce, namítána-li vzájemná pohledávka započtením čís. 9034.

— — není zmatečností, změnil-li odvolací soud částečný rozsudek prvého soudu v rozsudek konečný, ač rozsudek prvého soudu nebyl v tomto směru napaden žádnou ze stran čís. 8617.

— — brání-li se nájemce proti žalobě pronajímatele o zrušení nájemní smlouvy a o vyklizení nájemního předmětu, ježto nájemce nezaplatil včas činži, námitkou, že má nárok na úplnou slevu činže, ježto předmět nájmu byl zcela neupotřebitelný, neplatí předpisy §§ 391, třetí odstavec, a 392 c. ř. s., nýbrž platí v neztenčené míře ustanovení § 1439 obč. zák., že mezi pravou a nepravou (likvidní a nelikvidní) pohledávkou není započtení možné čís. 12.586.

— **mezitímní:** pravoplatným rozhodnutím, že žalobní nárok jest co do důvodu po právu, jest jen vysloveno, že žalobce jest oprávněn požadovati od žalovaného náhradu škody, nikoliv však že musí dostati přisouzený díl ze všech uplatňovaných nároků čís. 8737.

— — bylo-li pravoplatným mezitímním rozsudkem uznáno právem, že jest žalobní nárok na bolestné důvodem po právu, není žalobce vyloučen z práva, domáhati se v jednání po mezitímním rozsudku kromě bolestného ještě náhrady ušlého a v budoucnosti ucházejícího výdělku čís. 10.054.

— — byl-li uplatňován samostatný nárok na náhradu škody proti navrhovateli prozatímního opatření, bylo na nižších soudech, bylo-li projednávání obmezeno na důvod žalobního nároku, by v rozsudcích řešily i důvodnost žalobního nároku a jeho příčinnou souvislost s prozatímním opatřením čís. 10.580.

— — námitka, že spolužalovaný neručí solidárně, nýbrž jen z polovice, týká se důvodu nároku na náhradu škody; totéž platí o námitce, že žalobce nemá nárok na část náhrady, ježto byla zaplacena třetí osobou čís. 12.180.

— — omezeno-li jednání na důvod žalobního nároku, jest námitku promlčení vznésti za jednání v prvé stolici o důvod žalobního nároku čís. 8622.

— **pro uznání:** pokud jest jím rozsudek částečný čís. 8736, 8780.

— — nutným předpokladem jest návrh žalobce na vydání tohoto rozsudku čís. 8990.

— — předpoklady; nestačí, že soud usuzuje na uznání dluhu nebo dokonce jen na uznání částečné splatnosti výkladem přednesu žalovaného, v němž však se ani dluh a zejména ani jeho splatnost výslovně neuznává čís. 10.816.

— — jeho vydání nevadí, že žalovaný učinil návrh na přisouzení útrat podle § 45 c. ř. s., o němž nelze rozhodnouti bez dalšího řízení čís. 12.284.

— — uznání žalobního nároku žalovaným při ústním jednání není zbaveno účinnosti tím, že žalovaný učinil pak další skutkový i důkazní přednes a že procesní soud nepoučil žalovaného o následcích uznání co do povinnosti k náhradě nákladů sporu, aniž tím, že žalobce neučinil návrh na vydání rozsudku pro uznání; stačí návrh na odsouzení při přednesu žaloby čís. 12.613.

— **pro zmeškání:** řádné doručení žaloby viz doručení.

— — zmatečnost podle § 477 čís. 4 c. ř. s. viz tamže.

— — nebyl-li žalovaným podán dovolací rekurs proti usnesení rekursního soudu, jímž bylo prvému soudu nařízeno, by vydal rozsudek pro zmeškání, ježto nejde o nedílné společenství v rozepři, nebrání to žalovanému, by nenapadal rozsudek pro zmeškání odvoláním z důvodu § 477 čís. 4 c. ř. s. čís. 10.399.

— — byl-li přivoděn nezletilcem samým, jenž se nedostavil k roku, nemůže býti nedostatek procesní způsobilosti žalovaného a jeho zákonného zastoupení napraven podle § 7 c. ř. s. čís. 10.496.

— — **zmeškání roku:** nejde o ně, byla-li strana v ustanovené době u soudu, soudce však čekal s vyvoláním, ježto strany jednaly o smír, strana pak, když nedošlo k smíru, se od soudu vzdálila, načež teprve soudce vyvolal rok čís. 9575.

— — zmeškání roku poručníkem má proti poručenci v zápětí tytéž účinky, jako proti každé jiné procesní straně čís. 9138.

— — jde o zmatek podle § 477 čís. 4 c. ř. s., vydal-li soud prvé stolice rozsudek pro zmeškání, aniž dříve rozhodl o tom, zda připouští toho, kdo byl ochoten za nedostaviviší se stranu jednati (§ 38 c. ř. s.) čís. 10.399.

— — dostavil-li se zástupce strany ještě před skončením roku k ústnímu jednání a ohradil-li se proti vyloučení z přednesu, bylo zmeškání roku podle § 145/2 c. ř. s. zhojeno a nelze vyloučiti stranu z dalšího přednesu čís. 11.417.

— — v případech relativního nuceného zastupování advokátem nemá býti vydán rozsudek pro zmeškání, dostaví-li se za stranu jiný plnomocník, než advokát, nýbrž má býti postupováno podle § 185 c. ř. s.; plnomocníkem nelze tu vyrozuměti jen toho, kdo se může zmocněním vykázati, nýbrž i jednatele bez příkazu, zejména manžela čís. 12.285.

— — rozsudek pro zmeškání, nebyla-li právním zástupcem plná moc ve lhůtě předložena; pokud nelze předpisu § 145, druhý odstavec, c. ř. s. použíti a přihlédnouti k tomu, že byla plná moc předložena po uplynutí lhůty, avšak před vynesením rozsudku pro zmeškání čís. 11.428.

— — návrh na jeho vydání učiněný ihned při prvém roku, k němuž se zástupce žalovaného dostavil bez plné moci a při němž soud uložil tomuto zástupci, by předložil plnou moc ve lhůtě pod následky vyloučení; pokud je uchován žalobci nárok na vydání rozsudku pro zmeškání; nestačí, že žalovaný předložil plnou moci sice po vypršení lhůty, avšak před vydáním rozsudku pro zmeškání při napotomním roku, k němuž se zástupce žalovaného dostavil čís. 11.790.

— — dostavil-li se k prvému roku za žalovaného vedlejší intervenient, nelze rozhodnouti o návrhu na vydání rozsudku pro zmeškání, byl-li zároveň podán odpor proti připuštění vedlejší intervence, o němž jest ponechati rozhodnutí senátu; lhostejno, že v době, kdy byl konán první rok, nebylo ještě podání o přístupu doručeno žalovanému, stalo-li se tak proto, že vedlejší intervenient učinil podání v době, kdy již nemohlo býti včas doručeno žalovanému, a to proto, že mezi doručením žaloby žalovanému a prvním rokem neuplynula lhůta stanovená v § 231, prvý odstavec, c. ř. s. čís. 13.028.

— — **návrh na jeho vydání:** po vyvolání věci má dostaviviší se strana přednésti žalobu (námitky) a učiniti věcný návrh na vydání rozsudku (pro zmeškání) čís. 9063.

— — tím, že žalobce opomenul při prvém roku navrhnouti jeho vydání, nenastal klid řízení; nevstoupil-li žalovaný po celé řízení v prvé stolici do jednání, nebylo závady, by žalobce nenavrhl při posledním ústním jednání vydání rozsudku pro zmeškání č í s. 10.278.

— — nezachování jazykových předpisů soudem, zejména § 2 jaz. zák. a §§ 4 a 36 jaz. nař. není důvodem, z něhož by bylo lze odmítnouti návrh na vynesení rozsudku pro zmeškání č í s. 11.879.

— — zamítnutí žaloby k návrhu žalobce na vynesení rozsudku pro zmeškání, není-li žalobní žádost opodstatněna skutkovým přednesem žaloby; vázanost odvolacího soudu přezkoumávajícího rozsudek pro zmeškání; odvolací soud nemůže působiti na doplnění skutkového přednesu č í s. 9062.

— — **opodstatněnost žalobního nároku:** odsoudil-li soud prvé stolice žalovaného rozsudkem pro zmeškání k náhradě bolestného podle žaloby a vydal-li rozsudek ve zkrácené formě, jest míti za to, že uznal nárok na bolestné odůvodněný skutkovými údaji žalobcovými a že z téhož důvodu uznal požadovaný peníz za přiměřený č í s. 8840.

— — přiměřenost žádaného výživného a výše možného výdělku nemanž. otce nejsou skutkovými okolnostmi (§§ 396, 442 c. ř. s.), nýbrž právním posouzením věci č í s. 9123.

— — tvrzení žalobce ve vylučovací žalobě podle § 37 ex. ř., že mu přisluší k vylučovaným předmětům výhradné a úplné vlastnictví, ježto je koupil od povinného dávno před exekucí, stačí, by žalobě mohlo býti vyhověno rozsudkem pro zmeškání (§ 396 c. ř. s.) č í s. 11.589.

— — tvrzení v žalobě podle § 37 ex. ř., že žalobce jest vlastníkem zabavených věcí, jest i přednesem o skutkových okolnostech (§ 396 c. ř. s.); k tomu, by žalobě mohlo býti vyhověno rozsudkem pro zmeškání, nebylo třeba, by žalobce tvrdil i právní důvod nabytí a způsob nabývací č í s. 11.877.

— — návrhu na vydání rozsudku pro zmeškání nelze vyhověti, bylo-li tvrzení žaloby, že zažalovaný dluh jest již splatný, v rozporu s dalším přednesem žaloby o splatnosti dluhu dnem, který ještě nenastal; lhostejno, že prý při tomto přednesu šlo jen o chybu ve psaní č í s. 12.673.

— — **podle § 398 c. ř. s.:** návrh na vydání jeho nelze zamítnouti jen proto, že zažalovaný nárok dohodou zanikl a že žalovaný jen následkem této dohody nepodal žalobní odpověď č í s. 9946.

— — předchozí jednání stran a jejich výslech (§ 527/2 c. ř. s.) v řízení o návrhu stran na jeho vydání jest vyloučeno povahou tohoto řízení č í s. 9946.

— — domáhal-li se žalovaný prodloužení lhůty k podání žalobní odpovědi a jen pro případ, že by žádosti nebylo vyhověno, »z opatrnosti« popřel celý obsah žaloby a navrhl její zamítnutí, lhůta k podání žalobní odpovědi byla pak prodloužena a žalovaný v prodloužené lhůtě nepodal žalobní odpovědi, jest vyhověti návrhu na vynesení rozsudku pro zmeškání č í s. 10.052.

— — i při zmeškání žalobní odpovědi jest vydati rozsudek na základě přednesů při prvém roku, jež se shodují se žalobou; k dalšímu skutkovému tvrzení v přípravném spise žalobce, jímž bylo navrženo vydání rozsudku pro zmeškání, nelze přihlížeti č í s. 11.063.

— — předložil-li zástupce žalované obce (na Moravě) se žalobní odpovědí plnou moc, avšak nedostatečnou, ana vykazovala jen podpis obecního starosty, soud pak, přehlédnuv tento nedostatek, nedal zástupci žalované obce příkaz podle §§ 37 a 38 c. ř. s. a žalobce nenavrhl v řízení před prvním soudem vydání rozsudku pro zmeškání, nýbrž učinil tak teprve v odvolání, načež zástupce žalované obce, nečekaje na soudní výzvu podle § 38 c. ř. s., předložil s odvolacím sdělením plnou moc žalované obce řádně vyhotovenou, napravil tím dodatečně původní vadnost plné moci č í s. 12.563.

— — nelze jej vynésti, byla-li podána neúplná žalobní odpověď, obsahující sice povšechné popření žalobního děje, neobsahující však konečný návrh č í s. 12.648.

— — a n á m i t k a n e p ř í s l u š n o s t i: byla-li opovězena námitka nepříslušnosti při prvém roku a teprve při dalším jednacím roku byl navržen rozsudek pro zmeškání č í s. 11.245.

— — v návrhu žalobce na vynesení rozsudku pro zmeškání není vtomně obsažen návrh na zamítnutí námitky nepříslušnosti č í s. 11.245.

— — byla-li při prvém roku, při němž žalovaný ohlásil námitku věcné nepříslušnosti, dána žalovanému lhůta k žalobní odpovědi a nepodal-li žalovaný ve lhůtě žalobní odpověď, nastaly již následky zmeškání; bylo-li pak k návrhu žalobce ustanoveno ústní jednání o námitce nepříslušnosti, k němuž se žalovaný nedostavil a při němž bylo vydáno k návrhu žalobce usnesení podle § 261/6 c. ř. s. o postoupení spisů příslušnému soudu, byl tento soud oprávněn rozhodnouti o napotomním návrhu žalobce na vydání rozsudku pro zmeškání č í s. 12.115.

— — **podle § 399 c. ř. s.:** dostavil-li se žalobce k jednání v advokátském sporu bez právního zástupce a žalovaný navrhl rozsudek podle § 399 c. ř. s.; žalobce při dalších jednáních, třebas se k nim dostavil s právním zástupcem, vyloučen najmě též z přednesu, jímž zamýšlel opraviti žalobní návrh; rozhodl-li prvý soud, zamítaje žalobu, přes to o opraveném žalobním návrhu č í s. 9608.

— — v tom, že žalovaný, jedině se dostaviv k roku, popřel tvrzení žaloby a navrhl její zamítnutí, jest spatřovati návrh na vynesení rozsudku pro zmeškání č í s. 9866.

— — nejde o formální vadu, kterou má soud odstraniti z úřadu (§§ 84, 85 c. ř. s.), nejsou-li v žalobní odpovědi nabídnuty důkazy o skutkových okolnostech v ní tvrzených; nedostaví-li se pak žalovaný k ústnímu jednání a takto zmešká příležitost napraviti vadu, nastupují účinky zmeškání podle § 399 c. ř. s.; nenabídl-li žalovaný důkazy výslechem stran v žalobní odpovědi, nesměl jej soud po návrhu žalobce, by bylo postupováno podle § 399 c. ř. s., provésti z úřadu o tvrzení žalovaného v žalobní odpovědi č í s. 13.017.

— — **podle § 442 c. ř. s.:** nedostaví-li se žalovaný v řízení na okresním soudě k prvému líčení rozepře, nelze hleděti k přípravnému spisu zaslanému jím na soud; konal-li se na okresním soudě odděleně prvý rok, nemá význam popření žalobního děje žalovaným č í s. 8977.

— — konal-li se v řízení na okresním soudě odděleně prvý rok, k němuž se dostavily obě strany, nemá popření žalobního děje žalovaným významu a jest vynésti, nedostavil-li se žalovaný k nejbližšímu příštímu líčení rozepře, rozsudek pro zmeškání podle §§ 396, 442, prvý odstavec, c. ř. s., nikoliv podle §§ 399, 442, druhý odstavec, c. ř. s. č í s. 8733.

— — podle § 442/1 c. ř. s.: bylo-li jím uznáno o žalobě na zaplacení smluvní pokuty, není právního základu pro zmírnění pokuty č í s. 9797.

— — nedostavil-li se k roku před okresním soudem po prvém roku ve smyslu § 239 c. ř. s. žalobce, žalovaný pak v ústním přednesu popřel žalobní údaj, navrhl zamítnutí žaloby rozsudkem pro zmeškání, musel soud vydati rozsudek pro zmeškání podle § 396 c. ř. s.; k obsahu přípravných spisů mezi stranami vyměněných, ale ústně nepřednesených nesměl přihlížeti č í s. 11.037.

— — není předpokladů pro vydání rozsudku pro zmeškání podle §§ 396 a 442, prvý odstavec, c. ř. s., podal-li žalovaný již žalobní odpověď v řízení u krajského soudu, načež spisy byly postoupeny pracovnímu soudu podle § 261, poslední odstavec, c. ř. s. a nové jednání, jež žalovaný zmeškal, mělo býti zahájeno podle § 138 c. ř. s. č í s. 13.109.

— — **v odvolání** z rozsudku pro zmeškání roku žalobcem může žalobce uplatňovati odvodem proti jednacímu protokolu prvního soudu podle

§ 292, druhý odstavec, c. ř. s., že se k roku nedostavila žádná strana a že byl prohlášen klid řízení čís. 12.993.

— — **§ 471 čís. 4 c. ř. s.:** předpis neplatí jen pro případ, že jde jen o řešení otázky, zda se strana nedostavila k roku a tím ho zmeškala, nýbrž platí i v tom směru, zda tu jest kterákoliv jiná z podmínek stanovených pro rozsudek pro zmeškání čís. 9866.

— — rozhodnutí v neveřejném zasedání, nepoužil-li odvolací soud pro své rozhodnutí odchylných vyjádření stran, nýbrž úřední zprávy procesního soudce čís. 9545.

— — **lstivě vylákaný:** okolnost, že žalovaný nepodal včas žalobní odpověď vzhledem k ujištění žalobcovu, že z věci nevyvodí důsledků, nelze uplatňovati v odvolání proti rozsudku pro zmeškání čís. 12.438.

— — byl-li před prvým rokem v dřívějším sporu uzavřen mezi stranami smír s tím, že prvý rok nebude konán, zástupce strany tehdy žalující se však přes to dostavil k prvému roku a k jeho návrhu byl proti žalovanému vynesen rozsudek pro zmeškání a přisouzeny žalobci útraty, nevadí žalobě tehdejšího žalovaného na tehdejšího žalobce o náhradu oněch útrat z právního důvodu porušení smluvního závazku, překážka rozepře rozsouzené čís. 12.488.

— — zmatečnost podle § 477 čís. 4 c. ř. s. není tu, zameškal-li žalovaný prvý rok následkem lstivého jednání žalobcova čís. 12.774.

— — přípustnost žaloby o bezúčinnost konečného usnesení, ve sporu pro rušenou držbu, ježto v tomto sporu nynější žalovaný, tehdy žalobce, klamným ujištěním, že se k roku o žalobě nedostaví, dosáhl toho, že žalobce k roku nepřišel a byl odsouzen pro zmeškání čís. 13.037.

— — předmět sporu, jímž se domáhano odčinění všech právních účinků rozsudku pro zmeškání (actio doli, založená na obmyslném získání rozsudku pro zmeškání), nezáleží v penězích a byl žalobce povinen jej oceniti; ocenil-li žalobce předmět sporu nad 300 Kč, nejde o věc nepatrnou, třebaže v původním sporu nepřesahovala hodnota sporu 300 Kč čís. 13.015.

— **trestní:** vázanost civilního soudu rozsudkem vojenského trestního soudu pro § 286 d) voj. tr. zák. čís. 9284.

— — jest odsuzující kárný nález závazným ve smyslu § 268 c. ř. s.? čís. 10.224.

— — rozsah vázanosti podle § 268 c. ř. s.; není obmezena na určitý případ ani na určité osoby, nýbrž jest zcela všeobecná, pokud jde o soukromoprávní nároky, kýmkoliv a proti komukoliv odvozené z trestného činu, jehož se týká odsuzující rozsudek čís. 9394.

— — procesní soud jest vázán podle § 268 c. ř. s. obsahem odsuzujícího nálezu trestního soudu jen, pokud se týká skutkové podstaty onoho trestného činu, pro nějž se odsouzení stalo, a komu jest jej přičítati čís. 12.177.

— — civilní soud jest vázán podle § 268 c. ř. s. nejen, když podmínkou soukromoprávního nároku jest přímo, by tu byl trestný čin, nýbrž i vždy tehdy, kdykoliv nějaká skutečnost, tvořící podmínku odsouzení pro trestný čin, byla trestním soudem v odsuzujícím rozsudku zjištěna a skutečnost ta jest zároveň rozhodnou pro soukromoprávní nárok; lhostejno, že žalovaný byl odsouzen pro přestupek podle § 431 tr. zák. a že se žalobce domáhá náhrady škody za poškozenou věc při srážce vozidel čís. 12.234.

— — okolnost, že byl amnestií prominut trest, nevadí použití § 268 c. ř. s.; lhostejno, z jakého důvodu vzal obžalovaný zpět zmateční stížnost, zejména, zda tak učinil na vyzvání kasačního soudu, by vzhledem k amnestii vzal zmateční stížnost zpět čís. 10.856.

— — záznam o rozsudku (§ 458, odst. 2, tr. ř.) jest odsuzujícím trestním nálezem ve smyslu § 268 c. ř. s. čís. 10.870.

— — předpisu § 268 c. ř. s. nelze použíti, byla-li trestní věc ukončena rozsudečným záznamem, z něhož nelze seznati, kterou skutkovou podstatu vzal trestní soudce co do jednotlivostí za prokázanou čís. 11.291.

— — civilní soud, rozhoduje o odškodnění podle § 1328 obč. zák., není vázán osvobozujícím rozsudkem v trestní věci žalovaného pro přestupek podle § 506 tr. zák. čís. 10.952.

— — trestním rozsudkem odsuzujícím žalované pro zločin krádeže podle §§ 171, 174 odst. 1 písm. c) tr. zák., třebaže jest v něm zjištěno, že krádeže byly spáchány v době tísně, která okradeného zvlášť postihla, totiž plenění jeho obchodu, není způsobem vížícím procesní soud zjištěno, že se žalovaní zúčastnili plenění společně a že byli s útočící společností a tím i mezi sebou spojeni myšlenkou společného útoku a bezmocnosti poškozeného čís. 13.139.

— — ustanovení § 409 c. ř. s. nelze použíti na soukromoprávní nároky v trestních rozsudcích čís. 11.436.

— — při exekučních titulech podle § 1 čís. 8 ex. ř. jest vždy zapotřebí potvrzení, že nález nepodléhá již opravnému prostředku; výjimka se nepřipouští ani, jde-li o usnesení trestního soudu odvolacího čís. 11.235.

Rozsudí viz rozhodčí soud.

Rozšíření služebnosti viz služebnost.

— **žaloby:** po mezitímním rozsudku o důvodu bolestného lze se kromě bolestného domáhati i náhrady ušlého výdělku čís. 10.054.

Rozvaha družstva viz společenstvo.

Rozvázání právního poměru: úmluva o právech a závazcích z něho; žádná se strana není oprávněna, by se o své újmě odchýlila od smlouvy a žádala něco, co není odůvodněno obsahem závazného ujednání čís. 9915.

Rozvazovací výminka viz výminka.

Rozvod manželství: výživné manželky rozvedené viz tamže.

— obnova manželského společenství (§ 110 obč. zák.) viz tamže.

— příslušnost podle § 100 j. n. viz tamže.

— přeměna v rozluku viz rozluka manželství.

— — **důvody rozvodové:** důvodem rozvodu může býti i jen jediné zlé nakládání; pojem zlého nakládání čís. 11.412.

— — rozlukový důvod § 13 h) rozl. zák. jest také důležitým důvodem pro rozvod podle § 109 obč. zák., ale jen za předpokladu, že žalující manžel nemá převážnou vinu na rozvratu; k zamítnutí žaloby o rozvod nestačí, že žalovaný manžel nemá vinu na rozvratu čís. 11.101.

— — právo k žalobě o rozvod z důvodu hlubokého rozvratu přísluší manželi, jenž buď není na rozvratu vůbec vinen, anebo jest sice také vinen, ale méně než druhý manžel anebo stejně s ním čís. 9258.

— — důvodem jest i nepřekonatelný odpor čís. 9500.

— — vykázání manželky ze společné ložnice a z kuchyně jest pro ni citelnou urážkou čís. 12.446.

— — **odpuštění:** pokud lze se dovolávati odpuštěných skutečností čís. 9500.

— — **otázka viny:** povinnost soudu rozhodnouti v rozsudku, jímž vyhověno žalobě o rozvod manželství od stolu a lože, o vině na rozvodu; na návrhu stran tu nezáleží; ke spoluvině na rozvodu není třeba, by rozvodový důvod byl na té i oné straně, stačí, že manžel, mající důvod k rozvodu, zavdal svým chováním příčinu k poklesku, tvořícímu důvod rozvodu čís. 8604.

— — při výroku o vině lze přihlížeti jen k oněm skutečnostem, pro které se další manželské společenství stalo nemožným čís. 9500.

— — pokud musí i nevinný manžel snášeti rozvod čís. 9500.

— — **řízení:** § 237 c. ř. s. platí i ve sporu o rozvod manželství od stolu a lože čís. 9469.

— — zemřel-li žalující manžel po rozsudku (odvolacího) soudu, jímž bylo vyhověno žalobě o rozvod manželství od stolu a lože z viny žalovaného manžela, jes rozhodnouti o odvolání (dovolání) žalovaného manžela a nelze vyhověti návrhu žalovaného manžela, by bylo další řízení v této rozepři zastaveno čís. 8681.
— — prohlášení žalovaného manžela, že se připojuje k žalobě o rozvod manželství, že však žádá, by byl rozvod vysloven z viny žalujícího manžela, stačí pro soudní výrok o tom, že se manželství rozvádí a z či viny, třebaže žaloba byla shledána bezdůvodnou čís. 8904.
— — prohlásil-li manžel žalovaný o rozvod v žalobní odpovědi, že souhlasí s rozvodem manželství od stolu a lože, ale navrhuje, by byl rozvod vysloven z viny obou stran, připojil se tím k žalobě a jest o jeho návrhu uznati, třebas žalující manžel vzal žalobu zpět čís. 9469.
— — předpis § 29/1 c. ř. s. se nevztahuje na manželské spory; ustanovení § 6 vl. nař. čís. 95/1923 platí jen pro určení útrat čís. 11.883.
— — jde o zahájenou rozepři, třebas byly v pozdější žalobě o rozvod uplatňovány jako důvod rozvodu časově a věcně jiné skutkové okolnosti, než v dřívější žalobě čís. 11.997.
— — bylo-li manželství rozvedeno od stolu a lože, nelze napotomní žalobě jednoho z manželů o rozvod manželství čeliti námitkou věci rozsouzené, opírá-li se tato žaloba o rozvodové důvody, vzešlé prý za soužití manželů po povolení rozvodu čís. 11.383.
— — **a napotomní rozluka:** bylo-li manželství pravoplatně rozloučeno bez viny manželů, jsou bezpředmětné rozsudky nižších soudů, vyslovující rozvod z viny obou manželů čís. 9759.
— — **úprava majetkoprávních poměrů:** smlouva o ni při zamýšleném rozchodu jest přípustná čís. 12.091.
— — **rozvod cizozemců:** jugoslavských státních příslušníků čís. 10.281.
— — dvorní dekret ze dne 15. července 1796, vyhlášený jako příloha II. dvorního dekretu ze dne 23. října 1801, čís. 542 sb. z. s. platí dosud; otázka, zda rozvodový rozsudek, vydaný v tuzemsku o manželství cizozemců, bude míti právní účinek v domovském státu manželů, jest bez významu pro otázku příslušnosti tuzemského soudu, u něhož chce jedna ze stran podati žalobu čís. 8745.
— — pokud se mohou cizinci, bydlící v Československu, domáhati u československých soudů rozvodu manželství, pokud jim však rozvod nemůže býti povolen čís. 9079.
— — polských příslušníků; nemohou o něm rozhodovati československé soudy čís. 9489 plen. rozh.
— — rumunských příslušníků; nejsou příslušné tuzemské soudy a nemohou se státi příslušnými ani výslovnou dohodou stran čís. 9680.
— **dobrovolný:** smír o majetkových poměrech manželů viz smír soudní.
Rozvrat hluboký manželství viz rozluka, rozvod manželství.
Rozvrh nejvyššího podání viz dražba.
— **přejímací ceny** viz pozemková reforma (náhradový zákon).
Rubání uhlí viz hory.
Rubopis viz směnka.
Ručení dědice viz dědic.
— **dráhy** viz náhrada škody dráhou.
— **jednatele spol. s r. o.** viz společnost s r. o.
— **syndikátní** viz syndikátní ručení.
— **za škodu** viz náhrada škody.
— — **advokáta** viz advokát.
— — **automobilem** viz automobil.
Ručitel viz rukojemství.
Ruch stavební: vyvlastnění viz tamže.
— jinak viz stavební ruch.

Rukojemství: směnečné viz směnka.
— a vyrovnání viz vyrovnání.
— slib třetího, sprostiti rukojmího rukojemského závazku; exekuce podle § 354 ex. ř.; nároky příjemce slibu čís. 10.148.
— pokud nelze vyhověti návrhu na povolení exekuce zabavením převoditelného a zpeněžitelného prý nároku povinného ze záruky poddlužníka, že uspokojí všechny věřitele povinného čís. 12.237.
— záruka, poskytnutá úvěrním družstvem nečlenům za jejich pohledávky za nečleny čís. 12.534.
— **smlouva rukojemská:** ručení podle § 1346 obč. zák. se může uskutečniti jen smlouvou; pouhý podpis na směnce nemá významu záručního prohlášení podle § 1346 obč. zák., i když jde o blankosměnku odevzdanou věřiteli za účelem krytí čís. 8609.
— v odevzdání směnky jako garancie (záruky) a v jejím přijetí nelze spatřovati dohodu, že podpisatel chce býti zavázán jen jako směnečný rukojmí, zejména nepřipojil-li rukojemskou doložku; odevzdání směnky jako garancie (záruka) zahrnuje v sobě i zmocnění k vyplnění adresy jménem odevzdatelovým čís. 12.062.
— k platnosti jest třeba **písemné formy,** není-li sama záruka obchodem; pouhé tvrzení, že právní jednání, při němž byla záruka předsevzata, jest obchodem, není o sobě tvrzením, že byla obchodem záruka čís. 8756.
— pokud nevyžaduje písemné formy, je-li obchodem čís. 8941, 8959.
— třebas jest obchodem, jest vyhověti požadavku písemnosti, byla-li platnost rukojemství podle vůle stran učiněna závislou na podpisu smlouvy čís. 9459.
— úmluva, ujednaná při podpisu dlužního úpisu o tom, že rukojmí podepsal dlužní úpis jen pod podmínkou, že bude ručiti jako rukojmí a plátce jen po určitou dobu, nevyžaduje písemné formy čís. 12.933.
— **akcesornost:** byl-li jednotný dluh rozdělen (směnkami) ve dvě stejné části a jen za jednu část ručí rukojmí, jest rukojmí, zjištěna-li neplatnost smlouvy o dluhu co do určité částky z tohoto jednotného dluhu, jen polovici účasten k svému prospěchu z této částky, kdežto druhá polovice připadne ve prospěch druhé části čís. 12.080.
— **rozsah ručení:** ve vyrovnání po případě i za pohledávky nepřihlášené čís. 9481.
— zákon nevylučuje, by rukojmí neslíbil platiti dříve než hlavní dlužník; k dluhu lze přistoupiti i za jiných, tužších podmínek čís. 10.816.
— zavázal-li se rukojmí jen na určitý čas, jest po jeho uplynutí závazku prost, avšak jen, když věřitel v období převzaté záruky své právo proti rukojmímu, jež se stalo již účinným, proti němu neuplatnil, ať soudně nebo mimosoudně; stačí, byl-li rukojmí v ručebním údobí o placení upomenut; stalo-li se tak, může věřitel vymáhati zaručenou pohledávku na rukojmím žalobou i po uplynutí doby, pro kterou se zaručil; byla-li záruka nepřevoditelná, nemůže upomínka toho, na koho byla pohledávka zároveň se zárukou převedena, založiti účinnost záruky ani proti převodci čís. 12.575.
— **několik rukojmích:** smír, jímž se jeden ze směnečných rukojmích zavázal hlavnímu dlužníku, že zaplatí celý směnečný dluh bez nároku na náhradu proti hlavnímu dlužníku, byl ujednán i ve prospěch druhého rukojmího; právo druhého rukojmího proti spolurukojmímu na sproštění ze závazku; zaplatil-li dluh sám, náhrada podle § 1358 obč. zák.; pokud lhostejno, že mezi oběma rukojmími došlo před smírem nebo po něm k dohodě, podle níž měl každý zaplatiti polovici směnečného dluhu čís. 9999.
— **postih:** rukojmí nemá proti hlavnímu dlužníku nároku na náhradu útrat sporu a exekuce, vzešlých vymáháním zaručeného dluhu proti rukojmímu čís. 9825.
— aktivní oprávnění směnečného solidárního dlužníka k vymáhání zaručené pohledávky (vyrovnací kvoty) proti hlavnímu dlužníku, jest dáno již tím, že mu věřitel připsal svou pohledávku jako směnečnému solidárnímu dlužníku k tíži, ježto hlavní dlužník neplatil čís. 9970.

— postižní nárok rukojmí proti hlavnímu dlužníku (§ 1358 obč. zák.) nepromlčuje se v tříleté promlčecí lhůtě § 1489 obč. zák., nýbrž v obecné promlčecí lhůtě čís. 11.218.
— **nároky rukojmího proti věřiteli:** splnil-li rukojmí svůj rukojemský závazek nebo zanikl-li závazek ten jiným způsobem, jest rukojmí oprávněn domáhati se na věřiteli, by mu vydal záruční listinu čís. 11.948.
— co má tvrditi a prokázati rukojmí uplatňující nárok podle **§ 1364 obč. zák.** čís. 9313.
— stát (věřitel) zavinil (§ 1364 obč. zák.), opomenuv včas vymáhati daně, že za dlužníka, jenž se zatím stal neschopným k placení, musí platiti jeho rukojmí, aniž by se sám mohl hojiti postihem čís. 10.835.
— **zánik rukojemství:** za bankovního úředníka, propustila-li banka zaměstnance čís. 8935.
— ručitel ze záruční smlouvy za poskytnutý úvěr, za závazky z důvodu správy a z náhrady škody jest oprávněn, pokud není smlouvou stanoveno jinak, vypověděti záruční poměr jednostranně, což má v zápětí, že se jeho ručení nevztahuje na závazky a dluhy, které vzniknou teprve později a nejsou ve spojitosti se závazky povstalými v rámci záruky před prohlášením; závazky, vzniklé v době před výpovědí, zůstávají nedotknuty čís. 12.970.
— **rukojmí a plátce:** netvoří s hlavním dlužníkem nedílné společenství v rozepři čís. 9084.
— **zastřené rukojemství** (fideiussio palliata): není neznámé čsl. směnečnému právu čís. 11.080.
— **za daně:** smlouva, jíž se třetí osoba zaručila za závazek poplatníka k placení daní, jest důvodem práva soukromého čís. 9821.
— jde o soukromoprávní poměr mezi státem a tím, kdo se zaručil za daňovou platební povinnost dlužníka čís. 10.835.
— **procesuální otázky:** přípustnost dovolání s hlediska § 502/3 c. ř. s., šlo-li o záruční prohlášení co do částek nepřevyšujících jednotlivě 2000 Kč čís. 9637.
— zaručil-li se rukojmí a plátce za několik samostatných pohledávek téhož věřitele proti témuž dlužníku; hromadění několik nároků proti němu podle § 227 c. ř. s., sčítání všech nároků podle § 55 j. n. nemá místa čís. 9898.
— domáháno-li se na rukojmím zaplacení dluhu s úroky a s útratami vymáhání pohledávky proti hlavnímu dlužníku, nejsou úroky a útratové nároky vedlejšími náklady podle § 54/2 j. n. čís. 9276.
— předpisu § 12 c. ř. s. nelze se dovolávati, jde-li o to, zda jest dovolaný soud příslušným i pro žalobu proti rukojmímu; s hlediska příslušnosti jest nerozhodné, zda rukojmí má platiti rukou společnou a nerozdílnou čís. 12.985.

Rumunsko: zřízení poručníka a jeho zmocnění ke sporu o uznání nemanželského otcovství jest opatřením ve smyslu čl. 23 úmluvy čís. 171/1926 čís. 8974.
— na čí vrub jde znehodnocení jistiny složené podle rumunského práva k odvrácení výkonu prozatímního opatření? čís. 11.071.
— úmluva ze dne 7. května 1925 čís. 171 sb. z. a n. na rok 1926; rozhodovati spor o rozvod manželství ohledně rumunských příslušníků nejsou příslušné tuzemské soudy a nemohou se státi příslušnými ani výslovnou dohodou stran čís. 9680.
— úmluva s ním čís. 171/1926 sb. z. a n.; pro příslušnost tuzemských soudů k vyřízení návrhu zdejšího příslušníka na legitimaci podle § 162 obč. zák. jest lhostejno, že má býti legitimován rumunský příslušník čís. 11.831.
— pro vagony podané v rumunských odesílacích stanicích s mezinárodními nákladními listy, adresované na cizozemskou stanici, platí pro výpočet dovozného na rumunské trati ustanovení odst. B. nařízení pro tarifování živého dobytka při mezinárodní přepravě, uveřejněné ve věstníku čís. 234 Foaia officiala z 21. června 1926 čís. 12.491.

— foaia officiala jest úředním věstníkem rumunských státních drah s platností a účinností pro železnice i strany a jest výnosy čís. 234 a 293 tam uveřejněné považovati za řádně uveřejněné čís. 12.491.

Rus Podkarpatská viz Slovensko a Podkarpatská Rus.

Rusko: sovětské: straně, žijící v něm, bylo za platnosti výnosu min. sprav. čís. 21.454/24 zříditi opatrovníka podle § 116 c. ř. s. čís. 10.128.
— bylo-li manželství tuzemce uzavřeno v sovětském Rusku podle tamních předpisů, platí i v Československu, třebaže nebyly zachovány obřadnosti tuzemského práva čís. 10.644.

Rušená držba viz držba rušená.

Různost práva na Slovensku a v historických zemích viz Slovensko, určení soudu.

Rybolov: právo loviti ryby jest právem soukromým; historický vývoj rybářského práva; majitel rybolovu v Čechách může vydržeti právo vstoupiti na pobřežní pozemky; pokud vydržela obec toto právo jeho faktickým výkonem prostřednictvím osob spachtovavších od ní rybolov a jich pomocníků čís. 8735.
— rozhodl-li správní úřad o náhradě škody, jde o případ § 105 úst. list. čís. 9449.
— podle čsl. práva nepřísluší ve Slezsku právo rybolovu po samém zákonu vlastníku pozemku sousedícího s vodou; nabytí práva na Hlučínsku; pruské právo čís. 9540.
— jest otázkou případu, komu patří (v Čechách) v tekoucí veřejné vodě právo rybolovu; kdo je tvrdí, tomu náleží, by prokázal nabytí; nelze však míti za to, že práva mohly nabýti jen vrchnosti a že to bylo pro ně vyhrazenou výsadou čís. 10.488.
— nepřísluší obci jako správkyni veřejného statku, pokud neprokázala zvláštní nabývací způsob (na př. vydržení) čís. 10.530.
— vydržení; veřejné vypsání pachtu obcí neopodstatňuje ještě obmyslnost držby; obmyslnost není tu již proto, že se rybolov vykonává bez průkazu rybářským lístkem; neopatření si rybářského lístku neznamená vzdání se práva rybolovu mlčky; předpoklady držby práva rybolovu; jest možné samostatné právo rybolovu i v hlavním toku řeky i v mlýnské strouze čís. 11.186.

Řad: doložka »na řad« viz tamže.

Řád celní a monopolní viz tabák.
— **církevní** viz církevní jmění.
— **domovní:** pokud jest součástí nájemní smlouvy čís. 10.651.
— **knihovní** viz knihovní řád.
— **odhadní** viz odhad.
— **pojišťovací** viz pojištění smluvní.
— **pracovní** viz smlouva služební.
— **provozovací** sprostředkovatele viz smlouva sprostředkovatelská.
— **rytířů Maltézských:** pensijní nároky zaměstnance čís. 12.382.
— **silniční** viz silniční řád.
— **stavební** viz stavební řád.
— **výpovědní a stěhovací** viz výpověď.
— **o zbavení svéprávnosti** viz zbavení svéprávnosti.

Ředitel banky viz zaměstnanec bankovní.

Ředitelství spořitelny viz spořitelna.
— **státních drah:** výpověď daná jím; pokud jest za vypovídající stranu považovati čsl. stát čís. 9711.
— — jen ona jsou oprávněna rozhodovati o jednotlivých otázkách a výhradách při dodávkách čís. 10.261.

Řepa posunutá viz rozhodčí soud společenstva cukrovarníků v Praze.

Řidič automobilu viz automobil; pojištění smluvní.

Římsko-katolický kněz zesnulý: neodsloužené mše viz mše.

Říšsko-německý viz Německo.
Řízení adhesní viz soukromý účastník.
— **doplňovací** (§ 496 c. ř. s.): novoty viz tamže.
— — jinak viz odvolání.
— **dovolací, odvolací** viz dovolání, odvolání.
— **exekuční** viz exekuce.
— **kárné** viz kárné řízení.
— **knihovní** viz knihovní řád.
— **konkursní** viz úpadek.
— **nesporné** viz nesporné řízení.
— **opravné** viz dovolání, odvolání, stížnost.
— **pozůstalostní** viz pozůstalost.
— **prodejové** viz prodejové řízení.
— **rekursní** viz stížnost.
— **rozhodčí** viz rozhodčí soud.
— **rozkazní** viz rozkazní řízení.
— **rozlukové** viz rozluka manželství.
— **směnečné** viz směnka.
— **sporu:** není třeba, by soud zachoval při něm totéž pořadí právních důvodů jako žaloba čís. 11.234.
— — předpis § 185 c. ř. s. nebyl porušen tím, že soud, ač zjistil, že žalovaný jest úplně hluchý, těžko chápavý, a že soudce sám se s ním nemohl domluviti, ústní jednání neodročil a žalovaného nevyzval, by si opatřil zmocněnce, dostavil-li se žalovaný se svým zástupcem, jenž také podepsal protokol o ústním jednání čís. 12.026.
— — povinnost soudu nesahá tak daleko, by musil upozorňovati strany, co by mohly a měly přednésti, naopak jest povinností strany, by uvedla vše, co nárok nebo námitky opodstatňuje nebo podporuje čís. 12.026.
— **o svolení k výpovědi** viz ochrana nájemců.
— **správní** viz správní řízení.
— **trestní:** náklady viz útraty trestního řízení.
— **upomínací** viz upomínací řízení.
— **upravovací** viz upravovací řízení.
— **ve věcech knihovních** viz kniha pozemková, knihovní řád.
— **ve věcech manželských** viz manželství, rozluka, rozvod.
— **vyrovnací** viz vyrovnání.
— **o zbavení svéprávnosti** viz zbavení svéprávnosti.

S. H. S. viz Jugoslavie.
Safes: právní povaha poměru majitele safesové schránky v bance čís. 12.698.
Saldo viz běžný účet.
Samosoudce či senát? viz příslušnost podle § 7 a) j. n.
Samostatný rekurs viz stížnost.
Samostříl: postavený proti zlodějům; ručení toho, který jej postavil, byl-li jím zasažen zloděj čís. 11.388.
Sanace: návrh na povolení exekuce zabavením pohledávky povinné záložny »za ministerstvem financí« z důvodu povolené zápůjčky na sanaci, jest zamítnouti, nevyhovuje-li návrh dvorskému dekretu ze dne 21. srpna 1838 čís. 291 sb. z. s. čís. 10.137.
— nelze povoliti exekuci zabavením a přikázáním k vybrání výpomoci poskytnuté záložně Všeobecným fondem peněžních ústavů ve formě zápůjčky (§§ 14, 15 zák. čís. 238/1924) čís. 10.137.
Sanatoř: pokud jest zaplatiti odměnu cizího ošetřujícího lékaře zvlášť čís. 9367.
— pokud neručí jeho majitel za úraz hosta sklouznutím na linoleu čís. 10.190.
Sazba advokátní viz útraty.
— **poplatková** sprostředkovatele viz smlouva sprostředkovatelská.
Sázka viz hra a sázka.

Sběratel nabídek: pokud nebyla firma vázána jeho ujednáním čís. 9669.
— **úpisů** válečných půjček viz válečné půjčky.
Sbírka: přípustnost pořadu práva pro nárok, jejž si činí účastník proti náboženské jednotě na podíl na jmění získaném subvencemi a sbírkami k provedení reemigrace; pokud vyúčtování není řádné; účastníku nepřísluší proti náboženské jednotě nárok na vyúčtování domnělého jeho podílu ze subvencí a sbírek čís. 11.421.
— **listin** viz knihovní řád (§ 4).
Sbor osvětový viz osvětový sbor.
Sčelení: svědka se stranou slyšenou k důkazu není nepřípustné; otázka, zda má býti provedeno, jest otázkou volného hodnocení průvodů a vymyká se proto přezkumu v dovolacím řízení čís. 8614.
— jest přípustné; zdali je však nutné, jest věcí volné úvahy soudu, spadající do oceňování důkazů čís. 12.076.
Sčítání pohledávek (§ 55 j. n.) viz ocenění.
Sdělení rekursní: zák. čís. 100/1931 sb. z. a n. je nezná čís. 11.804.
Sebevražda: karenční lhůta při životním pojištění čís. 10.019.
Sečkání: hlavnímu dlužníku nepůsobí ve prospěch jeho avalisty čís. 12.680.
Sekání trávy viz služebnost pozemková.
Sekretariát politické strany: nemá právní osobnosti a nelze proto proti němu povoliti exekuci čís. 10.606.
— **všeodborový** viz falsus prokurator.
Sekundární lékaři viz lékaři země moravské.
Sekvestrace: vnucená správa podle ex. ř. viz správa vnucená.
— — podle nařízení anglické vlády; pokud sekvestrovaný majetek příslušníků Čech, Moravy a Slezska, Slovenska a Podkarpatské Rusi nebyl podroben likvidaci a mohl býti vrácen vlastníku (desekvestrován) čís. 10.566.
— **pozůstalosti** viz pozůstalost.
Senát či samosoudce? viz příslušnost podle § 7 a) j. n.
— **obchodní** viz příslušnost podle § 61 j. n.
— **pro řešení kompetenčních konfliktů:** nelze se dovolávati jeho rozhodnutí, bylo-li poslední přípustnou opravnou stolicí soudní rozhodnuto, že nejde o věc patřící podle § 105 ú. l. k příslušnosti řádných soudů a nejvyšší správní soud pak odmítl stížnost na rozhodnutí správního úřadu, protože jde o případ § 105 ú. l. Dodatek I. k ročníku 1930.
— — odmítl-li nejv. správní soud stížnost pro opozdělost, není předpokladů pro vznik záporného kompetenčního konfliktu. Dodatek I. k ročníku 1930.
— — vznik kladného kompetenčního konfliktu nezávisí podle § 3 zák. čís. 3/1918 sb. z. a n. na tom, zda správní úřad rozhodl ve věci k návrhu nebo z podnětu strany či z úřadu, nýbrž předpokladem pro vznik kladného kompetenčního konfliktu na straně správního úřadu jest, že si úřad ve věci, o niž rozhodl soud, osobil příslušnost. Dodatek III. k ročníku 1930.
— — účastníkům řízení nepřísluší náhrada útrat. Dodatek II. k ročníku 1931.
— — předpisem § 4 zák. ze dne 15. října 1925 čís. 217 sb. z. a n. byla odstraněna možnost záporných kompetenčních konfliktů mezi nejv. správním soudem a řádnými soudy, pokud jde o příslušnost přezkoumávati rozhodnutí správních úřadů o soukromoprávních nárocích ve smyslu § 105 úst. list a odpadla tím také možnost dovolávati se podle zák. čís. 3/1918 rozhodnutí konfliktního senátu v takových případech; zjednati nápravu v případech, kde by se snad řádné soudy nepokládaly za vázané výrokem nejv. správního soudu, vymyká se z kognice konfliktního senátu. Dodatek III. k ročníku 1931.
— — o kladný komp. konflikt (ve smyslu § 4 zák. čís. 3/1918) jde jen, osobují-li si i soudy i správní úřady rozhodovati o téže věci autoritativně, nikoliv však řeší-li jeden z těchto orgánů tutéž otázku autoritativně,

druhý jen prejudicielně; pokud jsou autoritativní či prejudicielní rozhodnutí presidií soudů a řádných soudů rozhodnutí v jazykové otázce. Dodatek VI. k ročníku 1931.

Separace viz nabytí vlastnictví k plodům.
Separační opatrovník viz oddělení jmění.
Separatio bonorum viz oddělení jmění.
Sesazení poručníka viz poručník.
Sestátnění Ústecko-Teplické dráhy viz dráha Ústecko-Teplická.
Sezení neveřejné (§ 471 c. ř. s.) viz odvolání.
Seznam advokátů viz advokát.
— **členů společenstva** viz společenstvo výdělkové a hospodářské.
— **jmění** viz přísaha vyjevovací.
— **útrat** viz útraty.
Seznání místopřísežné viz místopřísežné seznání.
Sezonní dělníci a exekuce na platy (zák. čís. 314/1920) čís. 10.598.
Sfalšování směnky viz směnka.
Shodný údaj stran viz přednes stran.
Schovací řízení podle § 2 zák. čís. 179/1924 sb. z. a n. viz svěřenství.
— **smlouva** viz smlouva schovací.
Schovanec: o povinnostech jeho k pěstounu rozhoduje nejprve smlouva; pokud může pěstoun upotřebiti sil jeho v hospodářství bezplatně; pokud jde o slib odměny; slib takový nevyžaduje formy notářského spisu čís. 9118.
— schovanka neosvojená není příslušnicí nájemníkovy rodiny ve smyslu § 6 (1) zákona o ochraně nájemníků čís. 11.337.
Schválení: směnečného závazku jednatele spol. s r. o. a zánik podpůrného závazku podle § 103 směn. zák. čís. 11.525.
— **církevních úřadů** viz církevní jmění.
— **dozorčí:** odkládací podmínka, bylo-li ke smlouvě, jíž řád propachtoval nemovitosti, potřeba schválení zemské vlády; smlouva neúčinkovala, pokud nebylo stranám doručeno usnesení o schválení čís. 9521.
— — podle § 97 čís. 1 obec. zříz. pro Čechy: jest jím podmíněna účinnost právního jednání, jež předsevzíti se obecní výbor usnesl čís. 11.945.
— — jednání obce: okresním zastupitelstvím (okresní správní komisí) podle § 97 obec. zříz. pro Čechy; dokud nebylo uděleno, zůstala smluvní vůle neúčinnou, nezpůsobilou založiti zamýšlený právní účinek čís. 11.873.
— **dražebních podmínek** viz dražba vnucená nemovitosti.
— **opatrovnického, poručenského soudu** viz opatrovnický, poručenský soud.
— **pozůstalostního soudu** viz pozůstalost.
— **Státního pozemkového úřadu** viz pozemková reforma, pozemkový úřad.
— **zboží** viz správa provady.
— **podle § 1016 obč. zák.:** i při jednání bez příkazu; i při jednání, jež vyžaduje zvláštní plné moci (§ 1008 obč. zák.) čís. 12.779.
— — předpisu § 1016 obč. zák. nelze použíti, nebylo-li jednáno v zastoupení jiného, nýbrž vlastním jménem čís. 12.971.
Sídlo společnosti s r. o. viz společnost s r. o.
Silnice: silniční konkurence ve Slezsku jest podmětem práv a závazků ve věcech silniční stavby; činiti smlouvy za konkurenci může jen obecní silniční výbor, nikoliv o své újmě jeho předseda; silniční výbor jest »obcí« ve smyslu § 21 obč. zák. čís. 9238.
— lze na stavbu její použíti § 418, poslední věta, obč. zák. čís. 9238.
— přípustnost pořadu práva pro nárok na náhradu škody proti cestáři a proti

okresu (§ 1315 obč. zák.), ježto na okresní silnici nebylo u hromady písku postaveno výstražné znamení čís. 11.360.
— ustanovení § 18, druhý odstavec, zemského zákona pro Moravu ze dne 31. prosince 1874, čís. 5 z. zák. na rok 1875, vztahuje se nejen na stavby na silnicích již jsoucích, nýbrž i na stavby na silnicích dosud nehotových a mají jím býti chráněny nejen osoby na stavbě zaměstnané, nýbrž i osoby na stavbě nezaměstnané čís. 12.690.
Silniční parní válec viz parní válec.
— **policie:** pořad práva viz tamže (obec).
— **řád:** to, že povoz jede po pravé straně silnice v Čechách, není o sobě »zvláštní okolností«, jež by podle § 2 vyhl. místodržitelství z 21. června 1886 čís. 54 z. zák. pro Čechy, činila nutným předjíždětí »výjimečně« po straně levé čís. 11.552.
— — nařízení § 2 siln. řádu pro Čechy ze dne 21. června 1886, čís. 54 z. zák., jest rozuměti tak, že vozidlo jest povinno udělati druhému vozidlu místo na té straně, na které druhé vozidlo jest podle silničního řádu oprávněno a povinno předjeti nebo vyhnouti čís. 12.088.
— — příkazu říšského silničního řádu o osvětlení povozu nelze použíti na jízdní kolo, vedené jezdcem, ani obdobně čís. 12.116.
— — na říšských silnicích není povinností vozidla, tím méně chodce, by používal jen levé strany silnice ve směru jízdy nebo chůze, nýbrž jen vyhýbání protijedoucím vozidlům je nařízeno po levé straně čís. 12.116.
— — neslyšel-li ten, kdo vedl jízdní kolo, hukot motoru a nebyl-li motor osvětlen, nelze spatřovati jeho neopatrnost ani v tom, že šel podél pravé strany silnice ve vzdálenosti asi 180 cm, aniž, že šel takovým způsobem po silnici v zatáčce a že vedl kolo po své levé straně ke středu silnice čís. 12.116.
— — výjimečně lze vyhýbati do prava, nebylo-li jiného východiska podle stavu silnice a ruchu na ní k zabránění nehody hrozící z vyhýbání na levo; takovýmto zvláštním důvodem není, že vozka prostě nechce ze své nesprávné strany uhnouti a bičem poukáže, by protijedoucí vyhýbal rovněž na nesprávnou stranu, zejména stalo-li se tak v nepřehledné zatáčce čís. 12377.
— — »předjížděním« jest rozuměti každý pohyb vozidla do předu k vůli předstižení vozidla jedoucího před ním, ať při tom musí nebo nemusí vybočiti ze své jízdní dráhy čís. 12.455.
— — předjížděné vozidlo není oprávněno podle své libosti určovati, po které straně je má zadní vozidlo předjeti, avšak neuvolňuje-li místo po předepsané správné straně k průjezdu, neopravňuje to předjíždějící vozidlo, by předjíždělo po nesprávné straně, dokud se nepřesvědčí, že předjížděné vozidlo nabylo vědomost o zadnějším vozidlu a o jeho úmyslu předjeti čís. 12.455.
— — chtělo-li se předjížděné vozidlo uhnouti ze své jízdní dráhy do leva, bylo povinností jeho řidiče, by se přesvědčil, zda mu nehrozí z toho nebezpečí čís. 12.455.
Silostroj viz automobil.
Simulace viz smlouva na oko.
Simultanní hypoteka viz hypoteka simultanní.
Singularisté: nebyli-li v exekučním návrhu singularistů všichni singularisté uvedeni jednotlivě jmény, nešlo o zmatečnost podle § 477 čís. 5 c. ř. s., nýbrž jen o formální vadu, již bylo lze odstraniti podle §§ 84, 85 c. ř. s. a 78 ex. ř. čís. 13.055.
Singulární nástupce a totožnost stran viz rozepře zahájená.
Sirotčí pokladna: i veřejnoprávní věřitel se může pokusiti o dobrovolné placení opatrovancova dluhu z peněz v ní; řízení o takové žádosti podané u opatrovnického soudu jest řízením mimosporným; nebylo-li návrhu vyhověno a pokládá-li se navrhovatel za zkrácena usnesením, nelze mu upříti oprávnění k rekursu čís. 11.745.

— odepře-li opatrovník svolení k vydání nějaké částky nebo úroků z jistiny, nemůže soud (ani první, ani vyšší stolice) nedostatek takového svolení sám nahraditi a nemůže pak věřitel dosíci uspokojení v mimosporné cestě čís. 11.745.

— sirotčí pokladny jsou zvláštním účelovým jměním, jež jest podmětem práva a závazků; správou jejich jsou pověřeny poručenské soudy, jež jediné rozhodují o zápůjčce; ani uchazečům o zápůjčky ani dlužníkům nepřísluší proti těmto rozhodnutím právo ke stížnosti pořadem soudních stolic čís. 12.107.

— syndikátní ručení viz tamže.

Skladiště: vystavěné na cizím pozemku se svolením jeho vlastníka s tím, že jest stavebník smluvně zavázán, by stavení po skončení základního právního poměru odstranil, jest pro obor pojišťovacího práva považovati za věc nemovitou čís. 9911.

— **veřejné:** měly-li skladní listy vystavené firmou nahražovati skladní listy veřejného skladiště podle § 17 zákona ze dne 28. dubna 1889 čís. 64 ř. zák., jest míti za to, že úmyslem firmy bylo uzavříti schovací smlouvu s majitelem zboží; tím, že majitel zboží přijal skladní list a na jeho rubu potvrdil svým podpisem souhlas s ním, došlo k uzavření platné smlouvy schovací; majitel zboží jest oprávněn, domáhati se na firmě vydání zboží proti vrácení skladního listu a proti zaplacení břemen, na něm váznoucích; jimi nelze vyrozuměti břemena jiná než o jakých mluví § 29 zák.; nemá-li firma zboží ve své moci, musí se postarati o to, aby bylo majiteli vydáno, t. j. dáti písemné svolení k jeho vydání čís. 12.220.

Skladištní dělník: pokud není obchodním pomocníkem a není podroben pensijnímu pojištění čís. 9655.

Sklepnice: ručení kavárníka za ni podle § 1313 a) obč. zák. čís. 12.278.

Sklouznutí na chodníku viz náhrada škody (různé).

Skončení exekuce viz exekuce.

— **jednání** (§ 193 odst. 3 c. ř. s.): prohlásil-li odvolací soud, vyhlásiv průvodní usnesení o připuštění důkazu místním ohledáním s přibráním znalce, o jehož provedení byl dožádán jiný soud, jednání za skončené, nemůže strana, která se proti tomu neohradila, tento postup napadati jako vadný; vada teprve, bylo-li odvolacím soudem nařízeno doplnění znaleckého posudku, které se stalo bez účasti stran čís. 12.096.

— — nebyla-li strana při skončení jednání podle § 193 c. ř. s. vyrozuměna o provádění důkazu (důležitým) svědkem před dožádaným soudem, nejde sice o zmatek, avšak po případě o vadu řízení čís. 12.319.

— — s hlediska § 406 c. ř. s. stačí, že dospělost zažalovaného nároku nastala po skončení ústního jednání podle § 193 c. ř. s., ale před vynesením rozsudku prvého soudu, jenž byl vydán písemně čís. 12.663.

Skutečné odevzdání viz dar (darování).

Skutkové zjištění v odvolacím řízení viz odvolání.

— — jinak viz otázka právní či skutková.

Slabomyslnost viz nesvéprávný, zbavení svéprávnosti.

Slabozrakost: formy notářského spisu podle § 101 (2) směn. zák. se nevyžaduje pro osoby jen slabozraké čís. 9853.

Slehnutí viz matka nemanželská.

Slepota: nevylučuje procesní způsobilost; není důvodem ke zřízení opatrovníka čís. 9503.

— formy notářského spisu podle § 101 (2) směn. zák. se nevyžaduje pro osoby jen slabozraké čís. 9853.

— není omezena způsobilost slepců uzavírati ústní smlouvy; na platnosti ústního ujednání nemění nic, že slepec vydal na základě ústní smlouvy třetí osobě písemný poukaz, by vydala věci druhé smluvní straně a že tato písemně stvrdila příjem věcí čís. 11.158.

— předpis, požadující pro právní jednání slepců formu notářského spisu, neplatí pro právní jednání, jež jsou obchodem čís. 11.335.

Sleva z kupní ceny: povolená pro případ hotového placení; nelze ji rozšiřovati na případ započtení čís. 12.393.

— **nájemného** viz smlouva nájemní a pachtovní.

Slezsko: rybolov viz tamže.

Slib: na základě listiny, jíž se obec zavázala opravovati kříž, nemůže se domáhati kostel na obci opravy kříže, není-li z listiny patrno, komu byl slib učiněn a zda byl přijat čís. 9522.

— **darovací** viz dar.

— **manželství** viz náhrada škody podle § 1328 obč. zák.

— **věna** viz věno.

Sloučení žalob, sporů: nepřípustné hromadění nároků jest jen vadou formální; způsob nápravy čís. 8955, 10.420.

— nepřípustné hromadění nezakládá zmatečnost podle § 477 čís. 3 c. ř. s., spojen-li v žalobě podle § 35 ex. ř. odpor proti nároku, pro který se vede exekuce, s odporem proti nároku, pro který se exekuce nevede, a pro který je podle výše pohledávky příslušný sborový soud I. stol. čís. 9785.

— spojení několika pohledávek v jedné žalobě nemění nic na samostatnosti (§ 55 j. n.) jednotlivých pohledávek čís. 9709.

— zaručil-li se rukojmí a plátce za několik samostatných pohledávek; hromadění několika nároků proti němu v téže míře, jak by to bylo možno podle § 227 c. ř. s.; sčítání všech nároků podle § 55 j. n. nemá místa čís. 9898.

— pro otázku věcné příslušnosti nemá význam, zda sloučené žaloby byly doručeny zástupci žalovaného teprve při jednacím roku a zda byla žalovanému k jednání o nich doručena zvláštní obsílka čís. 11.250.

— k tomu, zda žaloby byly neúčelně a zbytečně podány odděleně, lze hleděti jen při úpravě útrat čís. 11.250.

— sporu o rozvod manželství, projednávaného samosoudcem, se sporem o rozvod a výživné mezi týmiž stranami, projednávaným před senátem čís. 11.626.

Slovensko a Podkarpatská Rus: koblina a rokovina (zák. čís. 290/1920 sb. z. a n.) viz tamže.

— pořádková pokuta viz trest pořádkový.

— svolení soudu poručníkovi viz poručenský soud.

— vyrovnání viz tamže.

— zkouška advokátní viz advokát.

— § 6 zákona o spl. obch. viz splátkové obchody.

— odvolání diet vojenského zaměstnance podle výnosu ministerské rady č. 13.182/1919 čís. 9852.

— »tuzemskou« veřejnou knihou ve smyslu § 548 čís. 3 c. ř. s. jest rozuměti jen pozemkovou knihu v historických zemích čís. 12.701.

— pravomoc pozůstalostního soudu, příslušného podle bydliště (§ 105 j. n., § 7 odst. 1 zák. čl. XVI. z r. 1894) vztahuje se na veškerý majetek zdejšího občana, jsoucí kdekoliv v Československé republice čís. 12.878.

— **úradné noviny:** nař. čís. 24/1920 jest úkonem vládním čís. 10.032.

— odporuje § 14 zák. čís. 64/1918 ústavní listině? čís. 10.032.

— nařízení vydaná pro celé Slovensko mohou nabýti účinnosti, byla-li uveřejněna v »Úradných novinách« čís. 10.032.

— **právo tam platné:** zásady §§ 932 a 1298 obč. zák. platí i na Slovensku čís. 10.333.

— nicotnost podle § 4 zák. čl. XXV:1900 a § 6 nař. min. obch. čís. 27.483/1901 nevztahuje se na případ, byla-li věc koupená k živnostenskému provozování čís. 9638.

— kdy podle práva platného na Slovensku dlužník není vinen obměškáním čís. 9701.

— povaha útrat, přisouzených ve sporu vedle jistiny čís. 10.906.

— povinnost děda k výživě vnuků podle slovenského práva; pokud jest přípustné vyměření výživného v penězích čís. 11.914.

— obchodní pomocníci; smluvení čtrnáctidenní výpovědi; předpis § 113 (3) živn. ř. pro Slovensko není donucovacím předpisem; zaměstnavatel není povinen hodnotiti ve vysvědčení služby čís. 10.833.
— ručení státu: odškodné za neprávem utrpěnou vyšetřovací vazbu čís. 8652.
— pokud stát neručí za škodu zabavením bankovek a prodlením při jich vrácení čís. 9188.
— nárok na náhradu škody z nezákonného výkonu veřejné moci jen tehdy, byl-li chybný výkon zaviněný; z průtahu nelze odvozovati nárok na náhradu škody proti státu podle § 92 úst. list. čís. 9465.
— nárok na náhradu škody proti státu z nezákonného jednání úředníků; pravoplatný výrok o propadnutí peněz a osvobození toho, komu peníze byly zabaveny, po obnově trestního řízení čís. 12.086.
— pokud se nelze na státu domáhati náhrady škody, byla-li pozdě uvolněna vlna na Slovensku čís. 10.032.
— právo procesní: pozůstalost na Slovensku; právní pojem, procesní způsobilost čís. 9881.
— smlouva o rozhodčím musí býti písemná a oběma stranami podepsána; nestačí konkludentní činy čís. 9912.
— **různost právních norem:** soukromoprávních: tím, že podle pojišťovacích podmínek žaloba o pojistné mohla býti podána a veškeré spory z pojišťovací listiny měly býti zahájeny jen u příslušného soudu v Praze, daly strany na jevo, že spory z pojišťovací smlouvy mají býti posuzovány podle práva platícího v historických zemích čís. 10.861.
— smlouvu jest posuzovati podle práva historických zemí, došla-li odpověď na nabídku ze Slovenska do historických zemí čís. 9678.
— byla-li smlouva o rozhodčím uzavřena mezi příslušníky dvou různých právních oblastí, jde o otázku t. zv. soukromého práva mezinárodního čís. 9912.
— procesních: při zrušení (omezení) exekuce vedené exekučním soudem v historických zemích na základě exekučního titulu ze Slovenska jest se říditi exekučním řádem, platným pro exekuční soud čís. 10.906.
— ujednaly-li strany v dlužním úpisu, že k rozhodnutí sporů z dlužního úpisu jest příslušným soud v historických zemích, jest otázku přípustnosti rozkazního řízení posuzovati podle práva platného v historických zemích; nestačí, je-li listina, na jejímž základě se žádá o vydání platebního rozkazu, ověřena veřejným notářem na Slovensku čís. 12.701.
— o příslušnosti: příslušnost k povolení exekuce zabavením pohledávky dlužníku bydlícímu v Čechách na základě exekučního titulu vydaného slovenským soudem čís. 10.365.
— Slovensko není tuzemskem v § 18 čís. 3 ex. ř.; má-li dlužník bydliště na Slovensku, poddlužník pak v historických zemích, jest určiti příslušnost exekučního soudu podle bydliště poddlužníka čís. 10.734.
— ustanovení § 117 uh. ex. ř. platí jen v oblasti práva slovenského a řídí se jím jen příslušnost soudů v této oblasti čís. 10.794.
— vznikl-li záporný spor o příslušnost z dvojitosti práva a jde-li o občanskou právní věc náležející k pravomoci čsl. soudů, jest k návrhu určiti soud místně příslušný podle § 28 j. n. čís. 11.029.
— byla-li slovenským soudem postoupena podle § 182 a) slov. c. ř. s. věc soudu v historických zemích, není tento soud oprávněn odmítnouti jednati ve věci proto, že pokládá za příslušný onen soud na Slovensku čís. 11.083.
— Bylo-li při exekuci na pohledávku neknihovní zabavení vykonáno soudem v Čechách, dlužník má však obecný soud na Slovensku, není žádný z těchto soudů podle práva u něho platného exekučním soudem, příslušným k přikázání k vybrání zabavené pohledávky; příslušný exekuční soud jest tu určiti podle § 28 j. n. čís. 11.367.
— k rozhodnutí o návrhu na přikázání k vybrání neknihovní pohledávky jest vzhledem k různosti práva na Slovensku a v historických zemích (§ 18 čís. 3 ex. ř. a § 18 zák. čl. LX:1881) určiti místně příslušný soud podle § 28 j. n. čís. 11.483.
— k rozhodnutí o návrhu na povolení exekuce na svršky, jsoucí na Slovensku, na základě rozsudku trestního soudu v historických zemích, jest ustanoviti místně příslušný soud podle § 28 j. n. (§ 52 zák. čl. I z r. 1911) čís. 11.842.
— vzhledem k různosti práva v historických zemích a na Slovensku jest stanoviti místně příslušný soud k projednávání žaloby o neplatnosti nálezu rozhodčího soudu bratislavské bursy čís. 12.877.
— nevyhověl-li procesní soud v historických zemích, povolivší zajišťovací exekuci na movitosti, po pravoplatnosti exekučního titulu návrhu vymáhajícího věřitele na přeměnu exekuce zajišťovací v exekuci uhražovací, protože exekuční řád čís. 79/1896 ř. zák. takové přeměny nezná, ale také exekuční soud na Slovensku odepřel pravoplatným usnesením povoliti tuto přeměnu jen proto, že podle práva platného na Slovensku procesní soud prvé stolice má nařídit usokojovací exekuci na movitosti, které byly zabaveny exekucí zajišťovací, — není tu soudu místně příslušného pro rozhodnutí o návrhu vymáhajícího věřitele a jest příslušný soud určiti podle § 28 j. n. čís. 13.092.

Složení na soudě: § 1425 obč. zák.: k vydobytí nároku, by dlužník platil složením na soudě (§ 1425 obč. zák.), jsou přípustné veškeré exekuční prostředky hodící se k vydobytí peněžitých pohledávek s tou úchylkou, že vnuceně vydobyté částky nelze použíti k uspokojení věřitele, nýbrž k složení na soudě čís. 11.497.
— důvody složení: pokud jest důvodem skutečnost, že na dlužníkovo plnění byly vzneseny odporující si nároky čís. 9354.
— složení nejvyššího podání vydražitelem nemá co do pohledávek poukázaných na nejvyšší podání účinky § 1425 obč. zák. čís. 10.152.
— překážka musí býti na straně věřitele; ten, kdo nabyv zastavené nemovitosti, převzal knihovní pohledávku k vlastnímu zaplacení, nemůže odpírati její zaplacení proto, že si na ni činí nároky třetí osoba, upatňujíc nárok ze zcela jiného právního důvodu čís. 10.174.
— složení má účinek placení, byla-li doplněna složená částka na peníz přiznaný věřiteli rozsudkem; lhostejno, že se věřitel nechtěl spokojiti se složenou částkou a že dlužník nabízel před složením k soudu věřiteli menší peníz než přiznaný rozsudkem čís. 11.700.
— vyzval-li vyrovnací správce postoupeného dlužníka, byť i neprávem, by na postoupenou pohledávku konal platy jemu, byl postoupený dlužník po případě oprávněn složiti dluh na soudě (§ 1425 obč. zák.) čís. 12.139.
— o tom, zda byly splněny podmínky složení k soudu, nepřísluší rozhodovati nespornému soudci, nýbrž jest ponecháno účastníkům, zda se má otázka ta řešiti pořadem práva čís. 12.871.
— vydání, rozvrh složených peněz: pokud o rozvrhu peněz složených solidárním ručitelem ve vyrovnacím řízení na soudě, by je soud rozdělil mezi vyrovnací věřitele, nelze jednati a rozhodnouti v nesporném řízení čís. 11.716.
— i když byly peníze uloženy na soudě podle § 7 cís. nař. ze dne 16. října 1914 čís. 284 ř. zák., jde o složení na soudě v nesporném řízení, o němž platí předpisy § 1425 obč. zák.; ustanovení § 6 (2) nař. o vyloučení právního pořadu nevztahuje se na řízení o vydání náhrady složené k soudu čís. 11.940.
— v nesporném řízení nelze věc složenou na soudě vydati věřiteli, když ukladatel tomu odporuje a nesporný soudce nemůže rozhodovati o oprávněnosti ukladatelova odporu; lhostejno, že odpor proti vydání podal právní zástupce ukladatele čís. 11.940.
— složil-li dlužník následkem soudní obstávky povolené věřiteli jeho věřitele podle § 379 čís. 3 ex. ř. dluh u soudu (tím způsobem, že z jeho vkladní

knížky byla částka rovnající se dluhu vinkulována, tak, že směla býti vydána jen se svolením soudu), při čemž prohlásil, že tuto částku skládá, aby se sprostil svého ručení i proti svému věřiteli i proti věřiteli svého věřitele, — šlo v poměru proti věřiteli věřitele o složení podle § 385, odstavec druhý a třetí, ex. ř. a v poměru proti věřiteli o složení podle § 1425 obč. zák.; účinek podle § 1425 obč. zák. mohl nastati teprve, až zanikla obstávka jeho pohledávky; to se stalo již uplynutím doby, pro kterou prozatímní opatření bylo povoleno; tím nabyl věřitel dlužníka práva na vydání obstavené částky a jeho pohledávka za dlužníkem uhasla, ovšem jen za předpokladu, že bude jemu nebo na jeho vrub částka ta vyplacena; dala-li si pak třetí osoba zabaviti a přikázati nárok dlužníkova věřitele na vydání vkladní knížky v příčině obstaveného vkladu, avšak napotom svolila bezvýhradně k tomu, aby vinkulace vkladní knížky byla soudem zrušena, pozbyla ona třetí osoba práv z příkazního usnesení; byla-li pak částka složená u soudu dlužníku vydána k jeho volné disposici, obživla původní pohledávka proti dlužníku, tato však nebyla pro onu třetí osobu zabavena a jí přikázána, není proto její nárok proti dlužníku na zaplacení této pohledávky odůvodněn čís. 12.656.

— **§ 307 ex. ř.:** pro povinnost poddlužníka jest lhostejno, zda pohledávku (nárok) uznal čís. 9660.

— předmět výslechu poddlužníka; nejedná se při něm o případných námitkách proti pohledávce; výlohy svého vyjádření hradí tu poddlužník sám čís. 9660.

— nevyhověl-li poddlužník příkazu, nelze sice příkaz vykonati, ale poddlužník může býti ku složení donucen žalobou; ručení za neuposlechnutí příkazu podle zásad občanského zákona čís. 9660.

— poddlužník k němu oprávněn, činili-li si na pohledávku nárok nejen zástavní věřitel, nýbrž i osoby, jimž byl dlužník část této pohledávky postoupil čís. 10.366.

— složil-li poddlužník na soudě pohledávku, a byl-li ten, kdo tvrdil, že mu byla pohledávka před zabavením postoupena, poukázán se svým nárokem na pořad práva, jest poukázaný oprávněn domáhati se na vymáhajícím věřiteli žalobou o plnění, by trpěl, by mu byly složené peníze přikázány a vyplaceny čís. 9824.

— při rozvrhu pohledávky, již složil poddlužník podle § 307 ex. ř. u exekučního soudu, jest přihlížeti k pohledávce vymáhajícího věřitele i tehdy, když nebyla přihlášena k rozvrhu čís. 12.837.

— **§ 19 adv. ř.** viz advokát.

Složení soudu viz příslušnost podle § 7 a) j. n., zmatečnost podle § 477 čís. 2 c. ř. s.

— **účtu:** nárok dlužníka proti třetí osobě na ně nelze zabaviti k vydobytí peněžité pohledávky čís. 10.787.

Složenka poštovního šekového úřadu: placení jí viz placení.

Slušná výživa viz výživné.

Služba kancelářská pomocná (vl. nař. ze dne 7. července 1926 čís. 113 sb. z. a n.) viz zaměstnanec státní.

Služby vyšší viz obchodní pomocník.

Služební byt viz byt naturální.

— **jazyk** viz jazyk státní.

— **plat** viz zaměstnanec.

— **poměr:** zemědělských dělníků: paritní komise viz rozhodčí soud.

— — železničních zaměstnanců viz zaměstnanec železniční.

— **pragmatika** viz zaměstnanec státní.

— **předpisy vojenské:** skutková podstata § 286 d) voj. tr. zák. čís. 9284.

— **smlouva** viz smlouva služební.

Služebnost: vydržení viz tamže.

— žaloba zápůrčí, konfesorní viz tamže.

— k dolovým polím lze zříditi služebnost rubání čís. 11.119.

— tuzemským právem není uznána t. zv. vlastníkova služebnost čís. 10.653.

— důvody nabytí služebnosti jsou uvedeny v §§ 480 a 481 obč. zák. výčetmo čís. 10.653.

— ujednáním nájemní (pachtovní) smlouvy nemůže se rušitel cizích věcných práv sprostiti ze závazků, jež vznikají věcně oprávněnému proti němu z jeho nedovolených zásahů do věcného práva čís. 11.060.

— **osobní:** požívání viz tamže.

— — jen naturální vlastník může vykonávati obsah práva vlastnického, jak jest vymezen v §§ 354 a 362 obč. zák., a může také propůjčiti jinému právo užívání nebo požívání čís. 13.091.

— — nájemní smlouva s užívatelem domu zaniká zánikem jeho užívacího práva čís. 8719.

— — výjimka § 847, posl. věta, obč. zák. se nevztahuje k osobním služebnostem čís. 10.465.

— — užívací právo či starousedlické právo; vydržení, je-li v tomto směru pochybnost; pro pouhé ohrožení nelze žalovati o zdržení se rušebního činu a žalobce má zjevně zájem na bezodkladném určení svého práva (§ 228 c. ř. s.) čís. 12.090.

— — výklad pojmu »stav« v § 505 obč. zák.; na změnu nastalou oženěním nevztahuje se omezující ustanovení § 506 obč. zák.; je-li výměnkáři jako výměnek určena určitá místnost výhradně pro něho, může jako hlava rodiny vzíti k sobě i manželku; pokud tomu tak je, odkázala-li zůstavitelka svému manželi do smrti bydlení ve svém domě čís. 11.563.

— — shořel-li výměnkářský domek, jest jeho vlastník povinen vystavěti ho znovu tak, by v něm výměnkář mohl vykonávati vyhražené právo bydlení čís. 10.262.

— — právo k užívání neobytné části domu nezahrnuje v sobě právo přeměniti neobytnou část domu na obytnou a jí jako takové užívati čís. 10.689.

— — nelze povoliti exekuci na užívací právo povinného ve smyslu § 504 obč. zák. čís. 12.205.

— — je-li v pozemkové knize vložena služebnost stezky a jízdy pro určitou osobu, aniž je v zápise uvedeno, že služebnost je vložena výslovně jen na čas života oprávněného, nemůže býti povolen výmaz služebnosti na základě úmrtního listu o úmrtí oprávněného čís. 12.961.

— — **bytu:** jest v podstatě právem užívacím čís. 10.126.

— — zápůrčí žaloba vlastníka proti tomu, kdo si osobuje právo bydleti v jeho domě, příslušelo-li právo bytu jen třetí osobě; též tuto osobu mohl by žalovati pro neoprávněné rozšiřování služebnosti čís. 9681.

— — pokud podle obsahu služebnosti nebyla oprávněná oprávněna přibrati k sobě také své nemanželské dítě čís. 9681.

— — oprávněný ke služebnosti bytu nemůže byt nebo jeho užívání postoupiti jiným osobám, ani svým příbuzným čís. 11.564.

— — osoba oprávněná může, aniž tím rozšiřuje služebnost nad míru zákonnou, poskytnouti spolubydlení i nemocnému, byť i zletilému dítěti, jež nutně potřebuje její péče čís. 10.621.

— — byla-li z vložky, na niž váze právo bydlení, odepsána parcela a zapsána do nové vložky, jest s ní přenésti i právo bydlení čís. 10.465.

— — právo k užívání neobytné části domu nespadá pod pojem služebnosti bytu, nýbrž pod pojem užívacího práva; právo to nezahrnuje v sobě právo přeměniti neobytnou část domu na obytnou a jí jako takové užívati čís. 10.689.

— — svolil-li oprávněný k tomu, by místnosti k užívání mu vyhražené a podléhající ochraně nájemců vlastník nemovitosti pronajal, nemůže se domáhati na vlastníku nemovitosti odevzdání do užívání, platí-li dosud podmínky pro trvání nájemní smlouvy čís. 11.112.

— — byla-li součástí věna, nelze ji odvolati z důvodu § 948 obč. zák. a to ani, pokud by svou hodnotou přesahovala věno; vrácení ideelní části služebnosti bytu jako osobní služebnosti propůjčené manželům není možné; služebnost bytu lze obmeziti na určité místnosti, nikoliv však na nedílnou část určitých místností čís. 11.493.

— — zřízení služebnosti bytu jen jedním spoluvlastníkem; nemožnost plnění subjektivní či objektivní? čís. 11.660.

— — služebnost bydlení zavazuje vlastníka věci jen k trpění, nikoliv i k positivnímu plnění; zejména mu neukládá zákon, by hájil práva osoby k služebnosti oprávněné proti zásahům třetích osob čís. 12.430.

— **pozemková:** držba viz tamže.

— — na zabraném majetku viz pozemková reforma (přídělový zákon).

— — **pokud jde o ni:** nemůže jí býti, kde není rozumného důvodu, by se jednoho pozemku užívalo ve prospěch druhého; prospěch nemusí se však jeviti v majetkové hodnotě čís. 9524.

— — jde o ni, děje-li se výkon služebnosti ve prospěch vlastníka pozemku jako takového a nese-li se úmysl vykonavatele služebnosti k výkonu ve prospěch hospodaření na pozemku nebo ve prospěch jeho užívání čís. 9762.

— — řada pozemkových služebností není uzavřena čís. 10.667.

— — oprávnění dobývati štěrk a kámen v lomu čís. 11.447.

— — jde o ni, sekal-li majitel hospodářství trávu na cizím pozemku pro svůj dobytek a jím ji zkrmoval; právo sekati na cizím pozemku trávu a brátí si ji pro svou hospodářskou potřebu, není služebností požívání čís. 13.094.

— — **nabytí její:** vydržení viz tamže.

— — pouhé skutečné poskytnutí a trpění služebnosti zapsané do pozemkové knihy skýtá oprávněnému jen držbu práva služebnosti a proti poskytujícímu obligační nárok čís. 11.783.

— — byla-li někomu vlastníkem zřízena služebnost jen ústní úmluvou, musí, chce-li dosíci služebnosti zákonem chráněné, žalovati o vydání vkladní listiny a dáti si ji do knih vložiti; nestalo-li se tak, nemá povinnost uznávati a trpěti služebnost singulární nástupce vlastníka služebného pozemku čís. 11.783.

— — služebnosti otvírání oken nebylo nabyto tím, že nabyvatel služebního pozemku musel při jeho koupi věděti, že se okna sousedního domu otvírají na jeho pozemek, a že se z počátku proti tomu nebránil čís. 12.649.

— — **zánik její:** proti zápůrčí žalobě podle § 523 obč. zák. nelze se dovolávati služebnosti, jež byla již z pozemkové knihy vymazána čís. 10.172.

— — šlo by o šikanosní výkon, zanikl-li již předmět (nádržka), k vůli němuž byla služebnost vykonávána čís. 10.172.

— služebnost pro dům již neexistující zanikla, třebas byla do doby zboření domu již vydržena čís. 10.172.

— — k zániku služebnosti vzdáním se je, patří-li panující pozemek několika osobám, třeba souhlasu všech spoluvlastníků; vzdal-li se služebnosti jen jeden z nich, nemůže žaloba negatorní míti úspěch, třebaže byla podána jen proti onomu, který se služebnosti vzdal čís. 11.860.

— — tím, že nebyla pojata do usnesení o přikázání vypožadovaného pozemku pachtýři do vlastnictví (podle zákona čís. 318/1919 sb. z. a n.), pokud se týče nebyla v něm nabyvateli půdy uložena, nezanikla vydržená služebnost, která nebyla předmětem řízení o přikázání čís. 12.593.

— — **fysické rozdělení panujícího statku:** každá oddělená část zůstává oprávněnou k výkonu služebnosti, pokud rozdělením nenastalo nadměrné zatížení služebného statku čís. 9657.

— — nastupuje-li místo jediného vlastníka panujícího statku několik vlastníků pozemků oddělených od panujícího statku a místo jediné vložky panujícího statku má býti několik takových vložek, nemůže býti jednáno a rozhodováno o přenesení služebnosti bez svolení vlastníka služebného statku a knihovní zápis služebnosti pro nové vlastníky nelze provésti bez listin o tomto jeho svolení čís. 10.830.

— — pokud jest nedělitelná; pokud nejde o porušení zákazu nedělitelnosti služebnosti průhonu dobytka a úpravy cesty proň, přísluší-li právo to ve prospěch pozemku, jenž jest ve spoluvlastnictví více osob čís. 10.851.

— — **§ 1500 obč. zák.:** pouhá, třebaže zřejmá možnost jsoucnosti nějaké služebnosti nemusí po případě u nabyvatele nemovitosti (§ 1500 obč. zák.) budíti podezření o jsoucnosti služebnosti; nabyvatel nemovitosti jest povinen k informaci, zda nemovitost jest stížena služebností, jen, když okolnosti svědčí skutečnému výkonu služebnosti čís. 12.348.

— — **cesta a pod.:** pozemkovou služebnost cesty nelze ztotožňovati s nezbytnou cestou podle zákona o nezbytných cestách a vázati ji na podmínky tohoto zákona; vykonávána-li služebnost vozové cesty po každém libovolném místě služebního pozemku bez omezení na určitý směr, může býti výsledkem této dlouholeté držby jen služebnost vozové cesty, přiměřená nutné potřebě a okolnostem místa čís. 8786.

— — služebnosti průhonu dobytka a cesty lze nabýti i pro pozemek, jenž není věnován zemědělství čís. 9762.

— — pokud nelze míti za to, že vlastník pozemku svolil mlčky k tomu, by držitelé sousedních parcel nabyli práva jezditi po pruhu jeho pozemku, najmě v řízení podle nař. čís. 284/1914 a 54/1915 čís. 10.121.

— — v právu chůze jest zahrnuto i právo voditi kolo, nikoliv však i právo jezditi na něm čís. 11.053.

— — ten, komu přísluší služebnost cesty a chůze přes dvůr cizí usedlosti, jest povinen, najde-li vrata, v místech průjezdu a průchodu po stranách dvoru zřízená, zavřena, vrata po výkonu svého služebního oprávnění za sebou zavříti čís. 13.100.

— — obec: nemůže nabýti cesty vydržením, nevykonávala-li její držbu pro své soukromoprávní potřeby, nýbrž užívali-li jí jednotliví občané pro svou potřebu čís. 9552.

— — v řízení o žalobě na oduznání služebnosti nemůže se soud zabývati námitkou žalovaného, že šlo o veřejnou cestu; není důvodu, by bylo přerušeno soudní řízení až do skončení správního řízení čís. 10.413.

— — nepřípustnost pořadu práva čís. 9175, 10.740, 11.260; — srov. však čís. 10.756.

— — rozšíření: povinnosti vlastníka služebného pozemku; pokud nejde o rozšiřování vozením kamene z lomu čís. 9365.

— — služebnost, opravňující k chůzi jen pro určité účely, nelze rozšířiti na chůzi k jiným účelům čís. 10.172.

— — bylo-li ve smlouvě o zřízení služebnosti chůze a jízdy vraty průjezdu domu ustanoveno, že si oprávněný může dáti zhotoviti klíče k vratům průjezdu, by, kdykoliv se mu bude líbiti, mohl vykonávati služebnost, nepřísluší oprávněnému domáhati se na zavázaném, by nezavíral vrata domu před určitou hodinou čís. 11.135.

— — trpí-li cesta jízdou automobilů, bývá-li rozjeżděna a stává-li se nesjízdnou, takže ji ani majitel cesty nemůže užívati, jde o nepřípustné rozšiřování služebnosti vozové cesty (§ 484 obč. zák.) čís. 12.460.

— — **voda:** pokud právo služebnosti čerpati vodu na služební nemovitosti přísluší jen dočasnému vlastníku stavení, nikoliv též dočasnému, od něho odlišnému vlastníku pozemkových částic zapsaných se stavením v téže knihovní vložce čís. 8826.

— — sváděti vodu: žalováno-li pro rušení neb pro osobování si této služebnosti, lze rozhodnouti jen pořadem práva; ochrany podle § 11 vodního zákona pro Čechy nelze se domáhati na soudě čís. 9555.

— — **okna:** nelze vydržeti služebnost míti (a otvírati) okna v požární zdi čís. 10.790.

— — služebnosti otvírání oken nebylo nabyto tím, že nabyvatel služebného pozemku musel při jeho koupi věděti, že se okna sousedního domu otvírají na jeho pozemek, a že se z počátku proti tomu nebránil čís. 12.649.

— **lesní:** pokud k právům podle § 43 cís. pat. z 5. července 1853, čís. 130 ř. zák. patří i právo sbírati dříví z lesa a lámati v něm větve čís. 9219.

— — soudům nepřísluší rozhodovati o tom, zda vlastníku lesa přísluší podle § 24 lesního zákona (pat. čís. 250/1852 ř. zák.) právo dopravovati dříví z lesa po cizím pozemku, a to ani tehdy, je-li otázka obsahem námitek proti žalobě podle § 523 obč. zák. čís. 11.260.

— — výrok správního úřadu o oprávněnosti dopravy lesních plodin přes cizí pozemky má povahu konstitutivní čís. 11.260.

— — použitelnost patentu čís. 130/1853 ř. zák. i na případ, kde jde o právo hrabání listí v cizím lese, jež se opírá o obligační právní důvod a jest jen přechodné čís. 11.356.

Slyšení účastníka viz nesporné řízení (§ 41 písm. g) zák. čís. 100/1931 sb. z. a n.).

Směna viz smlouva směnná.

Směnečné řízení: příslušnost podle § 89 j. n. viz tamže.

— ve směnečném sporu jest uložiti žalobci náhradu útrat žalovanému ve lhůtě čtrnáctidenní, nikoliv ve lhůtě třídenní čís. 13.113.

— zástavní dlužník nemůže proti zástavnímu věřiteli použíti námitek, s nimiž jest osobní dlužník vyloučen proto, že nepodal proti směn. platebnímu příkazu ve lhůtě námitky čís. 11.278.

— nelze knihovně poznamenati směnečnou žalobu, třebas se v žalobě tvrdí, že pohledávka vymáhaná žalobou jest částí úvěrové dohody, platící pro úvěry směnečné, zajištěné hypotekou na nemovitostech žalovaného čís. 11.471.

— při směnečných žalobách jest žalobní žádost, by byl vydán směnečný platební příkaz, »určitým žalobním žádáním« ve smyslu §§ 226 a 78 c. ř. s. čís. 12.874.

— **platební rozkaz:** jeho platnosti nevadí, že je v něm připojen ku jménu banky jako věřitelky dodatek »expositura v X.«; nezáleží na tom, že expositura banky nemá samostatné procesní způsobilosti čís. 10.978.

— z chyby ve psaní ve směnečné žalobě co do data směnky nelze vyvozovati neplatnost ani směnečného závazku ze směnky ani neplatnost platebního rozkazu vydaného na základě jinak platné směnky čís. 10.978.

— proti směnečným platebním příkazům, proti nimž nebyly vzneseny námitky, není přípustná obnova řízení čís. 11.064.

— soudním smírem, jímž námitky proti směn. plat. příkazu byly vzaty zpět, stal se směn. plat. příkaz pravoplatný čís. 11.898.

— nejde o změnu směnečného platebního příkazu, nýbrž jen o jeho přizpůsobení potvrzenému vyrovnání o jmění žalovaného, byl-li soudem ponechán v platnosti a žalovaný byl uznán povinným zaplatiti zažalovanou částku s příslušenstvím pod exekucí »v rámci vyrovnání« čís. 12.304.

— není třeba, aby směnečný platební příkaz obsahoval doložku o tom, v jaké směnečnoprávní funkci je žalovaný směnečně zavázán, ani právní důvod; bylo-li v žalobě tvrzeno jednak, že se žalovaný zavázal k zaplacení směnky, jednak, že tak učinil jako rukojmí, při ústním jednání pak přednesl žalobce, že žalovaný svým podpisem podstoupil vskutku závazek jen jako směnečník a nikoliv jako směnečný rukojmí, nejde o změnu žaloby čís. 12.798.

— lze vydati směnečný platební příkaz proti veřejným společníkům, kteří jimi byli v době, kdy byla směnka veřejnou obchodní společností podepsána, třebaže se směnečný dluh podle obsahu směnky stal splatným teprve po výstupu společníků ze společnosti čís. 12.846.

— **lhůta k námitkám:** nezapočítávají se dny poštovní dopravy čís. 9039.

— **námitky:** formální vady: byly-li »námitky« proti směnečnému platebnímu příkazu vráceny k odstranění formálních vad, zejména nedostatku podpisu advokáta, nelze v udělené k tomu lhůtě předložiti zcela jiné podání, obsahující směnečné námitky; lhostejno, že šlo o stranu práva neznalou a že se jí nedostalo soudem právního poučení čís. 8630.

— podal-li žalovaný námitky bez podpisu advokáta; postup podle §§ 84 a 85 c. ř. s.; pokud jest advokát oprávněn nahraditi chybné podání novým podáním čís. 9326.

— v jednom vyhotovení podaný bezobsažný »odpor« proti směn. platebnímu rozkazu jest odmítnouti; postup podle §§ 84 a 85 c. ř. s. není tu přípustný; stalo-li se tak přece a pojednáno věcně o odporu, nelze se v odvolacím řízení k těmto závadám vraceti, nebyly-li v odvolacím řízení vytknuty čís. 9690.

— obsah: směnečný dlužník nemůže ve směnečném sporu činiti jiné námitky, než jsou vytčeny v § 87 směn. zák., a to ani tehdy, kdyby je proti sobě připustil žalující směnečný věřitel čís. 9923.

— v námitkách proti směnečnému platebnímu příkazu okresního soudu jest sice uplatniti i nepříslušnost soudu, není však třeba, by byla tato námitka vznesena před tím, než se uplatňují námitky věcné čís. 10.088.

— námitka nedostatku směnečné legitimace rubopisem není zahrnuta v námitce nedostatku procesní způsobilosti čís. 10.978.

— nestačí, byl-li v písemných námitkách proti směnečnému platebnímu příkazu uveden jen právní pojem námitky, jakési heslo bez skutkových okolností, z nichž se námitka dovozuje čís. 11.943.

— nestačí, že žalovaný poukázal v námitkách proti směnečnému platebnímu příkazu na svou žalobu, v níž vytýkal vady právnímu jednání, jež bylo základem směnečného závazku, a žádal, by se projednání směnečného sporu přerušilo až do skončení onoho sporu čís. 12.561.

— k námitce, že jde o obchod splátkový, jest přihlédnouti v každém období sporu jen, byla-li učiněna v žalobě nebo v námitkách proti žalobě před ukončením řízení před procesním soudem, ve směnečném sporu jen, byla-li námitka vznesena ve třídenní lhůtě § 557 c. ř. s. čís. 12.561.

— již ve směnečných námitkách jest uvésti, že indosaci, jež se stala v cizině, jest posuzovati podle cizozemského práva čís. 12.957.

— **otázky, jimiž se může soud zabývati:** soud, vydavší směnečný platební příkaz, není ani oprávněn ani povinen, by zkoumal z úřadu platnost směnky čís. 9099.

— soud, vydavší směnečný platební příkaz na základě směnky vadné, nemá ani právo, ani povinnost přihlížeti z úřadu k tomuto nedostatku, nebyl-li vytýkán v námitkách čís. 10.273.

— řízení o námitkách neslouží k přezkumu otázky, zda jsou tu formální předpoklady pro vydání platebního rozkazu, nýbrž zda obstojí materielně čís. 10.558.

— nebyla-li námitka, že směnka byla zaplacena, vznesena v písemných námitkách, nýbrž teprve při ústním jednání, nelze k ní přihlížeti; lhostejno, že námitka nemohla býti uplatněna včas proto, že vznikla až za sporu; proti případné exekuci lze se v tom směru brániti žalobou podle § 35 ex. ř. čís. 12.681.

— **řízení:** obmezil-li žalobce při jednání o námitkách žalobu na útraty, jest rozhodnouti usnesením; rozhodnuto-li rozsudkem, jde o útratové usnesení, proti němuž dovolání (dovolací rekurs) jest vyloučen čís. 9737.

— zažalováno-li několik směnek jedinou žalobou, jest každý nárok posuzovati samostatně (§ 55 j. n.) čís. 10.482.

— i v ústním jednání může žalobce učiniti nový skutkový přednes a změniti žalobu, čímž ovšem i žalovaný nabývá právo k příslušnému novému přednesu čís. 10.228.

— do usnesení rekursního soudu, jímž bylo zrušeno usnesení prvého soudu, odmítající směnečnou žalobu, a prvému soudu bylo uloženo, by vyřídil ža-

lobu nehledě k důvodu, pro který žalobu odmítl, jest dovolací rekurs nepřípustný čís. 12.085.

— zažalována-li pohledávka ze zápůjčky, vadí to jejímu napotomnímu uplatňování směnečným řízením čís. 9103.

— ustanovení § 261/6 c. ř. s. lze použíti i v řízení směnečném; soud, jemuž byla věc postoupena, rozhoduje o tom, zda se ponechá v platnosti, či zda se zrušuje směnečný platební příkaz, vydaný soudem postupujícím čís. 13.071.

— **exekuce:** dokud nebyla pravoplatně rozhodnuta otázka, zda námitky proti směnečnému platebnímu příkazu byly podány včas čili nic, nelze na jeho základě povoliti uhražovací exekuci čís. 11.845.

— uhražovací exekuce k vydobytí nároku na složení jistoty podle § 27 směn. zák.; nelze povoliti zajišťovací exekuci podle §§ 370, 371 a 374 ex. ř. čís. 11.025.

— proti povolení exekuce na základě směnečného platebního příkazu lze uplatniti rekursem i závadu v doručení směnečného platebního příkazu čís. 12.328.

— k zajištění nároku na vrácení směnek jím přijatých, nemůže se navrhovatel domáhati zákazu odpůrci podle § 382 čís. 7 ex. ř., by sporné směnky nedal protestovati aniž zažalovati a by nepodnikl jiné kroky k zachování svých směnečných práv, ani, nemá-li odpůrce sporné směnky již ve svém držení, zákazu, by je nedal dále; osobu, označenou navrhovatelem jako poddlužník, jež nabyla sporných směnek od odpůrce bezelstně a nikoliv bezúplatně, nelze nijak obmeziti soudní obstávkou ve volném nakládání s nimi čís. 12.677.

— pokud lze na základě smíru ve spojení se směnečným platebním příkazem vésti exekuci uhražovací pro směnečnou pohledávku, pokud se týče povolenou exekuci zajišťovací přeměniti v exekuci uhražovací čís. 12.706.

— směnečný platební příkaz, jenž nebyl dlužníku řádně podle § 106 c. ř. s. doručen, nenabyl moci práva a nestal se exekučním titulem, třebaže se dlužník o obsahu příkazu dověděl jiným způsobem než řádným doručením; tento nedostatek předpokladu právní moci a vykonatelnosti směnečného platebního příkazu nebyl odčiněn ani tím, že se dlužník ani proti povolení exekuce nebránil rekursem, a má dlužník právo brániti se proti exekuci žalobou podle § 39 čís. 5 ex. ř.; mohl-li se však brániti proti povolení exekuce rekursem a neučinil tak, nýbrž volil nákladnější cestu sporu, nelze uznati útraty sporu za účelné a potřebné k obhájení práva ve větším rozsahu, než kolik by si vyžádalo podání rekursu; podlehnuvšímu vymáhajícímu věřiteli nelze ovšem přiznati nárok na náhradu jeho útrat pro nedostatek podmínek § 45 c. ř. s. čís. 13.111.

Směnečný řád (čís. 51/1851 ř. zák.): přeškrtnutí směnky tužkou křížem nemá v zápětí její neplatnost; lhostejno, kdo ji přeškrtl a zda se tak stalo úmyslně či náhodou; byla-li přeškrtnuta směnka již protestovaná, nelze ji pokládati ani za porušenou ve smyslu čl. 54 sm. ř. čís. 8943.

— pokud přichází v úvahu otázka, zda osoby **podepsavší** za firmu, jež byla výstavcem směnky (čl. 4 čís. 5 sm. řádu), byly k tomu oprávněny čís. 11.167.

— tříletá promlčecí lhůta platí i ohledně toho, kdo se zaručil za příjemce směnky čís. 8981.

— **akcept:** toho, kdo podepsal přijatou směnku na přední straně bez bližšího označení, jest podle čl. 81 a 83 směn. ř. pokládati za spoluakceptanta čís. 10.564.

— **obohacení směnečné:** jednatel společnosti, jenž s ní spoluakceptoval směnku, jest podle čl. 83 sm. ř. zodpovědným věřiteli společnosti, na jehož újmu ztenčil úkojný fond společnosti, vybrav si ze společného jmění hodnoty, na něž neměl nároku čís. 10.564.

Směnečný zákon (čís. 1/1928 sb. z. a n.): pokud nepůsobí zpět čís. 8881, 9008, 9108, 9272.

— **§ 3:** stačí, byly-li nedostávající se náležitosti směnky doplněny po vydání směnečného platebního příkazu, stalo-li se tak nejpozději před vynesením rozsudku prvé stolice v řízení o námitkách čís. 12.897.

— pokud nejsou platnosti směnky na závadu dodatky čís. 11.513.

— čís. 1: nestačí označení »assegno« a »tratta« čís. 9812.

— čís. 2: pokud vepsání směnečné sumy v hořejším rohu směnky mimo kontext směnečného prohlášení, náleží k obsahu samé směnky čís. 10.558.

— čís. 3: i ve směnkách jest zásadně používati firmy přesně tak, jak jest zapsána v obchodním rejstříku; pokud nebylo použíti zkratky firmy k označení remitenta způsobilé, by byla přivoděna záměna čís. 11.052.

— osobu, uvedenou ve směnce, nelze považovati za směnečníka, neobsahuje-li směnka také platební výzvu na ni čís. 11.770.

— čís. 5: za výstavce lze považovati jen toho, kdo podepsal směnečné prohlášení, tedy toho, jehož podpis jest pod směnečným prohlášením nebo tak umístěn, že nevzniká pochybnost, že prohlášení jest od něho jako výstavce; nestačí podpis po straně, napříč směnky čís. 11.770.

— lhostejno, zda podpis vydatele byl umístěn pod podpisem příjemce a rukojmího směnky, či vedle nich, jen když se tak stalo pod kontextem směnky na její přední straně čís. 12.897.

— čís. 6: podpis výstavce: pokud platnosti směnky není na závadu, podepíše-li jako výstavce firma své jméno, jež teprve budoucně ponese čís. 9571.

— byla-li na místě určeném pro udání směnečníka vytištěna jen slova: »Pharmacia X.« s udáním místa, šlo jen o pouhé označení závodu, nikoliv však o jméno nebo firmu osoby, jež měla platiti; výstavce byl proto oprávněn doplniti nedostatečný údaj směnečníka vepsáním jména majitele lékárny čís. 13.047.

— čís. 7: i když jest na směnce uvedeno několik směnečníku s různými bydlišti, platí, není-li udáno zvláštní platební místo, první z nich za místo platební čís. 9765.

— směnka, uvádějící několik platebních míst, není neplatná; nevývratná domněnka § 3 čís. 7 směn. zák. nepředpokládá, že byl udán jen jeden směnečník čís. 10.640.

— čís. 8: datum vystavení směnky nemusí odpovídati skutečnosti, jen nesmí odporovati výslovné úmluvě, zákonu a logickému úsudku o nemožnosti čís. 10.450.

— **§ 6:** ustanovení nepřichází v úvahu při **padělání směnky** čís. 10.558.

— označení »krycí směnka« nepatří k podstatným náležitostem směnky; škrtnutí tohoto označení nelze pokládati za zfalšování směnky, i kdyby se bylo stalo proti úmluvě stran čís. 12.468.

— doplnění směnky rukojemskou doložkou není doplněním podstatnou náležitostí směnky podle § 6 (2) směn. zák.; jde o zfalšování směnky, stalo-li se dodatečné doplnění to bezprávně osobou neoprávněnou, nebo bez svolení rukojmího nebo proti úmluvě s ním čís. 12.513.

— **blankoskripturním** aktem nevzniká ještě směnečný závazek, nýbrž jeho vznik jest závislý na potestativní výmince dodatečného vyplnění směnky podle úmluvy čís. 11.216.

— předpis § 6 poskytuje zásadně ochranu dobré víry bezelstnému směnečnému věřiteli, jenž směnky nabyl, důvěřuje jejímu vyplněnému obsahu, třebas byl vyplněn bezprávně nebo proti úmluvě; obsahuje-li směnečný blanket jen podpisy a scházejí-li ostatní náležitosti směnky, najmě směnečná suma, není ještě určen směnečný závazek, který vzniká teprve vyplněním směnky, a nelze takovému směnečnému blanketu přiznati ani ochranu důvěry čís. 11.973.

— **zmocnění k vyplnění směnky** (uvedením směnečníka v adrese) jest spatřovati v tom, že ten, kdo ji nevyplněnou podepsal, odevzdal ji věřiteli, ač-li nebyla prokázána dohoda o opaku čís. 11.687.

— příjemce směnečného, nevyplněného akceptu, nabývá samostatného, docela i zděditelného a přenositelného majetkového práva zříditi vyplněním blanketu platnou směnku čís. 10.863.
— právo vyplniti směnku nepromlčuje se v třech létech po odevzdání směnečného blanketu čís. 10.863.
— přechod práva k vyplnění fusí čís. 11.167.
— **doba vyplnění:** doplnění směnky, jež není bezprávné nebo proti úmluvě, lze provésti kdykoliv, i za sporu; stalo-li se tak za sporu, jde o změnu žaloby čís. 10.072.
— vyplnění blankosměnky lze provésti kdykoliv, i za sporu čís. 10.228.
— není na závadu platnosti směnky, že blankosměnka byla doplněna všemi náležitostmi po dni splatnosti uvedeném na směnce; datum vystavení směnky nemusí odpovídati skutečnosti, jen nesmí odporovati výslovné úmluvě, zákonu a logickému úsudku o nemožnosti čís. 10.450.
— stačí, podepsal-li veřejný společník biankosměnku před vystoupením ze společnosti, třebaže směnka byla vyplněna až po jeho vystoupení ze společnosti čís. 12.846.
— **neoprávněné vyplnění:** vyplnění směnky údajem podle § 3 čís. 7 zák. nespadá pod § 6 (2) směn. zák. čís. 9108.
— »nebo věděti musil« v § 6 směn. zák.; majitel směnky není povinen, by převod směnky oznámil přijateli, aniž by zkoumal pravost jeho podpisu; vyplnění data směnky nabyvatelem čís. 9645.
— doplnění směnky nevyplněné ještě místem splatnosti tím způsobem, že se vepíše adresa směnečníků s místem jich bydliště a připojí se domicil, nemůže přicházeti v úvahu jako zfalšování obsahu směnky již stanoveného ve směnce, nýbrž jako neoprávněné vyplnění směnky podle § 6 směn. zák.; takové připojení pouhým oznámením směnečnímu dlužníku nepřestalo by býti zfalšováním (neoprávněným vyplněním), kdyby bylo proti smlouvě čís. 10.978.
— vyplnil-li indosatář směnku dnem vystavení a dnem splatnosti způsobem příčícím se úmluvě mezi přijatelem a výstavcem směnky, nemůže se dovolávati důvěry v obsah směnky podle § 6 odst. 2 směn. zák.; lhostejno, zda indosatář znal úmluvu mezi přijatelem a výstavcem směnky v době splatnosti směnky čís. 12.868.
— vepsal-li vystavitel biankosměnky do směnky na místě určeném pro adresu do té doby nevyplněném jména těch, kdož se chtěly podle úmyslu známého vystaviteli zavázati svými podpisy jen jako směneční rukojmí, šlo o bezprávné a protismluvní doplnění podstatné náležitosti směnky, která v době podpisu směnky chyběla čís. 13.056.
— blankosměnka **z doby před účinností zákona:** třebas byla blankosměnka vystavena před účinností nového zákona, platí o ní předpisy tohoto zákona, byla-li doplněna teprve po jeho účinnosti čís. 9272.
— blankosměnku, jež byla splatnou za působnosti směn. řádu, jest posuzovati podle tohoto řádu, třebas byla vyplněna teprve za platnosti směnečného zákona čís. 10.228.
— **§ 8:** indosace z ochoty zakládá směnečný závazek právě tak, jako indosace z jiného důvodu čís. 12.957.
— proti třetím osobám jest vnitřní úmluva mezi indosantem a indosatářem nerozhodná čís. 12.957.
— okolnost, že šlo o indosaci k inkasu a nikoliv o pravou indosaci, jest bez významu, není-li tato povaha indosace zřejmá ze směnky čís. 12.957.
— **§ 8 odst. (2):** úmluva o nepřevoditelnosti a krycí směnka čís. 10.921.
— **§ 9:** přechod práv ze směnky fusí akciové společnosti čís. 11.167.
— nepravidelné nástupnictví ve směnečné právo čís. 10.280.
— postoupeny-li s indosací i nároky z právního jednání, může věřitel voliti odůvodnění nároku jemu příznivějšího čís. 10.280.
— nabytí směnky obecnoprávním postupem: platí zásady občanského práva o tom, zda jest smlouva o postupu platnou čili nic; námitka, že smlouva o postupu stala se jen na oko, přísluší i postoupenému dlužníku čís. 9736.

— k tomu, by na nabyvatele směnky přešla také práva z právního jednání mimosměnečného, jest třeba zvláštního nabývacího důvodu čís. 10.597.
— **§ 10:** podpis majitele směnky, jímž potvrdil přijetí směnečné hodnoty zaplacené třetí osobou, není pouhým podpisem jména nebo firmy na rubu směnky zakládajícím nevyplněný rubopis čís. 12.599.
— **§ 11:** blankoindosamentu z doby před protestem lze využíti, i když bylo směnky nabyto po protestu; kdo může platně přetrhnouti indosament čís. 9736.
— nabyvatel směnky blankotradované jest nabyvatelem směnečným, originárním, a je chráněn proti námitkám z osob předchůdců podle zásady § 87 směn. zák. čís. 11.752.
— majitel směnky jest legitimován k žalobě, třebas byl uveden jako blankoindosant čís. 12.752.
— **§ 14:** blankoindosamentu z doby před protestem lze využíti, i když bylo směnky nabyto po protestu; přetržení indosamentu může se platně státi jen majitelem směnky, proplatil-li směnku, nebo nabyvatelem směnky čís. 9736.
— prejudikovaná: jež byla po prejudici indosována; jest na ni hleděti jako na vistasměnku, o níž platí obdobně předpis § 29 směn. zák.; dvouletou lhůtu § 29 směn. zák.., jež jest lhůtou propadnou, nelze tu počítati již ode dne vystavení směnky čís. 12.004.
— podmínkou postihu podindosatáře proti podindosantům jest, by směnka byla včas, t. j. ve dvouleté lhůtě předložena ku placení a by neplacení bylo zjištěno protestem; náležitost včasné presentace nebyla dotčena tím, že byl protest prominut; podání žaloby proti podindosantovi nenahrazuje presentaci směnky přímému dlužníku čís. 12.004.
— **§ 15:** převedl-li výstavce (remitent) směnku, v níž samé převod nebyl zakázán, nemá námitka, že nabyvatel má jen mandát k inkasu, že rubopis jest jen rubopisem zmocňovacím podle § 15 zák., v zápětí, že nabyvatel nemá vůbec oprávnění k žalobě; je-li plný rubopis učiněn toliko na oko, ač jde vskutku jen o rubopis zmocňovací, může příjemce směnky vznésti i námitky z poměru k výstavci čís. 9119.
— prokuraindosant: jest oprávněn žalovati také sám vlastním jménem směnečné dlužníky o zaplacení směnky čís. 11.590.
— **§ 19:** podpis akceptanta: nevyžaduje se, by podpis akceptantův byl umístěn pod kontextem směnky; může se tak státi na líci směnky kdekoliv, i napříč čís. 10.989.
— pokud lhostejno, že přijatelé uvedení v adrese podepsali směnku pod razítkem firmy spol. s r. o., již v době podpisu nebylo, což jim bylo známo čís. 11.066.
— pro závazek přijatele jest nerozhodné, zda byl podpis výstavce připojen řádně čili nic čís. 11.167.
— pro platnost podpisu trasáta a jeho směnečného prohlášení o přijetí směnky stačí podepsal-li trasát na líci směnky kdekoliv čís. 11.248.
— pro platnost závazku jiných osob podepsavších směnku nesejde na tom, zda příjemce podepsal vůbec nebo pod textem nebo jinde čís. 11.248.
— totožnost trasáta a akceptanta: k platnosti vyžaduje se nejen materielní, nýbrž i formální totožnost trasáta a přijatele čís. 9779, 9842, 10.810.
— jde o různé osoby, podepsal-li kdo směnku jako vydatel osobně, za přijavší společnost s r. o. pak jako kolektivní jednatel čís. 9089.
— byl-li kdo uveden v adrese jako trasát osobně, přijal-li ji však jako jednatel spol. s r. o., nebyl ze směnky osobně zavázán čís. 9779.
— podepsal-li jednatel spol. s r. o., jenž byl uveden v adrese osobně, směnku pod zněním existující spol. s r. o., jde o odepření osobního přijetí směnky;

prohlášení jeho nelze považovati ani za akcept spol. s r. o., připojený neoprávněným zmocněncem čís. 11.079.

— nestačí, že v adrese jest vyznačena jako směnečník firma veřejné obchodní společnosti, kdežto směnku podepsali jako přijatelé veřejní společníci svými občanskými jmény čís. 9842.

— nepřijal-li směnečník směnku za sebe, nýbrž za firmu, jež vůbec směnečníkem nebyla, není zavázán směnečně ani podle § 19, ani podle §§ 102, 103 směn. zák. čís. 10.724.

— nestačí materielní totožnost osoby přijatele s osobou směnečníka, nýbrž se vyžaduje i totožnost formální; stačí, bylo-li jako směnečník udáno »Sanatorium Dr. A. a Dr. B.« a přijali-li směnku Dr. A. a Dr. B. bez přídavku »Sanatorium« čís. 10.810.

— dodatečné pojetí podpisatele do adresy: jako příjemce neručí ten, kdo není uveden v adrese jako směnečník; dodatečné neoprávněné vepsání jména podpisatele bez jeho souhlasu do adresy jest paděláním, z něhož nemůže ani bezelstný nabyvatel směnky nabýti práv proti podpisateli čís. 9784.

— neměl-li ten, kdo podepsal směnku bez rukojemského prohlášení, na základě úmluvy s majitelem směnky v úmyslu podepsati směnku jako příjemce, nýbrž jen jako rukojmí, nebyl bez jeho souhlasu majitel směnky oprávněn dodatečně napsati jeho jméno do adresy směnky čís. 10.994.

— podepsal-li kdo směnku, nedav jejímu majiteli nijak na jevo, že chce ručiti jen jako rukojmí, jest míti za to, že se zavázal jako přijatel a byl majitel směnky vzhledem k úmluvě s třetí osobou oprávněn, by pojal podpisatele do směnečné adresy čís. 11.012.

— z toho, že osoby, neuvedené v adrese, podepsaly směnku před podpisem směnečníka, nelze o sobě usuzovati na to, že chtěly směnku podepsati jako přijatelé a že mlčky zmocnily výstavce, by doplnil směnku jejich adresou čís. 11.113.

— odevzdání směnky jako garancie (záruky) zahrnuje v sobě i zmocnění k vyplnění adresy jménem odevzdatelovým čís. 12.062.

— byl-li ten, kdo podepsal směnku bez rukojemské doložky, uveden do adresy až po podpisu a to majitelem směnky, jest pro otázku, zda majitel směnky byl oprávněn tak učiniti, rozhodné, zda se podpisatel chtěl podepsati jen jako ručitel či jako přijatel; byla-li v době tohoto podpisu uvedena již v adrese směnky jména trasátů, tíží důkazní břímě o tom, že majitel směnky byl oprávněn uvésti jméno podpisatele v adrese majitele směnky čís. 12.233.

— **§ 22:** jako domiciliát může býti udán kdokoliv, vyjímajíc směnečníka u cizí směnky a výstavce u vlastní směnky, může jím býti zejména i výstavce cizí směnky, remitent, indosant; jen, je-li udán směnečník cizí směnky nebo výstavce vlastní směnky jako domiciliát, jest sice směnka domicilována, ale s nevyplněným domicilem čís. 12.307.

— domiciliát není ovšem směnečně zavázán, ani směnečně oprávněn, nýbrž jest jen akceptantovým plnomocníkem, jsa zmocněn k placení jako akceptantův orgán, a účelem jeho ustanovení jest, že akceptant se zpravidla postará o směnečnou úhradu domiciliáta a nemá se od něho žádati, by měl sám směnečnou částku pohotově čís. 12.307.

— domicil či platebna? údaj ve směnce, že jest splatná u peněžního ústavu, v místě směnečníkova bydliště, neznamená domicil, nýbrž platebnu čís. 11.687.

— byl-li udán nevlastní domicil a nevlastní domiciliát; byla-li směnka splatna ve spořitelně, jde o nevlastní domicil čís. 9312.

— oprávnění k domiciloványí: lze na ně uznati jen, bylo-li výslovně propůjčeno nebo lze-li z okolností na příslušnou vůli zcela jasně a nepochybně usuzovati čís. 9438.

— domicil jest nevyplněn jen, není-li v něm pojmenován domiciliát, je-li však uvedeno vedle bydliště trasáta jiné místo splatnosti, pokud jest míti za to, že v dodatku na směnce bylo stanoveno různé místo splatnosti od udaného bydliště trasáta a že v něm byla pojmenována osoba domiciliáta čís. 11.078.

— právo k domicilování směnky přísluší zásadně výstavci směnky, avšak s jeho souhlasem může i jiný připojiti doložku domicilu; použil-li remitent práva k domicilování směnek a vyplnil-li směnky domicilem a domiciliátem, nebyl oprávněn samovolně tuto doložku změniti; souhlas výstavcův ke změně domicilu mohl se státi i mlčky; pokud jest míti za to, že výstavce se změnou domicilu mlčky souhlasil čís. 11.942.

— podepsal-li příjemce směnku opatřenou již domiciliátem, jinak však nevyplněnou, nebyl majitel směnky oprávněn změniti napotom svémocně doložku o domiciliátu; lhostejno, že umístění směnky odporovalo ujednání stran; příjemce, jenž podepsal směnku před padělaním, jest zavázán podle původního pravého obsahu směnky; nebyla-li směnka předložena k placení a protestována u domiciliáta, má to v zápětí ztrátu směnečných práv proti příjemci čís. 10.620.

— **§ 27:** uhražovací exekuce k vydobytí nároku na složení jistoty; nelze povoliti zajišťovací exekuci podle §§ 370, 371 a 374 ex. ř. čís. 11.025.

— **§ 28: prolongace:** trval-li dlužník na tom, by mu byla směnka prolongována, bylo na něm, by přesně splnil podmínky prolongace, by zaplatil 6% eskomptní výlohy a zaslal věřiteli novou prolongovanou směnku; nestačí, že dlužník projevil ochotu splniti podmínky prolongace, an majitel směnky odmítl prolongovati směnku, nýbrž bylo na něm, by 6% eskomptní výlohy a novou prolongovanou směnku složil podle § 1425 obč. zák. na soudě čís. 11.797.

— **§§ 32 a násl.:** směnečný dluh jest dluhem odběrným; prodlení (§ 1333 obč. zák.) směnečného dlužníka nastává teprve presentací směnky; jí se rovná doručení žaloby čís. 11.081.

— **§ 32:** byl-li při směnce na vlastní řád podepsán jako prvý indosant rukojmí, jehož podpis nebyl přeškrnut, nebyl majitel směnky legitimován nepřetržitou řadou indosamentů čís. 11.168.

— legitimace majitele cizí směnky na vlastní řad jako indosatáře jest přerušena podpisem směnečníka jako prvního indosanta na rubu směnky, jehož podpis majitel směnky neškrtl čís. 12.117.

— přetržení indosamentu může se platně státi jen majitelem směnky, proplatil-li směnku, nebo nabyvatelem směnky čís. 9736.

— majitel směnky jest legitimován k žalobě, třebas byl uveden jako blankoindosant čís. 12.752.

— **§ 35:** placením jednoho z přijatelů zaniká celá směnečná pohledávka a jest směnku ihned vrátiti čís. 9896.

— předpisu § 35/1 směn. zák. nelze použíti, zaplatila-li směnku třetí osoba, jež nebyla směnečnou dlužnicí; jen, byla-li zaplacena směnka přijatelem, pokud se týče domiciliátem, zaniká tím celá směnečná obligace čís. 12.599.

— **§ 37:** byla-li na směnce udána platebna jako údaj místnosti, jest sice směnku presentovati a pro neplacení protestovati v platebně, avšak jen proti příjemci; je-li však platebna údajem osoby, jest směnku presentovati a pro neplacení protestovati v platebně proti takto udanému zmocněnci čís. 9312.

— **§ 39:** jen tehdy, je-li jako domiciliát udána osoba různá od majitele směnky, má opomenutí včasné protestace v zápětí ztrátu směnečného práva proti příjemci čís. 8994.

— nebyla-li udána osoba rozdílná od směnečníka, třebaže šlo o směnku domicilovanou, není k zachování práv proti příjemci třeba protestu proti domiciliátu čís. 10.640.

— zda jest k zachování závazku přijatele směnky třeba protestace, jest posuzovati podle práva místa, kde byla směnka přijata, nikoliv podle místa splatnosti směnky čís. 11.578.

— k zachování směnečných práv proti příjemci (proti výstavci vlastní směnky) není třeba včasné protestace pro neplacení u domiciliáta, je-li v době splatnosti směnky domiciliát majitelem směnky podle obsahu směnky; pouhá držba nestačí čís. 12.035.

— následky opomenuté protestace nebyly odstraněny tím, že směnečná suma byla zaplacena v den splatnosti výstavcem, remitentem, a pak byla směnka dále směnečně převedena blankoindosamentem čís. 12.035.
— je-li výstavce (majitel směnky) ústřednou a osoba, udaná jako domiciliát, pobočkou téže firmy v jiném místě, není k zachování směnečných práv proti příjemci třeba protestu čís. 13.053.
— **§ 40:** doplnění směnky údajem směnečníka jest přípustné i po protestu; doplnění podstatné náležitosti směnky po protestu není přípustné proto, že k zachování směnečného práva, byť i jen proti jedné z osob směnečně zavázaných, bylo třeba protestu čís. 13.047.
— **§ 46:** nárok majitele směnky protestované pro neplacení proti vystaviteli směnky nepřestává býti nárokem postihovým a platí pak § 46 směn. zák. čís. 9089.
— **§ 47:** i v případě postihu podle § 47 směn. zák. jest dlužník v důsledku potvrzeného vyrovnání osvobozen od postihu spoludlužníka čís. 9071.
— **§ 51:** přetržení indosamentu může se platně státi jen majitelem směnky, proplatil-li směnku, nebo nabyvatelem směnky čís. 9736.
— **§§ 58, 59:** neprohlásí-li čestný plátce, za koho chce platiti, pokládá se za to, že se placení stalo pro čest výstavce směnky; výstavce jest poctěným a může býti žalován čestným plátcem čís. 12.599.
— **§ 62:** při převzetí směnečného rukojemství musí býti hlavní dlužník zavázán podle obsahu směnky čís. 11.513.
— zastřené rukojemství (fidejussio palliata) není neznámé čsl. směnečnému právu čís. 11.080.
— v odevzdání směnky jako garancie (záruky) a v jejím přijetí nelze spatřovati dohodu, že podpisatel chce býti zavázán jen jako směnečný rukojmí, zejména, nepřipojil-li rukojemskou doložku; odevzdání směnky jako garancie (záruky) zahrnuje v sobě i zmocnění k vyplnění adresy jménem odevzdatelovým čís. 12.062.
— prohlášení rukojemské není podstatnou částí směnky a není příjemce směnky oprávněn vytýkati nesprávnost rukojemského prohlášení čís. 12.897.
— podpis rukojmího nemusí býti místně pod prohlášením rukojemským; stačí spojitost podpisu s prohlášením čís. 9260.
— doložka rukojemská: připojení podpisu rukojmího před účinností směnečného zákona zůstává účinným, třebas na směnce scházela doložka poukazující k rukojemství; lhostejno, že směnka nebyla tehdy ještě zcela vyplněna; připojení podstatných částí směnky po nabytí účinnosti nového směnečného zákona; napotomní vyplnění směnky se zpětnou platností čís. 8881.
— směnečný závazek rukojemský, který se stal před, kdežto vyplnění směnky ostatními náležitostmi až za platnosti nového směnečného zákona, jest platným i bez přídavku stanoveného v § 62 zák. čís. 9108.
— rukojemská doložka (§ 62 zák.) musí býti rukojmím nejen podepsána, nýbrž i vlastnoručně napsána čís. 10.029.
— doložka rukojemská nemusí býti psána rukojmím vlastnoručně, stačí, byla-li psána i třetí osobou; vlastnoručním musí býti jen její podpis čís. 12.513.
— podpis jeho v Rakousku zavazuje i bez rukojemské doložky čís. 10.640.
— schází-li doložka: podpis na směnce osoby, neuvedené v adrese, bez rukojemské doložky, nezakládá o sobě směnečný závazek čís. 11.067.
— pokud podpis směnky rukojmím má význam písemného prohlášení podle § 1346 obč. zák. čís. 9307.
— pouhý podpis na směnce nemá význam záručního prohlášení podle § 1346 obč. zák., i když jde o blankosměnku odevzdanou věřiteli za účelem krytí čís. 8609.
— ten, kdo chtěl podepsati jako rukojmí za příjemce, ale nepřipojil rukojemské prohlášení, neručí jako příjemce; může snad ručiti jako obecnoprávní rukojmí čís. 9784.

— toho, kdo podepsal směnku výslovně jako rukojmí, nelze považovati za výstavce, třebaže podepsal směnku i na rubu jako první indosant čís. 9274.
— viz též § 19.
— **§ 63:** závazek směnečného rukojmího, ač jest obsahově týž jako závazek hlavního dlužníka, jest závazkem samostatným, vyvěrajícím z vlastního právního důvodu a přistupujícím kumulativně k principálnímu závazku čís. 12.680.
— směnečný rukojmí nemůže uplatniti s úspěchem námitky z osoby toho, za koho se zaručil čís. 12.680.
— sečkání hlavnímu dlužníku nepůsobí ve prospěch jeho avalisty; totéž platí i při přiročí, poskytnutém hlavnímu dlužníku čís. 12.680.
— **§§ 77 a násl.:** nepřichází v úvahu § 6 (2) směn. zák.; o padělání směnek může jíti jednak při nepravém podpisu nebo byl-li jinaký obsah směnky, již určený, změněn neoprávněně; v tomto případě platí §§ 78 a 79 směn. zák. čís. 10.558.
— nepravými podpisy (§ 77 směn. zák.) lze rozuměti jen podpisy padělané nebo zfalšované, nikoliv podpisy z jakéhokoliv jiného právního důvodu právně bezúčinné čís. 10.720.
— z toho, že směnka nebyla řádně kolkována a že nebyla řádně protestována, nelze ještě souditi, že oprávněný z ní musel míti pochybnosti o správnosti směnečného závazku čís. 10.720.
— byl-li na směnce v době podpisu jen jeden směnečník a ostatní podpisatelé byli napotom vepsáni do adresy čís. 11.113.
— **§ 79:** doplnění směnky rukojemskou doložkou není doplněním podstatnou náležitostí směnky podle § 6 (2) směn. zák.; jde o zfalšování směnky, stalo-li se dodatečné doplnění to bezprávně osobou neoprávněnou, nebo bez svolení rukojmího nebo proti úmluvě s ním čís. 12.513.
— **§ 83:** ustanovení zákona nevztahuje se na směnky, které dospěly před účinností zákona; otázku přetržení promlčení jest tu posuzovati podle čl. 80 směn. ř., nikoliv podle § 83 směn. zák. čís. 9008.
— **§ 87:** směnečný dlužník nemůže ve směnečném sporu činiti s právním účinkem jiné námitky, než jsou vytčeny v § 87 směn. zák., a to ani tehdy, kdyby je proti sobě připustil žalující směnečný věřitel čís. 9923.
— §§ 87, 88 směn. zák. jest použíti i ohledně šeků čís. 9945.
— s hlediska § 87 směn. zák. jest rozhodné jen, zda žalobce věděl, nabývaje směnky, o námitkách dlužníka; nedbalost majitele při nabytí směnky, ba ani jeho hrubá nedbalost nestačí čís. 12.845.
— ten, kdo nabyl bezelstně blankosměnky a podepsal ji jako výstavce, stal se originárním (směnečným) nabyvatelem směnky a jest chráněn proti námitkám z osoby předchůdce podle § 87 směn. zák. čís. 13.124.
— neplatnost právního jednání mezi manželi nemohou žalovaní uplatňovati proti bezelstnému nabyvateli směnky, bez jehož součinnosti bylo právní jednání uzavřeno a jenž nabyl směnky bezelstně způsobem směnečným čís. 10.099.
— pro směnečný závazek jest bez významu, zda směnka byla podepsána z ochoty, či z jiné pohnutky čís. 10.356.
— námitku nepřevoditelnosti směnky, nebyl-li zákaz převodu pojat do samé směnky, mohl by dlužník vznésti jen, kdyby majitel směnky o tom věděl čís. 10.356.
— zapraviv splátky nevlastníku směnky, nesprostil se vyrovnací dlužník závazku ze směnky čís. 10.313.
— právní účinky vyrovnání vztahují se i na směnečné věřitele; nejde tu o námitku ze směnečného práva, ovšem ale o námitku příslušející směnečnému dlužníku proti každému věřiteli čís. 10.386.
— námitka lichvy jest námitkou relativní čís. 10.720.
— protiprávní uplatňování směnky nemůže odůvodniti každý nedostatek opatrnosti (kupecké), nýbrž buď přímá vědomost o námitce nebo nevědomost zaviněná hrubým nedopatřením čís. 10.921.

— směnečný dlužník může namítati směnečnému věřiteli, že indosace na něho byla neplatná podle § 55 vyrovnacího řádu ze dne 27. března 1931, čís. 64 sb. z. a n. čís. 12.419.
— námitka, že podpis na směnce byl podvodně vylákán, jest námitkou relativní, jíž nelze uplatňovati proti poctivému majiteli směnky čís. 12.452.
— žaluje-li tuzemec jako další indosatář tuzemského směnečného dlužníka, nemá porušení devisových předpisů remitentem a indosantem, jakož i dalším indosantem vliv na platnost směnečného oprávnění žalobcova čís. 12.957.
— **§ 88:** nemá-li vzájemná pohledávka namítaná proti zažalované směnečné pohledávce náležitosti § 88 směn. zák., nemůže již po zákonu býti předmětem započtení čís. 8954.
— **§ 89:** jde o nárok ze zápůjčky, nikoliv ze směnečného obohacení, domáhá-li se zapůjčitel, když u směnky dané mu vypůjčitelem za účelem placení (nikoliv na místě placení) nastalo směnečné promlčení, zaplacení zápůjčky čís. 12.436.
— při žalobě podle § 89 směn. zák. jde o samostatnou pohledávku ze samostatného právního důvodu obligačního, při níž musí žalobce dokázati nejen, že šlo o směnečný nárok, a škodu, nýbrž musí dokázati i obohacení žalovaného na jeho úkor, kteréž záleží v rozdílu dvou hodnot, hodnoty toho, co žalovaný za směnku dostal, a hodnoty toho, co za ni dal čís. 12.527.
— prospěch poskytnutý družstvu není obohacením jeho členů představenstva nebo předsedy čís. 12.527.
— **§ 90:** o padělání směnky v osobě směnečníka lze mluviti jen tehdy, byla-li směnečná adresa již vyplněna a byla-li jsoucí tu již náležitost směnky protiprávně změněna, zejména i vepsáním jiného směnečníka, takže by pak v této příčině byl obsah směnky jiný než byl její původní pravý obsah čís. 13.056.
— **§ 91:** již ve směnečných námitkách jest uvésti, že indosaci, jež se stala v cizině, jest posuzovati podle cizozemského práva čís. 12.957.
— **§§ 94 a násl.:** místo, kde se má protest státi, jest podstatnou jeho náležitostí; protest v jiném místě než místě splatnosti nemá význam čís. 11.078.
— na platnosti protestu proti příjemci nemění nic, že směnka byla předložena nejen příjemci (úpadci), nýbrž i správci jeho konkursní podstaty čís. 11.470.
— není podstatným obsahem protestu, by notář nebo úředník, sepisující protest, slavnostně prohlásil k protestátu, že vznáší protest čís. 11.470.
— bezvýznamné vady nemají v zápětí neplatnost protestu čís. 9312.
— **§ 101 (2):** formy notářského spisu se nevyžaduje pro osoby jen slabozraké čís. 9853.
— **§ 102:** nestačí pouhý podpis zmocněnců, třebas s dodatkem, vyjadřujícím zmocnění, není-li při něm zároveň vyjádřeno, za koho bylo podepsáno, není-li jméno (firma) zastoupeného ze směnky zjevné; byl-li tímto způsobem podepsán výstavce, není vyhověno ani požadavku formální platnosti a celá směnka jest neplatná čís. 10.890.
— podepíše-li za firmu prokurista, netřeba ještě zvlášť vykazovati zmocnění, jež má na zřeteli § 102/2 směn. zák.; k podpisu směnky za firmu nestačí však již pouhý podpis prokuristy, třebas s dodatkem p. p., nýbrž jest podepsati firemně čís. 10.890.
— k podpisu prokuristy na směnce stačí, že jej prokurista vyznačí tím, že podepsal, připojiv svůj podpis ke znění firmy vyznačenému na směnce razítkem, třebaže bez dodatku naznačujícího prokuru čís. 11.328.
— k podpisu směnky zmocněncem nevyžaduje se plná moc k podpisu určité konkretní směnky, nýbrž stačí plná moc k podpisu směnek čís. 11.694.
— povaha a náležitosti podpisu vnuceného správce jako výstavce čís. 11.826.
— **§ 103:** podepsal-li prokurista směnku sám, ač měl zastupovati a znamenati kolektivně, jest jako falsus prokurator sám směnečně zavázán, a to nejen podpůrně, nýbrž podle svého směnečného prohlášení čís. 9682.

— nepřijal-li směnečník směnku za sebe, nýbrž za firmu, jež vůbec směnečníkem nebyla, není zavázán směnečně ani podle § 19, ani podle §§ 102, 103 směn. zák. čís. 10.724.
— pokud nemá majitel proti jednateli společnosti s r. o. nárok podle § 103 (2) směn. zák. čís. 11.525.
— neexistovalo-li vůbec společenstvo podepsané na směnkách, jsou podpisatelé sami směnečně zavázáni (§ 103 zák.) čís. 11.911.
— podepsal-li jednatel spol. s r. o., jenž byl uveden v adrese osobně, směnku pod zněním existující spol. s r. o., jde o odepření osobního přijetí směnky; prohlášení jeho nelze považovati ani za akcept spol. s r. o., připojený neoprávněným zmocněncem čís. 11.079.
— pod předpis spadá i podpis jednoho zástupce firmy, vyžaduje-li se ku platnosti jejího podpisu znamenání dvou zástupců čís. 12.280.
— předpokladem závaznosti zmocněncovy podle § 103 směn. zák. jest, že směnečné prohlášení bylo vydáno proti třetí osobě (nabyvateli); k perfekci směnečného prohlášení a k plné účinnosti podpisu proti nabyvateli jest pak potřebí, by směnka podepsaná zmocněncem byla převedena do nabyvatelova vlastnictví; dal-li ten, kdo podepsal směnky za firmu, příkaz, by směnky byly vydány nabyvateli, a nepřesvědčil-li se, že nejsou opatřeny druhým firemním podpisem, jednal na svůj vrub čís. 12.280.
— k závaznosti nepravého zmocněnce ze směnky se vyhledává, by podepsal jako zástupce scilicet oprávněný, tedy předstíraje samo oprávnění, t. j., aby se svým podpisem vydával za oprávněného zástupce čís. 12.280.
— k závazku podle § 103 směn. zák. (§ 8 zákona o společenstvech) se vyžaduje, by majitel směnky neznal pravý stav věci a by tu bylo předstírání podpisatele o zastupitelském poměru a o případném zmocnění čís. 12.332.
— **§ 104:** na směnce nemůže býti uveden jako remitent sám výstavce čís. 11.513.
— obsahuje-li směnka platební slib, může býti jen směnkou vlastní; obsah směn. prohlášení lze vykládati jen ze samé skriptury; označení směnky jako »sola« a valutární doložka nevadí pojetí směnky jako směnky vlastní čís. 11.770.
— prohlášení výstavce, že zaplatí na řad remitentův, spojené s příkazem, by byla valuta dána na účet určité osoby podle zprávy, obsahuje vedle platebního slibu tomuto neodporující příkaz remitentův, na čí účet má dáti směnečnou valutu čís. 11.770.
— čís. 3: označení remitenta obratem na »řad vlastní« jest při vlastní směnce postačitelné a potud zřetelné, že jest jím míněn vystavitel směnky, nikoliv směnečník a přijatel čís. 11.122.
— čís. 5: podpis výstavcův (na směnce vlastní) musí býti pod textem základní směnky čís. 9273.

Směnka: směnečný dluh ve vyrovnání viz vyrovnání.
— — postih směnečného solidárního dlužníka podle §§ 1357, 1358 obč. zák. viz rukojemství.
— — směnečný řád, zákon, řízení viz tamže.
— — věřitel jest oprávněn započítati splátky nejprve na část dluhu nekrytou směnkami, třebas část ta byla zajištěna zástavním právem čís. 8877.
— — žalobou podle § 35 ex. ř. nelze uplatňovati, že nebyl splněn předpoklad vystavení směnky, na jejímž základě byl vydán platební rozkaz, sloužící za základ exekuce; žalobu podle § 35 ex. ř. nelze opříti o to, že byla vystavena za určitým účelem, k němuž jí pak nebylo použito, a že se žalobce o tom dozvěděl teprve po pravomoci směnečného platebního rozkazu čís. 10.013.
— — ten, jehož jméno jest ve firmě veřejné obchodní společnosti, může býti přímo žalován na základě směnky akceptované společností čís. 11.782.
— — obsah směnečného prohlášení lze vykládati jen ze samé skriptury čís. 11.770.
— — v tom, že byla směnka již podepsaná odevzdána třetí osobě k opatření zápůjčky, lze spatřovati zmocnění ku přijetí směnečné valuty čís. 11.081.

— — i směnečný závazek může býti zajištěn zástavou a lze ho uplatniti pod exekucí na zástavu (zaplatil-li dlužník vyrovnací kvotu) čís. 10.919.
— — práva z ní mohou býti převedena i fusí akciové společnosti bez indosace směnky; přechod práva vyplniti blankosměnku čís. 11.167.
— — pokud se pro směnečné prohlášení mezi manžely vyžaduje formy notářského spisu čís. 10.099.
— — ke směnečnému závazku obce v Čechách, pode něhož se obec zavázala jako příjemkyně směnky zaplatiti pohledávku ze zápůjčky, již uzavřela za souhlasu obecního zastupitelstva a za schválení okresního výboru a zemského výboru, se vyhledává, by se podpis stal po rozumu předpisu § 55 čes. obec. zříz.; tento předpis platí nejen pro původní směnku, nýbrž i pro krycí směnku prolongační; osobní ručení členů obecního zastupitelstva, kteří podepsali směnku bez dodatku »jako členové obecního zastupitelstva«; nezáleží na tom, co si podpisatelé směnky, přičiňujíce svůj podpis, myslili o funkci, v jaké směnku podpisují, nýbrž na tom, jak se jejich podpis jeví na venek čís. 12.893.
— — **obecnoprávní poměr:** majitel směnky nevzstupuje do něho tím, že prostě směnku přejímá; převzetím směnky zakládá se jen směnečný právní poměr, leda že by strany zamýšlely něco jiného čís. 9713.
— — přijetí směnky na dluh není v pochybnosti novací dluhu, nýbrž jeho upevněním; pokud vzhledem k okolnostem nebyl dlužník přijetím směnky sproštěn svého obecnoprávního dluhu čís. 11.759.
— — pokud směnečný závazek nezanikl, kryjí směnky dluh z úvěru a splátky v mezích úvěru na dluh z něho konané hlavním dlužníkem mění výši úvěrního dluhu, ale nelze je odpočísti jen na směnečný dluh čís. 10.640.
— **krycí:** význam a účel čís. 10.189.
— — skončení úvěrního poměru nelze spatřovati v tom, že věřitel vyplní krycí směnku dnem splatnosti čís. 10.921.
— — slouží k zajištění závazku; lze ji dáti do oběhu, může se však uplatniti teprve, až bude lze dobývati pohledávku jí krytou; byla-li umluvena nepřevoditelnost; protiprávní uplatňování směnky nemůže odůvodniti každý nedostatek opatrnosti (kupecké), nýbrž buď přímá vědomost o námitce nebo vědomost zaviněná hrubým nedopatřením; pokud nejde o hrubé nedopatření při převzetí směnky označené jako krycí; označení směnky jako krycí není ani náznakem dohody o její nepřevoditelnosti čís. 10.921.
— — blankosměnka krycí pozbývá významu, byl-li krytý právní poměr zlikvidován, bez jejího použití jako směnky; odevzdal-li akceptant týž blanket znovu ke krytí pohledávky z jiného právního důvodu témuž věřiteli nebo osobě jiné čís. 11.216.
— — směnka znějící na čs. koruny jen k zajištění úvěru; pokud nebylo změněno původní ujednání stran, že dluh má býti zaplacen v anglických librách šterlinků čís. 11.865.
— — označení »krycí směnka« nepatří k podstatným náležitostem směnky; škrtnutí tohoto označení nelze pokládati za zfalšování směnky, i kdyby se bylo stalo proti úmluvě stran čís. 12.468.

Směnná smlouva viz smlouva směnná.

Smír: dědický viz dědická dohoda.
— promlčení viz tamže.
— schválení opatrovnické, poručenské viz opatrovnický, poručenský soud.
— o výživném viz výživné.
— vyrovnání mimosoudní viz tamže.
— — **platnost:** smír, jímž byly uspořádány věci manželů ve smyslu trvalého, avšak pouze faktického zrušení manželského společenství, jest neplatným čís. 9128.

— — smlouva o úpravě majetkových poměrů manželů při jejich zamýšleném rozvodu jest přípustná čís. 12.091.
— — pokud se nelze domáhati pro omyl neplatnosti smíru o uznání nemanželského otcovství na základě pozdější nalezené listiny, v níž nemanželská matka tvrdí, že označila žalobce za nemanželského otce jen z nenávisti čís. 9630.
— — neshoda stran o tom, zda se smír týká všech sporných nároků či jen některých z nich, činí smír neplatným a to ohledně částky, jež byla jen číselným výsledkem celkové dohody čís. 10.204.
— — **účinky:** námitka věci smírem vyrovnané jest námitkou hmotněprávní, nikoliv námitkou věci pravoplatně rozsouzené, k níž by bylo přihlížeti z úřadu čís. 9328.
— — ujednali-li strany za sporu mimosoudní, žalobce však přes to nevzal žalobu zpět, může žalovaný čeliti žalobě hmotněprávní obranou zániku žalobního nároku smírem a jest na soudu, by i o této obraně rozhodl v rozsudku; zastaviti proto spor usnesením není přípustno čís. 8894.
— — o vykonatelné pohledávce po povolení exekuce, pokud nebrání tomu, by nebyla zrušena exekuce podle § 39 čís. 1 ex. ř. čís. 8969.
— — pohledávka ze smíru podléhá třicetilému promlčení, třebas původní pohledávka podléhala kratšímu promlčení čís. 9635.
— — jen taková změna poměrů může míti vliv na závazek převzatý smírem, s níž strany, uzavírajíce smír, nemohly počítati a jež má nepochybný vliv na mohoucnost smluvníka k plnění převzatého závazku čís. 9987.
— — účinek zrušení smíru (o výživném manželky) soudcovským výrokem pro napotomní skutečnosti nepůsobí od doby, kdy ony skutečnosti vznikly, nýbrž teprve od doby, kdy se bylo příslušného soudního výroku domáháno čís. 12.091.
— **soudní:** byla-li do něho pojata lhůta, ve které může ta i ona strana odvolati smír, jde o lhůtu smluvní, pro niž platí §§ 902 a 903 obč. zák., nikoliv § 89 org. zák. čís. 9328.
— — v nesporném řízení není předepsána forma pro smír před soudem čís. 11.719.
— — jímž námitky proti směn. plat. příkazu byly vzaty zpět; stal se jím směn. plat. příkaz pravoplatný čís. 11.898; — viz též 12.706.
— — nesprávný právní názor strany uzavírající soudní smír, třebas byl vyvolán procesním soudcem, netýká se předmětu soudního smíru, nýbrž jen pohnutek smíru čís. 12.607.
— — strana uzavřevší (do určité doby odvolatelný) soudní smír, nemůže namítati, že smír uzavřela a jej neodvolala z nespravedlivé a důvodné bázně, vyvolané projevem procesního soudce a odpůrcem, byla-li zastoupena advokátem čís. 12.607.
— — **a spor:** smír, jímž měl spor býti pro všechny účastníky vyřízen; byl-li uzavřen pod podmínkou, že ho neodvolá ve lhůtě žádná ze stran, jest, byl-li smír odvolán ve lhůtě i jen jedním z obou žalovaných, pokračovati v řízení proti oběma žalovaným čís. 10.429.
— — smír, jímž byla uznána postoupená pohledávka ve sporu mezi postupitelem a dlužníkem, jest v rozsahu smíru vítězstvím postupitele ve sporu a působí jako kumulativní novace i ve prospěch postupníka čís. 10.657.
— — **útraty:** dohoda v něm, že budou nahrazeny útraty (část jejich), jak budou upraveny, vztahuje se, není-li jiné vůle stran, nejen na útraty právního zastoupení, nýbrž i na svědečné a znalečné čís. 11.610.
— — zavázal-li se jím dlužník, že zaplatí útraty sporu, jak budou stanoveny soudem, do čtrnácti dnů pod exekucí, počíná platební lhůta pro zaplacení útrat doručením soudního usnesení upravujícího výši těchto útrat, nikoliv již uzavřením smíru čís. 10.769.
— — schválení smíru o odbytném pro nemanželské dítě, nebylo-li ve smíru přihlíženo k značným útratám sporu; pokud jest k rekursu proti schvalujícímu usnesení oprávněn i zástupce chudých žalující strany čís. 11.038.

— — smír, jenž stanoví čtrnáctidenní pariční lhůtu i pro jistinu i pro útraty, které soud měl teprve určiti, nezmiňuje se však výslovně o tom, že pro jistinu i útraty platí jednotná lhůta od ujednání smíru, lze vyložiti jen tak, že pariční lhůta ku placení útrat počíná teprve dnem, kdy byl povinný o jejich výši uvědoměn čís. 11.893.
— — **a exekuce:** pokud jest soudní smír vykonatelný i co do útrat, třebas soudní usnesení, upravující útraty, nebylo dosud dlužníku doručeno čís. 8964.
— — dojednaný v Německu; nelze vésti exekuci v Československu čís. 9805.
— — tím, že dohoda rodičů při dobrovolném rozvodu o výchově a výživě dítek byla pojata do soudního protokolu a soudně schválena, stala se soudním smírem (§ 1 čís. 5 ex. ř.) čís. 10.791.
— — nelze na něj použíti obdobně ustanovení druhé věty prvého odstavce § 35 ex. ř. čís. 11.254.
— — pokud je přípustné, by kancelářský úředník, před nímž manželé prohlásili ústně k zápisu, že se dohodli na dobrovolném rozvodu, sepsal i smír o dohodě co do rozdělení společného majetku a co do určení výživného pro manželku; pokud je tento smír vykonatelný podle § 1 čís. 5 ex. ř. čís. 11.719.
— — povaha žaloby, v níž jest proti exekuci na základě soudního smíru namítáno, že smír nenabyl vůbec platnosti, poněvadž se podmínka, na níž platnost smíru závisela, nesplnila čís. 11.843.
— — z povšechného ustanovení soudního smíru, že se »kupitel zavazuje veškeré poplatky z předání statků nésti«, nelze s určitostí seznati, zda se kupitel zavázal zapraviti poplatky přímo úřadu, či vymáhajícímu věřiteli; nestačí, že si lze ustanovení času, kdy má býti závazek splněn, domysleti z obsahu smíru; nebyla-li doba dlužného plnění smírem vůbec stanovena, nelze ani způsobem uvedeným v druhém odstavci § 7 ex. ř. prokázati, že lhůta splatnosti uplynula čís. 12.518.
— — smír v řízení o námitkách proti směnečnému platebnímu příkazu a přeměna exekuce zajišťovací v exekuci uhražovací čís. 12.706; — viz též čís. 11.898.
— **podle § 46 hon. zák. pro Čechy:** ke smíru lze vyzvati jen strany, nikoliv důvěrníky; nestalo-li se tak, nestal se pokus o smír ve smyslu § 46 honebního zákona pro Čechy čís. 10.263.

Smírčí pokus viz rozhodčí soud.
Smísení peněz zabavených a žaloba podle § 37 ex. ř. viz žaloba podle § 37 ex. ř.
Smíšená darovací smlouva viz dar.
Smlouva: forma viz tamže.
— — nabídka viz tamže.
— — nemožnost plnění viz tamže.
— — neplatnost viz tamže.
— — omyl viz tamže.
— — splnění viz placení, splnění.
— — důkazní břímě při uplatňování nároku na náhradu škody pro nesplnění nebo pro nenáležité splnění smlouvy čís. 11.499.
— — **uzavírání:** na základě listiny, jíž se obec zavázala opravovati kříž, nemůže se domáhati kostel na obci opravy kříže, není-li z listiny patrno, komu byl slib učiněn a zda byl přijat; lhostejno, že farář kostela kříž vysvětil a že listina byla uschována v archivu kostela čís. 9522.
— — **výklad:** pokud lze se při něm odvolávati na zvyklosti čís. 10.019.
— — **odstup (§§ 918 a násl. obč. zák.):** při výpočtu náhrady podle §§ 920/2, 921 obč. zák. jest přihlédnouti k tomu, jaký by byl majetkový stav obou stran, kdyby nebývalo došlo k plnění smlouvy čís. 8700.
— — neobmeškalý smluvník, jenž chce pro prodlení druhého smluvníka odstoupiti od smlouvy, musí mu to oznámiti i tehdy, když mu nemusí poskytnouti dodatečnou lhůtu; prohlášení, že od smlouvy odstupuje, může smluvník učiniti jen, pokud jest obmeškalý smluvník v prodlení; pokud prodlévající dlužník může plniti dodatečně čís. 8942.

— — sdělil-li kupitel prodateli, že kupní smlouvu zrušuje, prodatel pak odpověděl, že dopis postoupil své odbočce, jejímž prostřednictvím byla věc objednána, byl povinen postarati se o vyřízení, a to ve lhůtě, jež se vyžaduje v loyálních obchodních stycích; nedošlo-li vyřízení kupitele včas, mohl míti za to, že jeho odstoupení od smlouvy bylo přijato čís. 9913.
— — § 921 obč. zák. není předpisem veřejného práva čís. 10.005.
— — nesplnil-li prodatel dodatečnou dohodu o výměně prodané věci za jinou věc, nemůže se kupitel domáhati na prodateli vrácení kupní ceny za původně dodanou věc čís. 10.306.
— — nelze odstoupiti od smlouvy, jež byla již splněna; ke splnění smlouvy stačí, převzal-li věřitel plnění určité objednané věci přes její vadnost jako plnění čís. 10.589.
— — smluvník, jenž již smlouvu splnil, nemůže od ní odstoupiti čís. 11.551.
— — k tomu, by prodatel, vyhradivší si k prodané věci vlastnictví, směl požadovati věc zpět, nevyhledává se předchozí odstoupení od smlouvy; § 918 obč. zák. tu neplatí čís. 10.590.
— — předpisu § 921 obč. zák. nelze použíti při obchodech čís. 11.178.
— — pravoplatný rozsudkový výrok, ukládající žalovanému dodržení kupní smlouvy proti vzájemnému žalobcovu plnění, neodnímá právnímu poměru povahu dvoustranného právního jednání; žalovaný jest oprávněn použíti ustanovení § 918 obč. zák., najmě, octne-li se žalobce v prodlení s plněním čís. 11.881.
— — dal-li prodatel kupiteli dodatečnou lhůtu s tím, že kdyby tuto lhůtu nemohl dodržeti, by mu to před uplynutím lhůty oznámil, že se budou moci dohodnouti, kupitel však tak neučinil a nedodržel danou mu lhůtu, ustoupil prodatel právem od smlouvy, aniž bylo třeba předchozí pohrůžky, že od smlouvy ustoupí, a nemůže se kupitel na něm domáhati náhrady škody čís. 12.045.
— **agenční** viz rozhodčí soud společenstva cukrovarníků v Praze.
— **darovací** viz dar.
— **dědická** viz dědická smlouva.
— **domovnická** viz domovník.
— **disoluční** viz společnost.
— **dopravní** viz doprava železniční, dopravce.
— **dovoznická** viz doprava železniční, dopravce.
— **dvojstranná** (§ 23 konk. ř. z r. 1931): jest jí smlouva o poskytnutí zápůjčky čís. 12.780.
— **individuelní** viz smlouva kolektivní.
— **koaliční** viz rozhodčí soud společenstva cukrovarníků v Praze.
— **kolektivní:** o osmihodinné pracovní době viz doba pracovní osmihodinná.
— — pokud vzhledem k doslovu smlouvy přísluší zaměstnanci nárok na novoroční a nárok na výslužné jen po určitou řadu let čís. 9384.
— — individuelní úmluva okresní nemocenské pojišťovny s jejím zaměstnancem o úpravě jeho služebního poměru a požitků je zásadně dovolena, třebas se odchyluje ve prospěch zaměstnavatelky od kolektivní smlouvy čís. 11.822.
— — individuelní úmluva okresní nemocenské pojišťovny s jejím zaměstnancem o úpravě jeho služebních poměrů a požitků jest zásadně dovolena, třebaže se odchyluje ve prospěch zaměstnavatelky od kolektivní smlouvy čís. 12.364.
— — výpomocný zaměstnanec s denním platem nepodléhá kolektivní smlouvě zaměstnanců nemocenských pojišťoven čís. 12.364.
— — právní povaha kolektivních smluv a pracovního řádu čís. 9145.
— — jde o spor z kolektivní smlouvy, jde-li o nárok opřený o tuto smlouvu, třebas jej uplatňoval i jen některý člen organisace; k platnosti dohody o rozhodčím jest potřebí písemné formy čís. 9130.

— — jen rozhodčí soud mzdový podle § 13 zák. čís. 45/1930 sb. z. a n. jest oprávněn rozhodovati o tom, zda kolektivní smlouva platí jen pro určitý obvod čís. 11.813.
— — pokud ujednání o rozhodčím soudě jest pro účastníky závazné, třebas ten který účastník nedal za svou osobu písemný souhlas; ten, kdo se dovolával kolektivní smlouvy k opodstatnění svého nároku, dal tím zřejmě na jevo, že se podrobil jejím ustanovením; vyřizovaly-li podle kolektivní smlouvy paritní rozhodčí výbory všechny spory z této smlouvy, nezáleží na tom, zda spor vznikl za trvání závodu z pracovního poměru, či až po zrušení závodu a po skončení námezdního poměru čís. 12.239.
— — rozhodčí soud a příslušnost pracovních soudů čís. 12.239.
— — vzdání se příslušnosti rozhodčího soudu, ujednaného v ní čís. 12.273.
— — viz též rozhodčí soud.
— **komisionářská** viz komisionář.
— **kulhavá:** ohledně obcí atd. jest použíti § 865 obč. zák., pokud jde o t. zv. smlouvu kulhavou na straně obce atd. čís. 9238.
— **kupní:** o automobilu viz automobil.
— — dávka z přírůstku hodnoty viz tamže.
— — daň z obratu viz tamže.
— — depurační povinnost viz tamže.
— — dodatečná lhůta viz lhůta dodatečná.
— — fixní obchod viz tamže.
— — koupě dědictví viz pozůstalost.
— — nadhodnocení viz měna.
— — odběr časopisu viz tamže.
— — odstup, zrušení podle §§ 918 a násl. obč. zák. viz smlouva.
— — odevzdání veci viz převod vlastnictví.
— — placení úroků viz úroky.
— — předkupní právo viz tamže.
— — výhrada písemnosti v objednávce viz objednávka.
— — výhrada vlastnictví viz tamže.
— — zásada § 1052 obč. zák. viz vzájemné plnění.
— — závdavek viz tamže.
— — zpětná koupě viz tamže.
— — koupila-li manželka na dluh věci pro svou potřebu, jest prodatel oprávněn domáhati se zaplacení přímo na ní čís. 8683.
— — kupní cenu za zboží koupené manželem pro společnou domácnost nelze požadovati na manželce, i když manžel je nemajetný čís. 8760.
— — není vyloučeno, by při koupi táž osoba nezastupovala obě smluvní strany; splní-li v této dvoustranné funkci náležitosti stanovené zákonem pro nabytí práva vlastnického, nabývá vlastnictví přímo zastoupený kupitel čís. 13.130.
— — jest ji smlouva, podle níž má majitel pozemku dodati druhé straně určité množství úrody proti tomu, že mu tato zaplatí určitý peníz a nahradí náklady a, pokud by úrody bylo více, má se výtěžek z tohoto přebytku děliti mezi stranami na polovici; druhá strana má jen obligační nárok na odevzdání smluveného množství úrody čís. 9926.
— — rozlišující znak mezi smlouvou trhovou a smlouvou o dílo; objednávka prádla podle míry čís. 10.658.
— — rozhraničení mezi koupí a smlouvou o dílo; objednávka plakátů pro individuelní potřeby podniku jest smlouvou o dílo čís. 10.795.
— — oprávnění dobývati štěrk a kámen v lomu čís. 11.447.
— — smlouva o dodávce určitého zboží denně za předem ujednanou kupní cenu **na řadu let,** jest jedinou trhovou smlouvou s různými dodávacími lhůtami; dodavatelův nárok na zaplacení kupní ceny vznikl tu již ujednáním trhové smlouvy čís. 12.346.
— — **náležitosti smlouvy:** k hotovosti kupní smlouvy o nemovitosti se nevyhledává, by bylo ujednáno, kterým dnem mají na kupitele přejíti daně a veřejná břemena, jakož i užívání, a o tom, kdo má hraditi převodní poplatky a dávku z přírůstku hodnoty čís. 8966.
— — podstatnými náležitostmi jsou jen dohoda o předmětu kupu a o kupní ceně čís. 9695.
— — **uzavíráni:** tím, že ten, na něhož byly zaslány věci objednané třetí osobou na jeho adresu, s věcmi disponoval (vydal je třetí osobě), přijal reální nabídku vlastním jménem a musí fakturovanou cenu zaplatiti dodateli čís. 12.685.
— — **předmět kupu:** určitost: bylo-li jím zboží, jež dodavatel vyrábí, a objednateli byl ponechán výběr, nevadí určitosti předmětu koupě, že nebylo určeno, jaké kusy zboží se mají objednati čís. 10.025.
— — vyloučení z obchodu a pod.: předpisu § 1048 obč. zák. nelze použíti, jde-li o věc, jejíž dovoz do ciziny byl závislý na dovozním povolení; pokud tu nejde ani o neodvratitelnou náhodu podle § 1447 obč. zák. čís. 9827.
— — bylo-li v trhové smlouvě, jíž byl prodán rolnický nedíl, výslovně ustanoveno, že pozbude platnosti, neschválí-li ji St. poz. úřad; význam neschválení čís. 9427.
— — jinak zcizení zabraného velkého majetku pozemkového viz pozemková reforma (záborový zákon).
— — dodatečná výměna koupené věci jest nová samostatná smlouva směnná; nesplnil-li prodatel tuto smlouvu, postup podle §§ 918, 920 obč. zák., nikoliv však vrácení kupní ceny za původně dodanou věc čís. 10.306.
— — **kupní cena:** určitost: umluvily-li strany, že kupní cenu určí inventurou, kterou samy provedou, znamená to, že se takto dodatečně o kupní ceně dohodnou, a kupní cenu bylo by lze pokládati za umluvenou jen, kdyby se tato úmluva byla při inventuře stala; dohoda, že bude při inventuře stanovena kupní cena podle nákupní ceny pro obchodníky, není určitým měřítkem pro stanovení kupní ceny čís. 8814.
— — není potřebí číselné určitosti její, nýbrž jen, by bylo podle úmyslu stran patrno, že kupní cenu lze určiti podle objektivních znaků; stačí, bylo-li úmyslem stran platiti cenu konfekčního zboží podle ceníků čís. 10.025.
— — nebyla-li stanovena přesná cena, nenastupuje obvyklá cena; není třeba, by byla předem určena číslice kupní ceny podle pevného měřítka ujednaného stranami čís. 10.325.
— — při přídělu pozemků nesejde na tom, že strany o kupní ceně mezi sebou nejednaly a ji neujednaly, stačí, byla-li kupní cena určena Státním pozemkovým úřadem čís. 11.643.
— — měna: pokládal-li objednatel měnu kupní ceny uvedenou ve faktuře a tvořící podstatnou část smlouvy za omyl a učinil proti ní námitky, přece však nevyvodil z toho důsledky — ač dodavatel trval na této měně — a nedal zboží k disposici, nýbrž je spotřeboval, — podrobil se dodatečně podmínce o měně čís. 12.886.
— — jinak než v penězích: bylo-li umluveno, že kupní cenu jest zaplatiti hotově, nestačí, že byla část kupní ceny nabídnuta ve vkladních knížkách; odstoupil-li proto prodatel od smlouvy, nemůže se na něm kupitel domáhati náhrady škody z nesplnění smlouvy čís. 9280.
— — vkladní knížka jako kupní cena; po zrušení kupní smlouvy jest kupitel oprávněn domáhati se na každém z prodatelů vrácení celé vkladní knížky, pokud se týče celého peníze, na nějž vkladní knížka zněla čís. 12.191.
— — bylo-li místo ní před válkou ujednáno placení doživotního důchodu, stihá zhoršení měnových poměrů zcizitele čís. 11.575.
— — slevu z kupní ceny povolenou pro případ hotového placení nelze rozšiřovati na případ započtení čís. 12.393.

— — splatnost: třebas byla kupní cena splatná teprve po dodání zboží, vznikla pohledávka na zaplacení kupní ceny uzavřením smlouvy čís. 11.634.

— — povinnost k placení kupní ceny zboží (vody) nastává již odběrem zboží a není závislá na vystavení účtu; dodáním zboží počíná také běžeti promlčecí lhůta pro nárok na zaplacení kupní ceny čís. 12.465.

— — koupil-li hostinský hrací automat s tím, že trhová cena bude zaplacena »dle výběru« z automatu, aniž byla ujednána výše splátek nebo určitá doba splacení; kdy nastala splatnost trhové ceny čís. 12.275.

— — § 1052 obč. zák.: prodatel jest oprávněn žalovati o zaplacení kupní ceny i bez zajištění plnění zboží, jakmile kupitel prohlásil, že zboží nepřijme; s hlediska § 1052 obč. zák. stačí, že plnění druhé strany bylo ohroženo v době, kdy smlouva se měla plniti, a není třeba, aby tento stav tu byl ještě v době podání žaloby nebo při ukončení jednání před soudem první stolice čís. 13.129.

— — § 1062 obč. zák.: nedoplatek kupní ceny nepozbyl této své povahy tím, že prodatel ho neobdržel, že byl knihovně zajištěn na prodaných nemovitostech a že se ho kupitel zavázal úrokovati čís. 12.370.

— — různé: pokud lze zabaviti nárok na kupní cenu čís. 9197.

— — pokud nelze zaplacení kupní ceny činiti závislým na předchozím výmazu knihovních závad čís. 9472.

— — úmluva, že zboží jest koupeno za určitou cenu »loco továrna«, platí jen pro případ, že zboží jest skutečně dodáno z továrny; bylo-li dodáno ze skladiště továrny bližšího kupiteli, nemůže se prodatel na kupiteli domáhati zaplacení dovozného z továrny do skladiště čís. 11.970.

— — **vedlejší úmluvy:** byly-li sudy se zbožím zasílány prodatelem dráhou a kupitel s tím souhlasil, jest míti za to, že schválil mlčky tento způsob dopravy; případná ztráta sudů za dopravy na dráze jde na vrub kupitele; při vrácení vypůjčených sudů do splniště kupitelova závazku z půjčky jde doprava na nebezpečí kupitelovo (vypůjčitelovo); promlčení nároku na vrácení vypůjčené věci a nároku na vrácení pronajaté věci ve 30ti létech čís. 10.954.

— — zavázal-li se kupitel prodateli, že zaplatí náklady sepsání, kolkování, zavtělení smlouvy atd., jde o smlouvu ve prospěch třetího čís. 9278.

— — dodání elektrického motoru »s uvedením v chod«; povinnosti dodatele; kupitel zavinil nemožnost provedení zkoušky, ježto nebylo instalováno elektrické vedení čís. 12.041.

— — **koupě na zkoušku:** podle čl. 339 obch. zák., vyhradil-li si kupitel právo zkoumati zaslaný vzorek; prodatel povinen zaslati kupiteli prozatím vzorek objednaného zboží a kupitel se má o něm včas vyjádřiti; prodatel má zaslati obchodní zboží prostředního druhu a jakosti čís. 9717.

— — **plnění prodatelem:** odevzdav zboží dráze k přepravě, splnil prodatel kupní smlouvu čís. 10.235.

— — z toho, že prodatel vzal na sebe povinnost hraditi náklad na dopravu zboží do místa určení, nelze ještě souditi, že jest toto místo pro něho **místem plnění** čís. 13.110.

— — pro otázku, zda šlo o obchod distanční, nerozhoduje, kde se stalo právnické odevzdání zboží, nýbrž rozhoduje, že bylo zboží podle ujednání spolupůsobením třetí osoby (dráhy) odesláno prodatelem kupiteli a takto převedeno z moci prodatele do moci kupitele; lhostejno, že doprava se dála na účet prodatele čís. 13.110.

— — odevzdáním dráze přechází nebezpečí dopravy na kupitele; lhostejno, že bylo zboží zasláno na dobírku; náhradní nárok prodatelův proti dráze a závazek kupitelův čís. 9419.

— — odevzdav zboží dráze k dopravě, neodpovídá prodatel kupiteli za to, že bylo zboží za dopravy zaměněno čís. 13.110.

— — **prodlení s přijetím zboží:** bylo-li oddalování odběru i prodlením v placení kupní ceny, byl prodatel oprávněn voliti náhradu škody místo

splnění; nárok na náhradu škody pro nesplnění nemůže uplatniti strana, porušivší smlouvu a octnuvší se v době výkonu volby v prodlení; odmítnutí plnění po vykonané volbě není již zaviněným prodlením v dodání čís. 8664.

— — dodatel může použíti čl. 343 a 354 obch. zák. teprve, dodal-li v přiměřené dodatečné lhůtě neb aspoň se marně k dodání nabídl a objednatel plnění nepřijal a sám se octl v prodlení s přijetím nebo s placením čís. 9628.

— — pokud jest prodatel oprávněn domáhati se odběru zboží čís. 9707.

— — netvrdil-li prodatel, že došlo k rozvázání smlouvy srovnalou vůlí stran nebo že vykonal některé z práv podle čl. 354 obch. zák., jest míti za to, že kupitel proti němu zůstal i nadále smluvníkem, který se octl v prodlení i co do převzetí zboží i co do zaplacení kupní ceny, což obé splývá v jedno čís. 12.210.

— — jde-li o koupi obchodní, nelze použíti občanského zákona tím způsobem, že by prodatel mohl při kupitelově prodlení ustoupiti od smlouvy, neprovésti prodej podle čl. 343 obch. zák. a žádati po ustoupení od smlouvy ještě náhradu škody čís. 12.210.

— — **prodlení s placením kupní ceny:** dodatel může použíti čl. 343 a 354 obch. zák. teprve, dodal-li v přiměřené dodatečné lhůtě neb aspoň se marně k dodání nabídl a objednatel plnění nepřijal a sám se octl v prodlení s přijetím zboží nebo s placením kupní ceny čís. 9628.

— — odepřel-li kupitel spolupůsobiti ke splnění kupní smlouvy, jež bylo podmínkou splatnosti kupní ceny, neodvolav včas zboží nebo nesloživ včas záruční listinu, zmařil tím placení samo a byl v prodlení s placením; prodatel může tu uplatňovati nárok na náhradu škody podle čl. 343 obch. zák. čís. 12.574.

— — náhrady škody pro nesplnění smlouvy podle čl. 354 obch. zák. lze se domáhati jen, provedl-li prodatel svépomocný prodej podle čl. 343 obch. zák. čís. 13.126.

— — **prodlení s odevzdáním zboží:** v kupitelově prohlášení, že na dodané zboží již nereflektuje a že bude nucen žádati odškodné za ušlý zisk, nelze spatřovati vzdání se nároku na náhradu případné další škody; kupitel, který prodal zboží dále, ale nemohl je dodati, poněvadž mu nebylo dodáno, může žádati na svém prodateli veškerou škodu a ušlý zisk; odběratel kupitele není oprávněn krýti se zbožím dražším, nýbrž jen zbožím, jež objednal čís. 8603.

— — byla-li pravoplatným rozsudkem ke kupitelově žalobě zrušena kupní smlouva a prodatel uznán povinným vrátiti kupní cenu proti vrácení koupené věci a kromě toho zaplatiti útraty, nemá napotomní zahájení vyrovnacího řízení o prodatelově jmění vlivu na právní poměr stran; ochotu vrátiti koupenou věc projevil kupitel s dostatek tím, že vedl exekuci k vydobytí nároku na vrácení kupní ceny čís. 8674.

— — opodstatnění žaloby kupitele proti prodateli o náhradu škody čís. 8913.

— — není-li opozdělé plnění prodatelovo illoyálním, musí kupitel zboží přijmouti a zaplatiti, leč že po uplynutí doby k splnění poskytl dodatnou lhůtu k plnění a pak od smlouvy odstoupil čís. 9203.

— — **krycí koupě:** pokud prodatel nemůže s úspěchem vytýkati kupiteli, že propásl příležitost k příznivějšímu krycímu nákupu zboží; kupitel není povinen prokazovati, že měl potřebu se krýti čís. 8998.

— — musí býti provedena s péčí řádného obchodníka, takto koupené zboží musí míti týchž vlastností jako zboží objednané, ale nedodané, a za týchž dodacích podmínek čís. 11.765.

— — **škoda konkretní** (čl. 355 obch. zák.): lze se jí domáhati, i když další kupitelova dodávací smlouva, s jejíhož nesplnění mu vznikla škoda, byla uzavřena dříve, než smlouva, z níž se domáhá náhrady škody na svém dodavateli čís. 11.376.

— — nespadá-li obchod ani doba rozhodná pro výpočet škody pod platnost nouzových válečných zákonů, platí pravidlo, že tržní cena nebo cena prodejní jest měřítkem, třeba by byl zisk takto docílený sebe větší, jeho napočtení není nemravné již pro nepoměr plnění a vzájemného plnění čís. 11.376.
— — pokud při výpočtu náhrady nepřichází v úvahu běžná režie čís. 11.376.
— — **dodávka successivní:** stornoval-li prodatel bezdůvodně splnění dílčí smlouvy čís. 10.331.
— **licenční** viz patent.
— **mandátní** viz smlouva zmocnitelská.
— **mezinárodní** o omezení pracovních hodin čís. 80/22 viz doba pracovní osmihodinná.
— — s Jugoslavií, Rumunskem atd. viz Jugoslavie, Rumunsko.
— **mírová:** St. Germainská: rozsah čl. 268 čís. 10.320.
— **na oko** (§ 916 obč. zák.): pokud jest celá smlouva kupní nicotná, třebas jeden z dvou kupitelů nevěděl, že druhý kupitel a prodatel měli úmysl, uzavříti kupní smlouvu jen na oko; nicotnost týká se jen smluvních stran; netknutá zůstávají práva zřízená v kupní smlouvě pro třetí osoby, jež nebyly účastníky sporu o neplatnost kupní smlouvy čís. 9557.
— — námitka, že smlouva o postupu stala se jen na oko, přísluší i postoupenému dlužníku čís. 9736.
— — záleží v tom, že strany v obapolném srozumění činí na venek projevy vůle, neodpovídající jejich pravé vůli; slouží-li k zastření jiného stranami skutečně zamýšleného právního jednání, posuzuje se toto jednání podle pravé své podstaty; bylo-li v písemné smlouvě uvedeno nájemné nižší, než bylo mezi stranami smluveno, není toto smluvené nájemné platné, nýbrž neplatný jest simulovaný údaj listiny (z důvodů berních) čís. 11.486.
— — ochrana bezelstného nabyvatele podle druhého odstavce § 916 obč. zák. vztahuje se i na případ nabytí exekucí, najmě i na případ, kde pohledávka, založená jen na oko, byla bezelstné třetí osobě exekučně přikázána čís. 12.484.
— **nájemní a pachtovní:** byt naturální viz tamže.
— — čekatel rodinného domku viz stavební ruch.
— — domovníci viz tamže.
— — hotel viz tamže.
— — odklad exekuce vyklizením viz tamže.
— — ochrana nájemců viz tamže.
— — pacht honitby viz honitba.
— — příslušnost podle § 49 čís. 5 j. n. viz tamže.
— — řízení ve věcech nájemních viz výpověď, vyklizení.
— — stavební příspěvek viz tamže.
— — o zabraném majetku viz pozemková reforma (záborový zákon).
— — nová organisace politické správy a nájemní poměr země České k pronajímateli čís. 9723.
— — jest smlouvou odvážnou, jsou-li užitky z pachtu naprosto nejisté čís. 10.555.
— — je-li nájemní smlouva neplatná ohledně jednoho pronajímatele, nemůže obstáti ani co do ostatních pronajímatelů čís. 11.028.
— — slib majitele domu třetí osobě, že nájemce pro ni vyklidí byt, an přesídlí do jeho jiného domu čís. 8820.
— — jejím ujednáním nemůže se rušitel cizích práv věcných sprostiti ze závazků, jež vznikají věcně oprávněnému proti němu z jeho nedovolených zásahů, do věcného práva čís. 11.060.
— — ustanovení § 1409 obč. zák. se nevztahuje na pacht zemědělského podniku čís. 11.536.

— — pachtýř nevstupuje bez zvláštní úmluvy do pojišťovací smlouvy propachtovatele čís. 11.536.
— — postup pachtovních práv a žaloba podle § 37 ex. ř. čís. 11.620.
— — pokud pacht požívacího práva, přesahující dobu trvání požívacího práva, nezavdal příčinu k nesrovnalosti vůle stran, zůstává pachtovní poměr za trvání požívacího práva v platnosti čís. 12.660.
— — pokud otec potřebuje schválení opatrovnického soudu k pronájmům nemovitostí nezletilého dítěte čís. 11.028.
— — bylo-li usnesení obecního zastupitelstva, podle něhož byly místnosti dány do pachtu, zrušeno rozhodnutím nadřízeného správního úřadu, odpadl právní důvod užívání místností pro pachtýře a jest obec oprávněna domáhati se na něm vyklizení a odevzdání místností; jde však i nadále o věci dané v nájem (v pacht), jež nemohou býti předmětem zadržování ani započtení čís. 11.637.
— — **pokud jde o ni:** z toho, že majitel domu přijímal dále činži placenou z bytu od toho, kdo zůstal v bytu, ač skutečný nájemník byt opustil, nelze usuzovati na jeho vůli propustiti nájemníka z nájemní smlouvy a přijati plátce za nájemníka čís. 8812.
— — jde o ni, nikoliv o výprosu, přenecháno-li užívání prodejní boudy za pevný plat s tím, že bude uživatel prodávati zboží jen z obchodu majitele bou y čís. 9207.
— — mezi požívatelem ideální polovice domu a vlastníky domu, jimž náleží požívací právo druhé polovice, nevznikne již tím, že si požívatel dává srážeti ze svých požitků určitou částku ve lhůtách za to, že v domě bydlí čís. 9870.
— — smlouva, podle níž má majitel pozemku dodati druhé straně určité množství úrody proti tomu, že mu tato zaplatí určitý peníz a nahradí náklady a, pokud by úrody bylo více, má se výtěžek z tohoto přebytku děliti mezi strany na polovici, jest odvážnou smlouvou kupní, zakládající pro druhou stranu jen obligační nárok na odevzdání smluveného množství úrody čís. 9926.
— — koupě budoucího ovoce či pacht užitků ze stromů, jde-li o prodej ovoce ze zahrad a ze stromořadí, jež se urodí v budoucích letech čís. 10.555.
— — čekatelský poměr, na jehož základě bydlí čekatel v rodinném domku, jest klásti na roveň poměru nájemnímu čís. 10.987.
— — jde o nájemní smlouvu na neurčitou dobu, najaty-li místnosti na dobu, než si opatří nájemce místnosti jiné, nejdéle však do doby, kdy pronajímatel započne s bouráním domu čís. 10.084.
— — oprávnění dobývati štěrk a kámen z lomu čís. 11.447.
— — právní povaha poměru majitele safesové schránky k bance čís. 12.698.
— — dohodli-li se manželé, z nichž každý měl nárok na užívání ideální polovice domu, při zrušení manželského společenství, že se manželka z domu odstěhuje a přenechá své užívací právo k ideální polovici manželovi za určitou úplatu, jest na poměr mezi manžely použíti nikoliv předpisů o smlouvě nájemní (§§ 1090 a násl. obč. zák.), nýbrž obdobně předpisů »o právech podílníků ve společné věci« a o právech a povinnostech co do užitků a břemen (§§ 839 a 840 obč. zák.) čís. 13.005.
— — **nájem či pacht?** divadelních místností čís. 11.102.
— — pokud byl nájem bytu a hospodářských stavení k provozování obchodu s dobytkem, a nikoliv pacht pozemků věcí hlavní ve smyslu § 1091 obč. zák. čís. 9997.
— — byl-li předmětem smlouvy jen pozemek, na němž si nájemce teprve sám zřídil budovu ku prodeji uhlí a napotom dřevěnou boudu pro stáj na koně, šlo o smlouvu nájemní, nikoli o smlouvu pachtovní čís. 11.888.
— — **několik pachtýřů:** spachtovaly-li nemovitost (hostinec) dvě osoby, aniž smluveny podíly na pachtu, jsou jejich podíly na pachtovním spole-

čenství stejné a není oprávněn jeden společník bez souhlasu druhého vypovědětí pachtovní smlouvu čís. 12.337.

— — **pacht ideálního podílu:** spoluvlastník může přenechati pachtovní smlouvou jinému spoluvlastníku užívání svého, třebas jen ideálního, podílu na určitou dobu za určitou cenu čís. 12.601.

— — **náležitosti smlouvy:** odkládací podmínka, bylo-li ke smlouvě, jíž řád propachtoval nemovitosti, potřeba schválení zemské vlády; smlouva neúčinkovala, pokud stranám nebylo doručeno usnesení o schválení čís. 9521.

— — předpisem § 1093 obč. zák. není vyloučeno, by nemohla býti dána do pachtu cizí věc; propachtovali-li manželé i nemovitosti, náležející jen manželi, lze se domáhati splnění celé pachtovní smlouvy na obou manželích čís. 10.584.

— — i nájemní (pachtovní) smlouva, sjednaná na neurčitou dobu, jest platná, nezavdává-li obsah smlouvy důvod k pochybnosti o tom, že nejde ani o výprosu, ani o zřízení služebnosti čís. 11.170.

— — **vedlejší úmluvy:** úmluva před válkou o převzetí atelieru, postaveného nájemcem na pronajatém pozemku, pronajímatelem a jeho převzetí po válce čís. 10.037.

— — i když bylo v nájemní smlouvě mezi dráhou a nájemcem železničního pozemku ustanoveno, že dráha neručí za škody způsobené provozováním dráhy, jest dráha práva ze škody, jež byla nájemci způsobena vykolejením vozů; za své zřízence ručí tu dráha podle § 1313 a) obč. zák. čís. 10.900.

— — podstata a hospodářský účel t. zv. smlouvy o železný dobytek čís. 11.170.

— — **knihovní zápis:** není zajištěním plnění pronajímatele podle § 1052 obč. zák. čís. 9861.

— — převod nájemního práva jako celku jen za souhlasu a za součinnosti pronajímatele; nejsou-li tyto předpoklady prokázány, jest zamítnouti návrh na knihovní vklad převodu čís. 10.022.

— — **udržování náj. předmětů:** převzal-li pachtýř smlouvou náklady oprav, rozumí se tím obyčejné opravy, nikoliv znovuzřízení součástek pachtovního předmětu, které se staly časem nepotřebnými nebo byly zničeny čís. 8851.

— — k hrazení běžných oprav není nájemce povinen; výlohy za klíče a opatření komína plechovým nástavcem čís. 9383.

— — žádá-li majitel domu na nájemníku poměrnou náhradu nákladu na opravu domu, jest mu povinen předložiti listiny (účty) o výši nákladu; listiny, jimiž bylo majiteli domu vyměřeno vodné a dávka z nájemného, jsou společnými majiteli domu a nájemníkům čís. 8915.

— — pokud za trvání nájemního poměru není pronajímatel oprávněn naléhati na nájemce, by uvedl najatou věc do stavu, v níž ji byl převzal a bude svého času povinen vrátiti čís. 8956.

— — staly-li se kamna a podlahy v bytě nepoužívatelnými následkem řádného používání a stáří čís. 9832.

— — majitel domu může s nájemníky ujednati, že si budou čištění domu obstarávati sami; domovní řád, jenž ukládá nájemníkům tuto povinnost, jest součástí nájemní smlouvy; pokud v takovém případě majitel domu přes to ručí za úraz pádem na schodech čís. 10.651.

— — **vady náj. věci:** ustanovení § 1096 obč. zák., že se nájemce nemovité věci nemůže předem vzdáti práva na osvobození od placení nájemného pro neupotřebitelnost věci k vymíněnému užívání, týká se jen nájmu v užším slova smyslu, nikoliv i pachtu čís. 11.965.

— — nájemník může žádati slevu nájemného a může od smlouvy ustoupiti, má-li najatý byt vady, pro které ho nemůže řádně nebo vůbec používati, avšak nájemník není povinen tohoto práva použíti, nýbrž může trvati na smlouvě nájemní a žádati opravení najatého předmětu tak,

aby ho mohl užívati k účelu, pro nějž si jej najal; v takovém případě pronajímatel jest práv nájemníkovi ze škody, která mu vznikne z toho, že nemohl najaté věci za trvání smlouvy užívati, a to z důvodu nesplnění smlouvy; že mu škoda vznikla a v jaké výši, musí prokázati nájemník čís. 13.093.

— — pronajímatel ručí nájemci za škodu, kterou utrpěl tím, že v najatém bytě vznikl následkem nesprávné konstrukce stavby požár čís. 13.153.

— — proti nároku na náhradu škody, jež stihla žalobce tím, že nastala evikce, že mu pachtovní užívání bylo vinou žalovaného znemožněno, nemůže žalovaný namítati podle § 1052 obč. zák., že žalobce nezaplatil dosud úplně pachtovné; okolnost, zda pachtýř nemohl utrpěti škodu proto, že jsa insolventním, nemohl docíliti hospodářského výtěžku, nemohou soudy posouditi podle § 273 c. ř. s., nýbrž jen na základě posudku znalců hospodářů čís. 10.868.

— — užívá-li třetí osoba pronajaté věci v rozsahu práva nájemcova, zasahuje sice, nemá-li k tomu proti nájemci práva, do práv nájemcových, nikoliv však do práv vlastníkových; vlastník jest jen oprávněn zakročiti proti osobě rušící nájemce v užívání čís. 11.032.

— — **užívání náj. věci:** najato-li skladiště k užívání »podle potřeby«; rozhodným užívání v čase uzavření smlouvy čís. 10.326.

— — zavázal-li se pachtýř, prohlédnuv si dříve předmět pachtu, že všechny opravy na zařízení předmětu pachtu, i přítomné i budoucí, provede sám, bez nároku na náhradu, sprostil propachtovatele povinnosti, by mu věc odevzdal ve stavu upotřebitelném, a nemůže se na něm domáhati náhrady; ujednání takové není neplatné čís. 11.965.

— — pachtovní smlouvou, jíž obec propachtovala právo dobývati z řeky písek a led s veškerými právy a v témž rozsahu, jak jí přísluší podle vodoprávního povolení jako majitelce náplavek, pozemku a cest, jež slouží k účelu těžení písku a ledu, i s právem příjezdu po pozemcích k tomu potřebných, nenabyl pachtýř práva pozemků těch používati výhradně a jiné z téhož používání vylučovati čís. 12.345.

— — pokud vlastník domu není povinen trpěti reklamní opatření v oknech nájemcova bytu čís. 11.018.

— — nájemce bytu (zubní technik) jest oprávněn připevniti na dveřích bytu své orientační a reklamní tabulky, nikoliv však i orientační tabulky svého zřízence čís. 11.019.

— — pronajímatel jest práv nájemci náhradou škody, dal-li bezprávně odstraniti označení nájemcovy živnosti čís. 11.033.

— — pokud nemůže nájemce vynutiti proti vůli pronajímatele umístění elektrického počítadla a zavedení elektrického vedení čís. 9574.

— — neměl-li nájemník podle smlouvy nárok na používání elektrického světla po celou noc, měl nárok jen na normální používání světla, nikoliv pomocí vypínače bez klíče podle své potřeby čís. 11.359.

— — nájemník není oprávněn dáti umístiti zapínací hodiny (za účelem odebírání levnějšího elektrického proudu) na zdi schodiště čís. 12.710.

— — zřízení telefonu v najatém bytě; změnily-li se poměry nájemníka tak, že potřebuje najatého bytu k výkonu advokacie; vyvěšení orientačních tabulek čís. 9590.

— — není v něm zásadně zahrnuto oprávnění použíti i těch částí domu, jež nebyly dosud předmětem nájemního užívání, k zařízení anteny přijímací radiostanice s antenou mimo obytné místnosti čís. 10.120.

— — nájemník, jenž uzemnění radia připojil ke splachovací rouře záchodu, společného ještě pro jiné nájemníky, vybočil z rámce užívacího práva, propůjčeného mu jako nájemníku čís. 13.120.

— — **plody:** pachtýř nestává se jich vlastníkem oddělením od půdy (separací), jako požívatel, nýbrž teprve percepcí; právo pachtýře na ně jest právem odvozeným od práva vlastníkova čís. 9926.

— — **nebezpečí:** pokud nemá vliv na placení nájemného z telefonního zařízení exekuční prodej nájemcovy nemovitosti a odmontování telefonního zařízení čís. 9938.

— — **propadná lhůta § 1097 obč. zák.:** neplatí, učinil-li nájemce náklad na předmět nájmu nejen ve prospěch pronajímatelův, nýbrž i ve prospěch svůj vlastní, a požádal-li nad to pronájemce o přivolení, ba jednal-li dokonce v dorozumění s pronajímatelem a mělo-li se nájemci dostati úplaty tím, že se mu měl náklad amortisovati čís. 12.228.

— — **§ 1098 obč. zák.:** zákaz dáti předmět pachtu do podpachtu; rozsah zákazu, je-li pachtýřem akciová společnost čís. 9549.

— — v pochybnosti jest míti za to, že jde o podnájem, nikoliv o postoupení nájemních práv čís. 8792.

— — domáhá-li se manželka nepřípustnosti exekuce vyklizením, povolené proti manželu, ježto byt najala ona, nikoliv manžel, nelze nepřípustnost exekuce omeziti jen na ni s vyloučením příslušníků domácnosti, jejím právem bytu spoluužívajících, najmě jejího manžela čís. 12.302.

— — viz též podnájemník.

— — **§ 1099 obč. zák.:** z tohoto ustanovení nemůže vyvozovati nároky osoba třetí (pojišťovna) čís. 11.536.

— — **ochrana nájemních práv:** pachtýř může pro porušení pachtovního práva žalovati rušitele i tehdy, je-li třetí osobou; zásah v právo pachtýřovo jest bezprávným činem; pro povinnost rušitele k navrácení v předešlý stav stačí objektivní bezpráví čís. 9076.

— — nájemce může hájiti své nájemní právo petitorní žalobou i proti každému třetímu, kdo mu najatý předmět zadržuje nebo ho jiným způsobem ruší čís. 9402.

— — pachtýř jest oprávněn pro porušení svého pachtovního práva fysickým zásahem žalovati přímo rušitele, třebas byl osobou od propachtovatele rozdílnou čís. 9653.

— — nájemce (pachtýř) může hájiti své nájemní (pachtovní) právo petitorní žalobou jen proti pronajímateli (propachtovateli), nikoliv však proti třetímu, jenž mu zadržuje najatou (spachtovanou) věc nebo ho jiným způsobem ruší v nájemním (pachtovním) užívání čís. 11.674 plen. rozh.

— — **nájemné:** byl-li nájemní poměr zrušen výpovědí, nelze pronajímateli přisouditi nájemné za dobu, po kterou bývalý nájemce najaté místnosti přes to dále užíval čís. 9202.

— — platí § 1052 obč. zák., byla-li na dům pronajímatele po uzavření nájemní smlouvy zavedena vnucená správa a zahájeno dražební řízení; zajištěním plnění pronajímatele není vklad nájemních práv čís. 9861.

— — bylo-li umluveno splniště pachtovného v dočasném bydlišti propachtovatelově, jež bylo ve Vídni, jest pachtovné platiti v rakouských korunách, třebas nemovitost byla v Československu čís. 8705.

— — zálohy placené na činži nejsou určitou činží čís. 10.068.

— — obrana příslušející podle § 1102 obč. zák. hypotekárnímu věřiteli proti nájemcově námitce, že zaplatil nájemné na více než na jedno nájemní období, přísluší podle § 119 ex. ř. i vnucenému správci, byla-li vnucená správa povolena věřiteli, jehož zástavní právo bylo již zapsáno v knize pozemkové čís. 10.824.

— — lze vésti exekuci i na nájemné dosud nesplatné, jen když jest mezi povinným a poddlužníkem nájemní poměr čís. 11.237.

— — stavební příspěvek jest částí nájemného čís. 12.066; — jinak viz stavební příspěvek.

— — bylo-li stanovení výše nájemného přenecháno znalci, aniž byla určena lhůta, do které je měl znalec stanoviti, mohou strany odstoupiti od smlouvy, dokud nebyla výše nájemného znalcem stanovena čís. 12.418.

— — **§ 1101 obč. zák.** viz zástavní právo zákonné.

— — **§ 1102 obč. zák.:** náhrady škody, již utrpí nájemce při nájmu knihovně zapsaném, ale vydražitelem nepřevzatém tím, že musí ode dne příklepu vydražiteli, jenž ho ponechal v nájmu, platiti po druhé nájemné, jež zaplatil dlužníkovi předem, může se nájemce domáhati podle § 227 ex. ř. z nejvyššího podání jen, bylo-li zaplacení činže předem na více než jednu nájemní lhůtu z pozemkové knihy patrno čís. 13.066.

— — k dosažení účinku podle § 1102 obč. zák. nestačí knihovní zajištění nájemního práva jako celku, nýbrž musí mimo to býti zaplacení činže předem v hlavní knize vyznačeno buď zvláštní poznámkou nebo zápisem zástavního práva pro pohledávku na vrácení nájemného čís. 13.066.

— — **§§ 1104, 1105 obč. zák.:** z ustanovení závěti o pronájmu místností v nadačním domě určité osobě s povinností nezvýšiti nájemné a nevypověděti nájem, neplyne, že nadace jest povinna znovu zříditi místnosti, které požárem byly poškozeny a staly se částečně nezpůsobilými k užívání; lhostejno, že v době zřízení závěti měly §§ 1104 a 1105 obč. zák. jiný doslov než dnešní čís. 12.111.

— — **lhůta § 1111 obč. zák.** jest lhůtou propadnou; pod opotřebení zneužitím pachtovního předmětu spadá též t. zv. loupežné hospodářství čís. 8983.

— — třebas podal pronajímatel žalobu o náhradu škody ve lhůtě § 1111 obč. zák., musel, by předešel promlčení (§ 1489 obč. zák.), ve sporu řádně pokračovati čís. 9895.

— — nárok na vrácení pronajaté věci promlčuje se ve třiceti letech; jde-li jen o vrácení pronajaté věci, nepřichází v počet lhůta § 1111 obč. zák. čís. 10.954.

— — lhůta podle § 1111 obč. zák. neplatí pro nárok propachtovatele proti pachtýři, ježto pachtýř nesplnil závazek odevzdati při ukončení pachtu spachtované budovy ve stavu, v němž je při nastoupení pachtu převzal, pokud se týče, že nesplnil smluvní závazek, nahraditi výlohy, jež budou spojeny s opravami k uvedení budov do někdejšího stavu čís. 11.887.

— — **rozvázání nájemní smlouvy:** smlouva uzavřená s užívatelem domu zaniká zánikem užívacího práva pronajímatelova čís. 8719.

— — **§ 1112 obč. zák.:** nájemní poměr zaniká podle § 1112 obč. zák. nejen, když najatá věc zanikne fysicky, nýbrž i, když věc nelze vůbec užívati k účelu, k němuž podle obecného hlediska by mohla sloužiti; tak jest tomu, bylo-li pravoplatným výměrem správního úřadu nařízeno pronajímateli, zrušiti obývání půdních komor, ježto jsou s hlediska zdravotního a požárněpolicejního neobyvatelné podle § 75 stav. řádu pro Čechy; pronajímatel jest oprávněn domáhati se vyklizení místností tím okamžikem, kdy se výměr stavebního úřadu stal pravoplatným; lhostejno, že v žalobě bylo žádáno o vyklizení a odevzdání najatých místností v určitý den a že rozsudek prvého soudu byl vynesen před tímto dnem čís. 12.693.

— — zákony o ochraně nájemníků nebylo dotčeno rozvázání nájemního poměru pro zánik věci podle § 1112 obč. zák. čís. 12.693.

— — **§§ 1114, 1115 obč. zák.:** z toho, že nájemce nevyklidil včas vypovězené místnosti, nelze ještě usuzovati, že mlčky uzavřel novou nájemní smlouvu po výpovědní lhůtě čís. 9202.

— — k tomu, že pachtovní smlouva byla obnovena, ježto propachtovatel nepodal ve lhůtě § 569 c. ř. s. žalobu o vrácení propachtovaného předmětu, lze přihlédnouti jen k námitce žalovaného čís. 9116.

— — podání žaloby vyžadované § 569 c. ř. s. nelze nahraditi podáním exekučního návrhu čís. 9002.

— — jinak než žalobou podle § 569 c. ř. s. nelze zameziti prodloužení nájemní nebo pachtovní smlouvy podle § 1114 obč. zák. čís. 9325.

— — § 1114 obč. zák., § 569 c. ř. s.: k tomu, by byla vyloučena, nestačí mimosoudní výpověď, nýbrž jest třeba žaloby; žalobu jest podati do

14 dnů po ukončení nájemního poměru, nestačí podání žaloby před ukončením nájemního poměru čís. 11.364.

— — **§ 1116 obč. zák.:** §§ 560 a násl. c. ř. s. viz výpověď.

— — k povinnosti nájemníkově, jejíž porušení opravňuje obec atd. k výpovědi z bytu (§ 59 nař. čís. 191/1921), náleží nejen povinnost platiti nájemné, nýbrž i povinnost zachovávati předpisy a podmínky, za kterých mu obec byt pronajala anebo které nájemník i později dobrovolně podstoupil čís. 8821.

— — byl-li nájemní poměr zrušen výpovědí, nelze pronajímateli přisouditi nájemné za dobu, po kterou bývalý nájemce najaté místnosti přes to dále užíval čís. 9202.

— — nepodání opravného prostředku proti rozsudku, jímž soudní výpověď byla prohlášena za bezúčinnou, není o sobě uznáním nebo doznáním, že sporný pronájem spadá pod ochranu nájemců, a nemůže ani býti považován za mlčky projevené vzdání se práva na výpověď, plynoucího ze smlouvy čís. 10.084.

— — byla-li vyměněna předchozí výpověď a bylo-li jí třeba k tomu, by se zabránilo mlčky učiněnému obnovení smlouvy, nelze použíti předpisu § 569 c. ř. s.; dáním výpovědi nebyla smlouva s podmíněnou končící lhůtou přeměněna ve smlouvu s končící lhůtou nepodmíněnou čís. 10.170.

— — předpis § 1052 obč. zák. platí i pro dohodu, že nájemce musí nechati platiti proti sobě určité okolnosti jako výpovědní důvody, že však pronajímatel jest, použije-li tohoto výpovědního práva, povinen vrátiti nájemci nevyčerpaný zbytek předem zaplacené činže čís. 12.063.

— — vyhradil-li si nájemce při výměně svého ochraně nájemců podléhajícího bytu za jiný nechráněný byt v témže domě, že datum nájmu nového bytu má býti totéž jako u nájmu starého bytu, jest výpověď přípustna jen z důvodů zákona o ochr. nájemců; úmluva se nepříčí zákonnému zákazu, ani dobrým mravům, aniž odporuje ustanovením §§ 1090 a násl. obč. zák. čís. 10.434.

— — omezení, jež si pronajímatel nechráněného bytu co do výpovědi a co do zvýšení činže dobrovolně uložil, platí jen proti němu, nikoli bez dalšího i proti jeho právnímu nástupci ve vlastnictví domu čís. 10.449.

— — obchodvedoucí není po zákonu oprávněn přijímati s účinkem pro principála výpověď z obchodních místností čís. 10.764.

— — k platnosti výpovědi se sice nevyžaduje, by byla osobou, jíž platí, přijata, výpověď však působí proti druhé straně jen, stala-li se k ní nebo k jejímu zmocněnci čís. 10.764.

— — dáním vyměněné předchozí výpovědi nebyla smlouva s podmíněnou končící lhůtou přeměněna ve smlouvu s končící lhůtou nepodmíněnou čís. 10.170.

— — spachtovaly-li nemovitost (hostinec) dvě osoby, aniž smluveny podíly na pachtu, jsou jejich podíly na pachtovním společenství stejné a není oprávněn jeden společník bez souhlasu druhého vypověděti pachtovní smlouvu čís. 12.337.

— — přísluší-li několika nájemníkům podle povahy věci nedílné společné nájemní právo, nelze nájemní poměr zrušiti výpovědí jen proti jednomu z nich čís. 12.457.

— — **§ 1116 a) obč. zák.:** a § 6 zák. o ochr. náj. viz ochrana nájemců.

— — § 1116 a) obč. zák. předpokládá, že zůstavitel byl v nájemním poměru; nestačí poměr domovnický čís. 9550.

— — kdo vstoupil jako dědic do nájemní smlouvy zůstavitele, najavšího byt jen k rodinnému bydlení, není oprávněn zařídíti si proti vůli pronajímatele v bytě zubolékařskou ordinaci čís. 10.118.

— — § 1116 a) obč. zák. první věta platí i pro obytné i pro jiné místnosti; smrtí zůstavitele nezanikla nájemní smlouva; jde-li o byt, může i pro-

najímatel i dědic dáti výpověď, i byla-li smlouva uzavřena na určitou další dobu; jinak, byly-li předmětem nájmu jiné místnosti čís. 10.287.

— — zásada, podle níž dědic vstupuje i v zůstavitelova práva nájemní, platila již před účinností III. dílčí novely; ustanovení § 148 III. dílčí novely, podle něhož se § 145 III. dílčí novely netýká smluv, sjednaných před 1. lednem 1917, vztahuje se jen na předpis, že byl-li předmětem nájmu byt, může i pronajímatel i dědic dáti výpověď, nehledíc k tomu, zda smlouva byla sjednána na určitou delší dobu čís. 10.526.

— — prvá věta § 1116 a) obč. zák. vztahuje se i na byty i na jiné místnosti; nájemní smlouva uzavřená na určitou dobu nebyla zrušena smrtí nájemníkovou, jež nastala před jejím projitím, nýbrž po jeho smrti pokračovala v nájemní smlouvě neujatá pozůstalost až do uplynutí ujednané nájemní doby; k tomu, by dědic vstoupil v nájemní práva, se vyhledává, by se k dědictví přihlásil a by mu byla pozůstalost odevzdána čís. 10.943.

— — **jistota:** složil-li ji nájemce v hotovosti nebo ve vkladní knížce, jest pronajímatel nejen oprávněn, nýbrž i povinen učiniti se po skončení nájmu zaplacena z ní (dáti si ji odpočísti od své pohledávky) čís. 11.636.

— — proti nároku na zaplacení činže nelze uplatňovati započtením nárok na vrácení jistoty, není-li dosud zjištěno, zda nájemce kromě dlužné činže má i jiné závazky čís. 12.458.

— — proti výpovědi a vrácení najatého předmětu nelze započtením uplatňovati nárok na vrácení jistoty čís. 12.458.

— — **§ 1118 obč. zák.:** o nároku na zrušení nájemní smlouvy z důvodu § 1118 obč. zák. jest rozhodovati pořadem práva i za platnosti zákonů o ochraně nájemníků čís. 8791.

— — otázka škodlivého užívání jest otázkou právní; pokud jde o škodlivé užívání hotelu pachtýřem, vyjednával-li s třetí osobou o předání provozu čís. 8785.

— — bylo-li ujednáno, že nájemce bude v najatých místnostech po nájemní dobu provozovati určitý obchod, nejde o výminku, nýbrž o samostatný smluvní závazek, jehož porušení po případě spadá pod § 1118 obč. zák. čís. 9113.

— — nařídil-li stavební úřad změny takového rozsahu, že nedopouštějí pokračování v nájmu, jest to důvodem ke zrušení nájemního poměru čís 8650.

— — žalobě o vyklizení v případě § 1118 obč. zák. lze vyhověti přes to, že v konečném žalobním návrhu nebylo žádáno zrušení smlouvy, nýbrž se bylo přímo domáháno vyklizení; soudu nelze přezkoumávati správnost a platnost nařízení stavebního úřadu, jímž bylo nařízeno zbourání budovy čís. 11.188.

— — postoupil-li pronajímatel nárok na nájemné, týkalo se prodlení v placení nájemného jen postupníka a nemá jeho prodlení v zápětí následky § 1118 obč. zák.; z toho, že pronajímatel ponechal nájemce v nájemním poměru, ač nezaplatil včas nájemné, lze po případě souditi, že se vzdal práva vyhraženého mu § 1118 obč. zák. čís. 9115.

— — zrušení smlouvy pro neplacení nájemného (§ 1118 obč. zák.) lze se domáhati teprve, když nájemník po uplynutí příštího činžovního období ještě nezaplatil úplně činži za předešlé období, ač byl upomínán čís. 9596.

— — prohlásil-li pronajímatel, že smlouvu zrušuje, ježto nebylo zaplaceno nájemné, nemůže nájemce odčiniti zrušení smlouvy tím, že pak uplatní vzájemné své pohledávky započtením na pohledávku nájemného čís. 12.423.

— — pokud součástí nájemného ve smyslu § 1118 obč. zák. jsou i čtvrtletní zálohy, jež měl nájemce platiti mimo nájemné na městské dávky, jakož i na jiné povinnosti ze smlouvy nájemní čís. 12.639.

— — **§ 1120 obč. zák.:** prodejem a předáním nájemní věci zrušuje se ve

smyslu § 20 (3) zák. na ochr. náj. nájemní smlouva mezi původními smluvními stranami čís. 8734.

— — pokud zásady § 1120 obč. zák. nelze užíti na nájemní smlouvy, na něž se vztahuje ochrana nájemců čís. 11.249.

— — nájemní smlouva uzavřená na určitý čas proměňuje se zcizením nájemního předmětu a pokračováním v nájmu po zcizení v nájemní smlouvu na neurčitý čas s výpovědním právem oběma stranám stejnoměrně příslušejícím čís. 13.004.

— — bylo-li nájemní právo zapsáno v pozemkové knize, může se nabyvatel dovolávati důvěry v pozemkovou knihu jen, pokud jde o účinek věcnosti zapsaného knihovního práva, nikoliv však pokud jde o ryze obligační právo čís. 11.249.

— — byl-li najat byt i s přístupem k němu jiným domem pronajímatelovým, pronajímatel pak prodal dům, v němž byl byt, byl nadále povinen trpěti průchod svým domem čís. 10.660.

— — vstoupil-li kupitel nemovitosti do nájemní smlouvy, podle níž byl pronajímatel (prodatel) oprávněn dáti nájemci výpověď před uplynutím sjednané nájemní doby jen, bude-li sám v určitém případě potřebovati místnosti, neměl kupitel nemovitosti více práv k výpovědi než prodatel a nemohl jmenovitě opírati výpovědní právo o svou vlastní potřebu čís. 10.709.

— — v případě § 1120 obč. zák. jest i nájemce oprávněn k výpovědi; toho práva nemá, byla-li smlouva nájemní uzavřena s podmínkou, že její ustanovení přecházejí na právní nástupce obou stran čís. 10.318.

— — i nájemník má právo po zcizení nájemního předmětu dáti řádnou výpověď nehledíc k tomu, zda bylo s dřívějším pronajímatelem smluveno delší trvání nájemního poměru, leč by bylo dokázáno, že novou úpravou nájemní smlouvy nájemník souhlasil s tím, by na místě zcizitele vstoupil do smluvního poměru kupitel čís. 13.004.

— — spoluvlastníci, již nabyli jedné polovice domu trhovou smlouvou a jimž druhá polovice domu byla přiklepnuta v exekuční dražbě, nejsou oprávněni před vkladem svého práva vlastnického na druhou polovici domu do pozemkové knihy dáti nájemci z místností v tomto domě najatých výpověď, třebaže jednomu z nich byla povolena zatímní správa vydražené polovice domu, vadí-li výpovědi právní poměr mezi nájemcem a dřívějším vlastníkem domu čís. 13.062.

— — **§ 1121 obč. zák.:** doplatku na nájemné nedostane se vydražiteli najednou; zda vydražitel utrpí újmu znalcem odhadnutou, jest posuzovati podle doby příklepu; pozdější změny v rozpětí smluveného nájemného a nájemného možného podle odhadu, jdou na vrub vydražitele čís. 9774.

— — domáhá-li se pachtýř nemovitosti na propachtovateli náhrady škody, ježto mu exekučním prodejem pachtovní nemovitosti bylo znemožněno dále ji užívati, jest na něm, by tvrdil a prokázal, že exekuční prodej pachtovní nemovitosti byl zaviněn propachtovatelem, jinak jest odkázán jen na případné odškodnění podle § 227 ex. ř. z nejvyššího podání čís. 12.578.

Smlouva nakladatelská (zák. čís. 106/1923): předpis § 21 (3) nevztahuje se na smlouvy, které v době nabytí účinnosti zákona již trvaly čís. 9942.

— — jen pokud jde o povahu a obsah immaterielního práva původcova na integritu díla, lze přihlížeti k obdobným a příbuzným předpisům zákona čís. 106/1923 o smlouvě nakladatelské čís. 12.606.

— — nejde o smlouvu nakladatelskou, bylo-li dílo přenecháno s právem, nikoliv se závazkem, je rozmnožiti a rozšířiti za účelem reklamy čís. 12.606.

— **nákladní** viz doprava železniční, dopravce.

— **námezdní** viz smlouva o dílo, služební.

— **o dílo:** advokát viz tamže.

— — pokud ze zhotovenému nábytku nenabyl vlastnictví dlužník, jenž ho zhotovil, nýbrž jeho manželka, obchodnice nábytkem, jež koupila surovinu čís. 9520.

— — stavitel, jenž zavdal neodborným provedením stavby příčinu k tomu, že si stavebník přibral odborníka ke zjištění vad, jest práv stavebníku náhradou odměny odborníka čís. 12.791.

— — obec, která se podjala t. zv. stavební akce (výstavby kolonie rodinných domků ke zmírnění bytové nouze) a za tím účelem se usnesla umožniti zájemcům postavení vlastních domků poskytnutím úvěru se zárukou obce, opatřením levných stavebních míst a vypracováním vhodných projektů, nepřevzala tím o sobě závazek zaplatiti stavitelům náklad a odměnu za domky postavené v rámci této akce čís. 12.396.

— — **pokud jde o ni:** rozlišující znaky mezi smlouvou služební a smlouvou o dílo čís. 10.402.

— — jde o smlouvu o dílo, nikoliv o smlouvu služební, ujednal-li vůdce skupiny žonglérů s majitelem zábavního tanečního podniku smlouvu, podle níž měl vůdce se svou skupinou po určitou dobu vykonávati v podniku žonglérské produkce za denní úplatu pro celou skupinu čís. 12.342.

— — rozlišující znak mezi ní a mezi smlouvou kupní; objednávka prádla podle míry čís. 10.658.

— — rozhraničení mezi koupí a smlouvou o dílo; objednávka plakátů pro individuelní potřeby podniku jest smlouvou o dílo čís. 10.795.

— — jde o ni, měl-li pekař podle úmluvy dodávati zákazníkovi chléb a vydati mu přiměřenou část otrub, zákazník pak měl dodávati pekaři žito předem a platiti mu mzdu za mletí žita a za pečení chleba; přestal-li zákazník dodávati žito, a pekař dodával přes to chléb čís. 11.551.

— — smlouva, i když dodavatel měl dodati k provedení díla potřebný materiál, jest smlouvou o dílo, šlo-li o dodání hmotné věci určité jakosti jako výsledek určité činnosti dodavatele čís. 12.627.

— — jde o ni, domáhá-li se na žalovaném odměny za práce, které pro žalovaného obstaral ve věcech finančních, ten, kdo pro své znalosti finančního práva měl obstarávati žalovanému záležitosti z oboru berního, pokud se týče vůbec finančního zákonodárství, pokud spadaly do kompetence berních úřadů čís. 13.159.

— — **§ 1167 obč. zák.:** při vadnosti novostavby počíná propadná lhůta k žalobě ze správy nejprve dnem úředního povolení stavebního úřadu k obývání čís. 9191.

— — objednatel, rozhodnuvší se pro přiměřenou slevu z platu se zachováním smlouvy, nemůže změniti volbu a domáhati se opravy díla, najmě, kdyby se oprava minula s cílem; odmítl-li podnikatel opravu a žádal-li, by objednatel (obec) podal do nepříznivého vyřízení správního úřadu stížnost, přestala ochota objednatele, spokojiti se s opravou, býti pro něho závaznou čís. 10.184.

— — základem nároku na přiměřené snížení ujednané úplaty podle druhé věty § 1167 obč. zák. jest smluvená úplata, nikoliv obecná cena díla; snížení spočívá jen v poměru, jímž poklesla ujednaná úplata k obecné hodnotě dodaného vadného díla proti původnímu poměru smluvené úplaty k obecné hodnotě ujednaného bezvadného díla; nezměnil-li se tento poměr, nemá objednatel nárok na snížení ujednané úplaty čís. 11.882.

— — podstatnou jest vada (§ 1167 obč. zák.), činící dílo neupotřebitelným; i nedostatek vlastností výslovně smluvených, za podmínku určených, třebas tento nedostatek není i vadou podstatnou; nerozhoduje objektivní upotřebitelnost díla, nýbrž jeho upotřebitelnost pro objednatele; jest na vůli objednatele, zda chce od smlouvy odstoupiti, či žádati opravu vad nebo zmenšení úplaty čís. 11.901.

— — objednatel může odstoupiti od díla, i když vady jsou odstranitelné; není v tom časově obmezen a může tak učiniti i tehdy, když oprava, pro

kterou se rozhodl, byla provedena, ale dílo přes to zůstalo vadným a neupotřebitelným; za řádnou opravu díla ručí tu zhotovitel týmž způsobem, jako při původním provedení; nezáleží na tom, zda vadné dílo (šaty) jest objektivně upotřebitelné pokud se týče, zda má nějakou cenu i s vadami, rozhodným jest, zda jest upotřebitelné pro objednatele čís. 12.262.

— — pokud nešlo o smluvenou opravu díla ve smyslu § 1167, druhé věty, obč. zák., nýbrž o předběžnou zkoušku díla a o poskytnutí dodatné lhůty ke splnění smlouvy dodáním bezvadného díla; mělo-li dílo i pak nepodstatné vady, mohl objednatel žádati buď opravu díla v přiměřené lhůtě nebo přiměřenou slevu z platu, nebyl však oprávněn od smlouvy odstoupiti čís. 12.310.

— — nepodstatné vady díla nestaly se podstatnými tím, že se jich oprava nezdařila čís. 12.310.

— — nežádal-li objednatel opravu díla, nýbrž je prostě nepřijal, nemá příčiny ke stížnosti, když mu nižší soudy přes to přiznaly přiměřenou slevu z platu čís. 12.310.

— — přijal-li objednatel dílo třeba nehotové a vadné jako smluvní plnění, nemůže již namítati nesplnění smlouvy a z toho dovozovati nedospělost odměny; má na dále jen právo ze správy podle §§ 1167, 922 až 933 obč. zák., totiž má na výběr zrušení smlouvy, slevu neb opravu; rozhodne-li se pro zrušení, může úplatu odepříti vůbec a, rozhodne-li se pro opravu, může ji odepříti až do jejího provedení podle § 1052 obč. zák. čís. 12.390; — srov. též čís. 12.545.

— — **§ 1168 obč. zák.:** okolnost, zabraniviší provedení díla, jež se přihodila na straně objednatele (§ 1168 obč. zák.), nelze spatřovati v tom, že objednatel sdělil podnikateli (cizozemci), že žádal o pracovní povolení podle zákona ze dne 13. března 1928, čís. 39 sb. z. a n., ale že je neobdržel čís. 12.342.

— — dodavatel nemůže na objednateli, jehož vinou nemohl dílo provésti, požadovati více než »očekávaný zisk«, ježto by se vyšším nárokem obohacoval na útraty objednatele čís. 12.627.

— — **§ 1170 obč. zák.:** splatnost odměny nastává, nebylo-li jinak ujednáno, ihned po skončení díla, nikoliv teprve zasláním účtu objednateli se stanovením dne splatnosti; skončením díla počíná i promlčení pohledávky čís. 10.454.

— — zasláním účtu není podmíněna splatnost odměny za dílo, nýbrž rozhodnou skutečností jest jen skončení, pokud se týče odevzdání díla čís. 12.390.

— — přijal-li objednatel dílo třebas nehotové nebo vadné bez výhrady jako splnění smluvní povinnosti k dodání díla, nemůže již poukazem na § 1170 obč. zák. odepříti úplatu, nýbrž je na něm, aby i se své strany smlouvu splnil, a může se domáhati jen dodatečného dodání toho, co na dohotovení díla ještě schází, pokud se týče může uplatňovati jen svůj nárok ze správy podle § 1167 obč. zák. a z toho důvodu požadovati po případě snížení úplaty; zda podle vůle stran dílo byť i nikoli úplně hotové nebo vadami stižené jest považovati za dílo převzaté jako plnění smluvní, posouditi jest podle okolností případu čís. 12.545; — srov. též čís. 12.390.

— — pro posouzení otázky, komu má býti zaplacena odměna, jest především rozhodné, u koho bylo dílo objednáno, nikoliv kdo je skutečně provedl čís. 11.020.

— — za objednané přípravné sestavení měr zrcadlových ploten ve vzorkovém pokoji a za rozpočet přísluší odměna, nebyla-li mezi stranami ujednána bezplatnost tohoto díla a není-li obchodní zvyklostí, že se takováto práce provádí bezplatně čís. 11.795.

— — okolnosti rozhodné pro stanovení výše odměny za vypracování projektu městské kanalisace čís. 12.390.

Smlouva o rozsudím viz r o z h o d č í s o u d.

— **o zápůjčce** viz z á p ů j č k a.

— **obstaravatelská** viz l o s y.

— **odstupní:** odvolání pro hrubý nevděk čís. 10.601.

— — zahrnující v sobě znaky smlouvy o doživotní důchod, a předkupní právo čís. 10.163.

— — byla-li odstupní smlouva uzavřena pod odkládací výminkou, že nastupitelé uzavřou spolu co nejdříve sňatek, jest výminka zmařena a nastalo zrušení odstupní smlouvy již tím, že jeden z nastupitelů prohlásil krátce po uzavření smlouvy k právnímu zástupci odstupitele, že sňatek neuzavře a že usedlost nepřevezme; na tom nic nemění, že nastupitelé pak přece jen sňatek uzavřeli čís. 12.406.

— **odvážná** (§ 1267 obč. zák.): jest jí i smlouva pachtovní, jsou-li užitky z pachtu naprosto nejisté čís. 10.555.

— **osvojovací** viz o s v o j e n í.

— **pojišťovací** viz p o j i š t ě n í s m l u v n í.

— **postupní** viz s m l o u v a o d s t u p n í.

— **provozní:** sjednaná s býv. c. k. erárem; pokud čsl. republika do ní nevstoupila čís. 10.320.

— **předchozí** (§ 936 obč. zák.): pokud nejde o ni při úmluvě o kupní ceně čís. 8814.

— — zavázal-li se obchodník, že budoucně bude objednávati zboží, které pak převezme a zaplatí; určitost předmětu koupě a kupní ceny čís. 10.025.

— — odběrní smlouva není předběžnou smlouvou o příští koupi, zavázal-li se odběratel neodbírati zboží odjinud, než od dodatele, jest však předběžnou smlouvou, je-li zavázaný přímo povinen k odběru v příští době čís. 10.025.

— — o okolnosti, již smluvník mohl při patřičné obezřetnosti předvídati, nelze opírati obranu napotomní hospodářské nemožnosti plnění ve smyslu § 1447 obč. zák. čís. 10.025.

— — nebyla-li slíbená zápůjčka dosud vyplacena, jde o smlouvu předběžnou čís. 10.158.

— — měla-li slíbená zápůjčka býti vyplacena jen proti tomu, že vypůjčitel zřídí pro ni právo zástavní v umluveném knihovním pořadí, nelze povoliti k vydobytí peněžité pohledávky exekuci na nárok vypůjčitele na vyplacení zápůjčky, dokud není splněn onen její předpoklad čís. 10.158.

— — nárok dlužníka na poskytnutí úvěru z kauční (úvěrní) listiny nepodléhá exekuci čís. 10.218; — srov. však 10.219.

— — smlouva vyžaduje ku platnosti určité stanovení lhůty; za ně nelze považovati úmluvu, že zápůjčka má býti poskytnuta, kdy vydlužitel bude potřebovati peníze ke stavbě a kdy je bude od zapůjčitele žádati čís. 11.349.

— **příkazní** viz s m l o u v a z m o c n i t e l s k á.

— **původská** viz p ů v o d s k é p r á v o.

— **rukojemská** viz r u k o j e m s t v í.

— **schovací:** s k l a d i š t ě v e ř e j n é viz t a m ž e.

— — byla-li prodatelem složena u právního zástupce jistota za dávku z přírůstku hodnoty nemovitosti, převzal právní zástupce i proti kupiteli závazek, že vydá peníze k zaplacení dávky; porušení této povinnosti složením vkladního listu, na nějž byla uložena jistota u soudu, pokud se týče odevzdáním jeho třetí osobě čís. 9978.

— — vybídl-li hostinský hosta, by kolo dal ven na dvůr, že dvůr uzamkne, ručí za škodu ze ztráty kola, neuzavřel-li dvůr čís. 10.723.

— — **§ 970 obč. zák.:** pokud neručí majitel noclehárny (svobodárny) za ztrátu věcí nocležníka čís. 8718.

— — pokud vyhláškou v lázních nelze obmeziti předpisy o tom, kdy jest pokládati věci za vnesené; předání věcí lázeňskému zřízenci, ručení podnikatele také podle § 1316 obč. zák. čís. 9442.

— — není neobezřetností hotelového hosta, nechával-li klíč od pokoje viseti na jeho dveřích, byv k tomu vyzván hotelovým zřízencem; lhostejno,

že podle vývěsku v hotelu měly klíče od pokojů býti jinak uschovány čís. 10.480.

— — ustanovení nevztahuje se na hostinské a na majitele restaurace, neprovozující přechovávání cizinců čís. 10.723.

— — pojem »cizinců« a »přijatých hostů« čís. 10.723.

— — jízdní kolo není věcí vnesenou podle zvyku lázeňskými hosty do lázní, jež nejsou zařízeny na úschovu kol čís. 10.746.

— — stodola, patřící hostinskému, není místem, určeným vůbec k tomu, by si hosté přijatí hostinským na byt, ukládali do ní automobily čís. 10.801.

— — uvedeno-li v žalobě, že se neopatrností zřízence (vrátného) stalo, že se věc ztratila, byl skutkově opodstatněn (§ 226 c. ř. s.) žalobní nárok i podle § 970 obč. zák. i podle § 1316 obč. zák. čís. 10.003.

— — lhůta § 970 b) obč. zák. (ohlašovací povinnost poškozeného) jest lhůtou propadnou čís. 11.003.

— — podle § 970 obč. zák. neručí ten, kdo pronajímá v létě části svého bytu lázeňským hostům čís. 12.153.

— **služební:** byt naturální viz tamže.

— — doba pracovní osmihodinná viz tamže.

— — doložka konkurenční viz tamže.

— — dovolená placená viz tamže.

— — kolektivní smlouva viz smlouva kolektivní.

— — obchodní pomocník viz tamže.

— — pokud jde o věc feriální viz prázdniny soudní.

— — ručení zaměstnavatele podle § 1157 obč. zák. viz náhrada škody.

— — statkoví úřednici viz tamže.

— — živnostenský pracovní poměr viz živnostenské právo.

— — viz též zaměstnanec.

— — pozůstalí po redaktoru nemohou se domáhati na jeho zaměstnavateli náhrady škody proto, že smluvní podmínkou redaktorova služebního poměru bylo, by redaktor nebyl příslušníkem stavovské organisace, následkem čehož prý vzhledem k § 124 zákona ze dne 21. února 1929, čís. 26 sb. z. a n., nebyly jim vyměřeny zvýšené zaopatřovací požitky čís. 13.000.

— — **pokud jde o ni:** na poměr učně v zámečnictví na velkostatku vztahují se předpisy občanského zákona o služební smlouvě čís. 8703.

— — rozlišující znaky mezi smlouvou služební a smlouvou o dílo čís. 10.402.

— — jde o smlouvu o dílo, nikoliv o smlouvu služební, ujednal-li vůdce skupiny žonglérů s majitelem zábavního tanečního podniku smlouvu, podle níž měl vůdce se svou skupinou po určitou dobu vykonávati v podniku žonglérské produkce za denní úplatu pro celou skupinu čís. 12.342.

— — pokud ujednání nájemce podniku se samostatným kapelníkem není služební smlouvou ve smyslu § 49 čís. 6 j. n. čís. 10.948.

— — právní poměr mezi pojišťovnou a jejím akvisitérem čís. 11.287.

— — smlouva o chování a opatrování býka jest po případě smlouvou služební čís. 10.982.

— — smlouva o udělení a převzetí zastoupení obce při provozování kinematografické licence jest smlouvou zmocnitelskou, nikoliv služební; nároky ze smlouvy té nelze uplatňovati na pracovním soudě čís. 12.750.

— — pokud při smlouvě, jíž byl někdo pověřen generálním rozprodejem zboží vyráběného v továrně druhé smluvní strany za prodejní provisi a za určitá procenta z obratu, nešlo o smlouvu služební, nýbrž o smluvní poměr samostatného podnikatele (obchodního agenta) čís. 11.768.

— — pokud šlo o poměr služební, nikoliv společenský, třebaže zaměstnanec nedostával plat v určité výši, nýbrž odměnu upravenou podle rozsahu prací jím samým v podniku zaměstnavatelově vykonaných čís. 12.894.

— — pokud jest provisního zástupce považovati nikoliv za zaměstnance určité firmy, nýbrž za samostatného obchodníka čís. 13.156.

— — nejde o slib darovací, nýbrž o slib tvořící součást námezdní smlouvy, slíbila-li zaměstnavatelka zaměstnankyni, zůstane-li ve službě, při provdání krávu, zařízení s peřinami a, že jí vystrojí svatbu čís. 12.922.

— — **práce příbuzných:** konal-li dospělý syn otci po řadu let práce v hospodářství jen v naději, že mu bude odevzdáno otcovo hospodářství, uskutečnila se mezi nimi mlčky služební smlouva pro případ, že mu hospodářství nebude odevzdáno čís. 9173.

— — pokud mezi snachou, pracující v hospodářství tchánově, vznikl služební poměr, žalobu o zaplacení mzdy jest však přes to pro tentokráte zamítnouti čís. 9246.

— — pokud přísluší zeti úplata za práce, jež konal v hospodářství své tchýně čís. 9728.

— — pokud přísluší neteři odměna za konané práce hospodyňské a za ošetřování v nemoci strýce čís. 10.066.

— — **náležitosti:** nevyžaduje se, by byla ujednána i určitá doba pro výkon služeb čís. 10.983.

— — ujednání celkové odměny, zůstane-li zaměstnanec ve službách zaměstnavatele, není neurčité; předpokládá se, že zaměstnanec bude konati služby zaměstnavateli alespoň po tak dlouhou dobu, by odměna za ně přislíbená byla přiměřená délce a rozsahu vykonaných prací; celkově stanovená mzda jest splatná po ukončení přiměřené služební doby čís. 10.983.

— — **pracovní řád:** velícímu předpisu § 88 a) živn. ř., že musí každému dělníku býti oznámen, nebylo učiněno zadost tím, že byl v provozovně vyvěšen čís. 9145.

— — **odměna:** bylo-li v kolektivní smlouvě doporučeno hotelierům, by vyhláškou na vhodném místě upozornili hosty, že pro personál dvorany se nedává do účtu poplatek za obsluhu, nemůže se zaměstnanec domáhati na zaměstnavateli náhrady škody z důvodu, že se tak nestalo čís. 9127.

— — je-li desitiprocentní přirážka k účtu částí účtu, jejž zaplatí host hostinskému, po případě číšníkovi jako jeho zřízenci a přísluší-li její případné rozdělení mezi číšníky hostinskému, jest k přirážce přihlížeti jako k části mzdy čís. 12.355.

— — nemá-li zaměstnankyně, provdavší se již, zájmu na tom, by jí bylo plněno in natura, jest oprávněno její žádání peněžitého plnění místo vystrojení svatební hostiny a slibu zařízení s peřinami čís. 12.922.

— — započtení vzájemné pohledávky zaměstnavatele na služné čís. 9171.

— — pokud jest zaplatiti v sanatoriu zvláště odměnu cizího ošetřujícího lékaře čís. 9367.

— — nárok zaměstnance na novoročné a na výslužné jen po určitou řadu let vzhledem ke kolektivní smlouvě čís. 9384.

— — novoročné se stalo vyplácením a přijímáním po celou dobu služebního poměru součástí zaměstnancovy odměny čís. 11.242.

— — nárok komerčního ředitele továrny, jehož plat záležel v provisi z obratu, na odškodnění za provisi, jež prý mu ušla omezením provozu, jest posuzovati podle § 12 zák. o obch. pom.; pokud se neprohřešil podnikatel proti smlouvě obmeziv výrobu čís. 9778.

— — **§ 1154 b) obč. zák.:** se nevztahuje na zaměstnance, konajícího vojenské cvičení čís. 9136.

— — poskytování úplaty podle § 1154 b) obč. zák. nelze považovati za prodloužení služebního poměru, jehož skončením počíná propadná lhůta podle § 1162 d) obč. zák. čís. 12.754.

— — **§ 1158 obč. zák.:** v tom, že dlužník nepřišel po krátký čas do práce, nelze ještě spatřovati zrušení služebního poměru neurčitého trvání a důsledkem toho nelze v nastoupení práce u téhož zaměstnavatele za

týchž podmínek shledávati ujednání nového služebního poměru čís. 12.943.

— — **definitivní ustanovení** soukromého zaměstnance není ustanovení s vyloučením výpovědi, na doživotí čís. 12.359.

— — **výpověď:** náležitosti výpovědi ordinujícího odborného lékaře v městské nemocnici na Moravě čís. 12.005.

— — předpis § 77 živn. ř. o čtrnáctidenní výpovědní lhůtě není dotčen předpisem § 1159 obč. zák. čís. 11.242.

— — byla-li ujednána zkušební doba jednoroční, nemůže po uplynutí prvého měsíce dáti zaměstnavatel zaměstnanci výpověď; učinil-li tak přece, má zaměstnanec nárok na zaplacení mzdy za celou zkušební dobu čís. 10.970.

— — byl-li zaměstnanec zjednán ke službám na dobu lázeňské sezony, šlo o služební poměr ujednaný **na určitou dobu** čís. 10.971.

— — zaměstnanec, zjednaný na určitou dobu, má právo na ponechání ve službě tak dlouho, dokud neuplyne ujednaná doba nebo dokud pro zaměstnavatele nevznikne důležitý důvod k předčasnému propuštění; toto právo zaměstnancovo nemůže býti pracovní smlouvou ani zrušeno, ani omezeno čís. 10.971.

— — **předčasné propuštění:** byl-li člen závodního výboru bezdůvodně propuštěn, jest vyhověti jeho žalobě o určení, že pracovní poměr trvá nadále, třebas před rozsudkem prvého soudu nastoupil práci u jiného zaměstnavatele čís. 9348.

— — propuštění zaměstnance, zanedbával-li vytrvale své povinnosti; příčina a omluvitelnost lhostejna čís. 9381.

— — neuposlechnutí zákazu, by příslušníci mladistvých artistek nesměli je doprovázeti do sálu, není po případě dostatečnou příčinou k okamžitému rozvázání smlouvy čís. 8880.

— — není důvodem k předčasnému propuštění, odešla-li tanečnice z baru po uplynutí policejní hodiny; pokud není závady, by tanečnice přes smluvní zákaz nevystupovala jinak čís. 9536.

— — důvody § 82 živn. ř. nejsou uvedeny výčetmo čís. 12.921.

— — trestný čin podle § 82 d) živn. ř.; i takové jednání, které jest trestným činem jen objektivně, ale má v zápětí, že zaměstnavatel pro ně důvodně pozbude důvěry k jeho pachateli čís. 11.577.

— — zaměstnanec není oprávněn, by odepíral výkon práce jen proto, že není srozuměn s tím, jak tato práce má býti odměněna; k neoprávněnému zanechání práce podle § 82 f) živn. řádu stačí, odepřel-li zaměstnanec bezdůvodně třebas i jen jednou vykonati určitou práci čís. 11.863.

— — důvody § 27 čís. 2 a 4 zák. o obch. pom., i pokud se nekryjí s ustanovením § 82 b) a f) živnř .., stačí pro svou závažnost k okamžitému propuštění i podle živnostenského řádu čís. 12.921.

— — z nezdaru jediné práce vykonané po delším zaměstnání zaměstnance v zaměstnavatelovu podniku nelze souditi na neschopnost zaměstnance, opravňující zaměstnavatele k okamžitému rozvázání služební smlouvy bez výpovědi čís. 12.921.

— — i podle živnostenského řádu se vyžaduje k okamžitému propuštění pro neuposlechnutí příkazů zaměstnavatelových, by neuposlechnutí bylo trvalé, leč že by šlo o takový ojedinělý případ, který by již sám o sobě nasvědčoval tomu, že zaměstnanec nemíní konati ujednané práce čís. 12.921.

— — trvalé zanedbávání převzatých povinností zaměstnancem (§ 27 čís. 4 zák. o obch. pom., § 82 f) živn. ř.) musí se jeviti ve vůli zaměstnance nekonati ujednané práce, nikoliv však v pouhé liknavosti a pohodlnosti, kterou by snad bylo lze odstraniti náležitým napomenutím čís. 12.921.

— — jest důvodem k okamžitému propuštění zaměstnance, vytkl-li zaměstnavateli bezdůvodně, že zapisoval do knihy peníze, které do pokladny neodvedl čís. 13.138.

— — k pojmu závažné, pokud se týče hrubé, urážky na cti jako důvodu k předčasnému propuštění zaměstnance se nevyžaduje, aby urážka byla trestná podle trestního zákona čís. 13.138.

— — **odvolání propuštění:** zaměstnavatelem nemá bez zaměstnancova souhlasu účinku čís. 9136.

— — **prodloužení smlouvy:** třeba se služební smlouva měla podle svého doslovu původně prodloužiti jen na jeden rok, prodloužila se za týchž podmínek i na další léta, bylo-li ve služebním poměru oběma stranami pokračováno v témž rozsahu a způsobu, jako za platnosti původní smlouvy čís. 12.073.

— — **§ 1162 b) obč. zák.:** nároky domovníka při předčasném propuštění čís. 9136.

— — zaměstnanec nemůže se ani podle § 1162 b) obč. zák. ani podle § 29 zák. o obch. pom. domáhati náhrady za dobu, kdy byl »vysazen z práce«, byla-li mu teprve pak dána výpověď čís. 10.270.

— — nároky podle §§ 1162 a) a 1162 b) obč. zák. jest uplatniti ať žalobou o plnění, nebo, pokud nejsou splatné, žalobou o určení do šesti měsíců od zrušení služebního poměru (§ 1162 d) obč. zák.), jinak uhasnou čís. 11.467.

— — **§ 1162 d) obč. zák.:** k nároku neprávem propuštěného člena závodního výboru nevztahuje se § 1162 d) obč. zák., nýbrž platí o něm § 1486 čís. 5 obč. zák. čís. 11.516.

— — ustanovení § 1162 d) obč. zák. se nevztahuje na případy, kde byl služební poměr zrušen výpovědí čís. 12.359.

— — pod šestiměsíční propadnou lhůtu § 1162 d) obč. zák. (§ 33 zákona ze dne 13. ledna 1914, čís. 9 ř. zák.) nespadají nedoplatky služebních požitků z doby trvání služebního poměru čís. 12.804.

— — **vysvědčení:** ustanovení § 1163 obč. zák. platí i pro vysvědčení, jež jest podle § 104 živn. ř. učební pán povinen vydati učedníkovi čís. 11.133.

— — vysvědčení o druhu služby; účel jeho čís. 11.627.

— — **první pomoc:** předpisem § 74 živn. ř., jakož i předpisem § 1 čís. 97 prov. nař. čís. 176/1905 ř. zák., bylo podnikatelům závodů, jichž provoz jest spojen se zvláštním nebezpečím pro osoby v nich zaměstnané, přímo uloženo za povinnost, by ze svého nejen opatřili, nýbrž i svým zaměstnancům skutečně poskytli prostředky pro první pomoc čís. 11.705.

Smlouva směnná: § 1052 obč. zák. viz vzájemné plnění.

— — dodatečná dohoda o výměně koupené věci za jinou věc jest novou samostatnou kupní smlouvou; nesplní-li prodatel tuto smlouvu, postup podle §§ 918, 920 obč. zák., nikoliv vrácení kupní ceny za původně dodanou věc čís. 10.306.

— **smíšená** viz dar.

— **speditérská** viz zasílatel.

— **společenská, společenstevní** viz společnost, společenstvo.

— **sprostředkovatelská:** sprostředkování bytu viz ochrana nájemců.

— — sprostředkovatel sňatku viz neplatnost podle § 879 čís. 1 obč. zák.

— — pokud ustanovení dohodčí smlouvy ve schváleném provozovacím řádu a v poplatkové sazbě jsou závazná pro stranu čís. 8883.

— — k platnosti se nevyžaduje, by měl sprostředkovatel oprávnění k provozování této živnosti čís. 9594.

— — ujednání sprostředkovatele se zákazníkem jsou nicotná, pokud se odchylují v neprospěch strany od schváleného provozovacího řádu a poplatkové sazby; schválení provozovacího řádu a poplatkové sazby zemským úřadem (§ 4 zák. ze dne 19. srpna 1925, čís. 203 sb. z. a n.) jest stanovením nejvyšších sazeb ve smyslu § 51 živn. ř.; civilněprávní

účinky stanovení nejvyšších sazeb jest posuzovati podle § 1059 obč. zák., avšak teprve počínajíc schválením; schválení nepůsobí zpět na smlouvy již sjednané čís. 10.675.

— — sprostředkovatel, jenž provozuje sprostředkování, aniž si vymohl schválení provozovacího řádu a poplatkové sazby, propadá sice trestu podle živn. ř., ale sjednaná dohodčí smlouva nestává se neplatnou; dohodčí smlouva není neplatná ani, když ten, kdo sprostředkuje obchod s nemovitostmi po živnostensku, nemá koncese čís. 10.675.

— — projev státu zastoupeného státním úřadem statistickým, jímž má býti uzavřena sprostředkovatelská smlouva k obstarání místností pro státní úřad statistický, může se státi jen písemně; zmocnění uzavříti smlouvu nájemní neobsahuje v sobě i zmocnění uzavříti smlouvu sprostředkovatelskou s ní související; lhostejno, zda se zmocnění týkalo nájmu určitých místností, či jen místností vhodných čís. 12.027.

— — **provise:** odměna sprostředkovatele od obou stran čís. 10.675.

— — nárok sprostředkovatele na provisi, až došlo ke smlouvě (až byla schválena, výminka se splnila) čís. 8883.

— — jen když vykonána činnost, za kterou slíbena odměna; nikoliv, vykonána-li činnost jiná než umluvena, to ani, když došlo mezi stranami k ujednání smlouvy a činnost sprostředkovatelem skutečně vykonaná jest v příčinné souvislosti s tímto výsledkem čís. 9594.

— — měla-li býti provise vyplacena ze zapravené kupní ceny a kupní cena nebyla zaplacena čís. 10.251.

— — sprostředkovatel nemůže, nebyla-li smlouva splněna, žádati větší odměnu, než by byl mohl žádati podle úmluvy, kdyby byla smlouva splněna čís. 10.251.

— — byla-li ujednána splatnost provise při plnění smlouvy, jest objednatel, nebylo-li jinak ujednáno, povinen platiti provisi, i když nedošlo ke splnění, leč že se tak stalo právem nebo z podstatných důvodů; lstivé zrušení smlouvy nesprošťuje závazku ku placení provise; pokud jest zrušení smlouvy lstivé proti sprostředkovateli; důkazní břímě; není dostatečným důvodem ke zrušení smlouvy, že spolusmluvník byl v neutěšených finančních poměrech a že se dříve vyrovnal, mohl-li přes to smlouvu plniti čís. 11.622.

— — přijetím nabídky sprostředkovatele s doložkou: »v případě koupě se zavazujete zaplatiti nám příslušnou zákonitou provisi z nezkrácené trhové ceny, což sám již přijetím a použitím této nabídky stvrzujete«, nebylo ujednáno, že provise jest splatná v případě koupě, ať dojde k ní přičiněním sprostředkovatele nebo bez něho čís. 12.025.

— — nebyl-li zmocnitel povinen uznati objednávku učiněnou jeho zástupcem pod jinými podmínkami, než které byly stanoveny v zastupitelském ujednání, uznal-li však přes to tuto objednávku, třebaže pod poněkud jinými podmínkami, než byly ujednány jeho zástupcem, jest povinen zaplatiti zástupci ujednanou provisi čís. 12.417.

— — bylo-li ujednáno mezi pojišťovnou a pojišťovacím agentem, že provisní odměny náleží pojišťovacímu agentu jen potud, pokud příslušné pojistky jsou v platnosti a pokud trvá provisní poměr mezi pojišťovnou a pojišťovacím agentem, příslušel pojišťovacímu agentu nárok na provisi z pojišťovacích smluv jím sprostředkovaných, jakmile se smlouvy ty staly perfektní, byl-li ještě v té době v provisním poměru s pojišťovnou, ovšem pod rozvazovací výminkou, že smlouva pojišťovací nebude pojišťovnou pro nezaplacení první premie zrušena; podati důkaz o tom, že provisní nárok pro nezaplacení premie v prvním roce zanikl, jest věcí žalované pojišťovny čís. 12.820.

Smlouva svatební: dědická smlouva viz tamže.

— — správa manželčina jmění viz manželé.

— — věno viz tamže.

— — výbava viz tamže.

— — pojem čís. 9547.

— — nejde o ni, byly-li nemovitosti převedeny bezvýhradně a navždy, třebas pod podmínkou, že dojde k sňatku čís. 9547.

— — bezvýhradné postoupení mezi manželi není smlouvou svatební, nýbrž smlouvou trhovou čís. 11.172.

— — pokud jí není kupní smlouva, jíž nabyli manželé spoluvlastnictví k nemovitostem od třetí osoby; formy notářského spisu nevyžaduje ani napotomní dohoda manželů, jíž se manželka vzdala práva k disposici se svým podílem na nemovitostech za života manželova čís. 10.079.

— — dohoda o příslušnosti soudu (§ 104 j. n.) v ní čís. 10.113.

— — pokud nejde o ni, nýbrž o obyčejnou smlouvu trhovou, dostane-li nevěsta od rodičů splněním jejich dotační povinnosti určitý peníz a převezme-li se ženichem od jeho rodičů usedlost za úplatu (s výměnkem pro odstupujícího), peněz pak od svých rodičů použije k zapravení části úplaty usedlosti čís. 10.422.

— — pokud jde o ni, byla-li z nemovitého jmění, jež přinášela do manželství snoubenka jednak sama jako vlastnice pozemků, jednak jako věno od rodičů, jakož i z přínosu snoubence, utvořena majetková základna společná oběma manželům; závázali-li se snoubenci zaplatiti rodičům snoubenky »splátku« a plniti jim výměnek čís. 11.462.

— — **zrušení její:** domáhá-li se rozloučený manžel výroku, že svatební smlouva zanikla, jde o určovací žalobu podle § 228 c. ř. s. čís. 9508.

— **trhová** viz smlouva kupní.

— **učební:** na poměr učně v zámečnictví na velkostatku vztahují se předpisy občanského zákona o služební smlouvě čís. 8703.

— — k úmluvě, podle níž se nezletilec podrobuje rozhodčímu soudu společenstva, jest třeba schválení poručenstva čís. 9303.

— — ujednaná nezletilcem s přivolením poručníka nevyžaduje schválení soudu čís. 9315.

— — ustanovení § 1163 obč. zák., podle něhož nejsou přípustné zápisy a poznámky ve vysvědčení, jež by znesnadnily zaměstnanci získání nového místa, platí i pro vysvědčení, jež jest podle § 104 živn. ř. učební pán povinen vydati učedníkovi čís. 11.133.

— — byla-li neplatná, an zaměstnavatel nebyl vůbec oprávněn učiti určitému řemeslu, nebyla platná ani v části, podle níž měl učeň pracovati zadarmo, a jest učeň oprávněn domáhati se na zaměstnavateli odměny čís. 11.314.

— **ve prospěch třetího:** pojistka v pozůstalostním řízení viz pojistka.

— — umluvil-li dosavadní majitel domu s nájemníkem, že vyklidí byt do určité doby, jde po případě o smlouvu ve prospěch příštího majitele domu; vymáhati smlouvu jest oprávněn i dosavadní majitel domu čís. 8601.

— — pokud nabylo dítě přímo proti matce nároku na to, co si dal otec v jeho prospěch od matky slíbiti čís. 9018.

— — slíbil-li majitel domu třetí osobě, že nájemce pro ni vyklidí byt, an přesídlí do jeho jiného domu, převzal tím záruku za výsledek; odpírá-li nájemce vykliditi byt, má příjemce slibu proti majiteli domu jen nárok na plné dostiučinění, nepřísluší mu však nárok na nájemcovo plnění, aniž na konání majitele domu čís. 8820.

— — k účinnosti se vyžaduje, by byla mezi smluvníky sjednána hlavní smlouva a by k této hlavní smlouvě byla připojena jako vedlejší ujednaná smlouva ve prospěch třetí osoby; není třeba, by třetí osoba byla již ve smlouvě individuelně určena, stačí, je-li podle objektivních známek určitelna čís. 8973.

— — zavázal-li se kupitel prodateli, že zaplatí náklady sepsání, kolkování, zavtělení atd. smlouvy čís. 9278.

— — stanovila-li smlouva o zákazu zatížení pozemku souhlas třetí osoby za podmínku jeho zatížení a splnění této podmínky bylo zůstaveno volnému jejímu uvážení čís. 9897.
— — smír, jímž se jeden ze směnečných rukojmích zavázal hlavnímu dlužníku, že zaplatí celý směnečný dluh bez nároku na náhradu proti hlavnímu dlužníku, byl ujednán i ve prospěch druhého rukojmího, třebaže v něm nebyl přímo pojmenován; samostatné právo druhého rukojmího proti spolurukojmímu na sproštění ze závazku čís. 9999.
— — byl-li při dědickém smíru narovnán také nárok třetí osoby jako případného pozůstalostního věřitele, nešlo o slib darovací, jenž by vyžadoval formy notářského spisu čís. 10.046.
— — slib třetí osoby, sprostiti příjemce slibu rukojemského závazku; exekuce podle § 354 ex. ř.; příjemce slibu má jen nárok na zadostiučinění čís. 10.148.
— — to, že šlo o ni, není o sobě na závadu nároku podle § 1042 obč. zák. čís. 10.666.
— — zaručil-li se obhájce při přelíčení před trestním soudem, že sám uspokojí pohledávku, kterou má poškozený za obžalovaným, a složil-li obžalovaný k rukám obhájce peníze na úhradu škody, zavázal se obhájce obžalovanému, že bude peníze, které obžalovaný složil k jeho rukám, plniti poškozenému; obžalovaný mohl na obhájci žádati, by bylo plněno poškozenému, a poškozený mohl požadovati od obhájce plnění, k němuž se tento zavázal, aniž se mohl obhájce dovolávati toho, že obžalovaný měl za poškozeným vzájemnou pohledávku čís. 12.287.
— — z prohlášení vlastníka potoka při jednání o jeho úpravě, že provede regulaci potoka, nenabyl práva na provedení regulace, kdo při tomto prohlášení vlastníka potoka nebyl smluvní stranou čís. 12.492.
— — z podmínek, jež ujednala obec při prodeji svého pozemku s kupitelem v zájmu veřejnosti o zastavění pozemku, nemůže odvozovati proti kupiteli soukromoprávní nárok soused kupitelův čís. 12.937.

Smlouva veřejnoprávní: jest jí smlouva, jíž se mezi smluvníky zakládá, změňuje nebo ruší poměr veřejného práva čís. 11.452.
— **záruční:** výpověď její čís. 12.970.
— — jinak viz rukojemství.
— **zasílatelská** viz zasílatel.
— **zmocnitelská:** advokát viz tamže.
— — jednatelství bez příkazu viz tamže.
— — komisionář viz tamže.
— — plná moc (rozsah její, zvláštní plná moc podle § 1008 obč. zák.) viz plná moc.
— — — obchodního zmocněnce viz obchodní zmocněnec.
— — prokurator falsus viz směnka.
— — přibráním obecního radního k domovní prohlídce podle důchodkového trestního zákona nebyl založen soukromoprávní zmocněnecký poměr čís. 11.885.
— — smlouva o udělení a převzetí zastoupení obce při provozování kinematografické licence čís. 12.750.
— — výkonem poznámky pro zamýšlené zadlužení byl zmocněncův zákrok na základě udělené mu plné moci ukončen; ve svolení zmocněnce ke vtělení zástavního práva pro poskytnutou zápůjčku na nemovitostech zmocnitelových je spatřovati samostatný nový zákrok čís. 12.321.
— — **vnitřní poměr:** zmocňovací smlouva a příkaz nejsou dvojstrannými smlouvami ve smyslu § 21 konk. ř.; splnil-li však zmocnitel úplně smlouvu, může ohlásiti svůj nárok do úpadku zmocněnce jako pohledávku úpadkovou, pokud ovšem by mu nepříslušel nárok na vyloučení podle § 44 konk. ř. čís. 11.129.
— — povinnost vydati: zmocněnec musí vydati zmocniteli vše, co prováděje zmocnění, pro něho obdržel; tento nárok zmocnitelův se promlčuje ve třiceti letech čís. 9826.

— — uložil-li zmocněnec podle plné moci zmocnitelovy peníze na vkladní knížky, opatřil je však bez zmocnitelovy vůle hesly, může býti zmocnitelem žalován, by mu sdělil hesla neb aby knížky devinkuloval čís. 10.676.
— — nejde o absolutní nemožnost plnění ve smyslu § 1447 obč. zák., domáhá-li se zmocnitel na zmocněnci vydání zboží prostého zabavení ve prospěch pohledávky třetí osoby čís. 10.785.
— — vyúčtování, vztahující se na dobu několika let a pozůstávající jen z málo položek, jejichž slovní doprovod jest zcela stručný a všeobecný, není řádné; řádné vyúčtování musí býti, pokud lze, i doloženo; musí to býti doklady, jichž jest zapotřebí, by byl poskytnut úplný a spolehlivý obraz o zmocněncově jednání; není třeba prováděti důkaz znalci o tom, že jest vyúčtování účetnicky správné čís. 11.421.
— — účastníku nepřísluší proti náboženské jednotě nárok na vyúčtování domnělého jeho podílu ze subvencí a sbírek čís. 11.421.
— — ručení zmocněnce: ručení záložny za dobývání pohledávek svých členů čís. 10.164.
— — ustanovení § 1010, prvá věta, obč. zák. nezavádí ručení za výsledek bez ohledu na zavinění a na příčinnou souvislost škody se zaviněním, nýbrž znamená, že plnomocník ručí sám za všechny následky toho, že příkaz nesplnil bez nutné potřeby osobně čís. 10.779.
— — zmocněnec se prohřešil proti zásadám § 1009 obč. zák. a čl. 282 obch. zák. tím, že svolil, neujistiv se dříve souhlasem zmocnitelovým, by zboží, jež pro něho držel, bylo zabaveno na základě exekučního titulu pro třetí osobu čís. 10.785.
— — **poměr na venek:** rozdíl mezi plnou mocí a příkazem; u prokuristy jest plná moc širší než příkaz; komisionář nemá vůbec plné moci; úprava plné moci obchodního zmocněnce; na poměr k třetím osobám jest bez významu, že zmocnitel ujednal se zmocněncem, že zmocněnec bude provozovati obchod na vlastní účet a riziko proti placení provise čís. 8661.
— — zásady, že stačí obmyslnost buď zmocněnce nebo zmocnitele, nelze použíti u zákonného zastoupení čís. 9704.
— — ten, kdo jednal jen jako zmocněnec dlužníka z příkazu jeho anebo z příkazu dlužníkova prokuristy, nemůže se dopustiti přečinu podle § 486 čís. 2 tr. zák. ani jako pachatel, ani jako spoluvinník podle § 5 tr. zák. čís. 12.667.
— — stal-li se postup k inkasu z důvodu zmocnění, zůstala pohledávka majetkem postupitele, jenž jest oprávněn domáhati se jejího vyloučení z úpadkové podstaty zmocněnce čís. 10.057.
— — sjednání zápůjčky zmocněncem jménem zmocnitele v mezích zjevné plné moci; uložil-li zapůjčitel (spořitelna) zápůjčkovou valutu pro zmocnitele na vkladní list; vlastnický nárok zmocnitele ke vkladu nebyl dotčen tím, že zapůjčitel uložil napotom zápůjčkovou valutu na vkladní list znějící na jméno zmocněnce a odevzdal jej do soudní úschovy, když mu bylo doručeno soudní usnesení o zabavení jeho domnělé pohledávky na výplatu zápůjčkové valuty čís. 12.075.
— — byly-li prodané věci odevzdány tomu, kdo je koupil v tajné plné moci pro jiného, nabyl k nim vlastnického práva zmocněnec, nikoliv zmocnitel; k nabytí vlastnictví zmocnitelem jest zapotřebí, by zmocněnec mu věci odevzdal (§§ 426, 427, 428 obč. zák.) čís. 12.256.
— — při nabytí věci zástupcem jest třeba, by zmocněnec, jenž kupuje věc pro zmocnitele, dal prokazatelným způsobem najevo, že ji nekupuje pro sebe, nýbrž pro zmocnitele čís. 13.054.
— — není vyloučeno, by při koupi táž osoba nezastupovala obě smluvní strany; splní-li v této dvoustranné funkci náležitosti stanovené zákonem pro nabytí práva vlastnického, nabývá vlastnictví přímo zastoupený kupitel čís. 13.130.

— — nejde-li o exekuci komisionářova věřitele na pohledávku komisionáře za zboží třetí osobě prodané, nýbrž, je-li předmětem exekuce hotovost komisionářem za zboží stržená a jím již přijatá, jež jest v době výkonu exekuce ještě v jeho moci, nemá komitent právo činiti exekuci nepřípustnou, ledaže by komisionář prodav odevzdané zboží a přijav za ně peníze, jednal v mezích zjevné plné moci za komitenta čís. 13.089.

— — **§ 1016 obč. zák.** jest použíti i při jednání bez příkazu; i zmocnění, k němuž se jinak vyžaduje zvláštní plná moc (§ 1008 obč. zák.) může se státi ve způsobě dodatečného schválení podle § 1016 obč. zák. čís. 12.779.

— — předpisu § 1016 obč. zák. nelze použíti, nebylo-li jednáno v zastoupení jiného, nýbrž vlastním jménem čís. 12.971.

— — **§ 1018 obč. zák.** neplatí při nezpůsobilosti zmocněnce k právnímu jednání čís. 13.105.

— — **zánik:** úpadkem zaniká sice plná moc daná úpadci, nikoliv však příkaz; správce podstaty, přijav pohledávku za úpadce, jenž byl zmocněncem, jest povinen vydati přijaté peníze zmocniteli čís. 10.057.

— — plná moc, třebaže opravňuje zmocněnce »za zmocnitele a za jeho dědice ve všech právních i politických věcech před soudy civilními i trestními, úřady politickými i jinými«, a třebaže v ní udělena jest i procesní plná moc ve smyslu § 31 c. ř. s., zaniká úmrtím zmocnitelovým, nejde-li o skoncování nějaké věci po smrti zmocnitelově, a nejde-li ani o spor, nýbrž o věc knihovní, pro kterou platí předpisy řízení nesporného čís. 12.777.

Smluvčí soud viz honitba.

Smluvní pokuta: při smlouvě o odběru piva viz pivo.

— jinak viz pokuta smluvní.

Smluvní zákaz zcizení a zavazení viz zákaz zcizení a zavazení.

Smrt manžela za sporu o rozvod viz rozvod manželství.

Smuteční šaty viz náhrada škody podle § 1327 obč. zák.

Snacha viz smlouva služební.

Sňatek: sprostředkování jeho viz neplatnost podle § 879 čís. 1 obč. zák.

— — jinak viz manželství.

Sníh: sesutí jeho se střechy čís. 11.320.

— stačí, bylo-li výstražné znamení před sesutím umístěno na chodníku, nikoliv i v jízdní dráze; ručení podle § 1318 obč. zák. není ručením za výsledek, nýbrž ručením za zavinění, třebaže třetí osoby; předpisu § 1318 obč. zák. nelze použíti, jde-li o sesutí zmrzlého sněhu se střechy čís. 12.590.

Snížení akciového kapitálu: čís. 10.362.

— **výživného** viz výživné.

Snoubenec viz nákaza.

Sociální pojištění viz pojištění sociální.

Socidae contractus: podstata a účel smlouvy čís. 11.170.

Socini kautela čís. 11.220.

Sodová voda: ručení vyrabitele, nebyly-li plnící přístroje v dílně opatřeny v době plnění láhve redukčními ventily (min. nař. čís. 212/1910 ř. zák.) čís. 11.549.

Sokol: pokud jest pokládati »Sletovou scenu«, vydanou čsl. obcí sokolskou, za publikaci podobnou oficielnímu pořadu sletovému čís. 10.303.

»Sola« ve vlastní směnce čís. 11.770.

Solidárnost závazku: dělitelný dluh viz tamže.

— společný pacht viz společenství statků.

— námitka, že spolužalovaný neručí solidárně, nýbrž jen z polovice, týká se důvodu nároku na náhradu škody čís. 12.180.

— rozdíl mezi dluhem korreálním a solidárním čís. 12.333.

— **pokud jde o ni:** závazek spolupronajavších manželů k vrácení stavebního příspěvku není solidárním čís. 9440.

— podmínky solidárního ručení podle § 1302 obč. zák. čís. 9235.

— více přejímatelů podniku (§ 1409 obč. zák.) ručí solidárně čís. 10.337.

— pokud nelze odsouditi k solidárnímu plnění smluvní pokuty čís. 9797.

— kupitelé, převzavší zaplacení dávky z přírůstku hodnoty, ručí prodateli rukou nerozdílnou čís. 9838.

— je-li jednání, jímž se zavázalo více osob, jen na straně jednoho nebo některých z nich obchodem, ručí ten nebo ti, na jichž straně jest právě obchodem, solidárně, ostatní jen podle hlav čís. 10.775.

— byla-li při uzavření kupu dána vkladní knížka, byla plněna věc nedílná a jest kupitel, došlo-li ke zrušení smlouvy, oprávněn domáhati se na každém z prodatelů vrácení celé vkladní knížky pokud se týče celého peníze, na nějž vkladní knížka zněla čís. 12.191.

— **poměr k věřiteli:** solidární ručení přejímatele podniku s původním dlužníkem; pohledávka může býti vymáhána přímo i na něm, aniž třeba, by dříve byl upomenut nebo žalován původní dlužník čís. 10.385.

— věřitelům, jimž byli oba dlužníci, jsoucí ve vyrovnání, zavázáni rukou nerozdílnou, musí se dostati od obou po nejnižší zákonné kvotě; není přípustným vyrovnací návrh, podle něhož se jim má dostati kvoty jen od jednoho z dlužníků čís. 9790.

— byla-li pohledávka povinného za dvěma solidárními poddlužníky zabavena a přikázána k vybrání jen potud, pokud příslušela proti jednomu z nich, zůstal povinný oprávněn, by pokračoval v exekuci proti druhému poddlužníku čís. 9900.

— byla-li exekučně prodána celá nemovitost, na niž na celé vázla solidárně pohledávka za spoluvlastníky, lze přikázati celou pohledávku z nejvyššího podání za podíl čís. 10.114.

— přihlásil-li vymáhající věřitel k exekuční dražbě nemovitosti jednoho dlužníka celý dluh a byla-li mu celá jistina v rozvrhu přikázána, ručí mu ostatní spoluzavázaní za schodek na smluvených úrocích čís. 10.152.

— **v rozsudku:** bylo-li v rozepři několika žalobců proti několika žalovaným uloženo solidární plnění útrat žalobcům, aniž však bylo vysloveno, že každý ze žalovaných může na nich žádati náhradu celých útrat, mají žalobci nahraditi jednotlivým žalovaným jen část procesních útrat, podle počtu žalovaných na ně připadajících čís. 12.619.

— je-li k vrácení útrat trestního řízení povinno několik obžalovaných, jde o dělitelný dluh a obžalobce (jeho zákonný zástupce) nemůže se domáhati zapravení jeho na každém z obžalovaných solidárně, nýbrž jen rovným dílem čís. 12.785.

— byl-li rozsudek prvého soudu odsuzující dva obžalované k solidárnímu zaplacení, napaden jedním z nich jen potud, pokud byl odsouzen k solidárnímu zaplacení, nabyl rozsudek prvého soudu, pokud tento žalovaný má zaplatiti polovici přisouzené částky, právní moci a lze pro tuto částku proti němu povoliti exekuci ještě před pravoplatným vyřízením jeho odvolání čís. 12.838.

— **postižní právo:** oprávnění dlužníka domáhati se na spoludlužnících náhrady toho, čeho se dostalo knihovním věřitelům z rozdělené podstaty; exekuci knihovního věřitele na prázdno vyšlého na tento postižní nárok nevadí, že při rozvrhovém roku neuplatňoval náhradní nárok podle § 222/4 ex. ř. čís. 9666.

— aktivní oprávnění směnečného solidárního dlužníka k vymáhání zaručené pohledávky (vyrovnací kvoty) proti hlavnímu dlužníku, jest dáno již tím, že mu věřitel připsal svou pohledávku jako směnečnému solidárnímu dlužníku k tíži, ježto hlavní dlužník neplatil čís. 9970.

— k **výkupu pohledávky** (§ 1423 obč. zák.) jest zapotřebí souhlasu všech dlužníků čís. 8722.

Součást nemovitosti: pokud lze se domáhati vlastnickou žalobou jejího vydání čís. 11.252.

Soud: obsazení soudu viz příslušnost podle § 7 a) j. n., zmatečnost podle § 477 čís. 2 c. ř. s.

— — odmítnutí, vyloučení soudce viz tamže.

— — příslušnost viz tamže.

— — svolení jeho viz nesvéprávný, opatrovnický, poručenský soud.
— — řízení sporu viz tamže.
— — vázanost jeho viz tamže.
— — jenž má věc ve své moci na základě platných zákonných předpisů, není detentorem věci ve smyslu § 309 obč. zák. a lze se domáhati vydání věci na tom, kdo věc skutečně zadržuje čís. 11.793.
— — na straně jest jen, by přednesla skutkový podklad nároku neb obrany; právně tento skutkový podklad zhodnotiti není povinností strany, nýbrž úkolem soudu čís. 10.565.
— **dovolací, odvolací** viz dovolání, odvolání.
— **exekuční** viz exekuce.
— **krajský civilní** v Praze viz příslušnost.
— **nejvyšší** viz dovolání, stížnost dovolací.
— **opatrovnický, poručenský** viz opatrovnický, poručenský soud.
— **pracovní** viz pracovní soudy.
— **rejstříkový** viz rejstřík.
— **rekursní** viz stížnost.
— **rozhodčí** viz rozhodčí soud.
— **smluvčí** viz honitba.
— **trestní** viz rozsudek trestní.
— **živnostenský:** příslušnost viz tamže.

Soudce: odmítnutí jeho viz tamže.
— syndikátní ručení viz tamže.
— vyloučení jeho viz tamže.
— — konající u sborového soudu prvý rok, jest soudcem nalézacím čís. 9031.

Soudce—laik viz příslušnost (§§ 61 a násl. j. n.).

Soudcovské právo zástavní viz zástavní právo vnucené.
— **volné uvážení** viz volné uvážení soudu.

Soudní komisař: notář viz notář.
— **lékařská rada** viz zbavení svéprávnosti.
— **odhad** viz odhad.
— **prázdniny** viz prázdniny soudní.
— **protokol** viz protokol soudní.
— **smír** viz smír soudní.
— **úředník:** syndikátní ručení viz tamže.
— **výzva k návratu** viz rozluka manželství.

Soudnictví trestní nad mládeží viz mládež.

Souhlas Státního pozemkového úřadu viz pozemkový úřad.

Soukromá listina viz listina.
— **potřeba** (při pojištění auta proti škodě): pojem čís. 11.473.

Soukromoprávní nárok: nevadí, že titulem je výrok úřadu čís. 9186.

Soukromý účastník: připojení se k trestnímu řízení a přetržení promlčení čís. 10.907.
— — ustanovení § 409 c. ř. s. nelze použíti na soukromoprávní nároky v trestních rozsudcích čís. 11.436.
— — připojení se zůstavitele jako soukromého účastníka k trestnímu řízení, byl-li nárok na bolestné číselně určen, rovná se podání žaloby čís. 12.372.
— — prohlášením: »své soukromoprávní nároky jako otec usmrceného budu uplatňovati u hlavního přelíčení« nelze pokládati za připojení se k trestnímu řízení s právními účinky přetržení promlčecí lhůty čís. 12.603.
— **zaměstnanec** viz zaměstnanec soukromý.

Soulož viz otec nemanželský.

Soupis pohledávek: zák. čís. 84/1919 sb. z. a n.: pro aktivní oprávnění k žalobě jest bez významu, že žalobce nepřihlásil pohledávku k soupisu neknihovních pohledávek čís. 10.628.
— smlouva s Rakouskem z 18. června 1924, čís. 60 sb. z. a n. na rok 1926 nevztahuje se na závazky ze soukromého pojištění, pokud pojistná příhoda nenastala před 26. únorem 1919 čís. 9025.

— pokud má vdaná žena dvojí bydliště a nelze ohledně ní použíti úmluvy čís. 9026.
— ustanovení § 216. odst. 2, ex. ř. o tom, jaké pořadí přísluší úrokům při úhradě jistiny, nebylo změněno předpisy vl. nař. čís. 265/1922, čl. 46 úmluvy čís. 60/1926, § 2 vl. nař. čís. 181/1926 a § 1 (2), § 2 a § 7 (2) zák. čís. 46/1925 čís.9585.
— o starých nekolkovaných rakouských korunách na účtě A. K. platí předpisy úmluvy čís. 60/26; nebylo-li dosud s konečnou platností rozhodnuto o tom, zda pohledávka skutečně patří do súčtovacího řízení, jest žalobu o zaplacení pohledávky zamítnouti pro tentokráte čís. 10.249.
— pokud v exekučním řízení nelze se zabývati otázkou, zda lze nárok vymáhati exekucí vzhledem k zúčtovacímu řízení podle cit. zák. čís. 10.966.
— podle čl. 49 státní smlouvy mezi republikou Československou a republikou Rakouskou, uveřejněné ve sbírce zákonů a nařízení pod čís. 60 z r. 1926 nelze započítati do promlčecí doby mezičasí od podání soupisové přihlášky podle vládního nařízení čís. 265/1923 sb. z. a n. až do jejího vyřízení soupisovým úřadem, třebaže jim bylo rozhodnuto, že přihlášená pohledávka nepodléhá soupisu čís. 12.608.
— počítání tříleté promlčecí lhůty podle § 1486 obč. zák. (podle zákona čís. 47/1925 sb. z. a n.), když doba, po kterou nemohl býti závazek uplatňován do zjištění soupisové povinnosti, nemůže býti do promlčecí lhůty započtena čís. 12.608.
— úmluva ze dne 29. května 1925, čís. 34 sb. z. a n. na rok 1927 neobsahuje ustanovení, jímž by byly změněny (zrušeny) platební, procesní a exekuční zákazy vydané dosud oběma smluvními státy čís. 9025.
— podle čl. V. čís. 117/1929 sb. z. a n. jsou povolány k rozhodování o závazcích podle oddílu A soudy příslušné podle jurisdikční normy; nelze tu použíti předpisu čl. 46 úmluvy 60/26, ať závazek podléhal nebo nepodléhal soupisu čís. 9204.
— bylo-li v roce 1923 placeno na závazky podléhající soupisu, které k soupisu přihlášeny nebyly, nebyl placen nedluh a nemá místa kondikce ve smyslu § 1431 obč. zák. čís. 13.088.
— plátce nemůže ani ze zápovědi placení a právních jednání stanovené v § 6 odst. 3 zákona čís. 207/22 a v § 9 nařízení čís. 265/22 dovozovati nárok na vrácení toho, co platil čís. 13.088.
— ustanoveními třetího dodatečného zápisu (čís. 117/29) o zániku pokud se týče o poměrném uspokojení pohledávek a závazků, které soupisu podléhaly a u žádného z obou míst přihlášeny nebyly, nebyly dotčeny platy zatím již konané čís. 13.088.

Soupis pozůstalosti viz inventář pozůstalostní.

Soused: nárok podle § 858 obč. zák. jest uplatňovati pořadem práva čís. 8613.
— pokud nevznikl sousedu proti kupiteli nárok na udržování zdi; vlastník pozemku není povinen, by udržoval stavení na svém pozemku v takovém stavu, by mohl soused o ně opírati své budovy čís. 8848.
— ustanovení druhé věty § 858 obč. zák. nevztahuje se na případ prvé věty téhož §; ustanovení prvé věty § 858 obč. zák. nevztahuje se na případ, hrozí-li sousedu škoda tím, že se země jeho zahrady následkem zřícení zdi sesuje do sousedního, níže položeného pozemku čís. 8848.
— zřízení můstku přes příkop na náves čís. 8687.
— pokud jde o přímou imisi, prosakuje-li voda znečištěná hnojůvkou, do sousedova dvora; soused jest oprávněn domáhati se nápravy po případě i na pouhém uživateli nemovitosti čís. 9022.
— za sousedy jest považovati všechny majitele pozemků, na něž mohou působiti jednání nebo zařízení na pozemku jiného, třebas šlo o pozemky vzdálenější čís. 9611.
— pojem nepřímé immise čís. 9611.
— nastalo-li prohloubením pozemku ohrožení sousedova pozemku tím, že ztrácí potřebnou oporu, nelze ohroženému upírati právo, domáhati se ža-

lobou (§ 364 písm. b) obč. zák.) nejen zákazu dalšího prohlubování odpůrcova pozemku působícího ohrožení, nýbrž i obnovení předešlého stavu neb upevnění pozemku, po případě i náhrady škody, nastalo-li již sesutí půdy na ohroženém pozemku; ovšem nelze povinnému uložiti, by podnikl zabezpečovací práce na pozemku cizím čís. 12.020.

— při zásahu souseda do vlastnického práva majitele sousedního pozemku lze se podle druhého odstavce § 364 obč. zák. domáhati jen zákazu škodlivého počínání, nikoliv plnění čís. 12.172.

Soustavná elektrisace viz elektrisace soustavná.

Soustřeďovací zásada viz žaloba podle § 35 ex. ř.

Soutěž nekalá (zákon čís. 111/1927 sb. z. a n.):

— poměr zákona o n. s. k zákonům o ochraně patentů a vzorkových známek čís. 10.521.

— neoprávněný výkon živnosti (zastupování notářem po živnostensku ve sporných věcech) anebo podniku nelze o sobě podřaditi pod žádné ustanovení zákona o nekalé soutěži čís. 10.820.

— otázku nekalé soutěže nelze řešiti v rejstříkovém řízení čís. 12.499.

— **§ 1 zák.:** poměr § 1 k §§ 2 a násl. zákona o n. s. čís. 10.521.

— předpokladem žalobního nároku podle § 1 zákona jsou dvě samostatné náležitosti: jednání v hospodářském styku: 1. které je v rozporu s dobrými mravy a 2. které je způsobilé poškoditi soutěžitele; v onom směru jest rozlišovati mezi dobrými mravy vůbec a mezi dobrými mravy soutěže čís. 12.336.

— činy zakázané zvláštními zákazy zákona o nekalé soutěži mohou se přičíti i všeobecné normě § 1 čís. 12.508.

— jednání proti dobrým mravům: pro použití § 1 stačí, že jednání jest objektivně v rozporu s dobrými mravy soutěže; na subjektivní stránce jednání nezáleží čís. 10.611.

— otázka, zda jde o rozpor s dobrými mravy, jest otázkou právní čís. 10.521.

— zda jest jednání v rozporu s dobrými mravy soutěže, jest otázkou právní, jíž náleží řešiti výhradně soudu, při čemž jest mu přihlížeti i k tomu, jak se na jednání pohlíží mezi soutěžiteli, co o něm soudí veřejnoprávní korporace, které mají podle svého určení dbáti společných oprávněných zájmů soutěžitelů, a jaké důvody uvádějí pro svůj názor čís. 12.334.

— jednání proti dobrým mravům soutěže musí býti jednáním určitým; určité jednání, jež je o sobě bezvadné, může se státi závadným, bylo-li předsevzato za jistých okolností, anebo v určité konstelaci; nestačí, že si soutěžitel sjednal na újmu ostatních soutěžitelů mezi nimi jakousi soutěžní výhodu, jíž vznikla jistá porucha ve vzájemných stycích a vztacích soutěžitelů čís. 11.742.

— každý soutěžitel má míti právo na své postavení v soutěžním boji podle použitého kapitálu a podle pracovní síly čís. 11.742.

— lepší soutěžní postavení soutěžitelovo nečiní ještě jeho soutěž o sobě nekalou, leč že by své větší soutěžní kapacity zneužíval čís. 11.742.

— není účelem zákona chrániti soutěžitele v ten způsob, že by některého soutěžitele pro jeho lepší kapacitu jim nepohodlného mohli ze soutěžního boje prostě vyloučiti čís. 11.742.

— měřítko pro posuzování, co se srovnává s dobrými mravy vůbec a s dobrými mravy soutěže; solidarita soutěžitelská nesmí sahati tak daleko, aby znemožňovala ochranu spotřebitelů a volnost soutěže čís. 12.336.

— byla-li zavedena v detailním obchodu jednotná cena značkového zboží, jest v tom, že bylo zboží nabízeno za cenu nižší, spatřovati prohřešení se proti dobrým mravům soutěže čís. 11.004.

— do rozporu s dobrými mravy soutěže co do vzhledu zboží se nedostává ten, kdo se ujme zdomácnělé výroby, aniž ten, kdo použije výrobní metody, jež se stala všeobecnou a běžnou čís. 11.756.

— okolnost, že byla zapsána určitá ochranná známka, nestačí ke skutkové podstatě § 1 zák., nebylo-li této ochranné známky dosud vůbec použito čís. 11.984.

— bylo-li v prospektu upozorňujícím na příležitost inserovati v časopisu A. uvedeno, že časopis ten v době, kdy časopis B. byl úředně zastaven, byl dodáván odběratelům zastaveného časopisu a že od té doby jest silně rozšířen a zejména v určitých kruzích oblíben, — jde jen o údaj, od kdy jest časopis rozšířen a oblíben, neměla tím však býti označena jakákoliv jiná spojitost nynějšího časopisu A. s časopisem B. čís. 12.015.

— nepříčí se dobrým mravům soutěže, označuje-li se obchodník technicky vzdělaný jako »kino-inženýr« čís. 12.202.

— poskytování premií ve formě různého zboží proti odvedení určitého počtu odběrných kuponů bez započítání do prodejní ceny nepříčí se dobrým mravům soutěže; lhostejno, že premie jsou poskytovány ve zboží, s nímž prodatel neobchoduje čís. 12.277.

— ne každý dodatek, jenž by byl nepřípustným s hlediska předpisů o firmách, jest již proto v rozporu s dobrými mravy soutěže ve smyslu § 1 zákona čís. 12.308.

— příčí se dobrým mravům soutěže, slibuje-li obchodník zákazníkům náhradu cestovních výloh (do Prahy), nakoupí-li v jeho závodě za určitou cenu čís. 12.334.

— jednání oferentovo, jenž dodatečně, po skončení lhůty k podání ofert, slevil z cen požadovaných v původní ofertě, nelze za všech okolností považovati za jednání příčící se dobrým mravům soutěže a za neslučitelné s požadavkem solidarity čís. 12.336.

— není závady, by výrobce (pekař) nevyrobil pro určitého spotřebitele na jeho objednávky zboží lepší jakosti než přichází obvykle do oběhu, jen když neporušil poměr mezi jakostí a cenou, který je určen zvláštními předpisy pro normální provoz a váže všechny soutěžitele čís. 13.073.

— přidávání knih ke zboží (střižnímu), zaslanému zákazníkům, nelze považovati za jednání příčící se dobrým mravům soutěže, je-li prodáváno jen dobré a hodnotné zboží a prodatel se spokojuje s normálním ziskem (jeho zisk je menší o cenu přídavku); jest však jednáním, příčícím se dobrým mravům, lákal-li prodatel na úkor svých soutěžitelů kupitele přídavkem knih ke koupi zboží méněhodnotného za ceny, jež neodpovídají jeho kvalitě a v nichž dochází i on náhrady za přidané, lacině nakoupené knihy čís. 12.400.

— způsobilé poškoditi: s hlediska § 1 zák., nezáleží na tom, zda podnikatel trpí hmotnou škodu záměnou, stačí, že si odpůrce zjednal na újmu ostatních soutěžitelů mezi nimi soutěžní výhodu čís. 9971.

— poškození požadované v § 1 zák. není vyčerpáno škodou, již soutěžitel utrpí tím, že se v drobném prodeji prodá místo jeho zboží, zboží konkurentovo čís. 11.539.

— **§ 2 zák.:** nekalá reklama, rozšiřovala-li firma obchodní oběžníky, v nichž neprávem tvrdila, že rozhodnutím ministerstva byla její známce pro zboží přiznána v Československu ochrana čís. 9458.

— žaloba zdržovací podle § 2 zák. jest oprávněna, jakmile kdo učiní veřejné údaje vytčené v prvém odstavci § 2 zák.; stačí, stal-li se údaj i jen jednou čís. 10.909.

— bylo-li uvedeno v anonci, že zboží lze dostati »jen (nur)« u anoncujícího, ač šlo o zboží, jež bylo lze dostati v témže místě i v jiných závodech, jde o čin vytčený v § 2, odst. 1, zák. čís. 10.909.

— jest připustiti příkrasy a nadsázky reklamy; reklama nesmí se však tak dalece dotýkati zájmů jiných soutěžitelů, by byli ohroženi ve vlastní soutěži; tomu tak není, omezí-li se jen na tvrzení zcela povšechná nepřipouštějící srovnání s jinými výrobky a vylučující proto klamavost čís. 11.396.

— co musí tvrditi a dokázati žalobce, domáhá-li se na žalovaném, by se zdržel označování zboží svého podniku »největší .... v Čs. republice« čís. 11.541.

— označení závodů jako »první« jest nekalou reklamou jen, je-li způsobilé oklamati a zjednati tím podniku na úkor soutěžitele přednost při soutěži; slovu »první« jest přikládati význam jen časový, jde-li o pohřební ústav a přicházejí-li v úvahu dva pohřební ústavy v určitém místě čís. 11.987.

— tvrdí-li se v inserátu o obleku pracovaném na umělém hedvábí, že jest pracován »na hedvábí«, je tu možnost , že tento údaj jest způsobilý okla-

mati a zjednati inserujícímu na úkor jiných soutěžitelů přednost při soutěži, postačující k osvědčení zdržovacího nároku a k povolení prozatímního opatření čís. 12.120.

— označení podniku jako »H-ovo studentské knihkupectví« není závadné s hlediska § 2 zákona čís. 12.308.

— údaje o tom, že zboží jest patentováno, mohou vzbuditi klamnou představu, že jest patentováno v Československu, zvláště, není-li doloženo, kde jest patentováno a že není patentováno v Československu; v takovém případě jest lhostejno, že zboží jest patentováno v cizozemsku (v Německu) čís. 12.735.

— pro rozpor s dobrými mravy soutěže a pro klamavost jednání stačí náležitosti objektivní, nevyžaduje se, by tu byly i náležitosti subjektivní, vědomí nesprávnosti a úmysl oklamati; stačí, že počiny jsou jen objektivně závadné a jen, pokud jde o náhradu škody, přichází v úvahu i subjektivní stránka čís. 12.735.

— odst. 2: má-li podnikatel zapsanou ochrannou známku, nelze spatřovati nic závadného v tom, že na ni upozorňuje spotřebitele čís. 12.814.

— **§ 3 zák.:** bylo-li se proti zák. o n. s. prohřešeno tiskem; pokud má zdržovací a odstraňovací žaloba místo i proti zodpovědnému redaktoru tiskopisu; žalován-li původce závadného článku i zodpovědný redaktor tiskopisu, nejde o nedílné společenství v rozepři; čeho lze se proti zodpovědnému redaktoru žalobou zdržovací a žalobou odstraňovací domáhati čís. 10.516.

— **§ 4 zák:** kdo se dostal do rozporu s § 4 zákona (užívaje značky »Jeschkenkäse«, ač sýr byl vyráběn v jiné krajině), nemá nárok na ochranu ani podle § 11, ani podle § 1 zákona čís. 12.299.

— **§ 10 zák.:** »údajem« podle § 10 zákona jest nejen tvrzení skutkových okolností, nýbrž i osobní (subjektivní) názory a mínění čís. 11.107.

— kdo zhání zboží jinému uchazeči o toto zboží, chtěje si je zajistiti pro sebe, nejedná sice v poměru k majiteli zboží proti § 10, ovšem ale po případě proti § 1 zákona čís. 10.611.

— pokud v údajích rozšiřovaného letáku jest spatřovati zlehčování ve smyslu § 10 zák.; i obrana proti nekalé soutěži musí býti oprávněná a slušná; i pod formou úsudku mohou se skrývati skutkové údaje; nevyhledává se, by zlehčení bylo urážlivého obsahu čís. 11.142.

— sdělení zájemci, že žalobcův patent jest závislým na patentu třetí osoby, od níž nabyl sdělovatel výhradného práva na patentu, spadá pod § 10 (1) zák.; stalo-li se sdělení k dotazu zájemce čís. 11.758.

— na zdržení lze žalovati, aniž třeba průkazu nebezpečí, že čin bude opakován čís. 12.508.

— údajem ve smyslu § 10 zákona jsou skutková tvrzení v letácích konsumního spolku, jimiž jsou soukromí obchodníci podezíráni a obviňování z určitých nemravných a trestných jednání čís. 12.638.

— **§ 11 zák.:** odst. 1: zaměnitelnost; rozhodným stanovisko průměrného zákazníka čís. 9971.

— pro žalobu zdržovací a odstraňovací podle § 11 (1) zák. jest nerozhodné, zda jednající věděl neb věděti musel o způsobilosti záměny čís. 11.262.

— žaloba zdržovací a odstraňovací: stačí způsobilost záměny (třebaže nenastala), aniž se vyhledává, by odpůrce měl zlý úmysl nebo vědomí, že se dostává do rozporu s dobrými mravy soutěže, aniž jest dále třeba, by znal anebo znáti musil způsobilost záměny neb, aby přímo záměnu nebo dokonce poškození soutěžitelovo zamýšlel; pokud označení zboží bylo způsobilé přivoditi záměnu se zbožím soutěžitele čís. 11.397.

— záměna nemůže povstati, nespokojí-li se zákazník, žádající výrobek určité firmy, s pozorováním velikosti, tvaru a barvy sáčku a tisku, nýbrž všimne si právě obrazu, které se však patrně a markantně liší čís. 12.392.

— otázka, zda v zákaznickém styku může nastati záměna, jest otázkou skutkovou potud, pokud soud zjišťuje, zda k záměně docházelo nebo podle zkušenosti znalecké k ní dojíti může; právní otázkou při tom však jest, jakého stupně opatrnosti zákaznické se vyžaduje pro to, aby záměna byla možná nebo vyloučená čís. 12.392.

— schopnost a možnost záměny firmy »Agroferra, akciová společnost« s firmou »Agroferra, společnost pro nákup a prodej strojů a hospodářských potřeb, společnost s r. o.« čís. 11.262.

— odst. 3: zaměnitelnost zevnějšího zařízení; v otázce, zda zařízení je pro podnik příznačné, nezáleží o sobě na vůli a úmyslu majitele podniku, nýbrž na nazírání zákaznictva čís. 10.617.

— i když se průmyslový výrobek stane po uplynutí doby patentové nebo vzorkové ochrany obecným statkem i co do technického základu i po případě co do formy, příčí se dobrým mravům soutěže, napodobuje-li vyrábitel otrockým způsobem výrobek jiného vyrábitele, by klamáním odběratelů nabyl hospodářské výhody na úkor soutěžitele čís. 11.706.

— žalobu podle § 11 odst. 3 zák. má jen soutěžitel a i ten jen, když se ho čin bezprostředně dotýká (§ 15 odst. 2 zák.) čís. 11.755.

— § 11 zák. předpokládá možnost záměny zvláštního zevnějšího zařízení (obalu) bez ohledu k tomu, zda záměnou vzejde materielní škoda; otázka zaměnitelnosti jest otázkou právní; jest zkoumati, zda obal jest pro podnik příznačný; rozhoduje mínění v kruzích zákaznických, nikoliv v kruzích výrobních; stihání napodobení obalu bez ohledu k tomu, zda a jak dlouho konkurenční závod svého vlastního obalu používá čís. 11.539.

— i když slova sama nejsou zaměnitelná, jest zaměnitelnost umožněna způsobem, jímž jest užíváno slova při označení zboží; stačí, může-li vzejíti záměna ve styku se zákazníky; nevyžaduje se, by šlo o zvláštní originální myšlenku, stačí, že jde o označení, jež platí v zákaznických kruzích za příznačné pro určitý podnik nebo závod čís. 11.540.

— zda v zákaznických kruzích platí způsob obalů firmy pro firmu za příznačný, jest skutkovým zjištěním; o právní otázku šlo by jen, kdyby byl sporný pojem příznačnosti čís. 12.392.

— jsou-li v kruzích zákaznictva pro podnik příznačná trojciferní čísla, může z užívání tohoto zevnějšího zařízení vzejíti záměna s podnikem jiným, třebas bylo k číslům připojeno vždy slovné označení výrobku čís. 9971.

— pokud i použití obrazce téže barvy může zvýšiti zaměnitelnost, ba dokonce příčiti se § 11 zákona čís. 10.617.

— tím, že barva zevnějšího zařízení, příznačného pro podnik, je barvou obvyklou a všeobecně používanou, nemění se nic na jeho zákonné ochraně čís. 10.617.

— pojem značkového zboží; pevná cena při značkovém zboží jest zvláštním zevnějším zařízením podniku ve smyslu § 11 (3) zák. čís. 11.537.

— vědomé podbízení, t. j. nabízení značkového zboží za nižší než výrobcem stanovenou cenu čís. 11.537.

— opatření si značkového zboží obchodníkem s obejitím výrobce čís. 11.537.

— pokud není možná — pro průměrného pozorovatele — záměna zboží (drahých likérů) vzhledem k různým příznačným slovům na etiketách čís. 11.652.

— používání určitých čísel k označení výrobků spadá pod § 11 (3) zák., propůjčují-li číslice ty výrobkům absolutní příznačnost čís. 11.756.

— pokud napodobení konkurenčního obalu jinou firmou již používaného není srovnatelné s dobrými mravy soutěže; v čem může býti poškození soutěžitelovo čís. 11.539.

— **známka:** uskutečněny-li týmž skutkovým dějem právní předpoklady pro použití i zákona o ochraně známek i zákona o nekalé soutěži; žaloba zdržovací a odstraňovací a zápis ochranné známky; i tu rozhodují soudy čís. 8856.

— nejde o rozepři zahájenou, domáháno-li se v dřívější žalobě ochrany proti porušení práv nabytých zápisem ochranné známky, v pozdější pak zdržení se označování zboží vzhledem k zákonu o nekalé soutěži čís. 8917.

— pro posouzení otázky priority jest nerozhodné, kdy si dal soutěžitel zapsati ochrannou známku, nýbrž jest jen rozhodné, od kdy jí skutečně užívá; formálního práva podle § 5 zák. o ochr. známkách nesmí býti zneužito k nekalému jednání a k poškození hmotného práva soutěžitelova čís. 11.397.

— okolnost, že byla zapsána určitá ochranná známka, nestačí ke skutkové podstatě § 1 zák., nebylo-li této ochranné známky dosud vůbec použito čís. 11.984.

— zákonem proti nekalé soutěži mělo dojíti ochrany co do zevních zařízení podniku nebo závodu jakékoliv, třebas jako známka nezapsané faktické starší užívání proti třebas zapsanému mladšímu označení podobného neb i stejného obsahu čís. 12.024.
— domáhání se výmazu ochranné známky odstraňovací žalobou čís. 11.755.
— má-li podnikatel ochrannou známku, nelze spatřovati nic závadného v tom, že na ni upozorňuje spotřebitele čís. 12.814.
— **§ 15 zák.:** nejen zdržovací žalobu, nýbrž i návrh na povolení prozatímního opatření k zajištění zdržovacího nároku může podati každý soutěžitel; povolení prozatímního opatření zákazem uveřejňování určitých insertů čís. 9139.
— spoluzodpovědnost všech, kdož společně porušili dobré mravy soutěže jednotně usměrněným jednáním čís. 10.521.
— k žalobě podle § 15 zák. jest oprávněn i podnik, jenž ještě s činností nezačal čís. 11.142.
— zdržovací zákaz a žalobní žádání nemůže se omeziti na zákaz pouhého opakování téhož činu, nýbrž musí popsati opomenutí; žalobní žádání, by se žalovaný zdržel údajů a jejich rozšiřování, jež by byly způsobilé poškoditi žalobce, nemusí býti ještě zcela neurčité, avšak žádání to jde dále, než připouští zákon, jenž dovoluje jen vymožení zákazu (příkazu) zdržení se takového jednání, jež bylo již vykonáno čís. 12.161.
— předpis § 15 (3) jest předpisem procesního práva; ohledně pojmu »zahájené věci« jest použiti § 232 c. ř. s.; žaloby podané nebo došlé na soud před doručením první žaloby nelze odmítnouti čís. 9215.
— při posuzování, zda jde o totéž jednání nekalé soutěže, jest přihlížeti k okolnostem případu, aby bylo lze posouditi, zda jest rušivé jednání jednotným aktem čís. 12.950.
— nová žaloba zdržovací (odstraňovací) nemá praktického významu, má-li i nové jednání býti postiženo obecným zákazem zdržovacím, o nějž se žádá v původní žalobě čís. 12.950.
— pokud jde o totéž jednání nekalé soutěže, domáháno-li se v prvé žalobě zdržení se užívání letáku a jeho rozšiřování tím způsobem, aby ho žalovaný nepřikládal k deníku, v druhé žalobě pak zdržení se užívání téhož letáku a rozšiřování jeho rozdáváním na veletrhu a v obchodních místnostech s tím, aby žalovanému bylo uloženo veškeré výtisky letáků z obchodních místností, včetně stánku na veletrhu, zákazníkům přístupných, odstraniti čís. 12.950.
— **§ 16 zák.:** spoluzodpovědnost všech, kdož společně porušili dobré mravy soutěže jednotně usměrněným jednáním čís. 10.521.
— žaloba o odškodné nepředpokládá odsouzení žalovaného, by se zdržel na dobu příští jednání, jež dalo podnět k žalobě o náhradu, nýbrž může býti podána i samostatně, aniž by byla podána žaloba zdržovací nebo odstraňovací čís. 12.161.
— informátor jest odpověden za pravdivost informace, kterou podal na požádání za úplatu za účelem soutěže, jsou-li učiněné údaje způsobilé poškoditi podnik soutěžitele; nevyhledává se, by škoda skutečně nastala, ani, že v konkrétním případě mohla nastati; nepříčí se dobrým mravům, objednal-li si podnik sám prostřednictvím jiného informaci o sobě; zásadně jest i u takto zjednaných informací přiznati nárok na odškodné za utrpěné příkoří a jiné osobní újmy; pokud nelze míti za to, že podnik utrpěl informací příkoří čís. 12.403.
— jde o příkoří ve smyslu § 16 zák., podkládalo-li se žalobci ve vývěscích, třebas i nepřímo, jednání trestné, podvodné a úmyslné klamání obecenstva čís. 12.508.
— soudu není zabráněno, určiti výši náhrady, třebas žalovaný nenamítal nic proti její výši, popřev vůbec nárok na náhradu za příkoří čís. 12.508.
— náhrada za příkoří má býti jen vyvážením immaterielních újem, nikoliv náhradou materielní škody čís. 12.508.
— odst. (4): zásadně jest i u nesprávných a škodlivých informací za úplatu přiznati nárok na odškodné za utrpěné příkoří a jiné osobní újmy; pokud nelze míti za to, že podnik utrpěl informací příkoří čís. 12.403.

— odškodné podle § 16 (4) zák. jest druhem náhrady škody, nikoliv pokutou ve smyslu německého práva; nestačí všeobecné tvrzení žalobce, že mu byla způsobena škoda čís. 11.142.
— **§ 17 zák.:** předmětem žalobního nároku podle § 17 zák. jest právo žádati na podnikateli, by se zdržel příslušného jednání, nikoliv jen, by se postaral o to, by zaměstnanec upustil od svého jednání čís. 11.143.
— nezáleží na tom, zda osobou jednající byl zaměstnanec podnikatele, aniž na tom, zda se rozšiřování stalo s jeho vědomím, či proti jeho vůli, stačí, že byl závadný čin vykonán v provozování podniku čís. 13.116.
— **§ 18 zák.:** dovolání z výroku o uveřejnění rozsudku jest nepřípustné podle §§ 18 a 40 (4) zák. čís. 11.142.
— i v civilních věcech tam, kde byla s konečnou platností vyřízena otázka hlavní, rozhoduje o podružné otázce uveřejnění rozsudku a rozsahu důvodů vrchní soud jako soud odvolací s konečnou platností čís. 12.638.
— **§ 19 zák.:** pokud nebyla žalovaným vedena rozepře »patrně svévolně« (§ 19 zák.) čís. 11.142.
— **§ 21 zák.:** o odvolání do rozsudku pro zmeškání, vyneseného soudcem řídícím prvý rok, rozhoduje tříčlenný senát čís. 9031.
— spory jsou vždy spory senátními, nikoliv samosoudcovskými čís. 9456.
— pro žalobu o odvolání výroku (§ 1330/2 obč. zák.) není výlučně příslušným sborový soud čís. 10.703.
— **§ 23 zák.:** promlčení, jde-li o čin trvací nebo opětovací, jde-li o více samostatných úkonů čís. 11.537.
— **§ 24 zák.:** nelze uplatňovati zdržovací nárok ani v případech, v nichž se lze důvodně pro budoucnost obávati nového porušení práva a nového poškození čís. 13.070.
— **§ 44 zák.:** poskytování premií ve formě různého zboží proti odvedení určitého počtu odběrných kuponů bez započítání do prodejní ceny nepříčí se dobrým mravům soutěže; lhostejno, že premie jsou poskytovány ve zboží, s nímž prodatel neobchoduje čís. 12.277.
— **§ 46 zák.:** ten, komu bylo prozatímním opatřením zakázáno vyráběti a prodávati výrobek, nepřestal býti soutěžitelem podle § 46 zák. čís. 10.213.
— zákonem čís. 111/1927 sb. z. a n. jest zásadně přiznáno žalobní právo všem soutěžitelům bez ohledu na místní usazení, tedy i cizozemcům čís. 11.984.
— pojem soutěže není vyloučen tím, že nejde o totéž zboží neb o týž jeho druh, aniž tím, že nejde o zboží podobného druhu, jen když jde o činnost ve stejném nebo podobném hospodářském oboru; podobnost hospodářského oboru má svou hranici v možnosti záměny podniku nebo zboží v očích průměrného zákaznika; nejde o podobné obory, vyrábí-li jedna firma mentholovou francovku, druhá firma mléčný margarin a jedlé tuky čís. 11.755.
— otázka stejnosti nebo podobnosti zboží není pro pojem soutěživosti a soutěžitele jediné rozhodující; nesejde na stejnosti nebo podobnosti celé podnikatelské činnosti; soutěžiti může i továrník s drobným obchodníkem a naopak; ochrana se poskytuje tak širokému okruhu účastníků, jak toho vyžaduje hospodářský zájem; výrobu jízdních kol jest pokládati za podobnou s výrobou silostrojů pohybovaných živelní silou; zákon o nek. s. nemá sloužiti v prvé řadě zájmu zákazníků, nýbrž zájmu soutěžitelů čís. 12.028.
— obchodní zástupce (jednatele), kteří nejsou ve službách určitého živnostníka, jest považovati za samostatné obchodníky a tudíž za podnikatele a soutěžitele čís. 12.404.
— svépomocný hospodářský spolek (svépomocné společenstvo, konsumní spolek) jest soutěžitelem ve smyslu § 46 zákona v poměru proti soukromým obchodníkům z téhož nebo podobného oboru hospodářského čís. 12.638.
— **prozatímní opatření:** nejen zdržovací žalobu, nýbrž i návrh na povolení prozatímního opatření k zajištění zdržovacího nároku může podati každý soutěžitel čís. 9139.
— i při zdržovací žalobě jest přípustno prozatímní opatření podle § 381 čís. 1 ex. ř. čís. 9000.

— osvědčení nároku: jest dostatečným důvodem k povolení prozatímního opatření, nelze-li podle osvědčení míti za jediné možné, že žaloba zdržovací a zastavovací bude bez dalšího zamítnuta čís. 9665.
— okolnost, zda odpůrce při své reklamě rozšiřuje údaje opodstatňující nekalou soutěž, jest předpokladem samého nároku a musí býti osvědčena již při osvědčení tohoto nároku čís. 10.846.
— jest dostatečným důvodem k povolení prozatímního opatření, nelze-li podle návrhu a podle jeho osvědčení míti za jediné možné, že zdržovací žaloba bude bez dalšího zamítnuta; řešení otázky, zda jest pozastaveným chováním odpůrce ohrožené strany naplněna ta která skutková podstata zákona o n. s., nemůže se státi v řízení o prozatímním opatření, nýbrž musí zůstati vyhraženo rozsudku čís. 11.587.
— k osvědčení nároku podle § 10 odst. 1 zák. stačí osvědčení, že se čin stal za účelem soutěže, a že údaje o poměrech podniku jsou způsobilé podnik poškoditi, nevyžaduje se osvědčení, že údaje o poměrech podniku jsou nepravdivé čís. 11.810.
— předpokladem povolení prozatímního opatření k zajištění zdržovacího nároku jest, by osvědčeny byly právní skutečnosti, připouštějící možnost, že nárok ohrožené straně přísluší; jde o takovou skutečnost, pohrozil-li dodavatel nití některým svým odběratelům, že zastaví dodávky nití, nepodepíší-li revers, že nebudou ruské nitě kupovati a ve svých obchodech prodávati; k námitce dodavatele, že šlo na jeho straně o nutnou a spravedlivou a proto také o přípustnou obranu, nelze přihlížeti, ježto by se tím předbíhalo rozhodnutí sporu čís. 12.023.
— nelze uplatniti námitky proti nároku (nedostatek pasivního oprávnění a v případě § 10 odst. 1 zák. důvěrnost sdělení) čís. 11.810.
— osvědčení nebezpečí: pokračování v konkurenční činnosti může způsobiti nenahraditelnou škodu ve smyslu § 381 ex. ř. čís. 9221.
— k zajištění nároku na individuelní plnění, by se odpůrce zdržel jistého jednání (§ 15), není nebezpečí hrozící náhradnímu nároku ani nutným, ani postačujícím, nýbrž záleží na tom, zda hrozí nebezpečí nároku na původní, individuelní plnění čís. 9659.
— pro zajištění nároku na individuální plnění (zdržení) není ohrožení náhradního nároku na odškodné ani nutným ani postačujícím čís. 10.213.
— skutečnost, že se protiprávní jednání stalo již před podáním žaloby, opravňuje k úsudku, že jest důvodnou obava dalších poruch; jest na žalovaném, by prokázal, že obavy té tu není čís. 11.143.
— návrhu na povolení prozatímního opatření k zajištění zdržovacího nároku (podle zákona proti nekalé soutěži) nelze vyhověti, není-li v návrhu ani tvrzeno, že prozatímního opatření jest třeba, by byla odvrácena hrozící nenahraditelná škoda čís. 12.879.
— různé případy: povolení prozatímního opatření zákazem uveřejňování určitých insertů čís. 9139.
— je-li účelem prozatímního opatření, by usnesení Svazu knihkupců, jímž se brání jeho členům v dodávkách knih navrhovateli za ceny umožňující mu konkurenční provoz knihkupecké živnosti, zbaveno bylo až do rozhodnutí sporu účinnosti; pokud nelze povoliti prozatímní opatření i proti funkcionáři svazu čís. 9665.
— obchodníku, jenž měl sklad výrobků určité továrny, lze po zrušení tohoto poměru s továrnou po případě uložiti prozatímním opatřením zákaz inserování a vyhlášek, jimiž by se u zákaznictva proti skutečnému stavu věci mohlo vzbuditi zdání, že sklad továrny zůstává i nadále v obchodních místnostech tohoto obchodníka čís. 11.923.
— předpoklady pro povolení prozatímního opatření k zajištění zdržovacího nároku, by žalovaný neuvedl na knižní trh knihu v takové úpravě, jakou zvolil žalobce, anebo v úpravě sice pozměněné, ale přece tak vybavené, že z toho může vzejíti v kruzích zákaznických záměna se zbožím vydaným žalobcem čís. 12.998.

Souvislost příčinná viz příčinná souvislost.
Sovětské Rusko viz Rusko.
Speditér viz zasílatel.

Spekulační obchody viz hra a sázka.
Spis dovolací viz dovolání.
— **notářský** viz notářský spis.
— **odvolací** viz odvolání.
— **přípravný** viz přípravný spis.
Splátka vyrovnací kvoty viz vyrovnání.
Splátkové obchody: prodej losů na splátky viz losy.
— **zákon čís. 70/1896 ř. zák.:** k pojmu jich nestačí, že splatnost kupní ceny jest časově odložena tím, že kupní cena má býti (úplně) zaplacena teprve po odevzdání věci, nýbrž se vyžaduje, by bylo umluveno, že kupní cena má býti zaplacena po částkách čís. 10.553.
— předpokladem jest, aby byly sjednány aspoň tři splátky čís. 13.123.
— byla-li kupní cena autobusu splatná z části při dodávce autobusu, zbytek pak v měsíčních splátkách čís. 8865.
— měla-li býti kupní cena za věc zaplacena z části hotově, z části ve splátkách zajištěných směnkami a ručitelem čís. 9411.
— při splátkových obchodech nenastává ztráta lhůt a dospělost celého nedoplatku kupní ceny o sobě (automaticky) tím, že kupující jest v prodlení aspoň se dvěma splátkami bezprostředně za sebou následujícími, nýbrž nastane teprve tím, že prodatel toto své právo vykoná; nevykoná-li prodatel vyhražené právo ztráty lhůt a sečká-li dále, nastane dospělost celého nedoplatku kupní ceny až po uplynutí všech ujednaných lhůt a od té doby počne běžeti také promlčecí lhůta podle § 1486 čís. 1 obč. zák. čís. 12.383.
— **§ 2 zák.:** zrušen-li prodej losů na splátky, má prodatel nárok na náhradu za výkon herního práva kupitelem, jakož i na úroky z investované jistiny čís. 8929.
— **výhrada vlastnického práva** přípustná proti vzájemnému plnění podle § 2 zák. o splátk. obch. čís. 11.214.
— není povinností soudu, by se obíral z úřadu vzájemnými nároky stran (§ 2 zák. ze dne 27. dubna 1896, čís. 70 ř. zák.) i tehdy, nebyly-li takové nároky stranami ve sporu vůbec vzneseny a řádně uplatněny; stalo-li se tak teprve v odvolacím řízení, jde o nedovolenou novotu čís. 11.812.
— výhrada vlastnictví: žaloval-li prodatel nejdříve o zaplacení kupní ceny, pokud může se pak domáhati vrácení věci čís. 11.214.
— k uplatnění nároku na vrácení věci netřeba ustoupiti od smlouvy čís. 11.214.
— oprávnění prodatele domáhati se na vymáhajícím věřiteli vydání výtěžku za věc, prodanou v exekuci proti třetí osobě; lhostejno, že si prodatel vymohl (proti ručiteli za dluh z koupě věci) rozsudek na zaplacení zbytku kupní ceny; vymáhající věřitel nemůže namítati, že žalobce nenabídl vypořádání podle § 2 zák. o spl. obch., nebyl-li dlužníkem v exekuci, v níž byla věc prodána, kupitel, nýbrž třetí osoba čís. 12.154.
— **§ 4 zák.:** pokud kupní cena není úplně zaplacena, zůstává kupiteli zachován nárok ze správy, i když byl rozsudkem odsouzen k zaplacení kupní ceny a byla proti němu vedena exekuce k vydobytí kupní ceny čís. 11.194.
— **§ 6 zák.:** neplatí, bydlí-li žalovaný na Slovensku čís. 9638.
— nepříslušnost podle § 6 jest nezhojitelnou, pokud se žalovaný podrobil jinému sudišti čís. 8801.
— návrh dlužníkův, by byla zrušena exekuce vzhledem k § 6 zák., může býti důvodem k odkladu exekuce čís. 8901.
— exekuční titul, vzniklý v republice Rakouské není vykonatelný na území republiky Československé, byla-li příslušnost rakouského soudu vyloučena vzhledem k § 6 zák. čís. 10.658.
— předpisu § 6 zák. nelze použíti, bydlí-li žalovaný kupitel na Slovensku; na tom nemění nic okolnost, že jde o pohledávku postoupenou čís. 10.726.
— příslušnost soudu, uplatňován-li nárok ze směnky, nikoliv ze splátkového obchodu, jenž byl podkladem směnky čís. 11.065.
— § 6 (3) zák. platí, ať byl žalovaný zastoupen advokátem nebo nebyl; lhostejno, že vznesl námitku nepříslušnosti teprve po provedení důkazů čís. 9411.

— otázkou, zda rozsudek pro zameškání u rakouského soudu, na jehož základě byla tímto soudem povolena proti žalovanému, bydlícímu v tuzemsku, exekuce, není v tuzemsku vykonatelný, poněvadž rakouský soud podle § 6 zákona čís. 70/1896 ř. zák. nebyl příslušný pro spor, musí se tuzemský exekuční soud zabývati z úřadu a musí, zjistí-li to, zrušiti exekuci; žalobu dlužníka, domáhající se výroku, že exekuce na základě rakouského rozsudku pro zmeškání jest vzhledem k § 6 zákona čís. 70/1896 ř. zák. nepřípustná, jest odmítnouti pro nepřípustnost pořadu práva čís. 12.612.

— při splátkovém obchodě nemůže se prodatel dovolávati sudiště podle prvého odstavce § 88 j. n. čís. 13.123.

— **různé:** nicotnost smlouvy podle § 4 zák. čl. XXV:1900 a § 6 nař. uh. min. obch. čís. 27.483/1901 nevztahuje se na případ, byla-li věc koupena k živnostenskému provozování čís. 9638.

— lze vésti exekuci na nárok kupitele proti prodateli na vrácení splátek za věc koupenou na splátky s výhradou vlastnictví, třebas není dosud jisto, zda dodatel odstoupí od smlouvy čís. 10.587.

— k námitce, že jde o obchod splátkový, jest přihlédnouti v každém období sporu jen, byla-li učiněna v žalobě nebo v námitkách proti žalobě před ukončením řízení před procesním soudem, ve směnečném sporu jen, byla-li námitka vznesena ve třídenní lhůtě § 557 c. ř. s. čís. 12.561.

Splátky na dluh (§ 1416 obč. zák.) viz placení.

Splatnost: odměny za dílo viz smlouva o dílo.

— umluvena-li dnem nastoupení dědictví dlužníkem, jest rozuměti nastoupením dědictví již dědickou přihlášku čís. 9357.

— je-li dlužník povinen platiti výživné každého prvního toho kterého měsíce do 14 dnů, nastává splatnost teprve 14., nikoliv 1. toho kterého měsíce čís. 10.739.

— nárok dodavatele určitého množství zboží denně za předem ujednanou kupní cenu na řadu let, na zaplacení kupní ceny, vznikl již ujednáním trhové smlouvy čís. 12.346.

— povinnost k placení kupní ceny zboží (vody) nastává již odběrem zboží a není závislá na vystavení účtu; dodáním zboží počíná také běžeti promlčecí lhůta pro nárok na zaplacení kupní ceny čís. 12.465.

— koupil-li hostinský hrací automat s tím, že trhová cena bude zaplacena »dle výběru« z automatu, aniž byla ujednána výše splátek nebo určitá doba splacení; kdy nastala splatnost trhové ceny čís. 12.275.

— daně dodatečně předepsané jsou splatné do třiceti dnů ode dne doručení platebního rozkazu čís. 12.825.

— splatnost pojistných dávek pro Úrazovou pojišťovnu dělnickou, podle níž se řídí trvání přednostního zástavního práva pro ně ve smyslu § 265 zákona čís. 76/1927 sb. z. a n., určuje se předpisy §§ 28 a 29 min. vyhlášky čís. 13/1889 ř. zák. a § 21 zák. čís. 1/1888 ř. zák., změněného § 6 zákona čís. 300/1921 sb. z. a n. čís. 12.835.

Splnění smlouvy: stačí k němu, převzal-li věřitel plnění určité objednané věci přes její vadnost jako plnění čís. 10.589.

— pokud jde o přijetí zboží na znamení, že tím jest smlouva splněna čís. 10.574.

— jinak viz placení.

Splniště a měna viz měna.

Spřežení dítěte viz otec nemanželský.

Splynutí dluhu: hypoteka vlastnická viz tamže.

— **společnosti** viz fuse.

Spodní vody: jsou věci nikomu nenáležející; bylo-li dolováním zasažena spodní voda čís. 11.253.

Spojení obchodní viz obchodní spojení.

— **opětné manželů** viz obnova manželského společenství.

— **služebného a panujícího statku:** v osobě vydražitele nevadí přikázání náhrady za převzatou služebnost vydražiteli čís. 11.259.

— **žalob, sporů** viz sloučení žalob.

Společenská smlouva viz společnost.

Společenství manželské: obnova jeho (§ 110 obč. zák.) viz obnova manželského společenství.

— — jinak viz manželé.

— **statků** (§§ 825 a násl. obč. zák.): nárok sousedův podle § 858 obč. zák. viz ohražení.

— — dražba podle § 352 ex. ř. viz tamže.

— — singularisté viz tamže.

— — je-li více dědiců, jimž byla přenechána správa pozůstalosti, není tu dosud společenství podle § 825 obč zák.; pokud lze použíti obdobně §§ 833 a násl. najmě § 836 obč. zák. čís. 10.209.

— — předpisy o správě společného majetku (§§ 833 a násl. obč. zák.) platí, obdobně o zletilých a svéprávných dědicích, kteří se přihlásili bezvýmínečně k pozůstalosti a jimž byla svěřena její správa čís. 10.515.

— — předpisu § 367 obč. zák. jest použíti i tehdy, jde-li o podíl na movité věci čís. 12.373.

— — požívací právo k ideální polovině domu nedává požívateli právo k užívání celého bytu čís. 13.003.

— — **pokud jde o ně:** nejde o společenství, jež by bylo lze zrušiti podle § 830 obč. zák. veřejnou dražbou, je-li dům, jenž jest na venek jediným celkem, rozdělen na několik dílů, z nichž každý se skládá z určitých fysických částí domu a každý jest zapsán jako dílčí dům v jiné knihovní vložce pro jiného vlastníka čís. 12.361.

— — dohodli-li se manželé, z nichž každý měl nárok na užívání ideální polovice domu, při zrušení manželského společenství, že se manželka z domu odstěhuje a přenechá své užívací právo k ideální polovici manželovi za určitou úplatu, jest na poměr mezi manžely použíti nikoliv předpisů o smlouvě nájemní (§§ 1090 a násl. obč. zák.), nýbrž obdobně předpisů »o právech podílníků ve společné věci« a o právech a povinnostech co do užitků a břemen (§§ 839 a 840 obč. zák.) čís. 13.005.

vnější poměr:

— — hypoteka simultanní viz tamže.

— — právní jednání o společné věci: je-li na jedné smluvní straně více společníků, nemůže se domáhati splnění smlouvy jen jeden z nich, nýbrž jen všichni vespolek čís. 10.886.

— — vnucený správce jest oprávněn uzavírati se spoluvlastníky domu nájemní smlouvy bez spolupůsobení soudu; nájemní smlouva trvá i po zrušení spoluvlastnictví čís. 9300.

— — byli-li v čase prodeje podílů nemovitosti někteří z prodatelů nezletilí a nebyla-li smlouva ohledně nich schválena poručenským soudem, pokud nelze vyhověti žalobě o určení, že prodatelé prodali platně nemovitost; pokud postihuje neplatnost smlouvy i podíly zletilých prodatelů čís. 9634.

— — žalobu o nepřípustnost exekuce vyklizením, vedené spoluvlastníky domu, nemůže dlužník opírati o prohlášení jednoho ze spoluvlastníků po vzniku exekučního titulu, že nepovede exekuci vyklizením čís. 10.205.

— — spoluvlastník nemovitosti nebyl bez zvláštní plné moci oprávněn směniti hmotnou část pozemku čís. 10.283.

— — pojištění: nárok spoluvlastníka nemovitosti na pojistné, třebas požár založil druhý spoluvlastník čís. 9355, 9358.

— — změna ve spoluvlastnictví k silostroji a pojištění proti škodám (proti povinnému ručení) čís. 11.605.

— — společný nájem (pacht): spachtovaly-li nemovitost (hostinec) dvě osoby, aniž smluveny podíly na pachtu, jsou jejich podíly na pachtovním společenství stejné a není oprávněn jeden společník bez souhlasu druhého vypověděti pachtovní smlouvu čís. 12.337.

— — stal-li se nájemník napotom spoluvlastníkem domu, nemůže mu býti dána výpověď podle § 560 c. ř. s.; námitka spoluvlastnictví vznesená

jedním ze spolunájemníků, prospívá i druhému spolunájemníku, jenž není spoluvlastníkem čís. 12.738.

— — přísluší-li několika nájemníkům podle povahy věci nedílné společné nájemní právo, nelze nájemní poměr zrušiti výpovědí jen proti jednomu z nich čís. 12.457.

— — služebnosti: při fysickém rozdělení panujícího statku čís. 9657.

— — bylo-li zřízeno na jedné polovici nemovitosti nejprve právo užívací a napotom na druhé polovici pro téhož oprávněného právo bydlení, vzniklo užívací právo k celku, se kterým nelze v dražebním řízení nakládati jinak ohledně jedné polovice a jinak ohledně druhé polovice, které byly zároveň v dražbě prodány čís. 10.126.

— — spoluvlastník není oprávněn samostatně a bez ohledu na ostatní spoluvlastníky zatížiti společnou nemovitost doživotní výměnou čís. 12.224.

— — zřídil-li služebnost bytu jen jeden ze spoluvlastníků; subjektivní či objektivní nemožnost plnění? čís. 11.660.

— — k zániku služebnosti vzdáním se, patří-li panující pozemek několika osobám, jest třeba souhlasu všech spoluvlastníků; vzdal-li se jen jeden z nich, nemůže žaloba o ochraně vlastnictví proti dalšímu výkonu míti úspěch, třebaže nebyla podána proti všem spoluvlastníkům panujícího pozemku, nýbrž jen proti onomu z nich, který se služebnosti vzdal čís. 11.860.

— — oprávnění ke sporu a pod.: pokud nelze vyhověti návrhu spoluvlastníka na výmaz poznámky zákazu zcizení a zavazení čís. 9423.

— — není třeba žaloby všech spoluvlastníků, jde-li o zásah proti integritě spoluvlastnického práva k ideálnímu podílu společné věci čís. 11.060.

— — spoluvlastníku přísluší žaloba vlastnická proti třetí osobě, jež mu o své újmě zadržuje pozemek čís. 10.283.

— — spoluvlastník ideální části nemovitosti jest oprávněn k rekursu do usnesení, jímž byl na jiný spoluvlastnický podíl bez ohledu na ostatní podílníky povolen knihovní vklad výměny čís. 12.224.

— — spoluvlastníci, již nabyli jedné polovice domu trhovou smlouvou a jimž druhá polovice domu byla přiklepnuta v exekuční dražbě, nejsou oprávněni před vkladem svého práva vlastnického na druhou polovici domu do pozemkové knihy dáti nájemci z místností v tomto domě najatých výpověď, třebaže jednomu z nich byla povolena zatímní správa vydražené polovice domu, vadí-li výpovědi právní poměr mezi nájemcem a dřívějším vlastníkem domu čís. 13.062.

— — vymohli-li si oba spoluvlastníci nájemního předmětu společně výpověď nájemce, která se stala pravoplatnou, nemůže spoluvlastník, jemuž patří jen polovice nájemního předmětu, bez souhlasu, tím méně proti vůli druhého spoluvlastníka provésti vyklizovací exekuci nájemce z nájemního předmětu, nýbrž mohou tak učiniti jen oba společně; proti usnesení, jímž byla k návrhu jen jednoho spoluvlastníka povolena exekuce vyklizením nájemníka, jest druhý spoluvlastník oprávněn k rekursu čís. 13.052.

— — exekuce na společnou věc nebo na podíl: lze zahájiti samostatné dražební řízení na ideální podíl nemovitosti, ač jest již zahájeno dražební řízení o celé nemovitosti; nemůže se to však státi přístupem čís. 8906.

— — třebas byla vyhlášena dražba celé nemovitosti a odhad byl proveden ohledně celé nemovitosti, není závady, by dražební rok nebyl konán jen ohledně ideální části nemovitosti čís. 8631.

— — přednostní pořadí nedoplatků pojistných příspěvků na celé nemovitosti věnované převážně výdělečnému podniku, třebas pojistník byl vlastníkem pouze ideální polovice čís. 9066; — srov. však čís. 11.403, 12.159.

— — do povolení exekuce na svršky náležející spoluvlastnicky dlužníku a třetí osobě, není třetí osoba oprávněna k rekursu čís. 9565,

— — věřitel, jehož pohledávka jest zajištěna zástavním právem na celé nemovitosti, jest oprávněn požadovati zaplacení celé pohledávky, i když byl prodán jen ideální podíl nemovitosti čís. 10.540.

— — spoluvlastník může se žalobou podle § 37 ex. ř. domáhati jen výroku o nepřípustnosti exekuce na jeho podíl čís. 9306.

— — spoluvlastník, jenž se domáhá žalobou podle § 37 ex. ř., by byla prohlášena za nepřípustnou exekuce co do jeho spoluvlastnického podílu na zabavených věcech, nemůže se domáhati odkladu exekuce co do dalších spoluvlastnických podílů na zabavených věcech čís. 11.338.

— — k vydobytí peněžité pohledávky nelze povoliti exekuci na vlastnické (spoluvlastnické) právo k nemovitostem, ani na jednotlivá oprávnění z tohoto práva plynoucí (§§ 825 až 848 obč. zák.), pokud by se po rozdělení jmění nestala likvidními, nebo neměla samostatnou hospodářskou hodnotu, nýbrž lze tu povoliti exekuci jen na věc samu čís. 12.232.

— — jde-li o věci fysicky dělitelné (o plody přesně určeného množství), jest exekuci na spoluvlastnický podíl vésti podle §§ 294 a násl. ex. ř., nikoliv podle § 331 ex. ř. čís. 12.963.

vnitřní poměr:

— — spoluvlastnictví k vinkulované vkladní knížce čís. 12.059.

— — **změna:** postavení žentouru na společném pozemku některým ze spoluvlastníků ve vlastním zájmu není změnou ve smyslu § 834 obč. zák. čís. 11.681.

— — jde o změnu podle § 828 obč. zák., postavil-li si spoluvlastník bez svolení ostatních spoluvlastníků na společném pozemku žentour čís. 10.612.

— — zasažení do spoluvlastnického podílu druhého spoluvlastníka zřízením knihovně zajištěné výměny a služebnosti bytu na vlastním podílu; čeho jest oprávněn se domáhati druhý spoluvlastník čís. 10.988.

— — výpověď domovníka společného domu není důležitou změnou, nýbrž úkonem řádné správy čís. 12.881.

— — **správa:** další propachtování hospodářského statku, jenž byl již po léta v pachtu, jest o sobě úkonem řádné správy; pro rozhodnutí otázky, zda jde o důležitou změnu, záleží také na délce pachtovní doby v místě obvyklé čís. 9397.

— — správa pozůstalosti přísluší více spoludědicům podle pravidel o společenství statků čís. 8790.

— — tuzemské soudy nejsou příslušné, by podle §§ 834—835 obč. zák. rozhodovaly o správních opatřeních co do společné nemovitosti v cizozemsku; pokud jest rozhodovati o mimořádných správních opatřeních v nesporném řízení čís. 9148.

— — nejde o správní opatření podle § 835 obč. zák., které by bylo učiniti v nesporném řízení, nýbrž o otázku náležející na pořad práva, žádá-li společník, by mu soud svěřil vybírání činže od nájemníků ve společném domě, a tvrdí-li druhý společník sporně, že smlouvou svěřili tento úkon třetí osobě čís. 9943.

— — nejde-li o věc správy mezi spoluvlastníky, nýbrž o odčinění zásahu třetí osoby do spoluvlastnictví, jest přípustným pořad práva čís. 11.060.

— — nelze docíliti většiny, je-li každý spoluvlastník spoluvlastníkem z jedné polovice domu čís. 12.881.

— — **správce:** správce společného domu, ustanovený podle § 836 obč. zák. soudem, nemůže býti zbaven správcovství prohlášením spoluvlastníka, který nemá většinu podílů společného domu čís. 13.090.

— — k výpovědi správy a k žalobě o zrušení společné správy není pasivně oprávněn správce, nýbrž jen ostatní spoluvlastníci čís. 13.090.

— — o návrhu, by místo dosavadního správce společné věci byl ustanoven správce jiný, jest rozhodnouti v řízení nesporném čís. 13.090.

— — **užívání:** spoluvlastník může se domáhati určení úplaty, jíž jest mu

druhý spoluvlastník povinen za užívání bytu ve společném domě, jen pořadem práva, nikoliv v řízení nesporném čís. 8599.

— — spoluvlastníci mohou si je upraviti tím způsobem, že jednomu z nich jsou přenechány určité místnosti do výhradného užívání za úplatu ve prospěch druhého, že jsou mu dány do nájmu; nelze tu dáti příkaz k vyklizení po skončení nájmu podle § 567 c. ř. s. čís. 9943.

— — mezi požívatelem ideální polovice domu a vlastníky domu, jimž náleží požívací právo druhé polovice, nevznikne nájemní poměr již tím, že si požívatel dává srážeti ze svých požitků určitou částku ve lhůtách za to, že v domě bydlí; nejde o »činži«, nýbrž o podklad pro dělení užitků čís. 9870.

— — spoluvlastník nemovitosti jest oprávněn domáhati se na druhém spoluvlastníku náhrady za to, že mu dovoluje, by užíval společné věci způsobem zasahujícím do spoluvlastnictví žalobce čís. 12.114.

— — nelze-li mezi spoluvlastníky domu dociliti souhlasu jen o výši úplaty za byt užívaný spoluvlastníkem, není třeba zřizovati správce společné nemovitosti, nýbrž může býti úplata určena soudem v nesporném řízení čís. 12.269.

— — spoluvlastník může přenechati pachtovní smlouvou jinému spoluvlastníku užívání svého, třebas jen ideálního, podílu na určitou dobu za určitou cenu; nemohou-li se spoluvlastníci dohodnouti o výši nájemného za další rok, jde jen o jejich vzájemný poměr jako smluvních stran a nikoliv o úpravu správy a užívání společné věci; v takovém případě není soud povolán, aby určil výši pachtovného, a to ani tehdy, jsou-li s tím strany srozuměny čís. 12.601.

— — tím, že spoluvlastník propachtoval druhému spoluvlastníku svou polovici nemovitosti, nestal se tento spoluvlastník správcem společné nemovitosti čís. 12.601.

— — **náklady:** spoluvlastník jest oprávněn domáhati se na druhém spoluvlastníku vyčištění společné stoky čís. 12.252.

— — **zákaz zcizení:** bylo-li na spoluvlastnickém podílu na nemovitosti poznamenáno, že spoluvlastník nesmí svůj podíl ani užitky za svého života ani zciziti ani zatížiti, leč by veškeří spoluvlastníci domu chtěli dům jako celek zciziti, jsou do usnesení knihovního soudu, jímž byl povolen výmaz poznámky zákazu zcizení a zadlužení, oprávněni stěžovati si ostatní spoluvlastníci čís. 8667.

— — **zrušení:** počátek promíjecí lhůty pro právo odporovati rozdělení společného majetku atd. čís. 9254.

— — fysické rozdělení: panujícího pozemku a oprávnění ke služebnosti čís. 9657.

— — jsou-li strany skutečně za jedno v tom, by byly společné pozemky soudem rozděleny, mohou si opatřiti soudním smírem exekuční titul; i bez exekučního titulu může soud na společnou žádost všech provésti rozdělení podle obdoby § 351 ex. ř. čís. 10.339.

— — spoluvlastník není povinen spokojiti se s navrženým naturálním rozdělením; prosté prohlášení jeho, že nesouhlasí, stačí k zamítnutí žaloby; kdy lze žádati o rozdělení způsobem již předem určeným čís. 10.339.

— — okolnost, že obec spoluvlastnice, utrpí naturálním rozdělením pozemku újmu na honitbě, není důvodem k zamítnutí žaloby o naturální rozdělení čís. 10.377.

— — žalobě o zrušení fysickým rozdělením pozemků, jichž spoluvlastníci nabyli podle zákonů o zajištění půdy drobným pachtýřům, lze vyhověti i bez svolení Státního pozemkového úřadu podle § 22 zák. čís. 318/1919 v doslovu zák. čís. 311/1920 čís. 10.448.

— — zadluženost žalobcova ideálního podílu na pozemcích není na závadu jejich fysickému rozdělení čís. 10.448.

— — prodej: pojem »škody« ve smyslu § 830 obč. zák.; pokud se nemůže spoluvlastník domáhati zrušení spoluvlastnictví bez souhlasu ostatních vzhledem k nařízení při odkazu čís. 9007.

— — pro zrušení (§ 830 obč. zák.) rozhoduje, zda poškodí objektivně žalované nebo jest nevčasné proto, že je může objektivně poškoditi; pronájem části nemovitosti na určitou dobu čís. 9479.

— — slovy »der übrigen« v § 830 obč. zák. jsou míněni ostatní spoluvlastníci, nikoliv třetí osoby čís. 10.377.

— — nynější pokles cen hospodářství není skutečností pomíjejícího rázu čís. 11.527.

— — v otázce včasnosti jsou rozhodnými objektivní, věci samé se týkající a na ni účinkující poměry rázu přechodného; takovým poměrem není pokles cen nemovitosti, související s neutěšenými hospodářskými poměry čís. 11.711.

— — prodej je nevčasný, dokud trvají objektivní překážky povahy pomíjející; i újmou ostatních spoluvlastníků jest jen újma pomíjející, v dozírné době odstranitelná a rázu objektivního; prodeji není na závadu, že spoluvlastník pozbude bytu a že za bytové tísně nebude s to, by si opatřil nový byt čís. 10.550.

— — pokud není na závadu požívací právo na spoluvlastnickém podílu; nevadí mu fideikomisární substituce na spoluvlastnickém podílu; likvidace firmy nemůže odůvodniti nevčasnost prodeje nemovitosti, jež nepatří ani firmě ani jejím společníkům; zrušení spoluvlastnictví v textilní továrně není na závadu, že jest v textilním oboru krise čís. 10.699.

— — řízení: v nesporném řízení nelze se, ani když byla předložena souhlasná žádost o dobrovolnou dražbu společné nemovitosti, domáhati toho, by soud určil sporné dražební podmínky čís. 11.607.

— — žalobou o zrušení spoluvlastnictví musí všichni spoluvlastníci, kteří se domáhají zrušení, podati proti všem ostatním spoluvlastníkům, i těm, kteří mimosoudně projevili souhlas se zrušením čís. 8775.

— — předmětem sporu o zrušení není otázka, co jest příslušenstvím společné nemovitosti čís. 10.699.

— — stačí žalobní prosba, by žalovaný byl uznán povinným svoliti k zrušení a dovoliti, by byla nemovitost prodána soudní dražbou čís. 10.305.

— — pokud jest žalobu zamítnouti pro nedostatek právního zájmu podle § 228 c. ř. s. čís. 9290.

— — nelze se zrušení domáhati určovací žalobou (§ 228 c. ř. s.), nestačí proto žalobní žádání, že žalobce jest oprávněn žádati o zrušení čís. 10.387.

— — předpisem § 352 ex. ř. nebyla stanovena výjimka ze všeobecné zásady, že určovací žaloba podle § 228 c. ř. s. nemůže ve věci samé vésti k exekučnímu titulu čís. 10.387.

— — spoluvlastnictví lze proti vůli ostatních spoluvlastníků zrušiti jen dílčí žalobou, upravenou po hmotněprávní stránce v § 830 obč. zák., jejíž výkon je možný jen podle ustanovení §§ 351 a 352 ex. ř.; byl-li proti jednomu spoluvlastníku vydán již pravoplatný rozsudek, není důvodu, by se tento spoluvlastník súčastnil ve sporu k žalobě téhož žalobce proti ostatním spoluvlastníkům a lze na základě rozsudku v onom i v tomto sporu provésti exekuční rozdělení; vyhovují-li oba rozsudky žalobě, tvoří spolu exekuční titul jediný vydaný proti všem spoluvlastníkům čís. 10.888.

— — i odsouzený společník o žalobě na zrušení společenství může navrhnouti povolení exekuce podle § 352 ex. ř. čís. 8887.

Společenství v rozepři: příslušnost podle § 93 j. n. viz tamže.

— — nedílné utvoří rukojmí a plátce s hlavním dlužníkem čís. 9084.

— — vlastní: nejde o ně, domáháno-li se na jednom žalovaném vrácení zapůjčené zálohy, na druhých pak zaplacení z důvodu, že se zavázali, že sami zaplatí zálohu za prvého žalovaného čís. 9454.

— — nedílné všech súčastněných věřitelů ve sporu podle § 231 ex. ř. čís. 9993.

— — jsou-li spolužalováni i veřejná obchodní společnost i veřejní společníci vzhledem k jich ručení podle čl. 112 obch. zák. čís. 10.050.

— — nedílné: nejde o ně, byla-li pod jedním podána zdržovací a odstraňovací žaloba na původce závadného článku a na zodpovědného redaktora tiskopisu, v němž byl článek uveřejněn čís. 10.516.

— — ve sporu o platnost posledního pořízení jest dědice poukázané na pořad práva považovati za nerozlučné společníky ve sporu; není přípustné, by, zahájen-li spor již jedním z nich, byl znovu zahájen druhým, nýbrž po zahájení rozepře jednoho z dědiců mohou se ostatní připojiti k němu jako vedlejší intervenienti podle §§ 17—20 c. ř. s. čís. 11.282.

— — byli-li nájemníky bytu oba manželé, jsou ve sporu o vyklizení bytu nerozlučnými společníky; o vyklizení nemůže býti žalován jen jeden z nich, nýbrž musí býti žalováni oba čís. 12.320.

— — totožnost skutkového důvodu ve smyslu § 11 čís. 1 c. ř. s. není vyloučena tím, že každý ze žalovaných rozesílal reversy, jež vedly k žalobě na ochranu proti nekalé soutěži, odděleně, dohodli-li se žalovaní na jich vydávání, dali je společně vytisknouti a v nich se společně uvedli a pak je každý ze svého působiště samostatně rozesílali čís. 12.794.

Společenstvo cukrovarníků v Praze viz rozhodčí soud.

— **honební:** honební společenstvo (v Čechách) jest v mezích své působnosti oprávněno samostatně jednati, také se zavazovati a jest tudíž v oboru své působnosti procesně způsobilým čís. 12.405.

— — jinak viz honitba.

— **výdělkové a hospodářské** (zákon čís. 70/1873 ř. zák.):

— — příslušnost podle § 87 a) j. n. viz tamže.

— — rozhodčí soud viz tamže.

— — byl-li mu nález bursovního rozhodčího soudu doručen v den, kdy již bylo po právu, společenstvo však při vynesení nálezu ještě nebylo po právu čís. 10.426.

— — drahotní přídavek zaměstnance schválený mlčky valnou hromadou čís. 11.131.

— — vztahy mezi přičleněnými družstvy a svazem čís. 9085.

— — **činnost jeho:** nevyžaduje se, by hospodářského účelu bylo dosaženo společným provozováním podniku, stačí společné provozování hospodářské činnosti; nelze povoliti zápis družstva československých velkoobchodníků, mohou-li býti za členy přijati i jiné osoby, fysické nebo právnické čís. 8751.

— — pokud není přípustnou forma společenstva pro sdružení pro jevištní umění čís. 9067.

— — ústředí družstev, jež jest zároveň revisním svazem, nemůže býti úvěrním družstvem čís. 9085.

— — z mezí činnosti družstva vybočuje přijímání vkladů na knížky vůbec a vkladů od nečlenů v jakékoliv formě ústředím přičleněných družstev, obstarávání společného nákupu hospodářských potřeb pro přičleněná sdružení; ustanovení stanov, jímž není vyloučeno opatření cenných papírů, devis a valut ve volném obchodě za účelem jich prodeje přičleněným sdružením; ustanovení stanov o použití přebytků k účasti na kmenovém jmění ústavů a podniků veřejně účtujících čís. 9085.

— — nepřípustným jest účel společenstva: »zastupovati členstvo v obchodních záležitostech na přání členů« čís. 9086.

— — nehodí se pro prodej knih vůbec a pro sprostředkování insertů čís. 9269.

— — není oprávněno prováděti pro členy obchody s cizozemskými platidly, třebaže eskontuje faktury svých členů, znějící na cizí měnu čís. 9475.

— — forma jeho nehodí se pro koncesovanou živnost pohřebního ústavu čís. 10.116.

— — nelze povoliti zápis do rejstříku družstva, v jehož stanovách jest vytčen jen účel družstva (vybavování členů a jich podporování), aniž by byl vytčen předmět podniku, jehož společným provozem má býti dosaženo účelu družstva čís. 10.159.

— — k provozování pojišťování výbav nebo věn družstvem jest třeba státního povolení; není-li ho, jest-li však účelem družstva také podporování jeho členů poskytováním úvěru; postup rejstříkového soudu čís 10.476.

— — rolnické, mlýnské a pekárenské družstvo, jehož členy mohou býti jen rolníci, nemůže se zabývati prodejem mouky, chleba a pečiva vyrobeného z obilí členů čís. 11.062.

— — není přípustno, by podle všeobecného ustanovení stanov mohl býti předmět podniku libovolně rozšiřován i na jiná odvětví čís. 10.020.

— — **obchodování s nečleny:** není přípustným, by ve stanovách družstva byla činnost rozšířena zásadně i na nečleny bez jakéhokoliv obmezení čís. 8642.

— — nepřípustným jest účel družstva, není-li ve stanovách, že provoz obchodů jest obmezen na členy družstva čís. 9088.

— — třebas bylo společenstvo oprávněno k poskytování zápůjček jen členům, není závady, by neuzavřelo s nečleny právní jednání k zajištění zápůjčkových pohledávek za členy čís. 9106.

— — úvěrní závazek člena družstva může býti upevněn převzetím závazku nečlenem, a to nejen ve způsobě záruky (ať obecnoprávní nebo směnečné), nýbrž i přistupem ke dluhu nebo převzetím závazku (jako výstavce a indosant) čís. 11.470.

— — není závady, by za úvěr poskytnutý společenstvem členu v mezích stanov nepřevzal závazek nečlen spolupodpisem směnky čís. 11.248.

— — neplatnost smlouvy, jíž si družstvo dalo od nečlena postoupiti obchodní pohledávku za nečlenem; postoupený dlužník může, platil-li družstvu, požadovati na něm, co mu zaplatil čís. 12.255.

— — úvěrní družstvo, jež jest podle stanov oprávněno poskytovati svým členům zápůjčky, přejímati na úrok peníze od členů i nečlenů a opatřovati nebo sprostředkovati mezi svými členy kup a prodej movitého i nemovitého zboží s vyloučením všech nečlenů, není oprávněno poskytovati záruky nečlenům za jejich pohledávky za nečleny; učinilo-li tak přece, překročilo stanovy, záruční ujednání je nicotné a nemůže z něho věřitel, jemuž bylo učiněno, vyvozovati pro sebe žádná práva bez ohledu na to, zda se mohl obeznámiti se stanovami družstva čili nic čís. 12.534.

— — družstvo nemůže podle § 37 ex. ř. uplatniti právo, jehož nabylo právním jednáním, jež se nestalo v mezích jeho působnosti čís. 12.658.

— — **firma:** nevyhledává se, by ze znění firmy byla patrna veškerá činnost společenstva, stačí, obsahuje-li firma poukaz alespoň k jedné z nich čís. 8751.

— — je-li družstvo podnikem tiskařským a vydavatelským, musí obě tato hlavní odvětví dojíti výrazu ve firmě; zkratka »s r. o.« ve firmě jest nepřípustna čís. 9269.

— — okresní lidová záložna přípustna čís. 10.407.

— — souhlasný názor nižších soudů, že jest vypustiti dodatek »obecně prospěšné« z firmy družstva, jemuž nebyla ministerstvem sociální péče přiznána povaha prospěšného družstva, není v zřejmém rozporu se zákonem (§ 16 nesp. pat.) čís. 11.098.

— — do firmy společenstva lze pojati sídlo společenstva firma »P-ská záložna pro obchod a živnosti, zapsané spol. s r. o. v P.« liší se dostatečně od »Občanské záložny v P.« čís. 12.499.

— — **rejstříkový soud:** jest oprávněn, by, rozhoduje o zápisu voleb nebo jiných usnesení valné hromady společenstva, zkoumal věcnou správnost opovědi; členové společenstva jsou oprávněni stěžovati si do usnesení rejstříkového soudu, jímž byl povolen zápis zrušení společenstva, podali-li proti nesprávnému prý postupu při hlasování na valné hromadě protest, jemuž nebylo vyhověno čís. 8843.

— — rejstříkový soud nemůže sám od sebe změniti stanovy společenstva v ustanovení, jež jest již v rejstříku zapsáno, může však vybídnouti společenstvo k odstranění rozporu zapsaných již stanov se zákonem čís. 8946.

— — nařízení rejstříkového soudu, vyřizujícího opověď určitých změn

stanov, by byly stanovy změněny také co do některých dalších ustanovení čís. 9085.

— — rejstříkový soud jest oprávněn, by zkoumal, zda účel družstva a prostředky k jeho dosažení vytčené ve stanovách odpovídají zákonu vůbec, pokud jde o revisní svaz zejména také zákona ze dne 10. června 1903, čís. 133 ř. zák. čís. 9085.

— — povinnost rejstříkového soudu nařídit změnu stanov odporujících zákonu čís. 70/1873 ř. zák., třebas byly již pravoplatně zapsány ve společ. rejstříku; nevyhoví-li společenstvo nařízení rejstříkového soudu; způsob nápravy závady čís. 10.996.

— — v rejstříkových věcech společenstva, jež má sídlo v obvodě okresu, nevykazujícího 20% národnostní menšiny, nelze používati menšinového jazyka čís. 10.904.

— — **§ 8 zák.:** předpokládá, že někdo jedná jménem družstva, jež dosud není po právu, jako by bylo již po právu; předpisu však nelze použíti, nezatají-li osoby, jednající za dosud neutvořené družstvo, tuto okolnost druhému smluvníku čís. 11.336.

— — neexistovalo-li vůbec nikdy společenstvo podepsané na směnkách, jsou podpisatelé sami směnečně zavázáni (§ 103 směn. zák.) čís. 11.911.

— — nepředstíral-li ten, kdo jednal jménem družstva, jeho právní jsoucnost, naopak třetí osoba, uzavírající smlouvu věděla, že družstvo není dosud zapsáno do rejstříku a tedy právně neexistuje, neručí osobně ten, kdo jednal za družstvo čís. 13.125.

— — k závazku podle § 103 směn. zák. (§ 8 zákona o společenstvech) se vyžaduje, by majitel směnky neznal pravý stav věci a by tu bylo předstírání podpisovatele o zastupitelském poměru a o případném zmocnění čís. 12.332.

— — prospěch poskytnutý družstvu není obohacením jeho členů představenstva nebo předsedy čís. 12.527.

— — otázka, zda jest někdo členem představenstva společenstva, tedy i zda byl jím řádně zvolen podle předpisů zákona i stanov, není vnitřní věcí družstva a, spadajíc v rámec dozoru na splnění opovídající povinnosti, podléhá rozhodnutí soudu čís. 12.676.

— — společenstvo jest zřízeno teprve zápisem do společenstevního rejstříku; nestal-li se zápis do 7. března 1933, nelze vzhledem k § 19 zákona čís. 44/1933 sb. z. a n. vyhověti opovědi domáhající se zápisu peněžního společenstva do rejstříku čís. 12.708.

— — pro rozhodnutí o přípustnosti nového družstva není rozhodným zákonný stav v době, kdy bylo o opovědi konečně rozhodnuto; společenstvo jest »zřízeno« ve smyslu § 19 zákona čís. 44/1933 sb. z. a n., teprve zápisem do rejstříku a vše, co mu předchází, jest jen jednáním přípravným čís. 12.848.

— — **seznam členů:** jde o podstatné obmezení práva nahlížeti v něj, omezeno-li právo nahlížeti v seznam značného počtu členů úředníkem společenstva na několik minut denně čís. 9570.

— — právo nahlédnouti do něho zahrnuje v sobě i právo činiti si výpisky, po případě pořiditi si opisy čís. 9570.

— — **členství:** pro toho, kdo se přihlásil před založením společenstva jako zakládající člen, a byl na ustavující schůzi za zakládajícího člena přijat, neplatí ustanovení stanov, že člena přijímá správní výbor čís. 9622.

— — přijetí člena může se státi pod podmínkou dodatečné písemné přihlášky čís. 9622.

— — členy družstva pro chov a zpeněžení hospodářského zvířectva nemohou se státi, kdož pracují o povznesení zemědělství a o povznesení chovu hospodářského zvířectva čís. 10.828.

— — členem výrobního družstva může býti, kdo se sám zaměstnává příslušnou výrobou, nesejde na tom, kdo může býti spotřebitelem vyrobeného zboží čís. 10.996.

— — při spotřebním družstvu mohou se kromě výrobce státi členy jen ti, u nichž skutečně nastala přímá potřeba vyráběného zboží čís. 10.996.

— — zakladatelé společenstva nepotřebují zvlášť prohlásiti, že přistupují za členy, a není ani třeba nějakého přijetí; zaplacení členského podílu není podmínkou nabytí členství podle společenstevního zákona čís. 12.467.

— — úkony, týkající se vnitřních poměrů družstva, jež podnikly orgány družstva, jež nebyly podle stanov platně zvoleny a nebyly do rejstříku platně zapsány, jsou neplatné; takovým úkonem je i přijímání nových, vyloučení starých členů čís. 12.697.

— — z á n i k: přestává jen, nastane-li některý ze tří případů uvedených v § 5 zákona; nestačí, že člen za svého členství pozbyl členské způsobilosti čís. 10.828.

— — pokud jest člen oprávněn domáhati se žalobou neplatnosti svého vyloučení ze společenstva čís. 9195.

— — pokud nejde o námitku nepřípustnosti pořadu práva, nýbrž o námitku nepříslušnosti řádných soudů při žalobě vyloučeného člena proti společenstvu čís. 9195.

— — pokud člen, jenž nedostál své povinnosti, uložené mu stanovami, nemusí býti vyloučen z družstva; nevyloučilo-li družstvo provinivšího se člena, nepozbývá práva, by se na něm nedomáhalo náhrady škody čís. 11.087.

— — pokud člen, jenž byl podle stanov povinen dodávati družstvu zboží k dalšímu zpeněžení a platiti příslušnou kvotu režijních nákladů, způsobil, neučiniv tak, družstvu škodu čís. 11.087.

— — vyloučení člena lze s jeho souhlasem odvolati čís. 12.008.

— — předpokladem vyloučení člena z družstva pro porušení předpisu stanov tím, že jednal proti zájmům družstva, jest zavinění člena; nelze mluviti o takovém zavinění člena družstva, podal-li odpor proti stavbě družstva, háje jen práva svá a své manželky čís. 12.501.

— — pro výpověď členství ve společenstvu není stanovena zákonem ani forma ani obsah; stačí projev v jakékoliv formě, jemuž jest rozuměti jako výpovědi čís. 12.531.

— — **oprávnění člena:** člen družstva jest oprávněn domáhati se na družstvu, by bylo uznáno povinným předložiti mu roční bilanci čís. 8648.

— — č l e n s k é p o d í l y: pro vyplacení jest rozhodnou účetní uzávěrka; nezáleží na tom, že se oprava účetní uzávěrky stala teprve po dni splatnosti nároku na vyplacení členského podílu, jen když se tak stalo před vynesením rozsudku prvé stolice (o žalobě o vyplacení členského podílu) čís. 11.572.

— — není v rozporu se zákonem (§ 46 (2) zák. čís. 100/1931) souhlasný názor nižších soudů, že podíl člena společenstva není-li ztrát, musí býti vyplacen členu nezkráceně, a že nelze z podílu odpočítávati manipulační poplatek za výkony spojené s vyúčtováním a s výmazem člena čís. 11.775.

— — v y p o ř á d a c í p o d í l: předpisu § 55 zák. o společenstvech jest použíti obdobně i u společenstev s ručením obmezeným v tom směru, aby byl členu vyplacen závodní podíl, jak vyplývá z účetní uzávěrky za rok, v němž vystoupil ze společenstva; ziskem z účetní uzávěrky se výše výplaty vystoupivšímu členu zvyšuje, ztrátou pak snižuje o poměrnou část, připadající na podíl; usnesením valné hromady, schvalujícím účetní uzávěrku, pokud se stalo v mezích zákona a stanov, jest vázán i vystoupivší člen, třebaže v době jejího konání nebyl již členem společenstva čís. 12.531.

— — e x e k u c e n a n ě: exekuce zabavením a přikázáním členských podílů jest nepřípustna; přípustnou jest však exekuce zabavením vypořádacího podílu; lhostejno, že vypořádací podíl ještě neexistuje čís. 10.181.

— — exekuce na členské podíly a na čekatelské vklady členů společenstva s ručením obmezeným jest nepřípustná; soukromí věřitelé těchto členů mohou vésti exekuci jen na to, co společníkům připadne na úrocích a

na podílu ze zisku nebo co pro ně vybude při zrušení společenstva nebo po výstupu z něho čís. 10.522.

— — není přípustna exekuce zabavením práva, náležejícího dlužníku jako členu družstva na obývání domku a na používání zahrady k němu patřící čís. 10.522.

— — žaloba podle § 36 čís. 2 ex. ř. týká se jen společností vyjmenovaných v § 11 ex. ř. čís. 10.591.

— — předmětem exekuce proti členu družstva podle § 56 zákona může býti jen to, co člen má požadovati již následkem dřívějšího vystoupení, nebo to, co mu připadne na základě vyloučení, které způsobil vymáhající věřitel; náležitosti návrhu na povolení exekuce čís. 12.368.

— — **zastupování:** k němu nemohou býti povolány i jiné osoby mimo členy představenstva, zejména nikoliv prokuristé čís. 9086.

— — **orgány:** úkony, týkající se vnitřních poměrů družstva, jež podnikly orgány družstva, jež nebyly podle stanov platně zvoleny a nebyly do rejstříku platně zapsány, jsou neplatné; takovým úkonem je i přijímání nových a vyloučení starých členů čís. 12.697.

— — **představenstvo:** pokud jest staré představenstvo zapsáno do společenstevního rejstříku, jest navenek legitimováno k zastupování společenstva, třebas již bylo nové představenstvo zvoleno, a to bez ohledu k tomu, zda jde o nabytí práv či o převzetí závazků čís. 12.467.

— — otázka, zda jest někdo členem představenstva, tedy i zda byl jím řádně zvolen podle předpisů zákona i stanov, není vnitřní věcí družstva a, spadajíc v rámec dozoru na splnění opovídací povinnosti, podléhá rozhodnutí soudu čís. 12.676.

— — volba: nejde-li o rozpory mezi představenstvem a členy, nýbrž o rozpory mezi představenstvem a dozorčí radou, jest povolán rejstříkový soud k tomu, by rozhodl o správnosti voleb na valné hromadě čís. 11.975.

— — opětná volba členů představenstva musí býti opovězena rejstříkovému soudu; opověď musí vyhovovati předpisu § 18 nař. čís. 71/1873 ř. zák. čís. 10.031.

— — kdo může býti členem: volený člen představenstva může býti smluvně ustanoveným zaměstnancem společenstva čís. 10.020.

— — přičleněné společenstvo nemůže býti členem společenstva a nemůže za sebe ustanoviti zástupce do představenstva čís. 10.020.

— — nepříčí se zákonu, by úředník družstva, jenž jest jeho členem, byl zvolen za člena představenstva čís. 11.373.

— — usnášení se: je-li podle stanov představenstvo schopno se usnášeti, jsou-li přítomni tři členové představenstva, vyžaduje se osobní přítomnost aspoň tří členů představenstva; není tu přípustné hlasování »per rollam« nebo tak, že nepřítomní členové o usnesení přítomných věděli nebo je dodatečně schválili čís. 12.199.

— — oprávnění: pokud nebylo ustanovením stanov vsaženo do práv představenstva čís. 9097.

— — představenstvo jest nejen oprávněno, nýbrž i povinno odepříti provedení neplatných usnesení valné hromady čís. 9097.

— — prokuristu nemůže zříditi představenstvo, nýbrž jen valná hromada, jež však může toto své právo přenésti na zvláštní jí zřízený orgán čís. 9085.

— — svolení představenstva k práci přes čas čís. 11.165.

— — suspendování představenstva: volné uvážení dozorčí rady, by členy představenstva neb úředníky zatímně suspendovala; zda suspense byla odůvodněna, rozhodne valná hromada; bylo-li sesazeno celé představenstvo, bylo na dozorčí radě, by svolala valnou hromadu k volbě nového představenstva čís. 10.495.

— — pokud dozorčí rada, sprostivší členy představenstva prozatím jejich oprávnění, nebyla oprávněna rozhodnouti místo představenstva o žádostech o přijetí nových uchazečů do společenstva; svolala-li valnou hromadu, by rozhodla, zda jednala správně, nestačila uvésti v pozvánce, že zprávu o činnosti společnosti podá dozorčí rada a že budou provedeny volby představenstva, nýbrž bylo v ní uvésti, že předmětem jednání jest sesazení představenstva čís. 11.975.

— — **dozorčí rada:** členy její nemohou býti členové společenstva, pracující za mzdu nebo za služné pro společenstvo čís. 9802.

— — rejstříkovému soudci nepřísluší rozhodovati o sporné otázce, zda jest pokládati její členy za vystouplé nebo za vzdavší se této funkce čís. 10.695.

— — **valná hromada:** společenstva může přenésti na představenstvo také zmocnění ustanoviti v jejím jméně prokuristu čís. 9097.

— — způsob svolání druhé valné hromady čís. 9437.

— — nepřípustné jest ustanovení stanov, že valná hromada má rozhodovati ve sporech o výklad stanov čís. 9086.

— — svolání dozorčí radou v případech vyjimečných, je-li toho potřeba v zájmu družstva; nestačí zájem skupiny členů; dozorčí rada není při tom vázána souhlasem představenstva aniž se s ním musí předem dorozuměti čís. 9887.

— — svolání mimořádné za účelem sesazení funkcionářů a volby jiných musí býti odůvodněno závadami ve správě nebo hrubým porušením povinnosti čís. 9887.

— — rejstříkový soud jest oprávněn zkoumati, zda se její usnesení nepříčí stanovám čís. 10.593.

— — k protestu proti jejímu usnesení jsou oprávněni i členové, na jichž vyloučení se sice valná hromada usnesla, usnesení to však není dosud pravoplatné čís. 10.593.

— — stavebního družstva není oprávněna usnésti se na prodeji jediného nájemního domu čís. 10.593.

— — již do stanov družstva jest pojati, jak má býti uveřejněna vyhláška o svolání valné hromady čís. 11.062.

— — pokud jednacím řádem nemůže býti předbíháno usnesení valné hromady čís. 11.087.

— — není přípustným ustanovení stanov, že se valná hromada může usnésti beze změny stanov na rozmnožení představenstva čís. 12.129.

— — předpis stanov, že, nedostaví-li se do řádně svolané valné hromady potřebný počet členů, bude svolána druhá valná hromada k vyřízení téhož denního pořádku, která jest způsobilá usnášeti se, nehledíc k počtu přítomných, což nutno podotknouti v novém pozvání k ní; nebyla-li druhá valná hromada, konaná hodinu po prvé zmařené valné hromadě, svolána tímto způsobem, jsou její usnesení neplatná, třebaže se žádný ze členů dostavivších se k prvé valné hromadě nevzdálil do započetí druhé valné hromady a třebaže při zahájení druhé valné hromady bylo přítomno více členů než potřebný počet čís. 12.175.

— — nestačí označení pořadu valné hromady slovy: »změna stanov společenstva«; nestačí však ani označení pořadu valné hromady: »změna (určitého) článku stanov společenstva«, obsahuje-li článek ten řadu odstavců, z nichž jeden odstavec (stanovící výši závodního podílu) jest důležitým vzhledem k ručení členů a při valné hromadě právě šlo o zvýšení závodního podílu čís. 12.733.

— — nedbala-li dozorčí rada návrhu menšiny, opodstatněného stanovami, by byl její návrh dán na pořad valné hromady, nebyla mimořádná valná hromada svolána způsobem odpovídajícím zákonu a stanovám čís. 12.697.

— — předepsáno-li ve stanovách družstva, že se výkon členských práv na valné hromadě neděje přímo a osobně členy, nýbrž jen prostřednictvím delegátů, které volí jednotlivé prodejny podle seznamu členů k prodejně náležejících, jest tyto předpisy přesně dodržovati, zejména též při volbách delegátů každé prodejny; prodejnou ve smyslu stanov rozumí se ona obchodní místnost, v níž družstvo provádí svou činnost stanovami vytčenou čís. 13.051.

— — **účetní uzávěrka:** účetní uzávěrka, třebas schválená valnou hromadou, může býti opravena, objevila-li se nesprávnou; reasumace jest přípustná jen pro takové položky aktivní nebo pasivní, jež existovaly již v den, k němuž jest sdělati účetní uzávěrku čís. 12.531.

— — nárok proti členu na vyrovnání rozdílu, objevivšího se po reasumaci, není omezen na ručební dobu podle ustanovení § 78 zák. a podléhá promlčení podle obecných předpisů čís. 12.531.

— — **likvidace:** k zápisu výmazu likvidační firmy není třeba svolení berní správy podle § 8 zákona čís. 134/1920 čís. 9409.

— — družstvo vstoupivší do likvidace, nemůže se již usnášeti na odvolání zrušení a likvidace čís. 9409.

— — likvidatoři jsou povinni podati k rejstříkovému soudu žádost za zápis ustanoveného vnuceného likvidatora; i v období likvidačním musí býti společenstvo nejméně každého druhého roku revidováno čís. 9068.

— — představenstvo není oprávněno k rekursu, jakmile družstvo vstoupilo do likvidace čís. 12.136.

— — soud nemůže z úřadu zasahovati do likvidace; správa likvidujícího družstva náleží jen likvidatorům, kteří jsou zodpovědni za výsledek likvidace, musí dbáti usnesení valné hromady i zákonných předpisů a ručí osobně a solidárně za škodu čís. 12.136.

— — likvidatorům družstva, opovídajícím výmaz firmy družstva nelze uložiti, by uveřejnili zrušení družstva i v »Ústředním oznamovateli«; stačí, uveřejnili-li zrušení družstva po třikráte v »Úředním listě republiky Československé« čís. 12.493.

— — **úpadek:** úpadkový soud rozhoduje podle § 7 nař. ř. zák. čís. 105/1918 s vyloučením pořadu práva o tom, zda nárok úpadkové podstaty společenstva proti členu na doplatek zanikl započtením čís. 9632.

— — proti výpočtu doplatku není přípustnou ani žaloba o plnění ani žaloba určovací čís. 9632.

— — § 15 nař. čís. 105/1918 ř. zák. předpokládá, že byl podán návrh na vyhlášení úpadku, že však návrhu nebylo vyhověno, ježto tu nebylo více věřitelů anebo dostatečného jmění; tento předpoklad musí býti prokázán usnesením příslušného úpadkového soudu čís. 9816.

— — schválený rozpočet příspěvků nelze napadati žalobou čís. 10.591.

— — ustanovením § 82/2 zákona není vyloučeno, by nebylo (kromě návrhu na vyhlášení úpadku) použito jiných prostředků, by bylo potřebné úhrady dosaženo a tím byl úpadek odvrácen čís. 11.572.

— — **revise:** náleží-li družstvo k svazu oprávněnému konati přehlídky (revise), jest rejstříkový soud jen oprávněn a ovšem i povinen, nedostane-li do dvou let od poslední přehlídky oznámení o nové přehlídce, oznámiti to ministerstvu vnitra, není však oprávněn žádati svaz o provedení přehlídky, tím méně ustanovovati k provedení přehlídky soudního znalce čís. 12.223.

— — **fuse** jest zvláštním způsobem zrušení usnesením společenstva; má-li splynouti s jiným, jest se především usnésti na jeho zrušení a na likvidaci čís. 9409.

— — **přeměna společnosti s r. o. v družstvo:** rejstříkový soud má otázku, zda stanovy družstva vyhovují zákonu, zkoumati již při vyřízení opovědi zamýšlené přeměny k poznámce v obchodním rejstříku; přeměna jest nepřípustná, měl-li podle stanov býti členem družstva dosavadní jediný společník společnosti s r. o.; není přípustno, by jako předmět provozu družstva byl prostě převzat předmět provozu společnosti s r. o. čís. 9088.

— — **zák. čís. 44/33 a 54/33 sb. z. a n.** viz peněžní ústav.

Společenstvo stavební, bytové: má-li valná hromada podle stanov právo, schvalovati pravidla o pronajímání bytů nebo prodávání domků, má právo, by, pokud taková všeobecná pravidla nejsou stanovena, v každém jednotlivém případě volně a samostatně rozhodovala, podle kterých zásad má býti postupováno čís. 10.350.

— — valná hromada stavebního družstva není oprávněna usnésti se na prodeji jediného nájemního domu družstva čís. 10.593.

— — **právní poměr mezi státem a bytovým družstvem,** jež podniklo losovou akci, na jejímž podkladě postavil stát dům; intimovavší bytovému družstvu výnos, že pro příděl bytů v domě i pro vypovídání nájemců (pensistů) platí tytéž zásady jako pro jiné státní obytné domy s jedinou odchylkou, že družstvu jest vyhrazeno po deset let činiti návrhy na obsazení bytů svými členy, nevzdalo se ministerstvo veřejných prací práva disponovati s byty v domě, aniž práva vypověděti pensionované uživatele bytu; o pronájmu rozhodne tu ministerstvo svým schválením, nikoliv družstvo; schválením stane se člen družstva, jemuž družstvo přidělilo byt, přímým nájemcem bytu od státu; družstvo je jen prostředníkem mezi státem (ministerstvem veřejných prací) a nájemcem čís. 12.892.

— — i při ujednání státu s družstvem o stavbě domů a o přídělu bytů v nich, jež se stalo v rámci podpory stavebního ruchu, mohl se závazný projev úřadu jednající za stát státi jen písemně, nikoliv ústně nebo činy konkludentními čís. 12.892.

— — stanovy družstva nevážou stát jako vlastníka domu a mají platnost jen pro poměr družstva a jeho členů čís. 12.892.

— — **výpověď:** výpovědní důvody a námitky při výpovědi čekateli rodinného domku čís. 9425.

— — neměla-li podle stanov býti dána držiteli bytu výpověď, pokud plnil povinnosti ze smlouvy nájemní, a příslušelo-li družstvu právo dáti držiteli bytu výpověď, neplatil-li nájemné; co musí družstvo v tomto případě k opodstatnění výpovědi tvrditi a dolíčiti čís. 10.068.

— — je-li ve stanovách stavebního družstva, že držiteli družstevního bytu nesmí býti dána výpověď, pokud se, mimo neplnění povinností z nájemní smlouvy, nevyskytnou jiné důležité závady, nelze dáti členu výpověď z důvodu, že bydlí v družstevním bytě a nikoliv v některém z bytů ve svém nově postaveném domě čís. 10.664.

— — čekatelský poměr, na jehož základě bydlí čekatel v rodinném domku, jest klásti na roveň poměru nájemnímu; byl-li čekatel vyloučen z družstva, není závady, by nájemní poměr s ním nebyl zrušen výpovědí čís. 10.987.

— — výpověď daná družstvem čekatelům pro nezaplacení dlužného nájemného jest předčasná, nebylo-li v době, kdy výpověď byla dána, nájemné ještě určeno, (schváleno ministerstvem sociální péče); ustanovení § 406 c. ř. s. a §§ 903, 904 obč. zák. nelze tu použíti; teprve když činže byla schválena a čekatelé o tomto schválení byli vyrozuměni, lze mluviti o povinnosti platiti nájemné a o porušení této povinnosti ve smyslu stanov, pro které smí býti dána držiteli bytu výpověď čís. 12.064.

— — neplatnost usnesení o vyloučení z členství nemá v zápětí i neplatnost výpovědi z čekatelského poměru, nemusí-li podle stanov každý člen družstva býti též čekatelem na vlastní domek a nemusí-li výpověď čekatelských vkladů podle těchto stanov vždy býti spojena s vyloučením člena z družstva čís. 12.175.

— — výpověď člena družstva bydlícího v domě státu státem čís. 12.448.

— — **činže:** ustanovení stanov stavebního družstva, podle něhož splatnost činže nastává teprve po schválení činže ministerstvem sociální péče, jest omeziti na případy, kde ministerstvo sociální péče jest ke schválení tomu povoláno čís. 12.817.

— — člen bytového družstva a čekatel domku jest povinen zapraviti rozdíl mezi nižším nájemným provisorním, jež bylo sice schváleno valnou hromadou, ale bylo podmíněno schválením ministerstva sociální péče, jehož se mu nedostalo, a vyšším nájemným stanoveným v § 57 vl. nař. čís. 191/1921 sb. z. a n., a to i za dobu, kdy již nebyl čekatelem ani členem družstva, obýval-li i pak domek čís. 12.960.

— — **zálohy, vklady:** přípustnost výplaty až po uplynutí ručební doby nevztahuje se na vrácení úsporných vkladů člena; pokud nemohou býti

vklady a stavební zálohy pojaty do rozvahy; ručební povinnosti podléhá jen pohledávka, jež vybude pro člena podle rozvahy z jeho podílu; vrácení zaplacení (stavebních) příspěvků nemůže požadovati ten, kdo jest dosud členem společenstva čís. 8711.

— — zálohy placené na činži nejsou určitou činží čís. 10.068.

— — nesložil-li člen družstva družstvu peníze ke splnění členských společenstevních povinností, nýbrž dobrovolně a k účelu předem určenému, měl právo žádati neprodleně vrácení, jakmile zanikl právní důvod, by si družstvo peníze podrželo; odporovatelnost podle § 30 čís. 1 st. konk. ř.; nebyl-li tento nárok člena uspokojen družstvem zaplacením, nýbrž tím, že družstvo poukázalo třetí osobu, by pohledávku člena převzala k zaplacení na odpočtení z kupní ceny za domek, jejž zároveň od družstva koupila, třetí osoba pak poukázku přijala, ale peníze nevyplatila členu hotově, nýbrž je zajistila jako zápůjčku na koupeném domku čís. 12.668.

— — pokud vzhledem ke stanovám společenstva jest pokládati stavební příspěvky za dluh společenstva ve vlastním slova smyslu, jejž jest v konkursu společenstva zařaditi do třetí třídy konkursních věřitelů čís. 13.114.

— — **exekuce:** není přípustna exekuce zabavením práva, náležejícího dlužníku jako členu družstva na obývání domku a na používání zahrady k němu patřící čís. 10.522.

— — přípustnost exekuce zabavením dlužníkova práva na vydání vypořádacího podílu členského a vypořádacího podílu čekatelského, složeného jako záloha na rodinný domek, který by připadl dlužníku při odchodu ze stavebního družstva čís. 11.405.

Společenstvo vodní viz voda.

Společenstvo živnostenské: přirážky a poplatky společenstev (§ 115 živ. ř.) lze vymáhati i soudní exekucí čís. 10.903.

— — pro zaměstnance neplatí předpisy zákona o obchodních pomocnících; ujednání nevypověditelnosti zaměstnance gremia obchodních jednatelů; propuštění prozatímního zaměstnance úřadujícím komisařem z likvidační komise čís. 12.359.

Společná domácnost viz obnova manželského společenství, manželé.

— **listina** viz listina společná.

Společníci v rozepři: příslušnost podle § 93 j. n. viz tamže.

— **jinak** viz společenství v rozepři.

Společnost: jmění společnosti utvořené ať podle obchodního zákona, ať podle občanského zákona, není jměním různým od jmění členů, nýbrž jest jen souhrnem části jmění jednotlivých společníků čís. 11.605.

— — **společenská** smlouva o obhospodařování přiděleného statku (rolnického nedílu) vyžaduje k platnosti schválení St. poz. úřadu čís. 10.049.

— — byla-li uzavřena smlouva mezi družstvem a jednotlivými členy t. zv. výherní společnosti, nikoliv však mezi jednotlivými společníky, jimž bylo společno jen to, že si měli mezi sebou rozděliti případné výhry společných losů, skutečný zisk však měl připadnouti družstvu, nešlo o společnost ani podle obchodního ani podle občanského práva čís. 9560.

— **podle §§ 1175 a násl. obč. zák.:** pokud není zákonem zakázána společenská smlouva mezi podnikatelem, jenž nemá stavitelskou koncesi, a tím, kdo ji má; pro nárok jednoho společníka na podíl ze zisku nesejde na tom, zda tento společník přestupoval živnostensko-policejní předpisy, zda neplnil smlouvu a zda měl onen společník možnost nedovolovati takový postup a odebrati mu firmu čís. 11.811.

— — pokud šlo o poměr služební, nikoliv společenský, třebaže zaměstnanec nedostával plat v určité výši, nýbrž odměnu upravenou podle rozsahu prací jím samým v podniku zaměstnavatelově vykonaných čís. 12.894.

— — zisk a výlohy: placení úroků z nadhodnoty hypoteky, váznoucí na společné nemovitosti, podle nálezu říšsko-něm. soudu o zhodnocení, jest společenskou výlohou, již mají nésti všichni společníci, ujednavší společenskou smlouvu o koupi nemovitosti na výdělek; pokud tak jest tomu i s útratami sporu o zhodnocení čís. 11.276.

— — žaloba o výplatu zisku není předčasná proto, že nebyl složen účet, jen když byly pro výpočet pohledávky uvedeny skutkové podklady čís. 11.811.

— — rozvázání: úmluva o právech a závazcích z rozvázání právního poměru; žádná ze stran není oprávněna, by se o své újmě odchýlila od smlouvy a žádala něco, co není odůvodněno obsahem závazného ujednání (vyúčtování, o správě a o nynějším stavu t. zv. likvidační podstaty, předložení inventury k oné bilanci) čís. 9915.

— — obdobné použití čl. 129 obch. zák., byli-li společníci kupci; nebylo-li zrušení společnosti uvedeno ve veřejnou známost, ručí společníci i po zrušení rukou společnou a nerozdílnou ze smlouvy za veškeré objednávky, jež byly pod společným označením po zrušení učiněny čís. 11.351.

— — způsob veřejného oznámení zrušení společnosti; důkazní břímě; nestačí výmaz koncese udělené společnosti a zapsané do živnostenského rejstříku aniž vyřízení živnostenského úřadu o oznámení, jež bylo učiněno o zrušení společnosti čís. 11.351.

— — lze také ji zrušiti pro důležité důvody podle obdoby čl. 125 obch. zák.; na zrušení lze po případě uznati s ohledem na závažné důvody, vzniknuvší v osobě společníka, jenž o to žádá čís. 10.236.

— — rozhodčí soud, ujednaný ve společenské smlouvě, jest příslušný po případě i pro nárok o splnění dissolučního ujednání čís. 12.907.

Společnost akciová: akcie viz tamže.

— — je-li pachtýřem; rozsah smluvního zákazu dáti předmět pachtu do podpachtu čís. 9549.

— — může býti členem veřejné obchodní společnosti, i když není ve stanovách, že se smí súčastniti i na jiných podnicích; bude se ovšem moci súčastniti jen na podnicích spadajících do oboru statutárního předmětu čís. 10.544.

— — **rejstříkové řízení:** nelze vyhověti návrhu, by byl prvopis stanov akciové společnosti, zařazený do knihy příloh obchodního rejstříku, z knihy příloh vyňat, společnosti vrácen a do knihy příloh byl zařazen dodatně předložený ověřený opis stanov čís. 9407.

— — pokud lze přiznati rejstříkovému soudu právo přezkoumati zákonitost postupu valné hromady akciové společnosti čís. 9446.

— — rejstříkový soud nemůže v oboru své působnosti rozhodovati o tom, zda byla akciová společnost zřízena právem čili nic; přezkoumává jen, zda jsou ve společenské smlouvě předpisy pojící se k její podstatě; jen vady dotýkající se přímo podstaty akciové společnosti, způsobily-li by zmatečnost, která by však mohla býti uplatňována jen ve sporu; jinaké porušení hmotněprávních předpisů nemá v zápětí zmatečnost a vada je zápisem zhojena čís. 10.679.

— — opovídající strana má při změně společenské smlouvy akciové společnosti k opovědi zápisu změn i u rejstříkového soudu odštěpného závodu předložiti doklady o všech změnách, třebaže se nestanou všechny předmětem zápisu do obchodního rejstříku; zápisem změn společenské smlouvy rejstříkovým soudem hlavního závodu nemůže býti dotčeno právo samostatného přezkumu opovědi přináležející rejstříkovému soudu odštěpného závodu; právo rejstříkového soudu odštěpného závodu, požadovati pro knihu příloh doklady, není obmezeno na změny, jež se dotýkají ve smyslu čl. 212 obch. zák. údajů vyznačených v čl. 210 čís. 2 a 3 obch. zák. čís. 12.962.

— — **firma:** lze do ní pojati jména historická, alegorická, fantastická čís. 9745.

— — oprávnění ke sporům, má-li vedlejší závody; změna firmy akciové společnosti a obchody z vedlejšího závodu, zapsaného dříve při její staré firmě čís. 10.355.

— — **předmět podniku:** údajem stanov o něm určuje se jen obor podniku, jehož překročení by mohlo vésti k opatřením správních úřadů, netýká se však právních jednání, jimiž chce akciová společnost dosíci svého účelu čís. 10.544.

— — **členství:** akcie viz tamže.

— — předpisem stanov, že se proti akciové společnosti pokládá za akcionáře jen ten, kdo jest zapsán v knize akcionářů jako vlastník akcie, není zabráněno, by jednotlivé majetkoprávní nároky, najmě nárok na dividendu, nebyly postoupeny třetí osobě a ji uplatňovány čís. 9199.

— — ustanovení § 83 b) j. n. netýká se sporů mezi členy akciové společnosti čís. 10.277.

— — **prokura:** šetření o správnosti ohlášené skutečnosti při opovědi zápisu prokury do rejstříku čís. 9740.

— — **představenstvo:** rozlišují-li stanovy mezi kooptovanými a volenými členy správní rady, z nichž kooptování jsou jen provisorními členy správní rady, jest opověděti k rejstříku skutečnost, že kooptovaní členové byli valnou hromadou zvoleni za definitivní členy správní rady čís. 9060.

— — rejstříkový soud musí, povoluje po ustavující valné hromadě zápis, dbáti toho, by představenstvo bylo tak sestaveno, jak určují stanovy; shledá-li i později, že skutečný počet členů představenstva neodpovídá zapsaným stanovám, jest oprávněn zjednati nápravu čís. 9935.

— — předpisem stanov, že nemůže býti členem správní rady (členem revise) ten, kdo jest do určitého stupně sešvakřen buď s některým členem správní rady anebo revise, — rozumí se švakrovství ve smyslu právním (§ 40 obč. zák.), nikoliv ve smyslu laickém čís. 11.836.

— — do usnesení, jímž uložena pořádková pokuta liknavým členům správní rady, není oprávněna k rekursu akciová společnost čís. 12.150.

— — **valná hromada:** žaloba, jíž akcionář napadá její usnesení, má povahu žaloby určovací podle § 228 c. ř. s.; předpoklady její; netřeba, by žalobci vzešla právě hmotná škoda ve smyslu XXX. hlavy obč. zák. čís. 9738.

— — vyhlášku podle čl. 247 obch. zák. jest uveřejniti v úředním listu čsl. republiky, třebas se podle stanov má svolání valné hromady uveřejniti v jiném časopise čís. 10.468.

— — **snížení akciového kapitálu** a čl. 243, 245, 248 obch. zák.; pokud článkem 1 cís. nař. ze dne 21. června 1873 čís. 114 ř. zák. byl druhý odstavec čl. 245 obch. zák. nově upraven čís. 10.362.

— — **fuse:** zaniká jí jedna po případě více akciových společností tím, že se spojí s jinou akciovou společností, jež však nezaniká, nýbrž jen přejímá jmění a závazky zaniklé společnosti, trvajíc sama dále; lhostejno, zda snad následkem fuse akciová společnost dále trvající změní svou firmu nebo svou vnitřní organisaci čís. 9571.

— — s jinou akciovou společností; nezaniká jí podnájemní poměr s fusovavší akciovou společností čís. 10.451.

— — přešla-li na novou společnost veškerá práva a veškeré závazky zaniknuvší společnosti, přešlo na novou společnost i její nájemné právo čís. 10.986.

— — fuse nemá v zápětí okamžitý výmaz firmy; opatření co do vedlejšího závodu čís. 11.288.

— — žádáno-li o výmaz tuzemské filiálky z obchodního rejstříku na základě prohlášení representace hlavního cizozemského závodu, poněvadž tuzemská filiálka již před léty svůj provoz úplně zastavila a veškeré její obchody byly převzaty tuzemskou bankou, nejde o fusi dvou akciových společností a o universální sukcesi, nýbrž o sukcesi singulární; věřitelé předchůdkyně jsou dostatečně chráněni předpisem § 1409 obč. zák. a není třeba, by jejich zájmy byly chráněny ještě zvláštním opatřením, najmě podle článků 245 a 247 obch. zák. a čl. 1 cís. nař. ze dne 21. června 1873, čís. 114 ř. zák., jichž tu nelze použíti ani obdobně čís. 12.475.

Společnost cizozemská: jazyková otázka viz jazyk státní.

— — není ve zřejmém rozporu se zákonem, bylo-li rejstříkovým soudem uloženo opovídateli odštěpného závodu cizí (rakouské) komanditní společnosti, by předložil doklad o tom, že jako komanditistka opovězená říšskoněmecká akciová společnost byla po rozumu cís. nař. čís. 127/1865 ř. zák. připuštěna vládou čsl. republiky čís. 9795.

— — dříve než výmaz tuzemské representace jest opověděti k rejstříku zápis zrušení a likvidace tuzemské representace čís. 10.129.

— — při tuzemské representaci cizozemské firmy (akciové společnosti), mohou býti zapsáni jen representanti, nikoliv však osoby náležející k představenstvu cizozemské společnosti čís. 10.282.

— — akciová potřebuje ku provozování obchodů v tuzemsku výslovného připuštění ve smyslu cís. nař. čís. 127/1865 ř. zák. i tenkráte, súčastní-li se jako člen společnosti s r. o. nebo jako zakladatelka nové takové společnosti v tuzemsku; nezáleží na tom, že i tato společnost jest společností cizozemskou čís. 11.427.

— — k tomu, by se lucemburská akciová společnost stala společnicí tuzemské veřejné obchodní společnosti, se vyžaduje povolení ve smyslu cís. nař. čís. 127/1865 ř. zák.; dodatek k opovědi, obsahující toto povolení, jest podati v ověřené formě čís. 11.835.

— — osobní způsobilost její k právnímu jednání pokud se týče oprávněnost jejich zástupců k jejímu zastupování jest posuzovati podle cizozemského práva čís. 12.098.

— — třebas jest společnost s r. o. zapsána v Německu, jediným společníkem však je Svaz Sovětských Socialistických Republik, jest k tomu, by byl zapsán v tuzemsku pobočný závod, třeba průkazu vzájemnosti s S. S. S. R.; není přípustna firma německo-ruská společnost s r. o., je-li jediným společníkem S. S. S. R. čís. 9378.

— — žádáno-li o výmaz tuzemské filiálky z obchodního rejstříku na základě prohlášení representace hlavního cizozemského závodu, poněvadž tuzemská filiálka již před léty svůj provoz úplně zastavila a veškeré její obchody byly převzaty tuzemskou bankou, nejde o fusi dvou akciových společností a o universální sukcesi, nýbrž o sukcesi singulární; věřitelé předchůdkyně jsou dostatečně chráněni předpisem § 1409 obč. zák. a není třeba, by jejich zájmy byly chráněny ještě zvláštním opatřením, najmě podle článků 245 a 247 obch. zák. a čl. 1 cís. nař. 114/1873 ř. zák., jichž tu nelze použíti ani obdobně čís. 12.475.

— — ředitelství cizozemské akciové pojišťovací společnosti, jež jest zapsáno v tuzemském obchodním rejstříku též jazykem státním, nelze přiznati právo menšinového jazyka čís. 13.002.

— — ústředna akciové společnosti v Německu a její filiálka v Německu jsou podniky téže akciové společnosti, při nichž jediným právním podmětem jest akciová společnost, nikoliv její hlavní neb odštěpný závod; podle říšskoněm. práva může státi k soudu jen akciová společnost, pokud se týče její představenstvo, nikoliv filiálka banky, pokud se týče její místní t. zv. představenstvo; podle říšskoněm. práva může kupec žalovati a býti žalován pod firmou svého odštěpného závodu, ovšem jen ohledně sporů, jež vznikly provozem tohoto odštěpného závodu čís. 13.034.

— **komanditní:** na základě exekučního titulu proti společnosti nelze povoliti exekuci proti komanditistovi čís. 9044.

— — výmaz osobně ručícího společníka z rejstříku není zcizením jeho podílu na podniku a nevyžaduje se k němu schválení věřitelského výboru a úpadkového komisaře čís. 9338.

— — rozsah povinností likvidatorů ke konečnému vyúčtování a vypořádání poměrů mezi společníky; dokud se nemohou domáhati komanditisti žalobou na komplementářích uspokojení svých vzájemných pohledávek čís. 9371.

— — vymáhající věřitel, zabaviv podíl komplementáře, jest oprávněn vypověděti společenskou smlouvu za povinného; povinný nemůže se s ostat-

ními společníky shodnouti na disoluci a na vypořádání, jímž by se dotkl práv vymáhajícího věřitele čís. 9951.

— — k platnosti výpovědi společenské smlouvy se vyhledává, by byla řízena na všechny ostatní společníky (komplementáře i komanditisty); pro výpověď není předepsána forma, stačí i dopis na společnost čís. 9951.

— — nastaly-li změny v osobách komanditistů, musí býti opověď změn k rejstříku podepsána všemi komanditisty čís. 10.115.

— — veřejná obchodní společnost může býti jejím komplementářem čís. 10.542.

— — vystoupení jednoho osobně ručícího společníka nemusí býti po zákonu vždy důvodem k podání opovědi všemi účastníky (komplementáři i komanditisty) čís. 10.625.

— — není oprávněna podati opravný prostředek ve sporu svého komplementáře; § 84 c. ř. s. nelze tu použíti čís. 10.950.

Společnost s ručením obmezeným (zák. čís. 58/1906 ř. zák.): vztahuje se na ni § 106/2 nesp. pat. čís. 10.524.

— — **rejstříkové řízení:** rekursní právo finanční prokuratury (za platnosti zák. čís. 64/1927) čís. 10.180.

— — dokud nebyla společnost zapsána do rejstříku, nelze jednatele považovati za jejího zákonného zástupce čís. 10.271.

— — rejstříkový soud jest oprávněn zkoumati správnost oznámení jednatelů o změnách v knize podílů čís. 12.098.

— — **před zápisem** (§ 2 zák.): v případech, jež nejsou obchody, přicházejí v úvahu obchodní zvyklosti a předpisy občanského zákoníka; oprávnění toho, kdo učinil vklad, předpokládaje, že se stane tichým společníkem, domáhati se vrácení na tom, kdo spolupodepsal jako jednatel vyzvání ke složení vkladu; nedošlo-li ke zřízení společnosti s r. o., neplatí smlouva o tichém společnictví čís. 9299.

— — pojem »jednajícího« ve smyslu § 2 zák.; souhlas jeho mlčky projevený nelze spatřovati již v tom, že nedal spolusmluvníku výslovně na jevo, že nesouhlasí s obstaráním věcí za společnost čís. 10.271.

— — opravný prostředek nezapsané dosud společnosti s r. o. jest odmítnouti čís. 10.610.

— — jednatel společnosti s r. o., nezapsané dosud do rejstříku, ale již jednající, ručí osobně, třebaže se nesúčastnil určitého právního jednání bezprostředně; jeho ručení není podpůrné, nýbrž primérní; pojem »jednajícího«; ručení jeho předpokládá, by druhý smluvník nevěděl o jeho předstírání, mu důvěřoval a neměl vědomosti o neexistenci společnosti čís. 10.186.

— — jednatel jest sproštěn závazku podle § 2 (3) zák. tím, že společnost závazek dodatečně schválila; takové dodatečné schválení platí i pro závazky směnečné; v takovém případě nemá majitel směnky proti jednateli podpůrný nárok podle § 103 směn zák. čís. 11.525.

— — **firma:** byla-li zapsána firma na základě usnesení valné hromady v určitém jazykovém pořadí, lze žádati o zápis v obráceném pořadí jen na základě příslušného usnesení valné hromady společnosti čís. 11.423.

— — **předmět podniku:** opověděný k zápisu do rejstříku, musí býti v plném souladu se skutečností a se živnostenským oprávněním; soulad ten jest vykázati rejstříkovému soudu živnostenským listem čís. 10.139.

— — **sídlo** udané ve společenské smlouvě může býti rozdílné od místa, kde se vede správa podniku; jest sídlem společnosti pro veškerý její právní život a pro veškeré právní poměry, najmě i pro rozepře; nemůže býti přeloženo pouhým přeložením správy, nýbrž jen změnou společenské smlouvy a zápisem změny do obchodního rejstříku; udáno-li za sídlo místo, v němž není zapsána, jest míti za to, že právně neexistuje čís. 11.073.

— — **převod závodních podílů** lze učiniti závislým na souhlasu společníků; bylo-li podle původní společenské smlouvy k převodu závodních podílů třeba souhlasu společníků, vyžaduje se souhlasu všech společníků ke změně společenské smlouvy v ten smysl, že k převoditelnosti podílů stačí souhlas společnosti čís. 8852.

— — **kmenový vklad:** správce úpadkové podstaty společnosti s r. o. jest oprávněn domáhati se na společníku zaplacení zbytku kmenového vkladu, třebas se společníci neusnesli na tom, že mají býti požádány splátky na kmenové vklady; nestalo-li se požádání splátek způsobem předepsaným v § 64 zák., nemůže je společník namítati věřitelům, pokud nedokáže, že jim bylo bez toho známo čís. 8823.

— — **podíl na zisku:** společník může žádati jen podíl na zisku podle usnesení společníků o schválení bilance a o rozdělení čistého zisku; žaloba o vyšší podíl na zisku jest přípustná jen po zvrácení onoho usnesení žalobou podle § 41 zák. o spol. s r. o. za předpokladů tam uvedených; společník, který se valné hromady zúčastnil a bilance i rozdělení zisku schválil, nemůže se na společnosti domáhati vyššího podílu na zisku; lhostejno, že důvěřoval ujišťování jednatele společnosti o správnosti bilance, a proto ji schválil čís. 12.924.

— — **zastupování společnosti:** jednatel: odvolání dosavadního a ustanovení nového není změnou společenské smlouvy; usnesení valné hromady o něm i opověď k rejstříku bez podpisu odvolaného jednatele čís. 9252.

— — byl-li kdo uveden v adrese směnky jako trasát osobně, přijal-li ji však jako jednatel společnosti s r. o., nebyl ze směnky osobně zavázán čís. 9779.

— — pokud tu nebyla platná plná moc k uzavření rozhodčí smlouvy za společnost s r. o. čís. 9912.

— — z příkazů, jež dal notáři jednatel společnosti, jest zavázána jen společnost čís. 10.104.

— — závazek jednatele k náhradě škody zakládá již objektivní porušení kterýchkoliv jeho povinností čís. 10.372.

— — jednatel, jenž se společnosti spoluakceptoval směnku, jest podle § 83 sm. ř. zodpovědným věřiteli společnosti, na jehož újmu ztenčil úkojný fond společnosti, vybrav si ze společenského jmění hodnoty, na něž neměl nároku čís. 10.564.

— — i jednatelé, ustanovení ve společenské smlouvě na dobu jich společenského poměru, mohou býti kdykoliv odvoláni; změní-li společníci pozdějším usnesením ustanovení společenské smlouvy co do osoby jednatele, vykonavše novou volbu, nejde o změnu společenské smlouvy, nýbrž jen o výron smluvního oprávnění; stačí tu prostá většina, aniž se vyžaduje notářské osvědčení čís. 10.637.

— — pokud nastoupením likvidatorů přestává samo sebou zastupitelské oprávnění dosavadních jednatelů čís. 11.243.

— — jednatel musí míti v tuzemsku řádné bydliště; nelze ho pokládati obecně za pouhého zmocněnce ve smyslu § 28 zák., pokud se týče za zaměstnance ve smyslu § 3 zák. čís. 39/1928 sb. z. a n., nýbrž jen tehdy, vykonává-li jednatelskou funkci tak, že vyčerpává převážně jeho výdělečnou činnost vůbec čís. 11.632.

— — stanovila-li společenská smlouva, že společnost má tři jednatele a že, odpadne-li některý z jednatelů, vykonávají zbývající jednatelé činnost představenstva až do příští valné hromady, nemohou úkony, k nimž třeba souhlasu představenstva, býti s účinkem předsevzaty, nemá-li sbor jednatelů aspoň dva členy čís. 12.246.

— — prokura: společnost s r. o. může si zříditi jednoho nebo více prokuristů; usnášení se o tom, zda má býti vůbec zřízena; přenesení prokury na určitou osobu; za prokuristy lze jmenovati i společníky, hlasovací právo těchto společníků; zřízení dvou prokuristů se samostatným právem k zastupování společnosti čís. 8842.

— — zřízení samostatné prokury nevadí, že je společenská smlouva nepředvídá výslovně, aniž okolnost, že jednatelé podle společenské smlouvy zastupují a znamenají firmu kolektivně čís. 9625.

— — není přípustné, by byl prokurista společnosti zároveň jejím jednatelem čís. 11.632.
— — zmocněnec: společnost s r. o. může používati v právním styku i zmocněnců, kteří nejsou zákonnými zástupci, nýbrž jen zástupci z vůle jednatelů; oprávnění ředitele a vedoucího jednatele společnosti podepsati za společnost postupní listinu čís. 9170.
— — znamenání firmy samostatně jediným jednatelem nebo prokuristou, tímto však jen kolektivně s podpisem jednatele čís. 9262.
— — **dozorčí rada:** její předseda ručí za notářův honorář čís. 9352.
— — **valná hromada:** svolání druhé valné hromady po zmaření prvé čís. 10.408.
— — členové pravovárečného měšťanstva nemohou se domáhati žalobou neplatnosti usnesení valné hromady, pro něž hlasovali čís. 11.233.
— — stačí již pouhá přítomnost všech společníků, ať osobní nebo zástupci, k usnášení se o předmětech, jichž projednávání nebylo ohlášeno aspoň tři dny před valnou hromadou způsobem předepsaným pro svolání, aniž by bylo třeba ještě zvlášť projeveného souhlasu čís. 12.246.
— — společník, přidruživší se podle § 42 (5) zák. jako vedlejší intervenient ke sporu sp. s r. o.; právní postavení a právo jeho čís. 8990.
— — z toho, že zástupce společníka jest zmocněn účastniti se valné hromady, nikterak ještě o sobě neplyne zmocnění k výkonu hlasovacího práva čís. 12.313.
— — **likvidace, úpadek:** zřízení likvidační bilance pro pozůstalostní inventář čís. 10.524.
— — pokud nastoupením likvidatorů přestává samo sebou zastupitelské oprávnění dosavadních jednatelů čís. 11.243.
— — o návrhu ve smyslu § 91 zák., by likvidator zajistil pohledávky věřitelů společnosti, lze rozhodnouti v nesporném řízení čís. 9082.
— — k návrhu na pokračování v ní nestačí tvrzení účastníka, že tu jest ještě další jmění; jen sporem může býti vyřešeno, zda má navrhovatel nárok na doplatek ze jmění společnosti; návrh na pokračování v likvidaci není ještě opodstatněn skutečností, že snad za sporu společníci přiznali a vyplatili navrhovateli nějaký peníz čís. 11.798.
— — **opověď zrušení** společnosti s r. o. k rejstříku vyžaduje osvědčení příslušné berní správy, že nemá námitek proti zrušení společnosti vzhledem k dávce z majetku čís. 9268.
— — svolení berní správy podle § 8 zák. čís. 134/1920 a § 290 zák čís. 76/1927 se vyžaduje jen k zápisu usnesení o dobrovolném zrušení společnosti, nikoliv k zápisu výmazu likvidační firmy, a to ani tehdy, nebylo-li ono svolení vyžádáno před zápisem usnesení o dobrovolném zrušení společnosti čís. 10.430.
— — **přeměna** v akciovou společnost: i pro ni jest obdobně použiti § 96 zák. v otázce vzdání se likvidace; v usnesení, že se zrušuje spol. s r. o. a přeměňuje v akc. spol., není ještě usnesení o zřeknutí se likvidace čís. 9600.
— — přeměna v družstvo; rejstříkový soud má otázku, zda stanovy družstva vyhovují zákonu, zkoumati již při vyřízení opovědi zamýšlené přeměny k poznámce v obchodním rejstříku; přeměna jest nepřípustná, měl-li podle stanov býti členem družstva dosavadní jediný společník společnosti s r. o.; není přípustno, by jako předmět provozu družstva byl prostě převzat předmět provozu spol. s r. o. čís. 9088.

Společnost tichá: právní postavení tichého společníka, práva jeho proti majiteli obchodu, uplatňování pohledávky ve vyrovnání majitele obchodu čís. 8997.
— — učinil-li kdo vklad do společnosti s r. o., předpokládaje, že bude jejím tichým společníkem, oprávnění jeho žádati vklad zpět, nedošlo-li ke zřízení společnosti s r. o. čís. 9299.
— — pokud o návrhu tichého společníka, by majiteli firmy bylo uloženo předložiti mu k nahlédnutí obchodní knihy a veškeré účetní doklady jakož i korespondenci, nelze rozhodovati v nesporném řízení čís. 9562.

— — tichý společník není oprávněn žádati na komplementáři při zrušení společnosti beze všeho vrácení vkladu, nýbrž může na něm žádati kromě podílu na zisku jen to, co při skončení tiché společnosti zbude a co není vyčerpáno jeho povinným podílem na ztrátě čís. 11.297.
— — změna v osobách společníků nemůže nastati bez obapolného souhlasu; bez souhlasu tichého společníka nemůže se státi komplementářem místo dosavadní veřejné společnosti jednotlivec čís. 11.738.
— — předpisu § 366 c. ř. s. nelze použíti, byl-li znalec ustanoven proto, by jím mohl tichý společník vykonávati své společenské právo zaručené mu čl. 253 obch. zák. čís. 12.222.
— — ve sporu proti (tichému) společníku o zaplacení společenského podílu nemůže se žalovaný domáhati zrušení společnosti; rozsudek, jímž se uznává na zrušení společnosti (čl. 125 obch. zák.), má moc konstitutivní, nikoliv deklaratorní čís. 13.016.
— — **kontrolní právo,** zaručené tichému společníku čl. 253/2 obch. zák., jest uplatňovati pořadem práva čís. 9261.
— — o kontrolním právu tichého společníka jest zásadně rozhodnouti v řízení nesporném čís. 10.112.
— — kontrolní právo zaručené tichému společníku článkem 253 obch. zák. jest uplatňovati v řízení nesporném čís. 10.714 plen. rozh.

Společnost veřejná obchodní: exekuce (§ 11 ex. ř.) viz tamže.
— — pozůstalost po veřejném společníku viz též inventář pozůstalostní.
— — rozepře zahájená viz tamže.
— — sudiště podle § 88/2 j. n. viz příslušnost podle § 88/2 j. n.
— — vyrovnání viz tamže.
— — může býti komplementářem komanditní společnosti čís. 10.542.
— — **právní povaha:** není zvláštním právním podmětem ani právnickou osobou a nemůže proto býti ve sporu stranou, jí jsou jen její společníci čís. 9241.
— — není zvláštním podmětem ani právnickou osobou čís. 11.580.
— — jde o dva různé právní podměty, třebaže majitel jedné firmy byl spolumajitelem druhé firmy čís. 9662.
— — i společník zůstavitele může býti jeho pozůstalostním věřitelem čís. 8663.
— — žaloba společníka o zjištění právního poměru mezi žalovaným a společností čís. 10.573.
— — **vznik:** k němu je třeba i náležitosti § 7 uvoz. zák. k obch. zák. čís. 8677.
— — provozována-li pod ohlášenou firmou veřejné obchodní společnosti živnost bankovní a směnárenská již před účinností zákona čís. 44/1933 sb. z. a n., nelze pokládati společnost za nový peněžní podnik provozující živnost bankovní a směnárenskou, byť i nebyla protokolována čís. 13.033.
— — **zápisy v rejstřík:** opověď, by s protokolace firmy, o jejíž protokolaci bylo již zažádáno, sešlo, ježto žadatel nemíní ve společnosti setrvati, jest opovědí vystoupení žadatele z veřejné obchodní společnosti; pokud musí tato opověď býti podepsána všemi společníky; nejde o zmatek podle § 41 g) zák. čís. 100/1931 sb. z. a n., neslyšel-li rejstříkový soud účastníky dříve, než dal doplniti formálně vadnou opověď čís. 11.829.
— — ani úmrtí ani vystoupení společníka z veřejné společnosti v likvidaci nelze zapsati do obchodního rejstříku čís. 8754.
— — zrušení úmrtím jednoho ze společníků nelze z úřadu zapsati do obchodního rejstříku; zápis předpokládá opověď buďto společníka pozůstalého anebo všech dědiců zesnulého společníka, jímž byla pozůstalostním soudem ponechána správa pozůstalosti podle § 145 nesp. pat.; nedojde-li mezi nimi k dohodě, rozhodne většina, která se počítá podle podílů čís. 11.789.

— — zápis odnětí zástupčího práva a odvolání likvidatora prozatímním opatřením do rejstříku čís. 11.830.
— — **firma:** právní trvání společnosti není dotčeno tím, že její firma nevyhovuje zákonu čís. 10.236.
— — při nové firmě může býti společnice zapsána jen svým rodinným jménem tak, by podle mluvnice jazyka, jehož použito, bylo zřejmo, že jde o jméno ženy čís. 10.753.
— — skrývá-li se vlastní majitel závodu za pouhé »a spol.« a pouhý figurant má dáti společnosti své jméno, nelze povoliti takové znění firmy, i kdyby formálně vyhovovalo liteře zákona čís. 10.829.
— — jde o nový zápis, byla-li firma přeložena z obvodu jiného sborového soudu; shledá-li rejstříkový soud nového sídla firmy závady ve firemním znění, jest oprávněn dáti příkaz k jich odstranění čís. 12.831.
— — **kdo může býti společníkem:** i akciová společnost čís. 10.544.
— — substituční podstatu nelze zapsati do obchodního rejstříku jako veřejného společníka čís. 9072.
— — **práva společníků:** k výkonu kontrolního práva podle čl. 105 obch. zák. může si veřejný společník přibrati i třetí osoby, najmě znalce čís. 9777.
— — manžel jest oprávněn i povinen zastupovati manželku i při výkonu kontrolních práv podle čl. 105 obch. zák. čís. 11.169.
— — žaloba společníka o zjištění právního poměru mezi žalovaným a společností čís. 10.573.
— — nárok společníka, by knihy byly vedeny řádně; právo nahlédnutí v obchodní knihy; jednatel jest plnomocníkem společníků; povinnost úplně vyúčtovati, třebas složil bilanci čís. 9254.
— — **podíl:** exekuce na podíl dlužníka na veřejné obchodní společnosti; význam zabavení podílu; způsoby zpeněžení čís. 8748.
— — jest jměním ve smyslu § 99 j. n. čís. 9783.
— — **zastupování:** byli-li k němu oprávněni jen oba společníci společně, nemohl jeden společník uzavříti smlouvu s účinkem pro společnost a jest sám oprávněn domáhati se vrácení nedovolené úplaty podle § 20 (2) zák. na ochr. náj. čís. 8926.
— — prodloužení ujednání, že budou po dobu projednání pozůstalosti zastupovati společnost správcové pozůstalosti kolektivně čís. 9282.
— — separační opatrovník (§ 812 obč. zák.) oprávněn zastupovati a znamenati samostatně pozůstalost čís. 10.373.
— — byla-li generální plná moc společnosti podepsána firemně, byla podepsána řádně, třebas jeden z podepsavších byl právě osobou, jíž byla plná moc udělena čís. 10.051.
— — obchodní plnou moc udělenou veřejnou společností může odvolati zase jen společnost, při kolektivním zastupování jen společníci k tomu oprávnění, nikoliv jednotlivý společník čís. 10.051.
— — příslušnost k povolení prozatímního opatření společníku, by byl výhradně zmocněn zastupovati společnost ve sporu proti jiné osobě, a uděliti za ni procesní plnou moc čís. 10.160.
— — doručení obsílek a jiných dodání; pokud nejde o zmatek podle § 477 čís. 4 nebo 5 c. ř. s. čís. 9282.
— — zastupování jednotlivého společníka ve výkonu jeho společenských práv a povinností s účinkem na venek není přípustné a nemůže proto býti předmětem zápisu do obchodního rejstříku čís. 10.635.
— — k odvolání prokury v poměru k třetím osobám ve smyslu čl. 118 obch. zák. jest oprávněn kterýkoliv z veřejných společníků, oprávněných k zastupování společnosti, třebaže je k zastupování společnosti oprávněn jen kolektivně čís. 10.928.
— — ti, kdož se zapisují jako oprávnění k zastupování společnosti, nemohou býti zároveň zapsáni jako kolektivní prokuristé čís. 10.997.
— — prozatímní opatření, jímž společník veřejné obchodní společnosti má býti zmocněn, by vedl jménem společnosti vylučovací spor čís. 12.567.
— — zaměstnanec veřejné obchodní společnosti nejednal v rozporu se zásadou poctivosti v právních stycích, neuznal-li výpověď danou mu

většinou společníků, kteří nebyli oprávněni k zastupování společnosti, nýbrž vyčkal-li, až mu bude dána výpověď společníkem, oprávněným k zastupování společnosti, třebaže mu bylo známo, že objem oprávnění tohoto společníka jest obmezen, a třebaže postupoval v jiných případech jinak čís. 13.140.
— — opověď prokury viz prokura.
— — **ručení společníků:** jsou-li spolužalováni i veřejná společnost i veřejní společníci vzhledem k čl. 112 obch. zák., tvoří společnost a společníci nedílné společenství v rozepři čís. 10.050.
— — není podpůrné, nýbrž primérní; pokud závazek společníka za dluh společnosti nepřestává býti závazkem akcesorním, závislým na jsoucnosti dluhu společnosti jen potud, pokud dluh společnosti nebyl vyrovnán čís. 10.597.
— — nedostatek pasivního oprávnění ke sporu, domáháno-li se v žalobě plnění závazku proti veřejnému společníku jako jeho soukromého závazku, ač šlo vlastně o závazek společenský; nestačí pouhé dodatečné označení žalovaného jako veřejného společníka čís. 11.164.
— — ručení jednotlivých společníků za slib firmy, že bude z uznalosti poskytovati svému zaměstnanci doživotní důchod čís. 11.185.
— — ten, jehož jméno jest ve firmě veřejné obchodní společnosti, může býti přímo žalován na základě směnky akceptované společnosti čís. 11.782.
— — ručení veřejného společníka podle čl. 112 obch. zák. jest ručením primérním čís. 12.577.
— — veřejní společníci ručí za všechny závazky společnosti, ať jsou jakékoliv, solidárně a celým svým jměním čís. 12.577.
— — ani ustanoveními automobilového zákona, ani ustanovením § 11 ex. ř nebylo nijak pozměněno ustanovení čl. 112 obch. zák. čís. 12.577.
— — lze vydati směnečný platební příkaz proti veřejným společníkům, kteří jimi byli v době, kdy byla směnka veřejnou obchodní společností podepsána, třebaže se směnečný dluh podle obsahu směnky stal splatným teprve po výstupu společníků ze společnosti; stačí, podepsal-li veřejný společník biankosměnku před vystoupením ze společnosti, třebaže směnka byla vyplněna až po jeho vystoupení ze společnosti čís. 12.846.
— — třebas bylo auto majetkem veřejné obchodní společnosti, lze se domáhati náhrady škody na osobně ručících společnících čís. 13.102.
— — promlčení: podle čl. 146 obch. zák. promlčují se veškeré nároky proti společníku z pohledávek za společností, ať již mohou býti proti němu uplatňovány žalobou nebo exekucí čís. 9822.
— — na základě exekučního titulu proti společnosti nelze po uplynutí promlčecí lhůty čl. 146 obch. zák. vésti exekuci proti společníku, vystoupivšímu ze společnosti; byl-li však exekuční titul vydobyt přímo proti povinnému pro pohledávku proti společnosti, nastupuje na místo promlčecí lhůty čl. 146 obch. zák. všeobecná promlčecí lhůta třiceti let čís. 9822.
— — **úmrtí společníka:** nelze zapsati do obchodního rejstříku čís. 8754.
— — vystoupil-li společník úmrtím z veřejné obchodní společnosti, lze proti jeho nástupci (dědici) opírati nárok na zrušení společnosti jen o důvody, jež jsou v jeho osobě; pokud nemůže býti nedostatek schopnosti dědice důvodem ke zrušení společnosti čís. 8878.
— — měli-li se podle společenské smlouvy v případě úmrtí jednoho ze tří veřejných společníků státi zbývající dva výhradními vlastníky, zruší se společnost, zemřeli-li dva společníci čís. 9227.
— — pokud se stávají dědici veřejnými společníky; žaloba na firmu veřejné obchodní společnosti, třebas má společnost trvati jen po omezenou dobu; prodloužení ujednání, že budou po dobu projednání pozůstalosti zastupovati společnost správcové pozůstalosti kolektivně čís. 9282.
— — separační opatrovník (§ 812 obč. zák.) oprávněn zastupovati a znamenati samostatně společnost čís. 10.373.

— — stala-li se mezi společníky úmluva o převzetí podniku, jsou jí vázáni i dědicové; úmluvou o převzetí podniku neučinil zesnulý společník opatření o svém pozůstalostním jmění a nebylo třeba, by se stala ve formě posledního pořízení čís. 11.785.

— — pokračuje-li několik dědiců veřejného společníka podle společenské smlouvy ve společnosti, vykonávají svá společenská práva každý pro sebe a nejsou povinni ba ani oprávněni zříditi společného representanta, a to ani, kdyby to bylo ve společenské smlouvě ujednáno čís. 10.635.

— — rozcházejí-li se dědici zesnulého veř. společníka a pozůstavší veř. společník v otázce, zda vzhledem ke společenské smlouvě úmrtím veř. společníka nastalo zrušení společnosti, nemůže rejstříkový soud učiniti opatření o zrušení a o likvidaci společnosti čís. 10.902.

— — k žalobě, jíž se domáhá dědic vyplacení částky rovnající se podílu zůstavitele na jmění veřejné obchodní společnosti ke dni jeho úmrtí následkem zrušení společenské smlouvy se zůstavitelem, jest pasivně legitimován jeden každý veřejný společník čís. 11.957.

— — pokud zrušení úmrtím jednoho ze společníků nelze z úřadu zapsati do rejstříku čís. 11.789.

— — **vystoupení, vyloučení, zrušení:** vystoupení společníka nelze zapsati v obchodní rejstřík čís. 8754.

— — účinek vystoupení společníka proti třetím osobám; vědomí o vystoupení jest otázkou skutkovou čís. 10.272.

— — i nárok na vyloučení odpůrce může býti zajištěn prozatímním opatřením za podmínek § 381 čís. 2 ex. ř., i prozatímním odnětím zastupitelského práva, po případě jen pro určitý případ čís. 9888.

— na zrušení společnosti lze po případě uznati s ohledem na závažné důvody, vzniknuvší v osobě společníka, jenž o to žádá čís. 10.236.

— — jest důvodem ke zrušení, sdělil-li společník společníku, by do podniku nevstupoval, an personál jest poučen ho neposlouchati, a dal-li veřejnosti věděti, že nemá nic společného s druhým společníkem, a choval-li se k němu nepřístojně čís. 10.713.

— — i odbytí společníka veřejné obchodní společnosti penězi podle čl. 131 obch. zák. jest rozdělením společného statku čís. 11.957.

— — promlčecí lhůta § 1487 obč. zák. neplatí, neodpíráno-li v žalobě provedení rozdělení společného statku jako takovému, nýbrž napadána platnost disoluční smlouvy z důvodu nezpůsobilosti smluvníka k právnímu jednání čís. 11.957.

— — **likvidace:** předpis čl. 133 obch. zák. jest rázu dispositivního a může býti změněn úmluvou stran čís. 10.902, 11.785.

— — byly-li všechny spory ze společenské smlouvy vyhraženy rozhodčímu soudu, jest rozhodčí soud povolán i k řešení sporů a neshod, k nimž došlo za likvidace společnosti čís. 11.439.

— — chtěl-li do sporu veřejné obchodní společnosti místo společnosti vstoupiti jeden ze společníků vzhledem k prohlášení druhého společníka, že mu následkem likvidace společného podniku předává do úplného vlastnictví zažalovanou pohledávku, bylo k tomu třeba především souhlasu žalující společnosti; byl-li na jmění postoupivšího společníka vyhlášen konkurs, bylo po případě třeba i souhlasu správce konkursní podstaty čís. 12.449.

— — o b o r l i k v i d a c e: pokud z právních jednání, jež uzavřeli likvidatoři v mezích své zákonné působnosti, jsou společníci zavázáni čís. 11.385.

— — nový obchod likvidatorů jest jen tehdy platný, byl-li uzavřen jen za účelem dokončení obchodů dosud nevyřízených, leč že by bylo prokázáno, že spolusmluvník, vynaloživ náležitou péči, byl oprávněn míti za to, že jde o obchod, spadající v rámec přípustné činnosti likvidatorů čís. 11.385.

— — z toho, že pohledávce z obchodního spojení se společností v likvidaci bylo ve vyrovnání (podle vyr. ř. z r. 1914) společnosti přiznáno hlasovací právo a že nebyla popřena, nelze usuzovati, že jest na ni hleděti jako na pohledávku vzniklou z obchodů likvidatorem nově uzavřených k dokončení dříve již zahájených obchodů čís. 11.385.

— — **likvidatoři:** »důležité příčiny«, z nichž může soudce jmenovati likvidatory, jsou takové skutečnosti, za nichž nelze očekávati úspěšný průběh likvidace, kdyby měla býti prováděna likvidatory ustanovenými společenskou smlouvou nebo zákonem; takovou důležitou příčinou jest i neshoda společníků o tom, kdo má likvidaci provésti a jak se má likvidace provésti čís. 12.748.

— — předpisem čl. 133, druhý odstavec, obch. zák. jest případným zákrokem soudu obmezeno i smluvní právo býti likvidatorem; rejstříkový soud může teprve po provedeném šetření rozhodnouti, zda jsou tu »důležité příčiny« ke jmenování likvidatora soudem čís. 12.842.

— — z á s t u p č í m o c; o d v o l á n í l i k v i d a t o r ů: vysvítá-li z výpisu z obchodního rejstříku, že likvidatoři podpisují firmu společně, nasvědčuje to kolektivnímu zastoupení čís. 11.385.

— — zápis odnětí zástupčího práva a odvolání likvidatora prozatímním opatřením do rejstříku čís. 11.830.

— — likvidator, jenž byl navržen sice jen skupinou společníků, ustanoven však všemi společníky, může býti odvolán jen jednomyslným usnesením všech společníků; nelze-li docíliti jednomyslného usnesení; žaloba a prozatímní opatření musí směřovati proti odporujícím společníkům čís. 11.870.

— — z á p i s l i k v i d a c e: k žádosti o zápis likvidace jako zákonného následku zrušení jest oprávněn kterýkoliv ze společníků o sobě a nemůže sporem donucovati druhého společníka k podání žádosti o zápis likvidace čís. 10.713.

— — je-li rozhodnutí o návrhu na zahájení likvidace společnosti závislé na zjištění sporné okolnosti, zda se stala úmluva o převzetí podniku, čili nic, jest toho, kdo se domáhá zápisu likvidace společnosti, odkázati na pořad práva (§ 25 zák. čís. 100/1931) čís. 11.785

— — **zrušení:** rozsudek, jímž se uznává na zrušení společnosti (čl. 125 obch. zák.), má moc konstitutivní, nikoliv deklaratorní čís. 13.016.

— — **výmaz:** vyhlášením úpadku na jmění jednoho společníka zaniká společnost jen po stránce produktivní; k výmazu firmy může dojíti až po skončení likvidace anebo po jinakém úplném vypořádání; ani k výmazu jednoho ze dvou společníků nemůže dojíti, dokud nedošlo k vypořádání mezi společníky (ovšem se souhlasem správce úpadkové podstaty) čís. 10.182.

— — k výmazu firmy může dojíti až po skončení likvidace; tu teprve nastává povinnost ohlásiti firmu k výmazu čís. 10.713.

— — byla-li v čase podání žaloby žalovaná společnost již vymazána, jest řízení nezhojitelně zmatečné a nelze nedostatek ten odčiniti opravou žaloby; doručením žaloby bývalému veřejnému společníku nabyl tento společník právního zájmu, by byl spor (směnečný platební příkaz) odklizen a jest proto oprávněn k námitkám; nestal se však stranou ve sporu a nemohly mu býti přisouzeny útraty, nýbrž musí mu býti zůstaveno, by se jich domáhal přímo na tom, kdo vyvolal zmatečné řízení čís. 11.799.

— — k zápisu dobrovolného zrušení veřejné obchodní společnosti do rejstříku není třeba svolení berní správy podle § 290 zákona čís. 76/1927 sb. z. a n.; žádost berní správy, by byl odepřen výmaz firmy veřejné obchodní společnosti pro daňové nedoplatky, nebrání rejstříkovému soudu, by nevyhověl opovědi výmazu, jsou-li splněny ostatní podmínky čís. 12.454.

— — **přeměna:** o nároku společníků na přeměnu společnosti ve společnost akciovou jest rozhodnouti pořadem práva; pokud jest opodstatněn zájem (§ 228 c. ř. s.) žalobců na tomto zjištění; toto žalobní žádání neodporuje dobrým mravům; pokud jest neurčité čís. 10.233.

— — zřízením akciové společnosti; byla-li veřejná obch. společnost vymazána z rejstříku, mohlo by býti o případném obnovení zápisu této společnosti uvažováno teprve po odklizení akciové společnosti čís. 10.679.

— — **a pojištění:** úkony jednotlivých společníků, jímž měli býti uvedeni v omyl činitelé vyšetřující škodu čís. 9358.
— — nejde o § 67 poj. zák., vystoupil-li jeden spolumajitel ze společnosti čís. 9591.
— — nejde o zcizení podle § 67 poj. zák., byl-li převzat podnik společnosti jedním ze společníků čís. 10.547.
— — **vyrovnání:** dobrodiní § 61 (3) vyr. řádu z roku 1931 požívají jen oni veřejní společníci, kteří jsou jimi v čase zahájení řízení, nevztahuje se však na společníky již vystoupivší čís. 12.846.

Společnost výherní: čís. 9560.
Společný pacht viz společenství statků.
Spolek: pojištění jeho členů viz pojištění.
— činovníci spolku, podstoupivší neoprávněně jménem spolku závazek, ručí věřiteli, třebas se věřitel mohl přesvědčiti, že nejsou oprávněni jednati za spolek čís. 8624.
— účinnost vyloučení člena svazovým výborem; místní skupina spolku nesmí svými orgány vyvinovati činnost, jež by byla v přímém rozporu s ustanovením svazových stanov; výbor místní skupiny jest povinen, by svazovému výboru vyúčtoval každého měsíce příjmy a výlohy čís. 9043.
— pokud jest k vyloučení člena oprávněna i valná hromada; do usnesení jejího o vyloučení člena není přípustným rekurs k správním úřadům čís. 9401.
— osvědčení min. vnitra jest důkazem právní jsoucnosti spolku pro veřejný i občanský život a nemůže býti přezkoumáno soudem čís. 10.569.
— jen členové spolku mohou si stěžovati do tvrzeného porušení stanov a mohou tak učiniti buď způsobem předepsaným v stanovách nebo stížností u dozorčího správního úřadu čís. 10.569.
— footballová skupina tělocvičného spolku není samostatnou právnickou osobou; peníze, jež členové tohoto oddělení získali pořádáním zápasů a zábav, jsou vlastnictvím spolku; povinnost člena spolku, vydati vkladní knížku, na niž byly peníze ty uloženy čís. 11.389.
— vztahy mezi členy spolku a spolkem podle zákona čís. 134/1867 ř. zák. jsou rázu soukromoprávního; o nárocích z nich jest rozhodovati pořadem práva čís. 11.479.
— člen jest podroben všem předpisům platným pro spolek (stanovám i jednacímu řádu) a pravoplatným usnesením spolkových orgánů, zejména valných hromad, minulých i budoucích, bez ohledu k tomu, zda-li jsou jemu známa čili nic; odpor proti určitým usnesením neb ustanovením může uplatniti jen cestou předepsanou spolkovým zákonem a stanovami, jinak však jest jimi vázán ve svém členském poměru ke spolku čís. 11.515.
— právní nároky ze členství může člen spolku (jeho pozůstalí) odvozovati jen z předpisů spolkových, nikoliv z jiných ustanovení čís. 11.515.
— spolek není vázán jednáním činovníků pokud se příčí stanovám čís. 11.515.
— rozhodčí soudy, zřízené podle zák. čís. 134/1867 ř. zák. k odklizení sporů ze spolkového poměru, nejsou podrobeny ustanovením §§ 577—599 c. ř. s. a soudům nepřísluší nad nimi kontrola čís. 11.809.
— pokud jest odůvodněn naléhavý zájem spolku, žalujícího o určení, že žalovanému vymáhajícímu věřiteli nepřísluší pohledávka proti spolku ze zabavovacího a přikazovacího usnesení, jež si žalovaný vymohl proti svému dlužníku, členu spolku čís. 12.507.
— při sporech ze spolkového poměru jest rozlišovati mezi spory ze správní činnosti spolku a jeho rozhodčího soudu a spory z poměru spolkového, které jsou povahy majetkové; při projednávání sporů prvé skupiny platí pro rozhodčí soud spolkový jen předpisy stanov a jednacích řádů spolku, nikoliv ustanovení civilního řádu soudního (§ 599, druhý odstavec, c. ř. s.); spory druhé skupiny musí rozhodčí soud projednati šetře nejen předpisů stanov a jednacího řádu spolku, nýbrž používaje obdobně i předpisů civilního řádu soudního o řízení rozhodčím; ustanovují-li stanovy spolku pro soustředění práce vynálezců a badatelů, že se každý člen vstupující do spolku zavazuje v případech sporných, spolkové činnosti nebo jeho vynálezu se týkajících, podrobiti se nálezu smírčího soudu, aniž má právo obrátiti se na úřady veřejné, byl tím zřízen rozhodčí soud pro obě skupiny sporů, i pro spor o vrácení částek zaplacených členům spolku za účelem opatření přihlášky jeho patentu v cizích státech pro zaviněné opomenutí spolku při obstarání této záležitosti čís. 12.652.
— není třeba zvláštní písemné úmluvy o rozhodčím soudě, podrobí-li se člen spolku stanovám a ustanovení o rozhodčím soudě, podav svou členskou přihlášku písemně čís. 12.652.

Spoludlužník solidární viz solidárnost závazku.
Spolunájemník: pokud nájemní poměr nelze zrušiti výpovědi jednomu z nich čís. 12.457.
— jinak viz společenství statků.
Spoluvina na rozvodu viz rozvod manželství.
Spoluvlastnictví viz společenství statků.
Spoluzavinění poškozeného: podléhajícího úrazovému pojištění čís. 9952.
— jinak viz automobilový zákon, náhrada škody (§ 1304 obč. zák.), náhrada škody drahou.

Spor: řízení jeho viz řízení sporu.
— **advokátský** viz advokát.
— **směnečný** viz směnka.
— **o příslušnost:** záporný: vznikl-li ze dvojitosti práva a jde-li o občanskou právní věc, náležející k pravomoci čsl. soudů, jest k návrhu určiti soud místně příslušný podle § 28 j. n. čís. 11.029.
— — kompetenční konflikt viz senát pro řešení kompetenčních konfliktů.

Spornost: poznámka viz knihovní poznámka spornosti.
Spořitelna: knížka vkladní viz tamže.
— — zák. čís. 54/1932 a 44/1933 sb. z. a n. viz peněžní ústav.
— — ředitelství spořitelny zvolené ze členů výboru jest »zákonným zástupcem« spořitelny ve smyslu § 373 c. ř. s. čís. 9237.
— — kdo jest oprávněn k propuštění vedoucího úředníka Svazu československých spořitelen čís. 11.150.
— **poštovní** viz poštovní spořitelna.

Spotřební společenstvo: kdo může býti jeho členem čís. 10.996.
Správa berní viz berní správa.
— **hospodářská obce:** ručení obecních činovníků viz pořad práva (obec).
— — jinak viz obec.
— **justiční** viz stížnost dozorčí.
— **manželčina jmění** viz manžel(ka).
— **obecního jmění** viz obec.
— **politická:** nová organisace (zák. čís. 125/1927) a nájemní poměr země České k pronajímateli čís. 9723.
— **pozůstalosti** viz pozůstalost.
— **společné věci** viz společenství statků.
— **vnucená nemovitosti:** přednostní pořadí výloh vnuceného správce viz dražba vnucená nemovitosti (§ 216 čís. 1 ex. ř.).
— — nevyplývá z ní pro dlužníka o sobě nebezpečí nenahraditelné nebo těžce nahraditelné škody ve smyslu § 44 ex. ř. čís. 8619.
— — povolení: jest i u rolnických nedílů jen pravidelným, nikoliv výlučným exekučním prostředkem; pravidelným exekučním prostředkem jest, jde-li o exekuci k vydobytí pohledávky čís. 10.427.
— — pokud její uvolení na nedíl jest jeho zadlužením a vyžaduje svolení St. poz. úřadu čís. 9883.
— — nelze ji vésti, nebyla-li ještě odevzdána nemovitost přídělci definitivně čís. 10.096.
— — čeho třeba k povolení, byl-li příděl již definitivní a šlo o nedíl čís. 10.096.

— — povinný, podavší proti povolení exekuce vnucenou správou své nemovitosti rekurs, jemuž byl přiznán odkladný účinek, nebyl oprávněn nakládati s tím, co od nájemců nemovitosti vybral v mezidobí až do vyřízení rekursu; učinil-li tak přece, jednal na vlastní vrub a musí, byl-li rekurs zamítnut, nahraditi vnucenému správci, co neprávem vybral čís. 12.965.

— — **§ 103 ex. ř.:** rozhoduje o návrhu na zrušení exekuce na užitky nemovitosti, ježto na ni jest vedena exekuce vnucenou správou, mohl exekuční soud přihlížeti k tomu, že exekuce vnucenou správou byla v době rozhodnutí o návrhu na zrušení exekuce již pravoplatně zrušena čís. 12.472.

— — předpisů exekučního řádu, podle nichž exekuce povolená před zahájením vnucené správy nemovitosti pronajímatele na nájemné, splatné teprve budoucně, pozbývá právního účinku poznámkou správy, pokud se týče odevzdáním nemovitosti vnucenému správci a má býti na návrh zrušena (§§ 103, 119, třetí odstavec, ex. ř.), nelze použíti obdobně při prohlášení konkursu na jmění pronajímatele čís. 12.579.

— — knihovní poznámkou vnucené správy (odevzdáním nemovitosti vnucenému správci) pozbývá právního účinku postup nájemného dospívajícího teprve po zápisu poznámky (po odevzdání nemovitosti) čís. 12.580.

— — v n u c e n ý s p r á v c e: způsobilost vnuceného správce nemá vlivu na platnost povolení exekuce čís. 8682.

— — vnucený správce nepatří mezi osoby uvedené v § 4 synd. zák.; pokud dohlížel exekuční komisař náležitě na vedení vnucené správy čís. 9416.

— — p l n á m o c j e h o: vnucený správce domu jest oprávněn uzavírati se spoluvlastníky domu, jenž jest ve vnucené správě, nájemní smlouvy bez jakéhokoliv spolupůsobení soudu; pokud trvá nájemní smlouva čís. 9300.

— — nezavazuje přímo dlužníka čís. 9339.

— — vnucený správce jest oprávněn (§ 109 ex. ř.) dáti zaměstnanci spravovaného statku výpověď, aniž k tomu potřebuje svolení exekučního soudu podle § 112 ex. ř.; rozhodl-li exekuční soud přece o svolení odepřev je, pokud se týče vzav zpět výpověď danou vnuceným správcem, nelze toto usnesení exekučního soudu považovati za opatření podle § 114, prvý odstavec, ex. ř. a nebylo vymáhajícímu věřiteli bráněno, by je nenapadl rekursem čís. 12.920.

— — vnucený správce nemovitosti jest oprávněn vybírati a žalobou vymáhati i obecní dávky z nájmu čís. 12.903.

— — s m l o u v y u j e d n a n é s d l u ž n í k e m p ř e d z a v e d e n í m v n u c e n é s p r á v y zůstávají v platnosti a jsou pro vnuceného správce závazné; vnucený správce jest zejména povinen snášeti, by třetí osoba vykonávala ve spravované nemovitosti právo k užívání bytu, jež jí poskytl dlužník smlouvou uzavřenou před zahájením vnucené správy čís. 12.919.

— — s p o r y, e x e k u c e a t d.: je-li vnucená správa uvedena v exekučním titulu, pokud lze vésti exekuci přímo proti dlužníku; vnucený správce nezavazuje přímo dlužníka; pokud musí hraditi výdaje vymáhající věřitel; nárok proti dlužníku na náhradu nákladů čís. 9339.

— — obrana podle § 1102 obč. zák. hypotekárního věřitele proti nájemcově námitce, že zaplatil nájemné na více než na jedno nájemní období, přísluší podle § 119 ex. ř. i vnucenému správci, byla-li vnucená správa povolena věřiteli, jehož zástavní právo bylo již zapsáno v knize pozemkové čís. 10.824.

— — vnucený správce jest ve sporu jím vedeném sám stranou v procesním pojmu stran, není však stranou v pojmu materielním; vnucený správce jest orgánem veřejným; podpis jeho na směnce jako výstavce není jeho podpisem jako zástupce dlužníka, nýbrž podpisem vlastním, samostatným; nevadí, že vnucený správce při svém podpisu na směnce nepřipojil vlastnoručně slova »vnucený správce« čís. 11.826.

— — oprávnění vnuceného správce nemovitosti vésti i nadále spor o výpovědi dané jím ze spravované nemovitosti zůstává nedotčeno uvalením konkursu na jmění majitele nemovitosti čís. 11.989.

— — oprávnění vnuceného správce dáti soudní výpověď nájemníku porušujícímu nájemní smlouvu; je-li pronajímatel, použije-li výpovědního práva, povinen vrátiti nájemci nevyčerpaný zbytek předem zaplacené činže čís. 12.063.

— — zahájení konkursního řízení na jmění povinného nemá vliv na postavení vnuceného správce čís. 12.063.

— — d l u ž n í k: nemůže žádati, by mu zůstala volnou určitá částka výtěžku vnucené správy nemovitosti nutná k jeho výživě čís. 12.140.

— — pokud přísluší majiteli domu (dlužníku) právo dáti výpověď z nájmu čís. 9206.

— — v ý t ě ž e k: pořadí nároků, jež mají býti zapravovány z výtěžku vnucené správy domu čís. 8839.

— — na útržek za výtěžky vnucené správy nelze vésti zvláštní exekuci zabavením a přikázáním k vybrání pohledávky z dodací smlouvy čís. 10.513.

— — § 124 e x. ř.: ustanovením § 265 zákona čís. 76/1927 sb. z. a n. zůstalo ustanovení § 124 čís. 2 ex. ř. nedotčeno čís. 12.974.

— — r ů z n é: knihovní věřitelé nejsou oprávněni k rekursu proti usnesení, jímž byl vysloven souhlas s navrženým vyrovnáním dlužníků s věřiteli, vedoucími proti němu vnucenou správu čís. 10.669.

— — pokud jest třetí osoba oprávněna k žádosti za vyklizení dlužníka; rekurs dlužníka jest nepřípustným, třetí osoba nemá nároku na útraty čís. 9111.

— **zatímní nemovitosti:** proti usnesení, jímž byla povolena zatímní správa vydražené nemovitosti podle § 158 ex. ř., ač příklepem předcházela vnucená správa, která podle § 161 ex. ř. přešla po příklepu bez přerušení ve správu pro vydražitele, jest rekurs přípustný; k rekursu jest oprávněn i vymáhající věřitel čís. 12.413.

— — spoluvlastníci, již nabyli jedné polovice domu trhovou smlouvou a jimž druhá polovice domu byla příklepnuta v exekuční dražbě, nejsou oprávněni před vkladem svého práva vlastnického na druhou polovici domu do pozemkové knihy dáti nájemci z místností v tomto domě najatých výpověď, třebaže jednomu z nich byla povolena zatímní správa vydražené polovice domu, vadí-li výpovědi právní poměr mezi nájemcem a dřívějším vlastníkem domu čís. 13.062.

— **živnosti, podniku:** pachtovního práva povinného; vlastník pozemku jest osobou třetí a nepřísluší mu právo k rekursu do usnesení, jímž byl uveden vnucený správce a jímž bylo vlastníku uloženo, by nerušil výkon vnucené správy čís. 9615.

— — pokud jest přípustna exekuce zabavením a vnucenou správou soukromé obchodní školy čís. 11.183.

— — továrny: do usnesení exekučního soudu, jímž (k návrhu dlužníka) bylo vnucenému správci zakázáno, by nadále neodprodával hotové výrobky, pocházející z doby před zahájením vnucené správy, jest přípustným rekurs vymáhajícího věřitele; předmětem vnucené správy jsou i hotové výrobky, pocházející z doby před zahájením vnucené správy; odprodej těchto výrobků náleží k obvyklým obchodům, k nimž jest vnucený správce oprávněn čís. 11.762.

— — bylo-li usnesení exekučního soudu, zamítající návrh vymáhajících věřitelů na zpeněžení zabavené živnosti povinného vnucenou správou, k rekursu jednoho z vymáhajících věřitelů změněno a tomuto věřiteli povolena vnucená správa, nelze z toho vyvozovati, že měla býti povolena i jinému věřiteli, jenž nechal proti sobě vejíti v právní moc zamítací usnesení exekučního soudu čís. 12.569.

— — vnucenou správu továrního podniku jest zastaviti (§ 129, druhý odstavec, ex. ř.), je-li tovární podnik v likvidaci a provoz jeho zastaven čís. 12.626.

Správa pro vady: při úmluvě o nadhodnocení viz měna.
— — při smlouvě nájemní viz smlouva nájemní a pachtovní.
— — při smlouvě o dílo viz smlouva o dílo.
— — podle § 1397 obč. zák. viz postup pohledávky.
— — lhůta podle § 933 obč. zák. viz tamže.
— — při splátkových obchodech; je-li vedena exekuce k vydobytí kupní ceny čís. 11.194.
— — s hlediska věcné příslušnosti i s hlediska způsobu řízení jest sčítati pohledávky ze správy, jež zavinění nepředpokládají, a sčítati jest pohledávky na náhradu z důvodu zavinění, nikoliv však pohledávky té a pohledávky oné skupiny čís. 10.446.
— — **pokud jde o vady:** otázka, zda vady, jež jsou důvodem správy, jsou takové, že znemožňují, by bylo věci řádně užíváno, jest otázkou právní čís. 9239.
— — nemožnost řádného užívání věci; řádné užívání ložnice čís. 9239.
— — k zaručení se za určitou vlastnost prodávané věci nestačí pouhý výrok nebo chvála, nýbrž jest třeba, by se prodatel zaručil za určitou vlastnost, ať výslovně, ať mlčky čís. 10.091.
— — stačí, že maso krávy na porážku bylo uznáno za nepožívatelné čís. 10.334.
— — prodán-li hrací automat, aniž prodatel upozornil kupitele, že automaty toho druhu nebyly dosud důchodkovým úřadem prohlášeny za neodporující loterním předpisům čís. 11.212.
— — prodáno-li auto cizozemského původu, kupiteli však nemůže býti přidělena úřední značka, protože prodatel nezaopatřil potřebné doklady; nárok kupitele na zrušení smlouvy čís. 9763.
— — nedostatek certifikátu jest vadou automobilu, bránící jeho řádnému užívání; lhostejno, že prodatel odstranění této vady zvlášť připověděl, pokud se týče dodání typového osvědčení na kupitelovo naléhání sliboval čís. 11.323.
— — při koupi domu již podle povahy jednání se předpokládá, že jeho místností lze užívati způsobem obvyklým, při místnostech obytných, aby byly suché, u sklepů se sice nevyžaduje, by byly úplně suché, avšak vlhkost nesmí býti takového stupně, by překážela obvyklému užívání sklepa, zvláště pak, aby v něm voda neprýštila; při koupi nově postavených domů, při kterých podle povahy věci nadmírná vlhkost může se objeviti teprve prodlením času po koupi, se předpokládá, že při stavbě byla provedena podle povahy případu žádoucí isolace proti vlhkosti; nedostatek její jest vadou domu čís. 12.594.
— — jde o »aliud«, byl-li dodán zánovní stroj místo stroje »nového«; stroj, který byl již jednou prodán a dřívějším kupitelem po nějakou dobu používán, načež mu byl odňat a musil býti opravován, není »nový«, třebaže doba, po níž byl dřívějším kupitelem používán, nepřekročila dobu přiměřenou pro zaběhnutí stroje čís. 13.026.
— — **§ 928 obč. zák.:** při lstivém zamlčení vady ani vzdání se nevylučuje nárok ze správy; lstivým jest zamlčení, stalo-li se úmyslně, by tím byl druhý smluvník přiveden k rozhodnutí, jež by jinak neučinil; znal-li prodatel vady koně a neoznámil-li je kupiteli, mohlo by po případě býti lstivým prohlášení prodatelovo, že za nic ručiti nemůže čís. 12.265.
— — **§ 929 obč. zák.:** nároku ze správy lze se vzdáti i činem konkludentním; převedení věci u vědomí, že jest cizí, jest konkludentním činem, vzdáním se mlčky; koupena-li věc (kůň), ač prodatel ručení odmítl, jest v tom kupitelův souhlas s odmítnutím ručení čís. 12.265.
— — **§ 932 obč. zák.:** zásada §§ 932 a 1298 obč. zák. platí i na Slovensku čís. 10.333.
— — nárok na vrácení zálohy (závdavku), ježto byla kupní smlouva zrušena, není nárokem ze správy čís. 9064.

— — uplatňován-li žalovaným jen nárok na zrušení smlouvy, nelze mu přiznati nárok na zmenšení úplaty, třebas byl odůvodněn výsledkem řízení čís. 10.055.
— — žalobní petit redhibičního nároku; přísluší i nárok na výlohy vzniklé zaplacením daně z obratu a útraty znaleckého posudku čís. 10.333.
— — důkazní břímě, domáháno-li se náhrady interese pro nesplnění nebo nesprávné splnění čís. 10.333.
— — byl-li kůň koupen k tahu a prodatel se zaručil za to, že kůň jest dobrý tahoun, jest kupitel oprávněn domáhati se zrušení kupní smlouvy, trpí-li kůň netahavostí čís. 10.732.
— — uplatnil-li kupitel koní vady a dal-li koně prodateli k disposici, navrhuje zrušení kupní smlouvy, byl povinen postarati se o mezitímní opatrování a uschování, jakož i o výživu koní tak, aby neutrpěly újmy na zdraví; poslal-li kupitel bez svolení prodatele koně (klisny), ač věděl, že jsou jezdecké, do hřebčince, aby byly zahřebnuty, porušil nejen prohlášení, že dává koně prodateli k disposici, nýbrž dal tím nepochybně najevo, že s nimi chce nakládati jako s vlastními, čímž se mlčky vzdal nároku na zrušení kupní smlouvy čís. 13.044.
— — z toho, že kupitel užíval koupené věci i po té, kdy ji dal k disposici, nelze ještě souditi, že se vzdal nároku na vrácení kupní ceny čís. 9239.
— — zpracování nezávadné a nepozastavené části zboží čís. 10.484.
— — **evikce:** proti nároku na náhradu škody, jež stihla pachtýře evikcí spachtovaných nemovitostí, nemůže propachtovatel namítati podle § 1052 obč. zák., že pachtýř nezaplatil dosud úplně pachtovné čís. 10.868.
— — **čl. 347 obch. zák.:** obchod místní či distanční; rozhodným, zda se podle úmyslu stran stalo zaslání zboží smluvní povinností prodatelovou; obchod místní, bylo-li kupiteli smluvně vyhraženo právo, by vyslal své zástupce, kteří by zboží kvalitativně prozkoušeli a převzali čís. 9017.
— — obchod distanční, třebaže doprava šla na účet kupitelův a třebaže bylo zboží v prodatelově skladišti ukázáno čís. 10.307.
— — pro otázku, zda šlo o obchod distanční, nerozhoduje, kde se stalo právnické odevzdání zboží, nýbrž rozhoduje, že bylo zboží podle ujednání spolupůsobením třetí osoby (dráhy) odesláno prodatelem kupiteli a takto převedeno z moci prodatele do moci kupitele; lhostejno, že doprava se dála na účet prodatele čís. 13.110.
— — předpis platí i při prodeji podle vzorku čís. 12.051.
— — o zboží jiném (aliud) lze mluviti jen, je-li rozdíl mezi objednaným a dodaným zbožím tak podstatný, že by se při rozumném pojímání stavu věci obchodník ani nepokusil, takovým zbožím plniti smlouvu a také by ani nemohl očekávati, že je odběratel jako plnění smlouvy přijme čís. 12.051.
— — zasláno-li více, než objednáno, lze o vadě kvantitní, rovnající se vadě kvalitní mluviti jen, kdyby podle stavu věci nebylo lze vyloučiti to, oč bylo více dodáno, bez nepoměrného znehodnocení celku, pokud se týče, kdyby vyloučení takové bylo sice možné, ale zabíralo by mnoho času nebo by vyžadovalo značnější náklad; není-li tu předpokladů, za kterých by vadu kvantitní bylo lze stavěti na roveň vadě kvalitní, musí smluvené množství býti odebráno, zbytek pak musí býti dán prodateli k disposici čís. 12.977.
— — smluvní výhrada kupitele odmítnouti zboží, neodpovídalo-li ujednaným vlastnostem; pokud kupitel nemusí zkoušeti celé zboží; kup zboží po ruce jsoucího čís. 9017.
— — bylo-li dodáno zboží zkažené, neupotřebitelné, bylo třeba včasné výtky (čl. 347 obch. zák.), by nenastala domněnka, že bylo zboží schváleno; bylo vytýkati aspoň vady, jež byly zjištěny při prvém zkoumání zboží; stačilo, učiniti zkoušku namátkou; pokud nebyly vady oznámeny včas čís. 10.951.
— — obsah výtky vad čís. 10.484.

— — lhůty čl. 347 obch. zák. k prozkoumání zboží a k výtce vad zboží lze prodloužiti nebo zkrátiti; prominul-li prodatel opozdělost výtky vad, nemůže to namítati čís. 10.574.
— — jest na kupiteli, by zboží bez odkladu po dodání ohledal, a, objeví-li se, že nevyhovuje smlouvě, ihned o tom učinil oznámení prodateli; kupitel není oprávněn oddalovati ohledání zboží a oznámení vad až po dojití faktury; lhostejno, že prodatel nevytýkal v první stolici, že se pozastavení zboží stalo opozděně; jest na kupiteli, by tvrdil a dokázal, že vytýkal vady včas čís. 12.051.
— — pokud jde o přijetí zboží na znamení, že tím jest smlouva splněna čís. 10.574.
— — před přijetím zboží na znamení splnění smlouvy nemá kupitel nároky ze správy, nýbrž jen na splnění smlouvy čís. 10.574.
— — schválení zboží podle čl. 347/2 obch. zák. není vzdáním se nároku na náhradu škody z porušení příkazu o způsobu balení čís. 10.185.
— — schválení zboží, rozprodal-li kupitel téměř celou zásilku; prodatel nedopustil se protiprávního činu, z něhož by mohl kupitel dovozovati náhradní nárok čís. 10.307.
— — zpracování nezávadné a nepozastavené části zboží čís. 10.484.
— — **čl. 349 obch. zák.:** vztahuje se i na žaloby o přiměřené snížení úplaty nebo na opravu nebo na doplnění toho, co schází, i na žaloby za zaviněnou škodu čís. 10.871.
— — vady, jež se objevily teprve po šesti měsících po odevzdání, nemohou býti při koupi podle obchodního zákona vůbec uplatňovány, ani námitkou, a to ani tehdy, nemá-li kupitel vinu na opozděném objevení vad čís. 11.938.
— — odst. 1.: lhůta není promlčecí nýbrž propadnou čís. 10.055, 10.730.
— — odst. 2.: promlčecí lhůta se neprodlužuje tím, že byl opověděn předurčující spor čís. 10.871.
— — lhůta šestiměsíční podle druhého odstavce jest promlčecí; nebylo namítáno promlčení, namítl-li žalovaný proti žalobě ze správy, že žalobce teprve tři čtvrtě roku po započetí splátek na kupní cenu chtěl kupní smlouvu zrušiti. čís. 11.212.
— — jde na vrub příjemce, když, ač mu hrozilo promlčení podle čl. 349 odst. 2 obch. zák., neuplatnil v zákonné lhůtě nároky ze správy a, důvěřuje slibům dodavatele, trpěl průtahy v odstranění vady čís. 11.323.

Správce konkursní podstaty: odměna viz tamže.
— — jinak viz úpadek.
— **kinematografu** viz kinematograf.
— **společné nemovitosti** viz společenství statků.
— **továrny** viz obchodní zmocněnec.
— **vyrovnací** viz vyrovnání.

Spravení knihovního záznamu viz knihovní záznam.

Správní komise okresní viz okresní správní komise.
— **rada** akciové společnosti viz společnost akciová.
— **soud nejvyšší:** kompetenční konflikt viz senát pro řešení kompetenčních konfliktů.
— — povinnost obce ke stížnosti viz stížnost.
— — byl-li jeho rozsudkem zrušen příkaz platební, nebyl zrušen i výkaz nedoplatků čís. 10.432.
— — nelze se domáhati přerušení sporu proto, že proti rozhodnutí ministerstva byla podána stížnost k nejvyššímu správnímu soudu čís. 10.569.
— **řízení:** »zvláštními předpisy« ve smyslu § 93 odst. (2) vlád. nař. ze dne 13. ledna 1928 čís. 8 sb. z. a n. nejsou míněny jiné předpisy, než předpisy exekučního řádu, zejména předpisy §§ 3 a 54/2 ex. ř.; soudní exekuce proti obci na základě rozhodnutí správního úřadu; předpoklady čís. 11.475.
— — organisace nová politické správy (zák. čís. 125/1927) a nájemní poměr země české k pronajímateli čís. 9723.

— — obce nenáležejí k úřadům, vyjmenovaným v § 1 vládního nařízení ze dne 13. ledna 1928, čís. 8 sb. z. a n. čís. 12.691.
— — vymáhání obecních přirážek nepřísluší obci, nýbrž úřadům, daně vyměřivším; na tom nemění nic potvrzení pravomoci a vykonatelnosti okresním úřadem čís. 12.691.
— **úřad:** či soud? viz pořad práva.
— — vázanost soudu jeho rozhodnutím viz vázanost soudu.
— — není jím vláda čís. 10.032.
— **výbor** společenstva viz společenstvo.
— — **zemský:** pokud jest mu řešiti spor mezi úřednictvem a okresními záložnami hospodářskými (zák. čís. 128/1924). Dodatek III. k ročníku 1930.

Sprostředkovací agent viz pojištění, smlouva sprostředkovatelská.
— **jednatel:** pokud nebyla firma vázána jeho ujednáním čís. 9669.

Sprostředkování obchodů (čl. 272 čís. 4 obch. zák.): čís. 11.721.

Sprostředkovatel bytu viz ochrana nájemců.
— **sňatku** viz neplatnost smlouvy podle § 879 čís. 1 obč. zák.

Sprostředkovatelská smlouva viz smlouva sprostředkovatelská.

Srážka ve smyslu § 1168 obč. zák.; obchodní zvyklost při smlouvě spediční čís. 10.525.
— **latifundní** viz dávka z přírůstku hodnoty nemovitosti (odhad).
— **vlaku s autem** viz náhrada škody drahou (podle obč. zák.).

Srážková voda viz voda.

Srážky administrativní (§ 150 (2) zák. čís. 103/1926 sb. z. a n.) a existenční minimum čís. 9965.

St. Germain viz smlouva mírová.

Stabilisace viz zaměstnanec železniční.

Stanné právo viz stát (zák. čís. 317/1918 ř. zák.).

Stanovy akciové společnosti, družstva, spolku viz společnost akciová, společenstvo, spolek.

Stará firma viz firma.

Starobní pojištění viz pojištění starobní.

Starosta obecní: obce pobytu; není oprávněn k návrhu na zbavení svéprávnosti ani k rekursu proti usnesení odporového soudu čís. 9855.
— — jinak viz obec.

Starousedlické právo či právo užívací? vydržení, je-li v tom směru pochybnost čís. 12.090.

Stát cizozemský: nelze proti němu vésti exekuci na jeho tuzemskou budovu, v níž jest jeho vyslanectví a jež slouží jeho účelům; vyšla-li skutečnost, že jde o vyslaneckou budovu, na jevo teprve po povolení exekuce, jde o případ § 39 čís. 2 ex. ř. čís. 9491.
— — lze povoliti exekuci k vydobytí (peněžité) pohledávky pruského státu čís. 11.684.
— **československý:** daně viz tamže.
— — jako poddlužník viz exekuce (§ 295 ex. ř.).
— — odúmrť viz tamže.
— — pořad práva viz tamže.
— — válečné úkony viz tamže.
— — vojenské koně viz tamže.
— — (pošta) přejímaje dopravu není zasílatelem čís. 11.707.
— — nová organisace politické správy (zák. čís. 125/1927) a nájemní poměr země České k pronajímateli čís. 9723.
— — právo k výpovědi člena stavebního družstva bydlícího ve státním domě čís. 12.448.
— — **jako nástupce býv. c. k. eráru:** není právním nástupcem býv. c. k. eráru ve smyslu soukromého práva najmě neplatí pro něj § 1409 obč. zák. čís. 10.320.

— — pohledávky vyplývající z čl. 208 mírové smlouvy St. Germainské nepříslušejí býv. c. k. eráru, nýbrž nynější republice Rakouské; nepřípustnost exekuce na pohledávku takovou ve prospěch pohledávky za býv. c. k. erárem čís. 9205.

— — československý erár, zastoupený Národní bankou československou, jest oprávněn zažalovati pohledávku ze zápůjčky poskytnuté bankovními ústavy Rakousko-uherské banky na území Československé republiky čís. 9418.

— — viz též dole zák. čís. 354/1921 sb. z. a n. a zák. čís. 156/1926 sb. z. a n.

— — **propadnutí peněz:** pravoplatným výrokem o něm stal se stát jejich vlastníkem; vrácení, byl-li ten, komu byly peníze zabaveny, osvobozen po obnově trestního řízení; zodpovědnost za to, co stát již v rukou nemá; pokud jest stát pokládati za bezelstného držitele; vyměnil-li stát, jsa bezelstným držitelem, zabavené peníze čís. 12.086.

— — **projev státu** zastoupeného státním úřadem statistickým, jímž má býti uzavřena sprostředkovatelská smlouva k obstarání místností pro státní úřad statistický, může se státi jen písemně čís. 12.027.

— — i při ujednání státu s družstvem o stavbě domů a o přídělu bytů v nich, jež se stalo v rámci podpory stavebního ruchu, mohl se závazný projev úřadu jednajícího za stát státi jen písemně, nikoliv ústně nebo činy konkludentními čís. 12.892.

— — **exekuce proti němu:** nelze vésti zabavením pohledávky, příslušející eráru ze šekových účtů berních úřadů proti poštovnímu šekovému úřadu čís. 8893.

— — byl-li k náhradě za zábor bytu uznán povinným stát, nelze exekuci k vydobytí náhrady vésti proti zemskému úřadu (zemské politické správě) čís. 9849.

— — dvorský dekret ze dne 21. srpna 1838, čís. 291 sb. z. s. týká se jen pohledávek příslušejících dlužníku za erárem jako poddlužníkem, nikoliv pohledávek proti eráru jako dlužníku čís. 8768.

— — sdělilo-li příslušné ředitelství státních drah oprávněnému, že mu bude napříště poukazovati jen část toho, co mu bylo přiznáno svého času exekučním titulem, načež se oprávněný obrátil na toto ředitelství se žádostí, aby mu byla poukazována i nadále celá renta, jest v mlčení ředitelství na tento dopis spatřovati odpírání výplaty zadržených částek a není již překážky, by oprávněný nenavrhl exekuci proti státu k vydobytí celé renty čís. 12.540.

— — **ručení jeho:** syndikátní ručení viz tamže.

— — užil-li četník oprávněně střelné zbraně, není stát práv náhradou škody čís. 9187.

— — pokud neručí za škodu zabavením bankovek a prodlením při jich vrácení na Slovensku čís. 9188.

— — nelze se na něm domáhati náhrady škody, bylo-li prozatímní povolení policejního úřadu k pořádání podniku (byčích zápasů) napotom odvoláno čís. 9426.

— — na Slovensku (Podkarpatské Rusi) přísluší nárok na náhradu škody z nezákonného výkonu veřejné moci jen tehdy, byl-li chybný výkon zaviněným; z průtahu nelze odvozovati nárok na náhradu škody proti státu podle § 92 úst. list. čís. 9465.

— — neručí za hospodářský úpadek peněžních ústavů, přejímajících vklady, ani za nedostatečný výkon dozoru, jež si vyhradil nad jejich obchodováním čís. 10.047.

— — pokud se nelze vzhledem k zák. čís. 290/1920 domáhati na čsl. státu náhrady, ježto nebyly nedoplatky kobliny a rokoviny řádně exekučně vymáhány, ač byly oprávněným státu oznámeny čís. 9983.

— — byla-li pozdě uvolněna vlna na Slovensku čís. 10.032.

— — pro neplatné vládní nařízení a škodu jím způsobenou má průchod §§ 79 a 34 ústavní listiny; jednaly-li státní orgány podle nař. čís. 24/1920 Úradné noviny, nestihá je vina, i bylo-li by toto nařízení neplatné čís. 10.032.

— — nelze se na něm domáhati náhrady škody, již kdo utrpěl výbuchem výbušky, kterou našel na vojenském cvičišti po cvičení čís. 10.384.

— — neručí za škodu z nezákonného jednání úředníka na Slovensku a Podkarpatské Rusi, nebyly-li v době jednání normální poměry čís. 12.086.

— — stát neručí za škodu, kterou utrpělo dítě svěřené dozoru státní opatrovny čís. 13.049.

— — **dvorský dekret čís. 1086/1814 sb. z. s.:** pokud jest z exekuce vyloučen automobil, jehož povinný potřebuje ke splnění smlouvy s vojenskou správou o stavbě kasáren čís. 12.134.

— — **dvorský dekr. čís. 291/1838 sb. z. s.** viz exekuce (§ 295 ex. ř.).

— — **min. nař. čís. 251/1897 ř. zák.:** postup proti státu není neplatný proto, že nebylo dbáno předpisu min. nař. čís. 11.858.

— — **zák. čís. 109/1918 ř. zák.** viz odškodnění za nespravedlivé odsouzení.

— — **zák. čís. 317/1918 ř. zák.:** náhrada škody podle tohoto zákona; dvouletá lhůta § 4 zák. nepočíná již dnem, jímž nabyl mírový stav účinnosti; poškozený jest oprávněn domáhati se odškodného bez předchozího vyzvání povinného eráru, by nárok dobrovolně uznal čís. 8730.

— — stát jest práv z náhrady škody, použila-li vojenská stráž neprávem zbraně proti tomu, kdo se dopustil pouhého přestupku krádeže; lhostejno, že v té době bylo v místě činu vyhlášeno stanné právo; spoluzavinění poškozeného nemůže se stát dovolávati čís. 9667.

— — **zák. čís. 318/1918 ř. zák.** viz odškodnění za vyšetřovací vazbu.

— — **zák. čís. 354/1921 sb. z. a n.:** čsl. stát není nástupcem c. a k. rodinného fondu býv. panovnické rodiny rakousko-uherské ve smyslu práva soukromého; ohledně majetku nabytého čsl. republikou podle zákona čís. 354/1921 sb. z. a n. neplatí ustanovení § 1409 obč. zák.; okolnost, že správa čsl. státních statků a lesů odváděla žalobci (beneficiátu farního obročí) naturální dávky po několik let, nestačí o sobě k opodstatnění žalobcova právního nároku proti státu; bylo na žalobci, by prokázal, že žalovaný stát svůj právní závazek proti němu uznal způsobem vylučujícím pochybnost čís. 11.735.

— — část bývalého Těšínska, zůstavší při čsl. republice, nelze považovati za území inkorporované ve smyslu § 1 zák.; rozhodnou dobou nabytí majetku státem jest tu den 28. října 1918 čís. 11.846.

— — zákon se týká všeho majetku, bez rozdílu, i případného příslušenství nemovitostí, ležící na území jiného státu čís. 11.846.

— — jde o nový, samostatný, originerní způsob nabytí vlastnictví státem čís. 11.846 .

— — předpis § 8 zák., pokud mluví o poctivém držiteli, lze vztahovati jen na ustanovení § 367 obč. zák., kdy poctivý držitel stává se vlastníkem, třebaže zcizitel neměl vlastnictví čís. 11.846.

— — pro použitelnost zákona čís. 354/1921 sb. z. a n. nemá významu, kde jest pohledávka splatná, nýbrž záleží na tom, kde ji lze uskutečniti proti zavázanému a kde lze vésti pro ni exekuci čís. 12.347.

— — nezáleží na tom, zda československý stát určil lhůtu k zaplacení nebo k podání průkazu o neexistenci pohledávky, aniž, zda uhradil protihodnotu na pohledávce mu připadlou podle čl. 208 mírové smlouvy St. Germainské, či podle zákona čís. 354/1921 čís. 12.347.

— — účinnost zákona čís. 354/1921 sb. z. a n. se vztahuje zpět k 28. říjnu 1918; po tomto dni nebyl Rakouský stát oprávněn přijmouti plat s právními účinky zaplacení pohledávky čís. 12.347.

— — nárok československého státu na zaplacení pohledávky spočívá v samém zákoně čís. 354/1921 a nesejde na tom, zda byla pohledávka započtena k tíži reparačního účtu čsl. státu a zda pak byly čsl. státu reparační

platy prominuty nebo sníženy podle dohody a zda byly Rakouskému státu prominuty podle Haagských dohod ze dne 20. ledna 1930 čís. 12.347.

— — **zák. čís. 156/1926 sb. z. a n.:** čsl. stát. není pasivně oprávněn k syndikátnímu sporu z porušení povinnosti soudců v době před převratem čís. 9877.

— — pokud čsl. republika nevstoupila do provozních smluv sjednaných s býv. c. k. erárem čís. 10.320.

— — v prohlášeních československé železniční správy nelze spatřovati »akt« ve smyslu § 4 zákona, neřeší-li se v nich otázka převzetí závazku, nýbrž jedná-li se jen o výši náhrady a o smírné rozhodnutí právě v předpokladu, že zásadní otázka, právní důvod náhrady a závazek československého státu, ani nepotřebuje bližšího zkoumání a výslovného řešení čís. 12.634.

Statek obecní viz obec.

— **rolnický střední velikosti** viz usedlost střední velikosti.

— **venkovský** viz dražba vnucená nemovitosti (§ 151 ex. ř.).

— **veřejný:** doplnění pozemkové knihy viz kniha pozemková.

— — cesta veřejná viz tamže.

— — — jinak viz veřejný statek.

Statkoví úředníci: odbytné podle § 75 náhr. zák. viz pozemková reforma (náhradový zákon).

— — viz též zaměstnanci na velkém majetku pozemkovém.

— — zákon čís. 9/1914 ř. zák.: stačí, byla-li zachována doba výpovědní, třebas se tak stalo po případě i dodatečně prodloužením lhůty čís. 9081.

— — proti vrácení naturálního bytu nemůže jeho uživatel uplatňovati zadržovací právo čís. 11.773.

— — třebas byl propuštěn ze služby bezdůvodně, má podle § 32 zák. jen nárok na úplatu a na náhradu škody, nikoliv však na pokračování ve služebním poměru, najmě na další ponechání služebního bytu; vyhradil-li si St. poz. úřad vliv na propouštění; výroku soudu, že propuštění bylo podle § 29 čís. 1 zák. odůvodněné, musí se podrobiti i St. poz. úřad; neudělil-li St. poz. úřad souhlas ku propuštění, nemůže se žalobce dovolávati toho, že žalovaný vzal propuštění na vědomí a zavázal se k vyklizení bytu čís. 11.773.

— — výklad pensijního normálu harrachovských zaměstnanců čís. 9122, 9124, 10.917, 11.844.

— — nárok statkového úředníka na pensi, zakládající se na pensijním normálu řádu Maltézských rytířů, nezanikl tím, že statkový úředník byl propuštěn ze služby pro nepořádky, pokud se týče pro nepoctivost, dosáhl-li ještě před propuštěním nároku na pensi dovršením plných 35 služebních let; jeho nárok na pensi nezanikl ani tím, že má jiné výdělečné zaměstnání čís. 12.382.

— — manžel není aktivně oprávněn k žalobě o určení pensijního vdovského nároku své manželky čís. 12.382.

— — pod šestiměsíční propadnou lhůtu § 1162 d) obč. zák. (§ 33 zák. čís. 9/1914 ř. zák.) nespadají nedoplatky služebních požitků z doby trvání služebního poměru čís. 12.804.

Státní dráha: zaměstnanec viz zaměstnanec železniční.

— — jen ředitelství jsou oprávněna rozhodovati o jednotlivých otázkách a výhradách při dodávkách čís. 10.261.

— — výpověď daná ředitelstvím; pokud jest za vypovídající stranu považovati stát čís. 9711.

— **jazyk** viz jazyk státní.

— **monopol** viz tabák.

— **obvodní lékař** viz lékař.

— **podpora:** podle zákona o stavebním ruchu viz stavební ruch.

— **pozemkový úřad** viz pozemková reforma, pozemkový úřad.

— **půjčka** viz válečné půjčky.

— **stavební losy** viz losy.

— **úředník:** dvorský dekret čís. 758/1806 sb. z. s. viz pořad práva.

— — jinak viz zaměstnanec státní.

— **zaměstnanec** viz zaměstnanec státní.

Statutární obec viz pořad práva (obec).

Stavba: chodník viz tamže.

— — nabytí vlastnictví podle § 418 obč. zák. viz tamže.

— — na silnici viz silnice.

— — vlastnickou žalobou lze se domáhati odevzdání pozemku i se stavením, pokud jest na pozemku postaveno, třebas bylo zčásti i na pozemku sousedním čís. 11.026.

— — z podmínek, jež ujednala obec při prodeji svého pozemku s kupitelem v zájmu veřejnosti o zastavění pozemku, nemůže odvozovati proti kupiteli soukromoprávní nárok soused kupitelův čís. 12.937.

— — požární zdi, třebaže nevyhovují předpisům § 56 stavebního řádu pro Čechy, neztrácejí ráz požárních zdí čís. 10.790.

— — pobourání požární zdi v Praze, jakož i stav tím přivoděný jest zakázané a nelze se domáhati splnění závazku ze smlouvy, že se žalovaný zavazuje podepsati po případě podání k stavebnímu úřadu o schválení stavební změny probouráním dveří v požární zdi čís. 11.988.

— — na cizím pozemku: stavební právo viz tamže.

— — dražba nebyla provedena platně, nebyla-li bouda na cizím pozemku prodána podle předpisů o exekuci na nemovitosti čís. 9836.

— — skladiště vystavěné na cizím pozemku se svolením jeho vlastníka s tím, že jest stavebník smluvně zavázán, by stavení po skončení základního právního poměru odstranil, jest pro obor pojišťovacího práva považovati za věc nemovitou čís. 9911.

— — nezapsaná do pozemkové knihy; lze na ni vésti exekuci podle předpisů o exekuci na nemovitost v pozemkové knize nezapsané, nikoliv podle předpisů o exekuci na věci movité čís. 12.070.

— — § 340 obč. zák.: zákaz stavby, pokud jsou příslušné soudy jej vydati; přípustnost dovolacího rekursu do nesouhlasných usnesení, je-li vydán jako prozatímní opatření; zákaz ve sporu vlastnickém jen za podmínek §§ 381 a 389 ex. ř. čís. 9543.

— — jde o žalobu z rušené držby, domáháno-li se toho, by žalovanému bylo zakázáno zříditi budovu na pozemku, k němuž přísluší žalobci právo služebnosti, a by mu bylo nařízeno, by ustal v provádění stavby, a navrženo-li opatření podle § 341 obč. zák. čís. 9976.

— **vodních cest** viz vyvlastnění.

Stavební akce: obec, která se podjala t. zv. stavební akce (výstavby kolonie rodinných domků ke zmírnění bytové nouze) a za tím účelem se usnesla umožniti zájemcům postavení vlastních domků poskytnutím úvěru se zárukou obce, opatřením levných stavebních míst a vypracováním vhodných projektů, nepřevzala tím o sobě závazek zaplatiti stavitelům náklad a odměnu za domky postavené v rámci této akce čís. 12.396.

— **družstvo** viz společenstvo stavební.

— **losy:** umoření viz tamže.

— — jinak viz losy.

— **policie** viz pořad práva (obec).

— **pozemek:** pojem čís. 11.591.
— **právo:** proti exekuci na dlužníkovo právo stavební a pachtovní, jehož základem jest jednak smlouva dlužníkova s ředitelstvím státních drah, jíž mu bylo za roční nájemné přenecháno užívání železničního pozemku s právem postaviti si na něm krám, a jednak revers podepsaný dlužníkem, podle něhož povolení jest osobní a nesmí býti bez předchozího povolení dráhy na jiného převedeno, nemá právo nedopouštějící výkon exekuce (§ 37 ex. ř.) ten, komu dlužník krám postavený na železničním pozemku prodal ještě před podpisem onoho reversu čís. 12.621.
— **příspěvek:** právní povaha jeho; pokud jest bytovou lichvou a jest nájemník oprávněn domáhati se jeho vrácení; závazek spolupronajavších manželů k jeho vrácení není solidárním čís. 9440.
— — daný nájemcem pronajímateli kromě nájemného, třebaže ve lhůtách, ku provedení nutných oprav, jest zakázanou úplatou ve smyslu § 20 zákona o ochr. náj.; lhostejno, že smluvené nájemné bylo nízké čís. 13.085.
— — pokud zanikla udělením příklepu k pronajaté nemovitosti, prodané v exekuční dražbě, povinnost nájemníka platiti ho dále pronajímateli čís. 9441.
— — bylo-li při ujednání nájemní smlouvy ujednáno, že stavební příspěvek nemá býti vrácen a že bez ohledu naň má býti placena čtvrtletně činže, nebyla činže zaplacena složením příspěvků; jde tu o protihodnotu za užívání nájemní věci čís. 9787.
— — nájemník, jenž jej složil, nemůže se domáhati jeho vrácení, třebas byla nájemní smlouva pronajímatelem předčasně zrušena, bylo-li v nájemní smlouvě ustanoveno, že nájemce nemá nárok na vrácení, ani kdyby byla nájemní smlouva pronajímatelem předčasně zrušena pro nesplnění závazků převzatých nájemcem čís. 9916.
— — zvyšuje se jím po hospodářské stránce úplata za užívání najaté místnosti čís. 9916.
— — pokud nepoměr mezi plněním a vzájemným plněním nezakládá o sobě nemravnost smlouvy čís. 9916.
— — jest částí nájemného čís. 11.204, 12.066; — nejde však o zaplacení činže (§ 49 čís. 5 j. n.), není-li se žalobou domáháno zaplacení stavebního příspěvku, nýbrž devinkulace vkladní knížky, na niž jest stavební příspěvek uložen čís. 12.066.
— — pokud vzhledem ke stanovám společenstva jest pokládati stavební příspěvky za dluh společenstva ve vlastním slova smyslu, jejž jest v konkursu společenstva zařaditi do třetí třídy konkursních věřitelů čís. 13.114.
— **ruch:** vyvlastnění viz tamže.
— — stavební družstvo viz společenstvo stavební.
— — v případech uvedených v zákonech o stavebním ruchu, zejména i v zákonu č. 43/1928 sb. z. a n. a v prováděcím nařízení č. 121/1928 sb. z. a n. není k zastupování státu povoláno ministerstvo sociální péče, nýbrž výlučně finanční prokuratura čís. 12.773.
— — pokud jest jednáním nicotným, měl-li kdo již domek postavený a hotový v době založení stavebního družstva a vznesl-li ho do družstva jen, by byl účasten výhod zákona o stavebním ruchu čís. 9281.
— — přiznal-li stát jako vlastník státních domů stavebnímu družstvu státních a jiných veřejných zaměstnanců právo po 15 let navrhovati státu své členy za nájemníky a slíbil-li uznati navrženého za nájemníka, vyhoví-li zákonným předpisům, nevzdal se stát ve prospěch družstva práva volně nakládati s byty ve státních domech a jest tudíž oprávněn byty ty pronajímati a vypovídati; nevyjednával-li stát s družstvem ve prospěch aktivních státních zaměstnanců v příčině jejich vypovídání z bytů, nemohla býti ohledně nich uzavřena mezi státem a družstvem smlouva v jich prospěch jako osob třetích čís. 12.448.
— — příspěvek podle § 27 (1) čís. 2 zák. čís. 35/1923 sb. z. a n.: povolením jeho státem a přijetím příspěvku stavebníkem zakládá se mezi státem a stavebníkem poměr soukromoprávní čís. 8807.

— — pokud lze vésti exekuci zabavením a přikázáním nároku povinného na vyplacení státní podpory, jež mu byla povolena ve formě pětadvacetiletého příspěvku podle § 27 odst. 1 čís. 2 zák. čís. 45/1922 čís. 11.343.
— — zákaz zcizení a zatížení ve smyslu § 60 vlád. nař. čís. 191/1921 sb. z. a n. není na závadu exekuci vnucenou dražbou, obzvláště pro věřitele, jehož zástavní právo bylo vloženo do pozemkové knihy časově před zaručenou hypotekární pohledávkou a před zápisem zákazu zcizení a zatížení čís. 12.596.
— — čekatelský poměr: k povinnosti nájemníkově, jejíž porušení opravňuje obec atd. k výpovědi z bytu (§ 59 nař. čís. 191/1921), náleží nejen povinnost platiti nájemné, nýbrž i povinnost zachovávati předpisy a podmínky, za kterých mu obec byt pronajala anebo které nájemník i později dobrovolně podstoupil čís. 8821.
— — i čekateli lze byt v družstevním domě pronajmouti; výši nájemného není třeba stanoviti výslovnou úmluvou při zadávání bytu čís. 9073.
— — pojem čekatele; nemusí bydleti v domě, k němuž chce nabýti vlastnického práva; obývání rodinného domu jim nevylučuje jsoucnost nájemního poměru; stanovení nájemného, ztráta členství v družstvu, omezení výpovědního práva pronajímatelova čís. 9281.
— — družstvo může čekateli pronajmouti jen jeden byt a druhý byt pronajati samo jinému svému členu, který se stává nájemníkem družstva čís. 9345.
— — užívání bytu v rodinném domě čekatelem jest nájemním poměrem; udání a opodstatnění výpovědních důvodů jakož i námitek proti výpovědi čís. 9425.
— — čekanecké právo povinného věnem čís. 9537.
— — čekatelský poměr, na jehož základě bydlí čekatel v rodinném domku, jest klásti na roveň poměru nájemnímu; byl-li čekatel vyloučen z družstva, není závady, by nájemní poměr s ním nebyl zrušen výpovědí čís. 10.987.
— — právo vyhrazené ministerstvu sociální péče, aby »pokud s převodem (čekatelského vkladu) byla spojena změna v osobě čekatele rodinného domku, dalo nebo odepřelo souhlas s touto změnou čekatele«, nebrání, by čekatelský podíl nemohl býti platně postoupen bez svolení ministerstva sociální péče; postupu čekatelského vkladu a družstevních podílů nevadí ani zákaz zcizení a zatížení nemovitostí ve smyslu § 60 nařízení ze dne 21. května 1921, čís. 191 sb. z. a n. čís. 12.143.
— **řád:** chodník viz tamže.
— — odhad podle § 25 st. ř. pro Čechy viz tamže.
— — vyvlastnění viz tamže.
— — jinak viz stavba.
— **úřad;** k pravoplatnosti příkazu stavebního úřadu, by najaté místnosti byly zbořeny, stačí, že příkaz byl doručen majiteli domu; doručení nájemci není třeba čís. 8634.
— — nařídil-li změny takového rozsahu, že nedopouštějí pokračování v nájmu, jest to důvodem ke zrušení nájemního poměru čís. 8650.
— — rozhodnutí jeho, jímž z důvodů bezpečnostních a zdravotně-policejních nařízeno provedení prací, nemůže býti soudem přezkoumáváno čís. 8650.
— — rozhodnutí jeho (§ 3 zák. o ochr. náj.) nemůže býti soudem přezkoumáváno čís. 10.742.
— — vázanost soudu jeho nařízením, jímž bylo nařízeno zbourání budovy čís. 11.188.

Stavitel: vyloučení předmětů z exekuce (§ 251 čís. 5 ex. ř.) čís. 9149.
— pokud není nicotnou smlouva s polírem o vícepracích čís. 9305.
— krytí osob k provozování živnosti neoprávněných osobami k živnosti té oprávněnými (§ 16 zák. ze dne 26. prosince 1893 čís. 193 ř. zák.) jest zapovězeno a trestné a nemůže z něho vzejíti platný nárok; na tom se nic nezměnilo postupem nároku čís. 10.582.

— pokud není zakázána společenská smlouva mezi podnikatelem, jenž nemá stavitelskou koncesi, a tím, kdo ji má čís. 11.811.
— provozuje obchody ve smyslu čl. 271 čís. 1 obch. zák., činí-li při provozu stavitelské živnosti nákupy stavebních hmot, jichž používá při stavbách pro své zákazníky čís. 11.990.
— podnikatelé staveb provozují obchody ve smyslu čl. 271 čís. 1 obch. zák. a čl. 272 čís. 1 obch. zák.; lhostejno, zda provádějí stavbu z materiálu jim dodaného stavebníkem či z vlastních k tomu účelu nakoupených materialií čís. 12.589.
— stavitel, jenž zavdal neodborným provedením stavby příčinu k tomu, že si stavebník přibral odborníka ke zjištění vad, jest práv stavebníku náhradou odměny odborníka čís. 12.791.
— oprávněný podnikatel staveb jest oprávněn převzíti smlouvou provedení stavby; nedal-li provésti stavbu osobou oprávněnou ke stavitelské živnosti, nestala se platně ujednaná stavební smlouva nicotnou čís. 12.828.
— viz též architekt.

Stěhovací řád viz výpověďní a stěhovací řád.

Stížnost: lhůty viz tamže.
— podpis advokáta viz tamže.
— dohlédací viz dohlédací stížnost.
— rozklad viz tamže.
— zákaz novot viz novoty.
— v jazykové otázce viz jazyk státní.
— útraty viz tamže.
— přípustnost a forma rekursu do usnesení o delegaci čís. 9732.
— byl-li prvý rekurs vzat zpět, lze ve lhůtě podati rekurs nový, leda že by bylo z postupu rekurentova souditi na vzdání se rekursu čís. 10.221.
— poukázal-li soud prvé stolice návrh na pořad práva a rekursní soud k navrhovatelově rekursu rozhodl o návrhu zamítavě, překročil svou pravomoc čís. 10.876.
— rekursní soud nemůže přihlížeti k zákonu čís. 4/1931, jenž neplatil v době rozhodnutí prvého soudu, třebaže platil v době rozhodnutí rekursního soudu čís. 10.923.

ve sporném řízení:

— co do práva chudých viz právo chudých.
— podle § 261/6 c. ř. s. viz postup věci jinému soudu.
— legitimace k rekursu viz též oprávnění k rekursu.
— **předmět stížnosti:** bylo-li do rozsudku, vyřizujícího hlavní věc, pojato rozhodnutí o námitce nepříslušnosti a neodporuje-li se zároveň rozsudku ve věci hlavní, jest přípustným opravným prostředkem rekurs čís. 9256.
— je-li napadeno jen usnesení o námitkách sporu překážejících pojaté do rozsudku čís. 9373.
— po případě přípustná i do usnesení soudu pojatého jen do důvodů čís. 10.117.
— opravné prostředky proti usnesením podle čl. XXXIII. uvoz. zák. k c. ř. s. řídí se předpisy civilního řádu soudního čís. 11.099.
— **nepřípustnost:** podle § 45/1 j. n. viz příslušnost.
— do usnesení soudu, jímž zrušil své nařízení, by bylo odděleně jednáno o samostatném útočném (obranném) prostředku, jest rekurs přípustný čís. 11.175.
— do usnesení, jímž byl zamítnut návrh jedné strany rozepře, by byl ze zastoupení vyloučen zástupce druhé strany, jest nepřípustný rekurs oné strany rozepře čís. 11.371.
— proti usnesení o ustanovení roku nebo lhůty k vysvětlivkám písemného posudku jest rekurs nepřípustným; byl-li přes to vyřízen, jest proti jeho usnesení nepřípustným dovolací rekurs čís. 10.231.
— v nepatrných věcech: nelze napadati usnesení odvolacího soudu,

jímž byl odmítnut rekurs proti výroku o útratách, třebas teprve soud prvé stolice nepřisoudil žalobci více než 300 Kč čís. 9760.
— do usnesení soudu, jímž uloženo stranám, by složily zálohu pro znalce, není opravného prostředku čís. 10.289.
— do usnesení rekursního soudu, jímž bylo zrušeno usnesení prvého soudu, odmítající žalobu o zmatečnost, a prvému soudu uloženo, by nařídil o žalobě rok k ústnímu jednání, jest dovolací rekurs nepřípustný čís. 11.918.
— § 546 c. ř. s.: v mezidobí mezi vynesením rozsudku odvolacího soudu a podáním dovolání nelze řízení přerušovati; rozhodnouti o návrhu na přerušení řízení (§§ 544, 545 c. ř. s.) v tomto období podléhá opravnému prostředku čís. 12.283.
— **přípustnost samostatné stížnosti:** usnesením, podléhajícím samostatnému rekursu, jest i vyřízení soudu, jímž béře na vědomí zpětvzetí žaloby čís. 9421.
— předpisu poslední věty § 62/1 j. n. jest obdobně použíti i v případech § 61 (63) j. n. čís. 10.727.
— rekurs odložený může býti podán samostatně i tehdy, když po ukončení věci nemůže již býti vydáno další odporovatelné rozhodnutí čís. 10.727.
— i (dovolací) rekurs proti usnesení prvého (rekursního) soudu, jímž byl (dovolacímu) rekursu přiznán odkládací účinek, může býti podán samostatně, není-li tu již dalšího odporovatelného rozhodnutí čís. 9936.
— není přípustná, bylo-li průvodní usnesení, jímž byl připuštěn důkaz znalcem, doplněno zvláštním usnesením, jímž byl znalec jmenován čís. 10.289.
— i do rozhodnutí (rekursního) soudu, jímž byla prohlášena vedlejší intervence i nadále za přípustnou čís. 10.548.
— do usnesení, že spor bude projednán jako nepatrný čís. 11.189.
— i usnesením, proti nimž zákon nepřipouští zvláštní opravný prostředek, lze samostatně odporovati tam, kde podle stavu věci nelze vydati další rozhodnutí, jež by bylo lze napadati čís. 12.222.
— proti usnesení exekučního soudu, jímž byl nařízen výkon exekuce povolené usnesením soudu exekuci povolujícího byl samostatný rekurs přípustný; odmítl-li rekursní soud výkon exekuce, nezáleží pro rozhodnutí o dovolacím rekursu na tom, zda usnesení povolující exekuci nabylo již právní moci, čili nic čís. 12.013.
— **podání stížnosti:** vztahuje se na ně předpis § 225/2 c. ř. s. čís. 8707.
— doplněk k rekursu je nepřípustný čís. 9379.
— **návrh rekursní:** rekursní soud není vázán návrhem stran v rekursu; změna napadeného usnesení, třebas navrženo jeho zrušení čís. 9506.
— neobsahoval-li rekurs (v nesporném řízení) určitý a přesný rekursní návrh, aniž se ho bylo lze domysliti z jeho obsahu a z vývodů, nelze rekurs vyříditi věcně; nedostatek rekursního návrhu není formální, nýbrž věcnou vadou čís. 12.150.
— **odkládací účinek:** rozhodnouti o návrhu na jeho přiznání dovolacímu rekursu (§ 524/2 c. ř. s.) přísluší soudu prvé stolice, nikoliv soudu rekursnímu čís. 9936.
— i (dovolací) rekurs proti usnesení prvého (rekursního) soudu, jímž byl (dovolacímu) rekursu přiznán odkládací účinek, může býti podán samostatně, není-li tu již dalšího odporovatelného rozhodnutí čís. 9936.
— lze po případě povoliti odklad výkonu usnesení (§ 524 c. ř. s.) rekursního soudu, jímž byl odklad exekuce učiněn závislým na složení jistoty dlužníkem čís. 11.085.
— rekurs proti rozhodnutí rozsudku o útratách nemá odkládacího účinku, nebylo-li podle § 524, druhý odstavec, c. ř. s. nařízeno stavení jeho výkonu čís. 12.619.

v řízení exekučním:

— stížnost proti příklepu, proti rozvrhovému usnesení viz dražba.
— stížnost poddlužníka (§ 294 odst. 4 ex. ř.) viz poddlužník.

— či žaloba podle §§ 35, 36, 37, 39 čís. 5 ex. ř. viz žaloba.
— **přípustnost:** do usnesení rekursního soudu, jímž bylo změněno usnesení prvého soudu, zrušující rok k výkonu vyjevovací přísahy vzhledem k podané žalobě podle § 35 ex. ř., v ten smysl, že se rok k výkonu vyjevovací přísahy nezrušuje a soudu prvé stolice ukládá, by v řízení pokračoval, jest přípustným dovolací rekurs dlužníkův čís. 10.935.
— vymáhání poplatků (útrat odhadu nemovitosti) jest jen opatřením administrativním, proti němuž jest stížnost pořadem soudních stolic vyloučena čís. 11.437.
— proti usnesení exekučního soudu, jímž byl nařízen výkon exekuce povolené usnesením soudu exekuci povolujícího, byl samostatný rekurs přípustný; odmítl-li rekursní soud výkon exekuce, nezáleží pro rozhodnutí o dovolacím rekursu na tom, zda usnesení povolující exekuci nabylo již právní moci, čili nic čís. 12.013.
— přípustnost rekursu vymáhajícího věřitele proti usnesení, jímž byl vyloučen z práva podle § 145 ex. ř. žádati, by byl vyzván k předložení dražebních podmínek čís. 12.192.
— do usnesení podle § 236 ex. ř., jímž soud poukázal peněžní ústav, by **srazil** kolkové poplatky a poukázal je berním úřadu, jest přípustným rekurs čís. 12.229.
— **rekurs či návrh na zrušení:** možnost odstraniti povolenou exekuci návrhem podle § 39 čís. 2 ex. ř. nebrání, by proti povolení exekuce nebyl podán rekurs čís. 10.499.
— **upuštění** od opravného prostředku může se státi jen výslovně, nikoliv i činem konkludentním čís. 11.583.
— **oprávnění k rekursu:** pokud vyloučen rekurs dlužníka za vnucené správy čís. 9111.
— do usnesení, jímž bylo vyhověno návrhu vym. věřitele na převzetí zabavených svršků za třetinu odhadní ceny, jest dlužník oprávněn k rekursu čís. 9150.
— oprávnění dlužníka k rekursu, nabyla-li vlastnictví k zabavené věci nebo její držbu třetí osoba čís. 9242.
— do povolení exekuce na svršky náležející spoluvlastnicky dlužníku a třetí osobě, není třetí osoba oprávněna k rekursu čís. 9565.
— povinný jest oprávněn k rekursu proti povolení exekuce na nemovitost mu nepatřící čís. 10.442.
— oprávnění vlastníka nemovitosti, jenž není totožným s dlužníkem, k rekursu do povolení exekuce vnuceným zřízením zástavního práva čís. 8781.
— byla-li povolena exekuce vnuceným zřízením zástavního práva na nemovitosti nepatřící prý povinnému, nýbrž třetí osobě téhož jména, jest sice tato osoba oprávněna k rekursu, ale její rekurs není opodstatněn, nejsa vhodným prostředkem k obhájení jejich tvrzených práv čís. 11.902.
— osoba, v jejíž prospěch jest poznamenán zákaz zcizení nemovitosti, jest oprávněna k rekursu do povolení dražby této nemovitosti čís. 11.959.
— je-li vlastnické právo dlužníkovo k nemovitosti, na niž povolena exekuce vnucenou dražbou, omezeno povinností, odevzdati nemovitost jednomu z dítek, jest i dlužník oprávněn k rekursu čís. 11.695.
— do usnesení, jímž povolena exekuce na dlužníkovou pohledávku za erárem, ač byla podle dv. dekr. čís. 291/1838 sb. z. s. nepřípustná, jest dlužník oprávněn k rekursu čís. 8768.
— do usnesení prvého soudu, jímž nerozhodl o exekučním návrhu věcně, nýbrž vrátil jej k odstranění formální vady, která byla s to, by překazila vyřízení ve zkrácené formě, není rekurs přípustným čís. 12.292.
— pokud není k ní oprávněn vymáhající věřitel v případě § 350/3 ex. ř. čís. 9429.
— proti usnesení soudu, jímž nebyla zrušena exekuce na movitost z důvodu, že jsou příslušenstvím nemovitosti, není oprávněn k rekursu ten, kdo vedl exekuci na nemovitosti čís. 12.900.

— v exekuci vnucenou správou pachtovního práva povinného jest vlastník pachtovného pozemku osobou třetí a nepřísluší mu právo k rekursu ani do usnesení, jímž mu bylo uloženo, by nerušil výkon vnucené správy čís. 9615.
— knihovní věřitelé nejsou oprávněni k rekursu proti usnesení, jímž byl vysloven souhlas s navrženým vyrovnáním dlužníka s věřiteli, vedoucími proti němu vnucenou správu čís. 10.669.
— knihovní věřitel jest oprávněn k rekursu do dražebního ediktu, ježto nebylo do něho pojato veškeré příslušenství nemovitosti čís. 11.246.
— kdo jest zúčastněn v jiné exekuci (reální dražbě) jako hypotekární věřitel, nestane se účastníkem v exekuci na movitosti tím, že se v exekuční věci, kde jest zúčastněn, na jeho přihlášenou pohledávku nedostalo a že by se na ni dostalo, kdyby se k pohledávce jiného věřitele, který mu se svou pohledávkou tam předchází, v této exekuční věci nehledělo čís. 12.323.
— správce konkursní podstaty jest oprávněn k rekursu proti usnesení povolujícímu zpeněžení nároku dlužníka exekučně zabaveného čís. 11.874.
— notářská komora není účastnicí řízení v exekuci na notářskou kauci čís. 11.787.
— **lhůta:** v exekučním řízení na základě rakouských exekučních titulů platí pravidelná rekursní lhůta § 65/2 ex. ř. čís. 10.659.
— bylo-li usnesení, jímž bylo neprávem vymazané zástavní právo bez zákonných předpokladů (§ 104 kn. z.) po druhé vloženo do pozemkové knihy, vydáno exekučním soudem, přísluší postiženým stížnost podle knihovního zákona a neplatí tu lhůta § 65 ex. ř. čís. 10.838.
— rekursní lhůta při povolení exekuce zabavením pohledávky knihovně zajištěné (§ 320 ex. ř.)jest osmidenní čís. 11.597.
— usnesení, jímž rozhodnuto o povolení exekuce mobilární i o povolení exekuce vnuceným zřízením zástavního práva na nemovitosti, lze napadati jednotným rekursem ve lhůtě čtrnáctidenní čís. 11.834.
— rekurs St. poz. úřadu, podaný po uplynutí lhůty, jest opozděný, třebaže je v něm uplatňována nepřípustnost exekuce z důvodu, že se exekuce nesrovnává s účelem pozemkové reformy čís. 13.014.
— **návrh:** rekursní soud není jím vázán; změna napadeného usnesení, třebaže navrženo jen zrušení čís. 9506.
— **vyloučení novot:** přezkum napadeného usnesení na podkladě, jejž měl po ruce soud prvé stolice čís. 10.471.
— v řízení o prozatimních opatřeních jsou nepřípustné novoty v opravném řízení čís. 9513.
— rekursu (místo námitek) nelze použíti, odvolává-li se postižená strana na nové okolnosti, o nichž první soud nemohl věděti; závadu v doručení exekučního titulu, zřejmou ze spisů lze uplatniti rekursem, třebaže exekuce nebyla povolena procesním soudem, nýbrž exekučním soudem podle § 4/1 ex. ř. čís. 11.774.
— na základě směnečného platebního příkazu lze uplatniti rekursem i závadu v doručení směnečného platebního příkazu čís. 12.328.
— **odkladný účinek:** předpisu § 524/2 c. ř. s. jest použíti i v řízení exekučním čís. 8844.
— povinný, podavší proti povolení exekuce vnucenou správou své nemovitosti rekurs, jemuž byl přiznán odkladný účinek, nebyl oprávněn nakládati s tím, co od nájemců nemovitosti vybral v mezidobí až do vyřízení rekursu; učinil-li tak přece, jednal na vlastní vrub a musí, byl-li rekurs zamítnut, nahraditi vnucenému správci, co neprávem vybral čís. 12.965.
— **proti povolení exekuce na přihlášení** nelze podati rekurs před doručením povolujícího usnesení čís. 12.931.
— **§ 68 ex. ř.:** na nezákonné provedení dražby svršků výkonným orgánem přísluší povinnému a jiným účastníkům, třebaže byli při dražbě a neučinili proti ní námitek; právo k ní nelze povinnému upříti z důvodu, že se měl na dražbu připraviti a vadnost vyhlášky ohlásiti výkonnému orgánu; shledá-li exekuční soud závadu při výkonu dražby svršků, může zrušiti dražbu a

příklep; pokud může i nařídit vrácení vydražených svršků vydražitelem čís. 12.141.

— vyjimečné **ustanovení § 83 ex. ř.** o opravných prostředcích při exekuci na základě cizozemských exekučních titulů platí jen potud, pokud jde o otázky a zájmy zvláštní, jak plynou z povahy věci a ze zvláštních předpisů §§ 79 až 82 ex. ř.; jde-li o povolení exekuce na základě cizozemského exekučního titulu, jest mimořádný dovolací rekurs přípustný jen, jde-li o otázku, jež jest v souvislosti s cizozemským exekučním titulem a již lze podřaditi pod předpisy §§ 79 až 82 ex. ř., nikoliv o otázku, která by se mohla naskytnouti i kdyby šlo o exekuční titul tuzemský čís. 12.939.

v nesporném řízení:

— zásady zákona čís. 100/1931 sb. z. a n. viz nesporné řízení.
— v řízení o zbavení svéprávnosti viz zbavení svéprávnosti.
— rekurs notáře jako soudního komisaře viz notář.
— **zásady před zák. čís. 100/1931 sb. z. a n.:** stala-li se bezpředmětnou, ježto odpadl důvod ke stížnosti, jest stížnost zamítnouti čís. 10.489.
— musí míti za předmět určité vyhlášené usnesení neb opatření soudu, jímž se míní býti účastník stížen ve svém právu zákonem chráněném čís. 10.489.
— lze podati jen jeden rekurs, třebaže byl účastník zastoupen dvěma právními zástupci čís. 10.927.
— opatrovnickým schválením osnovy trhové smlouvy nabyl druhý smluvník práva ve smyslu § 11, odst. 2, nesp. pat. čís. 11.354.
— **a rozklad:** podal-li účastník proti opatření notáře jako soudního komisaře rozklad, pokud se týče rekurs a soud prvé stolice rozkladu nevyhověl, směřuje rekurs proti tomuto usnesení pozůstalostního soudu čís. 10.130.
— nevyhověno-li rozkladu, spojenému se stížností, není zvláštního opravného prostředku do zamítacího usnesení čís. 10.996.
— **přípustnost:** opatření pozůstalostního soudu jako poddlužníka není soudním usnesením, jež by bylo lze napadnouti rekursem čís. 8600.
— § 349 c. ř. s. v nesporném řízení neplatí; do usnesení v nesp. řízení, že přezvědná osoba jest povinna vypovídati, jest přípustným rekurs přezvědné osoby čís. 9530.
— **oprávnění k ní:** ke stížnosti na soudní opatření v nesporném řízení jest oprávněn každý, kdo míní se jím býti stížen, jest-li opatření způsobilé, dotknouti se jeho práv, ať majetkových, ať rodinných, ať přímo, ať nepřímo čís. 10.615.
— pokud jest zástupce chudé (žalující) strany oprávněn k rekursu proti usnesení, jímž schválen smír o složení odbytného pro žalobce, v němž nebylo přihlíženo k značným útratám sporu čís. 11.038.
— projednání pozůstalosti: povolaným dědicům (kupitelům jich dědických podílů) nepřísluší právo k rekursu do usnesení pozůstalostního soudu, schvalujícího smlouvu druhých spoludědiců o prodeji jich dědických podílů čís. 8872.
— pokud nepřísluší právo k rekursu pozůstalostnímu věřiteli čís. 9249, 9455.
— oprávnění odkazovníka k rekursu čís. 8967, 9317, 9410.
— pozůstalostní věřitel není oprávněn k rekursu do usnesení pozůstalostního soudu, jímž byly prohlášeny za neplatné již na soud přijaté bezvýminečné přihlášky zákonných dědiců čís. 9633.
— stát není oprávněn, dokud nebyla pravoplatně vyslovena odúmrť, napadati opatření pozůstalostního soudu o dědické přihlášce aniž usnesení o vydání odevzdací listiny dědicům čís. 9612.
— dědic není oprávněn stěžovati si do toho, že byla (nebyla) na soud přijata dědická přihláška jiných spoludědiců čís. 10.489.
— dědici přihlásivší se ze závěti jsou oprávněni k rekursu proti usnesení soudu, jímž bylo rozhodnuto, že dědic ze zákona má vystoupiti proti nim žalobou čís. 11.096.

— poručenství (opatrovnictví): do usnesení poručenského soudu, jímž nebyla ohledně poručence schválena dohoda o rozdělení pozůstalosti, není oprávněn si stěžovati jiný účastník (pozůstalá vdova), třebas se jí v důvodech usnesení odpírá z hmotně-právních důvodů právo na výživu podle § 796 obč. zák. čís. 8862.
— blízcí příbuzní mají právo k rekursu do opatření poručenského (opatrovnického) soudu, nikoliv však cizí osoby, třebas byly druhou smluvní stranou nezletilce nebo byly s ním ve sporu nebo byl mezi nimi poměr vymáhajícího věřitele a dlužníka čís. 9772.
— proti usnesení, jímž bylo napotomně zrušeno prohlášení nezletilce za zletilého, nejsou oprávněni k rekursu, kdož nabyli práv z právních jednání, jež uzavřel nezletilec, byv prohlášen za zletilého čís. 10.725.
— věřitel opatrovance není oprávněn k rekursu do opatření, jež učinil opatrovnický soud čís. 10.858.
— rozhodl-li opatrovnický soud, jenž byl zároveň poručenským soudem, v opatrovnické věci otce nezletilého v zájmu nezletilcově, rekursní soud pak změnil napadené usnesení v neprospěch nezletilce, jest nezletilec oprávněn k dovolacímu rekursu čís. 10.858.
— proti usnesení poručenského soudu, jímž byl pro tentokráte zamítnut návrh poručenstva, by bylo trestně zakročeno proti nemanželskému otci (§ 8 a § 9 alim. zák.), jest poručenstvo oprávněno k rekursu čís. 11.141.
— usnesení opatrovnického soudu, jímž schválen postup nemovitosti otcem nezletilému dítěti, není oprávněno napadati rekursem jiné dítě postupitelovo vlastním jménem, nýbrž jen, pokud rekursem hájí zájmy nezletilce, ale rekurs tento mohl podati jen ve lhůtě běžící tomuto nezletilci čís. 10.335.
— proti pověření notáře provedením soudního odhadu za účelem vyměření dávky z přírůstku hodnoty jest zemský inspektorát oprávněn k rekursu čís. 10.668.

ve věcech knihovních:

— stížnost podle knihovního zákona či podle exekučního řádu viz stížnost v exekučním řízení (lhůta).
— byl-li povolen vklad zástavního práva na žádost dlužníka, aniž se dlužník vykázal plnou mocí zástavního věřitele, nemůže si do usnesení stěžovati sám žadatel (ani správce jeho úpadkové podstaty) čís. 9758.
— do usnesení, jímž byla k návrhu Státního pozemkového úřadu povolena poznámka záboru, nepřísluší právo k rekursu druhé straně čís. 9885.
— oprávnění třetí osoby, v jejíž prospěch byl stanoven zákaz zatížení, ke stížnosti do usnesení, jímž povoleno zatížení bez jejího souhlasu čís. 9897.
— předpis § 37 zák. čís. 100/1931 sb. z. a n. platí i pro řízení ve věcech knihovních; účastník není zkrácen usnesením, bylo-li jen vyhověno tomu, k čemu dal podpisem vkladné listiny výslovný souhlas čís. 11.594.
— rekursní lhůta při povolení exekuce zabavením pohledávky knihovně zajištěné (§ 320 ex. ř.) jest osmidenní čís. 11.597.
— do usnesení prvého soudu, jímž byl zamítnut návrh, by bylo pokračováno v řízení o doplnění pozemkové knihy, poněvadž okresní úřad odepřel souhlas se zrušením veřejnosti části veřejného statku, — jest navrhovatelův rekurs přípustný čís. 11.907.
— spoluvlastník ideální části nemovitosti jest oprávněn k rekursu do usnesení, jímž byl na jiný spoluvlastnický podíl bez ohledu na ostatní podílníky povolen knihovní vklad výměny čís. 12.224.

v řízení konkursním:

— proti usnesení, jímž bylo zrušeno usnesení o vyhlášení úpadku na pozůstalost, jsou oprávněni k rekursu i úpadkoví věřitelé i opatrovník pozůstalosti čís. 9773.
— vyšší soud (dovolací soud) oprávněn zařídit z úřadu, by bylo opatřeno zmocnění opatrovníka pozůstalosti k podání návrhu na vyhlášení úpadku; může o návrhu rozhodnouti na základě nově přednesených a prokázaných okolností (odstranění závady podle § 6 c. ř. s.) čís. 9773.

— do usnesení pozůstalostního soudu, jímž bylo po vyhlášení konkursu rozhodnuto o vydání pojistných hodnot, jest oprávněn k rekursu správce úpadkové podstaty čís. 12.967.
— ve zpeněžovacím řízení podle § 119 konk. ř., třebas se provádělo exekučním soudem, nepřísluší úpadci oprávnění k rekursu čís. 9925.
— proti usnesení úpadkového komisaře, že se peníze, před vyhlášením úpadku zabavené v exekuční věci proti úpadci, uvolní ve prospěch úpadkové podstaty a že po pravoplatnosti tohoto usnesení budou vydány správci podstaty, jde rekurs na vrchní soud; postup, byl-li rekurs podán na krajský soud jako soud úpadkový čís. 10.103.
— proti usnesení, jímž byl zamítnut návrh na přerušení sporu podle § 8 konk. ř., jest rekurs přípustný čís. 11.989.

v řízení vyrovnacím:

— rozhodnutí vyrovnacího komisaře o přiznání nebo nepřiznání hlasovacího práva lze napadati rekursem čís. 8997.
— do usnesení, jímž byl podle § 30 (4) vyr. ř. zřízen nový vyrovnací správce, nepřísluší právo k rekursu dřívějšímu vyrovnacímu správci čís. 9516.
— vyrovnacímu správci nepřísluší proti usnesení, jímž soud odepřel vyrovnání potvrditi čís. 9833.
— proti usnesení, jímž bylo zahájeno vyrovnací řízení, jest rekurs vyloučen za všech okolností čís. 9833.
— proti usnesení rekursního soudu, jímž nařídil prvému soudu postup podle § 3, druhý odstavec, vyr. ř., není samostatného opravného prostředku čís. 11.407.
— právo k rekursu proti usnesením, jímž bylo vyrovnání potvrzeno, přísluší nejen všem účastníkům, kteří hlasovali proti vyrovnání, nýbrž i těm, kteří nehlasovali vůbec, ať již při vyrovnacím roku byli přítomni nebo nebyli čís. 12.790.

v pozemnoreformní agendě:

— pokud nepřípustna stížnost do rozhodnutí St. poz. úřadu, jímž udělen zásadní souhlas k dohodě mezi vlastníkem zabraného majetku a obcí čís. 8976.
— v rekursu do usnesení, jímž povolena exekuce vyklizením zabraného majetku, jsou vyloučeny novoty čís. 10.098.
— do dohody, již St. poz. úřad ujednal s vlastníky zabraného majetku o jeho převzetí a přejímací ceně, není přípustna stížnost na soud čís. 10.821.
— do usnesení, jímž povolena exekuce na neoddělenou úrodu z přiděleného pozemku, jest oprávněn k rekursu Státní pozemkový úřad čís. 10.499.
— míní-li St. poz. úřad, že exekuce na přidělený pozemek odporuje obmezením uloženým při přídělu co do disposičního práva s pozemkem, jest oprávněn k rekursu proti povolení exekuce čís. 11.601.
— státní pozemkový úřad (jeho obvodové úřadovny) jest oprávněn odporovati zřízení vnuceného zástavního práva na přidělené nemovitosti čís. 12.753.
— rekurs St. poz. úřadu, podaný po uplynutí rekursní lhůty, jest opožděný, třebaže je v něm uplatňována nepřípustnost exekuce z důvodu, že se exekuce nesrovnává s účelem pozemkové reformy čís. 13.014.

ve věcech notářů:

— předpis § 155/3 not. ř. o nepřípustnosti stížnosti vztahuje se na každou řádnou stížnost, jež by jinak mohla býti podána podle § 141 not. ř., bez ohledu na to, zda se jí uplatňuje zmatečnost řízení, či jiný důvod čís. 10.905.

ve věcech jazykových:

— viz jazyk státní.

různé:

— do usnesení valné hromady spolku o vyloučení člena není přípustným rekurs k správním úřadům čís. 9401.

Stížnost dovolací (na dovolací soud): pracovní soudy viz tamže.

v řízení sporném:

— nepřípustnost podle § 45 j. n. viz příslušnost.
— dovolací soud není vázán návrhem stran v dovolacím rekursu; změna napadeného usnesení, třebas navrženo jeho zrušení čís. 9506.
— lze v něm s úspěchem namítati, že rekursní soud vyřídil opožděný rekurs věcně čís. 11.910.
— zamítl-li soud prvé stolice žalobu věcně, kdežto odvolací soud k žalobcovu odvolání žalobu pro zmatečnost odmítl, jest i žalovaný oprávněn k rekursu čís. 11.925.
— »vyjádření« odpůrce k dovolacímu rekursu ve sporném (exekučním) řízení jest jako nepřípustné odmítnouti čís. 12.931.
— **odkládací účinek:** rozhodnutí o návrhu, by dovolacímu rekursu do usnesení rekursního soudu byl přiznán odkládací účinek, nepřísluší soudu rekursnímu, nýbrž soudu prvé stolice čís. 8665.
— **příslušnost, pořad práva:** zamítl-li soud prvé stolice žalobu, a odvolací soud pak k žalobcovu odvolání zrušil napadený rozsudek a odmítl žalobu pro nepříslušnost, jest žalovaný oprávněn k rekursu čís. 9286.
— opřena-li příslušnost procesního soudu o několik důvodů, oprávnění žalobce vytýkati v dovolacím rekursu, že se rekursní soud nezabýval i ostatními důvody příslušnosti čís. 8914.
— zamítl-li soud prvé stolice námitku nepřípustnosti pořadu práva, vyhověl však námitce věcné nepříslušnosti soudu a odmítl žalobu, rekursní soud pak vyhověl námitce nepřípustnosti pořadu práva, neobírav se s námitkou nepříslušnosti soudu, jest žalobcův dovolací rekurs do rozhodnutí o námitce nepřípustnosti pořadu práva přípustným čís. 8643.
— žalovaný není oprávněn uplatňovati v rekursu na dovolací soud námitku nepřípustnosti pořadu práva, zamítl-li prvý soud námitku nepřípustnosti pořadu práva jakož i žalobu, do usnesení zamítající námitku nepřípustnosti pořadu práva nebylo si stěžováno, odvolací soud pak ve věci zrušil rozsudek a vrátil věc prvému soudu, by vyčkaje pravomoc, dále jednal čís. 9176.
— pokud jde o souhlasná usnesení o (ne)přípustnosti pořadu práva čís. 9134, 10.531, 10.740.
— **nepřípustnost:** otázku tuto zkoumá nejv. soud samostatně, nejsa vázán názory ani nižších soudů ani stran čís. 9946.
— do usnesení rekursního soudu, jímž bylo změněno usnesení prvého soudu, odmítající žalobu o obnovu, a prvému soudu uloženo, by nařídil o žalobě rok k ústnímu jednání, jest rekurs nepřípustným čís. 9920.
— proti usnesení rekursního soudu, jímž byl odmítnut jako nepřípustný dovolací rekurs proti jeho usnesení odmítnuvšímu jako nepřípustný rekurs proti usnesení prvého soudu, povolivšímu navrácení v předešlý stav, jest přípustným rekurs na dovolací soud čís. 10.125.
— bylo-li právo chudých odňato, není, třebaže se tak stalo teprve druhou stolicí, dovolací rekurs vyloučen čís. 13.007.
— i v civilních věcech tam, kde byla s konečnou platností vyřízena otázka hlavní, rozhoduje o podružné otázce uveřejnění rozsudku a rozsahu důvodů vrchní soud jako soud odvolací s konečnou platností čís. 12.638.
— **§ 517 c. ř. s.:** nepřisoudil-li soud žalobci více než 300 Kč; rekurs do usnesení odvolacího soudu, jímž bylo odvolání odmítnuto jako nepřípustné, není přípustným, aniž lze napadati usnesení odvolacího soudu, jímž byl odmítnut rekurs proti výroku o útratách čís. 9760.
— byla-li proti žalobě o nepatrnou pohledávku vznesena námitka místní nepříslušnosti a žalovaný pak vznesl mezitímní určovací návrh, jejž ocenil nad

hranici nepatrných věcí, žalovaný napadl usnesení o námitce místní nepříslušnosti, rozhodnutí ve věci samé i rozhodnutí o mezitímním určovacím návrhu odvoláním, odvolací soud pak zabýval se odvoláním jen, pokud napadalo usnesení prvého soudu o místní nepříslušnosti, a vyhověl mu, jest do tohoto usnesení nepřípustným rekurs žalobce (§ 517 c. ř. s.) čís. 10.892.

— zrušil-li odvolací soud rozsudek prvého soudu, nevyhradiv právomoc, načež za dalšího jednání u prvého (okresního) soudu byl žalobní nárok, přesahující hranici pro věci nepatrné, obmezen na útraty, jest nepřípustný dovolací rekurs proti usnesení rekursního soudu o útratách, jakož i rekurs proti zrušovacímu usnesení odvolacího soudu, spojený s rekursem proti výroku o útratách čís. 13.068.

— **§ 519 c. ř. s.:** platí i v řízení před pracovními soudy čís. 12.184.

— do usnesení odvolacího soud, jímž rozhodnuto o odmítnutí jeho člena, jest přípustným rekurs čís. 10.039.

— usnesení odvolacího soudu, jímž byla zamítnuta námitka nepříslušnosti tohoto soudu, nelze napadati čís. 10.450.

— i když rozhodnutí odvolacího soudu o nepřipuštění změny žaloby, navrhované v odvolání, bylo pojato do rozsudku odvolacího soudu, není proti němu opravného prostředku čís. 10.566.

— do usnesení odvolacího soudu, jímž nebylo vyhověno návrhu žalobce na obmezení žalobního žádání, jest nepřípustným rekurs a nelze je napadati ani dovoláním čís. 12.160.

— nelze napadati rekursem každé usnesení odvolacího soudu stížené zmatečnosti, nýbrž rekurs jest přípustný jen v případech § 519 čís. 1—3 c. ř. s. čís. 11.857.

— rekurs proti usnesení odvolacího soudu ve sporech pracovních, jímž byl zamítnut návrh na opravu jeho rozsudku, jest posuzovati podle §§ 419 a 515 c. ř. s., nikoliv podle § 519 c. ř. s. čís. 12.795.

— třebas odvolací soud zrušivší částečně rozsudek prvého soudu a uloživší prvému soudu další jednání, nevyřkl, že se v tomto směru usnesl, nýbrž rozhodl i v této části formou rozsudku, lze takovému vpravdě usnesení odporovati jen za předpokladů § 519 čís. 1—3 c. ř. s. čís 12.917.

— proti usnesení, jímž bylo odepřeno přerušiti řízení podle § 8 konk. ř., jest rekurs přípustný, třebaže bylo vydáno odvolacím soudem čís. 12.927.

— **čís. 2:** do usnesení odvolacího soudu, jímž byl rozsudek prvého soudu zrušen, rekurs jen, byla-li žaloba odmítnuta čís. 10.042.

— nelze se dovolávati § 519 čís. 2 c. ř. s., nevyslovil-li odvolací soud zmatečnost a neodmítl-li žalobu, nýbrž odkázal-li věc k dalšímu jednání a novému rozhodnutí čís. 11.857.

— **čís. 3:** účel ustanovení o výhradě právní moci; rozsah rozhodovací působnosti dovolacího soudu čís. 8640.

— účelem ustanovení jest umožniti oddělené přezkoumání onoho právního názoru odvolacího soudu, jenž byl podnětem ke zrušení prvního rozsudku čís. 10.260.

— nenapadla-li strana právní názor vyslovený ve zrušovacím usnesení odvolacího soudu, ač byla vyhražena pravomoc, nemůže to dohánětí v dovolání z napotomního rozsudku odvolacího soudu čís. 12.401.

- nevyhradil-li odvolací soud pravomoc usnesení podle § 519 čís. 3 c. ř. s., jest rekurs na dovolací soud nepřípustným i tehdy, stalo-li se zrušovací usnesení jen ohledně části žalobního nároku a bylo pojato do rozsudku, proti němuž nebylo podáno odvolání čís. 8937.

— přípustnost rekursu s hlediska § 519 čís. 3 c. ř. s., třebas nebyla rozepře výslovně přikázána k rozhodnutí některému soudu prvé stolice čís. 8957.

— do usnesení odvol. soudu, jímž byl zamítnut žalobcův návrh na vydání rozsudku pro zmeškání, aniž vyhražena pravomoc, není přípustným rekurs čís. 8957.

— opravný prostředek vyhražen pro dovolání z rozsudku, třebas v usnesení odvolacího soudu nebyla vyhražena pravomoc čís. 9643.

— účelem ustanovení § 519 čís. 3 c. ř. s. jest, by bylo umožněno oddělené přezkoumání právního názoru odvolacího soudu, jenž byl podnětem zrušení prvého rozsudku, ještě před novým projednáním v prvé stolici tak, by jím nebyla rozepře zbytečně zdržována, kdyby toto nové jednání bylo zbytečné; na pouhý rekurs do zrušovacího usnesení odvolacího soudu nelze však dovolacímu soudu rozhodnouti i o oněch právních názorech odvolacího soudu, jež nebyly podnětem zrušení rozsudku první stolice čís. 12.215.

— proti usnesení odvolacího soudu, jímž byl pro zmatečnost zrušen rozsudek prvního soudu i s předchozím řízením a prvému soudu uloženo, by žalobu řádně doručil a v řízení pokračoval, aniž vyhražena pravomoc, není přípustným rekurs čís. 10.498.

— nepřípustnost rekursu odvolatele, třebaže odvolací soud zrušil rozsudek prvé stolice z jiných důvodů než byly uplatňovány v odvolání čís. 10.529.

— do usnesení odvolacího soudu, jímž byl zrušen rozsudek prvého soudu pro zmatečnost, nemůže si stěžovati odvolatel, jenž se v odvolání domáhal zrušení rozsudku prvého soudu pro tutéž zmatečnost čís. 10.879.

— **§ 527 odst. 2 c. ř. s.:** do usnesení, jímž dal rekursní soud prvému soudu jen příkaz, by odstranil formální vadu, není samostatného opravného prostředku čís. 10.352.

— ustanovení platí i v konkursním řízení podle zák. čís. 64/1931 sb. z. a n.; bylo-li usnesení zrušeno proto, by byli slyšeni účastníci řízení, nahrazuje to obdobně výslech stran; není zapotřebí, by to bylo nařízeno ve výroku zrušujícího usnesení, stačí, plyne-li to z odůvodnění usnesení čís. 11.717.

— předpis platí i pro vyrovnací řízení (podle zákona čís. 64/1931 sb. z. a n.) čís. 13.134.

— zrušení rozvrhového roku: nebyla-li vyhražena pravomoc, zůstal postižené straně opravný prostředek vyhražen pro dovolací rekurs z usnesení, jež bylo v právním důsledku zrušovacího usnesení vydáno rekursním soudem; názorem rekursního soudu ve zrušovacím usnesení byl v dalším jednání vázán i první i rekursní soud; neřídil-li se jím ani první, ani rekursní soud čís. 10.797.

— zrušující usnesení: odmítl-li soud prvé stolice žalobu podle důvodů usnesení pro nepříslušnost soudu, rekursní soud pak zrušil usnesení prvého soudu a uložil mu, by jednal ve věci samé čís. 9318.

— do zrušovacího usnesení rekursního soudu, jež jest vpravdě usnesením změňujícím, jest přípustný dovolací rekurs, i když nebyla vyhražena pravomoc čís. 11.246.

— do usnesení rekursního soudu, jímž bylo zrušeno usnesení prvého soudu, odmítající směnečnou žalobu, a prvému soudu bylo uloženo, by vyřídil žalobu nehledě k důvodu, pro který žalobu odmítl, jest dovolací rekurs nepřípustný čís. 12.085.

— nejde o zrušující usnesení, změnil-li rekursní soud ve skutečnosti usnesení prvého soudu, přijav k soudu zpětvzetí nabídky a návrhu na prodej zabavených věcí z volné ruky, jež první soud nepřijal a zamítl čís. 12.128.

— po předchozím jednání stran: zrušil-li rekursní soud usnesení prvého soudu, jímž bylo povoleno prozatímní opatření, a nařídil mu, by o návrhu dále jednal, nevyhradiv pravomoc, jest rekurs na dovolací soud přípustným, šlo-li podle obsahu zrušovacího usnesení jen o to, by ohrožená strana podala potřebná osvědčení čís. 8773.

— nepřípustnost dovolacího rekursu, zrušil-li rekursní soud usnesení prvého soudu, by vzhledem k § 11/2 ex. ř. byl vyslechnut dlužník, nevyhradíc pravomoc podle § 527/2 c. ř. s. čís. 9096.

— předchozí jednání stran a jejich výslech v řízení o návrhu strany na vydání rozsudku pro zmeškání pro nepodání žalobní odpovědi jest vyloučeno povahou tohoto řízení čís. 9946.

— přípustnost dovolacího rekursu do zrušovacího usnesení rekursního soudu, třebas nebyla vyhražena pravomoc, nevyplývá-li ze spisů potřeba předchozího výslechu stran čís. 10.081.

— stačí, bylo-li nařízeno nové rozhodnutí po výslechu i jen jedné strany nebo bylo-li podle povahy věci slyšení stran nutné čís. 10.352.

— proti zrušovacímu usnesení rekursního soudu jest přípustný dovolací rekurs, i když nebyla vyhražena pravomoc, není-li (opětovný) výslech stran nutný čís. 10.774.

— **§ 528 c. ř. s.:** v řízení o povolení práva chudých ve sporu platí o přípustnosti opravných prostředků předpisy o sporném řízení, najmě i § 528 c. ř. s. čís. 11.211.
— předpis platí i v řízení o odmítnutí soudce ve sporu čís. 11.818.
— v řízení konkursním a vyrovnacím (zák. čís. 64/1931) jest nepřípustný dovolací rekurs proti souhlasným usnesením nižších soudů čís. 11.960.
— nepřípustnost mimořádného dovolacího rekursu v řízení konkursním a vyrovnacím čís. 11.429, 12.279.
— ani při prozatímním opatření podle § 5 zákona čís. 4/1931 sb. z. a n. není přípustný dovolací rekurs proti souhlasným usnesením nižších soudů čís. 13.036.
— **souhlasná usnesení:** potvrdil-li odvolací soud usnesení, že jest soudu považovati za stranu a že tudíž jako svědek nemůže býti vyslechnuta čís. 9237.
— rozhodnuto-li nižšími soudy nesprávně rozsudkem místo usnesením a bylo-li rozhodnuto souhlasně, stalo se vyřízení soudu druhé stolice podle § 528 c. ř. s. konečným a není proti němu dovolací rekurs přípustný čís. 13.046.
— zamítly-li oba nižší soudy souhlasně nový skutkový přednes a průvody o něm nabídnuté podle §§ 179, 275, 278/2 c. ř. s. v důvodech rozsudků nižších soudů čís. 9752.
— pravoplatné rozhodnutí tuzemských soudů o nepřípustnosti pořadu práva a o nutnosti nastoupiti cestu mimosporného řízení o nároku na zvýšení výživného nemanželského dítěte cizozemce proti otci tuzemci jest pro tuzemské soudy závazné čís. 10.436.
— pokud jde o souhlasná usnesení nižších soudů o (ne)přípustnosti pořadu práva čís. 9134, 10.531, 10.740.
— byla-li námitka věci pravoplatně rozsouzené zamítnuta souhlasnými usneseními nižších soudů, nelze tuto otázku uváděti na přetřes v dovolání důvodem zmatečnosti čís. 10.789.
— byl-li k rekursu postiženého snížen pořádkový trest, jest nepřípustným (§ 528 c. ř. s.) jeho dovolací rekurs proti uložení pořádkového trestu čís. 10.831.
— proti souhlasným usnesením, jimiž nebylo vyhověno návrhu na odmítnutí soudců ve sporu, jest dovolací rekurs nepřípustný čís. 11.240.
— souhlasná usnesení o nepřipuštění mezitímního určovacího návrhu čís. 11.502.
— uznaly-li oba nižší soudy, že návrh ve smyslu § 308 c. ř. s. byl učiněn v úmyslu protáhnouti rozepři, nelze v tom spatřovati vadnost řízení a jde o souhlasná usnesení, takže další opravný prostředek není ani přípustný čís. 12.074.
— do souhlasných usnesení nižších soudů, jimiž byla zrušena exekuce na vyslaneckou budovu čís. 9491.
— proti souhlasným usnesením nižších soudů, jimiž byl nařízen výkon exekuce povolené rakouským soudem, jest dovolací rekurs nepřípustným čís. 10.105, 10.659.
— § 239, posl. odst., ex. ř. viz dražba vnucená nemovitosti (rozvrh).
— a § 502 odst. 4 c. ř. s.: pokud ho nelze použíti čís. 9613.
— zrušil-li rekursní soud usnesení prvého soudu, nevyhradiv pravomoc, načež první soud rozhodl podle právního názoru rekursního soudu a rekursní soud pak usnesení prvého soudu potvrdil, jest do usnesení rekursního soudu přípustným dovolací rekurs čís. 8767.
— měl-li rekursní soud po zrušovacím usnesení dovolacího soudu přezkoumati usnesení prvního soudu jen ve věcech, jimiž se ve svém prvém zrušeném usnesení neobíral, a neuznal-li ve svém druhém, nyní napadeném usnesení rekurs v těchto směrech za odůvodněný, jest jeho druhé usnesení potvrzujícím, třebas jeho výrok byl změňujícím, ale jen vzhledem k úvahám, jimiž se rekursní soud již neměl obírati čís. 10.846.
— **útraty:** do usnesení rekursního soudu, jímž byl zrušen výrok prvého soudu o útratách jako zmatečný, není dovolací rekurs přípustný čís. 8830.

— do útratového výroku soudu druhé stolice, jenž zamítl žalobu o zmatečnost u něho podanou, jest nepřípustným rekurs na dovolací soud bez ohledu, zda jde jen o stanovení útrat či též o výrok, zda a koho tíží povinnost je hraditi čís. 8831.
— nepřípustná do usnesení rekursního soudu, jímž byl zamítnut návrh na doplnění usnesení o útratách čís. 9494.
— útratový výrok rekursního soudu nelze napadati ani z důvodu, že jest zmatečným, ježto bylo rozhodnuto sporným řízením, ač mělo býti rozhodnuto v řízení nesporném čís. 10.041.
— do rozhodnutí soudu druhé stolice v otázce útrat, i když vzešly rekursem proti rozvrhovému usnesení (§ 239, odst. 3, ex. ř.), jest dovolací rekurs nepřípustným čís. 10.301.
— nepřípustnost dovolacího rekursu bez rozdílu, zda otázka útrat byla v druhé stolici řešena věcně, či jen formálně (na př. odmítnutím útratového rekursu) čís. 10.457.
— nepřípustnost rekursu v otázce útrat k nejvyššímu soudu týká se i rozhodnutí ve smyslu § 394 ex. ř. o tom, zda se ohroženému vyhražuje, by žádal náhradu útrat, vzešlých mu prozatímním opatřením ve spravovacím sporu na odpůrci čís. 10.117.
— zrušil-li odvolací soud rozsudek prvého soudu, nevyhradiv pravomoc, načež za dalšího jednání u prvého (okresního) soudu byl žalobní nárok, přesahující hranici věci nepatrné, obmezen na útraty, jest nepřípustný dovolací rekurs proti usnesení rekursního soudu o útratách, jakož i rekurs proti zrušovacímu usnesení odvolacího soudu, spojený s rekursem proti výroku o útratách čís. 13.068.
— v dovolání nelze uplatňovati výtku, že znění rozsudku prvého soudu ve výroku o útratách jest zmatečné podle § 477 čís. 9 c. ř. s., třebaže výtka ta byla uplatňována i v odvolání čís. 13.082.
— **znalečné:** do usnesení odvolacího soudu v otázce znalečného není přípustný rekurs na dovolací soud čís. 11.880.

v řízení exekučním:

— přípustnost podle § 527 odst. 2 a § 528 c. ř. s. viz stížnost dovolací v řízení sporném.
— § 83 ex. ř. viz exekuce (§ 83 ex. ř.).
— § 239, posl. odst., ex. ř. viz dražba vnucená nemovitosti.
— dovolací soud není vázán návrhem stran v dovolacím rekursu; změna napadeného usnesení, třebas navrženo jeho zrušení čís. 9506.
— žádáno-li o zákaz stavby jako prozatímní opatření, přípustnost dovolacího rekursu do nesouhlasných usnesení čís. 9543.

v řízení nesporném:

— zásady zákona čís. 100/1931 sb. z. a n. viz nesporné řízení.
— v řízení o zbavení svéprávnosti viz zbavení svéprávnosti.
— nepřípustnou do usnesení o svolení k výpovědi čís. 8647.
— příslušným rozhodovati o dovolacím rekursu v případě § 2 vl. nař. čís. 29/1930 jest nejvyšší soud čís. 10.560.
— ani proti usnesení soudu druhé stolice, nařizujícímu manželi, by se vrátil do manželského společenství (čl. I. a) vl. nař. čís. 362/1919), není dovolací rekurs přípustný čís. 11.127.
— námitku, jež nebyla činěna v rekursu, nelze uplatňovati v dovolacím rekursu, leč že by šlo o zmatečnost čís. 10.094.
— proti usnesení rekursního soudu o poplatcích notáře jako soudního komisaře v pozůstalostním řízení, není dovolací rekurs přípustným; nelze se zabývati ani příslušností prvého soudu k úpravě útrat čís. 8910.

v řízení knihovním:

— nepřípustna do souhlasných usnesení nižších soudů, jimiž byl povolen zápis odevzdací listiny do pozemkové knihy čís. 9467.

— do potvrzujícího rozhodnutí soudu druhé stolice v knihovních věcech pozemkové reformy jest přípustna dovolací stížnost čís. 9094.
— bylo-li v rekursu navrženo jen, by rekursní soud zatím zrušil usnesení knihovního soudu, jímž byl povolen knihovní vklad, a by vyčkal konečné rozhodnutí nejvyššího správního soudu, rekursní soud však vyhověl rekursu v ten rozum, že knihovní návrh zamítl, jest dovolací soud oprávněn přímo zamítnouti rekurs proti usnesení prvého soudu čís. 9687.

v řízení konkursním:

— nepřípustná do usnesení úpadkového soudu, jímž bylo změněno rozhodnutí úpadkového komisaře o opravě usnesení o odměně správce úpadkové podstaty čís. 9131.
— nejde-li o úpravu výše útrat konkursního řízení, nýbrž o rozhodnutí, v jakém pořadí má býti uspokojena pohledávka útrat rozepře vedené mimo konkursní řízení, jež již jest kapitalisována a rozsudkem formulována, jest dovolací rekurs do změňujícího usnesení rekursního soudu přípustný čís. 11.514.
— proti rozhodnutí rekursního soudu o útratách správce podstaty jest v úpadkovém řízení přípustný dovolací rekurs, odmítl-li rekursní soud návrh na rozhodnutí o útratách a odkázal navrhovatele na pořad práva čís. 12.736.
— v řízení podle konkursního a vyrovnacího řádu čís. 64/1931 sb. z. a n., jest mimořádný dovolací rekurs nepřípustný čís. 12.279; — srov. též čís. 11.429 (konk. ř. z r. 1914).
— ustanovení § 127, odstavec (2), konk. ř. čís. 64/1931 sb. z. a n., podle něhož jest rozhodnutí rekursního soudu konečné, platí i o rozhodnutí rekursního soudu o návrhu správce konkursní podstaty na povolení přiměřené zálohy čís. 12.910.
— proti usnesení (rekursního soudu), jímž bylo podle § 70, druhý odstavec, konk. řádu vysloveno, že konkurs bude prohlášen jen, složí-li navrhovatel přiměřenou zálohu na útraty, jest úpadce oprávněn k rekursu, a to i jen z toho důvodu, že určená záloha jest nepřiměřeně vysoká čís. 13.069.
— určil-li konkursní komisař jednak odměnu a hotové výlohy správce konkursní podstaty, jednak vyslovil, že to i ono jest pohledávkou za zvláštní podstatou, rekursní soud však zamítl (správně odmítl) návrh správce konkursní podstaty pro nepříslušnost konkursního komisaře, maje za to, že příslušným je exekuční soud, jest dovolací rekurs v obou směrech přípustný čís. 13.083.

ve vyrovnacím řízení:

— předpis § 527/2 c. ř. s. platí i pro vyrovnací řízení (podle zák. čís. 64/1931 sb. z. a n.) čís. 13.134.

v pozemnoreformní agendě:

— do srovnalých usnesení nižších soudů jest přípustným dovolací rekurs čís. 10.097.

Stížnost dozorčí: v oboru justiční správy; včítají se dny poštovní dopravy do lhůty čís. 9450.
— byl-li návrh, by bylo povoleno ofotografování poslední vůle, vyřízen presidiálně jako věc justiční správy, lze zamítnutí návrhu napadati jen dozorčí stížností; navrhovateli není však bráněno, by se, kdyby dozorčí stížnost neměla úspěchu, nedomáhal toho, by bylo rozhodnuto o jeho návrhu usnesením pozůstalostního soudu, proti němuž by mu pak příslušely opravné prostředky podle zákona ze dne 19. června 1931, čís. 100/1931 sb. z. a n. čís. 13.051.

Stížnost samostatná viz stížnost v řízení sporném.
— **proti výměru bratrské pokladny** viz pokladna bratrská.

— **zmateční podle čl. XXIII. uvoz. zák. k c. ř. s.** viz rozhodčí soud bursovní.
— — **k zachování zákona** viz útraty trestního řízení.
— **zrušovací:** podle § 46 čes. hon. zák. viz honitba.
— — k nejvyššímu správnímu soudu viz správní soud nejvyšší.

Stoka hraniční viz voda.
Stoky obecní: pořad práva pro nárok na náhradu škody, ježto obec jako vlastnice stoky neudržovala ji v bezvadném stavu čís. 9719.
— nepřípustnost pořadu práva pro nárok na náhradu škody proti obci v Slezsku z pádu do stoky, ježto na místě nehody nebylo osvětlení, ač tam křižovala elektrická dráha a byl zanedbaný příklop a otevřená šachtice čís. 10.466.
— na obci na Moravě nelze se domáhati pořadem práva náhrady škody ze záplavy za lijáku, ježto prý obec měla nedostatečnou obecní kanalisaci, nedávala čistiti stoky a v ulici nebylo strouhy k odvádění vody čís. 11.953.
— nepřípustnost pořadu práva, domáháno-li se na obci na Moravě náhrady škody pádem do stoky proto, že na obecním uličním kanálu byla ochranná mříž špatně připevněna a že žalovaná obec ručí za zavinění strážníků, kteří byli obcí pověřeni, by dohlíželi, zda ochranné mříže kanálu jsou v pořádku čís. 12.286.

Stolek psací: vyloučení z exekuce čís. 8934.
Stolice opravná viz dovolání, odvolání, opravný prostředek, stížnost.
Storno: kupní smlouvy viz smlouva kupní.
— pojistky viz pojištění.
Strana: přednes její viz tamže.
— — výslech její viz výslech stran.
— — způsobilost býti stranou viz způsobilost ke sporu.
— **politická** viz politická strana.
Strážní přídavek viz zaměstnanec obecní.
Stroj nový: jde o »aliud«, byl-li dodán zánovní stroj místo stroje »nového«; stroj, který byl již jednou prodán a dřívějším kupitelem po nějakou dobu používán, načež mu byl odňat a musil býti opravován, není »nový«, třebaže doba, po niž byl dřívějším kupitelem používán, nepřekročila dobu přiměřenou pro zaběhnutí stroje čís. 13.026.
— **psací:** vyloučení z exekuce čís. 8934, 12.834.
Stroje: (§ 297 a) obč. zák.) viz příslušenství.
— **hospodářské** (§ 4 zák. čl. XXV:1900) viz malorolník.
Strojená hnojiva viz pozemková reforma [náhradový zákon § 43 a)].
Stromořadí: pacht či koupě budoucího ovoce čís. 10.555.
Středoevropský čas viz čas.
Střetnutí se dvou ručením zavázaných provozů viz automobilový zákon (§ 3.).
Střikačka automobilová viz automobilový zákon.
Studium vysokoškolské dítěte viz výživné dítěte.
Styk dětí s rodiči viz dítě manželské.
Substituce: právního zástupce viz advokát.
— — substituční případ nastává, nenabude-li napřed v závěti obmyšlený dědic dědictví ať ze zákona, ať ze závěti; přihlásí-li se ten, kdo byl ustanoven jen za dědice substitučního, jako přímý dědic ze závěti, nelze k tomuto jeho nároku vůbec vzíti zřetel čís. 10.665.
— — poznamenaná v pozemkové knize u nemovitosti na niž se vede exekuce, dovoluje vnucený vklad zástavního práva jen s obmezením, že se zástavní právo vkládá bez újmy substituce, a překáží exekuci vnucenou dražbou vůbec čís. 11.227.
— — okolnost, že povolení exekuce vnuceným zřízením zástavního práva na nemovitosti nabylo proti dlužníku právní moci, nevylučuje, by se třetí osoba, pro niž bylo na nemovitosti postižené exekucí knihovně zapsáno substituční právo se zákazem zcizení a zavazení, nedomáhala žalobou podle § 37 ex. ř. nepřípustnosti exekuce čís. 13.104.

— **fideikomisární:** na spoluvlastnickém podílu nevadí zrušení spoluvlastnictví čís. 10.699.
— — pokud se nemůže věřitel po úmrtí fiduciáře domáhati zaplacení dluhu na substituční podstatě čís. 9741.
— — není zásadně vyloučeno, by nebylo vyhověno žádosti fiduciáře, by bylo v určitém roce upuštěno od jeho povinnosti složiti z příjmů plynoucích mu jako požívateli substitučního jmění určitý peníz do substituční podstaty, i když opatrovník substituce s tím nesouhlasí čís. 10.257.
— — **nejde** o fideikomisární substituci, nýbrž o nezávazné přání, uvedl-li zůstavitel v závěti, že prosí, by dědic ve své závěti odkázal »veškeré své jmění« stejným dílem svým a jeho (zůstavitele) dědicům čís. 12.113.
— — **výklad** dědické dohody, podle níž byla převzata aktiva pozůstalosti s podmínkou, že přejímatel uhradí pasiva, že vyplatí dětem zůstavitelovým určité dědické podíly a že svého času odevzdá nemovitosti jednomu z dětí za tutéž přejímací cenu, za níž je převzal čís. 11.091.
— — **řízení:** na cizozemský soud nelze přenésti substituční péči ohledně nemovitostí ležících v tuzemsku čís. 9385.
— — ustanovil-li zůstavitel v závěti za dědice svého syna s tím, že celé jmění připadne po synově smrti jeho dětem a že, nezanechá-li syn nebo nezanechají-li jeho potomci dítě, případne pozůstalostní jmění nadaci, jest přijati na soud v substituční pozůstalosti dědickou přihlášku osvojené dcery zesnulého již zůstavitelova syna i dědickou přihlášku nadace; na pořad práva (§ 125 nesp. pat.) jest odkázati nadaci čís. 11.472.
— — proti usnesení substitučního soudu, jímž bylo odepřeno schváliti dohodu mezi dočasným držitelem velkostatků, stížených fideikomisární substitucí, a zaměstnanci a pensisty na velkostatcích, podle které by měly býti jejich zaopatřovací požitky na velkostatcích zajištěny, nejsou oprávněni k rekursu zaměstnanci a pensisté čís. 10.149.
— — o návrhu dědice, přihlásivšího se k pozůstalosti po fideikomisárním dědicovi, za pozůstalostního řízení o substituční podstatě, by polovice mrtvého a živého inventáře a zásob byla jako vlastnictví pozůstalosti fiduciárního dědice vyloučena ze stavu aktiv substituční pozůstalosti, a by do stavu pasiv této pozůstalosti byla pojata náhrada za část pozůstalostních dluhů a poplatků zaplacených fiduciárním dědicem, kterézto nároky dědic, přihlásivší se k substituční pozůstalosti, neuznal — nelze jednati v řízení o substituční pozůstalosti, najmě, neučinil-li navrhovatel jako pozůstalostní věřitel návrh na oddělení jmění podle § 812 obč. zák.; řečených návrhů může se navrhovatel domáhati pořadem práva čís. 11.664.
— — a **veřejné knihy:** vklad výmazu svěřenského náhradnictví nelze povoliti na základě listinného důkazu o úmrtí oprávněného čís. 8793.
— — substituční podstatu nelze zapsati do obchodního rejstříku jako veřejného společníka čís. 9072.
— — **zatížení:** závaznost svolení svéprávného substituta k zatížení podstaty substitučního jmění; pokud se nemůže věřitel odvolávati na důvěru v knihy veřejné ohledně substitučního závazku; zákaz zůstavitele zatížiti podstatu váže zákonného zástupce substituta i ochranči soud; překročil-li zákonný zástupce plnou moc, není tím chráněnec vázán, třetí osoba nenabývá práv; zatížení podstaty, staly-li se investice ve prospěch podstaty čís. 9080.
— — **exekuce:** byl-li dlužní úpis, na jehož základě nabyl věřitel pro pohledávku zástavního práva, podepsán nejen dědicem, v jehož prospěch jest vloženo vlastnické právo omezené právem čekatelským, nýbrž i všemi poddědici, pro něž jest poznamenáno čekatelské právo, není závady, by nebylo vyhověno návrhu věřitele na povolení exekuce vnucenou dražbou nemovitosti, avšak jen, jde-li o peněžitou pohledávku vykonatelnou nejen proti dědici, nýbrž i proti všem poddědicům čís. 11.526.

— — pokud lze pro dávku z majetku a z přírůstku na majetku a pro pozemkovou daň, uloženou držiteli fideikomisárního jmění, povoliti vnucený vklad zástavního práva na fideikomisárních nemovitostech čís. 12.030.
— — na nemovitost, stíženou fideikomisární substitucí, nelze vésti bez svolení substituta exekuci vnucenou dražbou k vydobytí pohledávky za fiduciářem; jest věcí vymáhajícího věřitele, by tvrdil a prokázal, že fideikomisární substituce uhasla čís. 12.745.
— — i když jde o uplatnění zástavního práva, které bylo na nemovitosti vloženo před poznámkou fideikomisární substituce, může exekuce vnucenou dražbou býti povolena jen, zní-li exekuční titul i proti fiduciářům i proti substitutům, leda že by k poznámce substituce bylo došlo teprve po poznámce hypotekární žaloby; tu by byl rozsudek vykonatelný i proti substitutům čís. 12.901.
— — **zánik:** stalo-li se substituční jmění po smrti fiduciáře neobmezeným vlastnictvím přihlásivšího se dědice (substituta), nemohou se osobní věřitelé zůstavitele domáhati úhrady svých nároků ze jmění dříve substitučního čís. 9741.
— — zletilí fideikomisární substituti mohou se platně vzdáti zřízení pozůstalostního soupisu a zabezpečení substitučního jmění čís. 13.080.

Substituovaný právní zástupce viz advokát.
Subvence viz sbírka.
Súčtovací řízení viz soupis pohledávek.
Sudiště viz příslušnost.
Sukcesivní dodávka viz smlouva kupní.
Suma směnečná viz směnka.
Svádění vody viz služebnost.
Svatební smlouva: věno viz tamže.
— jinak viz smlouva svatební.
Sváteční den: není jím den 26. prosince co do počítání lhůt; lhostejno, že se v tento den odpoledne u soudu a na poště neúřaduje čís. 10.717.
— o svatodušním pondělí neplatí druhý odstavec § 126 c. ř. s., že se pokládá za poslední den lhůty nejbližší den všední čís. 11.930.
— ve smyslu § 126/2 c. ř. s.: nebylo jím velikonoční pondělí 1930 čís. 9975.
Svaz: jejž tvoří volné sdružení osob téhož politického směru, není korporací; prohlášení, dané jménem svazu, nezavazuje svaz, nýbrž jest z něho zavázán ten, kdo prohlášení učinil čís. 8612.
— **československých spořitelen:** kdo je povolán k propuštění vedoucího úředníka kanceláře čís. 11.150.
— **knihkupců** viz soutěž nekalá (prozatímní opatření).
— **revisní družstva** viz společenstvo výrobní a hospodářské.
— **Sovětských Socialistických Republik** viz společnost cizozemská.
Svazek manželský viz manželství.
Svazový výbor viz spolek.
Svedení (§ 1328 obč. zák.) viz náhrada škody podle § 1328 obč. zák.
Svéprávnost: zbavení viz tamže.
— jinak viz nesvéprávný.
Svévole viz trest pro svévoli.
Svévolné vedení rozepře (§ 19 zák. o nek. sout.) viz soutěž nekalá.
Svědectví křivé: a žaloba podle § 35 ex. ř. čís. 9697.
— obnova řízení viz tamže.
Svědečné: a soudní smír čís. 11.610.
Svědek: posledního pořízení viz pořízení poslední.
— pokud nebyly výslechy svědků slyšených dožádaným soudem stíženy zmatečností, jíž stíženy úkony samosoudce čís. 8975.
— sčelení jeho se stranou slyšenou k důkazu není nepřípustné čís. 8614.
— strany jsou oprávněny vzdáti se bezprostředního výslechu svědků odvolacím soudem čís. 8689.
— nebyl-li po změně v obsazení soudu (§ 412 c. ř. s.) opakován výslech svědků, nýbrž soud se spokojil s přečtením protokolů o jejich výpovědích,

jde o vadu, jež nebyla zhojena opomenutím výtky podle § 196 c. ř. s. čís. 11.103; — srov. též čís. 11.524, 11.728, 12.167.
— není vadou odvolacího řízení ve smyslu § 503 čís. 2 c. ř. s., učinil-li odvolací soud, vyhověv výtce, že první soud nepřipustil svědka, zjištění podle svědecké výpovědi tohoto svědka v jiných spisech, odvolatelem rovněž k důkazu nabízených čís. 11.486.
— protokol o výslechu svědka jest veřejnou listinou, tvořící úplný důkaz o tom, že svědek skutečně vypověděl, co bylo v protokolu dosvědčeno čís. 11.486.
— výslech jeho na žádost okresní nemocenské pojišťovny čís. 11.732.
— nepřípustnost důkazu při jednání podle § 213 ex. ř. čís. 12.602.

Svěřená věc (§ 367 obč. zák.) viz nabytí vlastnictví.

Svěřenské náhradnictví viz substituce fideikomisární.

Svěřenství: je-li sporným, zda jde o pozemky svěřenské či zpupné, jest o této otázce předem pravoplatně rozhodnouti; zájem na tom má dočasný vlastník, fideikomisární vlastník, opatrovník svěřenství, Státní pozemkový úřad čís. 8702.
— zakázal-li zůstavitel jeho zatížení čís. 9080.
— § 642 obč. zák. týká se jen věřitelů, spadajících pod ustanovení §§ 632, 635, 640 obč. zák. čís. 9741.
— byl-li žalobce, domáhající se určení, že svěřenská dohoda jest proti němu neplatná a že mu přísluší k substituční pozůstalosti silnější titul dědického práva než žalovanému, k podání této žaloby poukázán pravoplatným usnesením svěřenského soudu se stanovením určité lhůty, jest již tím prokázán jeho zájem, aby příslušný právní poměr byl co nejdříve najisto postaven čís. 12.551.
— bylo-li nejvyšším soudem pravoplatně rozhodnuto, že schvalovací řízení podle § 2 odst. (3) zákona čís. 179/1924 sb. z. a n. bylo svěřenským soudem provedeno podle zákona, nelze správnost tohoto rozhodnutí přezkoumávati v napotomním sporu o určení, že svěřenská dohoda, jež byla svěřenským soudem schválena, jest proti žalobci neplatná čís. 12.551.
— kdo podle domněnky § 2 odst. (4) zák. čís. 179/1924 projevil již souhlas s dohodou o úpravě poměrů uvolněného svěřenského jmění, nemůže dodatečně zvrátiti sporem platnost této dohody čís. 12.551.
— domněnka § 2 odst. (4) zák. čís. 179/1924 vztahuje se na námitky formální i hmotně právní čís. 12.551.
— v ustanovení § 120 nesp. pat. není stanovena domněnka souhlasu toho, kdo dědickou přihlášku nepodal, s projednáním pozůstalosti čís. 12.551.
— do soupisu bývalého svěřenského majetku nelze pojati nedoplatky daní osobních vůbec, nedoplatky daní reálních pak tehdy, není-li z přihlášky, po případě z připojeného k ní výkazu daňových nedoplatků zjevno, zda se přihlášené nedoplatky týkají substituční podstaty, či zda jsou to nedoplatky připadající na svobodný nemovitý majetek zesnulého fiduciáře čís. 12.989.

Světlo elektrické: používání nájemníkem čís. 11.359.

Světová válka: náhrada škody za bezprávní poškození civilních osob čís. 8730, 9667.

Svobodárna viz noclehárna.

Svolání pozůstalostních věřitelů: ručení dědice, přihlásil-li se s dobrodiním inventáře, ale opomenul svolati věřitele čís. 9452.
— — stačí, že pohledávka byla přihlášena již před rozepsáním ediktální lhůty čís. 9744.
— — s hlediska prvého případu § 815 obč. zák. nezáleží na dědicově zavinění; ručení dědice podle tohoto ustanovení vztahuje se i k útratám, přisouzeným věřiteli ve sporu proti pozůstalosti o pohledávku za zůstavitelem; tyto útraty nepřicházejí s hlediska § 502 c. ř. s. v úvahu jako samostatná pohledávka čís. 10.673.
— — není nepřípustné, byla-li pozůstalost již odevzdána čís. 10.955.
— — ustanovení §§ 813 až 815 obč. zák. týkají se jen pozůstalostních věřitelů, nikoliv i odkazovníků čís. 12.483.

Svolání valné hromady viz společenstvo, společnost.
Svolení berní správy viz berní správa.
— **soudu** k výpovědi viz ochrana nájemců.
— — jinak viz nesvéprávný.
— **Státního pozemkového úřadu** viz pozemková reforma, zajištění půdy.
Svršky: exekuce na ně viz tamže.
— vnesené viz smlouva schovací, zástavní právo zákonné.

Symbolická tradice viz převod vlastnictví, zástavní právo.

Syndikát uhelný: říšskoněmecký jest místem nadaným vrchnostenskou pravomocí?; odepření dodávek syndikátem čís. 9408.

Syndikátní ručení (zákon čís. 112/1872 ř. zák.): soud, rozhodující o syndikátní žalobě, není povolán, by přezkoumával správnost pravoplatných soudních rozhodnutí, jimiž se žalobce mní býti stížen; nesprávné posouzení věci po stránce právní nezakládá ještě o sobě syndikátní nárok čís. 8839.
— nelze se domáhati náhrady škody z toho, že bylo povoleno prozatímní opatření, neuvedl-li žalobce v rekursu proti povolujícímu usnesení okolnosti, o něž nyní opírá syndikátní nárok; soud rozhodující o syndikátní žalobě není povolán, by přezkoumal správnost pravoplatných soudních usnesení, jimiž se žalobce mní postížen čís. 9788.
— k odůvodnění jeho nestačí nesprávné ocenění průvodů neb osvědčení nebo nesprávný výklad zákona o sobě, nýbrž by k tomu bylo třeba zlého úmyslu čís. 9788, 9791.
— čsl. stát není pasivně oprávněn k syndikátnímu sporu z porušení povinnosti soudců v době před převratem čís. 9877.
— promlčení žaloby ve třech letech; promlčecí lhůta proti soudcovskému úředníku nepočíná teprve skončením předchozího syndikátního sporu proti státu a sporu o jeho obnovu čís. 9902.
— delegovati z úřadu pro syndikátní rozepři jiný vrchní soud lze jen z důvodu nutnosti (§ 30 j. n.) čís. 11.284.
— syndikátní žalobou může býti proti soudci uplatňován jen nárok na náhradu škody způsobené přestoupením úředních povinností, jež jsou spojeny s výkonem soudcovského úřadu, nikoliv však nárok na náhradu škody, způsobené úkony ryze správními (na příkl. správou soudní budovy); pro takové nároky zůstává v platnosti dvorský dekret ze dne 14. března 1806, čís. 758 sb. z. s. čís. 11.651.
— k založení ručení nestačí okolnost, jež by mohla býti vykládána jako přestoupení úřední povinnosti, nýbrž musí tu býti zavinění soudce buď přímo úmyslné nebo přivoděné aspoň nedopatřením proti lepšímu přesvědčení soudce; není přestoupením úřední povinnosti soudce, že při úvaze podle § 56 c. ř. s. (přejímaje vinkulovanou vkladní knížku jako vadium), nepočítal s obtížemi, jež napotom nastaly při realisování vkladní knížky čís. 11.653.
— nelze se domáhati náhrady proto, že nebyl tomu, kdo byl v trestní vazbě, zřízen opatrovník čís. 9415.
— pokud se nelze domáhati náhrady proto, že cenné papíry, převzaté do úschovy soudu za trestního řízení, nebyly vydány bez prodlení do pravomoci trestního rozsudku, aniž proto, že soud, převzav za trestního řízení akcie do úschovy, nevykonal odběrné (opční) právo ve lhůtě k tomu určené čís. 9415.
— vnucený správce nepatří mezi osoby uvedené v § 4 zák.; pokud dohlížel exekuční komisař náležitě na vedení vnucené správy čís. 9416.
— syndikátní žaloba proti státu, ježto notář zpronevěřil cenné papíry náležející do pozůstalosti; na žalobci jest, by dokázal, že se notář dopustil zpronevěry ve své působnosti jako soudní komisař; zpronevěra se stala teprve převedením cenných papírů na vlastní konto notářovo čís. 10.697.
— bylo věcí otce (poručníka, opatrovníka), by se staral o to, by úpisy válečných půjček dětí nepropadly úplnému znehodnocení, a nelze se domáhati

syndikátní žalobou náhrady pro to, že opatrovnický soud neupozornil otce na ony jeho povinnosti čís. 11.538.

— byly-li strany, skládající peníze do sirotčí pokladny nebo do soudní schránky, veřejnou vyhláškou na soudní desce upozorněny, že se složení peněz nesmí díti k rukám soudního úředníka, nýbrž jen v berním úřadě k rukám berních úředníků ve vyhlášce té jmenovaných, neporušil soudní kancelářský úředník právo při vykonávání své úřední povinnosti, přijav od strany neoprávněně peníze a neodvedl je určenému účelu, nýbrž si je přivlastniv; pokud nelze odvozovati syndikátní nárok ani z toho, že přednosta soudu poukázal stranu, skládající peníze, na kancelářského úředníka čís. 11.904.

— syndikátní žalobou opírající se o to, že opomenutím povinné opatrnosti při výkonu úřadu exekučním soudcem byly předměty dříve pro žalobcovu pohledávku soudně zabavené prodány v berní exekuci pro pohledávku berního úřadu, nelze se domáhati náhrady toho, co jako čistý výtěžek z berní exekuce obdržel berní úřad, dokud nejsou vyčerpány všechny právní prostředky, které na vydání onoho výtěžku berní exekuce žalobce má možnost uplatňovati v případě svého přednějšího zástavního práva k prodaným předmětům proti bernímu úřadu (§ 231 ex. ř., § 370 zák. čís. 76/1927 sb. z. a n.) čís. 13.121.

— nalézací soud trestní není povinen dáti soukromému obžalobci poučení o jeho právech, najmě o opravných prostředcích; dal-li mu však soudce přes to poučení, byl povinen dáti mu poučení správné, odpovídající zákonu čís. 13.122.

— povinnosti soudu podle § 160 nesp. pat. čís. 9789.

— na státu nelze se domáhati pořadem práva (syndikátní žalobou) náhrady škody proto, že byl zaměstnanec justiční správou propuštěn z přípravné kancelářské služby čís. 9791.

— právo výkonného orgánu ku přijetí vymáhaného plnění jest omezeno jen na dobu výkonu exekuce a bezprostředně před ní a zaniká výkonem exekuce na místě samém; přijal-li výkonný orgán napotom od dlužníka plnění, jež (částečně) zpronevěřil, nešlo o porušení práv vymáhajícího věřitele u výkonu úřadu čís. 10.631.

— neodevzdal-li výkonný orgán přijaté peníze vymáhajícímu věřiteli, jest poškozenou stranou vymáhající věřitel, nikoliv dlužník, jenž nebyl povinen vymáhajícímu věřiteli dluh znovu zaplatiti; učinil-li tak přece, zaplatil nedluh na vlastní vrub a nemůže se domáhati (podle syndikátního zákona) náhrady škody, vzešlé mu tímto druhým placením, na výkonném orgánu ani na státu čís. 12.473.

— přijal-li soudní zřízenec jako výkonný orgán částku vyšší než 5.000 Kč, nebyl ve výkonu svého úřadu, a to ani co do 5.000 Kč čís. 12.474.

Šaty smuteční viz náhrada škody podle § 1327 obč. zák.

Šek (zák. čís. 84/1906 ř. zák.): padělání zaviněním vydatele a zavinění trasáta při výplatě čís. 9818.

— §§ 87, 88 směn. zák. jest použiti i ohledně šeků čís. 9945.

— šekový platební rozkaz jest exekučním titulem podle § 1 čís. 2, § 371 čís. 2 ex. ř. čís. 10.798.

— platnosti podpisu šekového šekovníka není na závadu, že předtiskující razítko jeho firmy přesahovalo rozměr šeku, takže chybělo několik písmen čís. 11.088.

Šekový úřad poštovní: není samostatným, od eráru odlišným podmětem; nelze vésti proti eráru exekuci zabavením pohledávky, příslušející eráru ze šekových účtů berních úřadů proti poštovnímu šekovému úřadu čís. 8893.

— přepsáním z konta povinného na konto (zmocněnce) vymáhajícího věřitele přešel přepsaný peníz do majetku vymáhajícího věřitele; pozdější zpětné přepsání nemělo právního účinku, stalo-li se bez souhlasu vymáhajícího věřitele (jeho zmocněnce) čís. 9823.

— bylo-li jeho složenkou, předanou věřitelem dlužníku za účelem placení, placeno na účet plnomocníka ku přijetí placení pro věřitele, zanikl dluh placením, třebas poštovní šekový úřad peníze plnomocníku neodvedl čís. 10.517.

— platí-li dlužník na poukaz věřiteli složenkou, nejde o dluh přínosný, nýbrž o dluh odnosný, a má se věc tak, jakoby dlužník platil jinému zmocněnci věřitelovu čís. 11.011.

— placení složenkou; dluh zanikl již složením peněz u pošt. šekového úřadu; pokud lhostejno, že bylo placeno po uplynutí doby, do které mělo podle věřitelova požádání býti placeno pošt. šekovému úřadu čís. 11.076.

Šikána viz náhrada škody podle § 1295 odst. 2 obč. zák.

Škoda: horní viz hory.

— konkrétní (čl. 355 obch. zák.) viz smlouva kupní.

— nenahraditelná nebo těžce nahraditelná viz odklad exekuce.

— nepřímá viz nepřímá škoda.

— jinak viz náhrada škody.

Škodné pojištění viz pojištění proti škodám.

Škola: pořad práva viz tamže.

— obec školní viz tamže.

— majetkoprávní smlouvy místních školních rad v Čechách nepodléhají schválení vyšších školních orgánů okresních a zemské školní rady čís. 12.788.

— hospodářská: o tom, zda má způsobilost býti stranou, rozhodují stanovy upravující právní poměry; nemá-li způsobilost býti stranou, nelze uložiti náhradu útrat členům jejího kuratoria, kteří podepsali plnou moc čís. 10.361.

— obchodní soukromá: pokud jest přípustna exekuce zabavením a vnucenou správou čís. 11.183.

Školka ovocná viz honitba.

Školní fond: učňovské odborné pokračovací školy jest procesně způsobilý; poměr smluvně získaných učitelských sil pro fond jest poměrem soukromoprávním čís. 10.761.

— **obec:** pořad práva viz tamže (škola).

— — jinak viz obec školní.

Špatná rada viz náhrada škody podle § 1300 obč. zák.

Švakrovství: předpisem stanov akciové společnosti, že nemůže býti členem správní rady ten, kdo jest do určitého stupně sešvakřen buď s některým členem správní rady anebo revise, rozumí se švakrovství ve smyslu právním (§ 40 obč. zák.), nikoliv ve smyslu laickém; i podle obchodního práva i podle konkursního a vyrovnacího řádu jest švakrovstvím rozuměti švakrovství ve smyslu § 40 obč. zák. čís. 11.836.

Švýcarsko: ustanovení třetího odstavce čl. 2 smlouvy mezi republikou Československou a Švýcarskou konfederací čís. 23/1929 sb. z. a n. stanoví jako podmínku vykonatelnosti rozsudku švýcarského soudu i proti tuzemci bydlícímu v Československu, který je způsobilý platiti, jen, aby byla žaloba navzájem podána v souvislosti se žalobou hlavní před soudem příslušným pro tuto žalobu; nezáleží na tom, že obvodový soud, u něhož byla podána hlavní žaloba, nebyl příslušný pro žalobu navzájem, že ji odmítl a postoupil kantonálnímu soudu a že je předmět žaloby navzájem vyšší hodnoty než předmět žaloby hlavní; souvislostí je míněna souvislost podle práva švýcarského, a to podle §§ 179 a 180 švýcarského civilního soudního řádu; jde o tuto souvislost, domáháno-li se hlavní žalobou zaplacení podle smlouvy, žalobou navzájem pak zrušení této smlouvy a zaplacení náhrady z důvodu neplatnosti smlouvy pro donucení a podvod čís. 12.524.

— k doručení podle čl. 116 d) švýcarského civilního řádu soudního, který stanoví, že obsílku pro společnosti veřejné a komanditní jest doručiti v jejich obchodních místnostech nebo závodech anebo jednomu ze společníků jednatelů, stačí, že bylo doručeno osobě, která je v obchodní místnosti ustanovena a je tam se svolením majitele činna pro závod nebo kancelář čís. 12.524.

Tabák: trafikant viz tamže.
— na předměty státního monopolu nelze povoliti bez svolení důchodkového úřadu ani exekuci zajišťovací ani zabavením předmětu monopolu (tabáku), ani zabavením nároku na jeho vydání; svolení důchodkového úřadu musí býti opatřeno před nabytím zástavy a tvrzeno i prokázáno v exekučním návrhu; nepřípustnost exekuce z důvodu nemožnosti nabytí zástavy na tabák jako předmět státního monopolu může uplatniti nejen ústřední ředitelství tabákové režie, nýbrž i povinný čís. 12.325.

Tabule výstražná: musí býti 14 m od kolejnic čís. 12.662.

Tajná plná moc: k obcházení předpisu § 180 ex. ř.; nicotnost smlouvy čís. 9771.
— jinak viz smlouva zmocnitelská.

Tantiema viz obchodní pomocník (§ 14 zák.).

Tarif advokátní: k účtování útrat v dovolacím řízení nestačí poukaz na normální sazby (tarif) čís. 12.439, 12.605.
— — jinak viz útraty sporu.
— **železniční** viz doprava železniční.

Taxa vojenská: pokud nárok na její placení (vrácení) jest nárokem veřejnoprávním čís. 10.437.

Telefon: právní nárok zůstavitelův na účastnictví na telefonu jest majetkoprávním nárokem, patřícím do pozůstalosti čís. 8782.
— zřízení jeho v nájatém bytě čís. 9590.
— pokud nemá vliv na placení nájemného za telefonní zařízení exekuční prodej nájemcovy nemovitosti a odmontování telefonního zařízení čís. 9938.
— podržením a používáním jeho za vyrovnání, došlo k držení a ke schválení dosavadního nájemního poměru čís. 9938.
— příspěvek na zřízení telefonní ústředny v obci; přípustnost pořadu práva čís. 11.452.

Telegrafická opatření odesílací stanice (čl. 71 žel. přep. ř.) viz doprava železniční nákladní.

Telegrafy (zák. čís. 33/1922 sb. z. a n.): povinnost uvědomiti telegrafní správu o zamýšlených pracích na nemovitosti má jen vlastník nebo užívatel nemovitosti, nikoliv ten, kdo nakládá s nemovitostí jen fakticky (podnikatel) čís. 10.599.
— pod ustanovení § 9 (5) zák., podle něhož o náhradě škody žádané zájemníky a telegrafní správou rozhoduje soud v řízení nesporném, spadá i náhrada podle § 3 (2) zákona a to nejen podle písm. c), nýbrž i náhrada podle písm. a), b) čís. 12.168.
— propadná lhůta, stanovená v § 9 (6) zák., platí i pro nároky státu (telegrafní správy), vznesené podle § 3 (2) písm. a) zák. čís. 12.168.
— ustanovení § 3 (4) zákona nemá vůbec místa proti třetím osobám, proti obci jako správkyni veřejného statku a vlastníku nebo užívateli soukromé nemovitosti pak jen potud, pokud s nemovitostí použitou pro telegraf nakládají čís. 12.944.

Terminový obchod s obilím uzavřený na cizozemské burse; § 10 zákona ze dne 4. ledna 1903, čís. 10 ř. zák. vztahuje se i na ně čís. 10.636.
— zákaz § 10 zák. čís. 10/1903 ř. z. vztahuje se i na terminové obchody s obilím ujednané v cizině čís. 10.781.

Tesař: vyloučení věci z exekuce viz exekuce (§ 251 ex. ř.).

Testament viz pořízení poslední.

Tělocvičný spolek viz spolek.

Těžárstvo viz hory.

Těšínská spořitelna: právní poměry čís. 9878.

Těšínsko: pokud nemohou soudy rozhodovati o tom, zda pohledávka zažalovaná v Kč, kdežto zástavní právo pro ni bylo vtěleno podle dlužní listiny z roku 1908, přísluší Těšínské spořitelně, zda jí přísluší tak, jak jest žádána a zda jest likvidní čís. 11.382.
— část, zůstavší při čsl. republice, nelze považovati za území k republice inkorporované ve smyslu § 1 zák. čís. 354/1921 sb. z. a n. čís. 11.846.

— zaměstnanec nemůže se domáhati na zaměstnavateli, přesídlivším v dubnu 1919 z Bílska do Opavy, náhrady škody z důvodu, že ho zaměstnavatel nepřihlásil k pensijnímu pojištění u prozatímní úřadovny pro pensijní pojištění soukromých zaměstnanců se sídlem v Bílsku, zřízené podle vyhlášky polské zemské vlády pro vévodství Těšínské ze dne 11. července 1919, čís. 2430/8; stačí, že zaměstnanec byl přihlášen zaměstnavatelem u zemské úřadovny pensijního pojištění v Opavě, a že tato úřadovna jeho přihlášku přijala a pojištění provedla; na tom nebylo nic změněno napotomní změnou poměrů čís. 12.425.

Těžký žalář: § 279 obč zák. se stal bezúčinným; obdoba § 276 obč. zák. vyloučena čís. 9616.

Tchán: pokud mezi snachou, pracující v jeho hospodářství, vznikl služební poměr, žalobu o zaplacení mzdy jest však přes to pro tentokráte zamítnouti čís. 9246.

Tchýně: pokud přísluší zeti úplata za práce, jež konal v jejím hospodářství čís. 9728.
— pokud jest oprávněna zdržovati se v domácnosti manželů čís. 12.147.

Tichá společnost viz společnost tichá.

Tíseň viz neplatnost smlouvy (§ 879 čís. 4 obč. zák.).

Tiskací lis: pokud je vyloučen z exekuce podle § 251 čís. 6 ex. ř. čís. 13.154.

Tiskař: zaslal-li tiskař objednateli kartáčový otisk objednaného tisku s výzvou, aby vrátil v určité lhůtě opravený otisk, že, nebude-li ve lhůtě vrácen, bude pokládán za schválený, dal objednatel, nevrátiv otisk ve stanovené lhůtě, najevo, že souhlasí s tiskem, tak, jak byl v kartáčovém otisku, a že sprošťuje tiskaře ručení za chyby; lhostejno, že se tisk měl státi podle předepsaného vzoru a že se mezi stranami při objednávce tisku nestalo ujednání o kartáčovém otisku a lhůtě s tím spojené a pro objednatele závazné čís. 12.861.

Tisková novela (zákon čís. 124/1924 sb. z. a n.): pokud lze dobývati náklady trestního řízení proti nástupci vydatele a vlastníka periodického časopisu čís. 10.710.

Titul exekuční viz exekuce.
— **k nabytí vlastnictví** viz převod vlastnictví.
— **úřední** železničního zaměstnance jest nerozlučně sloučen s určitým služebním místem čís. 9875.

Totožnost rozepře viz rozepře rozsouzená, zahájená.
— **trasata a přijatele:** vyžaduje se nejen materielní, nýbrž i formelní totožnost čís. 9779, 9842.

Továrna: vnucená správa viz vnucená správa podniku.

Tradice viz převod vlastnictví, zástavní právo.

Traditio brevi manu: pokud stačí k nabytí zástavního práva čís. 10.310.

Trafikant: úmluva, jíž se mu kdo zavázal zaplatiti peněžitou úplatu jako příspěvek k založení nové existence, vzdá-li se příjemce slibu licence a dostane-li ji slibovatel, neodporuje dobrým mravům čís. 9055.
— jest kupcem (čl. 4, 271 čís. 1 obch. zák.); jde o pomocný obchod, koupen-li jím parfumový automat pro potřebu zákazníků čís. 10.803.
— byla-li císařským rozhodnutím někomu propůjčena konkurenční trafika jako mimořádná výhoda, byla propůjčena trvale; stát nebyl oprávněn zrušiti smlouvu z důvodu, že se trafikant nespokojil se změnou úpravy svých požitků a nepodrobil se opětovným rozkazům prodejového úřadu, by přijal společníka čís. 9954.
— přípustnost pořadu práva pro nárok, zakládající se na smlouvě mezi válečnými poškozenci a trafikantem; lhostejno, že podnětem smlouvy byl přímo nebo nepřímo příkaz orgánů veřejné správy čís. 13.013.

Training k závodní nebo distanční jízdě viz pojištění (proti povinnému ručení).

Transfuse krve: otec těžce zraněného, jenž ji poskytl, jest oprávněn domáhati se na škůdci náhrady čís. 9879.

Trasát, tratta viz směnka.
Trest pořádkový: § 86 c. ř. s. jest použiti i na právního zástupce bydlícího na Slovensku čís. 9388.
— — proti soudnímu výroku, zda pro urážlivé výroky má či nemá straně nebo jejímu zástupci býti uložen, nemá ten, kdo byl urážlivým výrokem napaden, opravného prostředku čís. 10.563.
— — byl-li k rekursu postiženého snížen pořádkový trest, jest nepřípustným (§ 528 c. ř. s.) jeho dovolací rekurs proti uložení pořádkového trestu čís. 10.831.
— — jest porušením povinné úcty k soudu (§ 86 c. ř. s.), uvedeno-li v odvolání, že prvý soud odvolatelovým svědkům zásadně nevěří; uložiti pořádkový trest byl oprávněn i soud prvé i soud druhé stolice; jest jej uložiti advokátu podepsavšímu odvolací spis, třebas jej sepsal koncipient čís. 11.586.
— **pořádkový a pro svévoli** uložený podle civilního řádu soudního, exekučního řádu nebo řádu mimosporného, nelze prominouti cestou milosti čís. 9860.
— **pro svévoli:** pokud nebyla žalovaným vedena rozepře »patrně svévolně« ve smyslu § 19 zák. o nek. sout. čís. 11.142.
— — jest přípustné opatření o případné proměně trestu peněžitého ve vězení, uložena-li pokuta pro svévoli advokátu ve vlastní věci čís. 11.534.
— — návrh odpůrce dovolacího rekurenta, by byl dovolacímu rekurentu uložen trest pro svévoli, jest odmítnouti čís. 12.218.
— — podle § 528/2 c. ř. s. může uložiti jen ten soud, jenž rozhoduje o rekursu do usnesení soudu druhé stolice, nikoliv sám soud druhé stolice čís. 9216.
— — nejvyšší soud není oprávněn promíjeti, rušiti nebo snižovati tresty pro svévoli, jež byly pravoplatně uloženy čís. 12.585.
— — předpis § 6 zákona čís. 31/1929 sb. z. a n., vztahuje se na pořádkové tresty a na pokuty podle §§ 220 a 512 c. ř. s. čís. 12.585.
Trestní oznámení: pokud nejde o porušení mravních zásad, aniž o využití tísně druhé strany (§ 879 čís. 4 obč. zák.), dalo-li si družstvo, zjistivší, že ve skladu jest schodek, a pohrozivší trestním oznámením, od skladníka slíbiti a vyplatiti úhradu schodku čís. 12.112.
— **rozsudek** viz rozsudek trestní.
— **řízení:** náklady viz útraty.
— — adhesní řízení viz soukromý účastník.
— — jistota podle § 193 tr. ř. viz tamže.
— — nalézací soud trestní není povinen dáti soukromému obžalobci poučení o jeho právech, najmě o opravných prostředcích; dal-li mu však soudce přes to poučení, byl povinen dáti mu poučení správné, odpovídající zákonu čís. 13.122.
— **soudnictví nad mládeží** viz mládež.
— **zákon důchodkový** viz důchodkové trestní řízení, zákon.
Trestnice: pořad práva (kraj. civ. soud v Praze) pro nárok trestance proti státu na náhradu škody, již utrpěl, byv přidělen správou trestnice k obsluze stroje čís. 10.323.
Trh práce domácí viz ochrana domácího trhu práce.
Trhová smlouva viz smlouva kupní.
Třetí osoba: smlouva v její prospěch viz smlouva ve prospěch třetího.
— »třetí osobou« ve smyslu § 36 (4) zák. čís. 100/1931 jest i účastník řízení; najmě jest jím matka, byl-li zamítnut návrh otce, by mu bylo dítě předáno do výchovy čís. 12.559.
— k třetím osobám ve smyslu § 36 (2) zák. čís. 100/1931 sb. z. a n. náležejí i účastníci nesporného řízení čís. 12.629.
Tuzemská representace viz společnost cizozemská.
Tuzemské jmění: vydání do ciziny viz úpadek.

Tuzemské soudnictví viz příslušnost tuzemských soudů.
Tuzemsko: ve smyslu § 18 čís. 3 ex. ř.; není jím Slovensko a Podkarpatská Rus čís. 10.734; — srov. však čís. 11.367, 11.483.
— »tuzemskou« veřejnou knihou ve smyslu § 548 čís. 3 c. ř. s. jest rozuměti jen pozemkovou knihu v historických zemích čís. 12.701.
Typové osvědčení (certifikát) viz automobil.

Ubytování vojska: na Slovensku: § 35 zák. čl. XXXVI:1879 vztahuje se jen na ubytování trvalé; o ubytování v případě mobilisace jedná zák. čl. LXVIII: 1912 čís. 9742.
— ubytování vojska v Brně nebylo břemenem »obec tížícím« ve smyslu § 4 prozatímního řádu a fond k tomu účelu zřízený nebyl určen k »zapravování obecních potřeb« čís. 13.147.
— povinnost k ubytování vojska nepostihuje obec, nýbrž občany, kteří mají obytné budovy; obec zakročuje tu jen jako orgán veřejné správy v přeneseném oboru působnosti čís. 13.147.
Úcta povinná k soudu (§ 86 c. ř. s.) viz trest pořádkový.
Účastník soukromý viz soukromý účastník.
— **exekučního řízení** viz stížnost (v exekučním řízení).
— **knihovního řízení** viz knihovní řízení.
— **nesporného řízení** viz nesporné řízení.
Účastnictví na telefonu viz telefon.
Učební smlouva viz smlouva učební.
Učeň a pensijní pojištění čís. 12.991.
»Učení lékařské« (§ 343 tr. zák.): pojem čís. 9903.
Účet: povinnost stvrditi přísežně jeho správnost není zákonem předepsána čís. 9915.
— — nárok dlužníka proti třetí osobě na složení účtu nelze zabaviti k vydobytí peněžité pohledávky čís. 10.787.
— **advokáta** viz advokát.
— **běžný** viz běžný účet.
— **opatrovnický:** pokud jest nezákonnosti (§ 46 (2) zák. čís. 100/1931), byl-li k přezkoumání jeho ustanoven cizí znalec čís. 12.039.
— **zmocněnce** viz smlouva zmocnitelská.
Účetní nález vojenské pensijní likvidatury, ukládající náhradu přeplatků zaopatřovacích požitků; na jeho základě lze ode dne účinnosti zákona ze dne 8. července 1930 čís. 130 sb. z. a n. vésti soudní exekuci čís. 10.940.
— **závěrka družstva** viz společenstvo výrobní a hospodářské.
Účinek odkladní: podle § 50 (2) zák. čís. 100/1931 sb. z. a n.; má jej v zásadě i mimořádný dovolací rekurs čís. 11.661.
— — jinak viz stížnost (dovolací).
Účinnost rozsudku viz rozsudek.
Učitel: závazek obce přispívati mu k platu, pokud se obec nemůže sprostiti tohoto svého závazku čís. 8965.
— židovského náboženství; nárok jeho proti židovské náboženské obci na služné čís. 9009.
Účty erární: ve smyslu patentu ze dne 16. ledna 1786 čís. 516 sb. z. s. čís. 12.073.
Udržování nájemního předmětu viz smlouva nájemní a pachtovní.
Uhelný syndikát viz syndikát uhelný.
Uhražovací exekuce viz exekuce uhražovací.
— **jistina** viz dražba vnucená nemovitosti (§§ 226, 227 ex. ř.).
Úchova viz držba.
Újma: ve smyslu § 1311 obč. zák. čís. 11.267.
Úkolový nadvýdělek železničního zaměstnance viz zaměstnanec železniční.
Úkony dispoziční strany viz dispoziční úkony strany.
— **válečné** viz válečné úkony.

Uložení na soudě viz složení na soudě.
— **písemnosti** viz doručení.
Umělá hnojiva viz pozemková reforma (náhradový zákon).
Umístnění směnky viz směnka.
Úmluva viz smlouva.
— **bernská** viz původské právo.
— **o sudišti** viz příslušnost podle § 104 j. n.
Umoření: ohlašovací lhůty jest při vydání konečného rozhodnutí dbáti z úřadu i tenkráte, nesouhlasí-li ohlašovací vyhláška s ustanovením § 8 nař. ze dne 31. srpna 1915, čís. 257 ř. zák.; lhostejno, že si nebylo stěžováno proti obsahu ohlašovací vyhlášky čís. 11.015.
— pro umoření potvrzenky o tom, že byla složena vkladní knížka banky jako jistota, jest příslušný soud podle § 115/4 j. n. čís. 11.283.
— státních stavebních losů: ohlašovací lhůtu podle § 7 čís. 1 cís. nař. ze dne 31. srpna 1915, čís. 257 ř. zák. jest počítati od splatnosti umořovaných stavebních losů čís. 11.606.
Unifikovaný zaměstnanec viz zaměstnanec železniční.
Úpadek: odměna správce konkursní podstaty viz tamže.
— oprávnění správce konkursní podstaty společnosti s r. o. viz společnost s r. o.
— přípustnost dovolacího rekursu (rekursu na dovolací soud) viz stížnost dovolací (na dovolací soud).
— společenstva viz společenstvo výrobní a hospodářské.
— podmínky náhrady škody z důvodu vyhlášení konkursu čís. 9756.
— pro otázku jsoucnosti pohledávky v konkursním řízení nezáleží na tom, že není číselně určitá nebo splatná; takovou pohledávku nelze však bráti v úvahu při zkoumání platební neschopnosti čís. 11.535.
— zahájení jeho na jmění povinného nemá vliv na postavení vnuceného správce čís. 12.063.
— předpisů exekučního řádu, podle nichž exekuce povolená před zahájením vnucené správy nemovitosti pronajímatele na nájemné, splatné teprve budoucně, pozbývá právního účinku poznámkou správy, pokud se týče odevzdáním nemovitosti vnucenému správci a má býti na návrh zrušena (§§ 103, 119, třetí odstavec, ex. ř.), nelze použíti obdobně při prohlášení konkursu na jmění pronajímatele čís. 12.579.
— ten, kdo jednal jen jako zmocněnec dlužníka z příkazu jeho anebo z příkazu dlužníkova prokuristy, nemůže se dopustiti přečinu podle § 486 čís. 2 tr. zák. ani jako pachatel ani jako spoluvinník podle § 5 tr. zák. čís. 12.667.
— žádá-li správce konkursní podstaty přisudek útrat nikoliv proti konkursní podstatě, nýbrž proti navrhovateli konkursu a popírá-li tento svou povinnost ke splnění jeho nároku, lze o tomto sporném nároku rozhodnouti jen pořadem práva rozsudkem k žalobě podle předpisů hmotného práva; předpisu § 10 c. ř. s. o útratách opatrovníka k činu nelze použíti čís. 12.736.
— na udělení práva chudých mají nárok jen osoby fysické, nikoliv i konkursní podstata (její správce) čís. 13.007.
— cizozemský úpadce smí nakládati svým movitým jměním v tuzemsku až do doby, kdy došla na tuzemský soud žádost o vydání tuzemského movitého jmění; do té doby přísluší mu též hlasovací právo pro jeho pohledávky ve vyrovnacím řízení jeho tuzemského dlužníka čís. 8605.
— tuzemské jmění lze vydati ve smyslu § 67 konk. ř. do ciziny teprve, byla-li uspokojena vylučovací a oddělná práva, nabytá dříve než došla žádost cizozemského úřadu na tuzemský soud o vydání tuzemského jmění; obmezení toto platí i pro vylučovací a oddělná práva, jichž bylo nabyto na zdejším úpadcově jmění v posledních šedesáti dnech před zahájením úpadkového řízení v cizině nebo dokonce za jeho trvání čís. 8635.

konkursní řád z roku 1914:

— úpadková podstata není právně totožná s úpadcem; pro darování mezi manželkou úpadce a úpadkovou podstatou manžela není třeba formy notářského spisu; lze nařídit výslech správce podstaty jako strany, ačkoliv jako strana byl již slyšen úpadce sám; právo to přísluší i odvolacímu soudu čís. 10.812.
— **§ 5:** pro pohledávky za úpadcem z doby před vyhlášením úpadku nepřísluší úpadkovým věřitelům právo k exekuci na služební plat, jenž byl úpadci podle § 5 konk. řádu ponechán na jeho výživu a na výživu těch, jimž jest ze zákona k ní povinen; lhostejno, že vymáhajícímu věřiteli příslušelo oddělné právo čís. 8770.
— **§ 6:** úpadce má způsobilost vstoupiti do sporu jako vedlejší intervenient čís. 9358.
— není závady, by se nebylo domáhano zaplacení nájemného přímo na dlužníku, žádá-li žalobce zaplacení výslovně jen z výtěžku věcí, do najatých místností vnesených, nenáležejících dlužníku, nýbrž členům jeho rodiny, kteří s ním žijí ve společné domácnosti; správci úp. podstaty jest volno, by v tomto sporu přistoupil k žalovanému jako vedlejší intervenient čís. 10.609.
— vylučovací žaloba může býti namířena proti úpadkové podstatě zastoupené jejím správcem čís. 10.057.
— stal-li se postup k inkasu z důvodu zmocnění, zůstala pohledávka majetkem postupitele, jenž jest oprávněn domáhati se jejího vyloučení z úpadkové podstaty zmocněnce čís. 10.057.
— **§ 7:** k vydobytí nároku na náhradu útrat, přisouzených po zahájení úpadku proti úpadci, nelze povoliti exekuci proti úpadkové podstatě čís. 8911.
— pro otázku, zda útraty sporu, do něhož vstoupil správce podstaty podle § 7, jsou pohledávkou za podstatou, či prostou pohledávkou úpadkovou, rozhoduje doba vzniku nároku na jich náhradu (doba, kdy byly přisouzeny) čís. 10.024.
— pokud nelze útraty sporu nahraditi jako dluh podstaty, súčastnil-li se sice správce konkursní podstaty s úpadcem při zkušebním roku odporu proti uznání pohledávky věřitele, avšak rozepře o tuto pohledávku proti úpadci nebyla podle § 7 konk. ř. skutečně přerušena čís. 11.514.
— **§ 8:** popřev pohledávku, jest správce podstaty oprávněn vstoupiti do sporu přerušeného následkem úpadku a podati v něm opravné prostředky čís. 10.292.
— proti usnesení, jímž byl zamítnut návrh na přerušení sporu podle § 8 konk. ř., jest rekurs přípustný čís. 11.989.
— oprávnění vnuceného správce nemovitosti vésti i nadále spor o výpovědi dané jím ze spravované nemovitosti zůstává nedotčeno uvalením konkursu na jmění majitele nemovitosti; spor tento nelze přerušiti podle § 8 konk. ř. čís. 11.989.
— vyhlášení konkursu za odvolacího řízení má sice v zápětí přerušení sporu, ale nemá ten účinek, že by ve sporu byly pak přípustné námitky nové, vyplynuvší teprve z toho, že byl vyhlášen konkurs čís. 12.306.
— **§ 10:** požívá-li vymáhaná pohledávka na nemovitosti zákonného zástavního práva, může k jeho realisaci i po vyhlášení úpadku býti povolena vnucená dražba čís. 9497.
— rekursní soud nemůže přihlížeti k tomu, že na jmění dlužníka byl vyhlášen úpadek, stalo-li se tak teprve po usnesení exekučního soudu; ustanovení § 10 konk. ř. lze tu vyhověti tím, že správce úpadkové podstaty podá u exekučního soudu návrh na zrušení exekuce (již vykonané) podle § 39 čís. 2 ex. ř. čís. 9814.
— zahájení úpadkového řízení jest překážkou povolení exekuce na úpadcovo jmění; lhostejno, že exekuční návrh byl podán před zahájením úpadkového řízení čís. 10.880.
— § 10 konk. ř. se nevztahuje na pohledávky za podstatou čís. 10.976.
— **§ 11:** žalobní právo na vyloučení věci nezaniklo tím, že žalobce neuplatňoval nárok za úpadku, ani že nepodal žalobu ve lhůtě udělené mu usnesením úpadkového soudu čís. 10.447.

— **§ 12:** uhasnutí odděleného práva podle § 12 (1) nemá o sobě v zápětí zrušení exekuce, aniž jest důvodem pro její zrušení čís. 10.002.
— přeměna záznamu exekučního zástavního práva, jehož bylo na úpadcově nemovitosti nabyto dříve než 60 dnů před vyhlášením úpadku, ve vklad jest přípustná i za úpadkového řízení; pokud stačí ke spravení záznamu určovací rozsudek proti podstatě čís. 10.671.
— výsada poskytnutá veřejným dávkám, přísluší i nedoplatkům na příspěvcích k všeobecnému pensijnímu ústavu ve smyslu zákona čís. 26/1929 čís. 10.841.
— zánik zástavních práv podle § 12 (1) konk. ř. a § 12 (1) vyr. ř. nemá o sobě v zápětí zrušení exekuce a není na závadu, by se nebylo domáhano vylučovací žalobou prohlášení exekuce za nepřípustnou a důsledkem toho, by pak exekuce byla zrušena čís. 11.170.
— **§ 13:** pro povolení exekuce vnuceným zřízením zástavního práva jest lhostejno, že na jmění dlužníka byl v den povolení exekuce vyhlášen úpadek, jen když žádost o povolení exekuce došla k soudu před tímto dnem čís. 10.957.
— **§§ 19, 20:** byl-li nárok ze správy před vyhlášením konkursu již uznán, třebaže nebyl ještě v den vyhlášení konkursu realisován, jest přípustné jeho započtení na pohledávku úpadkové podstaty na zaplacení kupní ceny; dohodly-li se strany po vyhlášení konkursu jen o způsobu realisace nároku ze správy a o jeho převedení na peněžní plnění, nebylo smluvníku třeba obraceti se o svolení na správce úpadkové podstaty čís. 11.315.
— pohledávky konkursních věřitelů z doby před vyhlášením úpadku nemohou býti započteny na pohledávky konkursní podstaty z doby po vyhlášení konkursu; lze započtením vyrovnati pohledávku věřitele za konkursní podstatou s pohledávkami podstaty; podmínky započtení; neodpočtením pohledávky od své pohledávky, přihlášené k rozdělovacímu řízení, nepozbyl věřitel práva k napotomnímu započtení čís. 9054.
— **§ 21:** zmocňovací smlouva a příkaz nejsou dvojstrannými smlouvami ve smyslu § 21 konk. ř.; splnil-li však zmocnitel úplně smlouvu, může ohlásiti svůj nárok do úpadku zmocněnce jako pohledávku úpadkovou, pokud ovšem by mu nepříslušel nárok na vyloučení podle § 44 konk. ř. čís. 11.129.
— **§ 26:** úpadkem zaniká sice plná moc daná úpadci, nikoliv však příkaz; správce podstaty, přijav pohledávku za úpadce, jenž byl zmocněncem, jest povinen vydati přijaté peníze zmocniteli čís. 10.057.
— **§ 30:** i plnění dlužníku lze za předpokladů § 30 (1) konk. ř. odporovati a domáhati se po případě toho, by podle § 42 konk. ř. bylo opětně plněno čís. 11.751.
— **§ 30 čís. 1:** nebyl-li nárok člena družstva na vrácení úspor pro stavbu uspokojen družstvem zaplacením, nýbrž tím, že družstvo poukázalo třetí osobu, by pohledávku člena převzala k zaplacení na odpočtení z kupní ceny za domek, jejž zároveň od družstva koupila, třetí osoba pak poukázku přijala, ale peníze nevyplatila členu hotově, nýbrž je zajistila jako zápůjčku na koupeném domku čís. 12.668.
— **§ 31 čís. 1 a 2:** lze odporovati i odevzdání prodané věci, ač-li nejde o případ § 34 konk. ř. čís. 10.545.
— **§ 31 odst. 3:** objednávce elektrického proudu vyrovnacím dlužníkem za účelem dalšího vedení obchodu (§ 8 odst. 2 vyr. ř.) nelze odporovati čís. 13.025.
— **§ 43:** lhůta § 43 (2) jest propadnou lhůtou hmotněprávní, podmínkou propadnutí nároku jest, že nárok tu již byl na počátku lhůty; neplatí pro žalobu správce proti tomu, kdo nabyl úpadcovy nemovitosti odporovatelným jednáním, na odevzdání plodů čís. 9297.
— **§ 44:** nároky na vyloučení se mohou zakládati i na nárocích obligačních, jen když majetkový předmět nepatří do majetku úpadcova, ale přes to byl pojat do podstaty; nároky na vydání věci (z kupní smlouvy) mohou býti

předmětem vylučovacího práva; důkaz, že nárok příslušel v době vylučování; prohlásil-li zmocněnec před úpadkem ku prodateli, že kupuje pro zmocnitele, a převedla-li napotom zmocněncova úpadková podstata tento nárok na sebe, davši si připsati nemovitost, přísluší zmocniteli proti zmocněncově úpadkové podstatě nárok na vyloučení věci podle § 44 konk. ř. čís. 11.129.
— **§ 46 čís. 2:** pro otázku, zda útraty sporu, do něhož vstoupil správce podstaty podle § 7 konk. ř., jsou pohledávkou za podstatou či prostou pohledávkou úpadkovou, rozhoduje doba vzniku nároku na jich náhradu (doba, kdy byly přisouzeny) čís. 10.024.
— »právním jednáním« jest i opomenutí, pokud se jím vyvolává také závazek čís. 10.976.
— **§ 47:** uspokojení pohledávek za podstatou se děje nezávisle na úpadkovém řízení; ustanovení § 10 konk. ř. se nevztahuje na pohledávky za podstatou čís. 10.976.
— ve sporu o vylučovací žalobě jest stranou ve sporu správce úpadkové podstaty, nikoliv úpadce, který tu nemá vůbec způsobilosti, býti stranou ve sporu čís. 12.106.
— k rozvrhu nejvyššího podání za exekučně prodanou věc náležející ke zvláštní podstatě, jest vyžádati rozhodnutí konkursního soudu o tom, zda se přihlášené pohledávky za podstatou vztahují na exekučně prodanou zvláštní podstatu čís. 9153.
— **§ 48:** pokud vzhledem k stanovám spolku (společenstva s r. neobm.) jest pensijní fond spolku zvláštní podstatou (§ 48 (1) konk. ř.), z níž příslušel zaměstnancům nárok na oddělené uspokojení jejich pensijních požitků čís. 11.131.
— **§§ 68—78:** podmínky náhrady škody z důvodu vyhlášení úpadku čís. 9756.
— proti usnesení, jímž zrušeno vyhlášení úpadku na pozůstalost, jsou oprávněni k rekursu i úpadkoví věřitelé i opatrovník pozůstalosti čís. 9773.
— dědicem ve smyslu § 70 (3) konk. ř. jest dědic, přihlásivší se platně k pozůstalosti čís. 9773.
— oprávnění dovolacího soudu zaříditi z úřadu, by bylo opatřeno zmocnění opatrovníka pozůstalosti k podání návrhu na vyhlášení úpadku na pozůstalost čís. 9773.
— vyšší soud může o návrhu na vyhlášení úpadku rozhodnouti na základě nově přednesených a prokázaných okolností (odstranění závady podle § 6 c. ř. s.) čís. 9773.
— § 73 konk. ř.: dvorský dekret čís. 291/1838 sb. z. s. se nevztahuje na zabavení dlužníkova nároku na vrácení zálohy složené jím u soudu pro účastníky konkursního řízení čís. 11.292.
— rozhodovati o návrhu, by úpadkový soud zabezpečil navrhovateli zvláštní práva a nároky, které uplatnil proti úpadkové podstatě, nenáleží k příslušnosti úpadkového soudu podle § 77 (1) konk. řádu čís. 8714.
— **§ 79:** rozhodl-li konkursní soud o věci, o níž měl rozhodnouti konkursní komisař, jde o zmatek podle § 477 čís. 2 c. ř. s. čís. 10.936.
— **§ 81:** vlastník věcí, zcizených za úpadku soudním prodejem, nemůže se domáhati náhrady škody na správci úpadkové podstaty (na podstatě) z důvodu, že neupustil od soudního prodeje, ač byl ústně upozorněn, že věci nepatřily úpadci, nýbrž třetí osobě čís. 10.247.
— **§ 91:** o nároku na svolání schůze konkursních věřitelů rozhoduje konkursní komisař čís. 10.936.
— **§ 110:** »vykonatelnou« ve smyslu § 110 (2) konk. ř. jest pohledávka, pro kterou přísluší proti dlužníku exekuční titul čís. 9602.
— pokud úpadkový komisař jest povinen dáti lhůtu § 110 (4) konk. ř. také k uplatnění námitek u správního úřadu čís. 9602.
— návrh na pokračování v přerušeném sporu nejen proti správci podstaty, nýbrž i proti úpadci, byla-li pohledávka popřena i úpadcem i správcem; proti

úpadci trvá nadále žaloba o plnění; proti správci podstaty a proti úpadkovým věřitelům netřeba změny žaloby o plnění v žalobu o určení čís. 10.292.

— žádal-li žalobce, by bylo vysloveno, že žalovaný jest povinen uznati zažalovanou pohledávku, nepochybil věcně, je-li z jeho přednesu zřejmo, že žádá o výrok ve smyslu § 110 (1) konk. řádu čís. 12.349.

— **§ 111:** výlučná příslušnost konkursního soudu platí pro spory uvedené v § 111 odst. 1 konk. ř. čís. 337/1914 ř. z., byly-li zahájeny po vyhlášení konkursu, nikoliv však pro spory zahájené před vyhlášením konkursu, do nichž správce konkursní podstaty po vyhlášení konkursu na jmění žalovaného vstoupil čís. 13.084.

— **§ 112:** nevzdal-li se žalobce žalobního nároku na zaplacení nájemného zpětvzetím žaloby o plnění, nýbrž upravil jen žalobu podle předpisů konkursního řádu (§ 112 konk. ř.), nezaniklo zákonné zástavní právo na popsaných svrškách čís. 12.713.

— **§ 117:** výmaz osobně ručícího společníka komanditní společnosti z rejstříku není zcizením jeho podílu na podniku a nevyžaduje se k němu schválení věřitelského výboru a úpadkového komisaře v úpadku společníkových dědiců čís. 9338.

— **§ 119:** exekuční prodej (§ 119 (1) konk. ř.) a rozvrh výtěžku za věci, náležející do úpadkové podstaty, děje se za úpadkového řízení v řízení exekučním s účinností proti všem súčastněným; pokud nemůže býti nastoupen pořad práva čís. 8892.

— prodána-li v exekuční dražbě nemovitost náležející do úpadkové podstaty, pokud přísluší zadrželým příspěvkům okresní nemocenské pojišťovny a dělnické úrazové pojišťovny přednostní pořadí čís. 8908.

— k rozvrhu nejvyššího podání za exekučně prodanou věc, náležející k zvláštní podstatě, jest vyžádati rozhodnutí úpadkového soudu o tom, zda se přihlášené pohledávky za podstatou vztahují na exekučně prodanou zvláštní podstatu čís. 9153.

— ve zpeněžovacím řízení, třebas se provádělo exekučním soudem, nepřísluší úpadci oprávnění k rekursu čís. 9925.

— správce podstaty v úpadku majitele exekučně prodané nemovitosti není oprávněn k návrhu podle § 222/4 ex. ř. čís. 11.094.

— **§ 120:** tím, že správce konkursní podstaty pohledávku hypotekárního věřitele vykoupil podle § 120 konk. ř., došlo k utvoření jakéhosi způsobu vlastnické hypoteky a byl správce konkursní podstaty oprávněn převésti tuto pohledávku dále podle § 469 obč. zák. čís. 12.847.

— **§ 124:** nezbytnou podmínkou opatření podle § 124 (1) konk. ř. jest, že podstata stačí ke krytí všech pohledávek za podstatou; rozhodnou dobou jest doba vydání tohoto opatření čís. 9586.

— **§§ 140 a násl.:** předpisu § 57 vyr. ř. v doslovu čl. III. zák. čís. 99/1923 nelze použíti obdobně pro vnucené narovnání v úpadku čís. 10.939.

— neplatnost smlouvy podle § 150 (5) konk. ř. se nevztahuje na mimosoudní vyrovnání, třebas k němu došlo za konkursního řízení čís. 11.279.

— **§ 166:** konkursní soud musí z úřadu zkoumati, zda jest důvod ke zrušení konkursu pro nedostatek jmění konkursní podstaty ke krytí útrat konkursního řízení, a má i z úřadu prováděti důkazy a konati vhodná šetření pro zjištění rozhodných skutečností, nejsa vázán návrhem na zrušení konkursu; nestačí-li rekursnímu soudu k zjištění nedostatku jmění konkursní podstaty prohlášení správce konkursní podstaty a jeho návrh na zrušení konkursu podle § 166, druhý odstavec, konk. ř. a ukládá-li konkursnímu soudu šetření v tom směru, není v tom vady řízení čís. 12.568.

— **§ 174:** nelze použíti v nesporném řízení čís. 10.027.

— **§ 176:** proti usnesení úpadkového komisaře, že se peníze, před vyhlášením úpadku zabavené v exekuční věci proti úpadci, uvolní ve prospěch úpadkové podstaty a že po pravoplatnosti tohoto usnesení budou vydány správci podstaty, jde rekurs na vrchní soud; byl-li rekurs podán na krajský soud jako soud úpadkový, bylo na něm, by postupoval podle § 44 j. n. (§ 172 konk. ř.) čís. 10.103.

— proti rozhodnutí okresního soudu o útratách správce podstaty jest v úpadkovém řízení přípustným dovolací rekurs, odmítl-li rekursní soud návrh na rozhodnutí o útratách a odkázal navrhovatele na pořad práva čís. 12.736.

konkursní řád platný na Slovensku:

— nastal-li případ § 87 konk. řádu, platného pro Slovensko, nese úpadkové útraty, pokud jde o hotová vydání opatrovníka úpadkové podstaty, věřitel, jenž žádal o vyhlášení úpadku a nesložil zálohu čís. 8902.

konkursní řád z roku 1931:

— **začátek působnosti:** bylo-li nucené vyrovnání v konkursu potvrzeno před 1. srpnem 1931, nelze na ně použíti předpisu § 163 zák. čís. 64/1931, nýbrž jest je posuzovati podle ustanovení konkursního řádu čís. 337/1914 ř. zák. čís. 11.390.

— **§ 3 čís. 1:** dlužník může se za exekuce (za konkursního řízení) zříci výhod podle §§ 250 a 251 ex. ř. čís. 12.781.

— povinný, upadnuvší do konkursu, jest oprávněn žádati o vyloučení věcí z exekuce z důvodu § 251 čís. 6 ex. ř. i bez souhlasu správce konkursní podstaty, ba i proti jeho vůli čís. 12.999.

— opírá-li se vymáhající věřitel proti navrženému vyloučení věcí z exekuce, není exekuční soud oprávněn zrušiti exekuci jen z důvodu, že ostatní vymáhající věřitelé, pokud na ně ustanovení § 13 konk. řádu vůbec nedopadá, mlčky podle § 56, odstavec třetí, ex. ř. s vyloučením věcí z exekuce souhlasily čís. 12.999.

— **§ 4:** dal-li vystavitel své podpisy na úvěrních listinách, na jichž základě byl proti němu povolen záznam zástavního práva, ověřiti teprve po vyhlášení úpadku na jeho jmění, předsevzal právní jednání bezúčinné proti konkursním věřitelům, a nelze na základě takového ověření povoliti spravení záznamu; bylo-li přes to knihovním soudem povoleno spravení záznamu, jest správce konkursní podstaty vystavitele oprávněn k rekursu čís. 12.557.

— **§ 8:** proti usnesení, jímž bylo odepřeno přerušiti řízení podle § 8 konk. ř., jest rekurs přípustný, třebaže bylo vydáno odvolacím soudem; i žaloba domáhající se na úpadci vyklizení a odevzdání pachtovaných pozemků dotýká se jmění patřícího úpadkové podstatě a jest řízení přerušiti čís. 12.927.

— **§ 12:** exekuci podle § 294 ex. ř. lze vésti i na nájemné teprve v budoucnosti dospívající, a to i když nájemní smlouva nebyla sjednána na určitý čas; soudcovské zástavní právo získané zabavením nájemného nezaniká prohlášením konkursu na jmění pronajímatele čís. 12.579.

— **§ 13 odst. (1):** zánik zástavního práva vymáhajícího věřitele podle § 13 odstavec (1) konk. ř. je jen podmínečný, bude-li konkurs ukončen jiným způsobem než zrušením podle § 166 konk. řádu; nezaniklo-li dosud zástavní právo bezpodmínečně, zůstává vymáhající věřitel účastníkem exekuce a jest oprávněn zaujati stanovisko k návrhu dlužníka na vyloučení movitých věcí hmotných, k nimž nabyl exekucí zástavního práva čís. 12.999.

— **§ 14:** i po prohlášení konkursu na jmění dlužníka lze povoliti exekuci vnuceným zřízením zástavního práva, došel-li exekuční návrh na soud povolující exekuci, jenž byl zároveň soudem exekučním a knihovním, před prohlášením konkursu čís. 12.504.

— **§ 23:** smlouva o poskytnutí zápůjčky jest smlouvou oboustranně zavazující ve smyslu § 23 čís. 12.780.

— **§ 25:** v případě § 25, prvý odstavec, konk. řádu není třeba vypovědět nájemní smlouvu v prvém výpovědním období po prohlášení konkursu čís. 12.660.

— **§ 40:** předpis, podle něhož odporovati právním jednáním jest oprávněn správce konkursní podstaty, jest předpisem velícím, na němž nelze nic měniti ani dohodou mezi správcem konkursní podstaty a konkursním věřitelem čís. 12.330.

— k uplatnění odpůrčího práva za konkursu pořadem práva jest podle § 40 konk. ř. ovšem oprávněn jen správce konkursní podstaty, avšak rozhodnutí o tom, zda má býti podána žaloba odpůrčí čili nic, není vyloučeno z kompetence ani věřitelského výboru, ani schůze věřitelů čís. 12.335.

— **§ 49 čís. 1:** útraty notáře jako soudního komisaře za provedení pozůstalostního řízení po úpadci před vyhlášením konkursu na pozůstalost nejsou pohledávkami za konkursní podstatou čís. 12.250.

— **§ 50:** pokud jest otázku nepostačitelnosti konkursní podstaty řešiti ve sporu, jímž se domáháno zaplacení dospělé pohledávky za podstatou do 14 dnů pod exekucí; v úvahu přichází jen pohotovosti správce; důkaz o tom, zda a pokud pohotovosti stačí, dotazem na konkursního komisaře neb na konkursní soud; zavinil-li správce nedostatek pohotovosti čís. 12.311.

— otázku, které náklady patří k nákladům zvláštní podstaty, přísluší řešiti konkursnímu komisaři, nikoliv exekučnímu soudci čís. 12.434.

— o otázce, zda se pohledávka za podstatou vztahuje na podstatu společnou či zvláštní, rozhodne, i když v tomto směru není pochybností, konkursní komisař výlučně; to platí i tehdy, byla-li věc náležející ke zvláštní podstatě podle § 121 odst. (3) a (4) konk. ř. prodána exekučním soudem čís. 13.083.

— **§ 68—70:** řízení, předcházející rozhodnutí o návrhu na vyhlášení konkursu, řídí se předpisy konkursního řádu, nikoliv předpisy o nesporném řízení čís. 13.069.

— **§ 68:** odporují-li si dědické přihlášky dědiců, není žádný z nich oprávněn zastupovati pozůstalost a učiniti návrh podle § 68/2 konk. ř.; vyhověl-li přes to soud návrhu jednoho z dědiců na vyhlášení konkursu, jest druhý dědic oprávněn k rekursu proti vyhlášení konkursu čís. 11.508.

— jen konkursní soud jest povolán rozhodovati o návrhu dědiců na prohlášení konkursu; dědic (dědicové) nepotřebuje k výkonu tohoto svého práva schválení pozůstalostního soudu čís. 12.926.

— **§ 70:** proti usnesení (rekursního soudu), jímž bylo podle § 70, druhý odstavec, konk. řádu vysloveno, že konkurs bude prohlášen jen, složí-li navrhovatel přiměřenou zálohu na útraty, jest úpadce oprávněn k rekursu a to i jen z toho důvodu, že určená záloha jest nepřiměřeně vysoká čís. 13.069.

— záloha podle § 70, druhý odstavec, konk. ř. má jen za účel, aby kryla přibližné útraty spojené s předběžným objasněním, zda má dlužník majetek dostačující k úhradě předvídatelných útrat konkursního řízení, nikoliv k úhradě útrat spojených se zjišťováním veškerého majetku dlužníkova čís. 13.069.

— **§ 75:** proti jmenování správce konkursní podstaty má právo k rekursu každý, kdo jest ve svých právech dotčen; i věřitelé, jichž právo na oddělené uspokojení zaniklo podle § 13 konk. ř., a osoby, proti nimž vznikne prohlášením konkursu nárok odpůrčí, nikoliv však uchazeč o úřad správce konkursní podstaty čís. 11.448.

— z vládního nařízení čís. 115/1931 nelze odvozovati soukromý nárok na jmenování správcem konkursní podstaty čís. 11.448.

— **§ 79:** do usnesení pozůstalostního soudu, jímž bylo po vyhlášení konkursu rozhodnuto o vydání pojistných hodnot, jest oprávněn k rekursu správce úpadkové podstaty čís. 12.967.

— **§ 81:** správce konkursní podstaty jest oprávněn k rekursu proti usnesení povolujícím zpeněžení exekučně zabaveného nároku dlužníka čís. 11.874.

— **§ 95:** konkursní komisař může podle § 95 (1) konk. řádu zakázati (dokud se o věci neusnese schůze věřitelů) i výkon usnesení věřitelského výboru, jímž byl schválen smír konkursní podstaty s konkursním věřitelem, podle něhož nemá býti proti tomuto věřiteli uplatňován odpůrčí nárok; k zákazu není zapotřebí, by okolnosti předpokládané odpůrčím důvodem byly osvědčeny; stačí, má-li konkursní komisař pochybnosti o pravém stavu věci čís. 12.335.

— **§ 97:** opatřením podle § 97 (4) konk. ř. jsou opatření podle § 97 (2) a (3) konk. ř.; konkursní komisař může je i vynutiti, ale není oprávněn nařídíti ještě jiná opatření (nemůže nařídíti osobě, která má v moci věci náležející prý do konkursní podstaty, by nadále s těmito věcmi nenakládala); učinil-li tak přece, jest jeho opatření zrušiti jako zmatečné podle § 477 čís. 2 c. ř. s. a § 188 konk. ř. čís. 11.868.

— **§ 121:** při roku o rozvrhu nejvyššího podání za exekučně prodanou nemovitost, náležející do konkursní podstaty, není správce konkursní podstaty oprávněn podávati odpor jako zástupce konkursního věřitelstva čís. 12.623.

— **§ 126 (3):** návrhu na povolení exekuce k vydobytí pohledávky za konkursní podstatou nelze vyhověti, není-li v něm uvedeno, že vymáhající věřitel zachoval postup podle § 126 odst. (3) konk. ř. čís. 13.081.

— **§ 127:** ustanovení posledního odstavce týká se jen útrat vzešlých správci podstaty z účasti při soudním prodeji a při rozdělení výtěžku, ale nikoliv jeho pohledávky za zvláštní podstatou; o oněch rozhoduje exekuční soudce, kdežto o této konkursní komisař po náležitém šetření s vyloučením pořadu práva a exekučnímu soudci jest vyhrazeno právo, by k odporu hypotekárních věřitelů při rozvrhu nejvyššího podání upravil položky, o kterých bylo konkursním komisařem závažně pro něho rozhodnuto, že se týkají zvláštní podstaty čís. 12.434.

— ustanovení, odstavec (2), podle něhož jest rozhodnutí rekursního soudu konečné, platí i o rozhodnutí rekursního soudu o návrhu správce konkursní podstaty na povolení přiměřené zálohy čís. 12.910.

— určil-li konkursní komisař jednak odměnu a hotové výlohy správce konkursní podstaty, jednak vyslovil, že to i ono jest pohledávkou za zvláštní podstatou, rekursní soud však zamítl (správně odmítl) návrh správce konkursní podstaty pro nepříslušnost konkursního komisaře, maje za to, že příslušným je exekuční soud, jest dovolací rekurs v obou směrech přípustný čís. 13.083.

— o otázce, zda se pohledávka za podstatou vztahuje na podstatu společnou či zvláštní, rozhodne, i když v tomto směru není pochybnosti, konkursní komisař výlučně; to platí i tehdy, byla-li věc náležející ke zvláštní podstatě podle § 121, odst. (3) a (4), konk ř., prodána exekučním soudem čís. 13.083.

— **§ 188 konk. ř.:** nepřípustnost mimořádného dovolacího rekursu čís. 11.429, 11.960, 12.279.

— ustanovení § 527/2 c. ř. s. platí i v konkursním řízení podle nov. konk. ř.; bylo-li v konkursním řízení usnesení zrušeno proto, by byli slyšeni účastníci řízení, nahrazuje to obdobně výslech stran; není zapotřebí, by to bylo nařízeno ve výroku zrušujícího usnesení, stačí, plyne-li to z odůvodnění usnesení čís. 11.717.

— **§ 190:** ustanovení odst. (2) (§ 70 vyr. řádu) předpokládá, že jde o rozhodnutí, kde kromě veřejných oznámení jest zákonem předepsáno i zvláštní doručení jednotlivým účastníkům čís. 12.469.

— proti usnesení (rekursního soudu), jímž bylo podle § 70, druhý odstavec, konk. řádu vysloveno, že konkurs bude prohlášen jen, složí-li navrhovatel přiměřenou zálohu na útraty, jest úpadce oprávněn k rekursu, a to i jen z toho důvodu, že určená záloha jest nepřiměřeně vysoká čís. 13.069.

— **§ 192:** v řízení podle konkursního a vyrovnacího řádu čís. 64/1931 sb. z. a n. jest mimořádný dovolací rekurs nepřípustný čís. 11.429, 11.960, 12.279.

— platí ustanovení § 527/2 c. ř. s. čís. 11.717.

Úpadek pozůstalosti: vyhlášením konkursu na pozůstalost přestává působnost pozůstalostního soudu a další řízení přechází na konkursní soud a na jeho úřední orgány; k rozhodnutí o tom, zda peníze uložené z pojistek na účty obmyšlených osob mají jim býti vydány, nebyl po vyhlášení konkursu na pozůstalosti příslušným pozůstalostní soud, nýbrž orgány uvedené v §§ 117,

118, 95 konk. řádu, třebaže před vyhlášením konkursu bylo pravoplatnými usneseními pozůstalostního soudu vysloveno vyloučení pojistných peněz z pozůstalosti čís. 12.967.

Úpis válečných půjček viz válečné půjčky.

Upisovací právo: při nové emisi akcií: výtěžek z něho nenáleží požívateli, nýbrž vlastníku starých akcií čís. 9509.

Úplata zakázaná viz ochrana nájemců.

Upomínací řízení (zák. čís. 67/1873 ř. zák.): platební rozkaz může býti zbaven účinnosti jen odporem, nikoliv žalobou podle § 39 čís. 1 ex. ř. čís. 9422.

— nebyl-li platební rozkaz dosud doručen podle § 7 zák. a § 106 c. ř. s., nelze mu odporovati žalobou podle § 529 čís. 2 c. ř. s. čís. 9584, 9924.

— žaloba, by exekuce na základě platebního příkazu upomínacího byla prohlášena za nepřípustnou a zrušena, ježto platební příkaz nebyl žalobci doručen, náleží k výlučné příslušnosti exekučního soudu podle § 17 ex. ř. čís. 9677.

— nebyla-li v čase povolení exekuce na základě upom. plat. příkazu dosud pravoplatně rozhodnuta otázka včasnosti odporu, nebylo lze povoliti exekuci čís. 9907.

— »zahájením věci« a »zahájením řízení« rozumí se v § 29 j. n. podání žaloby; to platí i pro žaloby, s nimiž byla podle § 19 upom. říz. spojena žádost o vydání platebního rozkazu čís. 10.141.

— pro doručení obsílky k ústnímu jednání nařízenému soudem po podání odporu stačí náhradní doručení čís. 10.444.

— pro povolení exekuce na základě upomínacího platebního rozkazu jest bez významu, že platební rozkaz nemohl býti doručen solidárnímu spoludlužníku čís. 11.834.

Upouštěcí řízení: dal-li kdo bance příkaz, by poukázala čsl. koruny na konto u cizozemské banky, a příkazce pak zaplatil v upouštěcím řízení dobrovolně pokutu k odčinění přestupku podle § 12 nař. čís. 46/1924, nemůže se domáhati její náhrady na bance čís. 10.296.

Upuštění od opravného prostředku: od odvolání (dovolání) může se státi jen výslovně, nikoliv činem konkludentním čís. 9574.

— v exekučním řízení: může se státi jen výslovně, nikoliv i činem konkludentním čís. 11.583.

Úprava rakouských a uherských válečných půjček (zák. čís. 216/1924 sb. z. a n.) viz válečná půjčka.

Upravovací řízení (zákon čís. 96/1871 ř. zák.): odpor podaný ve smyslu § 14 zák. může se týkati jen t. zv. »starých břemen«; námitka, že první edikt nebyl vyvěšen na obecní desce; opomenutí opovědi ve smyslu § 6/1 zák. čís. 8916.

Úradné noviny: nařízení vydaná pro celé Slovensko mohou nabýti účinnosti, byla-li uveřejněna v nich čís. 10.032.

Úraz viz automobilový zákon, náhrada škody.

Úrazové pojištění viz úrazové pojištění.

Úrazový fond podpůrný báňského revíru viz fond úrazový podpůrný.

Urážka viz dar.

— **citelná manžela** viz rozvod manželství.

— **na cti:** není »donucením zvláštními okolnostmi k uveřejnění« ve smyslu § 489 tr. zák., že se kdo chtěl uveřejněním pouze vyhnouti vlastnímu stíhání pro urážku na cti čís. 9198.

— **soudu** viz trest pořádkový.

Určení soudu podle § 28 j. n.: předpokládá se, že občanská právní věc je podrobena tuzemské soudní pravomoci; pokud patří věc k pravomoci tuzemského soudnictví čís. 8930.

— k provedení rozvodové rozepře cizozemců čís. 8745.

— pro rozluku manželství cizozemců, již uzavřeli sňatek v cizině a neměli v tuzemsku poslední společné bydliště čís. 9255.

— bylo-li manželství tuzemky s cizozemcem uzavřeno v tuzemsku, manželka nabyla sňatkem podle manžela domovského práva v cizozemsku, manželé neměli v tuzemsku společného bydliště a manželka má trvalé bydliště v tuzemsku, — jest k žalobě o rozvod (o rozluku) manželství ustanoviti tuzemský soud podle § 28 j. n. čís. 12.459.

— žádají-li oba manželé o přeměnu rozvodu v rozluku (§ 15 rozl. zák.) a má-li každý z nich obecné sudiště v obvodu jiného krajského soudu čís. 10.519.

— nemá-li žádný z obou manželů v tuzemsku obecné sudiště, nelze se u zdejších soudů domáhati přeměny rozvodu v rozluku a není tu místa pro určení soudů místně příslušného podle § 28 j. n.; na tom nebylo nic změněno čl. II/2 zák. čís. 130/1930 čís. 10.990.

— použití § 28 j. n., jde-li o nárok na zvýšení výživného nemanželského dítěte cizozemce bydlícího v cizozemsku proti otci tuzemci čís. 10.436.

— použití § 28 j. n., vznikl-li záporný spor o příslušnost **z dvojitosti práva** čís. 11.029.

— vzhledem k různosti práva v historických zemích a na Slovensku jest stanoviti místně příslušný soud k projednání žaloby o neplatnost nálezu rozhodčího soudu bratislavské bursy čís. 12.877.

— bylo-li při exekuci na pohledávku neknihovní zabavení vykonáno soudem v Čechách, dlužník má však obecný soud na Slovensku, není žádný z těchto soudů podle práva u něho platného exekučním soudem, příslušným k přikázání k vybrání zabavené pohledávky; příslušný exekuční soud jest tu určiti podle § 28 j. n. čís. 11.367.

— k rozhodnutí o návrhu na přikázání k vybrání neknihovní pohledávky jest vzhledem k různosti práva na Slovensku a v historických zemích (§ 18 čís. 3 ex. ř. a § 18 zák. čl. LX:1881) určiti místně příslušný soud podle § 28 j. n. čís. 11.483.

— k rozhodnutí o návrhu na povolení exekuce na svršky, jsoucí na Slovensku, na základě rozsudku trestního soudu v historických zemích, jest ustanoviti místně příslušný soud podle § 28 j. n. (§ 52 zák. čl. I z r. 1911) čís. 11.842.

— nevyhověl-li procesní soud v historických zemích, povolivší zajišťovací exekuci na movitosti, po pravoplatnosti exekučního titulu návrhu vymáhajícího věřitele na přeměnu exekuce zajišťovací v exekuci uhražovací, protože exekuční řád čís. 79/1896 ř. zák. takové přeměny nezná, ale také exekuční soud na Slovensku odepřel pravoplatným usnesením povoliti tuto přeměnu jen proto, že podle práva platného na Slovensku procesní soud první stolice má nařídit uspokojovací exekuci na movitosti, které byly zabaveny exekucí zajišťovací, — není tu soudu místně příslušného pro rozhodnutí o návrhu vymáhajícího věřitele a jest příslušný soud určiti podle § 28 j. n. čís. 13.092.

Určitost žalobní prosby viz žaloba.

Určovací návrh mezitímní: otázka předurčující viz tamže.

— — souhlasná usnesení nižších soudů o jeho nepřipuštění čís. 11.502.

— — **není jím** návrh pojišťovny, žalující o vrácení dobové slevy, by bylo mezitímním rozsudkem na jisto postaveno, že jest oprávněna požadovati navrácení dobové slevy, spojený s návrhem, by zahájené řízení bylo přerušeno až do případného rozhodnutí o mezitímním návrhu pravoplatným rozsudkem; pokud jde o nepatrnou věc čís. 11.582.

— — jest nepřípustným, zda právní poměr podléhá ustanovením o ochraně nájemců čís. 8785.

— — byl-li pojat do žaloby o plnění, jest přípustnost posuzovati podle § 236 c. ř. s., nikoliv podle § 228 c. ř. s. čís. 9348.

— — souhlasný se žalobou o plnění, jest přípustný, je-li přípustnou žaloba o plnění; způsob rozhodnutí o něm čís. 9488.

— — třebaže soud prvé stolice nevydal zvláštní usnesení o jeho připuštění, uznal již tím, že o něm rozhodl, jeho formální přípustnost, proti čemuž se lze brániti rekursem, třebas bylo zároveň podáno odvolání čís. 10.393.

— — právní význam jeho musí přesahovati rámec základního sporu; právo, jež jím má býti zjištěno, nesmí se vyčerpávati v nároku uplatňovaném žalobou; nepřípustným jest mezitímní určovací návrh, o němž musí býti již k žalobě rozhodnuto s účinkem právní moci čís. 10.963.

— — nepřípustným jest mezitímní určovací návrh, jímž se má určiti právo nebo právní poměr, o němž musí býti rozhodnuto již k žalobě; rovněž nepřípustným jest mezitímní určovací návrh, jímž se požaduje rozhodnutí o budoucích poměrech, ve kterých ani nemusí jíti o strany rozepře čís. 12.584.

— — bylo-li o žalobním nároku již pravoplatně rozhodnuto, pozbyl mezitímní určovací návrh této povahy a jest ho v dovolacím řízení posuzovati podle § 228 c. ř. s. čís. 12.966.

— — pokud lze s oposiční žalobou proti exekuci k vydobytí již dospělého výživného a k zajištění výživného na další rok, spojiti mezitímní určovací návrh na určení zániku nároku na výživné vůbec čís. 11.222.

— — »by bylo zjištěno, že se žalobci vyplácí úplata za polní stráž«; jde jen o zjištění určité skutečnosti; jest jej odmítnouti; není věcí soudu, by doslov mezitímního návrhu určovacího sám z úřadu opravil tak, by měl potřebnou zákonnou formu čís. 11.819.

— — **hodnota** mezitímního určovacího návrhu jest rozhodná v otázce příslušnosti soudu čís. 12.470.

— — před samosoudcem jsou však přípustné mezitímní určovací návrhy (§§ 236, 259 c. ř. s.) i tehdy, když předmět zájmu na zjištění přesahuje hodnotu 20.000 Kč čís. 12.470.

— — učinil-li žalovaný ve sporu o vyklizení neoceněném nad 300 Kč, mezitímní určovací návrh, by bylo zjištěno, že mezi stranami je po právu nájemní smlouva, a ocenil zájem na určení nad 300 Kč, určují se řízení i opravné prostředky zvlášť pro žalobu a zvlášť pro určovací návrh, podle výše částky, na kterou byl zájem na určení oceněn čís. 13.008.

Určovací žaloba viz žaloba určovací.

Úroda: na neoddělenou nelze vésti exekuci podle §§ 249 a násl. ex. ř.; platí tu § 252 ex. ř. čís. 10.499.

— dosud od pozemku neoddělená nemůže býti předmětem zájemného popsání čís. 12.757.

Úroky: jistota pro vedlejší závazky viz hypoteka kaucní.

— při rozvrhu nejvyššího podání viz dražba vnucená nemovitosti.

— příslušnost podle § 54 j. n. viz ocenění.

— a zhodnocení viz měna.

— ve vyrovnání viz vyrovnání (§ 57 vyr. ř. z r. 1914).

— předpisy §§ 1333 a 1334 obč. zák. se vztahují též na útraty sporu pravoplatně přisouzené, ale včas nezaplacené čís. 10.211.

— při smlouvě akciové společnosti s obchodním pomocníkem platí čl. 287 obch. zák. o výši zákonných úroků čís. 10.661.

— úroková pohledávka jest potud závislá na jistinné pohledávce, že tato nesmí v čase, kdy se požadují úroky z prodlení, býti zaniklou; jinak jest pohledávkou samostatnou a může býti uplatňována samostatnou žalobou; promlčuje se ve třech letech (§ 1480 obč. zák.), i když se hlavní nárok promlčoval podle § 6 aut. zák. čís. 10.211.

— stvrdí-li obchodník obchodníku zaplacení účtu a neučiní-li ústně natož písemně výhrady ke stvrzení, jest v tom po případě spatřovati vzdání se eventuelních úroků z prodlení čís. 8627.

— platil-li dlužník důchod (rentu) v korunách rakouských místo v československých a uznal-li výslovně povinnost k zapravení nedoplatků, jest povinen zaplatiti i úroky z prodlení ode dne splatnosti nedoplatků; splatnost těchto úroků nebyla odložena až do úpravy, k níž došlo dohodou čís. 60/1926 sb. z. a n. čís. 8693.

— tím, že bez námitky přijal nejen účty, nýbrž i výpisy z obchodních knih, na nichž byla poznámka splatnosti do určité lhůty a stanovení výše úroků z prodlení, podrobil se příjemce mlčky těmto podmínkám čís. 8886.

— jest povinen hraditi věřitel, přijavší nedovolenou úplatu podle § 47 vyr. ř. ode dne přijetí čís. 8972.

— ustanovení zákonů ze dne 14. června 1868 čís. 62 ř. zák. a ze dne 15. května 1885 čís. 77 ř. zák. o tom, že úroky z úroků mohou býti žádány, byly-li výslovně smluveny nebo byly-li splatné úroky zažalovány, tyto od doručení žaloby, nebyla dosud zrušena ani změněna; týkají se nejen úroků ze zápůjček, nýbrž i úroků z jiných kreditovaných pohledávek, najmě úroků z přejímací ceny za zabraný majetek čís. 11.265.

— byl-li příkaz výplatou peněz proveden šekovým úřadem teprve, až když byla odkryta zpronevěra úředníka, jenž vklady zpronevěřil, hradí se vlastníku šekového účtu jen 1% úrok ve smyslu §§ 12 a 14 pravidel čís. 12.431.

— zákonné zmocnění dané vládě § 16 zák. čís. 116/1921 sb. z. a n., platí obdobně i pro daň z uhlí; vláda mohla úroky z prodlení pro daň z uhlí stanoviti jinak, než učinila ve vl. nař. čís. 92/1923 sb. z. a n., ovšem nikoliv přes sazbu 10%, stanovenou zákonem čís. 116/1921; ustanovení § 23 (1) nař. čís. 89/1924 sb. z. a n., jímž stanovena pro úroky z prodlení v placení daně z uhlí sazba 10%, má oporu v zákoně čís. 12.497.

Úřad berní: výkaz nedoplatků viz exekuce (§ 1 čís. 13 ex. ř.), dražba vnucená nemovitosti.

— — jinak viz berní úřad.

— **dohlédací, dozorčí:** a jazyková otázka viz jazyk státní.

— — schválení jeho viz schválení.

— — nad notářskou komorou čís. 10.905.

— **katastrální měřičský** viz katastr.

— **politický:** prohlášení podle § 15 ex. ř. viz exekuce (§ 15 ex. ř.).

— **poštovní šekový** viz šekový úřad poštovní.

— **pozemkový** viz pozemková reforma, pozemkový úřad.

— **správní:** vázanost soudu jeho rozhodnutím viz vázanost soudu.

— — či soud? viz pořad práva.

— — není jím vláda čís. 10.032.

— — viz též stát československý.

— **stavební** viz stavební úřad.

Úřadovna obvodová St. pozemkového úřadu viz pozemkový úřad.

— **zemská** všeobecného pensijního ústavu viz pensijní ústav.

Úřední budova: zavázala-li se obec státu před válkou, že ji postaví, jest povinna tento závazek plniti; soud, rozhodující o splnění této povinnosti, nemůže se zabývati tím, zda a jak si může obec k tomu opatřiti peníze čís. 10.707.

— **list čsl. republiky** viz vyhláška.

— **titul:** zaměstnance čsl. drah jest nerozlučně spojen s určitým služebním místem čís. 9875.

Úředník obecní a pořad práva viz pořad práva.

— **okresní nemocenské pojišťovny** viz zaměstnanec okresní nemocenské pojišťovny.

— **statkový** viz statkoví úředníci.

— **státní:** dvorský dekret čís. 758/1806 sb. z. s. viz pořad práva.

— — jinak viz zaměstnanec státní.

— **železniční** viz zaměstnanec železniční.

Usance: bursovní viz bursa.

— jinak viz zvyklost.

Usedlost střední velikosti (zák. čís. 68/1908 z. zák. pro Čechy).

— zemřel-li manžel, zanechav potomstvo z prvého manželství, nemá pozůstalá vdova, spoluvlastnice usedlosti ze zákona nárok na převzetí druhé polovice usedlosti čís. 8739.

— účastníkům řízení nelze povoliti, by pozůstalostní výkazy a podání potřebná k projednání sami sepsali nebo dali sepsati čís. 10.045.

— o ustanovení ceny a ostatních podmínek, podle nichž jest po skončeném pozůstalostním řízení splniti povinnosti z pozůstalostní dohody, jíž vlastnictví k převzatému statku bylo omezeno po způsobu fideikomisární substituce ve prospěch zůstavitelových dětí, — nelze jednati v nesporném řízení čís. 10.538.

— stačí, má-li podle poslední vůle jeden ze zákonných dědiců dostati usedlost, jsa universálním dědicem, aniž se vyhledává, by zůstavitel použil výslovně obratu, že ustanovuje obmýšleného za přejímatele statku; pokud jest tomu tak, byl-li v dědické smlouvě ustanoven výhradným universálním dědicem pozůstalý manžel čís. 11.654.

— na povaze statku jako usedlosti střední velikosti nemění nic, že poslední vlastníci, dříve osobně na statku po řadu let hospodařivší, byli pro nemoc a stáří nuceni dáti statek do pachtu čís. 11.654.

— předpisů zákona jest použíti i, když buď oba manželé, nejsouce ještě jako spoluvlastníci statku knihovně zapsáni, vykonávali již před smrtí jednoho z nich na základě platného důvodu k nabytí vlastnictví skutečnou společnou držbu statku, nebo kde jen zemřelý manžel byl knihovním spoluvlastníkem a pozůstalý manžel se ujal již před úmrtím druhého manžela na základě platného titulu skutečné držby koupené a převzaté polovice statku, třebas v této době nebyl v pozemkové knize ještě zapsán jako spoluvlastník čís. 12.012.

— z předpisu § 14 odst. 2 zák. neplyne, že zákon má na mysli právě jen případy, kde každému manželu patří ideální polovice statku, nýbrž vztahuje se i na případy, kde manželé jsou spoluvlastníky v jiném poměru čís. 12.012.

— rozdělil-li zůstavitel poslední vůlí svůj nemovitý majetek mezi své děti, jest pozůstalost projednati podle poslední vůle a podle občanského zákona, nikoliv podle zák. čís. 68/1908 z. z. pro Čechy čís. 12.217.

Úschova: smlouva schovací viz tamže.

— **soudní:** soud jest povinen vydati cenné papíry, převzaté za trestního řízení, bez zbytečného průtahu po pravoplatném ukončení trestního řízení čís. 9415.

— — soud, jenž má věc ve své moci na základě platných zákonných předpisů, není detentorem věci ve smyslu § 309 obč. zák. a lze se domáhati vydání věci na tom, kdo věc skutečně zadržuje čís. 11.793.

— — **zabavených svršků:** ručení navrhovatele prozatímního opatření uschováním svršků v poměru k vlastníku odňatých věcí za jejich poškození, které stihne věci v úschovu dané u schovatele, jich dopravou do úschovy a úschovou čís. 10.580.

— — povolení jeho (nařízení výkonu jeho), třebaže s něho sešlo se souhlasem vym. věřitele; není vázáno osvědčením nezbytné potřeby uschování (maření exekuce), nýbrž uschování jest povoliti (jeho výkon nařídíti) vždy, jakmile jsou zabaveny věci (kromě peněz u dlužníka nalezených) a vym. věřitel navrhuje uschování (jeho opětný výkon) čís. 10.085.

— **vyklizených věcí** viz pořad práva (obec).

Uskladňovací ustanovení Labské československé plavební společnosti; výklad §§ 18 a 4 čís. 10.232.

Usmrcení a náhrada škody viz náhrada škody podle § 1327 obč. zák.

Usnesení soudní: doručení viz tamže.

— lhůta k opravným prostředkům viz tamže.

— oprava jeho viz oprava rozhodnutí.

— rozklad viz tamže.

— stížnost viz tamže.

— vykonatelnost viz exekuce (§ 1 čís. 1 ex. ř.).

— zásada § 406 c. ř. s. viz rozsudek.

— usnesení exekučního soudu: pro povahu jeho jest lhostejno, že nebylo vydáno exekučním oddělením exekučního soudu, nýbrž soudcem vedoucím jeho nesporné oddělení čís. 8859.

— právní moc: bylo-li usnesení exekučního soudu, zamítající návrh vymáhajících věřitelů na zpeněžení zabavené živnosti povinného vnucenou správou, k rekursu jednoho z vymáhajících věřitelů změněno a tomuto věřiteli povolena vnucená správa, nelze z toho vyvozovati, že měla býti povolena i jinému věřiteli, jenž nechal proti sobě vejíti v právní moc zamítací usnesení exekučního soudu čís. 12.569.

Uspokojení přednostní viz dražba vnucená nemovitosti.

Úsporná opatření viz zaměstnanec železniční.

Úsporný vklad viz společenstvo.

Ústav choromyslných: pokud lze, nebyly-li útraty ošetřování placeny dobrovolně, k jejich vydobytí povoliti exekuci na základě výkazu o jejich nezaplacení čís. 9618.

— **náhradní** viz pojištění pensijní.

— **peněžní** viz peněžní ústav.

— **pensijní všeobecný** viz pensijní ústav.

— **pohřební:** forma společenstva nehodí se pro něj čís. 10.116.

— **súčtovací** viz soupis pohledávek.

— **úvěrní** (nař. čís. 110/1865 ř. zák.) viz prodej podle čl. 310 obch. zák.

Ústavní léčení: příslušníků rodiny viz pojištění sociální.

— **listina:** »náprava pořadem práva« ve smyslu § 105 úst. list. čís. 9449.

— — zákony, vydané před ní, pozbyly, pokud jí odporují, platnosti ipso jure; soud musí se touto otázkou zabývati, i kdyby strana námitku neplatnosti ani nevznesla čís. 10.032.

— — odporuje jí § 14 zák. čís. 64/1918? čís. 10.032.

Ústecko-Teplická dráha: prioritní obligace a valorisace čís. 9519.

— — zaměstnanec viz zaměstnanec železniční.

Ústní jednání: protokol viz tamže.

— — viz též rok.

— **odvolací líčení** viz odvolání.

— **plná moc** viz plná moc.

— **poslední pořízení** viz pořízení poslední.

— **výhrada:** schválení pojišťovací smlouvy zmocnitelem čís. 11.331.

Ustoupení od nabídky na prodej z volné ruky (§ 280/1 ex. ř.) čís. 12.344.

— **od smlouvy** viz smlouva.

Ústředna viz filiálka.

— **družstev** viz společenstvo výrobní a hospodářské.

Ústřední oznamovatel: likvidatorům družstva, opovídajícím výmaz firmy družstva (podle zákona čís. 70/1873 ř. zák.), nelze uložiti, by uveřejnili zrušení družstva i v »Ústředním oznamovateli«; stačí, uveřejnili-li zrušení družstva po třikráte v »Úředním listě republiky Československé« čís. 12.493.

Ústřední sociální pojišťovna viz pojištění sociální.

Usus fructus viz požívání.

Ušlý zisk viz náhrada škody.

Útraty: jistota pro vedlejší závazky viz hypoteka kaučni.

— příslušnost podle § 54 j. n. viz tamže.

— nepřípustnost dovolacího rekursu viz stížnost dovolací.

— při rozvrhu nejvyššího podání (§ 216/2 ex. ř.) viz dražba vnucená nemovitosti.

— — pokud příslušejí berním úřadům, zastupujícím podle nařízení ze dne 18. ledna 1898, čís. 28 ř. zák. finanční prokuraturu čís. 8628.

— — účastníkům řízení o řešení kompetenčního konfliktu nepřísluší náhrada útrat. Dodatek II. k ročníku 1931.

— — ustanovení § 6 vl. nař. čís. 95/1923 sb. z. a n. platí jen pro určení útrat čís. 11.883.

— — sporu o vrácení koupené věci, jichž zaplacení nebylo učiněno závislým na vrácení koupené věci, jsou samostatnou pohledávkou, postiženou vyrovnáním čís. 8674.

— — ručení dědice podle § 815 obč. zák. vztahuje se i k útratám, přisouzeným věřiteli ve sporu proti pozůstalosti o pohledávku za zůstavitelem; tyto útraty nepřicházejí s hlediska § 502 c. ř. s. v úvahu jako samostatná pohledávka čís. 10.673.

— **exekuce:** vykonatelnost usnesení o nich nelze odvozovati přímo z něho, nýbrž z exekučního titulu, na jehož základě bylo zahájeno exekuční řízení; není-li vykonatelným usnesení, jež bylo původním exekučním

titulem, není vykonatelným ani usnesení, určující útraty exekučního návrhu čís. 11.805.
— — v exekuci lze pokračovati k vydobytí exekučních útrat, třebaže usnesení určující útraty nebylo povinnému doručeno čís. 11.978.
— — pokud rozhodnutí o útratách dovolacího rekursu proti usnesení rekursního soudu, jenž návrh na povolení exekuce k rekursu povinného neprávem zamítl, jest vyhraditi rozhodnutí prvého soudu o zrušení exekuce čís. 12.388.
— — neodůvodnil-li vymáhající věřitel v návrhu na povolení pozdější exekuce, proč návrhy nesloučil v jednom podání, bylo mu přisouditi na útratách žádosti o exekuci vnuceným zřízením zástavního práva jen částku, o niž by byly vzrostly útraty jediného návrhu čís. 12.664.
— — státní pozemkový úřad jest povinen nahraditi zvítězivšímu odpůrci útraty dovolacího rekursu čís. 12.753.
— — § 369 ex. ř. platí i pro exekuci vyklizením nemovitostí; postup soudu, učinil-li vymáhající věřitel již při prvém návrhu na povolení exekuce potřebné udání podle § 369/2 ex. ř.; povolení zvláštní exekuce, podána-li zvláštní exekuční žádost co do útrat hlavní exekuce čís. 9270.
— — útraty odkladu exekuce hradí zatím dlužník, jenž se ho domáhá, nebo třetí osoba, jež vylučuje věci z exekuce; konečně lze rozhodovati o tom, kdo hradí útraty, teprve po skončení sporu při zastavení exekuce nebo při obnovení odložené exekuce čís. 10.618.
— — pokud nelze přisouditi třetí osobě proti dlužníku za vnucené správy čís. 9111.
— — zrušil-li soud prvé stolice dražbu movitosti, rekursní soud pak k rekursu vydražitele usnesení prvého soudu zrušil a nejvyšší soud k dovolacímu rekursu vymáhajícího věřitele obnovil usnesení prvého soudu, jest vydražitel povinen nahraditi vymáhajícímu věřiteli útraty dovolacího rekursu čís. 10.193.
— — nelze přisouditi, týká-li se návrh výmazu zástavního práva na nemovitostech, jež nebyly předmětem dražebního řízení čís. 8825.
— — po příklepu: v rozvrhovém řízení nelze přisouditi náklady opravných prostředků čís. 9959, 11.094.
— — útraty, vzešlé vym. věřiteli po udělení příklepu nejsou exekučními útratami a bylo by je přisouditi k úhradě z nejvyššího podání jen, vázlo-li pro ně zástavní právo čís. 10.975.
— — útraty úspěšného dovolacího rekursu v rozvrhovém řízení jest přisouditi a z nejvyššího podání přikázati, mají-li úhradu v jistotě, zřízené pro vedlejší závazky čís. 10.443.
— — přísluší poddlužníkovi na stížnost podle § 294/4 ex. ř. čís. 9283.
— — byly-li způsobeny neoprávněným zasáhnutím notářské komory do exekuce na notářskou kauci vymáhajícímu věřiteli útraty, jest jí uložiti jejich náhradu podle §§ 41, 50 c. ř. s. a § 78 ex. ř. čís. 11.787.
— **knihovního řízení:** týká-li se návrh výmazu zástavního práva na nemovitostech, jež nebyly předmětem dražebního řízení, jde o věc knihovní, v níž se útraty nepřisuzují čís. 8825.
— **kvitance** viz kvitance.
— **konkursního řízení:** nastal-li případ § 87 konk. ř., platného na Slovensku, nese konkursní útraty, pokud jde o hotová vydání opatrovníka podstaty, věřitel, jenž žádal o vyhlášení konkursu a nesložil zálohu čís. 8902.
— — žádá-li správce konkursní podstaty přísudek útrat nikoliv proti konkursní podstatě, nýbrž proti navrhovateli konkursu a popírá-li tento svou povinnost ke splnění jeho nároku, lze o tomto sporném nároku rozhodnouti jen pořadem práva rozsudkem k žalobě podle předpisů hmotného práva; předpisu § 10 c. ř. s. o útratách opatrovníka k činu nelze tu použíti čís. 12.736.
— — ustanovení § 127, odstavec (2), konkursního řádu z roku 1931, podle něhož jest rozhodnutí rekursního soudu konečné, platí i o rozhodnutí rekursního soudu o návrhu správce konkursní podstaty na povolení přiměřené zálohy čís. 12.910.

— **nesporného řízení:** pozůstalostního viz pozůstalost.
— — v nesporném rozlukovém řízení nelze přisouditi útraty čís. 8806.
— — tím, že odpůrce podal rekurs proti usnesení soudu prvé stolice, rekursní soud rekursu vyhověl, dovolací soud pak obnovil usnesení prvého soudu, nezpůsobil odpůrce dovolacímu rekurentu zřejmě bezdůvodně nebo hrubým zaviněním náklady dovolacího rekursu (§ 11 (5) nesp. zák.) čís. 11.419.
— — řízení o zřízení nezbytné cesty: navrhovatel nemá podle zákona o nezbytných cestách vůbec nárok na náhradu útrat za vyjádření na bezúspěšný dovolací rekurs odpůrce, nýbrž jen podle § 11 (5) zákona čís. 100/31 sb. z. a n. čís. 12.941.
— — útraty odpůrcova bezúspěšného rekursu nelze čítati k útratám, jichž náhradu bylo by přisouditi proti navrhovateli čís. 11.226.
— **odhadu nemovitosti:** vymáhání jich jest jen opatřením administrativním, proti němuž jest stížnost pořadem soudních stolic vyloučena čís. 11.437.
— — odhadu a dražby; nepřísluší jim přednostní právo čís. 11.891.
— **sporu:** jistota na náklady rozepře viz tamže.
— — nárok na ně, třebaže nebyly ještě soudem přisouzeny, může býti předmětem právního jednání, najmě i postupu, a podléhá exekuci; byla-li povolena exekuce na útraty sporu, než ještě byly soudem přisouzeny, vztahuje se soudní zápověď a nabyté zástavní právo i na útraty soudem dodatečně přisouzené čís. 11.583.
— — předpisy §§ 1333 a 1334 obč. zák. se vztahuje též na útraty sporu pravoplatně přisouzené, ale včas nezaplacené čís. 10.211.
— — podle práva platného na Slovensku nejsou útraty přisouzené ve sporu, i když mají býti zaplaceny k rukám zástupce, zvláštní, samostatnou pohledávkou zástupce strany vedle pohledávky strany na jistině a případných úrocích, nýbrž zůstávají částí pohledávky strany čís. 10.906.
— — **§ 41 c. ř. s.:** ve věci hlavní nelze přisouditi proti vedlejšímu intervenientu čís. 10.244.
— — nelze přisouditi útraty (dovolací odpovědi) proti vedlejšímu intervenientu, jenž nebyl nerozlučným společníkem strany čís. 11.659.
— — učinila-li hlavní strana prohlášení o bezpředmětnosti dovolání teprve po podání dovolací odpovědi, jest povinna nahraditi odpůrci náklady dovolacího řízení čís. 12.724.
— — nelze přisouditi útraty za dovolací odpověď vedlejšího intervenienta, nebylo-li tu nebezpečí kolise; vedlejší intervenient měl se dohodnouti s hlavní stranou, podavší dovolací odpověď, dříve, než sám dovolací odpověď podal čís. 13.045.
— — finanční prokuratuře, jež vystupovala jako právní zástupce úřadu, nemajícího právní osobnost, nelze přisouditi útraty (úspěšného dovolacího rekursu) čís. 10.207.
— — nemá-li škola způsobilost býti stranou, nelze uložiti náhradu útrat členům jejího kuratoria, kteří podepsali plnou moc čís. 10.361.
— — osoba, jíž byla žaloba neprávem doručena, nemá proti žalobci nárok na náhradu útrat podle §§ 40, 55 c. ř. s., nýbrž se může jich náhrady domáhati na žalobci jen pořadem práva čís. 12.995.
— — třebas dovolatel v dovolání neuplatnil, že pro posouzení otázky přípustnosti dovolání hodnota předmětu sporu nebyla stanovena, bylo přece na odpůrci dovolatele, by se tím v dovolací odpovědi zabýval a po případě uplatnil nepřípustnost dovolání; neučinil-li tak a zabýval-li se v dovolací odpovědi jen věcí samou, nelze dovolací odpověď považovati za účelnou čís. 12.810.
— — **§ 43/2 c. ř. s.** nelze použíti, nebyly-li uplatněny jen nároky, jež závisely na volné úvaze soudu, nýbrž i nároky zcela bezdůvodné a zřejmě přemrštěné čís. 9485.
— — **§ 45 c. ř. s.:** vydání rozsudku pro uznání (§ 395 c. ř. s.) nevadí, že žalovaný učinil návrh na přisouzení útrat podle § 45 c. ř. s., o němž nelze rozhodnouti bez dalšího řízení čís. 12.284.

— — pokud není podmínek § 45 c. ř. s. podána-li žaloba podle § 39 čís. 5 ex. ř., ač mohlo téhož účinku býti docíleno rekursem proti povolení exekuce čís. 13.111.

— — **§ 46 c. ř. s.:** bylo-li v rozepři několika žalobců proti několika žalovaným uloženo solidární plnění útrat žalobcům, aniž však bylo vysloveno, že každý ze žalovaných může na nich žádati náhradu celých útrat, mají žalobci nahraditi jednotlivým žalovaným jen část procesních útrat, podle počtu žalovaných na ně připadající čís. 12.619.

— — **§ 47 c. ř. s.:** dohoda ve smíru, že budou nahrazeny útraty (část jejich), jak budou soudem upraveny, vztahuje se, není-li jiné vůle stran, nejen na útraty právního zastoupení, nýbrž i na svědečné a znalečné čís. 11.610.

— — pokud jest soudní smír vzhledem k svému doslovu vykonatelný i co do útrat čís. 8964.

— — **§ 48 c. ř. s.:** strana, nepřipravivší se dostatečně k roku, dala příčinu k jeho odložení (§ 142 c. ř. s.); jest bez významu, že strana, jež dala příčinu k odložení roku, má na tom vinu čís. 10.992.

— — **§ 50 c. ř. s.:** nelze přisouditi útraty úspěšného návrhu na opravu rozsudku čís. 8837.

— — nebylo-li vyhověno dovolání ani té ani oné strany, jest navzájem zrušiti útraty dovolání, přibližně stejné, jest však, podala-li jen jedna ze stran dovolací odpověď, uložiti druhé straně, by jí nahradila útraty dovolací odpovědi, jež byly potřebné k účelnému domáhání pokud se týče bránění práva čís. 11.603.

— — **§ 51 c. ř. s.:** finanční prokuratuře, jež vystupovala jako právní zástupce úřadu, nemajícího právní osobnost, nelze přisouditi útraty (úspěšného dovolacího rekursu) čís. 10.207.

— — žalobci, který chybným a nedostatečným vyplněním stejnopisu žaloby způsobil, že se řízení stalo zmatečným, jest podle § 51 c. ř. s. uložiti, by nahradil odpůrci náklady opravného řízení čís. 12.040.

— — nemá-li škola způsobilost býti stranou, nelze uložiti náhradu útrat členům jejího kuratoria, kteří podepsali plnou moc čís. 10.361.

— — **§ 51 odst. 2 c. ř. s.:** prvému soudci nelze uložiti z úřadu náhradu nákladů rekursu, bylo-li rekursním soudem zrušeno jen usnesení prvého soudu, nikoliv i řízení mu předcházející čís. 10.304.

— — **§ 52 c. ř. s.:** pokud jest výrok o útratách ponechati konečnému rozhodnutí, třebas nebylo vyhověno rekursu čís. 9176.

— — **§ 54 c. ř. s.:** nebyl-li seznam útrat předložen současně s dovoláním (dovolací odpovědí), nebyl předložen včas, třebas byl dodatečně předložen ještě ve lhůtě k opravnému prostředku čís. 8798.

— — k účtování útrat v dovolacím řízení nestačí poukaz na normální sazby (tarif) 12.439, 12.605.

— — výtka, že soud rozhodl o útratách bez návrhu stran, jest výtkou, že soud vybočil z mezí návrhu strany, jíž se lze zabývati v dovolacím řízení čís. 12.874.

— — **vykonatelnost:** pokud jest soudní smír vzhledem k svému doslovu vykonatelný i co do útrat čís. 8964.

— — zavázal-li se dlužník soudním smírem, že zaplatí útraty sporu, jak budou stanoveny soudem, do čtrnácti dnů pod exekucí, počíná platební lhůta pro zaplacení útrat teprve doručením usnesení upravujícího výši těchto útrat, nikoli již uzavřením smíru čís. 10.769.

— — byl-li odvolacím soudem žalobci přisouzen zažalovaný nárok částečně a dovolání podal jen žalobce co do části nároku mu nepřisouzené, lze povoliti exekuci k vydobytí útrat přisouzených žalobci rozsudkem odvol. soudu čís. 9403.

— — přisoudil-li procesní soud prvé stolice žalobci proti žalovanému a žalovanému proti žalobci část útrat, nepouživ předpisu § 43 c. ř. s., žalovaný si do útratového výroku nestěžoval, kdežto útratový výrok proti žalobci nenabyl dosud právní moci, jest žalobce oprávněn vésti proti žalovanému exekuci k vydobytí své útratové pohledávky čís. 10.266.

— — byla-li povinná strana odsouzena zaplatiti vymáhající straně určitou částku i s útratami sporu proti současnému vrácení určité věci, jest i odsouzení povinné strany k náhradě útrat závislé na vzájemném plnění vymáhající strany čís. 11.820.

— — rozhodnutí o nich v rozsudku procesního soudu prvé stolice jest pokládati za usnesení, byl-li rozsudek napaden jen ve výroku o útratách; lhůta k placení útrat nepočíná tu teprve pravomocí rozsudku, nýbrž dnem doručení usnesení povinné straně, nebyl-li přiznán rekursu odkládací účinek podle § 524/2 c. ř. s. čís. 11.994.

— — rekurs proti rozhodnutí rozsudku o útratách nemá odkládacího účinku, nebylo-li podle § 524, druhý odstavec, c. ř. s. nařízeno stavení jeho výkonu čís. 12.619.

— — nežádal-li žalobce v hypotekární žalobě přisouzení útrat pod vyhrůžkou všeobecné exekuce, nýbrž pod vyhrůžkou exekuce na zatíženou nemovitost a v tomto smyslu zní i exekuční titul, nemůže se žalobce k vydobytí útrat domáhati všeobecné exekuce, nýbrž jen exekuce na zatíženou nemovitost čís. 12.682.

— — **a konkurs:** nezbytnou podmínkou opatření podle § 124 (1) konk. ř. jest, že podstata stačí ke krytí všech pohledávek za podstatou; rozhodnou dobou jest doba vydání tohoto opatření čís. 9586.

— — pokud nelze útraty sporu nahraditi jako dluh podstaty, súčastnil-li se sice správce konkursní podstaty s úpadcem při zkušebním roku odporu proti uznání pohledávky věřitele, avšak rozepře o tuto pohledávku proti úpadci nebyla podle § 7 konk. ř. (st.) skutečně přerušena čís. 11.514.

— — k vydobytí nároku na náhradu útrat, přisouzených po zahájení úpadku proti úpadci, nelze povoliti exekuci proti úpadkové podstatě čís. 8911.

— — pro otázku, zda útraty sporu, do něhož správce vstoupil podle § 7 konk. ř. z r. 1914, jsou pohledávkou za podstatou, či prostou pohledávkou, rozhoduje doba vzniku nároku na jejich náhradu (doba, kdy byly přisouzeny) čís. 10.024.

— — **a vyrovnání:** útraty vzniklé vymáháním vylučovacího nároku ve smyslu § 11 vyr. ř., jsou dotčeny vyrovnáním, byly-li přisouzeny již před jeho zahájením čís. 10.421.

— — byl-li smír, jímž se žalovaný zavázal nahraditi žalobci i útraty sporu, dojednán po zahájení vyrovnacího řízení o jmění žalovaného, nebyla útratová pohledávka žalobce vyrovnáním zasažena a nebrání ustanovení § 12 (1) vyr. ř. povolení exekuce k vydobytí útrat čís. 11.936.

— — nárok na náhradu útrat proti dlužníku, jenž ve sporu zahájeném proti němu za vyrovnacího řízení nechal vynésti proti sobě rozsudek pro zmeškání podle § 396 c. ř. s., jest nárokem z právního jednání dlužníka, jež jest podle § 8 vyr. ř. dovoleno pro další provozování obchodu čís. 10.976.

— — **advokátní tarif:** pokud přirážku za společenství lze počítati i v nesporném řízení; výrazem »v nesporném vůbec« míní se v § 7 (2) adv. tarifu jen nesporné řízení soudní, nikoliv výkony mimo soudní řízení čís. 11.324.

— — není závady, by na výkony mimo soudní řízení nebylo použito podle dohody stran advokátního tarifu; nepřísluší však přirážka podle § 7 (1) adv. tarifu z položky účtované za sepsání trhové smlouvy čís. 11.324.

— — jednání v zajišťovacích věcech podle druhého dílu exekučního řádu jest odměniti podle položky 2. III. jako jednání v exekučním řízení čís. 11.341.

— — podle § 17 (2) neodměňují se vícepráce, mající důvod v přílišné rozvláčnosti písemných podání čís. 11.341.

Útraty trestního řízení: o nároku na ně přísluší zásadně rozhodnouti jen trestnímu soudu; kdy o nich může rozhodnouti civilní soudce čís. 10.122.

— — podle tiskové novely: pokud lze je dobývati proti nástupci vydatele a vlastníka periodického časopisu čís. 10.710.

— — vlastník automobilu neručí za útraty soukromého účastníka v trestním řízení proti řidiči automobilu čís. 11.074.

— — bylo-li usnesení trestního soudu, jímž byla zákonnému zástupci obžalobce uložena povinnost nahraditi obžalovaným útraty trestního řízení, nálezem nejvyššího jako zrušovacího soudu na zmateční stížnost k zachování zákona zrušeno, načež prvý soud uložil náhradu útrat přímo obžalobci, pominul právní důvod, aby si obžalovaní podrželi částku zapravenou jim zákonným zástupcem obžalobce na jich exekuční zakročení jako útraty trestního řízení a exekuce, a jsou obžalovaní podle § 1435 obč. zák. povinni vrátiti, co jim bylo takto plněno; nárok na vrácení exekučních útrat jest příslušenstvím hlavního nároku na vrácení útrat trestního řízení a nemůže býti posuzován samostatně s hlediska přípustnosti opravných prostředků; je-li k vrácení útrat povinno několik obžalovaných, jde o dělitelný dluh a obžalobce (jeho zákonný zástupce) nemůže se domáhati zapravení jeho na každém z obžalovaných solidárně, nýbrž jen rovným dílem čís. 12.785.

— — byly-li usnesením odvolacího soudu v trestním řízení sníženy útraty, lze se domáhati zrušení exekuce, bylo-li prokázáno, že byly zaplaceny snížené útraty, třebaže rozhodnutím nejvyššího soudu jako soudu zrušovacího bylo ke zmateční stížnosti na záštitu zákona vysloveno, že usnesením odvolacího soudu snižujícím útraty byl porušen zákon, aniž však bylo vysloveno zrušení tohoto usnesení čís. 13.151.

Útvar právní: civilní soudní řád nezná žalobu o právní útvar (Rechtsgestaltungsklage) čís. 10.942.

Uvážení volné soudu (§ 273 c. ř. s.) viz volné uvážení soudu.

Uvedení v omyl viz omyl.

Uveřejnění rozsudku: i v civilních věcech tam, kde byla s konečnou platností vyřízena otázka hlavní, rozhoduje o podružné otázce uveřejnění rozsudku a rozsahu důvodů vrchní soud jako soud odvolací s konečnou platností čís. 12.638.

Úvěr: na nárok dlužníka na poskytnutí úvěru z kauční (úvěrní) listiny nelze vésti exekuci čís. 10.218; — srov. však čís. 10.219.

— vložení zástavního práva proň v poznamenaném pořadí bez ohledu, zda úvěr byl poskytnut jedním věřitelem a najednou či v časových obdobích čís. 10.443.

— žalobu, domáhající se, by byl poskytnut neb obstarán v budoucnosti, jest pro tentokráte zamítnouti čís. 11.650.

— možnost zřízení zástavního práva k movitým věcem pro pohledávku z otevřeného úvěru čís. 12.195.

Úvěrní družstvo viz společenstvo výrobní a hospodářské.

— **hypoteka** viz hypoteka kauční.

Úvěrové provise: jmenovitě při úvěrní hypotece, nepožívají stejného pořadí s jistinou a nemohou ani býti přikázány v knihovním pořadí jako samostatné pohledávky; pokud je lze přikázati v rámci jistoty pro vedlejší závazky čís. 13.021.

Úzávěrka o společníkovu podílu pro pozůstalostní inventář čís. 10.524.

Území inkorporované viz stát československý (zák. čís. 354/1921 sb. z. a n.).

Uznání: rozsudek pro uznání viz tamže.

— **dluhu:** saldem viz běžný účet.

— — povaha veřejnoprávního nároku se jím nemění čís. 10.004.

— — přetržení promlčení uznáním dlužníka čís. 10.369.

— — uznání nicotného závazku nemá právní účinek čís. 10.370.

— — pokud soudní smír, jímž byla postoupená pohledávka ve sporu mezi postupitelem a dlužníkem uznána, působí jako kumulativní novace i ve prospěch postupníka čís. 10.657.

— — může se státi nejen výslovně, nýbrž i mlčky čís. 10.941.

— — postoupený dlužník, jenž, byv zpraven o postupu, zaplatil bez výhrady postupníku postoupenou pohledávku, uznal proti postupníku pohledávku za správnou a nemůže na bezelstném postupníku požadovati vrácení zaplaceného peníze jako nedluhu podle § 1431 obč. zák. čís. 10.941.

— — přerušuje promlčení, ale nebrání, by promlčení nezačalo znovu běžeti čís. 11.002.

— — při určovací žalobě a zjišťování právního zájmu čís. 11.630.

— — smlouva o uznání podléhá obecnému promlčení třicetiletému čís. 11.736; — srov. též čís. 11.794.

— — k přetržení promlčení dluhu obce uznáním dluhu, učiněným starostou obce, se vyžaduje, aby starosta obce byl obecním výborem k tomuto projevu zmocněn plnou mocí znějící na druh tohoto jednání (§ 1008 obč. zák.) čís. 12.563.

— — uzavřel-li starosta obce úmluvu o určení palmare advokátní komorou bez zmocnění obecním výborem a obec nereagovala na vyrozumění advokátní komory, neuznala tím obec mlčky (§ 863 obč. zák.) pohledávku advokátovu; žádost starosty obce k advokátovi, by posečkal s vymáháním své palmární pohledávky, není uznáním dluhu obcí čís. 12.563.

— — netvoří ještě právní důvod, jejž musí obsahovati vkladná listina podle § 26 knih. zák. čís. 12.630.

— — uznání není o sobě žádným ze způsobů, jímž lze nabýti věcného práva, zejména vlastnictví, ať již způsobem původním aneb odvozeným čís. 12.659.

— **otcovství** viz otec nemanželský.

Užívání: služebnost viz tamže.

— — nelze povoliti exekuci na užívací právo povinného ve smyslu § 504 obč. zák. čís. 12.205.

— — přidělené věci; cenu za ni může po případě určiti jen Státní pozemkový úřad čís. 9186.

— — viz též uživatel domu.

— **nájemní věci** viz smlouva nájemní a pachtovní.

— **společné věci** viz společenství statku.

Uživatel domu: nájemní smlouva s ním zaniká zánikem jeho užívacího práva čís. 8719.

Vada díla viz smlouva o dílo.

— **formální** viz oprava podle § 85 c. ř. s.

— **koupené věci** viz správa.

— **rozhodčího řízení** (výroku) viz rozhodčí soud.

— **řízení** viz dovolání (§ 503 čís. 2 c. ř. s.).

— **zboží** viz správa pro vady.

Vadium: ručení vadia za nárok na náhradu »jiných škod« čís. 9337.

— při dražbě lze složiti i vkladní knížkou záložny, třebas knížka zní na jméno někoho jiného než podavatele čís. 10.460.

— není zákonného zákazu, by za vadium v exekučním řízení nebyla přijata vinkulovaná vkladní knížka; není přestoupením úřední povinnosti soudce, že při úvaze podle § 56 c. ř. s. nepočítal s obtížemi, jež napotom nastaly při realisování vkladní knížky čís. 11.653.

Válec parní viz parní válec.

Válečná pololetí viz zaměstnanec železniční.

Válečné půjčky: pověřil-li peněžní ústav úpisem pobočku jiného peněžního ústavu, byl úředník této pobočky činným jako zmocněnec pověřivší banky a nelze ho pokládati za pouhého sběratele úpisu válečných půjček; přísliby jeho při úpisu jest peněžní ústav vázán čís. 8758.

— — zástavní věřitel jest povinen přijmouti odškodňovací dluhopisy na zaplacení kapitálového dluhu, jen pokud je zajištěn válečnou půjčkou; byl-li dluh zajištěn částečně jinými cennými papíry, nemůže se dlužník domáhati jich vrácení odvolávaje se na § 15 zák. čís. 216/1924 čís. 8824.

— — záměnou dluhopisu za náhradní dluhopisy (§ 15 zák. čís. 216/1924 sb. z. a n.) nezanikla část upisovatelova dluhu čís. 10.063.

— — měla-li býti část zápůjčky nezajištěná válečnými půjčkami zaplacena tím způsobem, že si upisovatel opatří nebo mu banka opatří hypotekární zápůjčku, převzala banka risiko úpisu čís. 10.063.
— — ustanovení druhého odstavce čl. IX. nař. čís. 276/1924 sb. z. a n. nelze použíti při určení poměrů rozhodných podle § 15 zák. čís. 216/1924 sb. z. a n., nýbrž rozhodují tu jen poměry dlužníkovy čís. 11.469.
— — lhostejno, zda přednostou domácnosti (§ 16 zák. čís. 216/24 sb. z. a n.) jest ještě původní upisovatel, či některý z dědiců jeho válečných půjček, anebo matka těchto dědiců čís. 11.469.
— — znehodnocení válečných půjček opatrovanců a syndikátní ručení opatrovnického soudu čís. 11.538.
— — pokud jest úroky ze zápůjčky na lombard válečných půjček připočísti k jistině pololetně čís. 11.769.
— — dluh jest zaplacen teprve přijetím odškodňovacích dluhopisů vydaných za zastavené válečné půjčky, ať se tak stalo kdykoliv, třebas i delší čas po účinnosti zák. čís. 216/1924; až do přijetí těchto dluhopisů jest dlužník povinen platiti věřiteli smluvené úroky ze zápůjčky, nikoliv jen rozdíl mezi smluvenými úroky a kuponovými výtěžky z odškodňovacích dluhopisů ode dne 1. července 1924 čís. 10.535.

Válečné úkony: zavázal-li se podnikatel smlouvou (z doby válečné), že přenechá vojenské správě po čas válečných úkonů rudy, vzešlo státu (rak. voj. erára) smluvní požadovací právo na tyto rudy, nikoliv nárok na vydání výtěžku, jehož podnikatel docílil prodejem rud čís. 10.758.

Válečný poškozenec: smlouva s trafikantem; přípustnost pořadu práva čís. 13.013.

Válka světová: náhrada škody za bezprávné poškození civilních osob viz stát československý.

Valná hromada viz společenstvo, společnost.

Valorisace viz měna.

Valuta viz měna.

Valutárního doložka: ve vlastní směnce čís. 11.770.

Váречné právo viz pravováречné měšťanstvo.

Vázanost soudu: odsuzujícím nálezem trestního soudu viz rozsudek trestní.
— vlastním rozhodnutím: podle § 416/2 c. ř. s. nevztahuje se na rozhodovací důvody čís. 9415.
— v nesporném řízení jest soud vázán na své rozhodnutí, jakmile je prohlásil, nebo, nebylo-li vyhlášeno, jakmile je odevzdal písemně k vyhotovení čís. 11.625.
— rozhodnutím jiného soudu v téže věci: názorem rekursního soudu ve zrušovacím usnesení (§ 527/2 c. ř. s.) byl v dalším jednání vázán i první i rekursní soud; neřídil-li se však tímto názorem při dalším rozhodování ani první ani rekursní soud čís. 10.797.
— nejen soud první stolice, nýbrž i odvolací soud jest vázán názorem svého zrušovacího usnesení; pokud nelze napadati dovoláním, odchýlil-li se odvolací soud ve svém rozsudku od právního názoru, vysloveného ve svém zrušovacím usnesení čís. 11.377.
— pokud je dovolací soud vázán pravoplatným výrokem o zamítnutí námitky pravoplatně rozsouzené věci čís. 9518.
— dovolací soud jest oprávněn přezkoumati správnost právního názoru ve zrušovacím usnesení odvolacího soudu, třebas do usnesení nebyl podán rekurs čís. 9927.
— v jiné věci: při povolení exekuce, uznal-li odvolací soud odvolání za podané včas čís. 8645.
— pokud jest okresní soud, u něhož byla napotom žaloba vznesena, vázán usnesením sborového soudu v otázce předmětné nepříslušnosti čís. 8955.
— tuzemského pravoplatnými rozhodnutími tuzemských soudů o nepřípustnosti pořadu práva a o nutnosti nastoupiti cestu nesporného řízení o nároku na zvýšení výživného nemanž. dítěte cizozemce bydlícího v cizozemsku proti nemanželskému otci tuzemci čís. 10.436.

— soudu rozhodujícího o odškodnění podle § 1265 obč. zák. výrokem soudu o neplatnost manželství čís. 11.613.
— soud rozhodující o žalobě otce podle § 35 ex. ř. o nepřípustnost exekuce k vydobytí výživného, není vázán názorem, jejž opatrovnický soud, rozhoduje o žádosti otce o snížení výživného, vyslovil v otázce, zda otec v době před podáním žádosti byl, či nebyl oprávněn platiti vzhledem k zmenšeným příjmům nižší výživné, než bylo určeno smírem čís. 11.604.
— rejstříkový soudce není vázán usnesením procesního soudu, jímž se povoluje zápis do obchodního rejstříku čís. 12.206.
— usnesení poručenského soudu o způsobu dalšího vychování manželského dítěte, zejména o tom, zda se má věnovati studiím čili nic, víže sice poručníka, matku dítěte i dítě samo, nikoliv však jeho otce ani procesní soud v otázce, zda otec, jemuž byla původně uložena vyživovací povinnost rozsudkem, jest povinen hraditi zvýšené náklady za tuto výchovu čís. 12.506.
— rozhodnutím nejvyššího správního soudu, že násilné odnárodňování dítěte povinného školou, zakázané v § 134 ústavní listiny, není v tom, že ve Slezsku svěřuje otec dítě do výchovy školy s vyučovací řečí neodpovídající jeho národnosti, jest pravoplatně rozřešeno, že otec jednající takto neporušil veřejnoprávní nárok dítěte na výchovu čís. 13.012.
— rozhodnutím rozhodčího soudu: že jde o úraz podnikový čís. 11.986.
— rozhodla-li úrazová pojišťovna pravoplatně, ana již uplynula roční lhůta § 38 c) úraz. zák., že nejde o úraz podnikový, jest nárok na náhradu škody posuzovati podle předpisů občanského zákona o náhradě škody čís. 12.987.
— otázka, zda jde o úraz podnikový, čili nic, jest pro soud rozhodnuta pravoplatně též, byl-li teprve rozhodčím soudem úrazové pojišťovny uznán úraz za podnikový, aneb zůstalo-li při odmítnutí nároku úrazovou pojišťovnou proto, že ani rozhodčí soud nepokládal úraz za podnikový čís. 12.987.
— soudu nenáleží zkoumati nálezy rozhodčí komise (zák. o závodních výborech) po stránce věcné, nýbrž jen po stránce formální; dospěl-li k závěru, že rozhodčí komise nebyla příslušnou, není vázán jejím rozhodnutím čís. 10.069.
— rozhodnutím správního úřadu: rozhodnutím stavebního úřadu, jímž z důvodů bezpečnostních a zdravotně-policejních nařízeno provedení prací, nemůže býti soudem přezkoumáváno čís. 8650.
— soud může řešiti otázku, zda se může obec sprostiti svého závazku poskytovati učiteli užívání obecních pozemků čís. 8965.
— nařízením stavebního úřadu čís. 10.742, 11.188.
— soudům nepřísluší přezkoumati rozhodnutí zemského správního úřadu, pokud jím v mezích zákonné působnosti tohoto úřadu bylo vysloveno zrušení usnesení okresního zastupitelstva, na jehož základě byl proveden knihovní vklad; soud jest vázán pravoplatným usnesením správních úřadů o tom, zda nemovitost připsaná knihovně obci jest obecním statkem ve smyslu § 70 obec. zříz. pro Čechy čís. 11.656.
— bylo-li propuštění zaměstnance na zabraném a pod úředním dozorem jsoucím velkostatku pravoplatně uznáno za bezúčinné úřady k tomu povolanými podle § 22 zákona čís. 118/1920 sb. z. a n., nelze se již s otázkou propuštění zaměstnance zabývati při rozhodování o žalobě, jíž se zaměstnanec domáhá vyplacení zadržených služebních požitků čís. 12.804.

Vazba podle § 355 ex. ř. viz exekuce.
— **vyšetřovací** viz odškodnění podle zákona čís. 318/1918 ř. zák.

Včasnost: prodeje (§ 830 obč. zák.) viz společenství statků.
— jinak viz lhůta.

Včely: poškození jimi jest pokládati za náhodu, leč že by tu bylo zvláštní zavinění chovatele čís. 8671.

Včítání poštovní dopravy do lhůty viz lhůta (§ 89 org. zák.).

Vdova: nárok na převzetí usedlosti viz usedlost střední velikosti
— **pozůstalá** viz pozůstalý manžel.

Vdovské zaopatření: manžel není povinen, by je poskytl nebo zabezpečil manželce právním jednáním mezi živými; učinil-li tak přece, šlo o darování čís. 10.749.
Vedení elektrické viz elektrické vedení.
Vedlejší intervence viz intervence vedlejší.
— **úmluvy:** výhrada písemnosti viz forma.
— **závazky:** jistota pro ně viz hypoteka kaučni.
— **závod** (čl. 21 obch. zák.) viz filiálka.
Velikonoční pondělí 1930 nebylo svátkem ve smyslu § 126/2 c. ř. s. čís. 9975.
Velká provozovna (§ 4 čís. 4 zák. čís. 210/1931 sb. z. a n.) viz ochrana nájemců.
Venia aetatis viz zletilost.
Venkovský statek viz dražba vnucená nemovitosti (§ 151 ex. ř.).
Versio in rem (§ 1041 obč. zák.): ten, kdo provedl opravu nábytku osoby zbavené svéprávnosti bez svolení podpůrce, nemůže se na ní domáhati úplaty z důvodu § 1041 obč. zák., nešlo-li o opravu nutnou čís. 9863.
— třetí osoba, jíž pachatel daroval zpronevěřené peníze, jest s ním solidárně povinna vrátiti poškozenému, co jí bylo darováno čís. 10.151.
— nedošlo-li o dodávce k usnesení okresního zastupitelství a ke schválení potřebné náhrady, nemůže se dodatel na okresu domáhati náhrady s hlediska § 1041 obč. zák. čís. 11.559.
— §§ 418, 1041 obč. zák.: podle obou ustanovení jest třeba, by byla žaloba řízena proti tomu, kdo jest vlastníkem v době, kdy byly náklady učiněny, nikoli proti jeho singulárnímu nástupci, najmě proti tomu, kdo nabyl vlastnictví teprve napotom příklepem při opětné dražbě čís. 11.252.
— dodáno-li stavivo k objednávce manžela, jenž ho použil ke stavbě na pozemku, jsoucím ve spoluvlastnictví jeho i jeho manželky, jest dodatel oprávněn domáhati se polovice úplaty na objednatelové manželce; lhostejno, že manželka projevila původně nesouhlas se stavbou, když se později, hlavně v době, kdy bylo staviva používáno ke stavbě, nevzepřela tomu tak účinně, aby její projev nesouhlasu působil nejen proti jejímu manželi, nýbrž prokazatelným způsobem i proti dodateli; lhostejno, zda manžel měl úmysl jednati v zájmu manželky a zda manželka chtěla či nechtěla míti ze stavby prospěch, stačí, že cizí věci bylo skutečně použito k užitku jiného; záleží jen na tom, jakou hodnotu mělo stavivo v době použití; lhostejno, zda prospěch byl napotom provedením dražby zmařen; prospěch toho, v jehož prospěch bylo cizí věci užito, může býti menší než škoda dodavatelova čís. 12.573.
— manželka jest vedle manžela, jenž stavbu objednal, povinna zaplatiti dodavateli nedoplatek za stavivo a za platy dělníkům na stavbě zaměstnaným, přišly-li jí jako vlastnici domu k dobru (§ 1041 obč. zák.); nesejde na tom, jakou hodnotu má nyní dům, nýbrž rozhodny jsou skutečné náklady ve stavivu a v platech dělníkům; manželka nemůže proti dodavateli namítati, že manžel chtěl stavbou jen zaplatiti svůj dluh u ní čís. 12.716.
— s hlediska § 1041 obč. zák. se nevyhledává, by věci bylo použito ve prospěch jiného přímo jejím vlastníkem; tohoto ustanovení jest použíti i tehdy, bylo-li použito věci ve prospěch druhého prostřednictvím třetí osoby; v takových případech se však vyžaduje, by ona třetí osoba byla nepravým zástupcem toho, v čí prospěch bylo věci použito; předpisu § 1016 obč. zák. nelze použíti, nebylo-li jednáno v zastoupení jiného, nýbrž vlastním jménem čís. 12.971.
Veřejná cesta viz cesta veřejná.
— **listina** viz listina veřejná.
— **obchodní společnost** viz společnost veřejná.
— **vyhláška:** v konkursu, ve vyrovnání viz úpadek, vyrovnání.
Veřejné knihy viz kniha pozemková, rejstřík obchodní.
— **notářské poslední pořízení** viz pořízení poslední.
— **skladiště** viz skladiště.
Veřejnoprávní korporace viz osoba právnická.

Veřejnoprávní nárok: na jeho povaze nebylo změněno nic tím, že ho zákon přikázal do příslušnosti řádných soudů; nárok na odškodné za bezprávně vytrpěnou vyšetřovací vazbu jest nárokem veřejnoprávním čís. 8652.
— — povaha veřejnoprávního závazku nemění se tím, že byl závazek zúčastněnou stranou výslovně uznán čís. 10.004.
— — soukromoprávní povahu požadovaného práva náleží dokázati tomu, kdo se dovolává vydržení; pokud šlo o soukromoprávní povinnost k opravě jezu; ten, kdo žádá na jiném plnění, jež může býti plněním buď soukromoprávního závazku neb i veřejnoprávní povinnosti, aniž by označil, že tak činí z důvodu veřejnoprávní povinnosti, která stihá druhého, činí tak předem z důvodu soukromoprávního čís. 12.726.
— — jinak viz pořad práva.
— **smlouva:** jest jí smlouva, jíž se mezi smluvníky zakládá, změňuje, nebo ruší poměr veřejného práva čís. 11.452.
Veřejný konkurs podle zák. čís. 16/1920 sb. z. a n. viz zaměstnanec obecní.
— **orgán:** přihláška (§ 172 ex. ř.) viz dražba vnucená nemovitosti.
— **statek:** doplnění pozemkové knihy viz kniha pozemková.
— — cesta veřejná viz tamže.
— — chodník, který přešel do vlastnictví pražské obce podle § 97, třetí odstavec, stavebního řádu pro Prahu, jest součástí ulice a součástí veřejného statku, určeného k všeobecnému užívání čís. 12.803.
Věc hromadná: pojem čís. 10.719.
— **movitá či nemovitá?** viz stavba na cizím pozemku.
— **rozsouzená, zahájená** viz rozepře rozsouzená, zahájená.
Věci bagatelní viz nepatrné věci.
— **feriální** viz prázdniny soudní.
— **vnesené** (§ 970 obč. zák.) viz smlouva schovací.
— — (§ 1101 obč. zák.) viz zástavní právo zákonné.
Věcná příslušnost viz příslušnost.
Věno: pojišťování jeho družstvem čís. 10.476.
— nárok na náhradu za věno, jež jí ušlo usmrcením otce, nemá dcera usmrceného, jež v době smrti otcovy byla již provdána čís. 13.074.
— převedli-li rodiče pozemek, jejž se zavázali dáti dceři věnem, na třetí osobu, načež si dcera vymohla proti rodičům rozsudek na zaplacení peněz jako protihodnoty za pozemek, zanikl původní závazek k vydání pozemku a to i proti přejímateli pozemku; závazek zastupitele pozemku zaplatiti peněžitou protihodnotu, vzniknuvší teprve po odevzdání pozemku přejímateli, nepřešel (§ 1409 obč. zák.) na něho; zaniklý nárok dcery na odevzdání pozemku nemohl proti přejímateli obživnouti ani tím, že dcera nemohla vydobýti svou peněžitou pohledávku na postupitelích čís. 12.651.
— k pozůstalosti nenáleží povinnost dáti dceři věno a synovi výbavu; lhostejno, že za života otcova byl uplatňován nárok na určení výpravy (věna), nebylo-li o něm za života otcova rozhodnuto čís. 12.800.
— pojem věna a výbavy čís. 10.268, 10.423.
— pod pojem nespadá výbava; nelze přihlédnouti k nákladům svatby čís. 9380.
— dostane-li nevěsta od rodičů splněním jejich dotační povinnosti určitý peníz a převezme-li se ženichem od jeho rodičů usedlost za úplatu s výměnkem pro odstupujícího, peněz pak použije k zapravení části úplaty za usedlost; pokud jde o obyčejnou smlouvu trhovou; pokud nejde ani o příjem věna ve prospěch manžela; z toho, že za manželství bylo používáno výtěžků z celé usedlosti k vydržování rodiny, nelze o sobě usuzovati na úmysl zříditi věno; ani z toho, že manželka přivedla po sňatku krávu do společné domácnosti čís. 10.422.
— a notářský spis: slib věna v mezích dotační povinnosti není darováním čís. 9412.

— slib věna učiněný rodiči dceři a jí přijatý není svatební smlouvou; pokud potřebuje k platnosti zřízení notářského spisu čís. 9012.
— zřízení věna skutečným jeho odevzdáním manželovi nevyžaduje formy notářského spisu čís. 10.422.
— notářského spisu není zapotřebí pro smír při dobrovolném rozvodu, jímž se manžel zavázal, že bude manželce platiti výživné, dokud tím nebude vyčerpáno věno, ve smíru udané čís. 10.035.
— dotační povinnost vzniká sice sňatkem dcery, avšak způsobilost osoby k dotaci povinné jest posuzovati podle okamžiku skutečného uplatňování nároku čís. 10.416.
— vzniká nárok na zřízení věna již sňatkem, či teprve žádostí o zřízení věna? čís. 11.007.
— třebas vyplácení věna lze žádati teprve při sňatku, není vyloučeno, by nebyla již před tím určena soudem jeho výše čís. 11.089.
— o určení věna lze sice zakročiti již před sňatkem, povinnost dotační však nezaniká, nebylo-li před sňatkem žádáno o věno čís. 11.983.
— v tom, že nárok nebyl ihned vznesen, nelze spatřovati jeho vzdání se čís. 9430.
— pořadí povinnosti rodičů ke zřízení věna čís. 9380.
— povinnost dáti věno jest uložena především otci a, je-li nemajetný, matce čís. 8890.
— povinnost dáti nebo doplniti věno dceři, musí splniti předně otec a, nemůže-li tak učiniti, jest k tomu povinna matka čís. 11.413.
— v čem: jako obvěnění může býti poskytnut nejen kapitál, nýbrž jakákoliv majetková výhoda, najmě i poskytování dávek, tvořících obvykle obsah výměnku; na dědici zřizovatele lze se domáhati náhrady v penězích, nepatří-li usedlost, na níž byl výměnek zřízen, do pozůstalosti zřizovatele, ana byla již dříve zcizena čís. 11.173.
— byla-li součástí věna služebnost bytu, nelze ji odvolati z důvodu § 948 obč. zák., a to ani, pokud by svou hodnotou přesahovala věno čís. 11.493.
— může jím býti i hypotekární súročitelná pohledávka, jejíž splatnost nastane teprve úmrtím osoby povinné ke zřízení věna čís. 11.983.
— určení výše: jmění dcery a jmění rodičů; rozvrh dotační povinnosti rodičů čís. 9380.
— pokud jest hleděti k tomu, že je osoba povinná věnem čekatelem rodinného domku čís. 9537.
— jest přihlížeti nejen k aktivnímu jmění povinného, nýbrž i k jeho dluhům, jakož i k ostatním jeho potřebám a k potřebám těch, k jejichž výživě jest povinen podle zákona čís. 10.416.
— při vyměření věna v případě § 1221 obč. zák. nemá soud zpravidla překročiti míru povinného dílu dědického, jenž by na dceru připadal v době jejího sňatku čís. 10.416.
— nelze přihlížeti k vkladu povinného, s nímž povinný nemůže dosud disponovati, poněvadž vklad je vázán neznámým mu heslem čís. 10.416.
— nelze přihlédnouti k nákladům svatby čís. 9380.
— pořad práva: o nároku dcery, domáhající se na otci splnění slibu, že jí dá podle stavu přiměřenou výbavu kromě věna, jest rozhodovati sporem čís. 13.137.
— doplnění věna: bylo-li vybavení dcery přiměřené majetkovým poměrům rodičů v době sňatku, byla splněna jejich povinnost, dáti jí přiměřené věno čís. 8890.
— opětovné splnění dotační povinnosti nemůže býti žádáno; nedostala-li dcera věna vůbec, může je požadovati i při druhém sňatku; totéž platí o výbavě; v tom, že nárok na ni nebyl ihned vznesen, nelze spatřovati jeho vzdání se; předmět výbavy čís. 9430.
— žádost o doplnění věna může se setkati s úspěchem jen, je-li prokázáno, že dcera dostala věnem méně, než bylo úměrné majetkovým poměrům rodičů v době jejího sňatku, při čemž se způsobilost osob věnem povinných, by poskytly věno takto vyměřené, posuzuje ovšem podle doby, kdy byl vznesen nárok na doplnění věna čís. 11.413.

— exekuce na věno: pokud jest vymáhající věřitel oprávněn vymáhati pořadem práva zabavenou a přikázanou pohledávku na výplatu věna čís. 9162.
— vymáhající věřitel, jemuž byl nárok na zřízení věna přikázán k vybrání, jest oprávněn uplatňovati tento nárok v nesporném řízení; nesspornému soudci nelze tu rozhodovati o tom, zda nárok na zřízení věna jest zabavitelným čili nic čís. 11.007.
— právo dcery, žádati podle § 1220 obč. zák. na otci věno, není podrobeno exekuci; zabavitelná jest však formalisovaná již pohledávka příslušející dceři z důvodu věna pravoplatně jí přiznaná čís. 12.928.

Věřitel hypotekární viz dražba vnucená nemovitosti.
— **knihovní:** není oprávněn k rekursu proti usnesení, jímž byl vysloven souhlas s navrženým vyrovnáním dlužníka s věřiteli vedoucími proti němu vnucenou správu čís. 10.669.
— **nadzástavní** viz zástavní právo.
— **pozůstalostní** viz pozůstalost, svolání věřitelů, oddělení jmění.
— **vymáhající** viz exekuce.

Věřitelský výbor viz úpadek.
Vídeňská poštovní spořitelna viz poštovní spořitelna vídeňská.
Vina na rozluce, na rozvodu viz rozluka, rozvod manželství.
Vindikace viz žaloba vlastnická.
Vinkulace pojistného viz pojištění smluvní.
— jinak viz knížka vkladní.
Víra knih veřejných viz kniha pozemková.
Vklad člena společenstva viz společenstvo výrobní a hospodářské.
— **knihovní** viz knihovní vklad.
— **nájemního práva** viz smlouva nájemní a pachtovní.
— **vnuceného zástavního práva** viz zástavní právo.
— **společenský** viz společnost.
— **u peněžních ústavů** viz knížka vkladní.
— **výmazu náhradnictví** viz substituce.

Vkladná smlouva trhová: nárok kupitele na její vyhotovení není způsobilým předmětem exekuce proti kupiteli čís. 10.453.
Vkladní knížka viz knížka vkladní.
Vláda není správním úřadem; pro neplatné vládní nařízení a škodu jím způsobenou má průchod §§ 79 a 34 ústavní listiny; jednaly-li státní orgány podle nař. čís. 24/1920 Úradných novin, nestihá je vina, i bylo-li by toto nařízení neplatné čís. 10.032.
Vlastnická hypoteka viz hypoteka vlastnická.
— **žaloba** viz žaloba vlastnická.
Vlastnictví: výhrada vlastnictví viz tamže.
— nabytí jeho: převodem viz převod vlastnictví.
— — — vydržením viz vydržení.
— — — jinak viz nabytí vlastnictví.
— sousedské právo viz tamže.
— spoluvlastnictví viz společenství statků.
— vindikace viz žaloba vlastnická.
— žaloba vlastnická, zápůrčí viz tamže.
— § 364 a) obč. zák. viz hory.
— — pokud lze se domáhati vlastnickou žalobou vydání součásti nemovitosti čís. 11.252.
— — nejde o společenství, jež by bylo lze zrušiti podle § 830 obč. zák. veřejnou dražbou, je-li dům, jenž jest na venek jediným celkem, rozdělen na několik dílů, z nichž každý se skládá z určitých fysických částí domu a každý jest zapsán jako dílčí dům v jiné knihovní vložce pro jiného vlastníka čís. 12.361.
— **domnělé:** jest právem činícím výkon exekuce nepřípustným (§ 37 ex. ř.) čís. 9658.

— — a žaloba zápůrčí čís. 12.204.
— **knihovní a mimoknihovní:** ten, kdo má v knihách vtěleno vlastnictví, jest vlastníkem proti každému; jen tomu, komu byla nemovitost dříve připsána, přísluší žaloba o neplatnost vkladu čís. 9754.
— — ustanovení § 440 obč. zák. předpokládá, že se nároky obou osob, jimž vlastník přenechal touž věc, opírají o platný právní důvod čís. 9548.
— — nejde-li o podvod, nezáleží s hlediska § 440 obč. zák. vůbec na tom, zda nový knihovní nabyvatel věděl o dřívějším mimoknihovním zcizení čís. 9714.
— — mimoknihovní vlastnictví a žaloba podle § 37 ex. ř. čís. 9714, 11.457.
— — při nemotivých věcech platí domněnka podle § 324 obč. zák. ve prospěch knihovního, nikoliv faktického držitele čís. 12.659.
— — jen naturální vlastník může vykonávati obsah práva vlastnického, jak jest vymezen v §§ 354 a 362 obč. zák., a může také propůjčiti jinému právo užívání nebo požívání čís. 13.091.

Vlastníkova služebnost: není uznána tuzemským právem čís. 10.653.

Vlhkost koupeného domu: pokud jest vadou čís. 12.594.

Vlna: zjištěná podle nařízení čís. 24/1920 Úradných novin: pokud se nelze na státu domáhati náhrady škody, byla-li pozdě uvolněna na Slovensku čís. 10.032.

Vloupání: pojištění proti němu viz pojištění smluvní.

Vnesené svršky (§ 370 obč. zák.) viz smlouva schovací.
— (§ 1101 obč. zák.) viz zástavní právo zákonné.

Vnucená dražba, správa nemovitosti viz dražba, správa vnucená.
Vnucené zřízení zástavního práva viz exekuce podle §§ 87 a násl. ex. ř.
Vnucený likvidator společenstva viz společenstvo.

Voda: přípustnost pořadu práva viz pořad práva.
— — regulace viz nabytí vlastnictví (k řečišti).
— — rybolov viz tamže.
— — soukromoprávní povahu požadovaného práva náleží dokázati tomu, kdo se dovolává vydržení; pokud šlo o soukromoprávní povinnost k opravě jezu; ten, kdo žádá na jiném plnění, jež může býti plněním buď soukromoprávního závazku neb i veřejnoprávní povinnosti, aniž by naznačil, že tak činí z důvodu veřejnoprávní povinnosti, která stíhá druhého, činí tak předem z důvodu soukromoprávního čís. 12.726.
— — náhradu za nemovitosti vyvlastněné k účelům vodním jest (na Moravě) určiti v řízení nesporném čís. 9174.
— — uzavřená v průtočném rybníku podléhá soukromoprávní disposici vlastníkově, pokud jde o její dovolené užívání, o dovolené napětí rybníka čís. 9211.
— — zájem na neodkladném určení nejsoucnosti práva svádětí vodu na pozemek, byl založen tím, že stavební úřad odkázal majitele pozemku, mínícího stavěti, na pořad práva čís. 10.531.
— — při vodní koncesi (při koncesi vodního díla) nejde ani o živnostenskou koncesi, ani o schválení živnostenské provozovny čís. 11.556.
— — vodní právo jest příslušenstvím nemovitosti, pro kterou bylo uděleno, a nelze na ně vésti oddělenou exekuci čís. 11.556.
— — pachtovní smlouvou, jíž obec propachtovala právo dobývati z řeky písek a led s veškerými právy a v témž rozsahu, jak jí přísluší podle vodoprávního povolení jako majitelce náplavek, pozemků a cest, jež slouží k účelu těžení písku a ledu, i s právem příjezdu po pozemcích k tomu potřebných, nenabyl pachtýř práva pozemků těch používati výhradně a jiné z téhož používání vylučovati čís. 12.345.
— — z prohlášení vlastníka potoka při jednání o jeho úpravě, že provede regulaci potoka, nenabyl práva na provedení regulace, kdo při tomto prohlášení vlastníka potoka nebyl smluvní stranou čís. 12.492.
— — spoluvlastník jest oprávněn domáhati se na druhém spoluvlastníku vyčištění společné stoky čís. 12.252.

— — vlastník přirozené soukromé tekoucí vody není podle zákona povinen čistiti koryto čís. 12.492.
— — pokud jest povinnost opravovati jez reálním břemenem čís. 12.726.
— — vodní kniha má význam pouhého vodního katastru, nikoliv pozemkové knihy; do vodní knihy nelze zapisovati práva k užívání vod zakládající se na důvodech soukromoprávních čís. 9152.
— — zápisy ve vodní knize nejsou povahy konstitutivní, nýbrž povahy deklaratorní; vodní kniha slouží jen za evidenční pomůcku úřadu, její účel jest čistě evidenční, je to pouhá kniha záznamů; soukromoprávní povaze závazku nebrání, že jest zapsán ve vodní knize čís. 12.726.
— — ke zrušení jezu jako vodního díla jest třeba povolení vodního úřadu čís. 12.726.
— — jest na tom, kdo hodlá koupiti velkostatek, zvláště kde pro lesní hospodářství přichází v úvahu i plavení dříví, by se také informoval na základě vodní knihy o případných vodních právech velkostatku, třebas pozemky velkostatku nejsou přímo na břehu vody čís. 12.726.
— **spodní:** jest věcí nikomu nenáležející; byla-li dolováním zasažena spodní voda čís. 11.253.

Vodné viz smlouva nájemní.
Vodní cesty viz vyvlastnění.
— **družstvo:** kdy se stává vlastník dávkou zavazaného pozemku osobním dlužníkem družstva čís. 10.648.
— — pokud k příspěvkům Vodnímu družstvu budoucně splatným ve smyslu dražebních podmínek patří všechny amortisační splátky k umoření melioračních zápůjček, a to i oné částky zápůjčky, která byla již splatná a byla teprve dodatečně pojata do rozpočtu splátek k umoření melioračních zápůjček; o to, které budoucně splatné příspěvky převzal vydražitel a které mají býti uhrazeny z nejvyššího podání, rozhoduje soud exekuční čís. 12.482.
— **kniha** viz voda.
— **síla:** daň viz tamže.
— **stavby** viz vyvlastnění.

Vojenská pensijní likvidatura: účetní nález viz tamže.
— **taxa:** pokud nárok na její zaplacení (vrácení) jest nárokem veřejnoprávním čís. 10.437.

Vojenské cvičení: zástupce státního obvodního lékaře nemá nárok na plat za dobu vojenského cvičení, leč že by tento plat byl výslovně vymíněn ve služební smlouvě nebo v ustanovovacím dekretu čís. 12.908.
— **koně:** předpisy při převzetí, obeznámení se uchazeče s podmínkami převzetí čís. 8822.
— — uživatel jeho ručí i za náhodu, pokud neprokáže, že jde o škodu způsobenou vyšší mocí, již nemohl odvrátiti, tedy událostí zvenčí působivší, nikoliv přirozenou povahou koně, najmě jeho splašením čís. 10.845.
— — předpis § 3 písm. f) služebních předpisů čsl. branné moci K-III-3 není omezen na škody, jež způsobil vojenský kůň, daný do soukromého užívání, třetím osobám čís. 10.845.
— — chovatel vojenského koně ručí státu za skutečnou škodu i, stalo-li se uhynutí (utracení) koně jen náhodou, leč že by šlo o vyšší moc; je vyšší mocí, nejde-li jen o obyčejnou náhodu, která se často přihází a dá se předvídati, nýbrž o událost kromobyčejnou, jež se také nedá odvrátiti ani největší péčí chovatelovou čís. 12.213.
— **služební předpisy:** skutková podstata § 286 d) voj. tr. zák. čís. 9284.
— **zaopatřovací požitky:** při zajištění pohledávky státu již za živobytí chromyslného neplyne z předposl. odst. § 92 zák. čís. 76/1922 sb. z. a n., že chromyslný nebo jeho zákonný zástupce jest povinen, by při tom spolupůsobil čís. 11.277.

— — pokud čsl. stát se nemůže domáhati vrácení zaopatřovacích požitků, jež vyplácel zdejšímu státnímu příslušníku jako bývalému důstojníku z povolání c. a k. vojska v dohodě s likvidujícím ministerstvem války ve Vídni na základě usnesení mezinárodní likvidační komise, jemuž se podrobil čís. 12.274.

Vojenský náhradní nález viz nález náhradní.

— **zaměstnanec:** odvolání diet podle výnosu ministerské rady čís. 13.182/1919 čís. 9852.

— — výhoda § 3 zák. ze dne 21. dubna 1882 čís. 123 ř. zák. platí i o požitcích déle sloužících osob mužstva branné moci čís. 10.479.

Vojsko: ubytování viz tamže.

— vojenská osoba jako řidič silostroje viz automobilový zákon.

— pořad práva viz tamže.

— jinak viz stát československý.

Volba: při alternativním plnění viz alternativní plnění.

— právo volby prodatele při výhradě vlastnictví; nepodléhá § 906 obč. zák.; kdy zaniká čís. 10.005.

Volné hodnocení důkazů viz důkaz.

Volné uvážení soudu (§ 273 c. ř. s.): při určení výše odškodného za nedovolené práce přes čas čís. 10.504.

— — okolnost, zda pachtýř nemohl utrpěti škodu (evikcí spachtovaných nemovitostí) proto, že jsa insolventním nemohl docíliti hospodářského výtěžku, nemohou soudy posouditi podle § 273 c. ř. s., nýbrž jen na základě posudku znalců hospodářů čís. 10.868.

— — v tom, že soud stanovil jím výši výživného, nelze spatřovati nezákonnost ve smyslu § 46 (2) zák. o nesp. říz. čís. 11.332.

— — při určení bolestného čís. 11.494.

Vozební podnikatel viz automobilový zákon.

Vozová cesta viz služebnost pozemková.

Vpočtení daru podle § 785 obč. zák. viz díl povinný.

— **do dědického podílu:** stala-li se otázka za pozůstalostního řízení otázkou spornou, není úkolem pozůstalostního soudu řešiti otázku, co a kterému svéprávnému dědici se má vpočítati do jeho dědického podílu, nýbrž jest věcí dědiců, by si sporné vpočítání provedli žalobou čís. 11.890.

— **poštovní dopravy do lhůt** viz lhůta (§ 89 org. zák.).

Vrátný viz doba pracovní osmihodinná.

Vstup do sporu (§ 234 c. ř. s.): chtěl-li do sporu veřejné obchodní společnosti místo společnosti vstoupiti jeden ze společníků vzhledem k prohlášení druhého společníka, že mu následkem likvidace společného podniku předává do úplného vlastnictví zažalovanou pohledávku, bylo k tomu třeba především souhlasu žalující společnosti; byl-li na jmění postoupivšího společníka vyhlášen konkurs, bylo po případě třeba i souhlasu správce konkursní podstaty čís. 12.449.

— svolení odpůrce ke vstupu nabyvatele věci nebo pohledávky ve spor (§ 234 c. ř. s.) může se státi i mlčky, zejména způsobem uvedeným v druhém odstavci § 235 c. ř. s. čís. 12.449.

Všeobecný fond peněžních ústavů viz sanace.

— **pensijní ústav** viz pensijní ústav.

Všeodborový sekretariát viz falsus prokurator.

Vtělení viz knihovní vklad.

Vůdčí list viz pojištění smluvní (proti škodám).

Vůle poslední viz pořízení poslední.

Vůz železniční viz železniční vůz.

Výbava: pojištění její družstvem čís. 10.476.

— výbava nespadá pod pojem věna čís. 9380.

— opětovné splnění výbavy nemůže býti žádáno, nedostala-li oprávněná výbavy vůbec, může ji požadovati při druhém sňatku; v tom, že nárok na ni nebyl ihned vznesen, nelze spatřovati jeho vzdání se; předmět výbavy čís. 9430.

— bylo-li vybavení dcery přiměřené majetkovým poměrům rodičů v době sňatku, byla splněna jejich povinnost, dáti jí přiměřené věno čís. 8890.

— pojem věna a výbavy čís. 10.268, 10.423; — výbavu nelze v pochybnostech považovati za věno, jest parafernálním jměním manželčiným, k výbavě má manželka neobmezené vlastnictví, při čemž arci může svěřiti její správu manželi; vydání výbavy kdykoli; podáním žaloby o vydání výbavy vypověděna správa jmění; bytové zařízení jest výbavou čís. 10.268.

— nelze použíti obdobně předpisů §§ 1227 a násl. obč. zák.; pokud nelze ani usuzovati na mlčky učiněný projev souhlasné vůle stran, že jest předpisů o věno obdobně použíti čís. 10.423.

— právo manželky, by nakládala volně svými věcmi; manžel není oprávněn svémocně zadržovati výbavu k vynucení nároků podle §§ 90—93 obč. zák. čís. 10.423.

— k pozůstalosti nenáleží povinnost dáti dceři věno a synovi výbavu; lhostejno, že za života otcova byl uplatňován nárok na určení výpravy (věna), nebylo-li o něm za života otcova rozhodnuto čís. 12.800.

— plnění otcovy zákonné povinnosti dáti synovi přiměřenou výbavu, není bezplatným věnováním, jemuž lze odporovati podle § 3 čís. 1 odpůrčího řádu z roku 1914 čís. 13.030.

— o nároku dcery, domáhající se na otci splnění slibu, že ji dá podle stavu přiměřenou výbavu kromě věna, jest rozhodovati sporem čís. 13.137.

Vybavovací žaloba viz žaloba podle § 37 ex. ř.

Vybočení z mezí návrhu viz rozsudek (§ 405 c. ř. s.).

Výbor honební viz honitba.

— **silniční** viz silnice.

— **spolkový** viz spolek.

— **věřitelský** viz úpadek.

— **závodní** viz závodní výbory.

— **zemský správní:** pokud jest mu řešiti spor úřednictva s okresními hospodářskými záložnami (zák. čís. 128/1924). Dodatek III. k ročníku 1930.

— — vázanost soudu jeho rozhodnutím o tom, zda nemovitost připsaná knihovně obci jest obecním statkem ve smyslu § 70 obec. zříz. pro Čechy čís. 11.656.

Vybrání pohledávky viz přikázání pohledávky k vybrání.

Výčepní živnost viz živnost hostinská.

Vydaná směnka viz směnka.

Vydání dítěte viz dítě.

— **tuzemského jmění** do ciziny viz úpadek.

— **výmazné kvitance** viz kvitance výmazná.

Vydědění syna ve prospěch vnuků viz díl povinný.

— důvod podle § 768 čís. 4 obč. zák. čís. 8879.

— přežil-li rodič, právem vyděděný, zůstavitele, mají jeho potomci právo na povinný díl a to i za života svého rodiče, i po jeho smrti čís. 12.365.

— šlo o syna právem vyděděného, uznal-li závěť, jíž byl vyděděn, a prohlásil-li, že nečiní na pozůstalost nároky; tím však nebyl vyloučen nárok jeho potomků čís. 12.365.

Výdělek ušlý viz ušlý zisk.

Výdělková daň: přednostní zástavní právo viz dražba vnucená nemovitosti.

— jinak viz daň výdělková.

Vydražitel viz dražba.

Vydržení: držba viz tamže.

— — nelze vydržeti právo, jehož obsah se vykonává na základě smluvního poměru čís. 11.206.

— — tomu, kdo vykonává právo na základě smluvního poměru, nechybí držba; nabytí práva smluvně a zároveň i vydržením se navzájem nevylučuje čís. 12.726.

— — jest na žalovaném, by prokázal obmyslnost držby; nestačí popírání držby práva vůbec čís. 12.726.
— — soukromoprávní povahu požadovaného práva náleží dokázati tomu, kdo se dovolává vydržení; pokud šlo o soukromoprávní povinnost k opravě jezu; ten, kdo žádá na jiném plnění, jež může býti plněním buď soukromoprávního závazku neb i veřejnoprávní povinnosti, aniž by naznačil, že tak činí z důvodu veřejnoprávní povinnosti, která stihá druhého, činí tak předem z důvodu soukromoprávního čís. 12.726.
— — vydržeti lze i právo na omezení reálního břemene čís. 13.112.
— — bylo-li právo školní obce na dodávání dříví z velkostatku vykonáváno jen tak, že dříví nebylo velkostatkem vydáváno bez zapravení poplatku, nepadá při čtyřicetiletém trvání (§ 1472 obč. zák.) tohoto omezení výkonu práva na dříví na váhu, zda školní obec byla oprávněna bez vyššího souhlasu platiti požadovaný poplatek čili nic, aniž sejde na tom, že poplatek byl proměnlivý, jen byl-li požadován a placením uznáván jako právo velkostatku čís. 13.112.
— — vykonávána-li služebnost vozové cesty po každém libovolném místě služebního pozemku bez omezení na určitý směr, může býti výsledkem této dlouholeté držby jen služebnost vozové cesty, přiměřená nutné potřebě a okolnostem místa čís. 8786.
— — práva cesty: obcí vyloučeno, nevykonávala-li její držbu pro své soukromohospodářské potřeby, nýbrž užívali-li ji jednotliví občané pro svou potřebu čís. 9552.
— — jde o služebnost pozemkovou, děje-li se výkon služebnosti ve prospěch vlastníka pozemku jako takového čís. 9762.
— — nelze vydržeti služebnost míti (a otvírati) okna v požární zdi čís. 10.790.
— — vydržení pozemkové služebnosti (otvírání oken do prostoru nad sousedním pozemkem), nemohlo začíti, dokud vlastníkem panujícího i služebního pozemku byla táž osoba čís. 12.649.
— — nebyl-li dosud proveden převod vlastnictví v pozemkové knize, může držba a vydržení pozemkové služebnosti počíti i proti knihovnímu vlastníku i proti mimoknihovnímu nabyvateli čís. 10.851.
— — bezelstným nabytím služebné nemovitosti bylo přerušeno vydržení služebnosti čís. 12.348.
— — užívacího práva, je-li tu pochybnost, že mohlo jíti i o užívání starousedlického práva čís. 12.090.
— — i po poznámce záboru lze se domáhati vydrženého práva čís. 12.726.
— **práva rybolovu:** čís. 11.186; — na Hlučínsku čís. 9540.
— — majitel rybolovu v Čechách může vydržeti právo vstoupiti na pobřežní pozemky, pokud vydržela obec toto právo jeho faktickým výkonem prostřednictvím osob spachtovavších od ní rybolov a jich pomocníků čís. 8735.
— **mimořádné:** obecního statku nelze nabýti ani vydržením čtyřicetiletým čís. 11.656.
— — mimořádné není jen vlastnickým důvodem, nýbrž jest nabytím vlastnictví bez ohledu na důvod čís. 9754.
— — nevyhledává se pořádnosti a pravosti držby čís. 10.667.
— **svobody vlastnictví** (§ 1488 obč. zák.): jest třeba jednak vzepření vlastníka služebné věci, jednak nevykonávání práva po dobu tří let a jeho neuplatnění v této lhůtě čís. 10.488.

Výherní společnost: čís. 9560.
Vyhlášení konkursu viz úpadek.
Vyhláška podle čl. 247 obch. zák.: v úředním listu čsl. republiky, třebaže se podle stanov akciové společnosti má svolání valné hromady uveřejniti v jiném časopise čís. 10.468.
— **veřejná:** v konkursu, ve vyrovnání viz úpadek, vyrovnání.

Vyhledávání podle § 473 c. ř. s. procesním soudem než ještě předloží odvolání čís. 9839.
Vyhledávací zásada: oprávnění opravných stolic v rozlukovém řízení hodnotiti volně důkazy provedené v první stolici čís. 11.348.
— pokud platí pro otázku viny na rozvratu manželství (§ 13 písm. h) rozl. zák.) čís. 11.731.
— pokud platí v řízení jím ovládaném pro odvolací soud zásada bezprostřednosti čís. 11.731.

Výhoda pro věřitele viz vyrovnání.
Vyhotovení rozsudku viz rozsudek.
Výhrada písemnosti viz forma.
— **pravomoci** viz dovolání, stížnost dovolací.
— **vlastnictví:** na příslušenství viz příslušenství.
— — předmět: k prodané surovině a k výrobkům z ní jest právně účinnou jen co do suroviny, nikoliv co do výrobků, nebyly-li v době, kdy byla výhrada ujednána, ještě zhotoveny čís. 8606.
— — výhrada vlastnictví nemůže se týkati předmětů, jež byly vyrobeny až po ujednání o výhradě vlastnictví čís. 9363.
— — prodatel, jenž prodal zboží s výhradou vlastnictví, nestal se, bylo-li zboží zničeno požárem, vlastníkem pojistné sumy z pojištění, jež ujednal s pojišťovnou vlastním jménem kupitel zboží čís. 11.698.
— — ujednání: pokud nelze míti za to, že kupitel přijav faktury, pokud byly opatřené doložkou výhrady, a proti doložce se neohradiv, mlčky přistoupil na tuto výhradu čís. 10.503.
— — účinek: výhrada vlastnictví znamená, že odevzdání věci nemá v zápětí převod vlastnictví, jenž jest podle vůle stran podmíněn a závislý na zaplacení kupní ceny a je proto odložen podmínkou zaplacení kupní ceny podle smyslu pravidelně odkládací, až do zaplacení kupní ceny; prodatel nemůže zásadně uplatniti zároveň obojí právo, na zaplacení kupní ceny a na vrácení věci čís. 8669.
— — znamená, že odevzdání věci nemá v zápětí převod vlastnictví čís. 10.005.
— — byla-li prodaná věc kupiteli odevzdána s výhradou vlastnictví až do úplného zaplacení kupní ceny a kupiteli před úplným zaplacením kupní ceny exekučně zabavena a prodána, nemůže se kupitel domáhati zrušení kupní smlouvy ani z důvodu správy, ani z důvodu zkrácení nad polovici ceny, zavinil-li sám, že k exekuční dražbě došlo, tím, že nevyrozuměl prodatele o zabavení prodané věci čís. 11.966.
— — nároky prodatele; právo volby a § 906 obč. zák.; kdy pozbývá prodatel práva volby; § 921 obč. zák. jest uplatniti námitkou čís. 10.005.
— — nebyly-li dodrženy kupitelem splátky, jest prodatel oprávněn domáhati se vrácení prodané věci z důvodu vlastnického práva čís. 10.590.
— — jež si prodatel vyhradil k prodané věci až do úplného zaplacení kupní ceny; jest právem nedopouštějícím výkon exekuce (prozatímního opatření) čís. 8993.
— — k tomu, by prodatel, vyhradivší si k prodané věci vlastnictví, směl požadovati věc zpět, nevyhledává se předchozí odstoupení od smlouvy; § 918 obč zák. nelze tu použíti čís. 10.590
— — žaloval-li prodatel nejdříve o zaplacení kupní ceny a byla-li žaloba zamítnuta z důvodu, jenž se netýkal zániku obligační pohledávky prodatelovy, může prodatel i pak uplatniti výhradu vlastnického práva čís. 11.214.
— — k nároku na vrácení prodané věci netřeba ustoupiti od smlouvy čís. 11.214.
— — v tom, že prodatel odebral kupiteli věc prodanou s výhradou vlastnictví, ježto kupitel neplatil, jest ustoupení od kupní smlouvy, vzal-li prodatel věc zpět, neujednav s kupitelem něco jiného čís. 12.242.

— — není-li jiné úmluvy, jest v žádosti o vrácení věci prodané s výhradou vlastnictví i ustoupení od trhové smlouvy; výslovného prohlášení kupitele, že od kupní smlouvy ustupuje, a stanovení lhůty k dodatečnému splnění smlouvy podle § 918 obč. zák. není třeba čís. 12.521.

— — nabyl-li prodatel k věci, k níž si byl vyhradil vlastnické právo, exekucí soudcovského zástavního práva, pozbyl vlastnické právo k věci, jež neobživne tím, že exekuční zástavní právo bylo dodatečně zrušeno na základě § 251 čís. 6 ex. ř.; na tom nemění nic ani opačná úmluva stran čís. 10.579.

— — pokud vedení exekuce na vlastní věc má v zápětí ztrátu vlastnictví čís. 11.358.

— — nárok na vrácení zboží jest ohrožen, bylo-li o jmění kupitele zahájeno vyrovnací řízení a kupitel přes to zboží prodává a peníze za ně neodvádí čís. 10.473.

— — návrh na povolení prozatímního opatření k zajištění nároku na vrácení stroje, jejž navrhovatel prodal odpůrci s výhradou vlastnictví a jenž byl v odpůrcově dílně přimontován, jest odůvodněn, neplatí-li odpůrce, který jest stihán exekucemi, splátky na stroj a neopatřil-li navrhovateli prohlášení vlastníka nemovitosti po rozumu § 297 a) obč. zák., jakž se byl zavázal čís. 12.632.

— — výkon výhrady není dotčen vyrovnacím řízením o jmění dlužníka čís. 10.005.

— — domáháno-li se na vyrovnacím dlužníku plné kupní ceny, aniž bylo v žalobním návrhu uplatněno věcné právo a aniž byla omezena žádost o zaplacení na zboží prodané s výhradou, nelze přihlížeti k výhradě a jest žalobu zamítnouti, dodržel-li dlužník splátky uložené mu ve vyrovnání čís. 10.706.

— — prodatel nepozbývá vlastnictví tím, že v kupitelově vyrovnání nežádal oddělené uspokojení, nýbrž přihlásil svou zbytkovou pohledávku čís. 10.839.

— — prodatel, jenž od vyrovnacího dlužníka nežádá vrácení věcí, dodané mu s výhradou vlastnictví, má jen právo na zaplacení v mezích a podle vyrovnání čís. 12.110.

— — dal-li věřitel, uplatňuje své vyhrazené právo vlastnické na dodaném zboží, na jevo, že vyrovnací splátky nepřijímá vůbec a že žádá zaplacení celé pohledávky bez ohledu na vyrovnání, nebylo třeba, aby mu další splátky byly nabízeny, pokud neoznámil dlužníku, že na svém stanovisku netrvá a splátky přijmouti jest ochoten; neučinil-li tak, nemůže se domáhati zaplacení celé původní pohledávky z důvodu jejího obživnutí podle § 57 vyr. ř. z roku 1914 čís. 12.539.

— — na práva kupitele nelze vésti exekuci podle § 325 ex. ř., nýbrž podle §§ 331 a násl. ex. ř. čís. 11.008.

— — jest věcí kupitele žalovaného prodatelem o vrácení věci, by včas uplatnil námitku, že by měl žalobce zisk a on (žalovaný) škodu, kdyby došlo k vzájemnému vypořádání jen v té formě, že by se prostě vyhovělo žalobní prosbě o vrácení věci čís. 10.839.

— — při splátkových obchodech jest výhrada přípustná proti vzájemnému plnění podle § 2 zákona o splátk. obch. čís. 11.214.

— — při splátkovém obchodě; oprávnění prodatele domáhati se na vymáhajícím věřiteli vydání výtěžku za věc, prodanou v exekuci proti třetí osobě; lhostejno, že si prodatel vymohl (proti ručiteli za dluh z koupě věci) rozsudek na zaplacení zbytku kupní ceny; vymáhající věřitel nemůže namítati, že žalobce nenabídl vypořádání podle § 2 zák. o splátk. obch., nebyl-li dlužníkem v exekuci, v níž byla věc prodána, kupitel, nýbrž třetí osoba čís. 12.154.

— — různé: postupem pohledávky z kupní ceny nepřechází na postupníka vyhražené právo vlastnické čís. 9700.

Vyhrůžka nespravedlivá viz bázeň nespravedlivá.

Výchova manželského dítěte (§ 142 obč. zák.) viz dítě manželské.
— náklad na výchovu viz výživné dítěte.
Vychovávací příspěvek viz pojištění pensijní.
Výchovné: k výchovnému jako k možnému zdroji příjmů jest přihlédnouti i tehdy, když se k výživě povinný vlastním rozhodnutím tohoto příjmu zbavuje čís. 13.108.
Vyjádření: odpůrce k dovolacímu rekursu ve sporném (exekučním) řízení jest jako nepřípustné odmítnouti čís. 12.931.
Vyjevovací přísaha viz přísaha vyjevovací.
Výkaz nedoplatků: nebyl zrušen, byl-li zrušen nálezem nejv. správního soudu platební příkaz čís. 10.432.
— — jinak viz dražba vnucená nemovitosti (§ 210 ex. ř.), exekuce (§ 1 čís. 13 ex. ř.).
Výklad smluv viz smlouva.
Vyklizení: exekuce podle § 349 ex. ř. viz tamže.
— odklad exekuce vyklizením viz tamže.
— lhůty podle § 575 ex. ř. viz tamže.
— i ve sporech nájemních platí za zákonných předpokladů předpisy o řízení ve věcech nepatrných čís. 10.562, 10.577.
— aktivní a pasivní oprávnění: pronajímatel není oprávněn domáhati se vyklizení bytu na třetí osobě, jíž vzal nájemník k sobě do bytu čís. 12.409.
— byli-li nájemníky bytu oba manželé, jsou ve sporu o vyklizení bytu nerozlučnými společníky; o vyklizení nemůže býti žalován jen jeden z nich, musí býti žalováni oba čís. 12.320.
— vymohli-li si oba spoluvlastníci nájemního předmětu společně výpověď nájemce, která se stala pravoplatnou, nemůže spoluvlastník, jemuž patří jen polovice nájemního předmětu, bez souhlasu, tím méně proti vůli druhého spoluvlastníka provésti vyklizovací exekuci nájemce z nájemního předmětu, nýbrž mohou tak učiniti jen oba společně; proti usnesení, jímž byla k návrhu jen jednoho spoluvlastníka povolena exekuce vyklizením nájemníka, jest druhý spoluvlastník oprávněn k rekursu čís. 13.052.
— žalobě o vyklizení v případě § 1118 obč. zák. lze vyhověti přes to, že v konečném žalobním návrhu nebylo žádáno zrušení smlouvy; soudu nelze přezkoumati správnost a platnost nařízení stavebního úřadu, jímž bylo nařízeno zbourání budovy čís. 11.188.
— k žalobě o ně stačí, že žalovaný neoprávněně drží předmět nájmu a odpírá ho vykliditi čís. 11.648.
— žalobě o vyklizení místnosti nevadí, že žalovaný v této místnosti již nebydlí, ježto mu byl žalobcem vstup do ní zabráněn; stačí, že žalovaný si činí nadále nároky na užívání místnosti a dosud má v ní uložen nábytek čís. 11.803.
— pokud lhostejno, že v žalobě bylo žádáno o vyklizení a odevzdání najatých místností v určitý den a že rozsudek prvého soudu byl vynesen před tímto dnem čís. 12.693.
— dal-li pronajímatel mimosoudní výpověď, jež se stala pravoplatnou a jest i exekučním titulem podle § 1 čís. 18 ex. ř., nemůže o povinnosti k vyklizení téhož nájemního předmětu v témže termínu vésti spor o vyklizení; ustanovení § 567, čtvrtý odstavec, c. ř. s., připouštějící vyklizovací žalobu vedle výpovědi, se nevztahuje na případy pravoplatně již vyřízené čís. 12.576.
— příkazu podle § 567 c. ř. s. lze se domáhati i tehdy, byla-li pachtovní smlouva, ujednaná na určitou dobu bez výpovědi, mlčky prodloužena (§ 1115 obč. zák.) na dobu jednoho roku čís. 11.872.
— předpokladem pro povolení exekuce proti podnájemníku na základě exekučního titulu proti nájemci (§ 568 c. ř. s.) jest nesporný nebo vymáhajícím věřitelem prokázaný podnájemní poměr čís. 9980.
— osoby, proti nimž má jako proti podnájemníkům (§ 568 c. ř. s.) býti vykonána exekuce vyklizením, jest v exekučním návrhu určitě pojmenovati čís. 10.165.

— domáhá-li se manželka nepřípustnosti exekuce vyklizením, povolené proti manželu, ježto byt najala ona, nikoliv manžel, nelze nepřípustnost exekuce obmeziti jen na ni s vyloučením příslušníků domácnosti, jejím právem bytu spoluužívajících, najmě jejího manžela čís. 12.302.

Výkon exekuce viz exekuce.

Vykonatelnost: doložka vykonatelnosti (§ 175 zák. o soc. poj.): přezkum její správnosti viz pořad práva (pojištění).

— cizozemského exekučního titulu viz exekuce (§§ 79 a násl. ex. ř.).

Vykonavatel poslední vůle; jest podle německého práva již mocí svého úřadu oprávněn, by učinil za dluhující pozůstalost věřiteli oznámení podle § 416 **něm. obč. zák.** čís. 10.678.

— správa pozůstalosti není jeho věcí; rozsah jeho působnosti čís. 8712.

Výkonný orgán viz exekuce (§ 25 ex. ř.), syndikátní ručení.

Výkup (§ 410 c. ř. s.) viz alternativní zmocnění.

— **pohledávky:** §§ 1422, 1423 obč. zák. viz placení cizího dluhu.

— — § 120 konk. ř. z r. 1914 viz úpadek.

Výlohy porodu viz matka nemanželská.

— **vnuceného správce** viz dražba vnucená nemovitosti (§ 216 ex. ř.).

Vyloučení z exekuce viz exekuce.

— **notáře** viz notář.

— **z obchodu** (extracommercium): rodinná hrobka na obecním hřbitově čís. 10.379.

— **rozhodce** viz rozhodčí soud.

— **soudce:** z rozhodování ve sporu (v prvé stolici) není vyloučen soudce, jenž spolupůsobil jako soudce v trestním řízení, třebaže rozsudek trestního soudu byl závazným (§ 268 c. ř. s.) pro civilní soud čís. 12.116.

— — soudce není vyloučen z důvodu § 20 čís. 1 j. n., pominul-li poměr tam naznačený před zahájením sporu čís. 8821.

— — pojem strany podle § 20 čís. 1 j. n. čís. 9237.

— ze **společenstva, společnosti** viz společenstvo výrobní a hospodářské, společnost veřejná.

Vylučovací právo v konkursu viz úpadek.

— **žaloba:** podle § 37 ex. ř. viz žaloba podle § 37 ex. ř.

— — podle § 47 (1) konk. ř. z r. 1914 viz úpadek.

Vymáhající věřitel viz exekuce.

Výmaz v rejstříku: firmy akciové společnosti viz společnost akciová.

— — jinak viz rejstřík obchodní.

— **v pozemkové knize:** exekuce podle § 353 ex. ř. viz tamže.

— — **náhradnictví viz substituce.**

— — zástavního práva viz zástavní právo.

— — žaloba podle § 61 knih. ř. viz tamže.

— — jinak viz knihovní vklad.

Výmazná kvitance: žaloba o její vydání viz žaloba o výmaz.

— jinak viz kvitance výmazná.

Výměna bytů viz byt.

Výměnek: služebnost bytu viz tamže.

— příslušnost viz příslušnost podle § 49 čís. 3 j. n.

— při rozvrhu nejvyššího podání viz dražba vnucená nemovitosti.

— pokud výměnkář jest oprávněn k návrhu na opětnou dražbu čís. 9065.

— zadržělé výměnkové dávky lze požadovati i za dobu minulou čís. 9670.

— právní pojem železné krávy čís. 9670.

— shořel-li výměnkářský domek, jest jeho vlastník povinen vystavěti ho znovu tak, by v něm výměnkář mohl vykonávati vyhražené právo bydlení čís. 10.262.

— ve smyslu § 226 ex. ř.; patří k němu i náklad na pohřeb v místě obvyklý a na pomník, je-li v předávací smlouvě uveden mezi dávkami, z nichž výměnek pozůstává; nezáleží na tom, že tento nárok nebyl zvlášť vložen do pozemkové knihy, stačí, že do knihy bylo vloženo reální břemeno výměnku čís. 12.078.

— pokud neměla býti zřízena služebnost bytu vedle výměnku, nýbrž jen výměnek pozůstávající i z volného bytu, třebaže byla do pozemkové knihy kromě reálního břemene výměnku vložena i služebnost bytu čís. 12.078.

— přejímatel usedlosti zatížené výměnkem, jenž jej nepřevzal, nastupuje v povinnost zavázaného platiti výměnkové dávky jako dlužník hypotekární, nikoliv jako dlužník osobní, a lze ho uznati povinným platiti dospělé výměnkové dávky jen pod exekucí na nemovitosti, na nichž výměnek váznе čís. 12.130.

— oprávněný může požadovati od kteréhokoliv z vlastníků zavazených nemovitostí celé výměnkové dávky; jde tu o reální břemeno simultanní a vlastníci zavazených nemovitostí jsou zavázáni rukou společnou a nerozdílnou čís. 12.130.

— okolnost, že dlužník se spokojil zatím jenom zajištěním zadržělých výměnkových dávek v pozemkové knize, nevylučuje nezabavitelnost těchto dávek čís. 12.560.

— peněžní relutum: pokud se výměnkář přijímáním peněžitých dávek nevzdal nároku na dávky naturální čís. 9670.

— byly-li peněžité dávky ujednány již původní smlouvou, postihuje pokles měny po válce oprávněného čís. 9670.

— byla-li původní úmluva o něm nahrazena úplně novou úmluvou o vyplacení peněžité jistiny, nelze použíti předpisu § 330 ex. ř. čís. 10.716.

— posouzení nezbytnosti reluta za výměnek jest ponecháno volnému soudcovskému uvážení čís. 10.716.

— okolnost, že váznе na celé nemovitosti, nevadí tomu, by právo, žádati místo naturálního plnění peněžité relutum, nebylo vloženo jen na polovinu téže nemovitosti, náležející povinnému; exekuční knihovní soud nemůže se s touto otázkou zabývati, byla-li otázka přípustnosti vkladu mezi stranami rozhodnuta již pravoplatným rozsudkem; pokud nebrání vkladu ani různé pořadí výměnku naturálního a práva na peněžní relutum čís. 11.490.

— výměnkář má podle povahy věci bydleti tam, kde má výměnkářský byt; odstěhuje-li se jinam, jest povinen, by, žaluje o peněžitou náhradu výměnku opodstatnil, proč se musel z místa toho odstěhovati, pokud se týče, že musí žíti na jiném místě a v těch poměrech, vzhledem k nimž požaduje náhradu vyšší, než jakou hodnotu má výměnek v místě původního plniště čís. 12.955.

Výminka: odkládací, bylo-li ke smlouvě, jíž řád propachtoval nemovitosti, potřeba schválení zemské vlády; smlouva neúčinkovala, pokud nebylo stranám doručeno usnesení o schválení čís. 9521.

— pokud kupitel nebyl držitelem bezelstným ani v období, co byla výminka odkládací nerozhodnuta čís. 9718.

— nemožná co do složení kupní ceny činí celou úmluvu neplatnou a to při nemožné výmince odkládací podle §§ 698 a 897 obč. zák.; při nemožné výmince rozvazovací podle §§ 698 a 898 obč. zák. čís. 10.895.

— ve smyslu čl. 322 obch. zák.; jest jí každá změna (modifikace) smlouvy čís. 11.177.

— byla-li odstupní smlouva uzavřena pod odkládací výminkou, že nastupitelé uzavřou spolu co nejdříve sňatek, jest výminka zmařena a nastalo zrušení odstupní smlouvy již tím, že jeden z nastupitelů prohlásil krátce po uzavření smlouvy k právnímu zástupci odstupitele, že sňatek neuzavře a že usedlost nepřevezme; na tom nic nemění, že nastupitelé pak přece jen sňatek uzavřeli čís. 12.406.

Vynález viz patent.

Vynaložení nákladu (§ 1042 obč. zák.) viz náklad.

Výnosová cena viz dávka z přírůstku hodnoty nemovitosti (odhad).

Výpis z veřejné knihy: k návrhu na povolení exekuce vnucenou dražbou stačí výpis zřízený podle § 133/2 ex. ř., v němž byl ke dni podání exekučního návrhu **vyznačen dlužník jako vlastník nemovitosti; lhostejno, že** při povolení exekuce byla vlastníkem nemovitosti již jiná osoba, že mezi podáním návrhu a povolením exekuce uplynula delší doba a že nebylo tužkou vyznačeno podací číslo na místě pozemkové knihy, na kterém měl býti vykonán návrhu odpovídající zápis čís. 10.459.

Vypořádací podíl viz společenstvo.

Výpověď člena družstva viz společenstvo výrobní a hospodářské.

— **křivá** viz obnova řízení.

— **plné moci** viz plná moc.

— **pohledávky:** jest za ni pokládati již podání žaloby o zaplacení pohledávky čís. 11.268.

— **společenské smlouvy** viz společnost komanditní.

— **svědecká** viz svědek.

— **záruční smlouvy** čís. 12.970.

— **z nájmu:** hmotné právo viz smlouva nájemní a pachtovní.

— — soudní svolení k ní viz ochrana nájemců.

— — v družstevním domě viz společenstvo stavební (bytové).

— — lhůty § 575 c. ř. s. viz tamže.

— — výpověď z bytu podle § 59 nař. čís. 191/1921 čís. 8821.

— — pokud jest za vypovídající stranu považovati čsl. stát, dána-li výpověď ředitelstvím státních drah čís. 9711.

— — člena družstva ve státním domě státem čís. 12.448.

— — jest považovati za žalobu; pokud přísluší majiteli domu právo ji dáti, ač jest dům ve vnucené správě čís. 9206.

— — výpovědní právo vnuceného správce a povinnost pronajímatele vrátiti zbytek předem zaplacené činže čís. 12.063.

— — pořad práva: o přípustnosti výpovědi z bytu, jenž nepodléhá ochraně nájemců, jest rozhodovati v řízení sporném, nikoliv v řízení nesporném čís. 9595; — třeba strany rozšířily úmluvou některá ustanovení zákona o ochr. náj. na byt, o jehož vyklizení jde čís. 10.127; — srov. též čís. 8971.

— — **§§ 560 a násl. c. ř. s.:** každá z několika soudních výpovědí téže místnosti, individualisovaných datem, jest samostatným žalobním důvodem a nejde o rozsouzenou věc, byla-li po pravoplatném zrušení jedné z nich podána druhá čís. 10.084.

— — není přípustná nová soudní výpověď nájemní smlouvy, z níž již byla dána a bez námitek přijata mimosoudní ústní výpověď čís. 10.783.

— — ve výpovědi »z bytu v domě vypovídající strany, sestávajícího z 3 pokojů, kuchyně a s přísl.«, jest nájemní předmět náležitě označen, je-li sice v domě vypovídající strany několik třípokojových bytů, ale vypovězený má najatý jen jeden z nich a dalšího nájemce téhož jména v domě není čís. 12.892.

— — výpověď jest nepřípustná, tvrdí-li vypovídající ve výpovědi výslovně, že nájemníkem jest jiná osoba a že dává vypovězenému výpověď jen z opatrnosti, poněvadž pravý nájemník, jsa rovněž vypovězen, brání se námitkou, že nájemníkem je vypovězený; vypovídající nemohl tuto výpověď zachrániti ani tím, že při ústním jednání prohlásil, že pro tento spor tvrdí, že vypovězený je nájemníkem čís. 13.006.

— — aktivní oprávnění: vydražitel není oprávněn k výpovědi z nájmu ve vydražené nemovitosti, dokud není jeho vlastnické právo vloženo do pozemkové knihy; účinnost výpovědi z najatého předmětu jest posuzovati podle doby, kdy byla výpověď dána; obdoba zásady § 406 c. ř. s. tu neplatí čís. 12.946.

— — k rozhodnutí o tom, zda má býti dána obci v Čechách výpověď z nájemní smlouvy, jest příslušná obecní rada, nikoliv obecní zastupitelstvo čís. 12.458.

— — nejde o přípustné opodstatnění včasné námitky nedostatku oprávnění vypovídajícího k výpovědi, opřen-li nedostatek tohoto oprávnění při ústním jednání o jiný skutkový a právní podklad než v písemných námitkách čís. 13.061.

— — pasivní oprávnění: přísluší-li několika nájemníkům podle povahy věci nedílné společné nájemní právo, nelze nájemní poměr zrušiti výpovědí jen proti jednomu z nich čís. 12.457.

— — stal-li se nájemník napotom spoluvlastníkem domu, nemůže mu býti dána výpověď podle § 560 c. ř. s.; námitka spoluvlastnictví vznesená jedním ze spolunájemníků, prospívá i druhému spolunájemníku, jenž není spoluvlastníkem čís. 12.738.

— — doručení: výpověď ve smyslu § 561, druhý odstavec, c. ř. s. jest platná (vykonaná účinně), byla-li vypovídané straně řádně doručena a nepodala-li tato ve lhůtě námitky; jsou-li tyto náležitosti splněny, stala se soudní výpověď exekučním titulem, a nebylo třeba, by bylo vykázáno i její doručení vypovídající straně čís. 12.261.

— — stěhovací lhůta: bylo-li ve výpovědi z nájmu, dané 4. října 1929, k stěhování 1. ledna 1930 uvedeno, že byt byl najat na čtvrtletní výpověď, jest tím dostatečně naznačeno, že nájemní poměr má končiti dnem 31. prosince 1929 čís. 10.177.

— — dána-li výpověď k stěhování dne 1. ledna, jest udána stěhovací lhůta v ten smysl, že nájemce musí vykliditi byt teprve 14. ledna čís. 10.177.

— — oprava stěhovací lhůty za řízení v prvé stolici jest přípustnou čís. 10.084.

— — stačí, byla-li výpověď k 31. říjnu doručena dne 15. října čís. 12.458.

— — viz též výpovědní a stěhovací řád.

— — námitky: lhůta k námitkám jest lhůtou práva hmotného a neplatí o ní předpisy § 126 c. ř. s., § 89 org. zák., aniž § 903 obč. zák. čís. 8726.

— — pro lhůty k námitkám proti výpovědi platí předpisy §§ 125, 126 c. ř. s. a § 89 org. zák. čís. 10.807 plen. rozh.

— — **námitky proti prohlášení** pronajímatele, jež **není výpovědí, jsou** nepřípustné a jest je odmítnouti; proti sdělení obce nájemci, že podle § 31 (1) čís. 5 zák. čís. 48/1925 se obecní zastupitelstvo usneslo na výpovědi, nelze podati námitky čís. 8838.

— — stačí, když vypovídaný, podávaje u soudu včas ústně do protokolu námitky, přednesl skutečnosti opodstatňující určitou námitku, třebaže příslušný přednes nedopatřením kancelářského úředníka nebyl pojat do protokolu o námitkách čís. 10.677.

— — i v řízení o nich lze uplatniti procesní námitky věci zahájené a věci pravoplatně rozhodnuté a jest i tu hleděti k nim z úřadu; těchto překážek tu není, opřela-li vypovídající strana v druhém výpovědním řízení oprávnění k soudní výpovědi bez svolení soudu (§ 4 zák. o ochr. náj.) o jiný důvod, než uplatnila v předcházejícím výpovědním řízení čís. 9747.

— — námitka proti výpovědi z nájmu, že vypovídaná strana jest chráněna zákonem o ochraně nájemců, jest námitkou hmotného práva, k níž nutno rozsudkem zrušiti výpověď nebo zamítnouti žalobu na vyklizení čís. 8971.

— — nepodány-li, nelze hmotněprávní námitku, že byt podléhá ochraně nájemců, ani rekursem ani žalobou vznášeti teprve v exekučním řízení čís. 10.655.

— — mimosoudní: musí obsahovati jen údaje § 562, odst. prvý a druhý, c. ř. s., nikoliv též návrhy uvedené v § 562 c. ř. s.; třebas neobsahovala jméno a bydliště zmocněnce pro doručování, jest proti ní podati námitky čís. 9116.

— — musí v ní býti údaje, vyznačené v § 562/1 a 2 c. ř. s., nikoliv však i návrhy tam uvedené; jen má-li míti účinky soudní výpovědi, musí

vyhověti předpisům § 565/3 c. ř. s.; pak jest exekučním titulem podle § 1 čís. 18 ex. ř.; chce-li vypovídaný odvrátiti účinky, musí proti ní podati v zákonité lhůtě u soudu námitky čís. 10.536.

— — třebas mimosoudní výpověď neodpovídala po formelní stránce náležitostem § 562 c. ř. s., jest její příjemce oprávněn brániti se proti ní námitkami čís. 8651.

— — účinnosti mimosoudní nájemcovy výpovědi, obsahující údaje § 562 c. ř. s., není na závadu, že byla doručena manželi pronajímatelky, pak-li se pronajímatelka o výpovědi zavčas dozvěděla čís. 9202.

— — tím, že proti mimosoudní výpovědi, vykazující náležitosti § 562 odst. 1 a 2 c. ř. s. nebyly podány námitky, nabyla výpověď účinnosti a nájemní smlouva byla výpovědí pravoplatně zrušena čís. 11.550.

— — i proti mimosoudní výpovědi, jež nevyhovuje náležitostem § 562, odstavec prvý a druhý, c. ř. s. jest podati námitky čís. 12.722.

— — není třeba doručiti straně do vlastních rukou; stačí doručení podle předpisů o náhradním doručování doporučených listovních zásilek čís. 10.536.

— — nestačí, uvedeno-li v ní, že se vypovídá nájemní smlouva na půl roku čís. 10.768.

— — opis její, z něhož není patrno, kdo jest vydatelem prvopisu, není po rozumu § 565/3 c. ř. s. a § 294 c. ř. s. plným důkazem, že prohlášení v opisu pochází od osoby opis předloživší čís. 10.918.

— — jež byla dána za platnosti zákona na ochranu nájemců, jest přípustná, má-li její účinnost nastati v době, kdy v době výpovědi platný zákon o ochraně nájemců nemá již platiti; případné napotomní prodloužení ochrany nájemců lze uplatňovati žalobou podle § 35 ex. ř. čís. 10.944.

— — může se státi i ústně ať již přímo k druhé straně, nebo nepřímo poslem čís. 12.722.

— — nájemní smlouvu, která již po právu netrvá, nelze vypověděti; taková výpověď jest bezpředmětnou a bezúčinnou, třebaže nebyly proti ní podány námitky, a nelze se na základě této výpovědi domáhati žalobou vyklizení a odevzdání předmětu nájmu v čase v nové výpovědi ke stěhování určeném čís. 12.722.

— — k mimosoudní výpovědi dané právním zástupcem (advokátem) jménem a z příkazu zmocnitele netřeba přiložiti jeho plnou moc čís. 12.826.

— — řízení: i ve sporech nájemních platí za zákonných předpokladů předpisy o řízení ve věcech nepatrných čís. 9899, 10.562, 10.577.

— — oprava stěhovací lhůty za řízení na soudě prvé stolice jest přípustnou čís. 10.084.

— — i v řízení o námitkách proti výpovědi z nájmu lze řešiti předběžné otázky; výpovědní důvody a námitky při výpovědi čekateli rodinného domu čís. 9425.

— — není k přijetí její zmocněn právní zástupce procesní plnou mocí k zastupování v určitém sporu čís. 9493.

— — účinky: mimosoudní výpověď, při níž nebyly splněny náležitosti §§ 565 a 562 c. ř. s., není sice soudně vykonatelna, má však účinek zrušující nájemní poměr podle občanského práva čís. 12.264, 12.722.

— — pro žalobu o vyklizení bytu při mimosoudní bezformální výpovědi není předepsána lhůta a může tato žaloba býti podána i po uplynutí čtrnácti dnů po zrušení nájemního poměru čís. 12.264.

— — dal-li pronajímatel mimosoudní výpověď, jež se stala pravoplatnou a jest i exekučním titulem podle § 1 čís. 18 ex. ř., nemůže o povinnosti k vyklizení téhož nájemního předmětu v témže termínu vésti spor o vyklizení; ustanovení § 567, čtvrtý odstavec, c. ř. s., připouštějící vyklizovací žalobu vedle výpovědi, se nevztahuje na případy pravoplatně již vyřízené čís. 12.576.

— — rozsudek: nepodání opravného prostředku proti rozsudku, jímž soudní výpověď byla prohlášena za bezúčinnou, není o sobě uznáním nebo doznáním, že sporný pronájem spadá pod ochranu nájemců, a není ani mlčky projevené vzdání se práva na výpověď, plynoucího ze smlouvy čís. 10.084.

— — mimosoudní výpověď, třebaže, když námitky proti ní nebyly podány, jest exekučním titulem, není pravoplatným rozhodnutím soudním, jemuž lze čeliti žalobou o zmatečnost (§ 529 c. ř. s.) čís. 12.661.

— — obnovení: byla-li ve smlouvě vyměněna předchozí výpověď a bylo-li jí třeba k tomu, by se zabránilo mlčky učiněnému obnovení jejímu, nelze použíti § 569 c. ř. s. čís. 10.170.

— — exekuční titul: důkaz o doručení mimosoudní výpovědi jest podán i pravoplatným usnesením soudu, v němž jest konstatováno vlastní tvrzení povinného, že dopis vymáhajícího věřitele obsahující mimosoudní výpověď byl mu v určitý den doručen čís. 12.826.

— — mimosoudní výpověď, proti níž byly podány námitky u příslušného soudu, stala se vykonatelnou a exekučním titulem podle § 1 čís. 18 ex. ř. teprve, až námitky byly pravoplatně odmítnuty, a teprve od této doby počala běžeti čtrnáctidenní lhůta § 575, třetí odstavec, c. ř. s. čís. 12.826.

— — hmotněprávní námitku, že byt podléhá zákonu o ochraně nájemců, nelze ani rekursem, ani žalobou vznésti teprve v exekučním řízení, nebyly-li proti mimosoudní výpovědi podány námitky čís. 12.826.

— — ani při exekuci na základě mimosoudní výpovědi není třeba, by vymáhající věřitel v návrhu podal průkaz, že jde o některou z výjimek § 31 zákona o ochraně nájemců, a nemůže dlužník v exekučním řízení uplatňovati, že vypovídaná místnost jest pod záštitou zákona, když nepodal námitky, kde jediné tuto hmotněprávní námitku mohl uplatňovati čís. 13.098.

— **z domovnického poměru** viz domovník.

— **ze služební smlouvy** viz smlouva služební, obchodní pomocník, živnostenské právo.

— **ze zabraného majetku** viz pozemková reforma (náhradový zákon).

Výpovědní a stěhovací řád (čís. 172/1924 sb. z. a n.): nařízení čís. 172/1924 sb. z. a nař. jest kryto zákonem a vztahuje se k nájmům i pachtům o věcech nemovitých nebo zákonem za nemovité prohlášených, vyjímajíc pozemky propachtované k účelům zemědělským čís. 9126.

— oprava lhůty za řízení na soudě prvé stolice o výpovědi z nájmu jest přípustnou čís. 10.084.

— dána-li výpověď k stěhování dne 1. ledna, jest udána stěhovací lhůta v ten smysl, že nájemce musí být vykliditi teprve 14. ledna čís. 10.177.

— byla-li dána výpověď k poslednímu dni měsíce, předcházejícího skončení nájemní doby, jest uznati na vystěhovací lhůtu ke 14. příštího měsíce; uplynula-li však tato lhůta v době vynesení rozsudku, jest vysloviti, že se má státi odevzdání ihned čís. 10.752.

— není závady, by nebyla dána výpověď k 1. říjnu čís. 10.815.

— stačí, byla-li výpověď k 31. říjnu doručena dne 15. října čís. 12.458.

Vypožadovaný pozemek viz zajištění půdy.

Výprava: výpravou ve smyslu § 1231 obč. zák. jest poskytnutí prostředků k prvnímu zařízení manželské domácnosti; syn musí býti ženichem čís. 9267.

— výbava viz tamže.

Výprosa: jest při ní vyloučeno zadržovací právo čís. 8731.

— pokud nejde o ni, nýbrž o nájemní smlouvu čís. 9207.

Vyprošťovací jistota (§ 391 ex. ř.) viz prozatímní opatření.

Výpůjčka obcí viz obec.

Výrobní a hospodářské družstvo viz společenstvo výrobní a hospodářské.

Výrok rozhodčí viz rozhodčí soud.

— **rozsudečný** viz rozsudek.

Vyrovnací přídavek železničního zaměstnance viz zaměstnanec železniční.

Vyrovnání: odměna vyrovnacího správce viz tamže.

— a výhrada vlastnictví viz výhrada vlastnictví.

— — výklad § 53 rakouského vyrovnacího řádu čís. 9868.

vyrovnací řád z roku 1914:

— — **§ 2:** jde o vyrovnání dvou dlužníků, navrhl-li vyrovnací dlužník vyrovnání jednak jménem vlastním, jednak jako dědic přihlásivší se k pozůstalosti; došlo-li k vyrovnání s oběma dlužníky, aniž bylo šetřeno předpisů §§ 2 a 3 vyr. ř., jest odepříti potvrzení vyrovnání čís. 10.196.

— — **§ 3:** proti usnesení, jímž bylo zahájeno vyrovnací řízení, jest rekurs vyloučen za všech okolností, ať jest usnesení oprávněné nebo neoprávněné; avšak k porušení velících předpisů § 3 (1) a (2) vyr. ř. jest přihlížeti z úřadu, jakmile došlo k rozhodování o potvrzení vyrovnání čís. 9833.

— — nepřípustným jest vyrovnací návrh dlužníků, nenabídl-li každý z nich věřitelům aspoň nejnižší vyrovnací kvotu čís. 9833; — viz též čís. 9790.

— — **§ 7:** pohledávka, postoupená již před zahájením vyrovnacího řízení o jmění postupitele, nepodléhá předpisům vyrovnacího řádu o vlivu zahájeného vyrovnacího řízení na jmění dlužníkovo čís. 12.139.

— — **§ 8:** poměr k § 47 vyr. ř. čís. 9841.

— — podstoupení závazku k zaplacení celé pohledávky, ač by byl dlužník povinen zaplatiti jen vyrovnací kvotu, není jednáním náležejícím k obyčejnému provozu podniku čís. 9841.

— — bezúčinnost právního jednání podle § 8 vyr. ř. nemůže uplatniti dlužník čís. 9841.

— — nárok na náhradu útrat proti dlužníku, jenž ve sporu zahájeném proti němu za vyrovnacího řízení nechal vynésti proti sobě rozsudek pro zmeškání podle § 396 c. ř. s., jest nárokem z právního jednání dlužníka, jež jest podle § 8 vyr. ř. dovoleno pro další provozování obchodu čís. 10.976.

— — postup pohledávek a předání ostatní majetnosti dlužníkem věřiteli k zajištění, jenž se stal v době, kdy dlužník podal již návrh na zahájení vyrovnacího řízení, jest bezúčinným proti věřitelům, k nimž náležejí i věřitelé požívající přednostního práva; lhostejno, že vyrovnací řízení bylo napotom zastaveno; bezúčinnost takových právních jednání trvá jen proti věřitelům; činiti námitky z důvodu bezúčinnosti právního jednání jest oprávněn i poddlužník čís. 8691.

— — **§ 8 odst. 2:** objednávka elektrického proudu kupcem, který provozuje obchody po živnostensku, náleží k obyčejnému a i k dalšímu provozování obchodu; konati platy na pohledávky z takového obchodu byl vyrovnací dlužník oprávněn a povinen, nebyl-li tu zákaz podle § 3 odst. 4 nebo § 8 odst. 2, třebaže šlo o pohledávku vzniklou již před zahájením vyrovnacího řízení, a nelze toto placení podřaditi pod zvláštní výhody podle § 47 vyr. ř. aniž je napadati s hlediska § 879 obč. zák.; není tu ani předpokladu pro použití § 1431 obč. zák. čís. 13.025.

— — podržením a používáním telefonního zařízení za vyrovnání, došlo k udržení a schválení dosavadního nájemního poměru čís. 9938.

— — **§ 10:** zahájení vyrovnacího řízení o jmění veřejné obchodní společnosti nevadí povolení exekuce vnucenou správou společenských podílů; pokud přísluší společníkům právo na úroky a na zisk ze společenského jmění čís. 8748.

— — ustanovení § 10 (1) vyr. ř. nepřekáží exekuci přeměnou zájemního popsání podle § 1101 obč. zák. v exekuci uhražovací čís. 8889.

— — ke zrušení exekuce povolené proti předpisu § 10 vyr. ř. stačí, že dlužník vznesl proti výkonu exekuce »odpor« z důvodu zahájení vyrovnacího řízení čís. 10.421.

— — zrušení exekuce povolené za vyrovnacího řízení o dlužníkově jmění může se dlužník domáhati jen žádostí podle § 39 čís. 2 ex. ř., nikoliv žalobou čís. 11.395.

— — bylo-li vyrovnací řízení v čase exekučního návrhu již skončeno, lze povoliti exekuci k vydobytí celé pohledávky; jest na dlužníku, by se bránil námitkami podle §§ 35 nebo 36 čís. 1 ex. ř. čís. 10.528.

— — tvrzení povinného v rekursu proti povolení exekuce, že o jeho jmění bylo zahájeno vyrovnání, není novotou čís. 10.796.

— — soud povolující exekuci nemůže vyšetřovati ve vyrovnacích spisech, zda vymáhaná pohledávka podléhá vyrovnání; neplyne-li z návrhu na povolení exekuce ani z jeho dokladů, že vymáhaný nedoplatek pojistných dávek z nemocenského pojištění pochází z doby uvedené v § 23 čís. 1 vyr. ř., jest návrh na povolení exekuce zamítnouti čís. 10.796.

— — na věcech náležejících dlužníku nelze nabýti soudcovského práva zástavního nebo uspokojovacího do doby, dokud nebude veřejně oznámeno usnesení, jímž se vyrovnací řízení prohlašuje za skončené; to platí i tehdy, bylo-li vyrovnání zahájeno podle vyrovnacího řádu platného na Slovensku čís. 10.934.

— — k vydobytí pohledávky (pojišťovací premie), splatné před zahájením vyrovnání, nelze povoliti exekuci po zahájení vyrovnání čís. 10.961.

— — rozhoduje o povolení exekuce, může rekursní soud hleděti k spisům vyrovnacího řízení o dlužníkově jmění jen tehdy, nebylo-li vyrovnací řízení v době podání exekučního návrhu ještě pravoplatně ukončeno; jinak nemůže rekursní soud k vyrovnání přihlížeti a jest ponechati dlužníku, by se bránil příslušnými právními prostředky, jimiž však není rekurs čís. 11.048.

— — **§ 10 (4):** byla-li pravoplatným rozsudkem ke kupitelově žalobě zrušena kupní smlouva a prodatel uznán povinným vrátiti kupní cenu proti vrácení koupené věci a kromě toho zaplatiti útraty, nemá napotomní zahájení vyrovnacího řízení o prodatelově jmění vlivu na právní poměr stran; útraty onoho sporu, jichž zaplacení nebylo učiněno závislým na vrácení koupené věci, jsou samostatnou pohledávkou, postiženou vyrovnáním čís. 8674.

— — směnečné závazky dlužníka ze směnečných prohlášení po zahájení vyrovnacího řízení nejsou dotčeny vyrovnáním čís. 8921.

— — právnímu zástupci vzniká proti klientu nárok na úplatu za vykonané práce již výkonem té které práce; pohledávka jeho podléhá vyrovnání, vznikl-li nárok na úplatu před zahájením vyrovnacího řízení na klientovo jmění, třebas právní zástupce teprve pak s dlužníkem súčtoval a o zaplacení ho upomínal čís. 10.028.

— — **§ 11:** oddělný věřitel může použíti ustanovení § 271 ex. ř. nebo § 280 ex. ř. čís. 8828.

— — zcizena-li věc, k níž příslušel vylučovací nárok, před zahájením vyrovnání čís. 9686.

— — do usnesení exekučního soudu, jímž sám od sebe odložil exekuci z důvodu § 11 vyr. ř., jest rekursní lhůta osmidenní čís. 10.095.

— — útraty vzniklé vymáháním vylučovacího nároku podle § 11 vyr. ř. jsou dotčeny vyrovnáním, byly-li přisouzeny již před jeho zahájením čís. 10.421.

— — povolení prozatímního opatření obstávkou pohledávky nezakládá o sobě oddělné právo na pohledávce čís. 11.047.

— — vedena-li exekuce po zahájení vyrovnání, jest již v návrhu na povolení exekuce dostatečně dolíčiti vznik oddělného práva na věcech, na něž se vede exekuce; šetření soudu v tomto směru vyloučeno čís. 11.047.

— — okolnost, že byl podle § 11 vyr. ř. odložen vnucený prodej ideelní části nemovitosti, není důvodem k odkladu exekuce (§ 42 ex. ř.) vnucenou dražbou ohledně zbývající ideelní části nemovitosti čís. 8631.

— — účelem ustanovení § 11 (2) vyr. ř. jest zabrániti tomu, by nebyl znehodnocován a poškozován všeobecný majetkový stav dlužníka, není však jeho účelem, by umožnilo dlužníku dodržení vyrovnacích splátek čís. 10.410.

— — **§ 12:** zástavní právo, jehož bylo nabyto zajišťovací exekucí dříve než 60 dnů před zahájením vyr. řízení nezaniklo, třebas byla exekuce zajišťovací proměněna v posledních šedesáti dnech v exekuci uhražovací; lhostejno, že přeměna byla neprávem provedena novým zabavením a že vym. věřitel nevytýkal tento nesprávný postup výkonného orgánu čís. 8834.

— — byla-li dlužníkova pohledávka zabavená v posledních šedesáti dnech před zahájením vyrovnání přikázána jen k vybrání, jest exekuci podle § 12 vyr. ř. zrušiti, i když usnesení o přikázání pohledávky k vybrání bylo stranám doručeno před zahájením vyrovnacího řízení čís. 9133.

— — kdy se při exekuci na živnostenské oprávnění nabývá oddělného práva čís. 9601.

— — pokud pod § 12 (1) vyr. ř. spadá i soudcovské zástavní právo, jehož bylo nabyto v posledních šedesáti dnech před zahájením vyrovnacího řízení v rámci a v pořadí zástavního práva z kauční listiny zaznamenaného v době delší šedesáti dnů před zahájením vyrovnacího řízení čís. 11.021.

— — tvrzení povinného v rekursu proti usnesení povolivšímu exekuci vnucenou dražbou nemovitosti (jíž nabyl dlužník koupí), že exekuce neměla býti proti němu povolena, ježto exekuční zástavní právo, jehož nabyl vymáhající věřitel pro svou pohledávku na vydražené nemovitosti, zaniklo podle § 12 vyr. ř., jest, nevyplývá-li tato okolnost z návrhu vymáhajícího věřitele na povolení vnucené dražby, nepřípustnou novotou čís. 10.847.

— — uhasnutí oddělného práva podle § 12 (1) nemá o sobě v zápětí zrušení exekuce, aniž jest důvodem pro její zrušení čís. 10.002.

— — zánik zástavních práv podle § 12 (1) konk. ř. a § 12 (1) vyr. ř. nemá o sobě v zápětí zrušení exekuce a není na závadu, by se nebylo domáhano vylučovací žalobou prohlášení exekuce za nepřípustnou, a důsledkem toho, by pak exekuce byla zrušena čís. 11.170.

— — v případech, kde oddělné právo, jehož bylo nabyto exekucí, zahájením vyrovnacího řízení nezaniklo, není vzhledem k § 11 (1) vymáhajícímu věřiteli bráněno, by do roka, co bylo zabavení vykonáno, neučinil návrh na povolení prodeje; v těchto případech není stavena lhůta § 256/2 ex. ř. čís. 10.462.

— — vyrovnacím řízením o jmění dlužníka nezrušuje se o sobě prodejové řízení; může se tak státi jen na žádost vyrovnacího komisaře nebo na návrh vyrovnacího správce čís. 8639.

— — ustanovení § 12 (2), najmě i druhá věta se vztahuje jen na oddělná práva, která podle § 12 (1) zanikají, avšak obživnou, bude-li vyrovnací řízení zastaveno čís. 10.462.

— — bylo-li soudcovské zástavní právo, jehož bylo nabyto později než šedesát dnů před zahájením vyrovnacího řízení o jmění dlužníka, v době zastavení tohoto vyrovnacího řízení starší šedesát dnů, obživlo, i když o jmění dlužníka bylo téhož dne a bezprostředně po zastavení zahájeno nové vyrovnací řízení čís. 11.886.

— — **§ 13:** po zahájení vyrovnacího řízení o dlužníkově jmění lze povoliti exekuci vnuceným zřízením zástavního práva a vnucenou dražbou přístupem, došla-li exekuční žádost k soudu (povolujícímu exekuci a zároveň knihovnímu) ještě před zahájením vyrovnacího řízení o dlužníkově jmění čís. 11.273.

— — nárok na dodání koupeného zboží, jež byla kupitelem zaplaceno již před zahájením vyrovnání o prodatelovu jmění, jest posuzovati podle § 14 vyr. ř., nikoliv podle § 21 vyr. ř., bylo-li zboží prodatelem prodáno jinam již před zahájením vyrovnacího řízení čís. 9990.

— — právo tichého společníka uplatňovati proti majiteli obchodu ve vyrovnání pohledávku ze společenského poměru čís. 8997.

— — **§ 15:** placení nájemného nespadá pod pojem pohledávek na opětující se dávky čís. 9938.

— — **§ 18:** věřitelům, jimž byli oba dlužníci, jsoucí ve vyrovnání, zavázáni rukou nedílnou, musí se dostati od obou aspoň po nejnižší zákonné kvotě; není přípustným vyrovnací návrh, podle něhož se jim má dostati zákonné kvoty jen od jednoho z dlužníků čís. 9790; — viz též čís. 9833.

— — **§§ 19, 20:** pohledávka dodavatele určitého množství zboží denně za předem ujednanou kupní cenu na řadu let hodila se k započtení na vzájemnou pohledávku objednatele, třebaže se dodávky z trhové smlouvy staly až po zahájení vyrovnání; započtení nebránilo ani to, že vzájemná pohledávka objednatele vznikla ze směnek, jež objednatel vydal a dodavatel přijal a jež byly dodavatelem proplaceny teprve po zahájení vyrovnání, byly-li tyto směnky dále převedeny již před zahájením vyrovnání čís. 12.346.

— — **§ 21:** nárok na dodání koupeného zboží, jež bylo kupitelem zaplaceno již před zahájením vyrovnání o prodatelovu jmění, jest posuzovati podle § 14 vyr. ř., bylo-li zboží prodatelem prodáno jinam již před zahájením vyrovnacího řízení čís. 9990.

— — výkon výhrady vlastnického práva není dotčen vyrovnacím řízením o jmění kupitele čís. 10.005.

— — domáháno-li se na vyr. dlužníku zaplacení plné kupní ceny za zboží prodané prý s výhradou vlastnictví, aniž bylo v žalobním návrhu uplatněno věcné právo a aniž byla omezena žádost o zaplacení na zboží prodané s výhradou, nelze přihlížeti k výhradě vlastnictví a jest žalobu zamítnouti, dodržel-li dlužník splátky uložené mu ve vyrovnání čís. 10.706.

— — nárok proti bance na vrácení vkladní knížky složené jako kauce a vyrovnání o jmění banky čís. 11.318.

— — **§ 28 vyr. ř.:** vyrovnání potvrzené soudem v Německu nemá právní účinky i pro cizozemsko čís. 11.567.

— — předpis § 10 vyr. ř. nebrání, by tuzemský věřitel nenabyl soudcovského zástavního práva na věcech (na pohledávkách) náležejících polskému státnímu příslušníku, jež jsou v tuzemsku, třebaže bylo o jmění tohoto polského státního příslušníka zahájeno v Polsku vyrovnací řízení čís. 11.691.

— — s Rakouskem není dohody o vzájemném uznání soudně potvrzeného vyrovnání; soudní vyrovnání, potvrzené rakouským soudem, nemá účinku pro Československo, leč že se československý věřitel súčastnil vyrovnání potvrzeného rakouským soudem čís. 10.245.

— — **§ 30 (4):** do usnesení, jímž byl zřízen nový vyr. správce, nepřísluší právo k rekursu dřívějšímu vyr. správci čís. 9516.

— — **§§ 31 a 32:** vyrovnací správce jest práv z náhrady škody, způsobené tím, že bez dlužníkova souhlasu prodal pod cenou jeho věci; lhostejno, že vyrovnacím dlužníkem byla společnost v likvidaci čís. 10.825.

— — proti dobrým mravům jest úmluva, jíž si dal vyrovnací správce za souhlas k pracím dlužníka pro třetí osobu slíbiti plnění k úhradě útrat vyr. řízení ve svůj prospěch čís. 10.867.

— — funkce vyrovnacího správce končí, je-li vyrovnací řízení zastaveno a zastavovací usnesení bylo vyvěšeno na soudní desce; lhostejno, že vyrovnací správce nebyl zvlášť vyrozuměn o zastavení řízení čís. 10.867.

— — **§§ 39 a násl.:** pokud přísluší cizozemskému úpadci hlasovací právo pro jeho pohledávky ve vyrovnacím řízení jeho tuzemského dlužníka čís. 8605.
— — pokud přezkoumává soud z úřadu oprávnění k hlasování; v pojetí pohledávky dlužníkem do seznamu nelze ještě spatřovati bezpodmínečné uznání pohledávky dlužníkem; rozhodnutí vyrovnacího komisaře o přiznání nebo nepřiznání hlasovacího práva lze napadati rekursem; hlasovací právo nepřísluší věřiteli, jehož pohledávka nebyla individualisována čís. 8997.
— — hlasovací právo: nepřísluší vyrovnacímu věřiteli, jehož pohledávka jest plně kryta zástavním právem na pozůstalostní nemovitosti, jež v budoucnu připadne dlužníku čís. 9867.
— — příkázáním zabavené pohledávky na místo placení ztrácí dlužník co do přikázané částky hlasovací právo; byla-li však zabavená pohledávka přikázána jen k vybrání, mají vymáhající věřitel a dlužník jen jeden hlas a musí se o výkonu hlasovacího práva dohodnouti; jinak nemohou hlasovati vůbec čís. 9985.
— — předpis § 39 (1) vyr. ř., podle něhož hlasovací právo nepřísluší věřitelům, jichž práva neutrpí obsahem vyrovnání újmy, není omezen na oddělné věřitele, kteří jsou kryti jměním dlužníka čís. 10.119.
— — hlasovali-li ze dvou právních zástupců týchž věřitelů jeden pro, druhý proti přijetí vyrovnání, byl hlas jimi odevzdaný bezúčinným čís. 10.194.
— — přihláška věřitelova a zřeknutí se pohledávky čís. 10.368.
— — **§ 46:** vydal-li vyrovnací komisař usnesení podle § 46 (4) vyr. ř. a vyrovnání bylo zatím potvrzeno; určovací žaloba vyrovnacího věřitele čís. 11.920.
— — **§ 47:** neplatí pro mimosoudní vyrovnání čís. 10.370.
— — s hlediska § 47 vyr. ř. stačí, že byla výhoda před pravoplatností vyrovnání přislíbena, nevyhledává se, by v té době byla též skutečně poskytnuta; věřitel, jenž přijal nedovolenou výhodu, jest obmyslným držitelem čís. 8972.
— — s hlediska § 47 vyr. ř. rozhoduje, zda se ujednáním poskytuje věřiteli objektivně zvláštní výhoda; pokud se stalo ujednání v souvislosti s vyrovnacím řízením čís. 9342.
— — vzájemný poměr §§ 8 a 47 vyr. ř.; pro účinek § 47 vyr. ř. nerozhodno, zda výhoda byla poskytnuta jednáním podle § 8 vyr. ř. dovoleným či zakázaným; jednání, které by bylo jinak podle § 47 vyr. ř. neplatným, ale není jím proto, že bylo předsevzato po pravoplatném potvrzení vyrovnání, může býti přes to odporovatelným až do vyvěšení usnesení čís. 9841.
— — není závady, by se dlužník nezavázal po skončení vyrovnacího řízení zaplatiti věřiteli celou pohledávku, jež podléhá účinkům vyrovnacího řízení čís. 12.385.
— — zvláštní výhodou podle § 47 vyr. ř. není částka zaplacená třetí osobou za vyrovnacího dlužníka a s jeho souhlasem vyrovnacímu věřiteli z důvodu, by se za to vzdal nabytého oddělného práva čís. 8828.
— — pokud odporuje převzetí směnečného závazku § 47 vyr. ř. čís. 8921.
— — pokud nejde o nedovolenou výhodu, byl-li dlužní úpis vystaven za vyrovnacího řízení na základě úmluvy z doby před zahájením vyrovnacího řízení čís. 9770.
— — jest nedovolenou výhodou, bylo-li umluveno, že se kvota splatí dříve, než ji mají obdržeti ostatní věřitelé, nebo že se zaplatí více než kvota; rozhoduje výše skutečného nároku, nikoliv přihlášená výše; nedovolenost není zhojena tím, že výhoda byla poskytnuta také jiným věřitelům čís. 9843.
— — platbou vykonanou ručitelem věřiteli za vyrovnacího řízení nedostalo se tomuto výhody na úkor druhých věřitelů, bylo-li placeno v důsledku závazku podstoupeného před vyrovnáním čís. 12.094.
— — došlo-li k úmluvě o poskytnutí zvláštní výhody jednomu z vyrovnacích věřitelů, na jejímž podkladě byla pak vydána směnka, za vyrovnacího

řízení nebo již dříve z jeho podnětu a v souvislosti se zamýšleným vyrovnáním, jde o poskytnutí nedovolené výhody jednomu věřiteli a směnka je neplatná, třebaže se její vydání stalo až po skončeném vyrovnání čís. 12.812.
— — objednávka elektrického proudu kupcem, který provozuje obchody po živnostensku, náleží k obyčejnému a i k dalšímu provozování obchodu; konati platy na pohledávky z takového obchodu byl vyrovnací dlužník oprávněn a povinen, nebyl-li tu zákaz podle § 3 odst. 4 neb § 8 odst. 2, třebaže šlo o pohledávku vzniklou již před zahájením řízení, a nelze toto placení podřaditi pod zvláštní výhody podle § 47 vyr. ř. aniž je napadati s hlediska § 879 obč. zák.; není tu ani předpokladu pro použití § 1431 obč. zák. čís. 13.025.
— — to, co bylo plněno proti zákazu § 47 vyr. ř., lze ve tříleté lhůtě požadovati zpět jen žalobou nebo započítací námitkou ve sporu čís. 11.171.
— — i plněním podle § 47 vyr. ř. neplatným bylo zabráněno obživnutí celé pohledávky podle § 57 vyr. ř. čís. 9843.
— — pohledávka (směnka) neplatná vzhledem k § 47 vyr. ř. jest již od původu neplatná a nestává se neplatnou teprve rozsudkem; tříletou promlčecí lhůtu § 47 vyr. ř. nelze počítati ode dne, kdy bylo rozhodnuto pravoplatně, že pohledávka (směnka) jest neplatná; co nemůže dlužník z důvodu § 47 vyr. ř. žádati zpět vzhledem k promlčení, nemůže si ani započítati na kvotu čís. 9970.
— — započtení platů (dobropisů), konaných dlužníkem za vyrovnacího řízení, na vyrovnací kvotu, žádané s poukazem na § 47 vyr. ř., musí býti žalovaným dlužníkem zavčas, to jest v první stolici uplatňováno; pouhý údaj žaloby o oněch platech k započtení nestačí čís. 12.769.
— — byl-li podán rekurs proti usnesení potvrzujícímu vyrovnání, končí doba, do které poskytnutí zvláštních výhod věřiteli neplatí, zpětvzetím rekursu čís. 12.787.
— — **§ 48:** práva věřitelů proti ručitelům a spoludlužníkům dlužníka, který se vyrovnává, jakož i proti osobám, proti nimž přísluší věřitelům právo postihu, jsou vyrovnáním nedotčena, pokud se oprávněný výslovně neprohlásí jinak čís. 12.094.
— — platem, který vykonal jeden ze solidárních dlužníků do zahájení vyrovnacího řízení proti druhému solidárně zavázanému dlužníku, jest i tento osvobozen od placení; platy vykonané po zahájení vyrovnacího řízení jiným solidárně zavázaným dlužníkem zůstávají pro výpočet vyrovnací kvoty nepovšimnuty čís. 12.094.
— — platbou vykonanou ručitelem věřiteli za vyrovnacího řízení nedostalo se tomuto výhody na úkor druhých věřitelů ve smyslu § 47 vyr. ř., bylo-li placeno v důsledku závazku, podstoupeného před vyrovnáním čís. 12.094.
— — pokud o rozvrhu peněz, složených solidárním ručitelem ve vyrovnacím řízení na soudě, by je soud rozdělil mezi vyrovnací věřitele, nelze jednati a rozhodnouti v nesporném řízení čís. 11.716.
— — **§§ 50, 51:** pokud k porušení velících předpisů § 3 (1) a (2) vyr. ř. jest přihlížeti z úřadu čís. 9833.
— — **§ 52:** vyrovnacímu správci nepřísluší právo rekursu proti usnesení, jímž soud odepřel vyrovnání potvrditi čís. 9833.
— — **účinek vyrovnání:** na spor: bylo-li za sporu o zaplacení pohledávky o jmění žalovaného zahájeno vyrovnací řízení a rozsudek prvého soudu byl vynesen teprve po pravoplatném potvrzení vyrovnání, jest na soudu, by přihlížel k obsahu vyrovnání; žalobu jest zamítnouti (pro tentokráte zamítnouti) čís. 8616.
— — bylo-li po podání námitek proti směnečnému platebnímu příkazu zahájeno vyrovnací řízení o jmění dlužníka, jest žalobu, splní-li dlužník vyrovnání včas a řádně, proti němu zamítnouti a to pokud ještě nejsou splátky dospělé, pro tentokráte; do výše vykonaných vyrovnacích splátek zmenšuje se i dluh ostatních spoludlužníků čís. 8877.

— — po zahájení vyrovnacího řízení o jmění žalovaného, dokud nebylo vyrovnání pravoplatně potvrzeno, jest odsouditi žalovaného k zaplacení zažalované pohledávky v plném rozsahu i s příslušnými úroky a útratami ve lhůtě § 409 c. ř. s. čís. 9265.

— — na exekuční tituly: bylo-li vyrovnací řízení v čase exekučního návrhu již skončeno, lze povoliti exekuci k vydobytí celé pohledávky; jest na dlužníku, by se bránil námitkami podle §§ 35 nebo 36 čís. 1 ex. ř. čís. 10.528.

— — mohl-li dlužník námitku, že uzavřel s věřitelem pravoplatné vyrovnání, uplatniti již proti exekučnímu titulu (směn. plat. příkazu), nelze k této námitce již přihlížeti ve sporu o žalobě podle § 35 ex. ř. čís. 11.545.

— — **§ 53:** vyrovnací dlužník není povinen ať přímo ať postihem platiti na dluh více než kvotu čís. 9071.

— — i v případě postihu podle § 47 směn. zák. jest dlužník v důsledku potvrzeného vyrovnání osvobozen od postihu spoludlužníka čís. 9071.

— — zaplacením vyrovnací kvoty sice zaniká osobní závazek, ale, pokud jest pojištěn zástavou, trvá pro tuto zástavu dluh dále a oddělný věřitel, i směnečný, může žalovati celý dluh, omezí-li se na jeho dobývání ze zástavy čís. 10.919.

— — není-li vyrovnáním jinak stanoveno, nepozbývají směnečné dluhy potvrzením vyrovnání povahy dluhu odnosného a kromě účinků vypočtených v § 53 vyr. ř. nenastává při nich změna v podstatě směnečného závazku tak, že by se staly dluhy přínosnými čís. 12.414.

— — přihlásil-li věřitel omylem jen část pohledávky, týkaly se účinky vyrovnání i zbytku čís. 9675.

— — i nepřihlášené pohledávky podléhají vyrovnání čís. 9826; — srov. též čís. 9652, 9675, 11.599.

— — právní účinky vyrovnání vztahují se i na směnečného věřitele; nejde tu o námitku ze směnečného práva, ovšem ale o námitku příslušející směnečnému dlužníku proti každému věřiteli čís. 10.386.

— — **§ 56:** rekurs do usnesení o zastavení vyrovnacího řízení nemá sice odkladného účinku, avšak zruší-li rekursní soud zastavovací usnesení, působí jeho rozhodnutí zpět a uvede vše v dřívější vztah čís. 9342.

— — **§ 57:** předpisu v doslovu čl. III. zák. čís. 99/1923 nelze použíti obdobně pro vnucené narovnání v úpadku čís. 10.939.

— — i plněním neplatným podle § 47 vyr. ř. bylo zabráněno obživnutí celé pohledávky čís. 9843.

— — zaúčtoval-li dlužník na splátku vyrovnací kvoty pohledávku, již si dal za tím účelem postoupiti, jež však, jak se dodatečně ukázalo, v čase postupu již nebyla po právu, jednal na vlastní nebezpečí čís. 11.743.

— — k zachování vyrovnání nestačí, že dlužník zaplatil kvoty jedné (zažalované) pohledávky, nezaplatil-li kvoty ohledně druhé (třebas nezažalované) pohledávky, byť i tato pohledávka byla samostatné povahy a nesouvisela s první ani právně ani skutkově čís. 12.796.

— — dal-li věřitel, uplatňuje své vyhrazené právo vlastnické na dodaném zboží, najevo, že vyrovnací splátky nepřijímá vůbec a že žádá zaplacení celé pohledávky bez ohledu na vyrovnání, nebylo třeba, aby mu další splátky byly nabízeny, pokud neoznámil dlužníku, že na svém stanovisku netrvá a splátky přijmouti jest ochoten; neučinil-li tak, nemůže se domáhati zaplacení celé původní pohledávky z důvodu jejího obživnutí podle § 57 vyr ř. čís. 12.539.

— — nepřihlášené nároky: povinnost dlužníka zaplatiti úroky, třebas byla pohledávka přihlášena bez úroků; neučinil-li tak, a to ani po uplynutí lhůt poskytovaných mu vyrovnáním, ač byl o to upomínán, obživla celá pohledávka; lhostejno, že zaplatil úroky za řízení o žalobě na zaplacení celé obživlé pohledávky čís. 9652.

— — i nepřihlášené pohledávky podléhají vyrovnání; jde na nebezpečí vyrovnacího dlužníka, neplatí-li nepřihlášené dluhy, ať tak učinil z jakékoliv příčiny, třebas nezaviněně čís. 9826.

— — nabyl-li vyrovnací dlužník vědomosti o tom, že věřitel omylem nepřihlásil k vyrovnání celou pohledávku, byl povinen ihned zapraviti i splatnou již kvotu na nepřihlášenou část pohledávky; neučinil-li tak, obživla celá pohledávka čís. 9675.

— — pro obživnutí lhostejno, že věřitel nepřihlásil pohledávku k vyrovnání čís. 11.599.

— — směnečný dluh: zapraviv splátky nevlastníku směnky, nesprostil se vyrovnací dlužník závazku ze směnky; byla-li pak směnka zažalována jejím vlastníkem proti dlužníku, bylo jeho povinností, by bez zbytečného odkladu po doručení žaloby zapravil dosud splatné vyrovnací splátky čís. 10.313.

— — pohledávky směnečných věřitelů nemají zvláštní postavení najmě co do způsobu placení kvot podle schváleného vyrovnání; vyrovnáním nemění se nic na povaze směnečného dluhu jako dluhu odnosného; směnečný dlužník, nepřihlásil-li se věřitel v den splatnosti kvoty se směnkou, byl nejen oprávněn, nýbrž přímo povinen, by složil vyrovnací kvotu v den její splatnosti na soudě čís. 11.645.

— — nepředložil-li v době splatnosti směnečný věřitel dlužníku směnku v místě splatnosti, nemůže býti řeči o tom, že směnečný dlužník nesplnil včas a řádně, najmě, poukázal-li ještě na vlastní risiko peněžní ústav před splatností vyrovnací kvoty, aby dlužné splátky zapravil směnečnému věřiteli v Německu, kde má jeho závod sídlo, což peněžní ústav provedl, třebaže se zpožděním způsobeným devisovými předpisy čís. 12.414.

— — omluvitelné nedopatření: zmatečnost podle § 57 vyr. ř., třebas dlužník omylem o pohledávce nevěděl čís. 9324.

— — pokud podle práva platného na Slovensku není dlužník vinen omeškáním čís. 9701.

— — pokud nemá několikadenní opoždění v zápětí obživnutí celé pohledávky, najmě spolehl-li se dlužník na sdělení věřitelského spolku čís. 10.089.

— — nedopatřením, omlouvajícím nesplnění vyrovnání včas není nedostatek prostředků ať u dlužníka neb u ručitele, vzniklý z jakéhokoliv důvodu čís. 10.855.

— — nejde o omluvitelné nedopatření, zapravil-li dlužník vyrovnací splátku spolku na ochranu věřitelů, nikoliv věřiteli, nepřesvědčiv se, zda spolek má k přijetí splátek zvláštní plnou moc (§ 1008 obč. zák.) čís. 11.095.

— — nejde o omluvitelné nedopatření, když dlužník místo by dospělé splátky splácel, placení dluhu odpírá a nutí takto věřitele k žalobě čís. 11.599.

— — nejde o omluvitelné nedopatření, nezaplatil-li vyrovnací dlužník již první splátku včas v plné výši, a neučinil-li tak ani po upomínce, nýbrž, až když mu věřitel oznámil, že uplatňuje oživnutí celé původní pohledávky; lhostejno, že šlo o nedoplatek poměrně nepatrný čís. 12.303.

— — vzdání se zmatečnosti vyrovnání nelze spatřovati v přijímání dalších vyrovnacích splátek čís. 10.855.

— — věřitel nepozbyl tím, že přijal další splátky, aniž uplatnil ihned žalobní nárok na celek, nároku na celou obživlou pohledávku čís. 12.303.

— — **§ 63:** nelze ho použíti v nesporném řízení čís. 10.027.

— — **rukojmí za kvotu:** aktivní oprávnění směnečného solidárního rukojmího k vymáhání zaručené pohledávky (vyrovnací kvoty) proti hlavnímu dlužníku, jest dáno již tím, že mu věřitel připsal svou pohledávku jako směnečnému solidárnímu dlužníku k tíži, ježto hlavní dlužník neplatil čís. 9970.

— — rozsah rukojemství čís. 9481.

na Slovensku a Podkarpatské Rusi:

— — bylo-li uzavřeno s výhradou obživnutí původních pohledávek, vztahuje se vykonatelnost na celou přihlášenou pohledávku, jež nebyla popřena; byla-li v takovém vyrovnacím řízení pohledávka zjištěna a vyrovnání potvrzeno, vadí soudnímu uplatňování pohledávky překážka rozepře rozsouzené čís. 9969.

— — nastal-li klid ve vymáhání pohledávek vzhledem k zahájenému vyrovnání, nelze na věcech dlužníkových nabýti soudcovského práva zástavního nebo uspokojovacího do doby, dokud nebylo veřejně oznámeno usnesení, že se vyrovnací řízení prohlašuje za skončené; to platí i tehdy, bylo-li vyrovnání zahájeno podle vyrovnacího řádu platného na Slovensku čís. 10.934.

vyrovnací řád z roku 1931:

— — **čl. XIII. uvoz. zák.:** bylo-li vyrovnání přijato věřitely, když již nabyl účinnosti nový vyrovnací řád, platí čl. XIII. uvoz. předpisů i pro toto vyrovnání čís. 11.689.

— — **čl. XIV. uvoz. zák.:** předpisu § 67 vyr. ř. čís. 64/1931 sb. z. a n. nelze použíti, obživla-li pohledávka již před započetím jeho působnosti čís. 12.303.

— — **§ 3:** proti usnesení rekursního soudu, jímž nařídil prvému soudu postup podle § 3, druhý odstavec, vyr. ř., není samostatného opravného prostředku čís. 11.407.

— — **§ 12 (1):** byla-li povolena exekuce po zahájení vyr. řízení na dlužníkových věcech nebo právech pro pohledávky, které nemají přednostní právo, jde o případ § 39 čís. 2 ex. ř., k němuž jest přihlížeti z úřadu; povinnost rekursního soudu zkoumati, zda jsou tu předpoklady přednostní pohledávky podle § 26 čís. 3 vyr. ř. čís. 11.800.

— — byl-li smír, jímž se žalovaný zavázal nahraditi žalobci i útraty sporu, dojednán po zahájení vyrovnacího řízení o jmění žalovaného, nebyla útratová pohledávka žalobce vyrovnáním zasažena a nebrání ustanovení § 12 (1) vyr. ř. povolení exekuce k vydobytí útrat čís. 11.936.

— — k překážce povolení exekuce jest přihlížeti z úřadu, a to i v rekursním řízení, byť by to byl i nový přednes čís. 11.963.

— — zkoumání, zda jde o pohledávku s přednostním právem, se děje na základě návrhu na povolení exekuce čís. 11.963.

— — **§ 14:** týká se jen oddělných práv na věcech, jež náležely dlužníku v době zahájení vyrovnacího řízení čís. 11.426.

— — **§ 19:** byla-li kupní smlouva uzavřena před zahájením vyrovnání o jmění prodatele, střetla se pohledávka prodatele na zaplacení kupní ceny se vzájemnou pohledávkou kupitele (jež tu byla již před zahájením vyrovnání), uplatňovanou započtením, ještě před zahájením vyrovnání, třebas pohledávka na zaplacení kupní ceny byla dospělá teprve po zahájení vyrovnání o jmění prodatele; započtením nedostalo se tu kupiteli zvláštní výhody ve smyslu § 47 vyr. ř.; přihláška pohledávky k vyrovnacímu řízení neznamená ještě vzdání se práva k započtení čís. 11.634.

— — **§ 54 (1):** výhody § 12 (1) vyr. řádu a § 54, odstavec (1), druhá věta vyr. řádu platí vedle sebe; pro zajištění přednostní pohledávky stačí, že věřitel požádá o zajištění, a není třeba, by dlužník pohledávku popřel, aniž se vyhledává, by pohledávka nebyla ještě vykonatelná čís. 12.746.

— — **§ 54 (2):** nepřípustná jediná kvota dvou vyrovnacích dlužníků, i když mají společné dluhy se solidárním závazkem; potvrzení jest tu odepříti, třebaže usnesení o zahájení vyrovnacího řízení stalo se nepodáním rekursu podle § 5 (2) vyr. ř. pravoplatným; lhostejno, že nikdo z věřitelů nic nenamítal; oprávněn k rekursu i věřitel, který má pohledávku i jen proti jednomu z vyrovnacích dlužníků; uplatňoval-li věřitel solidární pohledávku proti oběma dlužníkům, jest soud z úřadu povinen zkoumati při rozhodování o potvrzení vyrovnání, zda společná kvota byla překážkou povolení vyrovnacího řízení podle § 4 čís. 5 vyr. ř. čís. 11.825.

— — **§ 55:** výhoda směnkou; k nicotnosti jest hleděti z úřadu, třebaže byla namítána po uplynutí lhůty ke směnečným námitkám; nicotnost není zhojena tím, že napotom k přijetí vyrovnání nedošlo; byl-li jednotný dluh rozdělen (směnkami) ve dvě stejné části a jen za jednu část ručí rukojmí, jest rukojmí, zjištěna-li neplatnost smlouvy o dluhu co do určité částky z tohoto jednotného dluhu, jen polovicí účasten k svému prospěchu z této částky, kdežto druhá polovice připadne ve prospěch druhé části čís. 12.080.

— — převzal-li vyrovnací dlužník směnečný závazek, že zaplatí vyrovnacímu věřiteli schodek jeho pohledávky nekrytý vyrovnáním, na základě prohlášení z doby před 1. srpnem 1931, jest platnost směnečného závazku posouditi podle § 47 vyr. řádu z roku 1914, nikoliv podle § 55 vyr. řádu z roku 1931, třebaže směnka byla vystavena teprve po 1. srpnu 1931 čís. 12.385.

— — směnečný dlužník může namítati směnečnému věřiteli, že indosace na něho byla neplatná podle § 55 čís. 12.419.

— — pro posouzení, zda jde o nedovolenou výhodu, záleží na tom, kdy byla směnka věřiteli odevzdána, nikoliv na tom, kterým dnem jest datována čís. 12.529.

— — **§ 57 (2):** ustanovení § 190 (2) konk. řádu (§ 70 vyr. řádu) předpokládá, že jde o rozhodnutí, kde kromě veřejných oznámení jest zákonem předepsáno i zvláštní doručení jednotlivým účastníkům; takovým rozhodnutím jest usnesení vyrovnacího soudu, jímž bylo vyrovnací řízení zastaveno (§ 57 (2) vyr. řádu), není jím však rozhodnutí rekursního soudu, jímž bylo toto usnesení zrušeno a vyrovnacímu soudu uloženo, by, pomena důvody zastavení, pokračoval ve vyrovnacím řízení; doručení veřejnou vyhláškou jest v tomto případě nepřípustné, nemůže vůbec jeviti právní účinky a účinky doručení rekursního usnesení nastaly dnem, kdy rozhodnutí to bylo rekurentům zvlášť doručeno čís. 12.469.

— — **§ 58:** předložil-li každý ze dvou solidárních dlužníků samostatný vyrovnací návrh a samostatný seznam jmění a navrhl-li každý 45% kvotu, lze dodatečné zvýšení kvoty (na 46% a pak na 50%) vykládati jen v souvislosti s původními vyrovnacími návrhy čís. 11.761.

— — nejde o závažnou vadu podle čís. 2, bylo-li zahájeno vyr. řízení na společný návrh dvou solidárních dlužníků; jest závažnou vadou podle čís. 2, bylo-li ve vyr. řízení projednaném ohledně obou dlužníků společně, hlasování o obou vyr. návrzích provedeno společně a nebyla-li vydána dvě samostatná usnesení o potvrzení vyrovnání; pokud tato vada jest odstranitelná i bez nového hlasování; zprávu vyrovnacího správce jest o každém dlužníku podati odděleně, by bylo lze přiměřenost kvoty u každého z dlužníků zvlášť posouditi čís. 11.761.

— — vyzval-li vyrovnací komisař vyrovnacího dlužníka, by zapravil upravené poplatky do určité lhůty, připojiv neprávem doložku »po pravoplatnosti tohoto usnesení« a vyrovnací dlužník se držel tohoto usnesení, nemůže mu to býti na újmu při rozhodování o otázce, zda mu má býti odepřeno potvrzení vyrovnání z důvodu § 58 (1) čís. 4 vyr. ř.; totéž platí o vyzvání vyrovnacího komisaře se lhůtou ku předložení výkazu o zaplacení poplatku a útrat vyrovnacího řízení a o dalším jeho usnesení, jímž byla prodloužena lhůta ku předložení tohoto výkazu; řídil-li se vyrovnací dlužník podle toho a předložil-li ve lhůtě takto soudem určené a prodloužené doklady o zaplacení poplatků, nemůže mu důvodně býti odpíráno potvrzení vyrovnání z důvodu § 58 (1) čís. 4 vyr. ř. čís. 13.115.

— — **§ 59:** právo k rekursu proti usnesením, jímž bylo vyrovnání potvrzeno, přísluší nejen všem účastníkům, kteří hlasovali proti vyrovnání, nýbrž i těm, kteří nehlasovali vůbec, ať již při vyrovnacím roku byli přítomni nebo nebyli čís. 12.790.

— — účastníky vyrovnacího řízení, oprávněnými k rekursu proti potvrzení vyrovnání, jsou jen věřitelé, jichž pohledávky jsou vyrovnáním dotčeny, nikoliv ručitelé vyrovnání a ručitelé dlužníka, třebaže učinili návrh na zastavení vyrovnacího řízení (podle § 65 (1) čís. 5 vyr. ř.) čís. 12.689.

— — **§ 60:** k okolnosti, že vymáhaná pohledávka je zasažena pravoplatně potvrzeným vyrovnáním, lze přihlížeti jen na včasnou námitku, nikoliv na námitku přednesenou teprve v rekursním řízení čís. 11.963.

— — nejde o změnu směnečného platebního příkazu, nýbrž jen o jeho přizpůsobení potvrzenému vyrovnání o jmění žalovaného, byl-li soudem ponechán v platnosti a žalovaný byl uznán povinným zaplatiti zažalovanou částku s příslušenstvím pod exekucí »v rámci vyrovnání« čís. 12.304.

— — **§ 61:** dobrodiní odst. (3) požívají jen oni veřejní společníci, kteří jsou jimi v čase zahájení řízení, nevztahuje se však na společníky již vystoupivší čís. 12.846.

— — za řízení o vyrovnání veřejné obchodní společnosti jest **přípustná** exekuce na soukromé jmění společníků pro pohledávky za veřejnou společností, za něž veřejní společníci osobně ručí; ustanovení § 13 vyr. ř. nelze tu použíti čís. 11.823.

— — **§ 63:** podle vyrovnání soudem potvrzeného a podle výpisu ze seznamu přihlášek lze, byla-li pohledávka popřena jen z části, vésti exekuci jen, pokud pohledávka popřena nebyla, předpokládajíc, že částky, pro něž se exekuce vede, jsou podle potvrzeného vyrovnání splatné čís. 12.935.

— — nebyla-li zapravena splátka vyrovnací kvoty již dospělá, nelze na základě exekučního titulu podle § 63 vyr. řádu vésti uhražovací exekuci i pro ostatní splátky, jež podle obsahu vyrovnání dosud nedospěly čís. 12.511.

— — podle § 67 vyr. ř. nesplněním vyrovnání oživne sice celá pohledávka i s případným exekučním titulem, ale nemění se nic na obsahu vyrovnání a na dospělosti jednotlivých vyrovnacích splátek čís. 12.511.

— — v návrhu na povolení uhražovací exekuce pro celou dosud nezaplacenou kvotu jest i návrh na povolení exekuce k vydobytí dospělé již vyrovnací splátky, nelze však na základě takového exekučního návrhu povoliti zajišťovací exekuci co do splátek dosud nedospělých čís. 12.511.

— — byl-li sporný nárok před vynesením rozsudku prvé stolice uznán buď smírem nebo vyrovnáním, lze tuto skutečnost ve sporu namítati jako novaci, tedy hmotněprávní námitkou, nikoliv však procesuálně jako věc rozsouzenou čís. 12.304.

— — **§ 65 (1):** vyrovnací komisař určí, zda všichni nebo kteří ze zástupců právnické osoby mají vykonati vyjevovací přísahu; uznal-li na vyjevovací přísahu jen jednoho z jednatelů společnosti s r. o., vyhověl zákonu a nebylo důvodu k postupu podle § 65 (1) vyr. ř. čís. 13.115.

— — **§ 67:** předpisu nelze použíti, obživla-li pohledávka již před započetím jeho působnosti čís. 12.303.

— — žaloba o zaplacení celé pohledávky nahrazuje upomínku ve smyslu § 67 vyr. řádu; nezapravil-li žalovaný dospělou vyrovnací splátku v osmidenní lhůtě po žalobě, nýbrž i ve sporu tvrdil, že nic nedluží, obživla celá pohledávka, třebaže šlo o dluh směnečný čís. 12.562.

— — **§ 70:** nepřípustnost dovolacího rekursu do souhlasných usnesení čís. 11.429, 11.960.

— — ustanovení § 190 (2) konk. řádu (§ 70 vyr. řádu) předpokládá, že jde o rozhodnutí, kde kromě veřejných oznámení jest zákonem předepsáno i zvláštní doručení jednotlivým účastníkům; takovým rozhodnutím jest usnesení vyrovnacího soudu, jímž bylo vyrovnací řízení zastaveno (§ 57 (2) vyr. řádu), není jím však rozhodnutí rekursního soudu, jímž bylo toto usnesení zrušeno a vyrovnacímu soudu uloženo, by, pomena důvody zastavení, pokračoval ve vyrovnacím řízení; doručení veřejnou vyhláškou jest v tomto případě nepřípustné, nemůže vůbec jeviti právní

účinky a účinky doručení rekursního usnesení nastaly dnem, kdy rozhodnutí to bylo rekurentům zvlášť doručeno čís. 12.469.

— — v řízení podle konkursního a vyrovnacího řádu čís. 64/1931 sb. z. a n. jest mimořádný dovolací rekurs nepřípustný čís. 12.279.

— — předpis druhého odstavce § 527 c. ř. s. platí i pro vyrovnací řízení (podle zák. čís. 64/1931 sb. z. a n.) čís. 13.134.

Vyrovnání mimosoudní: podmínka, že k němu přistoupí všichni věřitelé bez výhrady, a že jinak pozbývá ujednání platnosti a ten, kdo přijal plnění, jest je povinen vrátiti; povinnost k vrácení nastala tím, že jeden z věřitelů trval na plném zaplacení; lhostejno, že nesouhlasivší věřitel před vynesením rozsudku prvé stolice o žalobě na vrácení konečně k vyrovnání přistoupil čís. 10.347.

— § 47 vyř. ř. neplatí pro ně; dlužník může tu poskytnouti některému z věřitelů výhodu proti jiným; pokud taková úmluva jest proti dobrým mravům čís. 10.370.

Vyrovnání nucené viz úpadek.

Vyrovnání pohledávek a závazků vzniklých v korunách rakousko-uherských atd. viz soupis pohledávek.

Výsadní zástavní právo viz dražba vnucená nemovitosti, zástavní právo zákonné.

Vyslanecká budova viz stát cizozemský.

Vyslanectví čsl. v cizině: podání učiněné u něho tuzemským příslušníkem; nelze použíti § 89 org. zák. čís. 9698.

Výslech podle § 307 ex. ř. viz složení na soudě podle § 307 ex. ř.

— **přísežný:** dožádání o něj podle §§ 301, 340 zák. čís. 76/1927 sb. z. a n.; co do přípustnosti opravných prostředků platí předpisy c. ř. s. čís. 12.444.

— **stran:** ani nepřísežného nelze použíti k osvědčení čís. 9347.

— — informativní v rozlukovém řízení čís. 9676.

— — není účelem tohoto důkazu, poskytnouti stranám možnost, by při něm uváděly nové skutečnosti na podporu nároku nebo obrany čís. 10.564.

— — jest nezákonností (§ 46 (2) nesp. zák.), zaujal-li rekursní soud stanovisko, že nemá možnost učiniti jiná zjištění než prvý soud a že výslech stran nesporné řízení nezná čís. 11.974.

— — nebyl-li o okolnosti, tvořící hlavní důvod žalobní, připuštěn žádný důkaz, jest důkaz výslechem stran nevyhnutelný; lhostejno, že jedna ze stran za sporu zemřela; okolnost tuto jest soudu uvážiti při posuzování věrohodnosti druhé strany čís. 12.657.

— — strana: pojem zákonného zástupce ve smyslu § 373 c. ř. s.; pokud jest ředitelství spořitelny stranou čís. 9237.

— — lze nařídíti výslech správce úpadkové podstaty jako strany, ačkoliv jako strana byl již slyšen úpadce sám; právo to přísluší i odvolacímu soudu čís. 10.812.

— — uplatňovala-li touž žalobou jednak nemanželská matka na otci náhradu výloh slehnutí a náhradu výživného, jí za minulou dobu zaplaceného, jednak nemanželské dítě uznání otcovství a placení výživného, jest nemanželskou matku slyšeti jako stranu o otázkách, zda žalovaný jest otcem dítka čís. 11.686.

— — provedení: k výslechu nelze přistoupiti s pominutím půtahů; pokud lze přistoupiti k výslechu odpůrce, neví-li dokazovatel nic o věci čís. 8952.

— — řízení jest vadným, neprovedl-li soud prvé stolice v doplňovacím řízení přímo znovu důkaz výslechem stran, dav jen přečísti zápis protokolu o tomto důkazu již dříve provedeném a vydal pak usnesení, že má býti jedna ze stran slyšena přísežně čís. 8800.

— — pokud nejde o vadu řízení, obeslal-li soud stranu k roku obsílkou, nevyhovující předpisu § 375/2 c. ř. s. čís. 8928.

— — (dožádaný) soud jest oprávněn ustanoviti rok k výslechu strany, jež se, nedostaviviši se k původně stanovenému roku k jejímu výslechu, dodatečně omluvila čís. 11.476.

— — sčelení svědka se stranou slyšenou k důkazu není přípustné čís. 8614.

— — sčelení stran jest přípustné; zdali je však nutné, jest věcí volné úvahy soudu, spadající do oceňování důkazů čís. 12.076.
— **svědka** viz svědek.
Výslužné Harrachovských zaměstnanců čís. 10.917.
— jinak viz pense.
Vysokoškolské studium dítěte viz výživa dítěte.
Výstavce směnky viz směnka.
Vystoupení společníka viz společnost.
Výstražná tabule: musí býti 14 m od kolejnic čís. 12.462.
Vysvědčení: zaměstnavatel obchodního pomocníka (na Slovensku) není povinen hodnotiti ve vysvědčení služby co do jich jakosti čís. 10.833.
— ustanovení § 1163 obč. zák. platí i pro vysvědčení, jež jest podle § 104 živn. ř. učební pán povinen vydati učedníkovi čís. 11.133.
— (§ 1163 obč. zák., § 39 obch. zák.): o druhu služby: nepřiznává se jím ani hodnost, ani titul, nýbrž jeho účelem jest, aby z něho bylo seznati, jakého druhu a jaké povahy byla skutečná zaměstnancova činnost; vysvědčení o činnosti zaměstnancově se řídí pracemi skutečně jím konanými čís. 11.627.
Vyšetřovací vazba: odškodné podle zákona čís. 318/1918 ř. zák. viz tamže.
Vyšší moc: uživatel vojenského koně ručí i za náhodu, pokud neprokáže, že jde o škodu způsobenou vyšší mocí, jíž nemohl odvrátiti, tedy událostí zvenčí působivší, nikoliv přirozenou povahou koně, najmě jeho splašením čís. 10.845.
— leknutí ryb jest poškozením zboží ve smyslu čl. 395 obch. zák.; pokud nejde tu o vyšší moc; v tom, že motor nákladního automobilu nefungoval za tuhého mrazu, nelze spatřovati vyšší moc čís. 11.199.
— — je jí, nejde-li jen o obyčejnou náhodu, která se často přihází a dá se předvídati, nýbrž o událost kromobyčejnou, jež se také nedá odvrátiti ani největší péčí (chovatele vojenského koně) čís. 12.213.
— — jinak viz náhrada škody dráhou.
— **služby** viz obchodní pomocník.
Výtah z pozemkové knihy viz výpis.
Výtěžek dražby viz dražba.
Výtka vad zboží viz správa pro vady (čl. 347 obch. zák.).
— **podle § 196 c. ř. s.:** neprovedl-li soud prvé stolice v doplňovacím řízení přímo znovu důkaz výslechem stran a výtka byla opomenuta, pokud přece jde o vadnost řízení čís. 8800.
— — nebyl-li po změně v obsazení soudu (§ 412 c. ř. s.) opakován výslech svědků, nýbrž soud se spokojil s přečtením protokolů o jich výpovědech, jde o vadu, jež nebyla zhojena opomenutím výtky čís. 11.103; — srov. též čís. 11.524, 11.728, 12.167.
— — nevytkla-li strana ihned v prvé stolici, že o jejím tvrzení byly připuštěny důkazy jiné než jí navržené, nemůže toto opomenutí dohánětí v opravném řízení s hlediska dovolacího důvodu § 503 čís. 2 c. ř. s. čís. 11.316.
— — přesahoval-li zápisek meze § 265 c. ř. s., mělo to býti vytýkáno podle § 196 c. ř. s. čís. 11.379.
— — porušení zásady bezprostřednosti neopakováním důkazů při změně soudce (senátu) nezhojilo opomenutím výtky čís. 11.524.
— — vada, že byl proveden důkaz o okolnostech, o nichž nebyl připuštěn, byla zhojena opomenutím výtky podle § 196 c. ř. s. čís. 12.566.
Vyúčtování (§ 1012 obč. zák.) viz smlouva zmocnitelská.
— **zisku:** ve smyslu § 14 zák. o obch. pom. viz obchodní pomocník.
— — společnosti viz společnost.
Využití tísně viz neplatnost smlouvy (§ 879 čís. 4 obč. zák.).
Vyviňovací důvody viz automobilový zákon, náhrada škody dráhou.
Vyvlastnění: zák. čís. 30/1878 ř. zák.: úroky z pohledávek poukázaných na vyvlastňovací náhradu patří jen do dne složení náhrady čís. 9563.

— v pořadí pohledávky mimo rámec jistoty nepříslušejí útraty exekuční dražby, jež byla vedena po složení náhrady, aniž náklady exekucí vedených na samu náhradu čís. 9563.
— podle § 7 odst. 2 zák. není vyvlastněnec oprávněn žádati zvýšení hodnoty, již dozná vyvlastněný předmět dobrovolným hospodářským úkonem vyvlastnitele, k němuž vyvlastněnec nemůže právně nutiti čís. 10.018.
— bylo-li provedeno vyvlastňovací řízení a byl-li doručen vyvlastňovací nález někomu, kdo vyvlastněným nebyl, nelze na něho vyvlastňovací nález přepsati, nýbrž musí býti proti němu provedeno vyvlastňovací řízení podle § 21 zákona; teprve pak lze mimo případ § 26 zákona stanoviti odškodné i pro toho, kdo vyvlastněným původně nebyl čís. 12.351.
— k tomu, by pro oprávněného, který není uveden ve vyvlastňovacím nálezu, bylo určeno odškodné podle zákona, jest zapotřebí žádosti obou stran (vyvlastňovatele a vyvlastněného) a jejich souhlasu s tím, by nevyvlastněný předmět byl podroben vyvlastnění; nestačí, že zástupce vyvlastňovatele uvedl sám mezi osobami, kterým má odškodné připadnouti, i onoho oprávněného a že odškodné bylo stanoveno na žádost zástupce vyvlastňovatele i pro něho čís. 12.351.
— kdo tvrdí k vyvlastněnému předmětu spoluvlastnictví a reální služebnost ve smyslu § 4 a § 2 čís. 3 zákona, může uplatniti v nesporném řízení odškodné z důvodu vyvlastnění těchto práv a podati rekurs proti stanovení odškodného jen, je-li vyvlastněným ve smyslu zákona a je-li jako takový uveden ve vyvlastňovacím nálezu čís. 12.351.
— v řízení o určení odškodného podle §§ 22 až 34 železničního vyvlastňovacího zákona čís. 30/1878 ř. zák. jest mimořádný dovolací rekurs přípustný, ale jen za podmínek § 46 (2) zákona čís. 100/1931 sb. z. a n. čís. 13.031.
— podle stav. řádu pro Čechy: okolnosti pro stanovení odškodnění; cena pozemku jako stavebního může býti menší než jeho cena podle dosavadního hospodářského užívání čís. 8919.
— soud neurčuje odškodné, nýbrž provádí soudní odhad a sdělí stranám jeho výsledek; stížnost stran pořadem stolic; avšak i tu se rozhoduje zase jen o správnosti odhadního řízení; změnu v odhadní ceně nemůže soud v tomto řízení ani ve vyšších stolicích prováděti; vyvlastněnému jest vyhražena žaloba o vyšší odškodné; k odhadu stačí tu dva znalci, po případě i jediný znalec; v odhadním řízení nelze uplatňovati, by se přihlíželo k převodnímu poplatku, k dávce z přírůstku hodnoty a k poklesu valuty čís. 9908.
— k účelům vodní stavby: nelze přiznati náhradu za redukci chovu vepřů a mléčného hospodářství, mohl-li vyvlastněný, zakládaje chov, počítati s vyvlastněním čís. 10.256.
— nelze přiznati náhradu za zmenšenou prodejnost usedlosti a za zmenšenou úvěrovou schopnost vyvlastněného čís. 10.256.
— jest přiznati újmu za méněcennost budov zmenšením rozsahu polního hospodářství čís. 10.256.
— náhradu za nemovitosti, vyvlastněné k účelům vodním jest na Moravě určiti v nesporném řízení čís. 9174.
— výměr o zrušení vyvlastňovacího nálezu podle § 10 zák. čís. 45/1922 sb. z. a n. není veřejnou listinou, na jejímž základě by bylo lze podle § 33 d) knih. zák. navrhnouti u knihovního soudu, by byl obnoven dřívější knihovní stav čís. 11.137.
— zák. čís. 44/1927 sb. z. a n.: při rozvrhu podle § 7 platí jen §§ 216—218 ex. ř.; na místo § 210 ex. ř. nastupuje tu § 2 čís. 5 nesp. pat.; odkázání na pořad sporu (na pořad správní) děje se tu podle § 2 čís. 7 nesp. pat.; kdy jest věc odkázati na pořad správní čís. 9564.
— poznámka zahájení vyvlastňovacího řízení ve smyslu § 4 (3) zák. čís. 43/28; jde-li o vyvlastnění jen části pozemku, jest politický úřad povinen ji přesně označiti a připojiti oddělovací plánek čís. 8685.
Vyvolání věci (§ 133 c. ř. s.): pokud není dostatečným čís. 9063.
Vývoz viz doprava železniční mezinárodní.
Výzva soudní k návratu do společné domácnosti viz rozluka manželství (§ 13 e) rozl. zák.).
Výživné: a § 1042 obč. zák. viz náklad.

— exekuce zajišťovací (§ 372 ex. ř.) viz tamže.
— prozatímní opatření viz tamže.
— pozůstalého manžela viz pozůstalý manžel.
— a exekuce na platy viz exekuce (na platy).
— — zaopatřovací požitky (zák. čís. 130/1921) nejsou výživným a nelze na na ně použíti druhé věty § 406 c. ř. s. čís. 9654.
— — ustanovení § 3 zákona čís. 74/1933 sb. z. a n. platí nejen o pohledávkách běžného výživného, nýbrž i o zadržených jeho dávkách čís. 12.988.
— — splatnost a pod.: rozhodnutí, zbavující otce povinnosti k placení výživného, platí od prvého dne měsíce následujícího po podání návrhu na placení výživného čís. 10.239.
— — je-li dlužník povinen platiti výživné každého prvního toho kterého měsíce do 14 dnů, nastává splatnost teprve 14., nikoliv 1. toho kterého měsíce čís. 10.739.
— — zavázal-li se povinný soudním smírem dojednaným určitého dne, že bude platiti na výživu určitý peníz měsíčně, bez bližšího určení dospělosti splátek, nastala dospělost jednotlivých splátek (§ 7 ex. ř.) vždy prvého dne každého následujícího měsíce čís. 10.937.
— — promlčení: výživné určené soudním rozsudkem neb usnesením a budoucně dospívající, promlčuje se v době tříleté po splatnosti a jen výživné, které bylo již v době rozsudku neb usnesení splatné, promlčuje se v době třiceti let čís. 12.583.
— — pro nepřípustnost námitky započtení na vyživovací nárok nezáleží na tom, zda se výživné vymáhá podle zákona či podle smlouvy, je-li smlouvou upraven nárok na výživu příslušející ze zákona čís. 11.154.
— — pokud lze dluh na zákonném výživném vyrovnati započtením vzájemné pohledávky čís. 9474.
— — manžel nemůže vésti exekuci na výživné manželky k vydobytí vzájemné pohledávky čís. 9691.
— — exekuce k jeho vydobytí: nárok na výživné v penězích jest peněžitou pohledávkou (§ 379 ex. ř.) čís. 10.930.
— — platil-li ten, kdo jest povinen k plnění jen z omylu (vyvolaného početní chybou ve výroku exekučního titulu) splatné částky přes skutečný nárok oprávněného, má nárok na vrácení toho, co přeplatil, podle § 1431 (1435 obč. zák.), nikoliv však žalobu o nepřípustnost exekuce (§ 35 ex. ř.) pro dávky na delší dobu čís. 9961.
— — pokud nelze povoliti odklad exekuce k jeho vydobytí ani proti složení jistoty; lhostejno, že exekuce jest vedena pro výživné z doby minulé čís. 10.073.
— — pokud nelze odložiti exekuci k vydobytí výživného; nárok na výživné nemůže býti zajištěn jistotou podle § 44/2 ex. ř. čís. 10.389.
— — dostávala-li osoba, jíž přísluší nárok na výživu, od povinného zatímní výživu prozatímním opatřením, není závady, by nebyl povolen odklad exekuce k vydobytí výživného přiznaného jí konečně v poněkud vyšší částce za tutéž dobu; není tu oprávněn ani návrh vymáhajícího věřitele, by odklad exekuce byl učiněn závislým na složení jistoty čís. 11.492.
— — při exekuci k vydobytí nároku na výživné převažuje zájem vymáhajícího věřitele zájem dlužníkův na tom, by byla exekuce odložena čís. 11.833.
— — při exekuci k zajištění nároku na výživné nemůže dlužník složením jistoty docíliti zrušení zajišťovací exekuce čís. 11.833.
— — **alimentační zákon** (zák. čís. 4/1931 sb. z. a n.): byl-li v době rozsudku prvého soudu již v účinnosti vyživ. zákon, jest použíti jeho ustanovení na posouzení sporu, třebaže žaloba o plnění výživného byla podána před nabytím účinnosti zákona čís. 11.854.
— — o nároku podle **§ 2 zákona** nelze rozhodovati v řízení nesporném, nýbrž jen pořadem práva čís. 11.996.
— — proti osobě blízké podle § 2 zákona nelze nastupovati žalobou přímou čís. 12.356 plen. rozh.

— — předpisu nelze použíti pro vymáhání dávek splatných před jeho účinností čís. 12.356 plen. rozh.
— — spor osoby oprávněné k výživě s tím, o němž platí podle ustanovení § 2 nevyvratitelná domněnka, že jest zaměstnavatelem osoby k výživě povinné, není sporem prázdninovým čís. 12.496.
— — rozlišující znaky nároku podle **§§ 2 a 3 zák.**; závazek podle § 2 zák. jest omezen jen na osoby »blízké« a výše závazku nerovná se vždy výši výživného, nýbrž se řídí předpisy o zabavitelnosti zákonem předpokládané mzdy nebo odměny; závazek podle § 3 zák. není omezen jen na osoby blízké a rovná se co do výše výživnému; nároky podle §§ 2 a 3 zák. spadají do výlučné příslušnosti okresního soudu podle § 49 čís. 2 j. n.; i hodnota podmíněného peněžitého nároku řídí se jeho číselnou výší a nelze ji stanoviti oceněním čís. 11.837.
— — nároky proti osobám uvedeným v **§ 3 zák.** jest uplatňovati pořadem práva čís. 11.146.
— — ustanovení nelze použíti k vymožení výživného dospělého již před účinností tohoto zákona čís. 12.805.
— — prozatímní opatření podle **§ 5 zák.** předpokládá, by navrhovatel buď již dříve neb aspoň současně s návrhem zakročil na soudě o určení nároku na výživu čís. 11.256.
— — prozatímní opatření podle § 5 zák. lze navrhnouti bez ohledu na to, zda ten, kdo je právně zavázán vyživovati, vychovávati nebo zaopatřovati jiného, má jmění nebo stálé příjmy, čili nic čís. 11.520.
— — domáhaje se zajištění výživného splatného v jednom roce prozatímním opatřením podle § 5 zák., nemusí navrhovatel v návrhu na povolení prozatímního opatření (aniž soud v usnesení povolujícím prozatímní opatření) uvésti dobu, na kterou toto opatření má býti učiněno čís. 11.520.
— — »zavázaným« podle § 5 zák. jest, koho stihá z jakéhokoliv právního důvodu povinnost k výživě, aniž se vyžaduje, by o povinnosti té již bylo soudem rozhodnuto čís. 11.838.
— — i při prozatímním poatření podle § 5 zák. může soud žádati osvědčení nároku čís. 11.838.
— — manželka, domáhající se zatímní výživy podle § 5 zák., musí osvědčiti, že má nárok, by jí manžel poskytoval výživné v penězích mimo domácnost čís. 12.178.
— — domáháno-li se na dědici zaplacení dávek výživného již dospělých a budoucích na dobu jednoho roku, jest pro prozatímní opatření pro dávky dospělé osvědčiti ohrožení podle § 379, druhý odstavec, ex. ř., kdežto u dávek budoucích toho není třeba vzhledem k § 5 zákona čís. 4/1930 sb. z. a n. čís. 12.324.
— — ustanovení přichází v úvahu, i když manželství stran bylo již rozloučeno a žalobou jest se domáháno zvýšení renty, svého času mezi stranami smluvně stanovené čís. 12.811.
— — prozatímní opatření podle § 5 zákona nemá místa, jde-li o vydobytí smluveného výživného jen za dobu minulou čís. 13.097.
— — ani při prozatímním opatření podle § 5 není přípustný dovolací rekurs proti souhlasným usnesením nižších soudů čís. 13.036.
— — k povolení zajišťovací exekuce pro výživné podle § 372 ex. ř. nestačí, domáhal-li se vymáhající věřitel, žádaje o povolení exekuce k zajištění výživného, současně exekuce uhražovací, neplatila-li v době navrhované a povolené exekuce jest ustanovení **§ 6 zák.** čís. 10.748.
— — rekursní soud nemůže přihlížeti k zákonu čís. 4/1931, jenž neplatil v době rozhodnutí prvého soudu, třebaže platil v době rozhodnutí rekursního soudu čís. 10.923.
— — zajišťovací exekuci podle § 6 zákona nelze povoliti bez exekučního titulu čís. 12.505.
— — proti usnesení poručenského soudu, jímž byl (pro tentokráte) zamítnut návrh poručenstva, by bylo trestně zakročeno proti nemanželskému otci **(§§ 8 a 9 zák.)**, jest poručenstvo oprávněno k rekursu čís. 11.141.

Výživné dítěte manželského: dohoda podle § 142 obč. zák. viz dítě manželské.

— — **předpoklady:** pokud není otec povinen platiti výživné, zdržuje-li se dítě mimo jeho domácnost čís. 9572; — srov. čís. 9941.

— — jest nezákonností (§ 46 (2) zák. čís. 100/1931), uložil-li soud manželskému otci placení výživného dítěti, jež není u něho, nerozhodnuv o předurčující otázce, komu z obou rodičů má býti dáno dítě do výchovy a výživy čís. 12.864.

— — **výše, rozsah:** výše nákladů na výchovu, výživu a zaopatření dětí řídí se majetkovou mohoucností rodičů; nárok dítěte jest obmezen stejným nárokem sourozenců čís. 10.065.

— — peníze, vyplacené otcem synovi za účelem studia na universitě, jsou jen tehdy nákladem na synovu výživu (§ 154 obč. zák.), rozhodl-li otec sám (§ 148 obč. zák.), že syn má býti vzdělán na lékaře; zletilostí dítěte pominula vychovávací povinnost otcova; zletilé dítě může platně smluviti s otcem o půjčce peněz k vysokoškolskému studiu; v povinnosti k výchově není zahrnuta již také povinnost poskytnouti peníze na vysokoškolské studium čís. 10.065.

— — pověřila-li matka o své újmě a bez nutné příčiny léčením dítěte jiného lékaře než lékaře nemocenské pojišťovny, na nějž mělo dítě nárok, nemůže požadovati náhradu nákladu od otce (§ 1042 obč. zák.) čís. 10.154.

— — **povinnost vzdálenějších příbuzných:** »nemajetností« (§ 143 obč. zák.) jest nejen nedostatek majetku, nýbrž i naprostá výdělková nezpůsobilost; jest se napřed pokusiti o provedení exekuce na plat otce, třebas již exekuce na jeho svršky zůstala bezvýslednou čís. 9588.

— — o povinnosti děda k výživě vnuků rozhoduje opatrovnický soud, nikoliv soud dědova bydliště; pro příslušnost opatrovnického soudu v historických zemích jsou tu rozhodnými jen předpisy mající platnost v těchto zemích čís. 11.914.

— — povinnost děda k výživě vnuků podle slovenského práva; pokud jest přípustné vyměření výživného v penězích; byli-li vnuci soudním výrokem svěřeni do péče a výchovy matky čís. 11.914.

— — **zánik, snížení povinnosti:** moravský zemský fond oprávněn domáhati se na otci nemajetného ošetřovance náhrady nákladu na ošetřování v nemocnici, třebas ošetřovanec byl mimo dobu svého ošetřování zdráv a výdělku schopen čís. 9729.

— — v řízení o placení výživného nelze řešiti otázku, zda manželka s dítětem opustila manžela bezdůvodně čís. 9941; — srov. čís. 9572.

— — pokud lze se domáhati žalobou podle § 35 ex. ř., by byla prohlášena za nepřípustnou exekuce, již jest na základě smíru o výživném na manželi bez ohledu na nastavší podstatné zmenšení jeho příjmů vymáháno zaplacení celého výživného; soud, rozhodující o žalobě manžela podle § 35 ex. ř., není vázán názorem, jejž opatrovnický soud, rozhoduje o žádosti manžela o snížení výživného, vyslovil v otázce, zda manžel v době před podáním žádosti byl či nebyl oprávněn platiti nižší výživné, než bylo určeno smírem čís. 11.604.

— — nerozhoduje o sobě dosažení určitého věku dítěte, ani abstraktní schopnost výdělečná, nýbrž jest přihlížeti ke skutečné možnosti, najíti přiměřené zaměstnání a v něm se udržeti; v prvé řadě přijde v úvahu předcházející výchova a způsob přípravy pro praktický život čís. 11.804.

— — pokud trvá studium dítěte, není se zájmem jeho zdraví a studijního postupu slučitelné, by provozovalo výdělečnou činnost čís. 11.804.

— — otec je zproštěn povinnosti, nabylo-li dítko způsobilosti k samostatné výživě a poměry jsou takové, že se snaha dítka, najíti zaměstnání, může setkati s úspěchem; dítě nemůže požadovati výživné z důvodu, že dále studuje na vysoké škole, odepřel-li otec pro své neutěšené hmotné poměry důvodně souhlas s tím, by dítě studovalo na vysoké škole čís. 12.173.

— — povinnost otce, pečovati o výživu dětí podle § 141 obč. zák., končí jakmile se děti mohou samy vyživovati; ale tato otcova povinnost, tkvící v rodinném poměru, nezaniká tím konečně, nýbrž oživne, jakmile dítě, které se již samo mohlo vyživovati, nadále tak učiniti s to není; povinnost otce (matky) hraditi výlohy za zletilého syna ošetřovaného v nemocnici čís. 12.598.

— — závazek manželského otce, vyživovati dítě, není vyloučen již tím, že dítě jest zletilé čís. 13.143.

— — závazek manželského otce, vyživovati zletilé dítě, zaniká i, má-li dítě vlastní jmění, z něhož si může hraditi výživu, kdežto pro zánik závazku manželského otce, vyživovati nezletilé dítě, se vyžaduje, by příjmy ze jmění dítěte stačily k úhradě jeho výživy čís. 13.143.

— — **řízení nesporné?** vyživovací nárok zletilého manželského dítěte proti otci jest uplatňovati pořadem práva čís. 9689.

— — zjistiti, kolik připadá z výživného stanoveného jednotně smírem na manželské dítě a na bývalou manželku, nelze v nesporném řízení, nýbrž jen pořadem práva čís. 10.929.

— — o návrhu manželského otce, by byla nově upravena jeho vyživovací povinnost k nezletilému dítěte vzhledem k jeho nynějším hospodářským poměrům, lze jednati v nesporném řízení; nesejde na tom, že smírem bylo výživné nezl. dítěti a jeho matce určeno jednotně; nová úprava výživného jest tu i v zájmu nezl. dítěte čís. 10.929.

— — o snížení nebo zvýšení výživného pro manželské dítě, smluveného mezi otcem a matkou, nelze rozhodovati v řízení nesporném, nýbrž jen v řízení sporném čís. 12.314.

— — došlo-li pravoplatně k úpravě výživného pro nezletilé manželské dítě rozsudkem, nelze se domáhati sproštění vyživovací povinnosti pokud se týče snížení vyživovacích příspěvků v řízení nesporném, nýbrž lze zvrátiti rozsudek přisuzující výživné opět jen rozsudkem čís. 12.728.

— — o návrhu manželského otce, by byl sproštěn povinnosti platiti výživné nezletilému dítěti, ježto se může již samo vyživovati, jest rozhodnouti v řízení nesporném, i když o výživě dítěte byl uzavřen mezi rodiči smír čís. 13.160.

— — **řízení:** za den podání návrhu na placení výživného jest pokládati již den, kdy nárok učinila u soudu matka dítěte, nikoliv teprve den, kdy se napotom k tomuto návrhu připojil kolisní opatrovník dítěte čís. 10.600.

— — **smír:** pokud nabylo dítě přímo proti matce nároku na plnění toho, co si dal otec v jeho prospěch od matky slíbiti; pokud není dítě oprávněno domáhati se na otci příspěvku na výživu a výchovu čís. 9018.

— — úmluva rodičů o výživném pokud nevyžaduje soudní ochrany čís. 9077.

— — tím, že dohoda rodičů při dobrovolném rozvodu o výchově a výživě dítek byla pojata do soudního protokolu a soudně schválena, stala se soudním smírem (§ 1 čís. 5 ex. ř.) čís. 10.791.

— — opatrovnický soud, schváliv bez jakékoliv výhrady smír o výživném mezi manželi ohledně nezl. dítek, schválil tím nejen výši výživného stanoveného ve smíru, nýbrž i případné nižší výživné, které mělo samočinně nastoupiti na místo ujednaného výživného čís. 11.604.

— — **mezinárodní právo soukromé:** o výživném dítěte bydlícího v Německu proti otci bydlícímu v tuzemsku, jest rozhodnouti v nesporném řízení; pokud jest použíti předpisů říšskoněmeckého práva; podle § 1606 něm. obč. zák. předchází vyživovací povinnost manželského otce před povinností matčinou čís. 8810.

Výživné dítěte nemanželského: pokud není rozhodné, zda nezletilé dítě má i vlastní jmění čís. 10.340.

— — nemanželské dítě má po osvojení nárok na výživné jen proti osvojiteli nebo osvojitelům; ve vlastní rodině, kamž jest počítati původní živitele dítěte, tedy v tomto směru i nemanželského otce a nemanželskou matku, má nárok jen podpůrný, podmíněný tím, že osvojitelé nejsou s to, aby je živili čís. 12.538.

— — otcovská bába není po zákonu povinna k výživě nemanželského dítěte čís. 12.572.
— — **rozsah:** »výživou« míní se v § 166/2 obč. zák. nejen výživa v užším slova smyslu, nýbrž i výchova a zaopatření dítěte čís. 10.927.
— — podle okolností případu i poskytování potřebného nákladu na vysokoškolské studium čís. 10.340.
— — **zaopatření:** povinnost nemanželského otce zaopatřiti nemanželské dítě znamená, že nemanželské dítě má býti vedeno na onu cestu, na které by pak bylo s to vydělávati si svůj chléb, má mu býti umožněno, by bylo s to, samo se živiti; dítě může žádati vyplacení určité částky k cíli svého »zaopatření« jen, prokáže-li, že je k tomu příčina a potřeba v jeho osobě, že zvláštní poměry, na př. tělesná nebo duševní vada, ospravedlňují takové žádání čís. 12.704.
— — zaopatřením, kterým jest nemanželský otec podle svého jmění dítěti povinován, není vydání takové částky majetku nebo zaopatření takového živobytí, které by zajišťovalo dítěti stejnou míru, v které žije otec, nýbrž uvedení dítěte na onu cestu, na které je pak s to, by si samo mohlo vydělávati chléb čís. 12.604.
— — povinnost nemanželského otce k zaopatření dítěte jest podpůrná potud, že nenastává, došlo-li dítě zaopatření ať vlastním přičiněním nebo jiným způsobem čís. 12.604.
— — povinnost dítě znovu zaopatřiti nastává, ztratí-li dítě zaopatření nebo výživu; taková povinnost nemanželského otce vzniká, nemůže-li dítě zvolené si zaměstnání vzhledem k svému onemocnění v neztenčené míře a ve všech směrech vykonávati; je-li výdělek dítěte vzhledem k jeho onemocnění nedostačující, jest oprávněno požadovati na otci jeho doplnění z titulu výživy, po případě, nemůže-li zaměstnání nalézti, výživu vůbec, a to ve výši, jež se řídí jak jeho potřebami, tak i majetkovými poměry otcovými čís. 12.604.
— — nemanželské dítě může na otci žádati vyplacení určité částky k cíli svého »zaopatření« jen, je-li k tomu zvláštní příčina a potřeba v jeho osobě čís. 12.615.
— — k přiznání nároku na vyplacení určité jistiny nestačí, že nemanželská dcera, jež jest již zletilá a již řadu let pracuje v závodě a tak se živí, je těžce nemocná a pro chorobu občas z pracovní činnosti vyřazena čís. 12.615.
— — **výše:** přiměřenost žádaného výživného a výše možného výdělku nem. otce nejsou skutkovými okolnostmi (§§ 396, 442 c. ř. s.), nýbrž právním posouzením věci čís. 9123.
— — o výši rozhodují hospodářská mohoucnost otcova a potřeby dítěte; nová úprava, změní-li se ta neb ona složka, byť i to nebylo výslovně v rozsudku řečeno čís. 11.045.
— — povinnost nem. otce konkuruje s jeho vyživovací povinností k manželským dětem, k manželce a k výdělku neschopné matce čís. 10.596.
— — při výměře nelze postupovati tak, že se vyloučí z otcova platu celé výchovné a vedle toho pak se stanoví výživné přiměřené zbývajícímu platu, nýbrž jest vycházeti z úhrnného otcova platu čís. 11.453.
— — při výměře výživného nelze obdobně použíti ustanovení čl. III. zák. čís. 363/1917 ř. zák. čís. 11.710.
— — k výchovnému jako k možnému zdroji příjmů jest přihlédnouti i tehdy, když se k výživě povinný vlastním rozhodnutím tohoto příjmu zbavuje čís. 13.108.
— — plnění vyživovací povinnosti může podle okolností případu záležeti v poskytování potřebného nákladu na vysokoškolská studia čís. 12.558.
— — usnesení poručenského soudu o způsobu dalšího vychování nemanželského dítěte, zejména o tom, zda se má věnovati studiím čili nic, více sice poručníka, matku dítěte i dítě samo, nikoliv však jeho otce, ani procesní soud v otázce, zda otec, jemuž byla původně uložena vyživovací povinnost rozsudkem, jest povinen hraditi zvýšené náklady za tuto výchovu čís. 12.506.

— — **zvýšení:** pravomoc rozsudku nevadí tomu, by se nebylo domáháno zvýšení výživného, změnily-li se poměry čís. 10.078.
— — nejde o zřejmý rozpor se zákonem (§ 16 nesp. pat.), zvýšeny-li vyživovací příspěvky pro nem. dítě na čtyři roky vzhledem k tomu, že chce navštěvovati čtyřroční odbornou školu (elektrotechnickou) čís. 10.927.
— — **zánik:** způsobilost k samostatné výživě nenastává za všech okolností již dosažením určitého stáří čís. 10.340.
— — osvojením nemanželského dítěte nepomíjí o sobě platnost dřívějšího soudního rozhodnutí, jímž bylo nem. otci uloženo platiti dítěti výživné čís. 9683.
— — způsobilost k samostatné obživě nenastává již dosažením určitého věku dítěte čís. 10.973.
— — povinnost stíhá otce po dobu, až dítě jest s to samo se živiti, a pomíjí, a to nadobro, jakmile dítě této způsobilosti nabylo, bez ohledu na to, zda o kolik vydělá nebo zda občas nebo vůbec jest bez zaměstnání a bez výdělku; způsobilost však musí býti úplná čís. 10.973.
— — obživnutí vyživovací povinnosti, stalo-li se dítě neschopným k výdělečné činnosti; nestačí však, že dítě jest předchodně bez místa čís. 10.388.
— — pravoplatný výrok, že nárok dítěte zanikl, ježto bylo s to, by se samo vyživovalo a nová úprava výživného z důvodu, že poručenstvo zamýšlí dítě, dosáhnuvší již 18 roků, dáti do polepšovny čís. 10.314.
— — **nárok proti otcovým dědicům:** a odkaz nemanželského otce nemanželskému dítěti čís. 11.295.
— — výši výživného, které zemřelý nemanž. otec má platiti, jest stanoviti podle dne jeho úmrtí; pokud jsou pak dědicové povinni platiti takto stanovené výživné čís. 12.034.
— — má-li jmění složené otcem sloužiti k výživě a výchově nemanželského dítěte, jest žalobu dítěte o placení výživného proti dědicům, není-li složené jmění dosud vyčerpáno, pro tentokráte zamítnouti čís. 12.034.
— — **řízení sporné či nesporné?:** nárok proti rodičům nemanželské matky na výživné jest uplatňovati v nesporném řízení čís. 9527.
— — pokud jest rozhodnouti v nesporném řízení o návrhu otce, by soud uložil mateřské poručnici, by svolila k tomu, aby si nemanželský otec z výživného srazil částku, o kterou více zaplatil, než byl podle soudních rozhodnutí povinen čís. 9132.
— — zjištění, že uhasla povinnost nemanž. otce k placení výživného, upravená smírem, může se otec domáhati zásadně v nesporném řízení čís. 9135.
— — nárok na zvýšení výživného dítěte bydlícího v cizozemsku proti otci tuzemci nelze uplatňovati v nesporném řízení; pravoplatné rozhodnutí tuzemských soudů o nepřípustnosti pořadu práva a o nutnosti nastoupiti cestu mimosporného řízení jest pro tuzemské soudy závazné; není-li tuzemského soudu místně příslušného, jest použíti předpisu § 28 j. n. čís. 10.436.
— — i když osoba, uznavší nem. otcovství, napotom odvolala uznání, lze se na ni domáhati placení výživného v nesporném řízení čís. 10.650.
— — byla-li vyživovací povinnost otcova stanovena původně rozsudkem, pak smírem a posléze usnesením v nesporném řízení, lze se domáhati změny (sproštění) jen v nesporném řízení čís. 10.927.
— — bylo-li nemanželské dítě v době vydání rozhodnutí prvého soudu nezletilé, bylo o jeho vyživovacím nároku rozhodnouti v řízení nesporném, třebaže nezletilý nabyl za opravného řízení zletilost čís. 12.558.
— — je-li požadované zvýšení odbytného nemanželského dítěte závislé na rozhodnutí otázky, zda dítě jest oprávněno domáhati se jeho zvýšení, a rozhodnutí o něm závisí na zjištění sporné okolnosti, zda se majetkové poměry nemanželského otce zlepšily, jest o zvýšení odbytného jednati v řízení nesporném, ježto prostředky nesporného řízení stačí k tomu, aby byly bezpečně zjištěny majetkové poměry nemanželského otce čís. 12.899.

— — **řízení:** v tom, že soud stanovil volným uvážením výši výživného, nelze spatřovati nezákonnost ve smyslu § 46 (2) zák. o nesp. říz. čís. 11.332.
— — přiměřenost žádaného výživného a výše možného výdělku nem. otce nejsou skutkovými okolnostmi (§§ 396, 442 c. ř. s.), nýbrž právním posouzením věci čís. 9123.
— — **smír:** zletilé matky se zletilým otcem před válkou o odbytném; vyživovací povinnost přešla na matku; lhostejno, že smír nebyl formálně ohledně dítěte soudem schválen; poválečný pokles vnitřní hodnoty peněz jest bez významu pro nárok matky na náhradu nákladů, jež prý za otce na dítě učinila čís. 10.376.
— — smír o složení odbytného, nebylo-li přihlíženo ke značným útratám; bylo slyšeti zástupce chudých žalující strany; proti usnesení schvalujícímu smír oprávněn k rekursu i zástupce chudé strany čís. 11.038.
— — prohlásila-li nemanželská matka a poručník u soudu, že skládají do sirotčí pokladny pro dítě peníze, které jim dal nem. otec dítěte, jehož jméno ani soudu neudali, a mimosoudní smír o odbytném nebyl schválen poručenským soudem, nebyl vůbec upraven právní poměr mezi nem. otcem a dítětem, nýbrž šlo jen o dohodu mezi rodiči nemanželského dítěte podle § 170 obč. zák. a dítě podrželo proti otci nárok na výživné ve smyslu § 166 obč. zák.; nesejde tu ani na tom, že složené odbytné nebylo vyčerpáno čís. 10.604.
— — **mezinár. právo soukromé:** přiměřenost výživného podle §§ 1603, 1708 něm. obč. zák. čís. 12.127.
— — jde-li o nárok na uznání nemanželského otcovství a na placení výživného, vznesený proti tuzemci dítětem, zrozeným v Německu z matky, jež jest německou státní příslušnicí a bydlí v Německu, jest nárok posuzovati podle práva platného v Německu, při čemž však nemohou býti otci uloženy větší povinnosti, než je připouštějí čsl. zákony; výživné pro dobu minulou; do které doby jest platiti výživné čís. 12.127.

Výživné manžela: manžel nemá ze zákona proti manželce nárok na výživné čís. 9532.
— — nuzný manžel nemá proti manželce nárok na výživné čís. 9960.
— — ustanovení § 1264 obč. zák. přiznává nárok na přiměřenou výživu jen nevinné manželce, nikoliv i manželi čís. 12.019.
— **manželky:** úprava podle § 19 rozl. zák. viz rozluka.
— — vdovské zaopatření viz tamže.
— — manžel nemůže na ně vésti exekuci k vydobytí vzájemné pohledávky proti manželce čís. 9691.
— — povinnost placení výživného manželce v penězích nastává teprve okamžikem, kdy se výživa neposkytuje in natura čís. 12.446.
— — **výše:** základ pro vyměření slušné výživy; pojem slušné výživy čís. 8727.
— — pro stanovení výše nelze vzíti za základ přídavek zahraniční služby úředníka ministerstva zahraničních věcí čís. 9840.
— — přísluší manželce bez ohledu na její jmění podle výdělečné schopnosti mužovy čís. 10.026.
— — manžel nemůže návrh na snížení prozatímního výživného pro manželku odůvodniti výlohami na léčení choroby, kterou měl již při původním stanovení výživného, není však závady, by v návrhu na snížení výživného neuplatňoval výlohy následkem zhoršení oné choroby; tu pak lze přihlížeti nejen k výdajům, jež již byly učiněny (o nichž je zjevno, v jaké výši vznikly) nýbrž, je-li výživné placeno měsíčně předem, i k výlohám bezprostředně mu nastávajícím v budoucích měsících, pokud jest jich zapotřebí k zachování jeho výdělečné schopnosti čís. 12.890.
— — **zánik:** manžel povinen poskytovati manželce slušnou výživu, dokud nebyl této povinnosti soudcovským výrokem pravoplatně sproštěn nebo pokud tento závazek nepominul faktickým úplným zrušením manželského svazku čís. 10.026.
— — faktické zrušení společenství: manžel jest povinen platiti výživné, opustil-li manželku bezdůvodně nebo zavdal-li důvodnou příčinu, by ho opustila, není však povinen, znemožnila-li manželka svým nepřístojným chováním manželské soužití čís. 10.143.
— — rozhodnutí o prozatímním opatření není předurčující pro rozsouzení rozepře o výživné čís. 10.663.
— — nepřísluší ani za dobu od podání žaloby o výživné až do povolení rozluky, byla-li spoluvinnou na rozvratu manželství čís. 10.663.
— — opustí-li manželka svémocně společnou domácnost, anebo lze-li jí přičítati vinu na tom, že manželské spolužití bylo fakticky přerušeno, není oprávněna domáhati se sporem placení výživného v penězích; nemůže-li manželka jen z viny manželovy sdíleti s ním společnou domácnost, musí jí manžel přispívati podle svého jmění na slušnou výživu po případě v penězích čís. 10.663.
— — proti nároku manželky, žijící odděleně jen fakticky, lze uplatniti okolnosti, jež by tvořily důvod rozvodu nebo rozluky manželství z viny manželčiny a jež znemožňují manželi obnoviti manželské společenství čís. 12.033.
— — nárok nemá nehodná manželka, jež žije způsobem příčícím se podstatě manželství a svým chováním způsobila nebo aspoň spoluzpůsobila rozvrat manželství čís. 12.033.
— — ve sporu o výživné, není-li zároveň žalováno o rozvod neb o rozluku, jest samostatně řešiti otázku viny na důvodu rozvodu nebo rozluky čís. 12.033.
— — a rozvod: závazek nezaniká dobrovolným rozvodem čís. 10.026.
— — pokud návrh v žalobě na placení výživného zahrnuje i návrh na přiznání výživného podle dv. dekr. ze 4./5. 1841, čís. 531 sb. z. s. čís. 9157.
— — i nevinná manželka může na nevinném manželi žádati výživné čís. 9759.
— — bylo-li manželství rozvedeno z viny obou stran, nepřísluší manželce ze zákona nárok na výživné čís. 10.400.
— — žaloval-li manžel, by bylo určeno, že nárok manželky zanikl rozvodem manželství z viny obou stran, nebylo povinností soudu, by vyhověv žalobě manžela, uznal ho povinným k výživě podle dv. dekretu čís. 531/1841, pakliže manželka o to ani výslovně ani mlčky nežádala čís. 10.400.
— — ve sporu rozvedené manželky o placení výživného nelze znovu řešiti otázku viny na rozvodu, pravoplatně již rozhodnutou v rozvodovém sporu čís. 12.891.
— — a rozluka: rozloučeno-li z viny obou manželů, nemá manželka nárok na výživné, aniž lze v její prospěch použíti dvor. dekr. ze 4/5 1841, čís. 531 sb. z. s. čís. 9037.
— — bylo-li manželství rozloučeno z výlučné viny manžela, jest manželka oprávněna, domáhati se na něm za dobu od podání žaloby náhrady za výživné placením měsíčního důchodu čís. 9110.
— — od doručení rozsudku dovolacího soudu, jímž vyslovena rozluka bez viny stran, nepřísluší již manželce nárok na výživné čís. 9759.
— — neměla-li rozluka manželství, jež byla před převratem vyslovena soudem tehdy uherským, pro tuzemsko platnost, zůstalo manželství jen rozvedeno a trvá dosud vyživovací povinnost manželova upravená smírem čís. 11.565.
— — není-li rozsudek cizozemského soudu o rozluce závazný pro tuzemsko, není pro tuzemsko závazným ani cizozemský rozsudek o placení výživného, zbudovaný na rozsudku o rozluce manželství čís. 11.104.
— — nárok rozloučené manželky na odškodné (§ 1266 obč. zák.) jest nárokem na výživné příslušejícím ze zákona; nepřípustnost námitky započtení čís. 11.154.
— — byla-li zamítnuta manželova žaloba o rozluku z viny manželčiny, ježto nedokázal rozlukový důvod jí zaviněný, není mu zabráněno, by neuplatnil za změněných poměrů skutkové okolnosti, jimiž může prokázati důvod rozvodu nebo rozluky z viny manželky, jež vznikly teprve později nebo tu sice byly již dříve, ale nebyly uplatněny čís. 12.033.

— — manželka nevinná na rozluce má nárok, by jí byla škoda, již utrpěla rozlukou, nahrazena placením výživného; lhostejno, zda rozluka byla vyslovena rozsudkem, či usnesením; bylo-li manželství rozloučeno z viny manžela, jest otázka viny manželovy pravoplatně rozřešena i pro spor o odškodnění podle § 1266 obč. zák. čís. 12.122.

— — bylo-li manželství pravoplatně rozloučeno bez viny manželů, jsou bezpředmětné rozsudky nižších soudů, vyslovující rozvod z viny obou manželů čís. 9759.

— — rozluka manželství z viny obou stran jest skutečností, zrušující nárok manželčin na výživné (§ 35 ex. ř.) čís. 10.036.

— — bylo-li po pravoplatném rozvodu z viny manžela přisouzeno manželce ve zvláštním sporu výživné, zanikl nárok manželky tím, že byla dodatečně vyslovena rozluka z viny obou manželů čís. 9661.

— — nárok manželky proti manželi, z jehož viny bylo manželství rozvedeno, zaniká teprve pravoplatností rozsudku, jímž bylo napotom manželství rozloučeno z viny obou stran; lhostejno, že za sporu o výživné bylo manželi uloženo prozatímním opatřením platiti manželce výživné čís. 9712.

— — **vzdání se:** vzdala-li se bezpodmínečně nároku, nelze jí povoliti ani prozatímní opatření placením výživného za sporu o rozvod čís. 9957.

— — nicotné jest prohlášení manželky, že se vzdává nároku na výživné, souvisí-li těsně s úmluvou o úplatě za závazek dáti souhlas k rozluce čís. 10.241.

— — úmluva o vzdání se výživného pro rozvedenou manželku po uplynutí určité doby není neplatné; proti dobrým mravům a nicotná jest však úmluva, že manželův závazek ku placení výživného přestane i před uplynutím ujednané doby, kdyby pro nesouhlas manželky nebyla povolena rozluka; lhostejno, že se úmluva stala v soudním smíru; nicotnost této úmluvy může manželka namítati i proti opoziční žalobě manžela čís. 11.780.

— — smír, jímž se manžel při rozvodu zavázal platiti manželce výživné, pozbývá platnosti opětným spojením manželů, leda že strany při uzavření smíru vyjádřily jiný úmysl čís. 9651.

— — pro smír při dobrovolném rozvodu, jímž se manžel zavázal, že bude platiti manželce výživné, dokud tím nebude vyčerpáno věno, ve smíru udané, není zapotřebí notářského spisu čís. 10.035.

— — uzavírajíce smír o výživném před válkou nemohly strany předvídati pronikavou změnu hospodářských poměrů způsobenou světovou válkou čís. 11.565.

— — smlouva o úpravě majetkových poměrů manželů při jejich zamýšleném rozchodu jest nepřípustná čís. 12.091.

— — zánik: pokud napotomní rozsudek o rozluce z viny obou stran nepůsobí zánik smíru uzavřeného při rozvodu; změna smíru pro změnu okolností není možná, uplatňován-li při rozvodu důvod, jsoucí též důvodem rozluky čís. 10.286.

— — rozluka z viny obou stran jest skutečností zrušující nárok manželky na výživné ze zákona, nikoliv ze smlouvy; kdy nastává tento účinek čís. 11.222.

— — pokud nebyl smír mezi manžely o výživném, uzavřený před válkou, dotčen napotomní rozlukou manželství čís. 11.565.

— — účinek zrušení smíru (o výživném manželky) soudcovským výrokem pro napotomní skutečnosti nepůsobí od doby, kdy ony skutečnosti vznikly, nýbrž teprve od doby, kdy se bylo příslušného soudního výroku domáháno čís. 12.091.

Výživné rodičů (§ 154 obč. zák.) a § 1327 obč. zák. viz náhrada škody podle § 1327 obč. zák.

— — vyživovací povinnost dětí není jich závazkem solidárním, nýbrž závazkem společným čís. 10.000.

— — nárok rodičů nezávisí na tom, zda si snad rodiče nouzi sami zavinili, ani na tom, zda jsou hodni zaopatření čís. 11.058.

— — i matka nemanželského dítěte, upadnuvší v nouzi, jest oprávněna požadovati od dítěte slušnou výživu, jež se řídí hospodářskou mohoucností dítěte čís. 11.058.

— — nárok podle § 154 obč. zák. přísluší i nemanželské matce proti nemanželskému dítěti čís. 12.896.

— — »nouzi« podle § 154 obč. zák. jest rozuměti stav, v němž se postiženému nedostává z vlastních prostředků slušné výživy čís. 12.092, 12.124; — chudinská podpora nezabezpečuje ještě slušnou výživu ve smyslu § 154 obč. zák. čís. 12.092.

— — pod pojmem »jmění« nerozumí se jen majetek v užším slova smyslu, nýbrž hospodářská mohoucnost dítěte; povinnost vyživovati rodiče stihá děti jen potud, pokud by samy neupadly v nouzi; vyživovací povinnost dětí, je-li jich několik čís. 12.092.

— — při zkoumání otázky, zda jsou tu předpoklady § 154 obč. zák., není zapotřebí zevrubně a do nejmenších podrobností zjišťovati výdělkové, majetkové a osobní poměry rodičů čís. 12.124.

— — nárok podle § 154 obč. zák. jest zcela samostatným nárokem, jenž přísluší rodičům i tehdy, když svým rodičovským povinnostem k dětem vůbec nedostáli čís. 12.896.

Vzájemná pohledávka viz započtení.

Vzájemné plnění: § 8 ex. ř. viz exekuce (§ 8 ex. ř.).

— — nelze zamítnouti žalobu ani pro tentokráte, byla-li projevena ochota k vzájemnému plnění; byl-li projev učiněn, jest vzájemný závazek pojati do rozsudečného výroku i z úřední moci čís. 8829.

— — možno žádati plnění hned; hotovost k vzájemnému plnění; úmluva, že ta neb ona strana má býti povinna plniti napřed, pokud nelze zaplacení kupní ceny činiti závislým na předchozím výmazu knihovních závad (depurační povinnosti) čís. 9472.

— — § 1052 obč. zák. platí o všech úplatných smlouvách, při nichž plnění jedné strany má nastati teprve v budoucnu čís. 9861.

— — strana smlouvě věrná může použíti výhody podle § 1052 obč. zák., třebas měla možnost zrušiti smluvní poměr čís. 9861.

— — pokud nebyl prodatel povinen dodati zboží na úvěr, byl-li povinen k dodávce zboží jen v mezích úvěru čís. 9569.

— — dodavatel piva, jenž má dodati i led; upustil-li odběratel od odběru ledu čís. 11.342.

— — podle § 1052 obč. zák., jenž vyslovuje zásadu pro všechny úplatné smlouvy, stačí projev ochoty ke vzájemnému plnění a jest takovýto vzájemný závazek pojati do rozsudkového výroku i z úřadu čís. 11.650.

— — podle § 2 zák. o spláth. obch.; není povinností soudu, by se jimi obíral z úřadu; byly-li takové nároky vzneseny teprve v odvolacím řízení, jde o nedovolenou novotu čís. 11.812.

— — byla-li povinná strana odsouzena zaplatiti určitou částku i s útratami sporu proti současnému vrácení určité věci, jest i odsouzení k náhradě útrat závislé na vzájemném plnění druhé strany čís. 11.820.

— — předpis § 1052 obč. zák. platí pro všecky vzájemné smlouvy úplatné i pro dohodu v nájemní smlouvě, že pronajímatel jest, použije-li výpovědního práva, povinen vrátiti nájemci nevyčerpaný zbytek předem zaplacené činže čís. 12.063.

— — proti nároku na náhradu škody, jež stihla pachtýře evikcí spachtovaných nemovitostí, nemůže propachtovatel namítati podle § 1052 obč. zák., že pachtýř nezaplatil dosud úplně pachtovné čís. 10.868.

— — zamítnutí pro tentokráte žaloby o zaplacení zbytku kupní ceny pro nesplnění depurační povinnosti prodatelem čís. 12.370.

— — s hlediska § 1052 obč. zák. stačí, že plnění druhé strany bylo ohroženo v době, kdy smlouva se měla plniti, a není třeba, aby tento stav tu byl ještě v době podání žaloby nebo při ukončení jednání před soudem první stolice čís. 13.129.

Vzájemnost: podle § 28 vyr. ř. z r. 1914 viz vyrovnání.
— podle § 79 ex. ř. viz exekuce.
Vzdání se: výživného manželkou viz výživné manželky.
— — pohledávky; pokud jest je spatřovati v neúplné přihlášce věřitele ve vyrovnání čís. 10.368.
— — nepodání opravného prostředku proti rozsudku, jímž soudní výpověď byla prohlášena za bezúčinnou, nemůže býti považováno za mlčky projevené vzdání se práva na výpověď, plynoucí ze smlouvy čís. 10.084.
— — příslušnosti rozhodčího soudu, ujednaného v kolektivní smlouvě čís. 12.273.
— — nároku na opětný pronájem bytu podle § 1 (3) zák. o ochr. náj. lze se vzdáti mlčky; takové vzdání se jest spatřovati v nečinnosti oprávněného po tak dlouhou dobu, že podle požadavku poctivosti právního styku a klidného soužití občanů dřívější pronajímatel musí býti ubezpečen ve víře, že dřívější nájemce již nečiní nárok na znovupronájem bytu čís. 12.911.
— **dědictví** viz dědická dohoda.
— **nároku nezletilce** na bolestné viz nezletilec.
— **opravného prostředku:** účastník nesporného řízení může se smlouvou s druhým účastníkem řízení platně vzdáti opravných prostředků proti soudním rozhodnutím do té vyneseným čís. 8847.
— — proti povolení exekuce vyklizením nelze spatřovati v tom, že povinný při jejím výkonu prohlásil, že žádá jen o odklad exekuce, až si najde náhradní byt čís. 10.918.
— — třebas i mimosoudně; opravný prostředek jest pak nepřípustný a druhá strana může nepřípustnost uplatňovati (v odvolacím sdělení) a nabídnouti důkazy, jež jest provésti podle § 473 c. ř. s. čís. 11.269.
— — prohlášení stran, jimiž se vzdaly opravných prostředků hned po prohlášení rozsudku a jež byla zápisem do jednacího protokolu zjištěna, jsou právně účinná, avšak jen za předpokladu, že ústně prohlášený rozsudek nabude pro strany právní účinnosti doručením písemného vyhotovení čís. 12.412.
— — opravného prostředku lze se vzdáti smlouvou i před vydáním soudního rozhodnutí čís. 12.912.
— — vzdání se opravného prostředku proti usnesení povolujícímu rozluku manželství, k němuž došlo na základě předchozího ujednání stran (jich zmocněnců) po prohlášení rozvodového rozsudku a jímž se vzdaly proti němu opravných prostředků a zároveň se dohodly, že podají souhlasnou žádost o rozluku manželství a že se vzdají opravných prostředků proti usnesení povolujícímu rozluku, jest závazné a účinné, třebaže se stalo před prohlášením soudního usnesení o povolení rozluky čís. 12.912.
— **služebnosti** viz služebnost pozemková.
— **ústního odvolacího líčení** viz odvolání.
— **žalobního nároku:** z části není v odvolacím řízení zapovězeno čís. 10.531.
— — § 237 c. ř. s.: jen výslovně, nikoliv činem konkludentním čís. 9574.
— — příslušnost dovolaného okresního soudu, vzdal-li se žalobce při prvním ústním jednání nároku na částku převyšující 5.000 Kč čís. 9767.
— — prohlásil-li dlužník, že exekuce proti němu je po právu, vzdal se tím žaloby proti ní, avšak jen co do exekuce vedené v době prohlášení čís. 9610.
Vzorek: vyhradil-li si kupitel právo, zkoumati zaslaný vzorek, šlo o koupi na zkoušku podle čl. 339 obch. zák.; vzájemná povinnost prodatele a kupitele čís. 9717.
Vzteklina viz náhrada škody podle § 1320 obč. zák.

Washingtonská úmluva čís. 80 sb. z. a n. na rok 1922 viz doba pracovní.

Zabavení bankovek viz bankovka.
— jinak viz exekuce.

Zábor budov (zák. čís. 304/1921): rozsah náhrady podle § 4 (6) zák. čís. 9485.
— **bytu** (zák. čís. 118/1928): přestupkem § 1 zák. není ohrožena platnost nájemní smlouvy ohledně bytů, spadajících pod tento předpis čís. 9623.
— — byl-li k náhradě uznán povinným stát, nelze exekuci k vydobytí náhrady vésti proti zemskému úřadu (zemské politické správě) čís. 9849.
— — promlčení nároku na náhradu škody z neoprávněného záboru počalo již záborem, nikoliv teprve vrácením zabrané místnosti čís. 10.771.
— **půdy** viz pozemková reforma (záborový zákon).
Zábradlí na mostě viz most.
Zábrany viz bezpečnostní opatření, křižovatka, náhrada škody podle § 1315 obč. zák., náhrada škody drahou.
Zadlužení přídělu viz pozemková reforma (přídělový zákon).
Zadluženost ideálního podílu nemovitosti a její fysické rozdělení čís. 10.448.

Zadržovací právo: podle § 1052 obč. zák. viz vzájemné plnění.
— podle § 471 obč. zák.: předmětem jeho mohou býti i věci movité; jest vyloučeno i při výprose čís. 8731.
— — pokud ten, kdo byl dříve oprávněn k zadržení věci, nemá nároku na dražební výtěžek čís. 9382.
— — přísluší jen držiteli bezelstnému čís. 9718.
— — přísluší nejen pro náklady na věc, najmě pro náklady její opravy, nýbrž i pro náklady vzniklé nabytím věci čís. 9834.
— — pokud výkon jeho byl odvrácen složením peněz do soudní úschovy čís. 9834.
— — domovník nemůže se jím brániti proti odebrání bytu čís. 10.349.
— — není právem věcným, ani právem na přednostní uspokojení, jež by po případě bylo lze uplatniti podle § 258 ex. ř. čís. 11.156.
— — lze je vykonati i za exekuce proti vlastníku, proti němuž zabaven jeho nárok na vydání zadržované věci čís. 11.232.
— — pokud má držitel zadržovanou věc ve své moci, nemůže jeho zadržovací právo býti dotčeno později nabytými právy jiných osob čís. 11.232.
— — lhostejno, proč držitel věci učinil na ni náklad a zda snad má proti vlastníku věci anebo proti třetí osobě nárok na její náhradu čís. 11.232.
— — pohledávka pro náklad na věc jest dospělá, byla-li vlastníkem uznána, aniž byla stanovena určitá doba její splatnosti čís. 11.232.
— — zadržovací právo má v zápětí, že držitel zadržované věci může býti odsouzen k jejímu vydání jen za vzájemné plnění z ruky do ruky čís. 11.232.
— — kterých škod se může týkati zadržovací právo pro škodu věci způsobenou čís. 11.232.
— — bylo-li usnesení obecního zastupitelstva, podle něhož byly místnosti dané do pachtu, zrušeno rozhodnutím nadřízeného správního úřadu, odpadl právní důvod užívání místností pro pachtýře a jest obec oprávněna domáhati se na pachtýři vyklizení a odevzdání místností; jde však i nadále o věci dané v nájem (v pacht), jež nemohou býti předmětem zadržování ani započtení čís. 11.637.
— — podle § 471 obč. zák. nemá sloužiti k chikanosnímu protahování sporu a proto nemá míti uplatnění jeho v zápětí zamítnutí, byť i jen pro tentokráte žaloby na vydání věci; nemá býti zadržováno více, než činí vzájemné plnění čís. 11.669.
— — proti vrácení naturálního bytu nemůže jeho uživatel uplatňovati zadržovací právo čís. 11.773.
— — odporovatelnost právního jednání o sobě neopravňuje k zadržení věcí, jež byly předmětem odporovatelného jednání čís. 12.121.
— — kdo učinil náklad na věc v době, kdy byl jejím nepravým a obmyslným držitelem, nemá zadržovací právo, třebaže se stal napotom držitelem obmyslným čís. 12.121.
— — zrušení příklepu vydražených svršků na stížnost podle § 68 ex. ř. a zadržovací právo vydražitele čís. 12.141.
— podle čl. 313 obch. zák.: kupecké právo zadržovací přísluší jen k věcem dlužníka, jichž jest vlastníkem čís. 13.075.

Zahájení rozepře: námitka zahájené rozepře viz rozepře zahájená.
— — § 232 c. ř. s. v doslovu čl. II čís. 4 zák. čís. 23/1928 nelze rozšiřovati na případ, kde dovolaný soud dříve, než nastalo zahájení rozepře a než došlo k jednání o žalobě, zaslal žalobu k žalobcovu návrhu jinému soudu, příslušnému podle žalobcových údajů čís. 9876.
— — ustanovení § 232/3 c. ř. s. týká se i žalob, jež jsou podle zákona vázány na propadnou lhůtu čís. 12.595.
— — podle § 232, třetí odstavec, c. ř. s. (čl. II. čís. 4 zák. čís. 23/1928 sb. z. a n.), zachovávají se včasným podáním odmítnuté žaloby u soudu příslušného jen lhůty hmotněprávní, nikoliv však i lhůty procesního práva (třebaže jde v žalobě o nárok soukromoprávní) čís. 12.850.
— — lhůta § 596 c. ř. s. je propadnou lhůtou práva procesního; její zameškání má účinky procesuální, nikoliv soukromoprávní čís. 12.850.
— — byla-li žaloba doručena osobě téhož jména se žalovanou, jíž žalobce nemínil žalovati, nestala se tato osoba stranou rozepře; v napotomním udání rozeznávacího znaménka (»mladší«), nelze spatřovati změnu žaloby; prvý rok, konaný s osobou, jíž byla žaloba neprávem doručena, jest k žalobcovu návrhu zrušiti, a žalobní odpověď jí podanou vrátiti čís. 12.995.
— **soustavné elektrisace** viz elektrisace soustavná.
— **vyrovnání** viz vyrovnání.
Zájem na pojištění viz pojištění smluvní (proti škodě)
— **právní** viz žaloba určovací, intervence vedlejší.
Zájemné popsání: vnesených svršků (§ 1101 obč. zák.) viz zástavní právo zákonné.
— nemovitosti viz exekuce (§ 90 ex. ř.).
Zajištění bytů viz zábor bytů.
— **důkazů:** podle §§ 384 a násl. c. ř. s. nemůže řádný soud provésti pro nároky, o nichž nelze rozhodovati pořadem práva čís. 10.693.
— **odkazu** viz odkaz.
— **pohledávky:** příslušnost viz příslušnost podle § 57 j. n.
— — jinak viz rukojemství, zástavní právo.
— **půdy drobným pachtýřům:** zákaz zcizení podle čl. I. čís. 4 zák. čís. 311/1920 vztahuje se i na prodej vnucený čís. 9093, 9166.
— — význam slova »nástupci« v čl. I. čís. 4 prvý odstavec zák. čís. 311/1920 čís. 9166.
— — není třeba, by zákaz zcizení, poznamenaný při pozemku, byl při každém převodu na nového nabyvatele znovu poznamenáván čís. 9166.
— — žalobě o zrušení spoluvlastnictví fysickým rozdělením pozemků mezi dosavadní spoluvlastníky, kteří jich nabyli podle zák. čís. 318/1919, 311/1920 a 166/1921, lze vyhověti i bez svolení St. pozemkového úřadu podle § 22 zák. čís. 318/1919 v doslovu zák. čís. 311/1920 čís. 10.448.
— — v zákazu zcizení bez svolení Státního pozemkového úřadu podle § 22 zákona čís. 318/1919 sb. z. a n. v doslovu zákona čís. 311/1920 sb. z. a n., obsažen i zákaz zatížení čís. 11.658.
— — měl-li majitel hostince za povinnost odebírati (podle starého závazku) pivo a kořalku z pivovaru vrchnosti a za to měl v pachtovním užívání za levný pacht panské pozemky, nemůže se majitel panství domáhati na něm plnění jeho závazku, nemůže-li svůj závazek plniti, ježto řečené panské pozemky byly držiteli hostince přiděleny podle zákona čís. 318/1919 sb. z. a n. jako dlouhodobému pachtýři a jemu do vlastnictví připsány čís. 12.197.
— — zcizovací hodnota pozemku zabaveného podle zák. čís. 318/1919 sb. z. a n., nemůže býti vyšší, než přejímací cena podle § 8 tohoto zákona čís. 11.726.
— — desítiletou lhůtu § 22/2 zákona čís. 318/1919 sb. z. a n., v doslovu zákona čís. 311/1920 sb. z. a n., jest počítati od knihovního nabytí nemovitosti čís. 12.293.

— — uplynula-li desítiletá lhůta, v níž pozemek z přídělu drobným pachtýřům směl býti zcizen jen se svolením Státního pozemkového úřadu, v době udělení příklepu v exekuční dražbě tohoto pozemku, odpadla překážka dražebního řízení, i když tu v době povolení dražby ještě byla čís. 12.498.
— — tím, že nebyla pojata do usnesení o přikázání vypožadovaného pozemku pachtýři do vlastnictví (podle zákona čís. 318/1919 sb. z. a n.), pokud se týče nebyla v něm nabyvateli půdy uložena, nezanikla vydržená služebnost, která nebyla předmětem řízení o přikázání čís. 12.593.
— — nelze použíti § 31 náhradového zákona, byl-li pozemek přidělen dlouhodobému pachtýři podle zákona čís. 318/1919 sb. z. a n.; proti dlouhodobému pachtýři lze vydržeti právo služebnosti čís. 12.631.
Zajištění úvěru: směnkou viz směnka krycí.
Zajišťovací exekuce viz exekuce zajišťovací.
— **opatření** podle § 50 zák. čís. 100/1931 sb. z a n. viz nesporné řízení.
— **převlastnění** viz převlastnění zajišťovací.
— **směnečný příkaz** viz směnka (řízení směnečné).
Zákaz konkurenční viz doložka konkurenční.
— **novot** viz novoty.
— **plnění** viz exekuce (§ 294 ex. ř.).
— **poddlužníku** viz poddlužník.
— **postupu:** působí i proti třetím osobám a jeví účinek i proti postupníku, jenž o něm nevěděl čís. 11.334.
— **stavby** (§ 340 obč. zák.) viz stavba.
— **zákonný** a nicotnost smlouvy viz neplatnost smlouvy.
— **zcizení a zavazení:** podle § 382 čís. 6 ex. ř. viz prozatímní opatření.
— — při zajištění půdy drobným pachtýřům viz zajištění půdy drobným pachtýřům.
— — podle zákonů o pozemkové reformě viz pozemková reforma.
— — **§ 364 c) obč. zák.** vztahuje se jen na zákazy práva soukromého, nikoliv na zákazy práva veřejného čís. 8853.
— — pokud nelze vyhověti návrhu spoluvlastníka na výmaz čís. 9423.
— — byla-li podmínka zatížení pozemku souhlas třetí osoby a splnění této podmínky zůstaveno volnému jejímu uvážení, nabyla třetí osoba, třebas nebyla účastna na smlouvě, práva, by podmínku splnila nebo zmařila, a jest i oprávněna ke stížnosti, bylo-li zatížení pozemku povoleno bez jejího souhlasu; platnost zákazu není dotčena napotomní smrtí jedné ze smluvních stran; zákaz platí, i když třetí osoba nemá zájem, by svým nesouhlasem zatížení překazila; účinnost zákazu i proti exekučnímu zavazení čís. 9897.
— — i před třetí dílčí novelou, byla mu přiznávána věcná účinnost, najmě, šlo-li o to, založiti jím čekatelství zabezpečující nemovitý majetek dětem čís. 10.682.
— — ve prospěch doživotního požívání a postup knihovní přednosti čís. 11.054.
— — zapsaný do pozemkové knihy podle § 364 c) obč. zák. nepůsobí proti osobám knihovně oprávněným, jichž práva předcházejí zápis zákazu čís. 12.862.
— — a exekuce pro dávku z majetku čís. 9333.
— — jen je-li ujednán mezi osobami uvedenými v § 364 c) obč. zák., lze mu zápisem do pozemkových knih zjednati účinek věcný a může nárok z něho býti chráněn soudní zápovědí podle § 382 čís. 6 ex. ř.; jinak nelze vyhověti ani nároku, by knihovnímu soudu bylo zapovězeno nevyříditi žádost odpůrce o povolení poznámky pořadí pro zamýšlené zřízení zástavního práva čís. 10.424.
— — je-li vlastnické právo dlužníkovo k nemovitosti, na níž byla povolena exekuce vnucenou dražbou, omezeno zákazem zcizení (povinností ode-

vzdati nemovitost jednomu z dítek dlužníkových), jest i dlužník oprávněn k rekursu čís. 11.695.

— — podle § 364 c) obč. zák.; pokud brání i exekučnímu zcizení; byl-li zákaz zapsán dříve, než vstoupila v platnost třetí dílčí novela; lhostejno, že zákaz je v pozemkové knize jen poznamenán, nikoliv vložen čís. 11.695.

— — osoba, v jejíž prospěch je poznamenán zákaz zcizení nemovitosti, jest oprávněna k rekursu do povolení vnucené dražby této nemovitosti; pokud zákaz brání nejen dobrovolnému, nýbrž i exekučnímu zcizení; třeba souhlasu všech oprávněných, nejen většiny čís. 11.959.

— — zákaz zadlužení podle § 364 c) obč. zák. platí proti třetím osobám i při exekučním zatížení, neplatí však, jde-li o exekuční zatížení pro nedoplatky na dani pozemkové a domovní ve smyslu § 265 (1) zákona čís. 76/1927 sb. z. a n., anebo pro poplatky z převodu majetku podle § 72 popl. zák. čís. 11.869.

— — smluvní podle § 364 c) obč. zák. vylučuje sice i exekuci vnuceným zřízením zástavního práva, jakož i vnucenou dražbou, nevylučuje však exekuci vnucenou správou nemovitosti čís. 11.896.

— — na nemovitost zatíženou knihovním zákazem zcizení a zadlužení nelze vésti exekuci vnuceným zřízením zástavního práva; třebaže povolení exekuce nabylo moci práva, může se třetí osoba domáhati nepřípustnosti exekuce z důvodů knihovního zákazu zcizení a zadlužení čís. 12.786.

— — při povolení exekuce vnucenou dražbou k realisaci zástavního práva, předcházejícího zápis zákazu zcizení, nelze přezkoumávati, zda se vklad zástavního práva, jemuž podle pozemkové knihy nebylo odporováno, stal právem či neprávem, an dlužník tehdy ještě nebyl knihovním vlastníkem, nýbrž se jím stal teprve zároveň se zápisem zákazu zcizení čís. 12.862.

— — okolnost, že povolení exekuce vnuceným zřízením zástavního práva na nemovitosti nabylo proti dlužníku právní moci, nevylučuje, by se třetí osoba, pro niž bylo na nemovitosti postižené exekucí knihovně zapsáno substituční právo se zákazem zcizení a zavazení, nedomáhala žalobou podle § 37 ex. ř. nepřípustnost exekuce čís. 13.104.

— — **ve smyslu § 60 vlád. nař. čís. 191/1921 sb. z. a n.** není na závadu exekuci vnucenou dražbou, obzvláště pro věřitele, jehož zástavní právo bylo vloženo do pozemkové knihy časově před zaručenou hypotekární pohledávkou a před zápisem zákazu zcizení a zatížení čís. 12.596.

Zakázaná úplata viz ochrana nájemců.

Zákaznictvo: ztráta jeho v obchodě (živnosti) jest škodou skutečnou nikoliv jen ušlým ziskem čís. 10.153, 11.033.

Zakladatel družstva; netřeba jeho prohlášení, že vstupuje jako člen čís. 12.467.

Zákon: a ústavní listina viz ústavní listina.

— zpětná působnost viz tamže.

— důkaz výslechem člena Národního shromáždění o smyslu a výkladu zákona usneseného Národním shromážděním jest nepřípustný čís. 12.830.

— zák. čís. 449/19 vztahuje se vůbec na všechny převratovým zákonem čís. 11/18 v platnosti zachované zákony, nikoliv jen na ty z nich, jež hájí existenci, integritu a bezpečnost státu nebo jeho zřízení čís. 10.107.

— předpisů absolutně velících jest dbáti vždy a bezpodmínečně a ve všech stolicích i tehdy, nebylo-li jich ještě v době, kdy bylo vydáno rozhodnutí nižší stolice čís. 10.221.

— obchodní; které zákony lze považovati za zákon jej pozměňující nebo doplňující čís. 11.335.

— materialie tuzemských zákonů jsou jen vykládací pomůckou, nikoliv průvodním prostředkem čís. 12.185.

Zákonné povinné ručení viz automobilový zákon, náhrada škody drahou, pojištění smluvní (proti povinnému ručení).

— **zástavní právo** viz zástavní právo zákonné.

— **zastoupení:** nedostatek jeho viz zmatečnost podle § 6 c. ř. s.

Zákonný zákaz a nicotnost smlouvy viz neplatnost smlouvy.

— **zástupce** ve smyslu § 373 c. ř. s. čís. 9237.

— — jinak viz opatrovník, poručník, zmatečnost (§§ 6, 7 c. ř. s.).

Záloha: nárok na vrácení není nárokem ze správy čís. 9064.

— — placená na činži není určitou činží čís. 10.068.

— **na plat:** nejde-li o ni, nýbrž o plat předem vybraný, nemůže vymáhající věřitel po dobu, po kterou bylo dlužníkem předem placeno, požadovati na dlužníkovu zaměstnavateli placení z důvodu zabavení služebních platů čís. 11.807.

— **pro správce konkursní podstaty** viz úpadek (§ 127 odst. (2) konk. ř. z roku 1931).

— **stavební** viz společenstvo.

— **ve smyslu § 70 konk. ř. z r. 1931** viz úpadek.

Zálohy na městské dávky; pokud jsou součástí nájemného ve smyslu § 1118 obč. zák. čís. 12.639.

Záložna: ručení její za dobývání pohledávek svých členů čís. 10.164.

— — knížka vkladní viz tamže.

— — zák. čís. 54/1932 a 44/1933 sb. z. a n. viz peněžní ústav.

— **okresní hospodářská** (zák. čís. 128/1924): spor s úřednictvem viz pořad práva (okres).

Zámečnictví: na velkostatku pro jeho potřeby nepodléhá předpisům živnostenského řádu čís. 8703.

Záměna viz soutěž nekalá.

Zaměstnanec: byt naturální viz tamže.

— — doba pracovní osmihodinná viz tamže.

— — doložka konkurenční viz tamže.

— — dovolená placená viz tamže.

— — kolektivní smlouva viz smlouva kolektivní.

— — legionáři viz tamže.

— — lékaři země moravské viz tamže.

— — nezdatnost viz náhrada škody podle § 1315 obč. zák.

— — ochrana domácího trhu práce viz tamže.

— — pensijní požitky viz též pense.

— — pojištění pensijní, sociální, úrazové viz tamže.

— — statkoví úředníci viz tamže.

— — závodní výbory viz tamže.

— — zemské banky české viz zemská banka česká.

— — viz též smlouva služební.

— — slib firmy, že bude z uznalosti poskytovati svému zaměstnanci dožívotní důchod, jest vedlejším obchodem (čl. 273 obch. zák.) a nevyžaduje k své platnosti formy notářského spisu čís. 11.185.

— — nemůže se domáhati na zaměstnavateli náhrady škody proto, že prý byl za své služby nedostatečně placen, takže trpěl podvýživou, a že se ve službě přepracoval čís. 12.103.

— — bylo-li smluvně ujednáno, že zaměstnavatel bude platiti zaměstnanci pensi, jest pensí rozuměti zaopatřovací požitky, poskytované zaměstnanci vystoupivšímu ze služby na dobu jeho života čís. 12.340.

— — definitivní ustanovení není ustanovením s vyloučením výpovědi, na doživotí čís. 12.359.

— **bankovní:** pokud zaniklo rukojemství za něho, propustila-li ho banka čís. 8935.

— — ředitel bankovní, mající postavení důvěrníka cizozemského kapitálu, súčastněného na bance, není jako takový o sobě zmocněn k přijetí zaměstnanců do služeb banky čís. 9114.

— — pokud definitiva zaniká pominutím platnosti služebního řádu čís. 9114.

— — kdo je povolán k propuštění vedoucího úředníka kanceláře Svazu československých spořitelen čís. 11.150.

— — byl-li podle syndikátní úmluvy sjednán rozhodčí soud pro všechny spory z této úmluvy, nevztahuje se jeho příslušnost na náhradu škody z nedovoleného jednání čís. 10.277.

Zaměstnanec gremia obchodních jednatelů viz společenstvo živnostenské.
— **Harrachovský:** výklad pensijního normálu čís. 9122, 9124, 10.917, 11.844.
— — harrachovské pensijní pojištění není akcesoriem pojištění u Všeobecného pensijního ústavu; nárok Harrachovských zaměstnanců na pensi není závislým na přiznání pense Všeobecným pensijním ústavem; vznik nároku na pensi; zaměstnanec, vystoupivší ze služby a mající nárok na pensi, nepozbývá tohoto nároku tím, že jest po svém vystoupení jinde ve službě čís. 9122.
— — odměna za vedení patronátních účtů není platem, z něhož by příslušela pense čís. 9124.
— **obecní:** pořad práva viz tamže (obec).
— — pokud konal převážně duševní služby (pensijní pojištění) čís. 11.031.
— — pokud se může zaměstnanec proti výpovědi s hlediska § 228 c. ř. s. domáhati určovací žalobou na obci, že výpověď není po právu čís. 11.294.
— — pokud se na obecní zaměstnance, zvláště na dozorce veřejných obecních jatek nevztahuje zákon o osmihodinné době pracovní čís. 11.301.
— — obec ve Slezsku, vypověděvší služební smlouvu, jest oprávněna k žalobě o zrušení této smlouvy a o vyklizení žalovaného z obecního domu, třebas se obecní zastupitelství neusneslo na zrušení smlouvy a na podání žaloby čís. 11.828.
— — náležitosti výpovědi ordinujícího odborného lékaře městské nemocnice na Moravě; výklad usnesení obecního zastupitelstva, že nedá zaměstnanci výpověď z jeho služebního poměru bez zvláště důležitých důvodů; pokud ku platnosti takového obmezení výpovědi nebylo třeba schválení zemským výborem čís. 12.005.
— — obecní zastupitelstvo bylo v rámci vlastní své pravomoci orpávněno usnésti se, by zaměstnanci nebyl přiznán nárok na započtení vojenské a četnické služby čís. 12.547.
— — spory z jejich služebních poměrů jsou věcmi prázdninovými (§ 224 čís. 7, nový doslov c. ř. s.) čís. 10.570.
— — koho jest považovati za obecního úředníka ve smyslu obecních zřízení a **zákona čís. 443/1919 sb. z. a n.**; pokud byl obecní zaměstnanec smluvním úředníkem podle zákona o obchodních pomocnících čís. 11.294.
— — nabyté právo započtením provisorního roku při propočítání služební doby podle **zákona čís. 16/1920 sb. z. a n.** čís. 11.557.
— — zákon čís. 16 sb. z. a n. na rok 1920, se nevztahuje, vyjmouc předpis § 24, na obce statutární čís. 11.939.
— — za účinnosti zákona čís. 16 sb. z. a n. na rok 1920 nemohl býti obecní zřízenec (vedoucí elektromontér pro dohled a udržování veřejné sítě elektrického vedení) ani prozatímně ustanoven na toto místo bez řádně provedeného veřejného konkursu podle velícího předpisu § 6 cit. zákona; zákonem stanovené provedení veřejného konkursu nelze nahraditi vyhláškou na obecní desce čís. 12.679.
— — nebyla-li volba prozatímního zřízence obce v Čechách provedena hlasovacími lístky, nestalo se prozatímní ustanovení obecním zřízencem platně; tato neplatnost nebyla zhojena tím, že příslušné usnesení obecního zastupitelstva nabylo moci práva čís. 13.060.
— — **§ 8 vl. nař. čís. 483/1920 sb. z. a n.** jest kryt předpisem § 10 zákona čís. 16/1920, i pokud upravil opravné řízení v kárném řízení proti obecním zřízencům čís. 12.873.
— — předpisu **§ 19 zák. čís. 394/1922** nelze použíti na zaměstnance, jenž byl dán před účinností zákona na trvalý odpočinek; lhostejno, zda šlo o smluvního či o trvale ustanoveného zaměstnance čís. 8764.
— — v případě, že obec přijala předpisy zák. čís. 394/1922 za platné pro své zaměstnance, může se dovolávati § 6 (4) zák. jen tehdy, činí-li zaměstnanec nárok na dva nebo více drahotních přídavků proti obci čís. 8765.

— — mezi požitky a nároky zaměstnance, jichž snížení nařizuje § 19 zák. čís. 394/1922, nenáleží zvláštní nárok zaměstnance na povinnou kratší služební dobu 35 let; obec nepřekročila meze své pravomoci, když uznavši nárok strážníka na strážní přídavek zavázala se jej plniti čís. 9289.
— — prozatímní úpravou služebních požitků, provedenou usnesením obecního zastupitelstva podle § 19 zákona čís. 394/1922 sb. z. a n., nevznikl zaměstnanci nárok na propočítání jinaké služby čís. 12.547.
— — pro nárok na výši odpočivných požitků jest rozhodné, jaké měl skutečné činné služební požitky při odchodu do výslužby, třebas tyto požitky byly v oné době přiznány jen prozatímně a teprve pak, když zaměstnanec byl již ve výslužbě, byly zavedeny v téže míře trvale; lhostejno, že obec nevydala zaměstnanci listinu o nové trvalé úpravě čís. 9796.
— — úsporná opatření obce podle **zák. čís. 286/24**; soudu nelze přezkoumávati technická opatření obce; výběr propuštěných osob čís. 9480.
— — předmětem soudního řízení podle **zákona čís. 217/1925 sb. z. a n.** zůstává nárok, který byl uplatňován v předcházejícím řízení správním a o němž bylo rozhodnuto správním úřadem čís. 12.873.
— — udělení definitivy obecnímu zaměstnanci a jeho převod do nového platu podle **zákona čís. 103/1926 sb. z. a n.** jsou správními opatřeními podstatou i právními účinky zcela rozdílnými čís. 10.993.
— — s hlediska § 212 zák. čís. 103/1926 jest lhostejno, zda jde o úpravu požitků zaměstnance trvale ustanoveného teprve ke dni 1. ledna 1926, či zaměstnance jsoucího již dříve v definitivním služebním poměru čís. 10.993.
— — dekret, upravující služební požitky podle obdoby zák. čís. 103/1926, vyžaduje schválení dozorčího úřadu; žaloba proti obci o vydání takového dekretu dříve, jest předčasná čís. 10.993.
— — přeřadění nikoliv použitím veškerých zásad platového zákona, nýbrž jen zvýšením služného podle prvého stupně zřízenecké stupnice III. plat. zák.; pozdější změna zařaděním podle služebních let použitím platového zákona, avšak s časovým omezením (s platností teprve od 1. ledna 1929; výklad § 212 plat. zák.; není jím zaručena naprostá parita; nabyté právo započtením provisorního roku při propočítání služební doby podle zákona čís. 16/1920 sb. z. a n. čís. 11.557.
— — **služební řád** pro dělníky a zřízence pražské obce ze dne 28. května 1920 čís. 5380 o. s. nevztahuje se na kostelníka, třebas byl jmenován městskou radou v zastoupení pražské obce jakožto patrona pražských farních kostelů čís. 11.939.
— — zápornou určovací žalobou ve smyslu zákona čís. 217/1925 sb. z. a n. nemůže se domáhati obecní zaměstnanec nápravy proti tomu, že byl na základě **kárného nálezu** odložen jeho služební postup čís. 12.485.
— — odčinění škody plynoucí obecnímu zaměstnanci z odložení postupu na základě kárného nálezu může se zaměstnanec domáhati žalobou o plnění; jest proto nepřípustná určovací žaloba (§ 228 c. ř. s.), domáhající se toho, by bylo uznáno právem, že nález disciplinární komise, jímž byl žalobce vyloučen z postupu do vyšších požitků, byl vydán neprávem a že žalovaná obec není oprávněna v důsledku tohoto nálezu odkládati žalobcův postup čís. 12.485.
— — disciplinární komise není vázána osvobozujícím rozsudkem trestního soudu; řízení disciplinární jest řízením samostatným a má jiné měřítko pro posuzování poklesků s hlediska kárné odpovědnosti zaměstnancovy, než soudní řízení trestní čís. 12.873.
— — ve sporu trvale ustanoveného obecního zřízence ze služebního poměru lze soudům přezkoumati disciplinární nálezy jen po stránce formální, nikoliv i po stránce věcné čís. 12.873.
— — o tom, že za trestního řízení proti obecnímu zřízenci bylo ponecháno kárné řízení v klidu, není třeba učiniti zvláštní usnesení čís. 12.873.
Zaměstnanec obchodní viz obchodní pomocník.

Zaměstnanec okresní nemocenské pojišťovny: služební požitky jeho; pokud náležejí do stálých služebních požitků i funkční přídavek, drahotní přídavek, remunerace a přídavek na dovolenou čís. 9461.
— — »případné spory«, jež má podle poslední věty pátého odstavce § 72 zák. čís. 221/1924 v doslovu novely čís. 184/1928 rozhodnouti Ústřední sociální pojišťovna; nespadá sem spor o zaplacení služebních požitků mezi přejímací okresní nem. pojišťovnou a převzatými zaměstnanci zrušené pojišťovny čís. 10.549.
— — bývalé okresní nemocenské pokladny nebyly zrušeny zákonem čís. 221/1924, nýbrž trvají i nadále, arciť pod změněným názvem jako okresní nemocenské pojišťovny; tímto zákonem nebylo se dotčeno právního postavení dosavadních zaměstnanců, najmě pak dosavadních vedoucích úředníků nezrušených okresních nemocenských pokladen; právo k jednostranné změně služebního postavení těchto úředníků nebylo zejména ani § 69 zák. čís. 221/1924 přiznáno Ústřední sociální pojišťovně čís. 10.760.
— — okresním nemocenským pokladnám nebylo ani zákonem čís. 268/1919 sb. z. a n., ani oběžníky ministerstva sociální péče ze dne 4. července 1919, čís. 11.466-III a zemské správy politické v Praze ze dne 4. června 1919 čís. 21 A 501/223543 uloženo přímo za povinnost, by převzaly do svých služeb všechny zaměstnance rozpuštěných nemocenských pokladen, a nelze z nich vyvozovati povinnost okresní nem. pokladny převzíti zaměstnance do svých služeb v témže postavení definitivního zaměstnance, jaké měl dříve u zrušené nemocenské pokladny čís. 11.764.
— — usnesení o výpovědi zaměstnance, jež učinilo jen představenstvo okresní nemocenské pojišťovny za platnosti zákona čís. 221/1924 sb. z. a n., nepozbylo účinnosti tím, že bylo provedeno teprve za platnosti zákona čís. 184/1928 sb. z. a n. čís. 12.364.
— — individuelní úmluva okr. nem. pojišťovny s jejím zaměstnancem o úpravě jeho služebních poměrů a požitků jest zásadně dovolena, třebas se odchyluje ve prospěch zaměstnavatelky od kolektivní smlouvy čís. 11.822.
— — výpomocný zaměstnanec s denním platem nepodléhá kolektivní smlouvě zaměstnanců nemocenských pojišťoven čís. 12.364.
— — individuelní úmluva okresní nemocenské pojišťovny s jejím zaměstnancem o úpravě jeho služebních poměrů a požitků jest zásadně dovolena, třebaže se odchyluje ve prospěch zaměstnavatelky od kolektivní smlouvy čís. 12.364.
— **poštovní:** poštmistři viz tamže.
— — pojištění úrazové viz tamže.
— — viz též pošta.
— **řádu rytířů Maltézských:** výklad pensijního normálu čís. 12.382.
— **spolku:** drahotní přídavek povolený správním výborem a schválený mlčky (§ 863 obč. zák.) valnou hromadou spolku čís. 11.131.
— **statkoví** viz statkoví úředníci.
— **státní:** exekuce na platy viz tamže.
— — pořad práva viz tamže.
— — poštmistři viz tamže.
— — poštovní: porušení služebních předpisů viz pošta.
— — úrazové pojištění poštovních úředníků viz pojištění úrazové.
— — erární účty ve smyslu patentu ze dne 16. ledna 1786 čís. 516 sb. z. s. čís. 12.073.
— — zástupce státního obvodního lékaře nemá nárok na plat za dobu vojenského cvičení, leč že by tento plat byl výslovně vymíněn ve služební smlouvě nebo v ustanovovacím dekretu čís. 12.908.
— — služební pragmatika: předpis § 89 org. zák. vztahuje se též na žalobu podle § 89 služ. pragm. čís. 10.224.
— — jest odsuzující kárný nález závazným ve smyslu § 268 c. ř. s.? čís. 10.224.

— — úředníka na dovolené s čekatelným (§ 74 zák. čís. 15/1914 ř. zák.) nelze pokládati za aktivního úředníka čís. 11.709.
— — nárok na náhradu škody, který státu jako zaměstnavateli vzešel z toho, že si jeho (poštovní) zaměstnanec vědl nedbale a porušil služební předpisy, jest svou povahou nárokem soukromoprávním, třebaže služební poměr zaměstnance o sobě je povahy veřejnoprávní, a třebaže podle § 89 služ. pragm. je přípustná předběžná likvidace nároku cestou administrativní; pro tento nárok platí předpisy občanského zákona o promlčení, najmě předpis § 1489 obč. zák.; promlčecí lhůta podle § 1489 obč. zák. nezačíná tu teprve vydáním administrativního nálezu, zvěděl-li stát svými orgány o škůdci i o škodě a o jejím rozsahu v náležité míře již dříve; přerušení promlčení nenastane již projevem, v němž bylo zaměstnanci zahájením administrativního řízení hrożeno, nýbrž teprve skutečným zahájením administrativního řízení a soud, zabývající se otázkou promlčení, jest oprávněn i zkoumati, zda administrativní řízení bylo účelným a účinným prostředkem k vymáhání nároku a zda bylo v něm řádně pokračováno čís. 13.001.
— — vl. nař. čís. 348/1919 sb. z. a n.: pokud není zrušena »společná domácnost« ve smyslu čl. II. vl. nař., třebas osoby, jí sdílející, bydlí na různých místech čís. 8849.
— — zák. čís. 394/1922 sb. z. a n.: předpis § 6(4) zák. vztahuje se jen na případ, kde zaměstnanec měl nárok na více drahotních přídavků ve službě státní, nikoliv však na drahotní přídavky od více právních podmětů čís. 8765.
— — zák. čís. 286/1929 sb. z. a n.: předpis § 17 (2) zák. týká se jen snížení státního odpočivného přídavku; opatření podle § 17 jest vyhrazeno státní správě, i když šlo o osoby, jsoucí též v požitkovém poměru k veřejnoprávním korporacím, vyjmenovaným v § 28 zák. čís. 8765.
— — zaměstnanec, jenž byl propuštěn ze služby podle § 16 (2) zák., nemá nároku na pensijní požitky podle zák. čís. 89/1920 čís. 10.234.
— — zák čís. 289/1924 sb. z. a n.: státní zaměstnanec nemá nároku na zvláštní mimořádné odměny podle zák. 289/1924 čís. 9209.
— — zák. čís. 103/1926 sb. z. a n.: výchovné podle platového zákona není určeno za příjem dítěte, jehož se mu za všech okolností muselo dostati nezkráceně čís. 11.453.
— — kdo nesložil předepsanou druhou státní zkoušku ze strojního inženýrství a neměl dvouleté ucelené vysokoškolské vzdělání, může býti zařazen jen do skupiny s ukončeným středoškolským vzděláním čís. 9209.
— — vl. nař. čís. 113/1926 sb. z. a n.: žádal-li kancelářský oficiant, by byl sproštěn dosavadní služby k určitému dni, nemá nárok na vrácení zaplacených pensijních příspěvků čís. 10.602.
— — smluvní úředník min. financí: nárok na odměnu čís. 9209.
— — pokud smluvní úředník nemá nárok na přednostenský přídavek čís. 9209.
— — smluvní úředník min. zahraničí: přídavek zahraniční služby úředníka ministerstva zahraničních věcí není sice drahotním přídavkem po rozumu zák. čís. 314/1920, nepodléhá však přes to exekuci a nelze ho vzíti za základ pro stanovení výše výživného manželce čís. 9840.
— — služební příjmy úředníka min. zahraničí v Americe stanovené pevně v měně československé a přepočtené na dolary podle určité relace; pokud relace neplatila pro veškeru budoucnost, při všech pozdějších propočtech jeho služebních požitků čís. 12.073.
— — třeba se služební smlouva měla podle svého doslovu prodloužiti jen na jeden rok, prodloužila se za týchž podmínek i na další léta, bylo-li ve služebním poměru oběma stranami pokračováno v témž rozsahu a způsobu, jako za platnosti původní smlouvy čís. 12.073.
— — nárok na diety není nárokem na odškodnění čís. 12.073.
— — tím, že se zaměstnanec, uzavíraje soukromoprávní služební smlouvu se státem, podrobil ustanovením služební pragmatiky, pokud tímto záko-

nem byly určeny závazky (povinnosti) státním zaměstnancům, nebyla nikterak dotčena povaha jeho služebního poměru, jenž zůstal poměrem soukromoprávním, a jest zaměstnanec oprávněn domáhati se přímo u řádného soudu svých nároků ze služebního poměru čís. 12.073.

— — nárok úředníka ministerstva zahraničí v Americe na placení diet v dolarech čís. 12.073.

Zaměstnanec vojenský: odvolání diet podle výnosu ministerské rady čís. 13.182/1919 čís. 9852.

— **železniční:** § 1 (§ 4) zák. čís. 457/1919 nemůže se dovolávati, kdo nebyl dnem I. listopadu 1918 v civilní státní službě ani v jiné veřejné službě, třebas byl v ruských legiích přidělen k vojenské železniční službě čís. 9343.

— — výhoda podle odstavce 4 výnosu min. žel. z 11. února 1919, čís. 601 pres. vztahuje se jen na železniční zaměstnance, kteří před nastoupením vojenské povinnosti byli již definitivními železničními zaměstnanci čís. 9343.

— — předpoklady pro jmenování lampařů podúředníky čís. 9364.

— — pro osvobození od podúřednické zkoušky přichází v úvahu jen skutečná, nikoliv i fiktivní služební doba patnácti definitivních služebních let čís. 10.147.

— — pokud nemá zaměstnanec nárok na vyplacení služebních požitků též za dobu, po kterou byl v činné službě; podání žaloby o zaplacení nedoplatků po 1. lednu 1926, inteligentní zkouška jako podmínka pro jmenování úředníkem statu III b); nárok na zařazení do statu III a) čís. 9061.

— — propočítání služební doby zaměstnanců ve statu III a); závaznost předpisů §§ 1 a 2 zák. čís. 222/1920; služební poměry zaměstnanců jmenovaných ve čl. II. nař. čís. 666/1920 nebyly dotčeny ani upraveny čl. I. tohoto nařízení; pokud §§ 2 a 3 vl. nař. čís. 666/1920 vybočují z rámce zmocnění daného vládě § 4 zák. čís. 222/1920 čís. 9848.

— — výnos ministerstva železnic ze dne 24. září 1921 čís. 53.924 ve svém výkladu k § 2 čís. 2 ani v předpisu § 3 bodu čís. 2 odst. 2 nepříčí se duchu a zásadám, vytýčeným v zákoně čís. 222/1920 čís. 9848.

— — výnos ministerstva železnic ze dne 24. září 1921 čís. 53.924 v § 2 bod čís. 2 a ve výkladu jeho ku § 2 čís. 2, jakož i v § 3 bod čís. 2 v odstavci druhém, větě druhé, není v rozporu s duchem zákona ze dne 9. dubna 1920, čís. 222 sb. z. a n. čís. 10.360 plen. rozh.

— — propočítání služební doby staničního mistra, jenž byl podle šestého odstavce nařízení ministerstva železnic ze dne 18. června 1921 čís. 35.081 a prvého odstavce výnosu téhož ministerstva ze dne 23. srpna 1921 čís. 47.603 převeden při všeobecné úpravě do úřednického stavu III a) se zpětnou účinností k 1. červenci 1920; rozhodným pro propočítání jest, jak se utvářil jeho služební poměr v době od vstupu do železniční služby až do přeřazení do úřednického statu III a); byl-li původně stabilisován jako služebník (zřízenec) a teprve 1. července 1920 byl individuelně jmenován staničním mistrem v kategorii podúřednické, jest mu (podle třetího odstavce výkladu k § 2 bodu 2 výnosu ministerstva železnic ze dne 24. září 1921 čís. 53.924) dobu služebnickou propočísti zvláště, nikoliv v úřednickém statu III a), bez ohledu na to, jakou službu v této kategorii služebnické skutečně vykonával čís. 12.523.

— — zák. čís. 286/1924 sb. z. a n.: pro nárok proti eráru na zaplacení doplatků, ježto prý bylo naň neprávem použito restrikčního zákona, jest přípustným pořad práva čís. 8899.

— — pokud železniční správa, propouštějíc zaměstnance, jednala v mezích oprávnění poskytnutých jí restrikčním zákonem; za platnosti restrikčního zákona pozbyl platnosti § 10, druhý odstavec, stanov pensijního fondu čís. 9627.

— — předpisy restrikčního zákona o snížení počtu zaměstnanců neplatí jen pro zaměstnance vyjmenované v § 1 zák. čís. 394/1922 sb. z. a n., nýbrž vztahuje se i na všechny ostatní vypověditelné a nevypověditelné zaměstnance bez rozdílu jejich služebního postavení, jakož i na dělníky čís. 11.558.

— — pokud po dobu účinnosti restrikčního zákona nemůže se zaměstnanec najmě dovolávati předpisů služ. řádu a pensijních stanov dráhy Ústecko-Teplické, najmě co do tříměsíční výpovědní lhůty, a nemůže nic vytěžiti z toho, že byl ve služebním poměru oboustranně vypověditelném čís. 11.558.

— — denní paušální mzdu, jež byla placena vdově po železničním zaměstnanci jako uklizečce u ředitelství státních drah, nelze považovati za »aktivní požitek státní« ve smyslu § 17 odst. (2) čís. 1 zák. čís. 11.734.

— — vl. nař. čís. 15/1927 sb. z. a n.: schopnost »jiných osob« ve smyslu § 63 (4) vl. nař. k výživě dětí čís. 9053.

— — podúředníci na služebních místech dílovedoucích, kteří se podle § 89 nař. čís. 15/1927 sb. z. a n. zařazují do I. platové stupnice nového služného podúředníků, jsou kategorií zaměstnanců, kteří sice byli platově na roveň dílenským podúředníkům, jsouce s nimi v platové stupnici A, kteří však byli zvlášť jmenování dílovedoucími a to buď jako dílovedoucí četaři neb i jako dílovedoucí bez čety čís. 11.521.

— — pro použití nař. stačí, že byl zaměstnanec v činné službě dne 1. ledna 1926 čís. 9482.

— — vl. nař. nebylo nic změněno na soukromoprávní povaze služebního poměru zaměstnanců st. drah čís. 9875.

— — úřední titul jest nerozlučně sloučen s určitým služebním místem čís. 9875.

— — ustanovení § 149 (3) vl. nař. vyhražuje novou platovou úpravu jen těm žel. zaměstnancům, kteří byvše přeloženi do trvalé výslužby nebo propuštěni, měli v té době zákonný nárok na výhody zákona čís. 286/1924 sb. z. a n., avšak jich nedosáhli, poněvadž se jim nedostalo předchozího vyrozumění ve smyslu § 13 (3) zák. ani do dne vyhlášení platového zákona čís. 10.860.

— — výnosem ředitelství státních drah, jímž byl zaměstnanec jmenován výpomocným trafmistrem s tím, že mu bude přiznána stabilisace, vykoná-li včas a úspěšně zkoušku, nebyla mu přiznána stabilisace pod podmínkou, že včas vykoná zkoušku pro trafmistry čís. 12.486.

— — nárok na stabilisaci v kategorii podúřednické jest zvláštním právním nárokem; výnos, jenž se zmiňuje o budoucí stabilisaci, nemá právní povahu pravotvorného personálního opatření, zakládajícího již nárok (nabyté právo) na stabilisaci v podúřednické kategorii definitivního trafmistra pod podmínkou, že včasně vykoná trafmistrovskou zkoušku, ani právní účinky přiznané personálním opatřením vydaným v mezidobí od 1. ledna 1926 do 9. března 1927 podle § 150 (2) vl. nař. čís. 15/1927 sb. z. a n.; dnem účinnosti tohoto nařízení pozbyl onen výnos platnosti čís. 12.486.

— — o soukromoprávních nárocích zaměstnanců čsl. st. drah z nesprávné úpravy služebních příjmů podle nař. čís. 15/1927 rozhodují postupem stolic úřady správní; nelze se dovolávati nápravy pořadem soudním, dokud nejsou vyčerpány opravné prostředky správní čís. 9875.

— — dokud se nedostalo zaměstnanci vyřízení ministerstva železnic o jeho rekursu, jest jeho žaloba, domáhající se služebních příjmů a přiznání úředního titulu, předčasná čís. 9875.

— — nesprávnou výměrou jest rozuměti nejen vadný číselný výpočet, nýbrž i použití nesprávné základny čís. 9875.

— — nepragmatikální zaměstnanec čsl. státních drah nemůže se domáhati nápravy proti dodatečnému přeřazení a snížení platu pořadem práva, dokud tu není konečné rozhodnutí poslední opravné stolice správní; není-li tu této podmínky, jest jeho žalobu pro nepřípustnost pořadu práva odmítnouti čís. 11.897.

— — platnost a význam vl. nař. čís. 15/1927 sb. z. a n.; instanční postup, pokud jde o výměru a výplatu služebních požitků, nastupuje na místo

§ 83 služ. řádu; nesprávnou výměrou jest rozuměti nejen číselný výpočet příjmů, nýbrž i použití nesprávné základny čís. 11.897.

— — rozhodování o nárocích, týkajících se nesprávné výměry nebo výplaty služebních příjmů, upravených podle vládního nařízení čís. 15/1927 sb. z. a n., bylo stejně jako u státních zaměstnanců přikázáno úřadům v něm vyjmenovaným jako úřadům správním; nápravy proti rozhodnutí těchto správních úřadů lze se domáhati pořadem práva za podmínek zákona čís. 217/1925 sb. z. a n.; nebyla-li žaloba podána v devadesátidenní lhůtě podle § 2 (1) zák. čís. 217/25, jest ji zamítnouti čís. 12.225.

— — rozhodovati o nárocích z důvodu nesprávné výměry nebo výplaty služebních příjmů, upravených vládním nařízením čís. 15/1927 sb. z. a n., je přikázáno úřadům správním; nesprávnou výměrou jest nejen číselný výpočet příjmů, nýbrž i použití nesprávné základny, nesprávného skutkového nebo právního podkladu při nové úpravě příjmů, tedy i nesprávné propočítání dřívější vojenské služby čís. 12.633.

— — dovolávati se nápravy proti rozhodnutí správních úřadů o své platové úpravě pořadem práva může se zaměstnanec jen, vyčerpal-li dříve pořad stolic správních, řídě se ustanovením § 70 vlád. nař. čís. 15/1927 sb. z. a n.; nevymohl-li si zaměstnanec konečný výrok ministerstva železnic, nepodav včas odvolání z výměru nižšího správního úřadu, jest pořad práva nepřípustný a jest celé řízení o zaměstnancově žalobě pro zmatečnost z úřadu zrušiti a žalobu odmítnouti čís. 12.633.

— — nebyla-li žaloba podle zákona čís. 217/1925 sb. z. a n. podána v propadné 90tidenní lhůtě, jest ji zamítnouti čís. 12.633.

— — pensijní nároky: o pensijních nárocích železničních zaměstnanců drah státem provozovaných náleží ode dne účinnosti pensijního zákona čís. 26/1929 rozhodovati řádným soudům; spory o tyto nároky jsou věcmi feriálními čís. 10.481.

— — spory o pensijní nároky ze služebního poměru železničního zaměstnance jsou věcmi prázdninovými čís. 10.603.

— — právní obrana zaměstnance čsl. státních drah proti výměru ředitelství státních drah, jenž byl vydán na základě stanov pensijního fondu a jímž mu byly sníženy jeho pensijní požitky; otázku jest řešiti podle předpisů platných v době, kdy byl zaměstnanci doručen výměr; novým zákonem čís. 26/1929 sb. z. a n. zůstala nedotčena práva a nároky, o nichž již za platnosti a podle dřívějších ustanovení bylo rozhodnuto s konečnou platností čís. 11.566.

— — vzdal-li se železniční zaměstnanec pro sebe i pro své příslušníky práva, by s ním bylo nakládáno podle pensijního statutu severní dráhy Ferdinandovy, a prohlásil-li, že ode dne 1. ledna 1919 má s ním býti nakládáno výlučně podle předpisů stanov pensijního fondu státních drah čís. 12.226.

— — zák. čís. 26/1929 sb. z. a n.: o pensijních nárocích zaměstnanců drah státem provozovaných náleží ode dne účinnosti zákona rozhodovati řádným soudům čís. 10.481.

— — zpětná působnost předpisu prvního odstavce § 4 vládního nařízení čís. 33/1933 sb. z. a n., pokud jím byla rozšířena platnost § 46 pensijního zákona čís. 26/1929 sb. z. a n., omezující přípustnost a právní účinnost převodu, zastavení a zabavení nároků pojištěnců a jejich příslušníků jakož i dávek, na pensijní pojištění zaměstnanců soukromých drah čís. 13.118.

— — úrazové pojištění: předpis § 47 odst. 2 zák. o úraz. poj. nevztahuje se na případy, kde jsou určité skupiny zaměstnanců sproštěny pojistné povinnosti; tak jest tomu při úrazovém pojištění čsl. státních železničních zaměstnanců čís. 9674.

— — přednostenský přídavek jest vedlejším, nestálým požitkem, poskytovaným jen na dobu individuelního služebního použití k určité službě, a jest vždy odvolatelným; totéž platí i o přídavku za opotřebení stejnokroje čís. 9070.

— — úkolový nadvýdělek jest vyloučen z exekuce; ani vyrovnací přídavek nelze započítati při určování příjmu podrobeného exekuci čís. 8694.

— — platový přídavek, administrativní srážky a existenční minimum čís. 9965.

— — pokud má zaměstnanec Duchcovsko-Podmokelské dráhy nárok na placení pense přímo proti státu čís. 9482.

— — převzetí Košicko-Bohumínské dráhy: vstup státní železniční správy do služebního poměru zaměstnance Košicko-Bohumínské dráhy; rozsudek, jímž byl pravoplatně zamítnut nárok bývalého zaměstnance Košicko-Bohumínské dráhy proti Státní železniční správě, působí i proti Košicko-Bohumínské dráze čís. 9538.

— — unifikovaným zaměstnancům Košicko-Bohumínské dráhy jest hleděc k zákonu čís. 690/1920 sb. z. a n. a k prováděcímu unifikačnímu nařízení vydanému v rámci tohoto zákona pro vyměření pensijních požitků započítati t. zv. válečná půlletí (zákon čís. 457/1919 sb. z. a n.) čís. 12.354.

— — sestátnění Ústecko-Teplické dráhy a čsl. jazyk jako jazyk služební; vyloučení zaměstnance z postupu pro neznalost služební řeči čís. 10.311.

— — srážení důchodkové daně ze zaopatřovacích požitků zaměstnanců býv. Ústecko-Teplické dráhy čís. 10.312.

— — převzetím Ústecko-Teplické dráhy (zák. čís. 234/1922 sb. z. a n.) byl založen nový služební poměr mezi státem a zaměstnanci převzaté dráhy; význam okolnosti, že zaměstnanec nebyl unifikovaným zaměstnancem čís. 11.558.

— — místní dráha Frýdlant—Bílá: služební poměry zaměstnanců; nutné důvody výpovědi při definitivních zaměstnancích jsou v § 42 služ. řádu uvedeny výčetmo; úsporným opatřením jest též nahražení vypovězeného definitivního zaměstnance pomocnou silou s nižším platem čís. 10.348.

Zaměstnanec na velkém majetku pozemkovém: zaopatřovací požitky viz tamže.

— — odškodné podle § 75 náhr. zák. viz pozemková reforma (náhradový zákon).

— — pro nárok na zaplacení odbytného jest přípustným pořad práva, opírán-li nárok o soukromou námezdní smlouvu čís. 8783.

— — Harrachovským zaměstnancům, vystoupivším ze služby po deseti letech následkem pozemkové reformy, přísluší nárok na pensi; nároku nepozbyl zaměstnanec přijetím odbytného od Státního pozemkového úřadu a přijetím přidělených nemovitostí; pro placení výslužného jest lhostejno, že zaměstnanec nekoná službu, ač ještě není invalidním čís. 10.917.

— — bylo-li propuštění zaměstnance na zabraném a pod úředním dozorem jsoucím velkostatku pravoplatně uznáno za bezúčinné úřady k tomu povolanými podle § 22 zák. čís. 118/1920 sb. z. a n., nelze se již s otázkou propuštění zaměstnance zabývati při rozhodování o žalobě, jíž se zaměstnanec domáhá vyplácení zadržených služebních požitků čís. 12.804.

Zaměstnavatel: jeho povinnost přihlásiti k pensijnímu pojištění viz pojištění pensijní.

— jeho ručení podle § 1315 obč. zák. viz náhrada škody podle § 1315 obč. zák.

— jinak viz smlouva služební.

Zánik oddělných práv viz vyrovnání.

— **zástavního práva** viz zástavní právo.

Zaopatření dítěte viz výživné.

— **vdovské** viz vdovské zaopatření.

Zaopatřovací požitky (zák. čís. 130/1921 sb. z. a n.): nejsou výživným a nelze na ně použíti druhé věty § 406 c. ř. s. čís. 9654.

— — pokud jde o žalobu o plnění, nikoliv o žalobu určovací, domáháno-li se zaplacení vdovské pense i za dobu budoucí čís. 9654.

— — k vydobytí dlužných zaopatřovacích požitků lze proti nástupcům v držbě velkého pozemkového majetku vésti exekuci již na základě exekučního titulu proti tomu, kdo byl původně povinen, bylo-li nástupnictví prokázáno výpisem z pozemkové knihy čís. 10.483.
— — promlčecí lhůta činí tři léta; promlčení nepřerušuje se jich uplatňováním u Státního pozemkového úřadu, nýbrž jen domáháním se jich u soudu čís. 11.002.
— — pro ručební povinnost jiných právních nástupců podle § 12 (3) zákona jest co do trvání a co do rozsahu povinnosti té rozhodna povinnost osob k výplatě povinných (po případě upravena smírem) čís. 12.655.
— — **vojenské** (zák. čís. 76/1922 sb. z. a n.) viz vojenské zaopatřovací požitky.

Zapečetění pozůstalosti viz inventář pozůstalostní.
Zápis advokáta (kandidáta advokacie) do seznamu advokátů (kandidátů advokacie) viz advokát.
— **firmy** viz firma.
— **společnosti** viz společnost.
— **knihovní** viz knihovní poznámka, vklad, záznam.
— **v rejstříku** viz rejstřík.
Zápisek (§ 265 c. ř. s.) viz protokol.
Zaplacení viz placení.
Započtení: proti směnce viz směnka.
— — § 4 zák. ze dne 1. července 1926, čís. 232 sb. z. a n. a započtení vzájemné pohledávky majitele šekového účtu vídeňské poštovní spořitelny na její pohledávku z lombardní zápůjčky; účinky započtení v poměru k čsl. státu čís. 11.769.
— — slevu z kupní ceny povolenou pro případ hotového placení nelze rozšiřovati na případ započtení čís. 12.393.
— — prohlásil-li pronajímatel, že smlouvu zrušuje, ježto nebylo zaplaceno nájemné (§ 1118 obč. zák.), nemůže nájemce odčiniti zrušení smlouvy tím, že pak uplatní vzájemné své pohledávky započtením na pohledávku nájemného čís. 12.423.
— — **předpoklady:** právní souvislost vzájemných pohledávek není předpokladem započtení aniž vadí, že není zjištěna jich dobytnost čís. 8823; — srov. čís. 9054.
— — stejnorodost: domáháno-li se v žalobě nepeněžního nároku s možností výkupu (§ 410 c. ř. s.) peněžitým plněním, nelze namítnouti započtením vzájemnou peněžitou pohledávku čís. 10.685.
— — nelze započísti peněžitou pohledávku s částkou požadovanou alternativně prohlášením podle § 410 c. ř. s. čís. 11.749.
— — proti žalobě o složení peněžité jistoty nelze namítati započtením vzájemné peněžité pohledávky čís. 8958.
— — likvidnost: brání-li se nájemce proti žalobě pronajímatele o zrušení nájemní smlouvy a o vyklizení nájemního předmětu, ježto nájemce nezaplatil včas činži, námitkou, že má nárok na úplnou slevu činže, ježto předmět nájmu byl zcela neupotřebitelný, neplatí předpisy §§ 391, třetí odstavec, a 392 c. ř. s., nýbrž platí v neztenčené míře ustanovení § 1439 obč. zák., že mezi pravou a nepravou (likvidní a nelikvidní) pohledávkou není započtení možné čís. 12.586.
— — je-li třeba teprve zkoumati a zjistiti pravost pohledávky namítané započtením, nastává zánik vzájemných pohledávek teprve zjištěním pravosti a tímto zjištěním se stane pohledávka pravou a dospělou čís. 12.692.
— — námitkou započtení nezanikla započtením namítaná vzájemná pohledávka, nedošlo-li k zjištění její pravosti, an žalobce omezil žalobu na zaplacení útrat čís. 12.692.
— — různé překážky: na nárok zaměstnance proti zaměstnavateli na náhradu škody, ježto ho nepřihlásil k nemocenskému pojištění, ač tak slíbil, jest přípustné započtení čís. 10.505.
— — pokud může zaměstnavatel započísti na zaměstnancovo služné svou vzájemnou pohledávku; pokud nemůže tak učiniti jako poddlužník na úkor vymáhajícího věřitele čís. 9171.

— — vzájemnou pohledávku zaměstnavatelovu na vydání provisí lze započítati na pohledávku zaměstnancovu na zaplacení služebních požitků čís. 13.024.
— — proti výpovědi a vrácení najatého předmětu nelze započtením uplatňovati nárok na vrácení jistoty čís. 12.458.
— — proti nároku na zaplacení činže nelze uplatňovati započtením nárok na vrácení jistoty, není-li dosud zjištěno, zda nájemce kromě dlužné činže má i jiné závazky čís. 12.458.
— — na nárok na náhradu škody podle zákona čís. 109/1918 ř. zák. není přípustné započtení jiné pohledávky mimo pohledávku ze zákonného výživného čís. 12.727.
— — pokud lze dluh na zákonném výživném vyrovnati započtením vzájemné pohledávky čís. 9474.
— — pro nepřípustnost námitky započtení na vyživovací nárok nezáleží na tom, zda se výživné vymáhá podle zákona či podle smlouvy, je-li smlouvou upraven nárok na výživu příslušející ze zákona; takovým nárokem jest i nárok rozloučené manželky na odškodné (§ 1266 obč. zák.) čís. 11.154.
— — započítací projev: uznání vzájemné pohledávky namítané započtením a souhlas, aby byla od žalobní pohledávky odečtena, jest dispositivním úkonem strany, který může býti učiněn s právním účinkem i v dovolacím řízení čís. 11.486.
— — nestačí střetnutí se pohledávek; třeba, by se ta neb ona strana započtení dovolala; bylo-li uplatněno, zruší se vzájemné pohledávky již o sobě bez soudcovského výroku a s účinky pro dobu, kdy se pohledávky střetly čís. 12.133.
— — započítací projev může se státi i konkludentními činy; stačí po případě, že nájemce, požádav pronajímatele o vrácení zakázané úplaty, přestal platiti činži; pokud uplatněním započtení nemohl nárok na vrácení zakázané úplaty promíčeti podle § 20 (3) zákona o ochr. nájemců čís. 12.133.
— — **uplatňování:** je-li při uplatňování vzájemné pohledávky započtením třeba vyúčtování, jest je provésti ve sporu, v němž bylo započtení uplatněno čís. 9393.
— — pokud zakládá uplatnění ve sporu námitku rozepře zahájené; pokud jest o nároku namítaném k započtení rozhodnouti ve výroku; pokud jest odvolací soud oprávněn rozhodnouti o žalobní pohledávce dílčím rozsudkem čís. 9034.
— — příslušnost rozhodovati o vzájemné pohledávce řídí se částkou, kterou má býti započítána čís. 9186.
— — byla-li žaloba vzhledem k ní zamítnuta, jest nepřípustné dovolání žalovaného, uplatňující jen, že se odvolací soud měl obírati vzájemnými pohledávkami, namítanými v prvé řadě k započtení čís. 10.546.
— — neuplatní-li žalovaný započtení vzájemné pohledávky teprve za sporu, nýbrž namítal-li, že žalobní pohledávka již před sporem započtením zanikla, není místa pro řízení a rozhodování o vzájemné pohledávce, uplatněné teprve za sporu k započtení (§§ 391/3 a 411 c. ř. s.), nýbrž má řečená námitka po případě v zápětí prosté zamítnutí žaloby čís. 12.133.
— — byla-li žaloba o zaplacení pohledávky, proti níž žalovaný namítal započtením vzájemnou pohledávku, omezena na zaplacení útrat a bylo-li o této obmezené žalobě také pravoplatně rozhodnuto, nevadí zažalování vzájemné pohledávky žalovaného námitka rozsouzené rozepře čís. 12.692.
— — započtení platů (dobropisů), konaných dlužníkem za vyrovnacího řízení, na vyrovnací kvotu, žádané s poukazem na § 47 vyr. ř., musí býti žalovaným dlužníkem zavčas, to jest v první stolici uplatňováno; pouhý údaj žaloby o oněch platech k započtení nestačí čís. 12.769.
— — **a postup:** uznav proti bezelstnému postupníku postoupenou pohledávku, vzdal se dlužník i námitky započtení své vzájemné pohledávky za postupitelem čís. 10.332; — srov. čís. 11.213 (postup k inkasu).

— — postupník knihovně zajištěné pohledávky nabývá teprve knihovním převodem zástavního práva oprávnění k započtení postoupené pohledávky čís. 9553.
— — podle § 1443 obč. zák. jest započtení vyloučeno jen proti bezelstnému postupníku hypotekární pohledávky; jeho vědomost o vzájemné pohledávce v době postupu vylučuje bezelstnost, třeba postupník nabyl vědomosti jinak, než ze zápisu v pozemkové knize nebo z oznámení při postupu čís. 12.050.
— — **a žaloba podle § 35 ex. ř.:** pohledávka, namítaná započtením, jest illikvidní nejen, je-li spornou co do jsoucnosti, nýbrž i, je-li sporno, zda jest dospělá; namítanou vzájemnou pohledávku nelze učiniti likvidní a dospělou ve sporu podle § 35 ex. ř. čís. 8658.
— — stačí splatnost pohledávek, nevyžaduje se jich dobytnost, stačí, bylo-li započtení uplatněno teprve v žalobě podle § 35 ex. ř. čís. 9054.
— — jde o žalobu podle § 35 ex. ř., stalo-li se prohlášení o započtení teprve po vzniku exekučního titulu, třebaže se započitatelné pohledávky střetly již před tím čís. 10.711.
— — nelze jí namítati vzájemnou pohledávku, jež jest odpůrcem popírána a nebyla soudem ještě určena čís. 10.913.
— — **a konkurs:** zda nárok úpadkové podstaty společenstva proti členu na doplatek zanikl započtením, o tom rozhoduje úpadkový soud s vyloučením pořadu práva čís. 9632.
— — pohledávky úpadkových věřitelů z doby před vyhlášením úpadku nemohou býti započteny na pohledávky úpadkové podstaty z doby po vyhlášení úpadku; lze započtením vyrovnati pohledávky věřitele za úpadkovou podstatou s pohledávkami podstaty; podmínky započtení; neodpočtením pohledávky od své pohledávky, přihlášené k rozdělovacímu řízení, nepozbyl věřitel práva k napotomnímu započtení čís. 9054.
— — byl-li nárok ze správy před vyhlášením konkursu již uznán, třebaže nebyl ještě v den vyhlášení konkursu realisován, jest přípustné jeho započtení na pohledávku úpadkové podstaty na zaplacení kupní ceny; dohodly-li se strany po vyhlášení konkursu jen o způsobu realisace nároku ze správy a o jeho převedení na peněžité plnění, nebylo smluvníku třeba obraceti se o svolení na správce úpadkové podstaty čís. 11.315.
— — **a vyrovnání:** byla-li kupní smlouva uzavřena před zahájením vyrovnání o jmění prodatele, střetla se pohledávka prodatele na zaplacení kupní ceny se vzájemnou pohledávkou kupitele (jež tu byla již před zahájením vyrovnání), uplatňovanou započtením, ještě před zahájením vyrovnání, třebas pohledávka na zaplacení kupní ceny byla dospělá teprve po zahájení vyrovnání o jmění prodatele; započtením nedostalo se tu kupiteli zvláštní výhody ve smyslu § 47 vyr. ř.; přihláška pohledávky k vyrovnacímu řízení neznamená ještě vzdání se práva k započtení čís. 11.634.

Započtení dnů poštovní dopravy viz lhůta podle § 89 org. zák.
— **na povinný díl** viz díl povinný.
— **válečných pololetí** viz zaměstnanec železniční.

Záporná žaloba určovací: kdy je na místě čís. 9593.
— — zahájení určovacího záporného sporu ještě pravoplatně nerozsouzeného nebrání oprávněnému ve vymáhání nároku novým sporem o plnění čís. 12.427.
— — podle § 1497 obč. zák. přerušuje se promlčení, podá-li žalobu oprávněný, nikoliv podáním záporné určovací žaloby odpůrcem čís. 12.427.
— — je-li záporný určovací spor zahájen v Německu, spor o plnění v tuzemsku, netřeba se tuzemskému soudu, dokud onen záporný určovací spor není pravoplatně rozhodnut, zabývati otázkou, zda rozsudek o určovací záporné žalobě v Německu bude závazný pro československé soudy při rozhodnutí sporu o plnění čís. 12.427.

Záporný spor o příslušnost viz spor o příslušnost.

Zápověď placení (§ 294 ex. ř.) viz exekuce podle §§ 290 a násl. ex. ř.
— **zcizení a zatížení** viz zákaz zcizení a zatížení.

Zápůjčka: notářský spis viz tamže.
— a členové společenstva viz společenstvo.
— a lombard válečné půjčky viz válečné půjčky.
— k hotovosti stačí, že zapůjčitel místo hotové výplaty se svolením vypůjčitelovým prohlásí, že zapůjčené peníze jsou u něho k volnému použití v úschově pro vypůjčitele čís. 8704.
— nárok na vyplacení valuty z povolení zápůjčky není peněžitou pohledávkou ve smyslu §§ 290 a násl. ex. ř., nýbrž jiným majetkovým právem podle §§ 330 a násl. ex. ř. čís. 8686.
— nebyla-li slíbená zápůjčka dosud vyplacena, jde o smlouvu předběžnou; měla-li slíbená zápůjčka býti vyplacena jen proti tomu, že vypůjčitel zřídí za zápůjčku právo zástavní v umluveném knihovním pořadí, nelze povoliti k vydobytí peněžité pohledávky exekuci na nárok vypůjčitele na vyplacení zápůjčky, dokud není splněn onen její předpoklad čís. 10.158.
— lze zabaviti nárok na vyplacení zápůjčkové valuty na základě předběžné smlouvy o poskytnutí knihovně zajištěné zápůjčky čís. 10.219; — srov. však čís. 10.218.
— pokud jest míti za to, že byla (v Německu) poskytnuta zápůjčka z ochoty čís. 10.911.
— vedena-li exekuce na pohledávku zapůjčitele proti vypůjčiteli, není oprávněn k žalobě podle § 37 ex. ř. ten, z jehož peněz byla zápůjčka poskytnuta čís. 11.517.
— ujednaná zmocněncem jménem zmocnitele v mezích zjevné plné moci; uložil-li zapůjčitel (spořitelna) zápůjčkovou valutu pro zmocnitele na vkladní list; vlastnický nárok zmocnitele ke vkladu nebyl dotčen tím, že zapůjčitel uložil napotom zápůjčkovou valutu na vkladní list znějící na jméno zmocněnce a odevzdal jej do soudní úschovy, když mu bylo doručeno soudní usnesení, jímž byla povolena exekuce zabavením domnělé pohledávky zmocněnce na výplatu zápůjčkové valuty čís. 12.075.
— poměr z ní vznikne přímo a jen mezi zapůjčitelem a vypůjčitelem, třebas zapůjčitel použil k poskytnutí zápůjčky peněz společných s jinou osobou nebo dokonce peněz cizích, to i tehdy, věděl-li vypůjčitel o této okolnosti čís. 12.235.
— jde o nárok ze zápůjčky, nikoliv ze směnečného obohacení, domáhá-li se zapůjčitel, když u směnky dané mu vypůjčitelem za účelem placení (nikoliv na místě placení) nastalo směnečné promlčení, zaplacení zápůjčky čís. 12.436.
— smlouva o poskytnutí zápůjčky jest smlouvou oboustranně zavazující ve smyslu § 23 konkursního řádu z roku 1931 čís. 12.780.
— předmětem postupu může býti i pohledávka postupitele z povolení zápůjčky postoupeným dlužníkem; postoupený dlužník nebyl oprávněn povolenou zápůjčku vyplatiti jinému než postupníkovi, jakmile byl o postupu uvědoměn; postoupil-li postupitel částky ze zápůjčky více osobám, byl postoupený dlužník povinen jim postoupené částky vyplatiti v pořadí, v němž byl o postupech uvědoměn čís. 13.099.

Zápůrčí žaloba viz žaloba zápůrčí.

Záruční prohlášení viz rukojemství.
— **smlouva:** výpověď její čís. 12.970.

Záruka za určitou vlastnost prodané věci viz správa pro vady.
— — jinak viz rukojemství.

Zařaďovací smlouva viz doprava železniční mezinárodní.

Zařízení bytové viz bytové zařízení.
— **pumpovací** viz pozemková reforma (náhradový zákon).

Zásada bezprostřednosti: porušení její postupem prvního soudu, jenž při změně soudce (senátu) neopakoval důkazy, nýbrž se spokojil přečtením protokolů, a opomenutím odvolacího soudu zjednati nápravu; vada nezhojila opomenutím výtky podle § 196 c. ř. s. čís. 11.524.

— — pokud její porušení odvolacím soudem zakládá vadu řízení podle § 503 čís. 2 c. ř. s. čís. 11.728, 12.167, 12.176.
— — jinak viz odvolání (důkazy a skutková zjištění).

Zásada soustřeďovací viz žaloba podle § 35 ex. ř.
— **vyhledávací** viz vyhledávací zásada.
Zásah ve vlastnictví viz hory, sousedské právo.
— **do užívání firmy** viz firma.
Zasedání neveřejné (§ 471 c. ř. s.) viz odvolání.
Zasílatel: není jím stát (pošta), přejímaje dopravu čís. 11.707.
— smlouva jest vlastně smlouvou o dílo po rozumu § 1151, druhá věta, a § 1165 a násl. obč. zák.; co do srážek ve smyslu § 1168 obč. zák. ustálila se obchodní zvyklost, podle níž jest objednatel přepravy povinen, nedodrží-li smlouvu, zaplatiti podnikateli přepravy určitý díl smluvené úplaty za provedení přepravy čís. 10.525.
— pokud pro podrobení se dopravním podmínkám nestačí přijetí závěrečného listu čís. 10.525.
— z předpisů čl. 371 a 381 obch. zák. nelze odůvodniti nárok na zaplacení odškodného za nevyužití objednané lodní prostory čís. 10.525.
— prokázati úmluvu ve smyslu čl. 384 obch. zák. není jeho věcí, nýbrž věcí druhé strany, jež se jí dovolává čís. 10.264.
— spediční smlouva, podle níž se zákazník zavázal dodati spediční firmě k lodní přepravě zboží, jest smlouvou o dílo a platí tu též § 1168 obč. zák. čís. 10.394.
— bursovní zvyklosti Pražské plodinové bursy vztahují se i ke spedičním smlouvám, týkajícím se paroplavby na Labi čís. 10.394.
— pokud jest podle § 40 bursovních zvyklostí Pražské plodinové bursy považovati spediční obchod za zrušený čís. 10.394.
— mezizasílatel: pojem a povinnosti; pokud za něho ručí zasílatel čís. 10.264.
— pojem mezizasílatele podle čl. 380 obch. zák.; za všechny jiné osoby, kromě povozníků, lodníků a mezizasílatelů ručí zasílatel podle obecných zákonných pravidel; význam ustanovení § 1010, prvá věta, obč. zák.; při ručení podle čl. 380 obch. zák. nepřichází v úvahu ustanovení § 1315 obč. zák.; nelze spatřovati zavinění ve volbě čsl. Labské paroplavební společnosti čís. 10.779.
— mělo-li podle odesílatelova příkazu býti zboží vydáno jen proti dobírce, nesplnil zasílatel převzatý příkaz tím, že ho přenesl na mezizasílatele čís. 11.041.

Zásilka peněžní viz pošta.
Zasnoubení: snoubenka usmrceného nemá proti tomu, kdo ho usmrtil, nárok na náhradu za to, že jí tím ušlo zaopatření, ani za zmenšenou způsobilost ke sňatku, třebaže měla s usmrceným mimomanželské děcko čís. 10.894.
— vystoupila-li svedená (§ 1328 obč. zák.) se zřetelem na své zasnoubení a na slibovaný jí sňatek, jest posuzovati její nárok na náhradu ušlého jí příjmu za tuto dobu podle § 46 obč. zák., nikoliv podle § 1328 obč. zák. čís. 12.131.

Zastavení exekuce viz exekuce.
— **prodejového řízení** viz prodejové řízení.
— **vyrovnacího řízení** viz vyrovnání.
Zastavění (§ 418 obč. zák.) viz nabytí vlastnictví.
Zástavní lístek: k zastavené věci lze nabýti vlastnického práva odevzdáním a přijetím zástavního lístku zastavárny čís. 12.620.

Zástavní právo administrativní viz exekuce berní, politická.
— **smluvní:** příslušnost podle § 57 j. n. viz ocenění.
— — hypoteka simultanní, kauční, vlastnická viz tamže.
— — postup předností viz knihovní přednost.
— — pro touž pohledávku nelze nabýti několik zástavních práv k téže věci čís. 9477.
— — nabytí dvojího zástavního práva pro tutéž pohledávku na týž majetkový předmět jest nemožné čís. 11.583; — viz též čís. 9477, 10.850.

— — zřízením jediného zástavního práva pro dvě pohledávky (zadrželé úroky a zadrželé výměnkářské dávky) nezanikla samostatnost zajištěných pohledávek a jest jejich zabavitelnost posuzovati u každé zvlášť čís. 12.560.
— — **pro budoucí pohledávky,** k nimž jest počítati i pohledávky z otevřeného úvěru, lze zříditi zástavní právo k movitým věcem; pouhá abstraktní možnost budoucích pohledávek nestačí, nýbrž jest třeba, by byly aspoň označeny osoby, mezi nimiž, a právní důvod, z něhož má pohledávka vzejíti čís. 12.195.
— — **zřízení na movitostech:** v případech, ve kterých věci byly dosud ve věřitelově moci, ale věřitel k nim neměl věcného práva, stačí traditio brevi manu, a to jak u věcí, jež mohou býti vzaty v úschovu, tak u věcí, jež nepřipouštějí hmotné odevzdání čís. 10.310.
— — nabytí smluvního zástavního práva ke vkladní knížce, jsoucí u berního úřadu v úschově jako politické depositum čís. 10.624.
— — na cenných papírech, složených jako kauce, odevzdáním depositní stvrzenky čís. 11.340.
— — připevnění nálepek na zastavených předmětech musí býti trvalé; odstraněním označení (nečitelností, odpadáním nálepek) zástavní právo pomine čís. 11.363.
— — svěření zástavních lístků, jimiž byla umožněna disposice s věcmi, rovná se svěření věcí samých čís. 12.121.
— — bezelstným jest zástavní věřitel, jenž nabývaje zástavy, neví, že se dopouští bezpráví, jemuž při náležité pozornosti nejsou známy skutečnosti, z nichž vyplývá přesvědčení o bezpráví; i obmyslný držitel stává se bezelstným, nastanou-li okolnosti, následkem nichž pomine jeho vědomí o bezprávnosti jeho držby a nastoupí u něho přesvědčení, že jeho jednání jest oprávněné čís. 12.121.
— — certifikát automobilu není listinou prokazující zastavení automobilu způsobem pro každého poznatelným čís. 12.138.
— — **zřízení na pohledávce:** vyžaduje se po případě vyrozumění poddlužníka čís. 8891.
— — **zřízení na nemovitostech:** vklad, záznam viz knihovní vklad, záznam.
— — lze je zapsati i pro číselně stanovené peněžité částky, znějící na cizí měnu, jen když je to měna obecně známá čís. 10.138.
— — předpis § 14 knih. zák. se nevztahuje na daňové pohledávky čís. 10.301.
— — **vzájemná práva a povinnosti věřitele a dlužníka:** zástavní dlužník nemůže proti zástavnímu věřiteli použíti námitek, nepříslušejících osobnímu dlužníku; nemůže najmě použíti námitek, s nimiž jest osobní dlužník vyloučen proto, že nepodal proti směnečnému platebnímu příkazu ve lhůtě námitky čís. 11.278.
— — na osobním dlužníku lze se domáhati zaplacení celé pohledávky, třebas část jeho dluhu byla zajištěna hypotekárním závazkem třetích osob čís. 10.475.
— — nárok, aby navrhovatelova hypotekární pohledávka byla uspokojena ze zástavy a by za tím účelem byla zabezpečena podstata a hodnota zástavy, není pohledávkou peněžitou ve smyslu § 379 ex. ř.; k zajištění tohoto nároku lze povoliti prozatímní opatření podle §§ 381 a násl. ex. ř., po případě i tím, že odpůrci bude zabráněno, by odstraněním příslušenství ze zatížené nemovitosti ji neznehodnotil a tím neoslabil pokud se týče nezmařil jistotu navrhovatelovy pohledávky čís. 13.057.
— — **realisace:** dražba viz tamže.
— — žaloba hypotekární viz tamže.
— — i směnečný závazek může býti zajištěn zástavou a lze ho uplatniti pod exekucí na zástavu čís. 10.919.
— — věřitel, jenž má zástavní právo k movité věci, musí uplatniti svou pohledávku žalobou, by tím získal exekuční titul, umožňující mu vedení exekuce podle předpisů o vymáhání pohledávek; zástavní žaloba jest však zbytečná, má-li žalobce již v rukou exekuční titul (podle § 1 čís. 17

ex. ř.), jenž mu umožňuje, by na jeho základě podle předpisů exekučního řádu docílil zpeněžení věci, dané mu do zástavy čís. 12.703.

— — nabytím soudcovského zástavního práva nepozbývá věřitel výhod, jež mu poskytuje smluvní zástavní právo čís. 12.703.

— — zbytečnost žaloby není sice důvodem k jejímu odmítnutí, žalobě však nelze vyhověti, byla-li námitka žalovaného, že žaloba jest zbytečnou, uznána za opodstatněnou čís. 12.703.

— — **zánik:** zánikem zastavené věci; pokud nelze vésti exekuci na vydání pojistné sumy čís. 9735.

— — vlastnictví lze převáděti i k movitým věcem stíženým exekučním zástavním právem; pokud tu nejde o maření exekuce čís. 12.044.

— — ustanovení § 469 obč. zák., že nestačí ke zrušení hypoteky zánik dluhu o sobě a že jest hypotekární statek tak dlouho zavázán, až jest dluh vymazán z pozemkové knihy, neplatí při exekučním zástavním právu; exekuční zástavní právo trvá jen dotud, dokud to odpovídá skutkovému stavu, bez ohledu na stav knihovní čís. 12.854.

— — zaplacením hypotekárního dluhu (podle něm. práva) nepozbyl dluh této vlastnosti a nestal se dlužník, zaplativší takový svůj dluh, dlužníkem osobním čís. 10.684.

— — zaplacením vyrovnací kvoty sice zaniká osobní závazek, ale, pokud jest pojištěn zástavou, trvá pro tuto zástavu dluh dále a oddělný věřitel, i směnečný, může žalovati za účelem uplatnění oddělného práva celý dluh, omezí-li se na jeho dobývání ze zástavy čís. 10.919.

— — byla-li knihovně zajištěna jen část pohledávky, slouží hypoteka podle účelu knihovního zajištění, podle povahy věci a podle předpokládané vůle stran k zajištění posledních splátek do výše knihovně zajištěné části pohledávky a jsou částkou přikázanou věřiteli po exekučním prodeji nemovitosti zapraveny poslední splátky částečně zajištěné pohledávky, třebaže nebyly ještě splatné; ustanovení § 1416 obč. zák. tu nedopadá čís. 12.362.

— — výmaz: k výmazu zástavního práva knihovně zajištěného stačí na Hlučínsku výmazná kvitance a není třeba, by byl předložen hypoteční list čís. 8932.

— — hypotekární dlužník, jenž zapravil dluh, jest oprávněn domáhati se na věřiteli (opatrovníku majitelů prioritních obligací) vydání výmazné kvitance čís. 9519.

— — po samém zákonu není vlastník hypoteky oprávněn požadovati na hypotekárním věřiteli, by provedl výmaz zástavního práva, ana pohledávka zanikla čís. 10.456.

— — žaloba o výmaz a námitka hypotekárního věřitele, že má podle zvláštní dohody nárok na dohodnocení pohledávky čís. 10.643.

— — hypotekární věřitel, jemuž hypotekární dlužník dluh zaplatil, není oprávněn bez zmocnění hypotekárního dlužníka žádati o výmaz zástavního práva čís. 12.218.

— **nadzástavní:** v případech §§ 469—470, 1446 obč. zák. viz hypoteka vlastnická.

— — pokud nelze nadzástavnímu právu odporovati z důvodu, že byla pohledávka fingována a nikdy nebyla po právu a že zástavní právo pro ni bylo zřízeno trestným způsobem čís. 8866.

— — udělení příklepu není na závadu zřízení nadzástavního práva na hypotekárních pohledávkách váznoucích na vydražené nemovitosti; pozdější postup zastavené pohledávky není právu nadzástavního věřitele na újmu a jest proti němu bezúčinný čís. 8940.

— — vklad nadzástavního práva nelze povoliti, bylo-li zástavní právo již vymazáno, třebas byla poznamenána spornost výmazu čís. 9295.

— — pro zákaz, jenž byl dán dlužníku (hypotekárnímu věřiteli), by se svou pohledávkou nijak nenakládal, není pozdější smluvní nadzástavní právo neplatné, nýbrž jest jen proti vymáhajícímu věřiteli bezúčinné, pokud by jeho exekuční nadzástavní právo bylo platné čís. 9829.

— — přikázání z nejvyššího podání; nabyl-li kdo v důvěře v pozemkovou knihu nadzástavní právo na formálně pravoplatně vložené pohledávce čís. 10.108.

— — přihláška nadzástavního věřitele, v níž účtoval úroky při své pohledávce, nenahrazuje přihlášku úroků hlavní pohledávky čís. 10.467.

— — přikázání při rozvrhu, vázne-li pohledávka nadzástavního věřitele nejen na hypotekární pohledávce, nýbrž i na jiných knihovních právech na téže nemovitosti čís. 10.467.

— — bylo-li ho nabyto na knihovní pohledávce před poznámkou žaloby, k níž bylo pak uznáno na nejsoucnost pohledávky a zástavního práva, nemohla, a to ani výmazem, zaniknouti tato pohledávka proti pohledávce zajištěné na ní nadzástavním právem čís. 10.639.

— — vymáhající věřitel nepožívá ochrany důvěry ve veřejné knihy co do exekučního nabytí nadzástavního práva na hypotekárních pohledávkách čís. 10.639.

— — nabyvatel exekučního nadzástavního práva není chráněn důvěrou v pozemkovou knihu a důsledkem toho není jí chráněn ani jeho mimoknihovní postupník čís. 12.542.

— — pokud k nabytí exekučního zástavního práva na pohledávce kryté úvěrní hypotekou je třeba knihovního vkladu čís. 11.014.

Zástavní právo vnucené: obstávka viz prozatímní opatření.

— — a zahájení vyrovnacího řízení viz vyrovnání.

— — **na nemovitostech:** nabyl-li věřitel pro pohledávku pojištěnou již úvěrovou hypotekou i vnuceného zástavního práva na téže nemovitosti mimo pořadí úvěrové hypoteky, může tomu dlužník čeliti žalobou podle § 39 čís. 5 ex. ř. čís. 9477.

— — pro dávku z majetku nevadí zákaz zcizení a zavazení čís. 9333.

— — byl-li na přiděleném pozemku knihovně zapsán zákaz zcizení, zavazení a propachtování bez souhlasu St. poz. úřadu, vztahuje se tento zákaz i na zřízení vnuceného zástavního práva čís. 8803.

— — ke zřízení na zabraném majetku se vyžaduje svolení Státního pozemkového úřadu čís. 8817.

— — zřízení jeho na rolnických nedílech jest se souhlasem Státního pozemkového úřadu přípustné čís. 10.427.

— — zákaz zatížiti zabrané nemovitosti bez souhlasu St. poz. úřadu se nevztahuje na exekuční zatížení pro daně a veřejné dávky čís. 11.082.

— — zásadu, že při hypotekárních pohledávkách exekučně nabyté zástavní právo není chráněno důvěrou v pozemkovou knihu, nelze rozšiřovati na již zcizená, ale knihovně ještě nevymazaná vlastnická práva čís. 9714.

— — exekuční věřitel nemůže se dovolávati důvěry ve veřejné knihy čís. 9950.

— — opomenutí výmazu exekučního zástavního práva, jež vyšlo při rozvrhu nejvyššího podání na prázdno, není na překážku, aby pro tutéž pohledávku, vykonatelnou i proti vydražiteli jako solidárnímu spoludlužníku, nebyl povolen vnucený vklad zástavního práva na téže nemovitosti proti vydražiteli čís. 12.854.

— — ustanovení § 13 knih. zák. nebrání, aby s převodem vlastnického práva k ideelní polovici nemovitosti na vlastníka druhé ideelní polovice nebyl povolen současně i vklad vnuceného zástavního práva na převedený podíl čís. 12.854.

— — jinak viz exekuce (§§ 87 a násl. ex. ř.).

— — **na movitostech:** s přivolením vlastníka mohou býti zabaveny jeho věci pro pohledávku za jinou osobou; ten, kdo nabyl později zástavního práva, nemůže se domáhati přednostního práva na uspokojení z výtěžku prodané věci z důvodu vlastnického práva svého dlužníka čís. 9344.

— — pro tutéž pohledávku může vym. věřitel na těchže movitých věcech dlužníka nabýti jen jednoho zástavního práva; obživnutí druhého zástavního práva, pominulo-li první projitím času čís. 10.850.

— — jež jsou u dlužníka, podle § 364 zák. čís. 76/1927; nevyhledává se, by zabavené předměty byly označeny známkami čís. 10.832.
— — zánik jeho podle § 256 ex. ř. není důvodem zrušení exekuce čís. 10.432.
— — byl-li nabyvatel zabavené již movité věci bezelstný co do exekučního zástavního práva, nabyl k ní neobmezeného vlastnictví, exekuční zástavní právo jest proti němu bezúčinné a nabyvatel nemusí snášeti další exekuci na věc čís. 12.437.
— — nároku vlastníka movitých věcí na jich vydání nebrání, že si žalovaný vydobyl k věcem exekuční zástavní právo čís. 12.744.
— — jinak viz exekuce.

Zástavní právo na jistotě podle § 56 c. ř. s. a § 78 ex. ř.: pokud se přeměňuje v zástavní právo vykonatelné čís. 11.926.
— **podle § 18 uskladňovacích ustanovení** Labské československé plavební akciové společnosti čís. 10.232.
— **zákonné:** přednostní na nemovitostech viz dražba vnucená nemovitosti (§ 216 čís. 2 ex. ř.).
— — advokáta viz advokát.
— — měrného viz hory.
— — poškozeného podle § 127 poj. ř. viz pojištění smluvní (proti povinnému ručení).
— — přednostní nepřísluší dávce z přírůstku hodnoty nemovitosti na zcizených nemovitostech čís. 10.041.
— — daně z vodní síly čís. 9314.
— — **pronajímatele:** na vnesených věcech (§ 1101 obč. zák.); žalováno-li o náhradu za to, že žalovaný užíval místností bez právního důvodu, nelze povoliti zájemné popsání vnesených svršků čís. 10.053.
— — došlo-li k prodeji vnesených věcí vnucenou dražbou, nemůže pronajímatel brániti vydražiteli v disposici s vydraženými věcmi čís. 8625.
— — pronajímateli nepřísluší proti vydražiteli vnesených věcí zákonné zástavní právo pro dlužné nájemné a nebyl oprávněn zakročiti o zájemné popsání vnesených svršků; domáhati se bezúčinnosti zájemného popsání jest oprávněn i ten, komu vydražitel postoupil nárok na vydání vydražených věcí čís. 8626.
— — řízení o zájemném popsání vnesených svršků jest řízením o prozatímním opatření; jen tehdy, navrhuje-li se zájemné popsání se žalobou o dlužné splatné nájemné nebo po ní, není potřebí osvědčení požadovaných exekučním řádem, jest však třeba osvědčení jak pohledávky tak i nebezpečí, navrhuje-li se vzájemné popsání před podáním žaloby čís. 8773.
— — ustanovení § 10 (1) vyr. ř. nepřekáží exekuci přeměnou zájemného popsání podle § 1101 obč. zák. v exekuci uhražovací čís. 8889.
— — vyhlášení úpadku na jmění dlužníka není na závadu, by se nebylo domáháno zaplacení nájemného přímo na dlužníku, žádá-li žalobce zaplacení výslovně jen z výtěžku věcí, do najatých místností vnesených, náležejících vlastnicky členům dlužníkovy rodiny, kteří s ním žijí ve společné domácnosti čís. 10.609.
— — »nájemným (pachtovným)« jest i rentová daň s přirážkami, jichž náhradu nájemník (pachtýř) vzal na se smlouvou a jež jsou součástí činže čís. 10.687.
— — zájemné popsání jest prozatímním opatřením, o němž platí předpisy §§ 378 a 402 ex. ř., najmě i ustanovení § 394 ex. ř. čís. 11.128.
— — zájemné popsání má jen účel evidenční; zástavní právo vzniká již vnesením a touto dobou získává i časové pořadí; zaniká exekučním prodejem a pronajímatel jest odkázán na výtěžek za svršky, při čemž mu zůstane zachováno časové pořadí; právo jeho na uspokojení z výtěžku trvá, třebaže vnesené svršky byly po dražbě vydražitelem odneseny čís. 11.286.
— — nemá přednost před zástavními právy, jichž bylo nabyto dříve, než byly svršky vneseny do najaté věci; lhostejno, že pronajímatel nabyl zákonného zástavního práva bezelstně čís. 11.547.

— — návrhu, v němž se domáháno jen zájemného popsání vnesených svršků podle § 1101 obč. zák., nikoliv i povolení prozatímního opatření podle §§ 379 a násl. ex. ř., nelze vyhověti, byla-li žaloba o splatné nájemné vznesena na soud teprve po podání návrhu na zájemné popsání čís. 11.616.
— — nevzdal-li se žalobce žalobního nároku na zaplacení nájemného zpětvzetím žaloby o plnění, nýbrž upravil jen žalobu podle předpisů konkursního řádu (§ 112 konk. ř.), nezaniklo zákonné zástavní právo na popsaných svrškách čís. 12.713.
— — pohledávka z pachtovného jest chráněna zákonným zástavním právem jen na věcech, které jsou na propachtovaném statku, nikoliv však jinde (na usedlosti, pro kterou byly pozemky propachtovány); předmětem zájemného popsání nemůže býti úroda, dosud od pozemku neoddělená čís. 12.757.
— — **podle čl. 409 obch. zák.:** vzniku jeho není na závadu, že se doprava stala proto, by dopravované věci byly u dopravce uloženy; trvá alespoň tak dlouho, jak dlouho jest náklad u dopravce zadržen neb uložen, třebaže na sebe převzal povinnost, naložiti s nákladem podle příkazů druhé smluvní strany; postihuje celý náklad bez rozdílu, kolik činí dovozné čís. 10.708.
— — nelze dopravci uložiti, by věci, k nimž mu přísluší zákonné zástavní právo, vydal druhé smluvní straně, a to ani s obmezením, že tak musí učiniti jen proti tomu, že mu tato zaplatí dovozné a skladné čís. 10.708.
— — chce-li je dovozník uplatniti podle čl. 310 obch. zák., musí osvědčiti mimo jiné i to, že mu jeho pohledávka z dovoznické smlouvy vznikla proti odpůrci právě z důvodů čl. 409 obch. zák. čís. 11.339.

Zástavní žaloba viz žaloba hypotekární.
Zastavovací žaloba viz soutěž nekalá.
Zastoupení advokátem viz advokát.
— **pozůstalosti** viz pozůstalost.
— **společnosti** viz společnost.
— **zákonné:** nedostatek jeho viz zmatečnost (§§ 6, 7 c. ř. s.).
— — jinak viz opatrovník, poručník.

Zastřené rukojemství (fideiussio palliata) není neznámé čsl. právu směnečnému čís. 11.080.

Zástupce chudých viz právo chudých.
— **na provisi** viz obchodní zástupce.
— **obce** viz obec.
— **obchodní** viz obchodní zástupce.
— **právní:** doručení jemu (§ 93 c. ř. s.) viz tamže.
— — plná moc viz tamže.
— — jinak viz advokát.
— **pro určitý obvod** viz obchodní zástupce.
— **provisní** viz obchodní jednatel.
— **státního obvodního lékaře** viz lékař.
— **zákonný:** ve smyslu § 373 c. ř. s. čís. 9237.
— — jinak viz poručník, opatrovník, zmatečnost (§§ 6, 7 c. ř. s.).

Zástupčí moc: manžela nevztahuje se na právní jednání, k nimž jest podle § 1008 obč. zák. třeba zvláštní plné moci čís. 11.860.
Zastupitelství cizozemské společnosti viz společnost cizozemská.
Zastupitelstvo okresní viz správní úřad.
Zastupování: pokud byl odstraněn nedostatek v zastupování pojišťovací společnosti »Viktoria zu Berlin« čís. 10.250.
Zatímní opatření viz prozatímní opatření.
— **správa nemovitosti** viz správa zatímní nemovitosti.
Zaujatost soudce viz odmítnutí soudce.
Závada jazyková viz jazyk státní.
Závad prosté odepsání viz odepsání závad prosté.
Závazek směnečný viz směnka.

Závazek solidární viz solidárnost závazku.
Závdavek: nárok na vrácení není nárokem ze správy čís. 9064.
— či záloha (splátka na kupní cenu)? čís. 12.045.
— v žádosti o vrácení dvojnásobného závdavku jest i žádost o vrácení toho, co bylo skutečně zapraveno jako splátka na kupní cenu čís. 12.045.
— odklad jeho zaplacení na několik týdnů po uzavření smlouvy není právně možný čís. 12.188.
Zavedení dražebního řízení: poznámka viz tamže.
— — jinak viz dražba vnucená nemovitosti.
Závěrka účetní družstva viz společenstvo výrobní a hospodářské.
Závěť: byla-li nalezena a odevzdána osobě z ní oprávněné, nejde sice o nález ztracené věci, nálezci však přes to přísluší přiměřená odměna podle § 403 obč. zák. čís. 10.809.
— jinak viz pořízení poslední.
Zavinění: na rozluce, na rozvodu viz rozluka, rozvod manželství.
— jinak viz náhrada škody.
Závod: firma viz tamže.
— — převzetí jeho viz převzetí dluhu.
— — ten, na něhož přešel propachtováním, jest kupcem ve smyslu obchodního zákona a přecházejí na něho všechna práva, lpící na závodě, najmě práva známková a vyznamenání čís. 11.652.
— **odštěpný** (čl. 21 obch. zák.) viz filiálka.
— **zvláštní** (§ 87 j. n.) viz příslušnost (§ 87 j. n.).
Závodní podíl viz společenstvo, společnost s r. o.
— **jízda** viz pojištění smluvní (proti povinnému ručení).
— **a revírní rady** při hornictví: jsou právnickými osobami čís. 10.654.
— — jen jí přísluší domáhati se podílu zaměstnanců na čistém zisku a nároků s výplatou tou souvisejících; nesvolal-li předseda podnikové rady schůzi pro stanovení podílů zaměstnanců na čistém zisku čís. 10.654.
— **výbory** (zák. čís. 330/1921 sb. z. a n.): byl-li člen jeho bezdůvodně propuštěn, jest vyhověti jeho žalobě o určení, že pracovní poměr trvá nadále, třebas před rozsudkem prvého soudu nastoupil práci u jiného zaměstnavatele čís. 9348.
— — při propuštění z důvodu § 82 živn. ř. není závodní výbor povolán zkoumati důvodnost propuštění a předkládati věc rozhodčí komisi; rozhodčí komise není v tomto případě vůbec příslušná čís. 10.069.
— — soudu nenáleží zkoumati nálezy rozhodčí komise po stránce věcné, nýbrž jen po stránce formální; dospěl-li k závěru, že rozhodčí komise nebyla příslušnou, není vázán jejím nálezem čís. 10.069.
— — náhradník požívá týchž práv jako členové výboru; byl-li propuštěn bez souhlasu rozhodčí komise, jest propuštění bezúčinné a pracovní poměr trvá nadále, leč že by tu byl zaměstnavatelem tvrzený propouštěcí důvod § 82 živn. ř.; lhostejno, že zaměstnavatel nesdělil zaměstnanci při propuštění tento důvod, stačí, prokáže-li ho ve sporu čís. 10.532.
— — k nároku neprávem propuštěného člena jeho nevztahuje se předpis § 1162 d) obč. zák., nýbrž platí o něm ustanovení § 1486 čís. 5 obč. zák. čís. 11.516.
— — členové rozpuštěného závodního výboru setrvávají ve svých funkcích až do pravoplatné volby svých nástupců čís. 11.516.
— — trestný čin podle § 82 d) živn. ř.; i jednání, které jest trestným třebas jen objektivně, ale má zároveň v zápětí, že zaměstnavatel pro ně důvodně pozbude důvěry k jeho pachateli čís. 11.577.
Závory viz náhrada škody drahou, bezpečnostní opatření.
Záznam knihovní viz knihovní záznam.
— **o rozsudku** (§ 458, odst. 2, tr. ř.) jest odsuzujícím trestním nálezem ve smyslu § 268 c. ř. s. čís. 10.870; — srov. však čís. 11.291.
Zbavení moci otcovské viz otec manželský.

Zbavení svéprávnosti (čís. nař. čís. 207/1916 ř. zák.):
— způsobilost k právním činům viz nesvéprávný.
— **zřízení podpůrce, opatrovníka:** při ustanovení prozatímního podpůrce není soud vázán na příbuzné; kterou osobu jest stanoviti prozatímním podpůrcem čís. 9542.
— byl-li za řízení ustanoven zatímní podpůrce a nebyl-li obor jeho působnosti podle § 9 (1) obmezen, má práva a povinnosti podpůrce osoby zbavené obmezeně svéprávnosti, takže tato osoba není bez podpůrce procesně způsobilá čís. 9914.
— **příslušnost:** k rozhodnutí o návrhu na zrušení zbavení svéprávnosti, zvolil-li zbavený svéprávnosti mezi tím svůj pobyt mimo okres opatrovnického soudu nebo soudu, jenž vyslovil zbavení svéprávnosti čís. 9845.
— **zahájení řízení:** návrh a rekurs starosty obce pobytu čís. 9855.
— pro duševní chorobu; kdo jest oprávněn k návrhu na zahájení řízení čís. 11.272.
— **řízení:** nelze vyhověti návrhu, by znalecké posudky byly předloženy soudní lékařské radě čís. 9087.
— pro duševní chorobu; není zřejmou nezákonností, uznal-li soud za nutné nesdělovati předem v obsílce předmět výslechu osobě, která již jednou byla pod opatrovnictvím pro duševní chorobu čís. 11.272.
— **opravné prostředky:** osoba zbavená svéprávnosti jest oprávněna podati do usnesení prvého soudu, jímž bylo vysloveno zbavení, i odpor, i rekurs, třebaže se ten i onen opravný prostředek opírá o týž skutkový podklad čís. 10.358.
— jsou-li tu předpoklady § 36, odloží prvý soud rozhodnutí o návrhu na zbavení svéprávnosti, odporový soud rozhodnutí o odporu čís. 10.439.
— pokud jest přípustný mimořádný dovolací rekurs do usnesení, jímž byl zamítnut návrh stěžovatele na zrušení dosavadního řízení o zbavení svéprávnosti a jeho odpor proti ohledání jeho duševního stavu lékaři čís. 11.272.
— do usnesení rekursního soudu, jímž bylo potvrzeno usnesení soudu prvé stolice, vydané podle § 34 řádu, jest přípustný dovolací rekurs jen za podmínek § 46 zák. čís. 100/1931 sb. z. a n. čís. 11.628.
— pokud není podpůrce oprávněn k rekursu, byl-li návrh na zbavení svéprávnosti zamítnut nebo v řízení zahájeném z úřadu vysloveno, že není příčiny ke zbavení svéprávnosti, nebo zbavení svéprávnosti bylo zrušeno čís. 11.951.
— manželka, jejíž manžel byl zbaven svéprávnosti, není oprávněna k rekursu proti usnesení, jímž nebyla ustanovena podpůrcem ona, nýbrž osoba jiná čís. 12.428.
— stížnost na usnesení o zbavení svéprávnosti, jež byla podána ve lhůtě přímo u soudu vyšší stolice a byla tímto soudem zaslána soudu prvé stolice, jemuž došla teprve po vypršení lhůty, jest opožděná čís. 12.990.
Zbourání budovy viz vyklizení.
Zboží neobjednané viz neobjednané zboží.
— **značkové** viz soutěž nekalá (§§ 1, 11/3 zák.).
Zcizení podle § 366, druhá věta, obč. zák. viz žaloba vlastnická.
— **pojištěné věci** viz pojištění smluvní (proti škodám).
— **sporné věci (§ 234 c. ř. s.):** svolení odpůrce ke vstupu nabyvatele věci nebo pohledávky ve spor může se státi i mlčky, zejména způsobem uvedeným v druhém odstavci § 235 c. ř. s. čís. 12.449.
Zcizovací hodnota viz dávka z přírůstku hodnoty nemovitosti.
Zdatnost zřízence viz náhrada škody podle § 1315 obč. zák.
Zdržovací žaloba viz soutěž nekalá.
Zdvih: úřední schválení nemá významu pro nárok na náhradu škody proti zřizovateli; nezdatnost inženýra, jenž provedl znovuzřízení čís. 9394.
Zeď viz soused, ohražení.
— **požární** viz služebnost, stavba.
Země Česká viz správa politická.
Zemědělec: o návrhu na odklad exekuce jest rozhodnouti bez předcházejícího ústního jednání čís. 12.789.

— pojem zemědělce ve smyslu zákona čís. 74/1933 nelze rozšířiti na veškeré osoby, jimž náležejí polní pozemky; nárok na ochranu zákona čís. 74/1933 mají jen ti, kdož se skutečně zabývají zemědělskou prací, hospodařením na zemědělských pozemcích, ať již vlastních nebo pronajatých, a z této činnosti mají přímo neb aspoň převážně pravidelné příjmy, jež zakládají jejich hospodářskou existenci; tyto předpoklady musí býti splněny v den podání návrhu na odklad exekuce čís. 12.789.

— jest zpravidla věcí navrhovatele, by v návrhu na odklad exekuce podle zákona čís. 74/1933 všechny skutečnosti pro rozhodnutí důležité tvrdil a dokazoval, avšak soud se nemá s těmito údaji spokojiti, nýbrž sám vhodným způsobem podle § 55, druhý odstavec, ex. ř. se snažiti, by přesně zjistil veškeré rozhodné skutečnosti čís. 12.789.

— zákon čís. 74/1933 sb. z. a n. se nevztahuje na dražbu společné nemovitosti podle § 352 ex. ř. čís. 12.851.

— hostinský podnik se nestal zemědělským podnikem tím, že při něm jest i malé hospodářství, které se obmezuje na zužitkování trávy z polí a na chov dvou krav čís. 12.852.

— kdo obdělal své hospodářství sám, nepozbyl vlastnosti zemědělce tím, že nemá hospodářský inventář čís. 12.853.

— dlužník, jenž provozuje obchodní zahradnictví, není zemědělcem ve smyslu zákona čís. 74/1933 sb. z. a n. čís. 12.918.

— ustanovení § 3 zák čís. 74/1933 sb. z. a n. platí nejen o pohledávkách běžného výživného, nýbrž i o zadržených jeho dávkách čís. 12.988.

— na tom, kdo žádá o odklad exekuce, jest, by prokázal, že pozemky sám obhospodařuje a z jejich výtěžku čerpá z převážné míry výživu čís. 13.027.

— i farář jest zemědělcem ve smyslu zákona čís. 74/1933 sb. z. a n., tvoří-li většinu jeho příjmů výtěžek nemovitostí jím obhospodařovaných čís. 13.039.

Zemědělský dělník (nař. čís. 224/1856 a čís. 73/1860 ř. zák.): není jím cihlářský mistr čís. 9703.

— — paritní komise viz rozhodčí soud.

Zeměměřič viz hranice.

Zemská banka česká: jest samostatnou právnickou osobou od země České odlišnou; její zaměstnanec není se zemí Českou v právním poměru; rozhodnutí zemského správního výboru ve věcech správy Zemské banky není rozhodnutím veřejnoprávního orgánu země České jako nositele veřejné moci, nýbrž jest jen projevem vůle vlastního správního orgánu Zemské banky jako samostatného právního podmětu čís. 12.185.

— **úřadovna** všeobecného pensijního ústavu viz pensijní ústav.

Zemský fond viz fond zemský.

— **inspektorát** viz dávka z přírůstku hodnoty nemovitosti.

— **správní výbor:** pokud jest mu řešiti spor úřednictva s okresními hospodářskými záložnami (zák. čís. 128/1923). Dodatek III. k ročníku 1930.

— — viz též správní úřad.

Zeť: pokud mu přísluší úplata za práce, jež konal v hospodářství své tchýně čís. 9728.

Zfalšování směnky viz směnka.

Zhodnocení viz měna.

Zisk ušlý viz náhrada škody.

Zjevná služebnost viz kniha pozemková (důvěra v ni).

Zjištění otcovství viz otec nemanželský.

— **skutkové:** v odvolacím řízení viz odvolání.

— — jinak viz otázka právní či skutková?

Zjišťovací žaloba viz žaloba určovací.

Zkoumání zboží viz správa provady.

Zkouška advokátní viz advokát.

— **inteligenční** viz zaměstnanec železniční.

— **krve** viz dítě (manželský původ), otec nemanželský.

— **podúřednická** viz zaměstnanec železniční.

Zkrácení povinného dílu viz díl povinný.

— **přes polovinu pravé ceny** (§ 934 obč. zák., čl. 286 obch. zák.): předpis čl. 286 obch. zák. platí i při právních jednáních, jež jsou obchodem jen na straně jednoho smluvníka, pro oba smluvníky čís. 9749.

— — pokud nepoměr mezi plněním a vzájemným plněním nezakládá o sobě nemravnost smlouvy čís. 9916.

— — k uplatňování nároku na zrušení smlouvy se nevyhledává, by ten, kdo nárok uplatňuje, již smlouvu zcela spnil čís. 10.227.

— — je-li smlouva o nájem jednotná a smluvené plnění (přenechání užívání továrních místností nájemci) na straně pronajímatelově jediné a jednotné a jen úplata se strany nájemcovy byla smluvena dvojího způsobu (nájemné podle období splatné a adaptační příspěvek splatný předem a najednou), může námitka zkrácení přes polovici vznesena býti jen ohledně celé smlouvy a nemůže čeliti jen proti její části (proti výši adaptačního příspěvku) čís. 12.954.

— **věřitele** viz odpůrčí nárok.

Zkrácený příděl viz pozemková reforma.

Zkušební doba viz smlouva služební.

Zlatá parita viz měna.

Zlé nakládání viz rozvod manželství.

Zlehčování ve smyslu § 10 zák. o nek. sout. viz soutěž nekalá.

Zletilost: proti usnesení, jímž bylo napotomně zrušeno prohlášení nezletilce za zletilého, nejsou oprávněni k rekursu, kdož nabyli práv z právních jednání, jež uzavřel nezletilec, byv prohlášen za zletilého čís. 10.725.

Ziomyslné opuštění viz rozluka manželství.

Zmateční stížnost podle čl. XXIII uvoz. zák. k c. ř. s. viz rozhodčí soud.

— — **k zachování zákona** viz útraty trestního řízení.

Zmatečnost: žaloba o zmatečnost viz tamže.

— nezakládá ji nedostatek podpisu advokáta na odvolacím spise čís. 8838.

— není zmatečností, změnil-li odvolací soud částečný rozsudek prvého soudu v rozsudek konečný, ač rozsudek prvého soudu v tomto směru nebyl žádnou ze stran napaden čís. 8617.

— není zmatečností, opomněly-li nižší soudy zabývati se otázkou věci již pravoplatně rozhodnuté čís. 8887.

— pokud nejde o zmatek, nebylo-li usnesení, jímž věc prohlášena za prázdninovou, doručeno účastníkům čís. 9379.

— pokud nebyly postiženy zmatečností výslechy svědků, slyšených dožádaným soudem čís. 8975.

— nelze spatřovati v tom, že soud, jemuž byla věc postoupena podle § 261/6 c. ř. s., určil žalovanému lhůtu k podání žalobní odpovědi usnesením bez roku čís. 9996.

— zmatečnost exekučního titulu o sobě nemá v zápětí zmatečnost exekuce na jeho základě čís. 11.072.

— nejde o zmatečnost, k níž by bylo přihlížeti z úřadu, neoznačil-li odvolací soud v hlavě svého rozsudku napadený rozsudek prvého soudu čís. 10.926.

— jen když se rozsudku odporuje přípustným opravným prostředkem, lze rozsudek zrušiti pro zmatečnost, třebaže nebyla vytýkána; rekursní soud, zamítnuv rekurs proti usnesení prvního soudu, jímž byl zamítnut návrh na navrácení v předešlý stav pro zmeškání roku, nebyl oprávněn zrušiti pro zmatečnost rozsudek pro zmeškání čís. 13.064.

— **§ 6 c. ř. s.:** způsobilost býti stranou viz tamže.

— pouhá oprava jména nebo označení strany beze změny podmětu jest vždy přípustná čís. 8774.

— vyšší soud, rozhoduje o návrhu na vyhlášení úpadku, může přihlédnouti k tomu, zda do jeho vyřízení byla odstraněna závada podle § 6 c. ř. s. čís. 9773.

— byla-li žaloba podána proti »katastrálnímu měřičskému úřadu, zastoupenému finanční prokuraturou« na soudě sídla žalovaného úřadu mimo sídlo finanční

prokuratury, jest nejen řízení prohlásiti zmatečným, nýbrž i žalobu odmítnouti čís. 10.207.

— finanční prokuratuře, jež vystupovala jako právní zástupce úřadu, nemajícího právní osobnost, nelze přisouditi útraty čís. 10.207.

— označení strany ve sporu lze opraviti, byla-li jen zřejmým omylem označena okresní správní komise místo okresu čís. 10.244.

— pokud byl odstraněn nedostatek v zastupování pojišťovací společnosti »Viktoria zu Berlin« čís. 10.250.

— předpis § 6, odst. 2, c. ř. s. platí i pro opravné řízení čís. 10.396.

— pokud žalovaný nezletilec potřebuje spolupůsobení svého zákonného zástupce; zjištění křestním listem, že žalovaný byl v čase podání žaloby nezletilým, může býti vyvráceno jen protidůkazem, že byl žalovaný již dříve propuštěn z otcovské moci; nabídnutí důkazu křestním listem o nezletilosti žalovaného není nedovolenou novotou čís. 10.496.

— byla-li v čase podání žaloby žalovaná veřejná obchodní společnost již z obchodního rejstříku vymazána čís. 11.799.

— vydání příkazu podle § 6/2 c. ř. s. není na závadu zákaz novot podle § 482 c. ř. s. čís. 11.866.

— vystupovala-li jako žalobce výslovně pozůstalost, nikoliv dědic svým jménem, bylo jí, nebylo-li tu dědické přihlášky, ustanoviti opatrovníka, třebas byl žalobní nárok již přenechán věřiteli pozůstalosti na místě placení čís. 11.967.

— bylo-li o návrhu žalované strany, aby řízení bylo prohlášeno zmatečným, rozhodnuto jen předběžně, usnesením, jímž byla žalující straně podle § 6 c. ř. s. udělena lhůta k odstranění nedostatku zákonného zastoupení, výrok o tom pak, jaké účinky bude míti případné bezvýsledné projití udělené lhůty, zachován byl rozhodnutí konečnému, jest toto konečné rozhodnutí usnesením zcela samostatným, není k jeho vydání zapotřebí předchozího ústního jednání a není závady v tom, vydal-li toto usnesení jiný senát, nežli byl senát, který vydal předběžné usnesení čís. 12.514.

— **§ 7 c. ř. s.:** byli-li pro firmu ustanoveni dva likvidatoři, ve sporu však byla zastoupena jen jedním z nich čís. 8907.

— byl-li rozsudek pro zmeškání přivoděn nezletilcem samým, jenž se nedostavil k roku, nemůže býti nedostatek procesní způsobilosti žalovaného a jeho zákonného zastoupení napraven podle § 7 c. ř. s. čís. 10.496.

— **§ 477 c. ř. s.:** opomenutí ústního ponaučení podle § 432 c. ř. s. neb písemného ponaučení podle § 447 c. ř. s. nemá v zápětí, že rozhodnutí o věci samé jest podle § 477 c. ř. s. zmatečné čís. 9599.

— důvody zmatečnosti, uvedené v § 477 c. ř. s., najmě i důvod podle § 477 čís. 4 c. ř. s., jsou ve sporech pracovních nejen důvody dovolacími, nýbrž může z nich býti podáno i odvolání ve sporech o hodnotu vyšší než 300 Kč čís. 13.109.

— **čís. 1:** prováděl-li notář, vyloučený podle § 20 j. n., úkony nesporného řízení jako soudní komisař čís. 8779.

— **čís. 2:** samosoudce či senát viz příslušnost podle § 7 a) j. n.

— projednána-li odpůrčí žaloba před obchodním senátem čís. 9208.

— rozhodl-li odvolací soud v pětičlenném senátě o odvolání z rozsudku vydaného samosoudcem při krajském soudě čís. 10.059.

— rozhodl-li konkursní soud o věci, o níž měl rozhodnouti konkursní komisař čís. 10.936.

— závada v obsazení soudu při jednom roku působí zmatečnost jednání při tomto roku, nikoliv však zmatečnost jednání, které bylo provedeno v jiném roku, při němž bylo řízení provedeno znova; použití protokolu o dřívějším jednání při zmatečném roku neznamená nedostatečné obsazení soudu projednávajícího spor znova a může přicházeti v úvahu jen jako vada řízení čís. 12.201.

— platnost úředního jednání soudce nebo senátu není dotčena tím, že úkon měl býti podle rozvrhu práce předsevzat jiným soudním oddělením téhož soudu čís. 12.507.

— pokud není závady v tom, vydal-li usnesení o zmatečnosti podle § 6 c. ř. s. jiný senát, nežli byl senát, který vydal předběžné usnesení čís. 12.514.

— nedošlo-li při prvním roku vůbec k soudcovskému usnesení, nýbrž lhůtu k žalobní odpovědi napsal kancelářský úředník podle přání právních zástupců stran do tiskopisu o prvním roku bez součinnosti soudce, nebyl soud při prvním roku řádně obsazen a veškeré provedené úkony, tedy i lhůta k odpovědi na žalobu, byly zmatečné (§ 477 čís. 2 c. ř. s.) čís. 12.759.

— **čís. 3:** rozhodl-li konkursní soud o návrhu, by zabezpečil navrhovateli zvláštní právo a nároky, jež uplatnil proti konkursní podstatě čís. 8714.

— nepříslušnost podle § 6 zákona o splátkových obchodech čís. 8801.

— nejde o ni, spojen-li v žalobě podle § 35 ex. ř. odpor proti nároku, pro který se vede exekuce, s odporem proti nároku, pro který se exekuce nevede, a pro který jest podle výše pohledávky příslušným (sborový) soud prvé stolice čís. 9785.

— **čís. 4:** nejde o ni, byl-li pro stranu zastoupenou v odvolacím řízení dvěma advokáty doručen rozsudek jen jednomu z nich čís. 8638.

— nejde o ni, nebyla-li nesprávným doručením straně odňata možnost jednati před soudem čís. 8900.

— jen v nezákonném postupu, jenž se udál za soudního řízení čís. 9004.

— pokud jí může býti určení nepostačitelné lhůty k prvému roku čís. 9083.

— pokud nejde o ni, doručena-li žaloba slepci čís. 9503.

— jde o ni, bylo-li předvolání k prvému roku doručeno přímo žalovanému, nikoliv jeho právnímu zástupci čís. 9511.

— byl-li rozsudek doručen přímo straně, nikoliv jejímu advokátu, jenž jí vypověděl plnou moc, nejde o zmatek podle čís. 4, byla-li strana již sama přítomná při napotomním provádění důkazu a také si sama sepsala odvolací spis čís. 10.382.

— nebyla-li obsílka k roku, u něhož byl vydán rozsudek pro zmeškání, doručena právnímu zástupci žalovaného, nýbrž jen žalovanému osobně; lhostejno, zda jde o spor, v němž jest nařízeno zastoupení advokátem, čili nic čís. 10.435.

— jde o ni, nebylo-li obeslání k roku doručeno právnímu zástupci, nýbrž přímo straně, třebaže byla advokátem čís. 10.623.

— není jí, že po skončeném jednání bylo přijato na osud prohlášení matky a poručníka nemanželského dítěte, žalujícího o zjištění nemanželského otcovství, že neuznávají krevní zkoušku, a žalovanému nemanželskému otci nebyla dána možnost, by se s tímto prohlášením zabýval čís. 10.925.

— odepřel-li při doručování v cizozemsku (Rakousku) žalovaný přijetí žaloby, ježto nebyl připojen překlad, nebyla žaloba řádně doručena čís. 11.043.

— byla-li žaloba a obsílka k roku doručena žalovanému (v cizině) tak pozdě, že se žalovaný nemohl pro krátkost doby zavčas ani k soudu dostaviti, ani si opatřiti zástupce čís. 11.210.

— nebylo-li usnesení, jímž byl nařízen rok k jednání o rozvrhu nejvyššího podání, doručeno právnímu zástupci, nýbrž hypotekárnímu věřiteli samému čís. 11.225.

— dostavil-li se zástupce strany ještě před skončením roku k ústnímu jednání a ohradil-li se proti vyloučení z přednesu, bylo zmeškání roku podle § 145/2 c. ř. s. zhojeno a nelze vyloučiti stranu z dalšího přednesu čís. 11.417.

— usnesení rekursního soudu, jímž o rekursu věřitele do rozvrhového usnesení bylo rozhodnuto před uplynutím rekursní lhůty ohledně všech účastníků, oprávněných k rekursu čís. 11.614.

— může ji uplatňovati jen ten, jemuž, nikoliv osobě v žalobě podle zaměstnání označené, byla nezákonným způsobem odňata možnost projednávati na soudě čís. 11.903.

— jde o ni, byl-li žalovanému doručen opis žaloby s jiným jménem žalobce, než stejnopis určený pro soud, a bez jména žalovaného čís. 12.040.

— nebyla-li strana při skončení jednání podle § 193 c. ř. s. vyrozuměna o provádění důkazu (důležitým) svědkem před dožádaným soudem, nejde sice o zmatek, avšak po případě o vadu řízení čís. 12.319.

— není zmatkem podle § 477 čís. 4 c. ř. s., byla-li straně uložena záloha na znalce v nepřiměřené výši čís. 12.565.
— jest tu, byla-li straně nezákonným postupem soudu nebo soudního orgánu odňata možnost před soudem projednávati; nestačí, že žalovaný zameškal prvý rok následkem lstivého jednání žalobcova čís. 12.774.
— prvý rok, konaný s osobou, jíž byla žaloba neprávem doručena, jest k žalobcovu návrhu zrušiti, a žalobní odpověď jí podanou vrátiti čís. 12.995.
— rozhodnutí, jímž rekursní soud k rekursu ohrožené strany snížil jistotu podle § 390 ex. ř., jest zmatečné podle § 477 čís. 4 c. ř. s., bylo-li vydáno dříve, než odpůrci ohrožené strany bylo doručeno usnesení o povolení prozatímního opatření čís. 13.067.
— porušení předpisu § 93 c. ř. s. jest zmatečností bez rozdílu, zda jde o spor advokátský čili nic čís. 13.109.
— není předpokladů pro vydání rozsudku pro zmeškání podle §§ 396 a 442 prvý odstavec c. ř. s., podal-li žalovaný již žalobní odpověď v řízení u krajského soudu, načež spisy byly postoupeny pracovnímu soudu podle § 261, poslední odstavec, c. ř. s. a nové jednání, jež žalovaný zmeškal, mělo býti zahájeno podle § 138 c. ř. s. čís. 13.109.
— viz též doručení, rozsudek pro zmeškání.
— **čís. 4 neb 5:** nejde o ni při doručování obsílek atd. k ruce některého ze společníků veřejné obchodní společnosti oprávněných k zastupování, aniž by záleželo na tom, zda společník může sám či jen kolektivně s jiným zastupovati společnost čís. 9282.
— **čís. 5:** vyžádal-li si právní zástupce lhůtu k předložení prvopisu plné moci, tento však ve lhůtě nepředložil čís. 8709.
— k nedostatku plné moci jest přihlížeti i v dovolacím řízení; pokud jest žalobu zamítnouti čís. 9218.
— slepota není důvodem ke zřízení opatrovníka čís. 9503.
— byla-li strana v rozepři, pro niž platila relativní povinnost dáti se zastupovati advokátem, zastoupena obyčejným zmocněncem; pokud jednání obyčejného zmocněnce nebylo stranou schváleno tím, že byla jako strana vyslechnuta dožádaným soudcem čís. 9673.
— zastupoval-li nezletilé dědice v pozůstalostním řízení opatrovník, jenž vystoupil též jako věřitel pozůstalosti, bylo celé pozůstalostní řízení zmatečným čís. 10.258.
— jde o ni, byl-li nezletilec žalován osobně, aniž tu bylo případu § 2 c. ř. s. čís. 10.496.
— zhojení závady, že žaloba byla ve sporu advokátském zadána zmocněncem neadvokátem, tím, že za žalobce při prvém stání zakročil advokát, vykázaný procesní plnou mocí čís. 10.854.
— nebyl-li slabomyslný zastoupen při vedení sporu opatrovníkem a nebylo-li ani dodatečně vedení sporu řádně schváleno podpůrcem čís. 11.312.
— nebyli-li v exekučním návrhu singularistů všichni singularisté uvedeni jednotlivě jmény, nešlo o zmatečnost podle § 477 čís. 5 c. ř. s., nýbrž jen o formální vadu, již bylo lze odstraniti podle §§ 84, 85 c. ř. s. a 78 ex. ř. čís. 13.055.
— **čís. 6** viz pořad práva.
— při žalobě podle § 35 (36) ex. ř. viz žaloba podle § 35 (36) ex. ř.
— **čís. 8:** je-li zmatečným protokol, jenž byl zástupci stran mimosoudně sepsán, jsou zmatečností zasažena i všechna průvodní usnesení, veškeré důkazy a vůbec celé další řízení čís. 9222.
— jest jí vložení objemných zápisků stran, obsahujících mimo celé přednesy stran po stránce skutkové a průvodní také právní vývody, do spisů čís. 9531.
— pokud jest míti za to, že byla k soudu přijata osnova protokolu (§ 210/2 c. ř. s.); nevadí, že osnova není náhražkou celého protokolu, nýbrž jen jeho částí čís. 11.208.
— **čís. 9:** nelze spatřovati v tom, že soud rozhodl rozsudkem, ač měl správně rozhodnouti usnesením, aniž v tom, že uvedl v rozhodnutí, že se »soud usnesl, pokud se týče uznal právem« čís. 8838.

— nejde o ni, vynechal-li procesní soud přehlédnutím v rozsudkovém výroku usnesení o zamítnutí procesních námitek; náprava podle § 419 c. ř. s. čís. 9587.
— v dovolání nelze uplatňovati výtku, že znění rozsudku prvého soudu ve výroku o útratách jest zmatečné podle § 477 čís. 9 c. ř. s., třebaže výtka ta byla uplatňována i v odvolání čís. 13.082.
— **§ 16 nesp. pat.** (nulita): pojem čís. 9117.
— **§§ 41 a 46 (2) zák. čís. 100/31** viz nesporné řízení.

Zmenšená vyhlídka na sňatek viz náhrada škody podle § 1328 obč. zák.

Zmeškání roku: dostavil-li se zástupce strany ještě před skončením roku k ústnímu jednání a ohradil-li se proti vyloučení z přednesu, bylo zmeškání roku podle druhého odstavce § 145 c. ř. s. zhojeno a nelze vyloučiti stranu z dalšího přednesu čís. 11.417.
— rozsudek pro zmeškání viz tamže.

Změna podle § 834 obč. zák. viz společenstvi statků.
— **firmy** viz firma.
— **poměrů** viz doložka rebus sic stantibus, výživné.
— **soudce** viz zásada bezprostřednosti.
— **žaloby:** vstup do sporu (§ 234 c. ř. s.) viz tamže.
— — pokud jde o ni: není změnou žaloby, dodává-li se k původnímu žalobnímu důvodu ještě důvod další čís. 8811.
— — jde o ni, doplněna-li směnka za sporu čís. 10.072.
— — jde o ni, obmezil-li žalobce alternativní žalobní žádání (vrácení věci nebo zaplacení její ceny) jen na jedno ze žalobních žádání, měl-li právo volby žalovaný čís. 11.593.
— — jde o změnu žaloby podle § 235 odst. 1 c. ř. s., tvrdil-li žalobce původně, že mu byly prodány a odevzdány do vlastnictví zabavené předměty k zajištění jeho pohledávky, kdežto napotom tvrdil, že mu byly předměty ty prodány a odevzdány do vlastnictví za hotové čís. 11.670.
— — udržuje-li žalobce původní právní důvod žalobního nároku, opírá-li však žalobní nárok ještě o další právní důvod, jest pro otázku, zda jde o změnu žaloby, rozhodné, zda žalobce dosavadní skutkový přednes jen po právní stránce kvalifikuje jiným právním důvodem, či zda míní tento důvod opříti ještě o jiný přednes čís. 12.014.
— — bylo-li v žalobě tvrzeno jednak, že se žalovaný zavázal k zaplacení směnky, jednak, že tak učinil jako rukojmí, při ústním jednání pak přednesl žalobce, že žalovaný svým podpisem podstoupil vskutku závazek jen jako směnečník a nikoliv jako směnečný rukojmí, nejde o změnu žaloby čís. 12.798.
— — nejde o změnu směnečného platebního příkazu, nýbrž jen o jeho přizpůsobení potvrzenému vyrovnání o jmění žalovaného, byl-li soudem ponechán v platnosti a žalovaný byl uznán povinným zaplatiti zažalovanou částku, s příslušenstvím pod exekucí »v rámci vyrovnání« čís. 12.304.
— — po stránce subjektivní: pouhá oprava jména neb označení strany bez změny podmětu jest vždy přípustná čís. 8774.
— — pokud jest přípustna, byl-li původně žalován právní podmět zaniklý, nyní pak jest žalován právní podmět jiný čís. 8774.
— — oprava jména strany jest přípustná i bez souhlasu odpůrce a bez svolení soudu, nemění-li se tím totožnost podmětu čís. 9938.
— — návrh, by za stranu nebyla pokládána zemská úřadovna, proti níž veden spor, nýbrž všeobecný pensijní ústav, zastoupený zemskou úřadovnou, jest návrhem na změnu žaloby (změnu podmětu žalovaného), jež v dovolacím řízení není přípustná čís. 11.239.
— — pokud jest v prohlášení žalobce spatřovati změnu žaloby v tom směru, že spor vedený dosud proti pozůstalosti zastoupené dědici bude nadále veden proti dědicům osobně čís. 12.034.

— — dal-li žalobce jako původní věřitel po pravoplatném přikázání zažalované pohledávky k vybrání, jež se stalo za sporu, změněnou žalobní prosbou na jevo, že souhlasí se zaplacením k rukám jediného vymáhajícího věřitele, nebyl žalovaný ani oprávněn ani povinen složiti zažalovanou částku u soudu čís. 12.378.

— — byla-li žaloba doručena osobě téhož jména se žalovanou, již žalobce neměnil žalovati, nestala se tato osoba stranou rozepře; v napotomním udání rozeznávacího znaménka (»mladší«), nelze spatřovati změnu žaloby čís. 12.995.

— — značné stížení: pro posouzení, zda se následkem změny žaloby není obávati značného stížení nebo průtahu jednání, jest rozhodné jedině, zda došlo prováděním nově nabídnutých důkazů ke značnému stížení nebo k průtahu jednání čís. 11.670.

— — příslušnost: byl-li žalobní nárok o zaplacení více než 5.000 Kč opírán původně jen o pracovní poměr, za řízení před okresním soudem, příslušným podle § 42 zákona o pracovních soudech, pak opřel žalobce svůj nárok i o právní důvod vyplývající z § 1435 obč. zák., jejž uplatnil pro případ, že by se stal právní důvod žaloby z pracovního poměru neudržitelný, a, nesouhlasí-li žalovaný se změnou i z toho důvodu, že jest vyloučena příslušnost okresního soudu, nebylo lze změnu žaloby povoliti, třebas byl okresní soud vzhledem k předpisu § 42 zákona o pracovních soudech příslušným k projednání žaloby opřené o pracovní poměr bez ohledu na výši hodnoty předmětu sporu čís. 13.020.

— — interese: žádá-li žalobce podle § 235/4 c. ř. s. jiný předmět nebo interese místo předmětu původně žádaného, musí doličiti nejen právní důvod původní žaloby, nýbrž i důvod, proč nyní žádá interese (jiný předmět); v té příčině bude změnou dotčen i původní právní důvod; jde tu však jen o neodvratný důsledek změny žalobního předmětu, nikoliv o změnu právního základu žaloby; věcnou účelnost a odůvodněnost změny žalobního předmětu lze řešiti až při rozhodnutí ve věci samé; změnu žaloby netřeba prohlásiti již při prvém roku čís. 10.869.

— — v opravném řízení: změna žalobního důvodu po zrušovacím usnesení odvolacího soudu; nelze použíti § 502 odst. 4 c. ř. s. čís. 9607.

— — žádání jiného předmětu i v řízení odvolacím, nezmění-li se žalobní důvod čís. 9649.

— — opravné prostředky: i když rozhodnutí odvolacího soudu o nepřipuštění změny žaloby, navrhované v odvolání, bylo pojato do rozsudku odvolacího soudu, není proti němu opravného prostředku čís. 10.566.

Zmocněnec nepravý (§ 103 směn. zák.) viz směnka.
— **obchodní** viz obchodní zástupce.
— **podle § 185 c. ř. s.** viz řízení sporu.
— **procesní** viz advokát.

Zmocnění: plná moc (rozsah její) viz plná moc.
— — jinak viz smlouva zmocnitelská.
— **alternativní** viz alternativní zmocnění.
— **k vedení sporu:** jest třeba i pro spor, v němž nezletilec žaluje o obnovu čís. 10.396.
— — za pozůstalost viz pozůstalost.

Zmocnitelská smlouva viz smlouva zmocnitelská.
Značkové zboží viz soutěž nekalá (§§ 1, 11/3 zák.).
Znalec: důkaz zkouškou krve viz dítě (manželský původ), otec nemanželský.

— — bylo-li stanovení výše nájemného přenecháno znalci, aniž byla určena lhůta, do které je měl znalec stanoviti, mohou strany odstoupiti od smlouvy, dokud nebyla výše nájemného znalcem stanovena čís. 12.418.

— — není zaviněním právního zástupce, zavazujícím ho k odškodnění zmocnitele za prohraný spor, nenavrhl-li za znalce osobu zmocnitelem mu označenou a neuvědomil-li ho zavčas o osobě ustanoveného znalce čís. 12.797.

— — předmět důkazu: otázka, zda jde o rozpor s dobrými mravy, jest otázkou právní čís. 10.521.

— — jak jest nabídnouti znalecké osvědčení v žádosti o prozatímní opatření čís. 10.210.

— — způsob provedení: provádění znaleckého důkazu nemusí se za všech okolností státi bezprostředně před rozhodujícím soudem čís. 10.464.

— — předpis § 362/2 c. ř. s. má na mysli jen rozpor v posudku znalců slyšených ve sporu; v tom, že soud ve sporu přečetl znalecký nález a posudek ze spisů o zbavení svéprávnosti, jest spatřovati důkaz listinný; případný rozpor mezi obsahem tohoto důkazu a mezi posudkem znalce nespadal by pod § 362/2 c. ř. s. čís. 9583.

— — není zmatkem podle § 477 čís. 4 c. ř. s., byla-li straně uložena záloha na znalce v nepřiměřené výši čís. 12.565.

— — znalecký důkaz o tom, zda byl směnečný dlužník pro duševní chorobu v rozhodné době způsobilý se směnečně zavazovati, nebyl řádně proveden, spokojily-li se nižší soudy posudkem znalců slyšených v řízení o zbavení svéprávnosti čís. 13.105.

— — při výběru znalců není soud vázán návrhy stran čís. 12.797.

— — informovati znalce před výslechem jen jednou stranou není přípustné čís. 12.797.

— — při odhadu: soudce, stanově odhadní cenu práv v dražebním řízení, není vázán znaleckým posudkem čís. 9774.

— — §§ 289 a 357 c. ř. s. platí i pro odhady v nesporném řízení čís. 10.551.

— — v odhadním řízení za účelem vyměření dávky z přírůstku hodnoty neplatí pro způsob řízení předpisy nesp. říz., nýbrž předpisy formálního práva exekučního a sporného, a to i co do opravných prostředků čís. 11.030.

— — pro soudní odhady za účelem vyměření dávky z přírůstku hodnoty platí ustanovení soudního řádu o provádění a zhodnocení znaleckého důkazu; odchylují-li se výsledky odhadu podstatně od sebe, jest soud povinen, by přihlížel k dřívějšímu odhadu a dbal jeho výsledku při zhodnocení posudku znalců, a to z úřadu; soud provádějící odhad k návrhu inspektorátu, nemůže rozhodovati o tom, zda se úřad vyměřující dávku má spokojiti s dřívějším odhadem k jinému účelu čís. 9614.

— — při odhadu za účelem vyměření dávky z přírůstku hodnoty jest rekurs proti výběru znalců soudem a proti ustanovení určitých znalců nepřípustný čís. 12.410.

— — hodnocení: soudce hodnotí volně jich posudky; i když se znalci neshodují, může se přidati jednomu z nich a nemusí opakovati znalecký důkaz čís. 10.291.

— — v opravném řízení: přihlížel-li k jeho posudku neprávem odvolací soud čís. 9486.

— — nařídil-li dodatečný výslech znalce, mohl se odvolací soud odchýliti od zjištění prvého soudu, když sám znalce vyslechl; neučiniv tak (ježto nebyla složena záloha), nemohl prohlásiti za pochybné, co první soud prohlásil za nepochybné; to platí tím spíše i v řízení ovládaném zásadou vyšetřovací čís. 11.731.

— — opravné prostředky: proti usnesení o ustanovení roku nebo lhůty k vysvětlivkám písemného posudku jest rekurs nepřípustným; byl-li přes to vyřízen, jest nepřípustným dovolací rekurs čís. 10.231.

— — bylo-li průvodní usnesení, jímž byl připuštěn důkaz znalcem, doplněno zvláštním usnesením, v němž byl znalec jmenován, není samostatného opravného prostředku čís. 10.289.

— — do usnesení soudu, jímž bylo uloženo stranám, by složily zálohu pro znalce, není opravného prostředku čís. 10.289.

— — předpis § 366 c. ř. s. předpokládá, že šlo o odmítnutí znalce vedeného k účelům důkazním, nelze ho však použíti, byl-li znalec ustanoven proto, by jím mohl tichý společník vykonávati své společenské právo zaručené mu čl. 253 obch. zák. čís. 12.222.

— — neuznaly-li oba soudy souhlasně za opodstatněnou výtku předpojatosti znalce, není proti tomu opravného prostředku; odvolací soud není oprávněn nařídíti procesnímu soudu, by ustanovil stálého znalce, nedohodnou-li se strany na znalci jiném čís. 8841.

— — pokud nelze napadati v dovolání postup prvého soudu při provedení znaleckého důkazu čís. 9394.

Znalečné: a soudní smír čís. 11.610.

— do usnesen odvolacího soudu v otázce znalečného není přípustný rekurs na dovolací soud čís. 11.880.

Znamení ruky: nestačí, že svědci podepsali smlouvu dodatečně, nýbrž se vyžaduje, by byli přítomni při vepsání znamení ruky; svědci musí býti osobami rozdílnými od stran čís. 9459.

— zmocnitele na procesní plné moci musí vyhovovati předpisu § 886 obč. zák. čís. 10.461.

Známka ochranná a soutěž nekalá viz soutěž nekalá.

— — mezinárodní úpravě známkového práva ve státech Unie musí ustoupiti předpisy známkového práva tuzemského, pokud se jich mezinárodní smlouvy samy nedovolávají čís. 9051.

— — odvozovati ochranu pro provedení známek i v jiné než černé barvě nelze z toho, že byla povolena ochrana známkám v provedení černém; ucházela-li se firma o mezinárodní protokolaci známky země původu bez výslovného prohlášení, že určitá barva má býti rozlišující značkou této známky, byl zápisem v mezinárodním rejstříku chráněn jen tvar známky, nikoliv i její barva čís. 9458.

— — chráněného slova lze použíti jako firemního dodatku ve firmě jiného podnikatele, jenž vyrábí a do obchodu přivádí zboží jiného druhu čís. 9800.

— — práva známková přecházejí na pachtýře závodu čís. 11.652.

— — žaloba soukromoprávní není vyloučena, pokud se soutěžitel domáhá odstraňovací žalobou výmazu známky na základě předpisů zákona o nek. sout. čís. 11.755.

Známky příspěvkové viz cenné papíry.

Znehodnocení peněz viz měna.

Znesvěprávnění viz zbavení svéprávnosti.

Zneužívání firmy viz firma.

Znovupodání žaloby (§ 232 odst. 3 c. ř. s.) viz zahájení řízení.

Znovuzahájení řízení (§ 194 c. ř. s.) viz skončení řízení.

Zohyzdění viz náhrada škody (§ 1326 obč. zák.).

Zpeněžovací řízení viz úpadek.

Zpětná koupě: vyhradili-li si prodatelé nemovitosti ve smlouvě bez jakéhokoliv zvláštního omezení předkupní právo podle § 1072 obč. zák. a právo zpětné koupě podle § 1068 obč. zák. s knihovním zajištěním, neměla okolnost, že prodatelé nevykonali ve lhůtě § 1075 obč. zák. předkupní právo, vliv na jsoucnost vyhrazeného jim práva zpětné koupě čís. 12.221.

— — výhrada při movitostech (§ 1070 obč. zák.) činí neplatnou celou smlouvu, pak-li by bez ní nebylo došlo ani k prodeji věci čís. 9226.

— **působnost normy:** zrušený předpis právní platí stále ještě pro poměry založené za jeho platnosti, pokud nový předpis nebyl nadán zpětnou účinností čís. 9264.

— — předpisů absolutně velících jest dbáti vždy a bezpodmínečně a ve všech stolicích i tehdy, nebylo-li jich ještě v době, kdy bylo vydáno rozhodnutí nižší stolice čís. 10.221.

— — původského zákona čís. 218/1926 co do ochrany nehmotných zájmů čís. 12.606.

— — rekursní soud nemůže přihlížeti k zákonu ze dne 16. prosince 1930, čís. 4 sb. z. a n. na rok 1931, jenž neplatil v době rozhodnutí prvého soudu, třebaže platil v době rozhodnutí rekursního soudu čís. 10.923.

— — byl-li v době rozsudku prvého soudu již v účinnosti nový vyživovací zákon, jest použíti jeho ustanovení na posouzení sporu, třebaže žaloba o plnění výživného byla podána před nabytím účinnosti zákona čís. 11.854.

— — ustanovení § 3 zákona čís. 4/1931 sb. z. a n. nelze použíti k vymožení výživného dospělého již před účinností tohoto zákona čís. 12.805.

— — ustanovení § 2 (4) malého přídělového zákona, čís. 93/1931 sb. z. a n., podle něhož svolení Státního pozemkového úřadu není třeba, jde-li o zcizení s rodičů na potomky a jejich manžely, nepůsobí zpět čís. 12.923.

— — ustanovení zákona čís. 1 sb. z. a n. na rok 1933, nemůže býti použito i při rozhodováních vydaných před jeho účinností, třebaže se doručení stalo až po jeho účinnosti čís. 12.666; — srov. čís. 13.022.

— — ustanovení § 1 odst. (2) zákona čís. 1 sb. z. a n. na rok 1933, podle něhož nemohou býti v žádném případě zcizeny nemovité věci za cenu nižší než za dvě třetiny odhadní ceny, nelze použíti při opětné dražbě, byla-li první (původní) dražba provedena již před účinností řečeného zákona, před 5. lednem 1933 čís. 12.827.

— — společenstvo podle zákona ze dne 9. dubna 1873, čís. 70 ř. zák. jest zřízeno teprve zápisem do společenstevního rejstříku; nestal-li se zápis do 7. března 1933, nelze vzhledem k § 19 zákona čís. 44/1933 sb. z. a n. vyhověti opovědi domáhající se zápisu peněžního společenstva do rejstříku čís. 12.708.

— — zpětná působnost vl. nař. čís. 33/1933 sb. z. a n. o pensijním pojištění zaměstnanců soukromých drah, pokud stanoví vyloučení exekucí podle § 46 zákona čís. 26/1929 sb. z. a n., i co do exekucí, které již před vydáním vládního nařízení čís. 33/1933 sb. z. a n. byly pravoplatně povoleny čís. 13.118.

— — předpisů zákona čís. 116/1932 sb. z. a n. o exekuci na podpory v nezaměstnanosti jest použíti, třebaže exekuční návrh byl podán před vydáním tohoto zákona čís. 11.976.

Zpětné pojištění: stalo-li se ohlášení změny pojistného místa a přijetí její přihlášky až po dostavení se pojistné příhody, nejde o zpětné pojištění a není odcizení pojištěného předmětu ze změněných místností kryto ani původní ani novou pojistkou čís. 12.549.

Zpětný postup viz postup.

Zpětvzetí dědické přihlášky: čís. 10.322.

— **návrhu** na jinaké zpeněžení zabavených věcí (§ 280 ex. ř.) čís. 12.128.

— — návrhu na vyloučení zabavených věcí z exekuce dříve, než exekuční soud o něm rozhodl; tím nepozbyl dlužník práva domáhati se novým návrhem vyloučení týchž věcí z exekuce čís. 13.154.

— **podání** (opovědi k rejstříku) stranou jen, nebyla-li povinna, by skutečnosti, jež byly obsahem podání, soudu oznámila čís. 10.031.

— — byl-li prvý rekurs vzat zpět, lze ve lhůtě podati rekurs nový, leda že by bylo z postupu rekurentova souditi na vzdání se rekursu čís. 10.221.

— **žaloby:** účinky zpětvzetí žaloby nastávají, jakmile žalobce oznámí soudu, že béře žalobu zpět, nikoliv teprve doručením podání žalovanému čís. 8629, 11.934; — předpokládajíc, že zpětvzetí jest podle zákona přípustné a tedy i právně účinné čís. 11.934.

— — § 237 c. ř. s. platí i ve sporu o rozvod manželství od stolu a lože čís. 9469.

— — předpis § 237 c. ř. s. platí i v rozvrhovém řízení čís. 9685.

— — za klidu řízení, k němuž došlo, an se nekonal první rok; nové žalobě nevadí překážka zahájené rozepře čís. 10.840.

— — usnesením, podléhajícím samostatnému rekursu, jest i vyřízení soudu, jímž béře na vědomí zpětvzetí žaloby čís. 9421.

— — vzdání se žalobního nároku podle § 237 c. ř. s. jen výslovně, nikoliv konkludentním činem čís. 9574.
— — z toho, že se žalovaný neohradil proti prohlášení žalobce v pozdějším sporu (po konaném prvním roku a po podané odpovědi), že bere původní žalobu zpět, nelze ještě usuzovat na jeho souhlas se zpětvzetím žaloby (§ 237 c. ř. s.) čís. 11.649.
— — z pouhého mlčení žalovaného nelze souditi na jeho souhlas se zpětvzetím žaloby; z toho, že žalovaný účtoval útraty, že přijal část na jich srážku a že se mu žalobce zavázal zaplatiti zbytek do 14 dnů pod exekuci, jest souditi na přivolení žalovaného ke zpětvzetí žaloby bez vzdání se nároku čís. 11.690.
— — omezení žaloby jen za podmínek zpětvzetí žaloby čís. 9089.
— — obmezení žaloby a žádání jiného předmětu i v řízení odvolacím, nezmění-li se žalobní důvod čís. 9649.
— — »omezení žaloby« o samostatný nárok jest zpětvzetím žaloby co do tohoto nároku, které v odvolacím řízení není již přípustné čís. 11.744.

Zpronevěra: třetí osoba, již pachatel daroval zpronevěřené peníze, jest s ním solidárně povinna vrátiti poškozenému, co jí bylo darováno čís. 10.151.
— ten, kdo zpronevěřil peníze, nemůže si je podržeti, i když byl v době zpronevěry v občasném pominutí smyslů; nárok na vrácení peněz se promlčuje ve třiceti letech čís. 10.224.

Zpropitné: je-li desitiprocentní přirážka k účtu částí účtu, jejž zaplatil host hostinskému po případě číšníkovi jako jeho zřízenci a přísluší-li její případné rozdělení mezi číšníky hostinskému, jest k přirážce přihlížeti jako k části mzdy čís. 12.355.

Zpupné pozemky viz svěřenství.

Způsobilost: průkaz způsobilosti viz živnost oděvnická.
— **k právům, právním činům** a slepota čís. 9503.
— — nezplozené děti nejsou vůbec způsobilé k právům a nemohou ani opatrovníkem uzavříti jednání odporovatelné; lhostejno, že nemovitost, o niž šlo v odporovatelné smlouvě, byla jim knihovně připsána čís. 10.206.
— — politická strana ani její výkonný výbor aniž jiná její representace nejsou podmětem soukromého práva čís. 10.346.
— — firma kupce jednotlivce není právním podmětem vedle něho a mimo něho; několik firem téhož kupce jednotlivce nelze považovati za různé právní podměty čís. 10.359.
— — objednávka právnických prací za sdružení (všeodborový sekretariát) někým, jenž nebyl k objednávce oprávněn čís. 10.506.
— — způsobilost cizozemské společnosti jest posuzovati podle cizozemského práva čís. 12.098.
— — viz též nesvéprávný.
— **býti stranou, ku sporu:** §§ 6 a násl. c. ř. s. viz zmatečnost.
— — slepota ji nevylučuje čís. 9503.
— — nemá ji **pozůstalost** na Slovensku; nedostatek nemůže býti na příkaz soudu odstraněn čís. 9881.
— — až do pravoplatného odevzdání pozůstalosti jest pozůstalost samostatným právním podmětem; byla-li žaloba podána na pozůstalost v době, kdy nebyla ještě pozůstalost pravoplatně odevzdána, nelze žalobu odmítnouti pro nedostatek procesní způsobilosti, třebaže odevzdací listina byla před podáním žaloby knihovně provedena čís. 12.665.
— — jde o zmatek podle § 477 čís. 5 c. ř. s., byl-li **nezletilec** žalován osobně, aniž tu bylo případu § 2 c. ř. s. čís. 10.496.
— — byl-li za řízení o zbavení svéprávnosti ustanoven zatímní podpůrce a nebyl-li obor jeho působnosti podle § 9 (1) řádu o zbav. svépr. obmezen, má práva a povinnosti podpůrce **osoby zbavené obmezeně svéprávnosti,** takže tato osoba není bez podpůrce procesně způsobilá čís. 9914.
— — pokud ji má **vnucený správce** čís. 11.826.
— — nemá ji **úpadce** ve sporu o vylučovací žalobě podle § 47 (1) konk. ř. z r. 1914 čís. 12.106.

— — **úřady:** pokud jest za vypovídající stranu považovati čsl. **stát, dána-li** výpověď ředitelstvím státních drah čís. 9711.
— — katastrální měřičský úřad nemůže býti stranou právní rozepře čís. 10.207.
— — nemá ji **okresní správní komise;** pokud jest přípustná oprava označení strany čís. 10.244.
— — nemá ji okresní správní komise (v Čechách) čís. 11.444.
— — má ji římsko-katolická **farní obec** čís. 11.022.
— — **školní obec** má způsobilost býti stranou rozepře čís. 8644.
— — pokud ji má (hospodářská) **škola** čís. 10.361.
— — školní fond učňovské odborné pokračovací školy jest procesně způsobilým čís. 10.761.
— — nemůže jí býti **okresní sbor osvětový** čís. 8857.
— — všeobecná veřejná **nemocnice** v Plané jest způsobilá býti stranou rozepře čís. 12.294.
— — zemská úřadovna všeobecného **pensijního ústavu** nemůže vlastním jménem žalovati, ani býti žalována; byl-li spor veden jen proti ní, nebyl všeobecný pensijní ústav ve sporu vůbec zastoupen; pokud tu nejde jen o nesprávné označení; návrh, by za stranu nebyla pokládána zemská úřadovna, nýbrž všeobecný pensijní ústav, jest návrhem na změnu žaloby (změnu podmětu žalovaného) čís. 11.239.
— — sekretariát **politické strany** nemá právní osobnosti a nelze proto proti němu povoliti exekuci čís. 10.606.
— — **časopis,** nejsa právním podmětem, není procesně způsobilý čís. 12.440.
— — **honební společenstvo** (v Čechách) jest v mezích své působnosti oprávněno samostatně jednati, také se zavazovati a jest tudíž v oboru své působnosti procesně způsobilým čís. 12.405.
— — honební společenstvo v Čechách má procesní způsobilost a jest oprávněno zakročiti o prozatímní opatření čís. 13.079.
— — **banky, společnosti a pod.:** pokud expositura banky není právním podmětem čís. 9637.
— — pokud cizozemská pojišťovací společnost může žalovati a býti žalována pod firmou generálního ředitelství čís. 9726.
— — opravný prostředek nezapsané dosud společnosti s r. o. jest odmítnouti čís. 10.610.
— — byla-li v čase podání žaloby žalovaná veřejná obchodní společnost již vymazána, jest řízení nezhojitelně zmatečné a nelze nedostatek ten odčiniti opravou žaloby; doručením žaloby bývalému veřejnému společníku nabyl tento právního zájmu, by byl spor (směnečný platební příkaz) odklizen, a jest proto oprávněn k námitkám; nestal se však stranou ve sporu; otázka útrat čís. 11.799.
— — filiálky akciové společnosti v Německu čís. 13.034.
— — **řízení:** vznesena-li námitka nepřípustnosti pořadu práva a procesní nezpůsobilosti, jest nejprve vyříditi onu námitku, a teprve byla-li zamítnuta, námitku druhou čís. 8857.
— — rozhodno, zda strana existovala v čase podání žaloby čili nic; lhostejno, že vystavila v době, kdy existovala, plnou moc čís. 9672.
— — pokud žalovaný nezletilec potřebuje spolupůsobení svého zákonného zástupce; zjištění křestním listem, že žalovaný byl v čase podání žaloby nezletilým, může býti vyvráceno jen protidůkazem, že byl žalovaný již dříve propuštěn z otcovské moci; nabídnutí důkazu křestním listem o nezletilosti žalovaného není nedovolenou novotou čís. 10.496.
— — opravné stolice mohou k procesní nezpůsobilosti přihlížeti jen, bylo-li rozhodnutí nižšího soudu napadeno přípustným opravným prostředkem (osobou k němu oprávněnou) čís. 12.071.
— — tím, že si neexistující právní podmět vymohl pravoplatný exekuční titul, nenabyl ještě práva, by na jeho základě vedl exekuci; k tomuto nedostatku jest přihlížeti za celého exekučního řízení a je lhostejné, že se usnesení povolující exekuci stalo formálně pravoplatným čís. 12.440.

Způsobilost k samostatné výživě viz výživné.
— **býti svědkem poslední vůle** viz pořízení poslední.

Zrušení exekuce: žaloba podle § 39 čís. 5 ex. ř. viz tamže.
— — jinak viz exekuce.
— **manželského společenství** viz dítě manželské, výživné manželky.
— **nájemní smlouvy** podle § 3 zák. o ochr. náj. viz ochrana nájemců.
— **smlouvy** viz smlouva.
— **společnosti** viz společnost.
— **spoluvlastnictví** viz společenství statků.
— **svěřenství** viz svěřenství.
Zrušovací stížnost proti nálezu honebního rozhodčího soudu viz honitba.
— **usnesení** odvolacího soudu viz odvolání.
Zřejmá nesprávnost viz nesprávnost zřejmá.
Zřejmý rozpor se zákonem viz rozpor zřejmý se zákonem.
Zřeknutí se exekuce vymáhajícím věřitelem čís. 8619.
— viz též žaloba podle § 36 ex. ř.
— ústního odvolacího líčení viz odvolání.
— jinak viz vzdání se.
Zřízenec viz zaměstnanec.
Zřízení věna viz věno.
Ztráta: nález ztracené věci viz nález.
Ztráta lhůt: při splátkových obchodech; nastane teprve tím, že prodatel toto své právo vykoná čís. 12.383.
Zubní ambulatorium: přípustnost pořadu práva pro nárok na náhradu škody proti obci (na Moravě), ježto obec pověřila nezdatnou osobu vedením zubního ambulatoria pro chudé čís. 12.688.
— **technik:** opatřující si k svým pracím zboží, provozuje obchody podle čl. 271 čís. 1 obch. zák. a jest za podmínek zákona čís. 183/1928 sb. z. a n. povinen k protokolaci čís. 12.520.
Zúčtovací řízení viz soupis pohledávek.
Zúročení viz úroky.
Zůstatek viz běžný účet.
Zůstavitel viz pořízení poslední, pozůstalost.
Zvěrolékař: provozování prakse není obchodem čís. 9411.
Zvěř viz honitba.
Zvíře: náhrada škody podle § 1320 obč. zák. viz tamže.
Zvláštní konkursní podstata viz úpadek.
— **plná moc** viz plná moc zvláštní.
— **výhoda** ve vyrovnání viz vyrovnání.
— **závod** viz příslušnost podle § 87 j. n.
Zvrácení posledního pořízení viz žaloba o neplatnost posledního pořízení.
Zvyklosti: bursovní viz bursa.
— závaznost zvyklostí mezinárodního obchodu čís. 9433.
— pokud lze se na ně odvolávati při výkladu (pojišťovací) smlouvy čís. 10.019.
— co do srážek ve smyslu § 1168 obč. zák. při smlouvě spediční čís. 10.525.
— a zvyky zmíněné v čl. 279 obch. zák. platí jen proti tomu, kdo se jim podrobil; užívání zvyklostí předpokládá u stran znalost zvyku; neznalost lhostejnou jen tehdy, mohla-li jedna strana předpokládati znalost zvyku u druhé strany čís. 10.525.
— a periodické remunerace obchodního pomocníka čís. 10.661.
— znaly-li obě strany, ujednávajíce pracovní poměr ve stavební živnosti zvyklost, že se považuje výpověď za vzájemně vyloučenou, zařídily-li se podle ní a nejednaly-li ani o výpovědní lhůtě, daly na jevo shodnou vůli, že pracovní poměr může býti zrušen bez výpovědi čís. 12.411.
Zvýšení hranice pro příslušnost okresních soudů a dohoda o příslušnosti čís. 10.472.
— **výživného** viz výživné.

Žádání žalobní viz žaloba.
Žádost knihovní viz knihovní žádost.
— **o rozluku** viz rozluka manželství.
— **žalobní** viz žaloba.
Žalář těžký: ustanovení § 279 obč. zák. se stalo bezpředmětným; obdobné použití § 276 obč. zák. vyloučeno čís. 9616.
Žaloba: alternativní zmocnění viz tamže.
— doručení viz tamže.
— hromadění, sloučení žalob viz sloučení žalob.
— ocenění viz tamže.
— omezení, rozšíření, změna, zpětvzetí viz tamže.
— překročení žalobní žádosti viz rozsudek.
— příslušnost viz tamže.
— závazek k vzájemnému plnění viz vzájemné plnění.
— § 406 c. ř. s. viz rozsudek.
— — byla-li podána do soudního protokolu a tento protokol byl podle § 64 čís. 4 c. ř. s. zaslán procesnímu soudu, jest pokládati žalobu za podanou v den, kdy byla podána do protokolu čís. 11.327.
— — jest povinností soudu, by zkoumal z úřadu, zda žalobní prosba plyne důsledně ze skutkového děje přednesného v žalobě čís. 11.646.
— — zbytečnost žaloby není sice důvodem k jejímu odmítnutí, žalobě však nelze vyhověti, byla-li námitka žalovaného, že žaloba jest zbytečnou, uznána za opodstatněnou čís. 12.703.
— — **žádost žalobní:** jen věcně vadné žalobní žádání, neplynoucí ze skutkového přednesu žaloby, jest důvodem k jejímu zamítnutí; žádal-li žalobce, by bylo vysloveno, že žalovaný jest povinen uznati zažalovanou pohledávku, nepochybil věcně, je-li z jeho přednesu zřejmo, že žádá o výrok ve smyslu § 110 (1) konk. řádu čís. 12.349.
— — **určitost:** pokud nebylo určitým žalobní žádání na vrácení příspěvkových známek nebo odvedení vybraných příspěvků čís. 8750.
— — pokud eventuální žalobní návrh nemění nic na určitosti žalobní prosby čís. 9488.
— — žalobní prosba jest neurčitá, domáhá-li se jen dodržení smlouvy bez bližšího údaje, jakého obsahu a v jakém směru čís. 9656.
— — k neurčitosti žalobního návrhu jest přihlédnouti z úřadu; soud není ani oprávněn ani povinen, by neurčitou žalobní žádost sám doplnil aneb upravil čís. 9656.
— — pokud žalobní žádání o zjištění nároku společníků veřejné obchodní společnosti na přeměnu společnosti ve společnost akciovou neodporuje sice dobrým mravům, ale jest neurčité čís. 10.233.
— — není tu, nemůže-li vydaný rozsudek býti základem exekuce; musí býti patrno, co, v jakém rozsahu, způsobu a čase má býti plněno čís. 10.487.
— — má-li věřitel na výběr, které z více možných plnění chce žádati a může-li specifikovati tento předmět v žalobě, není žalobní žádání bez této specifikace určité čís. 10.487.
— — neurčitost žalobní žádosti není jen formální vadou, nýbrž vadou materielní; soud není povinen nařídit odstranění této vady čís. 10.487.
— — určitost žalobního žádání odpůrčí žaloby co do označení věřitelovy ohrožené pohledávky čís. 12.032.
— — k tomu, by žalobní žádání vyhovovalo požadavku určitosti, musí soud přihlížeti i bez námitky žalovaného čís. 12.032.
— — jest věcí strany a jejího právního zástupce, by uvedli vše, co nárok opodstatňuje a podporuje, zejména, by upravil žalobní prosbu tak, by byla určitá a exekucí vykonatelná; soud není povinen, by učinil opatření podle § 84 c. ř. s., je-li žalobní žádání neurčité čís. 12.032.
— — upraví-li žalobce při žalobách, směřujících k tomu, by bylo vymoženo opomenutí v budoucnu, žalobní žádání všeobecně na zákaz budoucího zásahu, nejde o žalobní žádání neurčité čís. 12.161.

— — při směnečných žalobách jest žalobní žádost, by byl vydán směnečný platební příkaz »určitým žalobním žádáním« ve smyslu §§ 226 a 78 c. ř. s. čís. 12.874.
— — žalobní žádost, by žalovaný byl uznán povinným vyhotoviti pojistný návrh na pojistnou sumu současným poměrům přiměřenou za pojišťovacích sazeb a podmínek u žalující pojišťovny platných, jest neurčitá čís. 12.481.
— — **obsah:** v žalobě o zjištění, že smlouva byla zrušena, jest vtomně obsaženo určení, že není právního poměru smlouvou založeného čís. 9593.
— — žalobní prosba nevyhovuje § 226 c. ř. s., má-li býti žalovaný uznán povinným vydati peněžité částky, vybývající po konečném vyúčtování příjmů a vydání správy čís. 10.420.
— — nebylo-li vyhověno předpisu § 226 c. ř. s., jest žalobu zamítnouti, nikoliv však zrušiti napadený rozsudek a žalobu odmítnouti čís. 10.420.
— — nepříčí se předpisu § 226 c. ř. s., opírá-li žalobce žalobu o dva si odporující právní důvody, z nichž k jednomu má býti přihlíženo jen, kdyby druhý podle výsledků sporného řízení nemohl obstáti; není třeba, by soud zachoval totéž pořadí právních důvodů čís. 11.234.

Žaloba podle čl. XXV uvoz. zák. k c. ř. s. viz rozhodčí soud bursovní.
— **podle čl. XLII uvoz. zák. k c. ř. s.** viz přísaha vyjevovací.
— **o právní útvar:** civilní řád soudní ji nezná čís. 10.942.
— **určovací:** pokud není důvodem k odkladu exekuce čís. 9121.
— — nelze se jí domáhati zrušení spoluvlastnictví čís. 10.387.
— — nelze se jí domáhati, by pravoplatný rozsudek byl prohlášen proti žalobci bezúčinným a by žalovaný byl uznán povinným uznati, že mu nepřísluší proti žalobci nárok z pravoplatného rozsudku čís. 12.700.
— — **pokud jde o ni:** domáhá-li se rozloučený manžel výroku, že svatební smlouva zanikla čís. 9508.
— — pokud jde o žalobu o plnění, nikoliv o žalobu určovací, domáháno-li se zaplacení vdovské pense i za dobu budoucí čís. 9654.
— — spadá sem žaloba, jíž akcionář napadá usnesení valné hromady akciové společnosti čís. 9738.
— — žaloba domáhající se proti universálnímu dědici zjištění že žalobci přísluší nárok »na vyměření a vydání povinného dílu a že žalovaný jest povinen vydati žalobci povinný díl z pozůstalosti«, jest žalobou určovací, nejde-li o zaplacení určité peněžité částky, odpovídající výši povinného dílu čís. 13.041.
— — hromadění návrhů: určovací návrh v zápůrčí žalobě čís. 8699.
— — nejde o pouhou určovací, nýbrž i o žalobu o plnění, žádáno-li v žalobě nejen za uznání neobmezenosti vlastnického práva, nýbrž i, by byl žalovaný uznán povinným zdržeti se jakýchkoliv činů porušujících vlastnické právo čís. 9075.
— — žaloba domáhající se kromě určení, že smlouva jest po právu, hlavně výroku, že žalovaný jest povinen smlouvu dodržeti, jest žalobou o plnění, spojenou se zbytečným návrhem na zjištění předurčujícího právního poměru čís. 9113.
— — zamítne-li soud žalobu o plnění, bude uvažovati, zda žaloba o zjištění bude moci obstáti jako samostatná žaloba čís. 9488.
— — jde o ni, je-li vlastním předmětem žalobního žádání určení, že žalobci přísluší užívací právo k místnosti, třebas se bylo domáháno také toho, by to žalovaný uznal čís. 9820.
— — pokud jest přípustná určovací část žaloby, jež jest pouhým úvodem žaloby o plnění čís. 11.060.
— — tím, že v žalobě o určení, že žalovanému jako vlastníku domu nepřísluší služebnost, bylo se domáháno i toho, že žalovaný jest povinen to uznati, nepozbyla žaloba povahy žaloby určovací; podrobil-li se žalovaný určovací žalobě úplně a bez výhrady, jest tím nejen zjištěno, že mu nepřísluší služebnost, nýbrž i že žalobce má právní zájem na brzkém určení čís. 11.630.

— — **pokud netřeba podmínek § 228 c. ř. s.:** žaloby podle § 37 ex. ř. nebo podle §§ 37 a 402 ex. ř. nejsou vázány na podmínky § 228 c. ř. s. čís. 8626.
— — při vylučovací žalobě podle § 37 ex. ř. uznává sám zákon právní zájem čís. 11.000.
— — bylo-li poručenstvo poručenským soudem vyzváno a zmocněno k vedení sporu o zjištění manželského otcovství, netřeba ještě zvlášť osvědčovati právní zájem na zjištění sporného poměru čís. 10.938: — srov. však čís. 11.793 (poukaz pozůstalostního soudu).
— — **podmínky § 228 c. ř. s.:** lze se domáhati zjištění práva nebo právního poměru již existujícího, nestačí pouhá možnost jeho vzniku; nestačí okolnost, že v budoucnu bude podstatně stíženo provádění důkazů čís. 9392.
— — je-li spornou výše kupní ceny, jde o určení právního poměru, vyplývajícího z kupní smlouvy čís. 10.942.
— — určení právního poměru, nikoliv jen skutečnosti, bylo-li žalováno o určení, že žalovaný nepronajal žalobci místnosti na určitý počet let čís. 10.573.
— — přísluší oprávněnému jen proti vlastníku služebného pozemku, neruší-li služebnost, nýbrž ji jen neuznává čís. 8673.
— — zásadně může i třetí osoba žalovati o určení právního poměru nebo práva, v němž sama není, nebo jež ji nepřísluší; společník veřejné obchodní společnosti a určení právního poměru mezi žalovaným a veřejnou obchodní společností čís. 10.573.
— — doba: nelze se jí domáhati zjištění, že žalovaný nárok byl po právu v den podání žaloby čís. 11.093.
— — předmětem určovací žaloby (§ 228 c. ř. s.) může býti jen právo, jež již tu bylo v době podání žaloby; tak jest tomu, domáháno-li se zjištění, že poškozenému, jemuž byla odňata část ruky, přísluší proti škůdci právní nárok na náhradu výloh spojených s opatřením prothesy za amputovanou část ruky; právní zájem na brzkém určení tohoto nároku jest spatřovati v tom, že poškozený musí věděti, zda si může prothesu opatřiti na účet škůdce, jakmile nastane toho nutnost, kdyby mu to majetkové poměry nedovolovaly; dvouleté dítě nemůže se však domáhati proti škůdci zjištění práva na náhradu ušlého výdělku čís. 12.312.
— — nelze žalovati o určení, že určitá pohledávka příslušela žalobci v určitý minulý čas, je-li nesporno, že mu v den podání žaloby důsledkem promlčení již nepřísluší čís. 12.986.
— — **právní zájem:** jest na žalobci, by prokázal právní zájem; k tomu, zda tu jest právní zájem, jest přihlédati i soudu vyšší stolice z úřadu; skutečnosti, z nichž žalobce vyvozuje právní zájem, nezjišťuje však soud z úřadu, nýbrž jest na žalobci, by je uvedl v žalobě nebo za řízení čís. 9820.
— — na soudu (i vyšším soudu) jest, by z úřadu zkoumal, zda jest tu právní zájem čís. 10.155; — srov. též čís. 9311.
— — nezáleží na tom, zda žalobce tvrdil právní zájem čís. 10.155.
— — uznal-li žalovaný jen právní poměr, o jehož určení bylo žalováno, nevysloviv se o jsoucnosti právního zájmu a o oprávnění žalobce k podání určovací žaloby, musí soud bez ohledu na to, zda byl nedostatek právního zájmu vytýkán čili nic, před rozhodováním o žalobní žádosti zkoumati otázku právního zájmu čís. 11.630.
— — není-li prokázán zájem na brzkém určení, musí býti žaloba zamítnuta nadobro, nikoliv jen pro tentokráte čís. 11.630.
— — pro povinnost soudu zkoumati z úřadu, zda jest tu právní zájem, jest bez významu, že žalobce byl v pozůstalostním řízení poukázán, podati určovací žalobu čís. 11.793.
— — musí tu býti v době, kdy se o žalobě rozhoduje; pokud není odůvodněn právní zájem na naléhavém zjištění nájemního poměru čís. 9311.
— — žalobě určovací nelze vyhověti, zanikl-li právní zájem prohlášením žalovaného v žalobní odpovědi čís. 9693.

— — různé případy: kdy je na místě záporná žaloba určovací čís. 9593.
— — pokud jest opodstatněn zájem na bezodkladném určení kupní ceny čís. 10.942.
— — přípustná a oprávněná jest žaloba o určení, že žalobce (vlastník věci) má nárok na výtěžek z dražby za věc čís. 9901.
— — účelem osady jako právnické osoby, obmezeným na správu místního jmění, jest vymezen právní zájem, jejž může osada uplatniti sporem podle § 228 c. ř. s. čís. 9982.
— — přednesem skutečností dokazujících hospodářský zájem je prokázán po případě i právní zájem čís. 10.155.
— — právní zájem žalobce na určení, že po soudním složení nepřijatého zbytku pohledávky zanikl právní poměr, nepominul tím, že žalovaný podal na žalobce žalobu o plnění čís. 10.285.
— — zájem na neodkladném určení nejsoucnosti práva sváděti vodu na pozemek, byl založen tím, že stavební úřad odkázal majitele pozemku, mínícího stavěti, na pořad práva čís. 10.531.
— — pro pouhé ohrožení práva nelze žalovati o zdržení se rušebních činů a žalobce má zjevně zájem na bezodkladném určení svého práva čís. 12.090.
— — není opodstatněn bezodkladný zájem právní na určení právního poměru, domáhá-li se žalobce určení, že jeho prohlášení o vzdání se nároků jest neplatné čís. 12.100.
— — právní zájem na zjištění, že muž uznavší nemanželské otcovství, není jeho nemanželským otcem a že jeho zápis jako nemanželského otce ve farní matrice není po právu, má nemanželské dítě jen proti tomuto muži, nikoliv však i proti tomu, koho dítě považuje za pravého otce, třebaže tento, byv žalován o uznání nemanželského otcovství, namítal, že otcem jest muž zapsaný v matrice čís. 13.095.
— — žaloba jest přípustná, nelze-li toho času vyšetřiti a určiti výši škody, ale jen, jsou-li tu zvláštní okolnosti odůvodňující potřebu brzkého určení právního poměru nebo práva, zejména proto, že jinak mohla býti straně způsobena škoda; tím, že žalovaný nárok popírá, není nárok ten ohrožen; právní zájem na brzkém určení není opodstatněn ani tím, že předpokladem úspěšného léčení tvrzené nervové choroby žalobcovy jest vyjasnění a rozřešení otázky, zda žalovaný jest povinen náhradou škody; lhostejno, že škoda, jíž žalobce již utrpěl kromě onemocnění, jest tak malá, že nepřesahuje hranici pro věci nepatrné čís. 12.288.
— — právní zájem na určení, že jest mezi stranami poměr nájemní, jest spatřovati v tom, že byl žalobce ve výpovědním řízení poukázán v této otázce na pořad práva čís. 9870.
— — žaloba bezdůvodně propuštěného člena závodního výboru, že pracovní poměr trvá nadále čís. 9348.
— — pokud proti výpovědi ze služebního poměru obce jest zaměstnanec oprávněn domáhati se určovací žalobou na obci, že výpověď není po právu čís. 11.294.
— — právní zájem jest dostatečně odůvodněn, domáhá-li se žalobce zachování svých práv ze služebního poměru se zřetelem k zákonu pensijnímu a invalidnímu; žalobní žádost o zpětvzetí do práce nevyčerpala by žalobcův zájem co do nároků, plynoucích pro něho pro případ zrušení výpovědi ze zákonů o pensijním a sociálním pojištění čís. 11.704.
— — zápornou určovací žalobou ve smyslu zákona čís. 217/1925 sb. z. a n. nemůže se domáhati obecní zaměstnanec nápravy proti tomu, že byl na základě kárného nálezu odložen jeho služební postup čís. 12.485.
— — odčinění škody plynoucí obecnímu zaměstnanci z odložení postupu na základě kárného nálezu může se zaměstnanec domáhati žalobou o plnění; jest proto nepřípustná určovací žaloba (§ 228 c. ř. s.), domáhající se toho, by bylo uznáno právem, že nález disciplinární komise, jímž byl žalobce vyloučen z postupu do vyšších požitků, byl vydán neprávem a že žalovaná obec není oprávněna v důsledku tohoto nálezu odkládati žalobcův postup čís. 12.485.

— — oprávnění notáře k žalobě o zjištění, že jest žalovaný povinen zaplatiti za honorář čís. 9352.
— — pokud jest opodstatněn bezodkladný zájem žalujících společníků veřejné obchodní společnosti na zjištění jejich nároku na přeměnu společnosti ve společnost akciovou čís. 10.233.
— — pokud jest odůvodněn naléhavý zájem spolku, žalujícího o určení, že žalovanému vymáhajícímu věřiteli nepřísluší pohledávka proti spolku ze zabavovacího a příkazovacího usnesení, jež si žalovaný vymohl proti svému dlužníku, členu spolku čís. 12.507.
— — nelze se jí před splatností pojistek domáhati na pojišťovně, by byla určena měna, v níž má vyplatiti pojistky čís. 9581.
— — nemůže-li se pojistník dosud domáhati na pojišťovně plnění vzhledem k pojišťovacím podmínkám, jest přípustna jeho žaloba o určení, že pojišťovna jest povinna ho odškodniti, popírá-li tuto svou povinnost čís. 9934.
— — pokud lze právní zájem na zjištění povinnosti pojišťovny k vyplacení pojistné sumy odůvodniti poukazem na propadnou lhůtu § 20 (2) poj. zák. čís. 12.247.
— — pojistník může i dříve, než je o žalobě třetího proti němu pravoplatně rozhodnuto, žalovati o určení, že pojišťovna jest povinna ho odškodniti, popírá-li svou povinnost, není však povinen tak učiniti čís. 12.761.
— — odkazovník nemůže uplatňovati určovací žalobou proti dědici nárok z odkazu ohledně jednotlivých věcí z pozůstalosti čís. 9468.
— — za života zůstavitelova nemá nepominutelný dědic právní zájem na bezodkladném zjištění, že odstupní smlouva byla darováním čís. 9639.
— — proti odkazovníkům přípustna určovací žaloba za podmínek § 228 c. ř. s.; není tu však právního zájmu na brzkém určení neplatnosti posledního pořízení, žalováno-li o neplatnost posledního pořízení proti dědici ze závěti žalobou podle §§ 125, 126 nesp. říz., a tato žaloba se ukázala býti neodůvodněnou čís. 11.282.
— — při exekuci: jest právním zájmem na brzkém určení neplatnosti smíru, hrozí-li žalovaný exekucí ze smíru, jejž žalobce považuje za nicotný a právně nezávazný čís. 9198.
— — vymáhající věřitel nemá právního zájmu na zjištění, že třetí osobě nepřísluší právo k pohledávce čís. 9831.
— — právní zájem při žalobě oposiční, z níž vynechávána slova »že exekuce jest nepřípustna a se zrušuje« čís. 9844.
— — popřel-li správce konkursní podstaty nárok úpadcova zaměstnance na oddělené uspokojení jeho pensijních požitků z úpadcova pensijního fondu jakožto zvláštní podstaty čís. 11.131.
— — žádal-li žalobce, by bylo vysloveno, že žalovaný jest povinen uznati zažalovanou pohledávku, nepochybil věcně, je-li z jeho přednesu zřejmo, že žádá o výrok ve smyslu § 110 (1) konk. řádu čís. 12.349.
— — vydal-li vyrovnací komisař usnesení podle § 46 (4) vyr. ř. a bylo-li zatím vyrovnání pravoplatně potvrzeno, nemohl věřitel žalovati o plnění, nýbrž měl podati žalobu určovací podle § 228 c. ř. s.; věřitel má tu právní zájem; podaná určovací žaloba zůstala přípustná i co do kvot, jež se staly splatnými za sporu; jakého určení může se tu věřitel domáhati čís. 11.920.
— — **a žaloba o plnění:** kde lze žalovati o plnění, není zpravidla místa pro žalobu určovací čís. 8992.
— — lze-li žalovati ihned o plnění, pouhé určení jen tehdy, prokáže-li žalobce zvláštní okolnosti; pokud není důvodem k podání určovací žaloby, poukázal-li pozůstalostní soud strany, by sporem bylo prokázáno, zda nemovitosti patří do pozůstalosti čís. 9629.
— — nepřípustnost žaloby o určení vlastnictví k věci dané v požívání, osobuje-li si požívatel právo zciziti věci čís. 9984.

— — kde se určovací žalobou sjednává pevný základ pro právní vztahy stran, jest přípustná bez ohledu na to, zda lze žalovati i o plnění čís. 10.155.
— — žaloby určovací nevylučují zpravidla žaloby o plnění a naopak; kdy jest tomu tak čís. 10.285.
— — určovací žaloba přípustná, ač by mohlo býti žalováno přímo o plnění, má-li žalobce právní zájem na tom, by bylo co nejdříve určeno jisté právo nebo právní poměr čís. 10.531.
— — předejde-li určovací žaloba řadě žalob o plnění, slouží určovací žaloba potřebám praktického života čís. 10.942.
— — jest tu právní zájem na bezodkladném určení (§ 228 c. ř. s.), domáháno-li se určovací žalobou zjištění právního poměru s právními účinky, tvořícími široký podklad i pro budoucí a další nové nároky žalobcovy čís. 11.150.
— — **účinky:** zahájení určovacího záporného sporu ještě pravoplatně nerozsouzeného nebrání oprávněnému ve vymáhání nároku novým sporem o plnění čís. 12.427.
— — podle § 1497 obč. zák. přerušuje se promlčení, podá-li žalobu oprávněný, nikoliv podáním záporné určovací žaloby odpůrcem čís. 12.427.
— — je-li záporný určovací spor záhájen v Německu, spor o plnění v tuzemsku, netřeba se tuzemskému soudu, dokud onen záporný určovací spor není pravoplatně rozhodnut, zabývati otázkou, zda rozsudek o určovací záporné žalobě v Německu bude závazný pro československé soudy při rozhodnutí sporu o plnění čís. 12.427.
— — **podružná:** podmínkou podružné určovací žaloby není průkaz právního zájmu na tom, aby se určení stalo co nejdříve; podružná určovací žaloba jest však nepřípustná a zbytečná, má-li jí býti rozhodnuto jen o tom, co k hlavní žalobě beztak již pravoplatně musí býti rozhodnuto čís. 12.952.

Žaloba pro zmatečnost: lhůty viz lhůta podle § 534 c. ř. s.
— — došel-li soud (prvé stolice) k závěru, že není na místě, ježto platební rozkaz, proti němuž směřuje, nebyl dosud žalobci doručen, měl žalobu odmítnouti jako nepřípustnou čís. 9584.
— — nelze podle § 529 čís. 2 c. ř. s. odporovati platebnímu rozkazu, nebyl-li dosud doručen podle předpisu § 7 zák. o up. říz. a § 106 c. ř. s. čís. 9584, 9924.
— — podle § 529 čís. 2 c. ř. s. není obmezena na případy, kde osobě duševně nemocné byl již zřízen zákonný zástupce, nýbrž vztahuje se i na případy, kde zákonný zástupce dosud zřízen nebyl čís. 10.464.
— — nájemce, jenž byl na základě rozsudku pro zmeškání vystěhován z bytu a podal žalobu o zmatečnost rozsudku pro zmeškání, nemůže se domáhati prozatímním opatřením toho, by bylo znemožněno pronajímateli opětně pronajmouti byt jinému nájemníku, aniž toho, by byl opětně uveden v držbu nájemních práv před tím, než bude rozhodnuto o žalobě o zmatečnost čís. 11.425.
— — do usnesení rekursního soudu, jímž bylo zrušeno usnesení prvého soudu, odmítající žalobu o zmatečnost, a prvému soudu uloženo, by nařídil o žalobě rok k ústnímu jednání, jest dovolací rekurs nepřípustný čís. 11.918.
— — podkladem žaloby o zmatečnost (§ 529 c. ř. s.) nemůže býti rozsudek, proti němuž bylo podáno odvolání, třebas vadné, o němž nebylo dosud rozhodnuto čís. 12.537.
— — mimosoudní výpověď, třebaže, když námitky proti ní nebyly podány, jest exekučním titulem, není pravoplatným rozhodnutím soudním, jemuž lze čeliti žalobou o zmatečnost (§ 529 c. ř. s.) čís. 12.661.
— **o obnovu** viz obnova řízení.
— **podle § 569 c. ř. s.:** nelze ji nahraditi podáním exekučního návrhu čís. 9002.
— **o neúčinnost rozhodčího výroku** viz rozhodčí soud.
— **upomínací** viz upomínací řízení.

Žaloba syndikátní viz syndikátní ručení.
— **o rozvod, o rozluku** viz rozvod, rozluka.
— **o oduznání manželského původu** viz dítě.
— **o zjištění nem. otcovství** viz otec nemanželský.
— **o výživné** viz výživné.
— **pro rušenou držbu** viz držba rušená.
— **vlastnická:** námitky podle § 367 obč. zák. viz nabytí vlastnictví.
— — přísluší i spoluvlastníku proti třetí osobě, jež mu o své újmě zadržuje pozemek (jeho část) čís. 10.283.
— — požadavek individualisace ve smyslu § 370 obč. zák. řídí se okolnostmi případu čís. 10.422.
— — žalobce musí dokázati, že žalovaný má věc ve své moci; na tom nebylo nic změněno předpisem § 346 ex. ř. čís. 10.733.
— — lze se jí domáhati odevzdání pozemku i s příslušenstvím, jímž jest i stavení, pokud jest na pozemku postaveno, třebas bylo zčásti i na pozemku sousedním čís. 11.026.
— — lze se jí domáhati vydání jen těch předmětů, jež byly vneseny na nemovitost a nestaly se samostatnými součástkami nemovitosti, nýbrž mohou býti odstraněny bez porušení podstaty nemovitosti čís. 11.252.
— — žaloba, jíž jest se domáháno vrácení losů uvedených podle serií a čísel, není žalobou vlastnickou podle § 366 obč. zák., nýbrž žalobou o navrácení v předešlý stav, domáhá-li se jí žalobce jen toho, by mu bylo vráceno, co plnil na smlouvu neplatnou čís. 11.763.
— — soud, jenž má věc ve své moci na základě platných zákonných ustanovení, není detentorem ve smyslu § 309 obč. zák. a lze se domáhati vydání věci na tom, kdo věc skutečně zadržuje čís. 11.793.
— — při nemovitých věcech platí domněnka podle § 342 obč. zák. ve prospěch knihovního, nikoliv faktického držitele čís. 12.659.
— — nároku vlastníka movitých věcí na jich vydání nebrání, že si žalovaný vydobyl k věcem exekuční zástavní právo čís. 12.744.
— **konfesorní:** při služebnosti pozemkové lze ji podati nejen proti vlastníku služebného pozemku, nýbrž proti každému, kdo právo služebnosti ruší nebo obmezuje, a to vedle žaloby určovací čís. 8673.
— **zápůrčí:** stačí, dokáže-li žalobce vlastnictví a rušební čin čís. 10.653.
— — ten, komu byl pozemek St. poz. úřadem prozatím, až do úplného splnění veškerých podmínek, odevzdán za účelem konečného přídělu do držby, správy a užívání, jest oprávněn, domáhati se oduznání služebnosti proti těm, kdož si ji osobují čís. 10.413.
— — jest přípustná i z domnělého vlastnictví k ochraně bezelstného a pořádného držení čís. 12.204.
— — rušební čin: jest zbytečná při ojedinělém rušebním činu, jež zůstal bez následků a jehož opakování netřeba se obávati čís. 11.588.
— — ojedinělý rušební čin (chůze přes pozemek), nezanechavší následků, neopodstatňuje zápůrčí žalobu (§ 523 obč. zák.), leč že by byla odůvodněna obava, že bude opakován čís. 12.654.
— — domáháno-li se zdržení zásahu žalovaného co do celého pozemku, ač žalovaný zasahoval vskutku jen do jeho části čís. 9075.
— — přípustná i proti požívateli, osobuje-li si právo zciziti užívanou věc čís. 9984.
— — tím, že soused A. podal na souseda B. žalobu pro rušenou držbu, v níž uváděl, že ho B. porušil postavením zídky na svém pozemku v držbě práva odtoku povrchové vody z jeho stavení na pozemek B-ův, a žádal obnovení předešlého stavu, jakož i zákaz, by se B. pro budoucnost vystříhal podobného rušení, — osobil si právo omezující vlastnictví B-ovo a jest B. oprávněn vystoupiti proti němu žalobou podle § 523 obč. zák. čís. 11.696.
— — námitky: proti ní nelze se dovolávati služebnosti, jež byla již z pozemkové knihy vymazána čís. 10.172.

— — ujednáním nájemní (pachtovní) smlouvy nemůže se rušitel cizích práv věcných zprostiti ze závazku, jež vznikají věcně oprávněnému proti němu z jeho nedovolených zásahů do věcného práva čís. 11.060.
— — veřejná cesta: v řízení o žalobě na oduznání služebnosti cesty nemůže se soud zabývati námitkou, že šlo o cestu veřejnou; není důvodu k přerušení soudního řízení až do skončení správního řízení čís. **10.413.**
— — pro nárok, jímž se žalobce domáhá proti obci ochrany vlastnického práva proti soukromému zasahování obce, jest přípustný pořad práva; lhostejno, že obec namítla, že jí přísluší veřejné právo k žalobcovu pozemku čís. 10.756.
— — spoluvlastníka proti spoluvlastníkovi v případě důležité změny (§ 828 obč. zák.) čís. 10.988.
— — netřeba žaloby všech spoluvlastníků, jde-li o zásah proti integritě spoluvlastnického práva k ideálnímu podílu společné věci čís. 11.060.
— — pasivní oprávnění: vlastník domu oprávněn domáhati se jí vyklizení bytu na tom, kdo si osobuje právo bydleti v jeho domě, přišlušelo-li právo bytu jen třetí osobě; též tuto osobu mohl by žalovati pro neoprávněné rozšiřování služebnosti bytu čís. 9681.
— — návrh žalobní: v zápůrčí žalobě lze jen navrhnouti, by bylo uznáno právem, že žalovaný jest povinen zdržeti se vsahování (sváděním vody) se svého pozemku na pozemek žalobcův, po případě uvésti pozemky do předešlého stavu, s tím může býti spojen návrh na určení, že žalovanému nepřísluší právo zasahovati se svého pozemku na pozemek žalobcův; návrh tento nelze však považovati za samostatnou určovací žalobu ve smyslu § 228 c. ř. s. čís. 8699.
— — zákonitým znakem jejím jest, by jí bylo vymáháno určité plnění mající právní základ ve vlastnictví žalobce čís. 11.630.

Žaloba o zrušení spoluvlastnictví viz společenství statků
— **o neplatnost knihovního vkladu (§ 61 knih. zák.):** přísluší jen tomu, komu byla nemovitost dříve připsána čís. 9754.
— — o neplatnost vkladu zástavního práva; jest k ní oprávněn po případě i vlastník nemovitosti, jenž mezitím nemovitost již dále prodal čís. **11.861.**
— — jest ji vyříditi pořadem práva, i když se ji napadá exekučně zřízené zástavní právo čís. 12.227.
— — nelze jí uplatňovati, že sporný vklad neměl býti povolen z důvodu práva formálního čís. 8944.
— — není k ní oprávněn, kdo netvrdí, že byl vkladem zkrácen v právu knihovním; dokud nelze mluviti o neplatnosti vkladu při smlouvě s nesvéprávným čís. 9005.
— **hypotekární, zástavní:** poznámka podle § 59 knih. zák. viz knihovní poznámka.
— — ocenění podle § 57 j. n. viz ocenění předmětu sporu.
— — příslušnost podle §§ 81, 91 j. n. viz tamže.
— — nečelí-li žaloba, označená výslovně jako žaloba hypotekární, proti osobnímu, nýbrž proti hypotekárnímu dlužníku, jest rozsudkový výrok obmeziti tak, že se připouští exekuce jen na zastavenou nemovitost čís. **11.646.**
— — lze sice také žádati, by byl hypotekární dlužník odsouzen k trpění, by zažalovaná pohledávka byla uspokojena z výtěžku nemovitosti, není však nijak na závadu, by nebylo žádáno odsouzení dlužníka k zaplacení hypotekární pohledávky, ovšem jen s omezením exekuce na hypoteku čís. 11.646.
— — pro ni jest lhostejno, zda žalovaný majitel zavazené nemovitosti jest osobním dlužníkem a zda a jaký postižní nárok by snad měl majitel nemovitosti proti předchozím majitelům téže nemovitosti, kteří jsou osobními dlužníky zažalované pohledávky čís. 12.018.
— — věřitel, jenž má zástavní právo k movité věci, musí uplatniti svou pohledávku žalobou, by tím získal exekuční titul, umožňující mu vedení exekuce podle předpisu o vymáhání pohledávek; zástavní žaloba jest však zbytečná, má-li žalobce již v rukou exekuční titul (podle § 1 čís. 17 ex. ř.), jenž mu umožňuje, by na jeho základě podle předpisů exekučního řádu docílil zpeněžení věci, dané mu do zástavy čís. **12.703.**
— — zbytečnost žaloby není sice důvodem k jejímu odmítnutí, žalobě však nelze vyhověti, byla-li námitka žalovaného, že žaloba jest zbytečnou, uznána za opodstatněnou čís. 12.703.
— — nežádal-li žalobce v hypotekární žalobě přisouzení útrat pod výhrůžkou exekuce na zatíženou nemovitost a v tomto smyslu zní i exekuční titul, nemůže se žalobce k vydobytí útrat domáhati všeobecné exekuce, nýbrž jen exekuce na zatíženou nemovitost čís. 12.682.

Žaloba o výmaz: žaloba proti okresní nemocenské pojišťovně o výmaz zástavního práva, i když se zápis stal exekučně čís. 10.502.
— — žalobě vlastníka hypoteky na hypotekárního věřitele o vydání výmazné kvitance, an vlastník hypoteky zapravil zajištěnou pohledávku v té výši, jak jest zřejmá z pozemkové knihy, nemůže hypotekární věřitel čeliti obranou, že má podle zvláštní dohody nárok na dohodnocení pohledávky čís. 10.643.
— **o neplatnost posledního pořízení:** kdo jest k ní oprávněn čís. 10.240.
— — i dědic nepřihlásivší se může zvrhnouti žalobou poslední pořízení, ale musí žalovati ve tříleté promlčecí lhůtě ode dne jeho prohlášení čís. 10.712.
— **dědická podle § 823 obč. zák.:** není obmezena promlčecí lhůtou § 1487 obč. zák. čís. 10.712.
— — nepředpokládá důkaz neplatností posledního pořízení, stačí tvrzení, že žalobce má silnější nebo stejné dědické právo jako žalovaný; odvozuje-li však silnější právo z neplatnosti posledního pořízení, jest i pro jeho nárok podle § 823 obč. zák. předurčující otázkou, zda poslední pořízení je neplatné čili nic; dopadne-li rozhodnutí o této otázce záporně, jest zamítnouti i žalobu podle § 823 obč. zák. čís. 10.712.
— — dědice poukázané na pořad práva jest považovati za nerozlučné společníky ve sporu podle § 14 c. ř. s.; není přípustné, by, zahájen-li spor již jedním z nich, byl znovu zahájen druhým, nýbrž po zahájení rozepře jednoho z dědiců odkázaných na pořad práva mohou se ostatní připojiti k němu jako vedlejší intervenienti podle §§ 17—20 c. ř. s. čís. 11.282.
— **nájemce:** pro porušení svého pachtovního práva fysickým zásahem přímo na rušitele, třebas byl osobou od propachtovatele rozdílnou čís. 9653.
— — petitorní ochrana nájemních práv přísluší nájemci jen proti pronajímateli čís. 11.674 plen. rozh.
— **o vyklizení** viz vyklizení.
— **o náhradu škody** viz náhrada škody.
— **z obohacení** viz obohacení bezdůvodné.
— **směnečné** viz směnka.
— **podle § 10 ex. ř.:** jest žalobou určovací s návrhem, by nárok obsažený v exekučním titulu byl uznán vykonatelným čís. 9002.
— **podle §§ 35 a násl. ex. ř.:** proti exekuci vyklizením zabraného majetku viz pozemková reforma.
— — námitka dědice, zda a pokud jest již pozůstalost vyčerpána výlohami a dluhy čís. 8752.
— — proti exekuci k vydobytí knihovní pohledávky nemůže dlužník uplatňovati, že se mu vymáhající věřitel zdráhá vydati výmaznou kvitanci čís. 9006.
— — neměla-li žalobního návrhu, by byla exekuce prohlášena za nepřípustnou, nýbrž navrhovala-li toliko zrušení exekuce, jde po případě o zmatek podle § 477 čís. 6 c. ř. s. čís. 9048 plen. rozh.
— — přípustna jest žalobní prosba, domáhající se výroku, že nárok z exekučního titulu byl zrušen po případě zastaven čís. 9453.
— — prohlásil-li dlužník, že exekuce proti němu jest po právu, vzdal se tím žaloby proti ní, avšak jen co do exekuce vedené v době prohlášení čís. 9610.

— — námitky podle §§ 35, 36 ex. ř. nelze podati proti právnímu zástupci, jenž návrh na povolení exekuce neučinil jménem vlastním, nýbrž cizím, třebas za osobu (firmu), jíž v době podání návrhu již nebylo čís. 10.308.

— — dokud neuplynula lhůta k rekursu, lze námitky proti provedení exekuce uplatniti i rekursem; volil-li dlužník, ač mohl podati rekurs, cestu sporu, jest k tomu přihlížeti při rozhodování o nákladech sporu; rekursu nelze použíti, odvolává-li se postižená strana na nové okolnosti, o nichž první soud nemohl věděti čís. 11.774.

— — žaloba, v níž jest proti exekuci na základě soudního smíru namítáno, že smír nenabyl vůbec platnosti, poněvadž se podmínka, na níž platnost smíru závisela, nesplnila, není ani žalobou podle § 35 ex. ř., ani žalobou podle § 36 čís. 1 ex. ř.; jest však na soudu, by uvažoval, zda nejde o žalobu podle § 39 čís. 5 ex. ř. čís. 11.843.

— — žaloba, jíž podán odpor proti exekuci vyklizením a v níž navrženo, by bylo uznáno právem, že tato exekuce jest nepřípustná, nespadá pod předpis § 575, prvý odstavec, c. ř. s. čís. 12.432.

— — podle zákona není překážky domáhati se soudního výroku, že exekuce jest nepřípustná, i z toho důvodu, že exekuční titul je neplatný; než, nebyly-li podány námitky proti soudní výpovědi, nelze hmotněprávní námitku, že byt podléhá ochraně nájemců, vznášeti teprve v exekučním řízení žalobou o nepřípustnost exekuce čís. 12.432.

Žaloba podle § 35 ex. ř.: příslušnost viz příslušnost podle § 35 ex. ř.

— — žalobu o nepřípustnost exekuce lze vznésti, i když jde o částečné uspokojení vymáhajícího věřitele čís. 10.786.

— — **a návrh podle § 40 ex. ř.:** učinil-li dlužník, zapravivši vymáhanou pohledávku, návrh na zrušení exekuce podle § 40 ex. ř., jest vyloučen z práva odporovati exekuci žalobou podle § 35 ex. ř.; vykázal-li se dlužník výkonnému orgánu zaplacením vymáhané pohledávky a intervenient vymáhajícího věřitele to uznal a upustil od pokračování v exekuci, učinil tím dlužník návrh na zrušení exekuce podle § 40, prvý odstavec, ex. ř., zejména zaplatil-li jen z toho důvodu, by zamezil pokračování v exekuci čís. 13.141.

— — **za exekuce:** lze jí odporovati jen nároku, pro který se vede exekuce, nikoliv nároku, pro nějž sice vznikl exekuční titul, ale pro nějž exekuce není »v běhu« čís. 9785.

— — částečné zaplacení pohledávky přikázané při rozvrhu nejvyššího podání nelze uplatňovati odporem, nýbrž návrhem na zrušení exekuce anebo žalobou podle § 35 ex. ř. čís. 10.736.

— — žalobu podle § 35 ex. ř. lze vznésti až do ukončení exekuce; třebas zástupce vymáhajícího věřitele upustil následkem zaplacení od pokračování v exekuci, není exekuce ukončena, dokud nebyla podle § 39 čís. 6 ex. ř. zrušena čís. 13.141.

— — **skutečnosti nárok zrušující:** není jí křivá výpověď svědecká, o kterou se exekuční titul opírá úplně nebo z části, i kdyby byla zjištěna výrokem trestního soudu čís. 9697.

— — nelze jí uplatňovati, že nebyl splněn předpoklad vystavění směnky, na jejímž základě byl vydán platební příkaz, sloužící za základ exekuce čís. 10.013.

— — byly-li usnesením odvolacího soudu v trestním řízení sníženy útraty, lze se domáhati zrušení exekuce, bylo-li prokázáno, že byly zaplaceny snížené útraty, třebaže rozhodnutím nejvyššího soudu jako soudu zrušovacího bylo ke zmateční stížnosti na záštitu zákona vysloveno, že usnesením odvolacího soudu snižujícím útraty byl porušen zákon, aniž však bylo vysloveno zrušení tohoto usnesení čís. 13.151.

— — vzájemné plnění: byl-li kupitel pravoplatně odsouzen k zaplacení kupní ceny, aniž bylo v rozsudku toto plnění učiněno závislým na vzájemném plnění prodatele, nemůže kupitel exekuci k vydobytí kupní ceny odporovati z důvodu, že mu koupené zboží nebylo dosud dodáno; kupitel se nemůže domáhati zrušení exekuce ani z toho důvodu, žeu ložil kupní cenu u peněžního ústavu na vkladní list, jejž ponechal u sebe, neschválil-li prodatel výslovně tento způsob placení čís. 11.392.

— — zrušení smlouvy: žalobou podle § 35 ex. ř. není žaloba, jíž se kupitel domáhá proti exekuci k vydobytí kupní ceny, zrušení kupní smlouvy pro neodstranitelné vady dodaného zboží; nejde o skutečnosti zrušující vykonatelný nárok podle § 35 ex. ř., byly-li tu vytýkané vady již v době vzniku exekučního titulu (v době dodání), třebas se ukázaly teprve později čís. 11.194.

— — novace: stalo-li se ve lhůtě, v níž bylo lze odvolati smír, tvořící exekuční titul, ujednání, jímž se zavázal vymáhající věřitel k plnění, vzhledem k čemuž nebyl pak smír dlužníkem odvolán, jest dodatečné ujednání považovati za smlouvu zcela samostatnou; nesplnění ujednání toho není skutečností zrušující nárok ze soudního smíru čís. 10.704.

— — pokud při smíru, jímž byly vzaty zpět námitky proti směn. plat. příkazu, nešlo o novaci privativní, nýbrž kumulativní a nenastal zánik nároku podle § 35 ex. ř. čís. 11.898.

— — postup, zabavení: spadá sem postup pohledávky, třebas nebylo v době postupu ještě ukončeno ústní jednání v prvé stolici, jen když postup se stal po zahájení předchozího soudního řízení o pohledávce čís. 9541.

— — okolnost, že přešlo právo vymáhati pohledávku jejím přikázáním k vybrání na vymáhajícího věřitele, jest skutečností stavící nárok dlužníkův; lhostejno, že usnesení přikazující pohledávku k vybrání, bylo vydáno před vydáním rozsudku, tvořícího dlužníkův exekuční titul, záleží jen na tom, že bylo poddlužníku doručeno až po této době; předpisu § 234 c. ř. s. nelze použíti, stalo-li se přikázání k vybrání až po vyhlášení rozsudku čís. 10.197.

— — spadá sem postup vymáhané pohledávky; lhostejno, že jde o postup knihovně zajištěné pohledávky bez knihovního převodu čís. 12.109.

— — započtení: namítanou vzájemnou pohledávku nelze učiniti likvidní a dospělou v tomto sporu čís. 8658.

— — žalobou podle § 35 ex. ř. nelze proti vykonatelnému nároku učiniti vzájemnou pohledávku teprve likvidní nebo splatnou čís. 10.013.

— — nelze jí namítati vzájemnou pohledávku, jež jest odpůrcem popírána a nebyla soudem ještě určena čís. 10.913.

— — při nároku na vyklizení: proti exekuci vyklizením bytu na základě § 1 čís. 12 zák. na ochr. náj. nelze uplatňovati, že pro vymáhající pronajímatele odpadla potřeba nebo že vypovězenému nebyl pronajat náhradní byt čís. 9309.

— — žalobu o nepřípustnost exekuce vyklizením, vedené spoluvlastníky, nemůže dlužník opírati o prohlášení jednoho ze spoluvlastníků po vzniku exekučního titulu, že on neprovede exekuci vyklizením čís. 10.205.

— — pokud lze napotomní prodloužení ochrany nájemců uplatňovati žalobou podle § 35 ex. ř. čís. 10.944.

— — při nároku na výživné: platil-li ten, kdo jest povinen k plnění opětujících se dávek (výživného), jen z omylu (vyvolaného početní chybou ve výroku exekučního titulu) splatné částky přes skutečný nárok oprávněného, nemá toto z omylu konané plnění právní povahu skutečnosti, která svým hmotněprávním účinkem způsobila poměrné zrušení nároku oprávněného na dávky za další dobu čís. 9961.

— — rozluka manželství z viny obou stran jest skutečností zrušující nárok manželčin na placení výživného čís. 10.036.

— — rozluka manželství z viny obou stran jest skutečností, zrušující nárok manželky na výživné ze zákona, nikoliv ze smlouvy; kdy nastává tento účinek; pokud se žalobou podle § 35 ex. ř. lze spojiti mezitímní určovací návrh podle § 236 c. ř. s. na určení zániku nároku na výživné vůbec čís. 11.222.

— — pokud se může manžel žalobou podle § 35 ex. ř. domáhati, by byla prohlášena za nepřípustnou exekuce, jíž jest na něm bez ohledu na nastavší podstatné zmenšení jeho příjmů vymáháno zaplacení celého původního výživného; soud není vázán názorem, jejž opatrovnický

soud, rozhoduje o žádosti manžela o snížení výživného, vysloví v otázce, zda manžel v době před podáním žádosti byl či nebyl oprávněn platiti nižší výživné, než bylo určeno smírem čís. 11.604.

— — **doba vzniku skutečnosti:** jde o žalobu podle § 35 ex. ř., stalo-li se prohlášení o započtení teprve po vzniku exekučního titulu, třebaže se započitatelné pohledávky střetly, již před tím čís. 10.711.

— — ustanovení druhé věty prvého odstavce § 35 ex. ř. nelze použíti obdobně na soudní smír čís. 11.254.

— — mohl-li dlužník námitku, že uzavřel s věřiteli pravoplatné vyrovnání, uplatniti již proti exekučnímu titulu (proti směnečnému platebnímu příkazu), nelze k této námitce již přihlížeti ve sporu o žalobě podle § 35 ex. ř. čís. 11.545.

— — nemožnost plnění, pokud nebyla přivoděna skutečností, nastavší teprve po vzniku exekučního titulu, nelze uplatňovati žalobou podle § 35 ex. ř. čís. 11.657.

— — namítal-li povinný již v řízení předcházejícím nemožnost plnění, ježto nemá koncesi k provozování určité živnosti, v exekučním titulu však nemožnost plnění nebyla uznána vzhledem k výměru okresního úřadu, podle něhož povinný tuto koncesi má, nemůže povinný uplatňovati žalobou podle § 35 ex. ř., že mu po pravopomoci exekučního titulu byl doručen jiný výměr okresního úřadu, podle něhož nemá koncesi k provozu oné živnosti čís. 11.657.

— — nebyla-li námitka, že směnka byla zaplacena, vznesena v písemných námitkách, nýbrž teprve při ústním jednání, nelze k ní přihlížeti; lhostejno, že námitka nemohla býti uplatněna včas proto, že vznikla až za sporu; proti případné exekuci lze se v tom směru brániti žalobou podle § 35 ex. ř. čís. 12.681.

— — **žalobní návrh:** navrženo-li toliko zrušení exekuce čís. 9048 plen. rozh.

— — přípustná prosba, že nárok byl zrušen, zastaven čís. 9453; — i prosba domáhající se toho, by bylo rozhodnuto o námitce, že nárok žalovaného vymáhajícího věřitele zanikl zaplacením, že žalovaný jest povinen to uznati, a by exekuce po pravoplatném skončení sporu byla zastavena čís. 10.605.

— — přípustná prosba, by bylo uznáno právem, že se exekuce jako nepřípustná zrušuje čís. 9785.

— — není místa pro výrok, že nárok svedené na důchod zanikl po dobu trvání vyživovací povinnosti jejího napotomního manžela, ani pro výrok, že nárok na důchod zanikl určitým dnem čís. 9785.

— — přípustnost žalobní prosby, domáhající se výroku, že nárok z exekučního titulu byl staven čís. 10.197.

— — byla-li ze žaloby vyloučena slova »že exekuce jest nepřípustná a se zrušuje«, přestala žaloba býti žalobou oposiční a lze žalobu posuzovati jen s hlediska § 228 c. ř. s.; právní zájem? čís. 9844.

— — **pořad práva:** skutečnost z doby po vzniku exekučního titulu jest při titulech podle § 1 čís. 10 a 12 až 14 ex. ř. uplatňovati jen námitkami podle § 35/2 ex. ř. čís. 9359.

— — rozhodovati o námitkách proti vykonatelnému platebnímu příkazu pojišťovny podle § 175 zák. čís. 221/1924 přísluší úřadu politickému čís. 9484.

— — § 35 odst. 2 ex. ř. neplatí dosud pro exekuční tituly podle § 1 čís. 19 ex. ř. čís. 9807.

— — pořad práva podle § 35 ex. ř. nepřípustným při exekučním vyklizení vypověděných zabraných nemovitostí čís. 10.098.

— — proti exekuci na základě platebního rozkazu berního úřadu z důvodu zaplacení jen námitky u správního úřadu; pokud lhostejno, že dlužník byl dříve se svým návrhem podle § 40 ex. ř. odkázán na pořad práva čís. 11.174.

— — pro oposiční žalobu, opírající se o exekuční titul podle § 1 čís. 12 ex. ř. (rozhodnutí zemského úřadu o výplatě dvou třetin požitků obecnímu zaměstnanci až do konečného výsledku trestního řízení proti němu vedeného) jest pořad práva nepřípustný, třebaže se žalobním návrhem, by exekuce na žalobcovu pohledávku byla prohlášena za nepřípustnou, byl spojen další návrh, by částka poddlužníkem do soudní úschovy složená byla za souhlasu žalovaného vydána žalobci čís. 12.408.

— — rozhodovati o námitkách dlužníka, že exekučně vymáhaný nárok okresní nemocenské pojišťovny z jejich platebních rozkazů není po právu, není příslušným soud, nýbrž správní úřad čís. 11.023.

— — **řízení:** spojen-li v žalobě odpor proti nároku, pro který se vede exekuce, s odporem proti nároku, pro který se exekuce nevede, a pro který jest podle výše pohledávky příslušným sborový soud prvé stolice, jde o protizákonné hromadění, jež však nezakládá zmatečnost podle § 477 čís. 3 c. ř. s. čís. 9785.

— — **soustřeďovací zásada:** čís. 10.009.

— — k tomu, že dlužník jest vyloučen s další námitkou, jest přihlížeti z úřadu čís. 10.009.

— — nejsou jí dotčeny okolnosti, jež povstaly teprve po podání žaloby; námitky, opřené o tyto nové okolnosti, lze uplatniti i v řízení již zahájeném o žalobě, a to rozšířením žaloby za podmínek § 235 c. ř. s. čís. 10.872.

— — podstata soustřeďovací zásady; pokud jest v ní obmezení § 179 c. ř. s. čís. 11.230.

— — nejde jen o provedení námitky uplatňované v žalobě, nýbrž o uplatnění nové námitky vyloučené podle § 35, třetí ostavec, c. ř. s., tvrdil-li žalobce, že prvou splátku vyrovnací kvoty zaplatil řádně a pak, když musel doznati, že to není pravda, teprve omlouval opožděné placení a se snažil dovoditi, že i placení omluvitelně opožděné je placení řádné čís. 12.471.

Žaloba podle § 36 ex. ř.: dlužník má k ní právo bez ohledu, jaké exekuční kroky byly povoleny čís. 9225.

— — nelze se jí domáhati zrušení exekuce k vydobytí příspěvků k okresní nemocenské pokladně z důvodu, že žalobce nedostal platební rozkazy o pojišťovacích příspěvcích čís. 9056.

— — podmínky její; nelze jí uplatňovati, že platební výměr o pojistných příspěvcích nebyl prý povinnému doručen a že proto jest prý doložka vykonatelnosti nesprávná čís. 9259.

— — **čís. 1.:** jest příslušným soud, třebas byla exekuce povolena na základě exekučního titulu pocházejícího od správního úřadu; zjistí-li se, že nejde o žalobu podle § 36 čís. 1 ex. ř., jest žalobu rozsudkem zamítnouti čís. 9496.

— — nesměřuje proti jsoucnosti nároku, nýbrž jen proti jeho vykonatelnosti (proti povolení exekuce); nejde o ni, domáháno-li se žalobou výroku, že vymáhaný nárok není po právu; taková žaloba, jde-li o nárok veřejnoprávní, nepatří na pořad práva čís. 11.195.

— — jde o žalobu podle § 36 čís. 1 ex. ř., popírá-li dlužník, že nastala předpokládaná právní posloupnost; nezáleží na tom, z kterého právního důvodu napadá tuto posloupnost čís. 10.711.

— — žaloba domáhající se výroku o nepřípustnosti exekuce proto, že v nálezech o pokutách, na jichž základě byla eráru povolena exekuce, byla doba splatnosti pokut ustanovena až ke dni, kdy nabudou právní moci, což se prý dosud nestalo, jest žalobou podle § 36 čís. 1 ex. ř., patřící na pořad práva čís. 11.491.

— — **čís. 2:** týká se jen společností vyjmenovaných v § 11 ex. ř. čís. 10.591.

— — **čís. 3:** zřekl-li se vym. věřitel vedení exekuce vůbec, jest nepřípustnou nejen exekuce, která tehdy již byla zahájena, nýbrž každá exekuce, která by byla budoucně zahájena jiným exekučním prostředkem čís. 8619.

— — odpíral-li dlužník zásadně provedení stavebních oprav uložených mu pravoplatným rozsudkem, pro technickou nemožnost, není v tom, že věřitel nepřipustil stavitele, jehož poslal povinný ku provedení oprav teprve po povolení exekuce podle § 353 ex. ř., zřeknutí se nároku na provedení oprav po rozumu § 36 ex. ř.; věřitel nebyl v tomto případě povinen postarati se o stavební povolení ku provedení oprav čís. 12.463.

Žaloba podle § 37 ex. ř.: při ní uznává sám zákon právní zájem ve smyslu § 228 c. ř. s. čís. 11.000.

— — předpoklady vylučovací žaloby podle § 357 (2) zákona o přímých daních osobních čís. 11.105.

— — pozbývá povahy žaloby určovací, domáhá-li se žalobce na vymáhajícím věřiteli plnění, na příkl., by exekuce sám zrušil čís. 11.244.

— — vlastník věci, zcizených za úpadku soudním prodejem, nemůže se domáhati náhrady škody na správci úpadkové podstaty (na podstatě) z důvodu, že neupustil od soudního prodeje, ač byl ústně upozorněn, že věci nepatřily úpadci, nýbrž třetí osobě; bylo na vlastníku věcí, by podal včas žalobu podle § 37 ex. ř. čís.10.247.

— — **za exekuce:** lze jí odporovati prozatímním opatřením čís. 8993.

— — pokud smísením zabavených peněz není exekuce skončena čís. 9374.

— — přípustná a oprávněná jest žaloba o určení (§ 228 c. ř. s.), že žalobce (vlastník věci) má nárok na výtěžek z dražby za věc čís. 9901.

— — zánik zástavních práv podle § 12 (1) konk. ř. a § 12 (1) vyr. ř. nemá o sobě v zápětí zrušení exekuce a není na závadu, by se nebylo domáháno vylučovací žalobou prohlášení, že exekuce je nepřípustná, a důsledkem toho, by pak exekuce byla zrušena čís. 11.170.

— — jen pokud trvá exekuce; exekuce vnucenou dražbou jest skončena pravoplatným rozvrhem; po té nemohlo býti vyhověno žalobnímu žádání, by vymáhající věřitel sám exekuci zrušil, a bylo žalobu, domáhající se uznání vlastnictví a zrušení exekuce žalovaným, zamítnouti čís. 11.244.

— — žaloba postupníka jest přípustná, dokud trvá pravoplatně povolené zabavení postoupené pohledávky, třebaže byl zamítnut návrh na přikázání zabavené pohledávky čís. 12.143.

— — **předmět stížený exekucí:** může jím býti i pohledávka čís. 10.366, 11.517, 12.143.

— — žaloba jest přípustna jen u toho druhu exekuce, při němž jest exekucí dotčen předmět nebo jeho část, nikoliv však proti exekuci podle § 353 ex. ř. čís. 9059.

— — pokud jest povolením exekuce propachtováním hostinské a výčepnické živnosti dotčen i dům čís. 11.546.

— — **právo činící exekuci nepřípustnou:** vlastnictví: předpoklady odporovatelnosti kupu podle § 2 čís. 3 odp. ř., jíž uplatnil žalovaný vymáhající věřitel námitkou proti žalobě podle § 37 ex. ř.; individualisace vybavovaných předmětů; domáháno-li se žalobou podle § 37 ex. ř. nepřípustnosti exekuce z důvodu vlastnictví, má část žalobního žádání o uznání vlastnictví ráz pouhé předběžné otázky, o níž jest příslušným rozhodovati exekuční soud čís. 8615.

— — pokud lze žalobě podle § 37 ex. ř. vyhověti rozsudkem pro zmeškání, tvrzeno-li v ní jen vlastnictví k vylučovaným předmětům čís. 11.589, 11.877.

— — lze jí odporovati prozatímním opatřením; výhrada vlastnictví nedopouští výkon exekuce čís. 8993.

— — pokud nepřísluší třetí osobě na základě výhrady vlastnictví čís. 9363.

— — k nabytí vlastnictví pachtýřem k odděleným plodům jest třeba, by tu byla pachtovní smlouva a by pachtýř plody vydobyl (vymlátil, zpracoval); pachtýř nemá právo brániti exekuci vedené věřitelem propachtovatelovým na oddělené plody, byla-li pachtovní smlouva odporovatelná a proti věřiteli propachtovatele bezúčinná čís. 12.963.

— — pokud není jí na újmu smísení zabavených peněz, pokud není exekuce skončena čís. 9374.

— — nepřípustnost žaloby o vyloučení zabavených peněz, jež byly již vydány vymáhajícímu věřiteli a s jinými smíseny; pokud nelze vyhověti ani spojenému s ní návrhu na vydání peněžité částky jako ekvivalentu peněz skutečně zabavených čís. 9664.

— — právem činícím výkon exekuce nepřípustným jest i domnělé vlastnictví čís. 9658.

— — právo mimoknihovního nabyvatele nemovitosti není právem, činícím nepřípustnou exekuci proti knihovnímu vlastníku čís. 9714.

— — spoluvlastník může se žalobou podle § 37 ex. ř. domáhati jen výroku o nepřípustnosti exekuce na jeho podíl čís. 9306.

— — okolnost, že k zajišťovacímu převodu svršků došlo v Německu a že podle německého práva zakládá zajišťovací převlastnění plné, byť i jen dočasné nebo podmíněné vlastnictví, jež by opravňovalo k žalobě podle § 37 ex. ř., jest nerozhodná, jde-li o věci v tuzemsku se nalézající a zde exekucí postižené čís. 13.101.

— — na nemovitost zatíženou knihovním zákazem zcizení a zadlužení nelze vésti exekuci vnuceným zřízením zástavního práva; třebaže povolení exekuce nabylo moci práva, může se třetí osoba domáhati nepřípustnosti exekuce z důvodu knihovního zákazu zcizení a zadlužení čís. 12.786.

— — okolnost, že povolení exekuce vnuceným zřízením zástavního práva na nemovitosti nabylo proti dlužníku právní moci, nevylučuje, by se třetí osoba, pro niž bylo na nemovitosti postižené exekucí knihovně zapsáno substituční právo se zákazem zcizení a zavazení, nedomáhala žalobou podle § 37 ex. ř. nepřípustnosti exekuce čís. 13.104.

— — o nepřípustnosti exekuce, ježto bylo mobilární exekucí zabaveno příslušenství nemovitosti, na níž jest pro žalobce vloženo zástavní právo, jest rozhodovati pořadem práva čís. 10.576.

— — prostředky, jimiž může hypotekární věřitel uplatňovati nepřípustnost exekuce mobilární na movité příslušenství nemovitosti čís. 12.327.

— — postup pohledávky: neknihovní postupník hypotekární pohledávky není oprávněn odporovati podle § 37 ex. ř. exekuci jejím zabavením čís. 9809; — srov. čís. 11.932 plen. rozh.

— — postupník oprávněn domáhati se žalobou podle § 37 ex. ř. nepřípustnosti exekuce na postoupenou mu pohledávku čís. 10.366.

— — předmětem stíženým exekucí může býti i pohledávka; vyhledává se totožnost pohledávky, na niž se vede exekuce, a pohledávky, na niž uplatňuje žalobce své právo; žaloba podle § 37 ex. ř. přísluší i postupníku proti exekuci na pohledávku po postupu; vedena-li exekuce na pohledávku zapůjčitele proti vypůjčiteli, není oprávněn k žalobě podle § 37 ex. ř. ten, z jehož peněz byla zápůjčka poskytnuta čís. 11.517.

— — postupem k inkasu nenabyl postupník práva k postoupené pohledávce nedopouštějícího výkon exekuce v prospěch postupitelova věřitele čís. 11.573.

— — postup jest právem, nedopouštějícím výkon exekuce postupitelovým věřitelem; žaloba postupníka podle § 37 ex. ř. jest přípustná, dokud trvá pravoplatně povolené zabavení postoupené pohledávky, třebaže byl zamítnut návrh na přikázání zabavené pohledávky čís. 12.143.

— — dalším postupem přešla pohledávka se všemi právy, i s právem domáhati se nepřípustnosti exekuce, vedené na pohledávku proti původnímu postupníku čís. 11.333.

— — vylučovací žaloba postupníka proti exekuci postupitelova věřitele není vyloučena tím, že postupník přihlásil nárok z postupu k rozvrhu peněz složených postoupeným dlužníkem na soudě a že rozvrhové řízení není dosud skončeno čís. 13.043.

— — nároky obligační: pohledávka z odkazu a z dědické dohody v pozůstalosti jest nárokem obligačním, nikoliv věcným a nečiní nepřípustnou exekuci na nemovitost, na níž jest právem zástavním zajištěna; lhostejno, že se vklad zástavního práva pro pohledávku vymáhajícího věřitele na pozůstalostní nemovitost před vkladem práva vlastnického pro dědice stal neprávem čís. 13.063.

— — nejde-li o exekuci komisionářova věřitele na pohledávku komisionáře za zboží třetí osobě prodané, nýbrž, je-li předmětem exekuce hotovost komisionářem za zboží stržená a jím již přijatá, jež jest v době výkonu exekuce ještě v jeho moci, nemá komitent právo činící exekuci nepřípustnou, ledaže by komisionář, prodav odevzdané zboží a přijav za ně peníze, jednal v mezích zjevné plné moci za komitenta čís. 13.089.

— — různé: záleží na tom, zda žalobcovo právo jest právem nedopouštějícím exekuci, a na tom, zda se tvrzené právo vztahuje k předmětu dotčenému exekucí; spadá sem právo vymáhajícího věřitele vlastníkova nabyté zabavením nároku dlužníka na vydání věci od chovatele čís. 8740.
— — požívatel domu může se domáhati nepřípustnosti exekuce vnucenou správou domu, předchází-li požívací právo právu vymáhajícího věřitele čís. 9950.
— — pokud příjemce poukazu má právo činiti nepřípustnou exekuci poukazcova věřitele na poukázanou pohledávku čís. 11.000.
— — i pouhý obligační nárok na vydání věcí, jež dlužník, nejsa jich vlastníkem, má ve své moci jen jménem třetí osoby; smlouva o železný dobytek čís. 11.170.
— — proti exekuci zabavením a vnucenou správou pachtovních práv dlužníkových k usedlosti, přísluší třetí osobě, jíž dlužník postoupil právo skliditi louky a ozimy a použíti zbývající části pachtovaných pozemků k osetí jaří a k osázení brambory, právo nedopouštějící výkon exekuce čís. 11.620.
— — družstvo nemůže podle § 37 ex. ř. uplatniti právo, jehož nabylo právním jednáním, jež se nestalo v mezích jeho působnosti čís. 12.658.
— — proti exekuci na dlužníkovo právo stavební a pachtovní, jehož základem jest jednak smlouva dlužníkova s ředitelstvím státních drah, jíž mu bylo za roční nájemné přenecháno užívání železničního pozemku s právem postaviti si na něm krám, a jednak revers, podepsaný dlužníkem, podle něhož povolení jest osobní a nesmí býti bez předchozího povolení dráhy na jiného převedeno, nemá právo nedopouštějící výkon exekuce (§ 37 ex. ř.) ten, komu dlužník krám postavený na železničním pozemku prodal ještě před podpisem onoho reversu čís. 12.621.
— — **právo, jehož nabyto po povolení exekuce:** dalším postupem přešla pohledávka s všemi právy, i s právem domáhati se nepřípustnosti exekuce, vedené na pohledávku proti původnímu postupiteli čís. 11.333.
— — bylo-li o vklad vlastnictví pro nabyvatele nemovitosti zažádáno teprve po povolení exekuce na nemovitost proti jejímu dřívějšímu vlastníku, nemůže nabyvatel nemovitosti uplatňovati nepřípustnost této exekuce čís. 11.457.
— — vlastnictví lze převáděti i k movitým věcem stíženým exekučním zástavním právem; pokud tu nejde o maření exekuce čís. 12.044.
— — **aktivní a pasivní oprávnění:** při přikázání pohledávky k vybrání jest vymáhající věřitel pasivně oprávněn k žalobě čís. 9373.
— — jest k ní oprávněn komisionář jako komitentův zmocněnec čís. 9389.
— — lze vznésti jen proti vymáhajícímu věřiteli, nikoliv proti vydražiteli věci čís. 9432.
— — provádí-li okresní úřad politickou exekuci na žádost obce k vydobytí obecních dávek, není k rozepři podle § 37 ex. ř. pasivně oprávněn stát, nýbrž obec čís. 10.792.
— — **a rekurs (stížnost podle § 68 ex. ř.)**: byl-li zabaven předmět nalézající se v držení třetí osoby bez jejího souhlasu (§ 262 ex. ř.), není tím, že třetí osoba měla právo si stěžovati na výkon exekuce podle § 68 ex. ř., třetí osobě po případě zabráněno žalovati podle § 37 ex. ř. čís. 12.186.
— — **žalobní návrh:** do rozsudečného výroku, vyhovujícího žalobě, nelze pojati dodatek: »a exekuce se zrušuje« čís. 8993.
— — přípustná žalobní prosba, že zabavení pohledávky povinného není po právu čís. 10.366.
— — pokud nejde o dvojí žalobní žádost, domáhano-li se i uznání vlastnictví k zabaveným předmětům čís. 11.244.
— — **cenu předmětu sporů** zahájených podle §§ 37 a 402 ex. ř. jest určiti podle § 57 j. n.; žaloby podle § 37 ex. ř. nebo podle §§ 37 a 402 ex. ř. nejsou vázány na podmínky § 228 c. ř. s. čís. 8626.

Žaloba podle § 39 čís. 1 ex. ř.: nemůže jí býti zbaven účinnosti platební rozkaz v upomínacím řízení čís. 9422.

— — nemá místa, byl-li nález rozhodčího soudu bursovního proti společenstvu doručen společenstvu v den, kdy již bylo po právu, společenstvo při vynesení nálezu však nebylo po právu čís. 10.426.

Žaloba podle § 39 čís. 5 ex. ř.: může jí dlužník čeliti nabytí vnuceného zástavního práva pro pohledávku zajištěnou již úvěrovou hypotekou čís. 9477.
— — žádá-li přímo o zrušení exekuce, jest ji odmítnouti pro nepřípustnost pořadu práva čís. 9154.
— — nelze jí uplatňovati, že platební výměr o pojistných příspěvcích nebyl prý povinnému doručen a že proto jest prý doložka vykonatelnosti nesprávná čís. 9259.
— — uznal-li dlužník ve sporu žalobní nárok s tím, že bude platiti jen splátky přijaté ve vyrovnacím řízení, a věřitel proti tomu nic nenamítal, jest dlužník oprávněn domáhati se žalobou podle § 39 čís. 5 ex. ř. zrušení exekuce, vedené věřitelem neomezeně čís. 9033.
— — domáhá-li se dlužník nepřípustnosti exekuce, ježto mu nebyl doručen exekuční titul; lhostejno, že žalobce označil v žalobě žalobu jako žalobu podle § 36 čís. 1 ex. ř. čís. 9830.
— — vznesením námitek podle § 35 ex. ř. není vyloučeno napotomní uplatnění nároku na nepřípustnost exekuce z důvodu § 39 čís. 5 ex. ř. čís. 10.013.
— — nelze jí opříti o to, že směnka, na jejímž základě byl vydán platební rozkaz, sloužící za základ exekuce, byla vystavena za určitým účelem, k němuž jí pak nebylo použito, a že se žalobce o tom dozvěděl teprve po pravomoci směnečného platebního rozkazu čís. 10.013.
— — nepřípustnosti exekuce, ježto exekuční titul, na jehož základě byla povolena exekuce proti žalobci, není proti žalobci, nýbrž proti třetí osobě, nelze se domáhati žalobou podle § 35 ex. ř., ani žalobou podle § 36 ex. ř., nýbrž žalobou podle § 39 čís. 5 ex. ř.; tím, že tu nebyl podán rekurs proti usnesení povolujícímu exekuci, není žaloba vyloučena čís. 10.896.
— — žalobu dlužníka, domáhající se výroku, že exekuce na základě rakouského rozsudku pro zameškání jest vzhledem k § 6 zák. čís. 70/1896 ř. zák. nepřípustná, jest odmítnouti pro nepřípustnost pořadu práva čís. 12.612.
— — směnečný platební příkaz, jenž nebyl dlužníku řádně podle § 106 c. ř. s. doručen, nenabyl moci práva a nestal se exekučním titulem, třebaže se dlužník o obsahu příkazu dověděl jiným způsobem než řádným doručením; tento nedostatek předpokladu právní moci a vykonatelnosti směnečného platebního příkazu nebyl odčiněn ani tím, že se dlužník ani proti povolení exekuce nebránil rekursem, a má dlužník právo brániti se proti exekuci žalobou podle § 39 čís. 5 ex. ř.; mohl-li se však brániti proti povolení exekuce rekursem a neučinil tak, nýbrž volil nákladnější cestu sporu, nelze uznati útraty sporu za účelné a potřebné k obhájení práva ve větším rozsahu, než kolik by si vyžádalo podání rekursu; podlehnuvšímu vymáhajícímu věřiteli nelze ovšem přiznati nárok na náhradu jeho útrat pro nedostatek podmínek § 45 c. ř. s. čís. 13.111.
— **podle § 231, odst. 2, ex. ř.:** nelze přihlížeti k důvodům odporu, které mohly býti uplatněny odporem, ale nebyly při rozvrhovém roku předneseny čís. 8874.
— **podle § 258 ex. ř.:** předmětem sporu není zástavní právo žalovaného, nýbrž určení přednostního práva žalobcova; ocenění podle § 57 j. n. čís. 10.144.
— — a zajišťovací převlastnění čís. 10.731.
— — domáhající se kromě zjištění přednosti i toho, by žalovaný byl uznán povinným svoliti k vydání dražebního výtěžku; pasivní oprávnění vymáhajícího věřitele jen do účtované výše jeho pohledávky; vyšel-li na prázdno, není vůbec pasivně oprávněn čís. 11.124.

— — nelze jí uplatniti zadržovací právo podle § 471 obč. zák. čís. 11.156.
— — příslušnost viz tamže.
Žaloba podle § 89 směn. zák.: jde při ní o samostatnou pohledávku ze samostatného právního důvodu obligačního, při níž musí žalobce dokázati nejen, že šlo o směnečný nárok, a škodu, nýbrž musí dokázati i obohacení žalovaného na jeho úkor, kteréž záleží v rozdílu dvou hodnot, hodnoty toho, co žalovaný za směnku dostal, a hodnoty toho, co za ni dal čís. 12.527.
— **odpůrčí** viz odpůrčí nárok.
— **podle § 89 služ. pragm.:** předpis § 89 org. zák. vztahuje se též na ni čís. 10.224.
— **vylučovací** podle § 37 ex. ř. viz žaloba podle § 37 ex. ř.
— — může býti namířena proti úpadkové podstatě zastoupené jejím správcem čís. 10.057.
— **zdržovací a zastavovací** viz soutěž nekalá.
Žalobní jistota viz jistota žalobní.
— **odpověď** viz odpověď žalobní, rozsudek pro zmeškání.
— **žádost** viz žaloba.
Železná kráva: čís. 9670, 11.170.
Železnice viz doprava železniční, náhrada škody drahou, vyvlastnění.
— — bezpečnostní opatření na místních drahách viz tamže.
Železniční tarif viz doprava železniční.
— **vůz:** pokud přípustno zabavení nároku na jeho vydání čís. 9217.
— **zaměstnanec** viz zaměstnanec železniční.
Židovská náboženská obec viz obec náboženská.
Žiro směnky viz směnka.
Živnost: exekuce na ni viz exekuce (§§ 331 a násl. ex. ř.), správa vnucená.
— — za náměstka ve smyslu § 55 živn. řádu lze považovati jen toho, kdo provozuje živnost na účet majitele koncese; nicotnou jest úmluva, podle níž měla třetí osoba provozovati koncesovanou živnost samostatně a na vlastní účet čís. 9734.
— — úplaty za postoupení živnosti nejsou zapovězeny v § 20 (1) zák. čís. 44/1928 čís. 9862.
— — pokud není neplatnou smlouva o převzetí koncesovaného podniku čís. 11.853.
— — viz též živnostenský řád.
— **autodopravní:** příslušnost podle § 87 odst. 1 j. n. čís. 10.949.
— — nájemním autem nenáleží ke koncesovaným živnostem, k jichž výkonu se vyžaduje zvláštní způsobilost čís. 10.081.
— — úmluva, podle níž někdo bude jezditi s ponechaným si autem samostatně a na vlastní účet na koncesi druhého smluvníka, jest nicotnou a nelze z úmluvy té vyvozovati proti druhému smluvníku nárok na náhradu škody z odhlášení auta čís. 10.375.
— — přípustnost pořadu práva pro nárok na náhradu zisku, jenž ušel žalujícímu majiteli koncese (autobusové) tím, že žalovaný provozoval též koncesi; majitel koncese má jen nárok proti moci veřejné; náhrada škody, ježto žalovaný nabízí k dopravě osob též z jiného stanoviště, než mu vykázáno čís. 11.958.
— — přípustnost pořadu práva pro nárok dráhy proti podnikateli provozu autobusy o zvýšení jízdného vzhledem k dohodě, jíž se podnikatel zavázal dráze, že nesníží jízdné pod určitou výši čís. 12.674.
— — přípustnost pořadu práva pro nárok československého státu (železniční správy) proti majiteli autodopravy o splnění úmluvy, jíž se žalovaný zavázal železniční správě platiti peníz na úhradu ztrát na příjmech způsobených železniční správě jeho autobusovou dopravou čís. 12.730.
— — nepřípustnost pořadu práva, domáhá-li se ten, komu byla udělena koncese k provozování autobusové dopravy, náhrady škody na státu, ježto poštovní správa zřídila na stejné trati autobusovou dopravu téhož druhu čís. 12.984.
— **hostinská:** není-li k jejímu provozování třeba průkazu způsobilosti, ježto bylo koncese nabyto před účinností zákona čís. 112/1927, nelze exekuci na živnost a na koncesi podle § 341 ex. ř. zrušiti (§ 39 čís. 2 ex. ř.), i když podnik dlužníka není veden ani se čtyřmi pomocnými silami čís. 10.777.
— — na tom, kdo si jen fiktivně vymohl koncesi pro sebe, v pravdě však pro jiného, může tento jiný jen požadovati, by se proti živnostenskému úřadu vzdal v jeho prospěch koncese čís. 10.782.
— **oděvnická:** k průkazu způsobilosti k nastoupení živnosti oděvnické, omezené na ženské a dětské šatstvo, stačí průkaz o řádném ukončení učebního poměru, tedy i tovaryšský list; osobní způsobilost, by byly přiznány k mistrovské zkoušce, mají i ženy, které mohou podati průkaz způsobilosti pro oděvnickou živnost, omezenou na ženské a dětské šaty čís. 11.461.
— **pohřebního ústavu:** forma společenstva nehodí se pro ni čís. 10.116.
— **sprostředkovatelská:** oprávnění k jejímu provozování se nevyžaduje k platnosti smlouvy sprostředkovatelské čís. 9594.
— **stavitelská:** krytí osob k provozování živnosti neoprávněných osobami k živnosti té oprávněnými (§ 16 zák. ze dne 26. prosince 1893 čís. 193 ř. zák.) jest zapovězeno a trestné a nemůže z něho vzejíti platný nárok; na tom se nic nezměnilo postupem nároku čís. 10.582.
— — pokud není zakázána společenská smlouva mezi podnikatelem, jenž nemá stavitelskou koncesi, a tím, kdo ji má čís. 11.811.
— — oprávněný podnikatel staveb jest oprávněn převzíti smlouvou provedení stavby; nedal-li provésti stavbu osobou oprávněnou ke stavitelské živnosti, nestala se platně ujednaná stavební smlouva nicotnou čís. 12.828.
Živnostenské oprávnění: kdy se při exekuci na ně nabývá oddělného práva podle § 12 vyr. ř. čís. 9601.
— — výhoda § 56 (4) živn. ř. pro každého nezletilce jen do jeho zletilosti, třeba jest jich více čís. 9275.
— **společenstvo** viz společenstvo živnostenské.
Živnostenský rejstřík: vedený podle § 145 živn. ř. nelze postaviti na roveň obchodnímu rejstříku a zápisy v něm na roveň zápisům v obchodním rejstříku čís. 11.351.
— — z toho, že byla firma vymazána v něm, ještě nevyplývá, že se podniku nebo živnosti vzdala čís. 11.652.
— **řád:** důvody propuštění podle § 82 živn. ř. viz smlouva služební (§ 1062 obč. zák.).
— — pro živnostenský pracovní poměr lze platně ujednati i vyloučení výpovědní lhůty; úmluva taková může se státi i mlčky jednáním, jež v úvaze všech okolností nedává rozumné příčiny k pochybnostem; znaly-li obě strany, ujednávajíce pracovní poměr ve stavební živnosti zvyklost, že se považuje výpověď za vzájemně vyloučenou, zařídily-li se podle ní a nejednaly-li ani o výpovědní lhůtě, daly na jevo shodnou vůli, že pracovní poměr může býti zrušen bez výpovědi čís. 12.411.
— — jinak viz živnost, živnostenské oprávnění.
— **soud:** příslušnost viz tamže.
Živnostník drobný (§ 251 čís. 6 ex. ř.) viz exekuce.
Životní pojištění viz pojištění smluvní.
Žold dělesloužících osob mužstva branné moci; platí pro něj výhoda § 3 zák. ze dne 21. dubna 1882 čís. 123 ř. zák. čís. 10.479.

Seznam ustanovení zákonných, jež byla ve svazcích XI. až XV. vyložena.

I. Občanský zákoník.

Čís.

§ 1 10817
§ 2 . 9287, 9968, 10142, 10419, 10578, 11136, 11766, 12473, 12509
§ 4 . . 9079, 9296, 9518, 9912, 10644, 10731, 11104, 11565
§ 5 8653, 8881, 9019, 9108, 9264, 9301, 9369, 10914, 11695, 12708, 12805, 12848, 13118
§ 6 9510, 9610, 9631, 9635, 9788, 9791, 9853, 9859, 9931, 10012, 10022, 10166, 10227, 11325, 11753, 12113, 12805, 12830
§ 7 9530, 9616, 9635, 9704, 9743, 9788, 9791, 9879, 9883, 10018, 10107, 10406, 10594, 10809, 11233, 11280, 11674 plen. rozh., 11676, 13070
§ 10 . 11674 plen. rozh., 11683, 12411
§ 12 . . 9757, 10082, 11674 plen. rozh., 11683, 13152
§ 16 9183
§ 18 11389
§ 19 . 9933, 10413, 11319, 11388, 11604, 11674 plen. rozh., 11676, 11793, 12244
§ 21 9238, 9527, 9616, 9689, 9704, 9794, 10258, 10436, 10569, 11312, 11354, 11827, 11919, 12017, 12095, 12558, 12643
§ 22 . 9183, 10206, 10858, 12640
§ 26 . . 8612, 8857, 9072, 10346, 10361, 10506, 10569, 10654, 10688, 10853, 11559, 11580, 12397, 13147
§ 27 . 10361, 11447, 11559, 12397
§§ 33—37 9912
§ 33 . . 8705, 8745, 8974, 9378, 9794, 10320, 10436, 12397
§§ 34 a násl. 12729
§ 34 . . 9079, 9187, 9794, 12098, 12127, 12397

Čís.

§ 36 . . . 10369, 10658, 11070
§ 37 . 8810, 8974, 9912, 10644, 10678, 10684, 10861, 11070
§ 40 . 9550, 10526, 11607, 11836, 12033, 12147
§ 42 11472
§ 43 . . . . . 11397, 13070
§ 44 . . 9532, 9873, 9960, 10452, 11120, 11563, 12019, 12147
§ 45 10745
§ 46 . . . . . 12131, 12731
§ 48 12450
§ 49 12450
§ 55 . . . . . 12350, 12607
§ 62 . . . . . 9296, 13107
§ 69 10644
§ 83 13107
§ 84 13107
§§ 89—92 9960
§§ 90—93 10423
§ 90 . . . 11120, 12033, 12147
§ 91 8683, 8727, 8760, 9220, 9476, 9532, 9651, 9661, 9691, 9712, 9766, 9937, 9957, 9960, 10026, 10067, 10073, 10132, 10143, 10230, 10286, 10400, 10663, 10732, 10744, 10749, 11046, 11120, 11169, 11222, 11522, 11563, 11565, 11675, 12019, 12033, 12091, 12122, 12147, 12178, 12214, 12285, 12309, 12716, 12938
§ 92 8760, 9296, 9522, 9873, 9960, 10265, 10422, 10452, 10663, 11120, 11182, 11563, 11675, 12019, 12033, 12147, 12938
§ 93 . . 9128, 9518, 9873, 10040, 10663, 12033, 12147, 12480
§ 94 9296
§ 95 12450
§ 96 . . . 9296, 12450, 13107
§ 99 . . . 9518, 9676, 10644
§ 102 11613
§ 103 11719

Čís.

§ 105 . . . . . 11719, 13160
§ 106 9661
§§ 107—109 11498
§ 107 . . . 11182, 11946, 12446
§ 108 . . . .9661, 9766, 10026
§ 109 . . 8604, 9258, 9500, 10143, 11101, 11369, 11412
§ 110 . . . 9651, 10455, 11383
§ 111 . . . . . 9079, 9296
§ 117 . 9766, 10026, 10073, 10230
§ 138 . . . 8743, 9579, 11823
§ 139 . . . 9018, 9683, 10048, 10065, 10132, 12506, 13012
§ 141 . . 9691, 9729, 9889, 9987, 9991, 10015, 10048, 10132, 10154, 10239, 10388, 10389, 10452, 10973, 11413, 11522, 11554, 11692, 11804, 12173, 12506, 12598, 13143
§ 142 . . 8989, 9077, 9572, 9941, 10040, 10061, 10220, 10265, 10493, 11455, 11466, 11604, 11827, 11982, 12046, 12099, 12248, 12443, 12559, 12707, 12807, 12855, 12864, 13160
— odst. 2 . . . . 10929, 12728
§ 143 . .9588, 9889, 10132, 11413, 11455, 12572, 12598
§ 145 . . . . . 11455, 11827
§ 147 10065
§ 148 . 10061, 10065, 10340, 13012
§ 149 . . . . . 9683, 11538
§ 150 . 9683, 10048, 10340, 11295, 11538, 13143
§ 151 . . . 9863, 10496, 12643
§ 152 9794
§ 154 . 9706, 10000, 10065, 11058, 12092, 12124, 12896
§ 155 a násl. 9527
§ 155 . . . 11040, 11295, 11832
§ 156 11040
§ 158 . . 8706, 8743, 9336, 9579, 10371, 10409, 11040, 11955, 12068, 12164, 12614, 12972
§ 159 . . . . . 8706, 9579, 10316, 10969, 11955
§ 160 8870
§ 162 . . . 11831, 12615, 12704
§ 163 . . 8659, 8743, 8905, 8931, 8974, 9527, 9671, 10338, 10371, 10650, 10925, 10953, 11832, 12068, 12394, 12456, 12550
§ 165 . . . . . 9683, 12572
§ 166 . . 8974, 9135, 9527, 9683, 9691, 9706, 10001, 10101, 10187, 10314, 10340, 10376, 10388, 10596, 10604, 10927, 10973, 11045, 11295, 11453, 11461, 11854, 12034, 12506, 12538, 12558, 12572, 12604, 12615, 12643, 12704
— odst. 2 10927
§ 167 . . 8974, 9184, 9527, 9684, 9706, 10001, 11424
§ 168 . . 8695, 9684, 11424, 12640
§ 169 . . . 10101, 10559, 12131, 12558, 12678
§ 170 . . . 9077, 10376, 10604
§ 171 . 9683, 11295, 11461, 12034
§ 172 . . . . . 10065, 11545
§ 173 . . . . . 9503, 11545
§ 174 11477
§ 175 11028
§ 176 . . . . . 9743, 11477
§ 177 . . . . . 11477, 12037
§ 178 . . . 9772, 10061, 10265, 10600, 11455, 11827, 11919, 12037, 12707, 13012
§ 179 11472
§ 181 . . . . . 12615, 12704
§ 183 12095
§ 186 9118
§ 187 10600
§ 191 9743
§ 194 . 9743, 10258, 10543, 12433
§ 196 . . . . . 9743, 10543
§ 198 . . . 9743, 10543, 12433
§ 211 10543
— čís. 3 9743
§ 216 . 10101, 10340, 10805, 12558
§ 217 10335
§ 220 9618
§ 221 12572
§ 222 . . . . . 10858, 11538
§ 227 11538
§ 228 . . . . . 9227, 11538
§ 230 . . . . . 10619, 11745
§ 232 . . . . . 9634, 11745
§ 233 8729, 9138, 9187, 9303, 9315, 9773, 9794, 10045, 10145, 10396, 10604, 10745, 10805, 10858, 11028, 11266, 11354, 11464, 11538, 11639, 11745, 12536, 12660
§ 235 11538
§ 236 10440
§ 238 10965
§ 241 10965
§ 243 . . . . . 9568, 10294
§ 244 . .9303, 9794, 10086, 11354, 11745
§ 246 . . 9303, 9568, 9794, 9863, 10496, 12643
§ 247 . .9568, 9794, 10496, 13143
§ 248 . . . . . 10486, 11777
— odst. 2 12017
§ 251 . . . . . 9503, 9772

Čís.

§ 252 . . . . . 9772, 10725
§ 254 . . . . . 10258, 12433
§ 255 12433
§ 258 12433
§ 261 9542
§ 262 10965
§ 264 11538
§ 265 11538
§ 269 12397
§§ 270—272 9234
§ 270 . . . . . 9616, 10061, 10600, 11345, 13012
§ 271 . 9572, 10045, 10061, 10258, 10265, 10600, 11464, 11639, 11866, 11919, 12095, 12864
§ 272 . . . . . 10258, 11866
§ 274 9183
§ 276 9616
§ 279 . . . . . 9415, 9616
§ 280 10258
§ 282 . .9618, 9773, 10045, 10440, 11028, 11354, 11538, 11745
§ 285 11556
§ 287 11556
§ 288 . . . 10466, 11290, 12803
§ 290 . . . . . 10207, 10437
§ 292 . . . 8735, 11556, 11598
§ 293 . . . . . 10403, 10499, 11403, 11741, 12159
§ 294 . . 9432, 9859, 9938, 10647, 11176, 11200, 11556, 11862, 12106, 12502, 12521, 12757
§ 295 . . . 10499, 12757, 12963
§ 296 . . . . . 9182, 11862
§ 297 . . 9432, 9836, 9911, 10380, 10647, 10839, 10912, 11026, 11176, 11200, 12204, 12502, 12573, 12649
§ 297 a) 9129, 9432, 10698, 10743, 10839, 11153, 11200, 11595, 12106, 12502, 12521, 12587
§ 298 . . . . . 9911, 11119
§ 300 10731
§ 302 . . . . . 10492, 10719
§ 303 . . . . . 10938, 11598
§§ 304 a násl. 10227
§ 304 9891
§ 305 . 9302, 10110, 10256, 10632, 11726, 12420, 12925
§ 306 . . 9182, 9614, 9837, 9891, 11726, 12338, 12339
§ 307 . 9509, 10142, 10632, 11674 plen. rozh.
§ 308 . . 10142, 11674 plen. rozh.
§ 309 . 9156, 9306, 11206, 11629, 11793, 12421
§ 311 10379
§ 312 . . . . . 9552, 11186
§ 313 . 10667, 11135, 11186, 12649, 12726, 13112
§ 315 12686
§ 316 . . . 9718, 10146, 10413
§ 317 9718
§ 319 . . . . . 11206, 11435
§ 324 12659
§ 326 . . 9210, 9675, 9718, 9932, 10142, 10332, 10349, 10413, 11186, 12796
§ 328 . 9932, 10142, 10146, 10215, 10863
§ 329 . 9156, 10146, 10215, 12141
§ 330 9718
§ 331 12141
§ 333 10809
§ 334 . . . . . 9718, 10349
§ 335 . 8972, 10146, 10215, 10891, 11129, 11205, 11676
§ 336 . . . . . 9718, 10215
§ 338 . . 9675, 9718, 10733, 12796
§§ 339 a násl. . 11674 plen. rozh.
§ 339 10003
§§ 340 a násl. 11441
§ 340 . . . . . 9543, 9976
§ 341 . . . 9543, 9976, 10898
§ 342 . . . . . 9543, 9976
§ 343 12195
§§ 344 a násl. . 11674 plen. rozh.
§ 344 . . . . . 10898, 11388
§ 348 11421
§ 351 11135
§ 353 9783
§ 354 . 9943, 10423, 11018, 11032, 11526, 11674 plen. rozh. 11696, 12147, 12448, 12659, 13091
§ 356 . . . . . 10379, 12621
§ 361 . 9753, 10283, 10988, 11605, 12573, 12738
§ 362 . 9524, 9718, 11018, 11032, 11144, 11696, 13091
§ 364 . 9524, 9611, 10118, 10897, 11253, 11370, 11696, 12172
— odst. 2. . . . . 9022, 9719
§ 364 a) 11149, 11253
b) 8848, 12020
c) . 8853, 9333, 9897, 9964, 10424, 10682, 10857, 11054, 11459, 11695, 11814, 11869, 11896, 11959, 12621, 12786, 12862
§ 365 . . . . . 8919, 9908, 10109, 10120, 10897
§ 366 . . 8991, 9626, 9754, 9836, 9982, 10097, 10283, 10379, 10423, 10583, 11026, 11252, 11319, 11389, 11674 plen. rozh., 11763, 12121, 12147, 12170, 12821

	Čís.
§ 367	9210, 9750, 9836, 10193, 10195, 10293, 10583, 10750, 10784, 10826, 11319, 11547, 11846, 12121, 12170, 12373, 12437, 12620
§ 368	9210, 9718, 9932, 10142, 10195, 10332, 11186, 11629, 12373
§ 369	9626, 10224, 10283, 10733, 11389, 11793, 12121
§ 370	9664, 9746, 10422
§ 371	9021, 9664, 10224, 11131, 12080, 12668
§ 372	9626, 9658, 9714, 9754, 10146, 10413, 11629, 12204
§ 373	10413
§ 374	11629
§ 376	10733
§ 378	10733
§ 380	11656, 12963
§ 381	11389
§ 382	10488, 10530
§ 383	8671, 9540, 10488, 10530
§ 384	8671
§ 391	10809
§ 396	10809
§ 403	10809, 12121
§ 404	11389
§ 408	12492
§ 409	12492
§ 413	12492
§ 414	8606, 10349, 12186
§ 415	8606, 10349, 12186
§§ 417 a násl.	10349
§ 417	11482
§ 418	9238, 9649, 10379, 11252, 11482, 11783, 12204, 12621
§ 419	10379, 11482, 12573
§ 423	12170
§ 424	9548, 9700, 11319, 11629, 12170
§ 425	9700, 9714, 12069, 12256
§ 426	9520, 9700, 9926, 10195, 10310, 10719, 11170, 11281, 11374, 13130
§ 427	8891, 9700, 9793, 9926, 9929, 9990, 10195, 10246, 10310, 10719, 10749, 11170, 11281, 11340, 12075, 12138, 12373, 12620, 13130, 13144
§ 428	9306, 9700, 9926, 9929, 9990, 10310, 10719, 11170, 11281, 12075, 12650, 13054, 13075, 13130
§ 429	10954
§ 431	9551, 9714, 9809, 10413, 11205, 11457, 12018, 12345
§§ 431—437	9836
§ 432	9998, 12204
§ 433	12204
§ 434	12621
§ 435	9836, 12070, 12621
§ 438	11457
§ 440	9548, 9649, 9714, 10146, 11457, 12651
§ 441	12018
§ 442	9566, 10826, 11153, 11281, 12345
§ 443	9883, 11249, 11629, 12018, 12130, 12726
§ 444	9714, 10172
§ 445	9553, 9809, 10172, 11548, 12373
§ 447	9477, 9809, 9867, 10218, 10302, 10919, 11124, 11548, 12018, 12744
§ 448	10218, 10587, 11176, 11456, 13015
§ 449	9161, 9809, 10919, 11548, 11848
§ 451	9809, 9836, 9929, 10310, 11109, 11932 plen. rozh., 12070
§ 452	8891, 9929, 10310, 10624, 11340, 11363, 12138
§ 456	9344, 10583, 11547, 12121
§ 457	10114, 10540, 10824, 11313, 12521, 12587
§ 459	11674 plen. rozh., 13037
§ 460	13037
§ 461	10218, 10708, 10984, 11202, 11227, 12703
§ 462	10643, 10849
§ 464	11202
§ 466	9242, 11278
§ 467	9735
§ 469	8909, 9038, 9161, 9218, 9295, 9553, 9809, 9829, 10108, 10456, 10643, 11086, 11548, 11641, 11646, 11683, 11754, 12109, 12484, 12542, 12847, 12854
§ 469 a)	9218
§ 470	9829, 11548
§ 471	8731, 9718, 9834, 10349, 11156, 11232, 11637, 11669, 11773, 12121, 12141, 12220, 12346, 12821
— odst. 2.	9834
§ 472	9524, 10653, 10851, 11783, 12726, 13094
§ 473	9524, 9552, 9657, 9762, 13094
§ 474	9524, 9762
§ 475	9762
§ 476 čís. 10	12649
— čís. 11	12649
§ 477	9762, 13094
— čís. 1	8786
— čís. 2	8826, 9555
— čís. 6	11119, 11447
§ 479	9552, 9762, 10851, 11119, 12961
§ 480	10172, 10653, 12090, 12649
§ 481	9836, 10142, 10653, 11783, 12090
§ 482	11674 plen. rozh.
§ 484	8786, 9365, 9657, 9681, 10121, 10142, 10172, 10621, 10689, 10830, 10851, 11135, 12460, 13100
§ 485	8826, 9657, 10126, 10302, 10465, 10830, 10851, 11660, 11860
§ 486	10851
§ 488	12649
§ 492	8786, 9365, 11053, 12460
§ 493	10121, 11053
§ 494	12460
§ 495	8786, 12460
§ 497	9555
§ 501	13015
§ 503	12460
§ 504	9670, 9950, 10142, 10689, 11019, 11060, 11564, 11674, plen. rozh. 12205, 12430, 13091
§ 505	9590, 10621, 11563
§ 506	9670, 9681, 10142, 10621, 11563
§ 507	10621, 11564, 12205, 12430
§ 508	9186
§ 509	9509, 9681, 9741, 9870, 9926, 9950, 9984, 10149, 10327, 10965, 11526, 11674 plen. rozh., 12205, 12660, 13003, 13091, 13094
§ 511	9509, 9984, 11227, 11526
§ 512	8611, 9509, 9693, 11110, 12660, 12711
§ 513	9693, 9859, 10766, 10965, 11110, 12660
§§ 514—517	9741
§ 514	10262, 10766
§ 517	9693
§ 520	9859, 10766, 12195
§ 521	9670, 9681, 9950, 10126, 10142, 10621, 10689, 11564, 11660, 12430
§ 523	8673, 8699, 8794, 9021, 9075, 9524, 9555, 9681, 9820, 9976, 9984, 10118, 10172, 10379, 10380, 10413, 10531, 10653, 10666, 10851, 10988, 11018, 11032, 11060, 11260, 11588, 11630, 11674 plen. rozh., 11696, 11783, 12204, 12654, 12659
§ 525	9524, 10172, 10262
§ 526	10653, 10851, 11259
§ 527	10142
§ 529	8719, 10431
§ 531	8782, 9566, 9866, 10171, 10287, 10374, 10526, 11337, 11518, 11523, 11935, 12263, 12372, 12420, 12483, 12800, 12928
§ 532	10171, 11220, 11935, 12445
§ 533	10240
§ 535	11935, 11950, 12483
§ 537	10060
§ 547	8752, 9282, 9566, 9626, 9633, 9636, 9733, 9867, 10162, 10171, 10196, 10287, 10374, 10526, 10755, 10943, 11319, 11337, 11435, 11508, 11518, 11523, 11866, 11967, 12111, 12263, 12665, 12983
§ 548	9636, 12263
§ 549	9684
§ 550	8752, 9636, 9733, 11866, 12983
§ 551	12365
§ 552	9905, 10240, 11638
§ 553	8649, 10241, 11935
§ 556	8649
§ 560	9864
§ 563	9905
§ 565	9871, 12322
§ 567	10295
§ 577	10241
§ 578	8968, 12322
§ 579	9010, 9871, 10747, 11621, 12645
§ 581	9871
§ 585	9370, 9641, 10490, 11638, 13022
§ 586	11362, 13022
§ 587	10747
§ 588	10747
§ 591	10490
§ 594	10490, 10629
§ 604	10665, 10682, 12113
§ 608	8793, 9072, 9741, 10257, 11361, 12113, 12745
§ 612	10206
§ 613	9080, 9509, 9741, 10149, 10682, 10699, 11227, 11950, 12030, 12113, 12745, 12901, 12989
§ 614	12113, 12745
§ 630	10206
§ 631	9741
§ 632	9741, 10206
§ 635	9080, 9741
§ 640	9741
§ 641	9741

	Čís.
§ 642	9741
§ 646	10361, 13147
§ 647	10241
§ 648	9905
§ 649	12483
§ 650	9905
§ 655	9905, 11060
§ 665	11060
§ 667	11295
§ 672	9220, 9684, 9729, 10065, 10927, 13.143
§ 685	9468, 11361
§ 687	11727
§ 688	11727, 12483
§ 692	12195, 12483
§ 694	12483
§ 696	8669, 9718, 9905, 10657, 11633, 12110, 12621
§ 698	10895
§ 699	9718, 9922, 11797
§ 702	9905
§ 704	11349
§ 709	9905
§ 710	9905
§ 711	12113
§ 713	13022
§ 717	9386, 13155
§ 721	13155
§ 722	13155
§ 726	9905
§ 732	12604
§ 735	10662
§ 755	11472
§ 757	11106
— odst. 1	10662
§ 759	9960
— odst. 2	8681
§ 760	9612, 10240
§ 762	11118, 11456
§ 764	9379, 10329, 11456, 11543
§ 765	11118
§ 767	12365
§ 768	12365
— čís. 4	8879
§ 773	8827
§ 774	8715, 11220, 11456
§ 775	10755, 11220
§ 777	11456
§ 778	11456, 11655
§ 780	12365
§ 781	10755
§ 783	9578, 9639, 10343
§ 784	9074, 9266, 9360, 9639, 10145, 11220, 11401, 11443
§ 785	9578, 9639, 11401, 11543, 12196
§ 786	9074
§ 787	10240, 12365
§ 788	10416, 11890, 12365
§ 790	10171, 11890
§ 793	10171
§ 794	9551, 11319
§ 795	11737
§ 796	8862, 9960, 10214, 10876, 11727, 11737
§ 797	9626, 9636, 9733, 9867, 10196, 10240, 10374, 11319, 11555, 11957, 12263
§ 799	9523, 9867, 10240, 11472, 11543, 12169
§ 800	9357, 9523, 9867, 11472
§ 801	9633, 9636, 10171, 10755, 12169, 12263
§ 802	8752, 9636, 9867, 10592, 10755, 11760, 12250, 12263
§ 804	9266, 9360, 10145, 10343, 11443
§ 805	9213, 10145, 12365
§ 806	9357, 9455, 10322, 10374, 10236, 10955, 11236, 11859, 12169
§ 807	9733, 12263
§ 808	11220
§ 809	10060
§ 810	8712, 8790, 9733, 9867, 9892, 10373, 10864, 11139, 11319, 11463, 12263
§ 811	9633, 10171, 10673, 10755, 13149
§ 812	8663, 8863, 9266, 9360, 9379, 9633, 9733, 9768, 10196, 10343, 10373, 10552, 10715, 11443, 11664, 11859, 12556, 13080, 13149
§ 813	10171, 10673, 10955, 12483
§ 814	9744, 10171, 12483
§ 815	9452, 9633, 9744, 10171, 10673, 12483
§ 816	8712
§ 817	13063
§ 819	9357, 9372, 10171, 10196, 10374, 11890, 12263, 12665, 12904
§ 820	9452, 9733
§ 821	8752, 9452, 9636, 9733, 11585
§ 822	9214, 9451, 10373, 10492, 10552, 10930, 11456, 12263, 12324, 12445, 12556
§ 823	10712, 11727, 11815
§§ 825 a násl.	13055
§ 825	9753, 10209, 10886, 12337, 12361, 12457, 12573
§ 828	9943, 10205, 10283, 10612, 10886, 10988, 11605, 11660, 11681, 12252, 12738, 13052, 13062
§ 829	9943, 10205, 10283, 10988, 11660, 12373, 12601, 12738
§§ 830 a násl.	9915
§ 830	8775, 8887, 9007, 9290, 9479, 10305, 10339, 10377, 10387, 10448, 10550, 10699, 10888, 11527, 11711, 12114, 12361
§ 831	8667, 9007, 10079
§ 832	8667, 10699
§§ 833 a násl.	9870, 9892, 9943, 10209, 10515
§ 833	8599, 8790, 9397, 9943, 10082, 10209, 10698, 10886, 10988, 11463, 11660, 11681, 12224, 12337, 12601, 12738, 12881, 12983, 13052, 13062
§ 834	8599, 8667, 9148, 9397, 9943, 10209, 10448, 11681, 12195, 12738
§ 835	9148, 9397, 9943, 11060, 11681, 12269, 12881, 13090
§ 836	8790, 10209, 11463, 12269, 12601, 13090
§ 837	9915, 11421, 12133, 12601, 13090, 13142
§ 839	9870, 9915, 9943, 12114, 12252, 12337, 12541, 12785, 13003, 13005
§ 840	9870, 9915, 12114, 13003, 13005
§ 841	10339, 10377, 10538, 12232
§ 843	8887, 10377, 10387, 10515
§ 844	9657, 10851
§ 847	10126, 10377, 10448, 10465, 10776, 10851
§ 848	10776
§ 848 a)	12130
§ 851	10538
§ 854	12252
§ 856	12252
§ 858	8613, 8848, 9512, 12286
§ 859	9870, 9978, 10151, 10232, 10632
§ 860	12448
§ 861	9522, 10204, 10232, 10286, 10312, 10347, 10419, 11011, 11070, 11319, 11334, 11354, 11386, 11551, 11629, 11643, 11736, 12770
§ 862	8822, 9534, 10322, 10347, 10397, 11236, 11551, 12344
§ 863	8627, 8812, 8886, 8925, 8935, 9147, 9173, 9202, 9430, 9522, 9554, 9569, 9574, 9591, 9593, 9603, 9606, 9670, 9707, 9711, 9728, 9808, 9838, 9870, 9883, 9912, 9955, 9962, 9963, 9969, 10005, 10014, 10019, 10056, 10065, 10067, 10077, 10084, 10097, 10118, 10121, 10192, 10198, 10212, 10216, 10226, 10232, 10261, 10279, 10317, 10320, 10325, 10326, 10368, 10378, 10419, 10423, 10484, 10500, 10503, 10557, 10558, 10640, 10839, 10855, 10866, 10941, 10954, 10978, 10983, 11011, 11012, 11028, 11081, 11092, 11109, 11112, 11131, 11155, 11186, 11196, 11200, 11203, 11214, 11242, 11325, 11335, 11344, 11358, 11392, 11439, 11486, 11532, 11551, 11571, 11583, 11585, 11629, 11634, 11643, 11736, 11779, 11844, 11942, 11969, 12027, 12073, 12123, 12144, 12158, 12170, 12200, 12220, 12265, 12272, 12280, 12300, 12309, 12331, 12364, 12370, 12411, 12449, 12482, 12539, 12545, 12563, 12649, 12706, 12722, 12758, 12770, 12861, 12886, 12892, 12911, 12936, 12960, 12996, 13004, 13044
§§ 865—869	9881
§ 865	9005, 9238, 9521, 9568, 9634, 9704, 9794, 9863, 9884, 10295, 10750, 10858, 11266, 11312, 11354, 11639, 11772, 12536, 12643, 13105
§ 866	11777
§ 867	11294, 11447, 11559
§ 869	8822, 9525, 9606, 9711, 9871, 10056, 10167, 10194, 10204, 10233, 10286, 10312, 10320, 10325, 10525, 10962, 11011, 11319, 11331, 11335, 11354, 11384, 11435, 11629, 11723, 12219, 12350
§ 870	9704, 10557, 12265, 12331, 12350
§ 871	8950, 9172, 9630, 9669, 9704, 9968, 10201, 10557, 10567, 11012, 11095, 11331, 11445, 12331, 12350
§ 872	8950, 12660
§ 875	8950, 9630, 9704, 11384, 11430, 12331, 12607
§ 876	8950
§ 877	8717, 9172, 9718, 9798, 10155, 10538, 10811, 10891, 10908, 11314, 11637, 12069, 12170
§ 878	9734, 9817, 9837, 9873, 10148, 10241, 10325, 10584,

Čís.

11431, 11493, 11660, 11766, 12113, 12552
§ 879 11342
— odst. 1 . . 8717, 8921, 9055, 9106, 9128, 9193, 9198, 9281, 9305, 9395, 9440, 9559, 9560, 9561, 9620, 9623, 9644, 9734, 9771, 9798, 9817, 9837, 9841, 9843, 9903, 9916, 9931, 9955, 9992, 10025, 10065, 10151, 10166, 10167, 10201, 10226, 10241, 10370, 10375, 10412, 10434, 10504, 10582, 10626, 10636, 10675, 10811, 10867, 10891, 10908, 11044, 11148, 11171, 11221, 11431, 11555, 11570, 11665, 11666, 11767, 11780, 11803, 11811, 11853, 11917, 11988, 12044, 12089, 12112, 12158, 12197, 12208, 12317, 12336, 12479, 12522, 12534, 12552, 12570, 12658, 12705, 12741, 12808, 12828, 12895, 13025.
— odst. 2 čís. 1 . 9620, 12436
— — čís. 2 . 11562, 11988, 12061
— — čís. 4 . 9288, 9440, 9798, 9916, 11044, 12091, 12112, 12317
§ 880 10148
§ 880 a) 8820, 10148
§ 881 . . 8601, 8973, 8992, 9018, 9278, 9482, 9897, 9999, 10046, 10067, 10406, 10666, 11149, 11220, 12287, 12448, 12492, 12937
— odst. 2 . . . 10250, 10866
§ 882 9897
§ 883 . . . 9835, 10065, 10099
§ 884 . . . 9912, 11335, 11342, 11532, 12341
§ 886 . . . 9459, 10461, 13010
§ 887 11108
§ 888 . . 9440, 9679, 9797, 10886, 12337, 12457, 12541, 12785
§ 889 . . 9440, 9679, 9797, 10776, 12541, 12573, 12619, 12785
§ 890 . . . 9797, 9838, 10776, 10886, 12191, 12320, 12619
§ 891 . 9668, 9797, 10114, 10151, 10152, 10385, 10584, 11957, 12320, 12333, 12573, 12577
§ 892 . . . . . 10776, 10886
§ 893 9833
§ 894 10597
§ 896 . . . 9666, 9733, 11276

Čís.

§ 897 . . 9521, 9718, 9922, 10657, 10895, 11797, 12110, 12621
§ 898 . . . . . 9226, 10895
§ 900 12406
§ 901 . . . 9968, 9987, 10179, 11725, 12091, 12349, 12607
§ 902 . . . 9328, 9671, 10267
§ 903 . . . . 8726, 8980, 9328, 9534, 11125, 12064, 12211
§ 904 . . . 10212, 11091, 11177, 11232, 11571, 12064, 12275
§ 905 . . . . . 8705, 12347
§ 906 . . . . . 10005, 10025, 10685, 11749, 12110
§ 908 . 9064, 9695, 12045, 12188
§ 912 . 11745, 11820, 12766, 12785
§ 914 . . 8851, 8903, 8935, 8971, 9107, 9113, 9606, 9610, 9651, 9711, 9782, 9808, 9838, 9852, 9868, 9954, 9969, 10019, 10035, 10084, 10118, 10179, 10192, 10198, 10199, 10232, 10279, 10286, 10294, 10320, 10348, 10368, 10378, 10419, 10503, 10554, 10555, 10557, 10579, 10640, 10767, 10819, 10942, 10983, 11011, 11018, 11054, 11090, 11091, 11118, 11125, 11180, 11197, 11203, 11219, 11302, 11325, 11439, 11473, 11533, 11563, 11610, 11622, 11629, 11636, 11643, 11769, 11853, 11893, 11898, 12025, 12041, 12062, 12073, 12101, 12111, 12171, 12189, 12200, 12219, 12220, 12226, 12287, 12301, 12302, 12309, 12320, 12340, 12355, 12390, 12417, 12531, 12549, 12639, 12911, 13010
§ 915 . . 9683, 9694, 9711, 10017, 10315, 10557, 10999, 11261, 11325, 11431, 11451, 11605, 11844, 12041, 12111, 12171, 12200, 12301
§ 916 . . . . 9557, 9736, 9910, 11172, 11486, 12044, 12484
§ 917 10067
§ 918 . . . 9593, 10025, 10032, 10306, 10589, 10590, 11214, 11499, 11551, 11881, 12045, 12132, 12210, 12521
§ 919 . . . . . 10033, 12923
§ 920 . 8700, 10025, 10306, 11551
§ 921 . 8700, 9280, 10005, 10067, 10306, 10538, 10891, 11178, 11314, 11499, 12132, 12210
§ 922 . . . . . 10055, 10091

Čís.

§ 923 . . . 10055, 10091, 11212, 11660, 12265
§ 925 12594
§ 927 12594
§ 928 . 9704, 10055, 12265, 12653
§ 929 12265
§ 931 . . . . . 10583, 10871
§ 932 . . 9064, 9239, 9763, 9832, 10055, 10185, 10307, 10333, 10334, 10484, 10574, 10732, 11188, 11194, 11323, 11499, 11966, 12187, 13044
— odst. 1 . 10446, 11882, 12594
§ 933 . . . . 8641, 8692, 9064, 9191, 9763, 10055, 11194, 12251, 12390, 12595
— odst. 1 11310
§ 934 . . . 9749, 10055, 10227, 10891, 11044, 11314, 11966, 12101, 12954
§ 935 . . . . . 10601, 10811
§ 936 . . . . 8814, 8992, 9695, 10025, 10158, 10218, 10219, 10233, 10664, 10987, 11180, 11349, 11353, 11354, 11570, 11580, 11797
§ 938 . . . 9412, 10067, 10749, 10891, 10983, 11329, 11374
§ 939 9551
§ 940 . . . . . 10067, 11185
§ 942 . . . . . 10601, 10811
§ 943 . 10065, 10891, 12075, 12922
§ 948 . . . . . 10067, 10601, 10811, 11329, 11493
§ 949 . . . . . 10601, 10811
§ 951 . . . 9551, 9639, 11401, 11543, 12196, 12416
§ 952 9551
§ 956 11435
§ 957 . . . . . 10723, 11281, 11353, 11389, 13044
§ 958 . . . . . 11281, 13044
§ 959 12220
§ 960 11281
§ 961 . . . 9826, 9978, 10723, 11281, 11353, 11435, 13044
§ 964 . . . . . 10723, 11281
§ 965 . . . . . 9978, 12213
§ 967 12220
§ 970 . 8718, 9442, 10480, 10723, 10746, 10801, 11003, 12153
— odst. 3 10746
— a) 9442
— b) 11003
§ 971 . . . . . 9021, 12174
§ 974 . . . . . 8731, 9027
§ 979 12213
§ 982 10954

Čís.

§ 983 . 8704, 10158, 10219, 11353, 11517, 12075, 12723, 12780
§ 1002 . . . . . 10676, 11129, 11421, 11723, 11931, 12431, 13010, 13089, 13128
§ 1004 . . . . . 9568, 11675
§ 1005 . . . . . 9695, 11081
§ 1007 . . . . . 8789, 12191
§ 1008 . 9493, 9695, 10732, 10848, 11081, 11095, 11585, 11694, 11860, 12424, 12563, 12779, 12870
§ 1009 . . 8944, 9682, 9826, 10057, 10164, 10248, 10249, 10676, 10754, 10785, 11129, 11751, 12016, 12174, 12280, 12285, 12431, 12741, 12870, 12992, 13089
§ 1010 . . 8680, 9350, 9978, 10779, 11239, 11281, 12144
§ 1012 . 10754, 11421, 12016, 12191
§ 1014 . . . . . 9869, 11129, 11365, 11675, 11885
§ 1015 11885
§ 1016 . . . 10003, 10215, 10369, 10419, 11319, 11447, 11515, 11723, 12513, 12741, 12779, 12969, 12971
§ 1017 . . 8661, 8680, 8926, 8944, 9679, 10003, 10215, 10246, 10327, 10419, 10517, 11076, 11129, 11445, 11515, 11576, 11723, 11931, 12075, 12256, 12331, 12369, 12513, 12667, 12741, 12938, 13089, 13128, 13130
§ 1018 13105
§ 1019 12778
§ 1020 . . . 8680, 10626, 12174
§ 1022 . 10308, 12144, 12321, 12777
§ 1023 . . . . . 9672, 10308
§ 1025 12174
§ 1026 11576
§ 1029 . 12285, 12601, 12741, 12938
§ 1032 8683
§ 1034 . . . . . 11169, 11675
§§ 1035—1040 9718
§ 1035 12396
§ 1036 . . . 9045, 9383, 10737, 10754, 11316
§ 1037 . . 8903, 9045, 9383, 10.737, 10754, 12121, 12228, 12573
§ 1038 . . . . . 11421, 13070
§ 1039 . . . . . 10754, 11421
§ 1040 13070
§ 1041 . 9803, 9863, 10151, 11252, 11559, 12069, 12121, 12132, 12158, 12228, 12573, 12716, 12971

Čís.

§ 1042 . . 8683, 9045, 9706, 9729, 9803, 9805, 9879, 9889, 9921, 9937, 9948, 9966, 10001, 10154, 10178, 10239, 10568, 10632 plen. rozh., 10666, 10688, 10737, 10817, 10885, 10899, 10965, 11046, 11179, 11218, 11352, 11449, 11522, 11554, 11705, 12009, 12127, 12282, 12598, 12768, 12938
§ 1043 9803
§ 1045 10306
§ 1048 9827
§ 1050 11281
§ 1051 11251
§ 1052 . . 8674, 8682, 8829, 9091, 9472, 9569, 9695, 9861, 9990, 10005, 10574, 10868, 10908, 11342, 11354, 11622, 11650, 12063, 12346, 12370, 12390, 12545, 13129
§ 1053 . . 8814, 8966, 9147, 9280, 9695, 9709, 10325, 10942, 11172, 11462, 11634, 11643, 12685, 12870, 12886, 13130
§ 1054 . . . 8966, 10325, 11172, 11643, 12621
§ 1055 10325
§ 1056 . . . 8814, 10068, 10325, 11643, 12418, 12601
§ 1058 . . . . . 8814, 10025
§ 1059 . . . . . 10675, 11299
§ 1061 . . . 10555, 12207, 12346
§ 1062 . . . . 8682, 8966, 9197, 9707, 12242, 12346, 12370, 12465, 12870
§ 1063 . . . . 8606, 8669, 8993, 9363, 10005, 12370, 12521
§ 1065 11456
§ 1066 . . . . . 9569, 9695
§ 1068 12221
§ 1070 . . . . . 9226, 12221
§ 1072 . . . . 9304, 9478, 9904, 10014, 12221
§ 1073 . . . . . 9304, 10933
§ 1075 12221
§ 1076 9304
§ 1077 9478
§ 1078 . . . . . 10163, 11954
§ 1079 . . . 9304, 10895, 10933
§ 1086 13089
§§ 1090 a násl. 10434
§ 1090 . . 8719, 8812, 9020, 9073, 9076, 9107, 9113, 9202, 9207, 9281, 9300, 9425, 9631, 9861, 9870, 9916, 9926, 9943, 10012, 10118, 10555, 10687, 10767, 10897, 10987, 11102, 11204, 11249, 11447, 11674 plen. rozh., 12384, 12621, 12829, 13005
§ 1091 . . 9862, 9926, 9997, 10555, 10943, 11102, 11888, 12621
§ 1092 10068
§ 1093 . . . . . 9943, 10584
§ 1094 . . 9073, 9281, 9440, 9441, 9695, 9709, 10012, 10687, 11018, 10032, 11204, 11237, 11674 plen rozh., 12360, 12384, 12418
§ 1095 9861, 11249, 11674 plen. rozh.
§ 1096 . . 8851, 8956, 9076, 9383, 9402, 9574, 9653, 9832, 9870, 10326, 10341, 10584, 10651, 10660, 10900, 11019, 11032, 11033, 11051, 11231, 11359, 11674 plen. rozh., 11840, 11965, 12111, 12345, 12553, 12710, 13093, 13153
§ 1097 . 9383, 10341, 10651, 12228
§ 1098 . . 8792, 9549, 9590, 10012, 10022, 10118, 10120, 10326, 10986, 11018, 11019, 11032, 12123, 12302, 12409, 12621, 13120
§ 1099 11536
§ 1100 . . . . . 11584, 12114
§ 1101 . . 8625, 8626, 8773, 8889, 10053, 10609, 10687, 11128, 11286, 11547, 11616, 12311, 12713, 12757
§ 1102 . . . . . 10824, 13066
§ 1103 10555
§ 1104 . . . . . 12111, 12492
§ 1105 . . . . . 10058, 12111
§ 1107 9938
§ 1109 . . . . . 9718, 10349, 11637, 11773, 12621
§ 1111 . . . 8983, 9895, 10900, 10954, 11887, 12458
§ 1112 . 9938, 10058, 12693, 12909
§ 1113 10943
§ 1114 . . 9116, 9325, 9724, 10170, 10901, 10944, 11364, 11872, 12719, 13006
§ 1115 . 9521, 9724, 10901, 11364, 11872, 12073, 12402, 13006
§ 1116 . 10084, 10434, 10536, 11550, 11872, 11888, 11913, 12264, 12337, 12448, 12722
— a) . . 9550, 9566, 10287, 10526, 10943, 10986, 11337, 11518, 11623, 11913
§ 1117 . . . . . 9202, 11644
§ 1118 . . 8650, 8785, 8791, 8953, 9113, 9115, 9319, 9574, 9596, 9787, 10742, 11188, 12423, 12535, 12639
§ 1120 . 8734, 10318, 10449, 10660, 10709, 11249, 11674 plen. rozh., 11929, 12578, 13004, 13062
§ 1121 . . 9861, 11674 plen. rozh., 12162, 12195, 12946, 13062
§ 1122 . . . . 11674 plen. rozh.
§ 1126 . . . . 11674 plen. rozh.
§ 1128 . . . . 11674 plen. rozh.
§§ 1151 a násl. 9962
§ 1151 . . 9173, 9246, 9367, 9520, 9617, 9778, 10028, 10033, 10394, 10402, 10525, 10767, 10948, 10982, 10983, 11209, 11287, 11768, 12342, 12355, 12627, 12750, 12894, 13156, 13159
§ 1152 . . 8883, 9009, 9118, 9127, 9173, 9246, 9367, 9505, 9520, 9728, 10028, 10066, 10076, 10983, 11365, 11531, 11795, 11863, 12272
§ 1153 11365
§ 1154 9662
— odst. 1 . . . 10983, 11863
— odst. 2 11115
— a) 11115
— b) 9136, 12754
§ 1155 . . . . . 9778, 12943
§ 1157 . 9331, 10183, 10298, 10982, 11308, 11985, 12721, 12816
§ 1158 . . . 10970, 10971, 11181, 12073, 12359, 12943
— odst. 4 10983
§ 1159 . . . 8703, 10348, 11242
— a) 11181, 12005
§ 1162 . . . 9536, 10270, 10970, 10971, 12921
— a) 11467
— b) . 8880, 8896, 9136, 9348, 10270, 11467, 11516
— d) . . 8896, 10069, 11467, 11516, 12359, 12754, 12804
§ 1163 . . . . . 11133, 11627
§ 1164 . . . . . 10970, 10971
§ 1165 . . . 10394, 10525, 11020, 11209, 12627
§ 1166 . 9520, 10658, 10795, 12627
§ 1167 . 9191, 10184, 11882, 11901, 12262, 12310, 12390, 12545
§ 1168 . 10394, 10402, 10525, 12342, 12627
§ 1170 . 9520, 10454, 12390, 12545, 12563
§ 1172 12606
§ 1173 12606

Čís.

§ 1174 . . . 9837, 9992, 11408, 11796, 12069
§§ 1175 a násl. . 11605, 11768, 11811
§ 1175 . . . 9560, 9915, 10236, 10810, 11351, 12894, 13013
§ 1183 10522
§ 1187 9915
§ 1190 9254
§ 1191 11811
§ 1193 . . . . . 11276, 11768
§ 1197 . . . . . 11276, 11768
§ 1198 . 9254, 11421, 11811, 12281
§ 1199 . . . . . 9254, 11811
§ 1200 11811
§ 1203 10522
§ 1206 9892
§ 1207 9892
§ 1214 11351
§ 1217 . . 9012, 9547, 10079, 11462
§ 1218 . 9380, 9412, 10268, 10422, 10423, 11983, 12928
§ 1219 10423
§ 1220 . . 8890, 9162, 9380, 9537, 10416, 10422, 11007, 11413, 11983, 12604, 12800, 12928, 13137
§ 1221 . 8890, 10416, 11007, 11089, 11983, 13137
§ 1222 11974
§ 1223 . . . . . 8890, 9430
§ 1225 10422
§ 1227 10423
§ 1228 . . . . . 10422, 10423
§ 1229 . . . 10422, 10423, 11493
§ 1230 11173
§ 1231 . . . 9267, 9430, 12604, 12800, 13030
§ 1237 . . . 10268, 10423, 12285
§ 1238 . . . 8698, 10268, 10423, 10732, 10848, 11480, 11675, 11860, 12137, 12716
§ 1239 . . . 10732, 11860, 12285
§ 1245 11173
§ 1247 12069
§ 1253 . 10747, 11106, 11118, 11615
§ 1254 . . . . . 8747, 11118
§ 1263 . . . . . 10230, 10423
§ 1264 . . 9157, 9508, 9547, 9712, 9759, 9960, 10230, 10400, 10423, 11462, 12019, 12891
§ 1265 . . . . . 11613, 12522
§ 1266 . . 9037, 9110, 9508, 9712, 9759, 9764, 10036, 10423, 11096, 11154, 11222, 11613, 12019, 12122
§ 1267 10555
§ 1271 . . . . . 11215, 13086
§ 1275 9926
§ 1276 . . . . . 10555, 12195

Čís.

§ 1278 11456
§ 1284 . . . . . 9308, 10163
§ 1288 10476
§ 1291 11325
§ 1293 . 9353, 9738, 10833, 11087, 11531, 12260, 13037
§ 1294 . . 9076, 9504, 9576, 9667, 9748, 10003, 10004, 10223, 10291, 10578, 10780, 11253, 11674 plen. rozh., 11864, 12869, 13000
§ 1295 . . 8602, 8607, 8850, 8913, 8933, 9014, 9076, 9113, 9127, 9284, 9435, 9466, 9504, 9532, 9576, 9667, 9674, 9706, 9715, 9719, 9895, 9937, 9953, 9954, 9978, 10003, 10004, 10106, 10156, 10161, 10178, 10185, 10190, 10223, 10259, 10291, 10333, 10384, 10396, 10425, 10554, 10565, 10833, 10894, 11087, 11120, 11128, 11159, 11205, 11231, 11267, 11320, 11499, 11509, 11674 plen. rozh., 11766, 11799, 12096, 12103, 12124, 12187, 12372, 12407, 12451, 12685, 12869, 12913, 12995, 13074, 13078, 13153
— odst. 2 . . 8799, 9519, 9590, 9756, 10172, 10336, 10380, 10477, 10833, 11051, 11144, 11278, 11485, 11852, 12089, 12211, 12349, 12552, 12710, 12885, 13059, 13070
§ 1296 . 9748, 10011, 10185, 10372, 11499, 11851, 11985
§ 1297 . . 8607, 8623, 8987, 9356, 9466, 9504, 9580, 9645, 9715, 9808, 9813, 9838, 9890, 9953, 10011, 10156, 10183, 10190, 10244, 10291, 10372, 10480, 10554, 10873, 10921, 11055, 11159, 11205, 11261, 11307, 11321, 11418, 11496, 11509, 11552, 11757, 11766, 12003, 12060, 12077, 12088, 12116, 12146, 12148, 12163, 12241, 12243, 12267, 12312, 12372, 12455, 12462, 12466, 12564, 12590, 13087
§ 1298 . 8913, 10185, 10303, 10333, 10554, 11033, 11142, 11205, 11253, 11499, 11928, 13153

Čís.

§ 1299 . . 8623, 8675, 8701, 8777, 8858, 8902, 9069, 9189, 9235, 9356, 9394, 9517, 9715, 9792, 9838, 9890, 10003, 10161, 10164, 10168, 10190, 10284, 10507, 10556, 10565, 10780, 10814, 11041, 11055, 11212, 11231, 11418, 11552, 12002, 12003, 12016, 12029, 12060, 12146, 12163, 12243, 12379, 12403, 12455, 12462, 12466, 12564, 12932, 13087
§ 1300 . . . 9069, 10789, 12016, 12257, 12403, 12451
§ 1301 . . . 10291, 10645, 10894, 12017, 12234, 12913
§ 1302 . . 9235, 9546, 9710, 9811, 9953, 10015, 10291, 10463, 10594, 11149, 12017, 12234
§ 1304 . . 8602, 8753, 8777, 8850, 8950, 9032, 9037, 9235, 9356, 9535, 9667, 9710, 9811, 9818, 9953, 10011, 10291, 10463, 11321, 11388, 11495, 11608, 11864, 12017, 12077, 12241, 12372, 12379, 12637
§ 1305 . 8799, 10161, 10336, 10833, 11051, 11071, 12501, 12885, 13059, 13070
§ 1306 . . . . . 10190, 10224
— a) 9719
§ 1308 . . . 10224, 10486, 11241, 11608, 12017, 12450
§ 1309 . . . 10224, 10486, 10745, 11241, 11608
§ 1310 . . . 8777, 10224, 10486, 11608, 12017, 12450
§ 1311 . . 8671, 8858, 9184, 9408, 9435, 9670, 9706, 9735, 9818, 9937, 10003, 10011, 10037, 10156, 10242, 10578, 10645, 10894, 10942, 11071, 11205, 11253, 11267, 11281, 11320, 11388, 11509, 11549, 11575, 11851, 11928, 11966, 11985, 12213, 12318, 12372, 12407, 12500, 13070, 13117
§ 1313 9710
— a) . . 9722, 9930, 10017, 10264, 10645, 10746, 10779, 10900, 11081, 11659, 12009, 12241, 12278
§ 1315 . . 8690, 9353, 9394, 9435, 9460, 9517, 9546, 9710,

Čís.

9748, 9811, 9930, 9953, 10003, 10255, 10298, 10341, 10463, 10580, 10645, 10651, 10779, 11081, 11205, 11322, 11360, 11659, 11671, 11928, 12009, 12163, 12371, 12624, 12637, 12647, 12932, 13049, 13157
§ 1316 . . . 8718, 9442, 11003
§ 1317 12009
§ 1318 12590
§ 1319 . . . 8848, 8939, 9780, 10341, 12077, 12590
§ 1320 . . 8671, 8690, 9460, 10178, 10255, 10982, 12022, 12137, 12288, 12371
§ 1323 . 8696, 9076, 9554, 9781, 9837, 9954, 9978, 10000, 10124, 10146, 10153, 10178, 10248, 10372, 10566, 11033, 11130, 11154, 11613, 11674 plen. rozh., 12245, 12312, 12349, 12431, 12909, 13037
§ 1324 . 9353, 10153, 10178, 10248, 10256, 10780, 11033, 11608, 11613, 13070
§ 1325 . . . . 8696, 8729, 9377, 9674, 9879, 9948, 10106, 10153, 10178, 10183, 10745, 10836, 10874, 11120, 11181, 11201, 11394, 11494, 11504, 11647, 11715, 11858, 12288, 12312, 12372, 12588, 12940
§ 1326 . 9377, 9443, 11201, 11394, 11715, 11864, 12312, 12372, 12588
§ 1327 . . 8737, 9532, 9674, 9706, 9879, 9937, 10000, 10014, 10048, 10132, 10178, 10223, 10452, 10894, 11074, 11120, 11504, 12124, 12640, 13074
§ 1328 . . 9184, 9376, 9443, 9507, 9684, 9785, 9799, 10001, 10952, 11280, 12131, 12166, 12731
§ 1329 9674
§ 1330 . . . 9443, 9579, 10124, 11757, 11916, 12079
— odst. 2 10703
§ 1331 . . . . . 10004, 10256
§ 1333 . . . 10152, 10211, 11081, 11265, 11679
§ 1334 . . . 8693, 10211, 10212, 11571, 11679, 12573
§ 1336 . . . 9271, 9794, 9797, 9868, 10626, 12766
§ 1338 . 9212, 9624, 10004, 10124, 10254, 10255, 10466, 10508,

Čís.

10693, 11258, dodatek II. k ročníku 1931, 11415, 12688
§ 1342 . . . . . 9898, 10187
§ 1343 . . . . . 11470, 12062
§ 1344 . . . 9835, 10816, 11248
§ 1345 9898
§ 1346 . . 8609, 8756, 8941, 8959, 9106, 9307, 9459, 9898, 11335, 11948, 12237, 12680, 12933
— odst. 2 9835
§ 1347 . . . 9606, 9835, 10816, 11248
§ 1351 . . . . . 9898, 10187
§ 1353 . . . 8935, 9481, 10816
§ 1357 . . 9084, 9835, 9898, 9970, 11948, 12655
§ 1358 . . 9554, 9825, 9829, 9970, 9995, 9999, 10178, 10849, 11218, 11300, 11729, 11796, 12914
§ 1360 12195
§ 1363 . . . 10835, 12575, 12655, 12680, 12933
§ 1364 . . . 9313, 9580, 10835
§ 1365 12195
§ 1367 11218
§ 1368 . . 9344, 11932 plen. rozh.
§ 1369 . . . 9519, 10456, 10643
§ 1373 . . . . . 9859, 10149
§ 1374 10619
§ 1375 . 9898, 10113, 10320, 11759
§ 1376 . 9651, 10286, 10320, 11898
§ 1377 9651
§ 1378 . . . 9651, 10286, 10320
§ 1379 . 10320, 10657, 11898, 12706
§ 1380 . . 8720, 8894, 8969, 9128, 9328, 9635, 9999, 10046, 10065, 10286, 10347, 10370, 10597, 10657, 11126, 11565, 12255, 12706, 12822
§ 1385 . . . 10204, 10286, 12607
§ 1387 9630
§ 1389 . . . 9987, 10101, 10286, 10942, 11266, 11565, 11644
§ 1391 10113
§ 1392 . . 8886, 8891, 8895, 9199, 10113, 10582, 10765, 11042, 11333, 11334, 11410, 11433, 11568, 12109, 13099
§ 1393 . . . 8625, 10022, 10113, 10366, 10657, 11433, 11568, 11858, 12928
§ 1394 . . 8626, 8940, 9021, 9700, 9709, 9861, 10046, 10113, 10366, 10582, 11333, 11440, 11446, 11517, 11568, 12494, 12542, 13078

	Čís.
§ 1395	9910, 10113, 10843, 10941
§ 1396	8891, 9115, 9192, 9541, 9861, 9949, 10008, 10113, 10332, 10868, 10941, 11213, 11263, 11440, 11446, 11576, 11619, 11743, 11932 plen. rozh., 12081, 12144, 12542, 12659, 13078, 13099
§ 1397	12251, 12546, 12953
§ 1398	12251
§ 1400	10941, 11000, 12029, 12174, 12461, 12778, 12992, 13128
— a násl.	9812
§ 1401	10022, 10057, 10843, 11000, 12668
§ 1402	10022, 12174, 12992
§ 1403	11000, 12174, 12461, 12969, 12992
§ 1404	9395, 10067, 10320, 11149, 12237, 12245, 12378, 12668, 12914
§ 1405	9541, 9833, 9944, 11585
§ 1406	9412, 9541, 9833, 9835, 9898
— odst. 2	12276
§ 1407	9898, 10131, 10312
— odst. 1	12276
§ 1408	10057, 12130
§ 1409	9001, 9580, 9944, 10312, 10320, 10337, 10385, 11149, 11261, 11268, 11330, 11536, 11735, 11737, 11799, 12475, 12573, 12609, 12622, 12625, 12634, 12651, 13152
§ 1411	9697, 13141
§ 1412	9519, 9670, 10216, 10395, 10475, 10517, 11076, 11400, 12542, 13141
§ 1413	10574, 11095, 11725, 12390
§ 1414	11280, 11353, 12101, 12546
§ 1415	10913, 11532, 11700, 12207
§ 1416	8877, 9970, 9994, 10640, 10913, 11189, 11604, 11679, 12362
§ 1418	9712, 10937, 12127, 12890
§ 1419	9707
§ 1422	8697, 8722, 9554, 10849, 11400, 11729
§ 1423	8722, 9554, 10849
§ 1424	10419, 10517, 11076, 11576, 12870, 12914
§ 1425	8985, 9354, 9439, 9519, 9541, 9707, 9823, 9834, 9978, 10152, 10169, 10174, 10395, 11132, 11215, 11497, 11645, 11700, 11716, 11797, 11932 plen. rozh., 11940, 12013, 12075, 12139, 12378, 12656, 12871
§ 1426	10.456, 11685, 11932 plen. rozh., 12081
§ 1428	11948, 12195
§ 1431	8637, 8697, 9358, 9560, 9561, 9696, 9831, 9961, 9968, 10215, 10224, 10784, 10899, 10941, 11129, 11171, 11223, 11252, 11440, 11485, 11667, 11676, 11763, 12069, 12255, 12274, 13025, 13088
§ 1432	9560, 9561, 9798, 9955, 9968, 9970, 10201, 10891, 11044, 11171, 11325, 11366, 11435, 12207, 12208, 12274
§ 1435	8637, 8711, 9172, 9299, 9696, 9757, 9798, 9837, 9843, 9916, 9961, 9968, 10013, 10057, 10885, 11129, 11196, 11223, 11280, 11440, 11460, 11485, 11548, 11662, 11676, 11861, 12045, 12069, 12191, 12473, 12668, 12785, 12792
§ 1437	8972, 9358, 10215, 10224, 13078
§ 1438	8658, 8823, 8958, 9034, 9054, 9171, 9186, 9393, 9553, 9843, 9970, 10331, 10685, 10711, 10974, 11154, 11400, 11636, 11749, 11769, 11807, 12133, 12380, 12423, 12458, 12692, 12727, 13024
§ 1439	8823, 9054, 9171, 9186, 9787, 11807, 12458, 12586, 12692
§ 1440	8731, 9474, 10685, 11486, 11637, 11749, 11763, 11807, 12121, 12287, 12423, 12651
§ 1441	12133
§ 1442	10711, 11769
§ 1443	9553, 12050, 12133
§ 1444	10368, 10419, 10597
§ 1445	9829, 11259, 12738, 12847
§ 1446	9829
§ 1447	8992, 9185, 9271, 9408, 9560, 9561, 9827, 9837, 10025, 10037, 10148, 10538, 10785, 10891, 11044, 11637, 11644, 12578, 12909
§ 1449	10224
§ 1450	11859
§ 1451	8622, 9697
§ 1452	12649, 12726
§ 1455	10790
§ 1460	10172, 11206
§ 1461	12726

	Čís.
§ 1462	11656
§ 1464	10172
§ 1465	9826, 12726
§ 1467	9754, 11656
§ 1469	9754
§ 1470	10172, 12649
§ 1471	12726
§ 1472	9754, 9932, 13112
§ 1477	8735, 9754, 10667, 11206, 13112
§ 1478	8720, 9395, 9524, 9592, 9826, 10454, 10790, 10917, 12171, 12465, 12563
§ 1479	9592, 9635, 10954, 11440, 11736, 11794
§ 1480	9635, 9940, 10211, 11844, 12583
§ 1481	9960
§ 1485	9826
§ 1486	8980, 9236, 10369, 10454, 10983, 11002, 12073, 12608
— čís. 1	9635, 9876, 10899, 11070, 11794, 12383, 12465
— čís. 5	9413, 9662, 11287, 11516, 11794, 11952, 12073, 12359, 12720
— čís. 6	11736
§ 1487	9254, 9876, 10240, 10412, 11957
§ 1488	10488
§ 1489	9351, 9507, 9678, 9755, 9826, 9895, 9902, 10223, 10224, 10406, 10745, 10771, 10899, 11136, 11148, 11218, 11440, 11801, 12073, 12155, 12171, 12.251, 12288, 12377, 12603, 13001
§ 1493	9762, 10332, 13112
§ 1494	12608
§ 1496	12608, 12716
§ 1497	8983, 9046, 9236, 9298, 9396, 9876, 9895, 10369, 10745, 10871, 10907, 11002, 11736, 11753, 11937, 12104, 12427, 12478, 12563, 12603, 12608, 12659, 13001
§ 1498	9754, 11783
§ 1500	8866, 8999, 9080, 9574, 10108, 10142, 10639, 10694, 11160, 11249, 11629, 11783, 12348, 12726
§ 1501	9598, 9902, 11212, 12377
První dílčí novela.	
§ 9	9527
§ 16	9132, 9135, 9527, 10436, 10650, 10927, 11352, 11996, 12558, 12899
Třetí dílčí novela.	
§ 14	12596
§ 33	10641, 11086
§ 38	10218
§ 39	12218
§ 43	10641
§ 45	8944, 11054, 11086, 13063
§ 46	12942
§ 47	12942
§ 74	10552, 12556
§ 75	10492, 10552, 10930, 12324
§ 95	11108
§ 145	10526
§ 148	10526
§ 150	11133
§ 153	11133, 11242
§ 161	9517
§ 165	9532
§ 187	10385, 11268
§ 201	9754, 11656

II. Horní zákon.

	Čís.
§ 2	11119
§ 11	10038
§ 17	10254
§ 18	10254
§ 98	10254
§ 103	10254
§ 106	11253
§ 109	11119
§ 115	11119
§ 116	11119
§ 117	10849
§ 131	12476
§ 138	10688, 12932
§ 144	12932
§ 146	12932
§ 157	10688
§ 158	10688
§ 160	10688

	Čís.
§ 170	10291, 11149, 11253
— a)	11253
§ 187	11119
§ 191	11119
§ 192	11119
§ 200	12476
§ 201	12476
§ 215	9169
§ 222	11253
§ 223	11253
§ 252	10038
§ 268	10700
§ 320	10038

III. Obchodní zákoník.

	Čís.
§ 7 uv. zák.	8677, 8713, 9915, 11351, 11990, 12084
§ 10 uv. zák.	11789
§ 12 uv. zák.	12135, 12503
§ 13 uv. zák.	12150
§ 23 uv. zák.	12190
§ 32 uv. zák.	10031
§ 39 uv. zák.	10773
čl. 1	9433, 9749, 9826, 9969, 10232, 10394, 10779, 11178, 11261, 11836, 12336, 13126
čl. 4	10773, 10803, 11178, 11351, 11721, 11802, 12084, 12520, 12991, 13025, 13035
čl. 12	8754, 9740, 10373, 10635, 12135, 12206
čl. 13	10027
čl. 15 a násl.	10139
čl. 15	9282, 9662, 10162, 10359, 12135
čl. 16	8996, 9800, 10345, 10404, 10753, 11987
— odst. 2	9847, 11098, 12135
čl. 17	8713, 8918, 10236, 10753, 10829
čl. 18	9745, 10355
čl. 19	10373, 12084, 12135, 12084
čl. 20	9745, 10829, 11073, 12499
čl. 21	9637, 9726, 10355, 11288, 11346
čl. 22	8713, 8918, 10162, 11652
čl. 23	11652, 13152
čl. 24	10182, 11956
— odst. 2	11829
čl. 25	10272, 10373, 10713, 11351, 12047
čl. 26	9800, 10236, 10713, 10753, 12084, 12135, 12150, 12503
čl. 27	8610, 9800, 11397
čl. 34	10271
čl. 37—39	10714
čl. 37	10315
čl. 40	10714
čl. 41	8842, 9085, 9086, 9097, 9262, 9625, 12404
čl. 42	8661, 10890, 10928, 10997, 11289, 13105
— odst. 2	10162
čl. 43	8661, 9625, 9682
čl. 44	10162, 10890, 11328
čl. 45 čís. 4	10890
čl. 47	8661, 8742, 8758, 9170, 10315, 10701, 10764, 11969 11973, 12369, 12404, 13010
čl. 48	11328, 11969
čl. 49	11969, 12190
čl. 50	9170
čl. 52	8661, 11328, 11973
čl. 54 odst. 2	10162
čl. 55	9299, 10186, 10271, 11525, 12280
čl. 57 a násl.	9826
čl. 85 a násl.	9915, 11605
čl 85	8677, 9072, 9241, 9282, 9591, 10162, 10679, 11580, 13033
— čís. 2	10233, 10236
čl. 86 čís. 4	8926
čl. 88	10373, 11829
čl. 91	10547
čl. 94	9888
čl. 95	10373
čl. 104	9740, 10051, 10928, 11786
čl. 105	9254, 9777, 11169
čl. 108	8748
čl. 110	9282, 10236, 11351, 11799
čl. 111	9241, 10050, 10573, 11164, 11580, 11782, 11839
čl. 112	9591, 9822, 10050, 10547, 10597, 11164, 11185, 11385, 11605, 11738, 11782, 12477, 12846, 13102
čl. 114	9282, 10635, 10997, 11829
čl. 114/2	8926
čl. 115	9888

	Čís.
čl. 116	13140
čl. 117/2	9282
čl. 118	9740, 10928, 11786
čl. 119	11164, 11839
čl. 122	11839
čl. 123	10635, 10902
— čís. 1	10182
— čís. 2	8754, 9227, 9892, 11789, 11957
— čís. 3	10182, 12449
— čís. 4	9951, 11351, 12907
— čís. 6	8754, 9951
čl. 125	8878, 10236, 10713, 13016
čl. 126	8748, 9951, 11164
čl. 127	9591
čl. 128	9888
čl. 129	10115, 10272, 10625, 10902, 11351, 11789, 12206
— odst. 3	9338, 11829
čl. 130	10182, 10208, 10524, 12846
čl. 131	10208, 10524, 10547, 11385, 11957
čl. 132	9951
čl. 133	9227, 9591, 9892, 10182, 10902, 11351, 11385, 11785, 11830, 12449, 12842
— odst. 2	12748
čl. 134	11830, 11870
čl. 135	11830
čl. 136	8907, 11385
čl. 137	8907, 11243, 11385, 12626
čl. 139	11243, 11328
čl. 141	11439
čl. 142	9371, 11439
čl. 144	8754, 8907, 10713, 11385, 11439
čl. 146	9822, 10272, 11738, 11799, 11957, 12047, 12846
— odst. 2	12047
čl. 155	10625
čl. 156	10115
čl. 160	10714
čl. 163	11782
čl. 164	11784
čl. 167	9795
čl. 170	9951
čl. 171	9338, 10115
— odst. 3	10625
čl. 172	9371
čl. 207	12150
čl. 208	10233, 10679
čl. 209	9935, 10233
— čís. 2	10544
— čís. 11	10362
čl. 210	9935, 10679, 12962
— čís. 3	10544
čl. 211	9935, 10233, 10679, 11336
čl. 212	9637, 10679, 12962
čl. 213	10544, 12150
čl. 214 odst. 2	12962
čl. 215	11288
— odst. 2	10451
čl. 216	9400, 9509, 10233
čl. 217	9509
čl. 222	9199
čl. 224	9446, 9738, 11233
čl. 227	9935
čl. 228	9060
čl. 234	9114, 9740
čl. 235	8900
čl. 242 čís. 2	10129
čl. 243	10129, 10362, 11288
čl. 244	11288
čl. 245	10362, 11288, 12475
čl. 247	9571, 9600, 10451, 10468, 11167, 11288, 12475
čl. 248	10362
čl. 250	9299, 10375, 11782
čl. 251	10375
čl. 252 odst. 1	11297
čl. 253/2	9261
čl. 253	9562, 10112, 10714, 12222
čl. 255	8997, 11297
čl. 256	10375
čl. 262	11297, 11738, 13016
čl. 265	8997, 11738
čl. 266	9560, 9915, 11782, 12589
čl. 269 odst. 2	12589
čl. 271	9411, 10500, 12190, 13035
— čís. 1	8741, 9749, 9815, 10803, 11212, 11990, 12084, 12343, 12520, 12589, 13035
— čís. 3	11196
čl. 272	9411, 13035
— čís. 1	12589
— čís. 2	9637
— čís. 3	8865, 11410
— čís. 4	10251, 11721, 12190, 13126
čl. 273	8756, 8941, 8959, 8972, 9411, 9749, 9815, 10590, 10661, 11185, 11212, 11335, 11803, 12190, 12343, 13025, 13035
— odst. 1	11323
čl. 274	8959, 8972, 10661, 11185, 11335
— odst. 1	11323
čl. 275	10500
čl. 276	9559, 9798

	Čís.
čl. 277	9749, 10055, 10661, 11177, 11178, 11196, 11323, 11335, 11704, 12574, 12861, 13126
čl. 278	9433, 9969, 10056, 10232, 10279, 10503, 10942, 11197, 11203, 11302, 11325, 11342, 11769, 12220, 12531
čl. 279	8627, 9433, 9569, 10394, 10500, 10525, 11196, 11674 plen. rozh., 11769, 12340, 12861
čl. 280	10775, 11351, 11957
čl. 281	8941
čl. 282	9580, 9645, 9813, 9913, 10185, 10419, 10785, 10921, 11510, 11757, 12861
čl. 284	12766
čl. 286	9749, 11966
čl. 287	10661
čl. 291	9709, 9949, 10922, 11769
čl. 294	9949
čl. 297	10051
čl. 300	9812, 12029
čl. 301	11619
čl. 303	11619
čl. 306	9210, 10232, 10784
čl. 310	9642, 11339, 12703
čl. 311	9642, 10714, 12703
čl. 313	9382, 11156, 11669, 12220, 13075
čl. 315	11156, 11232, 11669
čl. 317	8756, 8941, 8959, 8972, 9459, 10233, 11185, 11335
čl. 318	10279, 10309
čl. 319	9172, 9678, 10056, 10279, 10419, 11070
čl. 320	9678, 10056, 11070
— odst. 1	11969
čl. 321	9678, 10419
čl. 322	10167, 10419, 11177
čl. 323	10056, 10419
čl. 324	11070, 11281, 13110
čl. 325	11125
čl. 326	11281, 13110
čl. 329	11125
čl. 330	12211
čl. 335	9717, 10185, 10951, 12317
čl. 336	12681
čl. 338	9147, 10025, 10795, 11634, 11665
čl. 339	9717
čl. 340	9717, 12051
čl. 342	9990, 11634
čl. 343	9628, 9707, 11178, 12210, 12574, 13126
čl. 344	10185
čl. 345	9419
— odst. 1	10185, 10235
— odst. 3	13110
čl. 346	9707
čl. 347	9017, 9857, 10055, 10185, 10307, 10484, 10574, 10702, 10951, 12051, 12977, 13110
čl. 348	11323
čl. 349	9857, 10055, 10702, 10730, 10871, 11212
— odst. 1	11323, 11938
— odst. 2	11323
čl. 354	8664, 9628, 10795, 11178, 11551, 12210, 12574, 13126
čl. 355	8603, 8942, 8998, 9203, 10331, 11323, 11376, 11765
čl. 356	8664, 8942, 9539, 10331, 13126
čl. 357	9539, 11703
— odst. 3	10331
čl. 360	8661, 9389, 10419, 11281, 13089
— odst. 2	9909
čl. 361	10419, 10566, 11281
čl. 362	10566
čl. 368	9909, 13089
čl. 371	10525
čl. 376	11281
čl. 377	10419
čl. 379	10264
čl. 380	10264, 10394, 10779, 11041, 12839
čl. 381	10525
čl. 382	11041
čl. 384	10264
čl. 386	12478
čl. 391	9554, 11199
čl. 395	10779, 11199
čl. 397	10779
čl. 401	10779
čl. 407	10708
čl. 409	10708, 11339
čl. 421	12009
čl. 424 čís. 1	11702
čl. 4 čís. 5	11167
— čís. 6	9571
— čís. 8	9765, 10228
čl. 7	9571

IV. Směnečné právo.

a) směnečný řád ze dne 25. ledna 1850 čís. 51 ř. zák.:

	Čís.
čl. 21	9779, 10482
čl. 23	9779, 10482
čl. 54	8943
čl. 55	8943
čl. 75	10558
čl. 76	10558
čl. 77	8981
čl. 80	9008
čl. 81	8609, 9779, 9784, 10564
čl. 82	9945, 10280
čl. 83	10564
čl. 86	9833, 9999
čl. 95	9682

b) směnečný zákon ze dne 13. prosince 1927 čís. 1 sb. z. a n. na rok 1928:

	Čís.
§ 1	11782
§ 3	10989, 11216, 11248, 11513, 12868, 12897
— čís. 2	10558
— čís. 3	10072, 10273, 11052, 11122
— čís. 4	10450
— čís. 5	9089, 9274, 10890, 11770, 11826, 12897
— čís. 6	9089, 10810, 11513, 13047, 13056
— čís. 7	9108, 9438, 9765, 10228, 10640, 11078, 11097, 12529
§ 4	10558
§ 5 (1)	11122
§ 6	9438, 9713, 10356, 10450, 10720, 10863, 10921, 10978, 10994, 11052, 12468, 12513
— (1)	10072
— (2)	9108, 9645, 10072, 10558, 11080, 11113, 11973, 12280, 12846, 12868, 13056
§ 8	9119, 10921, 11168, 12116
— (2)	10029
§ 9	11168
§ 10	10720, 11168, 12599
§ 11	10720, 12752
§ 13	10356, 10921
§ 14	12004, 12035
§ 15	9119, 11633, 11890
§ 19	9645, 9784, 9842, 10482, 10724, 10989, 11067, 11079, 11513
— (2)	12280
§ 20	9645, 10724, 11079
§ 21	9645, 10482
§ 22	9312, 9438, 10029, 10620, 10640, 11078, 11942, 12307
— (1)	8994
§ 23	10724
— (2)	11025
§ 25	11025
§ 27	11025, 11797
§ 29 (2)	10029
§ 32	9119, 9736, 10597, 10890, 11168, 11752, 12035, 12117, 12752
— (1)	12599
§ 33	11725, 12681,
§ 35	12414
§ 35 (2)	11645
§ 36 (1)	11645
§ 37	9312, 11078, 11470, 12004
§ 38	12004
§ 39	10620, 11078, 12035
— (1)	8994
— (2)	8994, 10640, 11578, 11759, 12035, 12307, 13053
§ 40	13047, 13053
§ 46	9089, 12599
§ 47	9071
§ 48	12599
§ 58	10029
— (3)	12599
§ 59	12599
§ 62	8881, 9108, 9260, 9274, 10029, 10564, 10640, 11012, 11067, 11080, 11513, 12513
— (2)	10994
§ 63	11012, 11513, 12680
§ 68	
— (1)	10029
— (2)	10029
§ 73	10579
§ 77	10720
§ 78	9784, 10558, 10620, 10640, 10978, 12513
§ 79	10558, 10620, 10640, 10978, 12513
§ 80	10863
§ 83	9008
§ 86	9756, 9765, 10564
— (2)	9896
§ 87	8954, 9103, 9923, 9945, 10072, 10099, 10280, 10356, 10386, 10558, 10720, 10863, 10921, 11545, 11725, 11752, 12035, 12419, 12452, 12677, 12845, 13124
§ 88	8954, 9923, 9945, 10013
§ 89	10564, 12436, 12527
§ 91	11725, 12957
— (1)	10640
§ 93	11578
§ 95	9312, 11078, 11470

Čís.

§ 98 9312
§ 101 (2) 9863
§ 102 . 10724, 11079, 11328, 11694, 11782, 11826, 11911, 12513
— (2) 10890
— (3) 9682
§ 103 . 9682, 10724, 10890, 11079, 11525, 11782, 11911, 12280, 12332
§ 104 . . . . . 11513, 11770
— čís. 5 . . . . 9273, 11770
§ 106 11513
— (2) 12035
§ 107 10228
— (1) 9945
— (2) 9945
— (3) . 8881, 9108, 9272, 10228
— (4) 9008, 11470
§ 110 10228

V. Jurisdikční norma.

Čís.

čl. I. uvoz. zák. 10693
čl. IV. uvoz. zák. 10474
čl. VIII. čís. 3 uvoz. zák. . . 9518
čl. IX. uvoz. zák. . . 8930, 9491, 9518, 10281, 10527
čl. X. uvoz. zák. 9518
čl. XIII. uvoz. zák. . 11732, 12444
čl. XVIII. uvoz. zák. . . . 11716
čl. XXII. uvoz. zák. . . . 10518
§ 1 . 8599, 8613, 8618, 8643, 8644, 8652, 8668, 8687, 8735, 8746, 8772, 8783, 8791, 8794, 8807, 8856, 8857, 8892, 8899, 8922, 8961, 8965, 9045, 9077, 9134, 9148, 9152, 9162, 9175, 9180, 9186, 9195, 9211, 9212, 9261, 9371, 9372, 9424, 9473, 9543, 9624, 9719, 9875, 9878, 9956, 10004, 10124, 10207, 10233, 10254, 10255, 10323, 10379, 10413, dodatek III. k ročníku 1930, 10436, 10437, 10466, 10481, 10502, 10549, 10693, 10740, 10756, 10817, 10915, 10965, 11146, 11157, 11174, 11195, 11258, 11260, 11290, 11300, dodatky I, II, IV, V k ročníku 1931, 11360, 11370, 11391, 11393, 11415, 11421, 11449, 11452, 11479, 11560, 11611, 11707, 11713, 11958, 12001, 12073, 12225, 12252, 12254, 12286, 12371, 12432, 12674, 12688, 12723, 12730, 12821, 12822, 12869, 12984, 13001, 13013
§ 4 10494
§ 7 a) . 9031, 9456, 9850, 10482, 10788, 10834, 10877, 11626, 11718, 11806, 12435, 12470, 12956
§ 8 . . . . . 9031, 10059
§ 19 . . . 9650, 10210, 10289
§ 19 čís. 1 11039
— čís. 2 . 11039, 11152, 11781
§ 20 . 8779, 10210, 11039, 11781
— čís. 1 . . 8821, 9237, 11284
— čís. 5 12116
— odst. 1 10263
§ 21 . . . . . 10289, 11152
§ 22 10289
§ 23 . . . 10039, 10494, 11039, 11284, 11781
— odst. 3 11039
§ 24 . . . . . 11240, 11818
— odst. 2 11781
§ 28 . . 8745, 8930, 9255, 9518, 10436, 10519, 10990, 11029, 11367, 11483, 11842, 12459, 12877, 13092
§ 29 . 9518, 9573, 10141, 10281, 10431, 11193, 11776, 12495, 13084
§ 30 . . . 11039, 11284, 11781
§ 31 . 9732, 10518, 10985, 11039, 11152, 11255, 11912, 12049, 12876
§ 32 odst. 1 12049
§ 37 12105
— odst. 3 10985
§ 41 . . 9573, 9716, 9775, 10004, 10141, 10469, 10482, 10703, 10762, 11097, 11102, 11353, 11410, 11449, 11465, 11922, 11962, 12510, 12723
— odst. 2 . . 8833, 9256, 9769, 9898, 10398
§ 42 . . 9518, 9543, 9742, 9747, 10281, 10357, 10364, 10403, 10436, 10481, 10485, 10915, 11105, 11195, dodatek II. k ročníku 1931, 11350
— odst. 1 . 10437, 10469, 11395, 12065
— odst. 2 . 10281, 10357, 10403, 10527, 10859, 11072, 11382, 11391
— odst. 3 . 9134, 9176, 10281, 10357, 10436, 10437, 10789, 11195, 11294

Čís.

— odst. 4 10329
§ 43 . 9036, 10437, 10948, 11465, 11922, 12244, 13083
§ 44 . 10100, 10103, 10160, 10808, 11193
— odst. 1 9444
§ 45 . . 8845, 8912, 11410, 12316, 12813
— odst. 1 . 9587, 10023, 11311, 11465, 11889
§ 46 12816
— odst. 1 8955
§ 48 9518
§ 49 . . . 10472, 11202, 13020
— čís. 1 . . 8795, 9640, 9767
— čís. 2 . 10001, 10187, 11837
— čís. 3 . . . 9160, 9286
— čís. 5 . . 8757, 9319, 9769, 9775, 9804, 10243, 10276, 10555, 10991, 11126, 11460, 11465, 11895, 12066, 12510
— čís. 6 . 10948, 11228, 12272, 12295
— čís. 7 11410
§ 50 . . 8795, 9769, 11718, 13020
— čís. 3 . . . . 9572, 10965
§ 51 . 9749, 10277, 11410, 11718
— čís. 1 9208
— čís. 2 10773
§ 52 11410
§ 54 . 8795, 11718, 12495, 12766
— odst. 1 10141
— odst. 2 . . 9276, 9898, 11820
§§ 54—60 10672
§ 55 . . 9186, 9587, 9709, 9716, 9720, 9767, 9850, 9898, 10446, 10482, 10879, 11050, 11147, 11189, 11250, 11353, 11584, 11899, 12470, 12737
§ 56 . 10562, 11718, 11806, 11837, 11883
— odst. 1 . . . 10113, 13008
— odst. 2 . 9850, 9899, 10577, 11086
— odst. 3 9716
§ 57 . . 8626, 8875, 9230, 9918, 10144
§ 58 . 9769, 10834, 11837, 12762, 12766
— odst. 2 . 9850, 9899, 10577, 11086
§ 59 . . . . . 10113, 10562
§ 60 . . . . . 9850, 9974
— odst. 1 11806
— odst. 4 . . . 9918, 10398
§ 61 . . . 10727, 10998, 12760
§ 62 12760
— odst. 1 10727
§ 63 . . . . . 10727, 12760
§ 65 . . 9640, 9699, 9958, 11061, 11202, 11414, 11415, 11962
§ 66 . 9958, 10141, 10220, 11414
§ 67 . . . . . 9958, 10220
§ 70 11414
— odst. 2 11414
§ 71 . . . . . 10220, 11914
§ 74 . 9699, 10030, 10207, 10437, 11415
§ 75 9699
§ 76 . . . 9518, 11104, 12459
§ 77 . . . . . 9573, 10431
— odst. 2 8759
§ 81 . 10030, 11202, 11592, 12038, 12743
§ 83 . . 8888, 9775, 9804, 10030, 10243, 10276, 12066
— odst. 1 11460
§ 83 b) 10277, 12231
§ 86 . . . . . 9958, 10220
— odst. 1 11568
§ 87 . . 9699, 9726, 9958, 11580, 11924
— odst. 1 . 9699, 10818, 10949, 12530
— odst. 2 . . 8654, 9463, 10818
— odst. 3 9294
§ 87 a) . 8741, 9726, 9815, 9857, 10378, 10397, 10701, 10702, 11162, 11500, 11568, 11784, 11788, 13011, 13032
§ 88 10762
— odst. 1 8914, 9815, 9865, 10378, 10658, 10692, 10696, 11090, 11875, 11992, 11995, 12712, 12743, 12884, 12898, 13123
— odst. 2 8749, 8833, 9285, 9515, 10131, 10431, 10680, 10757, 10957, 10958, 10980, 11500, 12007
— odst. 3 10431
§ 89 . . . 9438, 11065, 11097
§ 91 . 11202, 11592, 11992, 12038, 12743
§ 93 . . 9240, 9454, 9898, 11415, 11500, 11671, 12291, 12794, 12985
— odst. 2 11097
§ 95 11202
§ 96 . . . . . 8629, 12952
§ 97 11568
§ 99 . . 8864, 8963, 8988, 9231, 9721, 9783, 9958, 10431, 10757, 11683, 11992, 11999, 12038, 12515, 12742, 12743
§ 100 . 9518, 10409, 10990, 12006, 12459
§ 101 . . . . . 11995, 12515
§ 103 . . . . . 10378, 11061

Čís.

§ 104 . . 8738, 8771, 8789, 9346, 9501, 9525, 9638, 9850, 10113, 10187, 10472, 10557, 10690, 10757, 10962, 11097, 11161, 11331, 11410, 11922, 12295, 12343, 12702, 12709, 12712
— odst. 2 11465
— odst. 3 11992
§ 105 . . . . . 11912, 12878
§ 109 . 9634, 10220, 11914, 12216
§ 111 . . . . . 9120, 9385
— odst. 2 12105
— odst. 3 . . . . 9385, 12065
§ 113 12216
§ 115 odst. 4 11283
§ 117 . . . . 9120, 9385, 11912

VI. Civilní řád soudní.

Čís.

čl. IV čís. 1 uvoz. zák. 8628, 8846, 10030
— čís. 2 . . . 9282, 9672
čl. VI čís. 1 uvoz. zák. 9518, 9676
čl. VII uvoz. zák. 12091
čl. XI uvoz. zák. 9126
čl. XII čís. 6 uvoz. zák. . . . 12652
čl. XXIII uvoz. zák. . 10297, 10426, 12244, 12844, 12877
— čís. 4 12125
čl. XXV uvoz. zák. . 10297, 10426 10788, 12125, 12244, 12844
čl. XXVIII uvoz. zák. . 9422, 11834
— čís. 12 . 9907, 10043
čl. XXIX uvoz. zák. . . . 12701
čl. XXX uvoz. zák. . . . 10426
čl. XXXII uvoz. zák. . 8628, 8846
čl. XXXIII uvoz. zák. . 8621, 9224, 11099
čl. XXXVII uvoz. zák. 9543, 9976
čl. XXXVIII uvoz. zák. 12009, 13001
čl. XLII uvoz. zák. . 8648, 8779, 9915, 10315, 10420, 10628, 11458, 11855, 12281
čl. XLIII uvoz. zák. . 8915, 12936
čl. LII uvoz. zák. . . 9039, 9876, 10807 plen. rozh.
§ 1 . 8644, 8857, 9187, 9282, 9503, 9672, 9726, 9881, 9914, 9917, 10207, 10346, 10361, 10496, 10573, 10606, 10654, 11022, 11312, 11444, 11826, 12294, 12405, 12440, 12665, 12772, 13034
§ 2 . . . . . 9794, 10496
§ 3 12397
§ 4 9672
§ 5 9138
§ 6 . 8846, 8974, 9568, 9672, 9711, 9726, 9773, 9794, 9881, 9914, 9938, 10207, 10244, 10250, 10361, 10496, 10569, 10761, 10981, 11022, 11073, 11239, 11371, 11444, 11799, 11866, 11967, 12071, 12440, 12514, 13055
— odst. 2 . 10396, 11866, 11967
§ 7 . 8846, 8907, 9672, 9711, 9881, 9914, 9938, 10006, 10207, 10244, 10361, 10496, 10609, 10761, 11073, 11239, 11799, 12440, 12665, 13055
§ 8 . . . . . 11312, 12554
§ 10 . . . . . 9951, 12736
§ 11 11500
— čís. 1 . 9454, 11097, 11671, 12794
— čís. 2 9709
§ 12 . . . 9898, 11097, 12985
§ 14 . . 8990, 9084, 9993, 10050, 10082, 10516, 10712, 11282, 12533, 12738, 12782, 13052
§ 17 . . 8965, 8990, 9358, 10814, 11399
§ 18 . . . 10548, 12214, 13028
§ 19 . . . 8799, 11372, 11659, 12724, 13028, 13045
— odst. 2 10609
§ 20 . . 8990, 9890, 11372, 12214
§ 21 . . . 10814, 11399, 11451, 11659, 12635, 13028
§ 26 . . . 9568, 11883, 13150
§ 27 . . . 9608, 11883, 13150
— odst. 1 . . . 9886, 10135
— odst. 2 9568
§ 29 . 8838, 10854, 12285, 13150
— odst. 1 . . . 9673, 11883
— odst. 2 11371
§ 30 . . . . . 8705, 9695
— odst. 1 11056
§ 31 . . . , . 9493, 9511, 9568, 12144, 12777, 12912
— čís. 2 12200
— čís. 3 . . . . 10308, 11750
— odst. 2 8680
— odst. 4 12623

Čís.

§ 34 . . . 9685, 11931, 12200
§ 35 . . . 9672, 10194, 10308
— odst. 1 12144
§ 36 . . . 9287, 9647, 10705
— odst. 1 9886
§ 37 . . 8709, 9218, 9673, 12563
§ 38 . . . 8680, 10399, 11750, 11790, 12563, 12867
— odst. 2 11428
§§ 40 a násl. . . . 10211, 12995
§ 40 . . . . . 10618, 11731
§ 41 . . 8674, 8911, 9111, 9951, 10168, 10193, 10194, 10244, 10361, 10618, 11365, 11512, 11603, 11659, 11787, 11799, 12073, 12284, 12724, 12810
— odst. 3 10705
§ 42 odst. 2 8628
§ 43 . . . 9951, 10266, 10361
§ 43 odst. 1 11603
— odst. 2 . . 9485, 9755, 10420
§ 45 . 10413, 10786, 12284, 13111
§ 48 . 10618, 10992, 12526, 12995
§ 50 . 10193, 11603, 11787, 12724, 12810
§ 51 . . . 10361, 12040, 12526
— odst. 2 10304
§ 52 . 9176, 10304, 10618, 12284
— odst. 3 12874
§ 53 10168
§ 54 . . . 8798, 10967, 11690, 12439, 12605, 12874
§ 55 . . . 9737, 10266, 11688
§ 56 11653
— odst. 3 11926
§ 57 čís. 4 12142
§ 60 12767
§ 62 odst. 2 12767
§ 63 . . . . . 8788, 13007
§ 64 čís. 3 . 8621, 10135, 11099, 12426
— čís. 4 . . 9673, 11327, 11883, 12426, 13132
— čís. 5 12049
§ 65 . . . 8621, 11211, 11850,
— odst. 2 10382
§ 66 . . . . . 11099, 11217
§ 68 . . . . . 8788, 13007
§ 69 odst. 1 9860
§ 70 11038
§ 72 odst. 2 . . . 8621, 13007
§ 73 odst. 1 10135
— odst. 2 . . . 10135, 11850
§ 74 12150
§ 75 . . . 10072, 10350, 10972
— čís. 1 . 10471, 11902, 12995
— čís. 3 10135
§ 76 . . . 10677, 12150, 12377
§ 78 . . . 9810, 10072, 10972, 12874, 12995
— čís. 1 12648
— čís. 2 . 10677, 11129, 12377
§ 79 10677
§ 80 12040
§ 84 . . 8630, 8955, 9040, 9326, 9690, 9833, 10135, 10352, 10353, 10420, 10487, 10918, 10950, 11407, 11933, 12032, 12150, 12203, 12292, 12715, 13017, 13055
§ 85 . 8630, 8955, 9040, 9326, 9690, 9732, 9739, 10224, 10351, 10352, 10353, 10382, 10420, 10918, 10972, 11933, 12150, 12230, 12715, 13017, 13055
§ 86 . . 9388, 9860, 10563, 11586
§ 87 11707
§ 88 . . . . . 11707, 12367
§ 89 11707
§ 90 . . . . . 8638, 10705
§ 93 . . 9350, 9511, 9529, 9886, 10382, 10435, 10623, 10705, 11225, 11883, 13109
§ 99 12367
§ 101 12270
§ 102 . . 9202, 9323, 10444, 10445, 10471, 11368, 11772
§ 103 . 10445, 10471, 11772, 11805
— odst. 2 10044
— odst. 3 10405
§ 104 . . 9031, 9050, 9323, 9544, 9776, 11043, 11368, 11609, 11618, 11739, 11774
§ 106 . . 8796, 9050, 9544, 9584, 9776, 9924, 10445, 11043, 11774, 11805, 12375, 12722, 13111
§ 108 10445
§ 109 . . . 8744, 11043, 11821, 12270, 12285
§ 111 . . . . . 11210, 11739
§ 115 . . . 10089, 10128, 11739
§ 116 . . . . . 10128, 11739
§ 117 10128
§ 120 . . . . . 10128, 11739
§ 121 . . . . . 10128, 11739
§ 122 11043
§ 125 . . . . . 10807, 12528
§ 126 . . 8726, 8980, 9039, 9236, 9328, 9876, 10807
— odst. 2 . 9975, 10717, 11930
§ 128 12087
— odst. 2 10102
§ 130 . . . . . 9690, 9786
— odst. 2 . 9920, 11918, 11949, 12085
§ 133 . . 9063, 9159, 9575, 9839, 11417

Čís.

— odst. 2 . . . 9972, 10278
§ 138 12115
§ 142 10992
§ 145 odst. 1 . . . 9556, 11790
— odst. 2 . . . 11417, 11428
§ 146 odst. 1 11931
§ 149 8821
§ 150 13064
§ 153 10125
§ 155 . . . . . 8681, 12665
§§ 155—170 10308
§ 158 . . . . . 9938, 10006
§ 159 11372
§ 160 odst. 1 12144
§ 163 12283
§ 168 . . 9046, 10278, 10840, 11753
§ 169 . . . . . 11372, 11753
§ 170 10278
§§ 171—175 9866
§§ 171—220 9883
§ 174 9577
§ 176 . . . . . 10203, 11037
§ 177 . 9883, 10565, 11129, 12377, 12673, 12732
§ 178 . . . 10565, 10866, 10992, 11541, 12377, 12673
§ 179 . . 9541, 9554, 9577, 9752, 9912, 10072, 10565, 11129, 11230, 11296, 11714, 11922, 12074, 12377, 12478, 12487, 12673
— odst. 2 9860
§§ 180 a násl. 11230
§ 180 . . 9062, 9577, 9589, 12026
§ 182 . . 9062, 9293, 9577, 9611, 9620, 9676, 9741, 9791, 9883, 9937, 10412, 10992, 11350, 11375, 11537, 12026, 12032, 13017
§ 183 čís. 4 9974
§ 185 . . . 9673, 12026, 12285
§ 187 . 10066, 11626, 11761, 12560
— odst. 2 10196
§ 188 11175
§ 189 . . . 8622, 9902, 10585, 11175, 13131
§ 190 . . 8650, 8965, 9425, 9878, 9932, 9966, 9972, 10004, 10108, 10413, dodatek III. k ročníku 1930, 10469, 10502, 10722, 10817, 11300, 11740, 11808, 12034, 12876
§ 191 . . . 9755, 10102, 10224, 11937, 12927
§ 192 . 10585, 11175, 11937, 12927
— odst. 2 11989
§ 193 . 9577, 9989, 10271, 10327, 11714, 11728, 12017, 12319, 12663

Čís.

— odst. 3 12096
§ 194 . . 9577, 9989, 12017, 12319
§ 196 . . 8689, 8800, 9577, 9583, 10271, 10398, 11103, 11208, 11396, 11524, 11728, 12566
— odst. 1 . . . 11316, 11379
§ 199 10563
§ 204 . . . . . 8894, 8964, 9328, 10429, 11719
§ 208 12214
— čís. 1 9574
§ 209 12214
§ 210 11037
— odst. 2 . . . 9531, 11208
§ 211 12613
§ 212 . . . . . 12613, 12993
§ 215 . 9474, 10162, 10271, 11306, 12613, 12732, 12993
§ 220 . . . . . 11534, 12585,
§ 221 odst. 2 10717
§ 223 10445
— odst. 2 . 10351, 11251, 12964
§ 224 . . . 10401, 12496, 12964 10404
— čís. 4 . 9919, 11123, 12496
— čís. 5 9919
— čís. 7 . . 8632, 9335, 9390, 10066, 10433, 10470, 10481, 10570, 10603, 10613, 11209, 11308, 12052, 12447, 12496
— čís. 9 9244
— odst. 2 . 9379, 9589, 10401, 10404
§ 225 . . . 9340, 9919, 10401, 10445, 12964
— odst. 2 . 8707, 9320, 10066
§ 226 . . 8750, 8913, 9488, 9554, 9656, 9918, 10148, 10233, 10283, 10339, 10420, 10466, 10487, 10562, 10565, 10766, 10782, 10992, 11003, 11129, 11234, 11447, 11541, 11676, 11819, 11877, 12032, 12156, 12481, 12673, 12869, 12874
§ 227 . . 8955, 9664, 9709, 9785, 9898, 10420, 10482, 11147, 11250, 11353, 11408, 12560, 12929
§ 228 . . 8626, 8673, 8699, 8992, 9075, 9113, 9121, 9198, 9290, 9311, 9348, 9352, 9392, 9468, 9488, 9508, 9581, 9593, 9629, 9639, 9641, 9654, 9735, 9738, 9785, 9820, 9831, 9844, 9870, 9901, 9934, 9982, 9984, 10155, 10229, 10233, 10283, 10285, 10294, 10366, 10387, 10420, 10531, 10573,

Čís.

10938, 10942, 11000, 11060, 11093, 11131, 11150, 11244, 11282, 11294, 11451, 11630, 11704, 11793, 11920, 12090, 12100, 12247, 12288, 12312, 12349, 12485, 12551, 12700, 12986, 13041, 13095
§ 230 . . . . . 10207, 11949
— odst. 2 . . . 9648, 9926
§ 231 . . . . . 9083, 11210
— odst. 1 13028
§ 232 . . 8917, 9034, 9103, 9215, 9241, 9247, 9417, 9626, 9747, 9876, 9993, 10141, 11005, 11424, 11690, 11740, 12193, 12975, 12995, 13135,
— odst. 3 . . . 12595, 12850
§ 233 . . 8917, 9034, 9103, 9417, 9626, 9747, 9993, 10840, 11282, 11690, 11934, 11997, 12427, 12555, 12975
§ 234 . 9541, 9626, 10197, 10327, 10657, 11132, 12449
§ 235 . . 8774, 8811, 9705, 9741, 10054, 10072, 10228, 10869, 10872, 11234, 11296, 11386, 11593, 11670, 12014, 12034, 12449, 12478, 12995, 13020
— odst. 1 10207
— odst. 2 . 9649, 12378, 12449, 12702
— odst. 4 . . 9649, 9844, 9912, 10869, 12798
§ 236 . . 8785, 9348, 9488, 9561, 9769, 9901, 9966, 10283, 10393, 10429, 10892, 10942, 10963, 11060, 11093, 11222, 11244, 11502, 11582, 11819, 11920, 12100, 12288, 12470, 12584, 12822, 12952, 12966, 13008
§ 237 . . 8629, 9089, 9421, 9469, 9574, 9685, 11548, 11549, 11690, 11744, 11934, 12295
— odst. 1 9876
— odst. 3 . . . 10840, 11934
§ 239 . . . 9031, 10869, 11037, 11949, 12304, 13150
— odst. 1 11245
— odst. 2 9996
— odst. 3 9996
— odst. 4 9996
§ 240 . . 8762, 8961, 9241, 9328, 9626, 9747, 9993, 10364, 10437, 11565, 11997
— odst. 2 . . . 9996, 11465
— odst. 3 . . 8887, 8961, 9742, 9850, 9996, 10789, 11128, 11195, 11282,

Čís.

dodatek II k ročníku 1931, 11382, 11958, 12304, 12576, 12813
§ 243 . . 8860, 9996, 10714, 12648 12759
— odst. 2 12377
§ 244 9786
§ 257 . . . . . 10317, 11210
§ 259 . 8785, 11013, 11502, 12100, 12470, 12952, 13008
— odst. 2 10963
§ 261 . . 8857, 9626, 9747, 10998, 11245, 11565, 11662, 12304, 12803
— odst. 1 . 9578, 10531, 11958
— odst. 3 . 9256, 9373, 10437
— odst. 5 . . . 11958, 12576
— odst. 6 . . 8723, 8769, 8860, 9742, 9876, 9996, 10203, 11083, 11102, 12115, 12595, 12850, 12956, 13071, 13084, 13109
§ 265 . . . . . 9531, 11379
§ 266 . . . . 8602, 8620, 9577, 10190, 10312, 10714, 11498, 12017, 12550
— posl. odst. 10666
§ 268 . . 9284, 9394, 9755, 9788, 9791, 9953, 10010, 10224, 10291, 10856, 10870, 10952, 11134, 11291, 11509, 11904, 12116, 12177, 12234, 12582, 13139
§ 269 . . 9003, 9433, 9611, 10374, 10398, 11964, 12063
§ 270 . . . . . 10269, 10371
§ 271 . . . 10324, 10674, 12065, 12491, 12957
§ 272 . . 8931, 9518, 9676, 9788, 9791, 10224, 10291, 10371, 10805, 10925, 11009, 11040, 11553
§ 273 . . 9136, 9774, 9837, 9890, 10183, 10186, 10222, 10504, 10661, 10809, 10868, 11375, 11494, 12436
§ 274 . 9347, 10210, 11964, 12178
— odst. 1 11369
§ 275 . . 9237, 9752, 10673, 12550
§ 276 čís. 1 11728
§ 277 . 10312, 10332, 12410, 12658
— odst. 1 10289
— posl. odst. 10289
§ 278 odst. 2 9752
§ 289 . . . 10231, 10551, 12096, 12319, 13105
§ 291 12410
— posl. věta 10231
§ 292 . 9401, 10070, 10342, 10977,

Čís.

11060, 11553, 12000, 12010, 12021, 12397
— odst. 1 11486
— odst. 2 . 11306, 12613, 12993
§ 293 12397
§ 293 odst. 2 11971
§ 294 . . . . 9401, 10918, 11090, 12576, 12826
§ 297 12658
§ 298 posl. odst. 10332
§ 301 10690
§ 303 8915
§ 304 . . . 8915, 12170, 12936
§ 305 8915
§ 308 . . . . . 12074, 12170
§ 309 12170
§ 312 10332
§ 313 . . . . . 9860, 10168
§ 315 . . . . . 9157, 9974
§ 321 9518
§ 325 11732
§ 326 odst. 3 9860
§ 328 10464
— čís. 3 8975
§ 332 10289
§ 333 9860
§ 339 odst. 4 . . . 8614, 12076
§ 345 12042
§ 349 9530
— odst. 2 10289
§ 351 . . 8841, 9908, 10289, 12797
§ 353 8841
§ 354 9869
§ 355 . . . . . 9650, 10210
— odst. 1 10289
§ 357 . . . . . 10231, 10551
§ 360 10231
§ 362 odst. 2 . . . . 9583, 10291
§ 364 11196
§ 365 11731
— odst. 2 10289
§ 366 . 8841, 11867, 12222, 12410
— odst. 1 10289
— posl. odst. 10231
§ 367 . . . . . 10289, 10464,
§ 368 9974
§ 371 . . . . 8952, 9837, 11040, 11686, 11714, 12657
— odst. 2 10564
§ 372 . . . . . 9676, 12657
§ 373 . . . . 9237, 10812, 10853
§ 374 . . . . . 8952, 12657
§ 375 . . . . . 8800, 9676
— odst. 2 . . . . 8928, 12532
§ 376 . . . . . 9676, 10564
— čís. 1 11728
§§ 377—383 9676
§ 377 . . . . . 8800, 10564
§ 380 odst. 1 . . . . 8614, 12076
§ 381 11476

Čís.

§§ 384 a násl. 10693
§ 384 . . . . 9574, 9639, 11732
§ 388 odst. 1 10231
§ 390 . . . . . 13109, 13131
§ 391 . 9393, 12284, 12586, 13131
— odst. 1 . 8736, 8780, 10054
— odst. 3 . . . . 9034, 12133
§ 392 . . . . . 10913, 12586
§ 393 . 10393, 11582, 12180, 13131
— odst. 1 . . . . 8622, 8737
§ 395 . . . . 8736, 8780, 8990, 10816, 11498, 11630, 11855, 12284, 12613
§ 396 . . 8733, 8840, 9031, 9062, 9063, 9123, 9138, 9256, 9797, 9866, 9946, 9972, 10278, 10976, 11037, 11063, 11134, 11589, 11593, 11877, 12298, 12673, 13109
§ 397 odst. 1 11903
§ 398 . . 8860, 9256, 9786, 9866, 9946, 10052, 11063, 12115, 12648
§ 399 . . 8733, 8977, 9608, 9946, 11037, 11063, 11417, 11428, 11593, 12201, 13017
§ 401 13028
§ 402 . . . 9946, 10278, 11879, 12438, 13028
— čís. 2 9866
— čís. 3 9866
§ 404 10066
§§ 404 odst. 2 11761
§ 405 . . 8750, 8904, 9654, 9656, 9686, 10055, 10084, 10292, 10441, 10456, 10487, 10754, 11033, 11244, 11574, 11669, 12045, 12073, 12156, 12370, 12682
§ 406 . . 8616, 8936, 9369, 9654, 9747, 9844, 10072, 10201, 10212, 10283, 10285, 10327, 10347, 10386, 10400, 10733, 10745, 10901, 10981, 11032, 11092, 11105, 11124, 11299, 11346, 11572, 11650, 11780, 11991, 12064, 12301, 12370, 12423, 12526, 12597, 12663, 12673, 12693, 12873, 12946, 12986
§ 408 11600
§ 409 . . 9251, 9265, 9340, 10981, 11436, 11637, 11893, 11994, 12311, 12693, 12915, 13131
— odst. 2 9859
§ 410 . . . 8750, 10113, 10685, 11386, 11749, 11763
§ 411 . . 8871, 9034, 9186, 9518, 9557, 9614, 9747, 9851, 9927, 10078, 10266, 10331,

Čís.

10671, 10672, 10712, 10901, 12071, 12133, 12427, 13082
— odst. 2 10888
§ 412 . 11103, 11357, 11524, 12514
§ 414 . . . . . 9676, 10721, 11037, 11714, 12508
— odst. 1 9872
— odst. 3 9873, 10244, 12412
§ 415 . . . . . 9872, 10445
§ 416 . 8871, 10721, 10816, 12128
— odst. 1 9872, 11688, 12412
— odst. 2 8984, 9415, 11625
§ 417 12508
§ 417 posl. odst. 8840
§ 418 9589
§ 419 . . 8715, 8984, 9587, 9872, 10082, 10442, 10838, 11688, 11915, 12230, 12301, 12605, 12673, 12793, 12795
— odst. 1 9872
— odst. 2 9872
§ 422 . . . . . 8837, 9872
§ 423 . . . . . 9494, 10390
§ 424 11688
§ 425 . 9421, 10421, 12514, 13109
— odst. 2 9589
§ 426 . . . 8871, 9589, 12787
— odst. 2 . 8964, 9589, 10769
§ 427 . . . . . 11949, 12787
§ 430 . . . 9494, 10390, 10442
§ 431 . . . . . 8715, 9611
§ 432 . . . . . 9599, 10412
§ 433 10339
§ 434 12214
§ 435 12230
§ 436 11210
§ 438 12040
§ 439 10339
§ 440 . . . . . 11208, 11593
— odst. 2 11037
§ 441 . . . . . 10088, 12732
§ 442 . . . 9123, 10278, 11790, 12298, 13109
— odst. 1 . . . 8733, 8977, 9797, 11037
— odst. 2 . 8733, 11037, 11245, 11593
§ 447 9599
§ 448 . 9737, 10237, 10446, 10562, 10577, 12489, 12737, 12740, 12762, 12929
§§ 448 a násl. 9899
§ 452 10577
— odst. 2 12489
§ 453 13119
§§ 454 a násl. 9976
§ 454 . . . 9976, 10003, 10898
§ 456 9543

Čís.

§ 457 10003
§ 458 . . . 9543, 10083, 11441
§ 459 . . . . . 9543, 10898
§ 461 . . . . . 10393, 12508
§ 462 . . 9506, 9684, 9686, 9760, 9810, 10134, 10152, 10155, 10876, 11297, 11478, 11880, 12102, 12158, 12160, 12302, 12508, 12922
— odst. 2 . . . 9237, 9587, 10789, 11189
§ 463 . . . . . 9902, 10396
§ 464 . . . 9589, 9872, 10445, 11688, 11915
— odst. 1 . . . 9287, 10382
— odst. 2 . . 9223, 9323, 9872
§ 465 . . 9647, 9872, 10135, 10382
§ 466 . 9403, 9587, 10888, 12719, 12915
§ 467 . . . 9872, 10972, 12508
— čís. 3 . . 9587, 9684, 9810, 9872, 10251, 10353, 11027, 11478, 12302
— čís. 5 . 8838, 9398, 10382
§ 468 12931
§ 471 . . . 9587, 9866, 10399
— čís. 2 . 10237, 10546, 12071
— čís. 3 . . . 9587, 9677
— čís. 4 . 9545, 9866, 10445
— čís. 5 10445
— čís. 7 . . . 9511, 9850, 10059, 13064
§ 472 . . . 8847, 10879, 10950, 11269, 12912, 13082
— odst. 1 12071
§ 473 . . . 9839, 9866, 10399, 11231, 11269, 13109
§ 474 . . . . 11231, 13064
— odst. 2 . 9587, 9810, 12071
§ 475 odst. 2 . . . 10728, 13084
§ 477 . . . . 8617, 8838, 8887, 8975, 9599, 10487, 11303, 11383, 12740, 12762, 13109
— čís. 1 8779
— čís. 2 . . 9031, 9208, 9850, 10059, 10482, 10834, 10936, 11626, 11718, 11806, 11868, 12201, 12435, 12470, 12514, 12759, 12956
— čís. 3 . . 8714, 8801, 9680, 9785, 9936, 10204, 10437, 10948, 12387, 12507
— čís. 4 . . 8638, 8900, 9004, 9031, 9083, 9282, 9323, 9379, 9503, 9511, 9544, 9545, 9575, 9595, 9776, 9794, 9866, 9917, 10128,

Čís.

10374, 10382, 10399, 10435, 10444, 10445, 10623, 10925, 11043, 11210, 11225, 11417, 11481, 11614, 11772, 11790, 11821, 11879, 11903, 12034, 12040, 12067, 12071, 12096, 12290, 12319, 12328, 12375, 12532, 12541, 12565, 12774, 12995, 13067, 13109
— čís. 5 . . 8709, 8838, 9117, 9218, 9282, 9503, 9673, 9794, 10128, 10258, 10496, 10854, 11312, 11371, 11903, 11067, 12071, 12660, 13055
— čís. 6 . . 8618, 9048 plen. rozh., 9608, 9785, 10122, 10124, 11072, 11128, dodatek II. k ročníku 1931, 11382, 12290
— čís. 7 9866
— čís. 8 . . . 9222, 9531, 11208, 11379
— čís. 9 . . 8715, 8838, 9587, 9748, 10297, 10580, 12785, 13082
§ 478 . . . . . 10042, 10498
— odst. 1 13084
§ 479 . . . . . 10042, 10498
§ 482 . . 8678, 8887, 9189, 9499, 10811, 10914, 11027, 11676, 11711, 11715, 11812, 11866, 12045, 12158, 12298, 12377, 12438, 12525, 12658, 13102
— odst. 1 . . 9541, 9577, 9582, 9670, 9741, 9820, 9866, 9938, 10079, 10221, 10415, 10447
— odst. 2 . . . 9582, 9678, 10981, 11027
§ 483 . . . 9587, 9649, 10054, 10531, 11239, 12951
— odst. 1 11676
— odst. 3 . 9741, 9778, 10162, 10308, 10697
§ 484 odst. 1 9574
§ 488 . . . 8689, 8936, 10134, 10667, 11027, 11357, 11728, 11731, 11777, 12102
— čís. 2 12319
§ 490 9403
§ 492 . . . 9595, 9810, 10920
§ 494 . . . 9511, 9531, 13064
§ 495 . . . . 11231, 13082
§ 496 . . . 8936, 9587, 10328, 12951
— čís. 1 10390

Čís.

— čís. 2 . . 9577, 9606, 9607, 9705, 10221, 12478
— čís. 3 . . 8678, 9499, 9577, 9606, 9607, 9741, 11245, 11537, 12917
— odst. 2 . 9577, 9705, 11396, 12180, 12478, 12696
§ 497 . . 9506, 9587, 9810, 10876
— odst. 2 12102
§ 498 . . 9189, 9394, 9669, 9986, 10419, 10667, 11357, 12102, 12176, 12613
§ 499 . . . . 9606, 9607, 9927
— odst. 1 12917
— odst. 2 . . . 10797, 11377, 12401, 12696
§ 500 odst. 3 . 8875, 9230, 10938, 11013, 12740, 12762, 12810
§ 501 . . . . 9760, 9899, 9921, 10237, 10614, 12929
§ 502 . 9237, 10672, 10673, 11147
— odst. 2 . 9760, 11582, 12296, 12737, 12740, 12762
— odst. 3 . . 8804, 9505, 9606, 9637, 11001, 11013, 11408, 12548, 12810, 13087
— odst. 4 . . 8767, 9606, 9607, 9613, 12401
§ 503 . . . . 8675, 9904, 9995, 10032, 10066, 10224, 10232, 10926, 11553
— čís. 1 . 9595, 9748, 10059, 10204, 11383, 12252
— čís. 2 8689, 8800, 8928, 9157, 9396, 9486, 9577, 9583, 9595, 9676, 9690, 9974, 10271, 10278, 10291, 10667, 10766, 10925, 10953, 10972, 11063, 11316, 11357, 11379, 11476, 11486, 11524, 11686, 11711, 11728, 11731, 12034, 12042, 12074, 12096, 12102, 12167, 12176, 12185, 12201, 12319, 12532, 12658, 13105, 13131, 13132
— čís. 3 8617, 9394, 9486, 9766, 10667, 11027, 11063, 11296, 11377, 11676, 11707, 11744, 12394, 12658
— čís. 4 8614, 9394, 9603, 9670, 10162, 10272, 10833, 11377, 11478, 11707, 11865, 12185, 12394, 12660
§ 504 . . 9506, 9654, 9781, 9989, 10191, 10198, 10914, 11470

Čís.

§ 505 . . . . 8670, 10806, 11207
— odst. 2 . . . . 10244, 10705
— odst. 3 9403, 10266, 11542
§ 506 . 10350, 11234, 11819, 11852
— čís. 2 . . . 8656, 10066, 10521, 10833, 12952
— čís. 4 11059
— posl. odst. 12150
§ 507 . . . 8707, 9050, 10806, 11308, 12917, 12931
— odst. 1 10244
§ 510 . . . . . 9558, 9577, 9577
§ 511 9577
§ 512 . 9860, 10168, 11534, 12585
§ 513 . . 9511, 9574, 9986, 10059, 10162, 10308, 10396, 10789, 10914, 11239, 12160
§§ 514 a násl. 9506
§ 514 . . 8621, 9318, 9421, 9732, 9850, 9936, 10039, 10203, 10352, 10390, 10437, 11255, 11502, 11688, 12179, 12290, 12328, 12927
— odst. 1 13064
— odst. 2 . . . 11857, 13064
§ 515 . . . 9643, 9936, 10727, 10797, 11030, 11407, 12222, 12795, 13068
§ 517 . 10457, 10892, 11189, 12296
— čís. 1 11189
— čís. 5 . . . 9760, 13068
— posl. odst. 9760
§ 519 . . 8645, 9237, 9643, 10039, 10450, 10566, 11857, 11880, 12160, 12184, 12508, 12795, 12927, 13064
— čís. 1 . . . 10353, 13109
— čís. 2 . . . 8957, 9286, 10042, 10498, 11857
— čís. 3 . . 8640, 8937, 8957, 9607, 10042, 10260, 10498, 10529, 11105, 12215, 12401, 13068, 13084
§ 520 . . . . 9224, 9513, 9732, 9936, 10231, 10471, 11005, 12150, 12931
— odst. 2 10353
§ 521 12931
— odst. 1 . . . 10351, 10353
§ 522 11099
§ 523 . . . . 9907, 10095, 10352, 11910, 12813
§ 524 . . . . 9823, 9907, 9936, 11085, 11661, 11845, 11893, 11978, 11994
— odst. 2 . . 8665, 8844, 9936, 12619, 12787, 12915
§ 526 . . 9516, 9773, 9791, 10330, 10399, 10471, 10879, 10949, 11774, 11910
— odst. 2 . 9946, 10095, 10231, 10351, 10352, 10399, 12813
§ 527 odst. 2 . . 8773, 9096, 9318 9586, 9856, 9946, 10043, 10081, 10352, 10774, 10797, 10853, 11198, 11246, 11717, 12128, 12514, 12832, 13064, 13134
§ 528 . . 8643, 8767, 8830, 8831, 8841, 9131, 9237, 9494, 9543, 9613, 9737, 9752, 9860, 9888, 9946, 9976, 10041, 10097, 10105, 10117, 10125, 10168, 10191, 10201, 10301, 10436, 10457, 10531, 10630, 10659, 10716, 10789, 10831, 10846, 11211, 11240, 11429, 11441, 11502, 11505, 11506, 11514, 11725, 11818, 11880, 11960, 11998, 12074, 12279, 12444, 12507, 12696, 12736, 12793, 12910, 13026, 13046, 13068, 13069, 13072, 13082, 13083
— odst. 2 9216
§§ 529 a násl. 9696
§ 529 . 11064, 12328, 12537, 12661
— odst. 1 9924
— čís. 2 . . 9584, 9830, 9924, 10464, 11481, 12398, 12661
§ 530 . 10401, 11064, 11166, 12398
— čís. 2 . . . 8938, 11285
— čís. 3 12488
— čís. 4 . . . 9788, 9791
— čís. 5 11134
— čís. 6 10082
— čís. 7 . . 9158, 9577, 9582, 9648, 9696, 10338, 10401, 10585, 11166
— posl. odst. . . 9582, 9739, 11151, 11166
§ 531 10401
§ 532 odst. 2 9648
§ 533 10401
§ 534 . . . 9696, 11481, 12087
— čís. 2 . . . 10445, 10464
— čís. 3 11134
— čís. 4 . . . 9739, 11151
§ 535 . . . 8670, 10860, 11207
§ 536 . . . 9739, 9761, 11425
— čís. 5 9761
§ 538 . . 9648, 9739, 9920, 9924, 10464, 10666, 11151, 11918
§ 539 . . . . . 9788, 9791
— odst. 2 11285
§ 540 . . . 10338, 10401, 10585

Čís.

§ 541 . . . . . 9920, 10401, 10585, 10666, 11918
— odst. 2 10338
§ 542 10401
§ 543 . . 9584, 9920, 9924, 10464,
§ 544 . . . 10666, 11918, 12283
§ 545 12283
§ 546 12283
§ 548 . . . 9899, 12370, 12701
— čís. 1 12091
— čís. 2 12701
— čís. 3 12701
§ 550 . . . . . 10072, 10228
§ 551 10072
§ 552 . . . 9099, 9713, 10072, 10099, 11470, 11943, 12681
— odst. 1 9737
§ 553 . . . 9737, 10072, 10558, 12304, 12370, 12874
§ 554 . . . . . 10072, 10228
§§ 555—559 . . . 10798, 13071
§ 555 čís. 1 13113
§ 556 12398
§ 557 . . 8630, 9039, 9099, 9326, 9690, 9737, 9923, 10072, 10099, 10273, 10798, 11097, 11470, 11545, 12561, 12681, 12798, 12846, 12874
§ 558 11025
§ 559 . . 9099, 9713, 9737, 10072, 10099, 10228, 12681, 12874
§§ 560 a násl. . . 9020, 9595, 9747
§ 560 . . . . . 9567, 10084, 12458, 12738, 13006
— čís. 2 9126
§ 561 . . . 9567, 10084, 12261
§ 562 . . 8651, 8726, 8838, 9116, 9206, 9425, 10177, 10655, 10677, 10807 plen. rozh., 10815, 12261, 12264, 12487, 12722, 12826, 12892, 13061, 13098
— odst. 1 . . . 10536, 10768, 10807 plen. rozh.
— odst. 2 . . . 10536, 10768
§ 563 12458
§ 564 odst. 1 10536
§ 565 . . 8651, 9116, 9202, 9206, 10536, 10783, 11550, 11648, 12264, 12576, 12722, 12826, 13098

Čís.

— odst. 2 10768
— odst. 3 . . . 10918, 12016
§ 566 . . 8651, 8726, 8838, 10536, 10677, 10807 plen. rozh., 11550, 12264, 12722, 13098
§ 567 . . 9567, 9943, 10084, 11872
— odst. 4 12576
§ 568 . . 9567, 9980, 10165, 12830
§ 569 . . 9002, 9116, 9325, 9521, 9567, 10170, 11364, 12264
§ 571 . . 8838, 9425, 9711, 10577, 10.807 plen. rozh., 12.723, 12946, 13061
— odst. 1 . . . 10084, 11989
— odst. 2 9747
§ 572 . . . 9747, 10287, 10655, 11518, 12738, 12946, 13006
§ 573 10752
§ 574 9567
§ 575 odst. 1 . . 8873, 9567, 9747, 9870, 10897, 11231, 11840, 12432, 12535
— odst. 3 . . 8832, 9002, 9091, 9724, 10252, 10808, 12261, 12264, 12719, 12826
— posl. odst. 10177
§§ 577 a násl. 10157
§ 577 . . 8961, 8983, 9130, 9195, 9316, 9464, 10537, 10575, 10910, 11140, 11512, 11809, 12652, 12907
— odst. 3 . . . 9912, 10277
§ 582 10575
§ 583 . . . . . 11809, 13046
§ 584 13046
§ 586 9237
§ 587 . . . . . 9912, 10910
§ 592 . . . . . 11561, 12802
§ 594 . . . 11350, 11512, 12802
§ 595 . 9912, 10910, 11350, 12844
— čís. 1 . 9912, 11140, 13046
— čís. 2 . . . 10572, 11350
— čís. 3 9464
— čís. 5 . . . 10111, 10.572, 11320, 11439
— čís. 6 . 9912, 10572, 12125
— čís. 7 9912
§ 596 . 10910, 11350, 12844, 12850
§ 598 . . . . . 9237, 9912
§ 599 . . . . . 8961, 9130, 9464, 11809, 12652

VII. Exekuční řád.

Čís.

čl. I uvoz. zák. . . 10026, 10571
— odst. 2 12670

Čís.

čl. III uvoz. zák. 8787, 9598, 9619, 9664, 9821, 10038, 10290,

Čís.

10700, 10770, 10893, 10959, 10964, 11024, 11624, 12010, 12672
— posl. odst. 10792
čl. VI uvoz zák. 10718
čl. VII uvoz. zák. 10181
čl. VIII uvoz. zák. čís. 7 11305, 12325
čl. IX uvoz. zák. 12325
— čís. 5 . 8768, 9491, 10137, 10140, 11292, 12055
— čís. 10 11528
— čís. 12 . . . 9112, 10150
čl. XII uvoz. zák. . . 10214, 12781
čl. XIII uvoz. zák. 9947
— čís. 5 10700
— čís. 6 . 8773, 10053, 10687
— čís. 7 . 9244, 12193, 12670
čl. XX uvoz. zák. 10734
čl. XXVI uvoz. zák. 9998, 12725, 12900
čl. XXVII uvoz. zák. . . . 8773, 9976, 12670
čl. XXIX uvoz. zák. . . . 12844
čl. XXX uvoz. zák. . . . 12844
§ 1 . . . . . 9882, 10426, 10488, 11137, 12682
— čís. 1 . 8645, 8871, 9223, 9263, 9340, 9403, 9882, 10266, 10946, 11481, 11805, 11978, 12597, 12619, 12838
— čís. 2 . . 10798, 11845, 12328
— čís. 3 9907
— čís. 4 . . 10177, 10655, 12261
— čís. 5 . . . 8964, 8969, 9805, 10791, 10937, 11719
— čís. 6 . . . . 9502, 9882
— čís. 8 . . . . . 11235, 11436
— čís. 12 . . . 8855, 9359, 9846, 10940, 11475, 12691
— čís. 13 . . . 9602, 9619, 9821, 10038, 10342, 10903, 11024, 11174, 12010, 12021
— čís. 16 . . . 11512, 12802
— čís. 17 . . . 10441, 12703
— čís. 18 . . . 10536, 12016, 12576, 12826, 13098
— čís. 19 . . . 9056, 9406, 9484, 9807, 11663
§ 3 . . . 9940, 10391, 10471, 10528, 10796, 10847, 11048, 11475, 11871, 11902, 11963, 12367, 12368
— odst. 2 . . . 11800, 12328
§ 4 . 10365, 10711, 10808, 12236
— čís. 1 11978

Čís.

— čís. 2 10808
— čís. 6 . . . . 11741, 11842
— posl. odst. . . 10100, 10365, 10794, 10808, 11905, 12236
§ 7 . . 8662, 8688, 8708, 8911, 9259, 9263, 9277, 9339, 9452, 9656, 9846, 9856, 9882, 9907, 9973, 10098, 10109, 10148, 10165, 10177, 10188, 10233, 10301, 10342, 10387, 10420, 10426, 10442, 10471, 10528, 10561, 10606, 10655, 10739, 10896, 10918, 10937, 11048, 11436, 11442, 11475, 11800, 11902, 11906, 11947, 11963, 12440, 12487, 12518, 12619, 12682, 12807, 12826, 12875, 13055, 13152
— odst. 1 . . . 10487, 10782
— odst. 2 . 9856, 10487, 10769, 11491, 11805, 11893, 11994, 12010, 12518, 12915
§ 8 . . . . . 8682, 8867, 9856, 10622, 11820
§ 9 . . 8752, 8911, 9003, 9044, 9277, 9339, 9541, 9626, 9980, 10165, 10471, 10483, 10512, 10710, 10711, 11596, 11884, 11947, 12071, 12083, 12109, 12169, 12441, 13152
§ 10 . . . . . 9002, 9846
§ 11 . 9044, 9822, 10050, 10591, 11164, 11580, 11596, 12047, 12577, 12715, 12846
§ 12 . . . . . 8669, 10450
§ 13 9403
§ 14 . . . 8660, 9098, 10071, 10453, 10477, 10523, 11298, 11583, 11642, 12031, 12083, 12415, 12664
§ 15 . . . 8893, 9846, 10649, 11475, 12305, 12540, 12818
§ 16 10193
— odst. 1 . 10081, 11753, 12013
§ 17 . . 8845, 8912, 9677, 12326
— odst. 2 . . . 10711, 12930
§ 18 čís. 1 11741
— čís. 3 . . . 10734, 11367, 11483, 12271
— čís. 4 . 10794, 11741, 12236
§ 24 10668
— odst. 2 9650
§ 25 . . . . . 10193, 10631, 10213, 12473, 12474
— odst. 2 . . . 11400, 11820
§ 27 . . . 10071, 10453, 10477, 11298, 11642, 12031, 12858

Čís.

§ 28 . . . 8893, 9217, 12540
§ 31 odst. 1 9491
§ 32 9925
§ 33 . . . . 9677, 10735, 11400
§ 34 12554
§ 35 8658, 8752, 8945, 9006, 9048 plen. rozh., 9185, 9309, 9417, 9452, 9453, 9541, 9608, 9651, 9661, 9697, 9735, 9785, 9806, 9830, 9844, 9947, 9961, 10013, 10036, 10098, 10189, 10197, 10205, 10308, 10386, 10432, 10528, 10605, 10704, 10711, 10736, 10791, 10896, 10913, 10944, 11023, 11076, 11194, 11222, 11254, 11293, 11392, 11395, 11491, 11545, 11604, 11657, 11774, 11843, 11898, 12109, 12306, 12311, 12408, 12441, 13141
— odst. 2 . . 9359, 9484, 9807, 10123, 10872, 11174, 11905
— odst. 3 . . . . 10009, 10013, 10872, 11230, 12471
§ 36 . 8752, 9006, 9048 plen. rozh., 9225, 9453, 9830, 10308, 10432, 10896, 11774, 12161, 12482, 12672
— čís. 1 9056, 9259, 9452, 9496, 10528, 10711, 11023, 11195, 11491, 11843, 12441
— čís. 2 . . . 10591, 11164
— čís. 3 . . . . 8619, 12463
§ 37 . . 8615, 8626, 8740, 8993, 9059, 9277, 9306, 9344, 9363, 9373, 9374, 9389, 9432, 9658, 9664, 9714, 9809, 9824, 9830, 9901, 9950, 10247, 10336, 10366, 10432, 10576, 10792, 10893, 11000, 11105, 11170, 11200, 11244, 11333, 11457, 11403, 11517, 11546, 11562, 11573, 11589, 11620, 11670, 11698, 11774, 11902, 11932 plen. rozh., 12044, 12075, 12109, 12143, 12186, 12302, 12327, 12329, 12381, 12619, 12658, 12687, 12786, 12900, 13043, 13063, 13089, 13101, 13104, 13135
§ 39 . . . 9651, 9692, 10432, 10477, 11257, 12227, 12571
— čís. 1 . 8969, 9422, 10426, 10432, 10172, 11254, 11481, 12227
— čís. 2 8755, 8768, 9201, 9205, 9451, 9491, 9663, 9814, 10097, 10150, 10302, 10499, 10576, 10777, 11392, 11800, 11963, 12327, 12329, 12388, 12900, 13118
— čís. 3 9568
— čís. 4 9677, 9830, 10013, 12305
— čís. 5 9033, 9144, 9154, 9259, 9277, 9477, 10426, 10896, 11774, 11843, 11906, 12398, 13111
— čís. 6 . . . 8861, 12502
— čís. 8 . 10081, 12626, 12819
— odst. 2 . 9217, 11072, 11800, 11963, 12380, 13141
— odst. 3 . . 9048, 9735, 9785
§ 40 . 9947, 10736, 11174, 11817, 11906, 12571, 13141, 13151
§ 41 . 10071, 10302, 10477, 10486, 12031, 12502, 12516, 12858
— odst. 2 . . . 10619, 11298
§ 42 8631, 8854, 8901, 8906, 9027, 9121, 9692, 10344, 10618, 10633, 10859, 10893, 10898, 11293, 11894, 12398, 12415, 12544, 12672, 12747, 12968
— čís. 1 . 8844, 9928, 12398
— čís. 2 . 10633, 12398, 12516
— čís. 3 9568
— čís. 4 8682, 9185, 9243, 9856
— čís. 5 8982, 9144, 9448, 9947, 10073, 10123, 10344, 11338, 11403, 12398, 12441, 13135
— čís. 7 . . . 11944, 11961
— odst. 3 11174
§ 43 12968
§ 43 odst. 3 . . . 10363, 11085
§ 44 . . . . 8619, 9027, 9448, 10633, 11293, 11492
— odst. 1 . . 9692, 9928, 9947, 10073, 10344, 10363, 10389, 10881, 11833, 11961, 12516
— odst. 2 . 10073, 10080, 10363, 10389, 10670, 10735, 11085, 11338, 11492, 11894, 12628, 12968, 13096
— posl. odst. . . 12544, 12968
§ 45 10893
— odst. 2 . 9677, 10123, 12502
— odst. 3 . . . 8755, 12789
§ 47 . . . 10827, 10853, 11458, 11905, 11961, 11993, 12865
— odst. 5 11961
§ 48 11961
§ 51 . 9677, 10711, 11007, 12502
§ 54 . . 9091, 9277, 9933, 10140, 10391, 10606, 10799, 10888, 11484, 12038, 12149

Čís.

— čís. 1 . . . 8662, 10165, 10442, 10471, 11902
— čís. 3 8682, 9746, 10071, 10219, 10441, 10522, 10523, 10686, 10770, 10922, 10934, 10940, 11036, 11047, 11069, 11176, 11191, 11235, 11274, 11456, 11459, 11678, 11800, 11820, 11902, 11908, 11963, 12055, 12203, 12205, 12325, 12367, 12368, 12698, 12745, 12784, 13081
— odst. 2 . 9602, 9846, 11436, 11475, 11933, 12802
§ 55 . . 8949, 9660, 9883, 10098, 10477, 10762, 10847, 10934, 11753, 11800, 11902, 11908, 11963, 11992, 12038, 12149, 12290, 12327
— odst. 2 . 9200, 10796, 11047, 11128, 11229, 11459, 11800, 11993, 11995, 12325, 12367, 12368, 12789
— odst. 3 . . . 9947, 10222, 11128, 12745
§ 56 odst. 2 11817
— odst. 3 12999
§ 58 10222
§ 59 . . . . . 9883, 12602
§ 60 10631
§ 61 . . . . 9143, 10193, 12013
§ 63 12753
§ 63 čís. 3 12013
— čís. 5 9091
§ 64 . . . . . 10669, 12931
§ 65 8600, 8608, 8768, 8781, 9143, 9150, 9242, 9277, 9429, 9431, 9565, 10095, 10097, 10351, 10442, 10838, 11597, 11787, 11902, 11959, 11978, 12141, 12179, 12328, 12352, 12381, 12670, 12753, 13014
— odst. 2 10659
§ 66 . . . 10935, 12013, 12323
§ 67 . . 8844, 9556, 9823, 11117, 11961, 11978, 12965
§ 68 . . 9143, 9150, 9185, 10193, 10421, 12013, 12141, 12186
§ 69 . . . . . 12013, 12949
— odst. 1 13148
§ 71 odst. 2 9058
§ 74 . . . . 9111, 9270, 10618, 12388, 12664
§ 75 . . . . . 10618, 10875
§ 77 8868
§ 78 . . 9111, 9506, 9513, 9543, 9556, 9613, 9844, 9856, 9888, 9914, 9936, 10041, 10081, 10095, 10097, 10102, 10105, 10117, 10191, 10193, 10210, 10222, 10301, 10330, 10351, 10390, 10421, 10441, 10442, 10471, 10618, 10530, 10659, 10774, 10797, 10918, 11085, 11225, 11246, 11306, 11505, 11506, 11653, 11787, 11910, 11926, 11978, 12128, 12440, 12602, 12696, 13036
§ 79 . . 9253, 9518, 9731, 9805, 10409, 10762, 11224, 11468, 11581, 11683, 11684, 12149, 12290, 12367, 12859
§ 80 čís. 1 . . 8771, 8819, 9200, 9688, 10658, 10762, 11140, 11581, 11683, 11908, 11971, 11992, 11995, 12038, 12291, 12367, 12612, 12742, 12859, 12884
— čís. 2 . 9688, 11609, 11971, 12859
— čís. 3 . 10136, 11244, 11468
§ 81 12859
— čís. 1 . . . 9688, 11609
— čís. 2 8819
— čís. 2—4 12125
— čís. 3 . 9518, 10409, 11104
— čís. 4 . . . 8819, 11683
§ 82 odst. 3 11992
§ 83 . . . 9688, 10105, 10659, 11191, 11244, 11971, 12290, 12367, 12859, 12939
— odst. 2 9688
— odst. 3 . 9362, 9491, 10659,
§ 84 . . . 9362, 10136, 10659, 12271, 12859
§ 87 . . 8781, 8817, 10301, 11035, 11232, 11741, 11902, 12415, 12786
§ 88 . . 8688, 8781, 9897, 10225, 10912, 11227, 11481, 12030, 12203, 12883, 13148
— odst. 2 . 10441, 11035, 11273, 12504, 12854
— odst. 2 čís. 2 . 11597, 11834, 11902
— odst. 3 11436
§ 89 . . . . 9477, 9821, 12030
§§ 90 a násl. 12070
§§ 90—95 9836
§ 90 . . . . . 10225, 10912
§ 96 . . . . . 10619, 11298
§§ 97 a násl. 12140
§ 97 . . 8619, 8682, 9883, 12963

Čís.

§ 98 11457
§§ 99 a násl. . . . 9883, 10006
§ 99 . . . . . 9111, 9206
— odst. 2 10669
§ 101 . . . . . 11227, 13077
§ 103 . . . 10513, 12472, 12579, 12580
§ 104 . . . 9601, 10726, 11457, 11747
§ 105 9111
§ 106 11806
§ 109 . . . 9339, 10006, 10824, 11826, 11989, 12063, 12903, 12919, 12920
§ 110 10824
§ 111 . 9206, 9300, 10824, 11989, 12063, 12903, 12919, 13062
§ 112 . . . 11826, 12063, 12920
§ 114 . . . . 8839, 9416, 12920
§ 115 odst. 3 9860
§ 116 odst. 2 10669
§ 118 odst. 1 9860
§ 119 . . . 10824, 11620, 12903
— odst. 2 10513
— odst. 3 . . . 12579, 12580
§ 120 . . . . . 8839, 9619
— čís. 1 12903
— čís. 4 . 9339, 9803, 12063, 12434, 12671
— čís. 5 9693
§ 121 8839
§ 123 odst. 1 10669
§ 124 8839
— čís. 1 9339
— čís. 2 12974
§ 128 posl. odst. 12326
§ 129 . . . . . 10432, 12580
— odst. 2 12626
§ 131 12232
§ 132 10459
— odst. 1 9111
— čís. 3 11762
— čís. 4 11762
§ 133 . 9963, 10888, 11227, 12221
— čís. 1 . . . 9040, 10459
— čís. 2 9040
— odst. 2 10459
— posl. odst. 9163
§ 134 . 9836, 11227, 12070, 13077
§ 135 . . . . 9609, 9883, 10459
§ 138 . 10539, 11072, 11411, 11526
§ 139 . . . 8906, 10511, 12192
— odst. 3 11145
§ 140 12502
— odst. 3 . . . 9387, 11153
§ 143 . . . . . 9908, 11030
§ 144 . . 9614, 9650, 10126, 10668, 11030, 11591

Čís.

— odst. 3 10912
§ 145 12192
— odst. 2 10511
§ 146 čís. 1 11153
§ 149 11653
— odst. 3 10460
§ 150 . . 9693, 9861, 12162, 12363, 12453, 12711, 12942
— odst. 2 12221
§ 151 . . . 10460, 10619, 13023
— odst. 3 12976
§ 152 . . 9693, 9882, 12453, 13029
§ 153 9693
§ 154 . . 9065, 9882, 10995, 11153, 12979, 13023, 13029
— odst. 3 12827
§ 155 . . 9334, 9337, 9882, 11506, 11653
§ 156 . 8618, 9750, 11244, 12482, 12946, 13062
— odst. 2 . 11153, 11894, 12686
— posl. odst. 9473
§ 157 11153
§ 158 12413
§ 159 12413
§ 161 odst. 1 12413
§ 162 . 10718, 11422, 12192, 12363
§ 163 12453
§ 168 9860
§ 169 odst. 1 10511
§ 170 9387
— čís. 1 . . . 8631, 11153
— čís. 3 10511
— čís. 5 . . 9387, 9714, 9750, 10097, 11252
§ 171 . . 8631, 9387, 9564, 9693, 10638, 11034, 11246, 11507, 12502
— odst. 2 . . . 9882, 12362
§ 172 9564
— odst. 2 . 8684, 9959, 10077, 10638, 11145, 11677, 12358
§ 178 . . . . . 10718, 12358
— posl. odst. 13077
§ 179 9058
§ 180 . . . . . 9771, 11306
— odst. 5 12128
§ 182 . . . . . 9196, 11422
— odst. 2 9753
§ 183 . . . . . 8940, 12725
— odst. 3 12900
§ 184 . . . . 9143, 9753, 11034
— čís. 3 . 9196, 11251, 11910, 12751
— čís. 6 11422
— čís. 7 9183
— odst. 2 11034
§ 185 9753
§ 186 . . . . . 9753, 11673
§ 187 . . 9143, 9183, 9196, 11251,

Čís.

11422, 11673, 11910, 12141, 12512
§ 189 odst. 2 11153
§ 194 11306
§ 199 9998
§ 200 10633
— čís. 3 . . 8646, 9404, 9828, 10383, 11298, 11941, 12666
§ 201 10633
§ 203 9828
§ 204 10633
§ 206 čís. 1 11891
§ 207 8655
§ 208 8655
§ 209 . 9883, 10875, 11114, 11693, 11921, 12623
— odst. 2 9959
§ 210 . . 8684, 8787, 9167, 9169, 9564, 9598, 9829, 9882, 9883, 10070, 10077, 10290, 10467, 10586, 10797, 10875, 10947, 10967, 11114, 11380, 11624, 11747, 11921, 11980, 12000, 12011, 12036, 12054, 12159, 12198, 12434, 12477, 12482, 12602, 12880, 13058
§ 211 . 9959, 10541, 10875, 11980, 12477, 12602
§ 212 . . . 9859, 10875, 11921
§ 213 . . 8815, 9375, 9609, 9803, 9824, 9829, 9883, 10108, 10736, 10875, 10947, 11109, 11624, 11921, 12198, 12623, 12646, 12711, 12872, 13063
— odst. 3 . . . 12602, 12959
§ 214 . . 9049, 9598, 9829, 9959, 10077, 10467, 10586, 10947
— odst. 2 10491
§ 215 12477
— čís. 1 9882
— čís. 2 11747
— čís. 3 . . . 9334, 9337
§ 216 . 11820, 11891, 12011, 12849
— čís. 1 . 9803, 11747, 12434, 12671
— čís. 2 . . 8716, 8908, 9066, 9314, 9598, 9730, 10077, 10290, 10700, 10875, 10947, 10995, 11114, 12646, 12671
— čís. 4 . . 8655, 9049, 9883, 10301, 10967, 11701, 12765, 12959
— posl. odst. . 9049, 9563, 9585, 9730, 11303, 11679, 11701, 12152, 12289, 12785, 12806, 13021, 13058, 13146

Čís.

§ 217 12849
— čís. 2 11303
§ 218 9883
— odst. 2 11747
— odst. 3 10096
§ 219 . . . . . 10126, 11094
§ 220 12198
— odst. 2 12198
— odst. 4 10967
§ 221 . . . 9883, 11507, 11624
§ 222 . 8808, 8825, 10467, 10491, 10778, 11094, 11313, 11754
— odst. 2 . 9801, 10114, 10491, 11094, 11198
— odst. 3 . 9292, 9801, 11094, 11198, 11259
— odst. 4 . . 9666, 9781, 9801, 10540, 10946, 11094, 11109
§ 223 . . . 9693, 11507, 12362
§ 224 . 10778, 11021, 11049, 11380, 11507, 12198, 12765, 12872
— odst. 2 10773
§ 225 . . 8868, 9861, 10126, 11094, 11259, 12453, 12711, 13040
§ 226 . 8868, 10126, 11094, 12078, 12442, 13040
§ 227 . 9861, 10126, 12078, 12162, 12442, 12578, 13066
§ 228 . . 9609, 9774, 9883, 10736, 11624, 12353
§ 229 8608
— odst. 2 . . . 10540, 11109
§ 231 . . 8892, 9564, 9609, 9824, 9829, 9883, 9993, 10070, 10108, 10301, 10736, 10995 11109, 11114, 11753, 11776, 11980, 13063, 13121
— odst. 2 . . 8874, 9770, 9994, 12326
— odst. 3 . 10301, 12600, 12646, 12833
— odst. 4 . 11548, 12326, 12482
§ 232 . . 8815, 9993, 10778, 11753
— odst. 2 . . . 12533, 12782
§ 233 . . 8815, 9506, 9824, 10778, 11198, 11941, 12533, 12696
§ 234 . . 9803, 9829, 9883, 9994, 11198, 11303, 11624, 11980, 12289, 12623, 12646, 12792, 12872, 12959
— odst. 2 . 9829, 12533, 12696
§ 236 . . 8815, 9291, 11548, 12229
— odst. 1 11753
§ 237 . 9750, 9998, 11244, 12725, 12854, 12946, 13062
— odst. 3 9883
§ 238 . 8631, 10540, 11313, 12232
§ 239 11030
— čís. 4 12192

Čís.

— čís. 5 12413
— posl. odst. 8808, 10301, 11505, 11506, 11998, 12326, 12696, 12793, 13072
§ 246 9169
— čís. 3 . . 8869, 9598, 10875
— čís. 4 10038
§§ 249 a násl. 11741
§ 249 . 10512, 10850, 11271, 12703, 12963
§ 250 . . . 10214, 11176, 12781
§ 251 . . 8755, 8836, 8861, 10774, 11176, 11501, 11927, 12183, 12703, 12781, 12834, 12999, 13154
— čís. 1—3 10214
— čís. 1 . . . 11607, 11981
— čís. 5 . 9149, 10214, 10392, 11927, 12134
— čís. 6 . . 8813, 8934, 9030, 9041, 9137, 9788, 9981, 10191, 10214, 10392, 10579, 11981, 12070, 12118, 12134, 12183, 12756, 12834, 12999, 13154
— čís. 7 . . . 10686, 11972
§ 252 . 9836, 10214, 10576, 11246, 11503, 11556, 11862, 12327, 12381, 12502, 12757, 12849, 12900
§ 253 . 10267, 10336, 10733, 10785, 12013, 12687, 13059
— odst. 1 . . . 12744, 12756
§ 254 10832
§ 256 . . 8646, 9291, 10432, 12044, 12744
— odst. 2 . 10267, 10462, 11406, 12666
§ 257 . . . . . 10267, 12044
§ 258 . . 8740, 9344, 9382, 9901, 9929, 10144, 10731, 10785, 11084, 11124, 11156, 11381, 11670, 12703, 13101
§ 259 . 10085, 10580, 12013, 12744
§ 260 10580
§ 261 . . . 9374, 9747, 10085
§ 262 . . 9242, 9746, 10733, 10785, 11156, 11232, 12013, 12186
§ 263 11298
§ 264 11944
§ 270 10214
§ 271 . . . . . 8828, 12128
§ 272 . . . . . 10193, 10802
§ 273 10193
— odst. 2 12141
§ 278 . . . . . 8625, 9836, 11306, 12128, 12344
§ 279 . . . . . 10786, 11306

Čís.

§ 280 . . . 8828, 12128, 12344
§ 282 . . . . . 9404, 9828, 10383, 11941, 12666
§ 285 . . . . . 8608, 8639, 9824, 11084, 11941
— odst. 3 . . . . 9291, 12837
§ 286 . . 8608, 9291, 9382, 9824, 10832, 11547, 11891, 13136
— posl. odst. . . 11820, 12785
§ 287 9291
§ 289 9150
§§ 290 a násl. . . . 11343, 11497
§ 290 . . . 8686, 11184, 11528
— čís. 1 . . . 10150, 11184
— čís. 2 . . . 10533, 11501
§ 291 . . . . . 10214, 10686, 11036, 11433, 12727
— čís. 2 . . . 9474, 9691, 10169, 11528, 11972
— čís. 3 . . . 11130, 11972
§ 292 . . . . . 11036, 11433
§ 293 9474
§ 294 . . 8682, 8940, 8985, 9013, 9171, 9197, 9247, 9283, 9615, 9663, 9746, 9806, 9900, 9933, 10140, 10219, 10471, 10522, 10614, 10837, 11036, 11237, 11386, 11601, 11787, 12053, 12230, 12368, 12579, 12866, 12943
— odst. 3 . . . 10218, 11132, 11367, 11386, 11807
— odst. 4 . 9283, 9431, 10218, 10522, 11111, 11433, 11519, 12352, 12368
§ 295 . 12055, 12119, 12380, 12540
§ 296 . . . 9283, 9746, 9933, 10794, 11111, 12013, 12053, 12119, 12352
§ 298 10804
§ 299 . 9171, 11036, 11237, 11807
§ 301 . 8912, 10786, 11519, 11807
— odst. 6 9660
§ 303 . . . . . 9283, 9727, 12053, 12271, 12968
— odst. 2 10100
§ 304 . . . . . 9283, 10981
§ 305 . . . . . 10197, 12352
§ 307 . . 8947, 8985, 9660, 9823, 9824, 9831, 10366, 10533, 11132, 11787, 12378, 12837, 13043
§ 308 . . 8682, 8740, 8845, 9013, 9133, 9162, 9201, 9225, 9247, 9321, 9373, 9666, 9806, 9831, 9900, 9985, 10023, 10197, 10837, 11007, 11014, 11372, 11410, 11807, 12352, 12378, 12484, 12496, 12542, 12968

Čís.

. 10981
§ 309 . . . 9806, 10837, 10981
§ 310 . . . . 9321, 9823
§ 312 9321
§ 313 10786
§ 314 odst. 2 12546
§ 316 . . 9201, 9985, 12484, 12546
§ 320 . . . . . 8940, 10639, 11014, 11597, 12109
§ 324 12109
§ 325 . . 9217, 9746, 10158, 10453, 10774, 10804, 11008, 11111, 11386, 11601, 11874, 12013, 12268, 12329, 12445, 12698
§ 326 9746
§ 327 . . 9660, 9933, 10774, 10804
§ 328 . . . 11482, 11874, 12268
§ 329 9660
§ 330 . 8686, 10214, 10302, 10716, 12140, 12157, 12205, 12560
§§ 331 a násl. 11008
§ 331 . . 8682, 8949, 9601, 9615, 10140, 10218, 10225, 10302, 10453, 10552, 11008, 11183, 11271, 11433, 11569, 11641, 11816, 11871, 11874, 12232, 12237, 12268, 12698, 12883, 12963
— odst. 2 10181
§ 332 . . . . 10453, 11433
§ 333 . . . 10181, 10552, 12232
§ 334 . . . . 8748, 10022, 10302, 10453, 11816
§ 340 . . . . 10022, 10302
— odst. 2 9404
§ 341 . . 8682, 9137, 9601, 10081, 10777, 11183, 11871, 12569
§ 342 10006
§ 343 . . . . 10006, 11762
§ 345 10218
— čís. 1 11433
§ 346 10733
§ 347 . . . . 10733, 11232
§ 349 . . 8618, 9144, 9185, 9473, 9947, 10098, 10165, 10391, 11894, 12686, 12931, 13052
§ 350 . . . . 9973, 11592, 11612, 12445, 13063
— odst. 3 9429
§ 351 . 10339, 10377, 10448, 10888
§ 352 . . . 8887, 9753, 10387, 10630, 10888, 12851
§ 353 . . . 8708, 9059, 10148, 10595, 11668, 12237, 12463, 12662, 12763
§ 354 . . . 9490, 10148, 10391, 10595, 11117, 11497, 12662
§ 355 . . . . 11441, 13065
§ 357 12662

Čís.

§ 358 . . . . 10391, 11441
§ 367 . 9973, 10581, 10988, 11612
§ 368 . . . . 9329, 9351, 11244
§ 369 odst. 1 9270
— odst. 2 9270
§ 370 . 9483, 10026, 10721, 10931, 11025, 11434, 11450, 11468, 11771, 11964, 12505, 12747, 12836
§ 371 . 9483, 11025, 11434, 12505
— čís. 1 12836
— čís. 2 . . . 10798, 12706
§ 372 . . . 10026, 10330, 10729, 10748, 11434, 12505
§ 374 . . . 10301, 10700, 10827, 11025, 11271, 12230
§ 375 . . . . 11434, 13092
§ 376 . . . 12571, 12706, 12747
§ 376 čís. 1 11926
— čís. 2 11833
— čís. 3 . . . 10328, 11898
§ 377 . . . 12706, 12747, 12858
— odst. 2 12571
§ 378 . . . 9405, 9957, 11633, 11830, 11870, 11916, 11946, 12057, 12670, 12735
§ 379 . 8885, 9110, 9250, 9725, 10492, 10852, 10930, 11633, 11791, 11838, 11870, 12057, 12249, 12324, 12494, 12632, 12694, 13057,
— odst. 2 . 8816, 9125, 9214, 10319, 12389, 12581, 12677, 12694
— odst. 3 čís. 1 . 10319, 10580
— — čís. 3 8885, 8945, 9125, 9431, 10319, 10492, 11047, 12494, 12656
§ 380 . . 8755, 9788, 11633
§ 381 . . 8898, 8907, 9090, 9139, 9221, 9543, 9659, 9665, 9725, 10041, 10087, 10143, 10210, 10213, 10230, 10473, 10846, 10930, 11425, 11810, 11830, 11870, 12023, 12729, 12879, 12902, 12998, 13057, 13079
— čís. 1 . 9000, 9725, 10887, 12632
— čís. 2 . 9659, 9888, 10083, 10210, 10887, 12567, 12641, 12735
§ 382 . 9214, 10026, 10160, 11441, 12058, 12553, 12567, 13057
— odst. 1 9888
— — čís. 1 9725
— — čís. 2 12902
— — čís. 5 10887
— — čís. 6 . 9214, 9431, 10424, 10857,

	Čís.
	10933, 11035, 11680, 11814, 12670
— — čís. 7	9431, 12677
— — čís. 8	8898, 9110, 9142, 9332, 9347, 9476, 9513, 9712, 10026, 10143, 10230, 10663, 10744, 11182, 11369, 11692, 11946, 12178, 12446
§ 384	10160, 10424, 10571, 10615, 11035, 11441, 11814, 12553, 13065
§ 385	8945, 12656
§ 387	8970, 9444, 10160, 11424, 11692
— odst. 2	9444
§ 389	9341, 9543, 9665, 9888, 10087, 10160, 10210, 10319, 10857, 10887, 10933, 11304, 11633, 11838, 12632, 12735
— odst. 1	9888
§ 390	9659, 10210, 10213, 11633, 12023, 13067
— odst. 1	9665, 10319
§ 391	10846, 10924, 11270, 11520, 11876
— odst. 2	9556, 10102, 10117
§ 393	9665, 10117, 10618
— čís. 3	11520
§ 394	9556, 9906, 10222, 10956, 11128
— odst. 3	9860
§ 397	8755, 9140
§ 398 odst. 1	11520
§ 399	8755
— odst. 1 čís. 2	9513
§ 400	10117
§ 402	8626, 8993, 9513, 9543, 9556, 9613, 9888, 9936, 10041, 10117, 10222, 10827, 11468, 12183, 12670, 12747, 13036

VIII. Organisační zákon.

	Čís.
§ 18	12683
§ 22	11781
§ 25	12683
§ 26 odst. 3	12507
§ 28	11781
§ 74	11437
§ 78	10905
— posl. odst.	12013
§ 85	9860
§ 88	9529, 10044, 10404, 11368
§ 89	8726, 8980, 9039, 9236, 9328, 9450, 9698, 9876, 10043, 10224, 10267, 10807 plen rozh., 11005, 12799
§ 90	10135, 10382

IX. Jednací řád.

	Čís.
§ 11 odst. (1)	12683
§ 28	8859, 12507
§ 42 odst. 2	12528
§ 43 odst. 3	12528
§ 44	10717, 11930
§ 67	12528
§ 74	9698, 12799
§ 86 odst. 1	12013
§ 87 odst. 1—4	12013
§ 89	8952, 10352, 12764
§ 100	12764
§ 104	10592, 11437
§ 105	11437
§ 106	11437
§ 131	12214
§ 133	9673
§ 150	12931
§ 152	8868
§ 160	12013
§ 161	12931
§ 204	12216
§ 208	13067

	Čís.
§ 212 odst. 7	10404
§ 230 čís. 4	10577
§ 235 odst. 4	12263
§ 333 odst. 1	12474
§ 334 odst. 1	10631
§ 343	11707
§ 347 odst. 2	12261
§ 351 odst. 3	10404
§ 379	12013
§ 379 odst. 4	10631, 12473

X. Nesporné řízení.

a) patent o řízení nesporném:

	Čís.
	8806, 9174, 9361
§ 1	8599, 8649, 8702, 8810, 8989, 9077, 9082, 9132, 9135, 9148, 9174, 9175, 9943, 10031, 10354, 10607, 10714, 10965, 11146
§ 2	11038, 11272, 11463
— čís. 1	10031, 10538
— čís. 2	10600
— čís. 5	9148, 9523, 9530, 9564, 9578, 9740, 9947, 10209, 10979
— čís. 6	9614, 10979
— čís. 7	8679, 9135, 9148, 9405, 9502, 9509, 9527, 9562, 9564, 9578, 9641, 9943, 9947, 10112, 10208, 10329, 10455, 10714, 10858, 10876, 10902, 10927, 10929, 11424, 11979
— čís. 8	10110
— odst. 2	10822
§ 3	9650, 10668
§ 4	10054
§ 5	10045
§ 6	10044, 11368, 11805
§§ 9—16	9530, 10256
§ 9	9530, 9633, 9772, 9897, 10044, 10130, 10149, 10335, 10343, 10381, 10417, 10489, 10615, 10668, 10725, 10858, 10927, 10996, 11038, 11096, 11138, 11141
— odst. 1	8608, 8667, 8809, 8843, 8847, 8862, 8872, 8967, 9249, 9317, 9349, 9379, 9410, 9431, 9455
— odst. 2	10373, 11354
§ 10	10098, 10876
§ 11	9529, 9698, 10027, 10044, 10335, 11368
— odst. 2	10955, 11354
§ 14	8910, 9698, 9732, 10041, 13076
§ 15	9732
§ 16	8806, 8968, 9117, 9379, 9732, 10110, 10217, 10322, 10927, 11098, 11211, 11272, 11661
§ 18	8679, 9614, 9641, 9851, 9882, 10109, 10455, 12097
§ 19	9490, 9860, 10436, 10858, 11272
— odst. 1	10217
— odst. 4	9947
§ 20 a násl.	13008
§ 21	12878
§ 23	12556
§ 27	11266
§ 28	10381
§ 29	8779, 10045, 10381, 10417, 11138
§ 30	8779
§ 43	10514, 11319, 11463
§ 44	10514
§ 49	9227, 9360, 11463
§ 61	11638
§ 65	9514, 10490
§ 73	9248, 9249, 10374, 11947
§ 74	12263, 12926
§ 75	11727
§ 77 čís. 1	10258
§ 78	9773
§ 92	9526, 10145, 10208, 10343, 11760
— čís. 3	13080
§ 93	11912
§ 94	11912
§ 95	10208, 10343, 11017, 13149
§ 97	9462, 9578, 10208, 10524, 11138, 11760, 11890, 12097, 12420
§ 98	9462
§ 102	10171, 10343
§ 103	10171, 10208, 10979, 12420
§ 104	9462, 10171, 11760, 11890
§ 105	8863, 10171, 12989
§ 106	9892, 10208, 12420

	Čís.
— odst. 2	10524, 11138
§ 109	11443
§ 111	10524, 10592, 12250
§ 112	9650, 11443
§ 113	9650
§ 114	8779, 9526, 10417, 10514
§ 120	8649, 9523, 11362, 11543, 11664, 12551, 12888, 13149
§ 121	9523, 11236, 11472
§ 122	10209, 10864, 11139, 11236, 11472, 12888
§ 123	11236
§ 125	8747, 9370, 9514, 9573, 9641, 9858, 10209, 10489, 10665, 10712, 10747, 11096, 11106, 11282, 11472, 11890, 12142
§ 126	8968, 9370, 9386, 9514, 9858, 10209, 10240, 10665, 10712, 10747, 11096, 11106, 11282, 11472, 11815, 11847, 13022, 13155
— odst. 1	12322
— odst. 2	10662
§ 127 odst. 1	10864, 11139
— odst. 2	12902
§ 128	9773, 10060, 10202, 12554
§ 129	9773, 10202, 12554
§ 130	9612
§ 135	12483
§ 136	11760
§ 145	8712, 8790, 9733, 9773, 9892, 10060, 10209, 10373, 10447, 10515, 10864, 11139, 11319, 11463, 11789, 12263, 13063
— odst. 1	12556
— odst. 2	9074, 10514, 12556
§ 147	10515
§ 149	9317
— b)	9789
§ 150	10417
§ 151	11760
§ 152	10417, 11017
§§ 157—161	13063
§ 158	10665, 11361, 13080
§ 159	9789, 11017, 11361, 11950, 11979
§ 160	8649, 8967, 9641, 9789
§ 161	9317, 9789, 11727
§ 162	9266, 9360, 10755
§ 164	8712
§ 167	11615
§ 170	10876
§ 174	9266, 9317, 9372, 10171, 10209, 10374, 10955, 11890, 12263, 12665, 12904
— čís. 3	10665
§ 177	9467, 9789, 12665
§ 178	9468
§ 179	8779, 8782, 11266, 11760, 11859, 12372, 13008
§ 180	9514, 11638, 11815
§ 181	10858
§ 183	9731, 9794, 10220, 10403, 10436, 11720
§ 185	9527, 9772, 10543
§ 187	11354
§ 189	11028
§ 203	9772
§ 209	12039
§ 219	9772, 9794, 10403, 10436, 11720
§ 254	11826
§ 263	11831, 12216
§ 266	11477
§ 267	10607, 10822
§ 270	9650
§ 272	9174, 9614, 9650, 9908, 10044, 10387, 10551, 10668, 10822, 10888, 11030, 11591
§ 273	9650, 11030
§ 275	10607
§ 280	9650

b) zákon čís. 100/1931 sb. z. a n.:

	Čís.
	11437
§ 1	11146, 11716, 12444, 12572, 12764, 13008
— (2)	12990
§ 4	11193
§ 6	11362, 11464, 11631, 11635, 11639, 11727, 11746, 11867, 11912, 12119, 12156, 12397, 12428, 12557, 12592, 12617, 12618, 12675, 12678, 12967, 13052, 13133, 13149
§ 7 (2)	11544
§ 9	12777, 12912
§ 11 (5)	11419, 13076
§ 14	12150
§ 18	11745, 11849, 12099
§ 18	11745, 11849, 12099, 12433, 12464, 13127
§ 21 (1) čís. 4	12990
§ 23	11463, 11732, 11745, 12099, 12617, 12678, 12815, 12881, 13127
§ 25	11785, 11890, 11935, 12676, 12823, 12899
§ 28	11732, 12464
— (5)	11974

	Čís.
	12863
§ 31 (6)	11625, 12629
§ 32 (1)	12048
§ 33	11625, 12065, 12222, 12397, 12832, 12912
§ 34	12676
§ 35	12629
§ 36 (2)	12559, 12678, 12990
— (4)	11544, 11594, 11631, 11635, 11745, 11746, 11867, 11912, 11951, 12119, 12224, 12397, 12428, 12536, 12557, 12592, 12617, 12618, 12675, 12678, 12967, 13133, 13149
§ 37	11804, 12990
§ 38	11900
§ 39 (1)	12629
— (2)	11804, 11900
— (3)	12397, 12815
§ 40 (1)	12543
§ 41	11785, 11786, 11789, 11974, 12084, 12543
— (2)	12135, 12823
— — c)	11443, 11716, 11996, 12095, 12314, 12572, 12592
— — d)	11798, 12048, 12855
— — e)	11727, 12095, 12643
— — f)	11480, 11727, 11745, 11829, 11847, 11849, 12084, 12099, 12248, 12433, 12464, 12490, 12558, 12592, 12678, 13127
— — g)	11974
— — h)	12084
— odst. (3)	11443, 11716, 11827, 12095
— posl. odst.	12572, 12888
§ 42	11793
§ 43	11716
— (2)	11760
— (3)	11454
§ 45	11661, 12444
§ 46	12072, 12098, 12832, 13076
— (1)	11332, 11345, 11455, 11466, 11480, 11591, 11628, 11827, 11859, 11974, 11982, 12039, 12182, 12357, 12556, 12707, 12823, 12863, 12864, 12881, 13031, 13127
— (2)	12218
§ 47	11804
§ 48	12516, 12519, 12906
§ 49	11661, 11900
§ 50 (2)	11900
— (4)	11847
§ 60	

XI. Knihovní řád.

	Čís.
§ 1	9883
§ 3	10884
— odst. 1	10648
§ 4	10302, 12109, 12783, 12883, 12947
§ 5	13066
§ 6	9883
§ 7	9570
§ 8 čís. 1	12203
— čís. 2	11848, 12203
§ 9	11119, 11674 plen. rozh., 12783
§ 10	11403, 12159
§ 12	10142, 10465, 11493, 12224
§ 13	10302, 10878, 11403, 12159, 12854, 12883
§ 14	10138, 10301, 10443, 10878, 10977, 11021, 11484, 12684, 12765, 13021, 12093
— odst. 2	9457
§ 15	10467, 10778, 11754,
— odst. 2	9801
§ 16	12152
§ 17	10878, 11303, 11701, 12684
§ 18	13146
§ 20	8667, 11526, 12058
— a)	9423
— b)	11471
§ 21	8688, 9214, 9295, 9998, 11035, 11526
§ 22	9809
§§ 26 a násl.	9883
§ 26	8698, 8825, 8944, 10022, 10819, 10977, 11109, 11595, 11612, 11783, 12630

Čís.

— odst. 2 11848
§ 27 . . . 11109, 11595, 11783
§ 29 . 8909, 10441, 10957, 11273, 12994
— odst. 1 12504
§ 30 9695
§ 31 . 9687, 11109, 11481, 11783
§ 32 . . . 8825, 9470, 11109
— a) 11612
— b) . . 10288, 10581, 11848, 12557
§ 33 12021
— d) 11137
§ 34 . . . 8793, 9964, 10021, 11783, 12961
§ 35 . . . . . 8698, 10738
§ 36 10977
§ 38 c) . . 9883, 10700, 10770, 10959, 10964, 11484, 12238, 12734, 12783
§ 39 9809
§ 40 9609
§ 41 a) 10064, 12557
— b) 9375, 10671
— c) 9821, 12353
§ 42 9609
— odst. 1 12353
§ 45 11699
§ 46 b) 10671
§ 49 11699
§ 50 11699
§ 51 . . . 10086, 10639, 11699
— odst. 2 9295
§ 52 . . . . 8688, 9423, 9964
§ 53 . . 8655, 9016, 9349, 9781, 10158, 10443, 11109, 11569, 12151, 12889
— odst. 1 10441
— posl. odst. 10441
§ 54 . . . . . 9781, 10441, 10443, 11569, 12321
§ 55 . . . . . 9781, 11856, 12058, 12151, 12321
§ 56 . 9609, 10064, 10441, 10443, 10738, 11109, 12321, 12675
— odst. 2 . . . 9016, 9349, 9998, 10288
§ 57 . . . 10571, 10681, 12151
§ 58 . . . . . 8655, 10443, 11856, 12058, 12151
§ 59 . 9244, 9457, 10041, 10967, 11471, 12058, 12193, 12670
§ 60 . . . . . 12193, 12670

Čís.

§§ 61 a násl. 9629, 9714, 9754, 9883
§ 61 . . 8944, 9005, 9277, 9687, 9754, 10041, 10090, 10502, 11481, 11839, 11861, 11909, 12058, 12227, 12416, 12862
§ 62 . . . 10884, 11592, 13104
§ 63 . . . . . 9687, 13104
§ 64 . . . 10108, 10884, 12961
§ 65 odst. 2 9687
§ 66 9687
§ 70 9754
§ 71 . . . 8866, 10108, 11783
§ 72 . . . 9609, 12725, 12900
— odst. 2 9998
§ 73 11471
§ 77 . . 9695, 9758, 12218, 12764
§ 81 odst. 3 . . . 11856, 12058
§ 84 11902
§ 85 odst. 2 12203
— odst. 3 11848
§ 86 9094
§ 87 10977
§ 88 . . . . . 10977, 13148
— odst. 3 10738
§ 90 12783
§ 93 . . . . . 8688, 9758, 11273, 11746, 12994
§ 94 . . 8793, 10819, 11484, 11595, 11848, 12557, 12587
— čís. 1 . . 8688, 8826, 9295, 10459, 11848, 12961
— čís. 2 . . . 10022, 10681, 10700, 12151, 12557
— čís. 3 . 9129, 10441, 11848
§ 95 . . . 9094, 10641, 11109, 12203, 12764, 12961
§ 96 . . . . 10641, 12203
— odst. 1 . . . 9687, 10441
§ 97 . . . . 8825, 9789
§ 98 . . . . 9295, 9883
§ 99 odst. 1 10459
§ 103 . . . 8688, 11273, 11490
§ 104 . . . 10838, 10884, 12947
§ 106 13148
§ 108 13148
§ 123 . . 8667, 9349, 9431, 12224
— čís. 1 . 9129, 11594, 11902
§ 126 . . . 9687, 10288, 12557
— odst. 2 . . . 9897, 11594, 11595, 11746, 12218
§ 130 . . . 9467, 12675, 12755
— odst. 1 9094
§ 133 10288

XII. Konkursní řád.

a) z roku 1914:

Čís.

§ 1 . 9358, 9925, 10057, 10182, 10214, 10447, 10812, 11315
§ 2 10957
— (2) 10002
§ 3 . . . 10182, 11315, 12441
§ 5 . . . . . 8770, 10214
§ 6 . . . . . 9358, 10057
— (1) 10609
— — čís. 3 10609
§ 7 . 10024, 10292, 10671, 11514
— (2) 12106
— (1) 11315
— (2) 11131
§ 8 . . . . . 10292, 11989
§ 10 . 8635, 9497, 9814, 10671, 10880, 10957, 10976, 13101
§ 11 . 10057, 10247, 10671, 11129
— (1) . . . 9497, 10447
— (2) 9497
§ 12 . 9497, 10671, 11989, 12106
— (1) . . 10002, 10841, 11170
§ 13 . . . . 9497, 10957
§ 14 . 9990, 11129, 11131, 11315
§ 15 (2) 11131
§ 19 . . . . . 11315, 12306
§ 20 9054
§ 21 . . 9714, 9990, 11129, 12306
§ 26 10057
§ 27 12668
§ 30 (1) 11751
— čís. 1 . . . . 12668, 13025
— čís. 3 9928
§ 31 9580
— (1) čís. 1 10545
— — čís. 2 . . . 9928, 10545
— (3) 13025
§ 32 10545
§ 34 10545
§ 35 9928
§ 37 9928
§ 39 . . . . . 12470, 12668
§ 42 11751
§ 43 (2) 9297
§ 44 . . . 9990, 10057, 11129
§ 45 12306
§ 46 (1) . . . 8908, 8911, 9153
— čís. 2 . . . 8908, 8911, 10024, 10976, 11514
— čís. 4 11129
§ 47 10976
— (1) 9153, 12106
— (2) 9586
— (3) 9153, 11998
§ 48 10671

Čís.

— (1) 11131
§ 49 čís. 1 . . . . 12011, 12736
— (2) 11998
§ 50 10103
§ 51 12106
§ 52 10841
§§ 54 11514
§§ 57 11514
§§ 58 11691
§§ 66 . . . . . 11315, 13101
§§ 67 . . 8605, 8635, 10245, 11315
§§ 68 9756
§§ 69 12263
§§ 70 9773
— (2) 11751
— (3) 9773
§ 72 9773
§§ 73 11292
§§ 76 12736
§§ 77 (1) 8714
§§ 78 9773
§§ 79 (2) 10936
§§ 81 . . . 8823, 9925, 10247
§§ 91 (1) 10936
§§ 98 10196
§§ 103 10671
§§ 109 10292
§§ 110 . . . . . 10292, 10671
— (1) 9602, 12349
— (2) 9602
— (3) 9602
— (4) 9602
§§ 111 13084
§§ 112 . . . . . 10292, 12713
— (2) 11514
§§ 113 . . . 10292, 10671, 13084
§§ 114 11514
§§ 117 9338
§§ 119 . . . . . 9925, 11094
— (1) 8892, 8908
— (2) čís. 1 . . . 9925, 12011
§§ 120 . . . . . 9925, 12847
§§ 121 čís. 1 12441
§§ 124 10976
— (1) 9586
§§ 125 . . . . . 9131, 9153
— (2) 12910
§§ 127 12736
§§ 131 (3) 11514
§§ 132 10671
§§ 134 (2) 11514
§§ 141—145 11390
§§ 150 (5) 11279, 12787
§§ 156 10939

Čís.

§ 157 10939
§ 158 10939
§ 166 10002
— (2) 12568
§ 167 (2) 11514
§ 172 . . . . . 9516, 9773, 10103, 10196, 11514
§ 174 . . . . . 10027, 10089
§ 176 . . . . . 9773, 11429
— (1) 9985
— (2) . . 10103, 11998, 12279
§ 188 12736
§ 189 (4) 12568
§ 192 12736
— (2) 12568

b) z roku 1931:

Čís.

čl. X uv. zák. 11390, 11689, 12094
— odst. (2) čís. 1 . . . 11390
čl. XIII 11689
čl. XIV . . . 11390, 11689, 12303
§ 1 . . . . . 11535, 12557
§ 3 . 12557, 12927, 12999, 13101
— čís. 1 12781
§ 4 12557
§ 7 (3) 12999
§ 8 12927
§ 11 . . . . . 12504, 12579
§ 12 . . . 12311, 12579, 13101
§ 13 11448
— (1) 12999
§ 14 . . . . . 12504, 12579
§ 15 11535
§ 16 11535
§ 23 12780
§ 25 12660
§ 33 čís. 3 12335
§ 35 11836
§ 40 12335
— (1) 12330
§ 49 čís. 1 12250
§ 50 12311
— (3) 12434, 13083
§ 52 12434
§ 68 12926
— (2) 11508
§ 69 11535
§ 70 (2) 13069
§ 73 (1) 11868
§ 74 12557
§ 75 . . . . . 11448, 13069
— (1) 11508
§ 79 . . . . . 12311, 12967
— (2) 12330
§ 81 11874
§ 95 (1) 12330, 12335
§ 97 (4) 11868
§ 101 13115
§ 117 (3) 12335
§ 121 (2) 12623
— (3) 13083
— (4) 13083
§ 126 (3) 12311, 13081
§ 127 (2) 12910, 13083
— (4) 12434, 13083
§ 163 11390
§ 182 11717
§ 188 . 11429, 11717, 11761, 11960, 12279, 13069, 13083, 13134
§ 190 (1) 13069
— (2) 12469
§ 192 13134
— (2) . . 11429, 11717, 11960, 12279

XIII. Vyrovnací řád.

a) z roku 1914:

Čís.

§ 1 10196
— (3) 10196
§ 2 (1) 10196
— (2) 10196
§ 3 . . . . . 10196, 10796
— (1) 9833
— (2) 9790, 9833
— posl. odst. 9833
§ 4 . . . . . 9826, 10796
— (2) 10196
§ 7 . . . 9601, 10368, 12139
§ 8 . . 8691, 9841, 9938, 10976
— (2) . 9770, 9790, 9841, 10867, 13025
— (3) 9790
§ 10 . 9814, 9938, 10119, 10421, 10528, 11047, 11273, 11318, 11395, 11848
— (1) . . 8674, 8889, 10421, 10796, 10934, 10961

Čís.

— (4) 9990, 10028, 10961, 11645
§ 11 . 8631, 8639, 9686, 9735, 10095, 10119, 10421, 10503, 10706, 10919, 11021, 11047, 11273, 12094
— (1) . . . 8674, 8828, 9867, 10005, 10421, 10462, 10839
— (2) 10410
§ 12 . 8639, 9133, 9601, 9823, 10002, 10103, 10119, 11800, 11848, 11886
— (1) . . 8834, 10462, 10847, 11021, 11170
— (2) 10462, 11273
§ 13 . . . . . 11021, 11273
§ 14 . . . 8997, 9990, 12346
§ 15 9938
§ 17 . . . . . 9071, 12346
§ 18 . . 9790, 9833, 9867, 12094
§ 19 11634
— (2) 12346
§ 20 (1) 12346
§ 21 . 9990, 10005, 10119, 10421, 10706, 10839, 11318
— (2) 9686
§ 22 10119
§ 23 . . . 10503, 11645, 12110
— čís. 1 10796
§ 24 9652
§ 28 . . . 10245, 11567, 11691
§ 30 10867
— (4) 9516
§ 31 10867
§ 32 10867
§ 33 . . . . . 9516, 10867
§ 34 10867
§ 39 8997
— (1) . . 9826, 9867, 10119
— (3) 9867, 10119
§ 40 9985
— (2) 9985
§ 41 9985
§ 42 . . . 9826, 9985, 10194
§ 44 8605
— (2) 9867
§ 46 . 9735, 10119, 10919, 12094, 12110
— (1) 9867
— (3) 9833
— (4) . . 11599, 11920, 12746
§ 47 . . 8828, 8921, 8972, 9342, 9770, 9841, 9843, 9970, 10370, 11171, 11634, 12094, 12276, 12385, 12769, 12787, 12812
§ 48 . . . . . 10119, 12094
§ 50 10196
— (1) 9790, 9833
— (2) . . 9833, 10194, 10196
— (3) 9843
§ 51 (1) 10196
§ 52 9833
§ 53 . . 8616, 8877, 8921, 9033, 9071, 9265, 9481, 9675, 10386, 11545, 12110, 12414
— (1) 9735, 9826
— (4) 9652, 9826
§ 55 . . . . . 9841, 10934
§ 56 . . . . . 9841, 10867
— čís. 1 . . . . 9833, 10196
— (4) 9342
§ 57 . . 9324, 9652, 9675, 9826, 9841, 9843, 10089, 10313, 10855, 10939, 11095, 11390, 11392, 11545, 11599, 11645, 11743, 12110, 12303, 12414, 12539, 12796
§ 58 9841
§ 60 8748
— (2) 10196, 10919
§ 63 . 9516, 9985, 10027, 10089, 10194, 10196, 10245, 12787

b) z roku 1931:

uvoz. zák. viz XII. b).

Čís.

§ 2 11761
§ 3 (2) 11407
§ 4 čís. 5 . . . . 11761, 11825
§ 5 11960
§ 12 . . . . . 11823, 11963
— (1) 11936, 12746
§ 13 . . . . . 11823, 11963
§ 14 . . . . . 11426, 11963
§ 21 . . . 11761, 11825, 12094
§ 45 (2) 11761
§ 50 11761
§ 51 11836
§ 53 11761
§ 54 (1) 12746
— (2) 11761, 11825
— (3) 12746
§ 55 . . . 11761, 12080, 12385, 12419, 12529, 13134
§ 56 . . . . . 11761, 11825
§ 57 (2) 12469
§ 58 (1) čís. 1 . . . 11761, 11825
— — čís. 2 11761
— — čís. 3 . . . 11761, 13134
— — čís. 4 . . . 13115, 13134
§ 59 . . . 11825, 12689, 12890
§ 60 . . . . . 11963, 12304

	Čís.
— (1)	12562
§ 61	11823
— (3)	12846
§ 63	12304, 12511, 12935
§ 65 (1)	13115
— — čís. 5	12689
§ 67	12094, 12303, 12511, 12562, 12935
§ 70	11407, 11429, 11761, 11960, 12279, 12469, 13115, 13134

XIV. Odpůrčí řád.

a) z roku 1914:

	Čís.
§ 1	8666, 9230, 10206, 10294, 12050, 12156, 12782
§ 2	8666, 9781, 10691
— čís. 1	9781, 9789, 10865
— čís. 2	9813, 12061
— čís. 3	8615, 9781, 9789, 9986, 10691, 11261, 12148, 12157
— čís. 4	9986
§ 3	8666
— (1)	9789
— — čís. 1	11219, 11261, 12061, 13030
§ 7	9057, 12157
§ 8	8725, 9619, 9988, 12050, 12121, 12148, 12157
— (2)	9619
§ 10	9310, 12121
§ 11 (2) čís. 1—3	9445, 10075
§ 12	9208, 9230, 10075, 10294, 10842, 12032, 12156, 12470
§ 13	9057, 9445, 9781, 10294, 10842, 11219, 12032, 12050, 12782
§ 17	10842, 10849

b) z roku 1931:

uvoz. zák. viz XII. b).

	Čís.
§ 5	11836
§ 14 (1)	12863

XV. Novela o právu manželském.

	Čís.
§ 1	10644
§ 13 písm. a)	9518, 12525
— písm. c)	8806, 9851, 10501, 10646, 11104, 11127, 11326, 11712, 11730
— písm. e)	9597
— písm. g)	11731
— písm. h)	9258, 9447, 9597, 9676, 9759, 10793, 11101, 11731, 12997
— písm. i)	13145
— posl. odst.	9991, 11348, 12525
§ 14	9685
— písm. a)	12525
— písm. c)	9228, 9500, 10321
§ 15	9766, 11498, 13145
§ 16	9766, 11498, 11780, 13145
— a)	13145
§ 17	8762, 8806, 9095, 9330, 9447, 9759, 9766, 9991, 10367, 10501, 10520, 10763, 11498, 12048, 12182, 12412, 12616
§ 18	13145
§ 19	9661, 9766, 11533, 11565, 12091, 12522
§ 20 odst. 3	10519, 10990
§ 26	13107
§ 28	12450, 13107

XVI. Zákony (nařízení) o ochraně nájemců (odkladu exekuce vyklizením).

čís. nař. ze dne 26. října 1918 čís. 381 ř. zák.:

	Čís.
§ 6	9631, 10012

nař. ze dne 17. prosince 1918 čís. 83 sb. z. a n.:

	Čís.
	10012
§ 6	9631, 10012

zák. ze dne 8. dubna 1920 čís. 275 sb. z. a n.:

	Čís.
§ 1 čís. 4	9510
§ 7 (2)	9207
§ 14 (2)	9631, 10012
— (3)	9631, 10012
§ 31	9510

zák. ze dne 27. dubna 1922 čís. 130 sb. z. a n.:

	Čís.
§ 1 čís. 5	9510
§ 7 (2)	9207
§ 20 (2)	9631
— (3)	9592

zák. ze dne 26. dubna 1923 čís. 85 sb. z. a n.:

	Čís.
§ 16	9679
§ 19	12829
§ 20	9679
— (2)	9194, 9631, 9679, 10012
— (3)	9592, 9679

zák. ze dne 26. dubna 1923 čís. 86 sb. z. a n. (odklad exekuce vyklizením):

	Čís.
§ 1	10438
§ 3	10438

zák. ze dne 25. dubna 1924 čís. 85 sb. z. a n.:

	Čís.
§ 1 (2) čís. 9	8633
— (3)	9510
§ 3	8633, 8634
§ 12 (1)	11204
§ 14	8841
§ 16	9679
§ 19	12829
§ 20	8841, 11347, 11408
— (1)	9679, 11204
— (2)	9631, 10012
— (3)	9592, 9679
§ 30	11347
§ 31 (1) čís. 1	9420

zák. ze dne 26. března 1925 čís. 48 sb. z. a n.:

	Čís.
§ 1	9747, 11102
— (2) čís. 9	9510
— — čís. 10	10179, 10862
— — čís. 12	10862
— (3)	9510, 10862
§ 2	10179
— (3)	12402
§ 3	8953
§ 4	9747
§ 6 (2)	9035

	Čís.
§ 7 (2)	10943
§ 8	12402
— (2)	8721
§ 12 (2) čís. 5	12402
— (4)	8923, 12360
— (7)	12360
§ 14	8804
— čís. 2	12402
§§ 18—20	9931
§ 18	8792, 9288, 11487
§ 20	9288, 10179, 11102, 11148, 12360, 13085
— (2)	8792, 8804, 8806, 8897, 8923, 8926, 9486, 9631, 9644, 9931, 10012, 11487
— (3)	8719, 8720, 8734, 9179, 9592, 9631, 10179
§ 30	8792, 8804, 9510, 9644, 10943
§ 31 (1)	9231
— — čís. 1	9747, 10275
— — čís. 3	9747, 10016, 11929
— — čís. 4	11929
— — čís. 5	8804, 9486, 10016, 10752, 10943

zák. ze dne 31. března 1925 čís. 51 sb. z. a n. (odklad exekuce vyklizením):

	Čís.
§ 5	dodatek II. k ročníku 1930, 11258

zák. ze dne 28. března 1928 čís. 44 sb. z. a n.:

	Čís.
	11816
§ 1	10287, 11602
— (2) čís. 5	10118
— — čís. 6	11722
— — čís. 9	10058, 10192, 10742, 11852, 12909
— — čís. 12	9309, 11602
— — čís. 13	12885
— — čís. 17	10815
— — čís. 20	11602
— (3)	9782, 10363, 10932, 11579, 11680, 12911
§ 2 (1)	10944
§ 2 (3)	10084, 10944, 11249, 12758
§ 3	8650, 8785, 8953, 9574, 10344, 10742, 12535
— (1)	8791
§ 4	9747, 10287
— (5)	8647, 9621, 12519, 12906
§ 5 (2)	9621
§ 6	9566, 10287, 10526, 10943, 10945, 11816
— (1)	9550, 10118, 10287, 11337, 11518, 11623
— (2)	10677, 10945, 11913, 12457
§ 7	8700
— (2)	10655, 11249, 11602, 12826
§ 9	12315, 12841
§ 11	12841, 12945
§ 14	11249
§ 18	10908
§ 19	12829
§ 20	10901, 11486
— (1)	9229, 9862, 9955, 10908, 12552, 12741, 13085
— (2)	9592, 9631, 9955, 10012, 10179, 12133
— (3)	12133
§ 21 (2)	12315
§ 22	10901, 12315
— (2)	8784, 8920, 9019, 9229, 9264, 9301, 9369, 12209
§ 23	12315
§ 25	10901, 12315
§ 30	9151, 9177, 9862, 10287, 11518, 13042
§ 31	8962, 11518, 13098
— čís. 1	10275, 10438
— čís. 3	10016, 11929, 13147
— čís. 4	8778, 9107, 9109, 9366, 9414, 9595, 9808, 9916, 10016, 10127, 10287, 11238, 11249, 11929, 12829
— čís. 5	11803
— čís. 6	9566
— čís. 7	10741
§ 32	8971, 9808, 10449, 12384, 12758

zák. ze dne 28. března 1928 čís. 45 sb. z. a n. (odklad exekuce vyklizením):

	Čís.
§ 1	8763, 8962, 10165, 10363, 10425, 11708, 11723
§ 2	10179
§ 3	11708
— čís. 2	10344, 11723
— čís. 3	10438
— čís. 6	8962, 10438
§ 5	11258

zák. ze dne 27. března 1930 čís. 30 sb. z. a n.:

	Čís.
Čís.	10275

zák. ze dne 19. prosince 1931 čís. 210 sb. z. a n.:

	Čís.
§ 4	12739, 12975
— (1)	12374, 13042
— — čís. 2	13042, 13106
— — čís. 3	12830
— — čís. 4	12841, 12944
— (3)	12374, 13042, 13048

XVII. Automobily.

a) zákon ze dne 9. srpna 1908 čís. 162 ř. zák.:

	Čís.
	12391, 12577, 12647
§ 1	8737, 8777, 9047, 9532, 9640, 9710, 9948, 9953, 10015, 10034, 10106, 10452, 10507, 10656, 11074, 11192, 11322, 11672, 11723, 12333
— (1)	13157
— (2)	10814, 11402
— (3)	8978, 9428, 9702, 10010, 10645, 12043
— (4)	8978, 9428, 9710, 12145
— (6)	12333
§ 2	8675, 8777, 8858, 9029, 9047, 9640, 10010, 10015, 10034, 10507, 10656, 11192, 11552, 11640, 11682, 11723, 11858, 12003, 12333, 12455, 12564, 13087
— (4)	10463, 12564
§ 3	9640, 9710, 9953, 10034
— (2)	9890
— (4)	9029, 9890, 10014, 12333
§ 4	10015, 11715, 12429, 13157
— (1)	9028, 9780, 11723
§ 6	8951, 9640, 10211
— (2)	13157
— a)	12603
— b)	12171
§ 7	9532, 11402, 11715
§ 8	9011, 9674, 9710, 9953, 10010, 10478, 11715, 12603, 13157
§ 9	9640, 10478, 11061, 11568, 11962
§ 11	9780, 11715
§ 13	9702
§ 14 (2)	11715

b) nařízení ze dne 28. dubna 1910 čís. 81 ř. zák.:

	Čís.
§ 14	12132
§ 15	10645
§ 18	11323, 12132, 12687
— odst. 3	10293

	Čís.
§ 19	9210, 10293, 12132
§§ 22 a násl.	9702
§ 22	11767
— odst. 2	10780
§ 25	9023
§§ 28—31	11323
§ 31	10293
§ 32	10293
§ 45	8675, 8777, 8858, 9517, 9890, 9953, 10507, 11552, 12003, 12377, 12379
§ 46	8675, 9517, 10161, 11858, 12003, 12163, 12379
§ 48	10656
§ 52	12132
§ 53	9702, 11261
§ 55	10293, 11767

XVIII. Zákon o ručení železnic.*)

	Čís.
§ 1	9780, 10034, 11986, 12647, 12699, 8701, 8724, 8753, 8979, 8987, 9032, 9487, 9604, 9715, 9819, 9879, 9890, 10161, 10173, 10238, 10242, 10253, 10634, 10642, 10873, 11241, 11307, 11321, 11391, 11496, 11892, 12213, 12243,
§ 2	12267, 12466, 12509, 12860, 8753, 8876, 9032, 9487, 9604, 9819, 9890, 10161, 10173, 10238, 10253, 10634, 10642, 10873, 11241, 11321, 11391, 11496, 11697, 12060, 12213, 12267, 12401, 12466, 12840
§ 3	10474, 11311

*) viz též XXXII. 1902 červenec 12. čís. 147 ř. zák.

XIX. Železniční dopravní (provozní, přepravní) řády.

a) Železniční provozní řád

ze dne 16. listopadu 1851 čís. 1 ř. zák. na rok 1852.

	Čís.
§ 3	12060
§ 17	9715, 9890, 11055, 12060, 12146, 12466
§ 17 a)	12003
§ 19	9353, 12060
— čís. 2	9715, 12637
§ 22	11495
§ 41	11121, 12146, 12840
§ 55	12466
§ 55 odst. 3	9819, 12060, 12163
§ 95	8987, 9819, 11495
§ 96	11495
§ 103	11495

b) Dopravní řád železniční

ze dne 11. listopadu 1909 čís. 172 ř. zák.

	Čís.
§ 6	10616
§ 70	10616
§ 100	10616

c) Dopravní řád železniční

ze dne 13. května 1921 čís. 203 sb. z. a n.

	Čís.
§ 3	10062
§ 5	10235
§ 6	12637
§ 17	8776, 9722
§ 56 (1) lit. d)	12509
§ 57	11702
§ 59	9694
§ 60	9722
§ 61	8776, 9042
— (1)	9722, 11702
— (3)	10235
§ 63	10235
§ 64	10235
§ 66	11702
§ 67	9042
§ 70	8776, 9042
§ 73	8672
— (9)	8672
§ 74 (3) čís. 4	9052
§ 75 (7)	9052
§ 76 (2)	8672
§ 82	10062
§ 84	10779
§ 86 (1)	11702
— — čís. 4	10062
— (2)	10269, 11702
— (3)	10062, 10269, 11702
§ 94 (4)	9052
§ 95	10062
§ 96	10242
— (1)	11702
§ 97 (1)	9257, 10062
— (2)	9257
— — čís. 1	10062
— — čís. 4	10062
— (3)	10062
§ 98	8672
§ 99	8672, 9419
§ 100	10779

d) Přepravní řád železniční.

ze dne 17. července 1928 čís. 144 sb. z. a n.

	Čís.
	10062
čl. 16 § 1	12267
— § 2	12267
čl. 48 § 11	12717
čl. 55	11510, 12211
— § 6	11530
— § 8	11530
čl. 66 § 2	11530
— § 3	11530
čl. 71 § 10	12839
čl. 73 § 2	11510
čl. 79	12211
čl. 84 § 4	12211
čl. 89 § 4	11510
— § 5	11530
čl. 90 § 1	11510
— § 2 a)	12636
— — d)	11510
— — f)	12211
— — g)	12211
— § 3	11510, 12636
čl. 95 § 3	11530
— § 4	11530

Mezinárodní doprava žel. viz XXXIII, 1890 říjen 14. čís. 186 ř. zák. na rok 1892.

XX. Zákon o pojišťovací smlouvě.

	Čís.
	8620, 8903
§ 1 čís. 2	10279
§ 2	10167
§ 3	10415, 12399, 13158
§ 4	12399
— čís. 1	9436

	Čís.
§ 7	11325, 12421, 12549
§ 11	8835
— (2)	12300, 12301
§ 12	9958
§ 13 (3)	12934
§ 19	10414, 11937, 12165, 12171, 12761, 13103
§ 20 (1)	12165
— (2)	10823, 12247, 12981
§ 22	12165, 12171
§ 23	10414
— (4)	12669
— (5)	11196
§ 24	11011, 12718
§ 26	10849, 11325
— (1)	11275
§ 27	10974
§ 28	8766, 10414, 11432, 11532
— (1)	11275
§ 29	8766, 9591, 10175, 10199, 10414, 11275, 11432, 11532, 11571
— (2)	10199
§ 32	9533, 10007, 10415, 12165, 12549
— (3)	9358, 12399, 12582
§ 33	13158
§ 34	13158
§ 39 (1)	12981
§ 40 (1)	12171
§ 42	12171
§ 47	10567
§ 50 čís. 1	10547
§ 55	9355, 9358
§ 57 (2)	12200
§ 61	10395, 11451
§§ 63—67	9939
§ 63	8732, 9327, 9591, 10199, 10547, 11057, 11473, 12421, 12669
— (2)	11180
§ 64	9911, 12622
§ 65	12610
— (2)	12610
— (3)	9811
§ 66	9939, 10547
§ 67	8797, 9591, 9911, 10199, 10547, 11057, 11605
— čís. 1	9939
— čís. 2	12669
§ 69	9358, 12171
§ 72	11451, 11605
§ 75	11057
— (2)	12549
§ 76	9911
§ 94	12622
§ 119 (4)	12622
§ 120	12165, 12171
§ 121	10974, 12200
§ 123	11598, 12171
— (3)	12622
§ 124 (1)	12981
— (2)	12200
§ 125	12761
§ 127	10974
§ 128	10974, 12200
§ 132	9864, 11325
§ 133 (1)	9864
§ 137	10019
§ 138 (2)	10019
§ 140 (2)	12165
§ 145	10019
§ 156	11536, 12622
§ 162	12165
§ 167	10199, 11536, 12171
— čís. 5	11275
§ 168	10279, 10567, 11536

XXI. Zákon o obchodních pomocnících.

	Čís.
	12359
§ 1	9024, 9318, 9617, 9655, 9778, 10300, 12921, 12991
§ 2	9024, 9318, 9778, 10300, 12359
— čís. 1	8884, 9703, 10773
— čís. 2	12364
— čís. 3	11309
§ 3	11294
§ 5	12991
§ 6	12364
— (1)	10661, 13019
§ 7	9617
§ 8	11574
§ 10	9778
— posl. odst.	12936
§ 11	9778
— (3)	13019
§ 12	9778
§ 13	13024
§ 14	11952, 12259
§ 16	10661

	Čís.
§ 17	9399, 9434, 11574
§§ 20 a násl.	10348
§ 20	10833
— (2)	10300
§§ 22 a násl.	9702
§ 26	10270, 13019
— čís. 2	13019
§ 27 čís. 1	10176, 11092, 11187, 11309
— čís. 2	12921
— čís. 4	12921
— čís. 6	13138
§ 29	10270, 10300
— (2)	9399
§ 31 (1)	9390
§ 35	9439
§ 36	11221
§ 37	11221
§ 39	10833, 11627
§ 40	9434, 9439
§ 41	10472

XXII. Zákon o statkových úřednících.

	Čís.
	9081
§ 18	9081
§ 19	12382
§ 29	11773
— čís. 1	11773, 12382
§ 32	12804
§ 33	

XXIII. Zákon o zaopatřovacích požitcích

bývalých zaměstnanců na velkém majetku pozemkovém ze dne 18. března 1921 čís. 130 sb. z. a n.:

	Čís.
	9564, 11002
	10149
§ 1	10149, 10483, 12655
§ 11	10149, 12655
§ 12	
§ 12 odst. 3	10483
§ 13	10149
§ 15	9502

XXIV. Zákon o výrobních a hospodářských společenstvech.

	Čís.
	10407, 11470, 12841
§ 1	8642, 8751, 8946, 9067, 9085, 9086, 9088, 9106, 9269, 9475, 10116, 10159, 10476, 10593, 10828, 10996, 11062, 11248, 12255, 12527, 12534, 12658
§ 4	8751, 9269, 10407, 12499, 12857
§ 5	10828
— čís. 2	10020, 12386
— čís. 7	12129
— čís. 8	11062
— čís. 11	11062
§ 6	12467
— odst. 2 čís. 3	12386
§ 8	11336, 11911, 12332, 12527, 12708, 12848, 13125
§ 9	12129
§ 11	10996, 12129
§ 12	12527
§ 14	9570, 12255, 12534
§ 15	9086, 9097, 10020, 10031, 10495, 11165, 11373, 11975, 12129, 12534
§ 16	10020, 10031, 12467, 12676
§ 17	9097, 10020
§ 18	12199

	Čís.
§ 19	9085, 9097, 12467
§ 20	10020
§ 24	9802, 9887, 10495, 11975, 12697
— odst. 2	9887, 10495
— odst. 3	9887
— odst. 4	9887, 10495
§ 25 odst. 1	9887
§ 26	9085, 9086, 9097, 10020, 12199
§ 27	9085, 11087
§ 28	9740, 9887
§ 29 posl. odst.	9887
§ 30	9437, 11975, 12697, 12733
— odst. 2	9887
§ 33	11087
§ 34	9097, 11087
§ 35	8648
§ 36 čís. 2	9409
§ 40	9409, 12493
§ 41	9068, 12136
§ 42	9068
§ 44	12136
§ 45	12136
§ 47	12136
§ 48	10522, 12136
— čís. 1	10181
— čís. 2—3	10181
§ 49	12136
§ 55	12531
§ 56	10181, 10522, 11405, 12368
§ 59	10181, 10828, 11405, 12368
§ 66	9632, 10591
§ 71	12136
§ 76	8711, 13114
§ 77	11775, 12231, 12531
§ 78	11775, 12531
§ 79	8711, 11775, 12231, 13114
§ 81	10181, 10522
§ 83	10828
§ 84 odst. 2	11572
§ 86	9632
§ 87	10020, 10031, 10996
§ 88	10020
§ 90	10031
§ 92	10020
§ 93	10476

XXV. Zákon o společnostech s r. o.

	Čís.
§ 2	10139, 10186, 10271, 10610, 11073, 11336
— (2)	9299, 11525
§ 3	10139
§ 4	11073, 11423
§ 5	9378, 9800, 12831
§ 9	10180, 11423
§ 11	11423, 12098, 12831
§ 15	8842, 10637, 11243, 11632, 12246,
— čís. 1	9252
§ 16	10637, 11243
— čís. 1	9252
§ 18	9170, 9912, 11243, 11525
— odst. 3	8842, 9262, 9625
§ 19	9170, 10104
§ 20	9170, 11092
§ 25	10372
§ 26	12098
§ 28	9170, 9625, 9740, 11632
— odst. 2	8842
§ 32	9352
§ 34	8852
§ 35	9625
— čís. 1	12924
— čís. 4	8842
§ 38	12246
— odst. 4	10408
— odst. 7	10408
§ 39 odst. 1	10637
— odst. 2	12313
§ 41	11233, 12246, 12924
§ 42 odst. 5	8990
§ 43	10180
§ 45	10524
§ 49	10637, 11073, 11423
§ 50	10637
— odst. 4	8852
§ 51	10180, 10637, 11423
§ 53	10180
§ 56	10180
§ 63	8823
§ 76 odst. 2	8852
§ 82 odst. 1	10372
§ 84	11243
— odst. 3	9600
§ 87	10180
§ 89	9600, 11243
§ 90	8823, 11243
§ 91	9082
— odst. 2	11243
§ 93	11798

	Čís.
	9600
§ 96	9600
§ 97	10180
§ 102 odst. 4	10180, 11427
§ 107	11632
§ 108	9378
— čís. 4	11632
§ 122	11632
§ 123	

XXVI. Živnostenský řád.

	Čís.
čl. V uvoz. zák.	10472
— písm. f)	10509
— písm. h)	11183
§ 1 (2)	10882
— (4)	9137
— písm. c) čís. 15	11183
§ 3	9783, 11580
§ 13 a)	10509
§ 14	10509, 11461
— a)	10509
— d)	11461
§ 15	8772, 9305
— čís. 3	11958, 12730
— čís. 4	10081, 10375
— čís. 6	10882, 11811
§ 18	10782
§ 19	10782
§ 22	9734
§ 23	10081, 11811
§ 27 čís. 39	11301
§ 30	9543
§ 35	11301
§ 36	10375, 12543
§ 38 odst. 3	10509
§ 39	10375
§ 40	10375
§ 42	8772
§ 44	9590, 10118, 11018, 11033
§ 51	10675
§ 54 odst. 2	12674
§ 55	9734, 10375
— odst. 2	10081
§ 56	9734
— odst. 4	9275, 10214
§ 59	12190
— c)	12404
§ 72	12411, 12476
§ 73	10948, 11242
§ 74	11705
§ 76	12411, 12476
§ 77	10983, 11242, 12411
§ 78	12277
§ 81	11133
§ 82	10069, dodatek I. k ročníku 1930, 12921
— d)	11577
— b)	12921
— f)	9381, 11863, 12921
— g)	13138
— h)	11704
§ 84	10897, 10983, 11242, 12921
— e)	10532
§ 88 a)	9145
§ 99	9315
§ 104	11133
§ 106	9665
§ 107	9665
§ 115	10903
§ 119 e)	12359
§ 122	9303
§ 127	12359
§ 133 c)	10375
§ 142	12730
§ 144	10782
§ 145	11351

XXVII. Úrazové pojištění dělnické.

zákon ze dne 28. prosince 1887 čís. 1 ř. zák. na rok 1888:

	Čís.
	8908, 11100, 11355, 11986
§ 1	9780, 10223
— (1)	12937
— (4)	10133, 10223
— (5)	12987
§ 2	9674
§ 4	9674
§ 5	9780, 11100, 12987
§ 6	9674, 9952

	Čís.
§ 7	9532, 9674, 10452
— čís. 2 odst. 2	9112
§ 11	11841
— odst. 3	10133
§ 16 odst. 1	11715
§ 18 odst. 1	10223
§ 21	10223, 12809, 12835
§ 23	10223
§ 26	9066
§ 29	9331
§ 34	9331, 10223

	Čís.
§ 38 c)	12987
§ 43	9112
§ 45	9674, 10133, 12932
§ 46	9780, 10133, 11715, 11841, 11986, 12932, 12987
— odst. (1)	9780
§ 47	8951, 10133, 10291, 11841, 12647, 12932
— odst. 2	9674, 9952
§ 52	10223
§ 58	9674, 10223, 11555

XXVIII. Nemocenské pojištění.

zákon ze dne 30. března 1888 čís. 33 ř. zák.:

	Čís.
§ 1	10223
§ 8	10150
§ 9 b)	9168
§ 16	9168
§ 17 g)	9168
§ 19	9168
§ 25 odst. 2	9168
§ 32	10223

	Čís.
§ 38	9406
§ 41	9045
§ 60	10157
§ 62	10150
§ 65	9674
§ 66	9243
§ 67	10223
§ 69	10505

XXIX. Pensijní pojištění soukromých zaměstnanců.

a) zákon ze dne 16. prosince 1906 čís. 1 ř. zák. na rok 1907:

	Čís.
	11511
§ 1	9535, 9655, 10259, 12591
§ 2	9576, 10259
— (1)	9535
— — čís. 4	11031
§ 4	9535
§ 5	9535
— (1)	9576
§ 6	9535
§ 7 (2)	9535
§ 11	9535
§ 27	9535
§ 34	9535
§ 52	11239
§ 64	8995, 10259

	Čís.
§ 69	12340
§ 73	9535, 9576, 10259
— (1)	8995, 9576
— (3)	11031
— (5)	9535
— (7)	9576
§ 74	8643
§ 75	11566
— (2)	8899
§ 77 a)	8643, 9535
§ 79	9535
§ 82	9535, 9576
§ 85	9576
§ 91	12591
§ 93 (1)	12340

b) cís. nař. ze dne 25. června 1914 čís. 138 ř. zák.:

	Čís.
	11031, 11511
§ 1	9535, 9576, 9655, 10259, 11511
— čís. 3	9655, 9880
§ 2	9576, 10259
— čís. 5	12591
§ 8	9576
§ 19 a)	12366
§ 54	12425

	Čís.
§ 64	10259
§ 73	9576, 10259, 11511, 12425, 12591, 12894
— (3)	9880
— (7)	8995, 9576
§ 74	8643
§ 77 a)	8643, 9535
§ 91	12591

c) zákon ze dne 5. února 1920 čís. 89 sb. z. a n.:

	Čís.
	10234, 11031
§ 1	9535, 10259, 12894
— (1)	12991
— (2) a)	9535, 9880
— — b)	9655
§ 1 a) odst. 3	11511
§ 2	9535, 9576
— čís. 3	12591
— a)	10781, 10603, 11566
§ 5 odst. 1	12591
§ 15	10973

	Čís.
§ 17	9535
§ 40	11239
§ 52	11239
§ 73	9576
— (3)	9880
— (7)	9576, 12591
§ 74	8643
§ 75	11566
§ 76 (5)	9880
§ 77 a)	8643
	11239

d) zákon ze dne 21. února 1929 čís. 26 sb. z. a n.:

	Čís.
	12239
§ 2 čís. 4	10481, 10603
§ 3	10481, 13118
§ 15	9663
§ 22	12366
§ 46	9322, 9663, 11519, 12108, 12366, 12388, 13118
§ 55	11704
§ 66	11663
§ 67	11663
§ 72	10841, 11190, 11663
§ 73	9663, 11239
§ 74	11190, 11239, 12772

	Čís.
§ 83	10603
§ 84	11239, 12772
— písm. d)	12875
§ 87	11239
§§ 103 a násl.	9663
§ 105	11190, 11519
§ 124 odst. 10	13000
§ 125	11663
§ 132	10603
§ 133	11642
§ 197	10603, 11566, 12366
§ 198	11566

XXX. Pojištění nemocenské, invalidní a starobní.

(zákon ze dne 9. října 1924 čís. 221 sb. z. a n.):

	Čís.
	11100, 11977
§ 2	11100
§ 7	12882

	Čís.
— odst. 1	10683
§§ 17—20	10683
§ 20	11977

	Čís.
§ 21	11732
§ 30 b)	10549
§ 63	12364
— čís. 2	12000
§ 67	12364
§ 68	10549
§ 69	10760
§ 70	10760, 12000
§ 72	10549
— odst. 5	11764
§ 73	10549
§ 95	10106, 11046, 11130, 11522, 11705
— odst. I. čís. 1	11906
— odst. II.	8695
— — čís. 2	12257
§ 96	11046, 11522
§ 97	10106
§ 106 písm. d)	12882
§ 109	11100
§ 126	11100
§ 139	10150
§ 141	11705
— odst. I	9962
§ 142	12905
§ 145	10106
§ 149	10106, 11522
§ 150	10106, 11047, 11522
§ 154	11704

	Čís.
§ 155	11704
§ 161	9692
§ 164	10889
§ 170	9066, 9668
§ 171	11114
§ 173	8653, 8668, 8908, 9066, 9668, 9692, 10290, 10586, 10638, 11403, 11980, 12159, 12646
§ 174	9692
§ 175	9056, 9406, 9483, 9484, 9692, 10502, 11195, 11257, 12000, 12646
— posl. odst.	9692
§ 186	12253
§ 192	8668, 12253
§ 193	12253
§ 196	12253
§ 208	9708
§ 239	10502, 11023
§ 245	10106
§ 246	9692, 10106, 11130
§ 247	11100
§ 255	11732
— (3)	9708
§ 260 a)	10683
§ 266	10760
§ 267	10760, 11764
§ 269	11764
§ 282	8961

XXXI. Pozemková reforma.

a) Záborový zákon
ze dne 16. dubna 1919 čís. 215 sb. z. a n.:

	Čís.
	10096
§ 1	10109, 10221
§ 2	8702, 9885, 10097, 10149
§ 3 a)	9947
§ 5	10109
§ 7	8666, 8817, 9178, 9718, 9837, 9947, 9964, 10097, 10221, 10418, 10448, 10510, 10674, 10700, 10718, 11082, 11160, 11457, 11601, 11643, 11648, 12631, 12726
— odst. 2	9190

	Čís.
§ 9	10413, 10912
§ 10	dodatek I. k ročníku 1931, 11844
§ 11	9074, 9190
	9947, 10109, 11075
§ 15	10109
§ 16	9885, 10097, 10221
§ 17	10917
§ 18 a)	9718, 9837
§ 20	9885

b) Zákon o státním pozemkovém úřadě
ze dne 11. června 1919 čís. 330 sb. z. a n.:

	Čís.
	9201
	9391
§ 3	8802, 9964
§ 4	10109, 10508, 10510, 11601
§ 7	odst. 1 dodatek I., V. k roč. 1931
— —	čís. 1 9885, 9947
— —	čís. 3 9947
— —	čís. 9—11 9964
— —	čís. 11 12753

c) Přídělový zákon
ze dne 30. ledna 1920 čís. 81 sb. z. a n.:

	Čís.
	10109
	10225
§§ 1—3	10427
§ 3	10225
§ 15	10427
— (2) čís. 1	8794
§ 19	9186, 9605, 10221
— (2)	9947
§ 20	8666, 8803, 9176, 9186, 9883, 9964, 10096, 10097, 10225, 10418, 10499, 10700, 10718, dodatek I. k ročníku 1931, 12753, 12916 plen. rozh.
§ 23	9178, 10109
§ 24	8676, 8855, 10413, dodatek I. k ročn. 1931, 11643
§ 27	10427
§ 30	9883, 10418, 10427
§ 31	10700
§ 32	9883, 10096, 11082
§ 33	9883, 10049, 10096, 10225, 10427, 10700, 11082, 11601
§ 35	8803, 9883
§ 36	10096, 10225, 10427, 10499
§ 37	8666, 9427, 10049, 10097, 11601, 12801
§ 38	11601
§ 43	9294
§ 51	9964, 11601
— čís. 4	10049
§ 53	9964
§ 61	12338
§ 63	9180

d) Zákon o hospodaření na zabraném majetku pozemkovém.
ze dne 12. února 1920 čís. 118 sb. z. a n.:

	Čís.
§ 3	10149
§ 4	12253
§ 20	12804
§ 21	10149
§ 22	12804

e) Náhradový zákon
ze dne 8. dubna 1920 čís. 329 sb. z. a n.:

	Čís.
	9885, 11648
§ 12	11648, 12822
§ 14	9885
§ 18	9947, 10098
§ 20	9885
— (1)	8982, 9091
— (3)	10098
— posl. odst.	10109, 11160, 12726, 12822
§ 26	9605, 10221
— (3)	9605
§ 27	9178, 10221, 11160, 11643
§ 28	9391, 10413, 11265, 11643
§ 29	8676, 8982, 9175, 9178, 9605, 10221, 10413, 10428, 11160, 12593, 12631, 12726
§ 31	9074, 9091
§ 41	10110
— (1)	10110
— (2)	10110
— (3)	10110
— (4)	dodatek V. k ročníku 1931, 12338, 12822
§ 42	

Čís.

§ 43 . . . . . 10256, 10411
— (2) 8636
— (3) 8636
— (4) 8636
§ 43 a) . . . 9804, 10411, 10510
— (3) 8636
— (4) 8636
— posl. odst. 8636
§ 44 . . 10109, dodatek V. k ročníku 1931, 12822
— (2) 9391
§ 46 . 8976, 10110, 10510, 10821, dodatek V. k ročníku 1931
§§ 47 a násl. 11082
§ 47 . . 8679, 8702, 9502, 9564, 9882, 10109, 10221, 12822

Čís.

§ 50 . 9502, 10149, 10917, 11844
— a) 10411
§ 52 12822
§ 57 8636
§ 59 . 9074, 9882, 10109, 11265, dodatek V. k ročníku 1931
§ 60 . . . 9882, 10109, dodatek V. k ročníku 1931
§ 61 . . . . . 9882, 10109
§ 69 10109
§ 73 10149
§ 74 10149
§ 75 . . . 9751, 10149, 10537, 10722, 10917, 11844, 12382
§ 77 . dodatek I. k ročníku 1931, 11643

f) Malý přídělový zákon ze dne 27. května 1931 čís. 13 sb. z. a n.:

§ 2 . . . . . 12753, 12889, 12916 plen. rozh.
— odst. (3) 12994
— odst. (4) 12994
§ 3 12751
§ 5 . . . . . 12916 plen. rozh.
§ 6 (3) 12751
§ 9 12755
§ 11 12751

XXXII. Ostatní zákony a nařízení.

a) před 28. říjnem 1918.

Čís.

1771 nař. ze dne 21. března (rybolov) . . 10488, 10530
— (soudní řád) 10044
§ 110 10666
§§ 196 a 201 9650
§§ 270, 273, 274 . . . 9912
§§ 312, 313 11036
1775 duben 8. (pěstování včel) 8671
1778 březen 17. čís. 10 sb. z. s. 8939
1784 leden 19. čís. 228 sb. z. s. 12021
— březen 22. čís. 226 sb. z. s. 12013
— srpen 23. a září 13. čís. 2591 sb. z. s. 10124
1785 září 16. čís. 785 písm. e) sb. z. s. 10644
1786 leden 16. čís. 516 sb. z. s. 12073
— září 18. čís. 577 písm. c) sb. z. s. 9883, 10770, 10959, 10964, 11484, 12238
1788 srpen 12. čís. 1460 sb. z. s. 10124
1789 únor 26. čís. 977 sb. z. s. 12021
1796 červenec 15. . . . 8745, 9255
1799 duben 19. čís. 466 sb. z. s. 10342
1801 říjen 23. čís. 542 sb. z. s. 8745, 9255, 12459
1806 březen 14. čís. 758 sb. z. s. 9424, 9791, 9792, 10627, 11393, 11651, 11707
— říjen 24. čís. 789 sb. z. s. 9883,

Čís.

10301, 10700, 10770, 10959, 10964, 11484, 11624, 12238
— listopad 5. čís. 1621 sb. z. s. 10687
1812 listopad 21. čís. 1016 sb. z. s. 10369
1814 květen 13. čís. 1086 sb. z. s. 12134, 12325
1815 únor 15. čís. 1132 sb. z. s. 12325
1816 leden 11. sb. z. pol. sv. 44 str. 12 . . . 10178, 12022
1817 prosinec 17. čís. 35 sb. z. s. 10409
1819 srpen 23. čís. 1596 sb. z. s. (řízení ve věcech manželských)
§ 1 11296
§ 4 11296
§ 5 9568
§ 8 . . . . . 10241, 11719
§ 12 . . 8904, 12891, 12997
§ 13 . . 9568, 11296, 12997
§ 14 . . . 9518, 9676, 9685, 11780, 12450
1819 listopad 5. čís. 1621 sb. z. s. (zájemné popsání) . 8626, 8773, 10053, 10687, 11616, 12713, 12757

Čís.

1826 duben 13. čís. 194 sb. z. s. 8773
1828 červen 18. čís. 2354 sb. z. s. 8947
— červenec 18. čís. 2354 sb. z. s. (požární náhrada) . 11698
1832 únor 10. čís. 2548 sb. z. s. 10038, 12021
1835 červen 11. čís. 63 sb. z. s. (trestní zákon duchodkový) . . . 8850, 9351
§ 438 11212
§ 541 10296
— červen 15. čís. 39 sb. z. s. 8743, 10455, 10969, 12614, 12972
— červenec 11. (celní a monopolní řád)
§ 425 12325
§ 427 12325
1837 březen 16. sv. 65 str. 94 sb. z. pol. 12022
— duben 10. čís. 189 sb. z. s. (zájemné popsání) . 10053, 10687, 11286, 11647
— listopad 5. čís. 240 sb. z. s. (poštovní zákon)
§§ 23, 24 11302
§ 29 11305
1838 květen 3. čís. 19.956 sb. zem. zák. pro Čechy XX. čís. 119 9948
— květen 25. čís. 134 sb. čes. prov. zák. 12318
— červen 6. čís. 277 sb. z. s. 8656, 9992, 10578, 12808
— srpen 21. čís. 291 sb. z. s. 8768, 9201, 9491, 10137, 10140, 10608, 11292, 12055, 12325, 12380, 12540
1839 červen 15. čís. 39 sb. z. s. 11832
1841 květen 4. čís. 531 sb. z. s. (výživné rozvedené manželky) 9037, 9157, 9661, 9712, 9759, 9766, 10400
— srpen 16. čís. 555 sb. z. s. (státní úředníci) . 9624, 10224, 13001
1844 leden 31. čís. 781 sb. z. s. 9074, 10552, 10755, 11220, 11456, 12416
1846 červen 3. čís. 968 sb. z. s. 11456
1847 březen 27. čís. 1051 sb. z. s. 9074
1848 duben 11. čís. 1134 sb. z. s. 9883, 12238
— září 7. čís. 180 sb. z. s. . 12197
1849 červen 27. čís. 119 ř. zák. 10530
— říjen 27. čís. 12 ř. zák. § 2 10003

Čís.

§ 5 10003
1850 prozatímní obecní řád města Brna čís. 126 z. zák.
§ 4 13147
§ 120 d) 13147
— leden 25. čís. 51 ř. zák. (směnečný řád) viz IV. (str. 772)
— únor 9. čís. 50 ř. zák. (poplatkový zákon)
§ 6 12600
§ 7 . . . . 12010, 12021
§ 14 11679
§ 53 9650
§ 60 posl. odst. . . . 12010
§ 68 čís. 3 12768
— odst. 3 12914
§ 71 10104
§ 72 . . 8787, 10041, 10995, 11701, 11869, 11980, 12010, 12021, 12646, 12734, 12768, 12833, 12914
§ 77 b) 10995
— duben 27. čís. 85 z. zák. pro Čechy (statut města Prahy)
§ 36 11724
§ 81 . . 9719, dodatek II. k ročníku 1931, 11724, 12803
§§ 137, 140, 141, 147 . 11724
— květen 3. čís. 181 ř. zák. (převodní poplatky) . . 10290
čl. III. 8787, 9298, 9314, 9528, 10995, 11701, 12010, 12021, 12646, 12734
— srpen 7. čís. 325 ř. zák. (nejvyšší soud)
§ 10 9708
1851 květen 15. čís. 124 ř. zák. (ubytování vojska)
§§ 8, 19 13147
— listopad 16. čís. 1 ř. zák. z r. 1852 (železniční provozní řád) viz XIX a) (str. 804)
— listopad 16. čís. 448 ř. zák. (soudní deposita) . 12013
1852 květen 27. čís. 117 ř. zák. (trestní zákon)
§ 5 12667
§ 27 písm. b) 9616
§§ 101, 102 a), 104 . . 9788
§ 206 13107
§ 335 . . . 11509, 12177
§ 343 9903
§ 345 12913

Čís.

1852 § 386 9191
§ 431 . 11509, 12177, 12234
§ 486 čís. 2 12667
— c) 12667
§ 489 9198
§ 506 . 9507, 9799, 10952
— listopad 26. čís. 253 ř. zák. (spolkový zákon) . 10031, 10223, 10468
— prosinec 3. čís. 250 ř. zák. (lesní zákon)
§ 24 . . . . 11226, 11260
§ 26 11260
§ 60 čís. 6 11356
— prosinec 13. čís. 256 ř. zák. (nedoplatky převodního poplatku) . 12010, 12021
1853 leden 19. čís. 10 ř. zák. . 12683
— květen 3. čís. 81 ř. zák. (soudní instrukce)
§ 47 11653
§ 112 12528
— červenec 5. čís. 130 ř. zák. (lesní služebnosti)
§ 1 čís. 1 11356
§ 43 . . . . 9219, 11356
— říjen 6. čís. 200 ř. zák. . 10228
1854 duben 20. čís. 96 ř. z. . 12021
— květen 23. čís. 146 ř. zák. (horní zákon) viz II. (str. 769)
— červen 16. čís. 165 ř. zák. (trestní instrukce)
§§ 103, 113, 126 . . . 9415
— červenec 3. čís. 169 ř. zák.
§ 24 10592
— září 14. čís. 238 ř. zák. (koncesní zákon) . . 9715
§ 10 písm. b) . . . 9245
— písm. d) . . . 11121
§ 13 10756
— říjen 10. čís. 262 ř. zák. (soudcovská zkouška) . 9104
— říjen 11. čís. 264 ř. zák. (advokátní zkouška) . 9104
1855 leden 15. čís. 19 ř. zák. (vojenský trestní zákon)
§ 286 d) 9284
— květen 21. čís. 94 ř. zák. (notářský řád)
§ 183 . 8809, 10381, 10668
— písm. b) . . . 9650
— písm. c) . . . 10668
§ 185 10381
1856 červen 19. čís. 146 ř. zák. (učitelé katolického náboženství na gymnasiích) . 9009
— říjen 8. čís. 185 ř. zák. (konkordát)
§ 50 8870
— prosinec 7. čís. 224 ř. zák. (čeleď) 9703
— prosinec 27. čís. 1 ř. zák. n. r. 1857 12361
1858 červen 3. čís. 92 ř. zák. (děti z neplatného manželství) 8870
— červenec 21. čís. 105 ř. zák. . . 9822, 12583, 12806
— listopad 9. čís. 205 ř. zák. 12107
§ 1 12107
1859 červen 24. čís. 123 ř. zák. 12107
§ 1 návodu 12107
§ 28 návodu 12107
— prosinec 20. čís. 227 ř. zák. (živnostenský řád)
čl. V. písm. a) . . . 8703
— písm. h) . . . 11183
1860 březen 15. čís. 73 ř. zák. (hospodářští dělníci) . 9703
— květen 7. čís. 120 ř. zák. 10668
— červen 13. čís. 175 ř. zák. 11075
— červen 20. čís. 162 ř. zák. (zcizení jmění katolických kostelů) . 9521, 10327, 11075
— červenec 13. čís. 175 ř. zák. 9521
— září 19. čís. 272 ř. zák.
§ 1 12703
1861 duben 8. čís. 41 ř. zák.
§ 10 11024
1862 březen 5. čís. 18 ř. zák. (obecní zřízení)
čl. V. bod 4 a 5 . . . 11301
— listopad 7. čís. 85 ř. zák. (losy) . 9561, 11489, 11570
§ 1 . . 9560, 11665, 12208
§ 2 . . 9560, 9798, 10891
1863 březen 9. čís. 27 ř. zák. (rejstřík) . . 8946, 9446
§ 10 . . . . 9407, 12962
§ 22 . . 12084, 12135, 12543, 12962
— listopad 15. čís. 2 z. zák. pro Slezsko na rok 1864
§ 13 11022
— listopad 19. čís. 17 z. zák. pro Slezsko (obecní zřízení)
§ 27 (2) čís. 2, 3 . . 10466
§ 30 11828
§ 33 10993
§ 48 10993
§ 49 10993
§ 52 odst. 1 10993
§ 86 11878
§ 91 11878
— prosinec 3. čís. 105 ř. zák. (domovské právo)

Čís.

1863 § 11 . . . . 9296, 11565
§ 23 9729
1864 březen 15. čís. 4 z. zák. pro Moravu (obecní zřízení)
§ 2 12005
§ 4 12005
§ 27 12688
— odst. 2 12286
§ 30 12396
— čís. 5 12563
§ 34 12286
§ 35 12688
§ 50 12005
§ 52 12563
§ 78 12005
§ 93 12005
§ 97 . . . . 8933, 12005
— duben 2. čís. 11 z. zák. pro Moravu (kostelní břemena)
§§ 1, 8, 11 11611
— duben 16. čís. 7 z. zák. pro Čechy (obecní zřízení)
§ 28 . . . . dodatek II. k ročníku 1930
— čís. 2 11205
— čís. 3 . . 10413, 11157, 11205, 11529, 11713, 12318
— čís. 4 12001
— čís. 5 10379
— čís. 8 11157
§ 29 10568
§ 30 . . . . 11447, 12001
§ 31 . . . . 11447, 12458
— čís. 5 8925
§ 34 čís. 4 8925
§ 35 12318
§ 37 . . . . dodatek II. k ročníku 1930 10469, 11258, dodatek II. k ročníku 1931, 11360, 11647, 11713, 11808, 12001
— odst. 2 12286
§ 48 13060
§ 51 . . 11447, 11529, 12458
§ 55 . . . . 8925, 12893
§ 59 . . . . dodatek II. k ročníku 1930
§ 60 . . . . dodatek II. k ročníku 1930
§ 66 . . . . 10485, 11724
§ 70 . . . . 11656, 12090

Čís.

§ 96 11656
§ 97 čís. 1 11945
— čís. 3 11873
§ 101 . . . 9982, 12514
§ 102 13060
§ 107 9982
§ 108 9982
§ 111 9982
— červenec 25. čís. 27 z. zák. pro Čechy (obecní zřízení) 11444
§ 54 10406
— srpen 12. čís. 46 z. zák. pro Čechy (doplnění pozemkových knih) . . 10413
§ 20 11474
1865 březen 31. čís. 25 ř. zák. 12730
— říjen 28. čís. 110 ř. zák. čl. III. 9642
— listopad 29. čís. 127 ř. zák. (cizozemské společnosti) 9726, 9795, 10129, 10282, 11427, 11835, 12475
1866 červen 1. čís. 49 z. zák. pro Čechy (honební zák.)
§ 3 10092
§ 4 . . 10092, 12405, 13079
§ 6 . . . . 12405, 13079
§ 8 13079
§ 12 . . . . 10263, 13079
§ 24 písm. a) 9764
§ 25 9764
§ 40 9764
§ 45 . . . 10092, 11480, 11824, 12181, 12405
§ 46 . . . 9874, 10092, 10263, 10561, 11480, 11824, 12181, 12357, 12405, 12802
— červen 15. čís. 47 z. zák. pro Čechy §§ 8, 12, 14 12821
1867 duben 2. čís. 32 z. zák. pro Čechy 10588
— červenec 25. čís. 101 ř. zák. 10032
— listopad 15. čís. 131 ř. zák. (trestní novela) . . . 9415
§ 5 9616
— listopad 15. čís. 134 ř. zák. (spolkový zákon) 8624, 8992, 9043, 9401, 11389, 11515, 11809
§ 1 11479
§ 4 . . . . 11479, 12652
§ 4 b) 10569
§ 6 11479
§ 7 11479

Čís.

1867 § 9 10569
§ 11 10569
— listopad 15. čís. 135 ř. zák.
§ 3 11577
§ 19 11577
— prosinec 21. čís. 143 ř. zák. (říšský soud)
čl. 3 10437
— prosinec 21. čís. 144 ř. zák. (státní základní zákon)
čl. 9 9791
1868 květen 3. čís. 36 ř. zák. (umoření) 11283
— květen 25. čís. 47 ř. zák. (interkonfesijní zákon)
čl. I 8870
— červen 11. čís. 59 ř. zák.
§ 5 12683
— červen 14. čís. 62 ř. zák. (úroky) 11265
— červenec 6. čís. 96 ř. zák. (advokátní řád)
čl. I uvoz. zák. . . . 10107
§ 1 10107
§ 2 10107
§ 6 . . . . . 10107, 12683
— odst. 2 11398
§ 7 odst. 1 11398
§ 8 . . . . 10107, 10382
§ 9 . . 8630, 9069, 10168, 10382, 10565, 12016
§ 10 . . . . 10382, 11056
— odst. 3 9568
§ 11 9069
§ 12 11365
§ 14 11365
§ 15 12714
§§ 16—19 9568
§ 16 odst. 1 11562
§ 17 . . . . 8680, 11209
§ 19 . . . . 10169, 10984
§ 28 b) . . . 12866, 12714
— h) . . . 11217, 12424
§ 30 12714
1869 březen 5. čís. 27 ř. zák. (ručení dráhy) viz XVIII. (str. 804)
— květen 30. čís. 93 ř. zák. (vodní zákon)
§ 4 12252
§ 5 12492
§ 10/3 12492
§ 11, II 10531
§ 43 12492
§ 45 12492
§ 62 12482
§ 68 11072

Čís.

prosinec 8. čís. 4 z. zák. pro Slezsko
§ 35 11301
1870 leden 24. čís. 17 z. zák. pro Moravu (školy)
§ 37 8965
§§ 9, 32, 36, 41 . dodatek IV. k ročníku 1931
— únor 31. čís. 15 z. zák. pro Čechy (myslivost) viz 1866 červen 1. čís. 49 z. zák. pro Čechy
— duben 7. čís. 43 ř. zák. (koaliční zákon)
§ 4 12082
— duben 9. čís. 46 ř. zák. (služné profesorů) . . 9009
— duben 30. čís. 68 ř. zák. (organisace veř. zdravotnictví)
§ 3 a) 11301
§ 3 písm. d) 10379
— srpen 28. čís. 65 z. zák. pro Moravu (vodní zákon)
čl. II. uvoz. zák. . . . 12726
§ 5 12492
§ 15 12345
§ 17 12726
§ 42 12492
§ 43 12726
§ 44 . . . . 8922, 12492
§ 75 8922
§ 87 9174
§ 99 12726
— srpen 28. čís. 71 z. zák. pro Čechy (vodní zákon)
§ 4 9211
§ 4 c) 11253
§ 10 10004
§ 11 . . . . 9555, 11370
§§ 15, 16 10488
§ 15 12345
§ 21 . . . . 9152, 10004
§ 22 10004
§ 26 11556
§ 40 . . . . 9212, 10004
§ 44 10004
§ 62 10648
§ 69 11072
§ 71 10004
§ 72 10004
§ 75 . 9134, 9152, 9211, 9212, 10004, 10531, 11370
§ 83 10254
§ 88 10254
§ 89 . . . . 10004, 10254
§ 97 9152
§ 100 9152

Čís.

1871 duben 24. čís. 50 ř. zák. 12238
— červenec 21. čís. 77 ř. zák. (úřady horní) 10038
— červenec 25. čís. 75 ř. zák. (notářský řád)
§ 3 10441
§ 5 8623
§ 25 12091
§ 26 11787
§ 29 11787
§ 33 10626
§ 34 10556
§ 39 . . . . 8623, 10556
§ 56 10747
§ 67 10747
§ 68 h) 10747
§ 70 10747
§ 79 10556
§§ 92 a násl. . . . 12091
§ 95 12091
§ 137 9092
§ 141 . . . . 9092, 10905
§ 153 10905
§ 155/3 10905
§ 158 10905
§ 175 . . . . 9352, 10104
§ 179 . . . . 9352, 12644
§ 186 . . . . 8779, 12644
— červenec 26. čís. 76 ř. zák. (notářský spis) . 9853, 9949
§ 1 . . 9118, 10079, 10327, 10732, 10749, 11335
— písm. a) . . 9012, 10079
— písm. b) . . 8637, 9308, 9793, 10099, 10327, 10749, 10812, 11172
— písm. c) 10035
— písm. d) . . 9793, 10046, 10065, 10749, 11185, 11374, 12075
— písm. e) . . 9503, 11158, 11335
— červenec 25. čís. 95 ř. zák. (knihovní řád) viz XI. (str. 795).
— červenec 25. čís. 96 ř. zák. (upravovací řízení)
§ 6 odst. 1, § 14 . . . 8916
1872 leden 12. čís. 5 ř. zák. (instrukce k provedení knih. zákona)
§ 3 10459
§ 31 9570
— červenec 12. čís. 112 ř. zák. (syndikátní zákon)
§ 1 . 8839, 9415, 9416, 9788, 9789, 9791, 9877, 9902, 10631, 10697, 11538, 11651, 11653, 11904, 12473, 12474, 13121
§ 2 . . 11904, 12473, 12474
§ 4 . . 9416, 10631, 10697, 11904, 13121
— odst. 2 11651
§ 5 9902
§ 8 11284
§ 14 10224
— září 20. čís. 52 z. zák. pro Čechy (vodní knihy) . . 9152
1873 únor 17. čís. 25 ř. zák. . 9903
— únor 19. čís. 32 ř. zák. (regulace) 9932
— březen 29. čís. 42 ř. zák. (cizozemské pojišťovny) 9726
— únor 24. čís. 16 ř. zák. pro Čechy (obecné školy) . 12788
§ 2 8644
— duben 9. čís. 70 ř. zák. (společenstva výrobní a hospodářská) viz XXIV. (str. 808).
— duben 27. čís. 67 ř. zák. (upomínací řízení)
§ 2 10141
§ 3 10141
§ 6 čís. 3 10043
— čís. 4 9422
§ 7 . . . . 9584, 9924
§ 9 . . 9422, 9907, 11834
§ 10 9907
§ 12 9907
§ 15 9907
§ 18 10141
§ 19 10141
— duben 29. čís. 68 ř. zák.
§ 2 (7) 11036
— květen 14. čís. 71 ř. zák. (prováděcí nařízení k zákonu o společenstvech)
§ 3 . . 8843, 10031, 10159, 10996, 12676
§ 4 . . . . 10031, 10996
§ 7 . . . . 8843, 12676
§ 9 čís. 2 12386
§ 15 9570
§ 18 . . . . 10031, 12697
— květen 23. čís. 119 ř. zák. (trestní řád)
§ 3 13122
§ 4 10907
§ 46 12785
§ 47 . . . . 10564, 10907
§ 48 čís. 1 11285
§ 90 . . . . 10564, 11285
§ 192 12982
§ 193 12982

Čís.

1873 § 268 13122
§ 292 . . . 12785, 13151
§§ 352 a násl. . . . 10633
§ 365 10907
§ 366 . . . 10564, 10907
§ 369 . . . 10004, 11436
§ 373 11436
§ 381 čís. 4 10122
§ 389 . 10122, 11074, 12785
§ 390 . . . 10122, 12785
§ 393 . . . 10122, 11074
§ 397 11436
§ 411 9860
§ 458 odst. 2 10870
— červen 21. čís. 114 ř. zák. (akciové společnosti)
čl. 1 . . . . 10362, 12475
1874 duben 24. čís. 49 ř. zák. (společné zastupování práv majitelů dílčích dluhopisů)
§ 15 9519
§ 17 9519
— květen 7. čís. 50 ř. zák. (právní poměry církve katolické)
§ 20 10568
§ 32 11022
§ 34 . . . . 10737, 11611
§§ 35, 36 . . 10568, 11022,
§ 37 10568
§ 38 9521
§§ 41, 42 10327
§ 44 9521
§ 46 10327
§ 51 . . . . 9521, 11075
§ 51 11075
§ 55 11611
— listopad 24. čís. 64 z. zák. pro Moravu (statut města Jihlavy)
§ 117 8765
— prosinec 5. čís. 92 z. zák. pro Čechy (zakládání poz. knih) 12361
§ 1 11907
§ 14 11907
§ 30 11907
— prosinec 31. čís. 5 z. zák. pro Moravu na rok 1875 . 12624
§ 3 12690
§ 18 odst. 2 12690
1875 říjen 22. čís. 36 ř. zák. na rok 1876
§ 17 10569
1877 červenec 2. čís. 68 ř. zák. (třaskaviny)
§§ 105—116 9189
— prosinec 5. čís. 111 ř. zák. 12397

Čís.

— prosinec 31. čís. 5 ř. zák. na rok 1878 . . 10568, 11022
1878 únor 18. čís. 30 ř. zák. (vyvlastnění k účelům železničním) 9091
§ 2 čís. 2 12351
§ 4 . . . . 8919, 12351
§ 5 12351
§ 6 10256
§ 7 9485
— odst. 1 9798
— odst. 2 10018
§§ 22 a násl. . . . 13031
§ 22 12351
§ 24 9908
§ 26 12351
§ 34 9563
§ 35 9563
§ 43 posl. odst. . . . 10256
— březen 18. čís. 31 ř. zák.
§ 3 10406
— červen 30. čís. 90 ř. zák. (obchod losy)
§ 1 . . . . 10891, 11489
— odst. 1 9798
— odst. 2 9560
§ 2 . . . . 11489, 11570, 11779, 12208
— a) . . . 9560, 10891, 11665, 11666, 12208
— b) . . . 9561, 9798, 10200, 10201, 11044, 11366, 11570, 11665, 11779, 12208
§ 3 . . . . 11665, 12208
— c) 9798
— d) 9798
§ 4 . . 9559, 9798, 11044, 11665, 11666, 12208
§ 5 9798, 11366, 11665, 12208
§ 11 9798
1879 březen 30. čís. 50 ř. zák. 12361
— květen 14. čís. 76 ř. zák. 12238
— červen 11. čís. 93 ř. zák. (ubytování vojska)
§ 8 13147
§ 12 13147
§ 20 13147
§ 38 13147
1880 květen 26. čís. 56 ř. zák. (místní dráhy) 9715
1882 duben 21. čís. 123 ř. zák. (exekuce na platy) . . 11036
§ 3 10479
§ 9 9965
1883 březen 25. čís. 41 ř. zák. (elektrické podniky)
§ 1 8682
§ 2 8682
— květen 23. čís. 82 ř. zák. 13063

Čís.

1883 květen 23. čís. 83 ř. zák. (evidence katastrů)
§ 3 10217
§ 23 10166
— květen 25. čís. 78 ř. zák. (maření exekuce)
§§ 1, 3 12044
— červen 2. čís. 26 z. zák. pro Slezsko (staveb. řád)
§ 19 12463
— říjen 9. čís. 22 z. zák. pro Čechy na rok 1885 (rybolov) 10530
§ 10 odst. 2 čís. 3 . . 10488
1884 březen 16. čís. 36 ř. zák. (odpůrčí zákon) . . . 9781
— červen 30. čís. 116 ř. zák.
§ 18 10648
1885 duben 25. čís. 58 ř. zák. (rybářství) . . 10488, 10530
§ 5 8735
— květen 15. čís. 77 ř. zák. (úroky) 11265
— květen 24. čís. 90 ř. zák.
§§ 13, 14, 16 10314
— říjen 25. čís. 225 ř. zák. . 10342
1886 duben 10. čís. 40 z. zák. pro Čechy (stavební řád pro Prahu)
§ 22 9908
§ 23 9908
§ 49 11988
§ 97 odst. 3 12803
— červen 21. čís. 54 z. zák. pro Čechy (silniční řád) . 12116
§ 2 . . . 11552, 12088, 12377
— září 19. čís. 144 ř. zák. . 9217
1887 červen 6. čís. 72 ř. zák. (náhradní nález vojenský)
§ 1 10814
§ 2 10814
§ 3 10814
— červen 10. čís. 74 ř. zák.
§ 9 11891
— červen 17. čís. 82 ř. zák. (místní dráhy) . 10161, 10238
— prosinec 28. čís. 1 ř. zák. na rok 1888 (úrazové pojištění) viz XXVII. (str. 809).
1888 únor 23. čís. 9 z. zák. pro Čechy (zdravotní služba v obcích) 9956
— březen 30. čís. 33 ř. zák. (nemocenské pojištění) viz XXVIII. (str. 810).
— březen 31. čís. 19 z. zák. pro Čechy
§ 11 12598

Čís.

— duben 3. čís. 35 ř. zák. . 10133
— květen 26. čís. 75 ř. zák. (exekuce na platy) . . 11036
čl. I § 2 11181
čl. II 11528
1889 leden 8. čís. 5 z. zák. pro Čechy (stavební řád)
§ 22 11560
§ 24 . . . . 8919, 9908
§ 25 . . 9908, 11560, 12518
§ 26 9908
§ 40 11253
§ 56 10790
§ 92 . . . . 11159, 11529, 12282, 13117
§ 103 11529
§ 123 13117
§ 124 9191
§ 125 11157
§ 127 11253
— leden 24. čís. 13 ř. zák.
§ 28 12835
§ 29 12835
— duben 1. čís. 52 ř. zák. (statky střední velikosti) . 10045
§ 8 10045
— duben 28. čís. 64 ř. zák. (veřejné skladiště)
§ 17 12220
§ 29 12220
§ 50 12220
— květen 15. čís. 35 z. zák. pro Čechy (zemská banka česká) 12185
— červenec 28. čís. 127 ř. zák. (bratrské pokladny)
§ 4 11355
§ 10 11355
§ 31 11355
1890 leden 6. čís. 19 ř. zák. (ochranné známky) 8856, 8917
§ 1 9800
§ 5 11397
§ 7 . . . . 9800, 11755
§ 10 . . . . 11397, 11755
§ 11 11397
§ 21 11755
§ 24 11397
§ 25 11397
§ 30 . . . . 9458, 11755
§ 32 9051
— březen 12. čís. 33 z. zák. pro Čechy 12294
— srpen 30. čís. 169 ř. zák. 10161, 12003, 12146
§ 1 12699
— odst. 2 10642

Čís.

1891 květen 7. čís. 30 z. zák. pro Čechy (rybolov) . 10530
1892 leden 27. čís. 7 z. zák. pro Čechy 12116
— březen 4. čís. 29 z. zák. pro Moravu
§ 13 12624
— červenec 16. čís. 202 ř. zák. 10157
— říjen 27. čís. 187 ř. zák.
§ 2 10616
— listopad 17. čís. 215 ř. zák. 12238
1893 leden 12. čís. 15 ř. zák. (schválení knížecí Liechtensteinské rodinné smlouvy) 8982
— prosinec 26. čís. 193 ř. zák. (stavební živnosti) . . 12828
§ 2 11811
§ 3 11811
§ 16 . . . . 10582, 11811
§ 20 11811
§ 22 12135
— prosinec 27. čís. 195 ř. zák. 10882
— prosinec 31. čís. 12 ř. zák. na rok 1894
§§ 1, 2 10291
1894 únor 15. čís. 45 ř. zák. (rybníkářství) . . . 9152
— březen 3. čís. 17 z. zák. pro Čechy (plavba na Labi)
§ 4 9014
— červen 16. čís. 64 z. zák. pro Moravu (stavební řád)
§ 90 11238
§ 101 12869
— červenec 20. čís. 168 ř. zák. (úrazové pojištění železničních zaměstnanců) 9780
čl. I. 9674
čl. VII. 9674
— prosinec 31. čís. 2 ř. zák. na rok 1895 (bezpečnostní opatření) . . 10161, 10238, 10642, 12003, 12379, 12462
čl. 1 9715
1895 červen 6. čís. 62 z. zák. pro Moravu (rybářský zákon)
§ 46 9449
§ 47 9449
— červenec 30. čís. 108 ř. zák.
§§ 3, 4 11755

Čís.

— prosinec 26. čís. 197 ř. zák. (původcovské právo)
§ 3 8657
§ 4 12134
§ 14 12134
§ 16 12606
§ 28 8657
§ 41 12161
1896 leden 19. čís. 16 ř. zák. (organisační statut pro žel. správu)
§ 6 čís. 18, 20 . . . 10320
§ 12 9711
§ 14 9711
§ 16 . . . . 9711, 10261
§ 17 . . . . 9711, 10261
§ 19 . . . . 9848, 12354
§ 23 10261
— duben 27. čís. 70 ř. zák. (splátkové obchody) . . 8865
§ 1 9411, 10553, 11570, 13123
§ 2 . . 10005, 10587, 11214, 11812, 12154
— odst. 2 . . 8929, 11763, 12208
§ 3 . . . . 10553, 12383
§ 4 12561
§ 4 odst. 3 11194
§ 6 . 8801, 8901, 9411, 9638, 9815, 10553, 10658, 10726, 10804, 11065, 11194, 12190, 12612, 13123
§ 8 odst. 1 11812
— odst. 2 10658
§ 10 . . 8865, 10590, 12154, 12190, 12343
§ 11 . . 8929, 11570, 11665, 12208
— květen 14. čís. 74 ř. zák. (služební požitky státních zaměstnanců) . 9124, 10917
§ 1 . . . . . 9122, 11844
§ 2 9122
§ 3 9122
§ 4 11844
— červenec 7. čís. 140 ř. zák. (cesta z nouze) 8786, 10121
§ 1 . 8948, 9967, 11226, 12941
§ 4 9967
§ 24 11226
§ 25 . . . . 11226, 12941
— říjen 25. čís. 220 ř. zák. (přímé daně osobní) . . 9598, 10406
§ 76 . 8653, 8869, 9066, 9078, 10290, 11677

Čís.

1896 § 238 10914
§ 343 12021
§ 345 . . . . 12010, 12021
— listopad 27. čís. 217 ř. zák. (organisační zákon) viz VIII. (str. 792).
— listopad 27. čís. 218 ř. zák. (živnostenské soudy) 10204
§ 1 . . 9495, 10023, 11794
§ 3 11794
§ 4 . . . 8767, 8884, 9703, 10023, 10472
— d) 11794
§ 5 9703
§ 37 . . . . 9318, 9703
1897 leden 11. čís. 30 ř. zák. (patent) 10652
§ 96 10229
§ 105 11270
— květen 5. čís. 112 ř. zák. (jednací řád) viz IX. (str. 792).
— květen 6. čís. 153 ř. zák.
§ 5 11475
— odst. 2 10649
§ 6 . . 11475, 12305, 12818
— odst. 2, 4 10649
§ 7 . . . . 12305, 12818
— květen 11. čís. 30 ř. zák. (patentní zákon)
§ 96 12161
— červenec 18. čís. 170 ř. zák.
§ 30 9791
— červenec 25. čís. 175 ř. zák. (odhadní řád) . . 9614, 9650, 10208, 11030
§ 9 . . . . 9908, 10551
— odst. 4 . . 9650, 12338, 12339
§ 10 9650
§ 14 a násl. 9774
§ 15 9182
§ 16 . . 9302, 10208, 11009
— odst. 1 . . 12338, 12339
§ 17 . . 11009, 12338, 12339
§ 18 . . 9182, 9302, 10979, 12338, 12339
§ 20 odst. 2 12980
§ 21 odst. 1 10126
— odst. 6 10126
§ 23 . . . . 9650, 10668
§ 24 odst. 1 10822
§ 28 . . . . 11591, 12339
§ 30 . . 9302, 9774, 10044, 10668, 11009, 11030
§ 31 . . . . 9774, 12711
— odst. 2 10822
§ 33 . . . . 10668, 10979

Čís.

— říjen 24. čís. 250 ř. zák. 10137
— říjen 24. čís. 251 ř. zák. (postup pohledávky proti státu) 11858
— prosinec 9. čís. 283 ř. zák. (řízení ve věcech manželských)
§ 1 . . 9676, 9685, 11296
§ 2 . . . . 8904, 9469
§ 4 9568
§ 6 . . . 8604, 8904, 9500, 10230, 11109, 12891
§ 7 11719
§ 10 . 9518, 9676, 9685, 9991, 11348, 11780, 12450
§ 11 . . 8762, 9597, 11109, 12450, 12997
— prosinec 13. čís. 285 ř. zák. oddíl BVI až 10 . . 12859
1898 leden 18. čís. 28 ř. zák. (zmocnění berních úřadů k zákrokům na soudech) 8628, 12238
— březen 9. čís. 41 ř. zák. (finanční prokuratura) . 9163, 9699, 12773
§ 1 8846
§ 2 8846
— čís. 9 8986, 10327, 11116
§ 18 9711
— březen 15. čís. 55 ř. zák. (depositní úřady)
§§ 1, 8, 11 11904
— květen 18. čís. 85 ř. zák. 12913
— červenec 13. čís. 33 z. zák. pro Slezsko (silniční konkurence) 9238
§ 4 12204
§ 25 9238
— září 19. čís. 176 ř. zák. . 10568
1899 září 20. čís. 175 ř. zák. (akciový regulativ)
§ 3 odst. 1 10233
— čís. 9 10277
§ 4 . . . . . 10233, 10679
§ 5 10233
§ 6 10233
§ 7 10233
§ 8 10233
§ 9 10233
§ 10 10233
§ 11 10277
§ 13 10233
§ 18 10362
§ 20 10233
§ 23 10544
§ 29 10233
§ 31 9509

Čís.

1899 § 54 10468
1901 červen 18. čís. 74 ř. zák.
§ 1 11701
§ 9 . . . . . 10995, 12600
— listopad 6. čís. 41 z. zák. pro Slezsko
§§ 2, 12 dodatek IV. k roč. 1931
1902 červenec 12. čís. 147 ř. zák. (ručení drah) . . 9604, 10173, 10253, 10873
§ 1 11892
1903 leden 4. čís. 10. ř. zák. (termínové obchody s obilím)
§ 10 . . . 10636, 10781
— leden 13. čís. 42 z. zák. pro Slezsko (honitba)
§ 7 10111
§ 8 písm. c) . . . 10111
§ 61 písm. b) . . . 10111
§ 66 10111
— červen 10. čís. 133 ř. zák. (revise společenstev) . 10695
§ 1 . . . . 9068, 12223
§ 2 10996
§§ 2 a 3 10159
§ 2 odst. (1) . . . 12223
§ 3 9085
§ 5 12223
§ 9 . . 8843, 10593, 10996, 12136
— červen 24. čís. 134 ř. zák. 10695
§ 24 12136
1904 srpen 28. čís. 94 ř. zák. §§ 3, 4, 5, 6 10634
1905 listopad 27. čís. 4 z. zák. pro Moravu . . dodatek IV. k ročníku 1931
— listopad 23. čís. 276 ř. zák.
§ 1 10183
— čís. 97 11705
§ 68 . . . 10183, 11985
1906 březen 6. čís. 58 ř. zák. (společnosti s r. o.) viz XXV. (str. 808).
— duben 3. čís. 84 ř. zák. (šek.)
§ 16 11088
§ 20 odst. 4 . . . 9818
— bod 6 9945
§ 24 10798
— prosinec 16. čís. 1 ř. zák. na rok 1907 (pensijní pojištění) viz XXIX. (str. 810).
— prosinec 18. čís. 5 ř. zák. na rok 1907 (lékárny) . 13047
§ 17 12570
1907 únor 5. čís. 26 ř. zák. (živnostenský řád) viz XXVI. (str. 809).
1907 únor 9. čís. 29 ř. zák. . 10176
— únor 10. čís. 30 ř. zák. (vojenská taxa) . . 10437
— únor 19. čís. 34 ř. zák. (služební poměry státních zřízenců)
§ 4 9298
— únor 24. čís. 56 ř. zák. (kongrua) 10568
— březen 12. čís. 33 z. zák. pro Čechy 11985
— srpen 7. čís. 194 ř. zák.
§ 1 čís. 2 11461
§ 3 11461
— srpen 16. čís. 199 ř. zák. (živnostenský řád) viz XXVI. (str. 809).
— říjen 3. čís. 63 z. zák. pro Čechy (úředníci okresní)
§ 40 . dodatek III. k ročníku 1930
1908 květen 29. čís. 35 z. zák. pro Čechy (okresní úředníci) 9624
§§ 28, 29 10693
§ 40 . dodatek III. k ročníku 1930, 10693
— srpen 7. čís. 68 z. zák. pro Čechy (usedlosti střední velikosti) . . 12012, 12217
§ 3 12217
— (2) 11654
§ 8 . . . . 10538, 11654
§ 9 (2) 10045
§ 10 11654
§ 14 11654
— odst. 1 . . . 8739
— odst. 2 . . . 12012
— odst. 3 . . . 8739
— květen 29. čís. 116 ř. zák. (kamenné lomy)
§ 21 12372
— srpen 9. čís. 102 ř. zák. (automobilový zákon) viz XVII. (str. 803).
— říjen 28. čís. 222 ř. zák. 10167
1909 květen 26. čís. 61 z. zák. pro Moravu
§ 7 10982
— srpen 6. čís. 177 ř. zák. (nakažlivé nemoce zvířecí)
§ 13 11301
— listopad 11. čís. 172 ř. zák. (dopravní řád železniční) viz XIX. b) (str. 804).
1910 leden 16. čís. 20 ř. zák. (obchodní pomocníci) viz XXI. (str. 806).

Čís.

1910 březen 18. čís. 27 z. zák. pro Moravu 10982
— duben 28. čís. 81 ř. zák. (automobily) viz XVII. (str. 803).
— květen 10. čís. 9 ř. zák. instrukce pro výkonné orgány)
bod 6 12013
— červen 21. čís. 118, 119 ř. zák. (poštovní sluhové) . 12009
— srpen 8. čís. 149 ř. zák. (místní dráhy) . 10161, 10238, 12462
čl. II . 9715, 12146, 12243
čl. V 12379
— listopad 29. čís. 212 ř. zák. 11549
— prosinec 22. čís. 242 ř. zák. 10593
1911 květen 27. čís. 103 ř. zák. (lékárny)
§ 2 12913
§ 3 12913
— září 14. čís. 187 ř. zák. 9903
1912 duben 24. čís. 86 ř. zák. (stavební právo)
§ 3 12621
— květen 17. čís. 104 ř. zák. (exekuce na platy) . . 11528
— červenec 3. čís. 134 ř. zák. 9903
— červenec 26. čís. 4 z. zák. pro Moravu (honební zákon) 10572
§ 6 11488
§ 68 písm. a), b) . . 11488
— odst. 6 11488
§ 71 11488
§ 74 11488
§ 78 11488
§ 87 10572
§ 89 10572
§ 91 10572
§ 96 10572
— srpen 7. čís. 168 ř. zák. (řád mistrovských zkoušek) příl. A
§ 4 odst. (5) čís. 3 . . 11461
— září 18. čís. 191 ř. zák. (kinematografy)
§ 1 11274
§ 9 . . 8789, 11274, 11841, 12705
— odst. 2 12750
§ 11 9024
§ 14 12705
— září 18. čís. 4 z. zák. pro Moravu na rok 1914 (honební zákon)
§ 18 8746
§ 93 8746
§ 94 8746
— listopad 30. čís. 215 ř. zák. (šeky)
§ 1 12213
— prosinec 26. čís. 236 ř. zák. (válečné úkony) . 10758
1913 leden 9. čís. 7 ř. zák. (nezbytná cesta) 11226
— květen 7. čís. 77 ř. zák.
§ 1 12135
§ 2 12135
— červen 23. čís. 34 z. zák. pro Čechy (rybářství) . 8735
— listopad 12. čís. 236 ř. zák. (soudní úschova)
§ 2 9415
§ 6 9415
1914 leden 13. čís. 9 ř. zák. (statkoví úředníci) viz XXII. (str. 807).
— leden 25. čís. 15 ř. zák. (služební pragmatika)
§ 21 11302
§ 28 11302
§ 30 12908
§ 52 9209
§ 73 11709
§ 74 11709
§ 77 11709
§ 87 12873
§ 89 . . 10224, 12297, 13001
— odst. 2 12009
§ 115 12873
§ 116 12873
§ 124 10224
§ 126 12873
§ 151 odst. 2 10224
§ 153 11709
§ 155 11709
§ 181 . . . 12297, 12873
— květen 20. čís. 19 z. zák. pro Moravu
§ 1 9729
— červen 1. čís. 118 ř. zák. (novela o úlevách soudům)
čl. IV čís. 5 10518
čl. IV § 34 10457
čl. VI čís. 3 12292
— červen 2. čís. 125 ř. zák. (provád. nař. k novele o úlevách soudům)
§ 4 8840
— červen 16. čís. 44 z. zák. pro Moravu (nov. k stav. řádu)
§ 129 čís. 6 11449
§ 134 11449
— červen 25. čís. 138 ř. zák. (pensijní pojištění) viz XXIX. (str. 811).

Čís.

1914 červenec 6. čís. 143 ř. zák. (úrazové pojištění) 9780, 11715
— říjen 12. čís. 276 ř. zák. (I. dílčí novela k obč. zák.) viz I. (str. 769).
— říjen 16. čís. 284 ř. zák. 10121
— prosinec 10. čís. 337 ř. zák. (konkursní, vyrovnací a odpůrčí řád) viz XII. až XIV. (str. 796).
— prosinec 26. čís. 18 z. zák. pro Moravu na rok 1915 (dávka z přírůstku hodnoty)
§ 18 9650
1915 leden 10. čís. 8 ř. zák.
čl. V. 10300
— únor 28. čís. 54 ř. zák. 10121
— srpen 31. čís. 257 ř. zák. (umoření)
§ 1 11606
§ 7 11015
— čís. 1 11606
§ 8 . . . . . 11015, 11606
— září 15. čís. 278 ř. zák. (dědické poplatky) . . 10171
§ 44 11701
§ 45 11701
— prosinec 21. čís. 380 ř. zák. (soudní poplatky)
§ 15 8788
1916 březen 19. čís. 69 ř. zák. (III. dílčí novela) viz I. (str. 769).
— červen 28. čís. 207 ř. zák. (zbavení svéprávnosti) . 9087
§ 1 čís. 1 9568
— odst. 3 11951
§ 4 . 9863, 9914, 10086, 11312
— čís. 1 9568
— odst. 2 11951
§ 7 odst. 1 9542
§ 8 odst. 1 11951
— odst. 4 11312
— odst. 6 9542
§ 9 . . 9914, 10086, 11951
§ 11 odst. 2 10086
§ 12 9845
— odst. 2 10985
— odst. 4 10357
§ 13 10357
§ 14 10357
§ 18/3 10985
§ 25 . . . . . 9855, 11272
§ 26 . . . . . 9855, 11272
— odst. 3 9855
§ 33 odst. 1 10985
§ 34 11628
§ 36 10439
§ 37 10358

Čís.

§ 48 odst. 1 10439
— odst. 2 10439
§ 49 . . . . . 10358, 11951
— odst. 1 10358
— odst. 2 . . 9855, 12428
— odst. 3 12990
— posl. odst. 11272
§ 51 9855
§ 55 11951
§ 56 odst. 1 11628
§ 65 odst. 2 9855
§ 66 9855
§ 68 12450
— srpen 19. čís. 282 ř. zák. . 11796
— září 22. čís. 317 ř. zák. (poštovní řád) . . . 11302
§ 39 12009
§§ 114 odst. 1 11077
§ 120 11077
§ 127 . . . 10536, 11077
§§ 127 . . . 10536, 11077
§§ 174 11077
§§ 204 11302
§§ 205 11302
§§ 213 11707
§§ 216 11302
§§ 218 11707
§§ 219 11707
— září 23. čís. 322 ř. zák. (telefonní řád)
§ 2/6 8782
§ 9 8782
§ 34/1 8782
1917 leden 15. čís. 32 ř. zák.
§§ 8 a násl. 11217
— srpen 21. čís. 363 ř. zák. (úrazové pojištění) . . 9780
čl. I. 11986
čl. III. 11710
— listopad 20. čís. 457 ř. zák. (nemocen. pojištění)
§ 6 g) 8961
— listopad 30. čís. 461 ř. zák. (exekuce na platy) . 11528
— prosinec 23. čís. 501 ř. zák. (pojišťovací řád) viz XX. (str. 805).
1918 únor 16. čís. 66 ř. zák. (válečná daň)
§ 26 10342
— březen 21. čís. 105 ř. zák. (společenstva)
§ 1 13114
§ 6 9632
§ 7 9632
§ 9 . . . . . 9632, 10591
§ 15 9816
§ 18 10591

Čís.

1918 březen 21. čís. 109 ř. zák. (nespravedlivé odsouzení) 9465, 9646
§ 2 12727
— březen 28. čís. 115 ř. zák. (kongrua) 10568
— srpen 18. čís. 318 ř. zák. (poškození civilních osob ve válce)

b) po 28. říjnu 1918.

Čís.

1918 říjen 28. čís. 11 sb. z. a n. (prohlášení čsl. státu) 10107, 10320, 11075
— listopad 2. čís. 3 sb. z. a n. (nejvyšší správní soud) dodatek II., III. k ročníku 1931
§ 2 10510
§ 2 čís. 6 . . 9882, 10109, 10323, 10411
§ 3 . . . dodatek I., III. k ročníku 1930
§ 4 . dodatek I., III. k ročníku 1930, VI. k ročníku 1931
§ 5 . . dodatek III. k ročníku 1930, IV. k ročníku 1931
§ 6 . . 10110, dodatek IV. k ročníku 1930
§ 14 . . . . dodatek I. k ročníku 1929
§ 28 10224
— listopad 2. čís. 4 sb. z. a n. (příslušnost zemského soudu v Praze) . . . 8652, 9882, 10109, 10255, 10323, 10364, 10406, 10411
§ 1 . . . . 10437, 10508, 11415, 11651
— prosinec 4. čís. 58 sb. z. a n. 10758
— prosinec 10. čís. 64 sb. z. a n. (mimořádná opatření na Slovensku)
§ 16 10032
— prosinec 17. čís. 83 sb. z. a n. (ochrana nájemců) viz XVI. (str. 801).
— prosinec 19. čís. 91 sb. z. a n. (osmihodinná pracovní doba) . . 9335, 9368, 9399, 9413, 9492, 9505, 9977, 9981, 10889, 11165, 12996, 13131
§ 1 . . 9977, 10317, 11301, 12422
— (1) . . 8717, 8818, 9817, 10226
— (2) 12996
— (4) 12996

Čís.

§ 1 (1) 9667
— (2) 9667
§ 3 11748
§ 4 . . 8730, 10877, 11748
§ 6 10877
§ 7 9667
— říjen 26. čís. 381 ř. zák. (ochrana nájemců) viz XVI (str. 800).

Čís.

— — čís. 1 . 11968, 12158
— — čís. 2 11968
§ 3 . . . . 11301, 11409
§§ 4 13038
§ 6 . . 9894, 10226, 12158
— (3) . 8818, 9505, 10076, 10504, 11115, 11301
— (4) 9603
§ 7 . . . . 9894, 10226
— čís. 3 11968
— čís. 4 11968
— odst. 3 (3) 9977
— odst. (4) . 8818, 9505, 10504, 11115, 12158
§ 8 10076
§ 9 10076
§ 12 . . 8896, 9127, 12422
— (1) 9146
— (2) . 8896, 9127, 9146, 9893, 10226, 10274, 12422
§ 13 10226
— (4) 11301
— prosinec 28. čís. 102 sb. z. a n. (platnost poj. řádu) 10567
1919 leden 11. čís. 11 sb. z. a n. 12422
— leden 28. čís. 49 sb. z. a n. (stát. úřad statistický) 12027
— únor 6. čís. 57 sb. z. a n. (měna) . . . 10216, 10419
— únor 7. čís. 67 sb. z. a n. (organisace lidových kursů občanské výchovy) . 8857
— únor 25. čís. 84 sb. z. a n. (soupis pohledávek)
§ 5 10628
— březen 11. čís. 140 sb. z. a n. (pošt. úřad šekový) 8893, 9818
— březen 13. čís. 139 sb. z. a n. (sbírka zákonů a nařízení)
§ 2 c) 10032
— březen 19. čís. 145 sb. z. a n. (dohoda s Rakouskem o exekuci) . 8771, 10105, 10658, 10659, 12271, 12844, 12859

Čís.

1919 duben 1. čís. 167 sb. z. a a n. 10419
— duben 8. čís. 199 sb. z. a n. 10364
— duben 10. čís. 187 sb. z. a n. (měna) 10138
§ 6 . 8692, 8705, 8932, 9519, 9670, 10037, 10419, 10942
— duben 10. čís. 207 sb. z. a n. (úrazové pojištění)
čl. I 8927
čl. III . 8927, 9674, 11986
čl. XVII . 8927, 9780, 11986
— duben 16. čís. 215 sb. z. a n. (záborový zákon) viz XXXI. (str. 812).
— duben 16. čís. 216 sb. z. a n. (nejvyšší soud)
§ 3 12444
§ 5 f) 12444
§ 6 9708
— květen 12. čís. 246 sb. z. a n. (bankovní ústav)
§ 12 9418
§ 38 9418
— květen 15. čís. 268 sb. z. a n. (nemoc. poj.) . . 10157, 10223
§ 40 11764
— květen 19. čís. 272 sb. z. a n. (úraz. poj.) . . . 9674
§ 1 11986
§ 2 11986
— květen 22. čís. 320 sb. z. a n. (rozluka manželství) viz XV. (str. 800).
— květen 27. čís. 318 sb. z. a n. (zajištění půdy drobným pachtýřům)* 12197, 12593
§ 2 12593
§ 8 11726
§ 9 12593
§ 10 . . . . 12593, 12631
§ 12 12631
§ 17 12593
§ 22 . . . 9093, 9163, 9166, 10418, 10448, 11658, 12293, 12513
— odst. 2 12498
§ 23 12593
— červen 4. čís. 313 sb. z. a n. (finanční prokuratura) 10030
§ 1 8986
§ 5 8846
— červen 10. čís. 321 sb. z. a n. 10250
— červen 11. čís. 330 sb. z. a n. (Státní poz. úřad) viz XXXI. (str. 813).
— červen 23. čís. 283 z. zák. pro Čechy (tarif veřejných nemocnic) 10183
— červen 23. čís. 348 sb. z. a n. (drahotní přídavky státních zřízenců)
čl. II 8849
— červen 27. čís. 362 sb. z. a n. (prov. nař. k rozlukovému zákonu) . . 9851
čl. I 9105
— písm. a) . 10646, 11104, 11127, 11730
— červenec 3. čís. 457 sb. z. a n.
§ 1 odst. (2) . . . 12354
§ 5 odst. (3) . . . 12354
§ 6 12354
— červenec 7. čís. 420 sb. z. a n.
§ 7 11308
— červenec 11. čís. 390 sb. z. a n.
§ 1 12009
§ 4 12009
— červenec 15. čís. 412 sb. z. a n. 9792
— červenec 15. čís. 417 sb. z. a n. 10320
— červenec 17. čís. 397 sb. z. a n. (ústřední oznamovatel)
§ 3 12493
— červenec 17. čís. 421 sb. z. a n. (přeměna obecního statku)
§ 2 12090
— červenec 22. čís. 438 sb. z. a n. (soustavná elektrisace) 12241
§ 4 10380
§ 8 12241
§ 13 10960
§ 14 12241
— (3) 10960
§ 15 (4) 10960
— červenec 23. čís. 440 sb. z. a n. 10320
— červenec 23. čís. 443 sb. z. a n. (obecní úředníci)
§ 2 10693
— (2) . . . 9624, 9846
— posl. odst. . . . 11294
§ 3 11294
§ 6 11294
§ 8 11294
§ 19 10693
§ 40 . . 9624, 9846, 10693
§ 41 (3) 10693

*) v doslovu zákona čís. 311/1920 sb. z. a n.

Čís.

1919 červenec 23. čís. 444 sb. z. a n. (okresní úředníci) dodatek III. k ročníku 1930
— červenec 23. čís. 447 sb. z. a n. (zletilost) . 10065, 11477
§ 2 10496
§ 5 10725
— červenec 23. čís. 449 sb. z. a n. 10107
— červenec 23. čís. 457 sb. z. a n. (válečná léta státních zaměstnanců)
§ 1 9343
§ 4 9343
— červenec 24. čís. 462 sb. z. a n. (legionáři) . . 11317
§ 4 11016
§ 9 11766
§ 14 . . . . 11016, 11766
— červenec 27. čís. 477 sb. z. a n. 11150
— říjen 7. čís. 541 sb. z. a n. (úprava poměrů státních zaměstnanců) . 9848, 10360
čl. X 9848, 10360
— říjen 17. čís. 568 sb. z. a n. (válečná lichva)
§ 8 . . . 8829, 9193, 9440
§ 17 . . . . 9193, 12209
— říjen 17. čís. 571 sb. z. a n. (čelední knížky) . 11133
— listopad 18. čís. 612 sb. z. a n. (úrazové poj.) . . 9780
— prosinec 9. čís. 652 sb. z. a n. (pojišťovací smlouva) 10199, 10279, 11057, 11275
§ 1 11536
— prosinec 11. čís. 12. sb. z. a n. na rok 1920 . . . 10320
— prosinec 17. čís. 2 sb. z. a n. na rok 1920 (státní zaměstnanci) . 9122, 9124
čl. VI 11566
— odst. (2) . . . 9482
čl. VII 12226
— prosinec 17. čís. 16 sb. z. a n. na rok 1920 (obecní zaměstnanci) . . . 11939
§ 6 . . . . 12679, 13060
§ 10 12873
§ 11 9796
— odst. VIII . . . 11301
§ 12 11557
§ 24 . dodatek III. k ročníku 1930, 10570, 11939, 12485, 12873, 13060
§ 25 (3) 11557
— prosinec 17. čís. 17 sb. z. a n. na rok 1920 (okresní zaměstnanci)
§ 24 . dodatek III. k ročníku 1930
— prosinec 18. čís. 1 sb. z. a n. na rok 1920 (novela k trestnímu řádu)
čl. I čís. 15 9860
— prosinec 23. čís. 652 sb. z. a n. . . . 10199, 10395
1920 leden 9. čís. 61 sb. z. a n. (vyměření a uvedení v patrnost zabraného majetku)
§ 6 8676
§ 8 . . . . 8676, 9885
— leden 23. čís. 54 sb. z. a n. (hotely) . . . 11803
— leden 30. čís. 81 sb. z. a n. (přídělový zákon) viz XXXI. (str. 813).
— leden 30. čís. 82 sb. z. a n. (domovníci) 9136, 10438, 10470, 11228
§ 1 11667
§ 6 (2) 12895
§ 8 . . . . 11667, 12895
§ 9 12895
§ 11 10349
§ 12 . . . . 10349, 12895
§ 15 . . . . 11667, 12895
§ 16 11228
— únor 3. čís. 83 sb. z. a n. 10107
— únor 5. čís. 89 sb. z. a n. (pensijní pojištění) viz XXIX. (str. 811).
— únor 6. čís. 114 sb. z. a n. (Velká Praha) . . . 11061
§ 3 12803
§ 10 9314
— únor 7. čís. 76 sb. z. a n.
§ 5 11878
— (3) 11878
§ 22 11878
— únor 12. čís. 118 sb. z. a n. (hospodaření na zabraném majetku pozemkovém) viz XXXI. (str. 813).
— únor 17. čís. 134 sb. z. a n. (zajišťování dávky z majetku)
§ 8 . . . 9268, 9409, 10430
— únor 20. čís. 142 sb. z. a n. (válečni poškození)
§§ 1—39, 42—44 . . . 10364
— únor 25. čís. 143 sb. z. a n.
§ 13 10654
— únor 25. čís. 144 sb. z. a n. (závodní a revírní rady při hornictví) 10654, 11344
§ 2 čís. 7 11344
§ 23 10654

Čís.

1920 § 25 10655
§ 26 10654
— únor 29. čís. 121 sb. z. a n. (ústavní listina)
čl. II uvoz. zák. . . . 10032
čl. VIII uvoz. zák. . . . 10032
čl. IX uvoz. zák. . . . 10032
§ 4 9518
— (3) 9296
§ 34 10032
§ 55 10032
§ 64 . . . . 10032, 11075
— čís. 11 9860
§ 68 10032
§ 79 10032
§ 81 10032
§ 84 10032
§ 92 . 9187, 9188, 9426, 9465, 9788, 9791, 9947, 9983, 10032, 10047, 10323, 10364, 10384, 10406, 10508, 11415, 11707, 12371, 13049
§ 93 10406
§ 96 10649
— (1) . . . 8924, 9972, dodatek II. k ročníku 1931
§ 98 (1) 9972
§ 102 10032
§ 103 (1) 9860
§ 104 . . . 9788, 9791
§ 105 . . 8652, 9449, 9875, 10069, 10109, 10364, dodatek I. k roč. 1930, 11174, dodatky III., V. k ročníku 1931, 11713, 11897, 12225, 12633
§ 109 10109
§ 113 11479
§ 129 10311
§ 134 13012
— únor 29. čís. 122 sb. z. a n. (jazykový zákon)
§ 1 11924
— čís. 1 10311
§ 2 . 8728, 8924, 9854, 10904, dodatek VI. k roč. 1931, 11778, 11879, 11924, 12126, 13002
§ 7 . 8924, 9233, 9450, 9498, 9972, dodatek VI. k ročníku 1931, 11924
§ 8 . . . . 8728, 9972
— únor 29. čís. 126 sb. z. a n. (organisace pol. správy)
§ 9 . . . . 9723, 10406
— březen 9. čís. 162 sb. z. a n. (ústavní soud)
§ 7 a) 10032

Čís.

§ 18 10032
— březen 10. čís. 97 sb. z. a n.
§ 1 11070
— březen 11. čís. 152 sb. z. a n. (Hlučínsko) . . . 9540
§ 3 . . . . 8932, 9540
— březen 11. čís. 166 sb. z. a n. (úvěrový zákon)
§ 2 . . . . 9883, 10427
§ 3 10427
§ 8 . . . . 10097, 12801
§ 12 . . 9883, 10096, 10097, 10225, 10427, 10499
— březen 19. čís. 154 sb. z. a n. 12274
— březen 19. čís. 193 sb. z. a n. (branný zákon)
§ 19 10479
§ 61 10479
— březen 30. čís. 182 sb. z. a n. (úrazové zaopatření) 9674
— duben 8. čís. 275 sb. z. a n. (ochrana nájemců) viz XVI. (str. 801).
— duben 8. čís. 309 sb. z. a n. (dávka z majetku a přírůstku na majetku)
§ 2 . . 8611, 12030, 12189
§ 6 12189
§ 7 . . . . 11179, 11300, 12030, 12189
§ 41 10914
§ 54 . . . . 11179, 11300, 12030, 12189
§ 55 odst. 8 . . 12030, 12036
§ 61 8960
§ 62 . . . 8611, 8960, 9167, 9292, 9333, 10070, 10077, 10914, 10947, 11179, 11701, 12036
— odst. 4 8697
— odst. 5 11263
— duben 8. čís. 329 sb. z. a n. (náhradový zákon) viz XXXI. (str. 813).
— duben 9. čís. 222 sb. z. a n. (propočítání služeb. doby) . 10147, 12523, 12547
§ 1 . . . . 9848, 10360
§ 2 . . . . 9848, 10360
§ 3 . . . . 9848, 10360
§ 4 . . . . 9848, 10360
— duben 9. čís. 236 sb. z. a n. (státní občanství) . 9296
— duben 9. čís. 254 sb. z. a n. 10568
— duben 9. čís. 260 sb. z. a n.
§ 32 9968

Čís.

1920 duben 9. čís. 292 sb. z. a n. (školy) 12788
§ 1 13049
§ 25 čís. 4 8644
— čís. 5 8644
— duben 14. čís. 290 sb. z. a n. (koblina a rokovina) 9983
— duben 14. čís. 299 sb. z. a n. (četnictvo)
§ 13 9187
— duben 14. čís. 302 sb. z. a n. (spořitelny)
§ 6 9237
§ 10 . . 9354, 9933, 10460, 11653, 12059, 12212, 12352
§ 11 12212
§ 12 12212
§ 18 9237
§ 34 9237
— duben 14. čís. 303 sb. z. a n.
§ 1 12520
§ 2 12520
— duben 15. čís. 314 sb. z. a n. (exekuce na platy) 9965, 11036, 11528, 11837, 11976, 12727, 13024
§ 1 . . . 8694, 8761, 9965, 10479, 10598, 11036, 12108, 12230, 12695
§ 2 odst. 2 11617
§ 3 . . . . 9840, 12366
§ 4 12958
§ 5 9840
§ 6 . . . . 11528, 12366
— duben 14. čís. 347 sb. z. a n. (akciová banka cedulová.
§ 51 9418
— duben 15. čís. 271 sb. z. a n. 9912, 10180
§ 3 10180
— duben 15. čís. 311 sb. z. a n. (drobní pachtýři) . 12631
čl. I čís. 4 . . 9093, 9163, 9166, 11658
— duben 15. čís. 316 sb. z. a n. (námořní lodi)
§ 21 11741
§ 22 11741
§ 23 11741
— duben 15. čís. 332 sb. z. a n. (zdravotní policie) . 9956, 11301

Čís.

§ 1 . . . . 9792, 10379
§ 2 9792
§ 3 10379
§ 4 . . . . 9792, 11301
— čís. 11 10379
§ 5 9792
— odst. 1 9792
§ 8 12908
§ 9 9792
§ 14 . . . . 9792, 10379
— duben 20. čís. 259 sb. z. a n. (zajištění dávky z majetku) . . 9268, 10430
čl. I k § 48 10180
— duben 20. čís. 272 sb. z. a n. 9912
— květen 4. čís. 321 sb. z. a n. (Hlučínsko) . . . 9540
— květen 4. čís. 345 sb. z. a n. (námořní lodi) . . 11741
§ 6 11741
— červen 24. čís. 417 sb. z. a n. (IV. státní půjčka)
§ 3 11538
— červenec 13. čís. 434 sb. z. a n. (závodní a revírní rady) 11344
§ 2 čís. 7 11344
— červenec 17. čís. 420 sb. z. a n.
§ 4 11201
— červenec 27. čís. 463 sb. z. a n. (prov. nař. k dávce z majetku)
k § 10 . . . 12338, 12339
k § 41 10914
k § 61 . . . 8960, 10070
k § 62 . . . 8960, 11179
— čís. 1—5 . . . 10070
— posl. odst. . . 10070
— červenec 27. čís. 465 sb. z. a n. (cizozemské společnosti) . . . 9795, 10679
— srpen 14. čís. 483 sb. z. a n. (obecní zřízenci)
§ 8 12873
— září 3. čís. 506 sb. z. a n. (vojenská taxa) . . . 10437
— září 3. čís. 514 sb. z. a n. 12274
— září 23. čís. 545 sb. z. a n. (dávka z přírůstku hodnoty majetku)* . . . 9730
§ 6 9955
§ 13 9955

Čís.

1920 § 17 9955
— odst. 4 11726
§ 27 9395
— září 23. čís. 546 sb. z. a n. 10320
— říjen 21. čís. 305 sb. z. a n. (paritní komise) . . 10725
— listopad 6. čís. 605 sb. z. a n. 12788
— prosinec 21. čís. 690 sb. z. a n.
§ 4 odst. 2 12354
— prosinec 22. čís. 666 sb. z. a n. (propočítání služební doby) 12547
čl. I. 9848
§ 2 . . . . . 9848, 10360
§ 3 . . . . . 9848, 10360
čl. II. 9848, 10360
čl. III. § 27 . . 9848, 10360
— prosinec 22. čís. 689 sb. z. a n. (nemocen. pojištění) 10157
— prosinec 22. čís. 690 sb. z. a n. (převzetí soukr. železnic) 10320
§ 1 9538
§ 2 10320
§ 4 9538
§ 6 10320
1921 leden 21. čís. 53 sb. z. a n. (náhrada za zabraný majetek) . . . 9074, 10110
§ 3 8636
§ 4 8636
§ 6 8636
§ 11 8636
— únor 18. čís. 78 sb. z. a n. (advokátní tarif)
§ 2 11324
— březen 11. čís. 100 sb. z. a n. (stavební ruch) . . 10284, 11489
§ 23 . . . . 11489, 12892
§ 25 11489
§ 28 odst. 1 11489
§ 38 10284
— březen 11. čís. 108 sb. z. a n. (doplnění záborového zákona)
§ 7 9837
§ 18 a) 9837
— c) 12923
— březen 16. čís. 116 sb. z. a n.
§ 4 (1) 12497
§ 16 12497
— březen 17. čís. 121 sb. z. a n. (měna) 10942
— březen 18. čís. 130 sb. z. a n. (zaopatřovací požitky) viz XXIII. (str. 807).
— březen 23. čís. 114 sb. z. a n.
§ 3 čís. 2 10654
§ 7 10654
— březen 31. čís. 102 sb. z. a n. 10284
— duben 1. čís. 161 (novela k c. ř. s.) 10045
čl. III. čís. 1 10043
čl. IX. 10381
— duben 1. čís. 166 sb. z. a n. (drobní pachtýři) . . 12631
— duben 7. čís. 165 sb. z. a n. (stavební losy)
§ 1 (2) 10200
§ 3 11489
§ 4 odst. 2 11489
— duben 21. čís. 173 sb. z. a n. (přerušení valutových sporů) 12608
§ 2 8705
— květen 13. čís. 203 sb. z. a n. (železniční dopravní řád) viz XIX. c) (str. 805).
— květen 21. čís. 191 sb. z. a n. (stavební ruch)
§ 2 (4) 9537
§ 38 11343
§ 57 12960
§ 59 8821
§ 60 . . . . . 12143, 12596
— červen 23. čís. 225 sb. z. z. a n. (obvodové úřadovny) . . . 9885, 9964
čl. I. odst. 2 čís. 10 . . 8802, 9093, 9163, 12753
— červen 30. čís. 256 sb. z. a n. 11438
— červen 30. čís. 257 sb. z. a n. (finanční prokuratura) 10180
§ 4 10180
— červen 30. čís. 260 sb. z. a n. (výše daně obchodníka) 11351
— červenec 19. čís. 267 sb. z. a n. (podpora v nezaměstnanosti)

* viz též:
1914 prosinec 26 čís. 18 z. zák. pro Moravu,
1915 prosinec 29. čís. 83 z. zák. pro Čechy,
1921 srpen 12. čís. 329 sb. z. a n.,
1922 duben 27. čís. 143 sb. z. a n.

Čís.

1921 § 4 (1) čís. 2 12642
§ 5 čís. 4 12642
§ 12 11528
— srpen 12. čís. 296 sb. z. a n.
čl. I. 9968
— srpen 12. čís. 300 sb. z. a n. (úrazové pojištění)
čl. I. § 6 12835
— srpen 12. čís. 304 sb. z. a n. (zabírání budov pro účely vojenské) . 9742, 9849
§ 4/6 9485
— srpen 12. čís. 309 sb. z. a n. (útisk) 13000
§ 1 9665
— srpen 12. čís. 321 sb. z. a n. (daň z obratu)
§ 4 čís. 14 9869
§§ 5, 6 9869
§ 12 10261
§ 19 (7) 9869
— srpen 12. čís. 329 sb. z. a n. (fin. hospodářství obecní) 9730, 10534
§ 2 pravidel 12903
§ 5 (4) 10485
— (5) 10485
§ 7 12903
§ 10 9992
§ 13 11867
§ 15 10534
§ 16 (6) 10485
— (7) 10485
§ 20 9982
§ 23 čís. 3 12458
§ 26 11452
§ 28 . . 8915, 11290, 12903
§ 33 9314
§ 37 . . 9730, 10770, 11082, 11290
§ 38 . . . . 8915, 12903
§ 44 (3) 10792
— srpen 12. čís. 330 sb. z. a n. (závodní výbory) . . 9348
§ 3 g) . . . . . 10069, dodatek I. k ročníku 1930
§ 5 10069
§ 20 11516
§ 21 11516
§ 22 odst. 2 10069, dodatek I., k ročn. 1930, 10532, 11577
— srpen 12. čís. 337 sb. z. a n. (daň z obohacení)
§ 5 11701
— srpen 12. čís. 338 sb. z. a n. (daň z vodní síly)
§ 11 9314
— srpen 12. čís. 354 sb. z. a n. (nabytí majetku státem) . . 10320, 10758, 12347
§ 1 . . . . . 11866, 12347
— čís. 1 11735
§ 2 12347
§ 3 čís. 2 11846
— čís. 3 11735
§ 5 11846
§ 7 . . . . . 11846, 12347
§ 8 . . . . . 11846, 12347
— říjen 27. čís. 387 sb. z. a n. (vyhláška min. zahr. věcí)
čl. I. 11971
— prosinec 7. čís. 464 sb. z. a n. 10124
— prosinec 21. čís. 506 sb. z. a n. (pensijní pojištění)
§§ 7, 9, 10, 11 . 10481, 10603
— prosinec 29. čís. 506 sb. z. a n. (pensijní pojištění železničních zaměstnanců)
§ 7 11566
§ 9 bod 8 11566
§ 91 8899
1922 leden 25. čís. 29 sb. z. a n. 10364
— leden 27. čís. 33 sb. z. a n. (užití dopravních cest a nemovitostí pro telegrafy)
§ 3 . . . . . 10599, 12168
— odst. (4) 12944
§ 9 12168
— leden 27. čís. 45 sb. z. a n. (stavební ruch)
§ 5 11137
§ 7 11137
§ 10 11137
§ 27 odst. 1 čís. 2 . . 11342
§ 30 11342
§ 61 9537
— leden 31. čís. 40 sb. z. a n. (změny a doplňky advokátního řádu)
§ 1 . . . . . 10107, 10382
— odst. 1 12776
— odst. 2 . . . 10107, 11398
— odst. 2 e) . . 10509, 11068
— odst. 3 . . 10107, 11398
§ 2 písm. c) 10093
— písm. e) . . 10093, 11398
§ 3 10509
§ 4 10509
§ 5 . . 10509, 11068, 12714
— (7) . . . 9104, 9164
§ 6 (2) 12714
§ 9 10107

Čís.

1922 leden 31. čís. 41 sb. z. a n. (péče o vojíny) . . 10364
— únor 15. čís. 69 sb. z. a n. (Bratislavská bursa) . . 12244
§ 3 12244
— čís. 7 12244
§ 14 12244
— únor 17. čís. 76 sb. z. a n. (vojenské zaopatřovací požitky)
§ 92 předposl. odst. . . 11277
— duben 27. čís. 130 sb. z. a n. (ochrana nájemců) viz XVI. (str. 801)
— duben 27. čís. 143 sb. z. a n. (dávkový řád)* 10041, 10693
dodatek I. § 8 8915
dodatek III. 11082
§ 2 11290
§ 5 . . 9650, 10551, 12338
§§ 7, 9 10354
§ 7 12338
§ 8 10551
§ 13 . . 9838, 9891, 10554, 10770, 11867, 12653
§ 15 11867
§ 17 . . 9614, 9650, 10354, 10551, 10554
— odst. 4 12339
§ 19 9650
§ 22 12653
§ 26 . . 9730, 10959, 11624
§ 27 9730
§ 28 9650
dodatek IV. § 7 . . . 8915
— červen 22. čís. 207 sb. z. a n. (soupis pohledávek)
§ 8 odst. 4 13088
— červen 30. čís. 234 sb. z. a n. (převzetí Ústecko-Teplické dráhy) . 9245, 9519, 10311, 10406
§ 5 . . . . 10312, 11558
§ 6 11558
— červenec 11. čís. 225 sb. z. a n. (bytová péče)
§ 2 10016
§ 4 . . 9590, 9623, 10118
§ 5 . . . . 9590, 10118
§ 13 10016
§ 18 9623
— červenec 11. čís. 242 sb. z. a n. (bratrské pokladny)
§ 1 11355
§ 2 12476
§ 11 12240
§ 18 11355
§ 20 12240
§ 23 12240
§ 61 12240
§ 66 10875
§ 76 10875
§ 100 11355
— červenec 13. čís. 215 sb. z. a n. (novela o zaopatřovacích požitcích) . . 10149
— červenec 13. čís. 220 sb. z. a n. (novela k náhradovému zákonu)* 9804, 10411
§ 29 10413
§ 31 10413
§ 75 9751
— červenec 13. čís. 236 sb. z. a n. (převzetí úkonů zdravotně policejních státem)
§ 8 10379
— (8) 12908
§ 38 9956
— červenec 13. čís. 244 sb. z. a n. (zaměstnanci na Slovensku)
§ 14 9792
§ 24 10833
— srpen 7. čís. 264 sb. z. a n. 12608
— srpen 7. čís. 265 sb. z. a n. (soupis pohledávek a závazků) . . 9585, 10249
§ 2 čís. 4 . . . 8693, 8705
§ 7 . . . . 12608, 13088
§ 8 odst. 1 13088
— srpen 8. čís. 211 sb. z. a n. (lékárnická sazba)
§ 20 . . . . 11299, 12170
— říjen 21. čís. 305 sb. z. a n. (zaměstnanci na velkém majetku pozemkovém) . . . 9751, 10537
§ 1 12382
§ 2 9751
§ 16 9751
§ 17 9751
— listopad 3. čís. 318 sb. z. a n. 9751
— listopad 23. čís. 355 sb. z. a n. (stavební ruch) . . 9538
§ 2 . . . . . 11.343
— prosinec 7. čís. 354 sb. z. a n. 9519, 10312, 10406, 11558
— prosinec 7. čís. 360 sb. z. a n. (náhradové knihy)
§§ 6, 17 10109
— prosinec 7. čís. 366 sb. z. a n. (náhradové banky) 10109
— prosinec 18. čís. 404 sb. z. a n. (státní podniky) . 12730
— prosinec 20. čís. 394 sb. z. a n. (státní zaměstnanci) 10312, 10973, 12073
§ 1 11558
§ 6/4 8765
§ 19 . 8764, 9289, 9796, 12547
— prosinec 22. čís. 369 sb. z. a n. 12223
— prosinec 22. čís. 408 sb. z. a n. (rozvrh bavlny) . . 9068
— prosinec 22. čís. 690 sb. z. a n. (převzetí soukromých drah)
§ 4 9538
— prosinec 22. čís. 4 z. zák. z r. 1923 9524
1923 leden 1. čís. 24 sb. z. a n.
§ 41 12908
§ 42 12908
— leden 11. čís. 24 sb. z. a n. 10379
— leden 25. čís. 35 sb. z. a n. (stavební ruch)
§ 25 9281
§ 27/1 čís. 2 8807
§ 36 9281
— (2) 10284
— únor 8. čís. 29 sb. z. a n. (fond pro zaopatření zaměstnanců velkostatků)
§ 40 10149
— březen 8. čís. 52 sb. z. a n.
§ 4/2 10761
— duben 26. čís. 85 sb. z. a n. (ochrana nájemců) viz XVI. (str. 801).
— duben 26. čís. 86 sb. z. a n. (odklad exekuce vyklizením) viz XVI. (str. 801).
— duben 26. čís. 87 sb. z. a n. (bytová péče) 10016, 10018
— duben 26. čís. 99 sb. z. a n. (novela k vyr. ř.)
čl. I. 9833
čl. III. . . . 10855, 10939, 11095, 11390, 12303
— květen 3. čís. 92 sb. z. a n. 12497
— květen 3. čís. 95 sb. z. a n. (advokátní tarif)
§ 1 11324
§ 6 11883
§ 7 11324
§ 17 10168
— odst. 2 11341
— pol. 2., III . . . 11341
§ 18 12605
— květen 11. čís. 106 sb. z. a n. (nakladatelská smlouva)
§ 1 12606
§ 10 12606
§ 19 12606
§ 21 (2) 9942
— (3) 9942
§ 42 9942
§ 43 (3) 12606
— červen 8. čís. 123 sb. z. a n. (procesní novela)
čl. XII . 10045, 10381, 10417
— červenec 4. čís. 151 sb. z. a n. (daňové úlevy při fusi) 9600
— červenec 19. čís. 160 sb. z. a n. (stavební ruch)
§ 2 . . . . 9281, 9345
§ 2/4 9425
§ 50 9281
§ 52 9425
§ 54 9281
§ 59 9281
— říjen 11. čís. 197 sb. z. a n. (bratrské pokladny) . 11355
§ 9 12240
§ 17 12240
§ 19 12240
§ 22 12240
— prosinec 12. čís. 3 sb. z. a n. na rok 1924 (premiové obchody) 11416, 12277
— prosinec 20. čís. 9 sb. z. a n. na rok 1924 (radio)
§ 1 11917
§ 24 11917
— prosinec 21. čís. 1 sb. z. a n. na rok 1924
§ 12 12497
— prosinec 21. čís. 268 sb. z. a n. (daň z obratu)
§ 11 10915
§ 12 10915
§ 23 . . . . 10342, 10915
— prosinec 21. čís. 6 sb. z. a n. na rok 1924
§ 11 12036

* viz též:
1914 prosinec 26. čís. 18 z. zák. pro Moravu,
1920 září 23. čís. 545 sb. z. a n.

* viz též:
náhradový zákon XXXI. (str. 813).

Čís.

1924 únor 29. čís. 46 sb. z. a n. (měna)
§ 12 10296
§ 14 12957
§ 16 12957
§ 26 (7) 10296
§ 27 10296
— duben 10. čís. 79 sb. z. a n. 10364
— duben 10. čís. 240 sb. z. a n. (příročí) . . . 10047
— duben 25. čís. 80 sb. z. a n. (lichevní zákon)
čl. I čís. 1 . . 8829, 9193, 9931, 9955, 12133
— duben 25. čís. 85 sb. z. a n. (ochrana nájemců) viz XVI. (str. 801).
— duben 25. čís. 89 sb. z. a n.
§ 23 (1) 12497
— duben 25. čís. 92 sb. z. a n. (labské plaveb. soudy)
§ 7 12856
— květen 13. čís. 118 sb. z. a n. (ubytování vojska)
§ 25 (4) 10016
— květen 30. čís. 124 sb. z. a n. (tisková novela)
§§ 21, 23, 25 10710
— červen 6. čís. 128 sb. z. a n. (okres. hospodářské záložny) 10407
§ 30 písm. l) . . dodatek III. k ročníku 1930
§ 36 dodatek III. k ročn. 1930
— červen 18. čís. 60 sb. z. a n. (zúčtovací řízení)
čl. 17, 46 10966
— červen 25. čís. 131 sb. z. a n. (říšsko-něm. exekuční tituly) . . . 9200, 9688, 9518, 9805, 10136, 10762, 11229, 11468, 11581, 11609, 11683, 11684, 11946, 11971, 11992, 11995, 12038, 12149, 12367, 12712
— červen 26. čís. 172 sb. z. a n. (stěhovací řád) . . 9126, 10815, 12458
§ 5 . . . . . 10084, 10177, 10752, 12722
— červenec 2. čís. 177 sb. z. a n. viz 1920 duben 15. čís. 314 sb. z. a n.
— červenec 3. čís. 179 sb. z. a n. (zrušení svěřenství) 8702, 9741
§ 2 12551

Čís.

— (3) 12551
— (4) 12551
§ 9 12551
§ 15 11826
§ 18 11826
— červenec 4. čís. 152 sb. z. a n. 11689
— srpen 7. čís. 209 sb. z. a n. 11024
— srpen 29. čís. 192 sb. z. a n. (paritní komise) . . 10722
§ 16 (1) 9751
— září 12. čís. 202 sb. z. a n. 11355
— září 25. čís. 206 sb. z. a n. (státní podniky)
§ 1 12730
§ 6 12730
— září 30. čís. 216 sb. z. a n. (odškodňovací dluhopisy) 11538
§ 2—5 11469
§ 14 8824
§ 15 8824, 10063, 10535, 11469
§ 16 11469
— říjen 9. čís. 221 sb. z. a n. (soc. pojištění) viz XXX. (str. 811).
— říjen 9. čís. 236 sb. z. a n. 11320
— říjen 9. a 10. čís. 237—240 sb. z. a n. (ochranné zákony) . . . 10047, 10137
— říjen 10. čís. 238 sb. z. a n.
§ 1 . . . . . 10047, 10137
§ 2 10047
§ 13 10137
§ 14 10137
§ 15 10137
§ 16 10137
§ 20 . . . . . 10047, 10137
§ 24 10047
§ 31 10137
— říjen 10. čís. 239 sb. z. a n.
§ 1 . . 9933, 12059, 12212
§ 2 . . . . 9085, 12059
— odst. (1) 12824
— odst. (2) čís. 2 . . 12386
§ 3 12352
— říjen 10. čís. 259 sb. z. a n. (živn. řád pro Slovensko)
§ 113 10833
— prosinec 10. čís. 279 sb. z. a n. (přeměna společnosti s r. o. v družstvo)
§ 1 9088
§ 2 9088
§ 4 9088
— prosinec 13. čís. 276 sb. z. a n. 11538
čl. IX. 11469

Čís.

1924 prosinec 18. čís. 20 sb. z. a n. na rok 1925 . . . 12425
— prosinec 22. čís. 286 sb. z. a n. (restrikční zákon)
§ 9 11558
§ 13 . . . . 9627, 10234, 11558, 11844
— čís. 2 9796
— (3) 10860
§ 14 . . . . 9480, 9627
§ 15 (4) . . . 8899, 9627
— (5) 9796
§ 16 . . . . 8899, 11558
— (1) 9627
— (2) 10234
§ 17 8765
— (2) 11734
§ 19 11734
§ 20 11734
§ 22 . . . . 11558, 11734
§ 28 . . . . 9480, 9796
§ 30 . . . . 10234, 11558
— (1) 9627
— prosinec 22. čís. 287 sb. z. a n.
§ 5/2 10312
§ 7 10312
§ 11 10312
— prosinec 22. čís. 288 sb. z. a n.
§ 26 10940
— prosinec 22. čís. 289 sb. z. a n. 9209
1925 březen 26. čís. 46 sb. z. a n. (úprava promlčecích lhůt v poměru k cizině) . 12608
§ 7 8705
— březen 26. čís. 47 sb. z. a n. (prodloužení promlčecí lhůty pro některé pohledávky) 12608
§ 1 . . . . 8980, 9236
— odst. 2 . . 9585, 10369
§ 2 9585
§ 3 9236
§ 7 odst. 2 9585
— březen 26. čís. 48 sb. z. a n. (ochrana nájemců) viz XVI. (str. 801).
— březen 31. čís. 51 sb. z. a n. (odklad exekuce vyklizením) viz XVI. (str. 802).
— březen 31. čís. 65 sb. z. a n. 12908
— duben 1. čís. 66 sb. z. a n. (výměnek) 10716

Čís.

— duben 3. čís. 65 sb. z. a n. (svátky) . . . 9975, 11930
— duben 3. čís. 67 sb. z. a n. (placená dovolená zaměstnanců) . . . 8632, 9505
§ 8 11163
§ 9 11163
§ 10 11163
§ 11 11163
— duben 3. čís. 67 sb. z. a n.
§ 3 odst. 1 12476
— duben 23. čís. 102 sb. z. a n. (akciová banka cedulová)
čl. XII 9418
— červen 18. čís. 141 sb. z. a n. (exekuční tituly) . 8771, 10658, 10659, 12844, 12859
— srpen 19. čís. 203 sb. z. a n. (smlouva sprostředkovatelská) . . . dodatek V. k ročníku 1931
§ 4 . . . 8883, dodatek III. k ročníku 1931
— říjen 15. čís. 217 sb. z. a n. (provedení § 105 ústav. listiny) 10109, 10364, dodatek I. k ročníku 1930, 12873
§ 1 9449, 9875, 10069, 11713, 11897, 12009, 12485, 12633
§ 2 . . . . . 11897, 12225, 12485, 12633, 12873
— odst. 3 . 9875, dodatek I. k ročníku 1930
§ 3 . . 9875, 11879, 12633
§ 4 . . . 8652, dodatek I. k ročníku 1930
— říjen 15. čís. 221 sb. z. a n. (léčebný fond) . . . 12969
§ 13 odst. 2 11299
§ 24 odst. 1 čís. 2 . . 11299, 12170
— prosinec 15. čís. 249 sb. z. a n. (přerušení valutových sporů s Rakouskem) . . 8705
1926 únor 3. čís. 17 sb. z. a n. (jazykové nařízení)
čl. 1 9450
čl. 4 odst. 3 . 8728, 8924, 9141, 9181, 9498, 9786, 9854, 9972, 10904, 11778, 11924
čl. 7 9972
čl. 8 12049
čl. 10 odst. 3 12049
čl. 14—17 9854
čl. 14 . 11778, 11879, 12126
čl. 15 12126

Čís.

1926 čl. 16 . . . . 11778, 12126
— odst. 1 8728
— odst. 2 9181
— odst. 3 . . 8728, 13002
čl. 17 12126
čl. 18 10904
— odst. 1 b) . . . 11924
— — c) . . . 11924
čl. 30 10904
čl. 36 . 9854, 11879, 12126
čl. 96 . . . 9450, 9786, 9972, 11924
— odst. 3 . . 8924, 9498
čl. 97 9972
— duben 3. čís. 65 sb. z. a n. (svátky) 10717
— květen 4. čís. 87 sb. z. a n. (podomní obchod)
§ 10 odst. 2 9559
§ 13 9559
— červen 23. čís. 156 sb. z. a n. (závazky předpřevratové)
§ 1 10320
— odst. 1 9877
— odst. 2 9877
§ 4 . . . . 10320, 12634
— červen 24. čís. 103 sb. z. a n. (platový zákon) . . 9482, 9796, 10993
§ 4 9209
§ 19 9796
§ 26 11453
§ 27 11557
§ 144 odst. 4 . . . 11453
§ 150 8694
— odst. 2 . . . 9965
§ 151 . . . 9875, 11897
— odst. 6 . . . 12073
§ 190 12547
§ 210 . 8694, 9875, 10360, 11521, 11897, 11968, 12225, 12633
§ 212 . 10993, 11301, 11557, 11968, 12547
§ 214 11521
— červenec 1. čís. 117 sb. z. a n. (nemocenské pojištění) 9406
§ 1 8961
— červenec 1. čís. 232 sb. z. a n. (vídeňská pošt. spořitelna)
§ 1 11769
§ 4 11769
§ 6 11769

Čís.

— červenec 7. čís. 113 sb. z. a n. (pomocná kancelářská služba)
§ 42 10602
§ 43 10602
§ 45 10602
§ 66 10602
— červenec 7. čís. 177 sb. z. a n. (exekuce na platy) 9965
— říjen 22. čís. 209 sb. z. a n. (vyhláška o smlouvě s Belgií a Lucemburskem) 11835
— listopad 24. čís. 181 sb. z. a. n.
§ 2 9585
— listopad 24. čís. 218 sb. z. a n. (původské právo)
§ 4 (1) 12606
§ 16 12606
§ 58 8657
§ 61 12606
§ 64 12606
— čís. 1 12606
§ 66 12606
§ 68 9942
— prosinec 16. čís. 256 sb. z. a n. 12347

1927 leden 17. čís. 2 sb. z. a n. (doručování soudních výřízení poštou) . . . 12067
— březen 5. čís. 15 sb. z. a n. (zaměstnanci čsl. státních drah) . . 9482, 10360
§ 1 11897
— odst. 4 . . 9848, 9875, 10481, 10603, 12225
§ 2 odst. 1 11521
— odst. 3 9875
§ 20 odst. 3 9875
§ 42 11521
§ 45 11521
§ 47 13108
§ 63 odst. 4 . . 9053, 13108
§ 67 9965
§ 69 . . . . 8694, 9965
— odst. 1 b) . . . 9965
— odst. 2 9965
§ 70 . . 9875, 11897, 12225, 12633
— odst. 5 9061
§ 72 10603
§ 75 8694
§ 89 11521
§ 90 odst. 2 9364
§ 95 11521
§ 103 11521

Čís.

1927 § 113 9965
§ 114 9965
§ 124 9965
§ 125 8694
§ 145 8694
§ 149 11521
— odst. (1) . . . 12486
— odst. (3) . . . 10860
§ 150 odst. (1) . . . 12225
— odst. (2) . . . 12486
— březen 5. čís. 17 sb. z. a n. § 69 12103
— březen 7. čís. 21 sb. z. a n. (sekundární lékaři) §§ 11, 50 11968
— březen 17. čís. 27 sb. z. a n. 11299
— duben 6. čís. 41 sb. z. a n. 11769
— duben 7. čís. 44 sb. z. a n. (stavební ruch) . . . 9073
§ 7 9564
§ 46 8807
— duben 29. čís. 64 sb. z. a n. 10180
§ 3 10180
— červen 15. čís. 76 sb. z. a n. (přímé daně)
čl. II. 10832
čl. II. odst. 1 . . . 8716
— odst. 6 . . . 8716
čl. XVI. 8653
§ 46 12454
§ 95 12030
§ 254 10893
§ 256 odst. 3 . . . 11105
§ 259 13058
§ 263 odst. 2 . . . 9668
§ 264 9730
— odst. 1 čís. 1 . . 12454
— — čís. 6 . . 9668
§ 265 8653, 8716, 9078, 9598, 9730, 10875, 11114, 12809, 12825, 12880, 12974, 13018, 13058
— odst. 1 . 11869, 12671
— odst. 2 . . . 12646
— — a) 9668, 10290, 10586, 11403, 11677, 11980, 12054, 12159
— odst. 3 . 10638, 12671
§ 266 . 9619, 11701, 13018
§ 269 . 10700, 12825, 12835
§ 270 . . . 10700, 11701, 12825, 12880
§§ 277 a násl. . . . 9730
§ 284 . . . 10959, 12238
§ 290 . 9268, 10430, 12454

Čís.

§ 301 12444
§ 340 12444
§§ 343 a násl. . . . 9730
§ 345 . 8628, 10700, 12691
§ 346 (2) 12526
§ 356 . 10893, 11105, 12672
§ 357 . 10893, 11105, 12672
— (2) 12526
§ 358 9692
§ 360 . 9692, 10893, 11105
— čís. 3 12672
§ 361 . . . 10893, 12672
§ 364 10832
§ 368 10832
§ 369 10832
§ 370 13121
§ 404 . . . 11663, 13058
— červen 15. čís. 77 sb. z. a n. (nová úprava finančního hospodářství samosprávních svazů) . . 10534
§ 20 12893
— červen 15. čís. 77 sb. z. a n.
§ 4 dodatek IV. k ročníku 1931
— červenec 1. čís. 107 sb. z. a n. (lékařské rady) . 9087
— červenec 14. čís. 125 sb. z. a n. (organisace politické správy) . . . 9723
čl. 2 odst. 1 . . dodatek II. k ročníku 1930
čl. 3 odst. 1 . . dodatek II. k ročníku 1930
čl. 10 . . . . 10110, 10792
čl. 12 . 9359, 9846, 10792, 11475, 12691
čl. 89 odst. 3 . . . 11559
§ 1 9723
§ 5 9723
§ 9 10406
§§ 30 až 39 9723
§ 41 9723
§ 70 10110
— červenec 14. čís. 114 sb. z. a n. (celní zákon)
§ 23 13136
§ 84 odst. (2) . . . 13136
— červenec 15. čís. 112 sb. z. a n. (hostinská živnost)
§ 3 odst. 1 čís. 1 a) . . 10777
— červenec 15. čís. 111 sb. z. a n. (nekalá soutěž) . 9847, 11587
§ 1 . 8856, 8917, 9665, 9971, 10516, 10521, 10611, 10617, 10703, 10820, 11004, 11142, 11143, 11262, 11396, 11397,

Čís.

1927 11537, 11539, 11540, 11706, 11742, 11755, 11756, 11923, 11984, 12015, 12023, 12028, 12120, 12161, 12202, 12277, 12299, 12308, 12334, 12336, 12400, 12508, 12638, 12735, 12814, 13070, 13073
§ 2 . . 9458, 10213, 10846, 10909, 11396, 11541, 11923, 11987, 12015, 12161, 12308, 12334, 12400, 12735
— odst. 2 . . 11107, 11652
— odst. 3 12814
§ 3 . . . . 9458, 10516
§ 4 12299
§ 10 . . 10516, 10611, 11107, 11142, 11396, 12161, 12403, 12508, 12638
— odst. 1 . . 11758, 11810, 12508
— odst. 2 . . 11758, 12508
§ 11 . . 10521, 10617, 10703, 11262, 11397, 11539, 11755, 11756, 12024, 12028, 12161, 12299, 12392, 13070
— čís. 1 . . 12028, 12392
— odst. 3 . 8856, 8917, 9971, 11397, 11537, 11539, 11540, 11652, 11706, 11742, 11755, 11756, 12024, 12299, 12392
— odst. 4 11756
§ 12 12161
§ 13 . . . . 11742, 11756, 12161, 12508
— a) 11756
— c) 11742
— odst. 3 11756
— odst. 4 11756
§ 14 . . . . 12161, 12404
§ 15 . . . 9000, 9139, 9221, 9659, 9665, 10213, 11142, 11397, 11755, 12400
— odst. 2 . . 11397, 12638
— odst. 3 . . 9215, 12950
§ 16 . . . . 11756, 12508
— odst. 4 . . 11142, 12403
§ 17 . . 11143, 11537, 13116
§ 18 . . . . 11004, 11142, 12508, 12638
§ 19 11142
§ 21 . 8856, 9031, 9456, 10703
§ 22 12794
§ 23 11537
§ 24 13070
§ 34 12400
§ 40 odst. 4 . . 11142, 12508
§ 43 12277
§ 44 . . . . 12277, 12334
§ 46 . . 9139, 10213, 10703, 11004, 11142, 11262, 11755, 11984, 12028, 12404, 12638, 13073
§ 53 11397
— odst. (1) . . . 12277
— odst. (3) . 10703, 12334
— odst. (5) . 8856, 8917
§ 54 11416
— září 15. čís. 141 sb. z. a n. (branné předpisy)
§§ 136, 137, 141 . . . 10479
— říjen 13. čís. 156 sb. z. a
— říjen 13. čís. 156 sb. z. a n. 10167
— prosinec 13. čís. 168 sb. z. a n.
§ 32 13136
§ 168 13136
— prosinec 13. čís. 1 sb. z. a n. na rok 1928 (směnečný zákon) viz IV. (str. 773).
— prosinec 16. čís. 177 sb. z. a n. (pozemkový katastr) 10458
§ 48/8 9100
§ 80 . . . . 9101, 9102
§ 80/2 9101
— prosinec 20. čís. 175 sb. z. a n. 10832
k § 290 12454
k § 369 10832
1928 leden 13. čís. 8 sb. z. a n. (správní řízení) . 10110, 10124
§ 1 . . . . 9846, 12691
§ 2 odst. 1 9846
§ 36 9450
§ 75 9450
§ 77 10123
§ 90 . . . . 10792, 11475
— odst. 1 9846
§ 93 . . . . 9359, 9846, 10792, 12691
— odst. 2 . . 9846, 11475
— odst. 3 10123
§ 102 10792
§ 109 10792
§ 112 10792
— leden 19. čís. 23 sb. z. a n. (procesní novela) 9589, 9919
čl. I 10335
čl. II 11821, 12285
k § 223/2 c. ř. s. . . . 11251
k § 224 c. ř. s. čís. 1 . . 8744
— čís. 2 . . 10351
— čís. 4 9876, 11123, 12193, 12850

Čís.

1928 — čís. 7 8632, 10433, 10470, 10481, 10570, 10603, 10613, 11209
čl. V bod 16 10365
čl. VI § 45 10365
— — (3) . . . 11367
— § 47 10794
— § 52 . . . 10365
čl. IX § 1 9731
čl. XX (1) 9589
čl. XVII . . . 10934, 12701
— leden 31. čís. 28 sb. z. a n. (četnictvo) 9187
— březen 13. čís. 39 sb. z. a n. (ochrana domácího trhu práce) 12342
§ 3 11632
§ 5 . . . . 10916, 11289
— březen 15. čís. 52 sb. z. a n. (převzetí předválečného dluhu zajištěného) . . 9519
— březen 28. čís. 43 sb. z. a n. (stavební ruch) 9073, 12773
§ 4/2 8685
§ 4/3 8685
§ 46 8807
— březen 28. čís. 44 sb. z. a n. (ochrana nájemců) viz XVI. (str. 802).
— březen 28. čís. 45 sb. z. a n. (odklad exekuce vykli-zením) viz XVI. (str. 803).
— březen 28. čís. 56 sb. z. a n. (osvojení)
§ 2 12065
§ 3 12065
§ 4 odst. 1 9683
— odst. 4 . . 9683, 12538
§ 8 9683
— odst. 3 8882
§ 10 8882
— květen 24. čís. 77 sb. z. a n. 10140
— červenec 8. čís. 130 sb. z. a n.
čl. II. odst. 2 10990
— červenec 11. čís. 118 sb. z. a n. (bytová péče)
§ 1 9623
§ 2 . . . . 9590, 10118
§§ 4, 5 10118
§ 9 odst. 2 10016
§ 12 10016
§ 13 10016
§ 20 9623
§ 23 10016
§ 25 . . . . 10016, 10118
— červenec 17. čís. 121 sb. z. a n. (ruch stavební) 12773, 12817
— červenec 17. čís. 144 sb. z. a n. (železniční přeprávní řád) viz XIX d) (str. 805).
— srpen 6. čís. 145 sb. z. a n. 10458
— říjen 13. čís. 183 sb. z. a n.
§ 1 . . . . 11990, 12084
— listopad 8. čís. 184 sb. z. a n. (nov. k zákonu o soc. poj.) viz hlavně XXX. (str. 811) 9692, 10106, 11100, 11257
§ 67 a) odst. 1 f) . . 12364
— listopad 17. čís. 185 sb. z. a n.
§ 173 12159
1929 únor 21. čís. 26 sb. z. a n. (pensijní pojištění soukromých zaměstnanců ve vyšších službách) viz XXIX. (str. 811).
— březen 21. čís. 31 sb. z. a n.
§ 6 12585
§ 7 12585
— květen 10. čís. 70 sb. z. a n. (advokátní zkouška) . 9104, 9164
— červen 19. čís. 118 sb. z. a n. (provedení třetího dodatečného zápisu k úmluvě s Rakouskem) . . 9204
— červen 25. čís. 98 sb. z. a n. (malý honební zákon) 11644
1930 březen 14. čís. 29 sb. z. a n. (prov. zák. o ochraně dětí v cizí péči)
§ 2 10560
§ 3 10560
§ 6 odst. 3 11438
— březen 27. čís. 30 sb. z. a n. (ochrana nájemců) viz XVI. (str. 803).
— duben 10. čís. 45 sb. z. a n. (stavební ruch)
§ 13 11813
§ 23 11813
§ 24 11813
— červen 5. čís. 74 sb. z. a n. (podpora v nezaměstnanosti)
čl. I. § 1 12642

Čís.

1930 červen 26. čís. 103 sb. z. a n. 11602
§ 1 12384
§ 2 12384
— červenec 8. čís. 130 sb. z. a n. 10518
čl. II. čís. 2 12006
čl. III. čís. 4 11037
čl. VI. . . . 10940, 11137
čl. VII. odst. 1 čís. 1 . . 10794
— srpen 8. čís. 130 sb. z. a n.
čl. II čís. 2 12459
— září 17. čís. 133 sb. z. a n. 10364
— listopad 26. čís. 166 sb. z. a n. (ochrana nájemců) viz XVI. (str. 802).
— listopad 27. čís. 169 sb. z. a n. (fin. hospodářství samosprávy)
§ 20 12893
— prosinec 16. čís. 4 sb. z. a n. na rok 1931 (alimentační zákon) . . 10923, 11854
§ 1 . . . . 11520, 11838, 11854, 11996, 12178, 12805, 12811, 12896
§ 2 . . 11837, 11996, 12356 plen. rozh., 12496, 12695
§ 3 . . . . 11146, 11837, 12496, 12805
§ 5 . . 11256, 11520, 11838, 12178, 12324, 12496, 12811, 13036, 13097
§ 6 . . 10748, 12324, 12505
— odst. 3 11833
§ 7 . . . . 11146, 12496
§ 8 . . . . 11141, 11854
§ 9 11141
1931 březen 11. čís. 48 sb. z. a n. (trestní soudnictví nad mládeží)
§ 11 12105
§ 35 12105
§ 36 12105
§ 63 12105
— březen 27. čís. 64 sb. z. a n. (konkursní, vyrovnací a odpůrčí řád) viz XII.—XIV. (str. 796).
— květen 27. čís. 93 sb. z. a n. (malý přídělový zákon) viz XXXI. (str. 804).
— červen 19. čís. 100 sb. z. a n. (nesporné řízení) viz X. b) (str. 794).
— červenec 4. čís. 131 sb. z. a n. (pracovní soudy)
§ 1 . . . 11733, 11977, 12056, 12239, 12272, 12295, 12316, 12387, 12611, 12702, 12709, 12721, 12750, 12816, 13020, 13156, 13159
— odst. 3 12239
§ 2 . . . 11733, 12056, 12239, 12295, 12316, 13020
— a) . . . 12272, 13156
— c) . . . 12295, 12709
— e) . 11977, 12387, 12816
§ 3 . . 11733, 12056, 12295, 12813, 12948, 13156
§ 4 odst. 2 . . 11733, 12295
§ 19 13109
§ 22 . . . . 12816, 13156
§ 23 13109
§ 28 odst. 1 12296
— čís. 4 13109
§ 31 12296
§ 32 13109
§ 33 . . 12951, 13109, 13156
— odst. (1) . 13109, 13131
— odst. (2) . 12749, 13156
§ 34 odst. (1) . . . 13109
§ 36 . . 12258, 12795, 13109
— odst. 2 . . 12184, 12258, 12749
§ 42 . . 11733, 11889, 11977, 12056, 12239, 12272, 12295, 12387, 12813, 12948, 13020
§ 43 11733
— červenec 10. čís. 115 sb. z. a n.
§ 15 11448
§ 27 11689
— červenec 16. čís. 120 sb. z. a n. (soudní poplatky) 12518
— září 9. čís. 151 sb. z. a n. (soudní poplatky) pol. 1) c) 1 12518
— prosinec 1. čís. 180 sb. z. a n.
§ 3 12239
§ 4 . . 11733, 12056, 12239
§ 5 12258
— prosinec 2. čís. 179 sb. z. a n. (devisové opatření) . 12978

Čís.

1931 prosinec 22. **čís. 216 sb. z.** a n. (jedn. řád pro pracovní soudy)
§ 19 (3) 13109
1932 březen 9. čís. 41 sb. z. a n. (národní banka) . 12978
— březen 17. čís. 44 sb. z. a n. . . . 11733, 11889, 12239
— duben 21. čís. 54 sb. z. a n.
čl. XIII . . . 12824, 12857
čl. XIV . . . 12824, 12857
čl. XLII 12824
čl. XLIV (2) 12386
— červenec 1. čís. 116 sb. z. a n. (exekuce na podpory v nezaměstnanosti) . . 11976
— prosinec 21. čís. 1 sb. z. a n. na rok 1933 (pletichy při dražbě)
§ 1 . . . . 12827, 13023
§ 3 12666
§ 9 . . . . 12666, 12827
1933 únor 9. čís. 33 sb. z. a n. (pensijní pojištění)
§ 4 13118
§ 13 13118
— březen 2. čís. 44 sb. z. a n.
§ 19 . . . . 12708, 12824, 12848, 12857, 13033
— duben 12. čís. 57 sb. z. a n. (národní banka) . 12681
— květen 5. čís. 74 sb. z. a n. (exekuce proti zemědělcům) 12851
§ 1 . . 12789, 12852, 12853, 12918, 12923, 13027, 13039
§ 3 . . . . 12789, 12988
— červen 8. čís. 97 sb. z. a n. (finanční prokuratura) 12773
— červen 23. čís. 100 sb. z. a n. (odhadní řád)
§ 20 12925
§ 21 12980

XXXIII. Mírové smlouvy, mezinárodní úmluvy, státní smlouvy.

Čís.

1880 únor 25. čís. 85 ř. zák. (smlouva o legalisaci) . 11971
1883 březen 20. čís. 64 ř. zák. na rok 1913 (úmluva Pařížská)
čl. 6 . . . . 9051, 9458
1890 říjen 14. čís. 186 ř. zák. na rok 1892 (mezinárodní doprava železniční)
čl. 4 . . . . 10616, 12491
čl. 9 10269
čl. 11 . . . 10616, 12491
čl. 12 10616
čl. 23 9217
čl. 27 . . . 10616, 12491
čl. 31 10269
čl. 32 10269
1891 duben 14. čís. 64 ř. zák. na rok 1913 (úmluva Madridská)
čl. 1 9051
čl. 3 9458
čl. 4 9051
čl. 5 . . . . 9051, 9458
1905 červenec 17. čís. 60 ř. zák. na rok 1909 (Haagská úmluva) 11043
1908 listopad 13. čís. 401 sb. z. a n. na rok 1921 (bernská úmluva o právu původském)
čl. 2 8657
čl. 4 8657
1919 smlouva Washingtonská čís. 80 sb. z. a n. na rok 1922 . . . . 9977, 12996
čl. 2 a) . . . 9977, 10317
čl. 6 . . . . 9894, 10074
čl. 7 písm. c) . . . 10074
čl. 18, 19 . . 9977, 10317
— červen 28. čís. 217 sb. z. a n. na rok 1921 (smlouva ve Versailles)
čl. 405 9977
čl. 408 9977

Čís.

1919 září 10. čís. 507 sb. z. a n. na rok 1921 (smlouva v St. Germain)
čl. 54 10320
čl. 92 10320
čl. 93 10320
čl. 94 10320
čl. 203 10320
čl. 208 . 9205, 10320, 12347
čl. 249 písm. b) odst. 3 . 10566
čl. 253 10320
čl. 256 odst. 4 . . . 8771
čl. 256 b) odst. 2 . . 8771
čl. 265, 267, 268 . . . 10320
čl. 318, 320 10320

1921 leden 18. čís. 273 sb. z. a n. na rok 1922 (úmluva s Francií)
čl. 2 10220

1922 Washingtonská smlouva č. 80 sb. z. a n. viz nahoře 1919.

— leden 20. čís. 130 sb. z. a n. na rok 1924 (smlouva s Německem) . 9518, 11684
čl. 1 8810
čl. 7 odst. 1 11609

— duben 6. čís. 127 sb. z. a n. na rok 1926 (smlouva s Italií)
čl. I., 1 12884
čl. II., 4 12290

— říjen 7. čís. 46 sb. z. a n. na rok 1926 (smlouva s Francií)
čl. 1 10220

1923 březen 17. čís. 146 sb. z. a n. na rok 1924 (smlouva s Jugoslavií) . . . 11104
čl. 2 9361
čl. 28 10403
čl. 29 9361
čl. 34 10281
čl. 38—42 9362
čl. 39 . . . . 9253, 9362
čl. 41 čís. 1—4 . . . 9253
čl. 41/3 čís. 2 . . . 9362

1924 červen 18. čís. 60 sb. z. a n. na rok 1926 (úmluva s Rakouskem o úpravě závazků v rak.-uher. korunách)
čl. 1 . . . . 10249, 10419
čl. 4, 5 10419
čl. 7 9025

Čís.

čl. 10 . . . 8693, 8705
čl. 11, 12, 13 10419
čl. 17 10249
čl. 19 10249
čl. 21 10249
čl. 25 10249
čl. 36 10249
čl. 46 . . 9026, 9204, 9585, 10249, 12608, 13028
čl. 48 8705
čl. 49 12608

— červenec 18. čís. 117 sb. z. a n. na r. 1929 (smlouva s Rakouskem III. dodatečný zápis) 13088
čl. V. 9204

— říjen 23. čís. 139 sb. z. a n. na rok 1928 (mezinárodní úmluva o přepravě zboží po železnicích)
čl. 6 § 7 11247
čl. 8 § 1 11247
— § 3 11247
čl. 11 § 1 11247
čl. 14 § 1 11247
čl. 16 § 1 odst. 1 . . 11247
— § 2 11247
— § 3 11247
čl. 21 § 1 11247
čl. 33 11247
čl. 40 § 2 odst. 2 . . . 11247
čl. 41 § 1 11247
— § 3 odst. 3 . . 11247
čl. 55 § 3 9217
§ 5 připojové smlouvy . 11247

1925 březen 6. čís. 5 sb. z. a n. na rok 1926 (úmluva s Polskem)
čl. 3 čís. 1 a 2 . . . 11224
čl. 7 . 9489 plen. rozh., 9680, 10281, 10527
čl. 10 10403

— duben 23. čís. 56 sb. z. a n. na rok 1926 (smlouva s Polskem)
čl. 40 . . . 9878, 11382
záv. prot. čl. V. . . . 9878

— duben 23. čís. 202 sb. z. a n. na rok 1926 (smlouva s Polskem)
čl. XVIII. 10616
čl. XX. 10616

— květen 7. čís. 171 sb. z. a n. na rok 1926 (smlouva s Rumunskem)
čl. 19 . . . 9680, 10281
čl. 22 11831

Čís.

1925 čl. 23 . . . **8974, 10403**
čl. 39 9577

— květen 29. čís. 34 sb. z. a n. na rok 1927 (úmluva s Rakouskem o plnění pojišťovacích smluv) . . 9025

— prosinec 28. čís. 262 sb. z. a n. (smlouva s unií Belgo-Lucemburskou)
čl. 1 11835
čl. 13 11835

1926 čís. 60 sb. z. a n. (smlouva s Rakouskem) viz nahoře 1924.

— čís. 127 sb. z. a n. (smlouva s Italií)
čl. I., 1 12884
čl. II., 4 . . . 12290, 12884

1927 květen 31. čís. 120 sb. z. a n. (obchodní smlouva s Maďarskem)
čl. XXV. 12266
čl. XXXI. 12266

Čís.

— červen 4. čís. 140 sb. z. a n. na rok 1928 (mezinárodní doprava železniční)
§ 1 12395
§ 16 12395
§ 18 12395
§ 19 12395

— mezinárodní reglement čl. VI § 3 12395

— červenec 4. čís. 3 sb. z. a n. (protokol o přístupu k Haagské úmluvě z 17. července 1905) . . . 11043

— červenec 10. čís. 23 sb. z. a n. na rok 1929 (smlouva se Švýcarskem)
čl. 2 odst. 3 12524

1929 III. dodatečný zápis k smlouvě s Rakouskem z 18. června 1924 . . 13088
čl. V. 9204

1930 leden 20. Haagské dohody 12347

XXXIV. Zákony dříve uherské.

Obchodní zákonník (zák. čl. XXXVII/1875):

Čís.

§ 52 9669
§ 487 13103

Civilní řád soudní (zák. čl. I/1911):

Čís.

§ 45/3 10726
§ 52 . 11029, 11842, 12877, 13092
§ 53 13092
§ 91/2 12635
§ 104 9511
§ 180 bod 3 11029
§ 182 a) **11083**
§ 413 11029
§ 767 9912
§ 776 9912
§ 784 . . . . . 12244, 12877
— čís. 1 9912
— čís. 7 9912
§ 787 12877

Exekuční řád (zák. čl. LX/1881):

Čís.

§ 1 čís. 1 12236
§ 2 . . . 10794, 12236, 13092
§ 17 10365
§ 18 . . . . . 11367, 11483
§ 102 10193
§ 117 10794
§ 134 13092

Konkursní řád (zák. čl. XVII /1881):

	Čís.		Čís.
§ 42	9969	§ 87	8902
§ 43	9969	§ 141	10794

Vyrovnací řád (M. E. 4070/1915):

	Čís.		Čís.
§ 18	10706	§ 55	10934
— (1)	10934	§ 62	9969
§ 19	10706	§ 67	9969, 10706

Články uherského říšského sněmu:

	Čís.		Čís.
1874 zák. čl. XXXIV.		1896 zák. čl. XXXIII.	
§ 1	10107	§ 587	8652
§ 2	10107	1900 zák. čl. XXV.	
1877 zák. čl. XX.	11914	§ 4	9638
1879 zák. čl. XXXVI.		1901 zák. čl. VIII., XXI.	9731
§§ 1, 2, 20, 35	9742	1908 zák. čl. LVII.	12625
— zák. čl. L.	9296	§ 1	11330
1894 zák. čl. XVI.		1912 zák. čl. LIV.	
§ 2	9881	§§ 31, 32	10365, 13092
§ 7 odst. 2	12878	— zák. čl. LXIII.	9188
— zák. čl. XXI.		— zák. čl. LXVIII.	9742
§ 114	9518		

Výnosy:

	Čís.		Čís.
1901 čís. 27.483 min. obch.		1903 čís. 1 B. M.	9731
§ 4	9638	1918 vl. nař. 1456/1918	9104, 9164

XXXV. Cizozemské zákony.

Německo:

občanský zákonník:

	Čís.		Čís.
čl. 9, 13, 17, 18, 22, 23 uvoz. zák.	9518	§ 276	9408
čl. 69 uvoz. zák.	9540	§ 279	9408
§ 113	9794	§ 280	9408
§ 179 odst. 1	12712	§ 307	9408
§ 242	10684, 10911, 12367	§ 308	9408
§ 269	11992, 12743	§ 309	9408
§ 275	9408	§ 329	12376
		§ 415	10678, 10684, 12376
		§ 416	9279, 10678, 10684

	Čís.		Čís.
§ 607	8932	§ 1617	9706, 9937
§ 1191	11683	§ 1708	12127
§ 1356	9706, 9937	§ 1711	12127
§ 1565	9518	§ 2205	10678
§ 1603	12127	§ 2206	10678
§ 1606	8810		

obchodní zákonník:

	Čís.		Čís.
§ 13	13034	§ 201	13034
§ 17	13034	§ 231	13034
§ 30	11073	§ 237	13034
§ 159	9822	§ 338/3	10714
§ 166/3	10714		

směnečný řád:

	Čís.
čl. 43	11578
čl. 44	11578

soudní řád:

	Čís.		Čís.
§ 23	11683, 12367, 12515		11992, 11995, 12038, 12712
§ 29	12367, 12712	— čís. 2	9200, 9688, 10136, 11609
§ 171	8900	§ 712	12367
§ 173	8900	§ 722	9805, 10136, 11468, 11684
§ 318 čís. 1	12367	§ 723	9805, 11468, 11683, 11684, 11971, 12149
§ 325	9626	§ 871	10324
§ 328	9518, 9688, 9805, 12149		
— čís. 1	9200, 10762, 11183, 11229, 11684, 11971,		

nesp. říz.:

	Čís.
§ 145	10714
§ 146	10714

zákon o spol. s r. o. z 20. května 1898 něm. ř. zák.:

	Čís.
§§ 3, 11 54	11073

zákon o nekalé soutěži:

Čís.

§ 40 (4) 11142
§ 1 11742

Zákon o zhodnocení ze dne 16. července ř. zák. I. 117 a novela ze dne 9. července 1927 ř. zák. I. 171

Čís.		Čís.
. . 8819, 8932, 9279, 10678	§ 28	9279, 11581
§ 15 9279	§ 63	10911
§ 16 . . . 9279, 10684, 12376	§§ 69 a násl.	11581
§ 19 8932	čl. 3 novely	12376

zákon zaopatřovací ze dne 12. května 1930 11184

pruský zákon o rybolovu z 30. května 1874 a z 11. května 1916 9540

Maďarsko:

Čís.		Čís.
zákonný článek XVII:1927		
§§ 1, 3 12266	pol. 81 tř. 17. svazového tarifu díl II. ze dne 1. ledna 1926 .	12266

Polsko:

zákon ze dne 26. ledna 1919 Dz. U. R. P. No. 27 poz. 246 11070
zákon ze dne 30. června 1920 Dz. U. R. P. No. 57 poz. 318 11070

Rakousko:

směnečný zákon:

§ 81 10640

vyrovnací řád:

§ 53 (4) 9868

zák. o nekalé soutěži:

§ 1 11742

zák. ze dne 6. února 1919 čís. 95 St. G.:

§§ 6, 8 10107

Rumunsko:

čl. 140, 613, 614, 617 obch. zák. 11071

Švýcarsko:

c. ř. s.

Čís.		Čís.
§ 116 12524	§ 180	12524
§ 179 12524		

XXXVI. Výnosy a jiné předpisy.

Amnestie presidenta republiky ze dne 19. října 1928 10856

Výnos ministerské rady:

1919 čís. 13.182/1919 9852

— **ministerstva financí:**

1850 leden 29. čís. 494 (pokladní a manipulační předpisy)
§ 4 10342
1888 únor 27. čís. 8650, výnos zem. fin. řed., příl. věst. 9 pro Čechy . 10342
— srpen 11. čís. 18.420, výnos zem. fin. řed., příl. věst. 9 pro Moravu 10342
1898 leden 18. čís. 58.418 — 1897 věst. čís. 28 . . . . 10342, 10700
— leden 18. čís. 1054 věst. čís. 23 10700
1911 červen 10. čís. 44.236 čís. 10 věst. (trafikanti)
§ 1 10803
§ 2 9954
§§ 4, 5, 6, 7, 8 10803
§ 18 9954
§§ 20, 43, 44 10803
§§ 50, 53, 56, 57, 62 9954
— červen 10. čís. 103 věst. (propůjčování trafik)
§§ 51, 57, 62 9954
1919 srpen 30. čís. 65.838/19 9954
1922 duben 1. čís. 37.722/V-14 9869
1924 červen 17. čís. 63.073/24 9954
1925 prosinec 17. čís. 148.000/24 (trafikanti) 9954, 10803

— **ministerstva národní obrany (války):**

služební řád (Dienstreglement für das k. u. k. Heer) vyd. 1900.
§ 577 9667
služební předpisy K-1 § 48 10814
služební předpisy K III-3 8822
§ 3 písm. b) 12213
— písm. f) 10845
§ 5 písm. c) 12213
§ 8 písm. d) 12213
1920 čís. 63.601 9852
— únor 23. čís. 65.652 pol. práv. i. odd. 9852
— únor 25. čís. 66.054 9852
— prosinec 22. čís. 39.155 9852
1922 čís. 39.423/22 9852
— čís. 47.995/22 9852

— **ministerstva obchodu:**

1872 čís. 25.440 11241
1897 květen 22. čís. 28.602 věst. čís. 63.
§ 11 odst. 2) 8744
— červenec 3. čís. 36.613 čís. 134 úř. list. 9145
1902 červen 10. čís. 29.687 věst. pošt. čís. 55 z r. 1902.
§ 1 odst. 2) 8744

1909 leden 4. čís. 21.337 ex 1908 10903
— březen 11. čís. 6737 10582
1917 březen 2. čís. 5901/1915 9903
1921 leden 31. čís. 6654 8703
1922 květen 2. čís. 13.857 8703

— **ministerstva orby:**

1876 červenec 26. čís. 6759 8735

— **ministerstva pošt a telegrafů:**

1919 červenec 31. čís. 34 věst. 12009
1924 říjen 27. (telefonní řád) 8782
1927 únor 17. čís. 15 (věst. min. sprav. 1928 čís. 9 str. 184 sdělení čís. 84).
§ 14 11368
— (1) b) 9323
§ 15 11368
— (1) b) 9323
— únor 19. čís. 8 věst.
§ 14 12067
provozní předpisy § 15 B I, odst. 4 12297
pravidla pro šekové řízení
§ 12 12431
§ 14 12431
§ 16 odst. 5 9818
§ 25 čís. 6 9818

— **ministra s plnou mocí pro Slovensko:**

1918 prosinec 23. čís. 3/1920 v Uradných novinách 10032
1920 duben 9. čís. 24/1920 v Uradných novinách 10032

— **ministerstva sociální péče:**

1919 březen 21. čís. 4751/III-19 . . . 8896, 9127, 9893, 9977, 10274, 11409, 12422, 12996, 13038
— červen 4. čís. 11.466-III 11764
1926 leden 12. čís. 1352/IV čís. 1/1925 (ve věst. min. pošt a telegr. ročn. 1926 čís. 17) 8927

— **ministerstva spravedlnosti:**

1860 říjen 10. čís. 14.939 11720
1866 leden 5. čís. 51 12107
1897 červenec 12. čís. 26 věstn. (instrukce pro výkonné orgány)
§ 20 . . . . . 12473, 12474
§ 21 . . . . . 12473, 12474
§ 22 . . . . . 12473, 12474
§ 37 . . . . . 12473, 12474
— prosinec 3. čís. 25.801 věst. čís. 44, 45 . . . 11441, 11944, 12011, 12013, 12453
— prosinec 30. věst. čís. 50 10832
1899 březen 24. čís. 6569 10039

— duben 5. věst. čís. 14 (návod pro vnucené správce) čl. 26, 73, 74 12063
— prosinec 15. čís. 56 věstn. 12380
1900 leden 17. věst. čís. 4 . . . . . 10116, 10996
— červen 18. čís. 11.948 12326
— červen 30. čís. 11.767 . . . . . 10208, 10979
1901 prosinec 10. věst. čís. 40 11802
1902 duben 10. věst. str. 98 12037
— červen 9. čís. 6062/2 11422
— červen 11. věst. čís. 27 11017
1908 prosinec 17. čís. 17 věstn. 12683
1909 únor 28. věst. čís. 3 10045
§ 2 (6) 11654
§ 11 10538
— říjen 27. věst. čís. 40 10832
1914 červen 2. věst. čís. 41 . . . . . 8840, 9041
— červen 2. věst. čís. 43 . . . . . 9981, 11927, 11941, 12070, 12183
— červen 2. věst. čís. 214 10727
§ 3 12292
— červen 2. čís. XIV věstn. 9635
1917 březen 17. čís. 6726 11043
1918 věst. čís. 28 . . . . . 10320, 11043, 12556
1919 březen 29. čís. 6336/19 věstn. čís. 5 12271
str. 159 věst. 11043
1920 věstn čís. 6 11043
věstn. čís. 47 8840
1921 duben 25. věstn. čís. 11 12493
— červenec 2. čís. 20 věstn. 11831, 12216
— prosinec 12. čís. 186/21 12135
1922 listopad 20. čís. 45.193 věstn. čís. 36 11043
1923 věstn. čís. 5 11043
— věstn. čís. 6 11691
1924 sdělení věstn. čís. 32 10964
— listopad 30. čís. 46.917/24 věstn. čís. 44 10128
— čís. 21.454/24 věstn. str. 118 11043
— věstn. čís. 136 11043
— věstn. čís. 142 11538
1925 duben 16. čís. 19.273 11538
— duben 25. čís. 20.658 . . . . . 12473, 12474
1926 listopad 18. Pres. 1526/26 12271
1927 výnos čís. 133 věstn. 12067
1928 sdělení věstn. čís. 84 9878
1930 leden 11. čís. 36.371/29 13069
1931 červenec 7. čís. 31.441 čís. 10 věstn. 12239
1932 duben 27. čís. 20.283 věstn. čís. 5 str. 88 12239

— **výnos ministerstva školství a národní osvěty (vyučování a kultu):**

1852 červenec 22. čís. 1954 10644
1883 únor 24. čís. 3674 (pokračovací školy) 10761
1919 duben 22. čís. 13.878 8857
— prosinec 15. čís 67.977/6756 n. o. 8857
1923 únor 7. čís. 11.569-V 8857

— **ministerstva veřejných prací:**

1909 červen 26. čís. 119.272 a 79 sb. norm. 11811
1922 září 29. čís. 52.417/22 9968

— **ministerstva veřejného zdravotnictví:**

1921 duben 21. čís. 8822/II 9903
1928 duben 26. čís. 12.888 11522

— **ministerstva vnitra:**

1879 říjen 28. čís. 11.409 z r. 1878 10644
1892 květen 27. čís. 11.298 9903
1895 leden 18. čís. 26.545/1894 9903
1899 únor 11. čís. 311 12730
— květen 13. čís. 38.978/98 12828
— září 6. čís. 29.467 12730
1901 březen 21. čís. 6525 (sbírky) 11421
1919 březen 4. čís. 6618 (cizozemské společnosti) . 9795, 11427, 11835
1921 červenec 14. čís. 46.902 (cizozemské společnosti) 9795
1924 duben 30. čís. 31.694/1924—18 11431
1928 čís. 37.156/13 věstn. četn. čís. 8 z r. 1928 9187
služební instrukce pro četníky
§ 65 čís. 4 9187

— místodržitelství v Čechách:

1907 prosinec 17. čís. 18.980 (silniční policie) 11322

— presidia zemské politické správy v Praze:

1920 duben 22. čís. 8298 11261

— zemské politické správy v Praze:

1919 červenec 21. čís. 21 A. 501/223.543 11764

— **ministerstva pro zásobování lidu:**

1924 červen 12. čís. 6730/1310 12277

— **ministerstva železnic:**

1887 listopad 19. čís. 37.533 12462
1908 čís. 41.051 12840
1908 květen 5. čís. 54.446 11241
1913 květen 15. čís. 11.381 (místní dráhy) 10642
1918 prosinec 20. čís. 5161 12226
1919 únor 11. čís. 601 pres. 9343
— červen 6. čís. 18.430, věstn. min. žel. čís. 72, Úř. věstn. čís. 20 9674
čl. IX 11986
1920 únor 16. čís. 44.327 11521
1921 leden 24. čís. 24.571 11521
— duben 26. čís. 68.872-I/4 9482
— červen 18. čís. 35.081-I/3 . . . . . 9061, 9848, 12523
— srpen 23. čís. 47.603 věstn. čís. 85 . . . 9061, 9848, 12486, 12523
— září 21. čís. 24.571 10147
— září 24. čís. 48.781 12354
— září 24. čís. 53.924 věstn. čís. 93 . 9061, 9848, 10147, 10360, 12523

1922 březen 11. čís. 70.419/I-3 9364
— březen 27. čís. 12.104 12486
— duben 15. čís. 9778 11521
— červenec 22. čís. 34.802 12486
— listopad 15. čís. 39.990 10147
— listopad 24. čís. 38.470 12354
— vyhláška čís. 103 a 104 9052
1923 únor 11. čís. 2624/IV-3 9715
— únor 24. čís. 1742/1-4 10311
— srpen 14. čís. 43.213 9364
1924 březen 27. čís. 19.098 11521
— červenec 17. čís. 45.028 11521
1926 duben 29. čís. 19.217 12486
1927 čís. 38.566/27 (pensijní fond) 10603
— březen 5. čís. 1062/3-1 výnos ředitelství pro Prahu-Sever . . 12486
1928 listopad 19. čís. 25.480/28 12211
1929 září 10. čís. 38.566/27 10481

Instrukce pro dopravní službu:

čís. XIX. čl. 29 bod 8 c) 9032
— čl. 30 bod 2 d) 9032
— čl. 36 bod 1 9032
— čl. 131 odst. 4 9819
čís. XX. čl. 105 odst. 6 9819
— čl. 132 odst. (6) 9819
čís. XXII. 12003

Předpisy pro obsluhu a jízdu motorových vozíků a dresin:

čl. 5 písm. b) čís. 5 odst. 4 12163

Služební řád železničních zaměstnanců:

§ 40 9364
§ 43 (2) 9070
§ 67 9070
§ 68 9070
§ 86 9343
§ 88 9343

Požitkový regulativ železničních zaměstnanců:

§ 28 9070
§ 33 9070

XXXVII. Různé.

Stanovy pensijního fondu čsl. státních drah:
§ 10 (2) 9627
Stanovy pensijního ústavu soukromých drah v Brně:
§§ 10, 20 odst. 5 11317

Služební řád a pensijní statut Ustecko-Teplické dráhy:
§§ 4, 6, 23 pens. stat. 11558
§§ 33, 35, 36 služ. ř. 11558
Služební řád místní dráhy Frýdlant-Bílá:
§§ 20, 31 odst. 4 čís. 5, § 40 čís. 2, § 42 10348
Tarif železniční: výjimečná sazba 20 8776
Dopravní podmínky Československé plavební společnosti Labské:
§§ 84, 115 9471
Uskladňovací podmínky Československé plavební společnosti Labské:
§§ 3, 4, 10, 14, 18, 27, 117 10232
Přepravní předpisy pouliční dráhy v Brně 10873
Stanovy státního bytového fondu pro péči a malé byty:
čl. 30 11098
Úprava poměru sekundárních lékařů země Moravské ze 7. prosince 1927:
§§ 7, 10, 15, 36 11968
Statut města Jihlavy:
§ 117 8765
Služební pragmatika pro zřízence města Jihlavy:
§§ 61, 155 8765
Nařízení městské rady liberecké z 21. listopadu 1885 čís. 28.931 . . . 11509
Policejní řád pro Mar. Lázně:
§ 52 12077
Policejní řád pro Ústí nad Labem:
§ 24 12318
Vyhláška magistrátu hlavního města Prahy ze 7. března 1888 čís. 165.538:
§ 12 odst. 4 . . . . . 11928, 12590
Služební řád pro dělníky a zřízence pražské obce z 28. května 1920 čís. 5380 os. 11939
Služební pragmatika a regulativ učitelů židovského náboženství . . . 9009
Stanovy nemocenské pojišťovny soukromých úředníků a zřízenců:
§§ 11, 25, 53, 55—57 10157
Rámcová smlouva mezi nemocenskými lékaři a nemocenskými pojišťovnami ze dne 19. června 1931 12905
Stanovy Bratislavské bursy:
§§ 48, 97 12244
Podmínky bavlnové bursy v Brémách 10324
Stanovy Pražské plodinové bursy:
§§ 1, 19, 36, 37, 40 10394
§§ 91, 93 10297
Úmluva s Národní bankou československou ze dne 2. února 1927 . . . 9418
Stanovy Zemské banky české:
§§ 1, 6, 11, 76 12185
Stanovy a jednací řád Svazu československých spořitelen:
§§ 1, 10, 17, 18, 19, 20 stan. 11150
§§ 32/2, 50 j. ř. 11150
Stanovy spořitelny 9354
Pensijní normál zřízenců Harrachovských ze dne 1. ledna 1836 a ze dne 7. června 1921 . . . . . 9122, 9124, 10917
Pensijní normál zaměstnanců na velkostatku řádu rytířů Maltézských . . 12382
Stanovy Svazu knihkupců 9665
Agenční smlouva spolku cukrovarníků v Praze:
§§ 1, 6, 8, 16, 18 11197
Stanovy spolku 9043, 9401
Stanovy pensijního fondu spolku 11131
Stanovy družstva 11087, 11572, 12175, 12199, 12467, 12501, 12531, 12534, 12697, 12733, 12857, 13051

Stanovy družstva stavebního a bytového . . 8711, 9073, 9281, 10350, 10593, 10664, 10987, 12064, 12175, 12448, 12668, 12817, 13114
Pojišťovací podmínky: 8732, 8766, 9015, 9023, 9155, 9165, 9355, 9358, 9436, 9533, 9591, 9934, 9939, 10007, 10017, 10019, 10175, 10198, 10199, 10212, 10250, 10279, 10395, 10414, 10415, 10497, 10751, 10861, 10866, 10882, 10999, 11011, 11057, 11100, 11180, 11196, 11203, 11261, 11264, 11275, 11325, 11331, 11334, 11378, 11400, 11431, 11432, 11445, 11451, 11473, 11523, 11532, 11536, 11571, 11598, 11605, 12165, 12171, 12194, 12200, 12219, 12247, 12301, 12399, 12549, 12582, 12610, 12669, 12718, 12820, 12934, 13010, 13103, 13158
Kodex církevního práva: 10440
čl. 335 8863
čl. 833 8863
čl. 840 10440
čl. 841 10440
čl. 842 . . . . . 8863, 10440
čl. 844 . . . . . 8863, 10440

Plenární rozhodnutí.

Seznam plenárních rozhodnutí.*)

č. 1	plen.	rozh.	z	1. dubna	1919	Pres.	281/19,	sbírka	nejv.	soudu	č.	108
č. 2	»	»	»	1. července	1919	»	564/19,	»	»	»	č.	214
č. 3	»	»	»	27. listopadu	1919	»	977/19.	»	»	»	č.	320
č. 4	»	»	»	7. června	1920	»	426/20,	»	»	»	č.	535
č. 5	»	»	»	7. června	1920	»	534/20,	»	»	»	č.	536
č. 6	»	»	»	7. června	1920	»	557/20,	»	»	»	č.	537
č. 7	»	»	»	27. října	1920	»	749/20,	»	»	»	č.	733
č. 8	»	»	»	27. října	1920	»	1019/20,	»	»	»	č.	734
č. 9	»	»	»	9. února	1921	»	163/21,	»	»	»	č.	918
č. 10	»	»	»	4. října	1921	»	1027/21,	»	»	»	č.	1224
č. 11	»	»	»	8. listopadu	1921	»	1078/21,	»	»	»	č.	1274
č. 12	»	»	»	28. listopadu	1921	»	1210/21,	»	»	»	č.	1309
č. 13	»	»	»	13. března	1922	»	1295/21,	»	»	»	č.	1537
č. 14	»	»	»	13. března	1922	»	110/22,	»	»	»	č.	1538
č. 15	»	»	»	13. března	1922	»	162/22,	»	»	»	č.	1539
č. 16	»	»	»	16. května	1922	»	85/22,	»	»	»	č.	1665
č. 17	»	»	»	29. srpna	1922	»	907/22,	»	»	»	č.	1797
č. 18	»	»	»	26. září	1922	»	504/22,	»	»	»	č.	1861
č. 19	»	»	»	31. října	1922	»	1138/22,	»	»	»	č.	1945
č. 20	»	»	»	19. prosince	1922	»	1107/22,	»	»	»	č.	2101
č. 21	»	»	»	21. června	1923	»	540/23,	»	»	»	č.	2753
č. 22	»	»	»	25. září	1923	»	1230/22,	»	»	»	č.	2956
č. 23	»	»	»	11. prosince	1923	»	1504/23,	»	»	»	č.	3266
č. 24	»	»	»	12. února	1924	»	796/23,	»	»	»	č.	3480
č. 25	»	»	»	23. dubna	1924	»	289/24,	»	»	»	č.	3744
č. 26	»	»	»	29. dubna	1924	»	1582/23,	»	»	»	č.	3775
č. 27	»	»	»	20. května	1924	»	298/24,	»	»	»	č.	3868
č. 28	»	»	»	3. června	1924	»	36/24,	»	»	»	č.	3928
č. 29	»	»	»	24. června	1924	»	1267/23,	»	»	»	č.	4001
č. 30	»	»	»	24. června	1924	»	15/24,	»	»	»	č.	4002
č. 31	»	»	»	1. července	1924	»	510/24,	»	»	»	č.	4023
č. 32	»	»	»	30. září	1924	»	674/24,	»	»	»	č.	4182
č. 33	»	»	»	7. října	1924	»	299/24,	»	»	»	č.	4213
č. 34	»	»	»	21. října	1924	»	641/24,	»	»	»	č.	4277
č. 35	»	»	»	4. listopadu	1924	»	865/24,	»	»	»	č.	4321

*) Uvedena a v této sbírce otištěna jsou všechna plenární rozhodnutí nejvyššího soudu československé republiky ve věcech občanských, která byla učiněna až do konce roku 1933 a týkají se práva platného v zemích českomoravských, a kromě toho pod č. 46 plenární rozhodnutí Pres. 1345/27, týkající se sice v prvé řadě práva platného na Slovensku, mající však vzhledem k svým všeobecným úvahám význam i pro právo platné v zemích českomoravských.

č. 36	plen.	rozh.	z	10.	března	1925	Pres.	944/24,	sbírka	nejv.	soudu č. 4787
č. 37	»	»	»	9.	května	1925	»	1385/24,	»	»	» č. 5026
č. 38	»	»	»	30.	května	1925	»	1499/24,	»	»	» č. 5086
č. 39	»	»	»	22.	září	1925	»	363/25,	»	»	» č. 5284
č. 40	»	»	»	24.	listopadu	1925	»	544/25,	»	»	» č. 5479
č. 41	»	»	»	16.	prosince	1925	»	866/25,	»	»	» č. 5554
č. 42	»	»	»	17.	prosince	1926	»	563/26,	»	»	» č. 6594
č. 43	»	»	»	29.	března	1927	»	649/26,	»	»	» č. 6936
č. 44	»	»	»	11.	října	1927	»	1200/25,	»	»	» č. 7392
č. 45	»	»	»	8.	listopadu	1927	»	758/27,	»	»	» č. 7485
č. 46	»	»	»	8.	prosince	1927	»	1345/27,	»	»	» č. 7590
č. 47	»	»	»	14.	prosince	1927	»	1546/26,	»	»	» č. 7621
č. 48	»	»	»	14.	prosince	1927	»	719/27,	»	»	» č. 7622
č. 49	»	»	»	30.	prosince	1927	»	227/27,	»	»	» č. 7671
č. 50	»	»	»	9.	února	1928	»	641/26,	»	»	» č. 7759
č. 51	»	»	»	9.	února	1928	»	761/27,	»	»	» č. 7760
č. 52	»	»	»	23.	března	1928	»	760/27,	»	»	» č. 7905
č. 53	»	»	»	21.	června	1929	»	1483/28,	»	»	» č. 9048
č. 54	»	»	»	28.	prosince	1929	»	1093/29,	»	»	» č. 9489
č. 55	»	»	»	27.	listopadu	1930	»	522/30,	»	»	» č. 10360
č. 56	»	»	»	20.	března	1931	»	1285/30,	»	»	» č. 10632
č. 57	»	»	»	23.	dubna	1931	»	916/30,	»	»	» č. 10714
č. 58	»	»	»	21.	května	1931	»	221/31,	»	»	» č. 10807
č. 59	»	»	»	17.	května	1932	»	1695/31,	»	»	» č. 11674
č. 60	»	»	»	27.	září	1932	»	176/32,	»	»	» č. 11932
č. 61	»	»	»	13.	února	1933	»	266/32,	956/32,	»	» č. 12356
č. 62	»	»	»	16.	října	1933	»	669/33,	»	»	» č. 12916

Čís. 1.

Předpis § 7 a) nařízení ministra sociální péče a ministra spravedlnosti ve srozumění s ostatními súčastněnými ministry ze dne 17. prosince 1918 čís. 83 Sb. z. a n. o ochraně nájemců nemá místa, podán-li již přede dnem působnosti tohoto nařízení (28. prosince 1918) návrh na vyklizení (odevzdání) nebo převzetí najatého předmětu, byť i o návrhu tom do té doby nebylo ještě pravoplatně rozhodnuto.

Plenární rozhodnutí ze dne 1. dubna 1919, Pres. 281/19, **sb. n. s. čís. 108.**

Právě naznačená otázka zodpovězděna nejvyšším soudem v rozsudku ze dne 19. února 1919, Rv II 73/19 kladně, v usnesení ze dne 5. března 1919, R II 31/19 záporně. I přikázána prvním presidentem nejvyššího soudu senátu plenárnímu, jenž usnesl se na shora uvedené zásadě, vycházeje při tom z těchto

úvah:

Nutnost ochrany nájemců, podmíněná zájmy veřejnoprávními, zrodila ministerské nařízení ze dne 26. ledna 1917 čís. 34 ř. z., které později nahraženo min. nařízením ze dne 20. ledna 1918 čís. 21 ř. z. Obor působnosti tohoto min. nařízení byl sice u srovnání s onim značně rozšířen jak místně tak i věcně, ale teprve do min. nařízení ze dne 17. prosince 1918 čís. 83 Sb. z. a n., obsahově totožného s min. nařízením ze dne 26. října 1918 čís. 283 ř. z., byly pojaty nájemní smlouvy, zanikající dle § 1113 obč. zák. bez podání výpovědi již uplynutím času. Kdežto ona dvě nařízení chránila nájemce v podstatě ve dvou směrech, obmezujíce jednak zvýšení nájemného, jednak možnost výpovědi, takže již pojmově vztahovala se jen k nájmům, na neurčitou dobu uzavřeným, k jichž rozvázání třeba výpovědi, byly min. nařízením ze dne 17. prosince 1918 čís. 83 Sb. z. a n. [§ 7 a)] nájemní smlouvy, zanikající projitím času bez výpovědi, jichž smluvní doba převyšuje půl roku, za dalších podmínek § 7 a) na roveň postaveny nájemním smlouvám na neurčitou dobu uzavřeným, čímž ochrana nájemců i na ně rozšířena. Min. nařízení ze dne 20. ledna 1918 čís. 21 ř. zák., jež dle § 21 odst. 1 min. nařízení ze dne 17. prosince 1918 čís. 83 Sb. z. a n. pozbylo platnosti dnem 28. prosince 1918 (dnem účinnosti posléz řečeného min. nařízení), obsahovalo ve svém § 22 též předpis, že jeho § 7 (obmezení práva výpovědního) dlužno použíti také na výpovědi, které v den jeho vyhlášky již byly dány, ale nestaly se ještě pravoplatnými. Tím bylo určitě vysloveno, že i ve sporech do dne 22. ledna 1918 pravoplatně nerozhodnutých platí na místě dřívějšího min. nařízení č. 34/1917 ř. z. již nové nařízení, jehož donucovací ráz byl tím zdůrazněn. Důvodem tohoto opatření bylo asi, že min. nařízení ze dne 26. ledna 1917 čís. 34 ř. z. o ochraně nájemců neplatilo ve všech obcích bývalého Rakouska, a měla proto súčastněná ministerstva zájem na tom, aby od určitého dne byla ochrana nájemců v celém bývalém Rakousku upravena jednotně. Takovéhoto ustanovení ministerské nařízení ze dne 17. prosince 1918 čís. 83 Sb. z. a n. ohledně nájemních smluv, na určitou dobu uzavřených, neobsahuje, za to však v odstavci 4 svého § 21 o přechodných ustanoveních nařizuje podstatně totéž pouze při novém svém předpisu o výpovědi podnájmu jednotlivých součástí bytu, užívaného hlavním nájemcem samým, předpisujíc, že v tom případě jest použíti ustanovení jeho § 7, a to i tehdy, byla-li výpověď v den vyhlášky nařízení (23. prosince 1918) již dána, ale dosud právní moci nenabyla. Odstavec prvý § 21 posléze dotčeného ministerského nařízení, ovšem všeobecně, nařizuje, že pátým dnem po jeho vyhlášení, kdy jeho účinnost nastává, pozbývá platnosti min. nařízení ze dne 20. ledna 1918 čís. 21 ř. z., ale má význam jen potud, pokud ostatní předpisy v něm zahrnuté neobsahují jiných přechodných ustanovení, ježto nelze onen odstavec posuzovati odděleně od ostat-

ních, nýbrž dlužno dbáti všech odstavců § 21 jako celku. A tu z jednotlivých odstavců je patrno, že tvůrcové nového nařízení, mají-li na zřeteli zásadu v § 5 obč. zák. vytčenou, že zákony zpravidla nepůsobí zpět, vyslovili, probravše všechny jeho předpisy, přesně, pokud má nové nařízení zpětně působiti. Tak se vyslovili jmenovitě o § 2 b), § 6 odst. 2, § 7 a nepřehlédli ani § 7 a), o němž pojednali v odstavci 5 § 21, stanovivše pouze jistou úlevu, byl-li opomenut do dne vyhlášky výpovědní termín v místě obvyklý, nevzali však zřetele k případu, že prohlášení nájemcovo, že v nájmu nechce pokračovati, anebo žádost pronajímatelova o zrušení nájmu ve smyslu § 7 a) staly se sice do dne 28. prosince 1918, ale nenabyly do té doby právní moci. Následkem toho dlužno za to míti, že tvůrcové citovaného min. nařízení nechtěli vydati a úmyslně nevydali předpisu o zpětném působení § 7 a). Z té okolnosti pak, že v § 21 odst. 4 min. nařízení ze dne 17. prosince 1918, čís. 83 Sb. z. a n. stanovena ohledně výpovědi podnájemních smluv, jimž právě tak jako nájemním smlouvám zanikajícím uplynutím času bez výpovědi, dostalo se ochrany teprve cit. min. nařízením, výjimka ze zásady § 5 obč. zák., nelze usuzovati, že by téhož výjimečného ustanovení bylo lze použíti i na rozvázání nájemních smluv, uvedených v § 7 a) cit. min. nařízení; neboť zpětná působnost nového zákona jest, hledíc k § 6 obč. zák., výjimkou, jíž náleží přesně vykládati a jež nepřipouští obdobného použití. Ani zákonodárného důvodu předpisů o ochraně nájemců, spočívajícího v důležitých ohledech veřejnoprávních, nelze se pro opačný názor dovolávati. Jest sice pokládati za jisté, že ustanovení ta mají ráz nepomíjitelných předpisů právních, ale při právních normách, patřících do oboru tak zvaného »jus cogens«, dlužno v podstatě rozeznávati dvě skupiny. Jsou to jednak zákazy, pokud se týče příkazy, vztahující se na jednání povahy obecně škodlivé, jež mají nadále býti vůbec a nadobro zamezena, jednak předpisy mající slušný zřetel k soukromému zájmu jednotlivců, jímž se ostatek ponechává na vůli, chtějí-li použíti dobrodiní zákona čili nic, aniž by, nepoužijí-li ochrany zákona, trpělo tím veškerenstvo, pokud se týče jeho normální nebo jinaké zájmy. Není pochyby o tom, že předpisy o ochraně nájemců, jimiž smluvní volnost, jinak s hlediska povšechnosti nezávadná, byla z důvodů sociálně politických na prospěch nájemců obmezena, náležejí do skupiny poslednější. To vysvítá již z toho, že předpisy o ochraně nájemců nebrání nájemci, by dohodou nájemní poměr předčasně zrušil, a také výpověď pronájemcem proti těmto předpisům nájemci daná, nepodal-li včas proti ní námitek, stane se proti němu účinnou a vykonatelnou. Soukromoprávní ráz chráněného zájmu zde oproti sociálně politickému důvodu převládající dochází takto ochrany jen potud, pokud dotčený účastník právě si přeje býti chráněn, jeho soukromý zájem nestane se pro právní ochranu mu poskytnutou zájmem veřejným. Poněvadž se zde tedy vpravdě nejedná o absolutní ochranu zájmů veřejných, nerozumí se samo sebou zpětná účinnost ochranných předpisů; táž musí, má-li nastati, býti zákonem zvlášť stanovena. Proto při nájemních smlouvách na určitou dobu uzavřených (§ 1113 obč. zák.), jichž smluvní doba převyšuje půl roku, dlužno vzhledem k tomu, že takovéhoto předpisu o zpětné působnosti, jak bylo shora dovoděno, není, trvati v zájmu právní jistoty a ochrany důvěry v platné zákony na zásadě, že, jde-li o rozhodování o návrhu na vyklizení (odevzdání) nebo převzetí takovouto smlouvou najatého předmětu, podaném před 28. prosincem 1918, ale do té doby právní moci nenabyvším, má soud prvé stolice jen zkoumati, zda nárok neb obrana byly důvodnými, hledíc ku právnímu stavu v čas zahájení rozepře platícímu, a soud rozhodující o opravných prostředcích smí jen prozkoumati, zda rozhodnutí nižší stolice vyhovovalo tehdejšímu právnímu stavu. Pokud by se konečně při srovnávání jednotlivých nařízení o přiroči chtělo poukazovati na jakousi obdobu a hledati v ní oporu pro názor opačný, nelze to pokládati za důvodné, ježto při nařízeních o přiroči postupováno právě směrem opačným. Nebo prvním nařízením o přiroči ze dne 31. července 1914 čís. 193 ř. z. bylo zásadně stanoveno, že se splatnost pohledávek, vzešlých přede dnem 1. srpna 1914, odkládá, kdežto následujícími nařízeními bylo toto obmezení práv věřitelských ponenáhlu seslabováno; naproti tomu při nařízeních na ochranu nájemců byla ochrana nájemců postupně sesilována a teprve do třetího nařízení pojata i ochrana nájemních smluv na určitou dobu končících bez výpovědi, kdežto dřívější nařízení se této otázky vůbec netýkala.

Čís. 2.

Ustanovení § 219 odst. 2 poštovního řádu ze dne 22. září 1916 čís. 317 ř. z. jest ve shodě se zákonem.

Plenární usnesení ze dne 1. července 1919 č. pres. 564/19, **sb. n. s. čís. 214.**

K dotazu, vznesenému v Národním shromáždění na ministra pošt a telegrafů, vyžádal si tento ministerstvem spravedlnosti posudek nejvyššího soudu o otázce, zda ustanovení § 219, odstavec druhý, poštovního řádu ze dne 22. září 1916 čís. 317 ř. zák., jest ve shodě se zákonem. Nejvyšší soud v plném svém shromáždění zodpověděl otázku kladně a to z těchto

důvodů:

V dotazu na ministra pošt a telegrafů popírá se platnost § 219 odst. 2 poštovního řádu ze dne 22. září 1916 čís. 317 ř. zák. jednak s poukazem k § 27, odst. 2 poštovního zákona ze dne 5. listopadu 1837 čís. 240 sb. z. s., kde beze všeho dalšího obmezení ustanoveno, že nároky, pochodící z ručení státu za předměty, odevzdané k dopravě státním poštovním ústavům, vyřizují se pořadem práva, jednak poukazem k čl. 11 zákl. zákona státního čís. 145 ř. z., dle něhož nelze nařízením zákon ani rušiti, ani měniti, ani doplňovati neb omezovati. V té příčině dlužno vrátiti se zpět a podrobiti úvaze předpisy z doby jednak předústavní, jednak ústavní. Z doby předústavní pochází zejména řád pošty povozní ze dne 12. června 1838 čís. 280 sb. z. s. a řád pošty listovní ze dne 6. listopadu 1838 čís. 302 sb. z. s. Onen víže uplatňování náhradních nároků proti poštovní správě pořadem práva na podmínku, že prvé vyčerpán byl pořad stolic správních (§ 46). Dlužno si proto položiti otázku, zda obmezení § 46 řádu pošty povozní mělo, hledíc k § 27, odst. 2 poštovního zákona, moc závaznou. K této otázce sluší se dáti odpověď kladnou. Jest ovšem v literatuře (srovnej Deutsches und österreichisches Postrecht, Der Sachverkehr, Dr. Hans Nawiasky, Vídeň, Manz 1909, str. 49 a násl.) sporno, zda pro dobu předústavní lze vůbec činiti rozdíl mezi mocí zákonodárnou a mocí nařizovací a, pak-li ano, jaké byly meze a jaká byla podoba obojí této moci. Správným zdá se býti názor, že pro dobu předústavní není vůbec místa pro rozlišování obojí zmíněné moci, poněvadž za vlády absolutistické veškerá, jakékoli jméno mající moc (imperium) soustřeďovala se výlučně v osobě absolutistického panovníka a, co jím samým nebo jeho ústředními úřady z jeho plenipotence a v důsledku této bylo nařízeno a ustanoveno, mělo oproti poddaným touž moc a váhu. Vnášeti do této doby rozdíl mezi zákonem a nařízením znamenalo by, přiodívati tehdejší zcela heterogenní poměry ústavní v šat, jenž teprve napotomním zákonodárstvím pořízen byl na zcela změněné poměry ústavní. Než, i kdyby chtělo se pro předústavní dobu vycházeti z rozdílu mezi zákonem a pouhým nařízením a chtěl by se tudíž řád pošty povozní vůči zákonu poštovnímu považovati za nařízení s významem a dosahem nařízení pozdějších poměrů ústavních, slušelo by se přiznati § 46 řádu pošty povozní alespoň pro dobu jeho vzniku moc závaznou. Již v uvozovacím patentu k poštovnímu zákonu praví se v odstavci 5: »O způsobu správy a používání poštovního regálu a o zařízení a sazbách poštovních ústavů budou předpisy na základě tohoto zákona zvláštními vyhláškami uvedeny na všeobecnou známost«. V poštovním zákoně samém pak stanoví se pod nadpisem »d, nařízení poštovních ústavů« v § 24 toto: »Zvláštní nařízení (reglement) stanoví nařízení různých poštovních ústavů a řízení, jehož dlužno šetřiti při jich používání, a určí práva a závazky těch, kdo poštovních ústavů používají (řád pošty povozní a řád pošty listovní).« Z těchto ustanovení, najmě pak z ustanovení § 24 poštovního zákona plyne, že poštovní správa obdržela i ve smyslu nynějších ústavních pojmů zákonem zmocnění, by, trvajíc na zásadě § 27, odst. 2 poštovního zákona, učinila v zájmu vnitřní služby a k uvarování se zbytečných rozepří právo poškozeného k nastoupení pořadu práva závislým na předchozím, konečném vyřízení náhradní otázky cestou správní. Docela v souhlasu se zmíněným odstavcem 5. uvazovacího patentu k poštovnímu zákonu počíná dekret dvorní kanceláře ze dne 12. června 1838 čís. 280 sb. z. s.

slovy: »C. k. nejvyšší dvorské poštovní správě sděluje se k prohlášení připojený řád pošty povozní, nabývající působnost dnem 1. listopadu 1838.« I dle této dikce vystupuje nejvyšší dvorská poštovní správa jako pouhá vykonavatelka všetvorné moci absolutistického vladaře. Dle řečeného měl předpis § 46 řádu pošty povozní v době předústavní moc závaznou. Nastolením ústavnosti zůstal poštovní zákon nedotčen, nebyv nižádným pozdějším zákonem zrušen (§ 9 obč. zák.). Zůstala tudíž i nadále v platnosti zejména též uvedená již ustanovení odstavce 5. uvozovacího patentu k poštovnímu zákonu a § 24 tohoto zákona, zmocňujícího poštovní správu zejména též k tomu, by zevrubněji upravila práva a závazky těch, kdo poštovních ústavů používají. Neboť §em 11 písm. d) zákl. zákona státního z 21. prosince 1867 čís. 141 ř. z. přikazuje se sice do oboru působnosti říšské rady úprava poštovnictví. Tím však vymezuje se jen obor působnosti říšské rady oproti zemským sněmům a nepraví se nic jiného, než, že, pokud by k úpravě poštovnictví bylo třeba zákona, musela by se na něm usnésti říšská rada. Nerozhoduje se tím však otázka, kdy k této úpravě je třeba zákona a kdy může se úprava provésti nařízením. Po této stránce rozhodujícím jest čl. 11 odst. 1 základního zákona státního ze dne 21. prosince 1867 čís. 145 ř. z., dle něhož jsou státní úřady oprávněny, by v mezích své úřední působnosti vydávaly na základě zákona nařízení s mocí zákona, pro každého závazná a proti každému vynutitelná. Porovná-li se toto ustanovení s §em 24 poštovního zákona, vyplývá, že tímto posléz řečeným předpisem jest poštovní správa zmocněna, by, šetříc zásady § 27 odst. 2 poštovního zákona, dle níž pro náhradní nároky tam naznačené, připouští se pořad práva, zevrubněji upravila podmínky, za kterých pořad práva lze nastoupiti, a že tato úprava neděje se ovšem nadále reglementy, o nichž zmiňuje se § 24 poštovního zákona, nýbrž ve shodě s poměry ústavními řádně vyhlášenými nařízeními, mající dle zmocnění § 24 poštovního zákona moc zákona. Z těchto úvah nutno dospěti k závěru, že ustanovení § 219, odst. 2 poštovního řádu ze dne 22. září 1916 čís. 317 ř. z. jest ve shodě se zákonem. Tento předpis zachovává v platnosti zásadu § 27, odst. 2 poštovního zákona a upravuje pouze otázku, kdy nárok na náhradu, vznesený proti poštovní správě, lze považovati touto za odmítnutý, pokud se týče vůbec nebo z části za neuznaný a kdy tudíž vzešel vlastně mezi poštovní správou a poškozeným spor o náhradní nárok, jejž řádným soudům náleží vyříditi. Nepraví se tím nic jiného, než že nárok neplatí již tehdá za neuznaný, když odmítnut byl některou z nižších administrativních stolic, nýbrž, když odmítnut byl místem, v administrativním pořadí nejvyšším. Po této stránce měla poštovní správa, jsouc k tomu zmocněna § 24 poštovního zákona, volnou ruku i oproti předpisu § 20 řádu pošty listovní ze dne 6. listopadu 1838 čís. 302 sb. z. s., poněvadž tento řád v poměru k poštovnímu zákonu měl v době předústavní ráz reglementu, zmíněného v § 24 poštovního zákona, kde výslovně jako takový jest uveden, a za ústavních poměrů má vůči poštovnímu zákonu ráz nařízení s mocí zákona a mohl tudíž dle zmocnění § 24 poštovního zákona, hledíc k čl. 11 základního zákona státního čís. 145 poštovní správou nařízením s mocí zákona býti blíže upraven tak, jak se právě stalo v § 219, odst. 2 poštovního řádu z roku 1916.

Čís. 3.

Obnovením manželského společenství míní se v § 15 a násl. zákona ze dne 22. května 1919, čís. 320 Sb. z. a n. pouze faktické, soudu neoznámené obnovení manželské pospolitosti. Stalo-li se nad to řádné oznámení soudu (§ 110 obč. zák.), nelze pro nepřekonatelný odpor žádati za přeměnu rozvodu v rozluku, nýbrž má z tohoto důvodu místo jen žaloba o rozluku. Otázka, lze-li manželské společenství považovati v duchu zákona za obnovené, jest otázkou případu.

Obnoveno-li manželské společenství, rozvedení manželé však napotom opět se rozešli, nutno o rozluku pro nepřekonatelný odpor žalovati a není více přípustno řízení, upravené v § 15 a násl. zákona.

Plenární rozhodnutí ze dne 27. listopadu 1919 č. pres. 977/19, **sb. n. s. čís. 320.**

Pro různost mínění co do výkladu novely o právu manželském byly prvním presidentem nejvyššího soudu předloženy plnému shromáždění shora uvedené otázky a zodpovězeny tímto, jak uvedeno:

Důvody:

Význam a dosah § 110 obč. zák. jsou v literatuře a judikatuře sporny; rozcházejíť se zmínění hlavně v tom, zdali předpis, že rozvedení manželé, kteří chtějí se opět spojiti, povinni jsou oznámiti to řádnému soudu, jest pouhým předpisem pořádkovým, zda tedy, i když nebylo tohoto předpisu šetřeno, opětné spojení se rozvedených manželů samo o sobě již ruší právní následky nálezu rozvodového; — či zdali dotčené ustanovení má význam hmotný tak, že rozvod pozbývá účinků právních jedině soudním oznámením, že manželé opět se spojili.

N e j v y š š í s o u d přidává se sice k názoru, že ustanovení § 110 obč. zák. má ráz hmotný, dospívá však právě proto k důsledku, že obnovením manželského společenství po rozumu § 15 a násl. zákona ze dne 22. května 1919 čís. 320 Sb. z. a n. míní se jen skutečná obnova, soudu neohlášená. Neboť vyhověno-li plně předpisu § 110 obč. zák., oživnou zase veškeré právní účinky, jež s manželstvím nerozvedeným po zákonu jsou spojeny, odčiní se důsledky dřívějšího rozvodu a manželství platí nadále za nerozvedené. Ježto pak zákon v § 15 a násl. předpokládá manželství soudně rozvedené, není zde, zachovali-li se manželé dle předpisu § 110 obč. zák., tohoto prvého a základního předpokladu pro použití § 15 a násl. a nutno tyto předpisy obmeziti jen na případy, jež nespadají pod hledisko § 110 obč. zák., to jest na případy, kde manželské společenství bylo sice skutečně obnoveno, oznámení soudu se však nestalo. Než i z vnitřních důvodů dotčeného zákona vyplývá, že i pouhé faktické obnovení manželského společenství bez soudního oznámení jest překážkou žádosti za přeměnu rozvodu v rozluku pro nepřekonatelný odpor. V § 13 i) dotčeného zákona stanoví se zcela všeobecně, že lze o rozluku každého manželství ž a l o v a t i pro nepřekonatelný odpor; vedle toho však dovoluje § 15 každému manželu, bylo-li manželství soudně rozvedeno, by se domáhal pro nepřekonatelný odpor rozluky manželství již rozvedeného bez žaloby, p o u h o u ž á d o s t í, o které soud zavede řízení nesporné. Než žádost taková připouští se jen tehdy, když a) od rozvodu uplynula určitá doba v zákoně stanovená (šest měsíců, jde-li o manželství před vydáním zákona rozvedené, jinak alespoň rok), b) manželé neobnovili manželského společenství. Vedoucí myšlenkou, proč v takovýchto případech o návrhu na rozluku má býti rozhodováno v řízení zjednodušeném dle zásad nesporného řízení, bylo dle zprávy důvodové (tisk 298 zasedání Národního shromáždění roku 1919 str. 14), ušetřiti strany dvojího trapného probírání nejintimnějších záležitostí rodinných, nad něž bolestnějšího nelze sobě pomysliti — uvarovati je dvojích nákladů soudních a zabrániti přílišnému přetížení soudů. K těmto úvahám však přistupuje úvaha další, že u manželů již rozvedených a odloučeně od sebe žijících zákon presumuje jaksi odpor nepřekonatelný, předpokládaje obapolnou nechuť, která jest závadou opětnému sblížení. Presumpce ta jest tím silnější, čím delší doba uplynula od soudního rozvodu, aniž manželé opět se sešli k soužití. Proto také druhá věta druhého odstavce § 16 a) dotčeného zákona stanoví, že uplynula-li od provedeného soudního rozvodu tři léta, není třeba z j i š ť o v a t i nepřekonatelný odpor. Tím však není řečeno, že v tomto případě ona presumpce neplatí, že není vůbec třeba nepřekonatelného odporu, a i že bez takovéhoto odporu lze povoliti rozluku po uplynutí tří let od provedeného rozvodu. Uvádí se také výslovně v čl. II. prováděcího nařízení ze dne 27. června 1919 č. 362 Sb. z. a n. pod l. odst. 4, že nutno zjistiti ne jen, že uplynula lhůta tří let, nýbrž i že manželé neobnovili manželského společenství. Dokonce p a k i v e s p o r e c h o rozluku manželství pro nepřekonatelný odpor dlužno, uplynula-li tři léta od provedeného soudního rozvodu, pokládati tvrzený nepřekonatelný odpor jen potud za prokázaný, pokud výsledky ústního jednání tomu neodporují (§ 18). Zákon usnadňuje po uplynutí tří let od rozvodu stranám rozluku pro nepřekonatelný odpor jen ještě měrou větší, nežádaje, by — jako

v případech jiných — z moci úřední bylo zjišťováno, že tvrzený a zákonem presumovaný nepřekonatelný odpor skutečně tu jest. V té příčině nařizuje se totiž v § 16 a), že, souhlasí-li oba manželé s rozlukou a nabude-li soud konaným šetřením přesvědčení, že je tu vskutku nepřekonatelný odpor, vysloví se rozluka usnesením. Jde-li o manželství před působností zákona rozvedené, stačí ovšem, když soud nabude přesvědčení, že nejde o čin nerozvážný. Proč se děje toto rozlišování, ani ze zákona ani ze zprávy důvodové na jevo nevychází. Možná, že zákon »chtěl vyjíti vstříc oněm interesentům, kteří nemohou se dočkati blahodárných účinků moderních názorů na manželství« (Kliment — zákon o rozluce manželství, str. 83). Ale ani tu nesmí obnovením manželského společenství v y n á š e j t i v r á c e n a býti zákonná domněnka nepřekonatelného odporu. Z toho, co uvedeno, plyne, že podmínce neobnoveného manželského společenství, v § 15 zákona ze dne 22. května 1919 čís. 320 Sb. z. a n. stanovené, nelze rozuměti ve smyslu § 110 obč. zák., totiž tak, že nebylo soudu oznámeno opětné spojení, nýbrž pouze v tom smyslu, že manželé rozvedení nesešli se k společnému soužití, — neboť tím okamžikem, kdy rozvedení manželé třeba jen fakticky opět se spojí, dávají tím — alespoň zpravidla — na jevo, že tu není odporu takového, který by se nedal překonati, nýbrž naopak, že nastalo jakési sblížení manželů, jímž ovšem pak padá zákonná presumpce odporu nepřekonatelného. Jestliže tedy manželé rozvedení po provedeném soudním rozvodu byť i jen fakticky obnovili manželské soužití, nemohou dle § 15 zákona ze dne 22. května 1919 čís. 320 Sb. z. a n. domáhati se rozluky pro nepřekonatelný odpor p o u h o u ž á d o s t í. Otázka, zdali manželé, sešedše se zase k společnému žití, obnovili tím manželské společenství, zdali totiž chtějí nadále zase žíti a žíjí jako muž a žena, nechavše v zapomenutí upadnouti to, co je kdysi od stolu a lože rozdvojilo, jest přirozeně otázkou případu, jíž řešiti dlužno s vyšetřením a uvážením všech okolností a celého zabarvení případu. Pochybným mohlo by jen ještě býti, lze-li postupovati způsobem, naznačeným v § 15, když manželské společenství bylo již skutečně obnoveno, manželé však zase se rozdvojili a, pak-li ano, jak dlužno v tomto případě čítati lhůty, určené v § 15 a násl. Dle nározu nejvyššího soudu vyžaduje prvá část otázky odpovědi záporné, čímž ovšem druhá část otázky stává se bezpředmětnou. Neboť zákon zabraňuje nastoupiti cestu pouhé žádosti tam, kde manželské společenství bylo obnoveno, vycházeje, jak dolíčeno, zřejmě z předpokladu, že tím zvrácena jest domněnka nepřekonatelného odporu, čerpaná z toho, že mezi manžely bylo již došlo k rozvodu. Nelze proto, rozdvojí-li se zase manželé, k této obnovením manželského společenství již předstižené domněnce více se vraceti a nezbývá než cesta žaloby.

Čís. 4.

Projednán-li rozlukový spor bez přivzetí obhájce manželského svazku, trpí řízení zmatečností, již povšimnouti si jest povinností opravné stolice, třebaže opravný prostředek týkal se pouze otázky zavinění na rozluce.*)

Plenární usnesení ze dne 7. června 1920, č. pres. 426/20, **sb. n. s. čís. 535.**

Manželem žalováno o rozluku židovského manželství z důvodu manželčiny duševní choroby. První soud zřídil obhájce svazku manželského, ale na rekurs žalobcův vrchní soud zemský jako soud rekursní usnesení to zrušil a uložil prvému soudu, aby spor projednal bez obhájce svazku manželského. Toto usnesení rekursního soudu doručeno bylo též obhájci svazku manželského a ten si nestěžoval. Spor proveden v prvé stolici bez obhájce svazku manželského a vydán pak rozsudek, jímž žalobě o rozluku bylo vyhověno, ale bylo vysloveno, že vinu na ní má manželka. Manželka se proti tomuto výroku o vině odvolala a tu týž vrchní zemský soud jako soud odvolací rozsudek z moci úřední zrušil a vrátil věc k novému pro-

*) Toto plenární rozhodnutí pozbylo částečně významu vzhledem k čl. V. zák. čís. 161/1921 Sb. z. a n.

jednání za přibrání obhájce svazku manželského. Neučinil tak pro zmatečnost, nýbrž pro vadu řízení ve smyslu § 496 čís. 2 c. ř. s. Proti tomuto usnesení podán byl oběma manželi rekurs. Pro důležitost otázky přikázal první president Nejvyššího soudu věc plenárnímu senátu, jenž usnesl se na shora uvedené právní zásadě.

D ů v o d y:

Podle posledního odstavce § 13 zákona ze dne 22. května 1919 č. 320 Sb. z. a n. dlužno ve sporech o r o z l u k u (manželství jakéhokoliv, tedy také židovského) postupovati dle předpisů platných o tom, jak vyšetřovati a posuzovati jest n e p l a t n o s t manželství. Proto jsou nyní soudy ve sporech o rozluku manželství povinny, šetřiti kromě předpisů civilního řádu soudního též zvláštních ustanovení dvorského dekretu ze dne 23. srpna 1819 č. 1595 sb. z. s. a nařízení ministerstva spravedlnosti ze dne 9. prosince 1897 č. 283 ř. z., týkajících se řízení o neplatnosti manželství. Těmito ustanoveními zavádí se do sporů o rozluku manželství zásada vyhledávací, z níž vzhledem k tomu, že veřejný zájem státní na trvání manželského svazku, o jehož zrušení jde, jest spoluúčasten na výsledku sporu, vzchází soudu povinnost, aby k obhájení tohoto veřejného zájmu z moci úřední co nejpřesněji vyšetřil a zjistil pravou podstatu případu a důvody rozloučení manželství. Aby v tomto ohledu nebylo ničeho opomenuto, ukládá zákon soudu, aby ihned při zahájení řízení zřídil obhájce svazku manželského (§§ 14, 17 dotčeného dvorského dekretu a §§ 8, 15 zmíněného ministerského nařízení), jemuž doručiti jest žalobu. Povinnosti obhájce svazku manželského, jejž jest přibrati k veškerému dalšímu jednání, jsou v ustanoveních dvorského dekretu a ministerského nařízení podrobně uvedeny; soud pak jest povinen bdíti nad jeho činností a kdyby shledal, že obhájce svazku manželského něco opomenul, má ho z moci úřední poučiti a napomenouti. Zvláštní pozornost musí soud věnovati tomu, aby obhájce svazku manželského neopomenul, proti rozsudku, jímž byla vyslovena rozluka manželství, podati odvolání. Má tedy obhájce svazku manželského ve sporech o rozluku manželství postavení obzvláště významné, jest nezbytným účastníkem řízení, a nelze se obejíti bez něho v těchto sporech, ať již toto jeho procesuální postavení theoreticky se pojímá jakkoliv, — ať jest pokládán přímo za stranu samostatnou, neb alespoň se mu přiznává postavení takovéto strany; — ať jako obhájce veřejných zájmů jest pokládán za zástupce státu jako vlastní strany, nebo za zástupce manželů, kteří bez jeho účasti ve sporu nemohou dosáhnouti pravoplatného rozsudku; na všechen způsob jest okolnost, že obhájce svazku manželského ve sporech o rozluku manželství nebyl zřízen nebo nebyl přikázán, takovou vadu, která činí rozsudek i řízení předcházející dle § 477 c. ř. s., ať již s hlediska čís. 4 nebo s hlediska č. 5 zmatečným. Když tomu tak jest, dlužno ke zmatečnosti právě uvedené, jež jest nezhojitelna a neodstranitelna, přihlížeti ve vyšší stolici (§§ 471 čís. 7, 494, 513 c. ř. s.) z povinnosti úřední i tehdy, směřuje-li opravný prostředek manželů pouze proti výroku o vině na rozluce manželství. Takovýto opravný prostředek jest formálně přípustný, a právě proto jest vyššímu soudu možno a nutno, přihlížeti ke zmatečnosti a napraviti ji. Následkem toho jest samozřejmo, že výrok soudu prvého, jímž manželství bylo rozloučeno, nemůže, nebyl-li k řízení přibrán obhájce svazku manželského, pro zmatečnost, jíž dlužno dbáti v každém období řízení, nabýti moci práva, a výrok o vině toho kterého manžela, předpokládající, že bylo o rozluce manželství pravoplatně rozhodnuto, šetříc předpisů zákonných, pozbývá tím veškerého podkladu.

Čís. 5.

Ve sporech o rozluku manželství není obhájce manželského svazku povinen podati dovolání.*)

Plenární rozhodnutí ze dne 7. června 1920 Pres. 534/20, **sb. n. s. čís. 536.**

*) Toto plenární rozhodnutí pozbylo částečně významu vzhledem k čl. V. zak. čís. 161/1921 Sb. z. a n.

V § 18 dvorského dekretu ze dne 23. srpna 1819 čís. 1595 sb. z. s. ukládá se obhájci manželského svazku, by a) proti rozsudku, jímž uznáno na neplatnost anebo na rozluku manželství podal v zákonné lhůtě odvolání, b) proti rozsudku odvolacího soudu, byť i srovnalému s rozsudkem prvé stolice, podal dovolání, bylo-li uznáno na neplatnost manželství mezi katolíky nebo mezi katolíkem a akatolíkem. Věcně totéž ustanovuje § 16 min. nařízení ze dne 9. prosince 1897 č. 283 ř. z. Pro židovská manželství v řízení o rozluku obhájce manželského svazku se neustanovoval (§ 133 až 135 obč. zák., dvorský dekret ze dne 13. listopadu 1816 čís. 1296 sb. z. s., jenž alespoň pokud jde o rozluku, nesporně zachován v platnosti úvodem dvorského dekretu z roku 1819 a §em 18 min. nařízení z roku 1897). Byl tedy před vydáním novely o právu manželském tento právní stav: 1. při manželstvích akatolických křesťanů a jim co do rozlučitelnosti na roveň postavených manželstvích osob bez vyznání (§ 2 zákona ze dne 9. dubna 1870 č. 51 ř. z.) byl obhájce manželského svazku za podmínek shora pod písm. a) uvedených povinen podati odvolání, nikoli též dovolání, bez rozdílu, zda jednalo se o rozluku, či o neplatnost manželství, a zda, pokud jde o dovolání, bylo uznáno na rozluku nebo neplatnost již v prvé či teprve v druhé stolici (Krainz II. svazek, druhá polovice 1917, § 431 pozn. 93, rozhodnutí sb. Gl. neue Folge sv. VII. č. 2824 a sv. XVI. č. 6707). 2. Při katolických manželstvích a při smíšených manželstvích, kde alespoň jeden manžel byl katolíkem, rozluka nebyla vůbec přípustna. V úvahu přicházela pouze neplatnost manželství, při níž platila zvláštnost, uvedená shora pod písm. b). 3. Při rozluce židovských manželstev nemohla vůbec vzejíti otázka, o kterou se jedná.

Novela o právu manželském, vypočítavši v § 13 taxativně důvody, pro něž lze žalovati na rozluku manželství, dodává v posledním odstavci téhož paragrafu: »Ve sporech o rozluku budiž postupováno podle předpisů platných o tom, jak vyšetřovati a posuzovati neplatnost manželství.« Vzchází tudíž otázka: a) jest správným, že napříště bude ve sporech o rozluku manželství nutno, by ve všem všude bylo postupováno dle předpisů platných o tom, jak vyšetřovati a posuzovati neplatnost manželství, a pak-li ano b) platí nyní i při řízení o rozluce vyjímečný předpis, uvedený shora pod písm. b)? K těmto otázkám dlužno odpověděti záporně. K písm. a). Především nelze pustiti se zřetele, že poslední odstavec novely o právu manželském jest jen opakováním poslední věty § 115 obč. zák., jímž poukázáno k ustanovení § 97 obč. zák. V tomto předpisu vyhražen spor o neplatnost manželství soudu zemskému a nařízeno jednak, by ustanoven byl obhájce manželského svazku, jednak by dbáno bylo zásady vyhledávací. K provedení těchto zásad vydán pak dvor. dekret z roku 1819, z něhož lze seznati toto: Řízení o rozluce a o neplatnosti manželství shoduje se v tom, že pro obojí platí úchylkou od obyčejného procesního řízení zásada vyhledávací. V předpisech, děkujících za svůj vznik této zásadě, kryje se úplně jak řízení o rozluce, tak řízení o neplatnosti manželství. Kromě toho řízení o neplatnosti manželství ovládáno jest valnou měrou zásadou oficiálnosti, to však jen při překážkách manželství, pro něž neplatnost manželství je vyšetřiti z povinnosti úřední (§ 28 novely) (srovnej zejména Hora: Dosah zásady vyhledávací ve sporech manželských, Sborník věd právních a státních, ročník XV., sešit 2, 3 a 4). Předpisův a zásad, kotvících v této maximě, na řízení o rozluce manželství, jež zahajuje se jen k žalobě, užíti nelze, to tím méně, ježto dle § 14 c) novely právo žalobní pomíjí odpuštěním a jest tudíž z toho i onoho důvodu v úplně volné disposici žalobce. Lze proto z předpisů, platných pro řízení o neplatnosti manželství, použíti na řízení o rozluce v pravdě jen těch předpisů, jež až dosud platily touže měrou jak pro řízení o neplatnosti, tak pro řízení o rozluce manželství. I nutno vysvětlení předpisu § 13, poslední odstavec, novely hledati jinde. Jedno vysvětlení podává se přímo ze zprávy právního výboru (tisk 298). Pojednavši o posledním důvodu rozluky, t. j. o nepřekonatelném odporu (§ 13 i) dodává zpráva: »Řízení vždy se děje dle zásad procesních, kdež druhou stranou ve sporu jest stanovený obhájce manželství jako v případě řízení o neplatnost manželství. To je smysl poslední věty § 13, která se ovšem vztahuje na všechny spory o rozluku manželství. Jinými slovy: Posavadní zvláštnosti řízení, jež platily při rozluce a neplatnosti manželství akatolických a bezkonfesijních a také při neplatnosti manželství katolických a židovských a jež tudíž měly všeobecnou působnost při vyšetřování a posuzování neplatnosti všech manželství

pro překážku soukromoprávní, platí nadále v řízení o rozluce všech manželství, tedy i při rozluce manželství katolických, jež dosud byla nerozlučitelna, i při rozluce manželství židovských, pro niž dosud platily předpisy odchylné. Rozdíly konfesionelní v právu manželském byly zákonem zcela odstraněny. K písm. b). Tím záporně zodpovězena i tato otázka. Mimo to dlužno uvážiti, že zvláštnost, naznačená shora pod písm. b), platila jen při manželstvích katolických, souvisejících s nerozlučitelností a svátostným rázem těchto manželství, a že zákon v § 13, poslední odstavec, novely neměl při sjednocení manželského práva na mysli právě tento ojedinělý výjimečný předpis, nýbrž předpisy rázu všeobecného, platící pro všechna ostatní manželství.

Čís. 6.

Není-li dán důvod místní příslušnosti ani dle čís. 2 ani dle čís. 3 § 20 zákona ze dne 22. května 1919 čís. 320 sb. z. a n., nelze u zdejších soudů vůbec domáhati se přeměny rozvodu v rozluku manželství dle §§ 15 a 17 téhož zákona a není místa pro použití § 28 j. n.*)

Plenární rozhodnutí ze dne 7. června 1920, Pres. 557/20, **sb. n. s. čís. 537.**

Nejvyšší soud docházejí, zejména od zdejších státních občanů, bydlících v cizině, četné žádosti, by pro zamýšlenou žádost za přeměnu rozvodu v rozluku manželství ve smyslu §§ 15 a 17 novely o právu manželském určen byl dle § 28 j. n. soud místně příslušný, ježto není zde ani případu č. 2 ani případu č. 3 § 20 novely, poněvadž ani předcházející spor o rozvod neprojednával se v tuzemsku, ani ten či onen z manželů nemá v tuzemsku svého obesného soudu. Osud těchto návrhů závisí dle § 28 j. n. především na zodpovědění otázky, zda pro žádosti za přeměnu rozvodu v rozluku je v naznačených případech vůbec tuzemská soudní pravomoc opodstatněna čili nic, poněvadž, není-li zde této základní podmínky § 28 j. n., nemůže toto ustanovení vůbec přijíti v úvahu. K této otázce dlužno odpověděti záporně. Jedná se o případy, kde: a) žádný z manželů nemá svého obecného soudu v tuzemsku a předcházel rozvod, buďto, b) dobrovolný ať v tuzemsku ať v cizozemsku, nebo c) nedobrovolný, o němž spor projednán byl v cizozemsku. Pro tyto případy není v § 20 novely předpisu o místní příslušnosti, ač čís. 3 téhož § je prostým použitím § 100 j. n. a ač na snadě byla i eventualita, o niž zmiňuje se týž § 100 j. n., že by ani žadatel neměl v tuzemsku svého soudu obecného. Že zákonodárce v případech rozvodu ať dobrovolného ať nedobrovolného, jenž proveden byl v cizozemsku, vyloučil vůbec možnost přeměny rozvodu v rozluku, plyne nad veškeru pochybnost z ustanovení § 24 novely, jímž v podobě výjimky stanoveno pravidlo pro případy, nespadající pod ustanovení § 20 novely. Zbývají tudíž jen ještě případy, kde dobrovolný rozvod byl sice proveden v tuzemsku, ale v čase žádosti za přeměnu rozvodu v rozluku žádný z obou manželů nemá svého obecného soudu v tuzemsku. Tato eventualita zákonodárci aplikujícímu v § 20 č. 3 novely ustanovení § 100 j. n. ujíti nemohla, ježto v posléz řečeném ustanovení na případ ten výslovně bylo pamatováno. Že také zákonodárci tato eventualita vskutku tanula na mysli, plyne zcela jasně ze zprávy právního výboru (tisk 298 stránka 16), kde se praví: »Odstavec 3 § 20 odpovídá zásadám § 100 j. n. Eventualita, že by ani žadatel neměl v tuzemsku svého soudu obecného, byla vědomě vypuštěna.« Důvod, proč se tak stalo, nelze shledávati v tom, že by zákonodárce byl za vhodnější uznal, by v těchto případech na místo soustředění jich u jediného, předem určeného soudu, jak jest tomu dle § 100 j. n., určován byl místně příslušný soud od případu k případu vedle ustanovení § 28 j. n. Vždyť novela o místní příslušnosti pro žaloby proti tuzemcům na soudní rozvod, rozluku nebo neplatnost manželství zvláštních

*) srov. nynější doslov § 100 j. n. (čl. II. čís. 7 zák. čís. 161/1921 Sb. z. a n.).

předpisů neobsahuje, takže v tomto směru zůstává při předpisech posavadních, najmě i při předpisu § 100 j. n., při tomto arciť s obměnou, vyvolanou změnou státoprávních poměrů, že totiž na místo zemského soudu ve Vídni nastoupil zemský soud v Praze. (V obdobném případě prohlášeno nařízením ze dne 20. ledna 1919 čís. 34 Sb. z. a n., že na místě soudu, jmenovaného v § 12, odstavci 4. řádu o zbavení svéprávnosti —okresní soud pro Vídeň vnitřní město — jest okresní soud pro Horní Nové Město v Praze příslušným, zbaviti svéprávnosti příslušníka československého státu, jenž v tomto státě nemá stálého bydliště ani v něm nepobýval.) A zůstalo-li pro spory manželské při posavádním soustředění po rozumu § 100 j. n., uznáno toto opatření za výhodnější, než nesčetné návrhy dle § 28 j. n. a nelze seznati, proč by při něm nebylo zůstalo i při žádostech o přeměnu rozvodu v rozluku, kdyby takovéto žádosti v případech, o něž se jedná, bývaly uznávány vůbec za přípustné. Důvod, proč zmíněná eventualita vypuštěna, může proto býti jen ten, že ani tuzemci nemohou žádati za přeměnu rozvodu v rozluku, když sice v tuzemsku dobrovolný jich rozvod byl proveden, ale z nichž ani ten ani onen nemá v čase žádosti v tuzemsku svého obecného soudu. Dle řečeného v případech, uvedených shora pod písm. a), b) není žádost za přeměnu rozvodu v rozluku vůbec přípustna, žádný tuzemský soud nesmí se jí zabývati a není proto místa pro použití § 28 j. n.

Čís. 7.

1. Ku případům evikce předpis § 49 čís. 8 j. n. se nevztahuje.

2. Vojenské koně nejsou věcmi, vyloučenými z právního obchodu, jich neoprávněný prodej neposuzuje se dle ustanovení o smlouvách neplatných, nýbrž dle předpisův o správě.

Plenární rozhodnutí ze dne 27. října 1920, č. pres. 749/20, **sb. n. s. čís. 733.**

Důvody:

Rozhodnutí soudů předkládány jsou četné případy, kde kupitel domáhá se na prodateli náhrady, ježto koupený kůň byl jakožto vojenský kůň kupiteli vojenskou správou zabaven. Žaloby podány jsou dílem u soudů okresních, dílem u sborových soudů prvé stolice. Pokud v žalobách, podaných u okresních soudů, domáháno se bylo peníze, převyšujícího 1000 K, byla ve dvou případech žaloba ve všech třech stolicích věcně vyřízena, námitka věcné nepříslušnosti nebyla vznesena a ani soudové otázkou věcné příslušnosti se nezabývali (rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 20. dubna 1920, Rv I 162/20 a ze dne 18. května 1920, Rv I 207/20). Pouze v jednom případě vznesena proti žalobě námitka věcné nepříslušnosti; okresní soud námitce vyhověl, rekursní soud námitku zamítl a nejvyšší soud potvrdil usnesení rekursního soudu, vycházeje z názoru, že žaloba jest žalobou ze správy pro vadu právní a že předpis § 49 č. 8 j. n. vztahuje se jak na vady fysické, tak na vady právní (rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 2. března 1920, R I 110/20). Pokud žaloba byla podána u sborového soudu prvé stolice, zabýval se nejvyšší soud dosud třemi případy. V jednom případě (rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 16. března 1920, Rv I 111/20) byla žaloba v prvé i druhé stolici věcně vyřízena, otázka příslušnosti nebyla vzata na přetřes. Nejvyšší soud sám od sebe zrušil celé předchozí řízení jako zmatečné a odmítl žalobu pro nezhojitelnou nepříslušnost dovolávaného sborového soudu prvé stolice, vycházeje z téhož právního názoru, jako v rozhodnutí R I 110/20. V druhém případě (rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 7. dubna 1920, R I 182/20) vyřízena žaloba ve všech třech stolicích věcně. Při poradě nejvyššího soudu poukázáno k rozhodnutím R I 110/20 a Rv I 111/20 a navrhováno jako v případě Rv I 111/20. Většinou však bylo toto mínění odmítnuto s poukazem k tomu, že vojenský kůň jest mimo právní obchod, jeho koupě je neplatná a nejedná se proto o žalobu ze správy. V třetím případě (rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 4. května 1920, R I 264/20) odmítl sborový soud prvé stolice žalobu pro věcnou nepříslušnost, rekursní soud odmítl námitku věcné nepříslušnosti, poněvadž § 49 č. 8 j. n. má na zřeteli pouze vady fysické, nikoli též vady právní; nejvyšší soud odmítl dle § 45 j. n. dovolací rekurs jako nepřípustný. Otázkou, zda vojenské koně jsou věcmi mimo právní obchod, zabývá se zevrubně rozhodnutí Rv I 267/20 a odpovídá k ní v rozporu s rozhodnutím R I 182/20 záporně.

Hledě k těmto odporujícím si rozhodnutím odkázal první president nejvyššího soudu věc do zasedání plenárního, jež usneslo se na shora vytčených zásadách. Směrodatnými byly tyto úvahy:

K čís. 1. Pro rozhranění věcné příslušnosti mezi soudy okresní a sborové soudy prvé stolice v rozepřích o majetkoprávní nároky rozhodnou jest zásadně hodnota sporného předmětu. Případy, kde bez ohledu k této hodnotě nastupuje výlučná příslušnost buďsi soudů okresních, buďsi sborových soudů prvé stolice, jsou výjimkami z řečeného pravidla a nutno proto přesně vykládati předpisy, patřící do této skupiny. Takovýmto výjimečným předpisem jest i ustanovení § 49 II čís. 8 j. n., jímž k výlučné příslušnosti soudů okresních přikázány »spory pro vady dobytka«. Ani z doslovu, ani z úmyslu, ani z dějin vzniku zákona nelze dovozovati, že by slovům »vady dobytka« náleželo podkládati jiný smysl, než jaký dle gramatického výkladu (§ 6 obč. zák.) jest v nich utajen. Ze slov »vady dobytka« jest zřejmo, že zákon na mysli má pouze vady, které vězí ve zvířeti samém, jejichž nositelem jest tedy tělo zvířete, nikoli ale vady mimo ně ležící. Se zákonným označením »vady dobytka« setkáváme se v původním doslovu všeobecného zákona občanského v paragrafech, pojednávajících o správě a sice v §§ 924, 925, 926 a 927. Z celého doslovu těchto paragrafů jest vidno, že zákonodárce slovem »vady dobytka« vyrozumíval pouze fysické vady dobytka. Na tom se ničeho nezměnilo III. dílčí novelou k obč. zák. (cís. nařízení ze dne 19. března 1916 č. 69 ř. z.). I tu zákon především na mysli má dobytek nemocný a vadný (§§ 925 až 932 a všeob. obč. z.). V § 933 nového doslovu obč. zák. rozeznávají se pokud se nároku ze správy týče: a) nemovitosti, b) movitosti a o d d ě l e n ě, c) vady dobytka. Pak opět se mluví o lhůtách, resp. o začátku lhůt 1. při odevzdání věci, 2. při správě z takových vad dobytka, při nichž určena jest právní domněnka a 3. pro správu uplatňovanou z důvodu toho, že osoba třetí na věc činí si nárok. Správu pro právní nedostatky zákon tedy liší od správy pro vady dobytka, na něž jedině se vztahuje § 49, odst. 8 j. n. Nebylo také úmyslem zákonodárcovým při nové úpravě všeob. zákona občanského v kapitole o správě pojem »vad dobytka« rozšiřovat i na případy, kdy nelze mluviti o vadě na dobytku, resp. v těle zvířete váznoucí. Ve vysvětlivkách k osnově III. dílčí novely praví se v úvodě výslovně, že jde o to, »aby zcela zastaralá ustanovení o s p r á v ě z v a d y d o b y t k a byla změněna a novými právními předpisy nahražena«. K titulu 9. odst. 5 (předpisy o obligačním právu. Správa p r o v a d y d o b y t k a) vysvětlivky poukazují k tomu, že dosavadní předpisy neodpovídají novějším vymoženostem n a p o l i z v ě r o l é k a ř s k é m. Zaváději se tedy nové a při tom se konstatuje, že zákonodárství nemůže věc upraviti do detailu, jelikož znalost n e m o c í d o b y t č í c h nalézá se ve svém rozvoji a zákonná úprava musí odpovídati stanovisku, jaké právě v ě d a zaujímá. Dále se tam uvádí, že se vyskytují a bývají zavlékány stále nové, dříve neznámé d o b y t č í n e m o c i a že zákonodárství není možno, by stejně rychle s těmito změnami a vývojem kráčelo a že se tedy odporučuje, by vládě dáno bylo zmocnění, že může cestou nařizovací potřebné v ě d ě v e t e r i n á ř s k é odpovídající předpisy vydávati.« Dovolávání se v důvodové zprávě vědy veterinářské a uvádění jen nemocí dobytčích nasvědčuje tomu, že šlo jedině o vady na těle dobytka se vyskytující a nikoliv o vady, které nemají s podstatou dobytka, o něž dotyčný spor je zahájen, co činiti, že tedy slovem »vady dobytka« sluší rozuměti jen a jen nedostatky na zvířeti samém se vyskytnuvší. Za vady takové nelze ovšem označiti pouze snad nemoci dobytka. § 925 nového znění všeob. zákona obč. výslovně uvádí »nemoce a vady«. Vada může ovšem spočívati i v tom, že zvíře nemá přednosti slibovaných, resp. předpokládaných (dicta et promissa), na př. koupena byla výslovně kráva březí, pak se ale zjistilo, že březí není, i to je nedostatek na koupeném zvířeti, tedy vada na dobytku — vada fysická. Třeba při tom šlo také o uplatňování vady právní v to zahrnuté, zůstává právě nedostatek, resp. vada na těle koupeného zvířete se vyskytnuvší základem pro spor a dlužno především

eventuelně i slyšením znalců veterinářů zjistiti, zda vytýkaná fysická vada, resp. nedostatek skutečně konstatovány býti mohou. Z uvedeného plyne ale, že vady čistě právní se strukturou těla zvířete nesouvisející, jichž nositelem není tělo zvířete, pod pojem »vady dobytka« zahrnovati nelze. Do této kategorie spadá i vada ta, že dobytče koupené nenáleželo prodávajícímu, že je tu tedy evikční nárok osoby třetí. Vady takové, byť i žalobou ze správy uplatňovány býti mohly, nejsou vadami ve smyslu § 49 odst. 8 j. n. a není pro rozhodování o nich povolán bez ohledu na ceny předmětů výhradně soud okresní. Míní-li odpůrci tohoto názoru, že se stanoviska oportunity a jednoty bylo by prospěšno jak pro vadu fysickou, tak i pro vadu právní při dobytku se vyskytující příslušným k projednání prohlásiti okresní soud, nelze vůči tomu nic jiného uvésti, než jen poukázati ku platným shora uvedeným právním předpisům a k tomu, že při vadách a nedostatcích, tkvících ve zvířeti samém, bylo uznání výlučné příslušnosti okresních soudů zcela pochopitelným, jsouc diktováno jednak tím, že s menším nákladem a menšími obtížemi bude spojena obhlídka zvířete u neb od soudu okresního a tento soud bude míti pro obhlídku zvířete znalce prakticky velmi dobře vyškolené, jednak tím, že zejména při nemocech dobytka věc nestrpí odkladu. Tyto úvahy nemají místa při nedostatku nebo vadnosti vlastnického práva autorova, ježto v těchto případech jednati se bude o otázky, jež celkem neliší se od podobných otázek jinakých rozepří.

K čís. 2. Podle zásady § 355 všeob. obč. zák. může každá věc býti předmětem právního jednání. Zákon však některým věcem upírá tuto způsobilost, a to věcem veřejným, pokud trvá jejich určení k účelům veřejným, a věcem, které výslovně sám za vyloučeny z obchodu prohlašuje. Stát pak vyjímá věci některé z obchodu proto, že chce být jejich vlastníkem sám, takže soukromá práva k nim mohou býti vykonávána pouze potud, pokud tomu nejsou na odpor předpisy vydané k zachování a utužování veřejného blaha (§ 364 odst. 1 všeob. obč. z.). Z toho plyne, že za res extra comercium sluší jen a pouze ty věci považovati, které právní předpisy výslovně jako takové označují. Věcmi takovými, s nimiž obchodovati není možno, jsou vzhledem k tomu, že jsou majetkem státu a výhradně jen k účelům erárním slouží, součástky vojenské výstroje. (Dekr. dvor. kancel. ze dne 5. prosince 1800, ze dne 24. října 1816 [G 204] nař. dvor. kancel. ze dne 21. prosince 1808, W. 234, ze dne 29. března 1829, W. 396, a dekr. dvor. kancel. ze dne 29. srpna 1839, č. 26.261, sv. 267 zák. pol. sb.). Věcí extra comercium není však vojenský kůň, jelikož v řečených ustanoveních o koních zmínka se neděje a je také již vzhledem k tomu k předmětům tam uvedeným počítati nelze, že je nelze přece jen prodejem zničiti co do jejich podstaty způsobem, jak to předpisují uvedená nařízení a jelikož erár sám koně půjčuje a prodává, jak to předpisu §§ 1, 5 a násl. nařízení vládního ze dne 28. listopadu 1919 č. 627 sb. z. a n.

Poněvadž tedy vojenští koně nejsou zákonem za věci extra comercium prohlášené, dlužno neoprávněný prodej vojenského koně posuzovati dle předpisů o správě, při čemž vzhledem k tomu, že v případě tom jde jedině o právní vadu zvířete, příslušným není výlučně soud okresní.

Čís. 8.

Uznáno-li otcovství k nemanželskému dítěti, lze jen tehda domáhati se sporem toho, co otec dle zákona plniti jest povinen, poukázal-li poručenský soud poručníka k žalobě formálním usnesením, jež, doručeno byvši též nemanželskému otci, nabylo právní moci.

Tímto usnesením jest procesní soudce vázán.

Plenární usnesení ze dne 27. října 1920, Pres. 1019/20, **sb. n. s. čís. 734.**

Důvody:

Ve třetím titulu druhého oddílu, jednajícím o nemanželských dětech, ustanovuje I. dílčí novela k občanskému zákoníku (cís. nař. ze dne 12. října 1914 čís. 276 r. z.) pod § 16 II. toto: »Uznáno-li otcovství, jest na soudu, by sám od sebe stanovil v mimosporném řízení výměru toho, co otci dle zákona plniti náleží, z á v i s í - l i v š a k t o t o r o z h o d n u t í n a v y š e t ř e n í s p o r n ý c h s k u t e č n o s t í, j i c h ž p r o s t ř e d k y m i m o s p o r n é h o ř í z e n í n e l z e z j i s t i t i, b y p o u k á z a l p o r u č n í k a, p o d a t i ž a l o b u.« I v literatuře i v soudní praxi rozcházejí se názory o tom, kdy dány jsou podmínky řízení sporného a jak odkliditi různost v mínění jednak soudu poručenského, jednak soudu procesního o tom, zda lze či nelze vystačiti s prostředky řízení mimosporného a zda tudíž má či nemá místo řízení sporné.*) Když tě i v praxi čsl. nejvyššího soudu objevila se v naznačených směrech různost mínění**), přikázal I. president věc senátu plenárnímu. Tímto usnesena shora uvedená právní věta, pro niž byly rozhodnými tyto úvahy:

Dle motivů ku vládní předloze I. dílčí novely (čís. 2 příloh k těsnopiseckým zápisům panské sněmovny, XXI. zasedání, 1911, str. 74 a 75) směřováno ustanovením § 16 I. dílčí novely k tomu, by zjednána byla shoda v otázce, v praxi namnoze sporné, zda výměru toho, co otci nemanželského dítěte dle §§ 166—168 obč. zák. plniti náleží, lze z moci úřední zjistiti řízením mimosprným, či, zda nutno, by spolehlivý podklad byl za všech okolností zjednán řízením sporným.

Jak vidno z doslovu § 16 I. dílčí novely nezabočil zákon ani do toho, ani do onoho z obou extrémů. Rozhodnuv se zásadně pro řízení mimosporné neztratil s očí zvláštnosti řízení mimosporného, nezapomněl na stěžejní zásadu tohoto řízení, vyslovenou v § 2 čís. 7 nesp. říz. Z důvodů, jež zde zevrubně uváděti netřeba, prolomil zákon na prospěch řízení mimosporného zásadu, vedle které sporem projednává a rozhoduje se o nárocích majetko-právních, nechť si spornými jsou jen co do důvodu, či co do rozsahu, či ve směru obojím, a odklidil námitku, již proti přípustnosti mimosporného řízení bylo by lze čerpati ze zásady § 1 nesp. říz. Vysloviv se zásadně pro mimosporné řízení nemohl zákonodárce pustiti se zřetele případy, v nichž tato cesta dle úpravy tohoto řízení nebyla by schůdnou a nevedla by k uspokojivému řešení případu, tudíž případy, na něž pamatováno již § 2 čís. 7 nesp. říz. Zda tento předpoklad takovýchto případů byl ospravedlněn čili nic a zdali tedy pravdu mají ti, kdož k otázce té přisvědčují, či ti, kdož to popírají, jest zcela lhostejno. Tento rozpor mohl by přijíti v úvahu de lege ferenda, de lege lata jest bez významu.

Rovněž netřeba sledovati ty, kdož položili si otázku, zdali, hledíc k ustanovení § 2 čís. 7 nesp. říz., byla výhrada § 16 I. dílčí novely: »závisí-li však ... až ... podati žalobu« vůbec potřebna, čili nic a, proč doslov této výhrady uchyluje se od doslovu § 2 čís. 7 nesp. říz. Dostiť de lege lata na tom, že ona výhrada v § 16 I. dílčí novely jest, a rovněž stačí pro otázku, o které tuto rozhodovati náleží, že, jakž celkem se uznává, přes různost doslovu výhradou § 16 I. dílčí novely vyjádřeno jest v podstatě totéž, co jinými ovšem slovy jest řečeno v § 2 čís. 7 nesp. říz. I ten, i onen předpis má na zřeteli případy, kde věc zásadně přikázána jest řízení mimospornému a vytýká předpoklady, za kterýchž věc výjimečně může dostati se na pole řízení sporného. Vysloviti se o tom, zda tyto předpoklady zde jsou, přikazuje § 16 I. dílčí novely soudu poručenskému. Tento soud zjednává svým výrokem podklad pro přípustnost řízení sporného, jeho výrok má po této stránce ráz konstitutivní. Ježto pak, jak vytčeno, řízení mimosporné má zde býti pravidlem, cesta sporu výjimkou, vázanou na přesně stanovený předpoklad, ježto dále výkon soudní pravomoci jest nejen právem, nýbrž po výtce veřejnoprávní povinností soudce, jemuž právní záležitost jest přikázána a ježto posléze účastníci

*) Údaje literární obsahují a soudní rozhodnutí udávají zejména poznámky 25 a 26, přičiněné na stránce 235 k § 463 díla: Krainz-Pfaff-Ehrenzweig, System des österr. allg. Privatrechtes, fünfte Auflage, zweiter Band, zweite Hälfte, Familien- und Erbrecht. K tomu rozhodnutí Glaser-Unger, Neue Folge, Band 52, Nr. 7256, 7571 a 7716.

**) Rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 7. ledna 1920, čís. R I 510/19 (Právník 1920, sešit VIII., str. 294) a ze dne 31. srpna 1920 čís. R I 712/20.

mají subjektivní nárok na to, by právní záležitost, jimi na soud vznesená, došla vyřízení cestou, v zákoně naznačenou, jest zajisté oprávněn požadavek, by jednak poručenský soud, poukazuje poručníka výjimečně k žalobě, učinil tak způsobem, který poskytuje dostatečnou záruku pro poznatek, že poručenský soud uvědomil si jasně dosah § 16 I. dílčí novely a to, že jedná se o opatření, kotvící v tomto zákonném ustanovení, jednak, by opatření to nestalo se bez kontroly účastníků. V onom směru učí však praxe poručenských soudů namnoze tomu, že tito soudové přidržují se prázdné šablony místo podstaty věci, že, učinivše jen tolik, ut aliquid fecisse videatur, udělují prostě dle čís. 62 Némethy-ho sbírky formulářů zmocnění k rozepři, nepovažujíce za potřebno nějaké odůvodnění a nedoručujíce svého usnesení nemanželskému otci. Nehledíc k tomu, že zmocnění k rozepři má i hmotně i formálně zcela jiný ráz a význam než opatření dle § 16 I. dílčí novely a že tudíž z té okolnosti, že poručenský soud tuctovým vyřízením zmocnil poručníka ku provedení sporu, nikterak, při nejmenším pak spolehlivě nelze souditi, že vůbec uvědomil si význam § 16 I. dílčí novely a proč za neschůdnou k vyřízení věcí uznal cestu nesporného řízení, není výrok, jímž zmocňuje se poručník k vedení rozepře formálním výrokem po rozumu § 16 I. dílčí novely a nelze proto výrok ten uznati za postačitelný podklad pro přesun věci z pravidelného mimosporného řízení na výjimečnou cestu řízení sporného. Tím padá též argumentace, kotvící ve stereotypním výroku, že prý poručenský soud, uděliv zmocnění k rozepři, dal zřejmě na srozuměnou, že za neschůdnou považuje cestu řízení mimosporného. Nejde tu o bezobsažnou hříčku slov ani o prázdný formalismus, nýbrž jedná se o to, by poručenský soud neplul po vodách šablonovitosti a by zlomen byl hrot domněnce, že zcela libovolně vyhnul se úkolu, jenž zákonem jemu v prvé řadě jest přikázán. Nutno tudíž trvati na tom, by poručenský soud učinil formální usnesení po rozumu § 16 I. dílčí novely a by usnesení totéž řádně odůvodnil. Pak zajisté zabrání se tomu, by neopakovaly se případy, kde poručníku uděleno zmocnění ke sporu, pokud se týče, kde poručník poukázán k žalobě na údaj matky, vedle něhož prý o výživném nelze docíliti dohody, nebo proti otci, jenž nemá ani majetku, ani jiných příjmů než služební požitky z veřejného svého postavení, jichž výši bylo lze zjistiti prostým úředním dotazem. Bylo dále poukázáno k tomu, že usnesení, vynesené dle výhrady § 16 I. dílčí novely musí státi se za kontroly stran. Nutno proto usnesení to doručiti zejména též nemanželskému otci a umožniti takto účastníkům, by opravnými prostředky nesporného řízení bránili se proti přesunu věci na pole řízení sporného. Na vyřízení věci cestou mimospornou má zájem jak mimomanželské dítě, jednak proto, že rychleji dostane se mu úpravy jeho nároků, jednak proto, že oficiálním rázem mimosporného řízení chráněno jest před úskalím procesuálního opomenutí, na vyřízení touto cestou má zájem i mimomanželský otec, jemuž, když tě otcovství uznáno, nemůže býti lhostejno, by k vůli výši alimentace byl nucen vésti nákladný spor.

Poukázán-li poručník na žalobu formelně bezvadným a pravoplatným usnesením poručenského soudu, jest zjednán nezvratný podklad pro řízení sporné a nelze procesnímu soudu přiznati oprávnění, by zkoumal, zda usnesení poručenského soudu jest či není věcně opodstatněno. Pravda ovšem, že ustanovení posl. odstavce § 42 j. n. k tomuto případu se nevztahuje, majíc na zřeteli případ opačný. Nutno však uvážiti, že zákon ponechává soudu poručenskému na uvážení, zda jest či není s to, by vystačil s prostředky řízení mimosporného. Posouditi věcnou odůvodněnost tohoto výroku přísluší po případě soudu, jemuž poručenský soud pořadem stolic mimosporného řízení jest podroben, nelze však práva toho přiznati soudu procesnímu, jenž není po zákonu povolán k tomu, by rozhodoval o správnosti usnesení soudu poručenského. Pravoplatný výrok poručenského soudu jest nezvratitelným podkladem přípustnosti pořadu práva nejen pro účastníky, nýbrž i pro soud procesní.

Na konec nebude od místa, zaujati stanovisko ještě k jedné otázce, jež z různých stran byla nadhozena. Vysloven totiž názor, že, zahájen-li spor, aniž bylo by zde formálního a pravoplatného usnesení po rozumu § 16 I. dílčí novely, bude na místě přerušení sporu do doby, dokud nebude zjednán tento formální podklad přípustnosti pořadu práva. K tomuto názoru přidati se nelze. Civilnímu řádu soudnímu venkoncem neznámo jest přerušení rozepře pro pendenci praejudiciální otázky v řízení mimosporném (Ott, Rechtsfürsorgeverfahren, str. 165, Klein, Vorlesungen, str. 77). Není-li zde formelního podkladu pro přípustnost pořadu práva, jest sporné řízení nepřípustným a cesta, jakou v tomto případě jest se bráti soudu procesnímu, jest v civilním soudním řádě přesně vyznačena.

Čís. 9.

Povoliti podle § 17 novely o právu manželském rozluku manželství lze i tehda, byl-li rozvod manželství od stolu a lože vysloven rozsudkem pro zmeškání.

Rozh. ze dne 9. února 1921, R I 32/21. Toto rozhodnutí přijato plenárním usnesením ze dne 9. února 1921, čís. pres. 163/21, **sb. n. s. čís. 918.**

Žádost, by povolena byla dle § 17 rozl. zák. rozluka manželství, jež bylo rozvedeno od stolu a lože, byla o b ě m a n i ž š í m i s o u d y zamítnuta, j e ž t o dle § 17 rozl. zák. a čl. III. provád. nař. náleží soudu, by na základě konaných šetření přezkoumal skutečnosti ve sporu o rozvod manželství nejen na jevo vyšlé, nýbrž i z j i š t ě n é. Nemůže proto rozsudek pro zmeškání sám o sobě tvořiti dostatečný podklad pro vyslovení rozluky, poněvadž ve sporu o rozvod sice skutková přednesení strany žalující, pokud předloženými důkazy vyvrácena nebyla, vedle § 398 odstavec druhý c. ř. s. za pravdivá pokládati sluší, ku zjištění skutkových okolností však nedošlo.

N e j v y š š í s o u d zrušil usnesení nižších soudů a uložil soudu prvé stolice, by, nehledě k uvedenému důvodu zamítacímu, jednal o návrhu na rozluku manželství.

D ů v o d y:

Mylný jest názor obou nižších stolic, že na základě rozsudku pro zmeškání nelze dle § 17 zákona ze dne 22. května 1919, čís. 320 sb. z. a n. v nesporném řízení vysloviti rozluku manžeství usnesením. Dotčený § 17 v té příčině nerozeznává, zda rozsudek, jímž povolen rozvod, vynesen byl po kontradiktorním řízení nebo pro zmeškání nebo na základě uznání. Žádá-li se tamže provedení sporu o rozvod, znamená to tolik, že bylo o žalobě rozhodnuto rozsudkem. Proti tomu nelze nic odvoditi z ustanovení čl. II. odst. III. pododst. 2 prováděcího nařízení ze dne 27. června 1919, čís. 362 Sb. z. a n., že soud má pečlivě zkoumati, »zda skutečnosti z j i š t ě n é ve sporu o rozvod byly by již tehdy odůvodnily výrok o rozluce«. Neprávem mají nižší soudy za to, že skončen-li spor rozsudkem pro zmeškání, není tu žádných zjištění skutkových. Hledíc k § 396 c. ř. s., dlužno v tom případě za skutková zjištění pokládati okolnosti, jež dostaviv se žalobce přednesl po stránce skutkové, jež nebyly vyvráceny jsoucími tu průvody a proto za pravdivé se považují. I tyto předpoklady rozsudkové mají povahu skutkových zjištění a liší se od zjištění skutkových, obsažených v kontradiktorních rozsudcích, pouze způsobem, jakým soud k nim dospěl — zde totiž volným hodnocením výsledků jednání a provedených důkazů, tam zákonnou presumpcí pravdivosti přednesu žalobcova. Jde-li o rozsudek kontumační, jest tedy soudu v nesporném řízení zkoumati, zda skutečnosti žalobcem přednesené, jsoucími tu průvody nevyvrácené a tudíž rozsudku za základ položené, byly by již tenkrát k tomu stačily, aby na jejich podkladu byla povolena rozluka, nikoliv jen pouhý rozvod, kdyby bylo o ní řízení ze dne 9. prosince 1897, čís. 283 ř. zák., § 14 dvorského dekretu ze dne 23. srpna 1819, čís. 1595 sb. z. s., § 99 obč. zák. a § 13 poslední odstavec zákona ze dne 22. května 1919, čís. 320 Sb. z. a n. dovozuje, že rozsudek pro zmeškání nemůže tvořiti podklad pro vyslovení rozluky v nesporném řízení, jest názor ten neudržitelný, když tě zákon ze dne 22. května 1919, čís. 320 sb. z. a n. připouští v §§ 15 a 16 přeměnu rozvodu v rozluku v nesporném řízení dokonce i tehdy, když nepředcházela vůbec žaloba o rozvod, nýbrž jest tu rozvod dobrovolný, a to

v případech naznačených v poslední větě § 16 a) bez jakéhokoliv zjišťování. Tím, že nižší soudy zamítly ihned bez provedení nesporného řízení návrh na povolení rozluky, porušen byl tedy zřejmě zákon, jsou tu podmínky § 16 nesporného patentu, bylo proto vyhověno mimořádnému rekursu dovolacímu.

Čís. 10.

Změna ve výši výživného, jež pro nemanželské dítě bylo pravoplatně stanoveno rozsudkem, nemůže státi se řízením mimosporným (§ 16 I. dílčí novely k obč. zák.).

Rozh. ze dne 11. října 1921, R I 955/21, přijato plenárním usnesením ze dne 4. října 1921, čís. pres. 1027/21, sb. z. a n. čís. 1224.

Nemanželské dítě domáhalo se na otci v řízení nesporném zvýšení výživného, jež mu bylo pravoplatně přiřknuto rozsudkem ze dne 30. prosince 1913. O b a n i ž š í s o u d y rozhodly o žádosti věcně. N e j v y š š í s o u d zrušil usnesení předchozích soudů a žádost odmítl.

D ů v o d y:

Rozsudek ze dne 13. prosince 1913 nelze vzhledem na procesní a materielní pravomoc zvrátiti pouhým usnesením v řízení mimosporném, nýbrž zase jen ve sporu novým rozsudkem. Ustanovení § 16 odstavec druhý čís. nař. ze dne 12. října 1914, čís. 276 ř. zák. (I. dílčí novely k obecnému zákoníku občanskému) nehodí se na tento případ; jen tehdy bylo by lze ho použíti, kdyby po uznání otcovství ihned průvodně v řízení mimosporném byla bývala stanovena výše dávek, k nimž otec podle zákona jest povinen, poněvadž by se dalo příslušné usnesení nahraditi usnesením jiným. Tomu však v tomto případě tak není. Také nelze tu obdobně použíti § 142 obč. zák., neboť i nový doslov tohoto předpisu vychází z předpokladu, že úprava poměrů a povinností rodičů k dětem jejich při rozvodu nebo rozluce manželství stala se v řízení mimosporném. Ostatně týká se ustanovení § 142 obč. zák. jen manželských dítek rodičů, jichž manželství bylo soudně rozvedeno nebo rozloučeno, takže ho nelze použíti v tomto případě. Ježto tedy poručníku náleží, aby ř á d n ý m s p o r e m nároky svého poručence uplatnil, bylo obě usnesení soudů předchozích i s dotyčným řízením zrušiti jako zmatečná a nynější návrh poručníka odmítnouti.

Čís. 11.

Zásadně není závady, by nebyl dle § 251 čís. 5 ex. ř. uznán za nezabavitelný psací stroj advokátovy kanceláře.

Plenární rozhodnutí ze dne 8. listopadu 1921, čís. pres. 1078/21, sb. n. s. čís. 1274.

V otázce, zda psací stroj advokátovy kanceláře náleží ku předmětům, jež dle § 251 čís. 5 ex. ř. jsou vyloučeny z exekuce, došlo při rozhodování u nejvyššího soudu k různosti mínění. Jedni zodpověděli otázku bezvýjimečně záporně, druzí dávali k ní bezvýjimečně odpověď kladnou. Pro zásadní důležitost věci předložil první president otázku senátu plenárnímu. Tento zodpověděl ji, jak shora uvedeno.

D ů v o d y:

Nelze přisvědčiti k právnímu názoru, dle něhož psací stroj advokátovy kanceláře nepatří v ů b e c k předmětům, jež dle § 251 čís. 5 ex. ř. jsou vyloučeny z exekuce. Zákon vylučuje v § 251 ex. ř. z exekuce pod čís. 1 a 3 předměty n e p o s t r á d a t e l n é, pod čís. 13 předměty n u t n é a pod čís. 5 a 6 předměty p o t ř e b n é. Již tímto odstíněním dal zákonodárce na jevo, že s hlediska čís. 5 § 251 ex. ř. nezáleží na tom, zda předmět jest pro dlužníka nutným, pokud se týče nepostrádatelným, nýbrž, že stačí, potřebuje-li dlužník předmětu, by mohl své povolání vykonávati. Otázku, jakých předmětů potřebují osoby, naznačené v § 251 čís. 5 ex. ř., by mohly své povolání vykonávati, není otázkou, připoutanou na nezměnitelné předpoklady. Dochází odpovědi jednak v tom, jaké požadavky činí na dlužníka doba, do níž spadá rozhodování o nezabavitelnosti předmětu, jednak ve správném vystižení toho, co jest účelem řečeného omezení zabavitelnosti. Zákonodárci jednalo se o to, by vyrovnán byl jednak věřitelův zájem, dojíti z dlužníkova majetku uspokojení vykonatelného nároku, jednak slušný zřetel na dlužníkovu hospodářskou živnost. Zákon čelí vhodnými prostředky proti tomu, by dlužník neunikal postranními cestami svému závazku, s druhé strany nechce však dlužníka vydati na pospas věřiteli. Vychází s hlediska, že bezohledné vymáhání majetkových nároků nesmí jíti tak daleko, by tím dlužník stal se hospodářským trosečníkem. To nemůže býti účelem zdravého zákonodárství, najmě jestli ovládán hospodářskou spravedlností, to nemůže však býti ani rozumným přáním prozíravého věřitele, jenž, shroutě bezohledným vymáháním nároku dlužníkovu hospodářskou mohoucnost, sám kácí kmen, jehož ovocem mohl by po čase býti uspokojen. Čte-li se pod tímto zorným úhlem ustanovení § 251 čís. 5 ex. ř., dlužno rozuměti mu tak, že potřebnost toho kterého předmětu pro výkon povolání určuje se tím, co žádá doba na dlužníku a čeho mu třeba, by byl s to obstáti v hospodářské soutěži. Ani v tom ani v onom směru nelze přirozeně utkvěti ztrnule na tom, co v zašlých dobách bylo postačitelno, nýbrž nutno jíti s duchem času a podrobiti se příkazům přítomnosti. Použito na případ, o který se jedná, nelze rozumovati tak, že kdysi psací stroj byl věcí neznámou, že písemnosti pořizovaly se bez psacího stroje a že tudíž i dnes lze se bez psacího stroje obejíti. Bylo by zbytečno, osvětlovati výhody strojové práce oproti práci ruční. Stačí vytknouti, že jakmile jedna advokátní kancelář pořizuje písemnosti psacím strojem, nabývá hospodářské převahy nad advokátní kanceláří, kde píše se bez stroje. Nejde tu jen o rychlost, s jakou lze strojem písemnosti pořídíti, nýbrž též o to, že advokátní kancelář, jež nemá psacího stroje, odkázána jest na větší počet drahých sil pracovních. Má-li tato porucha hospodářské rovnováhy na poli soutěže býti vyrovnána, nelze bez dalšího a za všech okolností odnímati exekucí advokátní kanceláři psací stroj. S druhé strany ovšem jest otázkou případu, zda ta která advokátní kancelář a v jakém rozsahu také skutečně psacího stroje, pokud se týče psacích strojů potřebuje, zdali snad psací stroj není pro určitou advokátní kancelář pouhou nábytkovou výzdobou a nikoli využitkovávaným strojem pracovním. To řešiti jest již věcí toho kterého případu.

Čís. 12.

Patrno-li, že způsob opravného prostředku, jehož bylo nejen dle jména, nýbrž dle celého obsahu podání skutečně použito, zvolen byl stranou úmyslně, vyřídí se opravný prostředek dle této zjevné vůle strany a odmítne se jako nepřípustný, bylo-li ve volbě pochybeno.

Pochybil-li soud ve formě rozhodnutí, lze opravný prostředek přizpůsobiti buď formě, v níž bylo rozhodnutí vydáno, nebo formě, v níž soud dle zákona byl by měl rozhodnouti.

Plenární rozhodnutí ze dne 28. listopadu 1921, čís. pres. 1210/21, sb. n. s. čís. 1309.

U odvolacích, pokud se týče rekursních soudů právě tak jako u nejvyššího soudu dochází k různosti názorů o tom, jaký význam jeví pochybená volba opravného prostředku. Případy, o něž se jedná, lze zařaditi do dvou skupin. Jedna zahrnuje v sobě případy, kde soud rozhodl ve formě zákonem předepsané, ale opravný prostředek nepřímyká se co do svého způsobu formě soudního rozhodnutí, druhá skupina chová v sobě případy, kde sám soud pochybil ve formě rozhodnutí.

By docileno bylo jednotnosti soudního rozhodování, předložil první president nejvyššího soudu věc plenárnímu senátu, jenž usnesl se na shora uvedených právních zásadách.

Důvody:

A. Prvá skupina. Případy, náležející do této skupiny, jsou dvojího druhu: 1. Obsah podání nezůstavuje o tom pochybnosti, že straně tanul na mysli a chtěl jí býti použit zákonem předepsaný způsob opravného prostředku, strana však opravný prostředek pojmenovala neb upravila nesprávně. 2. Z obsahu podání jest patrno, že strana vědomě, úmyslně použila toho způsobu opravného prostředku, jakým podání obsahově skutečně jest. K čís. 1. Tyto případy nezavdají nyní, hledíc k výslovnému předpisu § 84 odst. 2 c. ř. s. v doplněném doslovu, dle novely o úlevách soudních, příčiny k pochybnostem. Zde jedná se vskutku jen o pouhé nesprávné pojmenování, pokud se týče ustrojení opravného prostředku. K čís. 2. Mínění se rozcházejí. Jedni i v úmyslné volbě nesprávného způsobu opravného prostředku shledávají nezávažný formální poklesek, jiní odmítají opravný prostředek jakožto nepřípustný. Dlužno rozhodnouti se pro tento druhý výklad zákona. Na tyto případy nelze použíti předpisu § 84 odst. 2 c. ř. s. Nejedná se zde o pouhé nesprávné pojmenování neb ustrojení opravného prostředku, jenž stranou dle její volby správně byl pojmenován a ustrojen. Stanovisko soudu k těmto případům dlužno hledati v poměru soudu a stran ku předpisům procesuálním. Předpisy ty jsou předpisy veřejnoprávními, mají ráz předpisů nutkavých, a lze uchýliti se od nich pouze tam a potud, kde a pokud zákon soudu nebo stranám to dovoluje ať výslovně, ať tím, že souhlas lze u zákonodárce předpokládati. Právo procesní přesně stanoví, jakým způsobem lze a nutno dovolati se činnosti soudů a v jaké formě tato činnost soudů se má přiodívati. Není zásadně dovoleno, ani stranám, by samovolně zvoleným způsobem činnost soudů vyvolávaly, ani soudu, by dal se jinými cestami, než jaké mu jsou procesuálními předpisy vytýčeny. Soud ve sporném řízení není ochráncem a opatrovníkem stran, jemu není dovoleno, by k vůli hmotnému právu obětoval právo formelní. Lze-li snad soudu v oboru hmotného práva alespoň do jisté míry zjednati oproti ztrnulé přísnosti zákona průchodu zásadám slušnosti a vyšší spravedlnosti, není mu dovoleno, by za týmž účelem sievoval z toho, co právem procesním jest nakázáno. Procesuální liknavost a neobezřetnost jedné strany má v zápětí formelní právní účinky, z nichž nabývá práv odpůrce a jichž mu ze soudcovy blahovůle druhé straně nelze odejmouti. Soudní řízení jest ústrojným celkem. Uvolnění některé podstatné součástky tohoto ústrojí vedlo by k uvolnění celého ústrojí, ze spořádaného soudního řízení stala by se libovolná, neuspořádaná změť, těžce ohrožující právní bezpečnost a právní jednotu. Civilní řád soudní jasně praví, kde toho kterého opravného prostředku lze a nutno použíti. Volila-li strana nesprávný způsob opravného prostředku, dovolává se přezkoumací činnosti opravné stolice způsobem, kterým této přezkoumací činnosti nelze dle zákona vyvolati, opravné stolice nebylo se dovoláno vůbec a nutno pochybeně zvolený opravný prostředek jako nepřípustný odmítnouti. Soud není oprávněn, by pochybenou volbu opravného prostředku straně prominul. Tím osoboval by si právo, jehož mu zákon nikde nepřiznává (viz Klein, Vorlesungen, strana 299). Otázka, jaký opravný prostředek tanul straně na mysli a zda vědomě, úmyslně volila tento opravný prostředek, jest již otázkou kasuistiky případu.

B. Druhá skupina. Namnoze jeví se sklon, odmítati opravný prostředek i tehda, když byl přizpůsoben skutečně použité formě soudního rozhodnutí, i tehda, když přizpůsoben byl té formě soudního rozhodnutí, jíž mělo by bývalo býti použito. V onom případě poukazuje se k tomu, že poklesek soudu ve formě neopravňuje stranu, by v téže chybě pokračovala, v druhém případě upírá se straně právo, by opravovala chybnou formu soudního rozhodnutí a dle toho volila způsob opravného prostředku. Již tato změť názorů ukazuje, že ani to ani ono stanovisko není udržitelným. Přizpůsobí-li strana opravný prostředek chybně volené formě soudního rozhodnutí, jedná formálně úplně správně. Zákon káže jí, by z rozsudku se odvolala, proti usnesení podala rekurs atd. Bylo by ničím neodůvodněnou tvrdostí, kdyby za poklesek soudu byla trestána strana, která při opačném postupu vydána jest nebezpečí, že bude opravný prostředek odmítnut, poněvadž nepřímyká se formě rozhodnutí, jíž soud skutečně, byť i mylně, použil. S druhé strany byl by sklon k tomu, odmítati opravný prostředek, zvolený nikoliv dle chybně použité, nýbrž dle zákonem předepsané formy soudního rozhodnutí pokusem, nutiti stranu k tomu, by následovala soud na chybně zvolené cestě, dávati tomuto poklesku schválení a činiti ho nedotknutelným. Také zde jest strana na rozcestí, z něhož by vlastně nebylo východisko (viz Hora, Odvolání, stránka 12 a 13).

Čís. 13.

Opatření po rozumu § 168, nový doslov, občanského zákona lze učiniti i po slehnutí, jen když před touto dobou návrh byl učiněn.

Plenární rozhodnutí ze dne 13. března 1922, čís. pres. 1295/21, **sb. n. s. čís. 1537.**

Rozhodnutím nejvyššího soudu ze dne 16. prosince 1919, R I 466/19, uveřejněném ve sbírce rozhodnutí pod čís. 334, byla vyslovena právní zásada: »Po narození dítěte nelze více učiniti opatření po rozumu § 168, nový doslov, obč. zák., byť i žádost byla podána před narozením dítěte.«

Rozhodnutím nejvyššího soudu ze dne 15. listopadu 1921, R II 426/21, na němž bylo setrváno při opětné poradě dne 8. prosince 1921, bylo vysloveno, že pro použití opatření dle § 168 obč. zák. stačí, když návrh byl podán před slehnutím a že o takovém návrhu rozhodnouti a jej v případě potřeby exekucí vykonati jest bez ohledu, jaká doba mezi tím již uplynula ode dne slehnutí.

K příkazu prvního presidenta nejvyššího soudu předložena dle § 12, odstavec druhý, zákona o nejvyšším soudě ze dne 16. dubna 1919, čís. 216 sb. z. a n. otázka plenárnímu senátu, jenž zodpověděl ji, jak shora uvedeno, uváživ toto:

Dle motivů k § 11 první dílčí novely nejedná se v nově upraveném § 168 obč. zák. o prozatímní opatření ku zajištění budoucího nároku, nýbrž o občanskoprávní závazek, plniti předem to, co v § 168 obč. zák. jest uvedeno. Předpokladem tohoto opatření mimo jiné jest, by bylo matkou navrženo. Návrh nutno přirozeně učiniti již v době, kdy plnění předem může vůbec ještě přijíti v úvahu a kdy ohledně nároků matky dle § 167 obč. zákona bezvýjimečně, ohledně nároků dítěte dle § 166 obč. zák. pak alespoň v jistých případech nemusí již mimosporné řízení § 168 obč. zák. ustoupiti řízení spornému. V tom není rozporu v mínění. Názory rozcházejí se v tom, že jedni dále ještě požadují, by před zrozením dítěte bylo také již alespoň prvou stolicí vydáno rozhodnutí, považujíce soudní výrok, k němuž by došlo teprve po narození dítěte, touto skutečností za předstižený a tudíž bezpředmětný, kdežto dle druhých je lhostejno, kdy učiněn bude soudní výrok o návrhu matky, jen když návrh učiněn byl na soudě před zrozením dítěte.

Přednost dlužno dáti tomuto druhému mínění.

Z doslovu zákona: »Již před narozením dítěte může soud na návrh matky ..... přidržeti« toho, jehož otcovství bude dle § 163 obč. zák. osvědčeno, by na soudě složil to, co v § 168 obč. zák. jest uvedeno, nelze pro odchylné mínění ničeho dovozovati. I toto mínění uznává, že slovem již uvádí se případ § 168 obč. zák. v souvislost s předchozími §§ 166 a 167 obč. zák. a stanoví oproti těmto předpisům úchylku jednak v tom směru, že návrh dle § 168 obč. zák. lze učiniti již před zrozením dítěte, kdežto předpokladem pro použití §§ 166 a 167 obč. zák. jest, by dítě bylo již narozeno, jednak v tom směru, že o návrhu dle § 168 obč. zák. jedná a rozhoduje se vždy v řízení mimosporném, kdežto nárok matky dle § 167 obč. zák. nutno bezvýjimečně, nárok dítěte dle § 166 obč. zák. pak alespoň v jistých případech (§ 16 první dílčí novely k obč. zák.) uplatňovati ve sporu. Zdůrazňuje-li odchylné mínění v doslovu § 168 obč. zák. stať: »již před narozením dítěte může soud....přidržeti«, zapomíná odůvodniti, proč by rozhodující význam měla právě tato slova a proč za rozhodující nepovažují se slova »na návrh matky«. Nehledíc k tomu, není odchylné mínění po této stránce důsledným. Považujíc doslov zákona ve smyslu

shora uvedeném za zcela nepochybný, upouští v dalším od toho, bráti výraz »přidrží« v doslovném jeho významu, nýbrž nahrazuje jej pro svůj výklad výrazem »vydá výrok«, jímž ukládá povinnému, by plnil, co mu dle § 168 plniti náleží. Trvá-li se již na obyčejném smyslu použitých slov, dlužno v témž smyslu přijati i výraz »přidrží« a požadovati, by před zrozením dítěte soud prvé stolice o návrhu již nejen r o z h o d l, nýbrž nutno dále žádati, by již před narozením dítěte byl zploditel k plnění tak vskutku p ř i d r ž e n, to jest by již před touto dobou to, co plniti mu uloženo, na soudě také již buď, podrobiv se soudnímu výroku, dobrovolně, nebo, donucen byv k tomu exekucí, byl s l o ž i l. Tento důsledek slovného výkladu zákona nedochází však schválení ani u zastanců odchylného mínění. Nepřipouštějíce však tohoto důsledku slovného výkladu zákona, nemají zastanci odchylného mínění práva, by v jiných směrech budovali právně na slovném výkladu zákona.

Pro vyřešení otázky, zda pro osud návrhu jest spolurozhodujícím i čas, kdy vydáno bylo rozhodnutí prvé stolice, se s l o v n ý m výkladem zákona, najmě pak se slovným výkladem zákona jen v u r č i t é m směru, vystačiti nelze a nutno poohlédnouti se po jiných zdrojích výkladu. Jimi jsou v tomto případě, jakž tomu i v jiných obdobných případech, jednak právní povaha soudcovského výroku o nároku dle § 168 obč. zák., jednak právní povaha tohoto nároku.

Právní povaha soudcovského výroku opodstatňovala by zajisté odchylné mínění, kdyby soudcovský výrok o nároku dle § 168 obč. zák. měl ráz právotvorný (konstitutivní). V tomto případě soudcovský výrok byl by jednou ze skutečností, jichž souhrnem naplňovala by se skutková podstata nároku, a, poněvadž nárok nutno posuzovati dle doby, kdy naplněna byla jeho skutková podstata, tato však i ohledně nároku dle § 168 obč. zák. musí nepochybně zde býti již před narozením dítěte, nebylo by více místa pro nárok, kdyby poslední z právotvorných skutečností, to jest soudcovský výrok, byla uskutečněna teprve po narození dítěte.

Než této povahy soudcovskému výroku o návrhu dle § 168 obč. zák. nelze přiznati, tento výrok má, jakž pravidlem při soudcovských výrocích, ráz pouze určující (deklaratorní). Soudcovským výrokem praví se pouze, zda jsou zde a jsou osvědčeny skutečnosti, nárok opodstatňující, a zda není zde skutečnosti, nárok po zákonu vylučující. Soudcovským výrokem k zákonným právotvorným skutečnostem nic se nepřičiňuje, jím skutečnosti ty pouze se zjišťují a vyvozuje se z nich a jen z nich právní důsledek. Tomu-li tak, pochází jako jinde tak i zde na všeobecně uznávanou právní zásadu, dle níž při deklaratorním soudcovském výroku záleží pouze a jedině na době, kdy pomoci soudu bylo se dovoláváno, a že dle této doby posuzuje se i jsoucnost nároku. Zcela obdobným případem jest, když žaluje se o výživu za dobu, počínajíc dnem, kdy žaloba byla podána. Také zde soudce rozsudkem přidržuje žalovaného k plnění výživného a ukládá mu závazek ten ode dne žaloby, ač mezi tím po případě drahně času uplynulo a tím po případě subjektivní účel vyživovacího příspěvku byl ne-li zmařen, tož alespoň vážně ohrožen.

Přes deklaratorní ráz soudcovského výroku byl by arciť lze rozhodnouti se pro odchylné mínění a to bezvýjimečně, kdyby opatření dle § 168 obč. zák. mělo povahu prozatímního opatření ku zajištění budoucího nároku, obmezeně pak pro případy, kde účel opatření dle § 168 obč. zák. byl by zmařen, hledíc k době, kdy o návrhu bylo nebo mělo býti prvou stolicí rozhodováno. V onom případě došlo by zajisté i zde na obecně uznanou zásadu, že není místa pro prozatímní opatření, kde možnou jest exekuce uhražovací. Bylo však již úvodem těchto důvodů z materialii zákona dolíčeno, že nárok dle § 168 obč. zák. jest občanskoprávním nárokem na plnění předem. K tomu slušelo by ještě dodati, že zvláštnost tohoto nároku zračí se dále i v tom, že připouští se v době, kdy není ještě objektivně ani jistým, že nárok dle § 167, pokud se týče dle § 166 obč. zák. vůbec vzejde, zda otěhotnění povede k porodu a zda povede k porodu dítěte živého. Z povahy nároku dle § 168 obč. zák. a z toho, co právě uvedeno, vyplývá, že jest venkoncem vyloučeno, by o tomto nároku bylo i jen obdobně použito zásad o prozatímních opatřeních.

Co se týče druhé otázky, totiž případu, kde účel opatření dle § 168 obč. zák. byl by zmařen tím, že k soudcovskému výroku došlo by teprve po narození dítěte, dlužno především podotknouti, že toto nebezpečí nebylo by zvětšeno tím, že na soudcovský výrok prvé stolice došlo by teprve po narození dítěte. Tato okolnost byla by zcela bezvýznamnou tehda, kdyby nárok byl před narozením dítěte prvou stolicí oduznán, přiřčen však teprve po narození dítěte druhou nebo dokonce třetí stolicí. Že pak i tyto případy nespadaly by pod odchylné mínění, že ani toto mínění neshledávalo by závady, by v těchto případech nebyl uznán nárok stolicí opravnou, plyne z toho, že rozhodnutí opravné stolice působí ex tunc a hledí se k věci tak, jako kdyby již prvá stolice byla nároku vyhověla. Nehledíc k tomu, není uznanou zásadou právní, že bylo by lze soudní ochranu odepříti nároku, jenž v čase, kdy byl na soud vznesen, byl po právu, pakliže mezitímní změnou okolností jeho hospodářský účel byl ohrožen nebo zmařen. Touto otázkou směl by se soudce zabývati pouze v případech, kde nárok mezitímní změnou poměrů zanikl o b j e k t i v n ě. V případě, o který se jedná, bylo by lze připustiti, by nárok zamítnut byl jako bezpředmětný, pouze tehda, kdyby dodatečně se objevilo, že navrhovatelka není těhotnou, když by v mezičasí i s plodem, jejž nosila pod srdcem, zahynula, ohledně nároku pro dítě, kdyby nastal potrat nebo dítě přišlo na svět mrtvé a pod. O takové případy se však odchylnému mínění nejedná, hledě pak k subjektivní větší nebo menší méněcennosti opožděného plnění před dobnému případu, kde přisuzuje se výživné rozsudkem za minulost ode dne žaloby.

Jest ovšem pravda, že zákonodárce vycházel z toho, že v těžké době přímo po slehnutí budou již peníze na soudě složeny a pravdou jest, že není tak dokonalého zákona, jehož účel nebyl by nahodilostmi po případě zmařen. Než i to jest pravdou, že nutno usilovati o takový výklad zákona, by účele jeho dosaženo bylo, když ne zúplna, tož alespoň právě potud, pokud účele toho vůbec lze dosáhnouti. Nelze uznati za přesvědčivý výklad zákona, který dosažení jeho účele činí závislým na čirých nahodilostech. Takovýmito nahodilostmi v tomto případě jest jednak doba, ve které nárok před slehnutím bude učiněn, jednak pak zejména doba, kdy o návrhu bude prvou stolicí rozhodnuto. V onom směru nutno počítati s přerozmanitými lidsky zcela nepochopitelnými ohledy, jež nutkají ženu k tomu, že rozhodne se podati návrh teprve, když těhotenství její chýlí se již ke konci. Nelze zejména zapomínati na to, že žena, dovolávajíc se proti zploditeli děcka soudní pomoci, musí si uvědomiti, že dle zkušenosti dojde tím mezi ní a tím, kdo vešel s ní v důvěrné styky a v němž spatřovala z pravidla svého budoucího manžela, k nepřekonatelné roztržce a tím ke zmaření všech nadějí do budoucna. Ostatně jest mimo dosah poznatků ženy, postříci, kdy dojde ke slehnutí. Co týče se dne soudního rozhodnutí, jest tento den z příčin, nikým nezaviněných, tak neurčitým, že bylo by i z důvodu slušnosti nespravedlnosti, by soudce pomocnou ruku jednou poskytl, jindy odepřel dle nahodilé okolnosti, zda učinil výrok o den dříve, či později.

Konečně bylo by při odchylném mínění nutno zaujati stanovisko i k otázce, zda rozhoduje datum, či den doručení soudního rozhodnutí.

Čís. 14.

1. Písemné poslední pořízení, pro formální poklesek neplatné, lze, vyhověno-li požadavkům §§ 585 a 586 obč. zák. zachovati v platnosti jako ústní poslední pořízení, leda že bylo by dokázáno, že zůstavitel chtěl pořiditi jen písemně a vyloučiti každou jinou formu posledního pořízení.

2. Při úvaze, zda v těchto případech vyhověno požadavkům §§ 585 a 586 obč. zák., nelze pisatele posledního pořízení pro tuto okolnost o sobě pominouti jako svědka ústního posledního pořízení.

Plenární rozhodnutí ze dne 13. března 1922, čís. pres. 110/22, **sb. n. s. čís. 1538.**

V nálezech nejvyššího soudu, rozhodujících o tom, lze-li písemné poslední pořízení, pro formální poklesek neplatné, zachovati v platnosti jako ústní poslední pořízení, zjednala si platnosti odchylná mínění v otázce, zda v oněch případech

lze či nelze uznati pisatele poslední vůle za svědka ústního posledního pořízení. Jedni (rozhodnutí čís. j. R I 198/21) k otázce odpověděli záporně, druzí (rozhodnutí čís. j. R I 1540/21) k ní přitakali. Přikázal proto dle § 12, odstavec druhý, zákona o nejvyšším soudě ze dne 16. dubna 1919 čís. 216 sb. z. a n. první president nejvyššího soudu plenárnímu senátu k posudku:

1. otázku, lze-li písemné poslední pořízení pro formální poklesek neplatné zachovati v platnosti jako ústní poslední pořízení a

2. otázku, zda v takových případech lze uznati pisatele poslední vůle za svědka ústního posledního pořízení.

Otázka první učiněna předmětem posudku plenárního senátu přes to, že ohledně této otázky československý nejvyšší soud dosud rozhodoval jednotně, poněvadž obě otázky spolu těsně souvisejí a druhá otázka má oproti prvé otázce ráz podružný.

Plenární senát odpověděl k daným mu otázkám shora upravenými právními zásadami, vycházeje z těchto úvah:

K otázce 1.

Literatura vykazuje zastánce i přísného stanoviska, již se zvolenou formou nechávají padnouti i samu poslední vůli, i mírnějšího názoru, jenž platnost posledního pořízení nepoutá ku zvolené formě pořizovací a jemuž stačí, že, byť i snad nezamýšleně, tož přece jen skutečně učiněno zadost některé zákonem uznané pořizovací formě.

Unger (»Erbrecht, str. 50 pozn. 12) nepohlíží na otázku příznivě, zastávaje přísné stanovisko, že by neplatné písemné poslední pořízení jen v tom případě bylo lze v platnosti zachovati, kdyby byl pořizovatel k vůli větší jistotě chtěl obě formy posledního pořízení spojiti a vyhověl pouze požadavkům ústního posledního pořízení. Prohlašuje dokonce, že zamýšlel-li zůstavitel pořiditi písemně, jest naprosto nepřípustno, uznati písemné poslední pořízení za ústní a odůvodňuje tento názor tím, že svědci při ústním posledním pořízení projev poslední vůle vnímají, kdežto při diktování písemného posledního pořízení projev této vůle nejvýše náhodou slyší a teprve od pozdějšího okamžiku (§ 579) účinkují jako svědci obřadní.

Také Pfaff-Hoffmann (Kommentar II. str. 139, 171, Exkurse II. str. 68) sdílí přísné právní stanovisko, uče, že zůstavitel nemusel míti jasnou představu o formě posledního pořízení, již dlužno zachovati, že se jeho vůle nemusí rozhodnouti pro určitou formu (ústní či písemní), že však, rozhodl-li se pro určitou formu, právě tato forma musí býti chráněna a, byla-li pochybena, jest poslední pořízení neplatným, i když náhodou zevní skutková podstata jiné, avšak nezamýšlené, formy tu jest. Proto prý, chtěl-li zůstavitel písemně (allografně) pořizovati, jest nepřípustno zachovati v platnosti allografní poslední pořízení, této formě nevyhovující, i když je zůstavitel před svědky sám diktoval, tak jako prý nelze ústní poslední pořízení dle odstavce druhého § 585 obč. zák. písemně zaznamenané považovati za písemné. Avšak v exkursích k § 575 obč. zák. nezdá se, že by chtěl toto přísné stanovisko zastávati. Uvádí tam, že se v praksi nejčastěji vyskytuje otázka, lze-li zamýšlený allografní, avšak této formě neodpovídající testament zachovati v platnosti jako ústní — otázka prý, již dle jeho vývodů, jsou-li tu pochybnosti, vždy však tehdy záporně jest zodpověděti, nebyl-li spis diktován v přítomnosti svědků zůstavitele, nýbrž někým jiným předčítán, neboť se tu nedostává zevní skutkové podstaty ústního pořízení.

K Ungrovu mínění přidal se též Svoboda (Erörterung praktischer Rechtsfragen str. 68).

Naproti tomu mírnější stanovisko zaujímají Stubenrauch, Krainz ano i Krasnopolski.

Stubenrauch (Kommentar, § 585, pozn. 1) dovozuje z § 585 obč. zák., že prohlášení zůstavitele, ústně pořizujícího, musí býti vážné, že musí býti projeveno v úmyslu pořizovacím (animus testandi), tedy s vědomím, právě nyní učiniti poslední pořízení a že s tohoto hlediska nutno i velmi spornou otázku, zda lze pro formální vady neplatnou písemnou poslední vůli jako ústní zachovati v platnosti, posuzovati a v jednotlivých případech rozhodovati. Nelze prý přehlížeti, že forma

nepatří k subjektivní, nýbrž k objektivní skutkové podstatě tohoto právního jednání. Nemusí tu býti vůle, zachovati formu, nýbrž jí zadostučiniti (»sie muss nicht gewollt — es muss ihr nur genügt sein«). Ostatně prý tam, kde se činí ústní projev před svědky, zápis a solenisace písemného záznamu uno actu, jeví se tento celý postup jediným aktem pořizovacím a neodpovídá to pravidelnému stavu věci, míti za to, že úmysl pořizovat vzniká teprve při solenisaci záznamu.

Krainz (System V. vydání 1917, § 498) klade důraz na to, by zůstavitel sám svou poslední vůli před svědky skutečně projevil. Proto má za nedostatečné, když zůstavitel listinu, písemné poslední pořízení obsahující, prohlásil před svědky za svou poslední vůli. Nedostává-li se pak některého požadavku písemné formy, nemůže býti zachován v platnosti ani jako ústní poslední pořízení, třebas ji dal svědkům předčísti. Není však překážky považovati ji za ústní poslední pořízení, když všeobecně správnost listiny potvrdil a obsah její ústně sdělil, ať už sám listinu hotovou předčítal nebo poslední vůli diktoval.

Krasnopolski (»Erbrecht«) učí, že k této otázce nutno zajisté přisvědčiti, chtěl-li zůstavitel obě formy spojiti a vyhověl-li jen požadavkům ústního posledního pořízení, nebo když z obsahu listiny a výpovědí svědků s určitostí nevyplývá, že zůstavitel právě jen písemné poslední pořízení chtěl učiniti.

Československý nejvyšší soud pouze v rozhodnutí R I 332/20 měl příležitost zaujati stanovisko k otázce a odpověděti k ní kladně, vysloviv, že písemná závěť, pro formální vadu neplatná, může platna býti jako poslední vůle ústní, jsou-li tu zákonné podmínky ústní závěti.

Taktéž judikatura bývalého vídeňského nejvyššího soudu ustálila se v témže smyslu. Odlišný názor vysloven byl vlastně jen v rozhodnutí ze dne 23. dubna 1872, čís. 3720 (Glaser-Unger 4583), ve kterém se praví, že zvolil-li zůstavitel jednou nepochybně pro poslední pořízení formu písemnou a neupustil-li od této volby, nelze nápis, jsoucí pouhou osnovou zachovati v platnosti jako ústní poslední pořízení, kteréž zříditi zůstavitel ani nezamýšlel; a v rozhodnutí ze dne 21. ledna 1904 čís. 16.907 (Glaser-Unger N. F. 2581).

Není nezajímavo, že v maďarském právu, které dosud na Slovensku a v Podkarpatské Rusi platí, otázka, o kterou jde, jest v zákoně výslovně rozřešena a to ve smyslu přísnějším. Stanoví § 19 zákonného článku XVI. z roku 1876 o formalitách při testamentech, dědických smlouvách a darováních na případ smrti v té příčině, že »..... nebylo-li šetřeno formalit, předepsaných pro písemné soukromé testamenty, lze poslední vůli takto prohlášenou jen tehdy pokládati za testament ústní, když byly zachovány formality ústního testamentu a testator výslovně prohlásil, že chce, aby učiněný projev vůle byl považován za ústní testament.«

Plenární senát rozhodl se pro mírnější výklad zákona a setrval na mínění, na němž soudní nálezy se ustálily.

Dlužno tu přivoditi vyrovnání mezi dvěma zásadami právními. Jednou z nich jest projev poslední vůle, pokud jen lze, zachovati v platnosti, druhou pak jest, že platí jen ta poslední vůle, jež vtělena byla do některé zákonem uznané formy.

Nezbytnost jest, by zůstavitel měl úmysl, učiniti poslední pořízení, a by úmysl ten jasně a neklamně projevil.

O poměru projevu ke zvolené formě právě poznamenává Pfaff-Hoffmann při výkladu § 577 obč. zák., že jako slouží forma ku zjištění úmyslu, pořizovati, tak jest bez něho nemožna, nýbrž jen zdáním jejím. Důsledek z této věty vyplývající jest pak ten, že, je-li tu úmysl pořizovati, byla-li však zvolená forma pochybena, bylo by nesprávným, celé právní jednání, zvolené formě předcházející, jiné formě však vyhovující, považovati za neplatné. Pokleskem proti formě nebyl ovšem úmysl, pořizovati, do ní vtělen tak, jak bylo úmyslem zůstavitelovým, a nebylo tudíž právní jednání podle zůstavitelovy vůle zákonným způsobem zachyceno. Byla-li tudíž řádně projevená vůle zůstavitelova v listinu vtělena, avšak nešetřeno při tom všech předepsaných náležitostí, stává se neplatným dle § 601 obč. zák. prohlášení vůle jen tak, jak se na venek jeví, tedy listinou a nikoli tak i prohlášení ústní, § 585 obč. zák. vyhovující; neboť tu není dle § 601 obč. zákona příčiny,

by bylo jedním dechem i toto za neplatné prohlášeno. Vždyť tím by byla zrušena volba a zákonem zabezpečená disposice zůstavitelova s jeho majetkem, přes to, že vyhovovala jiné přípustné formě projevu poslední vůle.

Jako při jiných právních jednáních jest i při posledním pořízení zpravidla zůstaviteli forma poslední vůle prostředkem k účeli a nikoli účelem samým. Tomu učí nezkalený poznatek čerpaný z denního života. Zůstaviteli zpravidla nezáleží na určité formě posledního pořízení, nýbrž na tom, aby s právním účinkem pořídil o svém jmění; pořizuje-li písemně, lze zpravidla důvodně předpokládati, že, je-li písemné poslední pořízení z jakéhokoliv formálního důvodu neplatným, zůstavitel, kdyby to byl předvídal, byl by beze všeho souhlasil i s tím, by poslední pořízení alespoň jako ústní v platnosti bylo zachováno.

Tím odůvodněna jest prvá část odpovědi k otázce první.

Druhá část téže právní věty postihuje případy, arciť mimořádné, nicméně však myslitelné.

Třebaže totiž z p r a v i d l a bude zůstaviteli lhostejno, zda jeho poslední vůle bude za platnou uznána ve formě, jím zvolené, či ve formě, jím sice nezamýšlené, skutečně však splněné, mohou vyskytnouti se výjimečné případy, kde zůstavitel chtěl úmyslně použíti jen určité, jím zvolené formy poslední vůle a každou jinou formu posledního pořízení vyloučiti. Vykazuje-li jak písemní, tak ústní forma posledního pořízení jisté výhody a nevyhody. Při písemném posledním pořízení nositelem poslední vůle jest listina, při ústním posledním pořízení svěřuje se poslední vůle paměti svědků. Při oné formě jest nebezpečí padělání závěti, při této formě paměť svědků nebývá vždy spolehlivou a vždy s úmrtím svědka zanikne nenahraditelně nositel poslední vůle. Listina, pokud zůstane v rukou pořizovatele, jest nositelem poslední vůle diskretnějším, než osoba svědkova, odvolati písemné poslední pořízení jest pro zůstavitele daleko jednodušší než jest tomu při ústní závěti. Tyto a podobné úvahy mohou přiměti zůstavitele k tomu, že rozhodne se pro určitou formu, chtěje jen této formě a vylučuje úmyslně každou jinou formu. V takových případech nutno i v tomto směru cíti vůli zůstavitelovu, neboť tu se neobmezovala jen na obsah právního jednání, nýbrž i na zvolenou zevní formu; tu srostlo právní jednání s formou v nerozlučný, na sobě závislý celek a pak ovšem vadnosti formy musí padnouti dle § 601 obč. zák. i právní jednání samotné.

Ježto však pravidlem jest, že zůstavitel nechce formě pro formu, nýbrž pro účel, nutno důkaz o opačné zůstavitelově vůli uložiti dle povšechných procesuálních zásad tomu, kdo tvrdí, že byla zde výjimka z pravidla, totiž tomu, kdo popírá, že by písemné poslední pořízení mohlo obstáti jako ústní poslední pořízení.

K o t á z c e 2.

Má-li v případech, o nichž byla řeč, písemná poslední vůle obstáti jako ústní poslední pořízení, nutno přirozeně trvati na tom, by ve všem všude bylo vyhověno náležitostem §§ 585 a 586 obč. zákona. Nezbytným předpokladem jest tudíž mimo jiné, by pořizovatel vážně prohlásil svou poslední vůli před třemi způsobilými a současně přítomnými svědky. Jedním z těchto svědků může nepochybně býti ten, kdo byl písatelem listiny, jež pro formální poklesek nemá platnosti jakožto písemné poslední pořízení. To plyne zcela jasně z ustanovení § 581 obč. zák. Dodatek téhož § 581, dle něhož, neumí-li pořizovatel čísti, jest písatel listiny z jejího předčítání vyloučen, nepřichází zde v úvahu. Předpokládáť se v případech, jimiž jest se tuto zabývati, že pořizovatel sám ústně svou poslední vůli celým jejím obsahem před svědky prohlásil, takže předčítáním listiny někým jiným, než právě pořizovatelem, nebylo by vůbec vyhověno předpisu § 585 obč. zák. Může-li písatel listiny zásadně býti pojat do počtu svědků poslední vůle jakožto ústního posledního pořízení, není zákonného důvodu, by ohledně něho vytyčovány byly jinaké požadavky, než ohledně svědků téže poslední vůle, kteří nebyli písateli listiny. Nelze proto zejména pojmu obřadného svědka rozuměti ohledně písatele listiny jinak, než jakým pojem ten jest u jinakých svědků poslední vůle. V tom směru není arciť zásadně námitek proti nauce, vyžadující, by proniknuti byli pořizovatel i svědek posledního pořízení vůlí a vědomím, onen, že ten, před kým pronáší svou poslední vůli, má býti a jest svědkem poslední vůle, tento, že chce býti a jest svědkem této vůle.

Nelze však přistoupiti na další požadavek oné nauky, by ten, kdo dovolává se posledního pořízení, kromě obřadností, zákonem výslovně vytčených, zvláště ještě jakožto podmínku platnosti posledního pořízení onu vůli a ono vědomí dokazoval. Zákon tohoto požadavku nestanoví a z povahy věci požadavek ten nevyplývá. Pravidlem, tkvícím v rozumné úvaze sběhu věcí, jest, že pořizovatel, pronášeje svou poslední vůli k přítomné osobě, schopné býti svědkem posledního pořízení, nemá a rozumně nemůže míti jiného úmyslu, než že činí osobu tu svým důvěrníkem a jí, jako takovému svou poslední vůli svěřuje, a že osoba ta, sledujíc projev pořizovatele, dává tím zřejmě na jevo, že přijímá na sebe roli pořizovatelova důvěrníka a nositele prohlášení poslední vůle. Kdo mluví k jinému chce, jako rozumný člověk, by byl slyšen, jest si toho vědom, že jest slyšen, a chce, by byl slyšen a by projev, vtělený v živé slovo, dostal se k vědomí toho, ke komu bylo mluveno, a vepsán byl jako by v listinu v paměť toho, ke komu bylo mluveno. Nejinak s pozměnou má se věc u toho, ke komu bylo mluveno. Logicky a psychologicky zcela neopodstatněnou byla by domněnka, že ten, kdo mluví k jinému s tím, by, co řečeno, bylo tímto druhým napsáno, činí ho jen pouhým nástrojem vtělení slova do listiny, že to, co k němu mluví, nesvěřuje a nechce svěřiti jeho paměti, nýbrž jeho prostřednictvím listině a že týž duševní pochod odehrává se v mysli písatele. Vždyť pořizovatel, sděluje do písatelova péra svou poslední vůli, musí mu ji napřed ústně sděliti a písatel musí mluvené slovo dříve jako takové postříci, než vtělí je v listinu.

Nelze arciť popříti, že mohou vyskytnouti se případy, kde byl sice ústní projev učiněn v přítomnosti někoho, kdo fysicky jest na místě, ale projev nesměřoval k němu, kde k němu mluveno nebylo a mluveno býti nechtělo a kde on mluveného neposlouchal a poslouchati nezamýšlel a zejména nezamýšlel, by tím, co slyšel, svou paměť obtěžoval. Jest zejména též myslitelno, že písatel listiny byl v pravdě pouhým psacím mechanismem, že slova projdou jeho mysli do péra a odtud na papír; na této cestě však v mysli neutkví. Než vše to jsou právě případy výjimečné, jsou to úchylky z pravidla. Dokazovati, že nenastaly takové a podobné úchylky z pravidla, není dle právního pravidla věcí toho, kdo dovolává se projevu poslední vůle jakožto ústního pořízení, nýbrž jest na tom, kdo popírá platnost tohoto posledního pořízení, by tvrdil a dokázal, že udála se podobná mimořádnost a nepravidelnost. Při opačném stanovisku bylo by jen logickým důsledkem, vytknouti zajisté neudržitelný požadavek, by ten, kdo dovolává se pro sebe ústního posledního pořízení, dokázal, že svědci poslední vůle pořizovatelův projev po celou dobu bedlivě a pozorně sledovali, jemu ve všem všudy jasně porozuměli a obsah poslední vůle na místě a odtud dále nezakaleně si zapamatovali. Tímto požadavkem smíseny by byly nepatřičným způsobem dvě zcela rozdílné otázky. Jednak otázka zevních náležitostí ústní poslední vůle (§ 585 obč. zákona), jednak otázka důkazu takovéto poslední vůle (§ 586 obč. zák.). V tom, že těchto dvou otázek přísně rozlišují, spočívá právě omyl těch, kdož z pojmu obřadných svědků dovozují shora naznačené, rozumně neudržitelné důsledky a kdož zejména s téhož hlediska již předem v případech, o nichž jednáno k otázce prvé, vylučovati chtějí písatele listiny jako svědka ústního pořízení, neb alespoň ukládati obmyšlené osobě po této stránce zvláštní povinnosti důkazní.

Čís. 15.

Přerušiti exekuci dle § 3 nařízení vlády republiky Československé ze dne 21. dubna 1921, čís. 173 Sb. z. a n. (nařízení vlády republiky Československé ze dne 19. prosince 1921, čís. 472 Sb. z. a n.) nutno i ohledně nároků, o nichž bylo v otázce měnové před 2. květnem 1921 pravoplatně rozhodnuto.

Plenární rozhodnutí ze dne 13. března 1922, čís. pres. 162/22, **sb. n. s. čís. 1539.**

Pro odchylnost soudních nálezů v otázce, které případy exekuce podléhají předpisu § 3 nařízení vlády republiky Československé ze dne 21. dubna 1921,

čís. 173 Sb. z. a n. (nařízení vlády republiky Československé ze dne 19. prosince 1921, čís. 472 Sb. z. a n.), vyžádalo si ministerstvo spravedlnosti posudek Nejvyššího soudu. Plenární senát Nejvyššího soudu, jemuž otázka byla předložena, odpověděl k ní shora vytčenou právní zásadou.

Důvody:

Při praktickém provádění nařízení vlády ze dne 21. dubna 1921, čís. 173 Sb. z. a n. vyskytly se co do otázky, které případy spadají pod ustanovení § 3 tohoto nařízení, dvě různá mínění, z nichž jedno se přikloňuje k výkladu, že exekuční vymáhání pohledávek, uvedených v § 1, jest vyloučeno jen potud, pokud exekuční titul zní na starokorunové pohledávky bez dalšího označení, kdežto exekuce se připouští tam, kde pohledávka vznikla sice před 26. únorem 1919 a původně bylo sporno, ve které měně jest ji splniti, ale pravoplatným rozsudkem, vydaným před 2. květnem 1921 bylo rozhodnuto, že jest ji splniti v korunách československých; druhé mínění pak vykládá si ustanovení § 3 dotčeného nařízení tak, že vedení exekuce jest vyloučeno ve všech případech, kde jde o splnění pohledávky původně starokorunové a vzniklé před 26. únorem 1919, ať již rozsudek zní na jakoukoliv měnu, třeba československou.

Nelze neuznati, že první mínění má mnoho do sebe. Bylo-li pravoplatně rozhodnuto, že zažalovaný peníz má býti zaplacen v určité měně — československé nebo rakouské —, byla tím sporná otázka měnová konečně vyřešena, a nelze tvrditi, že mezi stranami j e s t na dále sporna měna, ve které jest splniti závazek. Věřitel nabyl pravoplatným výrokem soudním právo na to, by mu pohledávka byla zaplacena v měně, která byla v rozsudku stanovena, a dlužník není povinen, by plnil v jiné měně, než na kterou zní rozsudek. Zákonnou zásadou jest, že nabytá práva nesmějí býti rušena.

Hledíc k doslovu § 3 dotčeného nařízení a k dějinám vzniku tohoto nařízení, zdá se však Nejvyššímu soudu druhé mínění přece býti správnějším.

Stanoví § 3, že exekuce a prozatímní opatření pro pohledávky, uvedené v § 1, jsou nepřípustny, a exekuce, zahájené již v den účinnosti nařízení, mají z úřední moci nebo na návrh býti odloženy. Nerozlišuje se, zda exekuční titul zní prostě na koruny bez bližšího označení, nebo na koruny československé po případě rakouské, tak že zahrnuje doslov § 3 v sobě též případy posléze vzpomenuté. Nelze nepřipomenouti, že dle stálé judikatury nejvyššího soudu není možno v exekučním řízení řešiti otázku měnovou, přisouzena-li rozsudkem pohledávka, vzniklá před měnovou rozlukou v korunách bez bližšího označení.

Kdyby správným byl výklad opačný, nebylo by vůbec místa pro použití § 3. Myslitelným byl by tro jí případ: Otázka měny není ještě pravoplatně vyřešena, jsouc předmětem rozepře stran. V tomto případě nutno dle § 1 spor přerušiti, ve sporu nemůže dojíti ke vzniku exekučního titulu a nemůže proto přirozeně dojíti ani na exekuci. Druhý případ byl by ten, kde jest exekuční titul, znějící na koruny bez bližšího označení. Takovýto exekuční titul nehodí se za základ exekuce, otázku měny nutno teprve vyřešiti sporem a platí zde pak totéž, co v případě prvém. Třetím případem byly by exekuční tituly z doby přede dnem 2. května 1921, v nichž měnová otázka byla pravoplatně vyřešena. Tyto případy opačné mínění výslovně vylučuje z použití § 3.

Z důvodové zprávy k nařízení vlády ze dne 21. dubna 1921 čís. 173 Sb. z. a n. pak vyplývá, že nařízení to bylo vydáno hlavně za tím účelem, by zamezeno bylo poškozování zájmů věřitelů československých, k nimž náleží i československý stát sám. Uvádí se v důvodové zprávě, že rakouské soudy důsledně rozhodují, že závazky znějící na staré rakousko-uherské koruny plniti jest v korunách rakouských, a uplatňují toto stanovisko i p ř i p r o v á d ě n í e x e k u c í podle rozsudků, vydaných soudy československými, jež rozhodují, že závazky, znějící na staré rakousko-uherské koruny z doby před rozlukou měnovou a splatné na území československé republiky plniti jest v korunách československých, a to i tehdy, když dlužník má řádné bydliště nebo sídlo v republice rakouské. Z toho jest patrno,

že tuzemští věřitelé nemohli proti rakouským dlužníkům zjednati průchod svým nárokům na zaplacení v korunách československých, i když se jim podařilo vymoci si příznivý jim rozsudek soudu československého. V důvodové zprávě dále se zdůrazňuje, že poněvadž dosud nenalezena základna pro obě strany přijatelná o způsobu vyrovnání vzájemných pohledávek, pokládáno bylo za nutno, čeliti dalšímu praktikování zásad shora vylíčených prozatímním opatřením, dle něhož do té doby, než otázka měnová bude konečně rozřešena ať již dohodou nebo jiným způsobem, soudní vymáhání vzájemných pohledávek, znějících na rakousko-uherské koruny, má býti vyloučeno, — a že proto bylo mezi delegací rakouskou a zástupci vlády československé ujednáno, že obě vlády vydají souhlasné znějící nařízení, kterým prozatím do konce roku 1921 zapovídá se soudní vymáhání vzájemných pohledávek, znějících na rakousko-uherské koruny, pokud jest sporno, ve které měně jest platiti dluh, — spory o takové pohledávky již zahájené z úřední moci — nebo na návrh některé strany se přeruší, — a e x e k u c e s e odloží. Příslušné nařízení rakouského spolkového ministerstva spravedlnosti ve shodě se spolkovým ministerstvem financí ze dne 27. dubna 1921 č. 246 bylo uveřejněno ve sbírce »Bundesgesetzblatt für die Republik Oesterreich« v kuse 107, vydaném dne 30. dubna 1921. Platnost nařízení ze dne 21. dubna 1921 č. 173 Sb. z. a n. byla §em 2 nařízení vlády ze dne 19. prosince 1921 č. 472 Sb. z. a n. prodloužena do 31. prosince 1922.

Za těchto okolností dlužno se přikloniti k názoru, že dle § 3 dotčeného nařízení jsou exekuce a prozatímní opatření pro pohledávky, uvedené v § 1 téhož nařízení nepřípustny i tenkrát, když otázka měny, která byla v rozepři sporna, pravoplatným rozsudkem, vydaným před 2. květnem 1921 byla rozhodnuta.

Nebylo by také zajisté spravedlivo a slušno, kdyby měla rozhodovati nahodilá okolnost, zda rozsudek, přiznávající věřiteli pohledávku v určité měně, stal se pravoplatným před 2. květnem 1921 nebo později, tak že by věřitel v prvním případě mohl vymáhati svou pohledávku exekucí, v druhém však nikoliv.

Čís. 16.

Ustanovení § 207 hor. zák. nedoznalo změny zákonem ze dne 15. dubna 1920, čís. 314 Sb. z. a n.*)

Plenární usnesení ze dne 16. května 1922, čís. pres. 85/22, **sb. n. s. čís. 1665.**

Svazy horníků »Union der Bergarbeiter in Turn-Teplitz, Svaz horníků v Československé republice v Mostě a Sdružení československých horníků tamtéž« obrátily se na ministerstvo spravedlnosti se žádostí, aby Nejvyšší soud požádán byl za rozhodnutí plena o otázce, zdali zákon o exekuci na platy a výslužné zaměstnanců ze dne 15. dubna 1920, čís. 314 Sb. z. a n. platí také o platech hornických a zdali ustanovením § 6 citovaného zákona byl zrušen § 207 horního zákona, čl. IX. čís. 11 ex. ř. v platnosti zachovaný. K žádosti ministerstva spravedlnosti předložil první president Nejvyššího soudu otázku plenárnímu senátu, jenž zodpověděl ji, jak shora naznačeno.

Důvody:

Nejvyšší soud měl již pořadem stolic příležitost, zabývati se otázkou, a vyslovil se o ní v rozhodnutí ze dne 23. srpna 1921, č. j. R II 297/21 v ten rozum, že zákon ze dne 15. dubna 1920, čís. 314 Sb. z. a n. vztahuje se též k platům hornickým a že §em 6 tohoto zákona byl zrušen § 207 hor. zák., zachovaný v platnosti čl. IX. čís. 11 uvoz. zák. k ex. ř. Plenární senát není s to, by přijal za své stanovisko řečeného rozhodnutí. V § 6 zákona čís. Sb. z. a n. 314/1920 prohla-

*) Toto plenární rozhodnutí pozbylo významu vzhledem k § 1 zák. čís. 177/1924 Sb. z. a n.

šuje se ovšem, že současně s účinností tohoto zákona pozbývají platnosti všechny dosavadní zákony a nařízení, jež odporují ustanovením §§ 1 až 6 zákona. Tím však ještě nikterak není vyřešena otázka, o niž se zde jedná. Dlužno dále zkoumati, zda ustanovení § 1 a násl. zákona čís. Sb. z. a n. 314/1920 vskutku nově a odchylně upravují a upraviti zamýšlela to, co dosud řešeno bylo §em 207 hor. zák. (čl. IX. čís. 11 uvoz. zák. k ex. ř.). Tomu při úvaze souvislosti zákona ze dne 15. dubna 1920, čís. 314 Sb. z. a nař. s posavadním právem není tak a nebylo to dle dějin vzniku tohoto zákona nikterak zamýšleno.

Pro opačné stanovisko bylo by arciť lze dovolávati se doslovu zákona čís. Sb. z. a n. 314/1920, jenž dle svého § 1 vztahuje se k služebním platům osob zaměstnaných ve službách veřejných i soukromých jakéhokoli druhu. Než přes tento doslov lze z dalšího obsahu zákona jasně seznati, že zákonem dílem se sjednocují, dílem se pozměňují pouze zákonné předpisy, jež dosud obsaženy byly jednak v čl. IX. čís. 8 uvoz. zák. k ex. ř., jednak v čís. 10 téhož článku, jakož i v pozdějších zákonech a nařízeních, jimiž postupem času předpisy čl. IX. čís. 8 a 10 uvoz. zák. k ex. ř. byly pozměněny a doplněny. V odůvodnění vládního návrhu (tisk 2678/1920) navazuje se na tuto souvislost poukazem k tomu, že otázka, o niž jedná se v návrhu, »upravena byla naposledy nařízením veškerého ministerstva ze dne 30. listopadu 1917, čís. 461 ř. z., kterým zvýšeny částky, vyňaté z exekuce, o 50% proti ustanovením zákona ze dne 17. května 1912, čís. 104 ř. z.« Tímto zákonem pozměněny, nehledíc k § 292, odstavec prvý, ex. ř. a § 24 zákona ze dne 12. července 1872, čís. 112 ř. z., týkajícímu se částky, vyňaté z exekuce na služební požitky soudců a soudcovských úředníků k vydobytí postižního nároku státu ze syndikátního ručení, v prvé řadě a hlavně jednak zákon ze dne 21. dubna 1882 čís. 123 ř. z. (čl. IX. čís. 8 uvoz. zák. k ex. ř.), jednak zákon ze dne 29. dubna 1873, čís. 68 ř. z. v doslovu zákona ze dne 26. května 1888, čís. 75 ř. z. (čl. IX. čís. 10 uvoz. zák. k ex. ř.). Změna záležela v podstatě v tom, že zvýšena exekuce prostá částka služebních platů, mzdy, výslužného atd., veřejných a v soukromých službách trvale ustanovených zaměstnanců. Jednalo se o to, by těmto zaměstnancům zabezpečeno bylo existenční minimum, vyhovující změněným drahotním poměrům. Týž účel sledovalo nařízení veškerého ministerstva ze dne 30. listopadu 1917, čís. 461 ř. z. a o totéž v prvé řadě a hlavně jednalo se v zákoně ze dne 15. dubna 1920, čís. 314 Sb. z. a n. V odůvodnění vládního návrhu (tisk 2678/1920) poukazuje se k tomu, že úprava částky, vyňaté z exekuce, dle shora dotčeného nařízení z roku 1917 za dnešních daleko zhoršených poměrů drahotních, jest již nedostatečnou, že příjem, který v roce 1917 dostačoval snad ještě k uhájení nuzného živobytí, dnes nestačí již k tomu naprosto a že další trvání dosavadního ustanovení (to jest nařízení z roku 1917, pokud se týče zákona z roku 1912) mělo by v zápětí také nesrovnalost, že zvýšení platů a pensí zaměstnanců, provedené v poslední době, neprospělo by nikterak zaměstnancům nouzi postiženým, nýbrž jen jejich věřitelům, v četných případech lichvářům. Také ve zprávě výboru právního (tisk 2814/1920) se zdůrazňuje, že vládnímu návrhu jedná se o ochranu existenčního minima před exekucí zastavením a pod., poněvadž od poslední úpravy této otázky, jež provedena nařízením veškerého ministerstva ze dne 30. listopadu 1917, čís. 461 ř. z. poměry životní znehodnocením měny a zdražením životních potřeb velmi podstatně se změnily. Posléze i zpravodajem výboru právního o vládní osnově zákona bylo ve 145. schůzi Národního shromáždění ze dne 15. dubna 1920 poukázáno k tomu, že podnětem a účelem navrženého zákona jest naléhavá potřeba, by ochrana existenčního minima osob za pevný plat a za plat vůbec zaměstnaných byla uvedena v soulad se změněnými poměry valutními a poměry drahotními vůbec a že proto osnova tuto otázku, jež byla posledně upravena cís. nařízením (správně nařízením veškerého ministerstva) ze dne 30. listopadu 1917, nově upravuje se zřetelem ke změněným poměrům tím způsobem, že se zabavitelná část o m e z u j e na jednu třetinu a že existenční minimum se zvyšuje u osob v činné službě zaměstnaných na 6.000 Kč a u osob požívajících zajištění pensijního nebo jiného na 4.000 Kč.

Z této genese zákona ze dne 15. dubna 1920, čís. 314 Sb. z. a n. a z porovnání tohoto zákona s posavadním právem zřejmě vyplývá, že těžiskem zákona bylo,

zvýšiti exekuce prosté minimum osob, za plat zaměstnaných. Této potřeby nebylo u hornických platů, poněvadž tyto platy dle posavadního práva (§ 207 hor. zák. a čl. IX. čís. 11 uvoz. zák. k ex. ř.) byly vůbec z exekuce vyňaty a při nich tudíž otázka zvýšení existenčního minima nepřicházela vůbec v úvahu. Nelze proto důvodně tvrditi, že by ustanovení § 207 hor. zák., jsouc i nadále uznáváno za platné, odporovalo zákonu ze dne 15. dubna 1920, čís. 314 Sb. z. a n. o zvýšení exekuce prostého a nezastavitelného existenčního minima, a nelze z povšechné zrušovací doložky § 6 zákona dovozovati, že bylo jím zrušeno ustanovení § 207 hor. zák., poskytující havířstvu dále sahající zabezpečení životních potřeb, než přiznáno vytčením existenčního minima jiným zaměstnancům. Starobylá výsada poskytnutá havířstvu ustanovením § 207 hor. zák. obstála před zákonem ze dne 29. dubna 1873, čís. 68 ř. z. i před jeho novou úpravou zákonem ze dne 26. května 1868, čís. 75 ř. z., zůstala nedotčena exekučním řádem ze dne 27. května 1896, čís. 79 ř. z. (čl. IX. čís. 11 uvoz. zák. k ex. ř.), a obstála vítězně i před zákonem ze dne 17. května 1912, čís. 104 ř. z. a nařízením veškerého ministerstva ze dne 30. listopadu 1917, čís. 461 ř. z. Že by pak právě teprve zákonodárci Československé republiky, najmě za politických poměrů, za nichž došlo k zákonu ze dne 15. dubna 1920, čís. 314 Sb. z. a n. i jen na mysl bylo bývalo přišlo, řečenou starobylou výsadu havířstva prostě nějakou povšechnou zrušovací doložkou škrtnouti, jest prostě nemyslitelno, neplyne z genese zákona a nelze o zákonodárci se domýšleti, že by bez výslovné zmínky po této stránce alespoň v doprovodu zákona byl zamýšlel postaviti havířstvo před překvapující skutečnost, že dříve ani slovem o tom se nezmiňuje, zhoršuje postavení havířstva a odnímá mu něco, co bylo jeho ode dávna uznaným a uhájeným ziskem vůči všemu ostatnímu zaměstnanectvu.

Obsah zákona a odůvodnění vládního návrhu nezůstávají ovšem pochybnosti o tom, že dalším cílem zákona bylo, by vydána byla ustanovení jednotná pro celé státní území i pro veškeré druhy zaměstnání. Než i sjednocení zákonných ustanovení týkalo se zase jen toho, co dosud způsobem, v podrobnostech odchylným, upraveno bylo předpisy, zachovanými s jistými změnami v platnosti čís. 8 a 10 čl. IX. uvoz. zák. k ex. ř. a pozdějšími předpisy, těchže otázek se dotýkajícími. Setřen rozdíl mezi zaměstnanci ve službě veřejné a zaměstnanci ve službě soukromé a u těchto zase rozdíl mezi těmi, kdo trvale jsou ve službě ustanoveni a těmi, u nichž není tomu tak. To má na mysli § 1 zákona ze dne 15. dubna 1920, čís. 314 Sb. z. a n. mluvě o služebních platech osob zaměstnaných ve službách veřejných i soukromých jakéhokoli druhu. Úmyslem zákona bylo by s vypuštěním shora řečených rozdílů pro všechny zaměstnance dle jednotného hlediska a touž měrou zvýšeno bylo exekuce prosté existenční minimum. Poněvadž pak u havířstva rozdíl mezi zaměstnanci veřejnými a soukromými a mezi soukromými zaměstnanci, kteří ustanoveni jsou trvale a těmi, u nichž není tomu tak, neměl, hledíc k § 207 hor. zák. vůbec žádného významu a havířstvo dosud tvořilo zvláštní, samostatnou skupinu zaměstnanectva, nemohlo odstraněním zmíněného rozdílu dotčeno se býti ustanovení § 207 hor. zák., poněvadž ustanovení to neplynulo z oněch rozdílů, nýbrž bylo právě nad ně povýšeno. Nelze proto ani s hlediska sjednocovacího zákonodárcova úmyslu tvrditi, že ustanovení § 207 hor. zák. odporovalo by nadále ustanovením §§ 1 a násl. zákona ze dne 15. dubna 1920, čís. 314 Sb. z. a n.

Právnímu stanovisku, zde hájenému, nemůže posléze býti na závadu ani ta skutečnost, že zák. čl. LX:1881, upravuje jednotně exekuci na denní mzdy a nečině výhrady na prospěch mezd hornických, zrušil snad ustanovení § 207 hor. zák., takže by toto ustanovení pro právní oblast S l o v e n s k a již dle onoho zákona nebylo bývalo platilo. Ani ze zákona ze dne 15. dubna 1920, čís. 314 Sb. z. a n., ani z odůvodnění vládního návrhu zákona nelze seznati, že byl by zákonodárce zamýšlel, zjednati rovnost mezi hornictvem v právní oblasti Slovenska a hornictvem v ostatním státním území tím způsobem, že by i tomuto ostatnímu hornictvu odňata byla výhoda, jež onomu hornictvu byla již dříve vzata zákonodárstvím uherským. Celý zákon prodchnut jest úmyslem zaměstnancům na výhodách přidati a nikoli jim posavadní zvláštní výhody odebírati.

Čís. 17.

Odměna za ústní jednání podle položek 3 až 5 advokátní sazby ze dne 30. března 1921, čís. 142 Sb. z. a n., trvalo-li jednání déle než hodinu, není obmezena na nejvyšší sazby v těchto položkách 3—5 uvedené, které jsou odměnou jen za jednání nejvýše hodinu trvající; za každou další hodinu, třeba jen započatou přisluší odměna další, rovnající se polovici sazby stanovené pro hodinu prvou. Při tom ustanovení odstavce druhého § 17 nařízení nepřichází v úvahu.

Plenární rozhodnutí ze dne 29. srpna 1922, čís. pres. 907/22, **sb. n. s. čís. 1797.**

K dožádání ministerstva spravedlnosti, aby rozhodnuta byla otázka, zdali odměna za ústní jednání podle pol. 3 až 5 advokátní sazby ze dne 30. března 1921, čís. 142 Sb. z. a n. nesmí přesahovati nejvyšší částky v položkách těchto ustanovené, i když ústní jednání trvá déle než hodinu, anebo zdali za každou další započatou hodinu dlužno počítati odměnu zvláště, předložil první president Nejvyššího soudu otázku plenárnímu senátu, jenž ji zodpověděl, jak shora uvedeno.

Důvody:

V nařízení vlády republiky Československé ze dne 30. března 1921, čís. 142 Sb. z. a n., kterým byly ustanoveny sazby pro výkony advokátů a jejich kanceláří v obvodech vrchních zemských soudů v Praze a v Brně, připojena je k položkám 1—3 pod čís. 3 poznámka: »hořejší sazby za roky (ústní jednání nebo hlavní přeličení) platí, trvají-li nejvýše hodinu. Trvají-li déle než hodinu, platí se za každou další, třeba jen započatou hodinu polovice sazby.« Poznámka tato, jsoucí předmětem tohoto posudku, není právě tak jako další poznámky (čtvrtá a pátá) uvedených položek sazby doslovně opakována při položkách čtvrté a páté advokátní sazby, a jest na místě toho k těmto dvěma posledním položkám sazby připojena pouze poznámka: »poznámky čís. 3—5 k položce 1 až 3 platí i zde.« Již z tohoto doslovu nařízení plyne, že poznámky 3, společné všem položkám 1—5 sazby, sluší užíti týmž způsobem při všech, a že se tedy vztahuje také na odměnu za ústní jednání ve případech 3—5 sazby uvedených. Trvalo-li tedy ústní jednání nejvýše hodinu, platí pro ně odměna odstupňovaná v každé z těchto pěti položek dle hodnoty předmětu sporu, a není z toho vyjmuta poslední částka, v těchto položkách uvedená, tedy v položce 1 částka 150 Kč, v položkách 2 a 3 částka 500 Kč, v položce 4 částka 2000 Kč a v položce 5 částka 2500 Kč, při nichž jest připojen dodatek ad 1. »nejvíce však«, ad 2. a 3. »nejvýše však« a ad 4. a 5. »nikdy však více nežli«. I tyto sazební položky jsou odměnou za ústní jednání nanejvýše jednohodinové, neboť dodatky k nim připojené znamenají pouze, že pokračování v odstupňování dle hodnoty předmětu, jak předpisuje škála při položce sazby 1 pod b), při položkách 2 a 3 pod 1. a při položkách 4 a 5 pod m), nesmí jíti výše než ad 1 do 150 Kč, ad 2 a 3 do 500 Kč, ad 4 do 2000 Kč a ad 5 do 2500 Kč, takže tyto částky jsou nejvyšší odměnou advokátovou za ústní jednání, nejvýše jednohodinové, i kdyby odměna jeho dle hodnoty předmětu na základě uvedené poslední škály tyto nejvyšší částky měla přesahovati. Totéž platí v tom případě, trvalo-li ústní jednání déle než hodinu, jenže dle druhé věty zmíněné poznámky 3 činí odměna advokátova za každou další, třeba jen započatou hodinu pouze polovici sazby, stanovené za ústní jednání nejvýše hodinové. Toto zodpovědění otázky jsoucí předmětem posudku, jež plyne zřejmě ze znění a smyslu citovaných ustanovení nařízení, srovnává se také dozajista s účelem, kterého mělo býti nařízením dosaženo. Nejvyššímu soudu nejsou sice známy vnitřní důvody, které vedly vládu k vydání nařízení, ale ze srovnání jeho s obsahem vládního nařízení ze dne 2. září 1919, čís. 498 Sb. z. a n., na jehož místo vstoupilo nařízení čís. 142 Sb. z. a n., dlužno usuzovati, že jím mělo býti vyhověno usilovným snahám advokátního stavu, všeobecně známým, kterým se advokáti dožadovali zvýšení odměn za své práce a práce svých kanceláří, aby byly tyto odměny uvedeny v soulad jednak se zvýšenými požadavky úředníků jich kanceláří, jednak s dra-

hotními poměry doby vůbec. Tomu mělo sloužiti právě také ustanovení shora uvedené poznámky třetí, která k odstupňování odměny dle hodnoty předmětu připojila odstupnění odměny podle doby (trvání) ústního jednání, kterémužto účelu hoví také poznámka čtvrtá svým ustanovením, vztahujícím se na jednání odložená.

Čís. 18.

Důležitou příčinou dle § 1154 b) obč. zák. ve znění § 1 zákona ze dne 1. dubna 1921, čís. 155 Sb. z. a n., týkající se osoby zaměstnancovy, jest též povolání jeho k činné službě vojenské za mobilisace.

Plenární usnesení ze dne 26. září 1922, čís. pres. 504/22, **sb. n. s. čís. 1861.**

Vzhledem ke kolísavé praxi nižších soudů požádalo ministerstvo spravedlnosti nejvyšší soud, by v zájmu jednotnosti soudních nálezů rozhodl v plném zasedání otázku, zda povolání zaměstnance k službě vojenské za mobilisace je důležitou příčinou ve smyslu § 1154 b) obč. zák. ve znění zákona ze dne 1. dubna 1921, čís. 155 Sb. z. a n. První president Nejvyššího soudu předložil otázku plenárnímu senátu, jenž k ní přisvědčil.

Důvody:

Nejvyšší soud rozhodoval několikráte o tom, zda povolání zaměstnance k činné službě vojenské za mobilisace bylo pokládati za důležitou příčinu § 1154 b) obč. zák., a zodpověděl otázku tu ve všech případech důsledně kladně. První rozhodnutí stalo se usnesením z 11. dubna 1922 č. j. R I 414/22, a bylo již později několikráte v témže smyslu rozhodnuto. Veškerá tato rozhodnutí vztahují se pouze na případy nástupu vojenské služby za mobilisace, jichž týče se též dožádací dopis ministerstva spravedlnosti. Plenární senát přidává se k názoru vyslovenému těmito rozhodnutími z následovních důvodů: Zákon ze dne 1. dubna 1921, čís. 155 Sb. z. a n. nedává zněním svým podnětu k pochybnosti, že by povolání k službě vojenské za mobilisace zásadně nebylo důležitou příčinou týkající se osoby zaměstnancovy, pro kterou nezaviněným způsobem nemůže vykonávati služeb neb práce. Důvodem výhody poskytnuté § 1154 b) obč. zák. je vzhledem k jeho všeobecnému znění každá příhoda zaměstnancem nezaviněná, udavší se v jeho osobě a bránící mu v dalším výkonu služby nebo práce. Ježto zákon činné služby vojenské výslovně nevyloučil, jest pod všeobecný pojem důležité příčiny zahrnouti i službu tu. Názoru tomu nasvědčuje úmysl zákonodárcův, zjevný z přípravných prací jak k původnímu ustanovení § 1154 b) obč. zák. ve znění třetí novely k obč. zák., tak i zákonu ze dne 1. dubna 1921, čís. 155 Sb. z. a n. V materialiích k této třetí novele je u § 1154 b) jako jedna z důležitých příčin výslovně jmenován nástup vojenské služby, a důvodová zpráva ze dne 12. března 1921, čís. 1827, podaná sociálně politickým výborem o vládním návrhu zákona, uvádí mezi případy, jež bývají taxativně zařazeny do kolektivních smluv, též povolání k činné službě vojenské v případu mobilisace, z čehož je patrno, že měl zákonodárce na mysli i tento případ jako důležitou příčinu, ač toho výslovně nepraví. Výklad shora uvedený odpovídá duchu, jímž nese se zákonodárství posledních dob, a jehož snahou je zlepšení a upevnění společenského postavení zaměstnanců, hlavně dělnictva úpravou služebních a pracovních důchodů, a důsledkem toho zajištění těchto i pro případ nezaviněné nemožnosti dalšího výkonu práce neb služby aspoň pro první čas. Není třeba šířiti se o následcích, jaké by měla příhoda taková pro zaměstnance odkázané na služné neb mzdu, kdyby se měli najednou octnouti v naprostém nedostatku hmotných prostředků k živobytí. Těmto následkům má býti zabráněno ustanovením, že služební i pracovní důchody mají býti zaměstnanci zachovány po nějaký čas, by mohl snáze přejíti do nových poměrů vytvořených přerušením práce neb služby. Snaha tato došla výrazu nejprve v zákonné úpravě služebních poměrů zaměstnanců vyššího řádu, a sice v § 8 zákona o obchodních pomocnících ze dne 16. ledna 1910, čís. 26 ř. zák. a v § 11 zákona o statkových úřednících ze dne

13. ledna 1914, čís. 9 ř. zák. Bylo proto jen důsledkem pokroku, jakým nesla se snaha zákonodárcova o zlepšení sociálního postavení zaměstnanců a hlavně dělnictva, že výhody poskytnuté zaměstnancům shora jmenovaným rozšířeny byly v zásadě na zaměstnance všech ostatních kategorií, byvše přizpůsobeny zvláštním poměrům těchto. Tak se stalo předpisem § 1154 b) obč. zák. ve znění třetí novely i zákona dnes platného, ovšem nebyla výhoda ta poskytnuta výslovně pro případ nástupu vojenské služby, jak se stalo v zákonech shora uvedených, nýbrž byla výhoda ta spojena s každým přerušením práce pro důležitou příčinu nastavší v osobě zaměstnancově, pod kterýž pojem je zahrnouti i nástup vojenské služby. Zákonodárce užívaje všeobecného výrazu důležité příčiny předpokládal patrně, že nevzniknou pochybnosti při rozhodování o tom, kdy je užíti předpisu § 1154 b). Přes to však již loňská mobilisace zavdala podnět k četným sporům mezi zaměstranci a zaměstnavateli, kteří neuznávali vojenské služby za důležitou příčinu, a různost náhledů v tomto směru přenesla se i na judikaturu nižších soudů. Důvod k pochybnostem zavdalo v první řadě ustanovení § 1 zák. z 1. dubna 1921, č. 155 Sb. z. a n., dle něhož přísluší zaměstnanci nárok na mzdu n e j v ý š e týdenní. Z tohoto slova »nejvýše« usuzovali někteří, že může býti uznáno na náhradu mzdy též za kratší dobu než týdenní, a že rozhoduje otázka, jakou újmu zaměstnanec utrpěl tím, že beze své viny nemohl pracovati. Důsledkem této úvahy dovozovali dále, že zaměstnanec nastoupivší vojenskou službu neutrpí újmy, ježto dostává se mu jako vojínovi ošetření a výživy státem, a že rodina jeho má dle příslušných zákonných ustanovení nárok na vyživovací příspěvky. Z uvedeného důvodu nebyl zaměstnancům nastoupivším vojenskou službu vůbec přiznán nárok na mzdu po nástupu služby té. Zásada shora vyslovená je zajisté v podstatě své správná, neboť zákon mluví o mzdě n e j v ý š e týdenní, uznávaje takto nárok i na mzdu nižší, a mohou nastati případy, v nichž zaměstnanci, u něhož nastalo přerušení práce dle § 1 zákona cit., dostati se může rovnocenné náhrady za ušlé služební neb pracovní důchody ve lhůtě kratší než týdenní. V takovém případě nelze zajisté zaměstnanci přiznati mzdu dle § 1154 b) obč. zák. za celou dobu týdenní. Jiná jest ovšem otázka, zda zaopatření poskytované státem vojínu činnou službu nastoupivšímu, po případě vyživovací příspěvky jeho rodině vyplácené jsou rovnocennou náhradou za mzdu, jíž bral před přerušením práce, a hlavně zda se mu jich dostane ihned. Vlastním účelem ustanovení toho je zabrániti, by zaměstnanec bez své viny neocitl se bez prostředků, a to může se státi i při nástupu činné služby vojenské, zejména za mobilisace. V tomto případě bývají nastupující vojíni vyzýváni vyhláškami, by přinesli si nejen potraviny na několik dní, nýbrž i věci potřebné k prvnímu nutnému zaopatření, ku př. obuv, přikrývky a pod., z čehož jest patrno, že se jim plného zaopatření ihned nedostane. Podobně může nastati případ, že i vyživovacích příspěvků nedostane se rodině zaměstnancově ihned, takže mohla by býti po nějaký čas bez prostředků k výživě. V takových případech nelze zaměstnance odkázati prostě na zaopatření a příspěvky, jichž se mu a jeho rodině dostane teprve později, nýbrž je nutno, by se mu po nějakou dobu dostalo nezkráceného příjmu služebního nebo pracovního. V jiných případech může býti rozdíl mezi mzdou zaměstnancovou a příjmy poskytovanými mu jako vojínu tak značný, že by rodina jeho pro první čas mohla strádati nedostatkem, zejména kde bylo zaměstnanci se vybaviti pro první čas z vlastních prostředků. I pro tento případ má býti vypomoženo předpisem § 1154 b) obč. zák. O tom bude nutno uvažovati v každém jednotlivém případě zvláště. Všeobecně nelze však zaopatření vojínovu a vyživovacím příspěvkům přikládati význam tak značný, že by tím vyloučen byl nárok zaměstnance nastoupivšího službu vojenskou na mzdu dle § 1154 b) obč. zák. Naopak jest vzhledem k účelu tohoto právního předpisu míti za to, že má zaměstnanci dle možnosti býti usnadněn přechod do změněných poměrů životních, a že přísluší mu nárok na mzdu po celou dobu v § 1154 b) obč. zák. vytčenou, jakmile za mobilisace nastoupí službu vojenskou. Naprosté jistoty při rozhodování této otázky dosáhne se ovšem jedině zákonnou úpravou a sice novelisací § 1154 b) obč. zák, bude-li jako důležitá příčina výslovně označen nástup služby vojenské za mobilisace a bude-li spolu vytčeno, zda a jaké účinky mají výplata vyživovacích příspěvků rodině zaměstnancově a opatření vojínům státem poskytované na nárok zaměstnanců dle § 1154 b) obč. zák. Další pochybnost vzbudilo nařízení vládní

ze dne 26. října 1921, čís. 383 Sb. z. a n., ustanovující v § 4, že zaměstnanci, jenž pro vojenskou službu nemůže svých služebních povinností vykonávati, nepřísluší žádný plat, není-li právními předpisy neb smlouvou stanoveno jinak. Ustanovení toto vykládají jiní v ten smysl, že pod právními předpisy rozuměti jest jedině § 8 zák. o obch. pomocnících a § 11 zák. o statk. úřednících, ne však § 1154 b) obč. zák., jenž o vojenské službě nemá výslovného předpisu, jako oba citované zákony. Ve skutečnosti není však důvodu, proč by nebylo rozuměti § 1154 b) obč. zák. právním předpisem, o němž mluví § 4 uvedeného nařízení. Předně není příčiny míti za to, že úmyslem zákonodárcovým vyjádřeným v tomto nařízení bylo, výhody poskytnuté zaměstnancům ponechati pouze obchodním pomocníkům a statkovým úředníkům, odníti je však zaměstnancům ostatním. Náhled ten příčí se směrnicím, jimiž nese se sociální zákonodárství poslední doby. § 1 nařízení toho měl přinésti všem zaměstnancům zabezpečení služebního a pracovního poměru, z něhož byli mobilisací vytrženi, a sice zákazem výpovědi dané zaměstnavatelem. Výhody té dostalo se dělníkům, kteří byli v práci aspoň 14 dní (odstavec druhý § 1), a tutéž dobu vyžaduje i § 1 zákona ze dne 1. dubna 1921, čís. 155 Sb. z. a n., poskytující nárok na mzdu nejvýše týdenní, z čehož je nutně souditi, že nařízení ono mělo býti pouze rozšířením ochrany poskytnuté zaměstnancům pro případ nástupu služby vojenské a rozsáhlejším zabezpečením životních prostředků pro přechod do nových poměrů. § 4 (1) ponechává ostatně v platnosti smlouvy služební. Není důvodu míti za to, že zaměstnanci, již před mobilisací v důvěře v § 1154 b) obč. zák. nevyjednali si smlouvou mzdy pro nějaký čas po nástupu služby vojenské, měli býti na tom hůře, než ti, kteří tak učinili. Nelze proto vyložiti § 4 nařízení toho jako zrušení neb omezení výhod poskytnutých zaměstnancům, kvalifikovaným 14denní dobou pracovní, zákonným předpisem § 1154 b) a vyloučiti pro případ mobilisace nárok jich na mzdu nejvýše týdenní. Účelem předpisu toho nemohlo býti jiné, než výslovně odepříti nárok na mzdu po dobu služby vojenské zaměstnancům, na něž vztahuje se § 1154 b), za čas přesahující sedm dní a omeziti tím na tuto dobu možné důsledky § 1 nařízení, anebo odepříti nárok ten všem zaměstnancům, na něž uvedený předpis se nevztahuje.

Čís. 19.

Základem pro úpravu útrat ve sporech, ukončených soudním smírem, jest zpravidla peníz, původně zažalovaný; nastane-li však některý z případů posledního odstavce § 5 vládního nařízení ze dne 30. března 1921, čís. 142 Sb. z. a n., jest se soudu říditi předpisem tohoto paragrafu.

Plenární rozhodnutí ze dne 31. října 1922, čís. pres. 1138/22, **sb. n. s. čís. 1945.**

Ministerstvo spravedlnosti dožádalo Nejvyšší soud, by vzhledem k tomu, že vrchní zemské soudy v Praze a Brně rozhodují různým způsobem o otázce, zda základem pro úpravu útrat ve sporech, jež skončeny byly soudním smírem, je peníz, na který záležitost byla vyrovnána, či peníz původně zažalovaný, předložena byla otázka k rozhodnutí plenárnímu senátu. První president Nejvyššího soudu dožádání vyhověl, p l e n á r n í s e n á t pak zodpověděl otázku, jak v záhlaví uvedeno.

D ů v o d y:

Vládní nařízení ze dne 30. března 1921, čís. 142 Sb. z. a n., kterým byly stanoveny sazby pro výkony advokátů a jich kanceláří v obvodech vrchních zemských soudů v Praze a v Brně, činí použití určité položky sazby v řízení sporném v první řadě závislým na hodnotě předmětu sporu (§ 4). Tato hodnota předmětu sporu řídí se (§ 5) údaji žalující strany v žalobě, po případě ocení ji soud jako v otázce příslušnosti, podle ustanovení §§ 54—60 j. n. a jest hodnota předmětu sporu, takto zjištěná, zpravidla rozhodnou až do ukončení rozepře. Pro použití určité položky

sazby jest lhostejno, zdali spor, o žalobě zahájený a přes první rok k ústnímu jednání dospěvší, byl zakončen rozsudkem či smírem, jelikož sazba sama, jež se o smíru zmiňuje jen v odstavci II. položky čís. 2, jednajícím o pracovní odměně za roky, pokud nedošlo ku projednávání, odměnu advokátovu za činnost jeho při ústním jednání činí dále jen odvislou od trvání jednání (poznámky 3—5 při položkách 1—5), při čemž nikterak nerozlišuje, jakým způsobem byl spor ukončen. Dle toho dlužno ve sporech, ukončených soudním smírem, stanoviti pracovní odměnu advokátovu jednak podle hodnoty předmětu sporu, ze žaloby zřejmé neb oceněním zjištěné, po případě dle § 7 vlád. nař. předpokládané, jednak dle trvání ústního jednání, předpokládajíc ovšem, že hodnota předmětu sporu zůstala až do uzavření smíru nezměněna. Za změnu hodnoty předmětu sporu nelze pokládati peníz, sodním smírem k vyrovnání sporné věci ujednaný, jenž neodpovídá hodnotě předmětu sporu původně zažalované; neboť dle posledního odstavce § 5 vládního nařízení nastane změna hodnoty předmětu sporu jen změnou žaloby, jejím omezením, nebo částečným vyřízením sporu. Nenastal-li tedy před uzavřením soudního smíru žádný z těchto případů, nedošlo ku změně hodnoty předmětu sporu, a dlužno důsledkem toho upraviti pracovní odměnu advokátův na základě hodnoty předmětu sporu, původně zažalované. Leč i v tom případě, když žalující strana při roku, při němž došlo ku smíru, žalobní nárok omezila a tento omezený nárok žalobní byl pojat do smíru, kterým byl spor ukončen, musí soud položiti za základ úpravy pracovní odměny advokátovy hodnotu předmětu sporu, žalobou původně vymáhanou, nikoli však její částku, kterou smírem byl spor odklizen. Praví se v posledním odstavci § 5 nař. dále ještě, že ke shora uvedené změně hodnoty předmětu sporu jest přihlížeti teprve při úkonech po změně následujících; stala-li se změna prohlášením strany při roku, nepřihlíží se k ní ani při úkonech při tomto roku provedených, leda že by byl důvod ke změně vznikl již před rokem samým. Omezila-li tedy strana žalující žalobní nárok při roku, při němž pak byl na základě omezené žalobní prosby uzavřen smír, jest ustanovení odměny advokátovy pouze ohledně jeho činnosti při tomto roku otázkou toho kterého případu, při němž soudu jest zkoumati, zdali důvod ke změně snad nevznikl již před rokem, kdežto pro použití těch kterých položek sazby při ostatních útratách jest rozhodnou hodnota předmětu sporu, žalobou vymáhaného, jak bylo shora již uvedeno.

Čís. 20.

O návrhu poručenstva nebo nemanželského otce, by pro podstatnou změnu v potřebách dítěte nebo v otcově hospodářské mohoucnosti nebo po té i oné stránce znovu bylo upraveno výživné nemanželského dítěte, dosud smírem určené, nutno postupovati podle druhého odstavce § 16 I. dílčí novely k obč. zák.

Zvrátiti pro jeho počáteční neplatnost anebo napotomní bezúčinnost soudně schválený smír o výživném nemanželského dítěte lze jen ku žalobě v řízení sporném.

Plenární usnesení ze dne 19. prosince 1922, čís. pres. 1107/22, **sb. n. s. čís. 2101.**

V nálezech Nejvyššího soudu byla odporujícím si způsobem řešena otázka, jak postupovati, když za uznaného otcovství k nemanželskému dítěti jedná se po předchozím smíru o jeho výživném o novou úpravu vyživovací povinnosti. Jedni uznávali za přípustný pouze pořad práva, jiní byli i v tomto případě pro postup podle druhého odstavce § 16 I. dílčí novely k obč. zák. V zájmu jednotnosti nálezů Nejvyššího soudu předložil jeho první president věc sesílenému sboru soudců, jenž k otázce odpověděl shora naznačenými právními zásadami.

Důvody:

Uznáno-li otcovství, jest na poručenském soudě, by sám od sebe v mimosporném řízení určil, čím otec svému nemanželskému dítěti jest po zákonu povinován (druhý odstavec § 16 I. dílčí novely k obč. zák.). Tento úmyslný průlom

do zásady, podle níž o sporných soukromoprávních nárocích majetkových projednává a rozhoduje se pořadem práva (čl. I. uvoz. zák. k c. ř. s. a § 2 nesp. říz.), ospravedlňuje důvodová zpráva k § 16 I. dílčí novely k obč. zák. takto: »Uznáno-li nebo zjištěno-li otcovství a není-li sporu o otcových majetkových poměrech nebo lze-li je zjistiti prostředky mimosporného řízení, jedná se po výtce o rozhodnutí podle uvážení. To, co soudem má jako vyživovací útraty býti přiřčeno, není přímým předmětem důkazu, najmě výslechu stran anebo znaleckého posudku, a nelze po této stránce přiznati závazného účinku ani skutkovým doznáním poručníka nebo matky. Vyživovací příspěvek určuje soud, hledě k potřebám dítěte a platební schopnosti nemanželského otce, dle volného uvážení. Soud nerozhoduje tudíž o sporných právních nárocích, nýbrž zasahuje do právní úpravy aktem soudní správní činnosti. Sporného řízení dlužno se co možná vyvarovati. Nehledíc ke ztrátě času a k útratám, může zmeškání poručníka, jeho dorozumění s nemanželským otcem, neobratnost a p. býti dítěti na újmu. Otcovo právo se nezkracuje, neboť mimosporné řízení hodí se k tomu, by stav věci byl jak náleží vyšetřen, strany přijdou k slovu a mají odpomoc v opravných prostředcích.« Ze zákonodárcova úmyslu zřejmě vyplývá, a bylo zdůrazněno již zdejším plenárním usnesením ze dne 27. října 1920, čís. pres. 1019/20 (číslo 734 sbírky rozhodnutí Nejvyššího soudu ve věcech občanských, pořádané z příkazu presidia tohoto soudu), že míra vyživovacích příspěvků otce pro jeho nemanželské dítě určuje se zásadně a pravidelně mimosporným řízením podle druhého odstavce § 16 I. dílčí novely k obč. zák., kdežto sporné řízení jest přípustným jen zcela výjimečně. Jedná se nyní o to, zda téže zásady dlužno dbáti i při nové, opětovné úpravě výživného pro nemanželské dítě. Zákon v druhém odstavci § 16 I. dílčí novely k obč. zák. zmiňuje se o dvou případech, kde poručenský soud má vůbec upustiti od určování vyživovacího příspěvku. Jest to jednak případ, kde nemanželský otec sám od sebe dostává v plném rozsahu své povinnosti, jednak případ, kde dle poměrů nemanželského otce je venkoncem vyloučeno, že byl by s to, něčím na výživu dítěte přispívati. Zákon sice o tom ničeho nepraví, rozumí se však podle § 2, odstavec druhý čís. 5 nesp. říz. samo sebou, že poručenský soud i v těchto případech musí vhodným šetřením a úvahou všech poměrů zajistiti se tím, že nemanželský otec vskutku plně poskytuje dítěti to, co po zákonu jest mu dávati povinen, pokud se týče, že jest venkoncem vyloučeno, by byl s to, něčím přispívati. Rozdíl od pravidelných případů jest jen ten, že v oněch dvou výjimečných případech nevydá poručenský soud formelního usnesení. Změní-li se napotom podstatně potřeby dítěte nebo hospodářská mohoucnost nemanželského otce nebo to i ono, podejme se poručenský soud úpravy vyživovacích příspěvků. Tato úprava bude v oněch dvou případech z e v n ě úpravou p r v n í, poněvadž jí nepředcházela úprava ani formelním usnesením poručenského soudu, ani dohodou účastníků, v ě c n ě bude n o v o u úpravou vyživovací povinnosti, poněvadž již předcházelo zhodnocení směrodatných poměrů soudem poručenským. Kromě těchto dvou výjimečných případů a kromě případu, ve kterém výše výživného určena byla pravoplatným r o z s u d k e m, a ke kterémužto případu zaujato stanovisko zdejším plenárním usnesením ze dne 4. října 1921, čís. pres. 1027/21, přichází v úvahu případ, kde výměra výživného byla již určena buďsi předchozím pravoplatným usnesením poručenského soudu nebo smírem účastníků. Pokud nové úpravy výživného a tím změny pravoplatného usnesení poručenského soudu neb ujednaného smíru jest se domáháno pro podstatnou změnu v potřebách dítěte nebo v hospodářské mohoucnosti nemanželského otce nebo po té i oné stránce, není příčiny, proč nesetrvalo by se při zásadě a postupu druhého odstavce § 16 I. dílčí novely k obč. zák. Cesta ta není uzavřena ani formelní pravomocí usnesení poručenského soudu, ani soudně schválenou dohodou účastníků. Předchozí pravoplatné usnesení poručenského soudu není výrokem pravotvorným, nýbrž má ráz deklaratorní. Jím na ten čas a pokud se poměry podstatně nezmění praví se jedině, jaké jsou potřeby dítěte a jaká je hospodářská mohoucnost nemanželského otce, a určuje se volným hodnocením obou těchto komponentů jejich výsledek, totiž míra a způsob vyživovací povinnosti. Usnesením se však nepraví a nemůže jím dle přirozené povahy věci býti vysloveno, že řečené komponenty nebo ten aneb onen z nich prohlašují nebo uznávají se do budoucna za trvalé a nezměni-

telné. Na tuto otázku mohou dáti odpověď pouze a jedině budoucí hospodářské poměry. A jako bylo by v příkrém rozporu se zákonnou ochranou nemanželského dítěte, by formelně pravoplatným usnesením poručenského soudu, jemuž právě náleží bdíti nad zájmu dítěte, uzavřena byla do budoucna dítěti možnost, domáhati se takové úpravy výživného, jež vyhovuje podstatně změněným poměrům, tak zákonně zcela neodůvodněným bylo by odejmouti nemanželskému otci možnost, domáhati se toho, by jeho vyživovací povinnost byla přizpůsobena podstatně změněným poměrům. Pro formelní pravomoc předchozího usnesení poručenského soudu nesmí trpěti výživa dítěte, nesmí však s druhé strany býti podlamována hospodářská živnost nemanželského otce aniž požadováno po něm více, než co dítě právě potřebuje. Napotomní nová úprava výživného pro podstatně změněné poměry má týž ráz jako úprava dřívější a tytéž úvahy, jež vedly zákonodárce k normování postupu podle druhého odstavce § 16 I. dílčí novely k obč. zák. při prvé úpravě výživného, platí v neztenčené míře i pro novou úpravu, podmíněnou podstatně změněnými poměry, a nutkají dle § 7 obč. zák. k tomu, by i v tomto případě zachováno se bylo podle druhého odstavce § 16 I. dílčí novely k obč. zák. A nejinak má se věc, spočívala-li posavadní úprava výživného na dohodě účastníků. Předchozí smír, jenž nebyl schválen poručenským soudem, nemá právního účinku (§ 233 obč. zák.) a nepřichází zde dále v úvahu. Smír, schválený poručenským soudem, došel však právní účinnosti právě teprve schvalovacím usnesením poručenského soudu. Poněvadž pak poručenský soud dříve, než vydal schvalovací usnesení, musel zjednati si přes dohodu poručenstva s nemanželským otcem jasno o všech v úvahu přicházejících poměrech (§ 2 II. čís. 5 nesp. říz.), není v jádru věci podstatného rozdílu mezi usnesením, jímž poručenský soud při neshodě účastníků sám určuje míru a způsob výživného, a usnesením, jímž poručenský soud schvaluje dohodu účastníků. Je-li však, jak dolíčeno, poručenský soud povolán k tomu, by způsobem, naznačeným v § 16 I. dílčí novely k obč. zák., podjal se přes své dřívější pravoplatné usnesení nové úpravy výživného, má totéž postavení i k dřívějšímu svému schvalovacímu usnesení a tím i k soudně schválenému smíru. Z toho, co řečeno, vyplývá zároveň, že návrh na novou úpravu výživného cestou druhého odstavce § 16 I. dílčí novely k obč. zák. může a bude vycházeti jednou od poručenstva, jindy od nemanželského otce. Ohledně poručenstva rozumí se to při soudní ochraně dítěte samo sebou, ohledně nemanželského otce pak bylo již vytknuto, že není v moci poručenského soudu, by na úkor nemanželského otce utvořil na prospěch dítěte a na úkor otce pro veškeru budoucnost nárok, jenž za podstatně změněných poměrů není v zákoně odůvodněn. Poukazovati za tím účelem nemanželského otce na žalobu, znamenalo by zadati na neprospěch obou účastníků ony výhody, již chce jim zákon zabezpečiti postupem podle druhého odstavce § 16 I. dílčí novely k obč. zák. Jinak má se věc, má-li soudně schválený smír býti zvrácen nikoli pro podstatnou změnu v potřebách dítěte nebo v hospodářské mohoucnosti nemanželského otce nebo po té i oné stránce, nýbrž pro svou počáteční neplatnost (na př. pro omyl, donucení a bázeň a p.) nebo napotomní bezúčinnost (na př. splnění rozvazovací výminky a p.). V těchto případech jest podklad a ráz soudcovského výroku zcela jiný než jest podklad a ráz usnesení poručenského soudu podle druhého odstavce § 16 I. dílčí novely k obč. zák., pro obdobný postup podle tohoto zákonného ustanovení nedostává se základní podmínky obdoby a dochází platnosti zásada § 1 nesp. říz. a čl. I. uvoz. zák. k c. ř. s. Zde jedině přípustnou cestou je cesta právní rozepře, řízení mimosporné o návrhu, sem se vztahujícím, propadlo by ustanovení posledního odstavce § 42 j. n.

Čís. 21.

Výmaz společenstev s ruč. obm. (zákon ze dne 9. dubna 1873, čís. 70 ř. zák.) z rejstříku.

Svolení berní správy dle § 8 zákona ze dne 17. února 1920, čís. 134 Sb. z. a n. vyžaduje se pouze k zápisu usnesení o dobrovolném zrušení společenstva, není ho však třeba k zápisu nedobrovolného zrušení společenstva a k zápisu výmazu likvidační firmy vůbec.

K výmazu firmy jest vyčkati jednoroční lhůty § 81 zákona o společenstvech pouze tehdy, převyšují-li aktiva pasiva; jinak lze přistoupiti k výmazu ihned, jakmile jest prokázáno uspokojení věřitelů.

V opovědi výmazu firmy jest uvésti a prokázati, že a komu byly dány knihy a spisy v uschování. Kromě toho dlužno předložiti likvidační rozvahu a opis protokolu o valné hromadě, že likvidatorům bylo dáno absolutorium.

Plenární usnesení ze dne 21. června 1923, čís. pres. 540/23, **sb. n. s. čís. 2753.**

Dopisem ze dne 1. dubna 1923 sdělilo ministerstvo spravedlnosti předsednictvu Nejvyššího soudu toto: Ministerstvo spravedlnosti zjistilo, že sborové soudy prvé stolice v Čechách, na Moravě a ve Slezsku postupují různým způsobem při výmazu společenstev s ručením obmezeným po skončené likvidaci z rejstříku společenstevního. Většina těchto soudů žádá k výmazu společenstva s ručením obmezeným po provedené likvidaci pouze, aby uplynula lhůta v § 81 zákona ze dne 9. dubna 1873, čís. 70 ř. zák., aby likvidatoři potvrdili v žádosti o výmaz, že likvidace jest skončena, uvedli, komu byly knihy a spisy společenstva dány v úschovu a aby vykázali podle nařízení vládního ze dne 20. dubna 1920, čís. 259 Sb. z. a n. souhlas berní správy. Některý z těchto soudů žádá také předložení likvidační bilance podepsané všemi likvidatory. Soudy tyto nežádají však, aby k žádosti o uvedený výmaz byl připojen opis protokolu o valné hromadě společenstva ku průkazu, že likvidatorům bylo dáno absolutorium, a odůvodňují to tím, že požadavek takový nenalézá v zákoně o společenstvech žádné opory. Naproti tomu některé soudy žádají předložení ověřeného opisu protokolu o valné hromadě, ježto likvidatoři rozdělují majetek a musí proto podati zprávu těm, jichž majetek rozdělují, což státi se může předložením uvedeného protokolu, jímž se dává likvidatorům absolutorium, a jímž jest zároveň prokázáno, že likvidatoři splnili povinnosti zákonem jim uložené. Aby dosaženo bylo žádoucí jednotnosti v rozhodování sborových soudů, žádá ministerstvo spravedlnosti, aby presidium nejvyššího soudu otázku tu předložilo plenárnímu soudu k rozhodnutí.

Plenární senát, jemuž byly otázky předloženy, zodpověděl je, jak shora uvedeno.

Důvody:

1. Jde především o to, zda k výmazu firmy společenstva s ručením obmezeným jest potřebí, by vykázán byl souhlas berní správy dle vládního nařízení ze dne 20. dubna 1920, čís. 259 Sb. z. a n., pokud se týče zákona ze dne 17. února 1920, čís. 134 Sb. z. a n. Zmíněný zákon ustanovuje v § 8: »K dobrovolnému zrušení společnosti .... jest zapotřebí svolení berní správy, příslušné k zajištění dávky. Do odepření jmenovaného svolení možno si stěžovati do 8 dnů k zemskému finančnímu ředitelství.« Prováděcí nařízení (čís. Sb. z. a n. 259/1920) uvádí pak v § 8, že společnostmi rozumí se tu i výdělková a hospodářská společenstva a uvádí dále: »Usnesení o zrušení nebo přeměně společnosti v jinou právní formu mohou býti zanesena do obchodního (společenstevního) rejstříku jen tehdy, vykáže-li se společnost osvědčením příslušné berní správy (§ 6), že tato proti zrušení neb přeměně společnosti nečiní námitek.« Pojem »dobrovolného« zrušení pak vymezuje v odstavci třetím: »Zrušení jest dobrovolným jen, děje-li se dobrovolným usnesením účastníků (členů společenstva atd.), ne však, děje-li se následkem uplynutí času stanoveného ve společenské smlouvě nebo následkem opatření správního úřadu neb obchodního soudu, také nikoliv tehdy, když nějaký podnik připadne následkem uplynutí jisté doby vlastnicky státu, nezruší-li se společnost současně, jakmile se toto právo státu stane účinným.« Z uvedených předpisů plyne jednak, že souhlasu není třeba při zrušení nedobrovolném ve smyslu § 8 nařízení, jednak, že i při zrušení dobrovolném vyžaduje se souhlas pouze k zápisu usnesení o zrušení společenstva (likvidační usnesení), nikoliv k zápisu

výmazu firmy. Plyne to též z povahy věci. Při zápisu likvidačního usnesení (§ 40 zákona ze dne 9. dubna 1873, čís. 70 ř. zák. o společenstvech výdělkových a hospodářských) jest tu jmění společenstva, podrobené dávce z majetku a přírůstku na majetku, čímž odůvodněn jest zájem berní správy na osudech jeho, kdežto výmaz firmy předpokládá, že tu již jmění není, čímž odpadl též zmíněný zájem berní správy. Jest tudíž třeba svolení berní správy dle § 8 zákona čís. Sb. z. a n. 134/1920 pouze k zápisu usnesení o dobrovolném zrušení společenstva, požadavek ten však se nevztahuje na zápis nedobrovolného zrušení společenstva a na zápis výmazu likvidační firmy vůbec.

2. Pokud jde o to, zda dlužno vyčkati uplynutí jednoroční lhůty § 81 zákona o společenstvech, dlužno rozeznávati dle toho, jaký jest poměr aktiv a pasiv likvidačního jmění. Úkolem likvidatorů jest (§§ 44 a násl.) skončiti běžné obchody, splniti závazky, vybrati pohledávky a zpeněžiti jmění společenstva. Tu pak mohou nastati případy: a) Pasiva společenstva převyšují aktiva; likvidatorům pak nezbývá, nežli, by žádali za vyhlášení úpadku (§ 49 zák.). b) Pasiva vyvažují aktiva. Uspokojením věřitelů jest jmění vyčerpáno, nezbývá dalšího jmění, z něhož by bylo lze vyplatiti členům společenstva podíly pokud se týče další přebytek a ustanovení § 81 zák. nepřichází tu v úvahu. c) Aktiva převyšují pasiva. Tu přichází v úvahu předpis § 81, jenž vydán byl vzhledem k § 78 zák. o ručení členů společenstva po vystoupení a jenž zakazuje, by nebyly členům společenstva vyplaceny podíly pokud se týče přebytek dříve, nežli uplyne rok poté, kdy zrušení společenstva bylo po třetí oznámeno v příslušných listech a věřitelé vyzváni k přihlášce (§ 40 zák.). Z uvedeného plyne, že ku výmazu firmy jest vyčkati jednoroční lhůty § 81 zák. pouze v případě uvedeném shora pod c), nikoliv však v případech a) a b), kdy lze k výmazu přistoupiti ihned, jakmile jest prokázáno uspokojení věřitelů.

3. V opovědi výmazu firmy jest dále uvésti a prokázati, že a komu byly knihy a spisy dány v uschování (§ 51 zák.). Jde tu o úkon velice důležitý a, kdyby se o to nepostarali likvidatoři, nebylo by tu nikoho, kdo by se potom o uschování staral. Spolupůsobení soudu vztahuje se pouze na určení osoby uschovatelovy. Průkaz tento dlužno vyžadovati tím spíše, ježto likvidatoři nevyzájmu.

4. Nejdůležitějším požadavkem jest ovšem předložení likvidační rozvahy a opisu protokolu o valné hromadě, že likvidatorům bylo dáno absolutorium. Jest sice pravda, že v zákoně povinnost ta není stanovena, leč rejstříkovému soudci nelze tu ponechati volné pole (opačné mínění dovolává se tu § 2 čís. 5 nesp. říz.), neboť jde tu o věc zásadní, nikoliv o pouhou formalitu. Kdyby průkazy, o něž tu jde, se nepožadovaly obligatorně, bylo by ponecháno na vůli soudci, zda věří pouhým údajům opovídatelů čili nic. To mohlo by vésti k častým nesrovnalostem a mohla by se tu projeviti po případě i libovůle soudce, což dlužno ve věci tak zásadní předem zameziti. Jde tu též o to, jak dalece smí soudce zasáhnouti do autonomie společenstva. Jest mu to volno pouze, pokud zkoumá stránku formální, nemůže se však pouštěti do věci samé, k čemuž by lehko ustanovení § 2 čís. 5 nesp. říz. mohlo sváděti. Když by pak soudce pustil se do zkoumání jednotlivých položek, snadno by mohla nastati nutnost § 2 čís. 7 nesp. říz. a šlo by pak o to, koho jest poukázati na pořad práva a proti komu. Ve věci samé jest však, jak již řečeno, valná hromada autonomní a soudce jest usnesením jejím vázán. Dlužno proto schváliti postup soudů, které vyžadují předložení rozvahy a protokolu o udělení absolutoria obligatorně a jest na této zásadě trvati všeobecně. Předejde se tím zmatkům a nesrovnalostem v judikatuře. Povinností soudů tudíž jest: Vyžadovati předložení likvidační rozvahy a opis protokolu o valné hromadě společenstva, jež udělila likvidatorům absolutorium; na tom však musí soud přestati a nesmí se pouštěti do dalšího šetření. Kromě toho dlužno trvati na tom, by likvidatoři potvrdili v žádosti o výmaz, že likvidace jest skončena.

Čís. 22.

K opodstatnění sudiště podle druhého odstavce § 88 j. n. se nevyžaduje, by fakturované zboží došlo příjemce; dojití zboží jest jen časovou mezí pro účinnost sudištní doložky faktury, tak totiž, že dojde-li faktura až po zboží, sudištní doložka účinku nejeví.

Plenární rozhodnutí ze dne 25. září 1923, čís. pres. 1230/22, **sb. n. s. čís. 2956.**

Nejvyšší soud vydal opětovně odporující si rozhodnutí o otázce, zda k opodstatnění sudiště podle § 88, odstavec druhý, j. n. se vyžaduje, by fakturované zboží příjemce skutečně došlo čili nic. Přikázal proto první president Nejvyššího soudu spornou otázku plenárnímu senátu, jenž ji zodpověděl, jak shora uvedeno.

Důvody:

Těžisko sporné otázky spočívá v tom, zda bylo úmyslem zákona stanoviti dojití zboží jako jednu z podmínek, bez níž by tu nebylo fakturového sudiště, či zda dojití zboží mělo býti pouhou časovou mezí, do níž musela nejpozději příjemce faktura dojíti, by založila účinky, zákonem stanovené. Doslov zákona jest nejasný a to i v jiném směru. Praví § 88, odstavec druhý j. n.: »..... zakládá se soud splniště také tím, když se přijme faktura zaslaná zároveň se zbožím nebo již před dojitím jeho.....«. Mohly by zde předem vzniknouti pochybnosti, zda se snad nevyžaduje, by faktura byla nejpozději se zbožím zaslána, takže by nebylo závady, kdyby se dostala do rukou příjemce po případě až po dojití zboží. Leč praxe i nauka vykládá předpis zákona v ten smysl, že nestačí, by faktura nejpozději zároveň se zbožím byla zaslána, nýbrž že se vyžaduje, by — nehledě k době zaslání — nejpozději zároveň se zbožím došla. Pokud se týče pojmu dojití »zároveň«, dlužno trvati na tom, že stačí, dojde-li faktura v týž den jako zboží (srov. §§ 902, 903 n. zn. obč. zák., §§ 124, 125 c. ř. s. a j.). Zákon klade tedy důraz nikoli na zaslání zboží, nýbrž na dojití jeho, i žádá-li tedy nejméně současnost faktury se zbožím, vztahuje se to na dojití a nikoli na zaslání její. Mluví-li nicméně při faktuře o zaslání, zdá se, že to činí jen ze stylistického krasocitu, aby se týž výraz dvakrát neopakoval (před »dojitím« jeho »došlé«), i mohl to dobře učiniti, neboť lze předpokládati, že faktura jde nejméně tak rychle, jako zboží, spíše mnohem rychleji, a že tedy, byla-li zaslána před zbožím nebo zároveň s ním, jistě také před ním nebo (i když k němu nebyla přibalena) aspoň zároveň s ním dojde. Nevadí tedy, byla-li zaslána později, jen když aspoň současně došla. Za to vadí, došla-li proti očekávání později, třeba že zaslána byla dřív; nebezpečí zpoždění stihá odesílatele. Stanovisko opačné zastává pouze Horten (Juridiktionsnorm 1898, str. 291), maje za to, že nebezpečí zpoždění stihá příjemce, ačkoli nebezpečí ztráty faktury rovněž na odesílatele uvaluje. Výklad Hortenův není dosti srozumitelný a neshoduje se se zásadou, že rozhoduje dojití faktury, uznanou již býv. nejv. soudem víd. v Dobrozdání k § 88 j. n. (srov. též Neumannův Komentář 1913 str. 247 č. 2 a j.). Tak dán zákonu smysl, jakoby zněl, že fakturní sudiště zakládá se »přijetím faktury zároveň se zbožím neb ještě před ním došlé«. Jde nyní o to, zda dojití zboží jest podmínkou založení sudiště, či zda jest pouhým určením času. Podmínka jest dle § 696 obč. zák. událost, na jejímž dostavení neb nedostavení se právo závisí, t. j. buď se nabývá (odkládací podmínka) nebo se pozbývá (rozvazovací podmínka). Mělo-li by dojití zboží býti podmínkou založení fakturního sudiště, mohlo by se to mysliti jedině jako podmínka odkládací, tak, že doložka účinku nemá, dokud zboží nedojde, a že tedy účinku vůbec nenabude, když zboží vůbec nedojde. Že však zákon to tak chtěl, nelze z něho nijak vyčísti, neboť praví prostě, že doložka jen tehdy nemá účinku, došla-li faktura až po zboží, tím však není ještě řečeno, že zboží vůbec dojíti musí, nýbrž jen, že ve všech ostatních případech — a sem patří i případ, kdy zboží vůbec nedojde — doložka účinek má. Jde tu tedy o pouhé ustanovení času, lhůty a to až do které, nikoliv od které lze přiznati dojití faktury zákonný účinek, takže

netřeba, aby událost, kterou čas jest určen (dojití zboží) vůbec nastala, nýbrž lhůta k dodání faktury počala uzavřením smlouvy a běží, a jen se praví, kdy končí, že se to stane nejistou budoucí událostí (dojitím zboží), takže, dokud událost nenastane, lhůta nekončí, t. j. dokud zboží nedošlo, lze vždy dodati fakturu s účinkem, o nějž jde. Snad by se zdálo pro příjemce vhodnějším a účelnějším, by dojití zboží bylo podmínkou založení sudiště, vzhledem k případům, kdy dojde příjemce zboží ve stavu vadném a on, ač jest v právu a prodatel v neprávu, bude ještě pohánět před soud jemu cizí, zpravidla vzdálený osobní soud prodatelův. Avšak platné právo nesvázalo otázku fakturního sudiště s otázkou vadnosti zboží. Není pro to v zákoně nejmenší opory. Příjemce musí se naopak proti faktuře (doložce) ozvati bez průtahu, nechce-li se jí podrobiti, z faktury však nelze seznati, je-li zboží vadné, k tomu třeba ohledání zboží. Nemá-li příjemce ještě zboží, ovšem jakost jeho ani zjistiti nemůže a přece musí se hned rozhodnouti, chce-li se proti faktuře nebo doložce ozvati. Má-li však již i zboží (došlo současně) a zjistil vady, nehraje to v § 88 nicméně žádné role: vytýkání vad není tam uznáno za výtku proti sudištní doložce; i když vady vytýká, ale faktury neb doložky nepozastaví, sudiště je založeno. Naopak ale lze z faktury seznati, že nebylo zboží, v ní seznamenané, objednáno a proto zákon odmítnutí »fakturované zásilky« jako neobjednané za ohražení se proti sudištní doložce výslovně uznává. Ale tento rozdíl jest velmi výmluvný. Položiti dojití zboží za podmínku, značilo by ostatně řadu případů (všecky, kde zboží dle práva ani odesíláno býti nemusí nebo dokonce nemá, nebo se za dopravy ztratilo) beze vší viny prodatelovy vyloučiti z dobrodiní fakturního sudiště, což by bylo velmi povážlivé a mluvilo by proti požadavku tomu i de lege ferenda. Ale i tomu, co shora de lege ferenda zdá se mluviti pro něj, dá se snadno čeliti tím, že opatrný kupec doložku pozastaví. Není tedy žádné nutkavé příčiny vykládati předpis proti jeho znění a možno s ním vzíti zavděk tak, jak jest. Náhled, že jest dojití zboží podmínkou, nelze však srovnati ani s povinností příjemce faktury, fakturu neb doložku bez průtahu pozastaviti, nechce-li se doložce podrobiti, a s následky, jaké to má, bylo-li pozastavení opomenuto. Zákon nestanoví pro pozastavení žádné lhůty, jest však vyloučeno, by příjemce faktury mohl pozastavení odkládati, jak dlouho by mu bylo libo, neboť to by se nesrovnávalo ani s úmyslem zákonodárce, jehož by takto celý ústav učiněn byl ilusorním, ani s péčí řádného obchodníka, která vyžaduje, by v obchodních poměrech odpovídal bez zbytečného průtahu a nenechával druhou stranu v nejistotě. I shodla se praxe i nauka dávno na tom, že dle obdoby čl. 319, 323, 347 obch. zák. doložka musí pozastavena býti bez odkladu, tak záhy, jak jen to řádný obchodní postup dopouští, sice, obmešká-li příjemce tak učiniti, propadá s odporem proti doložce, má se za to, že s ní souhlasí a sudiště je založeno. Jiná lhůta, než tato, není vůbec k disposici, a tak jiného ani nezbývá. Jestliže však zákon účinnost připisuje i doložce, obsažené ve faktuře, která došla, když tu zboží ještě není, a jestliže sudiště fakturní zakládá se tím, že příjemce faktury opomenul doložku neb fakturu bez odkladu pozastaviti, tu, kdyby mělo býti podmínkou mimo to ještě také dojití zboží, nebylo by lze nahlédnouti, proč dlužno doložku neb fakturu pozastavovati bez odkladu, proč by se nemohlo počkat až po dojití zboží, když, nedojde-li zboží, bude doložka bez toho bezúčinna, a byla by ji, třeba pozastavena vůbec nebyla, protože právě nutná podmínka účinnosti, dojití zboží, nenastala. Právo by tu nutilo příjemce faktury k něčemu po případě docela zbytečnému. Že by však zákon povinnost, pozastaviti doložku, odsunoval až do dojití zboží, nelze z něho nikterak vyvoditi, naopak motivy vycházejí výslovně z toho předpokladu, že i v tom případě, že faktura došla, když tu zboží ještě není, sudiště fakturní založeno již tím samým, že faktura byla bez námitky přijata, t. j. doložka zůstala nepozastavenou; »diese Worte«, t. j. slova »zugleich mit der Ware oder schon vor Einlangen derselben«, která v původním návrhu nebyla, a jež vsunul výbor poslanecké sněmovny, »bringen lediglich..... den Standpunkt..... zur Geltung, daß die Annahme einer Faktura als eine den Gerichtsstand begründende Willenserklärung nur (dann) anzusehen sei, wenn dieselbe dem Abnehmer der Ware entweder zugleich mit derselben zukommt oder, wenn der Käufer schon vor Empfang (zákon: Einlangen) der Ware, die mit dem Zahlungsvermerk versehene Faktura unbeanständet angenommen hat«.

Je-li však sudiště platně založeno již bezzávadným přijetím faktury, i když tu zboží ještě není, rozumí se samo sebou, že otázka pozdějšího dojití zboží jest bezvýznamna, a že i když zboží vůbec nedojde, sudiště trvá, neboť jinak zákon byl by sám se sebou v odporu, když by mu dával nejprv platně vzniknouti bez ohledu na to, zda zboží tu je, pak je ale zase zvracel, když by se ukázalo, že zboží nepřijde. V takový odpor ale výklad upadnouti nesmí. Rozvazovací podmínka, jakou by to bylo, o jakou dle § 704 obč. zák. lhůta, o níž se neví, zda nastane, jest, má sice význam při právech materielních, protože oprávněnému v mezičasí přísluší požitky jmění podmínkou vázaného (§ 708 obč. zák.), nemá však smyslu při aktech práva formelního, zvláště zde, při právu na určité sudiště. Nebyla-li by žaloba před splněním rozvazovací podmínky podána, nemohla by po splnění její u fakturního soudu už podána býti, avšak co by bylo žalobci platno, že nějaký čas právo na sudiště to měl, když nyní, kde by ho užíti mohl, již ho nemá. Byla-li však žaloba před splněním podmínky podána na př. při smlouvě, že zboží bude dodáno až po zaplacení, které se státi má po obdržení faktury, a prodatel, když kupec přes příjem faktury neplatí, žaluje u fakturního sudiště na zaplacení, tu musí býti spor napřed pravoplatně rozhodnut a kupní cena vyexekvována, než prodatel k odeslání zboží vůbec povinen bude a otázka splnění podmínky nastane; co tedy zde zase odsouzenému kupiteli by to bylo platno, že se právo žalobcovo na sudiště fakturní později zpáčilo, když už je konsumováno. Splnila-li by se podmínka však mezi naším sporem (na př. prodatel zboží dobrovolně zaslal, avšak ono se za dopravy ztratilo a ztráta jde na účet kupce, takže prodatel zboží náhradní zaslati povinen není) byl by na odpor § 29 j. n., dle něhož při skončiti jest u soudu, u něhož práve zahájena byla, bez ohledu na to, zda se od té doby podmínky příslušnosti změnily. Zákon praví, že sudiště, navržené ve faktuře, jež v čas došla, může příjemce vyloučiti jen tím, že buď doložku sudištní samu, nebo vůbec fakturu jako protismluvní pozastaví, nebo fakturu bez poznámky vrátí, nebo konečně fakturovanou zásilku jako neobjednanou odmítne. Také z toho dovozuje opačné mínění, že dojití zboží jest podmínkou fakturního sudiště, poněvadž prý odmítnutím zásilky odmítá se sudiště. Avšak to jest omyl. Zákon tu naprosto nemyslí, že kupitel zásilku (zboží) už má, a že ji odmítá, nýbrž, že zboží ve faktuře udané odmítá (arg. slova »fakturovanou zásilku odmítne«). Příklad to osvětlí. Faktura s doložkou došla dne 10. ledna, udávajíc zboží, za něž se účtuje, zboží však dojde teprve 25. ledna. Kupitel mohl, když dne 10. ledna fakturu obdržel, účinek doložky vyloučiti tím, že bez průtahu oznámil prodateli, že fakturovanou zásilku (zboží ve faktuře avisované) jako neobjednanou odmítá, ale opomenul-li toho, nemůže to více dohoniti tím, že dne 25. ledna po dojití zboží toto jako neobjednané odmítne. Toto odmítnutí vztahuje se pak jen na zboží, nikoli na fakturu, doložku sudištní, jejíž účinek je dřívějším mlčením k ní proti všemu odporu už zajištěn a nemůže býti více zvrácen. Kdyby se dalo za pravdu mínění, že dojití zboží jest podmínkou pro založení fakturního sudiště, tu zůstaly by z dobrodiní sudiště toho vyloučeny případy, kde dle stavu věci k odeslání zboží vůbec dojíti nemá, anebo aspoň ne před zaplacením, anebo kde zboží sice odesláno bylo, avšak za dopravy se ztratilo, a kde tedy prodatele na tom, že zboží nedošlo, žádná vina nestihá. Shrnou-li se předchozí vývody, má se věc takto: Zákon upravuje otázku fakturního sudiště neodvisle od materielněprávní otázky postihu pro jakost (vady) zboží, pozastavení sudištní doložky neb faktury nemá nic společného s pozastavováním zboží (vytýkáním vad), může se tedy státi, aniž by příjemce faktury zboží měl, a není proto dojití, tím méně zaslání zboží podmínkou fakturního sudiště. Stanoví-li tedy zákon, že sudištní doložka nejeví účinku, došla-li faktura až po zboží, stanoví pouze nejzazší časovou mez, do které faktura se sudištní nabídkou prodatelovou kupitele dojíti musí, má-li míti účinek, t. j. má-li kupitel býti povinen, pod následky předpokládaného souhlasu na ni reagovati (a to ovšem způsobem v zákoně vytčeným), a mezí tou jest dojití zboží. Zákon myslí, že nějaké meze je třeba k vůli pořádku. Nemá se přicházeti s novými návrhy věčně, strana tedy nemá býti nucena na pozdní návrhy odpovídati. Za nejvhodnější mez uznáno dodání zboží, neboť když prodatel už sám plní, jest na čase, aby nejpozději teď na své zájmy myslil, a chce-li tedy návrh činiti, učinil jej nejpozději nyní. Ovšem že někdy zboží také nedojde, ba dle práva snad zatím

neb vůbec ani odesíláno býti nemá, ale zákonodárci tane na mysli obyčejný případ, pakliže tedy předpokládá dojití zboží, není tím ještě řečeno, že nelze-li s dojitím pro zvláštnost případu počítati, nemá doložka míti účinku a fakturní sudiště místa. O tom, co jest nejzazší mezí pro včasné dojití faktury v případech, kdy zboží příjemce vůbec nedojde, nelze se prozatím plenárnímu senátu vysloviti, ježto k tomu nebyl dán dosud praxí podnět.

Čís. 23.

V pořadí poznamenaném dle § 53 knih. zák. může v případě § 56 odst. 3 téhož zákona, t. j. když vlastník nemovitosti před podáním žádosti za zápis práva zástavního, pro něž pořadí poznamenáno, upadl v konkurs (nebo nyní třeba jen ve vyrovnací řízení), povolen býti zápis ten jen na základě listiny mající náležitosti tam vytčené, kterou vlastník nemovitosti zástavní právo dobrovolně zřídil, nikoli však i na základě rozsudku nebo jiného exekučního titulu, byť i z doby před vyhlášením konkursu datujícího.

Plenární usnesení ze dne 11. prosince 1923, čís. pres. 1504/23, **sb. n. s. čís. 3266.**

V praxi Nejvyššího soudu nebyla jednotně řešena otázka, zda v pořadí poznamenaném možno v případě § 56, odstavec třetí, knih. zák. povoliti zápis jen na základě listiny mající náležitosti tam vytčené či též na základě rozsudku nebo jiného exekučního titulu. Usnesení ze dne 10. července 1923, R I 599/23 vyslovilo se pro přípustnost zápisu i na základě rozsudku nebo jiného exekučního titulu, kdežto usnesení ze dne 3. října 1923, R I 713/23 přípustnost zápisu v tomto směru vyloučilo. Veden jsa snahou po jednotnosti rozhodování přikázal první president Nejvyššího soudu spornou otázku plenárnímu senátu, jenž ji zodpověděl, jak shora uvedeno.

Důvody:

§ 53 odst. 1 knih. zák. ve starém znění stanovil: Vlastník jest oprávněn, žádati knihovní poznámku, že chce na svou nemovitost vzíti zápůjčku, jejíž obnos udán budiž. Týž předpis v novém znění pak stanoví: Vlastník je oprávněn, žádati knihovní poznámku, že chce na svou nemovitost zříditi zástavní právo za dluh, jehož obnos udán budiž. § 56 téhož zákona, jenž zůstal beze změny, předpisuje v odstavci třetím: Upadne-li vlastník nemovitosti před podáním žádosti za zápis (roz. práva zástavního, pro něž posloupnost poznamenána, arg. odst. 1 téhož §) do konkursu, tu může býti zápis jen tehdy povolen, jestliže listina o (právním) jednání — t. j. tedy listina o zřízení práva zástavního — arg. nové znění § 56, 1 slova »že chce zříditi zástavní právo za dluh« — vyhotovena jest přede dnem, kdy konkurs uvalen, a den vyhotovení jejího prokázán jest soudním neb notářským ověřením. Zákon tedy výslovně předpokládá výlučně listinu, kterou vlastník sám právo zástavní zřídil, a ani ze znění ani z ducha zákona nedá se dovoditi, že by to mohla býti také listina zřízená (vydaná) někým jiným, než vlastníkem, na př. tedy soudem, nebo listina zástavní právo vůbec nezřizující, nýbrž jen pohledávku (»dluh«) dokumentující, na př. tedy rozsudek, platební rozkaz nebo jiný exekuční titul. Rozhodnutí ze dne 10. července 1923 č. j. R I 599/23/1, jež hájilo náhled, že i takovýto titul stačí, poněvadž prý jest rovněž listinou před vyhlášením konkursu vyhotovenou a to veřejnou, a že tedy přípustný jest zápis práva zástavního nejen dobrovolného, nýbrž i vnuceného (exekučního), minulo, že o tom nemůže býti pochyby vzhledem k nynějšímu (novému) znění § 53 kn. zák. a že § 13 konk. ř. a § 56, 3 kn. zák. zápis ten v takovém případě výslovně připouštějí. Tomu však tak není. Neboť co se týče nového znění § 53, tedy nenastala vůči starému znění žádná jiná změna, než že staré znění omezovalo poznámku posloupnosti na zástavní právo za zápůjčku, kdežto nové znění dovoluje ji pro každý dluh, takže pak v pořadí poznámky lze vložiti i pohledávku z kupní

ceny, z kauce, náhrady škody atd. Změna dotkla se tedy jen právního důvodu pohledávky, nikoli ale právního důvodu práva zástavního, t. j. otázky, na jaký titul se musí právo zástavní zakládati, má-li býti přípustno zapsati je v poznamenaném pořadí, tedy, když zákon (§ 443 obč. zák.) zná čtyři tituly práva zástavního (smlouvu, odkaz, soudcovský výrok a zákon), zda to může býti právě jen jednání vlastníka, tudíž zástavní smlouva, po případě odkaz, čili také výrok soudcovský, t. j. povolení exekuce, po případě zákon. Zůstal tedy dosud nedotčen předpis § 56, 3, o nějž tu jde, že musí předložena býti listina o (právním) jednání scil. o jednání vlastníka zástavní právo stipulujícím, což vylučuje zápis zástavního práva na základě povolení exekuce. Co však se týče otázky druhé, zda totiž § 13 konk. ř. zápis zástavního práva v pořadí poznámky povoluje vůbec anebo jen v mezích § 56, 3 kn. zák., tu především dlužno přihlédnouti ke znění § 10 a cit. § 13 konk. ř. § 10 odst. 1 stanoví: Po uvalení konkursu nemůže pro pohledávku proti úpadci na věcech náležejících do konkursní podstaty nabyto býti soudcovského zástavního neb uspokojovacího práva; t. j. nemůže povolena býti exekuce, a exekuce dřív povolená nemůže býti vykonána. § 13 pak stanoví: Vklady a záznamy knihovní mohou i po uvalení konkursu povoleny a vykonány býti, jestliže pořadí zápisu řídí se dnem spadajícím do doby před uvalením konkursu. Tento předpis zahrnuje v sobě především případy, kde se skutečně jedná o nabytí soudcovského práva zástavního (neb uspokojovacího), a jest tedy potud »výjimkou« z § 10, tak na př. když žádost za povolení exekuce neb dožádání za výkon povolení exekuce došlo u knihovního soudu ještě před konkursem, ale vykonáno bude teprve za konkursu, neboť pořadí se určuje dobou dojití návrhu neb dožádání u knihovního soudu (§ 29 knih. zák.), a ne teprv výkonem zápisu, nabytí datuje tedy již od dojití, jež spadá před konkurs, t. j. povolený potom zápis působí ex tunc a není to tedy výjimka pravá, nýbrž jen zdánlivá, která ovšem byla připuštěna i ve starém konkursním řádě § 12 č. 1. Předpis ten zahrnuje však také případy, kde se nejedná o nabytí zástavního nebo uspokojovacího práva soudcovského a které tedy nejsou vůbec výjimkou, ani zdánlivou, a sem mimo jiné případnosti, na př. tu, když vkládá se právo zástavní v pořadí záznamu již před konkursem vydobytého, nebo když teprve ve vyšší stolici po uvalení konkursu povolený vklad vykoná se v pořadí poznámky zamítnutí vykonané před konkursem (§§ 99, 132 knih. zák.), patří zvláště také náš případ § 56 kn. zák., když se teprv za konkursu vkládá právo zástavní v pořadí již v době před uvalením konkursu poznamenaném. Zápis takový nebyl zakázán ani za starého konkursního řádu, poněvadž i za něho platil plně § 56 kn. zák., jenž právě věc pro případ konkursu upravuje. Proto se starý konkursní řád obešel s oním shora vzpomenutým užším ustanovením § 12 č. 1, takže shora citovaný předpis § 13 nového konk. ř. vzhledem k naší otázce žádné nové právo neobsahuje, a je to tedy nedorozumění, když se z něho vyčítá, že by dovoloval zříditi soudcovské zástavní právo i po konkursu. K tomu ovšem svádí Kom. Bartsch-Pollak, jenž k § 10 mluví o § 13 jako jeho výjimce, ačkoli tu žádné výjimky není, aspoň pro obor našeho § 56, 3 kn. zák. určitě ne, protože v něm o soudcovské právo zástavní, jež § 10 konk. ř. jedině zakazuje, naprosto nejde. Náhled zde potíraný příčí se však zvláště účelu poznámky posloupnosti. Účelem ústavu je, aby poctivému dlužníku (vlastníku nemovitosti), když jeho majetkové poměry octly se v nepořádku a hrozí zkázou, umožněno bylo jich urovnání čili t. zv. arangement. S celým davem drobnějších věřitelů není dohoda na dlouhodobý a zvláště laciný úvěr vůbec možna, tu by nemovitost musila jistě přijíti do dražby, kde pravidelně (před válkou) nebylo lze nadíti se prodeje výhodného, takže větší menší část věřitelů zůstala i pak dlužníku na krku. Aby se tedy mohl zachrániti, dovolil zákon, aby zavčas, dokud věřitelé nemovitost jeho knihovně ještě nezatížili, zajistil si pořadí pro půjčku, kterou by věřitele vyplatil, načež co činiti má toliko s oním jedním věřitelem celkovým. Bez nutné potřeby rozšířilo nové znění § 53 kn. zák. dobrodiní tohoto pořadí i na každý jiný dluh, neboť nelze nahlížeti, jak jiný dluh mohl by sloužiti k arangement. Avšak jest na snadě, že dlužník snadno postihne, že může si takto opatřiti zápůjčku neb jiné peníze na úkor věřitelů, kterým ničeho z nich nedá. Proti takovému fraudulosnímu jednání chránila prvotně t. zv. actio Pauliana (§ 953 obč. zák.) toliko velmi nedostatečně, účinnou ochranu poskytl teprv zákon od-

půrčí z roku 1884, kterou zesílil ještě platný odpůrčí řád. Zřejmo pak, že i takový vklad dle § 56 odst. 3 kn. zák. podléhá žalobě odpůrčí, jsou-li tu její podmínky. Z toho vidno, proč zákon žádá zástavní listinu vlastníkem zřízenou a z doby před konkursem datovanou: kdyby zápis směl se povoliti i na rozsudek neb platební rozkaz, tedy jako exekuční právo zástavní, jen když se spolupředloží výměr poznámku pořadí povolující, tu by dlužník mohl i kdykoli za konkursního řízení s věřitelem, který nějaký nevtělený posud exekuční titul má, výměrem tím kupčit, a kdyby takových věřitelů bylo více, dokonce dražebně, kdo dá víc. To by bylo ale patrné zneužití dobrodiní zákona, pročež je zřejmo, že zákon to dopouštěti nechce. Bylo by to ostatně prolomení zásady § 3 konk. ř., dle něhož všecky právní úkony dlužníka po uvalení konkursu předsevzaté jsou bezúčinny, takovým právním jednáním a tudíž úkonem bylo by však odevzdání řečeného výměru, neboť by to byl pak akt nabytí práva zástavního umožňující, titul k němu zřizující. Tím jest právní věta odůvodněna. Zdali by zápis práva zástavního v poznamenaném pořadí bylo lze povoliti na základě rozsudku neb jiného exekučního titulu mimo případ § 56, 3 kn. zák., t. j. mimo případ konkursu a zříditi tedy takto titul zástavního práva pouhým odevzdáním výměru poznámku povolujícího, je jiná otázka, vymykající se již z rámce dané úlohy. Totéž platí i o případu, kdyby žádán byl za konkursu zápis zástavního práva na základě listiny, která by vysvědčovala, že dlužník ještě před konkursem k zajištění pohledávky exekučním titulem opatřené odevzdal věřiteli výměr poznámku pořadí povolující, a kdyby den vystavení listiny té (odevzdání výměru) byl soudně neb notářsky ověřen.

Čís. 24.

Zavázal-li se nebo přípověděl-li něco nesvéprávný a nabyl-li svéprávnosti dříve nežli zástupce (soud) smlouvu schválil (§ 865 druhá věta obč. zák.), jest na něm, by dal najevo a to výslovně neb konkludentním činem, zda ve smlouvě setrvává, čili nic, při čemž není vázán lhůtou § 862 obč. zák. Druhé straně jest ovšem volno, by určila svéprávnosti nabyvšímu přiměřenou lhůtu k vyjádření.

Plenární usnesení ze dne 12. února 1924, čís. pres. 796/23, **sb. n. s. čís. 3480.**

V praxi Nejvyššího soudu rozcházela se mínění v otázce, do jaké doby jest vázán smlouvou ten, kdo uzavřel smlouvu s nesvéprávným (§ 865 druhá věta obč. zák.), tohoto zavazující, jenž nabyl svéprávnosti před schválením smlouvy. Kdežto jedni ukládali svéprávnosti nabyvšímu, by dal najevo ve lhůtě § 862 obč. zák., že ve smlouvě setrvává, měli druzí za to, že není vázán touto lhůtou. Přikázal proto první president Nejvyššího soudu spornou otázku plenárnímu senátu, jenž ji rozřešil, jak shora uvedeno.

Důvody:

Právní otázka, o niž tu jde, není upravena zákonem. Dlužno se proto pohlédnouti po předpisech obdobných (§ 7 obč. zák.) a tu v úvahu přichází jednak předpis § 862 obč. zák. o nabídce a jejím přijetí, jednak předpis § 865 obč. zák., pokud jedná o uzavření smlouvy, ukládající nesvéprávnému závazek. Mínění, opírající se o předpis § 862 obč. zák. tvrdí, že dokud smlouva nebyla příslušnými činiteli schválena, nabídka nebyla přijata, že tu na straně nabídku přijímající vystupuje vlastně více osob (nesvéprávný, jeho zástupce, po případě i soud) a že teprve projevem všech těchto činitelů jest smlouva hotova, a vyvozuje z toho, že odpadne-li nabytím svéprávnosti spolupůsobení zástupce (soudu), musí svéprávnosti nabyvší, ježto nabídka dosud nebyla přijata, dáti na jevo ve lhůtě § 862 obč. zák., že ve smlouvě setrvává. Názoru tomu nelze přisvědčiti. Náležitostí platné smlouvy, není-li jedna ze smluvních stran svéprávnou, upraveny jsou zvláštním ustanovením § 865 obč. zák. Zákon tu rozeznává, je-li strana úplně nezpůsobilá k právním činům (§ 865 první věta) nebo je-li pouze ve své svéprávnosti obmezena (§ 865 druhá věta). Přijme-li osoba docela nezpůsobilá k právním činům přípověď jí učiněnou nebo připoví-li sama něco, nevzniká smlouva vůbec, takové ujednání jest absolutně neplatné. Stranu ve své svéprávnosti omezenou chce sice zákon chrániti, by neujednávala smluv jí škodlivých, nechce jí však prostým prohlášením jejích ujednání za neplatné odepříti výhody z takových právních jednání, jsou-li hospodářsky prospěšny nebo jinak k jejímu dobru. Tohoto účelu dosahuje zákon tím, že prohlašuje vzájemné smlouvy s takovou stranou jen za relativně neplatné, totiž za závazné pro stranu svéprávnou, kdežto závaznost pro stranu nesvéprávnou činí závislou na schválení smlouvy zákonným zástupcem nebo ochranným soudem. Zákon předpokládá, že strana nesvéprávná přijala nabídku ku vzájemné smlouvě, učiněnou jí stranou svéprávnou (»jestliže však se sami z a v a z u j í nebo něco p ř i p o v í d a j í« — »wenn sie aber eine damit verknüpfte Last ü b e r n e h m e n oder selbst etwas v e r s p r e c h e n«). Pro přijetí nabídky stranou nesvéprávnou platí ovšem § 862 obč. zák. Nepřijme-li nabídku, jest **svéprávná** strana volná, přijme-li ji však, jest tato vázána, dokud **zákonný zástupce nebo** soud se neprohlásil o schválení smlouvy. Podkladem a důvodem závaznosti strany svéprávné jest tudíž smlouva se stranou nesvéprávnou. Že i zákon pokládá ujednání stran již za smlouvu, pro to svědčí jeho znění v § 865 obč. zák. Praví se tam, že »s m l o u v a taková jest zpravidla platna pouze tehdy, schválí-li ji.... zástupce nebo také soud (hängt die Gültigkeit d e s V e r t r a g e s.... von der Einwilligung des Vertreters oder zugleich des Gerichtes ab)«. Nelze tedy nikterak ze zákona vyvoditi, že by tu byla pouhá nabídka, jejíž přijetí by záviselo od vůle všech činitelů v úvahu přicházejících. Též převážná část literatury (srovnej: Unger v Grünhutově časopise sv. I. str. 366 násl., Krasnopolski str. 88, 89, Hasenöhrl I. str. 396, Tilsch Občanské právo str. 162, Mayr Občanské právo II. str. 46, Ehrenzweig str. 28 a násl.) stojí na témže stanovisku, totiž že smlouva vzniká již srovnalou vůlí strany svéprávné a strany nesvéprávné (ve své svéprávnosti obmezené), že však platnost její zůstává nerozhodnuta, dokud zákonný zástupce nebo soud nerozhodne, má-li smlouva trvati čili nic, čili že smlouvu jest pokládati za uzavřenou pod právní podmínkou, že se jí dostane potřebného schválení, takže smlouva stane se schválením právně účinnou již od doby, kdy byla ujednána (ex tunc). Vyskytuje se sice v literatuře (srovnej Till v Grünhutově časopise sv. 40, str. 217 násl.) též názor, že t. zv. negotium claudicans jest nicotné pro nedostatek způsobilosti jedné strany se zavázati a že projev strany svéprávné, kterým dává souhlas ke smlouvě, lze pokládati jen za nabídku ke smlouvě, že smlouva vznikne teprve schválením se strany zákonného zástupce nebo poručenského soudu, a tudíž teprve od této doby (ex nunc) stává se právně účinnou. Leč tento názor přehlíží, že zákon předpokládá, že strana svéprávná dohodla se na smlouvě se stranou částečně k právním činům nezpůsobilou, že tato přijala nabídku strany svéprávné, a že činí nikoliv v z n i k, nýbrž p l a t n o s t smlouvy závislým na schválení zákonným zástupcem nebo poručenským soudem.

Pak-li tu ale, jak dovoděno, není více pouhé nabídky, nelze použíti ustanovení § 862 obč. zák., a nelze obmezovati stranu svéprávnosti nabyvší, na niž přešla moc, rozhodovati o tom, má-li smlouva, již ujednala v době své nesvéprávnosti, býti platnou čili nic, by v krátké lhůtě § 862 obč. zák. dala na jevo, že ve smlouvě setrvává. Jde nyní o to, do kdy může tak učiniti. Ze zákona nelze nikterak vyvoditi, že by svéprávnosti nabyvší byl bez dalšího vázán nějakou lhůtou. Dlužno proto míti v zásadě za to, že může smlouvu schváliti bez časového obmezení. Jest sice pravda, že tím vzniká stav právní nejistoty, leč strana svéprávná má možnost, by přiměla stranu svéprávnosti nabyvší ku včasnému vyjádření se. A tu dlužno vycházeti z ustanovení § 865 obč. zák., jež má na zřeteli zájem osoby neplnocenné svéprávnému smluvníku, jež nemá patřičného hospodářského rozhledu a lehko by mohla utrpěti újmu na majetku. Proto dává jí k ruce zástupce a soud, již mají o to dbáti, by od chráněnce škodu odvrátili. A což když tito ochranní činitelé, aniž by byli do věci zasáhli, odpadnou tím, že nesvéprávný nabude svéprávnosti. Pak stává se on nástupcem svých dosavadních ochránců, sám musí míti na paměti své zájmy a jest mu proto zkoumati, zda tehdy smlouvu neuzavřel snad z mladické nerozvážnosti či duševní zaostalosti. Tím nabývá ovšem vůči druhé straně jakéhosi přednostního postavení, zákonná ochrana zaniklá nabytím svéprávnosti

zanechává tu ještě svůj odlesk, avšak druhá strana má prostředky, by rozhodnutí jeho uspíšila a učinila tak konec právní nejistotě. Postavení osoby svéprávnosti nabyvší jest tak obdobné postavení zástupce a soudu za její nesvéprávnosti, že se přímo vnucuje, použíti tu obdoby § 865 obč. zák. poslední věty. Zákon praví ovšem, že smluvník svéprávný může žádati za přiměřenou lhůtu k prohlášení, ač i tu část literatury (srovnej Ehrenzweig II. str. 129, pozn. 45) přiznává přímo jemu právo lhůtu stanoviti. Leč není závady, by smluvník svéprávný určil svéprávnosti nabyvšímu přiměřenou lhůtu sám. Není jednak toho, na kom by mohl o určení žádati, soud nepřichází již v úvahu, a svéprávností nabyvší vystupuje nadále jako rovnocenný činitel a nelze s žádného hlediska odůvodniti, proč by svéprávný neměl určiti nyní lhůtu přímo jemu.

Pokud jde o přiměřenost lhůty, stihá ovšem risiko, že lhůta nebude uznána přiměřenou, smluvníka lhůtu poskytujícího, než toto nebezpečí stihá strany i v případech jiných, na př. v § 918 obč. zák. čl. 356 obch. zák. Rozumí se samo sebou, že tu není povinnosti, nýbrž jen oprávnění dáti lhůtu k vyjádření a že strana dá lhůtu jen, když jí na tom záleží, by byla odstraněna nejistota, zda smlouva platí, čili nic.

Že strana svéprávnosti nabyvší může dáti na jevo své setrvání ve smlouvě i činem konkludentním, netřeba vzhledem k § 863 obč. zák. blíže odůvodňovati.

Čís. 25.

Peněžité pohledávky a závazky, vytčené v § 1 nařízení vlády ze dne 21. dubna 1921, čís. 173 Sb. z. a n. nemohou po dobu platnosti tohoto nařízení, jakož i dalších nařízení ze dne 19. prosince 1921 čís. 472, ze dne 22. prosince 1922 čís. 377 a ze dne 13. prosince 1923, čís. 236 Sb. z. a n. býti soudně vymáhány ani tehdy, byly-li vyloučeny ze soupisu podle § 2 nařízení vlády republiky čsl. ze dne 7. srpna 1922, čís. 265 Sb. z. a n., a platí i ohledně těchto závazků předpisy §§ 2 až 4 nařízení vlády čís. 173 z r. 1921, po příp. čís. 472 z r. 1921.

Plenární usnesení ze dne 23. dubna 1924, čís. pres. 289/24, **sb. n. s. čís. 3744.**

V rozhodnutí svém ze dne 13. března 1923, R I 173/23, uveřejněném pod čís. 2372 sbírky rozhodnutí ve věcech civilních, pořádané z příkazu předsednictva Nejvyššího soudu, vyslovil Nejvyšší soud názor, že nelze ve smyslu vládního nařízení ze dne 21. dubna 1921, čís. 173 Sb. z. a n. přerušiti v poměru k republice Rakouské spory, v nichž se jedná o nárocích vyloučených ze soupisu pohledávek a závazků vzniklých v korunách rakousko-uherských mezi věřiteli a dlužníky československými a rakouskými podle vládního nařízení ze dne 7. srpna 1922, čís. 265 Sb. z. a n. Ježto vzešly pochyby o správnosti názoru toho vzhledem k později vydanému nařízení ze dne 13. prosince 1923, čís. 236 Sb. z. a n. a kromě toho ministerstvo spravedlnosti v přípise poukázalo k tomu, že nebylo úmyslem vlády při vydání nařízení ze dne 7. srpna 1922, čís. 265 Sb. z. a n. omeziti přerušení valutových sporů, byla sporná otázka vzhledem ke své důležitosti předložena plenárnímu senátu, jenž odchýlil se od názoru, zastávaného v rozhodnutí R I 173/23, z těchto

důvodů:

Nařízením vlády republiky čsl. ze dne 21. dubna 1921, čís. 173 Sb. z. a n. stanoveno bylo podle zákona ze dne 15. dubna 1920, čís. 337 Sb. z. a n. přerušení všech sporů, po příp. exekuci vztahujících se na peněžité závazky na rakousko-uherské koruny s omezením na strany uvedené v odst. a)—c) a dobu vzniku, pro zbytek roku 1921. Platnost tohoto nařízení pro rok 1922 prodloužena byla s malou změnou nařízením vlády ze dne 19. prosince 1921, čís. 472 Sb. z. a n. vydaným taktéž na základě zákona ze dne 15. dubna 1920 (zmocňovacího). Další doplnění a prodloužení platnosti tohoto nařízení na rok 1923

stalo se nařízením vlády ze dne 22. prosince 1922 čís. 377 Sb. z. a n., jež však jako na rozdíl od obou předchozích nařízení bylo vydáno výslovně podle § 6 zákona ze dne 30. června 1922, čís. 207 Sb. z. a n. Rozdíl tento byl příliš nápadný, než by mohl ujíti pozornosti stran i soudů, a bylo proto z tohoto výslovného poukazu pouze na § 6 zákona shora uvedeného usuzováno, že platnost nařízení o přerušení sporů a exekucí, jež ostatně i co do znění odstavce prvého přizpůsobeno bylo § 1 třetímu odstavci zákona, omezena byla pro další dobu na pohledávky, ohledně jichž byl dodatně zařízen soupis. Tomu nasvědčovalo znění § 6 zákona (3) vyhražujícího vládě přerušení sporů a exekucí pro »tyto« pohledávky a závazky, jimiž daly se rozuměti jen pohledávky a závazky uvedené v odst. 1, t. j. podrobené soupisu. Pro tento náhled mluvila tudíž zdánlivě jasně citace § 6 zákona ze dne 30. června 1922, kdežto pro opačný náhled nebylo vůbec opory. Úvaha tato byla rozhodující i pro Nejvyšší soud, jak je patrno z odůvodnění rozhodnutí jeho ze dne 13. března 1923, R I 173/23. Teprve nařízením ze dne 13. prosince 1923, čís. 236 Sb. z. a n. projevila vláda republiky čsl. úmysl odchylný od původního názoru, jenž aspoň zdánlivě byl vyjádřen v předchozím nařízení citací pouze § 6 zákona čís. 207 z r. 1922, a sice tím, že v nařízení tom, prodlužujícím platnost původních nařízení o přerušení sporů, dovolává se výslovně i zmocňovacího zákona ze dne 15. dubna 1920, čís. 337 Sb. z. a n., na základě jehož byla vydána první dvě nařízení. Nehledíc dále k výslovnému sdělení ministerstva spravedlnosti, že nebylo úmyslem vlády republiky čsl. omeziti přerušení sporů na pohledávky podléhající soupisu podle § 6 zákona čís. 207 r. 1922, uvážil plenární senát též důsledky plynoucí pro strany oprávněné ze smluv pojišťovacích, jež v důvěře v předpis § 4 nařízení z 21. dubna 1921, čís. 173, po příp. § 1 nařízení z 19. prosince 1921, čís. 472 Sb. z. a n. neuplatnily dosud sporem svých nároků z těchto smluv, a došly by tím případně nenahraditelné újmy z promlčení těchto nároků, kdyby mělo se trvati na zásadě, že nařízení o přerušení sporů počínaje rokem 1923 nevztahuje se na pohledávky a závazky vyloučené ze soupisu, tudíž i na pohledávky z pojišťovacích soukromých smluv (§ 2 čís. 6 nařízení čís. 265 r. 1922). Z tohoto důvodu je vzíti za jisté, že by zákonodárce, kdyby býval skutečně sledoval úmysl zdánlivě vyplývající z citace pouze § 6 zákona čís. 207 r. 1922, byl pojal do nařízení ze dne 22. prosince 1922, čís. 377 Sb. z. a n. výslovně ustanovení, že platnost nařízení čís. 173 r. 1921 vztahuje se nadále pouze na pohledávky podrobené soupisu, a zabránil tím právní nejistotě, jakož i újmě vyplývající z této pro občany našeho státu, již jsou v poměru věřitelů vzhledem k pohledávkám vyloučeným podle § 2 nařízení čís. 265 r. 1922 ze soupisu. Za těchto okolností není názoru tomu na úkor ani znění § 6 (3) zákona čís. 207 r. 1922, jehož ustanovení vztahují se podle § 1 obecně na pohledávky a závazky vzniklé v korunách rakousko-uherských mezi věřiteli a dlužníky československými a cizími (t. j. ne pouze rakouskými), a lze z toho dovoditi, že pokud šlo o dlužníky a věřitele rakouské, zůstalo v platnosti nařízení čís. 173 r. 1921 výslovně neodvolané.

Čís. 26.

Byla-li otázka přípustnosti pořadu práva kladně již rozřešena formálně pravoplatným usnesením nižších soudů, nelze Nejvyššímu soudu, k němuž se věc dostala přípustným opravným prostředkem, zabývati se touto otázkou.

Plenární usnesení ze dne 29. dubna 1924, čís. pres. 1582/23, **sb. n. s. čís. 3775.**

V praxi Nejvyššího soudu nebyla jednotně řešena otázka, zda možno tehdy, byla-li otázka přípustnosti pořadu práva již rozřešena formálně pravoplatným usnesením nižších soudů, Nejvyššímu soudu, k němuž se věc napotom dostala přípustným opravným prostředkem, zabývati se touto otázkou čili nic. Plenární senát, jemuž byla uvedená otázka předložena k rozřešení, zodpověděl ji záporně.

Důvody:

Opačné mínění, zastávající přípustnost přezkoumání pravoplatného usnesení nižších soudů v otázce přípustnosti pořadu práva, uvádí k opodstatnění svého názoru především, že odporuje právnímu citu, by nejvyšší soud, rozhoduje věcně o dovolání nebo dovolacím rekursu, byl po případě vázán názorem nižších soudů o přípustnosti pořadu práva, ač by sám byl názoru opačného, pokud se týče, by byl nucen v té příčině přijati právní stanovisko nižších soudů, třebaže bylo sebe mylnější a právní omyl sebe patrnější, a má za to, že »jiným soudem« myslí se tu soud souřadný, nikoliv podřízený. V souvislosti s tím zastává opačné mínění názor, že jest v zájmu veřejném, by přesně byla odlišována správa od soudnictví. Třebaže nelze upříti závažnosti oné námitce, dlužno se přece rozhodnouti pro výklad opačný, k němuž vedou materialie zákona, jejž zastává literatura a jenž vyplývá ze samého doslovu zákona, jsa podpírán kromě toho důvody praktičnosti. Těžisko sporné otázky spočívá v § 42, odstavec třetí, j. n.; dlužno si však dále uvědomiti, že případ prvého odstavce § 42 j. n., o nějž jde, těsně a nerozlučitelně souvisí s případem, upraveným v druhém odstavci téhož §u (ježto třetí odstavec se vztahuje k oběma případům); — nelze si pak nepovšimnouti druhého odstavce § 7 c. ř. s., jenž vyslovuje touž zásadu jako odstavec třetí § 42 j. n.; — a konečně jest hleděti též k ustanovení § 240 odstavec třetí c. ř. s.

Pokud se týče motivů zákona, plyne z nich toto: Ve vládní předloze zněl odstavec třetí § 43 j. n. (odpovídajícího nynějšímu § 42): »Ein Ausspruch im Sinne des Absatzes 1 und 2 kann nicht erfolgen, wenn demselben in Ansehung des Grundes der Nichtigkeit eine von demselben oder einem höheren Gerichte gefällte noch bindende Entscheidung entgegen steht.« Tímto doslovem byla by ovšem otázka, o kterou jde, zodpovědena kladně, ježto by byl nejvyšší soud, nemaje nad sebou stolice vyšší, vázán jen takovým rozhodnutím o otázce nepřípustnosti pořadu práva, které sám učinil. Ve vysvětlivkách k vládní předloze (str. I. 57) se praví, že se tím zabraňuje možnosti současného dvojího jednání o otázce příslušnosti a odporujících si rozhodnutí o kompetenci a posléze dvojímu stěžování si ve věcech kompetence (»Dadurch wird der Möglichkeit einer gleichzeitigen doppelten Verhandlung über die Zuständigkeitsfrage, widersprechender Entscheidungen über die Kompetenz und in letzter Linie einer doppelten Beschwerdeführung in Sachen der Kompetenz vorgebaut«). Než podle zprávy permanenčního výboru pro jurisdikční normu k § 45 (odpovídajícímu § 43 vládní předlohy a § 42 zákona) str. I. 690 byla v odstavci třetím slova »höheren Gerichte« nahražena slovy »anderen Gerichte« a to s tím odůvodněním, že to nemusí býti vždy vyšší soud, od něhož vyšlo vížící rozhodnutí, a změna souvisí s §em 6 návrhu výboru k c. ř. s. (»weil es nicht immer ein höheres Gericht sein muß, von welchem die bindende Entscheidung ausgegangen ist. Diese Aenderung steht mit § 6 A der ZPO. im Zusammenhang«). Zněl totiž i § 7 odstavec druhý c. ř. s. ve vládní předloze »Dieser Ausspruch kann nicht erfolgen, wenn demselben in Ansehung des Grundes der Nichtigkeit eine von demselben oder einem höheren Gerichte gefällte noch bindende Entscheidung entgegen steht«, kdežto dle zprávy permanenčního výboru k c. ř. s. § 6 odstavec druhý (odpovídající § 7 odstavci druhému předlohy a zákona) byl pozměněn stejně jako odstavec druhý § 42 j. n. tak, že místo slov »höheren Gerichte« byla do něho pojata slova »anderen Gerichte«. K tomu bylo ve zprávě I. str. 766 uvedeno »Die Bestimmung des § 7 Abs. 2 der Regierungsvorlage erschöpft die ihr zugrunde liegende ratio nicht. Diese ratio ist, daß Prozeßfähigkeit, gesetzliche Vertretung, Prozeßlegitimation Dinge sind, welche nicht für jeden Prozeß anders beurteilt werden dürfen, sondern daß wenigstens für alle zur selben Zeit anhängigen gerichtlichen Prozeduren, soweit als möglich eine einheitliche Entscheidung gelten soll. Deshalb muß der über eine dieser Fragen ergangenen Entscheidung eines anderen Gerichtes dieselbe Bedeutung beigelegt werden, wie der Entscheidung eines höheren Gerichtes. Dieser Erwägung hat der Ausschuß durch die vorgenommene Aenderung Folge gegeben. Vorausgesetzt wird dabei, daß das Prozeßgericht, sei es amtlich von der fraglichen Entscheindung Kenntnis hat, oder durch die Anzeige eines Beteiligten davon erfährt«. Společným usnesením konference k c. ř. s. doplněn konečně odstavec druhý § 7 c. ř. s. ještě slovem inländisch: »von einem anderen inländischen Gerichte«, v kterémžto znění se osnova stala zákonem. V odstavci druhém § 42 j. n. nedošlo k obdobnému doplnění. V souvislosti s těmito motivy zákona dlužno se zmíniti též o výkladu, jehož se dostalo odstavci třetímu § 42 j. n. a odstavci druhému § 7 c. ř. s. v posudku vídeň. nejv. soudu, obsaženém v příloze k věstníku min. spravedlnosti (Beantwortung der Fragen, welche dem Justizministerium über Bestimmungen der neuen Prozeßgesetze vorgelegt wurden) nařízení min. sprav. ze dne 3. prosince 1897, čís. 25801 čís. 44 věstníku. Nejvyšší osud praví »1. Im Algemeinen sind im Sinne des § 42 Abs. 3 J. N. und § 7 Abs. 2 ZPO. nur Entscheidungen inländischer Gerichte für das Gericht bindend, welche den in diesem § näher bezeichneten Nichtigkeitsgrund zum Gegenstande haben und bereits formell rechtskräftig sind. 2. Im Falle des § 42 J. N. muß eine solche Entscheidung in eben derselben Sache, bezüglich deren es sich um die Unzuständigkeit des Gerichtes bezw. um die Nichtigkeit des Verfahrens handelt, ergangen sein; während eine solche Entscheidung im Falle des § 7 ZPO. auch in einer anderen Rechtsache ergangen sein kann, wobei sodann die Parteienrolle, welche die betreffende Person in dieser Rechtsache früher eingenommen hat, nicht weiter in Betracht kommt. 3. Gerichtliche Entscheidungen, welche sich nach Punkt 1 und 2 als bindend darstellen, muß das angerufene Gericht nicht bloß auf Antrag der Parteien, sondern auch dann berücksichtigen, wenn es von denselben aus den vorhandenen Prozeßakten oder aus den anderweitig zur Verfügung stehenden gerichtlichen Akten verläßliche Kenntnis hat.«

Zásady, vyslovené v bodě 1 svého posudku, víd. nejv. soud však ve svých rozhodnutích opětovně nedbal. Také jeho judikatura rozpadla se jako judikatura čsl. nejv. soudu na dvě skupiny. Jedna z nich obsahuje rozhodnutí, v nichž nejvyšší soud přes to, že se nižší soudy zabývaly námitkou (otázkou) nepřípustnosti pořadu práva (po případě nezhojitelné nepříslušnosti soudu, rozepře rozsouzené atd.) a o ní souhlasně rozhodly, přece sám od sebe zaujímá k téže otázce stanovisko. Jsou to rozhodnutí

Gl. U. N. F. č. 728 ze dne 31. X. 1899 č. 15.720 (rozhodnuto k nepřípustnému opravnému prostředku);
č. 1165 ze dne 31. X. 1900 č. 10.829;
č. 2467 ze dne 20. X. 1903 č. 13.951 (nepříslušnost tuzemských soudů);
č. 2587 ze dne 27. I. 1904 č. 18.213;
č. 2689 ze dne 10. V. 1904 č. 7125;
č. 2954 ze dne 7. II. 1905 č. 288 (rozepře pravoplatně rozsouzená);
č. 3073 ze dne 24. V. 1905 č. 8466 (taktéž);
č. 3161 ze dne 21. IX. 1905 č. 12.991 (taktéž);
č. 3778 ze dne 16. V. 1907 č. 3545 (nepříslušnost tuzemských soudů);
č. 3796 ze dne 1. VI. 1907 č. 6764;
č. 3804 ze dne 11. VI. 1907 č. 7066 (rozepře pravoplatně rozsouzená);
č. 4061 ze dne 7. I. 1908 č. 13.000;
č. 4134 ze dne 18. II. 1908 Rv III 3/8;
č. 4309 ze dne 1. IX. 1908 R VIII 122/8 (také zde šlo dokonce o nepřípustný prostředek opravný);
č. 4409 ze dne 1. XII. 1908 Rv VIII 211/8;
č. 6168 ze dne 10. XII. 1912 Rv III 524/12.

I víd. nejv. soud však ve všech těchto rozhodnutích prostě se odvolává na § 42, odstavec prvý, j. n. a § 240, odstavec třetí, c. ř. s., ale ani jediným slovem se nezmiňuje o ustanovení třetího odstavce § 42 j. n. V rozhodnutích G. U. N. F. 2587, 2689, 3161, 3778, 3796, 4309, 6168 nejvyšší soud přes to, že v nižších stolicích bylo jednáno o důvodu zmatečnosti a důvod nebyl uznán, zrušil celé řízení a odmítl žalobu. Naproti tomu víd. nejv. soud v jiných rozhodnutích, poukazuje k § 42, odstavec třetí, j. n., drží se zásady, že formálně pravoplatné rozhodnutí nižších soudů jsou v třetí stolici nezměnitelná a pro dovolací soud závazná. Sem patří rozhodnutí

Gl. U. N. F. čís. 1338 ze dne 19. března 1901 čís. 3539 (»Da gemäß § 42 J. N. die Nichtigkeit des vorangegangenen Verfahrens, selbst in dem Falle als es sich um die Unzulässigkeit des Rechtsweges überhaupt handelt, seitens der oberen Instanzen dann nicht ausgesprochen werden darf, wenn diesem Ausspruche in Ansehung der Nichtigkeit eine von demselben oder einem anderen Gerichte gefällte noch bindende Entscheidung im Wege steht, muß diese Vorschrift umso mehr dann gelten, wenn es sich bloß um die Frage der Unzuständigkeit des angerufenen Gerichtes handelt, selbst wenn eine Unzuständigkeit im Sinne des § 104 J. N. und daher der Nichtigkeitsgrund des § 477 Z. 3 ZPO. vorliegen würde«;

č. 5712 ze dne 26. X. 1910 N I 48/10 (týká se § 42 odst. 2 j. n.): »Die Stilisierung des § 42 Abs. 2 und insbesondere die Redewendung, »wenn der Mangel erst nach rechtskräftigem Abschlusse des Verfahrens offenbar wird«, läßt bei richtiger wörtlicher Interpretation, der auch die logische Auslegung nicht entgegen steht, einzig und allein die Deutung zu, daß das im § 42 Abs. 2 normierte außerordentliche Nichtigkeitsverfahren ausschließlich nur dann anwendbar und die Aufhebung einer rechtskräftigen Entscheidung auf dem in dieser Gesetzesstelle vorgezeichneten Wege nur dann möglich ist, wenn die im § 42 Abs. 1 vorgesehene absolute Unzuständigkeit von dem Gerichte oder den Gerichten in Laufe des ordentlichen Verfahrens überhaupt nicht beachtet, vielmehr erst nach rechtskräftigem Abschlusse dieses Verfahrens entdeckt wurde, somit nicht auch dann, wenn dieser angebliche Mangel bereits im Laufe des ordentlichen Verfahrens, sei es nun infolge Einrede, sei es von amtswegen der richterlichen Würdigung unterzogen und über ihn rechtskräftig, wenn auch unrichtig erkannt wurde«);

č. 6616 ze dne 21. X. 1913 R II 1013/13 (týká se § 7 c. ř. s.);

č. 7527 ze dne 7. VII. 1915 R III 126/15 (šlo o případ § 42 odst. 4 j. n.);

č. 7571 ze dne 21. IX. 1915 R II 583/15;
dále ze dne 30. I. 1917 Nc III 32/16 (č. 1810 úř. sb.)
a ze dne 6. II. 1917 R II 29/17 (Právník 1917 str. 487 a 1919 str. 132).

Z bohaté literatury budiž vytknuto toto:

Stanovisko, že vyšším soudům nelze hleděti k nepřípustnosti pořadu práva (po případě k jinému důvodu zmatečnosti), jestliže se nižší soudy k námitce některé strany nebo z moci úřední zabývaly příslušnou otázkou a o ní usnesením, nabyvším formálně moci práva a tudíž odporu již nepodrobeným, rozhodly v ten smysl, že pořad práva není vyloučen (nebo že tu není jinakého důvodu zmatečnosti), že tedy takové formálně pravoplatné rozhodnutí nižších soudů je také pro vyšší soudy vížící tak, že i kdyby vyšší soud byl přesvědčen o jeho věcné nesprávnosti, přece hledě k § 42, odstavec třetí, j. n. nemůže a nesmí vysloviti zmatečnosti řízení dle § 42, odstavec prvý, j. n. (§ 240 odstavec třetí po případě § 7 odstavec druhý c. ř. s.), pokud se týče, že v takových případech ani nejvyšší soud dle § 42 j. n. nemůže vyhověti návrhu nejvyššího správního úřadu, zaujímají a svůj názor podrobně odůvodňují:

Ott: »Rechtspflege und Verwaltung.« Festschrift für Franz Klein str. 68 a násl. »Eine Schranke der Kassation bildet es, wenn die Gerichte nicht achtlos an dem Mangel des Ausschlusses des Rechtsweges vorübergingen, sondern in Ansehung dieses Nichtigkeitsgrundes dem zu fällenden Kassationsausspruche eine noch bindende Entscheidung welcher Instanz immer im Wege steht (§ 42 II). Diese noch bindende Entscheidung muß dieselbe Frage betreffen und in derselben Angelegenheit gefällt sein, auch muß sie eine ausdrückliche im Prozeßverfahren abgegebene Aeußerung über die Frage der Zulässigkeit des Rechtsweges enthalten .... Der zur Wahrung der Kompetenz von Verwaltungsbehörden nach rechtskräftigem Abschlusse des gerichtlichen Verfahrens vorgezeichnete Weg ist nicht gangbar, wenn infolge einer Einrede oder von amtswegen die Frage des Auschlusses des Rechtsweges besonderer gerichtlicher Entscheidung unterzogen

wurde und diese Entscheidung, mag sie auch vergriffen sein, rechtskräftig geworden ist. Die gegenteilige Ansicht ist mit dem klarem Wortlaute des Gesetzen unvereinbar, wenn auch de lege ferenda anerkannt werden mag, daß schwer einzusehen ist, warum die Gründe für die Anwendung dieses Heilmittels angesichts der Vorentscheidung verblassen sollten, wenn das öffentliche Interesse die Kassierung des rechtskräftigen Erkenntnisses zu rechtfertigen vermag. Es ist jedoch daran festzuhalten, daß die Bestimmung des § 42 J. N., wie ihre Entstehung nach harten Kämpfen in der gemeinsamen Permanenzkomission beider Reichsrathäuser zeigt, den Charakter einer eminenten Ausnahmsvorschrift an sich trägt, daher eine ausdehende Auslegung nicht zuläßt, daß ferner die Zuständigkeit der Gerichte bei Entscheidungen über ihre Kompetenz strengstens gewahrt werden muß, soweit nicht ausdrückliche Anordnungen etwas anderes gebieten, daß somit wohl die Aufhebung gerichtlicher Entscheidungen, wenn Gerichte unbewußt in den Bereich der Verwaltung herübergegriffen, begründet erscheint, nicht aber wenn durch einen ausdrücklichen Ausspruch des Gerichtes der Mangel des Rechtsweges geradezu verneint wurde.«

Ott: »Soudní řízení I.« § 19 str. 81 III.

Pantůček: »O organisaci a příslušnosti soudní« str. 79. »Právo soudu zrušiti řízení a po případě i rozhodnutí proto, že věc vůbec nepatří před řádné soudy .... je dle výslovného ustanovení § 42 odst. 3 j. n. vyloučeno, jestli výroku tomu ohledně důvodu zmatečnosti nějaké rozhodnutí od téhož nebo jiného soudu vydané a ještě závazné v cestě stojí. Poněvadž důvodem zmatečnosti dle § 42 j. n. je absolutní nepříslušnost řádných soudů, má nedostí jasný předpis tento zajisté na mysli případy, kdy o příslušnosti soudů řádných již dříve v nějakém sporu incidenčním bylo jednáno, příslušnost tato uznána a rozhodnutí to dosud vyšší instancí nebylo zrušeno.«

Hora: »Československé civilní právo procesní« II. str. 17 § 2 »O procesní způsobilosti« (§ 7 c. ř. s.). »Zvláštní obmezení přípustnosti tohoto výroku (sc. ve smyslu § 7 odst. 1 c. ř. s.) platí u nás .... Výroku o zmatečnosti řízení a odmítnutí žaloby nelze totiž učiniti, je-li mu na překázku dosud závazné rozhodnutí téhož nebo jiného tuzemského soudu, učiněné o tomže důvodu zmatečnosti (7 II). Předpokládá se tu tedy rozhodnutí soudní a to takové, jímž by nedostatek procesní způsobilosti téže osoby, o niž právě nyní běží, popřen, a rozhodnutí vížící, t. j. dosud nezrušené (k opravnému prostředku zákonného zástupce nebo strany, nabyvší dodatečně procesní způsobilosti), ačkoliv opravný prostředek proti němu mohl by býti ještě podán, aneb rozhodnutí už pravoplatné.«

Hora: »Odvolání« str. 62 a 63. »Výjimka ze zásady (že odvolací soud přezkoumává rozsudek soudu prvé stolice jen potud, pokud si toho odvolatel přeje) neplatí ani při t. zv. obranách privilegovaných, t. j. nepřípustnosti pořadu práva, rozepře zahájené a pravoplatně rozsouzené. Byť i § 240 posl. odst. nařizoval, aby k těmto okolnostem hleděno bylo po každé z moci úřadu, neznamená to přece ještě, že by k nim hleděti slušelo, i když strana přezkoumání takového si nepřeje. Opomenou-li strany vůbec podati opravný prostředek proti rozsudku, stíženému některou z vad v § 240 III. jmenovaných, nebude o tom pochybnosti, že i tento vadný rozsudek jako celek vchází v moc práva. To platí i tenkrát, když vyšší instanci sice poskytnuta bude příležitost vadu takovou odkrýti, ale nedostává se jí moci, aby důsledky toho vyslovila, poněvadž tu není opravného prostředku, jenž by ji k tomu opravňoval.«

Str. 149: »Ovšem dlužno míti na mysli při tomto důvodu zmatečnosti (totiž § 477 č. 6 c. ř. s.), že soud odvolací je obmezen ve svém právu, přihlížeti ke zmatečnosti z moci úřední, ustanovením § 42 III. j. n. Bylo-li totiž už k otázce přípustnosti pořadu práva v témže sporu některou stranou nadhozené výslovně přisvědčeno soudem, a je-li toto rozhodnutí ještě závazné, nemůže ani soud odvolací v odporu s tímto rozhodnutím vysloviti zmatečnost pro nepřípustnost pořadu práva. Ustanovení to bude praktické zejména v těch případech, kdy soud prvé stolice námitku, že je pořad práva nepřípustný, usnesením samostatným odmítl a teprve po pravoplatnosti tohoto usnesení ve věci hlavní jednal a rozsudek, proti němuž

je nyní odvolání podáno, vydal (§ 261 IV.).« Tamže, poznámka 35: »Také ustanovení § 42 III. předpokládá, že výrok tu zmíněný týče se téže záležitosti právní a týchž stran. Tomu nevadí zejména ani slova »oder von einem anderen Gerichte«, slova ta zahrnují právě případy v textu uvedené, kde výrok o přípustnosti pořadu práva vyšel od soudu instance prvé, tedy vskutku od »soudu jiného«, než je soud odvolací, a kde tento soud odvolací je přece oním výrokem vázán. To platí ostatně i o výroku v § 7 odst. 2 c. ř. s. zmíněném (viz poznámka 37), byla-li vyslovena procesní způsobilost usnesením, je proti tomuto usnesení opravným prostředkem rekurs (514), ve věcech bagatelních není ani tohoto opravného prostředku (517). Nepodá-li některá strana rekurs (ať tak učiniti mohla, ale neučinila, či ani tak učiniti nemohla (517), ale podá pak proti rozsudku důsledkem usnesení onoho vydanému odvolání, nemůže ani tu soud odvolací k výroku onomu — byť i naprosto pochybenému — přihlížeti, poněvadž tento výrok, ačkoli snad ještě ani pravoplatným není, je proň závazným »rozhodnutím soudu jiného« ve smyslu § 7 odst. 2. Rovněž mají slova tato dobrý smysl vzhledem k § 42 II. j. n., jež i nejvyšší soud obmezen ve výkonu práva v § 42 II. mu poskytnutého, překáží-li mu v tom výrok o důvodu zmatečnosti učiněný, a to buďsi učiněný jím samým (na př. jakožto soudem revisním), anebo soudem nižším, tedy »jiným«.

Str. 147: »Důsledky se zmatečností v § 477 č. 5 naznačenou spojené, nesmí výjimečně soud odvolací vysloviti za podmínek § 7 odst. 2 c. ř. s. Je-li tu totiž dosud závazné rozhodnutí téhož nebo jiného soudu o tom, že strana, o niž běží, jest procesně způsobilá, nebo ten, kdo jako zástupce jiné strany před soudem jednal, je zákonným zástupcem jejím nebo má zmocnění k vedení rozepře, vylučuje § 7 odst. 2 možnost, aby zmatečnost byla prohlášena, byť i na jevo vyšlo nyní, že onen dosud závazný výrok je pochybený. V tomto případě je pak ovšem vyloučena i žaloba o zmatečnost (§ 529 II.).« K tomu poznámka 34: »Ustanovení § 7 odst. 2 c. ř. s. je velmi sporné. Souhlas jest sice potud, že se výrok soudu musí výslovně zabývati procesní způsobilostí atd., jakož i že se musí vztahovati na touž stranu. Ale sporno je, musí-li k němu dojíti v témže sporu, či jsou-li tu podmínky § 7 odst. 2, i když k výroku dotyčnému došlo ve sporu jiném. V tom smyslu vykládá § 7 odst. 2 mínění panující.... Proti tomuto názoru Horten ZPO. I. 53 násl. s přesvědčujícími důvody.«

Neumann »Kommentar zu den Zivilprozeßgesetzen« III. vydání, sv. I. str. 140. »Die Behebung einer gerichtlichen Entscheidung kann weder als Folge des wider die Entscheidung erhobenen Rechtsmittels durch die höhere Instanz, noch nach rechtskräftigem Abschlusse des Verfahrens durch Ausspruch des Obersten Gerichtshofes erfolgen »wenn in Ansehung des Grundes der Nichtigkeit eine von demselben oder von einem anderen Gerichte gefällte noch bindende Entscheidung entgegensteht«. Demnach wird die Behebung nur dann nicht erfolgen können: a) wenn die entgegenstehende Entscheidung noch bindend ist. Eine Entscheidung (soweit sie nicht bloß prozeßleitender Natur ist), ist im Allgemeinen bindend, sobald sie verkündet wurde, und wenn dies nicht geschah, sobald sie in schriftlicher Abfassung zur Ausfertigung übergeben ist (§ 416 Abs. 2 ZPO.), und die bindende Wirkung dauert bis die Entscheidung von der höheren Instanz abgeändert oder aufgehoben ist. Im Sinne des § 42 J. N. sind aber nur Entscheidungen inländischer Gerichte bindend, welche bereits formell rechtskräftig sind.... b) wenn ausdrücklich in der entgegenstehenden Entscheidung ausgesprochen ist, daß der Mangel der absoluten Inkompetenz aus den in Frage kommenden Umständen nicht als vorliegend erachtet wird... c) wenn die Entscheidung dieselbe Frage betrifft.... d) wenn die Entscheidung in derselben Angelegenheit gefällt wurde.... Liegt eine solche bindende Entscheidung, bei welcher die Voraussetzungen a) bis d) zutreffen, vor, so kann weder das Gericht erster Instanz, noch die höhere Instanz über ein erhobenes Rechtsmittel, noch der Oberste Gerichtshof auf Antrag der obersten Administrativbehörde nach Rechtskraft einer Entscheidung dieselbe wegen Nichtigkeit beheben... Eine bindende Entscheidung im Sinne des § 42 wird z. B. vorliegen, wenn über die Unzulässigkeit des Rechtsweges, weil die Sache vor die Verwaltungsbehörden gehört, bei einer hiezu abgesondert angeordneten Tagsatzung verhandelt und mit Beschluß erkannt wurde, daß dieser Mangel nicht bestehe, dann wird nach Rechtskraft dieses Beschlusses das Gericht nicht mehr in der Lage sein, das Verfahren in der Hauptsache einzustellen, obschon es die Irrtümlichkeit des vorangegangenen Beschlusses erkannt, ebensowenig werden die Gerichte im Instanzenzuge das Verfahren und das Urteil in der Hauptsache aufheben können und endlich wird auch der Oberste Gerichtshof wegen des entgegenstehenden rechtskräftigen Beschlusses nicht die Nichtigkeit des in der Hauptsache durchgeführten Verfahrens im Sinne des § 42 Abs. 2 J. N. aussprechen können.«

Schauer »Zur Frage der absoluten Inkompetenz (42 J. N.)« Allg. österr. Ger. Zeitung 1897 str. 188 a násl. »Die präjudizielle Wirkung ist nur einer Entscheidung zuerkannt, die schon und noch bindend ist. Von der Rechtskraft ist die bindende Wirkung nicht abhängig. Sie beginnt mit dem Momente, wo das Gericht von der Entscheidung nicht mehr abgehen kann (§ 416 Abs. 2 ZPO. »das Gericht ist an seine Entscheidung gebunden«), und dauert bis zur Aufhebung oder Abänderung durch die Entscheidung eines höheren Richters. Jenen Entscheidungen des Verfahrens außer Streitsachen, welche das Gericht auf Vorstellung selbst abändern kann (§ 9 Abs. 2 Pat. vom 9. VIII. 1854 Nr. 208), sowie prozeßleitenden Verfügungen, an welche das Gericht nach § 425 Abs. 2 ZPO. überhaupt nicht gebunden ist, kommt bindende Wirkung niemals zu. Es muß sich um eine Entscheidung, um einen ausdrücklichen Ausspruch des Gerichtes handeln, durch den die Frage der inländischen Gerichtsbarkeit, der Zuständigkeit der ordentlichen Gerichte oder der Zulässigkeit des Verfahrens außer Streitsachen beantwortet und durch welchen von diesem Gesichtspunkte aus die Zulässigkeit des eingeleiteten Verfahrens anerkannt worden ist. Beschlüsse, welche bloß implicite eine Erklärung über die hier behandelten Punkte enthalten, entscheiden nicht über den maßgebenden Grund der Nichtigkeit, sind daher im Sinne des § 42 Abs. 3 J. N. von keinem Belange.... Bei der ersten Tagsatzung wendet der Beklagte die Unzulässigkeit des Rechtsweges ein (239, 440 ZPO.). Nach Durchführung einer abgesonderten mündlichen Verhandlung (260 Abs. 3) entscheidet der Richter mittels Beschlusses (261 Abs. 3) auf Zurückweisung der Einwendung. Dieser Beschluß wird rechtskräftig. Er bildet nunmehr ein unübersteigliches Hindernis sowohl für den zu besserer Einsicht gelangten ersten Richter, wie für das Berufungs- und Revisionsgericht, auf die Nichtigkeit des durchgeführten Verfahrens zu erkennen und es erübrigt ihnen nur, in den Gründen ihrer Entscheidung auf das formale Hindernis des § 42 Abs. 3 J. N. hinzuweisen, das der richtigen Entscheidung entgegensteht. Im Bestande der entgegenstehenden Vorentscheidung ist es dem Obersten Gerichtshofe auch auf dem außerordentlichen Wege des § 42 Abs. 2 J. N. nicht möglich, auf Antrag der obersten Administrativbehörde das Erkenntnis in der Hauptsache zu beseitigen.«

Horten »Jurisdiktionsnorm« str. 206—207 »Keine Kassierung der Entscheidung erfolgt, wenn die Kompetenzfrage bereits im Verfahren zur Entscheidung gelangt ist, welche noch bindend ist. Hier werden folgende Fragen bedeutsam: a) Noch bindend ist die Entscheidung, wenn sie noch im Rechtsmittelzuge beseitigt werden kann, ohne daß dies bisher geschehen wäre. Sie bindet diesfalls das entscheidende Gericht, das ja allgemein an seine Entscheidungen bis zur Aufhebung durch eine höhere Intanz gebunden erscheint (416 ZPO.). Das paßt nun aber bloß auf Abs. 1 des § 42 J. N. nicht auch auf Abs. 2 daselbst, da ja hier ein rechtskräftiger Abschluß des ganzen Verfahrens die Voraussetzung der Kassierung ist. Für alle Fälle gilt also nur das eine, daß ein absoluter Inkompetenzgrund, den eine rechtskräftige Vorentscheidung als nichtbestehend annahm, hinterher durchaus wirkungslos bleiben muß. b) Auch ein anderes Gericht, als das in merito entscheidet, kann die bindende Vorentscheidung gefällt haben, wenn nur im Rahmen der verhandelten Rechtssache die Entscheidung erflossen ist. Es kann also beispielsweise ein Gericht, das die

Rechtssache wegen örtlicher Inkompetenz an das verhandelnde abtrat (§ 44 J. N.), vorher schon den Mangel eines absoluten Inkompetenzgrundes ausgesprochen haben, und dieser Ausspruch bindet einerseits, wenn erst noch höhere Instanzen im Rechtszug darüber entscheiden sollen, bis dahin das Gericht, an welches die Abtretung erfolgt ist; anderseits, wenn einmal die Rechtskraft dieser Vorentscheidung eingetreten ist, sowohl das verhandelnde Gericht und seine höheren Instanzen als auch den Obersten Gerichtshof gegenüber dem Aufhebungsantrage der obersten Administrativbehörde.«

Horten »Oesterreichische Zivilprozeßordnung« 1908 I. § 7 str. 55 a násl. podobně zejména II b) 2 »Auch andere Gerichte können immerhin im Rahmen der verhandelten Rechtssache die Frage der Nichtigkeit verneinend entschieden haben u. zw. nicht nur Rechtsmittelgerichte, »höhere Gerichte«, wie der Entwurf gelautet hat, sondern umgekehrt erscheint auch das Rechtsmittelgericht an die untere Entscheidung, welche die Nichtigkeit verneint, gebunden; nur im Rechtsmittelzuge gegen diese Entscheidung der unteren Instanzen kann das Rechtsmittelgericht die Nichtigkeit aussprechen.«

Pollak »System des österreichischen Zivilprozeßrechtes« 1906 str. 151 § 25. Die Prozeßfähigkeit. »Hat nämlich ein inländisches staatliches Gericht sei es im streitigen, sei es im außerstreitigen Verfahren, sei es unter denselben, sei es unter anderen Partein, sei es rechtskräftig, sei es noch nicht rechtskräftig eine Person für prozeßfähig oder prozeßunfähig erklärt, so bindet diese Entscheidung (cum clausula rebus sic stantibus) jedes inländische Gericht, in solange sie nicht im Instanzenzuge abgeändert ist (§ 7 Abs. 2 ZPO.).«

Fierich »Unzulässigkeit des Rechtsweges« 1912 II § 2. Die Zulässigkeit des Rechtsweges als ein Gegenstand der richterlichen Prüfung während des Prozesses str. 96 »Die amtliche Prüfung im Revisionsverfahren kann nur in den Grenzen der Revisionsanträge stattfinden (504 Abs. 1) .... So gut bei Anwendung der Vorschrift des § 42 J. N., wie bei jener des § 240 ZPO. müssen wir dem Umstande Rechnung tragen, daß rechtskräftig entschiedene Teile der streitigen Rechtssache keinen Gegenstand der richterlichen Prüfung bezw. Anfechtung bilden können.« § 3 Die sogenannte absolute Inkompetenz der ordentlichen Gerichte als Grundlage des Verfahrens nach rechtskräftigen Abschlusse desselben.« Z této části zejména str. 120 »Da der Abs. 3 des § 42 J. N. ebenso vor der Rechtskraft, wie auch nach der Rechtskraft des Verfahrens Anwendung finden soll (»Ein Ausspruch im Sinne der Abs. 1 und 2«), so können wir keinen Grund finden, dieser Bestimmung eine andere Bedeutung vor und eine andere nach der Rechtskraft des Verfahrens zuzuschreiben. In weiterer Ausführung dieses Gedankens könnte der Oberste Gerichtshof auf Grund des diesbezüglichen Antrages das Verfahren aufheben, wenn die Nichtexistenz der sogenannten absoluten Inkompetenz im ersten Stadium nicht festgestellt wurde. Das wäre der Fall, wenn die besprochene Frage im Allgemeinen mangels einer Einrede oder eines Antrages keiner Prüfung unterlag, wie auch in dem Falle, wenn das Gericht von amtswegen die Prüfung der Frage unternommen hat, schließlich aber kein Erkenntnis in dieser Richtung fällte. Der letzte Fall wäre vorhanden, wenn das Gericht die Ueberzeugung gewonnen hat, daß die gehegten Zweifel grundlos waren (siehe die Beantwortung der Fragen zu § 261 P. 4). In beiden Fällen wurde die Existenz der Nullität nicht festgestellt, demzufolge wurde sie im ersten Stadium nicht offenbar. Bei dieser Sachlage könnte der Oberste Gerichtshof, wenn sonst die gesetzlichen Bedingungen zutreffen, nach § 42 Abs. 2 J. N. vorgehen. Wenn dagegen ein Gericht einem Antrage oder einer in der Richtung des § 42 J. N. eingebrachten Einrede nicht stattgibt, so kann der Oberste Gerichtshof im Sinne des § 42 Abs. 2 J. N. das Verfahren nicht aufheben, da nach § 42 Abs. 3 dem Ausspruche in Ansehung des Grundes der Nichtigkeit eine gerichtliche Entscheidung entgegenstände.«

Fürstl »Jurisdiktionsnorm« § 42 str. 98, 99 »Der Regelfall wird sein, daß das Gericht die wegen Unzulässigkeit des Rechtsweges erhobene Einwendung mit Beschluß zurückgewiesen hat. Wird in diesem Falle die Verhandlung zur Hauptsache sogleich aufgenommen (§ 261), so kann das Gericht von diesem Beschlusse nicht mehr abgehen, auch wenn es bei der Verhandlung zur Hauptsache anderer Ansicht werden sollte. Ist dieser Beschluß rechtskräftig geworden, so kann ihn auch das Berufungsgericht oder Revisionsgericht bei der Entscheidung zur Hauptsache nicht mehr abändern.«

Skedl »Das österr. Zivilprozeßrecht« 1910 str. 175 poznámka 23.

Dokladu pro opačný názor, t. j. pro názor, že nejvyšší soud je oprávněn a povinen zkoumati otázku přípustnosti pořadu práva, byť i nižšími soudy byla již rozřešena, kladně rozhodnutím pravoplatným (formálně moci právní nabyvším), v literatuře nalezeno nebylo. Stanovisko, jež teoretikové, mezi nimi Schauer a Neumann, jichž poměr ke tvůrci platného civilního řádu soudního Kleinovi jest všeobecně znám, a přední čeští učenci a znalci formálního práva civilního zaujímají ke sporné otázce, jest tedy bez výjimky záporné. Arciť i oni částečně pociťují jakousi povážlivost zmíněné zásady, již jsou vyššímu soudu, jenž dospěl ke správnějšímu názoru, vázány ruce formálně pravoplatným rozhodnutím soudu nižšího, kterážto úvaha vedla asi praxi k tomu, že se v naznačených případech, emancipujících se od ustanovení § 42 odstavec třetí j. n., pokládá za oprávněnu, hleděti vždy a za všech okolností k nepřípustnosti pořadu práva. V tom směru poukazuje se zejména k uvedené již poznámce Otta v článku »Rechtspflege und Verwaltung«. Schauer v cit. článku a Neumann v prvém a druhém vydání svého komentáře míníli, že lze ve veřejném zájmu najíti východisko aspoň v případech § 42, odstavec prvý a druhý potud, že by nejvyšší soud pořadem řádných prostředků opravných, pokud se týče k návrhu nejvyššího správního úřadu napřed zrušil pravoplatné vížící rozhodnutí předchozí, a odstraniv takto překážku § 42 odstavec třetí j. n., zrušil pak celé řízení. Než Fierich l. c. str. 121 poznámka 13 přesvědčivě vyložil neudržitelnost tohoto mínění, a Neumann v třetím vydání svého komentáře str. 141 poznámka 16 loyálně připouští, že netrvá na svém dřívějším názoru, ježto odporuje § 42 odstavec druhý a třetí j. n.

Budiž přihlédnuto též k ustanovení druhého odstavce § 48 civilní jurisdikční normy ze dne 20. listopadu 1852, čís. 251 ř. zák., který zněl »Nur Verhandlungen über die Ungiltigkeit oder Trennung der Ehe, welche von einem Gerichte gepflogen werden, dem eine Gerichtsbarkeit über Rechtssachen dieser Art gar nicht zusteht, und Verhandlungen, welche von dem Zivilrichter irrigerweise über einen zur Militärgerichtsbarkeit oder gar nicht zum Rechtsverfahren, sondern vor die Verwaltungsbeörde gehörigen Gegenstand gepflogen werden, sind auch, wenn die Unzuständigkeit erst in höherer Instanz entdeckt wird, von amtswegen, oder im Falle die Entscheidung zwischen den beiden Parteien bereits rechtskräftig geworden sein sollte, auf Antrag der zur Anfechtung berechtigten Behörde als ungiltig aufzuheben.« Také dle dříve platného práva byl tedy vyšší soud oprávněn a povinen zrušiti z moci úřední pro nepřípustnost pořadu práva řízení jako zmatečné jen tehdy, byla-li nepřípustnost odhalena teprve ve vyšší stolici, kdežto bylo-li v nižších stolicích o otázce nepřípustnosti pořadu práva jednáno a pravoplatně rozhodnuto v ten rozum, že věc patří před soudy, vyšší soud nemohl zrušiti řízení již sám od sebe, nýbrž jen k návrhu oprávněného správního úřadu. Než i tato možnost, zrušiti pravoplatná rozhodnutí soudní ve věcech správních k návrhu správního úřadu, byla odstraněna §em 12 zákona ze dne 18. dubna 1869 čís. 44 ř. zák. o říšském soudě, jak podrobně a přesvědčivě vyložil Ott ve svém velice zajímavém článku »Deckt Rechtskraft des Urteiles die Unzulässigkeit des Rechtsweges?« v časopise Allg. österr. GZ. 1889 č. 43 až 45. V tom směru byl tedy právní stav před vydáním nyní platné jurisdikční normy týž, jako stav, utvořený nynějším §em 42 odstavec třetí j. n.

Dlužno připustiti, že doslov třetího odstavce § 42 j. n. nevyniká přesností, což má původ svůj v tom, že jsou tam soustředěny případy nikterak shodné. Obmezující ustanovení třetího odstavce § 42 j. n. týče se totiž výroku:

1. podle prvého odstavce § 42 j. n.,
2. podle druhého odstavce a
3. podle čtvrtého odstavce téhož paragrafu.

Dlužno proto usilovati o výklad obmezujícího ustanovení třetího odstavce § 42 j. n., jenž byl by jednotným pro všechny tři případy a na všechny by se hodil. Poněvadž dále ohledně nedostatku procesní způsobilosti, zákonného zastoupení nebo zmocnění k vedení rozepře zákon v § 7, odstavec prvý c. ř. s. vyslovuje touž zásadu, jež ohledně nepřípustnosti pořadu práva vytčena jest v prvém odstavci § 42 j. n., a poněvadž obmezující ustanovení druhého odstavce § 7 c. ř. s. kryje se doslova s obmezujícím ustanovením třetího odstavce § 42 j. n. nutno usilovati o jednotný výklad obojího obmezujícího ustanovení. Jde o to, zda jest na místě výklad, jímž obmezující ustanovení co nejvíce se sužuje, či zda lze a dlužno dáti obmezujícímu ustanovení výklad poněkud širší. Výklad posléz uvedený jest, jak již uvedeno, jednomyslným názorem všech předních představitelů nauky procesního práva a dochází opory v dějinách vzniku obmezujícího ustanovení. Prvé, než zaujato bude stanovisko k tomu i onomu výkladu, nebude od místa, povšimnouti si případů, jež při sužujícím výkladu obmezujícího ustanovení přes to, že o otázce přípustnosti pořadu práva bylo jednáno a formelně pravoplatným usnesením rozhodnuto, zůstanou i po pravoplatném ukončení vydány možnosti zrušení podle druhého odstavce § 42 j. n. Jest jednomyslným názorem nauky procesního práva a odůvodněno doslovem druhého odstavce § 42 j. n., že pravoplatným skončením řízení po rozumu tohoto zákonného ustanovení jest nejen pravoplatné rozhodnutí rozepře, nýbrž i ukončení její smírem. Úskalí druhého odstavce § 42 j. n. vydány by byly při sužujícím výkladu obmezujícího ustanovení všechny spory, v nichž po předchozím formelně právní moci nabyvším usnesení o přípustnosti pořadu práva došlo pak na prvé stolici ke smíru. Touž měrou hrozilo by totéž úskalí pravoplatně rozhodnutým rozepřím, v nichž třetí stolice dovoláno se nebylo, pokud se týče podle zákona dovoláno se býti nemohlo. Poněvadž případy obou těchto skupin tvoří převážnou většinu všech rozepří, byl by důsledek sužujícího výkladu obmezujícího ustanovení ten, že nebezpečí zrušovacího výroku podle druhého odstavce § 42 j. n. vydána by byla převážná část pravoplatně ukončených rozepří. Tu pak nelze nepovšimnutými nechati dalekosáhlé účinky zrušovacího výroku podle druhého odstavce § 42 j. n. Nutno si uvědomiti, že návrh ve smyslu tohoto ustanovení není vázán lhůtou a že jest tudíž přípustným po případě i po drahné době, co byla rozepře pravoplatně ukončena. Z druhé strany jisto jest, že strany domáhají se soudcovského formalisování práv, nároků a právních poměrů nikoli k účelům teoretickým, nýbrž k účelům praktickým, že na pravoplatné ukončení rozepře následuje co nejdříve realisace soudcovského výroku nebo smíru a přivoděny budou právní změny, dotýkající se po případě celé řady osob, jež nebyly stranami pravoplatně ukončené rozepře. Exekuce pro pravoplatně přisouzenou pohledávku povede na př. ke dražbě nemovitostí, převodu vlastnického práva na vydražitele, zřízení nových knihovních práv vydražitelem. Dojde-li potom k zrušovacímu výroku podle druhého odstavce § 42 j. n., bude otázkou, co stane se se všemi oněmi právními změnami. Výrokem tím přivoděn bude v těchto poměrech zmatek nad zmatek a otřesena bude důvěra obecenstva v pevnost a stálost pravoplatných soudních rozhodnutí. Tím však nebude po případě věc ještě ukončena a dostaví se po případě ještě další obtíže. Není nikde v zákoně vysloveno, že zrušovacím usnesením nejvyššího soudu jsou v napotom zahájeném správním řízení vázány úřady správní. Lze ovšem připustiti, že vázaným se bude cítiti nejvyšší správní úřad, učiniviší návrh na nejvyšší soud. Není však zajisté názorem nejvyššího správního úřadu vázán nejvyšší soud. Jest proto zásadně myslitelno, že nejvyšší správní soud zaujme opačné stanovisko, než ve svém zrušovacím usnesení zaujal nejvyšší soud a že v povstavším takto záporném sporu o pravomoc senát pro řešení kompetenčních konfliktů dá za pravdu nejvyššímu správnímu soudu. Důsledek toho bude ten, že nyní, snad po letech, začne se táž rozepře znova projednávati na řádném soudě. Tyto úvahy přímo nutkají k tomu, by v zájmu právní bezpečnosti a důvěry obecenstva v pevnost a stálost pravoplatných soudních rozhodnutí nebyla sužována hranice působnosti obmezujícího ustanovení. Nemén příliš vážným jest ohrožení zájmů stran a právní bezpečnosti i s hlediska prvého odstavce § 42 j. n. Nutno si uvědomiti nejtypičtější a nejvíce do očí bijící případ. Ve sporu, jenž jest kromobyčejné důležitosti, obtížnosti a nákladnosti, i strany i soud, jsouce si vědomy dalekosáhlých účinků případné nepřípustnosti pořadu práva, o této otázce co nejzevrubněji pojednaly, procesní soud, zhodnotiv co nejpečlivěji věc, samostatným usnesením zamítl obranu nepřípustnosti pořadu práva, rekursní soud, zabývav se rovněž co nejsvědomitěji a co nejdůkladněji otázkou, potvrdil usnesení soudu procesního. Poněvadž dovolací rekurs na nejvyšší soud jest podle § 528 c. ř. s. vyloučen, nezbývá stranám, než by ve sporu věcně dále jednaly, věc projedná se bez závady i na soudě odvolacím a nyní přijde nejvyšší soud s výrokem podle prvého odstavce, ohromná námaha, ztráta času a peněz jest marnou a to přes to, že strany učinily, co vůbec po zákonu učiniti mohly. Pak dojde po případě i tu k zápornému sporu o pravomoc po případě s týmž výsledkem, k němuž bylo již poukázáno. I vnucuje se přímo otázka, zda mocnějším jest zájem státu na dodržování přesně nevyhraněných, mlhavých hranic mezi řádným soudnictvím a řízením správním, či zájem státu na tom, by u obecenstva nebyla podlamována důvěra ve stálost a pevnost pravoplatných soudních rozhodnutí a by hádkami o přípustnost pořadu práva nebyl přivoděn zmatek v právních poměrech. Výše dlužno zajisté ceniti tento zájem. Budiž poukázáno dále k tomu, že zákonem ze dne 2. listopadu 1918, čís. 4 Sb. z. a n. bylo přikázáno rozhodování o v e ř e j n o-právních nárocích proti státu zemskému soudu v Praze. Řízení na soudě poskytuje zajisté více záruk pro důkladné a svědomité projednání věci, než namnoze nejisté a mlhavé řízení správní. Není proto opodstatněna námitka zastanců opačného mínění, dovolávající se veřejného zájmu. Mimochodem budiž podotknuto, že minimálním bude zájem státu na správném rozhraničení soudnictví sporného a mimosporného v případě, kde formelně pravoplatným usnesením věc odkázána byla do řízení mimosporného. Pokud se opačné mínění pozastavuje nad tím, že by nejvyšší soud byl vázán výrokem nižších stolic a že by byl nucen zabývati se věcí, která nepatří na pořad práva, stačí podotknouti, že i v jiných směrech jest nejvyšší soud vázán rozhodnutím nižších stolic a jest mu formálním předpisem zabráněno je přezkoumati, třebas měl důvodně za to, že nejsou správná. Budiž tu poukázáno zejména na vázanost nejvyššího soudu skutkovými zjištěními nižších soudů a to namnoze proti jeho lepšímu přesvědčení. Rovněž oceněním odvolacího soudu dle § 500 c. ř. s., poslední odstavec, jest dovolací soud vázán, třebas neodpovídalo pravdě. Mínění tu zastávané nepřichází nijak do rozporu s ustanovením civilního řádu soudního (§ 240, 477 c. ř. s.), neboť předpisu § 42, odstavec třetí, j. n. dlužno dáti přednost před uvedenými předpisy civilního řádu soudního, jichž jest obmezením. Proti výkladu § 42, zde hájenému dalo by se snad namítnouti, že zákon, mluvě o rozhodnutí »ještě« vížících, má na mysli, že kladným rozhodnutím o otázce přípustnosti pořadu práva jsou vázány jen nižší soudy, jež učinily rozhodnutí, ježto jen pro tyto je rozhodnutí »ještě« vížící, nebyvši »již« odstraněno soudem vyšším. Proti takovému výkladu svědčí však nejen to, co uvedeno z literatury o významu § 42 j. n., nýbrž i vznik tohoto ustanovení zákona, jak zde byl vylíčen, i dlužno spíše rozuměti zákonu tak, jako kdyby činil použití § 42 odstavec prvý a druhý j. n. závislým na tom, že tomu nevadí rozhodnutí, učiněné týmž nebo jiným vyšším nebo nižším soudem co do důvodu zmatečnosti a »ještě« nebo »již« vížící. Že Nejvyšší soud jest vázán názorem nižších soudů pouze tehdy, jestliže o otázce přípustnosti pořadu práva ve výroku skutečně rozhodly, vyplývá ze znění zákona (sr. § 416, 426 c. ř. s.) a nepotřebuje bližšího odůvodnění. Pokud jde o § 7 c. ř. s. budiž ještě dodáno, že nemá stejného ustanovení jako § 42, odstavec p r v ý j. n. Ochrany poskytuje tu sice, v případech tam uvedených, § 529 čís. 2 c. ř. s., leč předposlední odstavec jeho stanoví nepřípustnost žaloby o zmatečnost, byl-li nedostatek procesní způsobilosti nebo zákonného zastoupení již před pravoplatným rozhodnutím marně uplatňován žádostí odmítací nebo návrhem, aby řízení bylo prohlášeno za zmatečné, nebo některým opravným prostředkem. A přece jest tu po případě veřejný zájem na blahu toho, kdo postrádá zákonného zastoupení, větší nežli zájem na roztřídění soudnictví od správy.

Z důvodů uvedených dospěl plenární senát k názoru, vyjádřenému právní větou.

Čís. 27.

I. Byla-li žalobní žádost obmezena za řízení v I. stolici na útraty sporu, jest o ní rozhodnouti usnesením.

II. Byla-li žalobní žádost obmezena za pravidelného řízení před okresními soudy na útraty sporu, je dále jednati podle předpisů pro řízení ve věcech nepatrných.

Plenární usnesení ze dne 20. května 1924, čís. pres. 298/24, **sb. n. s. čís 3868.**

U odvolacích (rekursních) soudů, právě tak jako u Nejvyššího soudu, není jednotným způsobem řešena otázka, jakým opravným prostředkem jest napadati rozhodnutí ve příčině nákladů sporu, byla-li žádost žalobní během řízení v I. stolici obmezena jen na útraty sporu. Kdežto některá rozhodnutí, odvolávajíce se na předpis § 55 c. ř. s., pokládají za přípustný r e k u r s (R I 1138/20, R II 409/21, R I 995/22, R I 347/23, R I 647/23), jiná rozhodnutí, vylučujíce použití § 55 c. ř. s, na takové případy, připouštějí o d v o l á n í (R I 1405/21, R II 324/22, R I 1483/22, R I 31/23, R I 333/23,Rv II 244/23, R II 440/23, R I 217/24, R I 235/24). Sem spadá též otázka, dávající podnět k různosti názorů, zdali takové obmezení žalobní žádosti ve sporech před okresními soudy má za následek přechod pravidelného řízení v řízení předepsané v e v ě c e c h n e p a t r n ý c h (R II 451/21, R II 377/22 a R II 475/22). Aby v těchto otázkách docíleno bylo jednotnosti soudního rozhodování, předložil první president Nejvyššího soudu věc plenárnímu senátu, jenž se usnesl na shora uvedených právních zásadách.

D ů v o d y:

I. Abychom dospěli ke správnému řešení sporné otázky pod čís. I. uvedené, nemůžeme se obmeziti jen na otázku: »zda rekurs či odvolání«, nýbrž musíme jíti hlouběji až k předmětu opravných prostředků a zkoumati, v j a k é f o r m ě má býti vydáno rozhodnutí o návrzích stran na přiznání útrat sporu proti straně druhé v těch případech, kde k rozhodnutí o žalobním nároku vůbec nedojde. Odpovědí na tuto otázku rozřešena bude též otázka opravných prostředků sama sebou, protože řádnými opravnými prostředky z r o z s u d k ů jsou odvolání a dovolání (§§ 461 a 502 c. ř. s.), z u s n e s e n í pak jen rekurs, případně dovolací rekurs (§§ 514 a 528 c. ř. s.). Jde tu o případy, ve kterých žalobce, aniž by formálně žalobu zpět vzal, svůj žalobní nárok z jakéhokoliv důvodu (po pravidle pro uspokojení po podané žalobě) nedá soudem rozhodnouti, ale přes to setrvá na své žádosti, aby mu žalovaný náklady sporu nahradil; žalovaný však, neuznávaje důvodnosti žaloby, tomuto návrhu žalobcově odporuje, nebo i se své strany náhradu nákladů sporu žádá. Soud nerozhoduje pak již o nároku žalobním jako takovém, tedy o »věci hlavní«, ale maje rozhodnouti o souvislém návrhu žalobcově na náhradu nákladů sporu a případně také o vzájemném návrhu žalovaného téhož obsahu, jest přece nucen zjišťovati skutkový podklad žaloby a zkoumati otázku, zdali a pokud byla žaloba ve »věci hlavní« důvodna. Soud řeší pak tuto otázku jen jako otázku předurčující k cíli rozhodnutí o nákladech sporu. Nastane tu podobný případ jako onen, o kterém se zmiňuje § 37 odst. 4 konk. ř. ze dne 10. prosince 1914 č. 337 ř. z. Soudy rozhodovaly až dosud ve případech právě zmíněných bezvýjimečně rozsudkem. Dlužno zkoumati, zda právem. Všechna rozhodnutí procesního soudu dějí se buď ve formě rozsudků, nebo ve formě usnesení, k nimž čítati je také platební příkazy a rozkazy v řízení rozkazním, směnečném a upomínacím. Slavnostnější formu r o z s u d k u omezuje zákon — jak v § 404 c. ř. s. praví — jen na rozhodnutí »ve věci hlavní«. Jinak děje se rozhodnutí vždy u s n e s e n í m (§ 425 c. ř. s.). Výjimka ve sporech o rušenou držbu (§ 459 c. ř. s.) a výjimka v § 511 c. ř. s. uvedená, kde jest řeč o »zrušovacím rozsudku« dovolacího soudu, jsou právě jen výjimkami, z nichž výjimka § 511 c. ř. s. v praxi již načisto byla opuštěna. Jest tedy uvažovati, co dlužno pokládati za »věc hlavní« a zdali její součástí je také nárok na náhradu nákladů sporu. »Věcí hlavní« je

nárok žalobou uplatňovaný i se svým příslušenstvím. Nárok ten můžeme krátce nazývati »nárokem rozsudkovým«. Také příslušenství náleží k nároku žalobnímu; nejen tehdy, uplatňuje-li se žalobou samostatně, kdy tvoří samo »věc hlavní«, nýbrž i tehdy, uplatňuje-li se jen jako pouhý přívěsek hlavního nároku (§ 226 c. ř. s., § 405 c. ř. s. a § 54 odst. 2 j. n.). Z toho plyne, že soud má rozhodovati v e f o r m ě r o z s u d k u jen potud, pokud rozhoduje o věci hlavní nebo aspoň o jejím příslušenství, pokud mu tedy z hlavního nároku a jeho příslušenství něco k rozhodnutí zbývá. Nutno tudíž dále uvažovati, co dlužno pokládati za p ř í v ě s e k (příslušenství, vedlejší pohledávky) hlavního nároku a zdali jest jím také požadavek žalobcův ná náhradu útrat sporu. Předpis § 912 obč. zák. se o útratách sporu nezmiňuje a to z dobrého důvodu. Nárok na náhradu nákladů sporu není povahy soukromoprávní, nemá žádného soukromoprávního podkladu, nýbrž zakládá se jen na předpisech procesního práva. Povinnost k náhradě nákladů sporu nekotví ve právu materiálním a jejím právním důvodem není snad nějaké zavinění odsouzené strany, nýbrž jedině ta okolnost, že strany pustivše se do sporu, musí nésti zodpovědnost za výsledek sporu, ovšem s úchylkami, které civilní řád soudní sám stanoví. Procesní soudce, rozhoduje o povinnosti k náhradě útrat sporu, nerozhoduje na základě materielního práva — jak tomu jest při rozhodování o hlavním nároku a jeho příslušenství —, nýbrž zkoumá toliko, zdali a pokud jsou tu dány předpoklady pátého titulu a jiných předpisů civilního řádu soudního o náhradě nákladů sporu. »N á r o k ú t r a t o v ý« n e n í a n i č á s t í h l a v n í h o n á r o k u a n i j e h o p ř í s l u š e n s t v í m; jinak by nebylo možno na př. při záporné žalobě určovací přiznati náhradu útrat žádné straně a nebylo by možno přiznati za určitých předpokladů náhradu útrat podlehnuvší straně proti straně vítězné (§§ 43, 45 c. ř. s.), nebo uložiti náhradu útrat osobě mimo spor stojící (§§ 333, 354 c. ř. s.). V tom směru jest theorie i praxe za jedno. (Viz na př. Hora II. str. 72, Horten Oest. Z. P. O. I. str. 206, Ott I. str. 222, Pollak System str. 80, Pollak Juristenzeitung 1923 str. 110, Dr. Jahoda Gerichtszeitung 1913 str. 43 a rozhodnutí na př. Gl. U. č. 7162, 7257, 7630 n. ř.). Na tomto zásadním stanovisku nic nemění předpis § 216 ex. ř., který, stavě útraty sporu a exekuce na roveň úrokům a jiným občasným dávkám, upravuje jen p o ř a d pro uspokojení věřitelovo; a nemá tu také důležitosti předpis § 54, odst. 2 j. n., daný k určení věcné příslušnosti a jiných s cenou předmětu sporu souvislých otázek procesuálních (§ 7 a) j. n., §§ 448, 500, 502 c. ř. s.); zákon nechtěl v § 54 j. n. rozhodovati otázku, zda útraty sporu tvoří příslušenství hlavního nároku, nýbrž chtěl jen zjednodušiti výpočet ceny předmětu sporu vyřaděním »vedlejších pohledávek« jakékoli povahy, jejichž výše po pravidle žalobci v době podání žaloby ani známa není. Z toho, co vyloženo, plyne také již řešení otázky, o kterou jde. Pokud z nároku žalobního a jeho přívěsku jenom ještě něco zbývá (na př. obmezí-li žalobce žádost žalobní n a ú r o k y a útraty) nutno rozhodovati rozsudkem, zbývá-li však již jen rozhodnutí o nákladech sporu, nutno rozhodovati u s n e s e n í m, které jest jedině přípustnou formou pro rozhodnutí o nákladech sporu mimo rozsudek (§§ 10, 48, 49, 51, 152, 154, 237, 261 odst. 6, 484 odst. 3 c. ř. s.). Bije tu zejména do očí obdoba se zpětvzetím žaloby podle § 237 odst. 3 c. ř. s., neboť obmezení žalobního nároku jest v podstatě jen částečné upuštění od ní, s tím rozuílem, že není třeba souhlasu odpůrcova a že podle § 237 c. ř. s. může žádati náhradu útrat sporu žalovaný, kdežto zde ji žádá žalobce. V tom smyslu též závažné hlasy v literatuře (viz Hora II. str. 81, Horten I. str. 260, Pollak System str. 88, Pollak Juristenzeitung 1923 str. 110 odst. IV, Ott I. str. 232, Menger a Paupie v Grünhuts Zeitschrift VII str. 659 a XXXV str. 672). Názor, že obmezením požadavku žalobcova na útraty sporu stávají se tyto »hlavním nárokem«, nelze udržeti, jak bude ještě dále dolíčeno. Pravda jest jen, že v takovém případě stává se požadavek buď té nebo oné strany na náhradu nákladů sporu výhradným předmětem dalšího jednání a rozhodování. Ježto pak řádným opravným prostředkem z usnesení jest jen r e k u r s, jest s hlediska názoru tuto hájeného lhostejno, zdali sporné řízení provádí se u sborového nebo okresního soudu a u tohoto v řízení pravidelném, či v řízení bagatelním (§§ 514, 517 č. 5, 528 c. ř. s.). S tohoto hlediska nezáleží c o d o f o r m y r o z h o d n u t í také na tom, zdali při obmezení žádosti

žalobní na úraty sporu má býti u okresních soudů převedeno pravidelné řízení v řízení bagatelní (§ 453 odst. 2 c. ř. s.), o kteréž otázce pojednáno bude v odstavci II.

Že takovým usnesením, rozhodujícím o požadavku stran na náhradu nákladů sporu, bude často nutno řešiti předurčující otázku důvodnosti žaloby co do »hlavního nároku« a bude nutno zjišťovati také skutkový a právní jeho základ a že rekursní soud nebude míti možnosti, aby správnost skutkových zjištění prvního soudu, učiněná v o l n ý m h o d n o c e n í m p r ů v o d ů, přezkoumal a případně jinými nahradil, neoslabuje názor tuto hájený, neboť tak tomu bylo i za dosavadní praxe, pokud proti výroku útratovému připouštěla podle § 55 c. ř. s. jen rekurs a tak tomu jest ve mnoha jiných rozhodnutích procesního soudu, pro které zákon formu usnesení přímo předpisuje (na př. rozhodnutí ve sporech o rušenou držbu podle § 459 c. ř. s. a rozhodnutí o t. zv. námitkách sporu překážejících podle § 261 c. ř. s.). Jestliže by soud I. stolice přes to rozhodl o nároku na náhradu útrat sporu ve formě rozsudku a pochybil by takto ve formě rozhodnutí, jest otázka opravných prostředků rozřešena již zdejším plenárním usnesením ze dne 28. listopadu 1921, čís. pres. 1210/21, uveřejněným pod čís. 142 příl. k věst. min. spravedlnosti buď formě, v níž bylo soudní rozhodnutí vydáno, nebo formě, v níž soud podle zákona byl by měl rozhodnouti.« K témuž výsledku, ke kterému jsme co do formy rozhodnutí o útratách sporu došli, zkoumajíce právní povahu nároku útratového, dojdeme také přímo z předpisu § 55 a souvislých předpisů c. ř. s. Předpis § 55 c. ř. s. již podle svého doslovu má na mysli jen případy, kde v r o z s u d k u, t. j. v rozsudečném nálezu procesního soudu I. stolice obsaženo jest r o z h o d n u t í jak ve věci hlavní, tak i o útratách sporu. (Zmínka zákona o soudu »odvolacím« pozbyla změnou § 528 c. ř. s. ve znění novely ze dne 1. června 1914 č. 118 ř. z. významu.) Cítí-li se strana dotčenou nejen soudním výrokem o nákladech sporu, ale i rozhodnutím ve věci hlavní, pak předpisuje zákon z důvodů procesní ekonomie, aby stížnost co do útrat spojena byla časově i místně s odvoláním, ježto dvou různých opravných prostředků není třeba. Cítí-li se však strana dotčenou jenom rozhodnutím o náhradě nákladů sporu, ať již jen co do výše, nebo i co do povinnosti k náhradě, připouští zákon za opravný prostředek jen rekurs. Z toho zřejmě vyplývá, že zákonodárce pokládá ono rozhodnutí o nákladech sporu, které jen rekursem lze napadati, z a u s n e s e n í (§ 514 c. ř. s.). Ještě jasněji vyplývá to z motivů k § 55 c. ř. s., kde v odůvodnění, že stačí opravný prostředek rekursu, se uvádí, že po pravidle jedná se jen o právnické výhody a úvahy, které i do rekursu možno pojati a že má rekursní soud p o d l e § 526 c. ř. s. možnost, aby dal provésti dodatečné šetření, pokud by to pokládal za nutné k vyjasnění bodů stížnosti. Tím jest tedy řečeno, že rozhodnutí o nákladech sporu přes to, že bylo pojato do nálezu rozsudečného a stalo se jeho částí, nepozbývá své právní povahy jako u s n e s e n í právě tak, jako této své povahy nepozbývají ona usnesení, jimiž byly zavrženy t. zv. privilegované procesní obrany a jež v případech § 261 odst. 1 a 2 c. ř. s. rovněž do rozhodnutí ve věci hlavní mají býti pojaty. Souhlasí to také s předpisem § 49 c. ř. s., podle kterého rozhodnutí, ukládající zákonnému nebo zvolenému zástupci strany náhradu útrat hrubým zaviněním způsobených, má se státi ve formě u s n e s e n í, pokud nebylo pojato do rozsudku ve věci hlavní. Ani takovým pojetím do rozsudku se právní povaha tohoto usnesení nezmění a rozdíl jest jen v tom, že rozhodnutí o nákladech sporu mezi stranami podle § 52 odst. 1 c. ř. s. do konečného rozsudku pojato býti m u s í, kdežto rozhodnutí podle § 49 c. ř. s. do rozsudku pojato býti m ů ž e. V této souvislosti možno také ještě poukázati na předpis § 552 odst. 1 a § 559 c. ř. s. Tento názor hájen byl také již v judikátu Nejvyššího soudního dvoru ve Vídni č. 147 ze dne 23. března 1900, čís. 7299, uveřejněném pod čís. 193 příl. k věst., podle něhož při bezúspěšnosti dovolání, podaného ze souhlasných rozsudků ve věci hlavní, nemá místa změna výroku o nákladech sporu; zvláště však v pozdějším judikátu téhož soudu čís. 207 ze dne 24. února 1914 pres. 47/14, uveřejněném pod čís. 1536 příl. k věst., podle něhož předpis § 524 odst. 1 c. ř. s. o vyloučení odkládacího účinku rekursu platí také pro rekursy podané podle § 55 c. ř. s. jen z rozhodnutí ve příčině útrat. Tento názor zastává důsledně také náš Nejvyšší soud, odmítaje při bezúspěšnosti dovolání rekurs s ním spojený z výroku odvolacího soudu o nákladech sporu jako nepřípustný podle § 528 c. ř. s. a připouštěje ve III. stolici změnu výroku o útratách jen při změně rozhodnutí ve věci hlavní, kterouž ovšem změněn byl podklad pro povinnost k náhradě útrat. Odůvodňuje se to po pravidle tak, že rozhodnutí odvolacího soudu o nákladech sporu jest ve své podstatě u s n e s e n í m do nálezu rozsudečného pojatým, jak je na mysli má § 528 c. ř. s. Proti tomuto názoru mohl by býti uváděn předpis § 423 c. ř. s., podle něhož má býti vydán doplňovací r o z s u d e k také tehdy, když bylo opomenuto pojati do předcházejícího rozsudku rozhodnutí o žádané náhradě útrat sporu. Námitka tato zdá se býti závažnou, neboť pak opravdu rozhoduje se jen o nákladech sporu doplňovacím r o z s u d k e m. Ale obtíž s výkladem jest jen zdánlivá. Kdybychom lpěli na slovném výkladu § 423 c. ř. s., pak bychom ve spojení s § 485 odst. 1 c. ř. s., podle kterého může býti vyčkáno s ústním jednáním o odvolání z předcházejícího rozsudku, až doplňovací rozsudek b e z o d v o l á n í nabude právní moci, nebo až dojde také o d v o l á n í z doplňovacího rozsudku, došli právě k opaku toho, co zákon předpisem § 55 c. ř. s. o urychlení a zjednodušení řízení ve příčině útratového výroku dosíci chtěl, neboť pak by proti útratovému výroku doplňovacího rozsudku přípustno bylo jen odvolání a § 55 c. ř. s. by pro doplňovací rozsudek neplatil, proti čemuž také Dr. Ott v »Soustavném úvodu« str. 233 se vyslovuje. Předpis § 423 c. ř. s. dlužno vykládati v souvislosti a v souladu jednak s § 52 odst. 1 c. ř. s., jednak s § 55 c. ř. s. Předem dlužno si uvědomiti, že § 423 c. ř. s. jedná nejen o vynechaném výroku o útratách, nýbrž na prvním místě o nějakém nerozhodnutém nároku rozsudečném, o kterém ovšem zase jen rozsudkem možno rozhodnouti. Dále souvisí § 423 c. ř. s. s § em 52 odst. 1 c. ř. s. v tom smyslu, že v každém r o z s u d k u rozepří úplně vyřizujícím má býti také rozhodnuto o povinnosti k náhradě nákladů sporu, takže vynechání takového rozhodnutí v nálezu rozsudečném činí předcházející r o z s u d e k neúplným a vyžaduje k j e h o d o p l n ě n í zase jen rozsudku. Konečně dlužno podržeti na mysli důvody procesní ekonomie při § 55 c. ř. s. shora vyložené, podle nichž rozhodnutí o útratách samo o sobě lze napadati jen rekursem, jakožto prostředkem jednodušším, rychlejším a levnějším, což platí též pro rozsudek doplňovací, obsahující jen rozhodnutí o útratách. Shrneme-li dosavadní vývody, vyplývá z nich, že rozhodnutí o náhradě nákladů sporu podrží svou právní povahu jakožto pouhé u s n e s e n í i tehdy, bylo-li do nálezu rozsudečného pojato.

II. Přecházíme k řešení druhé v nadpisu uvedené otázky, zdali totiž při obmezení požadavku žalobcova jen na náhradu nákladů sporu přechází způsob pravidelného řízení před okresními soudy v řízení bagatelní. Podle dřívějšího znění § 453 c. ř. s. a podle judikátu Nejvyššího soudního dvoru dříve ve Vídni ze dne 18. února 1913 pres. 534/12, uveřejněného pod čís. 1468 příl. k věst., nenastala v pravidelném řízení u okresního soudu změna, když snížena byla zažalovaná částka nebo cena předmětu sporu na hranici nebo pod hranici v § 448 c. ř. s. udanou. V tomto stavu nastala však podstatná změna novelou o úlevách soudům ze dne 1. června 1914 č. 118 ř. z., která přidavši k § 453 c. ř. s. odstavec 2, nařizuje, že při obmezení žalobní žádosti na hranici nebo pod hranici bagatelní má býti od tohoto okamžiku jednáno a rozhodováno podle předpisů daných pro věci nepatrné. Zákon tedy předpokládá, že snížen bude n á r o k ž a l o b n í, t. j. nárok ve »věci hlavní« a nepřikládá žádného významu tak zvaným vedlejším požadavkům jakékoliv povahy, které jak pro otázku příslušnosti podle ceny předmětu sporu (§ 54 odst. 2 j. n.) tak v důsledku toho pro způsob řízení nepřicházejí vůbec v úvahu. Z toho jde, že požadavek náhrady nákladů sporu, jakožto nárok podružný a jen v předpisech procesního práva kotvící, nehraje při snížení žalobního nároku co do způsobu řízení podle § 453 odst. 2 žádné role a že při srovnání s hlavní věcí představuje ještě něco nižšího a podřízenějšího, než nejmenší zbytek žalobního nároku. Nelze tudíž souhlasiti s názorem vysloveným v rozhodnutích Nejvyššího soudu č. j. R II 451/21-1, R II 377/22-1 a R II 475/22-1, podle kterých při obmezení prosby žalobní jen na útraty sporu, stávají se tyto hlavním předmětem sporu a věcí samou s tím účinkem, že j e j i c h výše rozhoduje o dalším způsobu řízení a přesahuje-li hranici bagatelní, že má za následek, že další jed-

nání a rozhodování řídí se podle předpisů daných pro pravidelné řízení před okresními soudy. Názor tento vedl by k důsledkům nepřijatelným. Kdyby totiž žalobce obmezil žalobní žádost jen na několik málo korun z původní několika tisícové pohledávky a na náklady sporu, kdy již náklady do té doby vzniklé hranici bagatelní daleko přesahují, bylo by podle § 453 odst. 2 c. ř. s. beze vší pochybnosti dále jednáno a rozhodováno podle předpisů daných pro řízení bagatelní. Kdyby však šel žalobce v tomto obmezení ještě dále, takže by celý žalobní nárok zmizel, získal by tím zase řízení pravidelné. K tomu dlužno uvážiti ještě toto: Nejde vždy jen o požadavek žalobcův na náhradu útrat, nýbrž po pravidle také o stejný požadavek žalovaného, který přece žádného materielněprávního žalobního nároku neuplatňoval a při němž tedy je vyloučeno, aby »vedlejší nárok« stal se jeho »hlavním nárokem«. Další obtíž působilo by určení ceny předmětu sporu. Výše útrat sporu není v době obmezení žalobní prosby žádnou určitou a pevně stanovenou veličinou. Jakým způsobem měl by soud vyšetřovati, kolik činí náklady ty v době obmezení žalobní žádosti? Snad tím, že by jen k cíli určení dalšího způsobu řízení nařídil stranám předložení seznamu dosavadních útrat a že by výši jejich prozatímně určil? A co by se mělo státi, kdyby náklady sporu, jež při obmezení prosby žalobní nepřevyšovaly hranice bagatelní, tuto v dalším postupu řízení překročily? Byly-li by pokládány za »věc hlavní«, nezbylo by, než zase řízení bagatelní podle § 453 odst. 1 c. ř. s. převésti v původní řádné řízení, neboť rozšíření žalobní prosby jest podle § 235 odst. 1 c. ř. s. změnou žaloby, která by po případě nesměla býti ani připuštěna, kdyby výše útrat překročila i hranici určenou pro příslušnost okresního soudu (§§ 235, odst. 1 c. ř. s. a § 49 č. 1 j. n.). Kdyby staly se útraty sporu »věcí hlavní«, bylo by nutno rozhodnouti rozsudkem (§§ 390 a 404 c. ř. s.), ze kterého bylo by připuštěno odvolání (§ 461 c. ř. s.) a za podmínek § 502 c. ř. s. i dovolání, čímž by zanášena byla otázka útratová až do III. stolice a tím byl by zmařen účel zákona, jehož předpisem § 528 c. ř. s. chtěl dosíci, totiž zameziti, aby Nejvyšší soud v otázkách útratových, jako v otázkách méně důležitých, nebyl zatěžován. Z toho všeho jest zjevno, že útraty sporu nesmějí způsob řízení určovati a že zmizí-li ze sporu »hlavní věc« nadobro, jest dále u okresního soudu ve sporném jednání pokračovati a rozhodovati jen podle předpisů daných pro řízení bagatelní (v témže smyslu také Eisinger v Juristen-Zeitung 1923 str. 176). To možno připustiti tím spíše, že při rozhodnutí ve formě usnesení (odstavec I.) rekursní soud nemůže skutková zjištění prvního soudu, učiněná volným hodnocením průvodů, přezkoumati a jinými nahraditi, takže protokol o dalším ústním jednání u okresního soudu může se obmeziti jen na údaje v § 451 c. ř. s. uvedené.

Čís. 28.

Zásada § 269 obč. zák., podle níž pro duševně chorého, nad nímž nebdí ani otec ani poručník, nutno zříditi zákonitého ochránce, nedoznal změny řádem o zbavení svéprávnosti.

Jakmile zjednán spolehlivý podklad pro úsudek o trvalé, hlubší duševní chorobě, nutno zahájiti řízení o zbavení svéprávnosti. Okolnost, zda duševně chorý jest či není chován v ústavě, jest právě tak nezávažnou, jako nezáleží na tom, zda jest či není majetným.

Plenární usnesení ze dne 3. června 1924, čís. pres. 36/24, **sb. n. s. čís. 3928.**

Ministerstvo spravedlnosti obrátilo se na předsednictví Nejvyššího soudu s tímto dopisem: Při prohlídkách soudů bylo shledáno, že některé soudy nezahajují řízení za účelem zbavení svéprávnosti u osob, které jsou chovány v ústavech choromyslných a nemají jmění. Následkem toho soud, povolaný k tomu §§ 16 a násl. řádu o zbavení svéprávnosti, provádí po uplynutí lhůty, stanovené původním usnesením, opětovné znalecké vyšetření osoby, chované v ústavu (§ 23 (3) řádu o zbavení svéprávnosti), čímž vzcházejí značné náklady, které placeny jsou ze

státní pokladny. Soudce nemusí ovšem zahájiti řízení za účelem zbavení svéprávnosti, není-li ustanovení opatrovníka třeba ani za účelem správy jmění, ani za účelem péče o osobu opatrovancovu (§ 1 a 2 slova »mohou« a výklady ministerstva spravedlnosti ve Věstníku z roku 1916 na str. 247 a 251); než shora vylíčený postup soudů má v zápětí kromě značného zatížení státní pokladny, i značné zatížení soudců samotných. Zmocněnec ministerstva spravedlnosti byl proto náhledu, by soudům, příslušným k rozhodnutí o zbavení svéprávnosti, bylo uloženo, by i u nemajetných osob, v ústavě držených, zahájily vždy zákonné řízení a soudu příslušnému dle §§ 16 a násl. pak oznámily, zda byla osoba, chovaná v ústavu, dána pod opatrovnictví a další ponechání její v ústavě bylo schváleno.

Vrchní zemský soud v Praze projevil s těmito vývody souhlas. Uvedl ve svém posudku v podstatě toto: »Nutnost opětného rozhodnutí o přípustnosti, chovati chorého v uzavřeném ústavě po roční lhůtě, nastává dle § 23 (3) jedině, nenařídil-li mezi tím opatrovnický soud sám, aby byl chorý v ústavě umístěn. Shledá-li znalec hned v řízení o přípustnosti umístění v ústavě, že jde o nepochybný a nevyléčitelný případ choroby duševní, poskytuje § 33 soudu, jenž je povolán rozhodovati o zbavení svéprávnosti, možnost, použíti do 6 měsíců dobrozdání toho a zpravidla nebude tu tedy závady, by do roka nebylo dotyčné usnesení v moci práva a aby soud opatrovnický nemohl učiniti další opatření o umístění v ústavě. Závada spočívá tedy jedině v tom, že řízení o zbavení svéprávnosti nebývá buď vůbec zavedeno nebo se zastaví, nebo že není provedeno včas. V zákoně samém není vlastně odůvodněno, by řízení o zbavení svéprávnosti při chorobě duševní, které má býti zavedeno z moci úřední, zavedeno nebylo nebo bylo zastaveno, poněvadž ho není třeba a naopak i u osob nemajetných nelze pokládati opatření takové za zbytečné. Nesnáz bylo by lze odstraniti, kdyby bylo soudům uloženo, by, když jde o nepochybnou a nevyléčitelnou chorobu duševní, zahájily a urychleně provedly řízení o zbavení svéprávnosti, jakmile jim soud, rozhodující o přípustnosti péče ústavní, oznámí pravoplatné své usnesení a zašle znalecký posudek. Aby se tak co nejdříve stalo, může býti soudům rovněž uloženo pouhým výnosem ministerstva. Soud vyslovivší zbavení svéprávnosti vyrozumí tak jako tak ihned příslušný soud opatrovnický, jemuž může býti uloženo, by v takových případech hned rozhodl o umístění v ústavě, čímž by dle § 23 odpadla potřeba nového rozhodování o otázce té a nového ohledání znalci na útraty státu.«

Presidium vrchního zemského soudu v Brně zaujalo k věci toto stanovisko: »Praxe, podle níž soudy nezbavují choromyslné osoby, které jsou drženy v ústavech pro choromyslné a které nemají majetku, buď úplně nebo částečně svéprávnosti, nesouhlasí se zákonem. Neboť § 21 obč. zák. ustanovuje, že osoby, které nemohou pro vady ducha o své věci samy náležitě pečovati, jsou pod zvláštní ochranou zákona, a § 269 obč. zák. nařizuje: »Těm, kdož nemohou věcí svých samy opatřovati a práv svých hájiti, má soud, není-li ani moci otcovské, ani poručenské, zříditi opatrovníka.« Toto ustanovení občanského zákona nebylo změněno ustanovením § 1 čís. nař. ze dne 28. června 1916, čís. 207 ř. zák., jež praví v odstavci prvém i druhém, že choromyslné osoby, tam uvedené, mohou býti úplně neb částečně zbaveny svéprávnosti. Neboť slovo »mohou« má naznačiti patrně jen možnost úplného neb částečného zbavení svéprávnosti a nemění uvedeného předpisu § 269 obč. zák. Nikde není výslovně ustanovena výjimka, že netřeba pečovati o zletilé choromyslné, držené v uzavřených ústavech, nemají-li majetku. I tito choromyslní jsou pod zvláštní ochranou zákona, mají osobní práva, mají právo na svobodu, a zejména na to, by nebyly zbytečně v ústavě držány a na svobodě obmezovány. Z toho se dá dovoditi, že podle zákona má býti každý choromyslný, pokud oň již nepečuje poručenský neb opatrovnický soud, hned úplně neb částečně zbaven svéprávnosti. Rovněž z důvodů účelnosti a úspory nákladů se to doporučuje. Opatrovnický soud má pak povinnost pečovati o své svěřence a tázati se ústavu nejméně jednou za rok po zdravotním stavu svého svěřence a podle toho o dalším ponechání jeho v ústavě rozhodnouti. Vzhledem na to, že i pro přeplněnost ústavů choromyslných uzdravené osoby se v ústavech pravidelně nezadržují, nemá opatrovnický soud s takovými choro-

myslnými, kteří jsou v ústavě a jsou úplně nemajetní, jiné práce, než, každoročně nejméně jednou se otázati ústavu po jejich zdravotním stavu a dle toho pak další zařídíti.«

Ježto spornou v soudní praxi se stala otázka, zdali §em 1 řádu o zbavení svéprávnosti změněno bylo ustanovení § 269 obč. zák., žádá ministerstvo předsednictvo Nejvyššího soudu, by otázku předložilo plenárnímu senátu k rozhodnutí, po případě ku posudku.

Plenární senát Nejvyššího soudu zaujal k otázce stanovisko, vyjádřené ve shora uvedených právních zásadách.

Důvody:

Mluva obecného občanského zákoníka v projednávané otázce jest jasná a nedopouští výhrad ani úchylek. Podle § 21 obč. zák. ti, kdož pro vadnost ducha nejsou s to, by si samy své věci řádně obstarávali, jsou pod zvláštní záštitou zákona. V § 187 obč. zák. slavnostně se prohlašuje, že osobám, jež netěší se péči otcovské, a jsou nezletilé nebo z jiné příčiny nejsou s to, by si samy své věci obstarávaly, poskytují zákony zvláštní ochranu poručníkem aneb opatrovníkem. Podle § 188 obč. zák. používá se opatrovníka, by obstarával věci těch, kdož z jiného důvodu, než pro nezletilost, nejsou s to, by si je samy obstarávali. V § 269 obč. zák. se bez výhrady ukládá soudu za povinnost, zříditi opatrovníka neb obstaravatele záležitostí těm, kdož, nejsouce pod mocí otcovskou nebo poručenskou, nejsou s to, by si samy své věci obstarávaly a samy svých práv dbali. Podle tohoto jasného a nepochybného stanoviska a přesného rozkazu obecného občanského zákoníka lze pro dobu, než nabyl účinnosti řád o zbavení svéprávnosti, uznati za jedině správné stanovisko, že pro duševně chorého nutno vždy zříditi zákonného zástupce, jakmile zjednán spolehlivý podklad pro úsudek o trvalé, hlubší duševní chorobě, bez rozdílu, zda duševně chorý jest v ústavě a zda má majetek, čili nic. Pravda ovšem, že již před účinností řádu o zbavení svéprávnosti lze se u některých soudů setkati s obmezujícím výkladem zákona, kotvícím ve stanovisku, že pro choromyslnost a slabomyslnost není nezbytně nutno zříditi opatrovníka, nýbrž že dlužno tak učiniti jen tehdy, jest-li na tom nějaký zájem. Nezřizovali proto někteří soudové opatrovníka v případech, kde podle jejich mínění byla péče o choromyslnou nebo slabomyslnou osobu zbytečná, ježto osoba ta nebyla v takových osobních a majetkových poměrech a vztazích, že by bylo třeba, něco zařídíti. Takovýto výjimečný případ shledáván zejména u nemajetných choromyslných anebo slabomyslných, kteří buď chováni byli v ústavech pro choromyslné nebo jako »blázínci dobráci« žili »volně« v »přiměřených« osobních poměrech. Než tento postup některých soudů, jenž nikoli v poslední řadě děkoval za svůj původ nemistným snahám šetrnosti vůči státní pokladně, byl v přímém rozporu s jasným a bezvýjimečným příkazem zákona a vycházel nad to z předpokladu, jenž ve svém jádru byl pochybeným, příče se správnému postřehu života a zásadám lidskosti. Heslo, že netřeba přes jinak splněné zákonné podmínky příkazu k zakročení zřizovati pro choromyslného nebo slabomyslného opatrovníka tam, kde není co obstarávati, přeneslo se přes skutečnost, že potřeba péče o osobu a majetkové věci choromyslných anebo slabomyslných vpravdě v ž d y zde jest. Potřeba péče o osobu choromyslného nebo slabymyslného nestává se zbytečnou ani u těch, kdož chováni jsou v ústavě pro choromyslné, ani u těch, kdož jako nemajetní »blázínci dobráci« žijí volně ponejvíce ve svých domovských obcích. Potřeba péče o osobu choromyslného nebo slabomyslného v prv naznačených případech prokázána jest více než s dostatek poměry, jež přiměly zákonodárce k tomu, by vydal předpisy o soudním řízení při přijetí do uzavřených ústavů (III. oddíl, §§ 16 až 24 řádu o zbavení svéprávnosti). Žalostný, namnoze cit lidské důstojnosti hluboce urážející osud »volně« se pohybujících nemajetných »blázínků, dobráků« jest ožehavou otázkou sociální péče a příliš dobře znám, než, aby bylo třeba, teprve zevrubně odůvodňovati, že právě tito ubožáci potřebují nezbytně někoho, kdo po zákonu pečoval by o jejich osobu, nemají-li se státi terčem nelidského cynismu, hříčkou pro »kratochvíli« nadějné mládeže a předmětem vykořisťování své, byť i obmezené pracovní schopnosti. Co pak se týče péče o majetkové věci nemajetných choromyslných a slabomyslných, musí i oni z něčeho býti živi a musí i zde býti někdo, kdo po zákonu byl by povinen a oprávněn, starati se o to, by na výživu dostalo se jim všeho toho, nač z jakéhokoli důvodu a vůči komukoli mají právní nárok. Ponechati takovéto ubožáky bez osobní péče opatrovníka znamená ve valné části případů upírati jim i tu péči, jíž dostává se němé tváři, a ponechati je bez majetkové péče opatrovníka, znamená, vyřaditi je pro nemohoucnost jejich vůle a nedostatek zákonného zastoupení z veškera právního života, jehož nutně účasten jest každý člověk. To i ono bylo by právě oním zjevem, nad nímž musel by se cit lidské důstojnosti uzardíti a k jehož ustálení soud, strážce zákona a spravedlnosti, a to v mezích zákona, vyšší sociální spravedlnosti, nemůže nižádným způsobem pomocnou ruku podati. Jde nyní jen o to, zda a pokud ono, stavem věci plně odůvodněné stanovisko a onen bezvyjimečný příkaz obecného občanského zákonníka doznaly změny řádem o zbavení svéprávnosti. Z vysvětlivek bývalého c. k. ministerstva spravedlnosti k řádu o zbavení svéprávnosti (věstník c. k. ministerstva spravedlnosti z roku 1916, částka XIII.) a z referátů a návrhů právního výboru (uveřejněného u Hermanna, Entmündigungsordnung 1916) lze ovšem seznati, že vláda měla úmysl, uzákoniti vylíčenou praxi některých soudů, považujících uvalení opatrovnictví pro choromyslnost nebo slabomyslnost pouze za opatření fakultativní, a že i právní výbor po vysvětlení zástupce vlády s tímto stanoviskem se konečně spřátelil. Tento úmysl vlády měl podle oněch pramenů vzniku řádu o zbavení svéprávnosti dojíti výrazu volbou slova »mohou« (»können«) v § 1 řádu o zbavení svéprávnosti. Nelze o tom pochybovati, že kdyby byl zákonodárce skutečně v zákoně samém vyjádřil, co vyjádřiti zamýšlel, nepříslušelo by soudu, zkoumati udržitelnost anebo neudržitelnost důvodů, jež zákonodárce k tomu přiměly, a nebylo by lze, odchýliti se od zákona s poukazem k tomu, že ona praxe některých soudů, jíž zákonodárce propůjčil moc zákonné normy, nebyla ve shodě se stanoviskem obecného občanského zákonníka, na jehož půdě se proti zákonu vyvinula. Než dlužno i tu trvati na obecně uznávané zásadě, že zákonem jest vše, co v zákoně vyjádřeno, třeba to zákonodárce říci nezamýšlel, s druhé strany však jen to, co v zákoně samém došlo výrazu, třebaže zákonodárce více říci zamýšlel. Tu pak dlužno prohlásiti, že pouhým použitím slova »mohou« (»können«) v § 1 řádu o zbavení svéprávnosti zákonodárce v otázce, o niž jde, nikterak nevyjádřil, co normovati zamýšlel. Smysl § 1 řádu o zbavení svéprávnosti, jak toto zákonné ustanovení zní, jest ten, že dlužno rozlišovati podmínky, za nichž jest přípustným úplné, a podmínky, za nichž jest přípustným jen částečné zbavení svéprávnosti. Jen ten smysl slova »mohou«, jehož k vůli tomuto rozlišování použito i v prvém, i v druhém odstavci § 1 řádu o zbavení svéprávnosti, podává se z doslovu zákona. Nehledíc k tomu, jest nauka i praxe za jedno v názoru, že výraz »může«, »lze« a pod. neznamená soudcovskou libovůli. Splněny-li zákonné podmínky soudcovské činnosti nebo soudcovského opatření nebo rozhodnutí, soudce zakročiti, opatření učiniti nebo rozhodnutí vydati musí, aniž mu dovoleno, činiti to závislým na dalších podmínkách, v zákoně nevyjádřených. Se slovem »může«, »mohou«, »lze« a pod. setkává se vykladač práva zejména v zákonech procesních a exekučních, aniž smí mu napadnouti, by z tohoto slova vyvozoval pro sebe právo, tvořiti další podmínky zákonem nevyjádřené. (Budiž tu příkladmo uveden § 42 ex. ř., kde praví se rovněž »kann«, není však žádné pochyby, že soudce exekuci odložiti musí, nastal-li některý z případů čís. 1—8 téhož §, pak-li ovšem tu nepřekáží ustanovení § 44 ex. ř. Z nynějších zákonů budiž poukázáno k zákonům o odkladu exekuce vyklizením (nařízení čís. sb. 409/20, zákony čís. sb. 86/23, 86/24, kde také, jsou-li tu podmínky zákonem stanovené, soudce odklad exekuce povoliti musí, pokud se týče musí odklad odepříti, pak-li podmínky ty splněny nejsou). Tím osoboval by si soudce právo, které jen zákonodárci přísluší, a vnášel by do zákona nejistotu a zmatek. Stanovisko, zde zaujaté, že §em 1 řádu o zbavení svéprávnosti nedoznal změny bezvyjimečný příkaz §§ 21, 187, 188, 269 obč. zák., sdílí v podstatě i Sternberg (Entmündigung, Kommentar und System), poukazuje (I. sv. str. 42 a 43) k tomu, že při zbavení

svéprávnosti nejde jen o soukromý zájem jednotlivce, nýbrž o opatření všeobecného veřejného zájmu, který vyžaduje, by osoby, které nejsou způsobilé k právnímu obchodu, byly též skutečně označeny jako k tomu nezpůsobilé, bez ohledu na to, zda na ten čas mají příčinu svou způsobilost tu projevovati. Dr. Ervin Hellmer (Gerichtszeitung 1917 str. 446 a násl.) a Jindřich Sturm (Gerichtszeitung 1918 str. 326 a násl.) dospívají sice k názoru, že zbavení svéprávnosti jest stanoveno fakultativně, jsou však nuceni doznati, že praxe této volnosti zneužívá a že by proto měl soud v každém případě svědomitě zkoumati, zda tu nejsou podmínky zbavení svéprávnosti. Tím však oba spisovatelé přiznávají soudci nevymezitelné právo volného uvažování v otázce, v níž doslov zákona práva toho mu nedává. Hermann (Entmündigungsordnung, 1916) vyjadřuje se (str. 2, pozn. 3 k § 1) o otázce takto: »Od zbavení svéprávnosti lze upustiti, když ani osoba chorého, ani jeho jmění neposkytují k tomu zvláštní příčiny, na př. u mnohých dobromyslných, kteří v plné svobodě žijí ve venkovských obcích. Prokáže-li se však nutnost trvalého umístění nemajetného choromyslného v ústavě, bude se odporučovati zavedení řízení o zbavení svéprávnosti, by bylo zamezeno rok od roku opětovně usnášení se o zadržení v ústavě [§ 23 (3)]. Soud opatrovnický může zadržení osoby, zbavené svéprávnosti, v ústavě nařídit bez časového obmezení.« Toto stanovisko nelze však ze shora uvedených důvodů sdíleti, to tím méně, že právě u nemajetného choromyslného, jenž trvale umístěn byl v ústavě, bude daleko méně příčiny k zbavení svéprávnosti, než u nemajetného choromyslného, jenž jako nevyléčitelný, ale dobromyslný byl z ústavu propuštěn aneb vůbec do ústavu ani nepřišel. Podotýká se konečně, že Nejvyšší soud v zájmu věci a všestranného vyřešení problému neshledal závady, jíti ve svém posudku poněkud dále, než snad jeho posudek vyžádati bylo úmyslem.

Čís. 29.

Obmezil-li se žalovaný v řízení na okresním soudě při prvém roku, nařízeném k ústnímu přeličení, na pouhé popření žalobního nároku, a rok ten pak bez dalšího jednání odložen, lze při příštím roku proti nedostavivšímu se žalovanému vynésti rozsudek pro zmeškání jen podle § 442, odstavec druhý (§ 399), nikoli podle § 442, odstavec prvý (§ 396) c. ř. s.

Plenární usnesení ze dne 24. června 1924, čís. pres. 1267/23, **sb. n. s. čís. 4001.**

Ministerstvo spravedlnosti bylo upozorněno advokátní komorou v Praze na to, že soudy různým způsobem vykládají ustanovení §§ 396, 442 a 399 c. ř. s. Jedny jsou náhledu, že nelze použíti ustanovení § 396 c. ř. s., bylo-li jednání odročeno, když byl nárok žalobní popřen a dále jednáno nebylo, a zmešká-li pak jedna z obou stran příští líčení, že postupovati nutno dle § 399 c. ř. s. Část soudů naproti tomu jest toho názoru, že v případech takovýchto lze § 396 c. ř. s. použíti. Podle zpráv presidií sborových soudů prvé stolice z obvodu vrchního zemského soudu v Praze jest převážnou většinou daná otázka řešena u soudů tím způsobem, že, byl-li rok po popření nároku žalobního bez dalšího jednání odročen dle § 134, nemůže se, zmešká-li pak žalovaný, postupovati dle § 396 c. ř. s., nýbrž dle § 399 c. ř. s. tím méně ovšem, zmeškal-li by žalobce. Jiného mínění jsou a jinou praxi má toliko několik okresních soudů. Aby docíleno býti mohlo v této věci jednotnosti nálezů, požádalo ministerstvo spravedlnosti, by předsednictvo Nejvyššího soudu předložilo otázku k rozhodnutí plenárnímu senátu. Plenární senát Nejvyššího soudu zodpověděl otázku shora uvedenou právní větou.

Důvody:

Otázka, o niž jde, netýká se řízení na sborových soudech prvé stolice. Dostavily-li se obě strany k prvému roku (§ 239 c. ř. s.), jest přednes ve věci samé

vyloučen (poslední věta § 239 c. ř. s.), popření žalobního nároku žalovaným nemá procesuálního významu. Došlo-li tudíž v takovémto případě k odložení prvého roku, a žalovaný se k odloženému prvému roku nedostaví, bude proti němu vynesen rozsudek pro zmeškání podle § 396 c. ř. s. V dalším řízení, po předsevzetí prvého roku za účasti obou stran, rozchází se podstatně řízení na sborových soudech prvé stolice a řízení na soudech okresních. V onom řízení následuje povinná písemná odpověď na žalobu (§ 243 c. ř. s.). Nepodána-li v čas, dojde na rozsudek pro zmeškání podle §§ 398 a 396 c. ř. s., třebaže žalovaný při prvém roku byl popřel žalobní nárok (§ 239, poslední odstavec c. ř. s.). Po včasné odpovědi na žalobu má místo rozsudek pro zmeškání podle § 399 c. ř. s. V řízení na soudech okresních dlužno rozeznávati. Konal-li se výjimečně odděleně prvý rok (§ 440, odstavec prvý, druhá věta a § 239 c. ř. s.) a obě strany se k tomuto roku dostavily, platí i zde o přípustném přednesu stran totéž, co platí o přípustném přednesu stran v řízení na sborových soudech prvé stolice, ani zde nemá popření žalobního nároku žalovaným pro podklad budoucího rozsudku pro zmeškání procesuálního významu, takže, nedostaví-li se žalovaný k nejbližšímu příštímu líčení rozepře, propadne rozsudku pro zmeškání podle § 442, odstavec prvý, a § 396 c. ř. s. (Týž názor zastáván jest v rozhodnutí býv. c. k. nejv. soudního dvoru ve Vídni ze dne 27. května 1914, Rv I 508/14, uveřejněném pod čís. 1688 úř. sbírky.) Dostavil-li se žalovaný k prvnímu ústnímu líčení rozepře, nechť předcházel mu oddělený prvý rok ku provedení procesních úkonů, naznačených v § 239 c. ř. s. čili nic, a obmezil-li se na prohlášení, že popírá žalobní nárok, jest tento projev procesuálně přípustným, a jde jen o to, jaký význam dlužno projevu tomu přiznati pro případ, že po tomto projevu bude prvé ústní líčení rozepře bez dalšího jednání odročeno a žalovaný k tomuto odročenému líčení rozepře se nedostaví. Bývalý c. k. nejvyšší dvůr soudní v rozhodnutí ze dne 11. dubna 1911, R I 255/11 (úřed. sb. čís. 1428, sb. čís. 5431) upřel v takovémto případě popření žalobního nároku žalovaným veškerý procesuální význam pro otázku podkladu rozsudku pro zmeškání a vyslovil právní názor, že dlužno vynésti rozsudek pro zmeškání podle prvého odstavce § 442 a § 396 c. ř. s. Přiznal popření žalobního nároku žalovaným pouze ten význam, že vyloučen tím úsudek o uznání žalobního nároku, odepřel však projevu žalovaného význam popření skutkového podkladu žalobního nároku, poněvadž popříti lze žalobní nárok i při plné správnosti žalobního skutkového přednesu. S tímto stanoviskem nelze souhlasiti. K tomu, by bylo zjištěno, že žalobní nárok nebyl žalovaným uznán, netřeba výslovného jeho prohlášení. Z mlčení nelze na uznání žalobního nároku usuzovati. Výslovné popření žalobního nároku lze pojímati jen jako popření skutkového podkladu žaloby. Právě tak, jako žalobce není povinen, by žalobní nárok v žalobě po právní stránce odůvodňoval, ba příslušné právní vývody do žaloby ani nepatří, nepotřebuje žalovaný popírati právní opodstatněnost žalobního nároku. S právními vývody žalovaný není vyloučen a nepřednesl-li jich, může právní neopodstatněnost žaloby uplatňovati v opravných prostředcích i proti rozsudku pro zmeškání. Prohlásil-li tudíž žalovaný, že popírá žalobní nárok, chce se tím uchrániti před nepříznivými následky příštího zmeškání roku. Poněvadž pak tyto nepříznivé následky záležely by v tom, že skutkový podklad žaloby přijal by se, zůstav nepopřeným, za pravdivý, dlužno popření žalobního nároku žalovaným považovati za projev ve smyslu § 399 c. ř. s., k němuž podle tohoto zákonného ustanovení rovněž dlužno přihlédnouti a jenž proto vylučuje rozsudek pro zmeškání podle prvého odstavce §§ 442 a 396 a dopouští jen rozsudek pro zmeškání podle druhého odstavce §§ 442 a 399 c. ř. s.

Čís. 30.

Na dlužníkův spoluvlastnický podíl na hmotné věci movité jest vésti exekuci, je-li věc ve výlučné moci dlužníka (§§ 253, 262 ex. ř.), dle §§ 249 a násl. ex. ř., jinak dle §§ 331 a násl. ex. ř.

Plenární usnesení ze dne 24. června 1924, čís. pres. 15/24, **sb. n. čís. 4002.**

V praxi Nejvyššího soudu vyskytl se rozpor v řešení otázky, jakým způsobem jest vésti exekuci na dlužníkův podíl na hmotné věci movité. Kdežto jedni měli za to, že jest výlučně postupovati dle §§ 331 a násl. ex. ř., připouštěli druzí exekuci dle §§ 249 a násl. ex. ř. Plenární senát, jemuž byla věc pro různost nálezů předložena k rozhodnutí, zodpověděl ji, jak shora uvedeno.

Důvody:

Otázka, o niž tu jde, jest spornou nejen v praxi, nýbrž i v literatuře. Tak zejména Neumann (System der Exekutionsordnung 1900 str. 177 č. 2 a poz. 6 a 7 s uvedenou tam další literaturou a Kommentar zur Exekutionsordnung 1910 str. 726 odst. 3 a poz. 12) zastává náhled, že na spoluvlastnický podíl lze vésti exekuci jenom podle §§ 331 a násl. ex. ř.; podobně patrně i Fürstl, die österr. ZPG. II B. Exekutionsordnung str. 103, kdežto Stubenrauch: Kommentar zum A. B. G. B. 1902 str. 1020 k § 829 odst. II. a str. 1021, poz. 1 hájí stanovisko, že na spoluvlastnický podíl je vésti exekuci dle §§ 249 a násl. ex. ř.; podobně i Krainz-Ehrenzweig: System des österr. allg. Privatrechtes str. 152 odst. 2 a poz. 6 (z roku 1923) a Heller-Trenkwalder: die österr. Exekutionsordnung in ihrer praktischen Anwendung 1912 str. 707, odvolávajíce se na nález rep. č. 200 (rozh. ze dne 21. ledna 1908 č. 15.011/7, uveř. v úř. sb. víd. pod čís. 1068, a ve sbírce Glaser-Unger pod čís. 4084 n. řada). Exekuční řád neobsahuje výslovného předpisu o způsobu exekuce na podíly hmotných věcí movitých, dlužno se proto poohlédnouti po obdobných předpisech exekučního řádu. Přicházejí tu v úvahu předpisy o exekuci na podíly nemovitostí. Zákon stanoví výslovně (§§ 87, 92 odstavec druhý, 131, 238 ex. ř.), že zákonných předpisů o exekuci na nemovitosti jest užíti i ohledně exekuce na podíly na nemovitostech. Opačné mínění dovozuje, že tu jde o zvláštní předpisy, obmezené pouze na nemovitosti, jichž nelze rozšiřovati také na exekuci na podíly na věcech movitých, majíc za to, že zákonodárce úmyslně nepojal do zákona obdobného předpisu při exekuci na věci movité. Leč s tímto stanoviskem nelze souhlasiti. Důvod, proč zákonodárce výslovně poukazuje ohledně exekuce na nemovitostní podíly na předpisy o exekuci na nemovitosti, spočívá jednak v tom, že chtěl uvésti v soulad předpisy exekučního řádu s předpisy knihovního zákona (najmě § 13 knih. zák.), jednak v tom, že při složitosti a mnohotvárnosti exekuce na nemovitosti bylo učiniti jisté výhrady (»pokud zákon nestanoví jinak« v §§ 131 238 ex. ř.), nikterak však nemělo býti opomenutím obdobných ustanovení při exekuci na movitosti zabráněno tomu, by předpisů o exekuci na movité věci nebylo obdobně použito i na exekuci na movitostní podíly. Další námitka opačného mínění spočívá v tom, že exekuce dle §§ 249 a násl. ex. ř. na spoluvlastnický podíl dlužníkův na movité věci musela by selhati ohledně věcí, kterých dlužník ve své moci nemá (§§ 253, 262 ex. ř.), takže by bezvýslednost exekuce dle §§ 249 a násl. ex. ř. vedla nutně k exekuci dle §§ 331 a násl. ex. ř., což prý lze zjednodušiti tím, že exekuce na movitostní podíl bude vedena v každém případě hned z počátku dle § 331 ex. ř. Námitka tato jest bezpodstatnou, ježto totéž, co uvádí o podílu na movité věci, platí i ohledně movité věci, jež náleží dlužníku celá. Není třeba zabývati se zde blíže právní konstrukcí spoluvlastnictví, jak to činí rozhodnutí bývalého c. k. nejvyššího soudu (repertorium nálezů čís. 200). Vždyť právní pojem spoluvlastnictví k věcem movitým i nemovitým jest týž, pro oba druhy věcí platí předpisy §§ 825 a násl. obč. zák. a když, jak dovoděno, dlužno tu užíti obdoby ustanovení o exekuci na podíly nemovitostní, možno se již s tohoto hlediska vysloviti pro přípustnost exekuce dle §§ 249 a násl. ex. ř. Exekuce dle §§ 249 a násl. ex. ř. povede k cíli ovšem pouze tehdy, má-li dlužník věc ve své moci, nebo když věc je v moci vymáhajícího věřitele nebo třetí osoby k vydání věci ochotné. Na vymáhajícím věřiteli bude, by zásadně domáhal se exekuce dle § 249 ex. ř. a, pak-li by pro nedostatek podmínek §§ 253, 262 ex. ř. nevedla k cíli, by nastoupil cestu dle § 331 ex. ř. Podán-li však hned z prvopočátku návrh na exekuci dle § 331 ex. ř., bude jej zamítnouti pro nevhodnou volbu exekučního prostředku, leč že by navrhovatel již v návrhu uvedl (§ 54 čís. 3 ex. ř.) a osvědčil (§ 55, odstavec druhý, ex. ř.), že dlužník nemá v moci věci, na niž mu přísluší spoluvlastnický podíl.

Čís. 31.

V případě § 453, odstavec druhý, c. ř. s. jest jednati bez dalšího nadále dle předpisů o řízení ve věcech nepatrných, aniž by bylo třeba zvláštního usnesení soudního. Stačí pouhé zjištění v protokolu, že se nadále jedná dle předpisů pro řízení ve věcech nepatrných.

Plenární usnesení ze dne 1. července 1924, čís. pres. 510/24, **sb. n. s. čís. 4023.**

Ministerstvo spravedlnosti sdělilo dopisem ze dne 12. dubna 1924 předsednictvu Nejvyššího soudu:

Ze zpráv o prohlídkách soudů zjistilo ministerstvo spravedlnosti, že není jednotného nazírání na to, zdali a kdy v případě, že došlo ku převedení řádného řízení do řízení o věcech nepatrných, jest nutno, vydati zvláštní usnesení o této změně, zdali má usnesení to býti doručeno stranám, nebo lze-li provésti převod do řízení bagatelního pouhým zjištěním v protokole. Ministerstvo spravedlnosti vyžádalo si proto dobrá zdání presidií vrchních zemských soudů v Praze a Brně. Presidium vrchního zemského soudu v Brně zaujalo ve věci této stanovisko následující:

Nastane-li za ústního jednání před okresním soudem změna co do výše nebo ceny předmětu sporu v takové míře, že jest očividno a tedy také pro obě strany zcela nesporno, že má nastati změna způsobu řízení, není závady proti tomu, aby soudce, nevydávaje zvláštního usnesení, ihned převedl jednání do příslušného řízení, protože zde není odporujících si návrhů stran, o nichž by bylo soudu rozhodovati. Doporučuje se však, aby přechod do bagatelního řízení byl v protokole vyznačen, poněvadž má pro další protokolování i pro práva sporných stran veliký význam. Nastane-li však mezi stranami spor o to, je-li změna takového rázu, aby měla naznačený účinek, rozhodne soudce usnesením. Usnesení toto, které jest povahy řízení upravující (§ 425, 2. odst. c. ř. s.), mělo by býti stranám doručeno, když se toho výslovně nevzdají (§ 426 c. ř. s.). Předpisy o řízení bagatelním pro toto usnesení dosud neplatí, poněvadž se jedná teprve o rozhodnutí, má-li býti řádné řízení přeměněno v bagatelní. V případě, když zavede soud řízení bagatelní bez formálního usnesení, mají strany právo to vytýkati dle § 196 c. ř. s.

Presidium vrchního zemského soudu v Praze prohlásilo, že s tímto názorem bez výhrady souhlasiti nemůže. Soud nerozhoduje totiž vlastně o tom, jakých předpisů má býti na další řízení použito, poněvadž dle § 448 c. ř. s. musí býti jednáno dle výjimečných předpisů §§ 450 až 453, jakmile hodnota sporu nebo částka, kterou žalobce je ochoten za předmět sporu přijmouti, nepřesahuje předepsanou hranici. Nezávisí to naprosto od vůle stran nebo rozhodnutí soudu a nemůže tedy soud o této otázce rozhodovati. Předmětem rozhodnutí soudního může býti jedině hodnota sporu. O té může a musí soud rozhodnouti, je-li sporna, hledíc ke kategorickému předpisu §§ 448 a 453 c. ř. s. a k tomu, že § 60 J. N. v posl. odst. výslovně udání žalobcovo činí závazným jen pro otázku příslušnosti až na výjimku před tím stanovenou, nikoli tedy pro způsob řízení nebo obsazení soudu. Není-li o výši hodnoty předmětu sporného vůbec pochybnosti nebo sporu, nebo nabídne-li se žalobce přijmouti za předmět sporu částku nejvýše 300 Kč, není třeba, aby se soud usnášel o způsobu řízení a může pokračovati dle předpisů o věcech nepatrných. Stačí jen konstatovati nespornou hodnotu sporu v protokole a není ani třeba vyznačovati, že se bude jednati dle §§ 450—453, poněvadž to je zákonem předepsáno a i kdyby soud nedopatřením jednal jinak, nemůže to míti na další postup, zejména na řízení opravné vlivu (§ 501 c. ř. s.). Je-li však hodnota sporu sporná, rozhodne soud o ní usnesením, které může býti bráno v odpor i samostatným prostředkem opravným, poněvadž zákon nepředpisuje opak (§ 514 c. ř. s.) a musí tedy dle § 426 c. ř. s. býti doručeno stranám, nevzdají-li se toho. Předpis § 517 c. ř. s. tu ovšem platiti nemůže jak uvádí i presidium vrchního zemského soudu v Brně. Soud o sporné otázce rozhodnouti musí a jest tedy nemyslitelno, že by zavedl řízení bagatelní bez takového rozhodnutí. Kdyby nerozhodl, jest na stranách, aby na tom trvaly, právě tak jako na protokolování a doručení usnesení. Kdyby to soud odepřel, musí usnesení na žádost stran jim doručiti.

ručiti a mají proti tomu rekurs. I kdyby však strana bez výtky do dalšího řízení se pustila, neztrácí tím opravného prostředku dle § 196 c. ř. s., poněvadž přípustnost nebo nepřípustnost řízení není závislou od vůle stran (§ 196 odst. 2) a může tedy usnesení soudu o hodnotě sporu vždy býti bráno v odpor, ovšem v mezích § 521 c. ř. s.

Vzhledem k této nejednotnosti stanovisek obou vrchních zemských soudů a k tomu, že věc týká se rozhodování soudního, žádá ministerstvo spravedlnosti, aby presidium nejvyššího soudu otázku tu předložilo plenárnímu senátu k rozhodnutí.

Plenární senát zodpověděl předloženou mu otázku, jak v právní větě uvedeno.

Důvody:

Dotaz ministerstva spravedlnosti, předložený plenárnímu senátu, zní pouze v ten smysl, zdali a kdy v případě, že došlo ku převedení řádného řízení do řízení o věcech nepatrných jest nutno vydati zvláštní usnesení o této změně, zdali má usnesení to býti doručeno stranám, nebo lze-li provésti převod do řízení bagatelního pouhým zjištěním v protokole. Obmezil se proto plenární senát pouze na řešení této otázky, aniž by se zabýval ostatními otázkami, s řešením předložené otázky souvisejícími. Dlužno tu vycházeti ze zcela jasného doslovu § 453, odstavec druhý, c. ř. s., jenž vyjadřuje se v ten rozum, že »sníží-li se následkem obmezení žádosti v žalobě u okresního soudu podané výše nebo cena předmětu sporu na hranici, v § 448 uvedenou nebo pod tuto hranici, jest tuto právní věc od tohoto okamžiku projednávati a rozhodnouti podle předpisů pro řízení ve věcech nepatrných«. Lze stranou ponechati otázku vhodnosti tohoto zákonného ustanovení (zavedeného čl. VI. čís. 26 novely o úlevách soudů, cís. nařízení ze dne 1. června 1914, čís. 118 ř. zák.), jímž se děje průlom do soustavy platného civilního řádu soudního. Přes jeho jasný doslov, jakoukoliv pochybnost vylučující, nelze přejíti. Pochybnosti, vzniklé snad v tom směru, zda dlužno postupovati jinak, je-li žalobní žádání vyjádřeno v penězích (nabízí-li se žalobce přijati za jiné plnění peněžitý obnos), jinak pak, domáháno-li se žalobou plnění jinakého, jsou rozptýleny doslovem § 453, odstavec druhý, c. ř. s. (»výše nebo cena předmětu sporu«) a proto dlužno řešiti spornou otázku pro všechny případy jednotně. Z doslovu § 453 (2) c. ř. s. vyplývá, že přechod do řízení bagatelního nastává ve všech případech sám sebou, že není třeba zvláštního úkonu soudce, by přechod teprve byl uskutečněn (»jest tuto právní věc od tohoto okamžiku projednávati a rozhodnouti podle předpisů pro řízení ve věcech nepatrných«). Nemá proto soudce v tom směru činiti zvláštní usnesení, nýbrž stačí, by k vůli odstranění případných pochyb bylo v protokolu zjištěno, že se nadále jedná dle předpisů o řízení ve věech nepatrných. Viz též Neumann: Komentář III. vydání str. 1348. Literatura přednovelová, zabývající se ovšem pouze obdobným případem § 453, odstavec prvý, c. ř. s., není jednotna. Tak Ott v »Soustavném úvodu« díl II. str. 306 předpokládá usnesení; Fürstl »Zivilprozeßgesetze« str. 666 výslovně požaduje usnesení, maje za to, že změna řízení se usnesením teprve zavádí. Správně praví Trutter: »Das oest. Zivilprozeßrecht« str. 468, že odchylky (roz. řízení ve věcech nepatrných) nadále neplatí. Neumann praví, že řízení ve věcech nepatrných přechází (nikoliv převádí se) v řízení řádné. Dospěv z doslovu zákona k názoru, že není na místě vydati tu zvláštní usnesení, pokládal plenární senát zbytečným, zabývati se otázkou doručení jeho, po případě i opravných prostředků do něho. Rovněž pokládal za zbytečno zabývati se otázkou, jak dlužno postupovati, stala-li se spornou hodnota sporu a co zařídíti v tom případě, neocenil-li žalobce obmezené žalobní žádání, neb v těchto směrech dotaz ministerstva odpovědi nežádá, předpokládaje, že došlo již ku přechodu řádného řízení do řízení ve věcech nepatrných.

Čís. 32.

Zda vymáhajícímu věřiteli přísluší nárok na náhradu útrat za návrh, aby exekuce byla zastavena z důvodu, že třetí osoby činí nároky, exekuce nepřipouštějící (§ 37 ex. ř.), posuzuje se dle všeobecné zásady § 75 ex. ř., dle které vymáhající věřitel nemá nároku na náhradu útrat exekučních až do zastavení exekuce sběhlých (v nichž tedy zahrnuty jsou i útraty návrhu na toto zastavení), musela-li exekuce zastavena býti z důvodů, jež mu již při vznesení návrhu na povolení exekuce nebo při počátku exekučního výkonu známy byly.

Plenární usnesení ze dne 30. září 1924, čís. pres. 674/24, **sb. n. s. čís. 4182.**

Dopisem ze dne 3. června 1924 sdělilo ministerstvo spravedlnosti předsednictvu Nejvyššího soudu toto:

Z kruhů advokátních bylo ministerstvo spravedlnosti upozorněno na to, že není jednotná praxe soudů, pokud jde o náhradu útrat za návrh vymáhajícího věřitele, by exekuce byla zastavena, když třetími osobami byly uplatněny nároky exekuci vylučující podle § 37 ex. ř.

Proto vyžádalo si ministerstvo spravedlnosti od presidií vrchních zemských soudů v Praze a v Brně podání zprávy, jaká jest v této příčině praxe soudů, jim podřízených, obzvláště rekursních senátů sborových soudů prvé stolice.

Presidium vrchního zemského soudu v Praze podalo zprávu, že rekursní soudy v Čechách většinou mají jen málo příležitosti otázku, o niž jde, rozhodovati, poněvadž rekursy jsou velmi řídké, ale řídí se pak vesměs až na jednu výjimku, kde není jednotnosti, judikátem býv. nejvyššího soudního dvoru ve Vídni ze dne 23. března 1915, čís. 100/15 Pres. (čís. 215) a útraty ty nepřiznávají, ačkoliv namnoze s důvody tohoto judikátu úplně nesouhlasí a nepokládají je za věc úplně vyčerpávající.

Určité okresní soudy míní, že vystačí se s judikátem čís. 215, že jeho důvody jsou přiléhavé a správné a že jednotná praxe dle tohoto judikátu jest vždy lepší, než pochybné rozhodování druhých instancí, kdyby se uvažovaly okolnosti jednotlivého případu.

Většina sborových soudů prvé stolice vyslovila přání, hledíc k různé praxi okresních soudů a k různým námitkám proti judikátu činěným, aby otázka, o niž jde, byla znovu přezkoumána československým nejvyšším soudem a vyvoláno nové plenární rozhodnutí.

Vrchní zemský soud v Praze má za to, že námitka, že se vystačí s judikátem čís. 215, byla by jen tehdy správnou, kdyby se praxe tolik od něho neuchylovala. Přes to v obvodech jednotlivých krajských soudů jest značné procento okresních soudů, které útraty ty vůbec nebo za jistých podmínek a okolností přisuzují. Zajímavo jest, že i v obvodech krajských soudů, kde většina soudů se judikátem řídí, přece většina žádá za nové přezkoumání otázky československým nejvyšším soudem. Také v obvodech, kde se presidia vyslovila proti novému přezkoumání otázky, jsou jednotlivé soudy mínění opačného.

Důvody, které se uvádějí pro zachování judikátu čís. 215 a všeobecné jeho užití, kotví podle mínění vrchního zemského soudu nejvíce v praktické stránce věcí, že se předejde zbytečnému zkoumání okolností, za jakých vymáhající věřitel o cizích právech zvěděl, zda přes to na zabavení trval, atd. Mimo to se uvádí, že zabrání se způsobem tím rekursům útratovým, které by se vyskytovaly, jakmile by se otázka řešila dle povahy určitého případu. Uplatněna byla i věcnější námitka, že argumentace § 75 ex. ř. svědčí spíše proti přisouzení útrat, poněvadž zákon v případech tam uvedených odpírá věřiteli nárok na veškeré útraty až do té doby sběhlé, z čehož možno souditi, že zákon nechce v jiných případech ukládati dlužníku náhradu útrat, které nesměřují přímo k uskutečnění práva. Konečně vznesena byla i námitka, že vymáhající věřitel zrušuje exekuci ve vlastním zájmu.

Z těchto důvodů a vzhledem k výsledku konané ankety, doporučuje presidium vrchního zemského soudu v Praze, aby věc byla plenárním senátem nejvyššího soudu znovu přezkoumána.

Presidium vrchního zemského soudu v Brně přiznává, že ani u soudů jeho obvodu není v otázce této jednotné praxe. Podle vyžádaných zpráv řídí se převážná část okresních soudů v praxi judikátem čís. 215. Totéž platí i o rekursních soudech s jednou výjimkou, která útraty zpravidla přisuzuje.

U jednoho krajského soudu různí se názory členů rekursního senátu a není proto jeho praxe dosud jednotna, u jiného nepřisuzuje pak rekursní senát útrat návrhu na zastavení tehdy, byla-li exekuce vedena na určitou věc anebo byla-li vykonána za intervence vymáhajícího věřitele, jinak je přisuzuje.

Jeden sborový soud prvé stolice, který se zásadně a důsledně řídí judikátem čís. 215, upozorňuje, že vyskytují se závažné důvody, které ospravedlňují stanovisko judikátu odporující, uváží-li se, že každá exekuce vyvolána jest chováním se dlužníkovým a že se exekuce provádí na hmotné věci, nacházející se v uschování dlužníka. Je-li výkon exekuce k domáhání práva nutným, nelze návrhu vymáhajícího věřitele na zrušení exekuce následkem práva tvrzeného s třetí strany, odepírati tuto vlastnost.

Většina sborových soudů na Moravě a ve Slezsku vyslovila se sice pro to, aby sporná otázka se stala předmětem uvažování plenárního senátu československého nejvyššího soudu. Přes to má presidium vrchního zemského soudu v Brně za to, že soudy i za dnešního stavu bez nového plenárního rozhodnutí o této otázce mají možnost k mimořádným poměrům toho kterého případu náležitě přihlížeti a podle nich rozhodnouti také odchylně od trvajícího judikátu čís. 215, který úspěšně udržuje přibližnou jednotnost praxe směrem zcela odůvodněným.

Ministerstvo spravedlnosti dovoluje si presidium nejvyššího soudu požádati, aby předložilo otázku, o niž jde, plenárnímu senátu nejvyššího soudu k rozhodnutí.

Plenární senát, jemuž byla sporná otázka předložena k rozhodnutí, zodpověděl ji právní větou v záhlaví uvedenou.

Důvody:

Věc se má takto:

§ 83 vládní předlohy (nyní § 75 zákona) zněl:

»Bylo-li exekuční řízení

a) zastaveno z nějakého důvodu uvedeného v § 38 čís. 1—3, anebo

b) musilo-li býti zastaveno z jiného důvodu, jenž vymáhajícímu věřiteli již při vznesení návrhu na povolení exekuce neb při počátku výkonu exekuce znám byl,

nemá vymáhající věřitel nároku na náhradu veškerých útrat až do zastavení sběhlých.«

V § 38 čís. 1—3 zde ad a) citovaném obsažen byl pod čís. 1 předpis, nalézající se nyní v zákoně v § 39 čís. 1 a pod čís. 2 a 3 citovány byly předpisy §§ 33, 34 a 35 (excisní nárok), to jest nynějších §§ 35, 36 a 37 (excisní nárok), a dle motivů právě proti tomuto podřadění případu § 35 nyní 37 pod ustanovení a), tudíž proti tomu, aby vymáhajícímu věřiteli odepřen byl zásadně a bezvýjimečně nárok na náhradu útrat, zastavena-li exekuce proto, že třetí osoby mají nároky excisní, zdvihl se odpor, jejž výbor uznal za oprávněný z důvodů v motivech uvedených, jež ostatně jsou pro každého soudného praktika na snadě, pročež se zde neuvádějí a pouze na motivy se odkazuje, a tak došlo to, jak motivy provádějí, k tomu, že v zákoně, t. j. v nynějším § 75 citace ad a) změněna tak, že případ § 35, nyní tedy § 37 zákona nebo-li případ zastavení z důvodu nároku excindančního byl z ní a tudíž z ustanovení ad a) vymítěn, a to, jak motivy výslovně vytýkají, schválně za tím účelem, aby spadal pod všeobecné pravidlo ad b).

Platí tedy nyní pro něj ustanovení b). Judikát čís. 215 býv. c. k. nejvyššího soudu tedy přímo odporuje úmyslu zákonodárce, háje názor, který zákonodárce vědomě a schválně opustil, neboť kdyby byl chtěl vymáhajícímu věřiteli pro všecky případy nárok na náhradu útrat odepříti, byl by ponechal citaci § 37 (35 vl. předlohy) v ustanovení a). Zákonodárce si byl otázky vědom, jednal o ní a rozřešil ji tak, že na ni vztáhl § 75, původně totiž předpis a), potom na námitky předpis b), při čemž v motivech vychází dokonce z případu proti vymáhajícímu věřiteli nejsilnějšího, že totiž tento to na excisní spor dojíti nechal a v něm podlehl, v kterémž případě pak arci návrhu na zastavení exekuce třeba není (§ 37 odstavec čtvrtý a § 39 odstavec druhý).

Nelze zde arci rozbírati rozmanité případnosti, což musí býti přenecháno praxi, ale možno přece vytknouti určitá všeobecná hlediska.

První je že, mají-li vymáhajícímu věřiteli útraty návrhu na zastavení exekuce býti odepřeny, musí stavem věci býti bezpečně usvědčen, že o právech třetí osoby, exekuci nepřipouštějících, věděl; zůstane-li tedy tato otázka pochybnou, vymáhajícímu věřiteli útraty ty přisouzeny býti musí, neboť zákon podmiňuje ztrátu jich řečenou vědomostí, i nestačí tedy pouhé podezření, pouhá více méně blízká důminka, pouhé zdání, že věděl. Vědomost o právu třetí osoby není však založena vždy již pouhým hlášením jich se strany dlužníka nebo třetí osoby, tudíž pouhým tvrzením, neboť tak měl by dlužník, jenž vždy může je tvrditi nebo tvrzení třetí osoby si opatřiti, účinný prostředek k odstrašení věřitele od exekuce na ten který předmět. Poněvadž zákon žádá, by vymáhajícímu věřiteli znám byl důvod budoucího zastavení exekuce, jímž je zde právo třetí osoby, nestačí vědomost o tvrzení práva takového, nýbrž potřebí jest vědomosti o právu samém, t. j. o jeho skutečné existenci; vědomost značí tu tolik co přesvědčení, t. j. musí býti okolnosti takové, že není podstatné příčiny o právu třetí osoby vážně pochybovati. Patrně z těchto ohledů vycházejí i motivy, mluvíce o těžkém postavení vymáhajícího věřitele vůči excisním nárokům chikanésně na zmaření exekuce vypočítaných, a uznávajíce, jak již řečeno, i možnost, že ani věřitel, jenž to nechal dojíti na excisní spor a v něm podlehl, nemusil býti nutně obmyslným a že tedy útraty exekuce přes to obdržeti může.

Vzhledem k zásadě, že úmyslnosti dlužno rovnati hrubou nedbalost, bude však uvážiti, zda nerovná se nevědomost hrubou nedbalostí zaviněná v účincích svých vědomosti, na př. věřiteli byla při výkonu zabavení předložena hodnověrná, na př. notářská neb veřejným úřadem zřízená listina k nahlédnutí, aby se přesvědčil, že ty a ty svršky jsou vlastnictvím té které osoby třetí neb úřadu, ale věřitel odmítne do listiny nahlédnouti; tu zase by bylo nespravedlivo, aby útraty tohoto věřitelova počinu nesl dlužník.

Jiná otázka týče se doby, kdy musí právo třetí osoby býti vymáhajícímu věřiteli známo a které útraty věřitel pak ztrácí. Zákon praví, že ztrácí »všecky« útraty až do zastavení exekuce sběhlé, byl-li mu důvod zastavení znám již při podání exekučního návrhu nebo při počátku exekučního výkonu, jenž dle § 33 ex. ř. platí za započatý, jakmile povolení exekuce u exekučního soudu došlo, pokud se týče, je-li povolující soud zároveň exekučním, jakmile výkonný orgán nařízení výkonu obdržel.

Tu se zákonodárci nepodařilo vystihnouti myšlenku, kterou má a vyjádřiti chce. Neboť tak by vymáhající věřitel, jenž podal exekuční návrh, nemaje o právu třetí osoby ani tušení, nedostal ani útraty tohoto návrhu, kdyby náhodou při počátku výkonu vědomost o něm již obdržel, kdežto přece útraty ty mu patrně v duchu zákona příslušejí, ježto návrh podal bezelstně a zákon je zřetelně odpírati chce jen věřiteli, podavšímu návrh obmyslně. Jest patrno, že se ztráta vztahuje jen na útraty řízení, po nabytí vědomosti o důvodu zastavení (právu třetí osoby) dále vedeného, tedy na útraty od nabytí vědomosti té do zastavení (Neumann, Komentář k exekučnímu řádu II. vydání str. 267). Zákon tedy patrně v případě druhé skupiny chtěl říci: tedy nemá vymáhající věřitel nároku na náhradu veškerých útrat odtud, t. j. od podání návrhu exekučního, pokud se týče od počátku exekučního výkonu až do zastavení sběhlých. A rozumí se, že, podal-li návrh exekuční bezelstně, přísluší mu přes vědomost o právu třetí osoby později nabytou i náklady návrhu na zastavení, bylo-li ho k zastavení třeba.

Další vada je, že zákon zní tak, jakoby rozhodna byla vědomost o právu osoby třetí jen, měl-li ji vymáhající věřitel již při podání exekučního návrhu, nebo při počátku exekuce, a jakoby nezáleželo na tom, zda nabyl ji naopak teprv později. Tak by vymáhající věřitel, jenž při výkonu exekučního zabavení (tedy teprv po počátku exekučního výkonu dle § 33) svévolně dal zabaviti věci, o nichž na místě samém se přesvědčil, že patří třetím osobám, dostal útraty pozdějšího návrhu na zastavení exekuce, ačkoli je dal zabaviti obmyslně, na př. dlužník je správkář a věřitel dal zabaviti obuv přinesenou zcela patrně od zákazníků ke správce.

Má tedy předpis, vyložen podle úmyslu zákonodárce a tedy z účelu a ducha svého, smysl ten, že, věděl-li vymáhající věřitel o důvodu budoucího zastavení exekuce již při podání exekučního návrhu, ztrácí všecky útraty až do zastavení exekuce sběhlé; nabyl-li však vědomosti o důvodu tom teprve později, ztrácí jen útraty sběhlé dalším vedením exekuce, na př. zabaveny u dlužníka věci osoby třetí, avšak o právu osoby třetí neměl věřitel tušení, buď že výkonný orgán provedl zabavení bez intervence jeho, takže mu před zabavením oznámeny nebyly, nebo že je provedl v nepřítomnosti dlužníka, takže je neměl kdo uplatniti, avšak později mu je osoba třetí sama ohlásí a prokáže, na př. listinou veřejnou, věřitel však přes to podá si ještě návrh na prodej a teprv na excisní žalobu učiní návrh na zastavení; tu neobdrží a musí, obdržel-li je již, vrátiti sice útraty návrhu na prodej, ale útraty návrhu na zabavení a výkonu jeho, aktů to, v jichž době byl ještě bezelstným a tudíž i útraty návrhu na zastavení exekuce, o nějž právě jde a jenž je nutným následkem oněch aktů bezelstnosti, obdrží. Aby soud zjistil skutkové půtahy vědomosti, k tomu bude někdy třeba arci šetření, ale to konati dovoluje mu výslovně § 55 ex. ř.

Zbývá jen doložiti, že v § 75 výrazem »exekuční útraty« nelze zajisté rozuměti nic jiného, než útraty »exekučního řízení«, jak to nazývá § 74 odstavec prvý, jenž již v odstavci druhém rovněž mluví místo toho též přímo o »útratách exekučních«, a že k exekučnímu řízení ovšem náleží i návrh na zastavení exekuce.

Čís. 33.

I když nemanželský otec, vyrovnav se s poručenstvem dítěte, složil pro ně odbytné jednou pro vždy, lze nedostávající se nutnou výživu od něho požadovati, ale teprve po vyčerpání odbytného.

Přistoupili-li nemanželská matka, po případě její rodiče, ke smíru o odbytném, nedostává se nutná výživa dítěti teprve, když ani z odbytného, ani matkou, po případě jejími rodiči nemůže býti uhražena.

Z důvodu změny poměrů může býti další plnění otcovských povinností vymáháno, i když odbytné ještě není vyčerpáno.

Plenární usnesení ze dne 7. října 1924, čís. pres. 299/24, sb. n. s. čís. 4213.

Následkem převratu v ceně peněz a hodnotách majetkových, množí se případy, kdy poručníci nemanželských dětí, pro které bylo složeno odbytné jednou pro vždy, vystupují proti nemanželským otcům s dalšími nároky na placení výživného. V praxi Nejvyššího soudu byla různým způsobem řešena otázka, jaký vliv má na přiznání takových nároků okolnost, že odbytné bylo složeno a není ještě vyčerpáno. Tak nebyl přiznán dítěti nárok na placení výživného, poněvadž odbytné jest ještě nedotčeno (R I 115/24), neb poněvadž není dosud vyčerpáno (R I 548/21, R I 1553/21, R I 397/22, R I 797/22, R II 525/22, R I 444/23, R II 289/23), byl však bez ohledu na odbytné nárok přiznán, jelikož nastala v majetkových poměrech nemanželského otce podstatná změna (Rv II 233/22), poněvadž se zhoršily drahotní poměry (R I 1544/21, R I 916/23), odbytné se znehodnotilo poklesem měny (R II 214/23) nebo uložením ve válečných půjčkách (Rv II 316/21), převodem jeho do Rakouska (Rv II 404/23), ježto výnos odbytného již nepostačuje (R I 508/21, R I 1211/21, Rv I 285/21), jelikož odbytné již účelům vyživovacím nevyhovuje (R I 576/22, R II 392/23, R II 452/23). Plenární senát Nejvyššího soudu, jemuž první jeho president spornou otázku předložil k rozřešení, usnesl se na zásadách nahoře uvedených.

Důvody:

Pro vyšetření vlivu, jaký má složení odbytného nemanželským otcem na další nároky dítěte, jest nutno především ujasniti si právní povahu smluv o odbytném. Všeobecný občanský zákoník zmiňuje se o takových smlouvách pouze v § 170, ustanovujícím, že r o d i č e se mohou o výživě, vychování a zaopatření nemanželského dítěte svobodně dohodnouti (vergleichen), že však takový smír nesmí býti na újmu právům dítěte. Zákon nazývá takovou dohodu smírem[1]), stejně jako dohodu manželských rodičů o výživě dětí v případě rozvodu neb rozluky manželství (§ 117 obč. zák.), a to přiléhavě. Urovnávají se jí alimentační nároky dítěte, které stále znova vznikají a se změnami v potřebách dítěte a majetkových poměrech nemanželského otce stále se mění, které jsou proto způsobilé vyvolávati stále nové spory mezi oběma rodiči a pravidelně je také vyvolávají. Dohodou mají býti spory odstraněny, pročež platí o nich zákonné předpisy o smíru, obsažené v §§ 1380 až 1390 obč. zák.[2]) Dle svého doslovného znění vztahuje se § 170 obč. zák. však jen na smíry ujednané mezi otcem a matkou dítěte. Nepřistoupil-li k nim poručník dítěte se svolením soudu, nedotýkají se takové smíry nijak práv dítěte. Nároky, které poručenstvo po ujednání takového smíru uplatňuje proti nemanželskému otci, nejsou nároky d a l š í m i, a dlužno je posuzovati jenom dle § 166 obč. zák. bez ohledu na smír. Otázka, může-li smír o odbytném býti ujednán přímo mezi nemanželským otcem a dítětem zastoupeným jeho poručenstvem, jest v literatuře sporná,[3]) praxe jí však přisvědčuje jednomyslně. Bývá nutnou v zájmu nemanželského otce, kterému často jenom takovým smírem se umožňuje založiti si samostatnou existenci a rodinu, i v zájmu dítěte, poněvadž by jinak od otce buď vůbec nic neobdrželo nebo jen s nepoměrně velkou námahou. Plenissimární usnesení z 18. ledna 1916 č. 245 knihy judikátů, vydané po dlouhém kolísání, odůvodnilo přesvědčivě přípustnost takového smíru a stanovilo zásadu, že pro rozsah, míru a trvání dalších povinností otcovských jest rozhodnou vůle stran, jak byla při smíru výslovně neb poznatelně projevena, že však smírem nemůže býti zkrácen nárok dítěte na nutnou výživu. S trvalou účinností lze učiniti takový smír jenom ohledně těch nároků dítěte, které přesahují nutnou výživu, v těchto mezích není však smluvní svoboda stran omezena. Může býti ujednána i bezvýjimečná nezměnitelnost smíru[4]) a neplatnost podmínky »rebus sic stantibus«, bude však věcí poctivého výkladu smíru (dle § 914 obč. zák.), zdali a pokud strany měly takovou nezměnitelnost při ujednání smíru na mysli (§ 1389 posl. věta obč. zák.). Za to může každá strana odporovati platnosti smíru podle všeobecných zákonných předpisů o smlouvách a smírech, tak jmenovitě, bylo-li poručenstvo dítěte uvedeno v omyl o skutečných majetkových poměrech nemanželského otce. Že v případě vymáhání dalších nároků pro dítě z důvodů podstatného omylu nezáleží na tom, bylo-li odbytné už složeno a do jaké míry jest vyčerpáno, netřeba podrobněji odůvodňovat. Omezení smluvní svobody stran nezadatelným nárokem dítěte na nutnou výživu a tomu odpovídajícím závazkem otce jest důsledkem právní povahy poměru otce k nemanželskému dítěti, jenž jest svazkem práva rodinného. Jako nelze smírem odstraniti skutečnost otcovství, tak nelze jím zrušiti přirozenou a mravní povinnost otce, aby dítěti, jež zplodil, umožnil život a rozvoj tělesných a duševních sil. I po složení odbytného jednou pro vždy zůstává otec dle § 169 obč. zák. povinen, pečovati o dítě a chrániti jeho zájmy, třeba i proti matce.[5]) Právně plyne nezadatelnost nutné výživy z předpisů §§ 1481 a 795 obč. zák. a úvahy, že otec jest nemanželským dětem povinen stejně výživou podle svého jmění jako dětem manželským. Nedostávající se mu nutnou výživu může nemanželské dítě požadovati od otce za všech okolností, bez zřetele na ujednaný smír a složené odbytné. Plyne z povahy věci, že nutná výživa jest ohrožena teprve tehdy, nemůže-li býti již kryta z odbytného. Podle § 220 obč. zák. může k výživě dítěte v případě potřeby býti se svolením poručenského soudu použito i kapitálu. Dokud tento není vyčerpán, nemůže dítě od otce, který složil odbytné právě za účelem vyrovnání v š e c h svých vyživovacích povinností, požadovati dalšího plnění za účelem n u t n é v ý ž i v y. Nelze arci této zásady vykládati doslova tak, že by

[1]) Krasnopolski, Familienrecht 1911 str. 283 tvrdí, že správnější název by byla »smlouva«.

[2]) Husarek, Die familienrechtliche Alimentation, Grünhuts Zeitschrift XX. str. 681.

[3]) proti platnosti jmenovitě Husarek str. 682.

[4]) Krainz-Ehrenzweig, Familienrecht 1924 str. 252.

[5]) Svoboda, Rodinné právo 1921 str. 68.

odbytné muselo býti již vyčerpáno do posledního haléře. Dítě nemůže býti bez výživy, povinností poručníkovou jest, aby se o ni postaral v čas, nečekal tedy, až z odbytného již ničeho nezbude. Podle § 406 c. ř. s. stačí, když zažalovaný nárok jest splatný v den vynesení rozsudku, při nárocích na výživu lze odsouditi i ku plnění později splatnému. Zákon připouští exekuci pro zajištění nesplatného ještě výživného na dobu jednoho roku (§ 372 ex. ř.) a naznačuje tak dobu, ve které jest třeba se již o budoucí výživu starati. Nelze tedy nárok na poskytování nutné výživy odmítnouti prostě z toho důvodu, že odbytné není ještě vyčerpáno úplně, nýbrž musí býti zůstaveno uvážení soudce v každém jednotlivém případě, je-li nárok na vyměření nutného výživného vzhledem k tomu, že se odbytné vyčerpání blíží, již odůvodněn či nic, a od které doby má býti nutná výživa přiřknuta. Sluší dále rozeznávati, byl-li smír ujednán pouze mezi otcem a poručenstvem dítěte, či přistoupili-li k němu, jak bude pravidlem, nemanželská matka, po případě i její rodiče, jako další smluvní strana. Smíry smluvené jménem dítěte vyžadují ku své platnosti soudního schválení dle §§ 216 a 233 obč. zák. Soud nemůže schváliti smíru, není-li dítěti výživa zaručena. Odbytné jest úhradním fondem, z něhož mají býti placeny veškeré náklady na výživu, vychování a zaopatření dítěte (§ 166 obč. zák.). Podle vůle stran má se s ním vystačiti pro všechny tyto účely, důchody z něho plynoucí i kapitál sám mají býti tedy na celou dobu dětství, nedospělosti a nezletilosti dítěte až do jeho zaopatření přiměřeně rozvrženy. Nestačí-li odbytné na krytí všech potřeb v každém jednotlivém období, musí býti, co se nedostává, hraženo někým jiným. Schválí-li poručenský soud nedostatečné odbytné, zasahuje tím do práv nemanželské matky po případě jejích rodičů, jimž zákon v § 166 obč. zák. ukládá sice také povinnost výživy dítěte, ale jenom podpůrně, totiž není-li otec s to, aby ji sám poskytoval. Soud nezabezpečuje si souhlasu matky s odbytným jenom podle § 185 nesp. pat., poněvadž jest nejbližší příbuznou, nýbrž především, poněvadž ona bere svým souhlasem na sebe povinnost, zákonem jí jinak jenom podpůrně uloženou, aby ze svého plnila to, k čemu odbytné nestačí. Proto ujednávají se smíry o odbytném pravidelně, mezi nemanželským otcem na jedné a poručenstvem dítěte a jeho matkou na druhé straně, a lze říci, že ve skutečnosti jako smluvní strana vůči otci nevystupuje pak poručenstvo dítěte, nýbrž matka, poněvadž ona bere na sebe závazky, jichž se nemanželský otec smírem sprošťuje. Při takovém smíru o odbytném jde vlastně o ujednání mezi rodiči dítěte dle § 170 obč. zák., přistoupení poručenstva jest pouhým prohlášením, že zájmy dítěte byly uváženy a že poručenstvo se smírem souhlasí.[6]) Z toho plyne důležitý závěr, že nestačí-li odbytné ujednané se souhlasem matky po případě i jejích rodičů na výživu dítěte, neručí za další potřebné plnění v první řadě již dle § 166 obč. zák. otec, nýbrž dle § 170 obč. zák. matka dítěte, po případě její rodiče. Teprve, když tito nejsou s to, aby nutnou výživu dítěti opatřili, neb doplnili, oživne bez ohledu na to, co bylo při smíru smluveno, nezadatelné právo dítěte na nutnou výživu proti otci, a mohou býti po vyčerpání odbytného vzneseny proti němu nové další nároky. Co bylo posud uvedeno, platí jenom, nezměnily-li se od ujednání smíru poměry (rebus sic stantibus). Ale již sdělením uveřejněným ve věstníku min. sprav. v roce 1907 str. 181 bylo soudům doporučeno, aby do všech smírů o výživném byla pojata doložka, že se vyhražují dítěti další nároky pro případ změny v jeho potřebách, neb v poměrech nemanželského otce. Také veškeré úřední formuláře pro takové smíry jsou opatřeny podobnou doložkou a v praxi i v literatuře jest právem zastáván názor, že nebylo-li výslovně nic jiného umluveno, platí všechny smíry za ujednané jenom s uvedenou výhradou, i když to nebylo ve smíru výslovně řečeno.[7]) Nezletilci stojí pod zvláštní ochranou zákona (§ 21 obč. zák., § 2 nesp. pat.), úmluvy rodičů o jejich výživě nesmí býti jejich právům na újmu (§ 170 obč. zák.). Stejně jako dítě manželské nemá nemanželské dítě proti rodičům nároku jenom na výživu nutnou, nýbrž na výživu jejich majetku přiměřenou (§ 166 obč. zák.), a odporovaly by dobrým

[6]) Tak patrně posuzuje takové smíry již Zeiller, když požaduje ve svém komentáři I. str. 374 pro platnost smírů dle § 170 obč. zák. nadporučenské schválení, ač se tam mluví o smírech ujednaných jen mezi rodiči dítěte.

[7]) Krasnopolski str. 283, Krainz-Ehrenzweig str. 252.

mravům a byly proto neplatny (§ 879 obč. zák.) úmluvy, které by nemanželské děti vydávaly pro všechen čas nouzi a chudobě, ač jejich rodiče by je mohli podle svého majetku dobře zaopatřiti. Pro obor práva rodinného ustanovila třetí dílčí novela změnou § 142 obč. zák., že při změně poměrů může soud bez ohledu na svá dřívější nařízení a na ujednání rodičů učiniti nová potřebná opatření v zájmu dětí rozvedených a rozloučených manželů. To, co jest tu ustanoveno v zájmu dětí manželských, platí zajisté i ohledně dětí nemanželských[8]) a musí býti proto i soudní schválení smíru o odbytném pokládáno za udělené jenom s výhradou, že se poměry nezmění. V případech pochybných platí tedy vždy klausule rebus sic stantibus. Požaduje-li se od nemanželského otce, jenž se s dítětem odbytným vyrovnal, další splnění z důvodů změny poměrů, není nárok dítěte omezen nutnou výživou a nezáleží na tom, zdali a do jaké míry jest odbytné již vyčerpáno. K odbytnému nelze tu přihlížeti jako k záloze, z níž může býti nutná výživa po nějakou dobu v čas nouze uhražena, nýbrž jako k fondu, z něhož dle smíru mají býti placeny, třebas jenom částečně, přece všechny náklady výživy, vychování a zaopatření dítěte, jenž tedy má býti rozvržen na celou dobu potřeby poměrně. Jenom k tomu, co při takovém rozvržení na jednotlivá období časová z odbytného připadá, lze přihlížeti při nové, změněným poměrům odpovídající výměře otcových povinností a odečísti to od nich. Pouze tento výklad vyhovuje právní povaze složeného odbytného, jak byla určena srovnalou vůlí obou stran při jeho ujednání. Změna poměrů může nastati na straně dítěte i na straně otcově. Na straně dítěte spadá sem nejen nepředvídané zvýšení jeho osobních potřeb, ale také snížení vyživovací způsobilosti matky dítěte a jeho rodičů, bylo-li dítě smírem na jejich výživu odkázáno. Mohou tedy na příkl. nejen nemoc nebo úraz dítěte, ale též úmrtí matky, její ztráta majetku neb výdělečné způsobilosti býti důležitými okolnostmi, opravňujícími k novým nárokům proti nemanželskému otci. I když v takových případech půjde jenom o výživu nutnou, dlužno je rozeznávati od případů nahoře uvedených, kde šlo o nároky na poskytování nedostávající se nutné výživy bez ohledu na ujednaný smír a nastalou snad změnu poměrů. Právní důvod nároků v obou případech jest různý. V prvém případě požaduje se od otce další plnění z důvodu nepomíjitelné jeho otcovské povinnosti, v druhém případě pro změnu poměrů, které byly pro smír předpokladem. Proto může jenom v prvním případě býti nárok na výživu uplatňován teprve po vyčerpání odbytného. Jde-li o změnu poměrů, lze i tam, kde se nové nároky činí jenom v mezích nutné výživy, přihlížeti k nevyčerpanému dosud odbytnému pouze potud, pokud jeho okamžité použití připouštějí potřeby, jež v budoucnosti jsou rovněž na odbytné odkázány. Změna poměrů může nastati na straně otcově podstatným a nepředvídaným zlepšením jeho hospodářské mohoucnosti. Zdali nastalo takové zlepšení, může býti rozhodnuto jenom podle okolností konkretního případu, a nezáleží tu pouze na tom, že nemanželský otec nabyl majetku, nýbrž také, jak bylo již řečeno, na poctivém výkladu vyjádřené neb patrně tu jsoucí vůle stran při ujednávání smíru, při čemž s jedné strany ani výslovně ujednaná nezměnitelnost smíru nemusí býti závaznou, změnily-li se poměry způsobem, na který strany nemohly myšliti, s druhé strany zase ani značné zlepšení poměrů otcových nemusí býti pokládáno již za změnu odůvodňující další nároky dítěte. Bývá právě jasným účelem smíru o odbytném, aby bylo nemanželskému otci umožněno nabýti majetku a založiti si rodinu, a odporovalo by zásadám poctivého styku a podrývalo by právní bezpečnost, kdyby pouhé nabytí majetku přirozenému vývoji přiměřeného v takovém případě mělo býti dostatečným důvodem k neodržení smíru a ku činění nových dalších nároků. Nemusí býti změnou poměrů pouhá okolnost, že nemajetný rolnický syn převzal rodinnou usedlost, ale ovšem jest změnou poměrů, znehodnotilo-li se poklesem měny odbytné vyměřené dle dřívějších cen nemovitého majetku otcova tak, že činí nyní mnohokrát menší zlomek tohoto majetku, než bylo při smíru počítáno. Při pečlivém přihlížení nejenom ku absolutnímu, nýbrž i předvídanému vzrůstu hospodářské mohoucnosti otcovy a ku změně při smíru předpokládaného poměru odbytného k majetku a příjmům nemanželského otce, nebude nemožno upraviti povinnosti otcovy nově tak, jak vyžaduje i důvěra v plat-

[8]) Svoboda str. 68.

nost učiněné smlouvy, i právo dítěte na výživu přiměřenou otcovu jmění. Třeba ještě uvážiti, jaký vliv má na nové nároky dítěte, nebylo-li odbytné posud netoliko vyčerpáno, nýbrž snad naopak vzrostlo tím, že matka neb pěstouni dítěte živili dítě bez jakéhokoliv příspěvku. Částka takovým způsobem ušetřená nemůže býti považována za poskytnutou otcem. V pravdě byla, nebyl-li jiný úmysl zřejmě vyjádřen, dítěti darována třetími osobami, přestala býti částí složeného odbytného a stala se zvláštním, samostatným jměním dítěte, k němuž při posuzování zákonné vyživovací povinnosti nemanželského otce nemůže býti přihlíženo.

Čís. 34.

Ustanovení čl. III. zákona ze dne 26. dubna 1923, čís. 99 Sb. z. a n. nedotýká se vyrovnání, jež před jeho účinností byla již pravoplatně potvrzena.

Plenární usnesení ze dne 21. října 1924, čís. pres. 641/24, **sb. n. s. čís. 4277.**

Otázka zpětné účinnosti tohoto zákonného ustanovení byla zodpověděna rozhodnutím Nejvyššího soudu ze dne 29. ledna 1924 č. j. R II 26/24/1 a ze dne 16. dubna 1924 č. j. Rv I 228/24/1 záporně, rozhodnutím pak ze dne 21. května 1924 č. j. R I 386/24/1 kladně, načež přikázána byla prvním presidentem Nejvyššího soudu k rozhodnutí senátu plenárnímu. Plenární senát zodpověděl otázku, jak shora uvedeno.

Důvody:

Předeslati dlužno, že v úvahu přicházejí pouze vyrovnání, jež před účinností novely byla již soudem pravoplatně potvrzena. Neboť podle § 49 vyr. ř. vyrovnání vyžaduje potvrzení vyrovnacím soudem, jenž nebere ho prostě na vědomí, nýbrž přezkoumává je v tom směru, zda není zde důvodu, pro který potvrzení odepřeno býti musí (§ 50 vyr. ř.), neb odepřeno býti může (§ 51 vyr. ř.). Usnesení vyrovnacího soudu, jímž schvaluje vyrovnání, má ráz konstitutivní; dokud nedošlo k pravoplatnému potvrzení vyrovnání, nejeví účinků. Došlo-li tudíž k pravoplatnému potvrzení teprve po účinnosti novely, nutno na vyrovnání bezvýjimečně použíti ustanovení čl. III. novely. Otázka, předložená plenárnímu senátu, jest spornou i v literatuře (srov. pojednání dra Kuha v týdeníku »Die Wirtschaft« ze dne 12. dubna 1924 čís. 45 a uvedenou tam literaturu). Plenární senát vycházel z těchto úvah:

Zásadu: »Zákony nepůsobí zpět« vysvětluje přesvědčivým způsobem Tilsch (občanské právo rakouské, část všeobecná, druhé vydání, stránka 62) takto: »Okamžik, kdy nový zákon nabude působnosti, jest časovou hranicí mezi panstvím starého a panstvím nového zákona. Tato přesná hranice platí však jen v oboru práva objektivního, starý zákon přestává tímto okamžikem býti částí platného právního řádu. Konkretní právní poměry však, které nový zákon zastihl, zůstávají zásadně netknuty. Nový zákon, ač jedině on jest nyní částí práva objektivního, nabývá ve světě konkretních poměrů právních teprve postupně půdy, pročež jej užíti sluší jen postupně na právní poměry, nově vznikající. Naproti tomu starý zákon, ač zrušen (pozměněn), ztrácí ve světě konkretních poměrů právních rovněž jen postupně půdu a to ponenáhlým odumíráním právních poměrů, které byly založeny za jeho panství. Znamená tedy ona zásada nejen, že zákon nechává netknutými dřívější poměry právní pro dobu před svou působností, nýbrž i, že nový zákon ponechává starému zákonu upravovat tyto poměry i na dále v době panství nového zákona.« Rozebíraje otázku v podrobnostech dospívá týž spisovatel pod heslem »Pozdější změny starých právních poměrů« (stránka 65, bod 92) k tomuto důležitému poznatku: »Zachování starých právních poměrů přináší s sebou někdy i ten úkaz, že dokonce i skutečnosti nové, jež sběhnou se teprve pod panstvím nového zákona, posuzují se přece dle práva starého. Tak sluší posuzovati dle práva starého tyto nové skutečnosti: .... obmyslnost později se dostavivší (mala fides superveniens), prodlení, nahodilou neb zaviněnou nemožnost splnění a j.« O tento případ jedná se právě v otázce, předložené k plenárnímu rozhodnutí. Opírá-li se právní názor, že ustanovení článku III. zákona ze dne 26. dubna 1923, čís. 99 Sb. z. a n. vztahuje se i k vyrovnáním, potvrzeným před účinností tohoto zákona, o uvozovací slova onoho článku: »§ 57 téhož vyrovnacího řádu doplňuje se takto: .....«, dovozuje, že vzhledem k tomu již slovný výklad zákona vede jasně k důsledku, že, počínajíc účinností zákona, porušení povinností z vyrovnání nutno posuzovati podle nové normy (Dr. Kuh v týdeníku »die Wirtschaft« čís. 45 ze dne 12. dubna 1924), nepřibližuje se tím nikterak k jádru věci. Nedbá shora vytčeného rozdílu mezi časovou hranicí starého a nového zákona pro obor práva objektivního a pro obor konkretních právních poměrů a nedbá toho, co shora vytčeno o pozdějších změnách starých právních poměrů. Pokus, obhájiti onen právní názor jakožto prý jasný a samozřejmý výsledek již slovného výkladu zákona poukazem k článku IV. cit. zákona, stroskotává na úvaze, že z porovnání článku III. a IV. zákona plyne jasně jenom tolik, že zákonodárce otázku zpětné účinnosti zákona si uvědomil, omezil se však na to, vyřešiti ji výslovně jen pro případ, na který pamatováno článkem IV. zákona, nikoli též pro případ článku III. Stanovisko, že zákonodárce nechal pro případ článku III. otázku zpětné účinnosti nevyřešenu proto, že považoval za samozřejmé, že nové toto ustanovení vztahuje se i k vyrovnáním, potvrzeným před účinností článku III., jest zcela libovolným a nemá nižádné opory ani v doslovu zákona, ani ve zprávě důvodové. Spíše dlužno s hlediska slovného výkladu zákona trvati úsudkem z opaku na tom, že otázka zpětné účinnosti článku III., ponechána byla otevřenou vzhledem k zásadám § 5 obč. zák., jichž i na tuto otázku mělo býti použito. Než ani logický, pokud se týče historický výklad článku III. zákona nevede k závěru, že tímto zákonným ustanovením postižena jsou i vyrovnání, jimž před účinností zákona dostalo se pravoplatného soudního potvrzení. Nutno si především uvědomiti rozdíl mezi t. zv. pravým a nepravým zpětným působením zákona. Pravé zpětné působení nového zákona jest tu jen tehdy, když působí i pro dobu minulou, dotýkaje se dřívějších právních poměrů i pro dobu před svou působností. Může se tak státi jen, když jest to zvláště nařízené, buď zjevně, výslovně, nebo skrytě. Skrytě nařízeno jest pravé zpětné působení, když nový zákon jest vpravdě autentickým výkladem starého zákona (Tilsch, stránka 63, bod 89). Takovouto skrytě nařízenou zpětnou působnost přiznal Nejvyšší soud na př. článku I. bod 1 zákona ze dne 15. dubna 1920, čís. 311 Sb. z. a n., jímž doplněna některá ustanovení zákona ze dne 27. května 1919, čís. 318 Sb. z. a n. o zajištění půdy drobným pachtýřům, shledav v onom ustanovení autentický výklad pojmu »statku církevního« ve smyslu druhého odstavce § 1 zákona čís. Sb. z. a n. 318/1919. Ohledně článku III. zákona čís. Sb. z. a n. 99/1923 pravé zpětné působení nebylo nařízeno ani zjevně, což plyne ze samého zákona a úsudkem z opaku článku IV. téhož zákona, nebylo však nařízeno ani skrytě, poněvadž otázka, co jest právem, nesplní-li dlužník včas a plně potvrzeného vyrovnání, nebyla ve vyrovnacím řádě vůbec řešena, právě tak, jako nebyla ohledně nuceného vyrovnání vyřešena v řádu konkursním. Platily tudíž v otázce povšechné právní zásady o liknavosti dlužníka. Článkem III. zákona čís. Sb. z. a n. 99/1923 stanovena výjimka z oněch povšechných právních zásad, zásady ty nebyly článkem III. snad jen blíže vysvětleny, nýbrž nahrazeny pro případ článku III. zásadou výjimečnou, rušící pro tento případ použitelnost oněch zásad všeobecných. Jde tudíž jen o to, zda uznati lze t. zv. nepravé zpětné působení článku III. zákona. Nepravé zpětné působení tu jest, když nový zákon nařizuje, že ho má býti užito i na staré právní poměry již založené, ale teprve od doby, kdy počíná působnost nového zákona anebo od doby ještě pozdější. Nový zákon může obsahovati výslovné takovéto ustanovení (zejména v t. zv. ustanoveních přechodních), ale stačí též, když jinak z obsahu nového zákona je zřejmo, že i staré poměry pro budoucnost jím se mají říditi. Jest tedy věcí výkladu každého jednotlivého nového zákona, pokud jím má býti derogováno zásadě § 5 obč. zák. Všeobecně lze tu říci jen tolik, že pouze nové jus cogens prolamuje zásadu § 5 obč. zák. Jus cogens, jež souvisí se základními mravními názory a s celým společenským zařízením působí, není-li nic jiného stanoveno, ihned a ruší tedy pro budoucnost práva nabytá (Tilsch, stránka 65, bod 93). Prve, než bude přikročeno

k použití těchto zásad na otázku, o niž jde, dlužno vypořádati se s názorem, že vyrovnání podle vyrovnacího řádu obsahuje dle své pravé právní povahy jen p o v i n n o s t i vyrovnacího dlužníka a omezení jeho závazků na úkor věřitelů ve smyslu § 53 vyr. ř., nikoli dlužníkova práva a nároky ve smyslu § 5 obč. zák. Právní konstrukce pravoplatného vyrovnání podle vyrovnacího řádu jest sporná. Pravda ovšem, že vyrovnání podle § 49 vyr. ř. vyžaduje potvrzení vyrovnacím soudem. Z toho neplyne však nic pro právní konstrukci vyrovnání. Vždyť i ku platnosti smluv, uzavřených zákonnými zástupci poručenců a opatrovanců vyhledává se v mezích § 233 obč. zák. schválení soudu poručenského (opatrovnického), aniž změnila by se tím povaha právního jednání a soud stal se spolusmluvníkem právního jednání. Smlouva zůstává smlouvou trhovou, směnnou atd., třebaže její platnost pro poručence (opatrovance) byla podmíněna schválením poručenského (opatrovnického) soudu. Odmyslíme-li si pak požadavek schválení vyrovnání vyrovnacím soudem, jest právní podstata věci tato: Dlužník, jenž není s to platiti (ocitl se ve stavu předluženosti), u něhož tudíž podle § 68, pokud se týče § 69 konk. ř. nastaly podmínky pro vyhlášení úpadku, předstupuje prostřednictvím vyrovnacího soudu před své věřitelstvo s nabídkou mimoúpadkového vyrovnání. Vůči této nabídce vyrovnacího dlužníka jakožto jedné smluvní strany stojí jeho věřitelé jakožto zájmové sdružení a druhá smluvní strana, činící projevy, závazné pro celé zájmové sdružení, podle zákonně přesně vymezené zásady majoritních usnášení. Zjev takovéhoto zájmového sdružení není zjevem novým a mimořádným. Lze setkati se s ním v řízení úpadkovém, při hromadných osobách moderního obchodního práva, při veškerenstvu majitelů dílčích dluhopisů, majiteli svědčících anebo rubopisem převoditelných a p. Přistoupí-li dlužníkovo věřitelstvo zákonnou většinou na dlužníkovu nabídku, dochází ke smlouvě mezi dlužníkem a zájmovým sdružením věřitelstva. Smlouva ta jest tím, čím ji právě i zákon nazývá, jest vyrovnáním, podle mluvy obč. zákona smírem. Bez tohoto smíru bylo by bývalo muselo dojíti k vyhlášení úpadku s výsledkem, pro věřitelstvo velice nejistým a pochybným. Před tímto nejistým výsledkem dává věřitelstvo přednost přesně vytčenému kvocientálnímu uspokojení svých pohledávek. Dlužník a po případě i jeho příbuzenstvo přináší obětí, k nimž by snad v případě úpadku nebyl zavázán, zprošťuje se však za to po rozumu § 53 vyr. ř. svých závazků. Že pak výhody, plynoucí podle tohoto zákonného ustanovení pro dlužníka z vyrovnání jsou nabytými právy po rozumu § 5 obč. zák., nemůže býti pochybno, právě tak jako to nemůže býti pochybno při vzájemných nárocích a závazcích z obyčejného soudního nebo mimosoudního smíru. Po vyřízení tohoto bodu lze nyní přikročiti k jádru věci, najmě k otázce, zda ustanovení článku III. zákona čís. Sb. z. a n. 99/1923 jest jus cogens v tom smyslu, že, souvisejíc se základními mravními názory a s celým společenským zařízením, působí, není-li nic jiného stanoveno, ihned a ruší tedy pro budoucnost práva nabytá. Motivy k zákonu vytýkají neudržitelnost dosavadního stavu, který dopřává nepoctivým dlužníkům spekulaci s vyrovnáním na škodu věřitelů a tyto donucuje, by vyrovnání dodrželi, byť dlužník tak nečinil, což příčí se právnímu citu.

Zásada, že základní mravní názory zabraňují zákonodárci, by nechránil obmyslnosti, a že tomuto kategorickému imperativu musí ustoupiti i princip § 5 obč. zák., jest zajisté nesporně správnou a vedla by nutně k důsledku, že článek III. zákona čís. Sb. z. a n. 99/1923 platí i pro vyrovnání, potvrzená před jeho účinností, kdyby správným bylo, že novým ustanovením zákona budou postiženi jen dlužníci o b m y s l n í. Tomu však dle doslovu zákona není tak. Zákon nerozeznává, proč dlužník včas a plně potvrzeného vyrovnání nesplnil, dopadá tudíž i na dlužníka bezelstného, jenž pro napotom se vyskytnuvší, zcela nezavinčnou nemožnost nebyl s to, by vyrovnání plně dostál. Že pak mezi vyrovnacími dlužníky bude a byla též celá řada dlužníků reelních a bezelstných, nemůže zajisté býti pochybno. Článek III. novely přičinil nové ustanovení k § 57 vyr. ř. Podle motivů a tohoto přiřadění nového ustanovení chtěl zákonodárce jeho následky postihnouti dlužníky obmyslné, po případě podvodné. Nevyjádřil však této základní myšlenky v samém zákoně a šel dále, než jíti zamýšlel. Při tom jest zajisté nápadno, že zákonodárce v témž smyslu nenovelisoval ustanovení § 158 (1) konk. ř., jež jest doslova totožným s ustanovením § 57 vyr. ř.

Věc má se tudíž tak, že ustanovením článku III. postižení býti mají nejen dlužníci obmyslní, nýbrž i dlužníci bezelstní. Je-li pak příkazem základních mravních názorů, nechrániti a to ani zásadou § 5 obč. zák. dlužníků obmyslných, není příkazem základních mravních názorů, by zásada § 5 obč. zák. byla prolomena i v neprospěch dlužníků bezelstných, jimž napotom zcela nezaviněně stalo se nemožným, vyrovnacím závazkům plně a zavčas dostáti. Zásada § 5 obč. zák. jest, jak vystižně podotýká Pfaff-Hofmann (Kom. I. str. 157 a Exh. I. str. 140), jen jiným vyjádřením samozřejmého požadavku, že nikdo nemá býti zklamán ve své důvěře v právní řád, že, zařizuje-li kdo své jednání podle platných zákonů, může oddati se pocitu plné bezpečnosti, že jednání jeho bude po každé stránce podle oněch zákonů posuzováno. Bezelstný vyrovnací dlužník odhodlává se i k sebe těžším obětem a přiměje v četných případech i své příbuzenstvo k nepovinným obětem vůči jeho věřitelstvu v plné důvěře, že dostane se mu výhod § 53 vyr. ř. a že výhody ty mu zůstanou. Spoléhaje na ustanovení platného právního řádu, nemohl dlužník před účinností novely počítati s možností, že, nebude-li třebas nezaviněně, s to, by snad i jen jedinému věřiteli a jen nepatrný zbytek vyrovnací kvoty zaplatil, bude připraven o veškeré výhody § 53 vyr. ř. Příčilo by se právnímu citu a spravedlnosti, kdyby v jeho prospěch nenechala se platiti zásada § 5 obč. zák. Poněvadž pak i to příčilo by se citu slušnosti a spravedlnosti, by s vinnými trpěli i nevinní, zákon však pro budoucnost nerozeznává, nutno alespoň s hlediska § 5 obč. zák. pokusiti se o vyřešení, vyhovující co možná nejvíce citu slušnosti a spravedlnosti. Takovým uznal plenární senát, by k vůli bezelstným, poctivým dlužníkům nechala se zásada § 5 obč. zák. platiti i na prospěch dlužníků, kteří by snad dobrodiní § 5 obč. zák. nezasluhovali.

Čís. 35.

Závazek obce, převzatý neb osvědčený dluhopisem, vykazujícím náležitosti § 52 odstavec druhý obecn. zříz. mor., je neplatný, nestalo-li se usnesení obecního zastupitelstva v něm připomenuté platně podle předpisů obecního zřízení.

Plenární usnesení ze dne 4. listopadu 1924, čís. pres. 865/24, **sb. n. s. čís. 4321.**

Nejvyšší soud rozhodl dne 30. října 1923 pod č. j. Rv II 464/23, čís. sb. 3099, že závazek obce převzatý dluhopisem, jenž byl schválen nadřízeným úřadem, je přes to neplatný z toho důvodu, že usnesení, jímž závazek (úpis válečné půjčky) byl převzat, bylo neplatné pro nešetření náležitosti § 41 obecního zřízení moravského. Plenární senát nejvyššího soudu, přezkoumav rozhodnutí Rv II 464/23 ve smyslu dožádání ministerstva spravedlnosti z 15. července 1924 čís. 28.355/24, trvá na rozhodnutí tom, upraviv právní větu jím vyslovenou, jak je shora uvedena.

Důvody:

Obecní zastupitelstvo (dříve výbor) je stejně jako starosta orgánem obecním (§ 13 obecn. zříz.), a sice podle § 29 orgánem činícím usnesení, kdežto starosta je podle § 48 orgánem správním a výkonným. Pokud jde o věci obecní, o nichž rozhodování vyhrazeno je zastupitelství obecnímu, je starosta obecním orgánem podřadným v tom směrů, že jen připravuje usnesení zastupitelstva a vykonává je, jinak je pouze prostředníkem v jednání obce (§ 52), t. j. pouze sděluje a vykonává projevy vůle obecního zastupitelstva, k nimž došlo usnesením tohoto. V tom záleží zprostředkující činnost starostova, kdežto projevem vůle obce spojeným s právními účinky, zejména s mocí závaznou, jest jedině usnesení obecního zastupitelstva. Činnost starostova může při tom záležeti jedině v tom, že usnesení to připraví a spolupůsobí při něm tím, že řídí jednání zastupitelstva jako předseda, dále že projev ten sdělí druhé smluvní straně zřízením, po případě jen spolupodpisem listiny vykazující náležitost § 52. Podle usnesení toho řídí se platnost smlouvy. Tam, kde není platného usnesení, není platného projevu vůle a nevzniká platná smlouva, což vyplývá z ustanovení obč. zákona, jenž platí vedle podpůr-

ných předpisů obecního zřízení pro smlouvy obcí a s ní sjednané. Kde nedostává se platného usnesení, ač jest obecním zřízením předepsáno, nemůže starosta zavázati obec, ježto nemá k tomu zákonné pravomoci, a projev jeho nemá právního účinku. V tomto případě je smluvní stranou obec zastoupená obecním zastupitelstvem, a jen k sdělení tohoto projevu své vůle zastoupená i starostou, jemuž bez platného usnesení nedostává se plné moci k zastoupení obce na venek a naproti třetím osobám podle § 52. Platnost usnesení toho musí zkoumati soud, pokud rozhoduje o soukromoprávních nárocích obce anebo proti obci smlouvou založených, a pokud byla platnost ta ve sporu popřena. Povinnost ta vyplývá též z předpisu § 292 c. ř. s. 2. odst., namítá-li ve sporu strana proti listině vyhovující náležitostem § 52 (55) obecn. zřízení nesprávnost připomenutí, že stalo se usnesení zastupitelstva. Nezáleží na tom, zda listinou tou byl závazek založen anebo jen osvědčen, neboť i listina pravotvorná je zároveň listinou důkazní. Musí proto v tomto případě soud zkoumati, zda usnesení se stalo a to platně. Které formální předpisy bude soud při tom pokládati za podstatné anebo za nepodstatné, a jakých průvodních prostředků v určitém případě použije, vymyká se z rámce tohoto posudku, neboť o tom budou procesní soudy uvažovati samostatně podle zvláštností každého případu. Rozhodně však nebudou moci nikdy vyhnouti se zkoumání otázky, zda zachovány byly donucovací předpisy §§ 40 a násl., jež po většině výslovně stanoví podmínky platného usnesení, byla-li ve sporném případě popřena platnost usnesení pro nedostatek těchto náležitostí. Platné usnesení samo o sobě nedostačuje ovšem k založení závazku obce. Usnesení to vyžaduje vyššího schválení (zemským výborem, po případě okresním zastupitelstvem). Zákon vyžaduje schválení toho výslovně pro usnesení, ne pro listinu osvědčující neb zakládající závazek podle § 52, v níž budiž jedině připomenuto, že schválení to bylo dáno. Tím méně potřebuje starosta schválení toho pro svou pouze zprostředkující činnost. Bez této náležitosti jest i platné usnesení bezúčinné pro vznik závazku, avšak usnesení již od počátku neplatné nestane se tím platným, ježto schválení toto děje se pouze u výkonu dozoru nad hospodařením s kmenovým jměním obecním, takže vyšší úřady jen po této stránce přezkoumávají platnost usnesení obecního zastupitelstva, nemajíce pravidelně ani příležitosti ani možnosti, by usnesení přezkoumaly i po stránce formální. Předmětem přezkumu nadřízených úřadů ve smyslu obecního zřízení jest jen obsah usnesení, a proto v praxi schvalují se listiny pravidelně výslovně jen se stanoviska dozorství nad jměním obecním. V tom případě, že podle úmluvy stran smlouva byla sjednána písemně (písemná smlouva ve vlastním slova smyslu, §§ 884 a 886 obč. zák.), anebo že o smlouvě zřízena byla listina (neboť aspoň podle literatury není vyloučena ústně sjednaná smlouva s obcí, v kterémž případě jde o listinu průvodní), je dále nutno, by listina o smlouvě zřízená měla v případě, že závazek byl založen usnesením zastupitelstva anebo na základě jeho, náležitosti vytčené v § 52 odst. 2. Uvedený předpis zní obecně: »T ý č e - l i s e listina jednání, k němuž má obec zapotřebí schválení zastupitelstva anebo vyššího schválení« (a c. ustanovení odst. 1 § 52, jenž mluví o listinách, na kterých se mají zakládati závazky obce k jiným osobám, což platí o právních jednáních vyhrazených starostovi obce). Rozdíl ten vyplývá ještě lépe z textu německého, jenž rozeznává mezi listinami: »Urkunden, durch welche Verbindlichkeiten gegen dritte Personen begründet werden sollen« a naproti tomu: »Betrifft die Urkunde ein Geschäft, zu dessen E i n g e h u n g die Zustimmung des Ausschusses oder eine höhere Genehmigung erforderlich ist.« I této náležitosti je nezbytně třeba k tomu, by vzešel závazek proti obci, avšak přes to nemůže nahraditi náležitost ta usnesení obecního zastupitelstva, nestalo-li se anebo nestalo-li se platně. Toho zákon nepraví, a nelze smysl ten vkládati do ustanovení, jež sledují účel jiný, než ten, by listina zřízená v předepsané formě stvrzovala stav neodpovídající obsahu jejímu. Potřeba připomenutí, že stalo se usnesení a dáno bylo schválení, jakož i potřeba čtyř podpisů na listině má zajisté poskytnouti druhé smluvní straně záruku co největší, že opravdu zachovány byly náležitosti předepsané obecním zřízením k vzniku závazku obce. Bude zajisté řídký případ, že by čtyry osoby, totiž starosta obce, obecní starší a dva údové zastupitelstva stvrdili podpisy, že stalo se platné usnesení obce, kdyby ve skutečnosti tomu tak nebylo, neboť lze předpokládati, že o této skutečnosti zajisté mají anebo mohou míti vědomost, když ji potvrzují, a že úmyslem jich je potvrditi pravdu. Z toho je dále vyvoditi, že by ručili druhé straně svým jměním za škodu vzniklou tím, že potvrdivše, ať již vědomě anebo ze zaviněné nevědomosti, proti skutečnému stavu něco, na čem založila druhá strana důvěru svou a na základě čehož vešla ve smlouvu s obcí, ji uvedli v omyl. To vyplývá z obecných předpisů obč. zák. o náhradě škody. Podle úmyslu zákonodárcova byla tím poskytnuta druhé smluvní straně dostatečná záruka platnosti celého právního jednání osvědčeného listinou takto zřízenou a opatřenou, ovšem ne v tom smyslu, že by listina ta nahrazovala akty, jež potvrzuje, nýbrž jen tak dalece, že jest výslovným stvrzením, že zákonné náležitosti byly splněny, a podpisy čtyř úředních osob takřka znemožněn protidůkaz toho, co osvědčuje. Jen tím způsobem jest vykládati formální předpisy § 52 odst. 2. Zákon nebyl by zajisté předepsal bez další poznámky připomenutí, že dáno bylo přivolení a uděleno bylo schválení, kdyby toto připomenutí mělo obé nahraditi, ať se stalo platně anebo nestalo, aniž by byl výslovně podotkl, že proti listině vyhovující zákonnému předpisu není možný protidůkaz, že se tak platně nestalo. Zákon byl by tudíž výslovně vyloučil důkaz, že údaje listiny o daném přivolení a schválení nejsou správná. Mlčení jeho v tomto směru nelze vyložiti jinak, než že předpokládá v případě § 52 odst. 2 skutečně platné usnesení i schválení, ale že vyžaduje n a d t o, by skutečnosti ty byly v listině výslovně připomenuty. Zastánci opačného náhledu poukazují dále na to, že v § 52 není výslovně vytčeno, že přivolení anebo schválení stalo se p l a t n ě. Toho však zákon neměl zapotřebí, neboť mluví-li o usnesení vůbec, předpokládá tím jen usnesení platné, kdežto o platném usnesení mluví jen tam výslovně, kde stanoví podmínky platnosti. Tak je tomu ve všech případech, kde zákon mluví o manželství, o poslední vůli, a úředních aktech anebo projevech stran, a podobných pojmech, neboť má na mysli platné manželství, platnou poslední vůli atd., aniž by přívlastek platnosti zvláště připojil, ježto se předpoklad ten rozumí sám sebou. Neměl proto zákonodárce ani v případě § 52 důvodu, by vytkl zvláště, že má na mysli platné přivolení a platné schválení, spíše byl by vytkl výslovně opak, kdyby jej byl zamýšlel. Ostatně § 41 mor. zřízení obecn. pokládá za usnesení ve smyslu zákona jen takové, jež se stalo platně (sr. znění jeho: Aby zastupitelstvo mohlo u s n e s e n í a c. platné usnesení .... činiti ....). Nemohla proto listina, i když vykazuje předepsané náležitosti, založiti právní závazek obce, dokáže-li se, že nedošlo k některé skutečnosti jí osvědčené a nutné ke vzniku platného závazku, a to bez ohledu na to, ať jde o smlouvu písemnou anebo jen o listinu průvodní. V těchto případech nemůže býti upřeno právo obci jako právnické osobě, jež může jednati jen svými zástupci v mezích obecního zřízení, by namítla proti pohledávce uplatněné ze smlouvy, že smlouva ta nestala se platně a závazně podle předpisů obecního zřízení, zejména že nedostávalo se platného projevu vůle obec zavazujícího, a nelze proto nahraditi zájem obce na ochraně jmění jejího před neoprávněnými břemeny poukazem na zodpovědnost starostovu podle § 59, a nahraditi tím nedostatek platnosti usnesení jako projevu vůle nutného k založení závazku. Také nemohou rozhodovati ohledy na druhou smluvní stranu, ať jde o osoby fysické neb právnické, neboť účelem zákona bylo poskytnouti obcím ochranu měrou co nejširší při převzetí závazků zatěžujících jmění obecní. O zájem druhé smluvní strany postaral se zákon předpisem § 52 odst. 2 způsobem shora uvedeným, poskytujícím straně té aspoň relativní záruku, že projev vůle stal se předepsaným způsobem, po případě možnost hojiti se na jmění osob, jež neprávem jednaly za obec. Ostatně není naprosto nemožností, by zejména peněžní ústavy nesjednaly si vědomost o tom, zda při usnesení obecního zastupitelstva zachovány byly aspoň donucovací předpisy §§ 40 a násl., a bude proto záležeti na nich, by ujednaly s obcí právo přesvědčiti se z vlastního názoru o způsobu, jakým usnesení se stalo. Ve skutečnosti došlo ke sporům jen v případech, kde hlavně peněžní ústav nedbal nutné opatrnosti. Dokladem toho je právě spor Rv II 464/23 zavdavší podnět k tomuto posudku, neboť peněžní ústav nabízející obci zápůjčku, přímo ji vyzval k nezákonnému postupu, jen by přijetí válečné půjčky stalo se co nejdříve, ač zemský výbor, jenž za tehdejších poměrů úpisy půjček obcemi podporoval, přece ještě před usnesením doporučoval nápadným způsobem obci zákonný postup při usnášení se. Jen tím způsobem lze si vysvětliti skutečnost, že v tomto případě vydána byla žalující straně

listina stvrzující proti pravdě, že usnesení se stalo, ač k němu platně nedošlo, neboť zástupci obce mohli právem předpokládati, že věřitel souhlasil s nezákonným postupem. Jest ovšem možno, že na druhé straně snaží se nyní některé obce využiti tohoto rozhodnutí ve svůj prospěch tím, že u výkladu jeho jdou dále, než z něho je vyčísti. Avšak ani tato okolnost nemůže býti důvodem plenárnímu senátu, by opustil názor oním rozhodnutím vyslovený, ježto v daném případě bude soud uvažovati zvláště o namítané neplatnosti usnesení, a není tím řečeno, že námitce neplatnosti bude v každém případě vyhověno. Poukázalo se dále na možnost, že zásady hájené oním rozhodnutím jsou s to ohroziti komunální úvěr. Podle zkušeností posledních let nebude za těžko rozhodovati mezi dosavadním ztížením komunálního úvěru nebo jeho usnadněním. Zkušenosti ty byly získány ze sporů, jimiž byly na obcích vymáhány válečné půjčky. Poměry válečné vyvolaly uvolnění úvěru, pokud šlo o úpisy válečných půjček obcemi. Některé peněžní ústavy předstihovaly se za spolupůsobení státních i samosprávných úřadů v nabízení úvěru co do válečných půjček i ve slibech různých výhod, přejímaly od obcí úpisy způsobem příčícím se předpisům obecního zřízení, v některých případech, jak bylo shora uvedeno, samy vybízejíce k nehledění jich. K usnesení dostačila někde schůzka několika málo členů obecního výboru na rychlo za tím účelem svolaných, jindy nebylo vyžádáno schválení nadřízených úřadů, a k úpisu postačil podpis přihlášky bez ohledu na předpisy obecního zřízení. Tento nesprávný postup při přejímání úpisů válečných půjček zavdal po nečekaném obratu podnět k četným sporům. Postupoval-li Nejvyšší soud při rozhodování těchto sporů (po valné většině shodně s nižšími soudy) přesně podle předpisů obecního zřízení, odpovídá to zajisté účelu zákonodárce, jenž měl na mysli ochranu veřejného zájmu proti soukromému, zejména ochranu řádného hospodářství obecního, jež je také jedním ze základů řádného hospodářství státního. Válečné doby byly poučením pro příští časy a dokladem toho, že nelze povždy počítati s pravidelnými poměry, pro něž se hodí úchylka od přesných ustanovení zákona, ve prospěch příznivějších poměrů úvěrových. Zkušenosti let válečných poučily o větší účelnosti přísných zákonných opatření úvěrových, pokud jde o obce. Ani pro dohlednou budoucnost nejsou vyloučeny nové otřesy hospodářského a politického života, jež mohou vyvolati snahu uvaliti nová břemena na obce, hodící se k tomu povahou právnické osoby lépe, než fysické osoby. Odpovídá proto přesný výklad předpisů obecního zřízení nejen zákonu, nýbrž i větší účelnosti, ježto jde o ochranu hospodářství obecního jakožto jednoho z nejdůležitějších předpokladů řádného hospodářství státního.

Čís. 36.

Pohledávky za dodané zboží anebo práce provedené před 28. říjnem 1918 na základě smluv sjednaných s bývalou vládou rakouskou bývalému rakouskému eráru a uplatněné proti československému eráru jako nabyvateli statků a majetku rakouské vlády podle čl. 208 mírové smlouvy St. Germainské po případě jako nabyvateli všech statků a všeho majetku uvedeného v § 1 zákona ze dne 12. srpna 1921, čís. 354 Sb. z. a n. spadají pod zákon z 23. července 1919, čís. 440 Sb. z. a n., a jest vzhledem k nim postupovati podle § 2 tohoto zákona, pokud nejde o případ § 8 odst. 2 zákona z 9. října 1924, čís. 236 Sb. z. a n.

Plenární rozhodnutí ze dne 10. března 1925, čís. pres. 944/24, **sb. n. s. čís. 4787.**

Ministerstvo spravedlnosti zažádalo dopisem z 8. srpna 1924 č. 22.827/24 vzhledem k rozporu mezi nálezy Nejvyššího soudu Rv II 512/22 a Rv I 1506/23, by nejvyšší soud plenárním usnesením vyslovil se o tom, zda pohledávky za dodané zboží nebo provedené práce, pokud tyto práce byly provedeny anebo zboží bylo dodáno ještě býv. rakouskému eráru, spadají pod zákon čís. 440/19 Sb. z. a n., a zda čl. 205, případně jiné ustanovení mírové smlouvy St. Germainské ukládají československému státu povinnost splniti podobné závazky.

Plenární senát uvažoval nejprve o první otázce, přihlížející k zákonu č. 440/19, a vyslovil se následovně:

V první řadě je přihlédnouti k zákonu z 9. října 1924, čís. 236 Sb. z. a n., podle jehož § 1 zmocňuje se vláda, by převzala pohledávky vzniklé vůči bývalému eráru rakouskému, uherskému a společnému z dodávek provedených za války, t. j. od 28. července 1914 do 28. října 1918, a by poskytla za ně úplatu. § 8 tohoto zákona stanoví dále, že právní poměry mezi věřitelem a státem vznikající podle tohoto zákona nejsou občanskými právními věcmi a jsou tudíž spory mezi státem a věřiteli z převzetí pohledávek provedeného podle tohoto zákona vyloučeny z pořadu práva. Zákon ten je potvrzením správnosti náhledu, že pohledávky uvedené v dopise ministerstva spravedlnosti spadají pod zákon z 23. července 1919, čís. 440 Sb. z. a n., nařizující, by nebylo v soudním řízení pro pohledávky vytčené v § 1 pokračováno až do uplynutí čekací lhůty, anebo nové soudní řízení zahájeno. Zákon čís. 236/24 nezmiňuje se sice o tomto zákonu, ale přes to není pochybnosti, že pohledávky vytčené v § 1 zákona čís. 236/24 zahrnuty jsou v pohledávkách vytčených v § 1 zákona čís. 440/19, ohledně jichž nařízeno bylo přiročí, a že nebude zajisté provedeno řízení sporné ohledně těchto pohledávek, použije-li věřitel výhody poskytnuté mu zákonem čís. 236/24, v kterémž případě je pořad práva výslovně vyloučen (§ 8 odst. 2 zák.). Dopis ministerstva spravedlnosti jmenuje závazky čsl. státu za dodávky vedle závazků téhož za práce, a podobně pohledávky za dodané zboží vedle pohledávek za práce provedené bývalému rakouskému eráru, rozeznává tudíž mezi smlouvami kupními a smlouvami o dílo, kdežto zákon č. 236/24 mluví v § 1 jen o pohledávkách z dodávek. Pro zodpovědění otázky shora položené není však třeba uvažovati o tom, jak dalece kryje se pojem pohledávek za dodané zboží a provedené práce s pojmem pohledávek z dodávek, neboť není dnes pochybnosti o tom, že zákon čís. 440/19 vztahuje se jak na pohledávky za dodané zboží, tak i na pohledávky za provedené práce, pokud zboží bylo dodáno anebo práce byly provedeny bývalému rakouskému (stejně i uherskému a společnému) eráru, jsou-li uplatněny žalobou, a že je proto vzhledem k nim postupovati podle § 2, t. j. žalobu odmítnouti, pokud by nepředložil žalobce písemného prohlášení žalované strany, že se zříká přiročí. Žaloba odmítá se tu ovšem jen pro dobu přiročí nařízeného v § 1, kteréž přiročí trvá dosud, neboť nebyla splněna podmínka poslední věty § 1, aniž byl zákon č. 440/19, nařizující pouze opatření formálního rázu, změněn anebo zrušen některým z pozdějších zákonů, ježto žádný z nich nezmiňuje se o přiročí nařízeném tímto zákonem, aniž ukládá soudům provedení sporů o pohledávkách vytčených v § 1. V § 1 nařízeno bylo přiročí pro pohledávky, které vznikly proti c. k. eráru, c. a k. eráru a král. uherskému eráru ze smluv nebo ze skutečností nastalých před 28. říjnem 1918, u kterých byly v době jich vzniku zavázanými podměty Rakousko, mocnářství rakousko-uherské nebo království uherské. Naproti tomu nepraví zákon, že přiročí to bylo nařízeno jen pro spory zahájené proti uvedeným erárům. Že zákonodárce měl skutečně na mysli i spory zahájené pro tyto pohledávky proti československému státu, patrno je z důvodové zprávy finanční prokuratury z 13. února 1919 tisk 506, v jejíž předposledním odstavci poukazuje se i na to, že nároky takové uplatňují se i proti čsl. státu jako nástupci (t. j. bývalých erárů). Je proto použiti zákona č. 440/19 na všecky spory, jimiž uplatňují se pohledávky vytčené v § 1 první větě tohoto zákona i proti československému státu jakožto nástupci uvedených erárů z důvodu tohoto nástupnictví, nebo převzetí majetku a statků, ať nárok se odvozuje z § 1409 obč. zák. ve spojení s čl. 208 mírové smlouvy St. Germainské, po případě ze zákona č. 354/21, anebo z výkladu čl. 205 téže mírové smlouvy v ten smysl, že závazky sjednanými za války lze rozuměti nejen závazky z válečných dluhů, nýbrž i pohledávky za dodávky a práce. Postačí, že pohledávky ty vznikly proti některému z bývalých erárů ze smluv anebo ze skutečností nastalých před 28. říjnem 1918, a že nárok uplatňuje se proti čsl. státu jako nástupci bývalého státu rakouského anebo jako nabyvateli statků a majetku tohoto státu. To neplatí ovšem pro případy, kde nárok žalobní vznesený proti čsl. státu opřen jest o skutečnosti a smlouvy z doby po 28. říjnu 1918, k. p. narovnání, uznání anebo převzetí dluhu z jiného důvodu než pouhého nástupnictví nebo převzetí statků. Tyto případy nelze zahrnouti pod pojem pohledávek vytčených v zákoně č. 440/19, a není proto zákonného důvodu k přerušení sporu neb odmítnutí žaloby. Uvedených zásad bude užíti v případech, v nichž nárok proti

čsl. státu uplatněn byl z obojího důvodu, t. j. z důvodu nástupnictví a nabytí statku i majetku (§ 1409 obč. zák. a čl. 208 mír. sml.), i z důvodu skutečností vzniklých po 28. říjnu 1918, k p. schválení a převzetí provedeného díla, zboží dříve dodaného, uznání dluhu z tohoto důvodu atd., anebo jde-li o dodávky neb dílo provedené částečně před 28. říjnem 1918 a částečně po tomto dni. Vždy bude rozhodující tento den, a bude soud uvažovati jedině o skutečnostech vzniklých po 28. říjnu 1918, ať jde o dodávky a práce, anebo o smlouvy a jiné právní projevy stran. Uzná-li zažalovaný nárok za oprávněný těmito skutečnostmi, vyhoví žalobě, v opačném případě odmítne žalobu, ježto nemůže rozhodovati též o skutečnostech nastalých před 28. říjnem 1918, pokud žalovaná strana nezřekla se příroči. V některých případech bude nutno děliti nároky podle času. Pokud bude požadována odměna za provedené dílo, bude podle zásady § 1170 obč. zák. uvažováno jedině o části pohledávky připadající na část díla spadající do doby po 28. říjnu 1918. Při pohledávkách za dodané zboží a jiné věci bude záležeti na množství dodaném po tomto dni. V kterém stadiu sporu dojde k odmítnutí žaloby podle § 2 zákona č. 440/19, bude záležeti na zvláštnosti případu. Vždy bude nutno předem zjistiti náležitosti § 1 tohoto zákona, zejména bude třeba uvážiti, je-li čsl. stát žalován jen jako nástupce bývalého eráru rakouského a j. po příp. z důvodu převzetí jeho statků, a sice věřitelem bývalého Rakouska, Rakousko-Uherska anebo Uher, anebo je-li žalován jako osobní dlužník svým vlastním věřitelem na základě skutečností vzniklých po 28. říjnu 1918, a založivších samostatný jeho závazek k plnění. Odmítnutí žaloby podle zákona č. 440/19 zůstane vždy jen procesuálním opatřením, jímž soudy nedotýkají se otázky, zda a pokud převzal československý stát závazky bývalého Rakouska, Rakousko-Uherska anebo království uherského, ježto rozřešení této otázky vyhrazeno bylo podle důvodové zprávy ze 17. července 1919, tisk 1367 konečnému vyrovnání o právech a závazcích zaniklého mocnářství rakousko-uherského a jeho jednotlivých států. Zákonem č. 440/19 bylo uloženo soudům, by nepředbíhaly řešení této otázky, jež přísluší zákonodárci, a tento přistoupil skutečně k tomuto řešení, nehledí-li se k zákonu č. 354/21, zajisté zákonem č. 236/24, poskytnuv věřitelům bývalého eráru rakouského a dalších možnost, by domáhali se mimo spor převzetí pohledávek tam uvedených vládou rakouskou. Z těchto důvodů má Nejvyšší soud za to, že druhá otázka, zda čl. 205 anebo jiný mírové smlouvy St. Germainské ukládají čsl. státu povinnost splniti podobné závazky, položena byla jen pro případ, že by první otázka byla zodpovědena záporně, ježto po kladné odpovědi na první otázku nebudou míti soudy příležitost uvažovati prakticky o této otázce. Odpovídá proto Nejvyšší soud jen na první otázku shora položenou tak, jak uvedeno v právní větě.

Čís. 37.

Vlastnické právo ku zajištění může býti v exekučním řízení ochráněno jedině žalobou podle § 258 ex. ř.

Plenární usnesení ze dne 9. května 1925, čís. pres. 1385/24, **sb. n. s. čís. 5026.**

Ježto v praxi Nejvyššího soudu vyskytly se rozpory v otázce, kterak jest ochrániti vlastnické právo ku zajištění v exekučním řízení, zdali žalobou podle § 37 ex. ř. nebo žalobou podle § 258 ex. ř., přikázal prvni president Nejvyššího soudu rozřešení otázky plenárnímu senátu, jenž ji zodpověděl, jak uvedeno v právní větě.

Důvody:

Dlužno předeslati, že plenárnímu senátu nelze se zabývati hmotněprávním významem zajišťovacího převodu (převodu práva vlastnického ku zajištění), jelikož mu v tom směru nebyla otázka položena. Zde jde jen a jedině o otázku formálního práva, neboť jejím obsahem jest úvaha o způsobu, jakým věřitel, opírající svůj nárok o zajišťovací převod, jest oprávněn tento svůj nárok ochrániti

v exekučním řízení jinému věřiteli proti témuž dlužníku povoleném. Rozebírajíce právní předpisy §§ 37 a 258 ex. ř., dospíváme k těmto závěrům: Odpor podle § 37 ex. ř. opírá se o práva, která činí výkon exekuce nepřípustným. Tato žaloba směřuje, aby předmět do exekuce vzatý odňat byl exekučnímu řízení, a když je žalobě vyhověno (§ 37 posl. odst.), jest exekuci zrušiti z úřední povinnosti. Naproti tomu předpis § 258 ex. ř. vyřizuje střet mezi exekučním právem zástavním a zástavním právem mimosoudně nabytým, pokud se týče zákonitým právem zástavním, po případě i zadržovacím právem (čl. 312 obch. zák.), neboť žalobou podle tohoto předpisu lze uplatniti zástavní právo, nebo přednostní právo ku předmětům, které v době exekučního zabavení nebyly v držbě oprávněného. Tedy tato žaloba čeli, nikoli aby exekucí zasažený předmět odňat byl exekučnímu řízení, nýbrž aby v exekučním řízení bylo postiženému ochráněno jeho právo na přednostní úkoj z výtěžku dotyčného předmětu. Ani v prvém ani ve druhém případě neuvádí exekuční řád oněch práv, která by činila nepřípustným výkon exekuce, pokud se týče oněch práv, která by dávala postiženému nárok na přednostní úkoj ze zabaveného předmětu, tato otázka je tedy otázkou hmotného práva. Bylo by proto na snadě obírati se blíže a podrobněji dotyčnými předpisy hmotného práva, leč, poněvadž by úkol daný plenárnímu senátu byl tím překročen, stačí zde poukázati pouze k tomu, že právní útvar zajišťovacího převodu není platnými hmotněprávními předpisy upraven, a že ustanovení obč. zák. o právu vlastnickém a o právu zástavním se na něj nevztahují, když vlastním jeho účelem jest jen zajištění pohledávky, tedy pojištění úvěru. Ostatně předpis § 10 (čís. 3) konk. ř. (stejně znějící jako § 10 čís. 3 vyrovn. řádu), činí zbytečným pojati v okruh úvah zmíněné hmotněprávní předpisy. Vychází-li se z předpisu § 10 čís. 3 konk. ř., tu sluší zdůrazniti, že formě, ve které tento zajišťovací převod v životě hospodářském vystupuje na venek — odívajíc se v roucho práva vlastnického, — nesmí býti přikládán význam rozhodující, a třeba míti na mysli, že strany nechtěly, aby osoba oprávněná nabyla práva vlastnického ve smyslu obč. zákona, nýbrž že zamýšlely, aby oprávněný dosáhl zajištění své pohledávky. Staví-li citovaný předpis konk. řádu osobní věřitele, nabyvší k zajištění svých nároků určité věci dlužníkovy (úpadcovy), na roveň oddělným věřitelům úpadcovým, jest tím s dostatek objasněn dosah oprávnění vyplývajícího pro stranu opírající svůj nárok o zajišťovací převod. Je-li dle toho v konkursním řízení, které ve své podstatě jest generální exekucí, osobní věřitel, nabyvší k zajištění svých nároků určité věci úpadcovy, oprávněn dojíti z těchto kusů majetkových — které by jinak připadly do konkursní podstaty — odděleně a před ostatními věřiteli úpadce, uspokojení svých nároků, pak nemůže tomu býti jinak v řízení exekučním. Z toho plyne, že věřitel, odvozující své oprávnění na zaplacení své pohledávky z určitých věcí jeho na základě zajišťovacího převodu, má v exekučním řízení, nejsa držitelem, resp. detentorem dotyčných věcí, totéž postavení, jako osoba třetí, o níž mluví § 258 ex. ř., jelikož mu, hledíc k § 10 č. 3 konk. ř., přísluší jen nárok na přednostní uspokojení z výtěžku těch věcí, a to již před splatností jeho pohledávky zajišťovacím převodem chráněné. Důsledkem toho možno otázku danou zodpověděti v ten smysl, že nárok ze zajišťovacího převodu (převod práva vlastnického ku zajištění) může býti ochráněn jen žalobou dle § 258 ex. ř.

Čís. 38.

Soudu, jenž na požádání vyměřujícího úřadu provedl odhad nemovitosti za účelem vyměření dávky z přírůstku hodnoty, přísluší a náleží také, by rozhodl o tom, kdo má hraditi útraty odhadu (§ 17, poslední odstavec, dodatku III. k nařízení vlády republiky Československé ze dne 27. dubna 1922, čís. 143 Sb. z. a n.), a sám vybral tyto útraty.

Jsou-li útraty u strany nedobytné, ručí za ně úřad vyměřující, jenž navrhl soudní odhad.

Plenární usnesení ze dne 30. května 1925, čís. pres. 1499/24, **sb. n. s. čís. 5086.**

Otázku, zda soud, jenž byl vyměřujícím úřadem požádán o odhad nemovitostí za účelem vyměření dávky z přírůstku hodnoty, rozhoduje též o tom, kdo má hraditi útraty odhadu, řešil Nejvyšší soud po prvé usnesením ze dne 15. října 1922, č. j. R I 936/22-1 a odpověděl k ní s podrobným odůvodněním kladně (sb. n. s. čís. 1918). Od té doby rozhodoval Nejvyšší soud důsledně v témže smyslu (rozhodnutí ze dne 15. října 1922 č. j. R I 937/22-1, ze dne 13. prosince 1922 č. j. R I 1388/22-1, ze dne 12. června 1923 č. j. R I 422/23-1, ze dne 13. června 1923 č. j. R I 497/23-1, ze dne 21. listopadu 1923 č. j. R I 985/23-4, ze dne 3. ledna 1924 č. j. R I 1097/23-1, ze dne 15. ledna 1924 č. j. R I 1121/23-1 a ze dne 24. září 1924 č. j. R I 607/24-1). Teprve usnesením ze dne 13. května 1925, č. j. R I 360/25-1 zodpověděl Nejvyšší soud otázku záporně, vyhradiv výrok o náhradě odhadních útrat úřadům správním. Vzhledem k tomuto rozporu v judikatuře přikázal první president Nejvyššího soudu řešení otázky plenárnímu senátu, jenž schválil dosavadní stálou praksi Nejvyššího soudu.

Důvody:

Plenární senát neshledává příčiny, by se odchýlil od dosavadní stálé prakse v otázce mu položené, zvláště když pochybnosti, vyslovené s některých stran, nejsou takového rázu, by zvrátily stanovisko, Nejvyšším soudem důsledně zaujímané. To platí především o námitce, že se soudní odhad dle dávkového řádu děje v řízení nesporném, v němž podle § 1 nesp. patentu ze dne 9. srpna 1854 čís. 208 ř. zák. soudy zakročují z úřední moci nebo na návrh stran jen potud, pokud zákony to přikazují. (»Výslovného« předpisu zákona § 1 nesp. pat. nežádá.) Za takový příkaz nutno však pokládati ustanovení šestého odstavce § 1 dávkového řádu. (K vůli zjednodušení bude v tomto posudku citován vždy dodatek III. k nařízení vlády republiky Československé ze dne 27. dubna 1922 čís. 143 Sb. z. a nař., obsahující »Pravidla o obecní dávce z přírůstku hodnoty nemovitosti v obcích republiky Československé«.) Toto ustanovení těsně souvisí s předpisy odstavců předchozích, od nichž nelze ho odloučiti. Nejvyšší soud již v rozhodnutí čís. 1918 sb. n. s. zdůraznil, že náleží-li soudu, by stanovil cenu odhadní — což dnes není již sporno — jest jen důsledno, by mu přikázáno bylo také usnesení o tom, kdo hradí útraty odhadu. Jeť příslušný výrok toliko součástí — soudu přikázaného — vyřízení odhadního elaborátu. Jen soud může také posouditi potřebnost, účelnost a přiměřenost útrat odhadu. Poněvadž pro odhad dle dávkového řádu jsou tu předpisy zvláštní, neplatí ohledně útrat odhadu § 280 nesp. pat. a zásady řízení nesporného, že útraty odhadu hradí v ž d y navrhovatel, od něhož se tedy vždy vyberou. Že ustanovením posledního odstavce § 17 dávkového řádu vyřešena jest jen otázka, kdo k o n e č n ě nese útraty, ale nikoliv otázka, kdo rozhoduje o povinnosti k náhradě útrat, nelze z jeho doslovu vyčísti. Ustanovení pátého odstavce téhož § 17 nemá významu pro otázku, kterou jest řešiti, neboť vezme-li vyměřující úřad za základ odhadní hodnotu, zjištěnou dřívějším soudním odhadem, nevzejdou vůbec útraty odhadu. Nejvyšší soud v rozhodnutí čís. 1918 sb. n. s. také již vyložil, že a proč rozhodování o tom, kdo má hraditi útraty odhadu, nebude soudům působiti potíží. O tom, kdo jest povinen platiti dávku, soud rozhodnouti ovšem nemůže; ale osobu dávkou povinnou označí mu vyměřující úřad, jenž mu také oznámí hodnotu nabývací nebo zcizovací, jak byla stranou udána, pokud se týče v návrhu vyměřujícího úřadu předpokládána. Na soudu jest, aby si vyžádal potřebná data, nevyčkávaje návrhu úřadu vyměřujícího. Porovnávaje tato data s výsledkem odhadu, může soud bezpečně posouditi, zda tu jsou podmínky posledního odstavce § 17 dávkového řádu, za kterých ten, kdo jest povinen platiti dávky, hradí také útraty soudního odhadu. Proti námitce, že v zákoně nemá opory názor, že by soudy měly z moci úřední konati v tom směru potřebná šetření, stačí poukaz na § 2 čís. 5 nesp. pat. Zprávou vyměřujícího úřadu jest soud ovšem vázán, a proto jest výrok soudu o tom, kdo má hraditi útraty odhadu, do jisté míry arci výrokem formálním, jakýmsi vyřešením úlohy početnické, jejíž veškeré složky jsou známy. Nelze důvodně předpokládati,

že by vyměřující úřad se soudem sdělil něco nesprávného, neboť kdo jest povinen platiti dávku, stanoví § 13 dávkového řádu — bez ohledu na to, že snad strany m e z i s e b o u učinily ujednání jiné, pro vyměřující úřad nezávazné (§ 13 odst. 2), — a výše stranou u d a n é (úřadem předpokládané) hodnoty nabývací nebo zcizovací — bez hodnoty příslušenství (§ 5 poslední odstavec) a bez přípočtů, uvedených v § 8 — plyne ze spisů ukládacích. Proto není třeba vyslechnouti o dotčených datech napřed stranu, aniž jest odůvodněna obava, že by zpráva vyměřujícího úřadu vyššími úřady správními mohla býti prohlášena za pravdě se příčící. Opačné mínění namítá proti tomu, že inspektorát jest zrovna tak stranou jako poplatník a že není proto důvodu, by soud budoval pouze na jednostranném tvrzení strany jedné, t. j. inspektorátu. Leč proti tomu dlužno zdůrazniti, že inspektorát vystupuje zde jako úřad a že soud jest údajem jeho vázán právě tak, jako údajem úřadu při přihlášce k rozvrhu výtěžku za exekučně prodanou nemovitost. Při tom nelze ovšem nevysloviti pochybnosti o tom, zda poslední věta »než jak bylo stranou udáno« posledního odstavce § 7 dávkových řádů z roků 1920 a 1922 jest správná, či zda příslušná věta § 18 českého dávkového řádu z roku 1915 »než jak byla úřadem vyměřovacím v jeho návrhu předpokládána« nebyla snad příléhavější a věci lépe vyhovující. Vždyť dle § 17 dávkového řádu vyměřující úřad dá vyšetřiti hodnotu (nabývací nebo zcizovací) soudním odhadem i tehdy, když strana ani po vyzvání (§ 16) nepodala přiznání k dávce, — a když ve stanovené lhůtě nevyhověla výzvě, aby udala obecné hodnoty (odstavec 3). V obou případech tedy s t r a n a v ů b e c n e u d a l a h o d n o t y n a b ý v a c í a z c i z o v a c í, a proto nelze ani použíti ustanovení posledního odstavce § 17. Naproti tomu může býti vždy měřítkem hodnota, ú ř a d e m p ř e d p o k l á d a n á (odstavec 3) a straně sdělená (odstavec 4), s jejíž výší strana projevila nesouhlas, což zavdalo pak teprve příčinu k soudnímu odhadu. Poslední odstavec § 17 dávkového řádu vyžadoval by tedy opravy ve smyslu § 18 českého dávkového řádu z roku 1915. Pak by také byla ihned odstraněna jakákoliv pochybnost, odvozovaná z toho, že hodnoty, uvedené stranou, mohou snad přece někdy býti sporny, neboť o výši hodnot úředně předpokládaných a straně sdělených nemůže n i k d y býti pochybnosti. Ovšem dlužno trvati na tom, by vyměřovací úřad v návrhu řádně odůvodnil, že stranám sdělil cenu a že strany na ni nepřistoupily. Kdyby byl návrh v tomto směru neúplným, bylo by jej zamítnouti. Vyžádá-li si soud od vyměřujícího úřadu, jenž navrhuje odhad, zálohu — a o tom, že k tomu jest oprávněn, lze vzhledem k § 272 nesp. pat., §§ 332, 367, 365 c. ř. s., § 144 jedn. ř. a § 28 odstavec 1 dávkového řádu sotva asi pochybovati — a zapraví-li útraty odhadu ze zálohy, bude výrok soudu, učiněný po provedeném odhadu a po určení ceny odhadní o tom, že strana jest povinna hraditi útraty odhadu, ovšem míti ráz akademický, a v takových případech bude arci věcí úřadu vyměřujícího, by spolu s vyměřenou dávkou vybral od strany dávkou povinné, po případě též zálohou zapravené útraty odhadní. Vzhledem k tomu, že jest záhodno, by se znalcům a členům soudní komise co nejdříve dostalo poplatků za odhad, doporučuje se, by soudy stanovily si pravidlem, vybírati zálohu od vyměřovacího úřadu. Zbývá jen ještě, zmíniti se o námitce, že kdyby byl správným názor, že rozhodovati o náhradě útrat soudního odhadu přísluší soudům, rozhodovaly by soudy zároveň i o tom, kdo jest povinen, platiti dávku z přírůstku hodnoty, ježto jen tomu lze dle § 17 dávkového řádu uložiti náhradu útrat odhadních; poněvadž však určení osoby, povinné k placení dávky, přísluší úřadům správním, rozhodovaly by soudy i úřady správní o téže věci, a nebylo by možno, uvarovati se rozporů v názorech i rozhodování. Námitka ta neobstojí. Bylo již vytčeno, že rozhodovati o tom, kdo jest povinen platiti dávku, přísluší pouze a jedině úřadu vyměřujícímu; tento sdělí soudu osobu dávkou povinnou (§ 13); soud jest vázán tímto sdělením; k rozporu mezi soudem a vyměřujícím úřadem nemůže tedy dojíti. Kdyby snad útraty odhadu u strany byly nedobytné, ručil by za ně ovšem podpůrně vyměřující úřad, jenž požádal soud za provedení odhadu, dle zásad § 272 nesp. pat., § 40 c. ř. s. Z těchto důvodů dospěl plenární senát k právním větám, v záhlaví uvedeným.

Čís. 39.

Pro žaloby o pensijní nároky železničních zaměstnanců uvedených v § 2 až 8 nař. vlády rep. čsl. ze dne 29. prosince 1921 čís. 506 Sb. z. a n., tedy proti společenstevnímu pensijnímu ústavu (§ 4), proti pensijnímu fondu státních drah (§ 7) a proti schváleným pensijním zařízením soukromých drah (§ 8) je příslušný rozhodčí soud zemské úřadovny II. Všeobecného pojišťovacího ústavu v Brně.

Plenární rozhodnutí ze dne 22. září 1925, čís. pres. 363/25, **sb. n. s. čís. 5284.**

V rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 15. ledna 1924 č. j. Rv II 498/23-1, uveřejněném ve sb. n. s. čís. 3396, byla vyslovena přípustnost pořadu práva pro pensijní nároky zaměstnanců státních drah, již nejsou státními zaměstnanci ve smyslu organ. statutu pro železniční správu. V rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 27. ledna 1925 č. j. R I 68/25-1 vysloven názor, že o zaopatřovacích nárocích zřízenců státem převzaté buštěhradské dráhy rozhoduje příslušný rozhodčí soud zemské úřadovny II. Všeobecného pensijního ústavu v Brně. Vzhledem k tomu nařídil první president Nejvyššího soudu, aby tato sporná otázka byla předložena plenárnímu senátu k rozhodnutí. Plenární senát rozhodl se pro stanovení shora uvedené právní věty a to z těchto

důvodů:

Když bylo upravováno pensijní pojištění zákonem ze dne 5. února 1920 čís. 89 Sb. z. a n., bylo v § 2 a) výslovně stanoveno, že pensijní pojištění zaměstnanců drah, sloužících veřejné dopravě, a jich pomocných ústavů upraví ministr sociální péče v dohodě s ministrem železnic nařízením. Nařízení to, opírající se výslovně o zmocnění § 2 a) zákona č. 89/20 Sb. z. a n., bylo vydáno jako nařízení vlády republiky čsl. ze dne 29. prosince 1921, čís. 506 Sb. z. a n. Odkázavši v § 1 železniční zaměstnance tam zmíněné pod zákon čís. 89/20, upravuje pensijní pojištění železničních zaměstnanců v § 2 výrazem »ostatní« zahrnutých, rozděluje je v kategorie § 2 až 6, pak 7 a konečně 8 a to v pojištění dle zákona č. 89/20 Sb. z. a n. (§ 1), pojištění dle zvláštní úpravy tohoto nařízení (§ 2 až 6), pojištění zaměstnanců státních drah (§ 7) a pojištění vlastním pensijním zařízením soukromých drah (§ 8). Ohledně zaměstnanců státních drah ustanovuje § 7, že pojištění jich je opatřeno podle zvláštních předpisů pensijním fondem státních drah a že ustanovení § 4 až 6 se na ně nevztahuje. Tyto §§ 4 až 6 upravují obsah organisace a stanov společenstevního pensijního ústavu a proto byla vyloučena jich platnost pro zaměstnance státních drah, opatřených podle zvláštních předpisů pensijním fondem státních drah. Za to platí však i pro zaměstnance státních drah ustanovení § 9 a sl. tohoto nařízení, jak patrno: 1. z doslovu § 9, jenž stanoví, že pro pojištění podle §§ 2 až 8 a tedy i pro pojištění § 7, t. j. zaměstnance státních drah platí obdobně vyjmenované tam předpisy zákona č. 89/20 Sb. z. a n. s uvedenými tam odchylkami a doplňky, 2. z citace § 7: a) v § 9 č. 2, kde se pensijní fond státních drah staví na roveň t. zv. náhradním ústavům zákona, b) v § 9 č. 7, c) v § 10 a d) v § 11 citujícím v odstavci druhém též § 9 čís. 7. Nelze proto o tom pochybovati, že pro zaměstnance státních drah platí též odchylka předpisu § 9 č. 8 toh. nař., že pro žaloby podle obdoby § 75 odst. 2 zákona je příslušný rozhodčí soud zemské úřadovny II. Všeobecného pensijního ústavu v Brně. To odpovídá též účelu zákona. Zákon (č. 89/20 Sb. z. a n.) stanovil pro žaloby podle § 75 odst. 2 výlučnou příslušnost příslušného rozhodčího soudu § 76 a v § 66 č. 3 stanovil tuto příslušnost § 76 podmínkou existence tak zv. náhradních ústavů, § 66 č. 3 platí i pro zaměstnance státních drah dle § 9 odst. 1 a jeho doplňku čís. 2 nařízení. Je patrno, že zde zákon i nařízení postupují důsledně v otázce příslušnosti o rozhodování žalob podle obdoby § 75 odst. 2 zák. a že v ustanovení to výslovně pojímá i zaměstnance státních drah. S tím souhlasí i motivy zákona. Podle důvodové zprávy k vládnímu návrhu zákona Nár. shrom. čsl. z roku 1920 tisk 2135 str. 27 a 35 vytýká si osnovu mezi hlavními účely novelisace pensijního pojištění .... 4. omeziti do jisté míry dosavadní roztříštění pensijního pojištění a 5. upraviti ochranu pojištěnců při změně nositelů pojištění, a v souhlase s tím na straně 35 .... 4. sdružení všech nositelů pojištění, jež zůstanou zachovány, ve Svaz obdobný svazu nemocenských pokladen. Podle těsnopisecké zprávy o 115. schůzi Nár. shrom. čsl. v Praze dne 5. února 1920, zprávy sociálně politického výboru o vládní osnově zákona o pensijním pojištění, tisk. čís. 2305, pravil tehdy zpravodaj Dr. Engliš (str. 3474 a 3475): »Další skupina posledního zlepšení záleží v tom, že náhradní ústavy a opatření byla zmenšena na počet nejmenší. Zpřísněny byly totiž podmínky pro další trvání náhradních ústavů, takže čekáme, že do jednoho roku nám nezůstane více než 30 náhradních ústavů. Náhradní ústavy ovšem činí jistou konkurenci pensijnímu ústavu, oslabují ho, a samy jsouce isolovány, nejsou s to, aby plnily veškeré úkoly, jež čekají pensijní ústav. Jistě tane každému na mysli, že celé pensijní pojištění má splynouti v jeden společný ústav, který by pojišťoval netoliko pro případ pense, invalidity, stáří, vdovské pense, ale také pro případ nezaměstnanosti, nemoci, všech úrazů atd. Tedy roztříštěné tyto náhradní ústavy budou nyní sloučeny v nucený svaz, jemuž připadne úkol společné inspekce, preventivní péče a jiných organisačních úkolů pro náhradní pojištění,« a na str. 3476: »Ale bude jistě žádoucno, by celá soustava pensijního pojištění a jeho orgánů byla úplně přetvořena a sjednocena.« Patrna z toho snaha scelování a sjednocení organisace pensijního pojištění, která došla výrazu i v tom, že bylo postaráno i o koncentraci judikatury v jednotlivých zemských obvodech u zvláštních rozhodčích soudů, u železničních zaměstnanců — zaměstnance státních drah nevyjímaje — o úplnou koncentraci judikatury u jediného zvláštního rozhodčího soudu v Brně.

Tím právní věta v čele uvedená je odůvodněná.

Čís. 40.

Pokud není pro ten který případ v zákoně jinak ustanoveno, jest stranám přes to, že obě jsou členy organisací uzavřevších kolektivní smlouvu, nicméně volno, ujednati si individuelní služební smlouvu odchylnou od smlouvy kolektivní, a to bez rozdílu, zda byla úchylka učiněna ve prospěch zaměstnance nebo zaměstnavatele.

Plenární rozhodnutí ze dne 24. listopadu 1925, čís. pres. 544/25, **sb. n. s. čís. 5479.**

Rozhodnutím Nejvyššího soudu ze dne 24. června 1924 č. j. Rv I 562/24 byla vyslovena zásada, že když obě strany jsou členy organisací uzavřevších kolektivní smlouvu služební, lze úchylku od smlouvy kolektivní ujednati jen ve prospěch zaměstnance, nikoli však ve prospěch zaměstnavatele. Rozhodnutím téhož soudu ze dne 6. března 1925, č. j. Rv II 892/25 vyslovena naopak zásada, že úchylku takovou ujednati lze i ve prospěch zaměstnavatele. V obou případech uvažována otázka ta jen pro obor a s hlediska § 6 odst. 2 zák. o obch. pom. a § 114 odst. 4 živn. ř. Vzhledem k tomuto přímo protichůdnému stanovisku obou rozhodnutí byla presidiem Nejvyššího soudu tato sporná otázka předložena plenárnímu senátu jmenovaného soudu, který se usnesl na hořejší právní větě, a to z těchto

důvodů:

Především dlužno pojednati o případnostech, jichž zákonná úprava smlouvu kolektivní připomíná, a potom teprv o případnostech, kde tomu tak není. O smlouvě kolektivní či hromadné činí zmínku především zákon o obch. pomocnících v § 6 odst. 2 a živn. řád v § 114 odst. 4. § 6 odst. 2 zák. o obch. pom. stanoví sám výslovně, že kolektivní smlouva platí jako ujednání (t. j. nahražuje smlouvu individuelní) potud, pokud strany úmluvou nestanovily něco jiného. Předpis tento vychází tudíž jak z úplné volnosti, tak také z úplné

rovnosti stran; neomezuje je nijak v právu volné disposice, nýbrž zachovává jim možnost učiniti individuelní smlouvu služební, odporující smlouvě kolektivní (volnost), a nestanoví nižádnou výhodu, nižádnou prerogativu pro jednu nebo druhou stranu služebního poměru, zejména také ne pro zaměstnance (rovnost) a není tedy vůbec způsobilý tvořiti nějaké právo nutící, pročež také není pojat do § 40 téhož zákona, v němž se uvádí předpisy nadané mocí práva nutícího ve prospěch zaměstnance, a už tím jest celá kontroverse v podstatě své pro obor zákona o obch. pom. rozřešena. Neboť aby se mohlo říci, že individuelní smlouva nesmí v neprospěch zaměstnance stanoviti úchylku od smlouvy kolektivní, musil by zákon napřed odejmouti stranám volnost disposice, což však se zde nestalo, jak právě kladný obsah § 6 odst. 2 a negativní obsah § 40 dokazuje. Když ale zákon sám takto takové ujednání připouští, nemůže už proto na něm shledáváno býti nic nemravného. Než uvažujeme-li o otázce věcně, dospějeme dokonce k názoru, že připuštění takových ujednání je přímo hospodářsky oportunní, ne-li docela nezbytné. Jednak možno jest, že zaměstnanec jest ještě začátečník anebo pro tělesné vady neb jinou značně zmenšenou způsobilost pracovní silou méněcennou, které nelze ani při největší liberálnosti slušně přiznati nárok na stejnou mzdu jako ostatním zaměstnancům, takže, kdyby zákon individuelní ujednání nepřipouštěl, mělo by to za následek, že zaměstnavatel by takovému zaměstnanci to dobrodiní, které mu přijetím do služby neb práce za mzdu jeho osobním kvalitám přiměřenou, ač výše mzdy kolektivní nedosahující, prokazuje, nucen byl odepříti, takže taková zaměstnání hledající osoba by zůstala bez zaměstnání a bez výživy, připadajíc na obtíž státu, protože rozmnožujíc řady nezaměstnaných, neb obcí, protože spadajíc mezi osoby požívající práva chudinství. Ale i naopak mohlo by nepřipuštění míti neblahé hospodářské následky zase pro zaměstnavatele a ovšem tím opět pro zaměstnanectvo. Může jíti o mladý podnik, který se hospodářsky teprv ujmouti a zakotviti snaží, postrádaje však potřebných finančních prostředků musí se za tím ve všem, tedy i ve mzdách, uskrovniti, nebo mohou postihnouti podnik třeba již zdárně existující různé rány a pohromy, jež mohly by přivoditi jeho ruinování, kdyby nenapjal všecky síly, ke kterémuž napětí bude pravidelně také náležeti snížení mezd, ale nelze pochybovati, že tak bude lépe i pro samo zaměstnanectvo, když se snížení podrobí a části mzdy své vzdá, přispěvši takto k udržení závodu a tím pramene své výživy, kdežto příkrou neústupností závod hnán by byl v úpadek, jednostejno, zda neústupnost by měla původ a důvod svůj ve vůli zaměstnanectva nebo ve vůli zákona. Dokud pro tyto a podobné případy hrozící účastníkům hospodářskou kalamitou není v zákoně opatřena přiměřená předvídaná úprava, do té nelze také do všeobecného předpisu § 6 odst. 2 zák. o obch. pom., jenž zněním svým žádné výjimky nedopouští, výjimky takové ani vinterpretovávati ani jinak vnášeti. Posud řád práva majetkového jest řádem soukromoprávním, jak se za celá tisíciletí historicky vyvinul, zůstavuje v zásadě stranám právo, upraviti poměr svůj podle vlastní souhlasné vůle, a kde se od této zásady uchyluje, je to právě odchylka, což vždy předpis contra rationem juris, jenž nemůže býti rozšiřován, neboť pořád platí stará regule Paulova Dig. kn. 50 tit. 17 de div. reg. jur. 141 quod contra rationem juris receptum est, non est persequendum ad consequentias, třeba že v moderní době tyto výjimky značně se množily a třeba že množení toto dlužno pozdraviti jako sociální pokrok, pokud daná společnost svým mravním uschopněním pro něj již zralá jest. Teprve v řádu kolektivistickém, jenž právě jest protivou řádu individualistického, jest naopak zase zásadou úprava veřejnoprávní, nedopouštějící volné disposice soukromé, leč výjimkou, pročež zde zase tato výjimka nedovoluje rozšiřování. Ale i náš majetkový řád jest posud řádem soukromoprávním a individualistickým, jenom že arci reformovaným ve směru novodobých idei sociálních, římskému právu téměř neznámých, agrární otázku vyjímaje. Jako § 6 odst. 2 zákona o obch. pom. má obdobné ustanovení i § 114 b) odst. 4 živn. řádu, předpisující, že smlouva sjednaná mezi společenstvem živnostníků a jejich pomocnictvem — to byl prvý v zákoně vzpomenutý případ smlouvy kolektivní — má sice pro strany náležející ke společenstvu a pomocnictvu závaznou platnost, to však opět jen potud, pokud pořadem smlouvy nebyly učiněny odchylné úmluvy, při čemž opět se nerozeznává, zdali úchylka jest na prospěch zaměstnanci či zaměstnavateli. S tímto ustanovením dospěli jsme k výmluvnému potvrzení hořejšího našeho stanoviska. Zákon ze dne 12. prosince 1919 č. 29 na r. 1920 Sb. z. a n. upravující poměry domácké práce, stanoví totiž v § 21, že kolektivní smlouvy v oboru domácké práce platí za součást každé smlouvy, která byla ujednána příslušníky organisací, jež kolektivní smlouvu, zvanou tam tarifní, uzavřely (odst. 1) a praví pak v odst. 3, že »pro obor působnosti tohoto zákona«, to jest tedy pouze zákona o domácké práci »neplatí ustanovení odst. 4 § 114 b) živn. řádu«. Z toho jasně zřejmo, že předpis odst. 4 § 114 b) živn. ř. všude jinde, vyjma právě obor domácké práce, zůstal úplně v platnosti, zejména platí tedy dále pro všecky živnosti živnostenskému řádu podrobené, jichž je nekonečná řada, pokud nejsou provozovány »domáckou prací«, kterou ovšem lišiti dlužno od domácího průmyslu (čl. V. lit. e) úv. pat. k živn. ř., § 1 odst. 5 živn. ř. a Budw. 1019 A, § 78 a) živn. ř. a § 5 lit. c) zák. o živn. soud.). Tím více ale zůstal v platnosti i náš § 6 odst. 2 zákona o obch. pom., jenž s domáckou prací vůbec co činiti nemá, z čehož dle paroemie exceptio firmat regulam jde, že dovolávati se hořejšího ustanovení zákona o domácké práci jako nějaké zásady, která by měla všeobecnou platnost a byla prolomila opačnou zásadu zákona o domácké práci poučný, prosto nelze. Ale ještě v jiném směru je § 21 zákona o domácké práci poučný. Právě proto, že zákon dobře ví, co shora šíře vyloženo, že taková kolektivní smlouva jest s to, podnik za jistých nepříznivých konstellací neb konjunktur ruinovat, poskytuje v odst. 2 každé smluvní straně prostředek, aby se z ní vyzula, stanoví, že po vydání řádu — rozuměj řádu domácké práce dle § 18 — odporujícího hromadné smlouvě, může každá strana smlouvu tu vypověděti na 6 neděl, bez ohledu na jinak smluvenou dobu její platnosti, ač není zcela jasno, kdo se tu míní »smluvní stranou«, zda strany služebního poměru nebo kolektivní smlouvy a ani tisky 1586 a 1968 věc neosvětlují. Řád domácké práce jest souhrn usnesení ústřední komise, týčících se poměrů domácké práce, zejména mzdových a pracovních, tedy souhrn opatření úředních, při nichž na všecky směrodatné poměry náležitý zřetel bráti předepsáno jest (§§ 14—17) a jichž potom každý zaměstnavatel na prospěch zaměstnance šeřiti musí, aniž by dovoleno bylo soukromou úmluvou (na rozdíl od smlouvy kolektivní) se od ní odchýliti (§ 18). Tato nevyzutelná závaznost řádu jest něco jiného, než závaznost smlouvy kolektivní, neboť známo, že úřední předpisy pro obor soukromoprávních poměrů vyžadují a také požívají tak intensivní závaznosti, že všecku odporující jim dispositivní činnost stran vylučují, jako na př. maximální ceny a jiná opatření lichevního práva. Ale hlavní věcí je, že §em 21/3 zákona o domácké práci vyřazen jest § 114 b) odst. 4 živn. ř. z poměrů domácké práce naprosto, tudíž nejen v neprospěch zaměstnance, ale také v neprospěch zaměstnavatele, zachována tedy parita stran. Mělo-li by se tedy zákona užíti analogicky, ač, jak ukázáno, to nelze, musela by se analogie vztahovati i na tuto paritu, což znamená, že doložka § 6 odst. 2 zákona o obch. pom., »pokud nebylo ujednáno něco jiného«, byla by výkladem škrtnuta, k čemuž nejsme oprávněni. Že smlouva individuální uzavřená mimo rámec smlouvy kolektivní nemůže za platného řádu pokládána býti za smlouvu proti dobrým mravům, plyne dále mocně také z toho, že není posud žádného zákonného předpisu, jenž by nutil účastníka, aby se stal členem organisace, a že tudíž jak na straně zaměstnavatelů, tak zaměstnanců jsou extranei, tak zvaní outsiders, divocí, kteří nejsouce členy žádné organisace, nejen mají úplnou volnost, ale přímo odkázáni jsou výlučně na smlouvy individuelní. Dle toho všeho dlužno tedy vyčkati dalšího vývoje zákonodárství. Dosud 6 § odst. 2 zákona o obch. pom. nebyl nijak změněn, ale pakli tomu tak, tož zajisté musí míti smysl pořád stejný, jaký měl dřív, takový musí míti i nyní a byť byl vývoj kolektivismu nevím jaké síly a jakého stupně dosáhl. Jaký ale smysl má a jak mu vždy bylo rozuměno, o tom třeba nahlédnouti jen do bohaté judikatury v příručnici Mayera-Grünbergra (1915 u Manze) str. 59, dle níž kolektivní smlouva může býti z platnosti vyřazena specielní úmluvou a to i mlčky dohodnutou a že platnosti takové specielní úmluvy nevadí ani zákaz její v kolektivní smlouvě obsažený. Docela tak ale také nauka. Stačí tu odkázati na důkladné dílo Mayer-Grünberg (Manz 1911) str. 90—92, kteří citují i význačná místa z motivů. Ustanovení to připojil národohospodářský výbor poslanecké sněmovny, jenž kolektivní smlouvu charakterisoval

jako úmluvu o druhu a objemu služeb, jakož i o výši úplaty a přiznával jí jen platnost dispositivní, nikoli nutící. Individuelní či specielní úmluva převaluje tedy smlouvě kolektivní a není opačný náhled, že prý by se to příčilo dobrým mravům a sociálnímu cítění, aby zaměstnavatel zvláštním ujednáním mohl zaměstnance zbaviti výhod ze smlouvy kolektivní, nijak oprávněn, obsahuje již v sobě samém kontradikci: stalo-i se ujednání, tedy zaměstnanec souhlasil a tu pak nelze říci, že zaměstnavatel ho zbavil výhod. Ovšem opačný názor omezuje neplatnost individuelní smlouvy toliko na případ, že je vůči smlouvě kolektivní na úkor zaměstnanci, nikoli je-li na úkor zaměstnavateli a tudíž zaměstnanci na prospěch; tu se však pořád přehlíží, že i to by bylo správným jen, kdyby § 6 odst. 2 zák. o obch. pom. byl zaměstnanci nějaké výhody poskytl a § 40 téhož zákona byl tuto výhodu prohlásil za právo nutící, kdežto on vůbec § 6 v sobě neobsahuje. K tomu všemu dodati dlužno, že § 6 odst. 1 a 2 zák. o obch. pom. přejat byl do osnovy unifikovaného občanského zákona v §§ 1151 a 1152, k čemuž motivy výslovně prohlašují, že po zralé úvaze osnova ponechala stranám volnost, upraviti služební poměr odchylně od smlouvy kolektivní. Mimo uvedené již předpisy zákona o obch. pom., živn. řádu a zákona o domácké práci odkazuje na smlouvu kolektivní také ještě zákon o nemocenských pokladnách ze dne 20. listopadu 1917, čís. 457 ř. zák. v § 6 lit. e) a zákon o domovnících ze dne 30. ledna 1920, čís. 82 Sb. v §§ 9 a 18, avšak zda a pokud tyto specielní předpisy služební stanoví závaznost kolektivních smluv jako právo nutící a vylučují volnost disposice, zejména však také rovnost stran, dlužno ovšem i tu uvažovati jak ze znění těchto předpisů samých a ostatního obsahu jednoho každého zákona (přímé ustanovení rovné § 40 zák. o obch. pom. tu chybí), což však přesahuje již rámec vzniklé kontroversy a dlužno to tedy ponechati řešení konkretních případů, až se v praxi vyskytnou, neboť do té by to bylo předčasné a ovšem i zbytečné. Právní věta shora položená odpovídá však i řešení těchto případů, ať vypadne kladně nebo záporně. Naproti tomu platí, jak se samo sebou rozumí, dispositivní volnost stran vůči smlouvě kolektivní ve všech těch případech, při jichž úpravě zákon o smlouvě kolektivní žádného ustanovení nemá, zmínky o ní nečině, neboť tu rovněž nezavdává obsah zákona žádné příčiny dispositivní volnost stran omezovati.

Čís. 41.

Obchodním zákonem není odůvodněn požadavek, by znamenání firmy kupce jednotlivce dálo se jen vlastnoručním vypsáním celého firemního znění.

Plenární usnesení ze dne 16. prosince 1925, čís. pres. 866/25, **sb. n. s. čís. 5554.**

V poslední době zodpověděl Nejvyšší soud různým způsobem otázku, zda znamenání firmy kupce jednotlivce musí se díti vlastnoručním vypsáním firemního znění. Rozhodnutí čís. 2264 sb. n. s. vyžaduje bezpodmínečně tohoto vypsání, kdežto v jiném případě připustil nejvyšší soud znamenání tím způsobem, že majitel firmy (kupec jednotlivec) připojí ke znění firmy »Umělecký válcový mlýn a mechanická tkalcovna V. J. Novotný v Cakli u Ústí n. O.« psanému třetí osobou anebo vytištěnému vlastnoruční podpis V. J. Novotný. Presidium Nejvyššího soudu předložilo věc plenárnímu senátu k rozhodnutí této otázky. Jde tu o zásadní otázku, zda znamenání firmy kupce jednotlivce musí se podle zákona díti jen vlastnoručním vypsáním celého firemního znění a zda každé jiné znamenání je vyloučeno. Plenární senát usnesl se přijetím právní věty shora vytčené na záporné odpověď.

V první řadě jde o prolomení uvedené zásady zástavané dosud jak judikaturou nejvyššího soudu (vídeňského i brněnského), tak i starší literaturou, odpovídajícími zajisté starším názorům i poměrům, ne však poměrům nynějším, kdy vzmáhající se stále obchod a tím rostoucí počet závodů obchodních nutí přímo, by přihlédnuto bylo i k naléhavým potřebám obchodnictva, jímž dosavadní názor nevyhovuje, a by poznovu bylo zkoumáno, zdali názor ten odpovídá i zákonnému stavu tak příléhavě, že by změna jeho byla vyloučena. Je proto uvážiti, zdali požadavek znamenání firmy kupce jednotlivce vlastnoručním vypsáním celého znění firemního je po zákonu tak absolutní, že by nepřipouštěl výjimky. Obchodní zákon jedná o znamenání firmy kupce jednotlivce v čl. 19, podle něhož má kupec znamenati firmu před soudem mimo svůj osobní podpis, po příp. znamenání podati soudu. Zmíniti jest se i o čl. 15, podle kterého kupec firmou se podepisuje (die Unterschrift abgibt). Ani v těchto článcích, tím méně pak jinde nepraví zákon ničeho o tom, že by kupec jednotlivec byl povinen znamenati firmu tím způsobem, že vlastnoručně vypíše celé její znění. Toho nepraví ani slova § 15 »die Unterschrift abgibt«, neboť toto ustanovení nevylučuje, že podpis může se státi tím způsobem, že kupec jednotlivec připojí jen svůj vlastnoruční podpis ke znění firmy otištěnému anebo napsanému jinou osobou. Ovšem připouští čl. 229 obch. zák. výslovně znamenání firmy akciových společností tím způsobem, že postačí vlastnoruční podpis firmantů připojený k firmě, jež nemusí tudíž býti vypsána vlastnoručně. Podobná ustanovení mají § 17 zák. o společenstvech z r. 1873 a § 18 zákona o obch. společnostech s r. o. z roku 1906. Ale z těchto ustanovení nelze taktéž dovoditi, že by znamenání firmy nesmělo se díti v jiných případech tímže anebo podobným způsobem, je usnadňujícím. Zákon omezil výslovné ustanovení, že znamenání firmy může se státi uvedeným způsobem, jen na tyto určité případy. Lze proto uvedená ustanovení vyložiti i v ten rozum, že soudy nemohou vůbec brániti tomu, by znamenání firmy akciových společností, a útvarů jim na roveň postavených, dálo se způsobem vytčeným v čl. 229 a j., takže nemohou uvažovati nikdy o účelnosti anebo dovolenosti tohoto znamenání bez ohledu na zvláštnosti jakéhokoliv případu. Znamenání takové musí připustiti bez výjimky v každém případě. Pokud však nejde o uvedené útvary, nemusí je vždy povoliti, mohou tomu brániti, ovšem jen tehdy, mají-li důvody pro opak, ovšem jest nutno důvody ty zjistiti a vytknouti v každém případě zvláště. Neustanovil-li proto zákon výslovně, že kupec jednotlivec smí znamenati firmu svou jen vlastnoručním vypsáním celého znění, nedá se ustanovení to dovoditi ani z čl. 229 a pod., a zůstává nezvratnou skutečností, že zákon výslovně nestanoví vypsání celého firemního znění, že nezakazuje opak. Randa praví ve svém spise: Soukromé obchodní právo rakouské, vydaném v roce 1888, na str. 94 a 95: »a) Firma osobní, t. j. firma kupce jednotlivce, pak firma veřejných a komanditních společností musí se vlastnoručně psáti od firmanta (čl. 19, 88) sl. er hat dieselbe zu zeichnen. Stampiglie je tu naprosto nemístná.« Komentátoři Staub a Pisko neřeší uvedené otázky vůbec. Opačného náhledu než Randa je Dr. Gustav Švamberk ve svém spise »Právo firemní«, vyd. v Praze 1917, sr. str. 96 a 97. Vývody jeho nelze tu uvésti do slova, lze však s nimi jen souhlasiti. Švamberk shledává právem v čl. 15, jehož Randa se ostatně nedovolává, jen zákonný výměr obchodní firmy, ne však ustanovení, že by obchodník byl nucen vypsati vlastnoručně v každém případě celé znění firmy. Dospívá proto k náhledu, že způsob znamenání firmy kupce jednotlivce není zákonem přímo stanoven, takže není závady, by vyšlo se s porozuměním vstříc věcně oprávněným tužbám obchodnictva, i potřebám moderního obchodu. Že jde tu skutečně o tužby obchodnictva, je patrno z toho, že rejstříkové soudy mají často příležitost rozhodovati o opovědi kupců jednotlivců, podle nichž má firma jich znamenána býti i jiným způsobem, než vlastnoručním vypsáním celého znění. Praxe není jednotná, pokud nejde ovšem o nejvyšší stolice. Některé soudy přijímají přihlášky takové beze závady, jiné vyžadují znamenání firmy odpovídající úplně přísné zásadě shora uvedené. Nejvyšší soud vídeňský vycházel z téže zásady, jak je patrno ještě z rozhodnutí jeho z 22. října 1912 č. R II 950/12, srv. Právník LII r. 1913, str. 540. V tomto svém rozhodnutí přiklonil se stručně bez vlastních důvodů k důvodům rekursního soudu, jež se opírají o čl. 19 obch. zák. u srovnání s čl. 229. Ale bylo již shora podotčeno, že ani čl. 19 nestanoví, jak se má firma znamenati, ano rozeznává znamenání firmy a osobní podpis. Praví se v něm pouze: »er hat dieselbe zu zeichnen«, t. j. firmu, aniž stanoví, že se tak může státi jen vlastnoručním vypsáním celého znění. Že slovo »zeichnen« není totožné se slovy »eigenhändig schreiben«, vyplývá právě z čl. 229, podle něhož k znamenání firmy (Zeichnung) stačí připojení vlastnoručního podpisu ke znění firmy nepsanému vlastní rukou. Že by slovo »zeichnen« v čl. 19 mělo jiný význam, shodný s vlastnoručním psaním, není v článku tom stanoveno. Nedá se proto

ání ze slova »zeichnen« dovoditi správnost přísnější zásady. Podobně rozhodnutí našeho soudu č. R I 83/23 (č. 2264 sb. n. s.) neuvádí zvláštních důvodů, nýbrž poukazuje jen na důvody rekursního soudu opírající se výhradně o čl. 19. V obou těchto rozhodnutích šlo o firmu kupce jednotlivce. Jest zajisté jen důsledkem těchto rozhodnutí třetí stolice, že většina firemních soudů vyžaduje nyní, pokud jde o opovědi firem kupců jednotlivců, by bylo celé znění firmy vypsáno vlastnoručně, že však aspoň některé z nich nepostupují stejně i při opovědi firem veřejných společností, ač pro tyto platí co do znamenání firmy stejné pravidlo jako pro kupce jednotlivce (srv. čl. 88). V tomto smyslu odpověděly některé firemní soudy na dotaz učiněný za příčinou zjištění, jaká praxe zachovává se u nich v poslední době. K této nedůslednosti dospělo se jen tím, že se vložilo do určitého předpisu zákonného něco, co v něm ve skutečnosti není, a že se předpis ten vykládá přísněji, než jak zní. Tento přísnější výklad byl zajisté dosud odůvodněn v četných případech. Zápornou odpovědí na otázku shora položenou nebude ještě řečeno, že znamenání firmy kupce jednotlivce může se díti co do vlastnoručního vypsání libovolně, a že by se neomezeně připustilo užívání razítek a pod. Jde tu zásadně o výrok, že z čl. 15 a 19 obch. zák., jakož i čl. 88 a 153 obch. zák. nedá se vyčísti bezvýjimečné pravidlo, že celé znění firmy musí býti vypsáno vlastnoručně. Tím nebude dána naprostá volnost, nýbrž má býti tím vyhověno skutečné potřebě, pokud se tak dá srovnati se zákonem. V tomto směru bude nutno říditi se požadavkem, by firma byla znamenána tak, že by vylučovala jakýkoliv omyl, by tudíž v každém případě bylo patrno, o jakou firmu jde, zejména že jde o firmu kupce jednotlivce. Požadavek ten zůstane nadále v platnosti, i když nebude v každém případě vyžadováno vlastnoruční vypsání firmy kupce jednotlivce. Právě proto, že obchodní zákon v čl. 229 (stejně jako uvedené zvláštní zákony) dovoluje pouze akciovým společnostem neomezeně a bez výhrady, by znamenaly firmu bez úplného vlastnoručního vypsání jejího znění, takže znamenání tímto způsobem provedené bude na první pohled nasvědčovati tomu, že jde o znamenání firmy akciové společnosti, bude třeba v každém jiném případě zkoumati, zda znamenání firmy kupce jednotlivce stejným způsobem nevzbudí dojem, že jde o akciovou společnost anebo podobný útvar. Nelze tu probrati všecky případy, kdy se tak může státi, šlo hlavně o stanovení zásady, že soud ten může i ohledně firmy kupce jednotlivce ustoupiti od dřívější přísné zásady, tak jak některé soudy učinily již vzhledem k veřejným společnostem, t. j. ustoupiti od bezvýjimečného požadavku vlastnoručního vypsání celého firemního znění v případě, kde nehrozí nebezpečí, že jde k p. o věcnou firmu akciové společnosti, nýbrž kde bude zjevno, že jde o firmu kupce jednotlivce. Jde v první řadě o to, by firemní soud nebyl nucen vrátiti bez dalšího zkoumání opověď kupce jednotlivce, jenž domáhá se znamenání firmy odpovídajícího dnešní potřebě obchodní a při tom vylučujícího omyl co do podstaty firmy. Plenární senát pojal proto do právní věty shora uvedené jen obecnou zásadu, aniž vytkl výslovně zvláštní směrnice, neboť bude v první řadě na rejstříkových soudech, jak se nadále zachovají. Vzhledem k tomu, co bylo shora vytčeno jako nutný požavadek znamenání firmy, bude třeba o každém případě uvažovati zvláště. Přes to uvažoval však plenární senát aspoň o případech v praxi nejčastěji se vyskytujících, by vzhledem k nim bylo jeho stanovisko již předem vytčeno. Obecně nebude závady proti znamenání firmy kupce jednotlivce tím způsobem, že obchodník napíše vlastnoručně jen osobní část firmy (osobní dodatky) pod celým zněním firemním, napsaným i jinou osobou anebo vytištěným (k p. razítkem). Z tohoto znamenání bude patrno nejen, že firma byla znamenána obchodníkem samotným a ne zmocněncem, nýbrž i že jde o firmu kupce jednotlivce, neboť o tom nebude valné pochyby vzhledem k osobnímu jménu obsaženému ve firemním znění. Téhož nelze říci v případě, že by osobní dodatky byly vynechány ve znění firmy napsaném jinou osobou anebo vytištěném, a byly připojeny vlastnoručně k těmto věcným dodatkům. Způsob ten bude přípustný jen tehdy, nedá-li se z věcných dodatků souditi na jinou firmu než na firmu kupce jednotlivce, což bude předmětem úvahy firemního soudu.

Čís. 42.

Výboru advokátní komory nepřísluší odvolání do usnesení vrchního zemského soudu, jímž změnou usnesení komorního výboru, zápis do seznamu kandidátů advokacie zamítajícího, zápis ten byl povolen na odvolání podle § 30 adv. řádu.

Plenární usnesení ze dne 17. prosince 1926, čís. pres. 563/26, **sb. n. s. čís. 6594.**

Usnesením Nejvyššího soudu ze dne 20. ledna 1926, R II 7/26, čís. sb. n. s. 5685, bylo odmítnuto odvolání výboru moravské advokátní komory do usnesení vrchního zemského soudu, jímž bylo změnou rozhodnutí výboru advokátní komory vyhověno žádosti kandidáta advokacie o započtení doby do advokátní praxe, — ježto nebylo uznáno oprávnění výboru advokátní komory k odvolání. Podáním ze dne 19. března 1926 žádal výbor moravské advokátní komory presidium Nejvyššího soudu, by otázka přípustnosti odvolání na Nejvyšší soud proti výborem odepřenému, avšak vrchním zemským soudem povolenému zápisu do seznamu kandidátů advokacie nebo potvrzení advokátní praxe byla předložena plenárnímu senátu a odůvodnil svou žádost takto:

»Výbor moravské advokátní komory poukazuje především na to, že od trvání advokátního řádu v této otázce vydaná rozhodnutí skoro vesměs uznala přípustnost takového odvolání. Bylo tomu tak nejen v praxi bývalého Nejvyššího soudního dvoru, ale i při rozhodnutích čsl. Nejvyššího soudu. Buďte zde uvedena jenom dvě rozhodnutí Nejvyššího soudu a to rozhodnutí ze dne 17. srpna 1920 R II 209/20, jež se týkalo započtení vojenské služby kandidáta advokacie do advokátní praxe, a rozhodnutí ze dne 26. října 1920 R II 343/20, jež se týkalo výborem odepřeného a vrchním zemským soudem povoleného zápisu do seznamu kandidátů advokacie. — V obou případech rozhodl Nejvyšší soud o odvolání výboru advokátní komory proti rozhodnutí vrchního zemského soudu meritorně, ni z daleka nepomýšleje, že by výboru advokátní komory bylo oduznati právo odvolání proti rozhodnutí vrchního zemského soudu. — V četných jiných případech rozhodl Nejvyšší soud vždy v témž smyslu a též praxe bývalého Nejvyššího soudního dvoru byla táž. Rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 20. ledna 1926 R II 7/26, o něž zde jde, odporuje tudíž naprosto dosavadní praxi a dle názoru podepsaného výboru nutno proti němu míti vážné pochybnosti. Rozhodnutí tvrdí, že dle § 30 adv. ř. přísluší odvolání toliko proti odepření žádosti, tedy toliko postiženému kandidátu, nikoliv však výboru advokátní komory, jenž o žádosti rozhodl a není tedy vůbec stranou, nýbrž stolicí k rozhodování povolanou. Stolici takové nepřísluší pak prý v řádu práva opravný prostředek, leda by výjimkou byl jí přiznán, což však musí v zákoně býti bezpochybným způsobem ustanoveno. Předem dlužno uvésti, že výbor advokátní komory nelze klásti na roveň soudnímu nebo jinakému úřadu prvé stolice. — Advokátní komora skládá se dle § 22 advokátního řádu z veškerých advokátů do seznamu zapsaných, kteří bydlí v obvodu komory a vyřizuje dle § 23 své věci buď přímo ve valných hromadách nebo svým výborem. Advokátní komora a její výbor jsou tudíž orgány samosprávy advokátního stavu a s tohoto hlediska jsou — nehledíc k všeobecnému ustanovení § 23 — v § 27 vypočteny záležitosti příslušející advokátní komoře a v § 28 záležitosti příslušející výboru komory. — Do působnosti tohoto spadá vésti seznam kandidátů advokacie, potvrzovati advokátní praxi a vydávati kandidátům advokacie legitimace k substituci. — Výbor vykonává tudíž dohled nad kandidáty advokacie a shodně ustanovuje § 41 jednacího řádu mor. advokátní komory a jejího výboru pod nadpisem »Vrchní dozor nad kandidáty advokacie«, že výboru náleží vrchní dozor nad kandidáty advokacie, jak potom § 41 blíže rozvádí. — Výborem uplatňované právo odvolací jest proto oprávněno již s toho hlediska, když výbor pokládá se za zkrácena ve svém dozorčím právu rozhodnutím vrchního zemského soudu, měnícím jeho usnesení ohledně žádaného zápisu kandidáta advokacie nebo potvrzení praxe kandidáta advokacie. Rozhodnutí Nejvyššího soudu, o něž jde, uvádí též rozhodnutí plenárního senátu bývalého Nejvyššího soudního dvoru ze dne 15. února 1898 rep. nál. č. 166, sb. č. 26 a praví, že ono rozhodnutí nemůže zde mý-

liti, neboť důvodů Nejvyšším soudem uváděných nevyvrací. Leč právě ono rozhodnutí dokazuje dle názoru výboru přesvědčivě, že výboru odvolání, proti rozhodnutí vrchního zemského soudu, měnícímu usnesení výboru, přísluší. Neboť ustanovení § 30 advokátního řádu, že proti odepřenému zápisu do seznamu kandidátů advokacie a proti výmazu ze seznamu a proti odepřenému potvrzení advokátní praxe mají súčastnění právo odvolati se k vrchnímu zemskému soudu a od tohoto k Nejvyššímu soudu, nepraví nic jinak, než že shodná rozhodnutí lze ještě napadnouti odvoláním k Nejvyššímu soudu. Z toho nelze však usuzovati, že by proti měnícímu rozhodnutí vrchního zemského soudu odvolání nebylo, jak rozhodnutí rep. nál. č. 166 blíže uvádí. Dlužno však též míti na zřeteli, že odvolání, které dle § 30 advokátního řádu, pojednávajícího o opravných prostředcích proti odepření zápisu a proti potvrzení advokátní praxe, přiznáno jest »súčastněným«, nevylučuje právo výboru odvolati se z rozhodnutí vrchního zemského soudu. Již dle tohoto nelze výboru upírati odvolací právo a dále proto, že jeho odvolací právo plyne z dozorčího práva výboru nad kandidáty advokacie, jenž tudíž vůči rozhodnutí vrchního zemského soudu jest rovněž stranou »súčastněnou«.

Jelikož byl rozpor mezi rozhodnutím čís. sb. 5685 a dřívějšími rozhodnutími Nejvyššího soudu, jimiž byla odvolání výboru advokátní komory věcně vyřizována, přikázal první president Nejvyššího soudu spornou otázku plenárnímu senátu, jenž ji rozhodl jak uvedeno v právní větě.

Důvody:

I. Vycházeti sluší z § 7 adv. řádu, který jedná o zápisu do seznamu a d v o k á t ů a předpisuje, že: po složení přísahy má si uchazeč vymoci zápis do seznamu advokátů, že není-li překážky, má mu výbor zápis povoliti, a konečně že (doslova) proti o d e p ř e n í zápisu do seznamu advokátů přísluší účastníku (něm. dem Beteiligten) právo odvolání k advokátní komoře a od této k Nejvyššímu soudu. Což tedy předem přísluší odvolání i k Nejvyššímu soudu jen proti o d e p ř e n í zápisu a za druhé, což z toho jako nutný logický důsledek samo sebou vyplývá, ale přece ještě výslovně jest řečeno, jen účastníku (singulár), kterýmž nikdo jiný nemůže býti rozuměn, než u c h a z e č. Z toho plyne, že výboru advokátní komory nepřísluší odvolání k Nejvyššímu soudu ani proti povolujícímu rozhodnutí, a to z dvojího důvodu: jednak že odvolání přísluší jen proti odepření zápisu a jednak že výbor není účastníkem. To se srovnává i s jeho úředním postavením, neboť je-li rozhodujícím úřadem, nemůže býti zároveň účastníkem či stranou, nemůže míti v téže záležitosti dvojí postavení. Taková věc je možna, jak už v rozhodnutí ze dne 20. ledna 1926 č. j. R II 7/26 provedeno, jen tam, kde zákon rozhodujícímu úřadu právo opravného prostředku výslovně přiznal, jako na př. v § 15 nesp. pat. (§ 84 zák. o soud. org.) nebo v § 514/3 c. ř. s., což je pak výjimkou, jež analogicky rozšiřována býti nesmí, sice by se tou cestou rozšířila vůbec na všecky případy. Takové výjimky však zde zákon neustanovil.

Také je zřejmo, že výbor nemohl by se odvolávati do změňujícího usnesení advokátní komory už proto, že sám je její orgán, a sice nižší, kdežto valná hromada, která o jeho usnesení rozhoduje, jest orgán vyšší, a nesrovnávalo by se to s povahou věci, aby orgán nižší bral v odpor rozhodnutí orgánu vyššího, leda by zákonodárce, maje k tomu důležité příčiny, právo to mu výslovně přiznal, což se však, jak už shora vzpomenuto, zde nestalo. Zřejmo, že zákonodárce případ, že uchazeči byl p r o t i p r á v u povolen zápis buď hned výborem nebo aspoň valnou hromadou komory, n e c h á v á p l a t i t i a nečiní žádného opatření, aby tu byl orgán, jenž by porušení práva postihoval, i ptáme-li se po důvodu, shledáváme, že to zákonodárce činí pouze a jedině i n f a v o r e m u c h a z e č e. Nežádný orgán, jenž by se měl odvolat proti povolujícímu usnesení toho ustanovil některého orgánu komorního, ačkoli to učiniti mohl, na př. tak, že by byl hájením zákona pověřil finanční prokuraturu, jak to činí při zápisech do obchodního rejstříku. Ale on neshledával, že by byly ohroženy nějaké veřejné neb jiné ochrany potřebné zájmy, bude-li povolen nějaký zápis proti právu, a stačilo mu, že poskytl nápravu toliko proti křivdě učiněné uchazeči straně. Rozumí se, že to vše,

co v § 7 předepsáno ohledně zápisu do seznamu advokátů, platí i o přepisu ze seznamu do seznamu v případě přesídlení dle § 21 adv. řádu.

II. Ale zápis do seznamu advokátů je důležitější věc, než zápis do seznamu kandidátů advokacie, neboť úřední postavení advokáta je mnohem závažnější a zodpovědnější; straně jest práv a ručí za důvěru klientem mu projevenou advokát, nikoli jeho koncipient, který není se stranou v přímém poměru, nýbrž zodpovědně jest svému šéfovi. Jestliže tedy náš sporný § 30 svým zněním tak říkajíc kopíruje § 7 shora vyložený, nebude a nemůže míti ani on jiného smyslu. On praví, že má-li býti vymožen zápis do seznamu kandidátů advokacie, 1. jest o tom, když kandidát do praxe u advokáta vstoupí, učiniti komornímu výboru oznámení, a že 2. proti odepření zápisu přísluší ú č a s t n í k ů m (něm. d e n B e t e i l i g t e n) odvolání k vrchnímu soudu a od tohoto k Nejvyššímu soudu. Vše tedy jako ad 1. toliko s nepatrnými, pro naši otázku naprosto nerozhodnými rozdíly. První rozdíl je ten, že zde se praví, že »účastníkům« (plurál) přísluší odvolání, kdežto ad 1. »účastníku« (singulár). To má důvod svůj v tom, že účastníkem je tu nejen kandidát, nýbrž i advokát, u něhož ad 1. do praxe vstoupil a jenž patrně oznámení výboru učiniti má aspoň společně s kandidátem, a oběma přísluší právo odvolání, jak také Nejvyšší soud neúchylně uznává. To se tedy vzdor plurálu opět na výbor komorní nevztahuje, neboť on účastníkem zde nemůže býti, když jím není ad 1., jak tam podrobně vyloženo, a jak plyne i z toho, že se praví, že účastníkům přísluší odvolání proti »odepření« zápisu, neboť výbor nemůže přece odvolávat se ze svého vlastního rozhodnutí. Druhý rozdíl je ten, že zde první odvolání nejde na komorní plenum, nýbrž na vrchní soud. To má důvod svůj právě v menší důležitosti zápisu do seznamu kandidátů; zákon ovšem ponechává advokátnímu stavu i v stavovské judikatuře samosprávu, ale arci jen tak, že poslední slovo má mít vždy Nejvyšší soud (§§ 7 a 20 adv. řádu, § 15 odst. 2, § 48 odst. 2 a § 54 disc. stat.), jakožto nestranný rozhodčí, ježto zákon přece jen nechce svěřiti je kolegům v povolání, i činí-li nicméně z této stavovské pravomoci tu úchylku, že odvolání z usnesení výboru odepírajícího zápis kandidátů diriguje na vrchní soud místo na komorní plenum, tedy to činí proto, že nechce při této věci menší důležitosti uváděti v pohyb takový složitý aparát, takový početní sbor, jako je komorní plenum, i devolvuje tedy hned první odvolání na soud, jenž se nalézá v působnosti stále a jenž tedy takovou věc také snáze a rychleji vyřídí. Mimo to lze říci, že když povolán k rozhodnutí soud, že povolán orgán na věci naprosto nesúčastněný a že tedy zde tím méně jest třeba, by se komornímu výboru zřizovalo právo odvolání, když i tam, kde rozhodují jen orgány komorní, tedy přece jen stavovské, jest proti povolení zápisu všecek opravný prostředek vyloučen, ježto není zřízen orgán, jenž by nad zachováním zákona bděl, ač by takového orgánu právě proti povolujícímu rozhodnutí komory spíše bylo třeba, než proti povolujícímu rozhodnutí soudu, jak dokazuje určitý případ, ve kterém jedna komora vinila druhou, že proti zřejmému právu zápis povolila, což u soudu a zvláště u vrchního není možno, nýbrž mohlo by se vždy jednati jen o výklad případu pochybného, nikoliv o eklatantně zřejmé porušení zákona.« Jestliže tedy ad I. zákona in favorem uchazeče vyloučil opravný prostředek proti povolení zápisu, tím více to platí i zde ad II. I zde je to tedy nejen proti znění zákona, jenž přece výslovně praví, že i odvolání na nejvyšší soud přísluší jen proti o d e p ř e n í zápisu (pokud se týče proti odepření potvrzení praxe nebo proti výmazu ze seznamu), nýbrž je to i proti zjevnému úmyslu zákonodárce, jenž zřetelného výrazu v zákoně samém došel, když se chce odvolací právo komorního výboru do něj vinterpretovati. Kdyby byl zákonodárce mu je chtěl přiznati, by byl to také snadno vyjádřil na př. slovy: byl-li vrchním soudem zápis povolen, přísluší odvolání i komornímu výboru. A konečně — last not least — mělo-li by odvolání příslušeti proti povolujícímu rozhodnutí vrchního soudu, p r o č b y n e p ř í s l u š e l o již proti povolujícímu usnesení komorního výboru. Že ale proti tomuto nepřísluší, je jisté, protože tu není nikoho, komu by příslušelo. Ale zrovna tak neustanovil zákon nikoho, kdo měl bráti v odpor povolující rozhodnutí vrchního soudu. Marně se odpůrců ptáme, aby udali, kde ten předpis zákona je, jenž by komorní výbor k této funkci povolával. Náhled ten je tedy ničím nedoložený a nedoložitelný.

III. Jest však ještě jeden předůležitý moment, jenž to všecko skvěle potvrzuje, a to ten, že zákon nikdež nepředepsal pro odvolání žádné lhůty, ani v § 7 (a 21) ani v § 30 a rovněž tak ani v § 15/2 disc. stat. Nelze se však domýšleti, že by zákonodárce, v zákonodárné technice sběhlý, nebyl si býval toho vědom, naopak učinil to na jisto nejen v úplném vědomí činu, nýbrž i v úplném vědomí následků. Mohl to však učiniti jen tehdy, když právo odvolání přiznal toliko jedné straně, neboť kdyby je byl přiznal i nějaké straně druhé, tož buď nějakému extraneu na př. finanční prokuratuře jako zástupci veřejných zájmů, nebo nějakému komornímu orgánu, na př. tedy právě samému komornímu výboru jako zástupci stavovských zájmů, byl by nutně lhůtu odvolací určiti musil, neboť nelze, aby věc trvala do nekonečna in suspenso, aby na př. komorní orgán mohl podati odvolání proti povolení zápisu i po několika letech. To tedy dohromady souvisí navzájem se podmiňujíc: má-li býti právo odvolání časově neomezeno, může příslušeti jen jedné straně. Když pak skutečně je časově neomezeno a zákon je přiznal straně soukromé, uchazeči, nemůže ono příslušeti ještě nějaké straně jiné, na př. tedy komornímu výboru jako strážci stavovských zájmů. K tomu doložiti sluší, že sice v případě § 30 jsou tu účastníci, dva, advokát a kandidát, avšak oba dohromady jsou jen jedna strana, neboť nikdy nemohou státi proti sobě, nýbrž jen vedle sebe, působíce spojenými silami oba v jednom směru: k povolení zápisu. Toto zařízení, že přísluší právo odvolací jen jedné straně, pak ale časově neomezeně, srovnává se úplně s řádem práva. Řízení soudní ve stavovských věcech advokátních jest řízením nesporným, jaké se rozmáhá nyní i v záležitostech veřejnoprávních soudům přikázaných. V řízení nesporném však není předepsána žádná lhůta rekursní, pak-li je na věci súčastněna jen jedna strana, takže tu není odporujících si zájmů a tedy nikoho druhého, jenž by z usnesení nebo opatření v odpor braného byl mohl nabýti práv; 14denní lhůta platí právě jen pro případy, kdy taková práva třetích osob tu jsou. Arg. § 9 odst. 2 a 3 a § 11 odst. 2 nesp. pat. Časová neomezenost odvolání dokazuje tedy, že legitimace k tomuto opravnému prostředku nemůže příslušeti ani výboru ani jinému orgánu stavovskému, zkrátka že tu nemůže mimo žadatele zápisu býti žádné druhé strany.

IV. Posavadní opačná praxe nemůže býti důvodem, aby zákonu nebyl zjednán průchod a aby se setrvávalo v chybě přes lepší poznání, a to tím méně, když praxe ta otázku legitimace komorního výboru vůbec si neuvědomila a tedy vůbec ji neřeší, nýbrž vychází z aprioristického předpokladu legitimace té, o nějaký výklad § 30 (neřku § 7) ani se nepokoušejíc a vůbec předpis ten v potaz v žádném směru neberouc. (Srov. rozh. čís. 208, 631, 1802 sb. n. s., R II 343/20). Repertorní nález bývá, vid. nejv. soudu č. 166 (plenární usnesení ze dne 15. února 1898 k č. 2025, Gl. U. n. ř. sv. I. č. 26) rovněž je pro naši otázku zhola bez významu, poněvadž se jí vůbec nezabývá, sešed úplně na scestí; nedovozuje nijak, že a proč výbor komorní, o němž tam vůbec žádné řeči není (ani podle jména) k podání odvolání legitimován jest a nelze s ním tedy vůbec polemisovati. On odpovídá na otázku zda: 1. odvolání přísluší účastníkům jen proti odepření zápisu, při čemž dosah pojmu »účastníků« ani si neuvědomuje, neřku aby jej definoval, nebo 2. zda »tento nárok také proti zápisu komorním výborem odepřenému, avšak vrchním soudem povolenému pořadem stížnosti na nejvyšší soud řešen býti může«, aniž by si uvědomil, že byl-li zápis vrchním soudem povolen, nejde už o odepření a nemůže tedy už býti řeči o stížnosti »proti zápisu komorním výborem odepřenému« a aniž by se při tom i jen slůvkem zmiňoval, kdo k této stížnosti na nejvyšší soud legitimován býti má, ač nikterak není samozřejmo, aspoň z doslovu zákona, že přísluší-li ta stížnost, musel by to býti zrovna komorní výbor, a zodpověděl otázku tu kladně, odůvodňuje odpověď v ten rozum, že když zákon přiznává odvolání proti souhlasným rozhodnutím obou nižších míst, tedy že spíše musí stížnost místo míti, když rozhodnutí ta jsou nesouhlasná, v kterémž případě stížnost nepřipouštět, odporovalo by prý obecné zásadě právního řádu, že není-li výjimka stanovena, ze změňujícího rozhodnutí druhé stolice odvolati se lze. Ale o tuto zásadu právního řádu zde nikterak nejde (tu přece nikdo nepopírá), nýbrž o to, zda komorní výbor anebo vůbec někdo a kdo je k stížnosti legitimován, zejména tedy, kdo to jsou »účastníci«, o čemž však nález mlčí, ač to rozhodnuto mělo býti napřed. Je to zrovna tak, jako bychom na otázku, zda prvý soudce, jemuž II. stolice rozhodnutí změnila, je oprávněn k dovolací stížnosti, dali odpověď, že přece je předpis, že proti změňujícímu rozhodnutí II. stolice opravný prostředek (vyjma bagatelní věci) přísluší. S těmi důvody tedy polemisovati nelze. Buď tedy již skladateli otázky problém unikl, anebo myslil-li to správně, autoři nálezu otázky nevystihli. Přípustnost stížnosti jest jiná otázka, než legitimace k stížnosti, ale zde je to právě tak svázané, že zákon propter favorem inscriptionis uznal stížnost proti povolení zápisu za nepřípustnou, zřetelně ji vyloučiv, i není tu proto pro nikoho legitimace k stížnosti. Tedy ta výjimka ze zásady právního řádu, o níž nález mluví, právě zde jest, ovšem jen poloviční, že totiž zákon vyloučil stížnosti jen proti povolení zápisu, ale to ať se stalo v kterékoli stolici, třeba již v první aneb teprv v druhé. Ale to je velmi časté, tak na př. je stížnost vyloučená proti příkazu, aby se manžel vrátil do manželského společenství (čl. I a) nař. ze dne 27. června 1919 čís. 362 Sb.), přípustna je však do odepření příkazu, nebo vyloučena je jen proti uznání příslušnosti, nikoli i proti neuznání (§ 45 jur. n.) a j. Docela stejně se to však má se zápisy do obchodního rejstříku, pokud není zrovna finanční prokuratura povolána k zakročení, jako v případě § 102 zák. o spol. s r. o.; ačkoli soudu rejstříkovému náleží dozor (čl. 26 obch. zák.), tak přece jen proti odepření zápisu je rekurs, kdežto povolen-li zápis, není tu nikoho, kdo by to napadati směl a nemůže rejstříkový soud, když proti němu vrchní soud zápis povolil, tomu stížnosti odporovati.

Čís. 43.

Rozvedený manžel pohlavním stykem se třetí osobou dopouští se cizoložství.

Plenární rozhodnutí ze dne 29. března 1927 čís. pres. 649/26, **sb. n. s. čís. 6936.**

V rozhodnutích Nejvyššího soudu byla odporujícím si způsobem řešena otázka, zdali rozvedený manžel pohlavním stykem se třetí osobou dopouští se cizoložství. V zájmu jednotnosti nálezů Nejvyššího soudu předložil jeho první president věc sesílenému sboru soudců, jenž otázku tuto zodpověděl shora uvedeným způsobem.

Důvody:

Rozvodem od stolu a lože podle §§ 103 až 109 obč. zák. (separatio a thoro et mensa) manželství se nezrušuje, nýbrž trvá dále, o čemž podle platného práva, které přejalo zásadu nerozlučitelnosti katolického manželství z kanonického práva, nelze pochybovati, a také o tom nikdy ani v literatuře (srov. Stubenrauch ai 1902 I. sv. str. 180, Rittner str. 332, Unger: Rechtliche Natur der Scheidung von Tisch und Bett, Neumann Ettenreich 105, Krasnopolski-Kafka ai 1911, str. 117 a Ehrenzweig: Familienrecht ai 1924 str. 89), ani v judikatuře vídeňského nejvyššího dvoru soudního (Gl. Unger N. F. 4495, 5215, 6709) nebylo pochybováno.

Rozvodem od stolu a lože zanikají, jak už doslov naznačuje, povinnosti »stolu« a »lože«, tedy pouze takové povinnosti, které jsou důsledkem manželského společenství, zejména manželčina povinnost, následovati manžela do jeho bydliště a podrobovati se jeho, ve společné domácnosti učiněným opatřením (§ 92 obč. zák.), povinnost manželských styků tělesných (§ 90 obč. zák.) a u manžela povinnost zástupčí (§ 91 obč. zák.), nezaniká však povinnost vzájemné věrnosti manželské a vzájemného zacházení slušného (§ 90 obč. zák.). V Československu nedoznal tento stav změny ani rozlukovým zákonem ze dne 22. května 1919, čís. 320 sb. z. a n., jak je to zřejmo z jeho § 13 lit. i), podle kterého v případě nepřekonatelnosti odporu, jejž lze uplatňovati pouze za souhlasu druhého manžela, netřeba rozluky ihned povolovati, nýbrž lze napřed uznati na rozvod od stolu a lože, a to třeba i vícekráte. Tento předpis má býti zachován i při revisi občanského zákona podle osnovy o právu rodinném (§ 53 odst. 3). Tedy i rozlukový zákon rozlišuje přesně mezi rozvodem a rozlukou a jejich rozlišnými účinky, z nichž u rozvodu je hlavně

onen, že jím nezaniká manželství, nýbrž trvá se shora uvedenými povinnostmi. Je ovšem z lidské stránky pochopitelno, že za doby nerozlučitelnosti katolických manželství povinnost zachovávání manželské věrnosti pociťována byla jako tvrdost lidské přirozenosti se příčící. Za platnosti rozlukového zákona pozbyla tato tvrdost praktického významu, když je manželům, na nichž nelze z důvodu hlubokého rozvratu manželského požadovati, aby setrvali v manželském společenství, dosažitelna rozluka a s ní možnost nového, jim snesitelnějšího manželství. Ze zákona nedá se odvoditi, že rozvodem zaniká také povinnost manželské věrnosti vzájemné, že tedy tělesné styky rozvedeného manžela s třetí osobou nejsou cizoložstvím. Nedá se to se zřetelem na to, že manželství je podle našeho práva institucí založenou na přísné mravnosti, odůvodniti ani zánikem povinnosti manželských styků u rozvedených manželů. Opačný názor znamenal by, jak případně praví Ehrenzweig (Familienrecht ai 1924, str. 92), zavedení konkubinátů via facti na úkor řádných, zákonitých manželství. Když rozlukový zákon shora vzpomenutý předpisem (§ 13 lit. i) přikládá rozvodu na rozdíl od rozluky jistý výchovný a mravní úkol, zřejmě jsa pamětliv, že při rozvodu stále stává možnost opětného obnovení manželského společenství, pak sluší uznati, že tato možnost musí býti chráněna přísným výkladem, že rozvedený manžel tělesným stykem se třetí osobou dopouští se cizoložství se všemi následky civilními (§ 13 lit. a) rozluk. zák.). Tím není ovšem řešena tato otázka pro obor práva trestního.

Čís. 44.

Pohledávka útrat v rozepři vedené vyrovnacím dlužníkem, jest zasažena vyrovnáním potud, pokud byly útraty soudem přiznány již před zahájením vyrovnacího řízení, byť i výrok útratový se stal pravoplatným teprve za řízení vyrovnacího. V tomto případě jde o pohledávku, podmíněnou tím, že přisudek útrat nabude moci práva (§ 16 vyr. ř.).

Útraty, o nichž byl učiněn výrok soudcovský teprve po zahájení vyrovnacího řízení, nejsou dotčeny vyrovnáním.

Plenární rozhodnutí ze dne 11. října 1927, Pres. 1200/25, **sb. n. s. čís. 7392.**

V poradách i rozhodnutích Nejvyššího soudu vyskytla se různost názorů o tom, pokud jsou vyrovnacím řízením a vyrovnáním dotčeny útratové pohledávky, přisouzené proti vyrovnacímu dlužníku ve sporech, zahájených již před vyrovnacím řízením. Kdežto jedni soudí, že právní účinky vzniku útratové pohledávky působí již od doby, kdy byla hlavní pohledávka zažalována, a že nesejde na tom, že útraty vznikly a byly přiřknuty teprve po zahájení vyrovnacího řízení, takže nelze povoliti exekuci pro útratovou pohledávku, nelze-li jí povoliti pro pohledávku hlavní (R I 233/24 čís. 3688 sb. n. s.) a že útratovou pohledávku nelze pokládati za pohledávku, vyrovnáním podle § 10 (4) vyr. ř. nedotčenou (R I 32/23 čís. 2235 sb. n. s., R I 689/24, R I 1095/25), pokládají jiní za to, že nárokem (pohledávkou) stávají se útraty teprve, když byly pravoplatně přisouzeny; stalo-li se tak teprve za vyrovnacího řízení, nedotýká se vyrovnací řízení útrat, třebas vznikly a byly částečně přisouzeny již před jeho zahájením (Rv II 748/23 čís. 3336 sb. n. s.). Podle tohoto názoru jest dlužník povinen zaplatiti útraty, přisouzené rozsudky nižších soudů v plné výši, i když spor v nižších stolicích prosoudil před zahájením vyrovnacího řízení, jestliže rozsudky nižších soudů byly potvrzeny teprve po zahájení tohoto řízení (Rv II 448/24 čís. 4071 sb. n. s., R I 145/25 čís. 4773 sb. n. s.). Naproti tomu se však také rozeznává mezi útratovými pohledávkami a to buď podle toho, byly-li přisouzeny, třebas ne pravoplatně, před zahájením vyrovnacího řízení nebo po něm (R I 270/26, sb. n. s. č. 5935), anebo podle toho, kdy vznikly útraty, jež daly podnět k přisouzení útratové pohledávky. Vznikly-li před zahájením vyrovnacího řízení, jsou podle tohoto názoru jím zasaženy, vznikly-li po něm, platí o nich ustanovení § 10 (4) vyr. ř. (R I 791/23 čís. 2932 sb. n. s., Rv I 809/24 čís. 4016 sb. n. s.).

Ani v nauce není ona otázka posuzována jednotně a to ani, pokud jde o spornou otázku samu, ani, pokud jde o předurčující otázku vzniku útratové podledávky. Jedna část nauky posuzuje nárok na náhradu útrat v podstatě jako hmotněprávní (prodlení, náhrada škody) a má za to, že povinnost k náhradě útrat a důsledkem toho i nárok na jejich náhradu trvají již před soudním výrokem o útratách (přisudkem útrat). Soud prý musí přisouditi útraty, jsou-li tu podmínky §§ 41 a násl. c. ř. s., proto jest nárok na jich náhradu do jisté míry právně účinný, tedy vzniklý a způsobilý býti předmětem právních jednání již od toho okamžiku, kdy vznikly útraty samy. Důvodem vzniku nároku na útraty není teprve soudní rozhodnutí, nýbrž již každé jednotlivé, s útratami spojené procesní jednání (Horten, Österreichische Zivilprozeßordnung I. 1908, str. 205 a násl.). Útratový výrok má prý jen deklarativní význam; soudce jen zjišťuje jsoucnost podmínky, za které odpůrce musí nahraditi útraty, útratový nárok však trvá (jest tu) již v okamžiku, kdy ten který náklad byl učiněn. Vztahuje se proto účinnost vyrovnání k útratám za všechny výkony, které časově spadají před zavedení vyrovnacího řízení bez ohledu na to, zda (tyto útraty) byly v tu dobu již určeny nebo věřiteli přisouzeny (Lehmann, Kommentar zur Konkurs-Ausgleichs- und Anfechtungsordnung, II. sv. str. 103, I. sv. str. 422); pohledávka na útratách rozepře, vedené vyrovnacím dlužníkem, jest proto bez ohledu na to, kdy se stal výrok o útratách, zasažena vyrovnáním potud, pokud přisouzené útraty vznikly před zahájením vyrovnacího řízení. Útraty vzniklé po zahájení vyrovnacího řízení nejsou jím dotčeny.

Naproti tomu jiní, posuzujíce útratový nárok s hlediska procesně-právního, mají za to, že dokud útraty nebyly soudem přisouzeny, straně vůbec žádný nárok na útraty nepřísluší. Útratový nárok nevzniká spolu s nákladem, nýbrž teprve přisouzením (Bartsch, Konkurs-Ausgleichs- und Anfechtungsordnung und deren Einführungsverordnung 1916, str. 90 pozn. 34, str. 658). Bez výroku soudu, jímž útraty přisouzeny, není »nároku« na útraty; nárok vzniká teprve toho dne, kdy soud určí útraty, útratový výrok soudu jest rázu konstitutivního (Dr. Edmund Prochaska: »Die Wirkung des Ausgleiches auf Kostenansprüche«, Juristen-Zeitung 1926 čís. 13, str. 97 a násl.; stejně Dr. Rudolf Pollak, Juristische Blätter 1926, čís. 20); až do doby vynesení útratového výroku (soudu) jde tu o jakési čekatelství (Anwartschaft) na náhradu útrat (Gaupp-Stein: Die Zivilproceßordnung für das deutsche Reich I. str. 269). Před soudcovským uložením nákladů netrvá nárok ani jako podmíněný; útratový nárok vzniká útratovým výrokem soudu a trvá, pokud výrok ten nenabude právní moci, jako nárok podmíněný rozvazovací výminkou, že útratový výrok nebude změněn nebo zrušen (Dr. Prochaska v uvedeném článku).

Plenární senát, jemuž byla sporná otázka předložena k rozřešení, přiklonil se k názorům této druhé části nauky, zejména Dra Edmunda Prochasky, a usnesl se na uvedené právní větě.

Vzhledem k úzké souvislosti předpisů úpadkového a vyrovnacího řádu dal si plenární senát především otázku, zda by se neměla sporná otázka řešiti stejně jak pro obor řízení vyrovnacího, tak i pro obor řízení úpadkového a odpověděl k ní záporně vzhledem k velkému rozdílu mezi řízením úpadkovým a vyrovnacím, jejž nelze přezírati. Účelem úpadkového řízení jest zlikvidovati a realisovati veškeré majetkové poměry úpadcovy se zřetelem na poměrné uspokojení všech jeho věřitelů; účelem vyrovnacího řízení jest udržeti života schopné hospodářské podniky jednotlivců v zájmu celku; proto soudně potvrzeným vyrovnáním sprošťuje se vyrovnací dlužník povinnosti hraditi dodatečně svým věřitelům ztrátu, již ve vyrovnání utrpěli (§ 53 vyr. ř.). Postavení vyrovnacího dlužníka jest podstatně jiné, než postavení úpadce; vyrovnací dlužník zůstává způsobilým býti stranou ve sporu, ve svých majetkových poměrech může samostatně žalovati a býti žalován. Na rozdíl od úpadce v úpadkovém řízení nepozbývá vyrovnací dlužník zahájením vyrovnacího řízení procesní způsobilosti a zahájené spory se tímto řízením nepřerušují, takže není v něm tak ostře vyznačené hranice mezi oběma obdobími sporu, před zahájením a po zahájení řízení, jako v řízení úpadkovém. Vyrovnací dlužník jest i po zahájení vyrovnacího řízení oprávněn k jednáním, která náležejí k obyčejnému provozování obchodů (§ 8 vyr. ř.), leč by tomu vyrovnací správce odpo-

roval; naproti tomu vyhlášením úpadku odnímá se volnému nakládání úpadcovu veškeré jmění, podrobené exekuci, které mu v oné době náleží, nebo kterého nabude za úpadku (§§ 1, 59 úp. ř.). Jen úpadce a nikoliv vyrovnacího dlužníka týkají se určitá právní omezení podle občanského zákona (§§ 1024, 1210, 1226, 1260, 1262), obchodního zákona (čl. 258, 259) a jiných zákonů soudních a správních; jen úpadce stihá capitis deminutio pokud jde o určitá práva občanská, politická a čestná, ztráta volebního práva a volitelnosti podle příslušných předpisů obecních řádů českého, moravského i slezského a volebních řádů do poslanecké sněmovny, senátu, zemských a okresních zastupitelstev. Vyrovnacímu správci příslušejí jiná práva než správci úpadkové podstaty, zejména co do možnosti nechati zahájený spor přerušeným nebo v něm pokračovati; zahájené spory, ve kterých jest úpadce žalobcem nebo žalovaným, přerušují se vyhlášením úpadku (§ 7 úp. ř.) a záleží na rozhodnutí správce podstaty (věřitelského výboru), zda má býti v nich jménem podstaty pokračováno; odepření vstupu do sporu má tu účinky v § 8 úp. ř. uvedené. V poměru k třetím osobám jest správce podstaty oprávněn — pokud nejde o případy vyhražené schválení výboru věřitelského nebo úpadkového komisaře — konati všechny právní obchody a předsebírati všechna právní jednání, jichž vyžaduje plnění jeho úřadu (§ 83 úp. ř.), a zpeněžiti jmění náležející do úpadkové podstaty; jest oprávněn vstoupiti do odpůrčích sporů, jež jsou v době vyhlášení úpadku zahájeny (§ 115 úp. ř.); povinností vyrovnacího správce jest pečovati o to, by provozování podniku bylo podle možnosti udrženo a by jmění nebylo ztenčeno (§ 31 vyr. ř.). Práva a povinnosti obou se různí podle toho, jak to odpovídá onomu odlišnému účelu obou řízení. Nelze proto posuzovati spornou otázku jednotně pro řízení úpadkové a vyrvnací a jest ji tu řešiti jedině pro obor řízení vyrovnacího. Vyrovnacím řízením jsou dotčeny jen pohledávky, v z n i k l é již před zahájením vyrovnacího řízení [§ 10 (1) a (4) vyr. ř.]. Aby bylo lze uspokojivě vyřešiti otázku, pokud je vyrovnáním dotčena útratová pohledávka, bude tedy nutno především zabývati se otázkou předurčující, k d y v z n i k á útratová pohledávka a ze správné odpovědi na tuto vyplyne sama sebou již také správná odpověď na onu. Jde tudíž o otázku, kdy vzniká pohledávka útrat, pokud se týče nárok na náhradu útrat, vzešlých ve sporech zahájených p ř e d zavedením vyrovnacího řízení. O samostatných sporech dlužníka za vyrovnacího řízení, pokud se týče o útratách z takovýchto sporů, nelze zajisté říci, že vznikly »do zahájení vyrovnacího řízení«; takové spory náležejí k »nárokům vyloučeným« (§ 27 vyr. ř.) a nejsou tudíž vyrovnáním dotčeny. Stejně je nepochybno, že jsou vyrovnáním dotčeny útraty ze sporů v době vyrovnacího řízení již pravoplatně ukončených, pokud se týče útraty z takovýchto sporů, neboť v rozhodující době již nepochybně »vznikly«. Předmětem plenárního usnesení jsou proto jen útraty sporů v době zahájení vyrovnání již zahájených a dosud pravoplatně neskončených; nezáleží na tom, zda jde tu o spory, v nichž vystupuje vyrovnací dlužník v úloze žalobce či žalovaného (aktivní nebo pasivní spory dlužníka). Druhý odstavec § 40 c. ř. s. výslovně odkazuje na předpisy civilního řádu soudního, podle nichž jest posuzovati (pokud tento zákon jinak nenařizuje) oprávnění stran k náhradě nákladů j i m i z a p r a v e n ý c h; právním pramenem útratového nároku jsou podle toho ustanovení c. ř. s. (§ 41 a násl.). Z toho plyne, že útratový nárok je rázu procesně-právního, nikoliv hmotně-právního, povinnost k náhradě útrat má ráz čistě procesuální; nárok na útraty není nic jiného než oprávnění stran žádati od soudu úpravu v bodě útrat, odpovídající předpisům pátého titulu prvního oddílu první hlavy civilního řádu soudního. Uplatňováním hlavního nároku nevzniká ještě odpůrcová povinnost k náhradě útrat a nárok, odpovídající této povinnosti. Nárok může býti teprve vznesen a jeho předpokladem, podmínkou právní ochrany jest, že tomu, kdo činí nárok, náklady skutečně vzešly, že je zapravil, a že byly k domáhání se (po případě k obraně) hlavního nároku nutnými. Soudce má potom rozhodnouti, zda a pro koho jest nárok na náklady odůvodněn (kdo jest povinným a kdo oprávněným). Podkladem tohoto rozhodnutí jest zpravidla podlehnutí v rozepři. Strana v rozepři úplně podlehnuvší má nahraditi odpůrci všechny náklady vedením rozepře způsobené, k účelnému domáhání se nebo bránění práva potřebné (§ 41 c. ř. s.); tu jde teprve o vlastní »útraty«. Ona zásada ručení za výsledek neplatí bezvýjimečně, jsouc v určitých případech prolomena (§§ 44, 45,

48 c. ř. s.). Při částečném podlehnutí může soudce po případě navzájem zrušiti náklady nebo poměrně je rozděliti, může však také při takovém výsledku sporu uložiti jedné straně náhradu veškerých nákladů odpůrci vzešlých (§ 43 c. ř. s.). Podle toho mezi hlavním nárokem a jeho trabantem, nárokem na náklady není určitého vztahu, příznivé rozhodnutí ve věci hlavní nemusí míti za následek obdobné příznivé rozhodnutí o tomto nároku vedlejším. Soudce tu nezabezpečuje trvající (nebo jsoucí tu) povinnost plnění rozkazem k náhradě nákladů, on tu teprve tvoří takovou povinnost plnění (Dr. Prochaska v uvedeném článku). Ustanovení § 10 vyr. ř. předpokládá útratovou pohledávku; pojem pohledávky pak předpokládá dlužníka a věřitele; která strana bude dlužníkem a která věřitelem oné pohledávky, bude jisto teprve, když soudce uloží útraty, když svým výrokem o útratách rozhodne. Útratový nárok nemůže se samostatně pořadem práva uplatňovati; strana se musí »pod ztrátou nároku« za konkretního sporu útrat domáhati; strana obrací se na soud o přiřknutí (přisouzení) útrat a teprve to zjednává nárok. Toto přisouzení útrat, útratový výrok soudní, není rázu deklaratorního, nýbrž konstitutivního (s výjimkou případů zpětvzetí žaloby a smíru), soudce tu nedeklaruje, nýbrž konstituuje, jeho útratový výrok jest pravotvorný s účinky ex nunc. Nárok vzniká teprve toho dne, kdy soud stanoví procesní útraty; není třeba, by toto stanovení útrat bylo pravoplatným. I nepravoplatně přisouzené útraty jsou již přisouzeny, ovšem za předpokladu, pod podmínkou, že přísudek útrat nabude právní moci; vynesením (konečného) rozhodnutí o útratách vzniká nárok jako podmíněný až do pravomoci rozsudku; okolnost, že útratový výrok bude změněn nebo zrušen, je tu rozvazovací výminkou. Že i vyrovnací řád zná pohledávky podmíněné, vychází najevo z ustanovení jeho § 16. Před uložením útrat netrvá útratový nárok ani jako podmíněný, nýbrž jde tu o jakési čekatelství (Anwartschaft) na náhradu útrat (Gaupp-Stein), které ovšem může býti také předmětem určitých právních jednání, může býti podkladem pro poskytnutí jistoty a předmětem postupu; strany se ho mohou vzdáti, mohou je platně porovnati i uznati.

Nárok na útraty v z n i k á podle toho, co uvedeno, teprve když a jakmile byly útraty soudem přisouzeny; do pravoplatnosti trvá jako nárok podmíněný podle § 16 vyr. ř.; pro posouzení, zda byla útratová pohledávka zahájením vyrovnacího řízení dotčena či nikoliv, rozhoduje tedy okolnost, zda se soudcovský výrok o útratách stal již před zahájením vyrovnání, či zda byl vydán teprve po něm. V prvém případě vztahují se účinky vyrovnání na tyto náklady, v druhém nikoliv. Proti tomu nelze poukazovati k úpadkovému řádu, a nelze z jeho předpisů dovozovati, že rozhoduje doba, kdy byl učiněn náklad, že útratová pohledávka jest zasažena vyrovnáním bez ohledu na to, kdy byly útraty přisouzeny, vznikly-li jen před zahájením vyrovnacího řízení, poněvadž, jak bylo již dolíčeno, platí ve vyrovnacím řízení jiné zásady než v úpadkovém. Nevadí ani, že nárok na náhradu útrat může býti již před jeho přisouzením předmětem různých, ovšem přípustných jednání právních, že se strany mohou vzdáti tohoto nároku, mohou jej uznati a o něm učiniti narovnání, neboť i čekatelství může se za určitých předpokladů státi předmětem různých opatření, jak bylo již uvedeno.

Také není tomuto poznání na újmu okolnost, že žaloba může býti obmezena na útraty, a že mohou, pomine-li hlavní předmět rozepře, býti předmětem dalšího řízení soudního, neboť to vše může se jen státi v rámci rozepře a předpisů o přisuzování útrat rozepře. Správnosti onoho názoru se nepříčí ani, že § 52 odst. třetí c. ř. s. ukládá straně, by včas předložila (náležitě specialisovaný) seznam útrat, a že strana musí tak učiniti podle § 54 c. ř. s. pod následky prekluse ještě před koncem jednání, které bezprostředně předchází před rozhodnutím o nároku na náhradu nákladů; ani z doslovu tohoto § 54, který mluví o ztrátě »n á r o k u« na náhradu nákladů, nelze nic dovozovati proti správnosti názoru plenárního senátu; »nárokem« jest tu míněn právě jen nárok na soudcovský výrok o útratách; ustanovením tím má býti jen řečeno, že strana, která soudu seznamu nákladů nepředloží, nemá nároku, by jí byly útraty přisouzeny; je tu prostě stanovena povinnost strany, která chce míti útraty přisouzeny, by se zachovala podle ustanovení § 54, jež jest vykládati v souvislosti s §em 41 c. ř. s. Onen § 52 c. ř. s. pak ustanovuje, že o povinnosti k náhradě nákladů jest rozhodnouti také bez dotyč-

ného návrhu stran, pokud jen byl včas předložen seznam útrat, z čehož vysvítá, že tím bude soudcovské rozhodnutí omezeno jen v otázce »kolik«, zvláště když podle našeho práva se soudce zabývá nejen obsahem (rozsahem), nýbrž i číselnou výší útrat. Vítězství a podlehnutí v otázce útrat neřídí se podle výsledků jednotlivých prostředků útoku a obrany (právních prostředků), nýbrž podle konečného výsledku (§§ 41, 50 c. ř. s.).

Proto je odůvodněna zásada z hořejších úvah vyvozená, že pohledávka útrat v rozepři vedené vyrovnacím dlužníkem, jest zasažena vyrovnáním potud, pokud byly útraty soudem přiznány již před zahájením vyrovnacího řízení, byť i výrok útratový se stal pravoplatným teprve za řízení vyrovnacího. V tomto případě jde o pohledávku, podmíněnou tím, že přísudek útrat nabude moci práva (§ 16 vyr. ř.). Útraty, o nichž byl učiněn výrok soudcovský teprve po zahájení vyrovnacího řízení, nejsou dotčeny vyrovnáním.

Pro toto řešení mluví i úvahy praktické, neboť při tomto názoru bude věc působiti méně obtíží než při názoru opačném, kde by musilo teprve v každém případě býti zjišťováno, které náklady skutečně vznikly před zahájením vyrovnacího řízení a které po něm, což samo o sobě bude někdy dosti nesnadno (na př. déle trvající informace, jednotné cestovné, když za cesty zavedeno vyrovnání, déle trvající sepisování přípravných podání atd.), obzvláště když v exekučním titulu jest zpravidla uvedena jen číselná výše útrat bez jakékoliv specialisace. Ukládati exekučnímu soudci, by sám pátráním (dotazem u soudu titul vydavšího) zjišťoval ony okolnosti, nebylo by lze ospravedlniti ani ustanovením třetího odstavce § 55 ex. ř., které nemá místa při povolení exekuce. Musíť se usnesení exekuci povolující zásadně státi bez ústního jednání, bez výslechu stran a jiného šetření výhradně na základě učiněného návrhu a po ruce jsoucích spisů (§§ 3, 55 ex. ř.) a ony okolnosti (které náklady vznikly před zahájením a které po zahájení vyrovnacího řízení) nelze snadno zjišťovati při povolení exekuce; lze tu však nepochybně zjistiti bez značných obtíží, zda se útratový výrok stal před zahájením nebo po zahájení vyrovnacího řízení.

Čís. 45.

Nastal-li klid ve vymáhání pohledávek podle § 10 odst. 1 vyrovnacího řádu, nemůže na věcech dlužníkovi náležejících nabyto býti soudcovského práva zástavního neb uspokojovacího do té doby, dokud nebude veřejně oznámeno usnesení, jímž se vyrovnací řízení prohlašuje podle § 55 vyrovn. řádu za skončené.

Plenární usnesení ze dne 8. listopadu 1927, čís. pres. 758/27, sb. n. s. čís. 7485.

V poslední době vyskytl se v rozhodování Nejvyššího soudu rozpor ve výkladu § 10 odst. 1 vyrovnacího řádu. V rozhodnutí svém ze dne 16. května 1923 č. j. R I 425/23 (č. 2637 sb. n. s.) vyslovil Nejvyšší soud u výkladu § 10 odst. 1 vyr. řádu názor, že povolení exekuce na jmění dlužníkovo jest nepřípustno, dokud vyrovnací řízení není pravoplatně skončeno, a to nehledíc k tomu, zda mezi tím vznikly pro vymáhající věřitele účinky § 57 vyr. řádu a článku III. novely čís. 99 z r. 1923. Na téže zásadě spočívá rozhodnutí Nejvyššího soudu z 28. dubna 1927 č. j. R I 256/27. V rozhodnutí ze dne 17. května 1927 č. j. R I 325/27 jest vysloven názor, že vyrovnací řízení trvá, pokud jeho skončení nebo zastavení nebylo veřejně oznámeno a že teprve tímto okamžikem odpadá zákaz vedení exekuce. Naproti tomu rozhodnutím z 12. dubna 1927 č. j. R II 58/27 bylo připuštěno povolení exekuce na jmění dlužníkovo, třeba ještě vyrovnací řízení nebylo pravoplatně prohlášeno za skončené, jen když bylo potvrzení vyrovnání pravoplatným. Plenární senát Nejvyššího soudu, jemuž první jeho president předložil spornou otázku k rozřešení, usnesl se na zásadě shora uvedené,

Důvody:

K ustanovení § 57 vyr. ř., že, byl-li dlužník do dvou let po potvrzení vyrovnání pravoplatně odsouzen pro podvodný úpadek, zrušuje se pro všechny věřitele úleva vyrovnáním poskytnutá, jakož i ostatní výhody, aniž by nastala ztráta práv,

jež věřitelům poskytuje vyrovnání proti úpadci nebo třetím osobám, byla článkem III. zák. ze 26. dubna 1923 čís. 99 Sb. z. a n. připojena druhá věta, že totéž platí, nesplní-li dlužník včas a plně potvrzeného vyrovnání. Případy, že se dlužník omeškává ve splnění závazků vyrovnáním převzatých, mohou nastati i před skončením řízení. Ohledně lhůt ku placení vyrovnávací kvoty obsahuje vyrovnací řád pouze jediné omezující ustanovení § 3 odst. 2 vyr. ř., jinak však řídí se lhůty pro povinnosti dlužníkovy z vyrovnání obsahem ujednaného vyrovnání. I když smluvené lhůty ku plnění uplynou ještě dříve, než bylo vyrovnací řízení dle § 55 vyr. ř. skončeno, má omeškání dlužníkovo i v takovém případě za následek účinky v § 57 uvedené.

Jest nyní zodpověděti otázku, zda okolnost, že účinky § 57 vyr. ř. a čl. III. cit. novely nastaly před skončením vyrovnacího řízení, má vliv na trvání klidu nastalého ve vymáhání pohledávek, dle § 10 odst. 1 vyr. ř. Podle tohoto předpisu nemůže býti po zahájení řízení pro pohledávku za dlužníkem na jeho jmění prohlášen konkurs ani nelze na věcech dlužníkovi náležejících nabýti soudcovského práva zástavního nebo práva uspokojovacího. V § 10 odst. 1 jest výslovně uvedena jen doba, od které oba zmíněné právní účinky (vyloučení návrhu na zahájení konkursu, klid ve vymáhání pohledávek) počínají, ale není tam výslovně řečeno, do kdy tento klid má trvati. Ale ze souvislosti prvého odstavce tohoto paragrafu s jeho čtvrtým odstavcem, kdež pro pohledávky v tomto odstavci uvedené jest stanoveno, že sice nejsou vyrovnacím řízením dotčeny, ale že přece pro ně nemůže býti »za vyrovnacího řízení« proti dlužníku navrženo prohlášení konkursu, jest dovoditi, že klid dle § 10 odst. 1 má trvati rovněž tak dlouho, pokud trvá vyrovnací řízení. Stanovení pak konečné doby, do které trvá vyrovnací řízení, obsaženo jest v §§ 55 a 56 vyr. ř. Správnost pak toho názoru, že specielně právní účinky v § 10 odst. 1 uvedené trvati mají až do ukončení řízení (§ 55) a nebo do jeho zastavení (§ 56), dovoditi lze jednak z materialií k vyrovnacímu řádu obsažených v pamětním spise k nařízení z 10. prosince 1914 čís. 337 ř. z., kterýmž nařízením byly zavedeny řády úpadkový, vyrovnací a odpůrčí, jednak ze samotných předpisů vyrovnacího řádu a to jak z jeho formální výstavby tak i z materielní podstaty jeho předpisů. V citovaném pamětním spise na straně 171 odst. 3 jest výslovně řečeno, že soud zjistiti má formálně skončení vyrovnacího řízení, a že tím (t. j. tímto formálním zjištěním skončení) zaniká činnost orgánů řízení a tím zanikají též účinky zahájení řízení; výslovně jest pak dodáno, že »od té doby jsou k př. exekuce opět přípustny«.

Pokud jde o formální výstavbu vyrovnacího řádu, zejména o jeho stylisaci a redakční techniku při něm zachovávanou, nelze přehlédnouti, že vyrovnací řád věnuje velkou pozornost tomu, aby lhůty jím zaváděné byly přesné. Tak v § 7 stanoví zákonodárce přesně počátek účinků zahájení vyrovnacího řízení řka, že nastávají počátkem dne, kterého vyhláška byla vyvěšena na soudní desce vyrovnacího soudu. Tomuto předpisu, stanovícímu zásadně počátek účinnosti zahájení vyrovnacího řízení, odpovídají předpisy §§ 55 a 56 vyr. ř., jimiž stanovena konečná lhůta, do kdy řízení vyrovnací trvá. Mají-li jisté právní účinky trvati po dobu odchylnou od mezidobí určeného §em 7 s jedné strany a §§ 55 a 56 s druhé strany, dovede to vyrovnací řád přesně říci, jak tomu svědčí předpisy §§ 8 odst. 1, 47, 57 odst. 1 a 58. Poukázati jest, že vyrovnacímu řádu známo jest časové omezení dle dne, kdy potvrzení vyrovnání bylo usneseno, ale ještě není pravoplatno (§ 57 vyr. ř.), a dle dne, kterého potvrzovací usnesení nabude právní moci (§ 47 vyr. ř.) a dále že zákonodárci bylo jasno, že okolnost v prvé větě § 57 dotčená, totiž pravoplatné odsouzení pro podvodný úpadek, může nastati také před skončením řízení; a přece ani pro případ, že k pravoplatnému odsouzení pro podvodný úpadek dojde v době od potvrzení vyrovnání nebo od pravomoci potvrzovacího usnesení až do skončení řízení, nestanovil zákonodárce výjimku z pravidla § 10 odst. 1 vyr. ř. Pokud jde specielně o předpis § 55, poukázati jest na to, že vyrovnací řád neponechává stanovení konce vyrovnacího řízení při dosažení jeho cíle, t. j. když uskuteční se vyrovnání, prostě pouhému výpočtu dnů, po které trvá lhůta k rekursu do potvrzovacího usnesení, nýbrž zůstávaje věren zásadě, aby lhůty vyrovnacího řádu byly přesny, stanoví zákonodárce, že jest třeba zvláštního usnesení, jímž prohlašuje se řízení za skončené. Tudíž z celé výstavby vy-

rovnacího řádu jest patrno, že zásadně tam, kde pro konec jistých účinků zahájení vyrovnacího řízení není stanoveno něco odchylného, trvati mají při dosažení cíle vyrovnacího řízení tyto účinky potud, pokud nedojde k usnesení dle § 55.

Po formální stránce nelze pro připuštění této výminky dovozovati ničeho ani z toho, že nynější předpis druhé věty § 57 (»Totéž platí, nesplní-li dlužník včas a plně potvrzeného vyrovnání«) připojen byl teprve novelou čís. 99 z roku 1923. Není žádného podkladu pro úsudek, že zákonodárce, vydávaje tento dodatek, neujasnil si, jak tento nový předpis zapadne do rámce celého řádu. Onen nový předpis byl normou, kterou vyvolaly životní potřeby. Dlužníci zneužívali vyrovnacího řízení k různým spekulacím, a proto hleděli opatrní věřitelé čeliti takovým machinacím již před novelou ujednáním podmínky, že zrušuje se sleva, nesplní-li dlužník včas a plně potvrzené vyrovnání. Ježto tato kautela se osvědčovala, přikročil zákonodárce k tomu, aby kautelu tuto učinil zákonným předpisem (viz materialie k novele čís. 99 z r. 1923 a to důvodovou zprávu k vládnímu návrhu tisk posl. sněmovny čís. 3972 z 1923, zprávu výboru poslanecké sněmovny pro průmysl, obchod a živnosti a ústavněprávního výboru téže sněmovny tisk čís. 4020 z 1923 a zprávu ústavněprávního výboru a živnostensko-obchodního výboru senátu tisk čís. 1603 z 1923). Ani v těchto materialiích nelze nalézti podkladu pro závěr, že by zákonodárce při novelisaci § 57 vyr. ř. prostě opomenul ohledně klidu ve vymáhání pohledávek ze všeobecného pravidla stanoviti specielní výjimku, dle které by měl klid onen v tom případě, dojde-li k účinkům v § 57 uvedeným před skončením řízení, trvati jen do potvrzení vyrovnání, po případě jen až do pravomoci potvrzovacího usnesení.

Ani z materielní podstaty a účelu celého vyrovnacího řízení a z významu jednotlivých předpisů vyrovnacího řádu nelze dospěti k závěru, že klid ve vymáhání pohledávek (§ 10 odst. 1) má aspoň v tom případě, nastaly-li účinky dle § 57 vyr. ř. a čl. III. novely čís. 99 ještě dříve, než bylo vyrovnací řízení skončeno, přestati již dnem potvrzení vyrovnání nebo dnem pravomoci potvrzovacího usnesení. Zastanci tohoto názoru uvádějí dva hlavní důvody, že prý usnesení dle § 55 jest čistě formální a že prý nelze chápati, proč by měli věřitelé býti i nadále omezováni v právu, vésti exekuci, když jest již jisto, že nastaly účinky § 57 vyr. ř. a čl. III. novely č. 99 z 1923. Předeslati dlužno, že časový interval mezi okamžikem, kdy potvrzovací usnesení (§ 49) nabude právní moci, a okamžikem, kdy dojde k prohlášení usnesení dle § 55, bývá mnohdy minimální. Vzhledem k § 63 vyr. ř. a 174 odst. 2 konk. ř. lze totiž zjistiti den pravomoci potvrzovacího usnesení dle dne vyhlášky na soudní desce bez ohledu na individuelní vyrozumění jednotlivých účastníků, takže jest věci snadnou, aby hned od počátku zavedla se přesná evidence o tom, kdy lhůta rekursní uplyne, čímž zase jest usnadněno, aby byly spisy bez průtahu po uplynutí lhůty rekursní předloženy k dalšímu jednání dle § 55 vyr. ř. Nicméně bývá mnohdy onen interval dosti značný, takže věřitelé, mající exekuční titul, neradi vidí, že klid ve vymáhání má trvati ještě v tomto mezidobí.

S názorem, že usnesení dle § 55 jest čistě formální, nelze souhlasiti. Usnesení toto vyhraženo jest senátu (srov. Bartsch-Pollakův komentář k řádům konkursním, vyrovnacím a odpůrčím díl II. str. 218 a 293) a má rozsáhlé účinky hmotněprávní. Zásadně teprve tímto usnesením přestávají právní účinky zahájení vyrovnacího řízení, zejména zrušuje se omezení způsobilosti dlužníkovy k právním jednáním dle § 8 odst. 2 nastalé a zrušují se opatření, která při zahájení vyrovnacího řízení byla vyrovnacím soudem dle § 3 odst. 4 učiněna k zajištění jmění, a teprve nyní vymazati jest poznámky dle § 6 provedené (viz též formulář čís. 73. Hartmannovy sbírky vzorců pro vyrovnací řízení). Tímto usnesením přestává klid ve vymáhání pohledávek, kterýžto účinek uvádí příkladmo, jak již shora podotčeno, sám pamětní spis na straně 171. Tímto usnesením odstraňuje se dále omezení, kterému při zahájení řízení byli věřitelé podrobeni co do možnosti navrhnouti, aby o jmění vyrovnacího dlužníka byl zahájen konkurs.

Konečně teprve tímto usnesením končí činnost vyrovnacích orgánů. Že specielní omezení dle § 10 odst. 1 přestává teprve usnesením dle § 55, jest panujícím názorem i v literatuře (srov. Bartsch-Pollak díl II. str. 292 a 294, Lehman II. díl str. 168, Rintelen str. 59).

Z uvedeného jest patrno, že usnesení dle § 55 není aktem čistě formálním, nýbrž že jest odstraněním omezení, která svého času byla k dosažení účelu vyrovnacího řízení uvalena jak na věřitele, tak na dlužníka. Kdyby tedy omezení dle § 10 odst. 1 měla v některém případě odpadnouti před usnesením dle § 55, byla by tím porušena rovnost stran, tedy zásada, která v právním řádě má býti prováděna pokud možno do důsledku; věřitelé byli by totiž sproštěni omezení dle § 10 odst. 1, ale dlužníka by tížila omezení dle §§ 3 a 8 vyr. řízení, jakož i poznámky v § 6 uvedené. Byl by tedy dlužník stíhán novými exekucemi, ač v mnohém případě snad jen v důsledku oněch omezení jest ještě bezmocný. Ostatně jest předpis článku III. novely č. 99 z 1923 vůči vyrovnacímu dlužníku značně tvrdý. Proto nelze tento beztak tuze přísný předpis hnáti ještě do další krajnosti a věřitelům, kteří podržují práva vyrovnáním nabytá, poskytnouti vůči dlužníku, kterého dosud stihají následky v §§ 3, 6 a 8 uvedené, ještě další právo, vésti naň exekuce před odčiněním oněch následků.

Jako důvod pro mínění, že klid ve vymáhání pohledávek v případě, o nějž jde, má přestati ještě před vydáním usnesení dle § 55 vyr. ř., uvádí se též, že v době do vydání usnesení dle § 55 vyr. ř. mohl by dlužník fakticky na úkor věřitelů činiti disposice se svým jměním. Ale tomu čelí předpis § 3 odst. 4, 6 a 8 vyr. ř. Pro řečené mínění nesvědčí dále ani to, že usnesení dle § 55 vyr. ř. neoznamuje všem věřitelům, zda pohledávky jich obživly proto, že dlužník třeba jen vůči některým věřitelům nesplnil včas a plně vyrovnání. Nelze ani žádati od soudu a nelze ani zaříditi, aby soud měl nesplnění vyrovnacích podmínek ve spolehlivé evidenci. Nastane-li případ, že některý věřitel ať z vlastní nedbalosti či úplné nezaviněně nedoví se včas o tom, že nastal případ § 57 vyr. ř., a že bude od jiného věřitele předskočen, jest to nehodou jej stihnuvší, které by nešlo zabrániti tím, kdyby se připustila řečená výminka z § 10 odst. 1. Jest sice pravda, že usnesení dle § 55 vyr. ř. neměni ničeho na podmínkách, za kterých došlo k vyrovnání, ale ani tato okolnost není důvodem proto, aby § 10 odst. 1 vyřazen byl z účinnosti na dobu od potvrzení vyrovnání nebo od pravomoci potvrzovacího usnesení do dne, kdy skončení řízení bude prohlášeno. To nelze vyvoditi ani z předpisu § 54 vyr. ř., kdež jde jen o ochranu věřitelů, kteří bezelstně obdrželi platy od dlužníka. Ve prospěch řečeného mínění nelze konečně ničeho dovoditi ani z předpisu § 12 vyr. ř., jímž předpisy §§ 49, 55, 57 vyr. ř. nejsou nikterak modifikovány nebo doplněny a to ani v tom směru, že by vzhledem k předpisům § 12 bylo možno věřitele, majícího pouhý exekuční titul, aspoň od doby, kdy nastaly účinky § 57, na roveň stavěti oddělenému věřiteli, jehož právo není vyrovnáním dotčeno (§ 46 vyr. ř.).

K vůli úplnosti se podotýká: V citované již druhé větě § 57 vyr. ř. mluví se o »potvrzeném« vyrovnání. Ale rčením »potvrzené vyrovnání« nechtěl zákon dáti výrazu myšlence, že by tím byla stanovena lhůta, od kdy lze povoliti exekuce, a neměla tím býti stanovena výjimka z § 55 vyr. řádu, nýbrž mělo tím býti pouze stanoveno, že následky § 57 vyr. ř. nemohou nastati dříve, než vyrovnání bylo potvrzeno; volba onoho výrazu »potvrzeného vyrovnání« stala se vzhledem k předpisu § 49 odst. 1 vyr. řádu, že k platnosti vyrovnání jest zapotřebí, aby potvrzeno bylo vyrovnacím soudem.

Zbývá otázka, zda dobou, kdy vyrovnací řízení končí, jest den, kdy bylo usnesení dle § 55 vyr. ř. veřejně prohlášeno, či den pravomoci tohoto usnesení. Ježto zásadně dle § 63 vyr. ř. a § 524 c. ř. s. nemá rekurs odkládacích účinků a ježto v § 55 vyr. ř. není stanovena z tohoto pravidla výjimka, nelze pochybovati o tom, že účinky usnesení o skončení řízení nastávají vzhledem k předpisu §§ 63 vyr. ř. a 174 konk. ř. jeho veřejným oznámením. Proto též v druhém odstavci § 55 se výslovně praví, že zároveň, t. j. s veřejným prohlášením ukončení a ne teprve po pravomoci tohoto usnesení jest učiniti opatření, aby byly vymazány poznámky o zahájení vyrovnacího řízení podle § 6 vykonané. Správnost názoru, že rozhodnou jest doba, kdy usnesení dle § 55 vyr. ř. bylo veřejně prohlášeno, a ne den pravomoci tohoto usnesení dle § 55 vyr. ř., lze dovoditi i poukazem na § 56 odst. 4

věta 2 vyr., ř., kdež pouze pro případ zastavení vyrovnacího řízení bylo a to jen vzhledem k zvláštnímu předpisu § 2 odst. 2 úpadk. řádu stanoviti zvláštní lhůtu pro výmaz poznámky zahájení vyrovnacího řízení. (Viz pamětní spis str. 172.)

Čís. 46.

V otázce platnosti smlouvy o rozhodčím soudě jest (na Slovensku) venkoncem lhostejno, že pro právní rozepři, jež předkládá se k rozsouzení rozhodčímu soudu, stanoven jest s hlediska státních občanských soudů výlučný obor působnosti nebo výlučná příslušnost, najmě výlučná příslušnost podle § 39 opp.*)

Rozhodnutí 11tičlenného senátu nejvyššího soudu ze dne 8. prosince 1927, č. pres. 1345/27, **sb. n. s. čís. 7590.**

V nálezech Nejvyššího soudu byla odporujícím si způsobem řešena otázka, zda je platnou smlouva o rozhodčím soudě pro právní rozepře, spadající pod ustanovení § 39 opp. V zájmu jednotnosti nálezů odkázalo předsednictvo Nejvyššího soudu věc jedenáctičlennému senátu, jenž k ní zaujal shora vytčené stanovisko.

Důvody:

Podle § 767 opp. platnost rozhodčí smlouvy jest kromě jiného podmíněna tím, že strany mohou s předmětem smlouvy volně nakládati. Smysl a dosah této podmínky dlužno jako při výkladu jiných ne zcela jasných ustanovení zákona i tu hledati výkladem historickým a výkladem z povahy rozhodčí smlouvy.

Historický výklad dlužno navázati na stručný rozbor příslušných ustanovení zák. čl. LIV:1868 jakožto předchůdce nyní platného zák. čl. I:1911. V § 52 zák. čl. LIV:1868 uvádějí se jako úchylky od řádného sudiště v ý s l o v n o u p r o r o g a c í dohoda, jíž se strany podrobily řádnému civilnímu soudu předem označenému, nebo bez takového označení řádnému civilnímu soudu, pro který se žalobce volně rozhodne [§ 52 a)], a dále případ, kde strany přenesly rozhodnutí procesní otázky na soud rozhodčí [§ 52 b)]. Bylo tudíž základním pojetím dřívějšího civilního řádu soudního, že rozhodčí smlouva jest jen zvláštním druhem výslovné prorogace. V následujícím § 53 obmezil zákon právo výslovné prorogace, vyloučiv ji, v té i oné způsobě, ve věcech knihovních, svěřenských, manželských a vůbec ve věcech, směřujících k rozluce manželství, a posléze ve sporech, v nichž jsou účastníky osoby nepřítomné nebo poručenci neb opatrovanci. Z řečeného zásadního nazírání na rozhodčí smlouvu jako zvláštní druh výslovné prorogace samo sebou důsledně vyplývalo a bylo proto jen nadbytkem a jen z opatrnosti v § 495 ještě jednou opakováno, že nelze obapolnou dohodou stran přenésti na rozhodčí soud řešení právních věcí, v nichž podle § 53 není přípustnou úchylka od řádného sudiště. Došlo tudíž v zák. čl. LIV:1868 výslovného vyjádření zákonodárcovo stanovisko: Kde je zákonem v otázce příslušnosti výslovná prorogace (v užším smyslu) vyloučena, vyloučena jest i smlouva rozhodčí. Do platného zákona o občanském řízení soudním ustanovení § 52 b) zák. čl. LIV:1868 převzato nebylo. Proč se tak nestalo, jest právě tak lhostejno, jako jest bez významu, zda přes to bylo zákonodárcovým úmyslem, setrvati na zásadním stanovisku onoho dřívějšího zákonného ustanovení. Pro psané právo jest všeobecně uznávanou právní zásadou, že zákon, vyšed ze zákonodárcovy dílny, odpoutává se od svého tvůrce, že zákonem jest jednak vše, co v zákoně došlo výrazu, byť i byl zákonodárce méně nařídit zamýšlel, jednak jen to, co praví zákon, byť i byl zákonodárce více říci zamýšlel.

Jest proto otázkou, zda shora zdůrazněné základní stanovisko dřívějšího zákona lze i pro platný zákon vyčísti alespoň z jeho ostatních ustanovení neb alespoň uhájiti je z povahy rozhodčí smlouvy. K této otázce dlužno odpověděti záporně. V § 180 opp. zákon přesně rozlišuje námitku, že spor nepatří do oboru působnosti soudu nebo že soud není příslušným (§ 180 bod 3 opp.), od námitky, že ve věci má pokračovati soud rozhodčí (§ 180 bod 4 opp.). Kdyby bylo správným, že

*) Ač se toto plenární rozhodnutí týká především práva platného na Slovensku, bylo přece zde otištěno, poněvadž vzhledem k svým všeobecným úvahám má význam i pro právo platné v zemích českomoravských.

i platný zákon o soudním řízení hledí k rozhodčí smlouvě jako ke zvláštnímu způsobu výslovné prorogace v otázce příslušnosti, bylo by logickým důsledkem, že námitka, že spor patří před ujednaný rozhodčí soud, byla by námitkou nepříslušnosti soudu, spadala by již pod ustanovení bodu 3. § 180 opp. a bylo by zbytečno, zmiňovati se o ní v bodu 4 § 180 opp. V úvahu přichází dále doslov zákona. Jak řečeno, podmíněna jest platnost rozhodčí smlouvy kromě jiného tím, že strany mohou s předmětem smlouvy volně nakládati. Ve výkladu o dosahu této podmínky tkví právě jádro sporné otázky. Shoda mínění je v tom, že rozhodčí smlouva zasahuje i do oboru soukromého práva hmotného i do oboru občanského práva procesního. Jest obecným učením právní vědy, že úprava rozhodčí smlouvy a řízení před rozhodčími soudy jest úkolem jednak hmotněprávního, jednak procesuálního zákonodárství. Uznává se v právní vědě, že jest věcí občanského práva hmotného, stanoviti podmínky vzniku a platnosti rozhodčí smlouvy a účinky této smlouvy. Právu procesnímu se vyhražuje úprava otázky, do jaké míry a jakým způsobem státní soudy spolupůsobí při ustavení rozhodčího soudu, poskytují mu právní pomoc, jaké procesuální účinky přiznávají se nálezu rozhodčího soudu a za kterých podmínek a jakým způsobem lze se na státních soudech domáhati výroku o bezúčinnosti rozhodčí smlouvy a nálezu rozhodčího soudu. Pravda ovšem, že platný zákon o občanském řízení soudním právě tak, jako i jiná zákonodárství, tak zejména civilní řád soudní, platný v zemích historických, nesledal závady, by i hmotněprávní i procesuální stránka právního ústavu rozhodčích soudů nebyla řešena v zákoně o občanském řízení soudním. Tím však na pravé podstatě a povaze norem toho i onoho směru nic nebylo změněno. Zařazením do procesního zákona nemohly z norem v pravdě hmotněprávních státi se normy procesuálně právní, právě tak, jako norma soukromoprávní nestává se normou veřejnoprávní pro své zařazení do zákona jinak veřejnoprávního a naopak. Že se stalo, co se stalo, vysvětluje se jednak historickou setrvačností, jednak theoretickým názorem, jenž hledí ke smlouvě rozhodčí jako ke smíru a k nálezu rozhodčího soudu jako ke zvláštnímu druhu rozsudku. Poněvadž pak smír a rozsudek jsou útvary práva procesního, uznána řečená systematika zákona za theoreticky nezávadnou. K vůli přesnému vymezení pojmu »p ř e d m ě t s m l o u v y« v § 767 opp. třeba si uvědomiti postup, jímž vyvinul se právní útvar rozhodčí smlouvy. Ve spořádaném státním životě jest zakázáno, hledati proti civilnímu bezpráví nápravu svépomocí. Vzejde-li mezi stranami soukromoprávní rozepře, ana jedna strana tvrdí, že skutečný stav není stavem právním, zasahuje do jejich právem uznaných poměrů soukromoprávních, druhá pak hájí stanovisko, že skutečný stav jest i stavem, vyhovujícím právu soukromému, poskytuje zákon stranám možnost, by dovolaly se rozhodnutí řádných soudů jakožto orgánů, jimiž stát pečuje o zabezpečení právního řádu v občanských právních věcech. Zákon však neukládá stranám za povinnost, by se soudu dovolaly, neukládá žalobci, by žalobu podal, a žalovanému, by se proti žalobě bránil. Toto stanovisko zákona, jenž jest důsledkem zásady, že strany, pokud právě mohou se sporným soukromoprávním nárokem volně nakládati, jsou neobmezenými pány tohoto soukromoprávního nároku, že tudíž, nedovolavše se soudní odpomoci, mohou se nároku vzdáti, nebo, nebráníce se proti žalobě, mohou takto nárok uznati, dochází výrazu v celém soudním řízení. I za projednávání rozepře zůstávají strany neobmezenými pány sporného soukromoprávního nároku nebo poměru. Mohou nárok uznati nebo se ho vzdáti výslovně nebo nepřímo skutkovými přednesy, procesuální nečinností, nevyužitím opravných prostředků a p. A jako za právní rozepře i dříve, než byla na soudě zahájena, zůstávají strany pány svých soukromoprávních poměrů. Mohou zejména spor o soukromoprávním nároku nebo poměru vyřešiti si ze své vůle a mocí své vůle samy bez pomoci soudu neb osob třetích. Mohou spor odkliditi srovnalou vůlí buďsi tak, že jedna strana, přistoupivši zcela na stanovisko druhé strany, pustí nadobro své opačné stanovisko, buďsi tak, že i ta i ona strana alespoň částečně sleví se svého stanoviska. V onom případě odklidí se spor podle toho, kdo nadobro pustil své stanovisko, uznáním anebo zřeknutím se nároku, v druhém směru pak smírem. U lidí, dbalých svých zájmů, jest zcela přirozeno a lze zajisté předpokládati, že než v naznačených směrech promluví konečné slovo, zhodnotí pečlivě i skutkovou i právní stránku věci a podle toho se rozhodnou. Jest však neméně přirozeno, že strany, nemajíce ve věci úplně jasno, dříve, než se rozhodnou, budou

hledati radu a poučení u osob své důvěry, že jejich konečný projev vůle bude plodem této rady a tohoto poučení. V tomto případě ti, na něž se strany obrátily o radu a poučení, nerozhodují ovšem spor přímo, ovšem ale nepřímo. A od tohoto postupu jest již jen krok ke smlouvě rozhodčí. Strany ze srovnalé vůle povolávají rozšafné osoby své důvěry nejen k tomu, by jim šly radou a poučením na ruku a tím nepřímo jejich spor vyřešily, nýbrž propůjčují jim moc a právo, by jejich spor vyřešily přímo svým nálezem. Netřeba zajisté blíže odůvodňovati, že při uznaném panství stran v jich soukromoprávních poměrech nemůže je zákon obmezovati a neobmezuje je v tom, by ve shora označeném smyslu samy si srovnalou vůlí bez zakročení soudu spor vyřídily, aby podle své vůle učinily podkladem této své srovnalé vůle radu a poučení svých svobodně zvolených důvěrníků. A totéž nutno tvrditi i o smlouvě rozhodčí, jež ve své podstatě, jak řečeno, liší se od posléz zmíněného případu jen zevně, formálně. Tam rozhodují důvěrníci nepřímo, rozsudí pak i formálně přímo. Pravda ovšem, že rozhodčí smlouva jest průlomem zásady, podle níž rozhodovati soukromoprávní rozepře povolány jsou státní občanské soudy. Nevhodným a nepřesným jest však mluviti ve případě rozhodčí smlouvy jen anebo též o přesunu příslušnosti. Rozhodčí smlouvou vylučuje se soukromoprávní rozepře z pravomoci řádných soudů, z oboru jich působnosti. Smlouvou rozhodčí usjednocují se strany na tom, že vůbec žádný řádný soud nemá jich soukromoprávní rozepři rozhodovati. Je-li tato soukromoprávní rozepře z uznané zákonem vůle stran vyloučena z oboru působnosti řádných soudů, není vůbec logicky místa pro úvahu o tom, který soud byl by bez rozhodčí smlouvy příslušným. Vždyť i v občanském řízení soudním před státními soudy jest přirozeným a jedině logicky možným ten postup, že se v prvé řadě uvažuje a řeší otázka, zda věc vůbec patří na pořad práva, a, byla-li tato otázka popřena, zůstává mimo úvahu otázka příslušnosti. Hájí-li se tudíž stanovisko, že předmětem rozhodčí smlouvy po rozumu § 767 opp. jest kromě hmotněprávního nároku též příslušnost a že následkem toho není platnou smlouva o rozhodčím soudě pro právní rozepře, pro něž zákon zejména v § 39 opp., předpisuje výlučnou podle § 45 opp. prorogací nezměnitelnou příslušnost, jest toto stanovisko pouhým následkem nepřesného a nedůsledného formulování otázky. Jak řečeno, rozhodčí smlouvou vylučuje se právní rozepře z pravomoci státních občanských soudů, tudíž z oboru působnosti těchto soudů. Při logickém usuzování musela by tudíž otázka býti formulována tak, zda činí rozhodčí smlouvu neplatnou okolnost, že právní rozepře v řízení před státními občanskými soudy přikázána jest do výlučného oboru působnosti okresních soudů nebo sedrií nebo že určena pro ni výlučná příslušnost. Tuto otázku bylo by pak nutno v tom i onom směru zodpověděti týmž způsobem a při onom stanovisku prohlásiti za neplatnou smlouvu o rozhodčím soudě pro právní rozepře, pro něž určen jest výlučný obor působnosti nebo stanovena výlučná příslušnost. Jinými slovy, neplatnou byla by rozhodčí smlouva všude tam, kde buď co do oboru působnosti nebo co do příslušnosti není platnou výslovná prorogace. Tyto důsledky nemohou však obstáti před zákonem. Z ustanovení §§ 1 a 2 opp. jasně vyplývá a není v písemnictví ani v rozhodování soudů sporno, že v otázce oboru působnosti jest prorogace ze soudů okresních na sedrie vyloučena nadobro, prorogace ze sedrií na okresní soudy jest přípustna jen v majetkoprávních sporech, jež nejsou bez ohledu k hodnotě předmětu rozepře odkázány do oboru působnosti soudů sborových (§ 1, bod 2 a) opp.). Kdyby správným byl názor, že neplatnou jest smlouva o rozhodčím soudě pro právní rozepře, pro něž není v otázce oboru působnosti přípustnou prorogace, znamenalo by to, že byla by platnou smoluva o rozhodčím soudě jen pro majetkoprávní rozepře, jež podle hodnoty předmětu rozepře odkázány jsou do oboru působnosti sedrií. Důsledkem toho byla by neplatnou smlouva o rozhodčím soudě pro majetkoprávní rozepře, jež podle hodnoty předmětu rozepře odkázány jsou do oboru působnosti soudů okresních, poněvadž jak řečeno, i v těchto sporech nepřípustnou jest prorogace ze soudu okresního na soud sborový. Pro vyloučení rozhodčí smlouvy v těchto rozepřích není však zajisté pražádného rozumného zákonodárného důvodu. Vyloučena byla by však smlouva o rozhodčím soudě pro všechny rozepře, jež odkázány jsou v § 1 bod 2 b) až k) do výlučného oboru působnosti soudů okresních, a vyloučena by byla pro právní rozepře, jež podle § 2 odstavec druhý

odkázány jsou pod body 1 až 8 do výlučného oboru působnosti sedrií. Vyloučena by byla zejména smlouva o rozhodčím soudě i pro právní rozepře mezi zaměstnavateli a zaměstnanci ze smlouvy služební (§ 1 bod 2 e) opp.). Tím v rozporu jak se stanoviskem zákona, tak se stanoviskem soudní praxe a veledůležitými zájmy sociálními a národohospodářskými byla by popřena platnost kolektivních smluv v ustanovení, jímž spory ze služebního poměru vyhrazují se vesměs soudu rozhodčímu. Z toho, co uvedeno, vyplývá, že přípustnost rozhodčí smlouvy byla by prakticky obmezena na právní rozepře, pro něž bylo by zcela zbytečno uznati její platnost. Pak lépe a účelnějším by bylo, vypustiti vůbec právní ústav rozhodování soukromoprávních rozepří soudy rozhodčími. Vyloučiti rozhodčí smlouvu alespoň pro právní rozepře, pro něž stanovena jest výlučná příslušnost, není, jak řečeno, důsledným a nemá opory ani v zákoně, ani v povaze rozhodčí smlouvy. Nelze na př. nikterak seznati, proč neměla by býti platnou smlouva o rozhodčím soudě ve sporech pro rušenou držbu, ve sporech o hranice pozemků a p. Bylo by pak nedůsledným, uznávati platnost rozhodčí smlouvy pro spor o spravení knihovního záznamu, poněvadž pro tyto spory neplatí výlučná příslušnost podle polohy nemovitosti (§ 40 opp.), a ještě větší nedůsledností by bylo, vyloučiti možnost rozhodčí smlouvy pro hypotekární žalobu, připustiti ji však pro žalobu z obligačního závazku majitele hypoteky (§ 40 opp.). Usuzuje-li se, že tam, kde není stranám podle § 45 opp. volno, pozměniti příslušnost v poměru řádných soudů navzájem, tím méně lze tuto možnost uznati v poměru řádných soudů k soudům rozhodčím, jest to právě jen důsledkem toho, že se zapomíná, že rozhodčí smlouvou vylučují se soukromoprávní rozepře vůbec z oboru působnosti řádných soudů, proti čemuž otázka příslušnosti nepřichází vůbec v úvahu. Poukazuje-li se posléze příkladmo k tomu, že důsledně bylo by lze odkázati na rozhodčí soud i žalobu o obnovu, což prý zajisté nelze připustiti, jest tato posléz uvedená věta ovšem správnou, ale jest správnou nikoli s hlediska příslušnosti, nýbrž proto, že zde nemohou strany nakládati volně s předmětem smlouvy. Žaloba o obnovu jest mimořádným právním prostředkem proti pravoplatnému rozsudku státního soudu. Jde o to, by tento rozsudek byl zvrácen, by zvrácen byl pravoplatný rozsudek, v němž svým orgánem, soudem, projevila se státní svrchovanost v oboru konání státní pravomoci soudní. Připustiti pro žalobu o obnovu možnost rozhodčí smlouvy, znamenalo by, volati za mimořádnou opravnou stolici proti emanaci státní svrchovanosti osoby soukromé, což ovšem jest nadobro vyloučeno. Tím, co uvedeno, jest právní zásada, uvedená v čele tohoto rozhodnutí, odůvodněna.

Čís. 47.

Provozuje-li autodrožkář svoji živnost jediným autem, jest toto podle § 251 čís. 6 ex. ř. vyňato z exekuce.

Plenární rozhodnutí ze dne 14. prosince 1927, čís. pres. 1546/26, **sb. n. s. čís. 7621.**

Důvody:

V rozhodnutích Nejvyššího soudu byla odporujícím si způsobem řešena otázka, zda jediný automobil velkoměstského drožkáře jest přes značnou svoji cenu 60.000 Kč až 70.000 Kč vyloučen podle § 251 čís. 6 ex. ř. z exekuce. V zájmu jednotnosti nálezů Nejvyššího soudu předložil jeho první president věc sesílenému sboru soudců, ten pak usnesl se na právní větě v čele uvedené.

Původní, z § 2 čís. 5 exekuční novely z 10. června 1887 č. 74 ř. zák. převzatý doslov § 251 čís. 6 ex. ř. zněl: »Z exekuce jsou vyňaty u řemeslníků, ručních a továrních dělníků, jakož i u porodních babiček předměty potřebné k osobnímu vykonávání jejich zaměstnání.« Již za platnosti tohoto ustanovení bylo všeobecně uznáváno, že platí také pro malé dopravní živnosti, že kůň a povoz, nevyhnutelně potřebné k jejich provozu, jsou nezabavitelny, rozhodnutím ze dne 22. února 1893 G. U. č. 14606 bylo pak vysloveno, že fiakristovi nemohou býti zabaveny krytý vůz (Landauer) a pár koní. Mohly-li o správnosti tohoto rozhodnutí býti vysloveny pochybnosti s hlediska tehdy platného exekučního práva, nemůže býti o ni pochyby za platnosti nynějšího, článkem VIII. č. 27 čís. nař. z 1. června 1914

č. 118 ř. zák. upraveného doslovu § 251 čís. 6 ex. ř. Exekuční ochrana byla jím výslovně rozšířena na drobné živnostníky, při čemž bylo v motivech, uveřejněných výnosem ministerstva spravedlnosti z 2. června 1914 čís. 47 Věstn., vysvětleno, že účelem dodatku »a jiných osob, které si ručními výkony opatřují výdělek (die aus Handleistungen ihren Erwerb ziehen)« jest, »aby byly odstraněny pochybnosti o tom, že i ony osoby mají nárok na osvobození z exekuce, jichž povolání nezáleží právě v ručních pracích v užším slova smyslu, nýbrž v ručních výkonech jiného druhu na př. malí povozníci, malí zasílatelé, veslaři, artisti a j.« Dále byl novým doslovem podstatně rozšířen okruh předmětů vyňatých z exekuce. Kdežto dříve nemohly býti zabaveny předměty »potřebné k osobnímu vykonávání zaměstnání«, jsou nyní prohlášeny za nezabavitelné všechny věci potřebné k osobnímu »dalšímu výkonu (Fortsetzung) výdělečné činnosti«. Podle motivů měla novým doslovem býti ochrana exekuční rozšířena s předmětů nezbytně nutných na předměty, jichž je potřebí ku vyplácejícímu se, osobním poměrům živnostníka odpovídajícímu provozu živnosti. Živnostníku nemá býti exekucí odňata možnost, aby dále provozoval svou živnost v dosavadním rozsahu a tak, jak jest dnes i malé živnosti třeba, aby zůstala schopnou soutěže. Ze zásad tu vytknutých plyne zcela určitě, že osobami, požívajícími exekučního privilegia § 251 čís. 6 ex. ř., jsou také malí povozníci a jmenovitě drožkáři, dále že pár koní a vůz, kterými velkoměstský fiakrista provozuje osobně svoji živnost, jsou nezabavitelny i tehdy, když jsou nadprůměrné jakosti a ceny a když s hlediska venkovského by mohly býti pokládány za věci luxusní a zbytečně nákladné. Když tomu tak, nemůže býti stejná ochrana odepřena ani drobnému povozníku, který pod tlakem technického a hospodářského vývoje zaměnil dříve užívané koně a povoz za automobil. Hospodářská, sociální a právní povaha jeho živnosti zůstala stejnou, změnila se jenom technika jejího provozování. Drožkář, provozující dopravu ve městě osobním autem, není jiným drobným živnostníkem než dřívější fiakrista, jenž ji provozoval párem koní a kočárem. Sociální potřeba právní ochrany od exekuce, ohrožující jeho výživu a výdělečnou samostatnost, nedoznala změny. Neobstojí námitka, že osobní automobil jest obyčejně předmětem příliš veliké ceny, než aby jeho provoz mohl býti předmětem drobné živnosti. Netřeba uvažovati, zda provozovací kapitál autodrožkáře jest podstatně větší než byl dřívějšího fiakristy, jenž musil pečovati nejen o vůz, nýbrž i o umístnění a výživu koní. Zákon neustanovuje, do výše jaké ceny jsou nástroje, stroje a jiné potřeby malých živností vyňaty z exekuce, lze to posouditi jenom z povahy jednotlivých živností, jež jsou ovšem v té příčině velice různé. Podstatným znakem každé živnosti jest organisace kapitálu a práce za účelem výdělečným, podstatným znakem drobné živnosti jest, že osobní a to technická činnost podnikatelova při tom převládá. Že právě autodrožkářství nevybočuje bez ohledu na cenu automobilu z rozsahu drobné živnosti, jest zřejmo, neboť takový autodrožkář obstarává si pravidelně všechny práce bez pomoci jiných lidí, a účast kapitálu na jeho živnosti jest obmezena na opatření si automobilu s příslušenstvím. Doprava osob automobilem může býti předmětem také kapitalistického podnikání, osobní činnost drožkářova jest pak nahražena placenou činností šoférů. Kdežto účelem takového podnikání jest podnikatelský zisk a výhodné využitkování kapitálu, jest u autodrožkáře převládající části celkového výnosu živnosti ona, jež připadá na jeho šoférskou činnost. Aby mohl autodrožkář čeliti soutěži kapitalistických podniků, nemůže v pravidelných případech používati chatrnějšího a proto levnějšího vozidla než ony. Má-li, jak dolíčeno, ustanovení § 251 čís. 6 ex. ř. ten smysl a účel, že drobnému živnostníku nemá býti odňata možnost, provozovati dále svou živnost v dosavadním rozsahu, a schopnost soutěže, nemůže býti třeba vyšší cena jediného automobilu, používaného v drožkářské živnosti, překážkou jeho nezabavitelnosti.

Čís. 48.

Předpis § 110 obč. zák., že opětné spojení manželů soudem rozvedených musí býti oznámeno řádnému soudu, je předpisem pouze pořádkovým žádnou sankcí neozbrojeným. Pouhým návratem soudně rozvedených manželů k soužití je rozvod odčiněn.

Plenární usnesení ze dne 14. prosince 1927, čís. pres. 719/27, **sb. n. s. čís. 7622.**

Rozhodnutím Nejvyššího soudu ze dne 21. ledna 1925, Rv II 899/24 čís. sb. n. s. 4583 byla vyslovena zásada: »Předpis § 110 obč. zák. není pouhým předpisem pořádkovým, nýbrž předpisem hmotného významu, neboť rozvod pozbývá právních účinků právě a jedině soudním oznámením, že manželé se opět spojili. Na tom, zda se vskutku spojí, nezáleží.« V rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 23. února 1926, R I 148/26 čís. sb. n. s. 5782 bylo vysloveno: »Ohlášení obnovy manželského společenství dle § 110 obč. zák. jest věcí řízení nesporného. Ohlášení musí učiniti oba manželé, skutečné obnovení manželského soužití a oznámení jednoho z manželů nestačí.« Při poradě dne 24. května 1927 ve věci Rv I 1858/26 dospěl senát k názoru, že k tomu, by nastaly právní účinky opětného spojení rozvedených manželů a manželství platilo za nerozvedené, není nutně třeba, by soudu bylo učiněno o opětném spojení oznámení. Vzhledem k tomuto rozporu přikázal první president spornou otázku: »zda k tomu, aby nastaly právní účinky opětného spojení a manželství platilo za nerozvedené, jest nutno, by bylo soudu učiněno oznámení o opětném spojení«, plenárnímu senátu, jenž ji zodpověděl, jak obsaženo v právní větě.

Důvody:

Otázka, o niž tu jde, nebyla z počátku sporna. Nauka uznávala jednomyslně, že oznámení opětného spojení rozvedených manželů jest nevyhnutelnou podmínkou toho, by právní účinky rozvodu byly odčiněny a rozvedení manželé nadále opět byli pokládáni za nerozvedené. Tak Dolliner, Eherecht, III. svazek, str. 193 a jeho pojednání v Zeitschrift für österreichische Rechtsgelehrsamkeit 1828, II. svazek, str. 238, Winniwarter, österreichisches bürgerliches Recht, I. díl, str. 289, Harum v Haimerl's Vierteljahrschrift, str. 64, Dr. Eduard Rittner, österreichisches Eherecht, 1876, str. 336, Dr. Josef Freiherr von Anders, das Familienrecht, 1887, str. 78, Krainz-Pfaff, System des allgemeinen österreichischen Privatrechtes, druhé vydání, 1894, II. sv., str. 370, a třetí vydání, 1899, II. sv., str. 430, a Stubenrauch, Komentar zum österreichischen allgemeinen bürgerlichen Gesetzbuche, sedmé vydání, 1898, při § 110. Oproti této nauce dal první Neumann-Ettenreich v Ger. Zeit. čís. 20 pro rok 1895 výraz opačnému mínění, že předpis, že opětné spojení musí býti oznámeno soudu, znamená jen předpis pořádkový, nikoli však konstitutivní, takže od něho nezávisí právní účinky opětného spojení. Novější nauka přidržela se z převážné části názoru Neumanna-Ettenreicha. Tak Anders, Grundriss, str. 20, Stubenrauch, Komentar zum österreichischen allgemeinen bürgerlichen Gesetzbuche, osmé vydání, I. díl z roku 1902, Krasnopolski: Oesterreichisches Familienrecht, 1911, str. 123, Dr. Armin Ehrenzweig: System des österreichischen allgemeinen Privatrechtes, čtvrté vydání 1907, druhý svazek str. 418, a další vydání, zejména vydání šesté z roku 1924, druhý svazek str. 94, Dr. Robert Mayr: Lehrbuch des bürgerlichen Rechtes 1923, IV. kniha, str. 59.

Dlouholetá praxe bývalého nejv. soudu ve Vídni rozuměla § 110 obč. zák. v ten smysl, že rozvod odčiněn je obnovením soužití jen, bylo-li soudu — zajisté oběma manžely — oznámeno, odvrátila se však r. 1895 vlivem článku Neumanna-Ettenreicha na krátkou jen dobu od původního výkladu § 110 — vlastně jen zakolísala, vrátivši se r. 1902 k původnímu výkladu. Přes to, že praxe stálá má důležitý význam v právním životě, přece jen argumentem při výkladu zákona není.

Nejvyšší soud dospěl k zásadě, vyjádřené právní větou především mluvnickým rozborem § 110 obč. zák.

První část prvé věty: »Geschiedenen Ehegatten steht es frei sich wieder zu vereinigen,« má-li míti, jak o každém zákonném ustanovení předpokládati sluší, právní význam, zajisté znamenati nemůže, že zákon rozvedeným manželům nezabraňuje v pouhém faktu opětného soužití, že nezakazuje manželům, ač rozvedeným, se sdružiti; znamená tudíž nutně — má-li vůbec právní význam — že pouhé vůli rozvedených manželů zůstavuje obnovení manželského soužití, t. j. obnovení stavu stávavšího před rozvodem, čili že návratem rozvedených manželů k soužití odčiněn je rozvod. Od této první části středníkem oddělená druhá část prvé věty: »doch muß die Wiedervereinigung bei

dem ordentlichen Gerichte angezeigt werden« — gramatickou úpravou svou znamená příkaz sám o sobě stojící, totiž jen příležitostně projevený, nikoliv organicky s prvou částí souvislý příkaz; to mluvnicky zdůrazňuje spojka »doch«, (viz Adelung, gramatisch-kritisches Wörterbuch der hochdeutschen Mundart, pod heslem »doch« sv. I. str. 1505—1507) jež, rozdělujíc dva výroky, každému z nich zachovává samobytost, totiž smysl mu vlastní, nepřipouštějíc splynutí obou výroků v jeden organický celek. Tuto disjunktivní funkci spojky »doch« nelze přehlédnouti. Sloučení obou výroků v organický celek, v němž by ovšem oznámení na soud podmiňovalo rozvod rušící účinek sejití se rozvedených manželů, vyžadovala by spojení obou výroků slovíčkem »falls« čili »wenn«(sie die Wiedervereinigung dem Gerichte anzeigen) nebo i »nachdem ... angezeigt haben«). Když tě však zákon nesloučil oba výroky v jeden, nýbrž od sebe odloučil slovíčkem »doch«, pak zůstává nedotčen smysl každého z obou výroků totiž jednak, že pouhá obnova manželského soužití rozvedených manželů ruší rozvod, jednak že návratem k manželskému soužití nastavší zrušení rozvodu oznámiti je na soudě. Důvod tohoto příkazu, jenž není ani podmínkou rušícího účinku obnoveného soužití, aniž je doprovoděn vyhrůžkou nějaké újmy, byl-li opomenut, je zcela zjevný: přikazuje ť státní zájem na patrnosti právního stavu nastavšího obnovou soužití v manželství přece soudním aktem rozvedeném i změnu jeho učiniti patrnou — jen patrnou, nic více. V další větě: »Wollen die Ehegatten nach einer solchen Vereinigung geschieden werden, so haben sie eben das zu beachten, was in Rücksicht auf die erste Scheidung vorgeschrieben ist« — slovo »solchen« nezavdává důvodu k pochybnosti; neboť poukazuje a poukázati může jen na spojení, jehož hmotněprávní účinek stanoven je v první části prvé věty § 110; druhá část — jak bylo dokázáno — není hmotněprávního významu, nýbrž jen formálním, pořádkovým příkazem, postrádajícím nad to kterékoli sankce (lex imperfecta). Ostatně jak slovo »solchen« se dostalo do textu § 110, o tom bude ještě zmínka v rozboru genese tohoto paragrafu.

Výsledek získaný gramatickým rozborem je dokonale potvrzen dějinným vývojem § 110.

§ 103 Josefinského zákonníka (patent ze dne 1. listopadu 1786, III. hlava) znějící: »den auf solche Art getrennten Eheleuten steht zu allen Zeiten frei sich gegen blosse Anmeldung bei ihrer Obrigkeit oder Gerichtsstelle wieder zu vereinigen«, zavdal příčinu k pochybnostem; neboť Dolno-rakouský appelační soud požádal po rozumu odst. 3. uvedeného patentu (Nur wenn dem Richter .... ein gegründeter Zweifel über den Verstand des Gesetzes auffiele, soll die höchste Entschliessung durch die vorgesetzte Behörde eingeholt werden) o autentický výklad, k němuž došlo dvorským dekretem ze dne 16. září 1796 čís. 810 sb. z. s.: »Sobald Eheleute, zwischen denen eine Sonderung von Tisch und Bett nach den Gesetzen bestanden hat, sich in der Ehe wieder vereinigen, so ist diese Vereinigung, wenn auch die Anmeldung bei der Gerichtsstelle oder Obrigkeit unterlassen wurde, dermassen wirksam, daß es dadurch von der ehemals bestandenen Scheidung und von allem, was hierwegen verhandelt worden, ganz abkommt und diese Eheleute in ihre vorigen Rechte und Pflichten dermassen zurücktreten, daß, falls sie in der Folge sich wieder trennen wollen, all' dasjenige beachtet werden muß, was das Gesetz bei einer ersten Sonderung von Tisch und Bett vorschreibt.« Nesprávné je tudíž mínění, jakoby zmíněný § 103 Jos. zák. byl podmiňoval zrušení rozvodu ohlášením obnovy soužití na soudě; vedle autentického výkladu stanovil § 103, tudíž od samého počátku, že obnova manželského soužití sama sebou ruší rozvod, a vedle toho přikázal obnovu soužití ohlásiti vrchnosti nebo soudu. Západohaličský zákonník z r. 1797 — původní to zároveň návrh občanského zákonníka — zanechav dikci všem dvorským dekretův vlastní, plně zachoval materielní obsah dvorského dekretu z r. 1795 v tomto znění: »Geschiedenen, welche nur von Tisch und Bett getrennt sind, steht frei sich eigenmächtig wieder zu vereinigen. Wollen sich nach einer solchen Wiedervereinigung wieder geschieden werden, so haben sie sich diesfalls ebenso zu verhalten, wie es für die erste Scheidung vorgeschrieben ist.« O oznámení na soudě už ani zmínky. Při poradě kompilační komise v 13. zasedání dne 29. března 1802 jednomyslným usnesením vsunuta byla mezi prvou a druhou větu slova: »doch muß die Wiedervereinigung

bei dem ordentlichen Gerichte angezeigt werden«. Důvod této interpelace je dokonale osvětlen protokolem o tomto sezení (Ofner, der Urentwurf des bürg. Gesetzbuches I. str. 134) k § 110: »die jur. Fak. zu Innsbruck und das Appellationsgericht in Ostgalizien machten die Erinnerung: daß zur Wiedervereinigung wenigstens eine gerichtliche Anmeldung verlangt werden sollte, teils weil sonst leicht eigenmächtig wiederholte Trennungen geschehen könnten, teils um sich der ehelichen Geburt eines Kindes zu versichern«. Die hiesige jur. Fakultät glaubte: es sollte auch Meldung geschehen, daß durch die Wiedervereinigung die vorigen Rechte aufleben. Der ersteren Erinnerung pflichtete der Referent in der weiteren Betrachtung bei, daß diese Vorsicht bereits in dem Josefinischen G. B. vorgeschrieben ist. Er schlug daher vor, nach den Worten »steht es frei sich wieder zu vereinigen« noch die Worte: doch muß die Wiedervereinigung bei dem ordentlichen Gerichte angezeigt werden, in den Text einzuschalten. Den zweiten Zusatz hingegen hielt er für überflüssig. Sämtliche Stimmen traten in beiden Punkten bei. Budiž jen ještě podotknuto, že slova: »Wollen die Ehegatten nach einer solchen Vereinigung wieder geschieden werden« převzata jsou z § 110 Západohaličského zákonníka, kdež poukázala na obnovu soužití, jež dle bezprostředně předcházející věty sama sebou beze všeho dalšího rušila rozvod. Také proto slovo »solchen« není argumentem pro opak mínění tu hájeného, jest úplně indiferentní a rovnající se obratu »nach ihrer Vereinigung« nebo »nach der Vereinigung«, »nach vorausgegangener Vereinigung« atd.

Opačné mínění poukazuje také na doslov dvorského dekretu ze dne 15. června 1835 čís. 39 sb. z. s. (otištěného v Manzově vydání při § 138 obč. zák.), a dokládá z něho, že jím byla stanovena pouze výjimka z pravidla § 110 obč. zák. toliko v zájmu dětí zrozených z rozvedené manželky a nejsoucích s to, by samy se chránily, a najmě nemohoucích přidržeti rodiče k tomu, by šetřili zákonných předpisů, ale neuznává se jím potřeba, hájiti stejným způsobem i zájmy samých manželů. S tímto názorem nelze souhlasiti. Dvorským dekretem z roku 1835 byla pouze vyplněna mezera zákona v § 138 obč. zák., jenž uváděl pro domněnku manželského zrození dítěte toliko dva případy a to smrt mužovu a úplné zrušení manželského svazku, jímž dlužno rozuměti pouze rozluku manželství. Dvorský dekret rozšířil předpis § 138 i na rozvod manželství (sr. Stubenrauch: Komentář k obč. zák., VIII. vydání I. sv., str. 215, Mayr: Bürgerliches Recht 1923, čtvrtá kniha, str. 88, 89) a byl vydán jedině k tomu účelu, nebylo však nijak úmyslem jeho vykládati předpis § 110 obč. zák. ve směru, zastávaném opačným míněním. Bylo v něm pouze stanoveno, že dlužno dokázati, že rozvedení manželé obnovili manželské společenství a jedním takovým důkazním prostředkem bylo i oznámení o opětném spojení podle § 110 obč. zák. Nelze tedy ani z tohoto dvorského dekretu vyvozovati, že by se vyžadovalo k tomu, by rozvod pozbyl právních účinků, soudního oznámení o opětném spojení rozvedených manželů.

Kromě právě uvedených důvodů, čerpaných z mluvnického rozboru zákona a jeho historické genese, vedou k názoru zastávanému plenárním senátem též důvody další.

Jest to především povaha věci a zřejmý úmysl zákonodárce. Opětné spojení znamená činné odpuštění poklesků, jež byly příčinou a důvodem rozvodu; jestliže tedy jen jeden manžel měl důvod k nastalému rozvodu, odpouští opětným spojením on, měli-li důvod oba, odpouští oba, a věc má se tak, jakoby žádný důvod rozvodu byl vůbec zavdán nebyl a tedy rozvod byl vůbec nenastal. To je tedy důvod předpisu, že po opětném spojení musil by se vymoci nový rozvod, neboť opětným spojením starý rozvod pozbyl účinku, protože odpuštěním pozbyl účinku jeho důvod. Tu je zřejmo, že povaha věci vyžaduje jen opětného spojení a na oznámení že nesejde. Neboť odpuštění neuskutečňuje se snad teprv oznámením, nýbrž právě již opětným spojením. Ale právě proto, že byly opětným spojením staré prohřešky tvořivší důvod rozvodu odpuštěny, tedy zničeny a neexistují více, je třeba, aby manžel, který chce nový rozvod, prokázal nový důvod rozvodu nastalý teprve po opětném spojení anebo, aby se opět oba na opětném dobrovolném rozvodu dohodli a soud jim ho povolil.

Oznámení tedy není k právní účinnosti opětného spojení třeba. Jaký také mělo by to důvod, aby soud musil se o tom napřed dovědět. Neboť i když se o tom nedoví, nezvrátí tato jeho nevědomost nijak fakt nastalého odpuštění; nemůže ho zvrátiti, jako k němu nemůže ničím přispěti; neboť kdyby manželé naopak opětné spojení sice oznámili, avšak je neuskutečnili, oznámili je tedy falešně, na př. předem a než by k tomu došlo, změnili by svůj úmysl, nebylo by to ničím, jako naopak uskuteční-li je, ale neoznámí, je to vším. Jestliže manželé skutečně nastalé opětné spojení soudu oznámili, netřeba vyšetřovati už opravdovost jich úmyslu. A v tom spočívá právě všecek a jediný význam oznámení, že oznámenému opětnému spojení přísluší význam nastalého odpuštění, tudíž význam právní skutečnosti zrušující rozvod, bezpodmínečně čili že zakládá o tom presumpci juris et de jure, kdežto nebylo-li opětné spojení oznámeno, lze se o to přiti, na př. činiti námitku, že spojení obmýšleno bylo jen na zkoušku, tedy jen podmínečně, a že se manžel přijímající druhého na milost nechtěl svých práv rozvodem nabytých ještě vzdáti. Tak docházíme výkladem našeho předpisu k stejnému výsledku, jaký nyní stanoví osnova k novému občanskému zákonu v § 110 řkouc, že právně účinným stává se opětné spojení jich společným oznámením soudu, stejný účinek že však má i neoznámené spojení, lze-li z okolností míti za to, že bylo obmýšleno jako trvalé. O přívlastku »společné« oznámení níže, zde stačí podotknouti, že nevadí-li neoznámení vůbec, nevadí ani oznámení jen jednostranné. Žádného oznámení vůbec nežádá § 1587 něm. obč. zák. řka, že obnovili-li manželé manželské společenství po jeho zrušení (rozvodu), odpadají účinky se zrušením (rozvodem) spojené.

V úvahu přicházejí posléze též požadavky praktického života. Manželé zpravidla nejsou si vědomi předpisu, že opětné spojení musí se oznámiti, také obecenstvo jej vůbec nezná a tu opětné spojení by mohlo trvati sebe déle, na př. třeba 30 let, nebo až do smrti, ale nemělo by právního účinku, nýbrž manželství pořád by platilo za rozvedené a manželka, která by v důvěře v opětné spojení počítala s právy manželky nerozvedené, zejména s právem dědickým a dodejme i alimentačním, byla by v této své důvěře zklamána, a zklamáni by byli i všichni, kdo počítajíce se skutečným stavem spojení — vzpomeňme tu nauky Wellspacherovy o důvěře v zevní skutkové stavy (Vertrauen auf äussere Tatbestände) — dodávali by manželce na její objednávku její nutné nebo stavu manželovu přiměřené potřeby jak šat a pod. K tomu dodati sluší, že manželka rozvedená nesleduje manžela svého ani v sudišti ani v právu domovském a příslušnosti státní, pak-li ji manžel změní.

Z těchto důvodů dospěl plenární senát k zásadě vyjádřené právní větou.

Čís. 49.

Bylo-li odvolání, podané pro zmatečnost, zamítnuto odvolacím soudem samostatným usnesením, lze si do něho stěžovati rekursem podle § 519 čís. 1 c. ř. s. Bylo-li takové zamítavé usnesení pojato do rozsudku odvolacího soudu, lze mu odporovati dovoláním podle § 503 čís. 1 c. ř. s.

Plenární rozhodnutí ze dne 30. prosince 1927, čís. pres. 227/27, **sb. n. s. čís. 7671.**

Důvody:

V poradách Nejvyššího soudu vyskytly se pochybnosti o správnosti dosavadního rozhodování, že do usnesení odvolacího soudu, jímž bylo zamítnuto odvolání podané pro zmatečnost, není opravného prostředku. Sesílený senát, jemuž byla sporná otázka předložena k rozřešení, usnesl se na zásadách v čele uvedených.

Zmatečnostmi jsou určité, v § 477 c. ř. s. přesně vypočítané vady řízení, jimž zákon přikládá takovou důležitost, že nařizuje odvolacímu i dovolacímu soudu, aby k nim přihlížely také z úřední povinnosti, a aby prohlásily řízení, postižené zmatkem, se všemi rozhodnutími v něm vydanými, za nicotné bez ohledu na vliv, jaký měl zmatek na konečný výsledek sporu. Že zmatek přihodivší se již v řízení

před prvním soudem, činí zmatečným také řízení a rozhodnutí soudu odvolacího, plyne z § 510 c. ř. s. Zákon vychází ze zásady, že na základě zmatečného řízení v první stolici nemůže býti vůbec platně jednáno v řízení odvolacím, dále, že vyjímajíc případy § 477 čís. 5 c. ř. s., v němž může býti zmatečnost, záležející v nedostatku zastoupení, zhojena dodatečným schválením řízení, a § 477 čís. 9 cit., v němž lze zmatečnost napraviti opravou rozsudku, zachovává každý zmatek svůj zhoubný vliv na platnost řízení tak dlouho, dokud buď není napraven zrušením zmatečného řízení, neb dokud konečné rozhodnutí o sporu nevejde v moc práva.

Jako jiné, méně podstatné vady řízení a rozsudku první stolice uplatňuje se i jejich zmatečnost odvoláním. V souhlase se zásadou, že zmatečnost řízení první stolice brání řádnému projednání sporu před soudem odvolacím, odkazuje zákon v § 471 čís. 5 c. ř. s. takové odvolání do předběžného řízení a nařizuje, aby odvolací soud, shledá-li odvolání podle spisů neb po provedeném šetření důvodněným (§ 473 c. ř. s.), vyhověl odvolání již v zasedání neveřejném, a to usnesením. V § 478 cit. jest podrobně stanoven obsah usnesení vyslovujících zmatečnost, v § 519 c. ř. s. jest pak straně, postižené takovým výrokem, vyhraženo právo rekursu. Naproti tomu není v zákoně ustanovení o tom, co se má státi, neuznal-li odvolací soud v předběžném řízení odvolání pro zmatečnost opodstatněným. Jenom ze všeobecného doslovu prvního odstavce § 473 c. ř. s., že odvolací soud rozhoduje v případech § 471 c. ř. s. usnesením, pak z druhého odstavce § 480 c. ř. s., v němž se děje zmínka o »zavržení« odvolání, pokud jím byla uplatněna zmatečnost, v sezení neveřejném, lze dovoditi, že i toto rozhodnutí se může (srovnej § 494 c. ř. s. a § 149, prvý odstavec, jedn. ř.) státi již v předběžném řízení a to usnesením. Tímto výkladem nebylo po třicet let platnosti civilního soudního řádu vikláno, a není ani v teorii proti němu námitek. Podle vysvětlivek ministerstva spravedlnosti k § 480 c. ř. s. nemá býti zamítavé usnesení odvolacího soudu v případech, když pro jiné odvolací důvody musí býti nařízeno ústní odvolací líčení, zvláště vyhotovováno, nýbrž pojato do konečného rozhodnutí o odvolání. Ani v tomto bodě není různosti názorů. Sporno jest však, zda také proti takovému zamítavému usnesení odvolacího soudu jest přípustným opravný prostředek, jako jest vyhražen v § 519 čís. 2 c. ř. s. do usnesení vyslovivšího zmatečnost, či zda zamítavým usnesením jest otázka zmatečnosti vyřízena s konečnou, také dovolací soud zavazující, platností. Dosavadní praxe československého Nejvyššího soudu schválila názor, že jakýkoliv opravný prostředek jest nepřípustný. Důvodem jest, že rozhodnutí odvolacího soudu jest usnesením a usnesením zůstává, i když bylo pojato do rozsudku, že proto přípustnost opravného prostředku musí býti posuzována podle § 519 c. ř. s., vypočítávajícího přesně ona usnesení odvolacího soudu, do nichž jest rekurs přípustný, a že mezi těmito usneseními není usnesení, nevyhovující odvolání podanému pro zmatečnost. Taková usnesení nelze zařaditi jmenovitě pod usnesení, »jimiž se odvolání odmítá« dle § 519 čís. 1 c. ř. s., poněvadž jsou jimi míněna jenom usnesení, odmítající odvolání z formálních důvodů beze zkoumání věcné opodstatněnosti, tedy usnesení dle §§ 474 odst. 2, 471 čís. 2 a 3 a 495 c. ř. s.

Nemožno popříti rozpor mezi výsledkem tohoto uvažování a jednou ze stěžejních zásad civilního procesu, totiž rovnosti stran. Příčí se jí, připouštěti rekurs do rozhodnutí, vyhovujícího odvolání z důvodu zmatečnosti, ale nepřipouštěti rekursu, nebylo-li odvolání vyhověno. Nesrovnává se dále s vylíčenou právní povahou zmatečnosti, jako kvalifikované vady řízení, když se připouští odporovati dovolacím důvodem čís. 2 § 503 c. ř. s. rozhodnutí odvolacího soudu, nebyla-li jím napravena taková vada řízení, jež zabránila zevrubnému probrání a důkladnému posouzení sporu, ale za nepřípustnou prohlašuje stížnost do rozhodnutí, jímž byla popřena tvrzená zmatečnost řízení. Nelze pochopiti, proč by právě při zamítavém rozhodnutí o zmatečnosti mělo zůstati při rozhodnutí odvolacího soudu, když v otázkách daleko jednodušších, na příklad při odmítnutí odvolání z důvodů § 471 čís. 2 a 3 c. ř. s. jest rekurs přípustný. Nelze konečně poznati, proč by dovolací soud byl povinen přihlížeti ke zmatkům, vyskytnuvším se již v řízení před prvním soudem, ale nepostřehnutým soudem odvolacím, nebyl-li odvolací soud na

ně odvoláním upozorněn, ale nesměl jich dbáti, jestliže se jich strana v odvolacím řízení, ač bez úspěchu dovolávala.

Právní nauka pokládá, pokud se zabývá spornou otázkou, opravný prostředek za přípustný, rozchází se jen v jeho volbě. Ott (Soustavný úvod ve studium nového řízení soudního, díl III.) praví s plnou určitostí na straně 68: »Z usnesení ohledně zmatečnosti rozsudku první instance, ať zmatek neuznávajícího, nebo zmatečnost vyslovujícího, rekurs k Nejvyššímu soudu povždy místo má. § 519 čís. 1, 2 c. ř. s.« a opakuje na straně 95: »Z rozhodnutí odvolacího soudu o zmatcích v první instanci sběhlých revisí nastoupiti nelze, neboť povždy vydává se usnesením, ať v předběžném řízení, ať po odvolacím přelíčení, pročež pouze rekurs na Nejvyšší soud vznésti lze. § 519 čís. 1, 2 c. ř. s. Výjimka zdánlivá by nastala potud, když by rozhodnutí o zmatcích odmítavé pojato bylo v odvolací rozsudek vynesený při přelíčení, poněvadž by tu rekurs s revisí spojen byl.« Stejného mínění jest Hora (Odvolání podle rakouského civilního řádu soudního, 1915, str. 106 a 107). Klein zabývá se spornou otázkou jenom mimochodem, jeho názor jest však poznatelný. V knize »Vorlesung über die Praxis des Civilprocesses« praví na str. 50: »Daß aber das Urteil des Berufungsgerichtes nichtig und dennoch Zurückweisung an die erste oder zweite Instanz rechtlich nicht möglich wäre, das ist ausgeschlossen.« Na str. 236 prohlašuje všechna usnesení vydaná v předběžném řízení, kterými se odvolání vyřizuje meritorně, za nařikatelná podle § 519 c. ř. s., a zřejmě jenom vzhledem k umožnění rekursu podle § 519 čís. 1 c. ř. s. praví na str. 245, podobně jak to ustanovuje § 149 druhý odst. jedn. ř., že usnesení, jímž se popírá tvrzená zmatečnost, má býti vydána ve formě »zavržení« odvolání. Ve článku »Die Beweiswürdigung in der Revisionsinstanz, Allg. Oest. Gerichtszeitung 1899 č. 10 píše: »Das Revisionsgericht hat das Urteil des Berufungsgerichtes zu überprüfen. Einzig wegen einer von amtswegen wahrzunehmenden Nichtigkeit darf das Revisionsgericht auf das Urteil oder Verfahren erster Instanz zurückgreifen (§ 510), was — nebenbei bemerkt — nicht bloss von amtswegen, sondern auch auf Anzeige oder Antrag einer Partei geschehen kann.« Ačkoliv, jak plyne z poznámky, připojené k této větě, míní prakticky, že dovolací důvod čís. 1 § 503 c. ř. s. se nehodí na tento případ, přece uznává možnost návrhu v dovolacím spise, aby bylo dbáno zmatečnosti, přihodivší se v první stolici, z moci úřední, čímž prakticky onen důvod opět připouští. Důsledněji uznávají Neumann ve svém komentáři u § 503 c. ř. s., ale i Fürstl (Die neuen Civilprozeßgesetze 1897, str. 745) a Ullmann (Grundriss des Civilprozeßrechtes, str. 150), že lze dovolacím důvodem čís. 1 § 503 c. ř. s. uplatniti zmatky řízení a rozsudku také první stolice, aniž činí výjimku pro případ, že by odvolací soud se byl jimi již zabýval a o nich rozhodl.

Názor upírající straně, uplatnivší odvoláním zmatečnost rozsudku a řízení první stolice, právo, odporovati zamítavému rozhodnutí odvolacího soudu, a to, jak podle § 519 čís. 1 c. ř. s., tak podle § 503 čís. 1 cit., opírá se, jak bylo již vytknuto, o doslov § 519 čís. 1 cit. Správnost tohoto výkladu stojí a padá s výkladem smyslu slova »odmítnouti«, v autentickém německém textu »zurückweisen«, neboť přípustným jest jenom rekurs do usnesení, jímž »die Berufung zurückgewiesen wurde«. Že se v praxi vžilo, užívati tohoto slova tam, kde právní prostředek nemůže dojíti povšimnutí, jsa nepřípustným, opožděným, neb formálně vadným, tedy z důvodů zevních, beze zkoumání jeho věcné opodstatněnosti, nemůže býti ovšem popíráno, na tento v praxi obvyklý smysl by však přišlo teprve, kdyby ze zákona samého neplynulo, že užil slova ve smyslu širším. Výrazu »zurückweisen« užívá civilní soudní řád při odvolání ještě jenom v § 495 c. ř. s., kde ustanovuje, že zpozoruje-li se teprve při ústním jednání, že odvolání jest vadné dle § 471 čís. 2 a 3 c. ř. s., má býti »odmítnuto«. Podle § 474 odst. 2 c. ř. s. mají taková odvolání býti již v řízení předběžném »zavržena«, »die Berufung ist zu verwerfen«. Poněvadž nemůže býti pochyby, že § 519 čís. 1 c. ř. s. platí jak pro případy § 495 c. ř. s., tak pro případy § 474 odst. 2 c. ř. s., jest patrno, že zákon nechce rozeznávati a nerozeznává mezi slovy »odmítnouti« a »zavrhnouti« a že ustanovení § 519 čís. 1 c. ř. s. platí nejen pro všechny případy »odmítnutí« odvolání, nýbrž i »zavrhnutí« odvolání, bez ohledu na to, zda byla zkoumána jeho věcná opodstatněnost. Tento význam slova verwerfen plyne i ze srovnání druhého a čtvrtého odstavce § 261 c. ř. s. Srovnej též záměnu výrazů verwerfen a zurückweisen v § 523 a v § 526 c. ř. s. Je-li tomu tak, pak se vztahuje § 519 čís. 1 cit. i na usnesení zamítající odvolání podané pro zmatečnost, neboť podle § 480 odst. 2 c. ř. s. se i takovým usnesením odvolání »zavrhuje«. Tento výklad souhlasí nejenom s vyličeným názorem Otta a Hory, nýbrž i s citovanými výroky Kleina na str. 236 a 246 jeho Vorlesungen. Jest v souhlase také s motivy zákona. Výrokem odvolacího soudu, že řízení netrpí tvrzenou zmatečností, může býti strana právě tak postižena ve svých zájmech, jako nepříznivým rozhodnutím ve věci samé, to jest však právě důvodem, pro který podle materialii, str. 361 a 364, zákon poskytuje straně opravný prostředek rekursu dle § 523 (nyní § 519 c. ř. s.). Má býti přípustným vždy, když se o osudu odvolání rozhoduje zamítavě pouhým usnesením, a proto není možné dovolání dle § 503 c. ř. s., zvláště tedy, jak praví Klein na str. 236, proti usnesením, »mit welchen im Vorverfahren über die Berufung meritorisch entschieden wird«.

Tím jest dolíčena přípustnost rekursu v případech, kdy usnesení bylo vydáno samostatně, což se stane, když nebyl odvoláním uplatněn jiný důvod odvolací, nežli zmatečnost. Pravidelně bývají ovšem odvoláním mimo zmatečnost uplatněny i odvolací důvody, napadající rozhodnutí ve věci samé. Strana, jež ve věci vyhrála, nemá právního zájmu na zrušení neb změně rozhodnutí prvého soudu, a není proto vůbec oprávněna se odvolávat, a to ani tehdy, když má za to, že rozsudek jí příznivý, nebo řízení, na němž rozsudek spočívá, jsou zmatečné (Hora, Odvolání § 3), strana však, jež spor prohrála, bude již z procesní opatrnosti pravidelně uplatňovat vedle zmatečnosti i důvody meritorní. Usnesení zamítající odvolání, pokud jde o zmatečnost, bude v těchto případech pojato do konečného rozhodnutí a může býti napadeno jenom společně s ním, tedy, je-li ono rozhodnutí rozsudkem, toliko dovoláním. To plyne z §§ 515, 261 třetí odst., 462, 502, 504 a 513 c. ř. s. Podle §§ 462 a 513 c. ř. s. mohou býti předmětem dovolání spolu s rozsudkem také všechna usnesení odvolacího soudu, pokud není odporování jim podle zákona vyloučeno, neb pokud se nestala nezměnitelnými následkem opomenutí včasné výtky, rekursu, nebo rozhodnutím o podaném rekursu. Takovým usnesením jest právě i usnesení o zamítnutí odvolání, pokud jím byla uplatněna zmatečnost, bylo-li pojato do rozsudku. Nezáleží na tom, zda bylo vydáno již v předběžném řízení, či teprve na základě ústního odvolacího líčení, neboť odvolací řízení tvoří jeden celek. Předpis § 519 c. ř. s. nevztahuje se na usnesení pojatá do rozsudku. Zasažena jsou jím jenom usnesení samostatná, zvláště vydaná, a ustanovuje se v něm, pokud mohou býti napadena samostatným rekursem. Otázku, zda usnesení pojatá do rozsudku, lze spolu s rozsudkem napadnouti dovoláním, čili, zda dovoláním, podaným do rozhodnutí ve věci hlavní, lze odporovati také výroku odvolacího soudu o zmatečnosti, dlužno posouditi výhradně podle § 503 c. ř. s., poněvadž jsou v něm přípustné dovolací důvody uvedeny výlučně. Tu však plyne z § 503 čís. 1 ve spojení s § 510 c. ř. s., že lze — arci v mezích dovolacích návrhů — odporovati rozhodnutí odvolacího soudu také pro zmatečnost, přihodivší se již v řízení před prvním soudem, neboť takovým zmatkem jest postiženo i odvolací řízení spolu s rozsudkem odvolacího soudu, a zmatečnost tohoto jest uznána za přípustný důvod dovolací. Pro vyloučení dovolacího důvodu § 503 čís. 1 c. ř. s. v případě, když se odvolací soud tvrzenou zmatečností již zabýval, ale ji popřel, neposkytuje zákon opory.

Právní věty v čele uvedené jsou tím odůvodněny.

Čís. 50.

Ustanovení § 11 (2) vyr. ř. vztahuje se také na případy § 10 (4) vyr. ř.

Plenární rozhodnutí ze dne 9. února 1928, čís. pres. 641/26, **sb. n. s. čís. 7759.**

V poradách a rozhodnutích Nejvyššího soudu vyskytla se různost názorů o tom, zdali odklad exekučního prodeje podle § 11 (2) vyr. ř. platí pouze pro exekuce na základě oddělných práv, která tu byla již v den zahájení vyrovnacího řízení, či také pro exekuce, zahájené za vyrovnacího řízení pro pohledávky uve-

dené v § 10 (4) vyr. ř. První názor hájilo rozhodnutí č. j. R I 348/24 (č. 3774 sb. n. s.), druhý názor posudek Nejvyššího soudu ze dne 9. března 1926 č. pres. 417/26. V zájmu jednotnosti rozhodování Nejvyššího soudu předložil první president věc sesílenému senátu, jenž se usnesl na právní větě shora uvedené.

Důvody:

a) S hlediska zásady rovného nakládání věřiteli vyslovuje § 10 odst. 1 vyr. ř. pravidlo, že po zahájení vyrovnacího řízení nemůže býti pro pohledávku za dlužníkem ani vyhlášen konkurs, ani nabyto soudcovského práva zástavního nebo uspokojovacího na věcech dlužníkových. Z tohoto pravidla však stanoví § 10 odst. 4 vyr. ř. výjimku pro pohledávky požívající práva přednostního (§ 23) a pohledávky z právních jednání dlužníka nebo vyrovnacího správce, jednajícího za něho, která jsou jim dovolena podle ustanovení vyrovnacího řádu k dalšímu provozování obchodu (§ 8 (2) vyr. ř.). Tyto pohledávky zůstávají vyrovnacím řízením nedotčeny s jedinou úchylkou, že totiž za tohoto řízení nemůže býti pro ně navrženo prohlášení úpadku proti dlužníkovi. Jak řečeno, zůstávají zmíněné pohledávky vyrovnacím řízením nedotčeny, nejsou tedy pohledávkami vyrovnacími; nepřihlašují se k řízení, t. j. není tu přihlášky v pravém slova smyslu, byť i vyrovnacímu správci byly oznámeny, by o nich věděl a případné jejich uspokojení mohl zařiditi; nepropůjčí práva hlasovacího [§ 39 (1)]; musí býti plně uspokojeny [§ 46 (2)] a jest věcí věřitele, by vhodným způsobem sám je uplatnil a o jejich vydobytí se staral. Z toho jde, že věřitelé řečených pohledávek mohou nejen žalovati — pokud je pořad práva přípustný — ale i exekuci vésti, ji zahajovati a v ní pokračovati, jakoby vyrovnacího řízení nebylo. (Srv. také motivy k § 10 vyr. ř. str. 161, Bartsch-Pollak k § 23 vyr. ř. bod 2 a 3, Lehmann k § 23 vyr. ř. str. 101, Právník z roku 1923 str. 114 a rozh. čís. 1399 sb. n. s.).

b) Jde nyní o to, zda výkon nuceného prodeje, povoleného pro takovéto pohledávky, může býti podle § 11 (2) vyr. ř. odložen přes to, že bylo oddělného práva nabyto teprve za vyrovnacího řízení. Zastanci opačného mínění to popírají, poukazujíce jednak na doslov § 10 (4) vyr. ř., podle něhož pohledávky tohoto druhu nejsou vyrovnacím řízením dotčeny, takže prý pro ně neplatí ani předpis § 11 (2) vyr. ř., jednak na vysvětlivky str. 161 k § 10 (4) vyr. ř., podle nichž mohou noví věřitelé (mínění jsou noví věřitelé z právních jednání dlužníka, nebo vyrovnacího správce) za vyrovnacího řízení žalovati, exekuci prováděti a za všech okolností celou pohledávku vydobýti a že jedině jest jim zakázáno, aby v této době žádali za vyhlášení konkursu, což platí i o přednostních věřitelích podle § 23 vyr. ř. Avšak z těchto vysvětlivek nelze pro naši otázku nic vytěžiti, protože se předpisem § 11 vyr. ř. neobírají a řeší jen otázku, jak byla již shora pod a) vyřešena. Pro rozhodnutí naší otázky nutno si všimnouti jednak doslovu § 11 (2) vyr. ř., jednak jeho záknodárného účelu. Zákon praví: »Vyrovnací soud, nebo vyrovnací komisař může však odložiti výkon nuceného prodeje nejdéle na 60 dnů, je-li to pro výsledek prodeje výhodno, nebo nezbytno, aby zamezena byla újma hrozící věřitelům. Doba takového odkladu se nezapočítává do doby, na kterou jest omezeno zákonné přednostní právo zástavní za veřejné dávky.« Z toho jest tedy zřejmo, že zákon mluví o »nuceném prodeji« vůbec, nerozeznávaje, pro jakou pohledávku prodej byl povolen a kdy se tak stalo. Dále jest z toho vidno, že zákon myslil i na nucené prodeje k vydobytí »veřejných dávek«, neboť učinil opatření, aby zákonné právo přednostní nebylo odkladem zkráceno, čímž mínil lhůty § 216 odst. 1 čís. 2 ex. ř. Veřejné dávky jsou však přednostními pohledávkami podle § 23 čís. 1 vyr. ř. a spadají právě pod předpis § 10 (4) vyr. ř. Ale i kdyby z výkladu mluvnického zbyly nějaké pochybnosti o pravém smyslu zákona, rozptýlí je výklad logický, jak se podává z jasného úmyslu zákonodárcova (§ 6 obč. zák.). Převzetí předpisu § 11 konk. ř. do § 11 vyrovnacího řádu sledovalo cíl, aby uvarováním se konkursu byly šetřeny stávající hospodářské poměry dlužníkovy, aby bylo zabráněno poškozování celkového majetkového stavu dlužníkova jednotlivými nucenými prodeji a aby tak bylo odvráceno ztenčování majetku, který věřitelům slouží za podklad vyrovnání. Krátce, úmyslem zákona bylo, aby nebyl

mařen účel vyrovnacího řízení. Pro tento zákonodárný úmysl je lhostejno, pro jakou pohledávku a kdy bylo nabyto oddělného práva, jež jest základem nuceného prodeje. Podle zastanců opačného mínění má předpis § 11 (2) vyr. ř. na mysli výhradně jen oddělná práva, která tu v době zahájení řízení již byla, takže by i podle jejich názoru nebylo závady, aby v takovém případě — kde tu oddělné právo již bylo — mohl býti povolen odklad nuceného prodeje, třeba by šlo o pohledávku, která není vyrovnacím řízením dotčena (§ 10 (4) vyr. ř.). Ale pak si nelze domysliti, proč táž pohledávka, která vůbec není dotčena vyrovnacím řízením, jednou má podléhati předpisu § 11 (2) vyr. ř., po druhé nikoli podle toho, bylo-li zástavního práva pro ni nabyto na př. den před zahájením vyrovnacího řízení, či teprve v den ediktu (§ 7 vyr. ř.), a to ještě tak, že by novější zástavní právo bylo ve výhodě před starším. Předpis § 11 (1) vyr. ř. má ovšem na mysli jen oddělná práva, jež tu byla již v den zahájení řízení, ale předpis ten souvisí s §em 10 (1) vyr. ř., podle něhož po zahájení řízení oddělného práva již nabýti nelze. Je-li to však výjimečně přece podle § 10 (4) vyr. ř. možno, lze-li i za vyrovnacího řízení nabýti zástavního práva, které by vedlo k nucenému prodeji, pak není důvodem, aby se činil nějaký rozdíl co do času nabytí takového práva, protože účel, jehož zákonodárce chtěl dosíci, je stále týž, jak byl shora vyložen. Bylo tedy svrchu uvedenou otázku zodpověděti, jak se stalo.

Čís. 51.

Není opožděným a neúplným splněním vyrovnání podle § 57 vyr. ř. v doslovu čl. III. zák. ze dne 26. dubna 1923 č. 99 sb. z. a n., přihodilo-li se dlužníku při plnění omluvitelné nedopatření.

Plenární rozhodnutí ze dne 9. února 1928, Pres. 761/27, **sb. n. s. čís. 7760.**

Důvody:

V poradách a rozhodnutích Nejvyššího soudu byla odporujícím si způsobem řešena otázka, zda předpis § 57 vyr. ř. v doslovu čl. III. zákona ze dne 26. dubna 1923 čís. 99 sb. z. a n. platí také, když opoždění neb neúplnost dlužníkova placení má svůj původ v pouhém omylu neb nepatrném a omluvitelném nedopatření. Kladně odpovídají na tuto otázku rozhodnutí Rv I 237/25, Rv I 467/26, Rv I 607/23, Rv I 767/26, Rv I 854/26, Rv I 1044/26, Rv I 1577/26, Rv I 1644/26, Rv I 1719/26, Rv I 1752/26, Rv I 25/27, záporně Rv I 1015/24, (č. 4077 sb. n. s.), Rv I 1849/24 (č. 4602 sb. n. s.) a Rv II 163/27. Sesílený senát Nejvyššího soudu, jemuž jeho první president předložil spor, aby docíleno bylo jednoty v rozhodování, usnesl se na právní větě shora uvedené.

Podle svého doslovu váže § 57 vyr. ř. v nové úpravě na holou skutečnost opožděného neb neúplného splnění vyrovnání tytéž právní účinky jako na odsouzení dlužníka pro podvodný úpadek, totiž nicotnost vyrovnání. Zkušenost učí, že tohoto předpisu zneužívají jednoliví věřitelé tím, že vykořisťují své vědomosti o omylu neb nedopatření, přihodivším se dlužníkovi, vynucují od něho plné zaplacení a zjednávají si tak proti ostatním věřitelům zákonem zakázané zvláštní výhody. Nedbají, že nicotnost vyrovnání nastává ipso iure pro všechny věřitele, že se tedy dlužník již neúplným neb opožděným placením jednomu věřiteli vrací pravidelně ve stav předluženosti neb aspoň nezpůsobilosti k placení, jenž byl podmínkou vyrovnacího řízení, že jest pak pod trestní sankcí povinen ihned ohlásiti konkurs a nesmí platiti již žádný dluh, ba ani vyrovnací kvoty, a že tím jest zmařen účel vyrovnání nejenom na škodu dlužníka, nýbrž i na škodu všech věřitelů a mimo to i třetích osob, zaručivších se za plnění vyrovnání. Při tom dovolávají se, aby doličili zmatečnost vyrovnání, i takových nepatrných omylů neb nedopatření dlužníkových, které v obyčejném poctivém obchodním styku zůstávají pravidelně nepovšimnuty, jež dlužníci mohou a jsou ochotni napraviti, ba i takových, které již byly napraveny. Tak bylo žalováno na úplné

zaplacení vyrovnané pohledávky jenom proto, že se dlužníkovi při vypočítávání splatné kvoty přihodil omyl o několik haléřů, že nesprávně vypočítal dlužné úroky, že spoléhaje na dosavadní zvyklost srazil si se zaslané vyrovnací kvoty poštovné, nebo nepřipočetl k ní poplatek za doručení, že se omylem opozdil při placení lhůty o jeden den, ač prodlení omluvil, že v den splatnosti lhůty, určený vyrovnáním, odeslal teprve peníze poštou ze svého bydliště, ač dluh byl splatným v bydlišti věřitelově. Zastánci názoru, že i při takových nedopatřeních nastávají účinky stanovené v § 57 vyr. ř., poukazují jednak na doslov zákona, jenž nerozeznává, proč nebylo včas neb úplně placeno, zda se tak stalo zaviněním dlužníka, či bez jeho viny, zda nechtěl neb nemohl platiti, či se mu přihodilo nedopatření, jednak, a to především, na materialie k novele ze dne 26. dubna 1923 čís. 99 sb. z. a n., totiž důvodovou zprávu k vládnímu návrhu (tisk 3972 šestého zasedání poslanecké sněmovny) a zprávu ústavně-právního výboru (tisk 1603 sedmého zasedání senátu). Ale tyto důvody nemohou býti uznány za dostatečné. Novelisovaný § 57 vyr. ř. v pouhém svém doslovu. »Totéž platí, nesplní-li dužník v čas a plně potvrzeného vyrovnání« nerozeznává ovšem v jaké míře a z jakého důvodu dlužník nesplnil vyrovnání v čas a plně. Tím není však dotčena otázka, má-li, či nesmí býti přihlíženo k právním zásadám obecně platným. Doslovem samým není se jich dovoláno, nejsou však ani vyloučeny. Názor, že podle materialií bylo úmyslem zákonodárce, aby bez ohledu na všeobecné právní zásady nastala zmatečnost vyrovnání pro všechny věřitele vždy a bez jakékoliv výjimky při sebe nepatrnějším o omluvitelnějším prodlení dlužníkově, nemá v nich opory. Podstatnou pro výklad úmyslu zákonodárcova jest důvodová zpráva ku vládnímu návrhu, neboť týž byl přijat poslaneckou sněmovnou i senátem beze změny. Táž zdůrazňuje úvodem jako vůdčí myšlenku vyrovnacího řádu snahu smířiti dva zájmy, jednak zachovati hospodářskou existenci dlužníkovu hmotnou obětí věřitelů, ne však větší, než vyžaduje sanování dlužníka, jednak zajistiti věřitelům touto jejich obětí výhodu pokračovati v hospodářských stycích s dlužníkem. Důvodová zpráva sama to jmenuje vhodným kompromisem mezi zájmy dlužníkovými a zájmy věřitelů. S tohoto hlediska byla vzhledem ku »spekulaci četných dlužníků, kteří se snaží vyrovnáním zbaviti se z valné části svých platebních povinností«, zvýšena nejmenší přípustná kvota na 35%, splatných nejdéle do dvou let. Tím měla býti spravedlivě omezena oběť uložená věřitelům. Šlo pak ještě o to, jak zajistiti splnění vyrovnání dlužníkem. To se stalo dodatkem k § 57 vyr. ř. Vyrovnací řád neměl dosud účinného opatření proti nedbalému neb zlovolnému dlužníku; nesplnil-li vyrovnání v čas a plně, neměl věřitel jiného na vybranou, než donucovati dužníka žalobou a exekucí k plnění toho, k čemu se zavázal, tedy jen vyrovnací kvoty. Jistými byly věřiteli jen ztráty, nejistými zůstaly výlohy, tyto byly zůstaveny nespolehlivé vůli dlužníka. Dodatek k § 57 vyr. ř. měl působiti na vůli dlužníka pohrůžkou zmatečnosti vyrovnání, nesplní-li je v čas a plně. Nic jiného nelze vyčísti ze stručného odůvodnění navrženého dodatku. Není důvodu domýšleti se, že když vyrovnací řád nedostřelil, novelou chtělo býti přestřeleno, a vyrovnání mělo býti prohlášeno zmatečným také tehdy, když se dlužníku přihodilo při plnění nedopatření, jež se v pravidelném obchodním styku všeobecně promíjí, když dlužník může a jest ochoten je napraviti bez jakékoliv újmy věřitelovy. Zpráva ústavně-právního výboru senátu nezměňuje nic ani na navrženém a poslaneckou sněmovnou již přijatém doslovu nového předpisu, ani na důvodové zprávě. Zdůrazňuje sice jako důvod doplňku, že jim má býti »zaručeno naprosté splnění vyrovnání«, ale zaručeným zůstane naprosté splnění i tenkráte, připustí-li se náprava omluvitelného nedopatření. Zpráva pokračuje: »Rozumí se samo sebou, že zmatečnost tato opodstatněna jest již tím okamžikem, jakmile třebas prvá splatná lhůta nebyla zachována«. Věta zdá se býti naprosto přesnou, ale zpráva utěšuje se v řádcích bezprostředně následujících nejen tím, že případů, v nichž dlužníku nelze na nevčasném a neúplném splnění přičísti viny, bude poskrovnu, nýbrž dodává, že jednak mnohému věřiteli okolnosti dotyčné budou známy, jednak vyhlášení konkursu, které v případě nesplnění vyrovnání nastati může, uskutečňuje se teprve návrhem zvláštním«, a končí: »Ovšem působiti bude možnost konkursu s dalšími důsledky, zejména trestními, vždy jistým způsobem donucovacím«. Nemyslitelno, že by tím co jiného chtělo býti a bylo řečeno, nežli, že zmatečnost potvrzeného vyrovnání

přes opozděné nebo neúplné plnění nastati nemusí, že vadnost plnění jest zhojitelna shovívavostí věřitele neb plněním dodatečným, že si i jinak věřitelé mohou věc rozmysliti až do podání návrhu na vyhlášení konkursu, a že úmysl zákona sluší spatřovati v pohrůžce možnosti konkursu a jeho dalších, zejména trestních důsledků. Ani obsah této zprávy nedokazuje tedy vůli zákonodárce, aby otázku, kdy není potvrzené vyrovnání splněno včas a plně, a následkem toho ničí se neúprosně a ipso iure všechen výsledek jiné snahy zákonodárcovy a dlouhého, nákladného a pracného vyrovnacího řízení, byla řešena přesně podle doslovu zákona bez ohledu na všeobecné právní zásady. Všeobecná právní pravidla, jichž nutno užíti i při výkladu § 57 vyr. ř., jsou obsažena v předpisech §§ 1297, 1388, 242, 914 a 879 obč. zák. a čl. 282 obch. zák. Nehledíc ke znalcům, neukládá zákon nikomu mimořádnou pili a bedlivost, podle § 1297 obč. zák. a čl. 282 obch. zák. spokojuje se s takovou pilí a bedlivostí, jež odpovídají průměrným schopnostem obyčejného člověka neb řádného obchodníka. Jelikož nedopatření se může přihoditi i lidem a obchodníkům nejzdatnějším a nejbedlivějším, tím více lidem schopnosti průměrných, nemohou býti na ně uvalovány těžší následky, než zájmy třetích osob nutně vyžadují. Důsledně ustanovuje § 1388 obč. zák. právě pro vyrovnání, že zřejmé početní omyly nemají býti nikomu na škodu, ani na prospěch, a v § 242 obč. zák. jest totéž pravidlo vysloveno pro všechna nedopatření. V naprostém souhlasu s těmito zásadami ustanovuje i § 419 c. ř. s., že písemní a početní chyby a jiné podobné nesprávnosti rozsudku mohou býti kdykoliv napraveny. Nyní, když třetí dílčí novelou byla zásada cti a víry prohlášena pro výklad smluv za právní pravidlo (§ 914 obč. zák.), a úmluvy příčící se dobrým mravům za neplatné (§ 879 obč. zák.), nemůže býti ani s tohoto hlediska uznáno za právně přípustným, aby omluvitelné, beze škody věřitele napravitelné a snad dokonce již napravené nedopatření dlužníkovo bylo pokládáno za neúplné neb opozděné splnění vyrovnání. Nepoměr mezi takovým nedopatřením jako příčinou a mezi úplným zničením vyrovnání, jež postihuje mimo dlužníka též všechny věřitele a mimo to po případě i rukojmí, jest tak nesmírný, že nelze uplatňování takových nedopatření srovnati s pravidly poctivého a vzájemného styku a dobrých mravů. Tím jest právní věta v čele uvedená odůvodněna.

Čís. 52.

Byla-li proti žalobnímu nároku uplatněna námitkou započtení vzájemná pohledávka, nastává tím (§ 232, druhý odstavec, c. ř. s.) vzhledem k započítávané vzájemné pohledávce účinek zahájené rozepře do výše žalobního nároku a nelze v tomto rozsahu později samostatně žalovati tuto vzájemnou pohledávku, nebyla-li námitka započtení vzata zpět.

Byla-li vzájemná pohledávka již žalována, brání zahájená rozepře tomu, by byla táž vzájemná pohledávka námítána k započtení.

Plenární rozhodnutí ze dne 23. března 1928, Pres. 760/27, **sb. n. s. čís. 7905.**

V rozhodnutí čís. 2934 sb. n. s. bylo vysloveno, že přednesením námitky započtení nenastává ještě zahájenost rozepře ohledně vzájemné pohledávky k započtení namítané. V rozhodnutí čís. 4877 sb. n. s. bylo vysloveno, že vzájemná pohledávka nemůže býti k kompensaci namítána, byla-li již před tím zažalována. V rozhodnutích čís. 5205 a 5611 sb. n. s. byla konečně vyslovena zásada, že námitkou kompensační pohledávky nenastanou účinky zahájení rozepře a že táž pohledávka může býti později zažalována. Při poradách senátů Nejvyššího soudu vyskytly se rozpory jako v názoru, zda námitka vzájemné pohledávky k odpočtení zakládá litispendenci, tak v názorech, zda jest co do litispedence rozlišovati případ, kdy byla pohledávka zažalována a pak v jiném sporu ke kompensaci namítána, od případu, kdy tomu bylo naopak. V zájmu jednotnosti nálezů Nejvyššího soudu předložil první president tyto sporné otázky sesílenému sboru soudců, jenž se usnesl na právních větách v čele uvedených.

Důvody:

Plenární senát položil si nejprve otázku, zda jest co do zahájenosti rozepře různě posuzovati případ, kdy byla pohledávka dříve zažalována a později v jiném sporu ke kompensaci namítána a různě případ, kdy tomu bylo naopak a dospěl k tomu, že oba případy nutno posuzovati jednolitě, ať již rozhodnutí ve věci samé dopadne tak či onak, ať bude přiznán uplatňování námitky kompensace účinek zahájené rozepře, či jí přiznán nebude. Vždyť oba případy jsou podstatně stejné, jde tu o líc a rub téže právní otázky. Bude-li přiznán účinek zahájené rozepře dřívějšímu uplatňování pohledávky započtením, bude tím řečeno, že pohledávka jest předmětem sporu a že ji nelze napotom uplatňovati zvláštní žalobou. Při tomto právním nazírání bude pak stejně posuzovati případ opačný, kdy vzájemná pohledávka byla dříve zažalována a pak uplatněna započtením. Zvítězil-li by však názor, že uplatnění vzájemné pohledávky k započtení nezakládá zahájené rozepře, bylo by tím vysloveno, že vzájemná pohledávka není předmětem sporu a nebylo by pak lze ani v tom případě, že byla pohledávka dříve zažalována a pak uplatněna k započtení, dospěti k názoru, že by se tímto uplatňováním stala předmětem sporu, že by »o ní byla právní rozepře vedena« (§ 233 c. ř. s.). Také literatura posuzuje oba případy se stejného hlediska (viz Dr. Rudolf Pollak: System des österreichischen Zivilprozeßrechtes str. 375—376, Ott: Soustavný úvod ve studium nového řízení soudního díl II. str. 48).

Zodpověděv tuto předběžnou otázku, jak právě vyloženo, dospěl plenární senát k právním větám uvedeným v záhlaví z těchto úvah:

Otázka, o niž tu jde, jest spornou v nauce i v soudnictví. Názor, že námitka započtení vzájemné pohledávky má účinek zahájené rozepře, hájí: Dr. Fr. Klein: Vorlesungen str. 216 až 218, Dr. Rudolf Pollak: System des österreichischen Zivilprozeßrechtes str. 273 až 375, Dr. Emil Ott: Soustavný úvod ve studium nového soudního řízení díl II. str. 48, Dr. Václav Hora: Čsl. civilní právo procesní díl II. str. 168, Dr. Josef Friedländer: Zur Kasuistik des Zwischenantrages auf Feststellung (Allg. öst. Gerichtszeitung z r. 1900 čís. 17), Václav Cícha: Námitka kompensace a uplatnění vzájemné pohledávky ve sporu (Soudcovské Listy z r. 1924, str. 176 a násl.). S hlediska říšskoněmeckého civilního soudního řádu zastávají tento názor zejména: Julius Wilhelm Planck: Lehrbuch des deutschen Zivilproceßrechtes str. 271, Scholimeyer: Kompensationseinrede str. 10 a násl., str. 96 a násl. V komentáři k uherskému pravotnému poriadku háji tuto zásadu Dr. Marcel Kovacs sv. I. str. 240. Opačné stanovisko zaujímá Neumann v Komentáři k civilnímu řádu soudnímu k § 232 c. ř. s., Dr. Schrutka von Rechtenstamm: Die Richtigkeit der Forderung als Voraussetzung der Kompensation str. 138, Fürstl: Zivilproceßgesetze str. 369 a pro obor říšskoněmeckého práva najmě: Stein-Jonas: Die Zivilprozeßordnung für das deutsche Reich § 145 str. 430, Otto Geib: Theorie der gerichtlichen Kompensation str. 115 a 116. Co do spornosti této otázky v judikatuře Nejvyššího soudu poukazuje se k tomu, co bylo uvedeno v úvodu tohoto rozhodnutí. Zodpovědění sporné otázky závisí především na tom, zda rozhodnutí o námitce započtení dlužno pojati do rozsudečného výroku čili nic. V prvé době po vydání nového civilního řádu soudního nebylo rozhodnutí o námitce započtení, nebyl-li učiněn mezitímní určovací návrh, pojímáno do rozsudečného výroku, nýbrž pouze do důvodů. (Týž názor hájí Krcha v Soudcovských Listech 1924 str. 96). Původní názor došel výrazu v odpovědi vídeňského nejvyššího soudu k § 232 c. ř. s., v níž vycházel vídeňský nejvyšší soud z názoru, že při pouhé námitce započtení vzájemné pohledávky nemá býti v rozsudečném výroku vysloveno, zda vůbec, po případě pokud vzájemná pohledávka jest po právu, čili nic, nýbrž že se má soud jen v důvodech zabývati vzájemnou pohledávkou. Názor, zastávaný původně praksí a vídeňským nejvyšším soudem změnil se vlivem Kleinovým, jenž ve svých Vorlesungen hájil názor krajně opačný. Učil (str. 214), že má o vzájemné pohledávce býti rozhodnuto vždy v rozsudečném výroku a to tak, že nevynesen-li rozsudek částečný, ať již proto, že nemohl býti vynesen, nebo že ho soudce vynésti nechtěl, rozhodne se v rozsudečném výroku nejprve o žalobním nároku a po té se vysloví, zda a v jaké výši přísluší žalovanému vzájemná pohledávka, načež teprve následuje v případě započtení výrok, že obě pohledávky započtením zanikly, nebo — byla-li vzájemná pohledávka menší, že jest žalovaný povinen, zaplatiti nedoplatek žalobní pohledávky, vybývající po započtení; bylo-li však rozhodnuto o zažalované pohledávce částečným rozsudkem, že nutno v pozdějším konečném rozsudku rozhodnouti vždy o jsoucnosti vzájemné pohledávky a to i tehdy, byl-li žalobci částečným rozsudkem odepřen žalobní nárok. O vzájemné pohledávce, uplatněné námitkou, nemělo rozhodnuto býti rozsudkem jen tehdy, když byl bez předchozího částečného rozsudku ihned konečným rozsudkem žalobní nárok odepřen. Tento případ bude při zamítnutí žaloby pravidlem a proto netřeba se tu obírati názorem Kleinovým o případu, že by soud snad volil pro zamítnutí žaloby formu rozsudku částečného. Tolik jest jisto, že se ujala praxe, podle niž se rozhodnutí o namítané vzájemné pohledávce pojímá do rozsudkového nálezu (viz též rozh. Nejv. soudu sb. čís. 2362, 3630, 3877, 4530).

Jde nyní o to, zda tato praxe jest správná. To nutno uznati z této úvahy:

Podle § 404 c. ř. s. má rozsudek vynesený v hlavní věci vyříditi všechny návrhy týkající se hlavní věci. § 417 c. ř. s. uvádí jako obsah rozsudku pod čís. 3: nález rozsudečný. Nález rozsudečný jest výrokem o tom, co má býti právem, čemuž jest tudíž zákonem přiznána právní moc. Stěžejním předpisem pro rozsah právní moci rozsudku jest pak § 411 c. ř. s., jenž v poslední větě prvého odstavce výslovně praví, že »rozhodnutí o tom, je-li tu nebo není-li pohledávka vzájemná, kterou žalovaný uplatnil ke kompensaci, jest účastno právní moci jen až do částky, kterou má býti kompensováno«. »Rozhodnutí«, má-li býti pravomoci schopno, nemůže býti pojato jinam, než do výroku. Opačné mínění to sice uznává, ale snaží se dovoditi, že poslední věta prvého odstavce § 411 c. ř. s. jest pouze zvláštním případem, který byl vyňat z předcházející všeobecné věty a ohledně něhož byla obmezena právní moc pouze do částky, kterou bylo započítáno a že proto rozhodnutí o námitce započtení jest pojati do rozsudečného výroku a jest toto účastno právní moci pouze tehdy, byla-li uplatněna ve formě mezitímního určovacího návrhu, nikoli však, nebyl-li takový návrh učiněn.

Na vyvrácení tohoto názoru budiž uvedena nejprve historie vzniku § 411 c. ř. s. Ve vládní osnově zněl § 427 c. ř. s. (odpovídající nynějšímu § 411 c. ř. s.) takto: »Rozsudky, jimž nelze odporovati opravným prostředkem, jsou účastny pravomoci potud, pokud bylo jimi rozhodnuto: o nároku uplatněném žalobou, ... nebo o jsoucnosti či nejsoucnosti vzájemné pohledávky, uplatněné žalovaným k započtení.« Motivy vládní osnovy str. 291 odůvodnily blíže ustanovení to slovy: »Rozhodnutí soudu o přednesu stran, který byl učiněn k odůvodnění nebo ku popření nároku, zejména o vlastních (pravých) námitkách, replikách, není způsobilým, by dosáhlo pravomoci. Z toho pravidla platí zdánlivá výjimka při námitce započtení, neboť v tomto případě se vpravdě rozhoduje o jsoucnosti nároku žalovaného« (nikoliv tedy pouze o nároku žalobním a o pouhé námitce žalovaného). Podle zprávy společné komise obou sněmoven str. 11 a 12 obávala se permanenční komise panské sněmovny, že by ustanovení o pravoplatnosti rozsudku, týkající se celé vzájemné pohledávky k započtení namítnuté, způsobilo stížení započtení a komplikaci sporu a zdálo se jí, že toto ustanovení při uplatňování pouhé části pohledávky by přesahovalo míru potřebného a proto provedla změnu vládní osnovy v ten rozum, že vzájemná pohledávka uplatněná započtením má se státi pravoplatnou jenom do výše zažalované pohledávky. Než tím, že byla změněna vládní osnova a pravoplatnost omezena způsobem právě zmíněným, nebylo nic změněno na právní zákonodárné zásadě, podle níž vzájemná pohledávka uplatněná k započtení zakládá, jakmile byla rozsudkem formalisována, námitku věci pravoplatně rozsouzené do výše žalobní pohledávky. Změna provedená permanenční komisí panské sněmovny neměla v zápětí změnu právní zásady, vytýčené v §§ 411, 232 a 233 c. ř. s., nýbrž toliko omezení této zásady na část vzájemné pohledávky, pokud nepřesahuje zažalovanou pohledávku. Neudržitelnost opačného mínění vyplývá též z výkladu § 411 c. ř. s. v souvislosti s §em 391 c. ř. s., podle jehož třetího odstavce lze, namítal-li žalovaný vzájemnou pohledávku, která není s vymáhanou pohledávkou v právní souvislosti, rozhodnouti o žalobním

nároku částečným rozsudkem, je-li líčení o něm zralé k rozhodnutí, a jest pak bez přerušení v líčení o vzájemné pohledávce pokračovati. Každý částečný rozsudek jest úplně samostatným ve příčině opravných prostředků a exekuce (§ 392 c. ř. s.). Přisouzený nárok lze exekučně vymáhati, nehledíc k dalšímu jednání o vzájemné pohledávce. Teprve v konečném rozsudku se rozhodne o vzájemné pohledávce, zda jest po právu, čili nic.

Z uvedeného plyne, že jak rozsudek částečný, tak i rozsudek konečný jsou rozsudky úplně samostatné a musí tudíž každý z nich míti předmět, o němž by rozhodl. Předmětem jest v rozsudku částečném zažalovaná pohledávka, v rozsudku konečném pohledávka namítaná k započtení a nutno proto rozhodnutí o tomto předmětu rozsudku pojati do rozsudečného výroku. Nutno-li tedy v případě, že o vzájemné pohledávce bylo rozhodnuto teprve rozsudkem konečným, pojati rozhodnutí o ní do rozsudečného výroku, nemůže tomu býti jinak ani v případě, kdy se rozhoduje týmž rozsudkem jak o zažalované pohledávce, tak i o pohledávce namítané k započtení. Tím pak, že rozhodnutí o námitce započtení se pojímá do rozsudečného výroku, stává se účastným právní moci a vadí napotom žalobě (neb žalobě navzájem), kterouž byla později táž pohledávka zažalována, překážka rozepře pravoplatně rozsouzené. Přiznána-li však z důvodů právě uvedených výroku o pohledávce, uplatněné k započtení, pravomoc, nelze důsledně jinak, nežli přiznati jejímu uplatnění ve sporu účinek zahájené rozepře. Vždyť obrana rozepře pravoplatně rozsouzené souvisí nerozlučně s obranou rozepře zahájené v ten způsob, že ona předpokládá nezbytně jsoucnost této. Opačné mínění soudí ovšem, že námitka započtení vzájemné pohledávky nemůže míti účinek zahájené rozepře proto, že ji lze vzíti kdykoli zpět bez souhlasu žalobce a že tudíž není ani jisto, zda dojde k rozsudku o ní. Tato námitka neobstojí, uváží-li se, že tentýž případ může nastati i při mezitímním určovacím návrhu a do jisté míry i při žalobě. Mezitímní určovací návrh podle § 236 nebo 259 odstavec druhý c. ř. s. může žalobce (žalovaný) vzíti kdykoliv zpět, právě tak jako námitku započtení a není tudíž ani u něho předem jisto, že povede k formalisování rozsudkem. U žaloby pak nastává zahájení rozepře již jejím doručením žalovanému a přece ji může žalobce vzíti zpět bez souhlasu žalovaného až do počátku prvního roku, nebo ještě při něm, ano i později za předpokladů uvedených v § 237 odstavec první c. ř. s. Mimo to může býti žaloba odmítnuta na příklad pro nepříslušnost a není tedy ani u žaloby předem jisto, že povede k pravoplatnému rozsudku a přece nikdo neupírá a ovšem podle zákona nemůže upírati ani žalobě, ani mezitímnímu určovacímu návrhu účinky zahájené rozepře. Neodvolatelnost návrhu není tedy povahovou známkou zahájené rozepře, stačíť k tomu již pouhá možnost, že nárok ve sporu uplatněný bude rozsudkem formalisován. Lze tudíž dovoditi ze zákona, že rozhodnutí o jsoucnosti nebo nejsoucnosti vzájemné pohledávky namítnuté ku započtení nutno pojati do rozsudečného výroku, čímž uplatnění vzájemné pohledávky jest účastno právní moci (ovšem pouze do výše zažalované pohledávky) a důsledkem toho má uplatnění námitky započtení účinek zahájené rozepře.

Jest se však ještě vypořádati s dalšími námitkami, jež činí názoru tuto hájenému zastanci opačného mínění.

Především jest to námitka, že uplatněním vzájemné pohledávky ve sporu vznáší se pouze obrana proti zažalovanému nároku. Jest si tu především povšimnouti, že zákon sám dává námitce započtení postavení zvláštní, odlišné od pouhých obran proti zažalovanému nároku. § 189 c. ř. s. ustanovuje, že senát může nařídíti, bylo-li vzhledem k témuž nároku užito několika samostatných útočných nebo obranných prostředků, by bylo jednání obmezeno nejprve na jeden nebo některé z těchto sporných bodů. Kdyby bylo uplatnění vzájemné pohledávky ke kompensaci pouhým obranným prostředkem, byl by tento případ již zahrnut ve všeobecném dosloyu § 189, ale přes to zákon vyslovuje v předcházejícím § 188 ještě zvláště, že může býti nařízeno oddělené jednání o vzájemné pohledávce žalovaným uplatněné. Tím byl i v zákoně vytčen rozdíl mezi pouhou obranou proti žalobnímu nároku a uplatňováním vzájemné pohledávky. Ostatně plyne totéž z výkladu, jehož se dostalo shora §§ 411 a 391 třetí odstavec c. ř. s. Pro názor, že uplatňování vzájemné pohledávky započtením není pouhou obranou, svědčí i zkušenost praxe, že vzájemná pohledávka stává se namnoze jediným předmětem sporu najmě v případech, kdy žalobní pohledávka byla uznána. Také přípustnost opravných prostředků posuzuje se v praxi, napadáno-li rozhodnutí o vzájemné pohledávce, podle výše vzájemné pohledávky a nepřipouští se podle § 502, třetí odstavec c. ř. s. dovolání do rozsudků nižších soudů, jimiž bylo souhlasně rozhodnuto o samostatných pohledávkách, namítaných k započtení a nepřevyšujících jednotlivě 2.000 Kč (rozh. ze dne 20. ledna 1925, Rv I 1761/24), nebo do souhlasného rozhodnutí nižších soudů o části pohledávky, namítané k započtení, jež nepřevyšuje 2.000 Kč, třebas celá pohledávka tento peníz převyšovala (sb. n. s. čís. 6448).

Opačné mínění uvádí dále, že započtení, jsouc zařazeno do třetí hlavy třetího dílu občanského zákonníka, která jedná o zrušení práv a závazků, jest pouze jakýmsi způsobem placení a že tudíž námitku započtení dlužno s procesního stanoviska posuzovati stejně jako obranu zaplacení. Leč dlužno bedlivě rozlišovati mezi oběma námitkami. Obrana, že zažalovaná pohledávka byla zaplacena, může se vztahovati pouze na tu kterou určitou pohledávku, kdežto vzájemná pohledávka, namítaná k započtení, není v tak těsné souvislosti se zažalovanou určitou pohledávkou věřitelovou, tvoří naopak samostatnou část jmění žalovaného, jenž jí může podle libosti nakládati. Jest oprávněn ji zažalovati nebo uplatniti započtením proti kterékoliv zažalované nebo nezažalované věřitelově pohledávce, pokud jsou zde podmínky započtení dle § 1438 obč. zák. a dalších. I když se připustí, že námitka započtení jest jedním z prostředků obrany, dlužno rozlišovati obranné prostředky od předmětu rozepře, t. j. od sporného práva soukromého (hmotněprávního nároku), o němž jest s účinkem pravoplatnosti rozhodnouti. Prostředky obranné (nebo útočné) liší se od předmětu sporu tím, že sice musí býti též rozsudkem rozřešeny, avšak toliko jako otázky předběžné, jichž řešení dochází výrazu toliko v rozsudkových důvodech, nejsouc účastno právní moci, a jichž uplatnění nemá účinku zahájení rozepře. Naproti tomu rozhodnutí o předmětu sporu, nebo jeho části, děje se rozsudečným výrokem, jest účastno pravomoci, jeho uplatnění ve sporu má účinek zahájené rozepře a může býti, což jest rozhodné důležitosti, předmětem odděleného jednání a rozhodnutí. Okolnost, že podle § 391, třetí odstavec c. ř. s. lze o vzájemné pohledávce po vydání částečného rozsudku jednati zvláštním odděleným sporem a že rozhodnutí o ní jest, jak shora dovoděno, účastno pravomoci, odnímá námitce započtení povahu pouhé obrany či námitky. Jakmile bylo rozhodnuto o žalobním nároku částečným rozsudkem a následkem toho není již místa pro námitku, táž promění se v návrh na rozsudečné určení vzájemné pohledávky (Klein, Vorlesungen, str. 212). Z toho jde, že námitka započtení není čistým obranným prostředkem. Námitkou započtení navrhuje sice žalovaný formálně zamítnutí žaloby až do výše vzájemné pohledávky, podle materielního výsledku však zamýšlí žalovaný uplatniti nikoliv pouhou obranu, nýbrž i svou vzájemnou pohledávku (není bez významu, že zákon v §§ 188, 391 a 411 c. ř. s. důsledně mluví o uplatnění vzájemné pohledávky); chce započtením vzájemné pohledávky současně provésti obé: jednak obětovati část svého jmění k tomu, aby uspokojil nárok proti němu vznesený a tím realisovati svou vzájemnou pohledávku a to i proti vůli věřitele, jednak odmítnouti nárok proti němu vznesený. Jest tedy v námitce započtení zároveň obsažen návrh, aby byla věřiteli kompensace vnucena a aby byla, pokud je spornou, určena jsoucnost či nejsoucnost vzájemné pohledávky, ovšem pouze do výše zažalované pohledávky.

Dále se namítá, že podstatou rozhodování o námitce započtení není pouze rozhodování o jsoucnosti vzájemné pohledávky, nýbrž i o její způsobilosti, aby byla na žalobní pohledávku započtena, o její kompensabilité a že právní moc vztahuje se nejen na otázku jsoucnosti, nýbrž i na kompensační způsobilost. Z toho se vyvozuje, že kompensační námitka je skutečně jen námitkou a že jsoucnost vzájemné pohledávky jest jen předpokladem pro uskutečnění kompensace; podstatou rozhodování prý je toliko otázka, zda a pokud žalobní pohledávka kompensací zanikla. Tato námitka nemá však pro otázku litispendence významu, neboť okolnost, že soud, maje rozhodovati o tom, zda jest tu

kompensabilní vzájemná pohledávka, musí zkoumati všechny hmotněprávní předpoklady kompensace, tedy nejen jsoucnost, nýbrž také kompensabilitu vzájemné pohledávky, nijak nevyvrací názor tuto hájený, že podle procesního práva jest předmětem jednání a rozhodování ve sporu vzájemná pohledávka a nikoli pouhá námitka. O tom se vyslovuje zákon sám a to způsobem zřejmým v §§ 188 druhá věta, 391 třetí odst. posl. věta a § 411 prvý odst. posl. věta c. ř. s., kdež vesměs nařizuje toliko rozhodování o uplatněné vzájemné pohledávce. Do rozboru jednotlivých případů, jaké by tu vůbec mohly nastati, zejména, že by byly sporny nejen jsoucnost vzájemné pohledávky, nýbrž i hmotněprávní předpoklady pro kompensaci, či jen tyto a které z nich, nebo že by se tyto sporné otázky vynořily teprve ve druhém období řízení po vydání rozsudku částečného a jak by je bylo formálně vyřešiti v rozsudku konečném, netřeba se za účelem rozhodnutí sporné otázky litispendence pouštěti a také by to bylo bez ceny, protože by se zabíhalo do kasuistiky, která by přes to nemohla vyčerpati všechny případy, jaké skutečný život přináší. Jen o jednom případě nutno se zmíniti, ježto na něj zastanci opačného názoru při hájení svého stanoviska důraz kladou, totiž že při uplatňování pravoplatně již přisouzené vzájemné pohledávky jest předmětem rozhodování nikoli její jsoucnost, nýbrž toliko její kompensabilnost. Tu ovšem nebude řeči o zahájenosti rozepře (litispendenci), ale z jiného důvodu, totiž z toho, že táž předpokládá rozepři o jsoucnosti vzájemné pohledávky a to rozepři pravoplatným rozsudkem dosud neukončenou; zde nebude rozhodováno o jsoucnosti neb nejsoucnosti vzájemné pohledávky, neboť to jest již věc pravoplatným rozsudkem rozsouzená, jímž končí zahájenost rozepře a proto nebude zde případu § 411 c. ř. s. ani § 391, třetí odstavec, c. ř. s. a nebude též možno mluviti o zahájenosti rozepře. Zde bude námitka započtení čistou obranou, jíž se rozhodne pouze o započitatelnosti vzájemné pohledávky a to pouze v rozsudečných důvodech jako o předběžné otázce.

Také poukazy zastanců opačného mínění na t. zv. podružnost (eventuálnost) kompensační námitky a na její závislost na osudu žalobní pohledávky nemají významu pro otázku zahájenosti rozepře. Tato námitka jest ovšem často jen podpůrným obranným prostředkem pro případ, že by jiné námitky žalovaného selhaly. Avšak z nejistoty, zda dojde k rozhodnutí o vzájemné pohledávce, nenásleduje, že by zahájenost rozepře nastala teprve okamžikem, až dojde k rozhodnutí o ní; nelze přece posunouti počátek zahájenosti rozepře do doby, až nastane pravomoc rozhodnutí o vzájemné pohledávce, neboť by takto začátek zahájenosti rozepře znamenal i její konec. Totéž by musilo platiti co do zahájenosti rozepře i při hromadění žalobních nároků, kdyby žalobce uplatnil jeden nárok jako hlavní a druhý jako vedlejší pro případ, že by s prvým nepochodil, neboť i zde by zahájenost rozepře o nároku eventuelně uplatňovaném byla závislou na osudu nároku uplatněného na prvém místě. Zahájenost rozepře nastává tedy o obou nárocích, ač soudce se nemusí zabývati ihned nárokem eventuálním a proto nastává zahájenost rozepře ohledně vzájemné pohledávky přes její podružnost již uplatněním námitky započtení ve sporu (Scholmeyer Compensationseinrede str. 19 a 20).

Posléze mluví pro názor tu zastávaný závažné důvody účelnosti a ochrany poctivého právního styku, na které poukazuje také Dr. Josef Tureček v Právníku 1927, sešit XXI. a XXII. Zákonodárným účelem ústavu zahájené rozepře jest snaha, zameziti, by o téže věci nebylo dvakráte po případě vícekráte rozhodováno, by tak nebyly zbytečně obtěžovány soudy, by táž osoba nemusila se dvakráte brániti proti témuž nároku a konečně, což jest nejzávažnější, by po případě v téže věci nebyla vydána protichůdná rozhodnutí. Zastanci opačného mínění sice uvádějí, že se tomu nedá nadobro zabrániti v případě, převyšuje-li vzájemná pohledávka pohledávku zažalovanou. To jest sice pravda, avšak lze a účelno jest aspoň možnost protichůdných rozhodnutí omeziti na případy, kdy vzájemné pohledávky převyšují žalobní nárok. K vůli této jediné nesrovnalosti nelze však, jak praví správně Klein, připustiti, aby byl ohrožen celý ústav, týkající se vlivu a účinku zahájené rozepře, aby byla ohrožena právní bezpečnost. Při platnosti opačného názoru jest odůvodněna obava, že bude rozhodováno několika

rozsudky navzájem si odporujícími, nejen v případě, kdy vzájemná pohledávka převyšuje zažalovanou pohledávku, nýbrž beze všeho obmezení ve všech případech.

V praksi vyskytují se začasté případy, že žalovaný hledí vymýšlením vzájemných pohledávek stížiti postavení žalobcovo a protáhnouti vyřízení sporu. Tato snaha, příčící se poctivému právnímu styku, byla by opačným názorem jen podporována. Tím bylo by dáno čistě do libovůle žalovaného, uplatniti jednu a tutéž pohledávku, namítanou k započtení v jednom sporu, také i v jiném sporu námitkou započtení a po případě ji ještě samostatně zažalovati. Takový postup je vyloučen již povahou věci. Prohlašuje-li žalovaný, že chce svou pohledávku obětovati na uspokojení žalobní pohledávky, nemůže tutéž pohledávku obětovati na vyrovnání jiné žalobní pohledávky, nebo dokonce žádati v jiném sporu její zaplacení. Pokud by kompensační pohledávka převyšovala žalobní pohledávku, nepřekáží litispendence uplatnění jejího zbytku, ať již námitkou, či žalobou.

Obava, že by žalovaný, jsa vázán listispendencí, utrpěl újmu, když by se spor protáhl a pak nedošlo k rozhodnutí o vzájemné pohledávce buď proto, že by byla žaloba zpět vzata, neb žalobce se vzdal žalobního nároku, neb byla žaloba zamítnuta neb odmítnuta z jiných důvodů, a že by musil teprve potom uplatniti vzájemnou pohledávku novou žalobou — není přesvědčující, neboť mu nic nebrání, by, obává-li se újmy z průtahu, vzal kdykoliv zpět námitku započtení a podal žalobu navzájem, aneb učinil určovací návrh.

Z těchto důvodů přiklonil se plenární senát k názoru, vyjádřenému právními větami.

Čís. 53.

Byla-li podána žaloba podle §§ 35 a 36 ex. ř., nemající žalobního návrhu, aby exekuce byla prohlášena za nepřípustnou, nýbrž navrhující toliko zrušení exekuce, a nebyla-li zjednána přípustná náprava v prvé stolici, jest odmítnouti žalobu pro nepřípustnost pořadu práva a zároveň zrušiti vynesené snad již rozsudky i s předchozím řízením z důvodu zmatečnosti podle § 477 čís. 6 c. ř. s.

Plenární rozhodnutí ze dne 21. června 1929, Pres. 1483/28, **sb. n. s. čís. 9048.**

Nejvyšším soudem byla různým způsobem řešena otázka, kterak jest rozhodnouti o žalobách podaných podle § 35 a § 36 ex. ř., když jejich žalobní návrh zní toliko na zrušení exekuce. V rozhodnutích Rv I 612/24, (sb. n. s. 3996), Rv I 1017/25 (sb. n. s. 5135), Rv I 901/28, Rv I 902/28, Rv I 1360/28 a Rv I 1376/28 byla žaloba zamítnuta v podstatě z toho důvodu, že se žalobní návrh nedomáhá rozhodnutí o námitkách proti nároku (§ 35 ex. ř.), nebo proti povolení exekuce (§ 36 ex. ř.), nýbrž jen důsledku takového rozhodnutí, totiž zrušení exekuce, jemuž nelze vyhověti. V rozhodnutích Rv I 388/28 (sb. n. s. 8125), Rv I 631/28 a Rv I 904/28 byla žaloba odmítnuta pro zmatečnost (§ 477 čís. 6 c. ř. s.), poněvadž se žalobní žádost domáhá pouze zrušení exekuce a o tomto návrhu nelze pořadem práva vůbec rozhodovati a byly rozsudky nižších soudů i řízení jim předcházející jako zmatečné zrušeny. V zájmu jednotnosti rozhodování byla sporná otázka přikázána prvním presidentem Nejvyššího soudu k rozhodnutí sesílenému senátu, který se usnesl na právní větě v čele uvedené.

Důvody:

Ustanoveními §§ 35 a 36 ex. ř. byl vyhrazen pořad práva pro námitky, jimiž se dlužník (povinný) za exekučního řízení brání jednak proti právní jsoucnosti nebo právní účinnosti nároku exekucí vymáhaného (§ 35 ex. ř.), jednak jen proti tomu, že nárok — jsoucí jinak po právu — jest nepřípustně exekucí vymáhán (§ 36 ex. ř.), ovšem jen za podmínek v těchto zákonných předpisech přesně vytčených. Konečným cílem obou těchto žalob jest, aby dlužník byl uchráněn před následky exekuce, o které jest v žalobě skutkovými okolnostmi doličiti a důkazy nabídnouti, že jest nepřípustná a že nemůže obstáti, a nutno v žalobě přednésti veškeré

námitky, které až do podání žaloby bylo lze uplatňovati, a úplně, třebas stručně je provésti (§ 35 odst. 3 a § 36 odst. 2 ex. ř.). Žaloba má vyvrcholiti jasným a určitým žalobním návrhem (§ 226 c. ř. s.), o němž jest soudu rozhodnouti a jímž zároveň rozhodovací činnost soudu jest také přesně vymezena, takže něco jiného, než co bylo navrženo, přiřknouti nesmí (§ 405 c. ř. s.) a určitá žalobní žádost jest též předpokladem pro exekuční vymáhání nároku podle exekučního titulu, vyhovujícího žalobnímu návrhu (§ 7 ex. ř.). Výsledku, o nějž usiluje dlužník vedoucí spory podle §§ 35 a 36 ex. ř., totiž aby zabránil vymáhání odpůrcova nároku exekucí, může tudíž dosíci jen výrokem soudu, prohlašujícím exekuci za nepřípustnou, a musí proto i žalobní návrh býti takto upraven, t. j. — aby bylo uznáno právem, že exekuce, — proti níž se žalobce (dlužník) opírá — jest nepřípustná, obdobně jako při žalobách podle § 39 čís. 5 ex. ř., z kteréhožto ustanovení zákona lze vyčísti také správně znění žalobního návrhu.

Otázka, jak má zníti žalobní návrh při žalobách podle §§ 35 a 36 ex. ř., byla i v literatuře různě řešena. Fürstl ve výkladu exekučního řádu 1899 sv. II. na stránce 99 a 102 doporučoval znění: »Die bewilligte Exekution ist aufzuheben, für erloschen zu erklären.« Schuster: Zivilprozeßrecht v § 93 praví: »Das Petit solcher Einwendungsklagen hat auf Uuzulässigerklärung der Exekution (oder Exekutionsschritte § 36 E. O.) zu lauten. Rud. Pollak, System des oest. Zivilprozeßrechtes v § 77: Das Klagebegehren (§ 35 E. O.) geht lediglich auf den Anspruch, dass die Zwangvollstreckung aus dem Exekutionstitel unzulässig sei, und auf die Exekutionseinstellung (nach dem klägerischen Ermessen). Neumann v komentáři k exekučnímu řádu ve 3. vyd. z roku 1927 doporučuje při žalobách podle § 35 ex. ř. tento návrh: »Das Klagebegehren geht dahin, dass die Exekution in Ansehung des ganzen vollstreckbaren Anspruches oder eines Teiles desselben für unzulässig erklärt werde.« — a při žalobách dle § 36 ex. ř. na str. 177: »Das Begehren wird auf Unzulässigerklärung der Exekutionsbewilligung und der etwa vorgenommenen Exekution lauten.« Heller ve spise: Die Exekutionsordnung 1928 na str. 42 pozn. 5 praví: »Die Oppositionsklage ist keine negative Feststellungsklage, ihr Ziel ist die Verhinderung der Vollstreckbarkeit des Titels, ihr Begehren Unzulässigkeit der Exekution.« Též ve sbírkách vzorců žalob byl žalobní návrh různě doporučován. I. Vittorelli-Bloch-Fischböck: Beispiel von Schriftsätzen 1900 na str. 31, 35, 38. Vzor 7 žaloby podle § 35 ex. ř. doporučuje žalobní návrh: I: Der Anspruch des Beklagten aus dem Urteile .... ist erloschen. II. Einstellung der mit dem Beschluss vom .... bewilligten Exekution nach rechtskräftiger Entscheidung über diese Einwendungen. Vzor 9 a 10 pro žaloby dle § 36 ex. ř. má žalobní návrh: I. Die Exekutionsbewilligung wird aufgehoben. II. Die Einstellung der bewilligten Exekution nach rechtskräftiger Entscheidung über diese Einwendungen. 2. Heller-Trenkwalder 1912 (Die österreichische Exekutionsordnung in ihrer praktischen Anwendung) určuje petit žalob — vzor 21 a 22 na str. 30, 33 takto: »Meinen Einwendungen gegen den mit dem Urteile vom .... wider mich festgestellten Anspruch — wonach dieser Anspruch durch bewirkte Zahlung aufgehoben wurde — werde stattgegeben und die wider mich bewilligte Exekution, mittels .... für ungültig (unzulässig) erklärt.« Obdobně doporučuje petit žaloby podle § 36 ex. ř. 3. Hartmann: Úřední sbírka vzorců k civilnímu a exekučnímu řádu z r. 1926 doporučuje při oposiční žalobě konečný návrh takto upravený (vzorec čís. 20, str. 25). »Námitkám žalující strany, že nárok žalované strany z rozsudku (smíru) byl zrušen (placením a j.) — zbaven (posečkáním a j.), se vyhovuje.«

Odpověď na otázku, jak jest naložiti Nejvyššímu soudu a vůbec soudu vyšší stolice se žalobami podanými sice podle §§ 35 a 36 ex. ř., ale neobsahujícími správný návrh, aby exekuce byla prohlášena za nepřípustnou, zejména se žalobami činícími toliko konečný návrh na zrušení exekuce, závisí na tom, jak jest vykládati poslední větu třetího odstavce § 39 ex. ř., že v případech tam uvedených »může se žalobou býti spojen návrh na zrušení exekuce.« Míněno-li tím, že do konečného žalobního

návrhu (do konečné žalobní prosby), aby exekuce byla prohlášena za nepřípustnou, lze pojati též další žalobní návrh na zrušení exekuce a že proto též rozsudek, jímž se exekuce prohlašuje za nepřípustnou, může a má (§ 405 c. ř. s. úsudkem z opaku) v takovém případě obsahovati též další výrok, že se exekuce zrušuje, je jedině možným logickým důsledkem ten, že nelze pro nepřípustnost pořadu práva odmítnouti žalobní návrh na zrušení exekuce, když jej zákon výslovně připouští ve sporném řízení, aspoň v e d l e hlavního návrhu žalobního, a tudíž nelze pro nepřípustnost pořadu práva odmítnouti ani žalobu činící jen takový návrh na zrušení exekuce, — nýbrž že jest ji odmítnouti pro nedostatek předpokladu tohoto jen podružného návrhu žalobního, totiž hlavního návrhu, aby byla exekuce prohlášena za nepřípustnou. Má-li však ustanovení poslední věty třetího odstavce § 39 ex. ř. ten význam, že zmíněný tam návrh na zrušení exekuce n e n í a n e m á b ý t i č á s t í k o n e č n é h o n á v r h u ž a l o b n í h o, tak že procesní soud pro nedostatek ž a l o b n í h o návrhu nemůže a nesmí v rozsudku ani vysloviti zrušení exekuce (§ 405 c. ř. s.), nýbrž že o návrhu na zrušení exekuce, který byl spojen se žalobou, rozhodne se i tu jen v exekučním řízení, ovšem na základě rozsudkového výroku, že se exekuce prohlašuje za nepřípustnou, — pak nezbude, než odmítnouti žalobu, činící jen návrh na zrušení exekuce, pro nepřípustnost pořadu práva a zároveň zrušiti vynesené snad již rozsudky i s předchozím řízením z důvodu zmatečnosti, uvedeného v § 477 čís. 6 c. ř. s. — Neboť tu v pravdě nebyly v z n e s e n y námitky podle §§ 35, 36 ex. ř., nýbrž je činěn toliko návrh na zrušení exekuce, oděný nepřípustným způsobem v roucho žaloby podle §§ 35, 36 ex. ř., o němž rozhodovati jest výhradně v řízení exekučním.

Správnosti názoru posléze naznačeného pak nasvědčuje toto:

1. D o s l o v a v z n i k z á k o n a. Podle posl. věty 3. odst. § 39 ex. ř. »může se žalobou b ý t i s p o j e n návrh na zrušení exekuce« (nikoli »může do žaloby b ý t i p o j a t návrh na zrušení exekuce«, jak nesprávně uváděno v rozh. Rv I 612/24, Rv I 1017/25, Rv II 532/26, Rv I 388/28, Rv I 1360/28). Zákon jasně a přesně rozlišuje a vedle sebe staví jednak ž a l o b u (v našem případě žalobu, domáhající se výroku, že se exekuce prohlašuje za nepřípustnou), jednak návrh na zrušení exekuce. Tento návrh je podle znění platného zákona ovšem zbytečný, poněvadž bylo-li pravoplatně vyhověno žalobě (námitkám), jest zrušiti exekuci i bez návrhu z povinnosti úřední (čtvrtý odstavec § 35, třetí odstavec § 36 ex. ř.). — Ale z této zbytečnosti, plynoucí z právě uvedených ustanovení zákona, nelze usuzovati, že v poslední větě § 39 ex. ř. není míněn samostatný návrh na zrušení exekuce v e d l e návrhu žalobního, tedy nikoli jako část žalobního žádání. To plyne ze vzniku zákona. — Ve vládní předloze exekučního řádu nebylo v §§ 33, 34 (odpovídajícím nynějším §§ 35, 36 ex. ř.) obsaženo ustanovení, že jest exekuci zrušiti, bylo-li pravoplatně vyhověno námitkám (žalobě); ustanovení to bylo teprve při konečné redakci pojato do §§ 35, 36 ex. ř. (Společná zpráva k ex. ř.). V § 38 vládní předlohy (odpovídajícím nynějšímu § 39) bylo ovšem pod č. 2 a 3 stanoveno, že exekuce má býti zrušena, bylo-li pravoplatně vyhověno žalobám (námitkám) podle §§ 33, 34 vládní předlohy. Ale § 33 vládní předlohy vyžadoval a předpokládal vždy, tedy i pro zrušení exekuce podle čís. 2 a 3 n á v r h (stejně také ještě § 37 návrhu permanenčního výboru) a teprve při konečné redakci dostalo se příslušnému paragrafu (39) znění nynějšího. Musil tedy podle vládní předlohy ten, kdo žaloval podle §§ 33, 34, i když zvítězil ve sporu o nepřípustnost exekuce, přece po právní moci rozsudku zvlášť navrhnouti u exekučního soudu, aby byla exekuce zrušena. Tu pak stanovil již § 38 vládní předlohy, že tato žádost (dieses B e g e h r e n) může b ý t i s p o j e n a se žalobou. Co tedy podle vládní předlohy mělo dobrý smysl a rozum, že totiž, žalováno-li podle §§ 33, 34 osnovy o to, aby exekuce byla prohlášena za nepřípustnou, mohl žalobce z důvodů účelnosti a úspornosti se ž a l o b o u spojiti ihned n á v r h na zrušení exekuce, jehož bylo podle § 38 osnovy, měla-li býti exekuce zrušena, n e z b y t n ě t ř e b a i tehdy, bylo-li pravoplatně vyhověno žalobě, — a nemusil po právní moci roz-

sudku podávati zvláštní návrh na zrušení exekuce — stalo se zbytečným teprve dodatky, přičiněnými při konečné redakci k nynějším §§ 35, 36, — že jest exekuci (i bez návrhu) zrušiti, vyhověno-li pravoplatně žalobě (námitkám). Důvěty »nebo vznesena-li žaloba k tomu konci, aby byly přivedeny k platnosti námitky proti nároku, proti povolení exekuce nebo proti její přípustnosti (§§ 35, 36, 37 ex. ř.). Nestalo se tak snad jen nedopatřením.

2. Duch zákona. Zrušení exekuce jest úkonem exekučního řízení, jímž se ukončuje exekuce. Lze tedy tvrditi, že tento úkon má býti vyhrazen soudu, jemuž náleží provedení ostatních úkonů řízení exekučního, obzvláště když tomuto soudu přísluší také veškerá opatření, jichž je třeba k tomu, aby bylo zrušení exekuce provedeno (na př. výmaz zástavního práva v zájemním protokolu; — vyrozumění poddlužníka o zrušení obstávky po případě i jiných účastníků exekučního řízení; — nařízení knihovních výmazů při exekuci na nemovitosti, zapsané ve veřejných knihách; — zproštění vnuceného správce atd.).

3. Účelnost. Kdyby byl návrh na zrušení exekuce, o němž je řeč v 3. odst. § 39 ex. ř., pokládán za část žalobního žádání, mohlo by o něm v rozsudku býti rozhodnuto jen podmíněně, asi tak, že nabude-li moci práva výrok, že se exekuce prohlašuje za nepřípustnou, bude exekuce zrušena. (Proti tomu Neumann 1927 str. 169 při § 35.) »Das Urteil hat, wenn dem Klagebegehren stattgegeben wird, dahin zu lauten, dass die Exekution für unzulässig erklärt wird. Ein Beisatz, dass die Exekution einzustellen sei, ist in ihm nicht zu machen. Das Prozeßgericht hat die Rechtskraft zu überwachen und sohin die Anordnung wegen Einstellung (Einschränkung) zu treffen, beziehungsweise das Exekutionsgericht darum zu ersuchen. Die Einstellung (Einschränkung) ist erst anzuordnen, wenn ein Rechtmittel nicht mehr angebracht werden kann.« Přes to, že by rozsudek již obsahoval takovýto podmíněný výrok do budoucna, musil by tedy procesní soudce po pravoplatnosti rozsudku, počato-li v tuto dobu již s výkonem exekuce (§ 45 odstavec druhý ex. ř.), dožádati soudce exekučního, aby z pravoplatného rozsudku vyvodil náležitý důsledek, totiž provedl zrušení exekuce, po případě musil by procesní soudce, je-li sám zároveň také soudcem exekučním, učiniti tak zvláštním usnesením jako soudce exekuční.

Pro soud první stolice plyne z toho, co uvedeno, že má žalobu podle §§ 35 a 36 ex. ř., činící toliko návrh na zrušení exekuce, odmítnouti a limine pro nepřípustnost pořadu práva. Jestliže přes to přijal takovou žalobu a pustil se do jednání o ní, poskytuje mu předpis poslední věty druhého odstavce § 182 c. ř. s. možnost, působiti na žalobce, aby přizpůsobil vadný žalobní návrh zákonu. Rozumný soudce sečká tedy v takovém případě s odmítnutím žaloby, až selže pokus zjednati nápravu. Vynesl-li však prvý soudce, nedbaje těchto zásad, rozsudek o pochybném návrhu žalobním, jest na vyšších soudech, k nimž se dostane věc přípustným prostředkem opravným, aby odmítly žalobu pro nepřípustnost pořadu práva a zároveň zrušily vynesené snad již rozsudky i s předchozím řízením z důvodu zmatečnosti podle § 477 čís. 6 c. ř. s.

Ke sporné otázce bylo proto odpověděti větou uvedenou v čele. Zásady v ní vyslovené jest použíti obdobně i na žaloby podané podle § 37 ex. ř.

Čís. 54.

Za platnosti smlouvy mezi Československou republikou a republikou Polskou ze dne 6. března 1925 čís. 5/1926 Sb. z. a n. nesmějí československé soudy rozhodovat o rozvodu, rozluce nebo neplatnosti manželství polských státních příslušníků.

Plenární rozhodnutí ze dne 28. prosince 1929, Pres. 1093/29, **sb. n. s. čís. 9489.**

Senáty nejvyššího soudu rozešly se ve výkladu čl. 7 smlouvy mezi Československou republikou a republikou Polskou. Podle rozhodnutí ze dne 9. srpna 1927 č. 7230 sb. n. s. nebyla jim příslušnost československých soudů rozhodovati manželské spory polských státních příslušníků dotčena, smysl a význam smlouvy spočívá toliko v tom, že nálezy, vydané v manželských věcech příslušníků jednoho státu úřady druhého státu, nemají platiti v domovském státě manželů. Naproti tomu byl jiným senátem projeven názor, že smlouvou s Polskem byla založena nezhojitelná nepříslušnost soudů jednoho státu, rozhodovati v manželských věcech příslušníků státu druhého, k níž vzhledem k § 477 čís. 3 c. ř. s. nutno přihlížeti z úřadu v každém období řízení. Sesílený senát Nejvyššího soudu, svolaný jeho prvním presidentem k ochraně jednotnosti judikatury, schválil výklad druhý.

Důvody:

Sporné odstavce čl. 7. úmluvy znějí: 1. Uznati o platnosti manželství, o rozluce neb rozvodu od stolu a lože jsou výlučně příslušny úřady státu, jehož příslušníky jsou manželé v čas podání žaloby nebo žádosti. Jsou-li manželé v tu dobu různého státního občanství, jsou výlučně příslušny úřady státu, do kterého manželé naposled společně náleželi. 3. Nálezy úřadů jmenovaných v odst. 1 budou uznány na území druhé strany.

Obdobná ustanovení jako čl. 7 o věcech manželských obsahují čl. 9 o manželském původu dítěte a čl. 11 o prohlášení osoby za mrtvou. I tu jest rozhodování vyhraženo úřadům domovského státu dítěte nebo nezvěstné osoby, a dodává se, že jejich rozhodnutí budou uznána na území druhé smluvní strany.

Do slova stejný předpis jako čl. 7 smlouvy s Polskem obsahuje ve čl. 19 úmluva mezi republikou Československou a královstvím Rumunským ze dne 7. května 1925 č. 171/1926 Sb. z. a n. Také spory o manželský původ dítěte, o uznání nemanželského otcovství k dítěti, rozhodnutí o legitimaci a potvrzení smlouvy o osvojení přísluší podle čl. 21 této úmluvy vždy soudům nebo úřadům jenom jedné smluvní strany, ale nálezy jejich mají míti platnost i na území druhého státu.

Dále má obdobná ustanovení i smlouva mezi Československou republikou a královstvím Srbů, Chorvatů a Slovinců ze dne 17. března 1923 č. 146/1924 Sb. z. a n., a to ve čl. 34 o věcech manželských, ve čl. 31 a 33 o prohlášení za mrtva a o sporech o manželský původ dítěte. První i třetí odstavec čl. 34 shodují se naprosto s prvním a třetím odstavcem čl. 7 smlouvy s Polskem.

Vzhledem k tomu, že zcela stejná ustanovení o rozhodování ve věcech manželských jako smlouva s Polskem mají ještě dvě jiné mezinárodní smlouvy Československé republiky, a že ve všech třech smlouvách se stejně jako rozhodování ve věcech manželských upravuje také rozhodování o jiných otázkách osobního stavu (statutových), nelze předpokládati, jak činí rozhodnutí č. 7230 sb. n. s., že se při stylisování sporného článku 7 smlouvy s Polskem přihodilo nedopatření. Jestliže sporné pravidlo má také v doslovu, v jakém bylo smluveno, jasný a určitý smysl, musí býti podle § 6 obč. zák. vyloženo v tomto smyslu. O tomto smyslu nelze pochybovati. Dvakráte v prvém odstavci zdůrazněné výlučnosti příslušných úřadů domovského státu k rozhodování manželských sporů vlastních příslušníků nelze podle běžného významu užitých slov v jejich souvislosti rozuměti jinak, nežli, že soudy a úřady druhého státu jsou z rozhodování těchto sporů vyloučeny. Nepříslušnost jejich jest prohlášena za naprostou, tedy nezhojitelnou. Protože jenom soudy domovského státu jsou příslušné a soudy druhého státu nezhojitelně nepříslušné, byla v třetím odstavci sporného článku právní moc nálezů domovských úřadů rozšířena i na území druhé smluvní strany. Ustanovení to platí ovšem nejenom pro nálezy vyhovující žalobě o neplatnost, rozluku nebo rozvod manželství, nýbrž také pro nálezy takovou žalobu zamítající. Smlouvou měl býti znemožněn nežádoucí stav, aby určité otázky osobního stavu byly rozhodovány podle různého práva, nebo třebas i podle téhož práva, ale různě. Jako mělo býti znemožněno, aby nezvěstný byl v jednom státě pokládán za živého, v druhém smluvním státě za mrtvého, dítě v jednom státě za manželské, v druhém za nemanželské, nemá

ani manželství býti v jednom státě platným a trvajícím, v druhém však neplatným, rozvedeným nebo rozloučeným. Smlouvou byla pro určité otázky statutové, k nimž náleží i otázky manželského svazku, území smluvních států sloučena v jednotnou právní oblast, aby nebylo o nich rozhodováno dvakrát a různými úřady nebo soudy. Ve věcech manželských byly za příslušné prohlášeny výlučně soudy domovského státu. Že taková byla i vůle smluvních států při ujednání smlouvy, plyne ze sdělení ministerstva spravedlnosti č. 99/1928 věstn., jímž byly soudy upozorněny, že nejenom podle tří smluv shora uvedených, nýbrž i podle mezinárodního práva samého platí zásada, že ve statusových věcech, k nimž náleží zejména rozhodnutí o platnosti manželství, rozluce nebo rozvodu, příslušny jsou rozhodovati toliko úřady (soudy) státu, jehož příslušníky jsou manželé v době rozhodnutí. Ať jsou skutečná pravidla práva mezinárodního jakákoliv, sdělení ministerstva spravedlnosti, jež svým zástupcem jménem státu všechny tři opětně zmíněné mezinárodní smlouvy ujednávalo, nebo aspoň spoluujednávalo, jest autentickým dokladem pravé vůle smluvních stran, jenž vylučuje jakýkoliv výklad jiný.

Tím jest v čelo položená právní věta odůvodněna.

Čís. 55.

Výnos ministerstva železnic ze dne 24. září 1921 čís. 53.924, pokud jím bylo nařízeno:

1. v § 2 pod. čís. 2 a ve výkladu jeho k § 2 čís. 2, že — při přestupu všeobecném jest propočísti služební dobu v nižším statu ztrávenou podle lhůt platných pro nový status — jen za předpokladu, že zaměstnanci, o něž jde, byli hned od počátku své služební doby v příslušné kategorii zařazěni;

2. v § 3 čís. 2 v odstavci druhém, větě druhé, že — doba ztrávená v kategorii podúřednické nebo služebnické — jejíž dovršení bylo příslušným nařízením stanoveno jako podmínka pro zařadění do kategorie úřednické — má se propočítati podle postupných lhůt podúřednických po případě služebnických s použitím zásad, vyslovených v § 4 výnosu — není v rozporu s duchem zákona ze dne 9. dubna 1920 čís. 222 sb. z. a n.

Plenární rozhodnutí ze dne 27. listopadu 1930, Pres. 522/30, **sb. n. s. čís. 10.360.**

V poradách a rozhodnutích Nejvyššího soudu byla odporujícím si způsobem řešena otázka, zda v čele uvedená ustanovení výnosu ministerstva železnic ze dne 24. září 1921 čís. 53.924 o propočítání služební doby železničních zaměstnanců pro obor správy státních drah, pokud se uchylují od předpisu § 2 čís. 2, § 3 čís. 2 vlád. nařízení ze dne 22. prosince 1920, čís. 666 sb. z. a n. — příčí se duchu a zásadám vytýčeným v zákoně ze dne 9. dubna 1920 čís. 222 sb. z. a n. Tato ustanovení byla pro rozpor se zákonem čís. 222/1920 prohlášena za neplatná výslovně v rozhodnutích Nejvyššího soudu č. j. Rv III 333/28, Rv III 1645/28 a Rv III 438/29 a v podstatě z téhož právního hlediska vychází i rozhodnutí č. j. Rv I 1452/24 — ve sb. n. s. čís. 4371. Opačný názor vysloven v rozhodnutí sb. n. s. čís. 9848 a z platnosti sporných ustanovení min. výnosu vycházela i rozhodnutí ve sb. n. s. 5372 a 7363. Přikázal proto první president Nejvyššího soudu spornou otázku plenárnímu senátu, jenž se usnesl na právní větě v čele vyjádřené.

Důvody:

Zákon ze dne 9. dubna 1920 čís. 222 sb. z. a n. — o propočítání služební doby státních zaměstnanců — ustanovil v § 3, že pro zaměstnance státních podniků a fondů státem spravovaných provede se propočítání služebních let zvláštním nařízením v duchu zákona vydaným, jímž zároveň budou k tomuto účelu upraveny jmenovací normy. Provádějíc § 3 zákona, vydalo ministerstvo železnic — výnosem ze dne 24. září 1921 čís. 53.924 (uveřejněným v úředním věstníku ministerstva železnic z roku 1921 pod čís. 93) — nařízení o propočítání služební doby železničních zaměstnanců pro obor správy státních drah, které sice svou

úpravou se řídilo vládním nařízením ze dne 22. prosince 1920 čís. 666 sb. z. a n., přijavši i některá jeho ustanovení téměř doslovně, avšak v určitých předpisech se od něho uchýlilo a ustanovilo pro propočítání služební doby železničních zaměstnanců jistá omezení, z nichž zvláště dvě omezení, v čelné větě doslovně uvedená, byla — jak bylo již shora podotčeno — v praxi nejvyššího soudu různě ve své podstatě i právních účincích posuzována. Jde-li o předpis § 2 pod čís. 2 dotčeného min. výnosu, který činí při t. zv. všeobecném přestupu (t. j. přestupu celých skupin) železničních zaměstnanců — u služby, konané ve dvou nebo několika úředních statech — propočítání služební doby — v nižším statu ztrávené, — podle lhůt nového statu, závislým na podmínce (předpokladu), že zaměstnanci, o něž jde, byli hned od počátku své služební doby v příslušné kategorii zařazeni. Této zásady mělo býti použito podle úředního výkladu ministerského výnosu — jsoucího jeho integrující součástí — k § 2 čís. 2 i na všeobecné přeřadění skupin podúřednických do statu úředního.

V § 3 bodu čís. 2 v odstavci 2 min. výnosu čís. 53.924/1921 jest další omezující ustanovení, že — doba ztrávená v kategorii podúřednické nebo služebnické — (jejíž dovršení bylo příslušným nařízením stanoveno jako podmínka pro zařadění do kategorie úřednické) — se propočítá podle postupových lhůt podúřednických po případě služebnických s použitím zásad vyslovených v § 4 výnosu. Plenárnímu senátu bylo řešiti otázky, zda tato ustanovení výnosu ministerstva železnic ze dne 24. září 1921 čís. 53.924 se příčí duchu zákona ze dne 9. dubna 1920 čís. 222 sb. z. a n. a zda předpisy § 2 čís. 2 a § 3 čís. 2 vlád. nařízení ze dne 22. prosince 1920 čís. 666 sb. z. a n. byly i pro dotčený výnos ministerstva železnic naprosto závazné, od nichž se nesmělo uchýliti. Již úvodem bylo dolíčeno, že zákon čís. 222/1920 vyhradil propočítání služební doby železničních zaměstnanců v § 3 zvláštnímu nařízení, v duchu zákona vydanému. Duchem zákona jest rozuměti zásady, na nichž byl zákon vybudován. Zákon čís. 222/1920 stanovil však pouze v §§ 1 a 2 některé zásady, prohlásiv v § 1, — že státním zaměstnancům zařaděným do hodnostních tříd — na něž se vztahuje zákon čís. 541/1919 a kteří byli před jeho účinností (t. j. před 1. zářím 1919) v úřad dosazení — propočítá se celková služební doba započitatelná (započítaná) pro zařadění a postup v dosavadním služebním poměru — podle čekatelské doby a podle lhůt časového postupu, stanovených zákonem čís. 541/1919 pro skupinu, které se týče a že podle takto dosaženého výsledku nastane zařadění do požitků příslušné hodnostní třídy a příslušného stupně služného. V § 2 zákon stanoví, že státním zaměstnancům nezařaděným do hodnostních tříd jest jejich celkovou služební dobu, započitatelnou (započítanou) pro zařadění a postup v dosavadním služebním poměru propočítati podle postupu stanoveného v článku I § 4 zákona čís. 541/1919 a že podle takto dosaženého výsledku nastane zařadění do příslušné platové stupnice. Jiných zásad zákon čís. 222/1920 nevyslovuje a nestanoví podmínek ani směrnic, jak jest propočítati celkovou služební dobu, přestoupil-li zaměstnanec v době podle zákona započitatelné ze služební skupiny nižší do skupiny vyšší — úřednické —, zejména nepředpisuje, že v takovém případě jest celou započitatelnou služební dobu propočítati toliko ve skupině úřednické, které zaměstnanec dosáhl ku dni pro propočítání služební doby rozhodnému, nýbrž řeší jen propočítání služební doby, která byla celá ztrávena v dosavadním služebním poměru. Z toho plyne, že zákon ponechal úpravu této otázky pro obor správy státních drah zcela moci výkonné ve smyslu § 3 zákona. Pro tento postup měl zákonodárce i důležité důvody. Služební poměry železničních zaměstnanců liší se totiž podstatně svou soukromoprávní povahou, různotvárností zaměstnání, jinakým rozčleněním personálu ve službě železniční (srov. § 2 služeb. řádu pro zaměstnance čsl. stát. drah), zejména rozdělením jich na definitivní a provisorní a definitivních zase na 3 skupiny, t. j. úřednickou, podúřednickou a zřízeneckou (dříve služebnickou) i zvláštní organisací podniku — od služebních poměrů státních zaměstnanců (rozdělených služební pragmatikou jen ve 2 skupiny — úřednickou a zřízeneckou), což přimělo zákonodárce, aby služební

poměry i propočítání celkové služební doby železničních zaměstnanců vyhradil zvláštní samostatné úpravě, jak stalo se právě ustanovením § 3 zákona čís. 222/1920. Stejně tomu bylo i při jiných úpravách služebních i platových poměrů železničních zaměstnanců (srov. služební řád pro zaměstnance čsl. státních drah, čl. X. zákona čís. 541/1919, § 210 odst. 1 platového zákona ze dne 24. června 1926 čís. 103 sb. z. a n. a vlád. nař. ze dne 5. března 1927 čís. 15 sb. z. a n. a j.). Zmocnění v § 3 zákona ku provedení propočítání služebních let zaměstnanců státních podniků má podstatně rozdílný rozsah, než zmocnění v § 4 zákona, jímž byla vláda pověřena, by nařízením jen stanovila, pokud se mají započítati léta v jiné službě než státní (pragmatikální), nebo ve službě vojenské. Vládní nařízení ze dne 22. prosince 1920 čís. 666 sb. z. a n. neprovádí ani zmocnění k úpravě propočítání služebních let v § 3 zákona vyslovené, což patrno již z rozdělení předpisů jeho na články I. a II., ale hlavně z doslovu článku II. (§ 27) vlád. nařízení čís. 666/1920, v němž se výslovně prohlašuje, že propočítání služebních let pro zaměstnance státních podniků (na př. železnic) provede se zvláštním nařízením a při tom se odkazuje k ustanovení § 3 zákona čís. 222/1920.[1]) Z toho plyne, že vládním nařízením čís. 666/1920 nebylo upraveno, ani jinak dotčeno propočítání služební doby zaměstnanců v čl. II. vlád. nařízení jmenovaných, naopak, že bylo z něho vyloučeno a ponecháno ministerstvu železnic, aby podle zmocnění § 3 zákona čís. 222/1920 provedlo propočítání služební doby železničních zaměstnanců pro obor správy státních drah ve vlastní své působnosti zcela samostatně a nezávisle na předpisech vlád. nařízení čís. 666/1920[2]), podle zvláštních služebních poměrů a potřeb železniční služby. Kdyby bylo vlád. nařízení čís. 666/1920 zamýšlelo nějak omeziti ministerstvo železnic při propočítací úpravě, bylo by dojista v článku II. takové omezení stanovilo, neb aspoň vyslovilo povšechně, kterých zásad, v článku I. obsažených, jest mu přesně nebo obdobně dbáti — což však se nestalo. Ani z článku III. vlád. nař. nelze nějaké omezení ministerstva železnic dovozovati, poněvadž jeho vztah na řečené ministerstvo byl již předem vyloučen článkem II. Lze-li však z článku II. (§ 27) zřetelně poznati, že vládní nařízení čís. 666/1920 nemínilo učiniti zásady, v předpisech článku I. vyslovené, závaznými též pro propočítací úpravu celkové služební doby železničních zaměstnanců (nepragmatikálních), nýbrž že vyhradilo ministerstvu železnic, aby samo ve smyslu § 3 zákona čís. 222/1920 určilo pro obor správy státních drah normy, potřebné i k doplnění mezer tohoto zákona, není udržitelný právní názor, že ministerstvo železnic muselo ve výnosu ze dne 24. září 1921 čís. 53.924 za všech okolností zachovati zásady, vyslovené v § 2 čís. 2 a v § 3 čís. 2 vlád. nařízení čís. 666/1920, poněvadž takový názor byl by v rozporu jak se zmocněním v § 3 zákona uděleným, tak i s ustanovením článku II.

[1]) V poznámkách Dra Richarda Holla ku provedení zákona čís. 222/1920 uveřejněných ve věstníku ministerstva vnitra z roku 1921 na str. 4 jest vyličeno, jaké obtíže činilo provedení zákona, jednak pochybnostmi, vzniklými nedostatečnou a nejasnou dikcí zákona, jednak nestejností a rozdílností poměrů zaměstnanců v různých resortech, jež byla speciálními úpravami, po státním převratu provedenými, ještě značně zkomplikována a že konečný text osnovy vládního nařízení (později publikovaného pod čís. 666/1920 ve sb. z. a n.) byl schválen v ministerské radě 22. prosince 1920, avšak bylo do ní vloženo ještě ustanovení ohledně zaměstnanců státních podniků a fondů státem spravovaných — tedy článek II. (§ 27).

[2]) Dr. Jaromír Volf ve spisku: »Propočítání služební doby státních zaměstnanců« 1921 — sepsaném, jak na str. 4 zdůrazňuje, na základě vlastních poznatků a zkušeností, nabytých v meziministerských poradách o vl. nař. čís. 666/1920, jichž se jako zástupce ministerstva veřejných prací zúčastnil — praví na str. 114 při výkladu § 27 vl. nař. čís. 666/1920, že neplatí samo o sobě pro zaměstnance státních podniků a fondů státem spravovaných, pokud se na ně nevztahuje služební pragmatika. V příčině uvedených zaměstnanců vyloučených z přímé platnosti nařízení čís. 666/1920 vydají příslušné ústřední úřady event. zvláštní předpisy na základě § 3 zákona čís. 222/1920, což týká se hlavně železnic.

vlád. nařízení čís. 666/1920. Posuzuje-li se sporná otázka o vlivu a účincích vlád. nařízení čís. 666/1920 na vzpomenutý výnos ministerstva železnic čís. 53.924/1921 podle vylíčených úvah, netřeba se již obírati ani další otázkou, kterou by jinak bylo řešiti, zda právě ustanovení § 2 čís. 2 a § 3 čís. 2 vlád. nařízení čís. 666/1920 — pokud upravují započítání služebních let ztrávených ve státní službě pragmatikální, nevybočují z mezí plné moci, v § 4 zákona čís. 222/1920 přesně omezené, totiž jen na normy o započítání let ztrávených v jiné službě než státní (pragmatikální) nebo ve službě vojenské a zda s tohoto hlediska mohou býti pokládána za normy, doplňující zákon čís. 222/1920. Uchýlí-li se tedy výnos ministerstva železnic ze dne 24. září 1921 čís. 53.924 v ustanoveních v čele uvedených od předpisů § 2 čís. 2 a § 3 čís. 2 vlád. nařízení čís. 666/1920, neporušil tím ani ducha zákona čís. 222/1920, t. j. zásad, na nichž zákon jest zbudován, ani nepřekročil rozsahu zmocnění v § 3 zákona vysloveného, když v § 4 výnosu stanovil určité omezující předpisy o započtení t. zv. provisorních služebních let u zaměstnanců do služebních tříd nezařaděných při propočtu celkových služebních let. Z těchto důvodů usnesl se plenární senát na právní větě shora vytýčené.

Čís. 56.

Žalobou podle § 1042 obč. zák. lze se domáhati náhrady nákladu, k němuž byl jiný povinen z jakéhokoliv právního důvodu.

Plenární rozhodnutí ze dne 20. března 1931, Pres. 1285/30, **sb. n. s. čís. 10.632.**

Nejvyšším soudem byla různým způsobem řešena otázka, má-li § 1042 obč. zák., užívaje slov »podle zákona« (nach dem Gesetze), na zřeteli pouze náklady, k nimž byl jiný povinen přímo ze zákona (ex lege), či také náklady, k nimž byl jiný povinen z jiného právního důvodu uvedeného v § 859 obč. zák. Dosavadní prakse, přidružíc se zejména judikátu čís. 81 bývalého nejvyššího soudu ve Vídni, hájila názor, že podle § 1042 obč. zák. nelze se domáhati náhrady nákladů, k nimž byl jiný povinen ze smlouvy. Tak rozhodnutí Rv I 1195/24, R I 693/27 a Rv I 86/28 (čís. 8003 sb. n. s.). V rozhodnutích R I 363/30 (čís. 9948 sb. n. s.) a R I 505/30 bylo vysloveno, že podle § 1042 obč. zák. lze vymáhati též náhradu za náklad, k němuž byl škůdce podle zákona zavázán třetí osobě z důvodu utrpěného poškození. Při poradě dne 4. prosince 1930 ve věci Rv II 569/29 dospěl však senát k názoru, že podle § 1042 obč. zák. lze žádati náhradu nákladu, k němuž byl jiný povinen z jakéhokoliv právního důvodu, tudíž i ze smlouvy. V zájmu jednotnosti rozhodování byla sporná otázka přikázána prvním presidentem Nejvyššího soudu k rozřešení plenárnímu senátu, který se usnesl na právní větě v čele uvedené.

Důvody:

Otázka, o kterou tu jde, byla různě řešena v nauce i v soudnictví.

V nauce nabyl vrchu názor, že nákladem, jejž někdo byl povinen učiniti »podle zákona«, jest rozuměti nejen náklad, k němuž byl jiný povinen na základě určitého zákonného příkazu (ex lege), nýbrž veškeren náklad, jejž byl někdo povinen učiniti »podle práva«, tedy náklad spojený se splněním každého platného žalovatelného závazku, ať vznikl z kteréhokoliv důvodu právního. Tento názor projevil již komentátor Frant. Nippel ve spisu »Erläuterung des. a. b. G. B.« z roku 1834 (svazek VII., odd. I, str. 141), kde praví: »Die gegenwärtige Vorschrift (to jest § 1042 obč. zák) ist gerade auch nicht auf den Fall zu beschränken, wenn das Gesetz unmittelbar zu dem Aufwande verpflichtet, ... sondern es sind auch jene Fälle darunter begriffen, wo Jemand aus einem Vertrage, letzten Willen oder aus einer zugefügten Beschädigung, folglich mittelbar aus dem Gesetze (§ 859) zu einer Leistung verbunden ist. Daher wird z. B. auch derjenige, der für ein verlassenes Pflegekind, welches die Pflegeeltern vertragsmäßig zu besorgen übernommen haben, den Unterhalt bestreitet, den Ersatz in Anspruch zu nehmen

haben.« Stejné stanovisko hájili Dr. Meissels v článku »Die Priorität der Exekutionskosten (Juristische Blätter z roku 1887, str. 584, pozn. 2), Dr. Stupecký v důkladné monografii »Versio in rem« (Praha 1888, str. 164 a násl.) a Dr. Schey: »Das Regressrecht bei Bezahlung fremder Schulden« (Graz 1891, str. 15, pozn. 22, č. 2). V novější době jsou horlivými zastanci zmíněného názoru Krasnopolski-Kafka »Österr. Obligationsrecht« z roku 1910, III. str. 369, Dr. Ernst Svoboda »Bereicherung, Geschäftsführung ohne Auftrag, versio in rem« z r. 1919, str. 162 a násl., Dr. Mayr »Recht der Schuldverhältnisse« (vydání z roku 1922, str. 346), Dr. Ehrenzweig »Das Recht der Schuldverhältnisse« (vydání z roku 1928, str. 729) a Dr. Krčmář »Právo obligační« (vydání z roku 1929, str. 200).

Opačné stanovisko, že totiž § 1042 obč. zák. má na zřeteli jen závazky ze zákona, zaujímají Dr. Moritz Wellspacher »Versio in rem« (Vídeň 1900, str. 155 a 157), Dr. Anton Koban »Der Regress des Bürgen und Pfandeigentümers« (Graz 1904, str. 34—35), Ellinger »Handbuch des öst. allgem. Civilrechtes« (6. vydání, str. 469) a Stubenrauchův komentář z roku 1903 (str. 259, pozn. 2).

Dlouholetá praxe bývalého nejvyššího soudu ve Vídni vykládala § 1042 obč. zák. v ten smysl, že se tam mluví o plnění povinnosti ze zákona a nikoliv ze smlouvy. Podnět k této praksi dalo plenární usnesení ze dne 17. prosince 1873, kniha judikátů čís. 81, uveřejněné ve sbírce Glaser-Unger pod čís. 5177. Toto plenární usnesení nebylo vyvoláno k řešení otázky, o niž tu jde, nýbrž měla jím býti rozhodnuta sporná otázka, v jaké době se promlčuje nárok na náhradu toho, co někdo jiný plnil na výživném za osobu k tomu zavázanou. Plenární senát dospěv k názoru, že takový nárok spadá pod § 1042 obč. zák. a že se promlčuje teprve ve třiceti letech, pokládal na vyvrácení opačného názoru za potřebné poukázati i k tomu, že § 1042 obč. zák. mluví o nákladu, který by byl někdo musil učiniti podle zákona, t. j. o plnění zákonném, ne smluvním, kdežto § 1423 obč. zák. předpokládá jsoucí tu dluh a ujednání mezi věřitelem a plátcem. Ale tato vedlejší úvaha v rozhodnutí čís. 5177 stala se zásadou a byla důsledně zachovávána v praksi bývalého vídeňského nejvyššího soudu, jak o tom svědčí zejména rozhodnutí Glaser-Unger čís. 11.935, 14.298, 16.154, nová řada 517, 2588, 3772, 5009, 6955, 7005, 7352, jakož i rozhodnutí ze dne 10. května 1907 čís. 5247 v Oest. Zentralblatt 1907 čís. 240.

Na rozhodování našeho nejvyššího soudu o sporné otázce bylo poukázáno již v úvodu.

Plenární senát se přiklonil k názoru hájenému převážnou částí právnické nauky a zaujatém též senátem tohoto nejvyššího soudu ve věci Rv II 569/29. Vedly jej k tomu výsledky získané zkoumáním dějinného vývoje ustanovení § 1042 obč. zák., jeho mluvnický rozbor a srovnání s §§ 307 a 859 obč. zák. a konečně úvahy o povaze věci a účelu zákona.

Dějiny vzniku § 1042 obč. zák. vylíčil podrobně Stupecký ve spise »Versio in rem« na str. 152 a násl. Ustanovení téhož slovného znění, jako má § 1042 obč. zák., bylo pojato do Zeillerovy nové předlohy ze dne 12. května 1806 l. 13. pruského Landrechtu, jenž zněl: »Ausgaben, zu welchen Jemand durch die Gesetze verpflichtet wird, sind nothwendig.« Ve zmíněné Zeillerově nové předloze byl za § k) připojen další § l), převzatý z § 385 západohaličského zákoníka, tohoto znění: »Daher hat derjenige, welcher Geschäfte, die dem Vormunde, oder dem Kurator in dieser Eigenschaft obliegen, nützlich verwaltet, das Recht, entweder von diesen, oder von ihren Pflegebefohlenen, deren Bestes er besorgt hat, die Entschädigung zu verlangen; dieses gilt auch in dem Falle, wenn Jemand irriger Weise geglaubt hat, dass ihm die Vormundschaft oder Kuratel wirklich obliege.« V konečně stanoveném textu zůstal Zeillerův § k) jakožto nynější § 1042 obč. zák., ale § l) byl vypuštěn zřejmě proto, že uváděl jen příklady k předchozímu ustanovení § k). Sám Zeiller (Kommentar, Bd. III., Abt. 1 — z roku 1812, str. 332), vykládaje § 1042 obč. zák., poukazuje na ony příklady a praví: »Die Vorschrift bezieht sich auf Falle, wo Jemand anstatt rechtmässiger, es sei vertragsmässiger (§§ 1002 und 1027) oder obrigkeitlicher und gesetzlicher, Bevollmächtigter (§ 1034) einen nothwendigen oder nützlichen Aufwand, den sie

kraft ihrer Vollmacht oder Vertretungspflicht selbst zu machen verpflichtet gewesen wären, als eigentliche Geschäftsführer (§ 1036 und 1037) oder ohne eigentliche Geschäftsführung (§ 1041) zum Wohl des Machtgebers oder der Pflegebefohlenen gemacht, z. B. wenn er den von dem Machthaber angefangenen Bau fortgesetzt oder Pflegebefohlene statt der Eltern, Vormünder oder Curatoren mit den nöthigen Bedürfnissen versehen hat. Er kann sich daher dieses Aufwandes wegen so wohl unmittelbar an die Bevollmächtigten oder Vertreter, an deren Stelle er die Sorge übernommen hat, als auch allenfalls an den Machtgeber oder an das Vermögen des Pflegebefohlenen halten, zu dessen Besten der Aufwand geschehen ist.« Podle zmíněných příkladů a podle Zeillerova výkladu jest zřejmé, že nákladem, jejž by někdo »podle zákona« sám byl musil učiniti, rozumí § 1042 obč. zák. všeliký náklad, který by postihl povinného, kdyby za něho nebyl učiněn. Plyne to zejména z poukazu na smluvní zmocněnce, na plnou moc podle §§ 1002 a 1027 obč. zák. a na pokračování ve stavbě zmocněncem započaté. Se zřetelem k historii vzniku § 1042 obč. zák. není tedy nijak odůvodněným názor, že slova »nach dem Gesetze« byla do něho vložena proto, by omezila jeho ustanovení jen na případy, kde byl učiněn náklad, k němuž byl jiný povinen »přímo ze zákona« (ex lege).

Mluvnický rozbor § 1042 obč. zák. není na odpor výsledku získanému zkoumáním jeho dějinného vzniku, spíše jej podporuje. Zastanci opačného názoru opírají se sice právě o slovné znění zákona, poukazujíce k tomu, že slova »nach dem Gesetze« v § 1042 obč. zák. mají stejný význam, jako v § 307 obč. zák. slova »unmittelbar aus einem Gesetze« a v § 859 obč. zák. slova »unmittelbar auf ein Gesetz«. Ale proti tomuto mínění svědčí skutečnost, že v § 1042 obč. zák. bylo slovo »unmittelbar« vypuštěno, což se zajisté nestalo bezúčelně. Se zřetelem k vylíčenému dějinnému vzniku § 1042 obč. zák. lze vynechání slova »unmittelbar« vysvětliti tak, že odchylným rčením mělo býti naznačeno, že § 1042 obč. zák. má na mysli také závazky plynoucí prostředečně ze zákona. Občanský zákoník pod vlivem doktriny platné v době jeho vzniku uvádí ovšem »zákon« jako přímé zřídlo subjektivních práv vedle právních jednání a utrpěného poškození, ale zároveň jest míti na paměti, že zákon jest přece vzdálenějším pramenem všech subjektivních práv, tedy i práv plynoucích z právních jednání a z utrpěného poškození. Lze tudíž i slovným výkladem § 1042 obč. zák. a jeho srovnání s §§ 307 a 859 obč. zák. dovoditi, že § 1042 obč. zák. nevylučuje případy, kde jest někdo zavázán k plnění »prostředečně ze zákona« — jinými slovy řečeno »podle práva« —, a že povinnost ze zákona jest tu míněna jako protiklad povinnosti pouze mravní, která sama o sobě právně nezavazuje.

Kromě uvedených důvodů vedly plenární senát k názoru jím hájenému ještě tyto úvahy: Podle povahy věci nelze logickým usuzováním o účelu zákona nalézti rozumný důvod, proč by ustanovení § 1042 obč. zák. mělo býti omezováno pouze na t. zv. zákonné závazky, jež mohou býti velmi různého druhu. Mohou to býti na př. závazky rázu soukromoprávního i veřejnoprávního, povinnosti k výživě (v širším smyslu podle § 672 obč. zák.), zakládající se na poměru příbuzenském anebo manželském, povinnost dotační, povinnosti plynoucí z práva domovského, ze státního občanství, z povinného pojištění a podobně. Takovým různorodým závazkům, jež podle stanoviska občanského zákoníka plynou »přímo ze zákona«, jest společnou pouze jejich negativní stránka, že nevznikly ani ze smlouvy ani z utrpěného poškození, a nelze všeobecně tvrditi, že by snad veřejný zájem vyžadoval, by pro jejich splnění byla poskytnuta výsada účinnější ochrany než pro splnění závazků jinakých. Rozdíl mezi t. zv. zákonnými závazky na straně jedné a závazky z právních jednání a z utrpěného poškození na straně druhé jest jen v důvodu jejich vzniku. Ale důvod vzniku nějakého závazku nemůže býti rozhodující pro poskytnutí neb odepření právní ochrany tomu, kdo závazek za povinného plnil, neboť platně vzniklé závazky z právních jednání nebo z důvodu poškození opírají se o zákon právě tak, jako t. zv. závazky zákonné, a splní-li je někdo za dlužníka, zasluhuje zajisté stejné právní ochrany jako ten, kdo splní za dlužníka závazek uložený mu přímo zákonem. Lze přiznati, že náhradní nároky podle § 1042 obč. zák. mají prakticky největší význam při závazcích plynoucích »přímo ze zákona«, ale příčinu toho jest spatřovati v povaze a účelu jejich plnění, nikoli

v důvodu jejich vzniku, a není tím vyvrácena potřeba právní ochrany i pro závazky z jiného právního titulu.

Uvedeným výkladem docházíme k stejnému stanovisku, jaké zaujímá též osnova občanského zákonníka pro Československou republiku, která v § 967 přejímá sice ustanovení § 1042 obč. zák., ale vynechává z něho vědomě slova »podle zákona« (nach dem Gesetze). V motivech se tato výpustka odůvodňuje tím, že bylo přesvědčivě dokázáno (zejména Stupeckým a Krasnopolskim-Kafkou), že není důvodu, omezovati § 1042 obč. zák. na t. zv. zákonné závazky, a že opačné mínění (Wellspacherovo) obecně nepronikło.

Z těchto důvodů dospěl plenární senát k zásadě vyjádřené právní větou. Jí budou odklizeny potíže, které se dosud vyskytovaly stran otázky, podle kterého zákonného ustanovení by měl býti posuzován nárok toho, kdo za někoho jiného učinil náklad, který by tento jiný byl musil učiniti ne přímo podle zákona, nýbrž z jiného právního důvodu, zejména na základě smlouvy. Neboť, že i v takových případech (na př. plněny-li dávky výměnkové někým jiným než osobou smluvně zavázanou) nelze náhradu plnění proti povinnému odepříti tomu, kdo za něho plnil, obecně bylo uznáváno. Prakse si pomáhala předpisy o jednání bez příkazu (§ 1037 obč. zák.) o placení cizího dluhu (§§ 1358, 1422, 1423 obč. zák.) atd., aniž s tím vždy vycházela a aniž to právnicky plně uspokojovalo. Lze-li však podle usnesené právní věty i v takových případech podle okolností toho kterého případu se domáhati náhrady podle § 1042 obč. zák., stane se zmíněná otázka bezpředmětnou.

Čís. 57.

Kontrolní právo zaručené tichému společníku článkem 253 obch. zák. jest uplatňovati v řízení nesporném.

Plenární rozhodnutí ze dne 23. dubna 1931, Pres. 916/30, **sb. n. s. čís. 10.714.**

Nejvyšším soudem byla různým způsobem řešena otázka, zda jest rozhodnouti o návrhu tichého společníka ve smyslu čl. 253 obch. zák. v řízení sporném, či nesporném. Pro řízení sporné vyslovilo se rozhodnutí ze dne 29. srpna 1922 č. j. Rv II 114/22-1 a ze dne 11. října 1929 č. j. R I 604/29-1 (čís. 9261 sb. n. s.). Naproti tomu rozhodnutí ze dne 5. září 1930 č. j. R I 489/30-1 (čís. 10.112 sb. n. s.) zastává názor, že o návrhu tichého společníka podle čl. 253 obch. zák. jest rozhodnouti v řízení nesporném. V zájmu jednotnosti rozhodování byla sporná otázka přikázána prvním presidentem nejvyššího soudu k rozhodnutí sesílenému senátu, který se usnesl na právní větě v čele uvedené.

Důvody:

Předeslati jest, že sporná otázka týká se jen uplatnění kontrolních práv tichého společníka proti komplementáři tak, jak jsou přesně a výlučně upravena čl. 253 obch. zák., bez ohledu na případné smluvní odchylky, jimiž tato práva byla snad rozšířena neb zúžena. K názoru, vyjádřenému právní větou, dospěl plenární senát již z doslovu zákona. Názor ten jest podporován i důvody účelnosti a sdílen převážnou části nejen nauky, nýbrž i judikatury.

Doslov zákona. Článek 253 obch. zák. rozeznává dvojí případ. V prvém odstavci přiznává tichému společníku právo na sdělení roční bilance spolu s právem přezkumu její správnosti nahlédnutím do knih a do spisů. To jest obsah normálního kontrolního práva tichého společníka. Podle druhého odstavce může soud k návrhu (»auf den Antrag«) tichého společníka nařídíti (»anordnen«), jsou-li tu důležité důvody, aby kdykoli byla sdělena bilance anebo dána jinaká vysvětlení vedle předložení knih a spisů. Tu jde o právo výjimečné, podmíněné zvláštními okolnostmi. Jest ovšem míti na paměti, že z článku I. uvozovacího zákona k civilnímu řádu soudnímu vyplývá zásada, že o sporných věcech soukromoprávních jest rozhodovati v řízení sporném. Naproti tomu podle § 1 patentu o řízení ve věcech nesporných má soud v nesporných právních věcech postupovati z úřadu nebo na návrh účastníků jen potud, pokud to nařizují zákony

(srov. Schuster, Kommentar zum Gesetze über das Verfahren ausser Streitsachen str. 13). Jde o to, zda čl. 253 obch. zák. obsahuje positivní předpis, odkazující věc, o niž jde, do nesporného řízení. Obchodní zákonník kodifikoval sice hmotné právo platné v obchodním styku, ale v jednotlivých jeho ustanoveních jsou náznaky, v jakém řízení lze se domoci dosažení nebo ochrany hmotných práv. Obchodní zákonník zřejmě rozlišuje mezi řízením sporným, vyvolaným žalobou, a řízením nesporným, jež se zahajuje k návrhu účastníka. Tak obecně mluví o žalobě neb aspoň ji má na zřeteli (»belangen«) v článku 27, 55, 111, 146, 164, 172, 194, 195 1. odst., 213, 226, 315, 349, 386, 405 a 408. Naproti tomu ve čl. 133, 160, 195 2. odst., 253, 310 2. odst. a 407 jde vesměs o návrh (Antrag, Ansuchen). Nejostřeji vystupuje rozdíl mezi oběma způsoby řízení, které tu zákon výslovně staví proti sobě, ve čl. 310 obch. zák. (»ohne dass es einer Klage.... bedarf« — »hat die Bewilligung hiezu.... bei dem für ihn zuständigen Handelsgerichte nachzusuchen, von welchem hierauf..... der Verkauf..... verordnet wird«). Zde tedy zjevně zákon naznačuje, co míní výrazem »Ansuchen (Antrag)« a »verordnen (anordnen)«. Toto rozlišování v obchodním zákonníku jest tedy vědomé, nejde tu o pouhé zaměňování slova »žaloba« v některých ustanoveních slovem »návrh« v předpisech jiných. Vždyť v době vydání obchodního zákonníka (roku 1862) bylo již zavedeno v Rakousku i řízení sporné i řízení nesporné (cís. pat. ze dne 9. srpna 1854, čís. 208 ř. zák.). Zcela logicky pak mluví dále čl. 253, druhý odstavec, obch. zák. (též čl. 160, třetí odstavec, obch. zák.) o nařízení soudu, jež jest zakončením řízení vyvolaného návrhem účastníka. Nařízení však lze vydati jen po provedeném řízení nesporném, nikoliv po řízení sporném, jež se zahajuje žalobou, nikoliv pouhým návrhem, a rozhoduje se o něm zpravidla rozsudkem, nikoli nařízením. V této souvislosti budiž poukázáno k tomu, že na opačném stanovisku jest rozhodnutí býv. vídeňského nejvyššího soudu ze dne 15. února 1888 čís. 791, A. Cl. čís. 1387, vykládajíc, že doslov zákona (žádost, návrh, naříditi) nevylučuje řízení sporné. Než tento názor, opírající se o předpisy tehdy ještě platného soudního řádu z roku 1781, byl překonán ustanoveními nového civilního řádu soudního ze dne 1. srpna 1895, čís. 113 ř. zák., podle něhož (§ 226 c. ř. s.) podnětem ke sporu jest podání žaloby. Z doslovu zákona se zřetelem k platnému civilnímu řádu soudnímu plyne tudíž závěr, že »nařízením« míněným v čl. 253, druhý odstavec, obch. zák. jest rozuměti usnesení soudu v nesporném řízení a že v případě, upraveném druhým odstavcem článku 253 obch. zák. jest postupovati řízením nesporným. Je-li však přípustné jednati a rozhodovati o návrhu tichého společníka v případě mimořádném (čl. 253 odstavec druhý obch. zák.), platí to tím spíše pro případ normální (čl. 253 první odstavec obch. zák.). Jest ostatně příznačným zjevem novějšího zákonodárství, jak k tomu poukazuje i Hora (Československé civilní právo procesní, díl I., str. 34), že jest jeho snahou obor působnosti nesporného soudnictví rozšiřovati. Pro obor německého práva obchodního jest řešení sporné otázky potud usnadněno, že zákon ze dne 20. května 1898 o záležitostech nesporného soudnictví v § 145 výslovně přikazuje úředním soudům mimo jiné také rozhodování ve věcech upravených v §§ 166 odstavec třetí a 338 odstavec třetí německého obchodního zákona, které korespondují s čl. 160 odstavec třetí a čl. 253 odstavec druhý čsl. obchodního zákona (srov. Jastrow-Günther: Freiwillige Gerichtsbarkeit str. 212).

Názor, k němuž dospěl plenární senát výkladem zákona, jest podporován i důvody účelnosti. Nezřídka bude rozpor mezi komplementářem a tichým společníkem záležeti jen v nedorozumění nebo v malicherných pochybách a v přílišné úzkostlivosti komplementáře aneb bude se snad týkati jen otázek formálních. Vše to může býti snadno odklizeno výměnou názorů za soudcovy intervence při jediném roku, nařízeném k »návrhu« tichého společníka v nesporném řízení, aniž by bylo třeba zahájiti nákladný a někdy velmi vleklý spor, jímž by mohl býti společenský poměr účastníků úplně rozvrácen.

K tomuto názoru kloní se převážná část nejen nauky, nýbrž i judikatury.

Jest to předem Ott (Geschichte und Grundlehren des österreichischen Rechtsfürsorgeverfahrens str. 101 a 102, Sborník věd právních a státních z roku 1904 str. 390), který v pojednání posléz naznačeném doslovně uvádí: »Konečně k za-

bránění tomu, aby neshody mezi členy obchodní společnosti nevzrostly na rozpory k otrávení společenského poměru vedoucí a aby nedohodnutí se o formální otázce nezpůsobilo spory, hmotné zájmy všech společníků ohrožující, byly jisté sporné otázky vzniklé mezi členy obchodní společnosti, v y h r a z e n y projednání v řízení nesporném. To platí nepochybně, má-li se státi rozhodnutí o právu .... komanditisty a tichého společníka na dodání opisu každoroční bilance (čl. 160, 253 obch. zák.), jakožto rozhodnutí o oprávnění normálním, poněvadž dokonce nárok mimořádný, zvláštními okolnostmi odůvodněné právo posléze dotčených dvou druhů společníků proti společnosti, pokud se týče proti majiteli závodu, aby jim zřídil bilanci a podal vysvětlení, v ý s l o v n ě d o ř í z e n í n e s p o r n é h o b y l y o d k á z á n y (čl. 160-III., 253-II. obch. zák.). Podobně Rintelen (»Grundriss des Verfahrens ausser Streitsachen str. 4 odst. IV. čís. 3.«). »Gewisse Streitigkeiten aus Gemeinschaftsverhältnissen sind mit Rücksicht auf die zwischen den Parteien bestehende Verbindung und die Mannigfaltigkeit der dadurch berührten Verhältnisse zur Entscheidung der freiwilligen Gerichtsbarkeit zugewiesen, teilweise mit, häufig aber ohne Vorbehalt des ordentlichen Rechtsweges. Hieher gehören gewiss Streitigkeiten zwischen Miteigenthümern (§§ 850 ff ABGB.), zwischen Gesellschaftern (z. B. Art. ..... 160 HGB.) .....« I když Rintelen uvádí mezi příkladmo citovanými paragrafy jen článek 160 obch. zák., nikoli také čl. 253 obch. zák., nemůže býti pochybnosti, že tytéž úvahy platí i o právu tichého společníka, poněvadž článek 160 (odstavec prvý a třetí) a článek 253 (odstavec prvý a druhý) obch. zák. jsou zcela obdobné, ba v hlavní věci doslovně stejné, takže kontrolní práva komanditisty i tichého společníka těmito články upravená jsou totožná. To jest literaturou bezvýjimečně uznáno (sr. Randa, Das österreichische Handelsrecht, II. vydání, II. svazek, strana 150, Herrmann-Otavský, Všeobecný zákoník obchodní, str. 266, Wenig, Příručka obchodního práva, sešit 4, str. 68, Canstein, Lehrbuch des österreichischen Handelsrechtes, str. 654, Pollitzer, Das österreichische Handelsrecht, str. 222, Pisko, Lehrbuch des österreichischen Handelsrechtes, str. 369, Staub-Pisko, Kommentar zum allg. d. Handelsgesetzbuch, Ausgabe für Oesterreich II. vydání, I. svazek, str. 917/918, Staub, Kommentar zum Handelsgesetzbuche I. Bd., 2 Hälfte, str. 1340 pozn. 9 k § 338 něm. obch. zák. a I. B., 1 Hälfte, str. 742, pozn. 7 k § 166 něm. obch. zák. a Cosack, Lehrbuch des Handelsrechtes, str. 566; srov. k tomu také rozhodnutí čís. 1477 a 4702 sb. n. s.).

Uvedení již komentatoři německého obchodního zákoníka uznávají také vesměs, že kontrolní práva komanditisty a tichého společníka (§§ 166 třetí odstavec a 338 třetí odstavec něm. obch. zák.) jest zásadně uplatniti v řízení nesporném, poukazujíce arciť také k výslovnému předpisu § 145 zákona o záležitostech nesporného soudnictví. Tímto předpisem byl pro obor německého obchodního práva překonán opačný názor, jejž zastávali: Hahn (Kommentar zum Allgemeinen Deutschen Handelsgesetzbuch 1894, I/632), Renaud (Kommanditgesellschaften, str. 331) a Förtsch (Kommentar zum Allgemeinen Deutschen Handelsgesetzbuch, pozn. 5). Ale i ostatní komentatoři, pokud se spornou otázkou vůbec obírají, až na Piska, který v komentáři Staub-Pisko a ve svém systému zastává opačné stanovisko, o čemž ještě bude pojednáno, vyslovují se pro řízení nesporné. Tak na příklad praví Randa (1. c.): »Die Geltendmachung dieses Rechtes (čl. 160, 253 obch. zák.) geschieht im a u s s e r s t r i t t i g e n Verfahren, indem das Handelsgericht auf Grund eines Ansuchens des Kommanditisten, oder des offenen oder stillen Gesellschafters dem Verpflichteten den entsprechenden Auftrag erteilt. Nur wenn die Grundlagen der n o r m a l e n Berechtigung der Gesellschafter (Art. 105, 160, 253 HGB.) streitig sind, bedarf es der K l a g e.« Canstein pak na straně 527 uvádí :»Dem Kommanditisten steht ein fortlaufendes Controllrecht nicht zu, jedoch kann das Handelsgericht auf den Antrag (G e s u c h)) eines Kommanditisten, wenn wichtige Gründe dazu vorliegen (nach eventuell schriftlicher Vernehmung aller Gesellschafter) die Mitteilung einer Bilanz oder sonstige Aufklärungen nebst Vorlegung der Bücher und Papiere zu jeder Zeit anordnen (Art. 160 HGB.). Pisko (Lehrbuch, str. 340) prohlašuje prostě, bez bližšího odůvodnění: »Ein solches Begehren (čl. 253 obch. zák.) ist nicht im ausserstrittigen Verfahren — wie der O. G. H. mehrmals ausgesprochen hat — sondern im Wege der Klage geltend zu machen.« Rozhodnutí, jichž se dovolává, necituje. Jest si povšimnouti i toho, že Hartmann ve svém vydání »nesporného řízení« uvedl u § 1 nesp. říz. v poznámce pod 1, III., že do oboru nesporného řízení spadá zvláště také; »vypořádání neshod mezi společníky obchodní společnosti o žádosti komanditisty a tichého společníka za písemnou roční uzávěrku (čl. 160 a 253 obch. zák.).«

Správnost zastávaného názoru lze však doložiti i j u d i k a t u r o u. Tak bývalý nejvyšší soud ve Vídni ve většině případů rozhodl v tomto smyslu. Jsou to zejména rozhodnutí uveřejněná ve sbírce Adler-Clemens pod čís. 932, 1194, 1618 a 1837, která se přímo vyslovují pro řízení nesporné, pak rozhodnutí čís. 335, které se sporné otázky dotýká jen nepřímo, a posléze i vyhýbavé rozhodnutí čís. 1260 (»selbst wenn man ein darauf abzielendes Begehren im ausserstrittigen Verfahren als zulässig ansehen wollte«). Stejně rozhodl také nejvyšší soud čsl. pod čís. 10112 sb. n. s. Také rozhodnutí čís. 1477 a 4702 sb. n. s., která sice řeší jiné otázky, zmiňují se při rozboru kontrolních práv tichého společníka jen o jeho »žádosti« a o »nařízení« soudu. I nynější vídeňský nejvyšší soud vyslovil se otevřeně v rozh. ze dne 14. února 1922 Ob II 96/22 sv. IV, čís. 21 a ze dne 28. srpna 1928 Ob 691/28 sv. X, čís. 210 pro řízení nesporné.

Z a s t á n c i o p a č n é h o m í n ě n í opírají se zřejmě o vývody komentáře Staub-Piskova k čl. 40, 160 a 253 obch. zák. (srov. k tomu rozhodnutí č. j. Rv II 114/22-I a čís. 9261 sb. n. s.). Těžiště úvah tohoto komentáře (str. 162) spočívá vlastně jen ve výkladu čl. 40 obch. zák., zejména s hlediska úpravy způsobu řízení při uplatnění práva k předložení obchodních knih v případech v tomto článku uvedených. Pokud se však komentář dotýká sporné otázky přímo se zřetelem k předpisu čl. 253 obch. zák., vyslovuje zásadu, že, žádá-li se o předložení knih m i m o z a h á j e n ý s p o r v záležitostech společenských »na př. na základě čl. 253 obch. zák., jest tento nárok uplatniti j a k o k a ž d ý j i n ý žalobou«. Naproti tomu, žádá-li se o předložení obchodních knih v e s p o r u v záležitostech uvedených v čl. 40 obch. zák., při čemž žádání může býti opřeno také o čl. 253 obch. zák., děje se tak samozřejmě ve formě návrhu. Vlastní odůvodnění vyslovené these (žaloba či žádost), a to jen co do výkonu práv čl. 160 třetí odst. a čl. 253 druhý odst. obch. zák., uvádí tento komentář při výkladech o čl. 160 obch. zák. (str. 497), kde opakuje, že příslušným, aby nařídil z důležitých důvodů kdykoli sdělení bilance a jinaká vysvětlení, jest řádný soudce procesní, ježto prý tento článek má na zřeteli jen s p o r n é případy, neboť, jsou-li strany za jedno, není prý třeba přezkumu a soudcovského usnesení a nezáleží pak ani na tom, zda jsou tu důležité důvody. Leč těmito úvahami není správnost opačného, zde zastávaného názoru nijak vyvrácena. Bylo již dovoděno, že čl. 253 upravuje nejen materielní obsah kontrolního práva tichého společníka, nýbrž i způsob řízení při jeho uplatnění. Jest to předpis zvláštní, s nímž nemají čl. 37 až 39 a 40 obch. zák. nic činiti. Články 37 až 39 obch. zák., jichž platnost byla zachována čl. VII čís. 4 uvozovacího zákona k civilnímu řádu soudnímu, stanoví povinnost k předložení obchodních knih (ediční povinnost) za sporu a právní následky spojené s jich nepředložením. Jsou to specielní předpisy procesuální proti obecným normám civilního řádu soudního, jednajícím o edici listin (§§ 303 a násl.) za ú č e l e m p r o v e d e n í d ů k a z u. Rovněž předpis čl. 40 obch. zák. upravující povinnost ke sdělení obchodních knih (povinnost komunikační), a to jen v určitých věcech, totiž v takových, jež se týkají dědictví, společenství statků, rozdělení společností a konkursu — kdy může soud nařídit sdělení obchodních knih k ú p l n é m u seznání jich c e l é h o obsahu — jest předpisem pro sebe (srv. rozhodnutí bývalého nejvyššího soudu ve Vídni ze dne 1. října 1912 R I 558/12 ve sbírce Dra Gustava Fuchse čís. 70). Práva a povinnosti plynoucí z čl. 253 obch. zák. pro tichého společníka a komplementáře běží p a r a l e l n ě s právy vyplývajícími z čl. 37 a násl. a čl. 40 obch. zák. Mohl by tedy na př. tichý společník i za sporu žádati p r o s e b e (na př. k přípravě svých obran) předložení obchodních knih atd. ve smyslu čl. 253 obch. zák. u příslušného soudu v cestě nesporné, kdyby mu to bylo komplementářem odpíráno. To plyne z úvahy, že strana má za sporu přednésti všecky okolnosti pro spor rozhodné a nabídnouti o nich důkazy a že není účelem provedení důkazů, aby strany teprve z jich výsledků sestrojovaly své základní přednesy. Nemůže býti proto bráněno tichému společníku, by nepoužil

svého práva čl. 253 obch. zák., by mu bylo po případě jako žalovanému umožněno ve sporu zaujati určité stanovisko tak, jak je k tomu povinen (§ 243, 266 c. ř. s.). Ani uvedená rozhodnutí bývalého nejvyššího soudu vídeňského nedovozují příslušnost nesporného soudce z čl. 40 obch. zák. Rozh. čís. 1194 a 1837 budují jen na čl. 253 obch. zák., rovněž čís. 932, které, pokud uvádí i čl. 40 obch. zák., odůvodňuje jím jen povinnost k sdělení celého obsahu knih, po případě i po zrušení společnosti, čís. 1618 řeší jen případ čl. 40 (dědicové) a poukazuje k čl. 253 potud, že ani tu při edici knih nemusí soudce intervenovati. A že i v nesporném řízení v četných případech upravují se poměry účastníků, kteří nejsou ve věci za jedno, nepotřebuje bližšího výkladu. Také v nesporném řízení může soudce posouditi, zda jsou tu »důležité důvody«, a podle toho učiniti příslušné opatření. Při důsledném provádění vyslovené zásady není arci vyloučeno použití obecně platného předpisu § 2 čís. 7 cís. pat. ze dne 9. srpna 1854 čís. 208 ř. zák., ukázalo-li by se, že rozhodnutí závisí na zjištění takových sporných okolností, které by mohly býti objasněny jen formálním průvodním řízením, a kde by tedy bylo nutno poukázati účastníky na pořad práva. (Tak rozhodnutí ze dne 24. ledna 1930, R I 967/29, čís. sb. 9562.). Bylo proto ke sporné otázce odpověděti právní větou, uvedenou v čele.

Čís. 58.

Pro lhůty k námitkám proti výpovědi z nájmu nebo z pachtu platí předpisy §§ 125 a 126 c. ř. s. a § 89 zákona o soudní organisaci.

Plenární usnesení ze dne 21. května 1931, čís. pres. 221/31, **sb. n. s. čís. 10807.**

V rozhodnutí ze dne 24. května 1928 R I 372/28-I, čís. sb. n. s. 8074 byl vysloven názor, že lhůta k námitkám proti výpovědi z nájmu jest lhůtou hmotného práva a že neplatí o ní předpisy § 126 c. ř. s., § 89 z. o s. org., aniž § 903 obč. zák. V témže smyslu též rozhodnutí ze dne 21. února 1929 R I 1030/28-I čís. sb. n. s. 8726 a ze dne 27. prosince 1928 R II 408/28-I. Naproti tomu bylo vysloveno v rozhodnutí ze dne 23. ledna 1931 R I 15/31-I, že lhůty stanovené v § 562 prvý odstavec c. ř. s., nejsou lhůtami hmotného práva, ježto jsou stanoveny civilním řádem soudním ku provedení určitého procesního úkonu, a že proto pro tyto lhůty platí nejen §§ 125 a 126 c. ř. s., nýbrž i § 89 z. o s. org. V rozhodnutí ze dne 15. června 1929 R I 210/29-I, sb. n. s. 9039, byla vyslovena zásada, že do lhůty k námitkám proti směnečnému platebnímu příkazu nezapočítávají se dny, po něž bylo podání na poště. Sporná otázka byla přikázána k rozhodnutí plenárnímu senátu.

Důvody:

Podle § 89 odst. 1 zák. o org. s. nevčítají se dny poštovní dopravy do lhůty při lhůtách zákonných a soudcovských, jež jsou dány straně v občanských právních věcech k podání vyjádření a návrhu, zadání písemních podání nebo k předsevzetí jiných úkonů, týkajících se soudního řízení. Tento předpis byl do zákona o organisaci soudů přeřazen z § 135 odst. 3 vládního návrhu civilního řádu soudního, a to podle motivů právě z toho důvodu, aby zasáhl nejen lhůty v řízení sporném, nýbrž i nesporném, tedy celé soudní řízení. Stačí proto řešiti otázku, zda lhůty k podání námitek proti výpovědi z nájmu nebo pachtu jsou lhůtami práva formálního, t. j. lhůtami soudního řízení, pokud se týče, zda řečené námitky jsou »úkonem, týkajícím se soudního řízení«. Na tuto otázku jest dáti odpověď kladnou. Třetí oddíl šesté části civilního řádu soudního upravuje podle svého nadpisu řízení v rozepřích ze smlouvy nájemní nebo pachtovní, ale stanoví v § 562, že soudní výpověď může býti učiněna podáním neb ústně, a předpisuje tam, co podání nebo protokol musí obsahovati a že k podání námitek má býti ustanovena lhůta tam blíže označená. Podobná ustanovení jsou obsažena v §§ 565 a 566 c. ř. s. v příčině výpovědi mimosoudní. Již z toho jde, že přes onen poněkud nepřesný nadpis — v § 224

odst. 1 čís. 6 c. ř. s. v úpravě zákona ze dne 19. ledna 1928 čís. 23 sb. z. a n. mluví se správně o »řízení o výpovědích« — počíná soudní řízení upravené v tomto oddílu již samou výpovědí, třebas podle ustálené praxe i podle nauky (srovnej rozhodnutí čís. 7145 sb. n. s., Ott »Úvod III., str. 213, Neumann 1928, str. 1450—1451, Hora III. str. 195, repertorium nálezů bývalého nejvyššího soudu vídeňského čís. 255 uveřejněné pod čís. 1684 úř. sb. býv. nejv. soudu vídeňského) ke sporu dojde teprve podáním námitek, jimiž zahájené již řízení toliko přechází z řízení nesporného v řízení sporné. Dovoluje-li civilní řád soudní, aby se vypovězený bránil proti výpovědi námitkami, jež jest podati u soudu, jest zřejmo, že tyto námitky, jsouce obranou proti výpovědi, jsou úkonem týkajícím se soudního řízení, a předpisuje-li pro tyto námitky civilní řád soudní určité lhůty (§§ 562 a 566), jež jsou neprodlužitelné (§ 570), a to pod následky, že by se jinak stala výpověď exekučním titulem (§ 1 čís. 4 a 18 ex. ř.) a že by pak již nebylo lze žádati na soudě rozhodnutí, zda a pokud se uznává výpověď za účinnou nebo se zrušuje (§ 572), jest též nepochybno, že nejde tu snad jen o lhůty nařízené ve formálním právu, což by o sobě arci nerozhodovalo, ale také podle své povahy a podstaty o lhůty práva formálního, jinými slovy o lhůty dané k předsevzetí úkonů »týkajících se soudního řízení«, jak to § 89 odst. 1 zák. o org. s. předpokládá. Podle toho jest jasno, že na lhůty k podání námitek proti výpovědi z nájmu nebo pachtu dopadá předpis § 89 zák. o org. s. o nevčítání dnů poštovní dopravy, který, jak již bylo zdůrazněno, povšechně mluví o úkonech, týkajících se soudního řízení a nijak není omezen na úkony řízení sporného. Z toho jde dále, že důvody, o které jsou opřena rozhodnutí uveřejněná ve sb. n. s. pod čís. 8074 a 8726 a rozhodnutí ze dne 27. prosince 1928 R II 408/28 neobstojí, pokud zdůrazňují, že správnost názoru tam hájeného plyne přímo z pojmu lhůt procesních, předpokládajících zahájený spor. Ale zastanci opačného názoru ani jinak nejsou v právu. Pokud se opírají o předpis čl. LII. uvoz. zák. k c. ř. s. a vyvozují z něho, že jde o lhůty hmotného práva, přezírají, že předpis tento nijak nechtěl řešiti otázku, zda lhůty tam uvedené jsou lhůtami práva hmotného či formálního, nýbrž že obsahuje jen ustanovení ryze přechodní právě tak, jako předpisy čl. XLVII až LI a LIII téhož uvozovacího zákona, jichž účelem bylo upraviti přechod dřívějšího procesního řízení do řízení podle civilního řádu soudního (tak také Neumann, Komentar zu den Zivilprozeßgesetzen 1927, str. 381 a rozhodnutí uveřejněné ve sb. n. s. pod čís. 9039). Pochybený jest však i poukaz na mimosoudní výpověď a na skutečnost, že v tomto případě soud zví o výpovědi teprve podáním námitek, neboť nelze přehlédnouti, že pro námitky proti výpovědem mimosoudním a pro další řízení o nich platí tytéž předpisy, jako pro námitky proti výpovědi soudní, a nelze proto důsledně připustiti, by postavení vypovězeného bylo tam horší, než zde. Stačí tu odkázati na § 571 c. ř. s., který začíná slovy, že k námitkám včasně podaným (ať proti soudní nebo mimosoudní výpovědi) nařídí se rok k ústnímu jednání, a který dále ustanovuje, že strana, od níž výpověď vychází, se pokládá za žalobce. Jest to jakási zákonná fikce žaloby, která platí stejnou měrou pro výpověď soudní i mimosoudní. Námitky mají tu právní povahu přípravného spisu, o němž se ustanoví rok k ústnímu jednání a jenž jest tudíž »úkonem, týkajícím se soudního řízení«. K tomu se dodává, že Ott »Soustavný úvod« vychází na několika místech z názoru, že námitky jsou procesním úkonem, tak na př. str. 214 věta »neboť obrany jsou úkonem procesním (Prozeßhandlung)« a str. 215 věta »jelikož obrany na rozdíl od výpovědi mají povahu přípravného podání«; na str. 213 výslovně uvádí, že i mimosoudní výpověď se přirovnává žalobě a že vypovídající straně se vykazuje postavení žalobce, a v dílu I. str. 346 praví, že konečnými lhůtami jsou lhůty k odporování soudním rozhodnutím (vyřízením), také lhůta k námitkám v řízení nájemním (§§ 562 a 567 c. ř. s.). Též Manzovo vydání civilního soudního řádu 1914, pořádané Dr. Františkem Kleinem a Dr. Hugo Schauerem, a Hora v komentovaném vydání civilního řádu soudního k § 123 uváději lhůty k podání námitek proti soudním a mimosoudním výpověděm, a stejně tak činí Neumann ve svém komentáři k civilnímu řádu soudnímu z r. 1927, svazek první, str. 686.

Konečně nelze přehlížeti ani stránku účelnosti a požadavků života. Mohlo by se státi, že by vypovězená strana byla v době výpovědi tak vzdálena, že by v případě třídenní lhůty k námitkám tyto ani nemohla včasně podati u příslušného soudu, nebo že by jinaké zpoždění poštovní dopravy šlo na její úkor, ačkoliv se nájemní, pokud se týče pachtovní poměry dotýkají hospodářských zájmů většiny obyvatelstva měrou velmi citelnou.

Jsou-li však, jak dolíčeno, námitky proti výpovědi z nájmu nebo pachtu, ať již proti výpovědi soudní či mimosoudní, úkony, týkajícími se soudního řízení, pak nelze ani rozumně nahlédnouti, proč by pro tyto lhůty nemohly platiti i povšechné předpisy §§ 125 a 126 c. ř. s. o počítání lhůt, když sám zákon v této příčině nečiní výjimek a když není nuticího důvodu, proč by právě tyto lhůty, stanovené civilním řádem soudním ku provedení určitého úkonu soudního řízení, měly býti počítány jinak, než ostatní lhůty, dané tímto zákonem k stejnému účelu.

Z těchto úvah dospěl plenární senát k zásadě, vyjádřené právní větou v čele uvedenou, při čemž se podotýká, že tím není rozřešena otázka, vztahuje-li se předpis § 89, odstavec prvý, zákona o organisaci soudů na veškerá podání v občanských věcech, zadaná k soudu, jež jsou vázána lhůtou.

Čís. 59.

Nájemce (pachtýř) může hájiti své nájemní (pachtovní) právo petitorní žalobou jen proti pronajímateli (propachtovateli), nikoli však proti třetímu, jenž mu zadržuje najatou (zpachtovanou) věc nebo ho jiným způsobem ruší v nájemním (pachtovním) užívání.

Plenární usnesení ze dne 17. května 1932, Pres. 1695/31, **sb. n. s. čís. 11.674.**

Důvody:

Předesláno budiž, že v následujících vývodech nebude rozlišováno mezi nájmem v užším smyslu (Miete) a pachtem, nýbrž bude užíváno výrazu »nájem« pro nájem v širším smyslu, zahrnující v sobě i pacht, — pokud se týče, že vše, co bude uvedeno o nájmu, bude platiti i pro pacht, z kteréžto zásady vychází nyní i § 996 osnovy zákona, kterým se vydává všeobecný zákonník občanský, a to z důvodů, uvedených v důvodové zprávě k této osnově (II/270). Dále jest připomenouti, že sporná otázka bude zde řešena s hlediska platného občanského zákonníka, při čemž ovšem nebude lze, úplně pominouti vývoj práva v republice Rakouské, poněvadž i tam platí dosud s nepatrnými odchylkami týž občanský zákonník a poněvadž zejména zákonné předpisy o nájmu (vyjma ustanovení zákonů o ochraně nájemníků, která pro svou přechodnost mohou celkem býti ponechána stranou) jsou totožné s předpisy práva československého. Naproti tomu nebude lze přímo použíti ustanovení občanských zákoníků jiných zemí, najmě Německa, a pojící se k nim právní vědy a judikatury, ježto tam příslušné právní poměry jsou v podstatných kusech upraveny jinak, než u nás (srovnej podrobný přehled v Löningově knize »Die Grundstücksmiete als dingliches Recht« str. 91 a násl.). K nim bude poukázáno jen tam, kde ustanovení ta mají nějakou stránku, společnou s předpisy našeho práva, tak že lze obé spolu srovnávati.

Ve věci samé pak uváženo toto: Není sporu o tom, že nájemce může na ochranu svého práva nájemního použíti všech posesorních prostředků právních (§§ 339 a násl., 344 a násl. obč. zák.). Spornou jest jen otázka, zda nájemce (jemuž najatá věc byla odevzdána) může hájiti své nájemní právo i petitorní žalobou proti komukoliv, tedy nejen proti pronajímateli, nýbrž i proti každému třetímu, kdo mu zadržuje najatou věc nebo ho jiným způsobem ruší v jeho nájemním užívání. K této otázce odpovídala starší judikatura záporně (Gl. U. n. ř. 3731, 5992, sb. n. s. čís. 1557, 2516, 4804, 6482, rozh. rakouského nejvyššího soudu z 28. března 1922 Ob I 86/22 Zentralblatt 1922 čís. 148 str. 321). V posledním z těchto rozhodnutí tvrzeno prostě, aniž se stal pokus o odůvodnění, že »vlastnická žaloba nájemci (pachtýři) nepřísluší«. V rozhodnutí Gl. U. n. ř. 3731 bylo vysloveno, že pachtýř není oprávněn uplatňovati nároky z práva sousedského. Jinak bylo na odůvodněnou odmítavého stanoviska v podstatě uváděno, že nájemce má jen obligační právo proti pronajímateli, nikoli však právo absolutní, —

že mu sice nájemní právo propůjčuje určitá oprávnění, ale nečiní je právy věcnými tak, že by mu přísluše proti každému třetímu (Gl. U. n. ř. 5992). To rozváděno dále v ten způsob, že právo nájemní jest právem obligačním, nikoli právem věcným; že při obligacích je jen určitá osoba zavázána k plnění, jen ta může rušiti závazek, jen ta může býti oprávněným žalována, nikoliv osoba třetí, nejsoucí s ním v poměru obligačním; při smlouvě nájemní že může nájemce žalovati jen pronajímatele, by ho nerušil ve smluveném užívání najaté věci (§ 1096 obč. zák.); proti osobě třetí, která protiprávně ruší jeho nájemní užívání nebo mu zadržuje najatou věc, nepřísluší nájemci žaloba, nájemce může jen na pronajímateli žádati, by mu poskytl (nebo vrátil) nájemní užívání, a pronajímatel, je-li vlastníkem, může žalobou vlastnickou zapuditi neoprávněného uživatele (§ 366 obč. zák.) a odevzdati pak věc nájemci v užívání (sb. n. s. č. 1557, 4804). Poukazováno též k tomu, že § 1096 obč. zák. upravuje jen obligační poměr mezi pronajímatelem a nájemcem a vylučuje proto nájemce z práv, příslušejících vlastníku proti třetím osobám, tak že nájemce není oprávněn, aby vystupoval vlastním jménem petitorní žalobou proti někomu, s nímž není ve smluvním poměru (sb. n. s. čís. 2516). Proti opačnému názoru dovoláváno se vývodů Klangových (»Der Rechtsschutz des Mieters gegen Dritte« v časopise Zentralblatt für die Juristische Praxis, svazek 44, str. 324 a násl.), vrcholícím ve větě, že by do celé výstavby občanského práva byl vnášen zmatek, kdyby v jednom případě byl obligačnímu poměru beze všeho zákonného podkladu přiznáván účinek věcný (sb. n. s. 6482). Tato praxe má pro sebe částečně též nauku (srv. kromě jiných Sedláček: Obligační právo II. str. 105 bod 242; — Boháček v článku: »Nový názor Nejvyššího soudu« ve IV. ročníku časopisu Učené společnosti Šafaříkovy »Bratislava str. 408 až 418; — Demelius: Zentralblatt für die Juristische Praxis 38. sv. str. 212; — Krasnopolski: Oesterreichisches Obligationenrecht str. 401; — Klang: Zentralblatt 44 str. 325; — Klang: Komentář k Všeobecnému občanskému zákoníku III. svazek str. 17; — Klang: Zur Neugestaltung des Mietrechtes str. 32 a násl.; — pro právo říšskoněmecké Staudinger: Kommentar zum Bürgerlichen Gesetzbuche 9. vydání II. str. 401; — Warneyer: Kommentar zum Bürgerlichen Gesetzbuche für das Deutsche Reich I/889; — Crome: Die juristische Natur der Miete str. 43 a násl.; — Busch-Oegg: Das bürgerliche Gesetzbuch I. str. 714, 3; — Planck: Kommentar 4. vyd. II/2 str. 801 a j. Ale prolomena byla řečená soudní praxe u nás již rozhodnutím sb. n. s. čís. 1014, jehož věta zní: »K ochraně pachtovních práv proti tomu, kdo si osobuje k pachtované věci právo, omezující právo pachtovní, přísluší pachtýři nejen žaloba posesorní, nýbrž i žaloba petitorní.« V novější době pak ustálila se v tomto smyslu judikatura našeho nejvyššího soudu, aniž se bylo od ní odchýleno. Jsou to rozhodnutí uveřejněná v úřední sbírce pod čís. 9076, 9402, 9653, 11.032 a rozhodnutí neuveřejněná Rv I 478/28, Rv I 1590/29, Rv I 1099/30 (důvody). Nejvyšší soud zaujímá v těchto rozhodnutích toto právní stanovisko:

Řízení ve sporech pro rušenou držbu má místo jen při žalobách, jichž žádání směřuje jen k ochraně poslední držby proti vsahování ve výkon žalobcova práva. V řízení tom je však vyloučeno jednati o právu k držbě neb o nárocích náhradních a konečné usnesení dává jen prozatímní pravidlo o skutečné poslední držbě nebo dočasně vyslovuje zákaz nebo zajištění, ale tím se nepřekáží, aby se kdo později nedomáhal práva k držbě a nároků na ní závislých (§ 459 c. ř. s.). Předpisy o urychleném řízení ve věcech rušené držby není tudíž ochrana práva (pachtýřova) vyčerpána a žalobci není odňata možnost, aby se místo žaloby pro rušenou držbu domáhal soudního výroku o samém právu a o důsledcích z něho plynoucích (rozhodnutí ze dne 12. dubna 1921 Rv I 140/21, sb. n. s. 1014). Bylo-li nějaké právo porušeno, má jeho majitel nárok na náhradu škody. Ale tato náhrada záleží především v uvedení věci v předešlý stav (§ 1323 obč. zák.). Je-li tedy tvrzeno, že žalovaný porušil žalobcovo právo nájemní zásahem do najaté věci a tím mu působil škodu, vznáší se tím nárok na odškodnění, a to především na uvedení v předešlý stav, totiž na odklizení toho, co žalobci působí škodu (Rv I 478/28). Táž myšlenka byla podrobněji rozvedena v rozhodnutí čís. 9076 sb. n. s., jehož právní věta byla upravena takto: »Pachtýř může pro porušení pachtovního práva fysickým zásahem v pachtovanou věc žalovati rušitele nejen tehdy, je-li jím sám propachtovatel,

nýbrž i tehdy, je-li rušitelem třetí osoba.« Praví se v něm, že kdo poruší cizí právo pachtovní, dopouští se činu bezprávného, působí nájemci škodu na jeho právech a je povinen náhradou škody. Škoda se napravuje podle § 1323 obč. zák. především tím, že se věc uvede v předešlý stav, tedy vrátí odňatá věc neb obnoví dřívější — nerušený stav. Porušení musí ovšem býti zaviněné, ale stačí tu bezpráví objektivní, aniž je třeba subjektivního bezpráví. Názor, že nájemce, nejsa v právním poměru k třetím osobám, nemůže je žalovati, příčí se zásadám moderního práva, podle něhož každé porušení každého práva je deliktem zavazujícím k uvedení v předešlý stav, pokud se týče k náhradě škody. V témže rozhodnutí se zdůrazňuje, že, má-li nájemce nějaké právo na věc (in rem) nebo k věci (ad rem), musí toto právo požívati právní ochrany proti každému porušení, tedy, je-li možno, by porušeno bylo osobou třetí, ochrany i proti této třetí osobě, zkrátka proti každému rušiteli, jinak by nebylo právem. V dalších vývodech se poukazuje k tomu, že nájemcovo právo je podle § 1090 obč. zák. právem k užívání věci, takže má v podstatě týž obsah, jako služebnost užívání podle § 504 obč. zák. nebo požívání podle § 509 obč. zák. Kdo ruší toto právo, proti tomu přísluší žaloba z rušeného práva (§ 19 obč. zák.). Vlastník—pronajímatel má podle § 354 obč. zák. právo, užívati věci a každého jiného z tohoto užívání vyloučiti. Toto právo užívací postupuje vlastník nájemci podle § 1090 obč. zák., přenáší je tak, jak jemu příslušelo, tedy s právem, každého jiného vyloučiti z užívání. Tomu-li tak, je v tom zahrnuto též právo § 366 obč. zák., žádati od každého vydání věci, nebo právo podle § 523 obč. zák., brániti se proti každému jinému zásahu v užívání věci. Tamže se doličuje, že posesorní žaloba, přiznávaná nájemci, často by nestačila, ježto je nyní odchylně od původních předpisů §§ 339, 346 obč. zák. vázána lhůtou a při ní vyloučen nárok na náhradu škody, pročež by nájemce zůstal co do náhrady škody vůbec bez ochrany a pozbyl by ochrany, zmeškav lhůtu. Totoho rozhodnutí čís. 9076 sb. n. s. a jeho odůvodnění se v podstatě dovolávají ve sbírce neuveřejněná rozhodnutí Rv I 1590/29 a Rv I 1099/30 a rozhodnutí čís. 9653 sb. n. s. a ze stejných v podstatě hledisek vychází i rozhodnutí čís. 9402 sb. n. s., podle něhož může nájemce hájiti své nájemní právo petitorní žalobou nejen proti pronajímateli, nýbrž i proti každému třetímu, kdo mu zadržuje najatou věc nebo ho jiným způsobem ruší v nájemním užívání. Posléze vysloveno a podrobně odůvodněno v rozhodnutí čís. 11.032 sb. n. s., že třetí osoba, užívající pronajaté věci v rozsahu práva nájemcova, zasahuje, nemá-li k tomu proti nájemci právo, do práv nájemcových, nikoli do práv vlastníkových, a vlastník jest jen potud oprávněn zakročiti proti osobě rušící nájemce v užívání, pokud jest podle § 1096 obč. zák. povinen poskytovati nájemci nerušené užívání věci, z čehož vyvozováno, že, domáhali-li se vlastníci pronajatých místností žalobou vyklizení na osobách různých od nájemce, byla jejich žaloba právem zamítnuta. Z toho, co uvedeno, jest patrno, že československý nejvyšší soud aspoň od polovice roku 1929, upustiv od názoru dříve hájeného, důsledně přiznává nájemci, jemuž najatá věc byla do užívání odevzdána, petitorní žalobu proti každému, kdo mu zadržuje najatou věc nebo ho jiným způsobem ruší v nájemním užívání.

V Rakousku, kde, jak již podotčeno, dosud platí bez podstatných změn stejně jako u nás předpisy všeobecného občanského zákoníka z roku 1811, zejména i předpisy o nájmu, vídeňský nejvyšší soudní dvůr přibližně v téže době, jako československý nejvyšší soud, se odvrátil od dosavadní praxe a přiznal nájemci petitorní ochranu práva nájemního proti každému rušiteli. Pokud je příslušná judikatura přístupná, došla tato zásada výrazu v rozhodnutích vídeňského nejvyššího soudního dvora ze dne 8. června 1922 Ob II 465/22 (jehož obsah sděluje Klang v časopisu Zentralblatt für die Juristische Praxis, svazek 44 na str. 328), — ze dne 30. října 1922 Ob I 1068/22 S. Z. IV/106, — ze dne 11. června 1924 Ob III 462/24 S. Z. VI/218, — ze dne 13. listopadu 1924 Ob III 847/24 S. Z. VI/357, — ze dne 24. února 1925 Ob III 70/25 (Juristische Blätter 1925 čís. 11/12 str. 113), — ze dne 10. června 1925 Ob I 511/25 S. Z. VII/204, — ze dne 24. listopadu 1925 Ob III 901/25 S. Z. VII/378, — ze dne 22. února 1929 Ob I 149/29 S. Z. XI/50, a ze dne 17. března 1931 Ob I 172/31 (Juristische Blätter 1931 čís. 13 str. 286). S odůvodněním těchto rozhodnutí, které se z části shoduje s důvody zdejších nálezů, netřeba a nelze se tu podrobněji obírati, neboť účelem těchto vývodů jest jen,

vypořádati se s rozporem v judikatuře československého nejvyššího soudu, pro který byla sporná otázka presidiem nejvyššího soudu odkázána k řešení do zesíleného senátu.

Změněná praxe vyvolala ozvěnu v nauce i u nás i v Rakousku. U nás byl to Boháček (ve zmíněném již článku »Nový názor Nejvyššího soudu« a v Právníku ročník LXX str. 88 a násl.), v Rakousku pak Klang v časopise Zentralblatt für die Juristische Praxis sv. 44 str. 324 a násl.; — dále ve spise »Zur Neugestaltung des Mietrechtes« str. 32 a násl., a v časopise »Juristische Blätter« ročník 60, čís. 13 str. 287/288, kteří podrobujíce ona rozhodnutí kritice dosti ostré, se pokusili zvrátiti názory, jsoucí podkladem nové praxe aspoň se stanoviska platného práva (de lege lata). Naproti tomu stojí na stanovisku nové prakse Swoboda v časopisu Österreichische Richterzeitung 1928 str. 35 až 38 a ve spisu »Die Neugestaltung der Grundbegriffe unseres Bürgerlichen Rechtes« str. 71 a násl., Löning »Die Grundstückmiete als dingliches Recht« str. 274 a u nás aspoň částečně Weyr ve článku »Teorie a praxe« uveřejněném v časopisu pro právní a státní vědu, ročník XIII 1930 str. 253 a nás., dále též Ehrenzweig (System des österreichischen allgemeinen Privatrechtes 1928 II/1 § 370 III/1 str. 445 a násl.), — Schwind (Festschrift zur Jahrhundertfeier des allgemeinen bürgerlichen Gesetzbuches II. str. 948) a pro obor říšskoněmeckého práva Cosack-Mitteis (Lehrbuch des bürgerlichen Rechtes, 7/8, vydání II. str. 390) a Fischer »Das Sachenrecht« cit. u Crome »Die juristische Natur der Miete nach dem Deutschen Bürgerlichen Gesetzbuch« str. 2). Tážeme-li se, co asi zavdalo podnět ke změněné praxi, jest odpověď dána již v rozhodnutí čís. 9076 sb. n. s., v němž se uvádí, že ani starší praxe, neposkytující nájemci mimo žalobu pro rušenou držbu právní prostředek proti rušiteli, ani nauka, o niž se opírá, se nezabývá otázkou, jak lze odčiniti křivdu způsobenou nájemci třetí osobou, přestávajíc prostě na tom, že nájemní poměr, zakládající se na smlouvě, jest poměrem ryze obligačním, postihujícím jen smluvní strany, a odkazujíc nájemce, jehož nájemní užívání bylo zásahem třetí osoby porušeno, na vlastníka (pronajímatele). »Jest ovšem na snadě říci« — pokračuje se v onom rozhodnutí — »že se pachtýř« (šlo o pacht) »může obrátiti na vlastníka, avšak za prvé není předpisu, ukládajícího vlastníku povinnost, zastoupiti pachtýře proti rušiteli (proti třetí osobě, jež bezprávně zasahá v jeho práva, na rozdíl od zastoupení proti evikci, proti odnětí pořadem práva podle § 931 obč. zák.); — za druhé nebude míti vlastník zájem na rušení užívacích práv pachtýřových, zajisté ne tehdy, dotýká-li se rušení jen užívacích práv pachtýřových, nikoli i podstaty, neboť vlastník postoupil užívání pachtýři a škoda stihne právě jen pachtýře (na příklad jde-li o plody pachtýřem pěstěné a tedy jen jemu patřící), tak že naopak vlastníku mohl by právem a tudíž účinně býti namítán nedostatek oprávnění k žalobě; — a za třetí — vlastník nemusí býti, jak často bývá, ani přítomen, nýbrž může býti v nedostupné pachtýři cizině. Ale, nehledíc ani k tomu všemu, nač věc zbytečně ztěžovati a pachtýře, jenž je ve svých právech dotčen, odkazovati teprve na vlastníka, jehož se to nikterak nedotýká. I kdyby tedy zákon nakrásně byl upravil věc tak, že by byl pachtýři odepřel právní prostředek a uložil vlastníku povinnost, zastoupiti pachtýře, byla by to úprava nejvýš nevhodná, tak že by bylo nutno napraviti ji zákonem.« Že nájemce nevystačí s posesorní žalobou proti třetím rušitelům, bylo vyloženo zejména v rozhodnutích čís. 1014 a 9076 sb. n. s. Také v některých z uvedených rozhodnutí rakouského nejvyššího soudního dvora poukázáno na nevhodnost a na nepraktičnost dosavadní praxe, na to, že nehoví hospodářským potřebám života a vede k nemožným a nesnesitelným důsledkům a že nestačí ochrana posesorní. (S. Z. VI/218, VI/357, XI/50, Ob III 70/25, Ob I 172/31). — Tím nemá býti řečeno, že úvahy účelnosti, vhodnosti, praktičnosti a proveditelnosti byly snad důvodem, aspoň jediným nebo převážným důvodem změněné praxe. Právem vytýká Klang (Zentralblatt 44/340), že pouhé důvody účelnosti nemohou zvrátiti platný zákon. Ale zajisté byly ony úvahy pohnutkou pro nejvyšší tribunály, by, nabyvše přesvědčení, že nelze setrvati na dosavadním právním stanovisku, hledaly cestu, kterouž by bylo lze bez porušení platného zákona dojíti nově vytýčeného cíle. A že dosavadní právní stanovisko nehoví zásadám účelnosti, uznává i nauka, a uznávají to i ti, kdož s velkou rozhodností napadají novou praxi. Tak zejména

Klang nepopírá praktickou potřebu nové úpravy; praví, že, je-li podle panujícího učení nájemce při rušení, tkvícím v porušení práva sousedského, odkázán na pronajímatele, sotva lze pochybovati, že to není účelné; připouští, že oklika přes pronajímatele je dlouhá a vede k bezúčelnému množení nákladů; — že de lege ferenda jest rozhodně přisvědčiti k otázce, zda má nájemci býti poskynuta přímá žaloba proti třetím osobám, a že se poskytnutí takovéto absolutní petitorní žaloby de lege ferenda vřele doporučuje (Zentralblatt sv. 44, str. 326, 346, 355, Juristische Blätter 1913 str. 288). Na jiném místě uznává a odůvodňuje týž spisovatel, že a proč tu vskutku jest potřeba úpravy, která by nájemci s vyloučením pronajímatele poskytovala plnou ochranu jeho práva užívání. (»Zur Neugestaltung des Mietrechtes« str. 35.) — Tvrdě, že za pravidelných poměrů postačí posesorní ochrana nájemcova, Klang přece připouští, že se mohou vyskytnouti rušební činy třetích osob, jež nájemce nemůže odvrátiti žalobou pro rušenou držbu (Zentralblatt 44 str. 343, 344, 348). Demelius (Zentralblatt 38 str. 214) poukazuje k tomu, že nepřímá ochrana pronajímatelova nestačí ani při všech nájmech, zcela nedostatečná však že jest při pachtu. Podobně jako Klang vyslovují se též Weyr (Časopis pro právní a státní vědu XIII/262), Swoboda (Österreichische Richterzeitung 1928 str. 36 a Neugestaltung str. 83 a násl.) a Löning (Die Grundstücksmiete als dingliches Recht str. 279). Tento spisovatel a stejně i Weyr a Klang pokládají ovšem nápravu za možnou jen de lege ferenda.

Nicméně jest se tázati, zda nelze již na půdě platného zákona a ve shodě s ním zjednati průchod názoru, který, jakž i odpůrci uznáváno, jediné hoví zásadám účelnosti a hospodárnosti i potřebám života a právního styku. Jak patrno z toho, co bylo již vyloženo, pokusil se nejvyšší soud v uvedených rozhodnutích různým způsobem dospěti k žádoucímu cíli. Pokus, vyvoditi petitorní právo nájemcovo z předpisu o náhradě škody, zejména z ustanovení § 1323 obč. zák., podniknutý již v rozhodnutí Rv I 478/28 a podrobněji v rozhodnutí čís. 9076 sb. n. s., musí selhati všude tam, kde nelze rušiteli dokázati zavinění, neboť předpisy třináté hlavy druhého dílu občanského zákonníka o náhradě škody jsou vybudovány na zásadě zavinění (§§ 1294 a 1295 obč. zák.), a názor, že by stačilo bezpráví objektivní a nebylo třeba subjektivního bezpráví, nelze uvésti v soulad s řečenou zásadou, poněvadž právo občanského zákonníka — a jen z toho lze tu vycházeti, nikoli z nekodifikovaných pravidel moderního právního nazírání — poskytuje nárok na náhradu škody zpravidla jen při poškození samovolném (willkürlich § 1294 obč. zák.), toto však předpokládá i subjektivní stránku bezpráví. Proti názoru, že nájemci přísluší podle § 1090 obč. zák. právo k užívání věci, mající v podstatě týž obsah jako služebnost užívání (§ 504 obč. zák.) nebo požívání (§ 509 obč. zák.), a že komu přísluší právo, tomu přísluší podle § 19 obč. zák. i žaloba k jeho ochraně (rozhodnutí Rv I 1590/29, čís. 9076 a 9402 sb. n. s.); lze nikoli bez úspěchu namítnouti, že tu jde o petitio principii, poněvadž právní nárok nájemcův na petitorní ochranu proti třetím osobám, jenž má býti teprve prokázán, se tu již předpokládá jako existující. § 19 obč. zák. předpokládá totiž, že byl někdo zkrácen ve svém právu (rozuměj v právu konkretním, ne v právu abstraktním), a o to právě jde, zda nájemce má proti třetímu rušiteli nějaké právo, nějaký nárok, ve kterém by mohl býti zkrácen. — Z toho, že vlastník nájemní smlouvou přenáší na nájemce užívání pronajaté věci a že se užívání takto přenesené pokládá za koupené (§§ 1090, 1094 obč. zák.), nelze podle pravidel logiky nutně usuzovati, že vlastník přenesl na nájemce také své oprávnění, nakládati s věcí podle své vůle a každého jiného z toho vyloučiti (§ 354 obč. zák.), ježto doslov zákona připouští logicky snad správněji i ten úsudek, že pronajímatel propůjčil nájemci jen užívání věci bez dalších oprávnění. Rozlišuje se sice někdy (srov. Swoboda n. u. m. str. 32 a násl. a v knize »Die Neugestaltung der Grundbegriffe unseres Bürgerlichen Rechtes str. 69 a násl.) mezi vlastnictvím v širším a vlastnictvím v užším smyslu, a tvrdí se, že právo nájemní je formou, v níž se jeví vlastnické právo v širším smyslu, z čehož pak se dovozuje potřeba a přípustnost petitorní ochrany nájemce proti třetím osobám. Ale i proti této konstrukci bylo s jiné strany (Klang Zur Neugestaltung des Mietrechtes str. 34) nikoli neprávem namítnuto, že by jí byl setřen rozdíl mezi právy věcnými a osobními. Týmž spisovatelem bylo (Zentralblatt 44 str. 334/335) z dějin vzniku § 1094 obč. zák. doličeno, že,

pokud toto ustanovení zákona mluví o »kupu« užívání, neměla tím smlouva nájemní stavena býti jako právní důvod k nabývání užívání proti kupu jako titulu k nabývání věci tak, že by bylo lze použíti na nájem pravidel o nabývání vlastnictví. Že z toho, že nájemci přísluší posesorní ochrana proti rušebním činům třetích osob, nelze logicky vyvozovati, že proto jest mu samozřejmě přiznati i žalobu petitorní (Ehrenzweig: System 1928 II/1 § 370 III/1 str. 447), netřeba šířeji vykládati, neboť by tu šlo o nepřípustný úsudek z menšího na větší (argumentum a minori ad majus). — Tvrzeno-li (pro obor práva rakouského, což by ovšem musilo platiti i pro obor našeho práva), že, pokud jde o spornou otázku, je veškerá kritika nyní bezúčelná, poněvadž odchylná snad ustanovení občanského zákonníka byla zvrácena právem obyčejovým, jež se vytvořilo ustálenou soudní praxí (rozhodováním nejvyššího soudu), kterou byla dřívější odlišná praxe předstižena, takže petitorní žaloba nájemcova je nyní uznána právním zdrojem, obyčejovým právem, t. j. stálým zachováváním pravidla právního u vědomí jeho závaznosti, nebo že odchylná ustanovení obč. zák. byla zvrácena, jak Löning praví (Die Grundstücksmiete als dingliches Recht str. 274 a 275), soudní zvyklostí (Gerichtsgebrauch), stačí uvésti proti tomu, že občanský zákonník v § 12 neuznává výroky soudcovské za zdroj práva a právo obyčejové uznává jen tam, kde se ho zákon dovolává (§ 10). Obchodní zvyklosti uznává za pramen právní jen zákon obchodní (čl. 279). Z toho, co uvedeno, jest patrno, že snaha, uvésti novou praxi v soulad s platným zákonem, naráží na nemalé obtíže. Jest setrvati na tom, že právo nájemní není právem věcným, ačkoli se z různých stran činí pokus dolíčiti opak (tak pro obor práva říšskoněmeckého Cosack-Mitteis — Lehrbuch des bürgerlichen Rechtes, 7/8 vydání II. str. 390 a násl.), pro obor občanského zákonníka z roku 1811 pak aspoň pro případ, že bylo vloženo do veřejných knih: Demelius »Der verbücherte Mietvertrag« Zentralblatt für Juristische Praxis sv. 38 str. 213 a starší spisovatelé tam uvedení). Omezuje se v případě posléze naznačeném podle panujícího mínění (Ehrenzweig: System II/1 str. 446, Klang komentář III. str. 27 a autoři tamže v poznámce 8. jmenovaní), s nímž souhlasí i nejvyšší soud, účinek zápisu nájemního práva do knih na právní důsledek vytčený v poslední větě § 1095 obč. zák., totiž, že i napotomní majitel pronajaté věci musí proti jinak platnému pravidlu § 1120 obč. zák. trpěti právo nájemní po (smluvenou) dobu ještě zbývající. Pro názor, že nájemní právo jest právem věcným, nelze se dovolávati ani toho, že občanský zákonník (§§ 307, 308) jednak neuvádí výčetmo věcná práva k věci, jednak mylně uvádí některá práva (držení, dědické právo) jako práva věcná. Zařadiv nájemní smlouvu do oddílu jednajícího o osobních právech k věcem, dal zákonodárce zřejmě najevo, že chce, aby s nájemním právem bylo nakládáno jako s právem obligačním. Jest tedy vycházeti z toho, že právo nájemní jest právem obligačním. Vycházeje z toho, dává si nejvyšší soud dvě otázky: 1. zda lze petitorní ochranu nájemcovu přímo vyvoditi z ustanovení občanského zákonníka; 2. zda občanský zákonnník má ustanovení, vylučující petitorní nárok nájemcův. K 1. K první otázce nelze odpověděti jinak, než záporně. Pětadvacátá hlava druhého dílu občanského zákonníka (§§ 1090 až 1150) upravuje jen poměr mezi pronajímatelem a nájemcem, a pomlčuje úplně o vztazích nájemce k osobám třetím »tak i Boháček n. u. m. str. 408). To platí zejména i o ustanovení § 1096 obč. zák., podle něhož pronajímatelé a propachtovatelé jsou povinni odevzdati a udržovati pronajatou (propachtovanou) věc na své útraty v upotřebitelném stavu a nerušiti nájemce (pachtýře) ve vymíněném užívání nebo požitku. To se týká jen poměru mezi pronajímatelem a nájemcem, nikoli poměru mezi nájemcem a třetími osobami. Nájemce může zajisté žádati na pronajímateli splnění smluvních povinností zde vytčených. Z toho, co dříve uvedeno, pak vyplývá, že selhává pokus, vyvoditi petitorní ochranu nájemcovu přímo z jiných ustanovení platného zákona. K 2. K otázce druhé jest však odpověděti kladně. Tvůrcům občanského zákona byl po ruce Pruský Landrecht, který řadí nájem vedle práva požívacího nikoli mezi obligace, nýbrž mezi práva věcná pod nadpisem: »Von den Rechten zum Gebrauche oder Nutzung fremden Eigentums«, uváděje v § 2 I 21 A. L. B.: »Pokud jest oprávněný ve skutečné držbě věci, která se má užívati a požitky skytati, má jeho oprávnění vlastnost věcného práva«. (Soweit der Berechtigte sich im wirklichen Besitze der zu gebrauchen-

den oder zu nutzenden Sache befindet, hat seine Befugnis die Eigenschaft eines dinglichen Rechtes.) Podle Löninga (Die Grundstückmiete als dingliches Recht, str. 90) má nájemní poměr dovršený uvedením v držbu nebo knihovním vkladem absolutní vylučovací působnost proti třetím osobám. Týž spisovatel dodává, že není sice absolutnost nájmu v Pruském Landrechtu tak úplná, jako při jiných věcných právech, že však jest nicméně následkem petitorní ochrany proti rušení a odnětí úplnější, než v německém občanském zákoníku z r. 1900. Měli-li tvůrci občanského zákona po ruce toto ustanovení Pruského Landrechtu, jenž nájem zařadil mezi práva věcná s ochranou absolutní, zařadili-li však přes to nájem mezi obligace, dali tím zřejmě a vědomě najevo, že chtějí, by s ním nebylo nakládáno jako s právem věcným, nýbrž jako s právem obligačním, které v § 307 formulovali jako osobní právo k věci příslušející nájemci jen »gegen gewisse Personen«, takže ten, kdo jest oprávněn z poměru obligačního, má zásadně právní nárok jen proti svému spolusmluvníku. V tomto směru lze poukázati i na Hortenovu osnovu našeho občanského zákona, jež v § 7 12. hlavy III. dílu výslovně stanovila: »Durch die Vermietung oder Verpachtung einer Sache wird weder deren Eigentum, noch der Besitz, noch ein anderes die Sache behaftendes Recht, sondern bloss die Befugnis, sich der Sache zu gebrauchen, auf den Mieter übertragen.« Toto pojímání nájemního práva jako práva ryze obligačního, vylučujícího jakékoliv věcné oprávnění nájemce, objevuje se i v ustanovení § 26 12. hlavy III. dílu Hortenovy novely, odpovídajícím § 1096 obč. zák., v němž mezi kasuistickými případy, v nichž nájemce jest zproštěn z povinnosti zaplatiti nájemné a může se na pronajímateli po případě domáhati i náhrady škody, jest uveden i případ, kde pronajímatel »die dem Mieter von einem Dritten gemachten Hindernisse, wo er es tun könnte, nicht abstellt«. Hortenova novela hledí tedy na pronajímatele jako na spoluvinníka rušebního činu osoby třetí a stanoví, že se nájemce musí držeti jeho, chce-li se domáhati nápravy, pokud se týče náhrady. Ustanovení tato nebyla převzata do občanského zákoníka, avšak patrně nikoliv ze zásadních úvah, nýbrž proto, že se mělo býti vystříháno čistě teoretických úvah (blosse Lehrsätze) a kasuistiky (casus rariores). Odchylně upravil zákonodárce jen právní útvar děleného vlastnictví, na základě dědičného pachtu v §§ 1122, 1126 a 1128 obč. zák., při čemž poskytl dědickému pachtýři ochranu proti zásahu třetích osob. Právě z toho, že zákonodárce poskytl tuto ochranu jen dědičnému pachtýři, nikoli pachtýři vůbec, lze souditi, že ji neobmýšlel poskytnouti při obyčejném nájmu nebo pachtu. Na zařazení práva nájemního mezi obligace setrval zákonodárce i později, rozlišuje v § 9 knih. zák. z 25. července 1871 čís. 95 ř. z. práva věcná od práv obligačních, mezi něž počítá právo předkupní, právo koupě zpáteční a právo nájemní. Vřadil-li při tom zákonodárce výjimkou z pravidla mezi předpisy o nájmu některé prvky věcné (§§ 1095, 1120 a 1121 obč. zák.) a poskytl-li nájemcovu právu absolutnost jen potud, že mu přiznal ochranu posesorní, avšak nic více, neposkytl-li nájemci petitorní žalobu proti třetím osobám, jest úsudkem z opaku uznati, že mu nechtěl přiznati samostatnou, absolutní ochranu petitorní proti třetím osobám, nýbrž že ho vědomě odkázal v § 1096 obč. zák. na pronajímatele, jenž jest povinen nejen věc najatou na vlastní útraty nájemci odevzdati a udržovati ve stavu užívatelném a nerušiti ho ve smluveném užívání a v požitcích, nýbrž jest nájemci práv z nerušené možnosti užívání, jsa povinen opatřiti mu nerušené užívání pronajaté věci a starati se o odstranění rušebních zásahů třetích osob. (Komentář k § 1096 obč. zák., vydaný Drem Klangem str. 30 a Mir. Boháček: Nový názor nejvyššího soudu str. 5). Jest z toho tedy usuzovati, že to učinil zákonodárce úmyslně, maje právě na zřeteli, že v samostatné ochraně proti osobám třetím tkví zásadní zákonný rozdíl mezi právy věcnými jako právy absolutními a právy obligačními jako právy relativními, jež v § 307 obč. zák. přesně od sebe rozlišuje.

Témuž zákonodárcovu úmyslu nasvědčuje i vědomé vynechání nájmu při výpočtu práv věcných v § 308 obč. zák., jakož i přesné upravení právního postavení vlastníka (§§ 354, 366 a 523 obč. zák.), jakož i odchylná úprava postavení užívatele (§ 504) a požívatele (§ 509 obč. zák.), jakožto užívatelů a požívatelů věci cizí, z čehož zřejmě vyplývá, že tam (jako při nájmu), kde se taková úprava nestala, bylo obmýšleno vytýčiti různost právního postavení oprávněného,

tudíž zejména, že samostatné právo obrany, jež zákonodárce přiznal vlastníku a požívateli cizí věci, o němž při zákonné úpravě nájemního poměru není stopy, nemělo býti přiznáno nájemci. Z toho, co uvedeno, vidno, že bylo jasným úmyslem zákonodárce (§ 6 obč. zák.) odepříti petitorní žalobu nájemci, v dobré úvaze důsledků s tím spojených a proto nelze tam, kde zákonodárce takto svou vůli určitým způsobem projevil, míti za to, že na ochranu tu zapomněl, a nelze v nedostatku žaloby té spatřovati »mezeru« v zákoně, kterou by bylo lze vyplniti použitím obdoby podle § 7 obč. zák. O takové mezeře nelze mluviti již proto, že zákonná norma vede v konkretním případě k nepraktickým důsledkům. Tam, kde zákonodárce nechtěl petitorní ochraně, nesmí býti přiznána ani umělou konstrukcí z důvodů vhodnosti. Není však ani naléhavé praktické potřeby pro petitorní ochranu nájemce. Posesorní ochrana jest úplně postačitelná, 30denní lhůta, v níž může býti podána posesorní žaloba, počíná teprve od doby, kdy žalobce má tak dokonalou vědomost o rušení držby a o osobě rušitele, jež stačí k podání žaloby. Zvítězil-li nájemce v posesorním sporu, jest chráněn proti dalším rušebním činům a dostane po případě i náhradu škody. Domnívá-li se rušitel, že má právo rušiti nájemce v užívání nájemních práv, jest na něm, by toto právo uplatňoval žalobou. Jde jen o to, kdo jest k této žalobě pasivně oprávněn. Otázka nemůže býti sporná, uvažuje-li se, že důvodem žaloby je žalobcem tvrzené právo k věci činící nájemní právo žalovaného nepřípustným, tedy — ježto právo nájemní jest odvozováno z vlastnického práva pronajímatele — právo obmezující vlastnictví pronajímatelovo. Tuto otázku lze řešiti jen ve sporu proti pronajímateli, nemá-li býti rozhodováno o jeho právu bez jeho účasti. Tím je i řešena otázka, jež jest předmětem plenárního rozhodnutí. Zmeškal-li nájemce lhůtu k posesorní žalobě, takže musí býti žalováno petitorně, by bylo zabráněno dalším rušebním činům, jest k této žalobě, podle toho, co bylo uvedeno, aktivně oprávněn jen pronajímatel jako vlastník najaté věci. Kdyby aktivní legitimace k petitorní žalobě byla přiznána i nájemci, mohlo by se státi, že o téže otázce bude v jednom sporu rozhodnuto tak, a v druhém jinak, kterémužto důsledku jest se na všechen způsob vyvarovati. Petitorní ochranu nájemce nelze vyvozovati ani z toho, že nájemce jest chráněn posesorně. Práva držitelova nejsou právy v technickém smyslu a posesorní ochrana nemá svůj důvod v bezpráví svémoci, nýbrž jde jen o jakési prozatímní opatření k zachování dosavadního postavení procesních stran (Regulierung der Parteirollen). Z historického vývoje tohoto právního zařízení neplyne opak. Již v obecném právu a v Pruském Landrechtu měly posesorní žaloby (possessorium sumarissimum a possessorium ordinarium) ráz prozatímního opatření. Jen o to byl spor, zda ten, kdo má possessorium sumarissimum, má i possessorium ordinarium, kteréžto spor byl u nás vyřešen tak, že possessorium sumarissimum nevylučuje possessorium ordinarium. Nevadí, že vývoj směřuje k stálému rozmnožování věcných prvků práva nájemního, neboť dokončiti tento vývojový směr tak, aby se dostalo nájemci absolutní ochrany, jest věcí zákonodárce, nikoli věcí vykladačů zákona; soudci jsou však právě jen jeho vykladači. Právo pretorské, právo tvořiti nové a rozšiřovati dosavadní právní normy, nebylo soudcům přiznáno (§ 12 obč. zák.). Na tom nemůže nic změniti ani názor Ehrenzweigův (System 1928 § 370 str. 447), podle něhož jest nájem zvláštním právem relativně-věcným, ani názor Gellerův (Grünhuts Zeitschrift sv. 5 str. 321), který jej nazývá právem věcně-obligačním, neboť z toho, že nájem chová v sobě výjimečně některé nepatrné věcné prvky, nelze ještě tvrditi, že jest právem věcným (Klang »Zur Neugestaltung des Mietrechtes« str. 33), a není proto důvodu, by s nájemcem bylo jinak nakládáno, než s oprávněnými při jiných právech obligačních. Měla-li by býti absolutní žaloba propůjčena nájemci po odevzdání najaté věci k užívání, nebylo by důvodu, proč by měla za téhož předpokladu býti odpírána jiným obligačně oprávněným (vypůjčiteli, nebo výprosci). Propůjčením absolutní ochrany obligačně oprávněným byl by setřen rozdíl mezi právy věcnými a obligačními, což by právě odporovalo zřejmému úmyslu zákonodárcovu, znamenajíc porušení právního systému, na němž jest občanský zákon vybudován. Kladla-li by se však nicméně váha na to, že zákonodárce výslovně nevyloučil nájemcovu petitorní žalobu proti osobám třetím, a měli-li by vzhledem k tomu míti pravdu ti, kteří tvrdí, že mezera v zákoně jest, bylo by dále uvážiti, zda lze

tuto mezeru vyplniti obdobou. Poukazuje-li rozhodnutí č. 9076 sb. n. s. na obdobu (§7 obč. zák.) předpisů o služebnosti užívání (§ 504) a požívání (§ 509 obč. zák.), jest namítnouti, že tu není podmínek pro obdobu. Použití obdoby předpokládá nejen, aby byla mezera v zákoně, jíž tu, jak již dolíčeno, není, nýbrž i, by tu byla podobnost případu rozhodnutého a případu, na nějž zákonodárce nepamatoval, a dále též, aby tu byla v obou případech stejnost právní zásady, stejnost právního principu (Gründe anderer damit verwandten Gesetze). Případy jsou si podobné, je-li pravidlo dané pro jeden případ, odůvodněno se stanoviska důsledného zákonodárce i pro případ druhý (Klang-Pisko: Komentář k § 7 obč. zák. sešit 10. str. 137). Mezi služebností užívání a požívání s jedné strany a nájmem se strany druhé jsou sice jisté podobnosti v užívání a v braní požitků a pak podobnosti vyplývající z výjimečných ustanovení §§ 1095, 1120 a 1121 obč. zák., které upravují vliv knihovního zápisu nájmu a vliv změny vlastnictví na nájem, na druhé straně jsou tu však rozdíly, a to nikoli jen nepatrné, nýbrž po většině rozdíly zásadní. Nehledíc ani k rozdílům, pokud jde o udržování věci, další přenechání práva, opravy, břemena a dávky, provádění staveb atd. (§§ 507, 508, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 1097, 1098, 1099 obč. zák.), jsou tu zásadní rozdíly v tom, že ony služebnosti zavazují vlastníka věci jen k trpění (§ 482 obč. zák.), nájem však ho víže i k positivnímu plnění; hlavní však rozdíl tkví v tom, že služebnosti jsou právy věcnými, takže povinnost dbáti jich, dotýká se každého a že věcné oprávnění požívají absolutní ochrany proti každému rušiteli, kdežto nájem jest právem obligačním, při němž jest proti oprávněnému smluvně zavázána jen určitá osoba (nebo více určitých osob), jen tato může smluvní závazek rušiti a jen tato může býti petitorně žalována. Právo nájemní jest tudíž právem relativním, nikoli absolutním. Ke vzniku práva požívacího jest třeba kromě titulu (smlouvy) i způsobu nabývacího (tradice, zápisu do veřejných knih). Vzetí věci v držbu nebo zápis do veřejných knih jest konstitutivním prvkem skutkové podstaty nabytí práva služebnosti užívání nebo požívání, kdežto nájemcovo právo vzniká hotové již ze smlouvy i bez odevzdání věci v užívání (§ 1094 obč. zák.). Z řečeného patrno, že podobnost mezi požívacím právem k věci cizí a právem nájemním, vyvozovaná z užívání věci a z braní požitků jest nepatrná, naproti tomu různost právních zásad, jimiž jsou ovládány poměry při služebnosti užívání a požívání s jedné a při nájmu s druhé strany, jest úplná. Nelze proto použíti k vyplnění mezery, vyskytnuvší se v právu obligačním, zásady tkvící v podstatě práva věcného, kterou se právě má dle zřejmé vůle zákonodárcovy odlišovati věcné právo od práva obligačního; schází tu podobnost případu co do právní zásady upravující obojí případ. Prof. Klang uvádí v té příčině ve článku Jur. Bl. 60. ročník str. 215 a 216: Odůvodnění petitorní ochrany nájemcovy proti třetím osobám jest, pokud poukazuje na podobnost užívacího práva nájemcova a oprávnění užívatele a požívatele, jistě nesprávné, poněvadž nelze nakládati stejně s právy věcnými a obligačními. Ze zařazení nájmu mezi práva obligační ve spojení s jejich zákonným pojmem vyplývá právní zásada, že nájem jako obligační právo působí jen proti pronajímateli. Nájmu chybí k tomu, by se stal právem věcným, právě jen účinky proti třetím osobám a tím okamžikem, kterým se mu přiřkne účinek proti třetím, stane se právem věcným. Co se pak týče obdoby práva (analogia juris), vede zásada našeho občanského zákonníka, kotvící v přesném rozlišování mezi právy věcnými a osobními spíše k tomu, že nájemci nepřísluší nájemní ochrana. Posunutí hranic mezi právem věcným a obligačním nemůže však býti věcí judikatury, tvořiť hranice ty zásadní směrnice právního systému, který jest občanskému zákonu základem. Přesun ten musí býti vyhražen zákonodárci. To uznávají nejen Klang, nýbrž i Weyr a Löning, kteří jinak de lege ferenda změnu zákona vřele doporučují. Hranic těch musí soudce dbáti, i když jich zachování vede k výsledkům, jež se mu zdají býti v tom kterém případě nepřiměřenými. Hranice ty nelze určovati podle toho, co by dle soudcova mínění právem býti měla, nýbrž podle toho, co podle zákonné úpravy nájemního poměru skutečně právem jest. Z uvedeného vyplývá, že z předpisů občanského zákona nelze odůvodniti petitorní žalobu nájemce proti třetímu rušiteli ani použitím obdoby podle § 7 obč. zák. Z toho plyne dále, že při zařazení nájmu mezi práva obligační bylo by potřebí zvláštního výslovného zákonného ustanovení, měla-li by petitorní žaloba proti osobám třetím, která jinak přísluší jen věcně oprávněným, býti přiznána i nájemci. Plyne tedy ze zákona, že nepřísluší nájemci — mimo případy, kdy se rušitel dopustil porušení své povinnosti smluvní nebo činu bezprávního v užším smyslu, zakládajícího závazek k náhradě škody — proti třetím osobám jiná ochrana, než žaloba k ochraně držby práva. Shrnuje to, co uvedeno, dospívá nejvyšší soud ke konečnému úsudku vyjádřenému větou v čele uvedenou.

Čís. 60.

Hypotekární pohledávku lze postoupiti s plným právním účinkem jen knihovním postupem.

Plenární rozhodnutí ze dne 27. září 1932, Pres. 176/32, **sb. n. s. čís. 11.932.**

Důvody:

V rozhodnutích Nejvyššího soudu byla odporujícím si způsobem řešena otázka, zda lze hypotekární pohledávku s plným právním účinkem převésti prostou úmluvou stran bez knihovního zápisu převodu, či zda lze ji postoupiti s plným právním účinkem jen knihovním převodem. Otázka jest v nauce sporná. Jednak se hájí názor, že se mimoknihovním postupem převádí pohledávka i zástavní právo, jednak názor, že mimoknihovní postup jest nemožný pro neodlučitelnost pohledávky od zástavního práva, jednak i názor, že mimoknihovní postup zjednává postupníku jen postavení zmocněnce k dobytí pohledávky ve vlastní prospěch. Tato různost v názorech nauky zrcadlí se i v soudních nálezech. Plenární senát vycházel, řeše otázku, z těchto úvah:

Za schůdnou cestu nelze uznati pokus, vytýčiti povšechnou právní zásadu a promítnouti ji na právní účinky, jež přicházejí v úvahu při postupu hypotekární pohledávky. Tato cesta by předpokládala, že zásada, z níž mají býti dovozeny důsledky, jest zásadou buď v zákoně výslovně stanovenou neb alespoň obecně uznávanou a nepopíratelnou. Není-li tomu tak, jest vratkým sám základ dedukce a vratkými se proto stávají i dedukce ze zásady. Přichází tu v úvahu jednak zásada o zvěcnění pohledávky jejím knihovním zajištěním, vedoucí k nauce o neodlučitelnosti knihovního zástavního práva od pohledávky, jednak zásada o akcesorní povaze zástavního práva. Ona zásada není nikde v zákoně vyslovena a není všeobecně uznávaná a nepopíratelná. S druhou zásadou lze sice vystačiti v jistých směrech, nelze s ní však vystačiti ve všem všude. Vhodnějším jest proto a vede bezpečněji k uspokojivému výsledku, uvědomiti si, o jaké právní účinky jde při postupu hypotekární pohledávky, a zda se tyto právní účinky dostavují touže měrou, nechťsi jde o knihovní nebo jen o mimoknihovní převod hypotekární pohledávky. Rozhled po těchto právních účincích vede k poznatku, že sice i mimoknihovní převod hypotekární pohledávky vyvolá některé, že však nevyvolá veškeré právní účinky, jež nastávají při knihovním převodu hypotekární pohledávky. Selhává-li však, byť i jen v některých právních účincích, mimoknihovní převod hypotekární pohledávky v poměru ku právním účinkům knihovního převodu, nelze k otázce odpověděti jinak, než se stalo. Dolíčiti, že tomu tak, lze jen rozborem právního poměru mezi těmi, kdož při převodu hypotekární pohledávky přímo nebo nepřímo, vzdáleněji, přicházejí v úvahu. V prvé řadě jde o právní poměr mezi postupitelem a postupníkem. Mezi nimi uskutečňuje se postup hypotekární pohledávky již smlouvou, konsensuálním kontraktem, v němž postupitel a postupník projevují souhlasnou vůli, že hypotekární pohledávka postupitele jest nadále pohledávkou postupníkovou. Po této smlouvě jest postoupená hypotekární pohledávka v poměru mezi postupitelem a postupníkem majetkem postupníka a tento jest oprávněn, domáhati se na postupiteli i vydání vkladu schopné postupní listiny, by se dostal do pozemkové knihy. V poměru k postoupenému dlužníku nestačí k plné účinnosti postupu již smlouva, nýbrž musí k ní přistoupiti především oznámení podle § 1396 obč. zák. Ale i po tomto oznámení má postupník jen osobní žalobu (actio in personam) z pohledávky proti osobnímu dlužníku, nemá však ještě věcné žaloby z práva zástavního (actio in rem hypothecaria) proti zástavci (majiteli hypoteky).

Tato jest závislá na tom, že žalobce dá žalovanému vkladnou kvitanci (§ 1426 obč. zák.), kterou postupník nemůže vydati, dokud není zapsán v pozemkové knize. Dokud se tak nestalo, jest tedy právní stav tento: zastavená nemovitost ručí i postupníku (poněvadž ručí za pohledávku), ale zástavce není oprávněn a povinen platiti ani postupiteli, ani postupníkovi, nýbrž může se svého závazku zhostiti jen složením dluhu k soudu (§ 1425 obč. zák.). Pokud jde o poměr k třetím osobám, platí především zásada, že mimoknihovní postup neplatí proti knihovnímu postupníkovi. V řízení exekučním jde o otázku, zda může postupník, vede-li věřitel postupitele exekuci na postoupenou pohledávku, této exekuci čeliti žalobou podle § 37 ex. ř. i tehdy, když jde o hypotekární pohledávku a postup se stal jen mimoknihovně. Otázku tu jest zodpověděti kladně. Neboť tím, že postupitel postoupil hypotekární pohledávku, třebas jen mimoknihovně, přestal býti věřitelem pohledávky, pohledávka vystoupila z jeho majetku a stala se majetkem postupníka, jenž tím nabyl práva, činícího exekuci postupitelova věřitele nepřípustnou. V řízení konkursním jest rozhodné, že nárok mimoknihovního postupníka na zástavní právo (§§ 451 a 1368 obč. zák.) jest jen nárokem obligačním proti postupiteli. Mimoknihovní postupník nemá tedy, dokud tento jeho obligační nárok není splněn, nárok na oddělené uspokojení (§§ 12 a 51 konk. ř.), nýbrž má jen postavení obyčejného konkursního věřitele. Z těchto úvah plyne, že se i k mimoknihovnímu postupu pojí některé právní účinky, avšak ne veškeré. Bylo proto otázku, předloženou plenárnímu senátu, zodpověděti, jak se stalo.

Čís. 61.

I. Proti osobě blízké podle § 2 zákona ze dne 16. prosince 1930 čís. 4/1931 Sb. z. a n. nelze nastupovati žalobou přímou.

II. Předpisu § 2 zmíněného zákona nelze použíti pro vymáhání dávek splatných před jeho účinností.

Plenární usnesení ze dne 13. února 1933, Pres. 266 a 956/32, **sb. n. s. čís. 12.356.**

V rozhodnutích Nejvyššího soudu byly odporujícím si způsobem řešeny otázky:

I. zda § 2 zákona ze dne 16. prosince 1930 č. 4/1931 Sb. z. a n. poskytuje osobě oprávněné bezprostřední nárok a přímou žalobu proti osobám povinnému blízkým, takže není třeba předcházejícího zabavení a přikázání předpokládané mzdové pohledávky zavázaného; či zdali musí předcházeti vedení exekuce na předpokládanou mzdovou pohledávku a teprve pak může býti nárok uplatněn žalobou proti poddlužníkovi;

II. zda lze použíti předpisu § 2 i při vymáhání dávek splatných před účinností zákona, t. j. před 26. únorem 1931; či jen dávek dospělých teprve za účinnosti zákona.

První president Nejvyššího soudu přikázal řešení těchto sporných otázek plenárnímu senátu, který se usnesl na právních větách v čele uvedených.

Důvody:

I. Předesílá se, že tu běží jen o případy, v nichž osoba zavázaná nemá jmění nebo stálých příjmů, z nichž by mohla úplně uhraditi potřebný náklad na výživu, výchovu nebo zaopatření jiného, takže pak má podle § 1 zák. č. 4/1931 Sb. z. a n. výdělečnou povinnost, ale tuto porušuje. Pro tento případ má zákon zvláštní ustanovení v § 2, o jehož výklad jde. Jak doslov zákona, tak jasný úmysl zákonodárcův (§ 6 obč. z.) vede k právní zásadě vyslovené v odstavci I. Zákon, chtěje čeliti snahám povinných osob vyhnouti se plnění závazků k výživě, výchově nebo zaopatření jiného v případech nejčetnějších, kdy povinný koná práce nebo služby osobám sobě blízkým, a to buď jen za byt, stravu a občasné zpropitné, bez ujednání určité mzdy neb odměny, anebo bez přiměřené mzdy neb odměny za konané práce (sr. odůvodnění návrhu tisk 1657/1928), ustanovil v § 2 nevyvratitelnou

právní domněnku, že byla smluvena mzda neb odměna přiměřená předběžnému vzdělání a schopnostem zaměstnancovým, splatná v obvyklých obdobích. Tato zákonem předpokládaná (fiktivní) úplata jest podle téhož ustanovení základem: a) pro stanovení závazku osoby povinné, b) pro vymáhání tohoto závazku na osobě blízké. Stanoviti, či určiti závazek — jak se vyjadřuje zpráva ústavně-právního výboru senátu Národního shromáždění tisk 223/1930 — lze buď ve sporu rozsudkem, nebo v nesporném řízení usnesením (tak i tisk 223). Vymáhání nároku pravoplatně již určeného se řídí předpisy všeobecnými, t. j. předpisy exekučních řádů, ježto zde nebyla z nich žádná výjimka stanovena (tak také tisk 223). Zákonodárci si tedy byli velmi dobře vědomi rozdílu pojmů »stanovení« a »vymáhání«, jak jde z materialii k zákonu č. 4/1931 bezpečně najevo. Zejména zpráva tisk 223 se výslovně zmiňuje o vedení exekuce na takovou mzdu neb odměnu, která náleží zavázanému podle jeho vzdělání a schopností. Proti názoru tuto hájenému nelze nic vytěžiti z důvodové zprávy k vládnímu návrhu tisk 161/1930, kde se praví, že »má býti umožněno vymáhati výživné přímo proti osobám, které podporují dlužníka v jeho snaze vyhnouti se vyživovací povinnosti«, neboť zpráva vysvětluje v zápětí, co tím míní a uvádí, že slovem »přímo« míní »bez provedení odpůrčího sporu«. V důvodové zprávě předcházejí totiž úvahy o tom, že by sice právní jednání dlužníkova, kterými se zkracují věřitelé, bylo lze postihnouti podle odpůrčího řádu, ale že by to bylo obtížné a že kromě toho odpůrčí řád neplatí na Slovensku a v Podkarpatské Rusi a že se proto navrhují ustanovení §§ 1 a 2, která odpovídají v podstatě §§ 2 a 3 rakouského zákona č. 69/1925 B. G. Bl., ale jsou přiměřeně upravena. Ze zprávy jest také viděti, co jest míněno touto přiměřenou úpravou, že totiž ochrana nebyla obmezena jen na výživné ze zákona (jak tomu jest v §§ 2 a 3 rak. zákona), nýbrž z kteréhokoliv právního důvodu a že zákon nesměřuje jen proti osobám, které jsou zaměstnány v domácnosti nebo podniku svých rodičů, dětí, sourozenců nebo manžela (jak tomu jest v § 3 rak. zákona), nýbrž vůbec proti osobám, které § 4 odpůrčího řádu označuje za blízké příslušníky zavázaného. Jinak sledovala osnova v podstatě vzor rakouského zákona, kde se mluví v § 2 o »určení nebo vydobytí« výživného a v § 3 o zabavení nároku osoby povinné na mzdu a kde se osoba, u níž jest povinný zaměstnán, nazývá výslovně »poddlužníkem«. Celou větu § 3 rak. zákona: .....»vůči oprávněnému, který zabaví mzdový nárok povinného.....« nahradil náš zákon stručně a jasně slovem »vymáhání«. Nelze dále přiznati váhu námitce, že by zabavení fiktivní pohledávky, které ve skutečnosti není, nemělo smyslu, t. j. že by neměl smyslu jednak zákaz dlužníku, aby svou pohledávkou nebo zástavou pro ni zřízenou nakládal a zejména pohledávku vybral, jednak zákaz poddlužníkovi, aby dlužníkovi platil. Tento názor přehlíží, že zákon sám stanoví nevyvratitelnou domněnku, že tu taková pohledávka ze smlouvy jest; musí tedy býti touto fiktivní pohledávkou i v exekučním řízení tak nakládáno, jakoby ve skutečnosti po právu byla. Dále jest uvážiti, že zákon stanoví fikci nejen pro titul (smlouvu), ale i pro výši mzdy neb odměny, která musí býti přiměřená předběžnému vzdělání a schopnostem povinného. I kdyby byla mezi povinným a osobou blízkou smluvena mzda neb odměna, ale kdyby nebyla přiměřená, neplatila by co do výše smlouva, nýbrž zákonná fikce. Ani z doslovu, ani z ducha zákona nelze vyvoditi, že zákon chtěl v příčině »vymáhání« činiti rozdíl mezi případem, kdy povinnému přísluší proti osobě blízké podle smlouvy nárok na mzdu neb odměnu a nutnost předchozího exekučního zabavení je nepochybná; pak mezi případem, kdy zákonná fikce působí jen na výši nároku, a konečně mezi případem, kdy zákonná fikce platí jak pro úmluvu, tak pro výši nároku. Ani z ustanovení § 2 (4) nelze usuzovati na bezprostřední právní poměr mezi osobou oprávněnou a osobou blízkou dlužníkovi, neboť tento předpis chce jen zabrániti tomu, aby uskutečnění alimentačního nároku nebylo mařeno právním jednáním mezi povinným a jeho blízkými osobami, a aby zejména nebylo lze namítati vyplacení mzdy neb odměny dopředu, neb uplatniti vzájemnou pohledávku k odpočtení. Nezaloží-li § 2 (1) takového bezprostředního právního poměru, nezměnilo na tom nic ani ustanovení § 2 (4), které sleduje jiný účel. Za tohoto stavu věci netřeba se obírati otázkou účelnosti toho neb onoho postupu (žaloba přímá,

či předchozí zabavení a pak žaloba poddlužnická), neboť tato otázka nemá rozhodujícího významu pro správnost výkladu zákona, jak byl dán. Z toho, co dosud uvedeno, plyne, že »stanovení« závazku směřuje toliko proti osobě k alimentaci povinné a že nelze proti osobám blízkým závazek »stanoviti« ani v řízení sporném ani nesporném. Naproti tomu »vymáhání« závazku směřuje jak proti dlužníkovi, tak proti osobám blízkým jako poddlužníkům podle předpisů o vedení exekuce na plat, když byl již závazek proti povinnému stanoven pravoplatným exekučním titulem. Rozdíl proti dřívějšímu právu jest jen v tom, že neměla-li dříve osoba k alimentaci povinná žádného jmění, žádných stálých příjmů a také žádné mzdy neb odměny za práci, chyběl majetkový předmět, na nějž by byla mohla býti vedena exekuce, kdežto nyní stanoví zákon fiktivní úplatu, která je předmětem exekuce jak v poměru oprávněného k dlužníku (zaměstnanci), tak v poměru k osobě blízké (zaměstnavateli). Exekuce se provádí podle předpisů o exekuci na služební platy podle zákona ze dne 15. dubna 1920 č. 314 Sb. z. a n. a §§ 290 a d. ex. ř. a čl. VI. §§ 41 a d. zákona ze dne 19. ledna 1928 č. 23 Sb. z. a n. Nutno tedy služební plat (fiktivní mzdu neb odměnu) na návrh vymáhajícího věřitele zabaviti a buď k vybrání nebo na místě placení přikázati. Tento poslední případ se sotva vyskytne a zůstává tedy pro praxi důležité jen přikázání k vybrání. Teprve když i toto bylo povoleno a poddlužník se zdráhá podle soudního usnesení plniti, může vymáhající věřitel žalobou na poddlužníkovi plnění vynucovati (§ 308 ex. ř. a čl. VI § 59 zákona čís. 23/1928 Sb. z. a n.).

II. Fikce § 2 zák. č. 4/31 Sb. z. a n. platí, porušuje-li povinný povinnost uvedenou v § 1 zák., t. j. nevykonává-li podle možnosti a podle svých schopností takovou činnost, aby z jejího výtěžku mohl řádně dostáti závazku hraditi potřebný náklad na výživu, výchovu nebo zaopatření jiného. Povinnost § 1 byla povinnému uložena teprve citovaným zákonem, zavazuje ho tedy teprve ode dne jeho účinnosti; proto i fikce § 2 lze použíti jen od tohoto dne a jen pro dávky, pro jichž úhradu byla povinnému uložena povinnost § 1. K těmto dávkám nenáleží dávky splatné před účinností zákona č. 4/31 Sb. z. a n. Ukládá-li zákon povinnému výkon činnosti, aby z jejího výtěžku mohl řádně plniti svůj závazek, vyjadřuje tím, že činnost povinného musí býti počínaje 26. únorem 1931 — dnem účinnosti zákona — tak vydatná, aby od tohoto dne docilovaný výtěžek přesahoval minimum vyloučené z exekuce pro výživné tou měrou, aby splatné dávky byly plně a včas placeny. O plném a včasném placení dávek může však býti řeč jen, jde-li o dávky běžné, tudíž právě splatné v době, kdy pro povinného povinnost vyvíjeti činnost podle § 1 nastala; před účinností zákona povinnosti té nebylo, nemohla tedy býti porušena a proto pro dávky před tím splatné, jichž včasné placení při vydání zákona možné nebylo, nelze hledati krytí ve výtěžku činnosti, jejíž výkon se stal teprve dnem 26. února 1931 povinností právní.

Tím jsou odůvodněny právní věty v čele uvedené.

Čís. 62.

Přídělové nemovitosti, které nebyly přiděleny jako rolnický nedíl, mohou za účinnosti zákona ze dne 27. května 1931 č. 93 Sb. z. a n. až na výjimky, v tomto zákoně stanovené, býti po dobu uvedenou v § 2 odst. 1 a 2 zmíněného zákona mezi živými zcizeny, zatíženy a propachtovány jen se svolením Státního pozemkového úřadu.

Plenární usnesení ze dne 16. října 1933, Pres. 669/33, **sb. n. s. čís. 12.916.**

Senáty Nejvyššího soudu řešily v poslední době odchylně otázku, zda zákaz zcizení přídělového pozemku bez svolení Státního pozemkového úřadu brání, ode dne, jímž ustanovení § 2 zákona čís. 93/1931 nabylo účinnosti, i zatížení přídělového pozemku bez svolení Státního pozemkového úřadu. Rozhodnutí ze dne 17. února 1933 R II 16, 17/33 zodpovědělo tuto otázku záporně, vycházejíc z názoru, že i podle § 2 zákona č. 93/1931 je zůstaveno Státnímu pozemkovému úřadu, zda a jak chce omeziti právo získané přídělem, a že, omezil-li příděl jen zákazem zcizení, toto omezení nevylučuje zatížení přídělu. Rozhodnutí ze dne 13. října 1932 R II 360/32 bylo v zásadě stejné, povolivší zatížení přiděleného pozemku bez svolení Státního pozemkového úřadu, ač již platilo ustanovení § 2 zákona čís. 93/1931, ježto na pozemku byl poznamenán jen zákaz zcizení bez svolení Státního pozemkového úřadu. V rozhodnutí ze dne 9. března 1933 R II 57/33 byl vysloven opačný názor, neboť byla jím zamítnuta žádost o vklad uživacího práva na přidělených pozemcích vzhledem k § 2 zákona čís. 93/1931 pro nedostatek svolení Státního pozemkového úřadu, ačkoli ze spisů vyplývalo, že na pozemcích byl poznamenán jen zákaz zcizení, nikoli i zákaz zatížení bez svolení Státního pozemkového úřadu. Vzhledem k tomuto rozporu přikázal první president Nejvyššího soudu spornou otázku plenárnímu senátu, jenž ji zodpověděl, jak shora uvedeno.

Důvody:

Až do účinnosti Malého přídělového zákona ze dne 27. května 1931 č. 93 sb. z. a n. bylo podle § 23 přídělového zákona ze dne 30. ledna 1920 č. 81 sb. z. a n. věcí Státního pozemkového úřadu, by při přídělu, s výjimkou rolnických nedílů, stanovil, zda a jak se přídělcovo právo k přidělené půdě omezuje a jaké následky jsou spojeny se stanoveným omezením a s jeho nedodržením. To platilo i o omezení co do zcizení, zatížení a propachtování přidělené půdy. I tu záviselo na rozhodnutí Státního pozemkového úřadu, zda a kterým z těchto omezení se přidělená půda zatíží. Nejvyšší soud zaujal za platnosti přídělového zákona č. 81/20 v rozhodnutích sb. n. s. č. 10.418 a č. j. R III 145/31 stanovisko, že vázne-li na přidělené nemovitosti jen zákaz zcizení, není v tom zákaz zatížení a že tudíž zákaz zcizení přiděleného pozemku není na překážku jeho zatížení. Malým přídělovým zákonem ze dne 27. května 1931 čís. 93 sb. z. a n., který nabyl účinnosti dnem vyhlášení, 12. června 1931, byl přídělový zákon č. 81/1920, jakž vysloveno v čl. I. zákona čís. 93/1931 změněn a doplněn a je v § 2 odst. 1 stanoveno, že půdu, která nebyla přidělena jako rolnický nedíl, je dovoleno propachtovati, zciziti mezi živými a zatížiti jen se svolením Státního pozemkového úřadu, při výměře až do pěti hektarů veškeré této půdy do čtyř let, v ostatních případech do desíti let, počítaných od knihovního vkladu vlastnického práva původním nabyvatelům, stal-li se však vklad vlastnického práva před účinností tohoto zákona, počítaných ode dne jeho účinnosti. Podle odstavce 2 § 2 potřebují však i po lhůtách v odst. 1 uvedených vlastníci svolení Státního pozemkového úřadu ke zcizení a k zatížení, dokud bude na nabytých nemovitostech váznouti pohledávka státu, státního fondu nebo náhradové banky z poskytnutého úvěru. Právní jednání bez svolení Státního pozemkového úřadu podle odst. 1 a 2 jsou podle odst. 3 § 2 neplatná. Výjimky, co se týče požadavku svolení Státního pozemkového úřadu stanoveny v odst. 4 § 2, v § 3 a 7 uvedeného zákona. Při srovnání § 2 odst. 1 až 3 zákona čís. 93/1931 s §em 23 zákona čís. 81/1920, nemůže, hledíc k ustanovení čl. I. zákona č. 93/1931, že se přídělový zákon čís. 81/1920 zákonem čís. 93/1931 mění a doplňuje, býti pochybnosti o tom, že § 23 přídělového zákona čís. 81/1920 byl § 2 Malého přídělového zákona č. 93/1931 změněn tak, že, kdežto do účinnosti zákona čís. 93/1931 záviselo na Státním pozemkovém úřadě, na jeho rozhodnutí, kterým z omezení uvedených v § 2 odst. 1 zákona č. 93/1931 bude přidělený pozemek zatížen, zatěžují nyní všechna v onom § vypočtená omezení přidělený pozemek již ze samého zákona a není na dále ponecháno Státnímu pozemkovému úřadu, by, jak tomu bylo až do účinnosti Malého přídělového zákona, ona omezení určoval. Omezení podle § 2 odst. 1 až 3 zákona čís. 93/1931 týkají se a postihují nejen nemovitosti, jež teprve za účinnosti tohoto zákona byly nebo budou přiděleny, nýbrž postihují i pozemky již dříve přidělené, pokud neuplynou lhůty podle odstavce 1 a 2 § 2. To vyplývá z §§ 2 a 6 zákona, neboť mluví se tu (§ 2) výslovně i o přídělových nemovitostech, k nimž právo vlastnictví bylo vloženo před účinností tohoto zákona. Názor, že i za účinnosti Malého přídělového zákona je ponecháno Státnímu pozemkovému úřadu, by určil, zda vůbec a kterým z omezení podle § 2 odst. 1 zákona má býti přidělená nemovitost ztížena, nemá v zákoně čís. 93/1931 opory a nelze jej srovnati s ustanovením § 2 tohoto zákona. Mylným bylo by také míti za to, že i za účinnosti Malého přídělového zákona čís. 93/1931, stižen-li přidělený pozemek z dřívějška jen zákazem zcizení, nevadí to zatížení přídělové nemovitosti. Tento názor byl by správný, kdyby bylo zůstalo

při § 4 odst. 2 vládního návrhu, kde se pravilo, že se zákonem nic nemění na konečných rozhodnutích, dohodách a rozhodnutích o svolení, pokud jimi nebyly nabyvatelům vůbec uloženy závazky neb omezení pro pacht, zcizení a zavazení, nebo byly jim uloženy, avšak omezené časem na kratší dobu. Podle toho měla zůstati v platnosti ustanovení konečných rozhodnutí, dohod a rozhodnutí o svolení, pokud co do pachtu, zcizení a zavazení byla pro nabyvatele příznivější než ustanovení zákona. Avšak § 4 odst. 2 vlád. navrhu byl nahrazen § 5 odst. 4 zákona, podle něhož se zákonem nic nemění na konečných rozhodnutích, dohodách a rozhodnutích o svolení, pokud jimi nebyly nabyvatelům uloženy závazky neb omezení ve příčině pachtu, zcizení a zavazení, pokud tento zákon nestanoví jinak. Změněna byla tedy konečná rozhodnutí, dohody a rozhodnutí o svolení, pokud byly nabyvatelům uloženy závazky nebo omezení co do pachtu, zcizení a zavazení, takže v té příčině platí nyní na místě nich zákon. Nezměněna zůstala jen konečná rozhodnutí, dohody a rozhodnutí o svolení, pokud ukládala nabyvatelům jiné závazky a omezení, než co do pachtu, zcizení a zavazení, avšak i ta jen, pokud zákon nestanoví jinak. Jinak stanoví zákon na př. ve příčině patronátu, ohledně závazku podrobiti svobodný majetek scelovacímu řízení a stran povinnosti obhospodařovati přidělený pozemek sám s rodinou (odst. 2 a 3 § 5). Jsou tím po případě dotčena nabytá práva, ale s tím zákon, jak lze souditi ze zprávy rozpočtového výboru senátu (tisk 462), počítal. Podle důvodových zpráv (tisk 898, 1105, 462) bylo snahou Malého přídělového zákona uvolniti pokud lze přídělce v jeho disposičním právu s přídělem, této snaze bylo vyhověno ustanovením §§ 1, 2 odst. 4, 3, 5 a 6, avšak co se týče omezení uvedených v odst. 1 § 2, v tom směru zákon novou úpravou právo nakládati s přiděleným pozemkem neuvolnil.

K vůli úplnosti se dodává, že za účinnosti Malého přídělového zákona č. 93/31 nesejde, co se týče nutnosti svolení Státního pozemkového úřadu ke zcizení, propachtování nebo zatížení přídělového pozemku a co se týče neplatnosti smluv bez onoho svolení uzavřených na tom, zdali omezení v § 2 Malého přídělového zákona uvedená jsou v pozemkové knize vůbec nebo jen některá z nich zapsána nebo nikoli. Nejde totiž o omezení po rozumu § 23 příd. zákona čís. 81/20 v tom kterém případě rozhodnutím Státního pozemkového úřadu stanovená, nýbrž o omezení zákonem uložená a pozemek ze zákona i bez zápisu do pozemkové knihy postihující. Důvěra v knihy veřejné, pokud jde o ona omezení, je vyloučena.

Z těchto důvodů dospěl plenární senát k právní větě v předu uvedené.

Věcný seznam abecední k plenárním rozhodnutím.

Absolutní nepříslušnost: vázanost nejv. soudu formálně pravoplatným rozhodnutím nižších soudů čís. 26.
Absolutorium likvidatorů společenstva s r. o.; předložení zápisu o usnesení valné hromady při výmazu firmy společenstva čís. 21.
Advokát: odvolání do usnesení o zápisu do seznamu advokátů čís. 42.
— přesídlení jeho a přepis v seznamu advokátů čís. 42.
Advokátní kancelář: nezabavitelnost psacího stroje čís. 11.
— **komora:** výboru jejímu nepřísluší odvolání do usnesení vrchního zemského soudu, jímž změnou usnesení komorního výboru, zápis do seznamu kandidátů advokacie zamítajícího, zápis ten byl povolen na odvolání podle § 30 adv. ř. čís. 42.
— **sazba:** čís. 142/1921: odměna za ústní jednání podle položek 3 až 5, trvalo-li déle než hodinu, není obmezena na nejvyšší sazby v těchto položkách 3—5 uvedené, které jsou odměnou jen za jednání nejvýše hodinu trvající; za každou další hodinu, třeba jen započatou přísluší odměna další, rovnající se polovici sazby stanovené pro hodinu prvou; při tom ustanovení odstavce druhého § 17 nařízení nepřichází v úvahu čís. 17.
Akciová společnost viz společnost akciová.
Alimentační zákon (č. 4/1931): proti osobě blízké podle § 2 zák. nelze nastoupiti žalobou přímou; předpisu § 2 zák. nelze použíti pro vymáhání dávek splatných před jeho účinností čís. 61.
— jinak alimenty viz výživné.
Autodrožkář: provozuje-li svoji živnost jediným autem, jest toto podle § 251 čís. 6 ex. ř. vyňato z exekuce čís. 47.
Autonomie valné hromady společenstva čís. 21.

Bagatelní věci viz nepatrné věci.
Berní správa: svolení její podle § 8 zák. čís. 134/1920 při výmazu společenstva s r. o. čís. 21.
Bezúčinnost napotomní soudně schváleného smíru o výživném nem. dítěte; zvrácení smíru jen k žalobě v řízení sporném čís. 20.
Břímě důkazní: o tom, že zůstavitel chtěl formě písemné posledního pořízení, nikoliv formě ústní čís. 14.

Cizoložství rozvedeného manžela čís. 43.
Claudicans negotium: nabyl-li nesvéprávný, který se zavázal nebo něco připověděl, dříve nežli zástupce (soud) smlouvu schválil, svéprávnosti čís. 24.
Clausula rebus sic stantibus viz doložka rebus sic stantibus.

Československý stát viz stát československý.
Čin konkludentní: schválení jím smlouvy nesvéprávným zatím nabyvším svéprávnosti čís. 24.

Dávka z přírůstku hodnoty: útraty odhadu; příslušnost k rozhodování, kdo je hradí, a k vybrání jich; jsou-li útraty u strany nedobytné, ručí za ně úřad vyměřující, jenž navrhl soudní odhad čís. 38.

Dítě nemanželské: uznáno-li otcovství; pokud lze se sporem domáhati výživného čís. 8.
— — změna ve výši výživného, stanoveného rozsudkem, nemůže se státi v nesporném řízení čís. 10.
— — změna poměrů a zvrácení smíru o výživném nem. dítěte; řízení sporné či nesporné čís. 20.
— — pokud se může po složení odbytného na nem. otci domáhati nutné výživy, po případě dalšího plnění otcovských povinností čís. 33.

Dluhopis obce: vykazující náležitosti § 52 odst. druhý obecn. zříz. mor. je neplatný, nestalo-li se usnesení obecního zastupitelstva v něm připomenuté platně podle předpisů obecního zřízení čís. 35.

Dny poštovní dopravy: pro lhůty k námitkám proti výpovědi z nájmu (pachtu) platí předpisy §§ 125 a 126 c. ř. s. a § 89 org. zák. čís. 58.

Doba služební: propočítání viz zaměstnanec železniční.

Doložka rebus sic stantibus: z důvodu změny poměrů může býti další plnění povinností nemanž. otce vymáháno, i když odbytné ještě není vyčerpáno čís. 33.

Doplnění rozsudku: výrokem o útratách čís. 27.

Doprava poštovní viz dny poštovní dopravy.

Dovolání: ve sporech o rozluku manželství není obhájce manželského svazku povinen je podati čís. 5.
— či rekurs, bylo-li odvolání, podané pro zmatečnost, zamítnuto odvolacím soudem čís. 49.
— nepřípustnost s hlediska § 502/3 c. ř. s., rozhodnuto-li souhlasně o vzájemných pohledávkách namítaných započtením čís. 52.

Drobný živnostník ve smyslu § 251 čís. 6 ex. ř. čís. 47.

Družstvo viz společenstvo.

Důkazní břímě o tom, že zůstavitel chtěl formě písemné posledního pořízení, nikoliv formě ústní čís. 14.

Důležitá příčina podle § 1154 b) obč. zák. ve znění § 1 zák. čís. 155/1921, týkající se osoby zaměstnancovy, jest též jeho povolání k činné službě vojenské za mobilisace čís. 18.

Duševně chorý, který nemá otce ani poručníka; nutnost stanoviti mu zákonitého ochránce i za platnosti řádu o zbavení svéprávnosti čís. 28.

Důvod dovolací § 503 čís. 1 c. ř. s. čís. 49.

Erár čsl. viz stát československý.

Evikce: předpis § 49 čís. 8 j. n. se nevztahuje na ni čís. 7.

Excindační nárok: pokud vymáhajícímu věřiteli přísluší nárok na náhradu útrat za návrh, aby exekuce byla zastavena z důvodu, že třetí osoby činí excindační nároky čís. 32.
— vlastnické právo ku zajištění může býti v exekučním řízení ochráněno jedině žalobou podle § 258 ex. ř. čís. 37.
— viz též žaloba podle § 37 ex. ř.

Exekuce: nezabavitelnost psacího stroje advokátovy kanceláře čís. 11.
— přerušení podle § 3 vl. nař. čís. 173/1921 (vl. nař. čís. 472/1921) i ohledně nároků, o nichž bylo v otázce měnové před 2. květnem 1921 pravoplatně rozhodnuto čís. 15.
— ustanovení § 207 hor. zákona nedoznalo změny zákonem čís. 314/1920 čís. 16.
— na dlužníkův spoluvlastnický podíl na hmotné věci movité jest vésti exekuci, je-li věc ve výlučné moci dlužníka (§§ 253, 262 ex. ř.), podle §§ 249 a násl. ex. ř., jinak podle §§ 331 a násl. ex. ř. čís. 30.

— pokud vymáhajícímu věřiteli přísluší nárok na náhradu útrat za návrh, aby exekuce byla zastavena z důvodu, že třetí osoba činí nároky, exekuce nepřipouštějící (§ 37 ex. ř.) čís. 32.
— vlastnické právo ku zajištění může býti v exekučním řízení ochráněno jedině žalobou podle § 258 ex. ř. čís. 37.
— klid ve vymáhání pohledávek podle § 10 (1) vyr. ř. trvá do veřejného oznámení usnesení, jímž se vyrovnací řízení prohlašuje podle § 55 vyr. ř. za skončené čís. 45.
— provozuje-li autodrožkář svoji živnost jediným autem, jest toto podle § 251 čís. 6 ex. ř. vyňato z exekuce čís. 47.
— odklad exekučního prodeje podle § 11 (2) vyr. ř.; toto ustanovení vztahuje se také na případy § 10 (4) vyr. ř. čís. 50.
— žalobní návrh v žalobě podle §§ 35 a 36 ex. ř. čís. 53.

Existenční minimum horníka čís. 16.

Extra commercium viz právní obchod.

Fakturové sudiště: podle § 88/2 j. n.; nevyžaduje se, by fakturované zboží došlo příjemce čís. 22.

Firma: kupce jednotlivce; znamenání firmy čís. 41.

Forma: nesprávná opravného prostředku čís. 12.
— ústního posledního pořízení čís. 14.

Hodnota předmětu sporu; změna její nenastává soudním smírem čís. 19.
— změna v ní a přechod v řízení bagatelní; netřeba zvláštního usnesení, stačí pouhé zjištění v protokolu čís. 31.

Horník: ustanovení § 207 horn. zák. nedoznalo změny zákonem čís. 314/1920 čís. 16.

Hromada valná společenstva; autonomie čís. 21.

Hypotekární pohledávka: lze ji postoupiti s plným právním účinkem jen knihovním postupem čís. 60.

Ideální podíl na hmotné movité věci; exekuce naň čís. 30.

Impugnační žaloba viz žaloba podle § 36 ex. ř.

Individuelní smlouva viz smlouva kolektivní.

Inkompetence viz příslušnost.

Inspektorát pro zemské dávky a útraty odhadu za účelem vyměření dávky z přírůstku hodnoty čís. 38.

Jednání ústní: odměna advokátova viz advokátní sazba.

Jednatelství bez příkazu: § 1042 obč. zák. viz náklad.

Kancelář advokátní: nezabavitelnost psacího stroje čís. 11.

Kandidáti advokacie: seznam jich viz tamže.

Klid ve vymáhání pohledávek podle § 10 (1) vyr. ř. trvá do té doby, dokud nebude veřejně oznámeno usnesení, jímž se vyrovnací řízení prohlašuje podle § 55 vyr. ř. za skončené čís. 45.

Knihovní postup: jen jím lze hypotekární pohledávku postoupiti s plným právním účinkem čís. 60.
— **poznámka pořadí:** v pořadí poznamenaném podle § 53 knih. zák. může v případě § 56/3 knih. zák., t. j. když vlastník nemovitosti před podáním žádosti za zápis práva zástavního, pro něž pořadí poznamenáno,

upadl v konkurs, povolen býti zápis ten jen na základě listiny, mající vlastnosti tam vytčené, kterou vlastník nemovitosti zástavní právo dobrovolně zřídil, nikoliv však i na základě rozsudku nebo jiného exekučního titulu, byť i z doby před vyhlášením konkursu datujícího čís. 23.

Kolektivní smlouva viz smlouva kolektivní.

Komora advokátní viz advokátní komora.

Kompensace viz započtení.

Konec vyrovnacího řízení čís. 45.

Koně vojenské: nejsou věcmi, vyloučenými z právního obchodu; neoprávněný prodej se neposuzuje podle ustanovení o smlouvách neplatných, nýbrž podle předpisů o správě čís. 7.

Konkludentní čin: schválení jím smlouvy nesvéprávným zatím nabyvším svéprávnosti čís. 24.

Konkurs a poznámka pořadí podle § 53 knih. zák. čís. 23.

— rozdíl mezi řízením vyrovnacím a konkursním čís. 44.

Kontrolní právo zaručené tichému společníku čl. 253 obch. zák. jest uplatňovati v řízení nesporném čís. 57.

Kulhavá smlouva viz nesvéprávný.

Kupec jednotlivec: znamenání firmy čís. 41.

Lhůta podle § 81 družst. zákona při výmazu firmy společenstva s r. o.; jest ji vyčkati jen, převyšují-li aktiva pasiva čís. 21.

— pro lhůty k námitkám proti výpovědi z nájmu nebo z pachtu platí předpisy §§ 125 a 126 c. ř. s. a § 89 org. zák. čís. 58.

Likvidace společenstva s r. o. čís. 21.

Litispendence viz rozepře zahájená.

Maloživnostník ve smyslu § 251 čís. 6 ex. ř. čís. 47.

Malý přídělový zákon (čís. 93/1931 sb. z. a n.) viz pozemková reforma.

Manželské společenství: obnovení jeho viz tamže.

Manželství: cizoložství rozvedeného manžela čís. 43.

— za platnosti smlouvy s Polskem čís. 5/1926 sb. z. a n. nesmějí čsl. soudy rozhodovati o neplatnosti manželství státních příslušníků polských čís. 54.

— rozvod, rozluka viz tamže.

Matka nemanželská viz nemanželská matka.

Měna: soupis pohledávek viz tamže.

Mimoknihovní postup hypotekární pohledávky čís. 60.

Minimum existenční horníka čís. 16.

Mobilisace: povolání zaměstnance k činné službě vojenské za ní jest důležitou příčinou ve smyslu § 1154 b) obč. zák. ve znění zák. čís. 155/1921 čís. 18.

Mora viz prodlení.

Může: význam slova čís. 28.

Mzda: ustanovení § 207 horního zákona nedoznalo změny zákonem čís. 314/1920 čís. 16.

Náhrada nákladu (§ 1042 obč. zák.) viz náklad.

Nájem viz smlouva nájemní.

Náklad (§ 1042 obč. zák.): žalobou podle § 1042 obč. zák. lze se domáhati náhrady nákladu, k němuž byl jiný povinen z jakéhokoliv právního důvodu čís. 56.

Námitka nepřípustnosti pořadu práva viz pořad práva.

— nepříslušnosti viz příslušnost.

— započtení viz započtení.

Námitky privilegované: vázanost nejv. soudu formelně pravoplatným usnesením nižších soudů čís. 26.

— **proti výpovědi** viz výpověď.

Náprava nesprávného žalobního návrhu v první stolici čís. 53.

Nařízení a zákon čís. 2.

Nástupnictví čsl. státu viz stát československý.

Návrh žalobní v žalobě podle §§ 35 a 36 ex. ř.; náprava nesprávného návrhu v první stolici čís. 53.

Nedopatření omluvitelné při plnění vyrovnací kvoty čís. 51.

Nedostatek procesní způsobilosti, zákonného zastoupení; vázanost nejv. soud formálně pravoplatným usnesením nižších soudů čís. 26.

Negotiorum gestio: § 1042 obč. zák. viz náklad.

Negotium claudicans (§ 865 obč. zák.): nabyl-li nesvéprávný, který se zavázal nebo něco připověděl, dříve, nežli zástupce (soud) smlouvu schválil, svéprávnosti čís. 24.

Nemanželská matka: opatření podle § 168, nov. dosl. obč. zák. lze učiniti i po slehnutí, jen když před touto dobou návrh byl učiněn čís. 13.

— — přistoupila-li ona po případě i její rodiče ke smíru o odbytném; dítěti nedostává se nutná výživa teprve, když ani z odbytného, ani matkou, po případě jejími rodiči nemůže býti uhrazena čís. 33.

Nemanželské dítě: uznáno-li otcovství; pokud se lze sporem domáhati výživného čís. 8.

— — změna ve výši výživného stanoveného rozsudkem nemůže se státi v nesporném řízení čís. 10.

— — změna poměrů a zvrácení smíru o výživném; řízení sporné či nesporné čís. 20.

— — pokud se může po složení odbytného domáhati na nemanž. otci nutné výživy, po případě dalšího plnění otcovských povinností čís. 33.

Nepatrné věci: další jednání podle předpisů pro řízení ve věcech nepatrných, byla-li žaloba obmezena na útraty čís. 27.

— — v případě § 453/2 c. ř. s. jest jednati bez dalšího nadále podle předpisů o řízení ve věcech nepatrných, aniž by bylo třeba zvláštního usnesení soudního; stačí pouhé zjištění v protokolu, že se nadále jedná podle předpisů pro řízení ve věcech nepatrných čís. 31.

Neplatnost manželství polských státních příslušníků; za platnosti smlouvy s Polskem čís. 5/1926 sb. z. a n. nesmějí čsl. soudy o ní rozhodovati čís. 54.

— **smlouvy:** neoprávněný prodej vojenských koní se neposuzuje podle ustanovení o smlouvách neplatných, nýbrž podle předpisů o správě čís. 7.

— — počáteční: smíru o výživném nem. dítěte; zvrácení smíru jen ku žalobě v řízení sporném čís. 20.

— — dluhopisu obce, vykazujícího náležitosti § 52 odst. 2 obecn. zříz. mor., nestalo-li se usnesení obecního zastupitelstva v něm připomenuté platně podle předpisů obecního zřízení čís. 35.

Nepřípustnost pořadu práva viz pořad práva.

Nesporné řízení: uznáno-li nemanž. otcovství; pokud lze se sporem domáhati výživného čís. 8.

— změna výživného, jež pro neman. dítě bylo stanoveno rozsudkem, nemůže se státi v nesporném řízení čís. 10.

— změna výživného upraveného pro nem. dítě smírem pro podstatnou změnu poměrů; postup podle druhého odstavce § 16 I. dílčí nov. k obč. zák. čís. 20.

— zvrátiti pro jeho počáteční neplatnost anebo napotomní bezúčinnost soudně schválený smír o výživném nem. dítěte lze jen k žalobě v řízení sporném čís. 20.

— kontrolní právo zaručené tichému společníku čl. 253 obch. zák. jest uplatňovati v řízení nesporném čís. 57.

Nesprávně zvolený opravný prostředek čís. 12.

Nesvéprávný: zavázal-li se nebo připověděl-li něco a nabyl-li svéprávnosti dříve, nežli zástupce (soud) smlouvu schválil čís. 24.

— nutnost stanoviti duševně chorému, jenž nemá ani otce ani poručníka, zákonitého ochránce, i za platnosti řádu o zbav. svépr. čís. 28.

Nezabavitelnost: psacího stroje advokátovy kanceláře čís. 11.

— ustanovení § 207 horního zák. nedoznalo změny zákonem čís. 314/1920 čís. 16.

— jediného auta autodrožkáře čís. 47.

Nezhojitelná nepříslušnost: vázanost nejv. soudu formálně pravoplatným usnesením nižších soudů čís. 26.

Nutná výživa nemanželského dítěte a smír o odbytném čís. 33.

Obec: závazek její, převzatý neb osvědčený dluhopisem, vykazujícím náležitosti § 52/2 obecn. zříz. mor., je neplatný, nestalo-li se usnesení obecního zastupitelstva v něm připomenuté platně podle předpisů obecního zřízení čís. 35.

Obhájce manželského svazku: zmatečnost, byl-li rozlukový spor projednán bez jeho přivzetí čís. 4.

— ve sporu o rozluku manželství není povinen podati dovolání čís. 5.

Obchod právní viz právní obchod.

Obmezení exekuce: ustanovení § 207 horn. zák. nedoznalo změny zákonem čís. 314/1920 čís. 16.

Obmezení žalobní žádosti: za řízení v I. stolici na útraty sporu; jest o ní rozhodnouti usnesením; další jednání po případě podle předpisů o řízení ve věcech nepatrných čís. 27.

Obnovení manželského společenství podle §§ 15 a násl. zák. čís. 320/1919 sb. z. a n. jest jen faktické, soudu neoznámené obnovení manželské pospolitosti čís. 3.

— předpis § 110 obč. zák., že opětné spojení musí býti oznámeno řádnému soudu, je předpisem pouze pořádkovým; pouhým návratem rozvedených manželů k soužití je rozvod odčiněn čís. 48.

Obživnutí pohledávky podle čl. III. zák. čís. 99/1923; ustanovení nedotýká se vyrovnání, jež před jeho účinností byla již pravoplatně potvrzena čís 34.

— při omluvitelném nedopatření při plnění vyrovnání nenastane obživnutí čís. 51.

Odbytné pro nemanželské dítě; pokud se může domáhati nutné výživy, po případě dalšího plnění povinností nemanž. otce čís. 33.

Odčinění rozvodu manželství pouhým návratem rozvedených manželů k soužití čís. 48.

Oddělné právo ve vyrovnání; ustanovení § 11 (2) vyr. ř. se vztahuje také na případy § 10 (4) vyr. ř. čís. 50.

Odhad za účelem vyměření dávky z přírůstku hodnoty; příslušnost k rozhodování, kdo hradí útraty, a k vybrání jich; jsou-li útraty u strany nedobytné, ručí za ně úřad vyměřující, jenž navrhl soudní odhad čís. 38.

Odklad exekučního prodeje podle § 11 (2) vyr. ř. vztahuje se také na případy § 10 (4) vyr. ř. čís. 50.

Odměna advokáta za ústní jednání čís. 17.

Odpor nepřekonatelný jako předpoklad přeměny rozvodu v rozluku podle § 15 zák. čís. 320/1919 sb. z. a n.; přeměna v nesporném řízení nepřípustná po obnovení manželského společenství čís. 3.

Odpor podle § 37 ex. ř. viz žaloba podle § 37 ex. ř.

Odvolání do usnesení vrchního zemského soudu, jímž změnou usnesení komorního výboru, zápis do seznamu kandidátů advokacie zamítajícího, zápis ten byl povolen na odvolání podle § 30 adv. řádu, nepřísluší výboru advokátní komory čís. 42.

— bylo-li odvolání, podané pro zmatečnost, zamítnuto odvolacím soudem samostatným usnesením, lze si do toho stěžovati rekursem podle § 519 čís. 1 c. ř. s.; bylo-li takové zamítavé usnesení pojato do rozsudku odvolacího soudu, lze mu odporovati dovoláním podle § 503 čís. 1 c. ř. s. čís. 49.

Ochrana nájemců: zpětná působnost § 7 a) nař. čís. 83/1918 sb. z. a n. čís. 1.

Omezení viz obmezení.

Omluvitelné nedopatření při plnění vyrovnání čís. 51.

Opatření po rozumu § 168, nový doslov, obč. zák. lze učiniti i po slehnutí, jen když před touto dobou návrh byl učiněn čís. 13.

Oposiční žaloba viz žaloba podle § 35 ex. ř.

Opravný prostředek: nesprávné zvolení jeho čís. 12.

— bylo-li odvolání pro zmatečnost zamítnuto odvolacím soudem čís. 49.

Označení nesprávné opravného prostředku čís. 12.

Oznámení řádnému soudu podle § 110 obč. zák. o opětném spojení rozvedených manželů; jde o předpis pouze pořádkový čís. 48.

— není třeba k obnovení manželského společenství ve smyslu §§ 15 a násl. zák. čís. 320/1919 čís. 3.

Pacht viz smlouva nájemní.

Pensijní nároky železničních zaměstnanců; příslušnost rozhodčího soudu zemské úřadovny II. všeob. poj. ústavu v Brně čís. 39.

Petitorní žaloba nájemce (pachtýře) proti třetímu, rušícímu jeho nájemní (pachtovní) právo čís. 59.

Písatel písemného posledního pořízení může býti svědkem ústního posledního pořízení čís. 14.

Platy: exekuce na ně; ustanovení § 207 horn. zák. nedoznalo změny zákonem čís. 314/1920 čís. 16.

Poddlužnická žaloba proti osobě blízké podle § 2 zák. čís. 4/1931 sb. z. a n. čís. 61.

Podíl spoluvlastnický na hmotné movité věci; exekuce na něj čís. 30.

Pojištění pensijní: příslušnost rozhodčího soudu zemské úřadovny II. všeob. pens. ústavu v Brně pro žaloby o pensijní nároky železničních zaměstnanců čís. 39.

Polsko: za platnosti smlouvy s ním čís. 5/1926 sb. z. a n. nesmějí čsl. soudy rozhodovati o rozvodu, rozluce nebo neplatnosti manželství polských státních příslušníků čís. 54.

Pořad práva či nesporné řízení viz nesporné řízení.

— nároky proti poštovní správě čís. 2.

— byla-li otázka přípustnosti pořadu práva kladně již rozřešena formálně pravoplatným usnesením nižších soudů, nelze nejv. soudu, k němuž se věc dostala přípustným opravným prostředkem, zabývati se touto otázkou čís. 26.

— nepřípustnost pro žalobu podle §§ 35, 36 ex. ř., domáhající se jen zrušení exekuce čís. 53.

Pořadí poznamenané viz knihovní poznámka pořadí.

Pořízení poslední: pokud lze písemné, pro formální poklesek neplatné, zachovati v platnosti jako ústní poslední pořízení čís. 14.

— písatele posledního pořízení nelze pro tuto okolnost o sobě pominouti jako svědka ústního posledního pořízení čís. 14.

Poslední pořízení viz pořízení poslední.

Postup neknihovní hypotekární pohledávky čís. 60.

Pošta: § 219 odst. 2 pošt. řádu čís. 317/1916 ř. zák. jest ve shodě se zákonem čís. 2.

Poštovní doprava: pro lhůty k námitkám proti výpovědi z nájmu (pachtu) platí předpisy §§ 125 a 126 c. ř. s. a § 89 org. zák. čís. 58.

Povolání zaměstnance k činné službě vojenské za mobilisace, jest důležitou příčinou podle § 1154 b) obč. zák. ve znění § 1 zák. čís. 155/1921 čís. 18.

Pozemková reforma: Přídělové nemovitosti, které nebyly přiděleny jako rolnický nedíl, mohou za účinnosti zák. čís. 93/1931 sb. z. a n. až na výjimky, v tomto zákoně stanovené, býti po dobu uvedenou v § 2 odst. 1 a 2 zmíněného zákona mezi živými zcizeny, zatíženy a propachtovány jen se svolením St. poz. úřadu čís. 62.

Poznámka pořadí viz knihovní poznámka pořadí.

Právní moc: rozhodnutí o vzájemné pohledávce namítané započtením čís. 52.

— **obchod:** vojenské koně nejsou věcmi vyloučenými z něho čís. 7.

Privilegované námitky: vázanost nejv. soudu formelně pravoplatným usnesením nižších soudů čís. 26.

Procesní způsobilost: vázanost nejv. soudu formelně pravoplatným rozhodnutím nižších soudů čís. 26.

Prodej exekuční: odklad podle § 11 (2) vyr. ř. vztahuje se také na případy § 10 (4) vyr. ř. čís. 50.

Prodlení v placení vyrovnací kvoty: čl. III. zák. čís. 99/1923 nedotýká se vyrovnání, jež před jeho účinností byla již pravoplatně potvrzena čís. 34.

— omluvitelné nedopatření při plnění vyrovnání čís. 51.

Propočítání služební doby viz zaměstnanec železniční.

Prosba žalobní viz návrh žalobní.

Prostředek opravný viz opravný prostředek.

Průvodní břímě viz důkazní břímě.

První rok v řízení před okresním soudem, při němž žalovaný žalobní nárok jen popřel, a zmeškání příštího roku žalovaným čís. 29.

Přednostní právo ve vyrovnání; ustanovení § 11 (2) vyr. ř. vztahuje se také na případy § 10 (4) vyr. ř. čís. 50.

Přechod řádného řízení v řízení bagatelní ve smyslu § 453/2 c. ř. s.; netřeba zvláštního usnesení soudního; stačí pouhé zjištění v protokolu čís. 31.

Přeměna rozvodu v rozluku po obnovení manželského společenství čís. 3

— podle §§ 15, 17 zák. čís. 320/1919 sb. z. a n.; pokud jsou příslušny tuzemské soudy čís. 6.

— podle § 17 rozl. zák. i na základě rozsudku pro zmeškání čís. 9.

Přerušení exekuce podle § 3 vl. nař. čís. 173/1921 (vl. nař. čís. 472/1921) i ohledně nároků, o nichž bylo v otázce měnové před 2. květnem 1921 pravoplatně rozhodnuto čís. 15.

— peněžité pohledávky a závazky vytčené v § 1 vl. nař. čís. 173/1921, nemohou po dobu platnosti tohoto nařízení, jakož i dalších nařízení čís. 472/1921, 377/1922 a 236/1923 býti soudně vymáhány ani tehdy, byly-li vyloučeny ze soupisu podle § 2 vl. nař. čís. 265/1922 a platí i ohledně těchto závazků předpisy §§ 2 a 4 vl. nař. čís. 173/1921, po případě 472/1921 čís. 25.

Přesídlení advokáta: přepis v seznamu advokátů čís. 42.

Převod vlastnictví k zajištění může býti v exekučním řízení ochráněno jedině žalobou podle § 258 ex. ř. čís. 37.

Přídělový zákon viz pozemková reforma.

Přímá žaloba proti osobě blízké podle § 2 zák. čís. 4/1931 sb. z. a n. čís. 61.

Přípustnost dovolání s hled. § 502/3 c. ř. s., rozhodnuto-li souhlasně o vzájemných pohledávkách namítaných k započtení čís. 52.

— **pořadu práva** viz pořad práva.

Příroční: pohledávky za dodané zboží nebo práce provedené před 28. říjnem 1918 na základě smluv sjednaných s býv. vládou rakouskou býv. rakouskému

eráru a uplatněné proti čsl. eráru spadají pod zákon čís. 440/1919 a jest vzhledem k nim postupovati podle § 2 tohoto zákona, pokud nejde o případ § 8/2 zák. čís. 236/1924 čís. 36.

Přírůstek hodnoty viz dávka z přírůstku hodnoty.

Příslušenství (vedlejší pohledávky): povaha; pokud jsou jím útraty sporu čís. 27.

Příslušnost: není-li dán důvod místní příslušnosti ani podle čís. 2 ani podle čís. 3 § 20 zákona čís. 320/1919 sb. z. a n., nelze u zdejších soudů vůbec domáhati se přeměny rozvodu v rozluku podle §§ 15 a 17 téhož zákona a není místa pro použití § 28 j. n. čís. 6.

— ku případům evikce předpis § 49 čís. 8 j. n. se nevztahuje čís. 7.

— k opodstatnění sudiště podle § 88/2 j. n. se nevyžaduje, by fakturované zboží došlo příjemce; dojití zboží jest jen časovou mezí pro účinnost sudištní doložky faktury, tak totiž, že dojde-li faktura až po zboží, sudištní doložka účinku nejeví čís. 22.

— nezhojitelná nepříslušnost; vázanost nejv. soudu formálně pravoplatným usnesením nižších soudů čís. 26.

— rozhodčího soudu zemské úřadovny II. všeob. poj. ústavu v Brně pro žaloby o pensijní nároky železničních zaměstnanců čís. 39.

— výlučná příslušnost státních občanských soudů a smlouva o rozhodčím soudě (na Slovensku) čís. 46.

— za platnosti smlouvy s Polskem čís. 5/1926 sb. z. a n. nesmějí československé soudy rozhodovati o rozvodu, rozluce nebo neplatnosti manželství polských státních příslušníků čís. 54.

Psací stroj: advokátovy kanceláře; pokud je nezabavitelný čís. 11.

Rakousko: soupis pohledávek viz tamže.

Reforma pozemková viz pozemková reforma.

Rejstřík: výmaz společenstva s r. o. čís. 21.

Rekurs viz stížnost.

Res extra commercium viz právní obchod.

Res judicata viz rozepře rozsouzená.

Rok první viz první rok.

Rozepře rozsouzená, zahájená: vázanost nejv. soudu formálně pravoplatným usnesením nižších soudů čís. 26.

— pokud nastává zahájenost rozepře uplatněním vzájemné pohledávky k započtení vzhledem k započítávané vzájemné pohledávce, a byla-li vzájemná pohledávka již zažalována, pokud brání zahájená rozepře tomu, by byla táž vzájemná pohledávka namítána k započtení čís. 52.

Rozhodčí soud zemské úřadovny II. všeob. pojišťovacího ústavu v Brně; příslušnost pro žaloby o pensijní nároky železničních zaměstnanců čís. 39.

— v otázce platnosti smlouvy o rozhodčím soudě jest (na Slovensku) venkoncem lhostejno, že pro právní rozepři, jež se předkládá k rozsouzení rozhodčímu soudu, stanoven jest s hlediska státních občanských soudů výlučný obor působnosti nebo výlučná příslušnost, najmě výlučná příslušnost podle § 39 opp. čís. 46.

Rozluka manželství: přeměna rozvodu v rozluku po obnovení manželského společenství čís. 3.

— zmatečnost, projednán-li spor bez přivzetí obhájce manželského svazku čís. 4.

— obhájce manželského svazku není povinen podati dovolání ve sporu o rozluku čís. 5.

— přeměna rozvodu v rozluku podle §§ 15, 17 roz. zák. čís. 320/1919 Sb. z. a n.; pokud jsou příslušny tuzemské soudy čís. 6.
— povoliti ji podle § 17 rozl. nov. lze i tehda, byl-li rozvod vysloven rozsudkem pro zmeškání čís. 9.
— polských státních příslušníků; za platnosti smlouvy s Polskem čís. 5/1926 sb. z. a n. nesmějí čsl. soudy o ní rozhodovati čís. 54.

Rozsudek či usnesení čís. 27.
— — pokud jest rozhodnutí o vzájemné pohledávce namítané k započtení pojati do výroku čís. 52.
— **pro zmeškání** o rozvodu a přeměna rozvodu v rozluku podle § 17 rozl. zák. čís. 9.
— — obmezil-li se žalovaný v řízení na okresním soudě při prvém roku, nařízeném k ústnímu přelíčení, na pouhé popření žalobního nároku, a rok ten pak bez dalšího jednání odložen, lze při příštím roku proti nedostavivšímu se žalovanému vynésti rozsudek pro zmeškání jen podle § 442/2 (§ 399), nikoliv podle § 442/1 (396) c. ř. s. čís. 29.

Rozvaha likvidační při výmazu společenstva s r. o. čís. 21.

Rozvod manželství od stolu a lože: přeměna v rozluku po obnovení manželského společenství čís. 3.
— přeměna v rozluku podle §§ 15, 17 zák. čís. 320/1919 sb. z. a n.; pokud jsou příslušny tuzemské soudy čís. 6.
— přeměna v rozluku podle § 17 rozl. zák. i na základě rozsudku pro zmeškání čís. 9.
— rozvedený manžel pohlavním stykem se třetí osobou dopouští se cizoložství čís. 43.
— je odčiněn pouhým návratem manželů k soužití čís. 48.
— polských státních příslušníků; za platnosti smlouvy s Polskem čís. 5/1926 sb. z. a n. nesmějí čsl. soudy o něm rozhodnouti čís. 54.

Řízení bagatelní viz nepatrné věci.
— **nesporné** viz nesporné řízení.

Samostatné usnesení odvolacího soudu o zamítnutí odvolání, podaného pro zmatečnost; opravným prostředkem je rekurs čís. 49.

Sazba advokátní (čís. 142/1921): odměna za ústní jednání čís. 17.

Seznam advokátů (kandidátů advokacie): výboru advokátní komory nepřísluší odvolání do usnesení vrchního zemského soudu, jímž změnou usnesení komorního výboru, zápis zamítajícího, zápis byl povolen na odvolání podle § 30 adv. ř. čís. 42.
— přesídlení advokáta a přepis v seznamu čís. 42.

Schválení smlouvy nesvéprávného nesvéprávným samým, zatím nabyvším svéprávnosti, i konkludentním činem čís. 24.

Skutková zjištění v rozsudku pro zmeškání čís. 9.

Slehnutí: opatření podle § 168, nový doslov obč. zák. lze učiniti i po něm, jen když před touto dobou návrh byl učiněn čís. 13.

Slovensko: v otázce platnosti smlouvy o rozhodčím soudě jest venkoncem ihostejno, že pro právní rozepři, o němž má rozhodnouti rozhodčí soud, stanoven jest s hlediska státních občanských soudů výlučný obor působnosti nebo výlučná příslušnost, najmě výlučná příslušnost podle § 39 opp. čís. 46.

Služební doba: propočítání viz zaměstnanec železniční.
— **smlouva** viz smlouva služební.

Smír: základem pro úpravu útrat ve sporech, ukončených soudním smírem, jest zpravidla peníz, původně zažalovaný; nastane-li však některý z případů posledního odstavce § 5 vl. nař. čís. 142/1921, jest se soudu říditi předpisem tohoto paragrafu čís. 19.
— soudní smír o výživném nemanželského dítěte a napotomní podstatná změna poměrů; nová úprava podle druhého odstavce § 16 I. dílčí nov. k obč. zák. čís. 20.
— zvrátiti pro jeho počáteční neplatnost anebo napotomní bezúčinnost soudně schválený smír o výživném nem. dítěte lze jen k žalobě v řízení sporném čís. 20.

Smlouva individuelní viz smlouva kolektivní.
— **kolektivní:** pokud není pro ten který případ v zákoně jinak stanoveno, jest stranám přes to, že obě jsou členy organisací uzavřevších kolektivní smlouvu, nicméně volno, ujednati si individuelní služební smlouvu odchylnou od smlouvy kolektivní, a to bez rozdílu, zda byla úchylka učiněna ve prospěch zaměstnance neb zaměstnavatele čís. 40.
— **kulhavá** viz nesvéprávný.
— **nájemní:** zpětná působnost § 7 a) nař. čís. 83/1918 sb. z. a n. o ochraně nájemců čís. 1.
— — pro lhůty k námitkám proti výpovědi z nájmu nebo z pachtu platí předpisy §§ 125 a 126 c. ř. s. a § 89 zák. o org. s. čís. 58.
— — nájemce (pachtýř) může hájiti své nájemní (pachtovní) právo petitorní žalobou jen proti pronajímateli (propachtovateli), nikoliv však proti třetímu, jenž mu zadržuje najatou (zpachtovanou) věc nebo ho jiným způsobem ruší v nájemním (pachtovním) užívání čís. 59.
— **rozhodčí** na Slovensku a ustanovení o výlučné příslušnosti státních občanských soudů čís. 46.
— **služební:** smlouva kolektivní viz tamže.
— — důležitou příčinou podle § 1154 b) obč. zák. ve znění § 1 zák. čís. 155/1921, týkající se osoby zaměstnancovy, jest též povolání jeho k činné vojenské službě za mobilisace čís. 18.

Soudní odhad viz odhad.
— **smír** viz smír.

Soupis pohledávek: peněžité pohledávky, vytčené v § 1 vl. nař. čís. 173/1921, nemohou po dobu platnosti tohoto nařízení, jakož i dalších nařízení čís. 472/1921, 377/1922, 236/1923 býti soudně vymáhány ani tehdy, byly-li vyloučeny ze soupisu podle § 2 vl. nař. čís. 265/1922, a platí i ohledně těchto závazků předpisy §§ 2—4 vl. nař. čís. 173/1921, po příp. čís. 472/1921 čís. 25.
— přerušiti exekuci podle § 3 vl. nař. čís. 173/1921 (vl. nař. č. 472/1921) nutno i ohledně nároků, o nichž bylo v otázce měnové před 2. květnem 1921 pravoplatně rozhodnuto čís. 15.

Spojení opětné rozvedených manželů podle §§ 15 a násl. zák. čís. 320/1919 čís. 3.
— předpis § 110 obč. zák., že opětné spojení musí býti oznámeno řádnému soudu, je předpisem pouze pořádkovým čís. 48.

Společenství statků: na dlužníkův spoluvlastnický podíl na hmotné věci movité jest vésti exekuci, je-li věc ve výlučné moci dlužníka (§§ 253, 262 ex. ř.), podle §§ 249 a násl. ex. ř., jinak podle §§ 331 a násl. ex. ř. čís. 30.

Společenstvo: s r. o., výmaz z rejstříku; svolení berní správy podle § 8 zák. čís. 134/1920; lhůta § 81 zákona družstevního; průkaz, že a komu byly dány spisy v uschování; předložení likvidační rozvahy a opis protokolu o valné hromadě, že likvidatorům bylo dáno absolutorium čís. 21.
— znamenání firmy čís. 41.

Společnost akciová: znamenání firmy čís. 41.
— **s ruč. obm.:** znamenání firmy čís. 41.

— **tichá:** kontrolní právo zaručené tichému společníku čl. 253 obch. zák. jest uplatňovati v řízení nesporném čís. 57.

Spoluvlastnictví viz společenství statků.

Správa pro vady: ku případům evikce se nevztahuje předpis § 49 čís. 8 j. n. čís. 7.

— neoprávněný prodej vojenských koní se neposuzuje podle ustanovení o smlouvách neplatných, nýbrž podle předpisů o správě čís. 7.

Stát československý: pohledávky za dodané zboží anebo práce provedené před 28. říjnem 1918 na základě smluv, sjednaných s býv. vládou rakouskou, býv. rakouskému eráru a uplatněné proti čsl. eráru jako nabyvateli statků a majetku rak. vlády podle § 208 mírové smlouvy St. Germainské po případě jako nabyvateli všech statků a všeho majetku uvedeného v § 1 zák. č. 354/1921 spadají pod zák. čís. 440/1919 a jest vzhledem k nim postupovati podle § 2 tohoto zákona, pokud nejde o případ § 8/2 zák. čís. 236/1924 čís. 36.

Státní pozemkový úřad viz svolení Státního pozemkového úřadu.

Stížnost: dovolání či rekurs, bylo-li odvolání, podané pro zmatečnost, zamítnuto odvolacím soudem čís. 49.

Stroj psací: advokátovy kanceláře; pokud je nezabavitelný čís. 11.

Sudiště viz příslušnost.

Svéprávnost viz nesvéprávný, zbavení svéprávnosti.

Svědek ústního posledního pořízení; může jím býti pisatel posledního pořízení čís. 14.

Svolení berní správy podle § 8 zák. čís. 134/1920 vyžaduje se jen k zápisu usnesení o dobrovolném zrušení společenstva, není ho však třeba k zápisu nedobrovolného zrušení a k zápisu výmazu likvidační firmy vůbec čís. 21.

— **Státního pozemkového úřadu** k zcizení, zatížení a propachtování přídělové nemovitosti, která nebyla přidělena jako rolnický nedíl čís. 62.

Tarif advokátní (čís. 142/1921): odměna za ústní jednání čís. 17.

Testament viz pořízení poslední.

Tichý společník: kontrolní právo mu zaručené čl. 253 obch. zák. jest uplatňovati v řízení nesporném čís. 57.

Tuzemské soudy: příslušnost pro přeměnu rozvodu v rozluku podle §§ 15, 17 zák. čís. 320/1919 sb. z. a n. čís. 6.

— za platnosti smlouvy s Polskem čís. 5/1925 sb. z. a n. nesmějí čsl. soudy rozhodovati o neplatnosti, rozvodu neb rozluce manželství polských státních příslušníků čís. 54.

Účastník ve smyslu § 30 adv. ř. čís. 42.

Úpadek a knihovní poznámka pořadí podle § 53 knih. zák. čís. 23.

— rozdíl mezi řízením vyrovnacím a konkursním čís. 44.

Úprava útrat viz útraty.

Usnesení: byla-li žaloba za řízení v I. stolici obmezena na útraty sporu čís. 27.

— netřeba při přechodu v řízení bagatelní podle § 453/2 c. ř. s.; stačí pouhé zjištění v protokolu čís. 31.

— o odvolání, podaném pro zmatečnost; rozhodnuto-li odvolacím soudem samostatným usnesením, či usnesením pojatým do rozsudku; důsledky pro opravné prostředky čís. 49.

Ústní jednání: odměna advokáta za intervenci při něm čís. 17.

— **poslední pořízení:** pokud lze zachovati v platnosti jako ústní poslední pořízení písemné poslední pořízení pro formální poklesek neplatné; pisatele posledního pořízení nelze pro tuto okolnost o sobě pominouti jako svědka ústního posledního pořízení čís. 14.

Útraty: odměna advokáta za intervenci při ústním jednání podle pol. 3—5 adv. sazby čís. 142/1921 sb. z. a n. čís. 17.

— základem pro úpravu útrat ve sporech ukončených smírem jest zpravidla peníz, původně zažalovaný; nastane-li však některý z případů posledního odstavce § 5 vlád. nař. čís. 142/1921, jest se soudu říditi předpisem tohoto paragrafu čís. 19.

— byla-li žalobní žádost obmezena za řízení v I. stolici na útraty sporu, jest o ní rozhodnouti usnesením čís. 27.

— byla-li žalobní žádost obmezena za pravidelného řízení před okr. soudy na útraty sporu, je dále jednati podle předpisů pro řízení ve věcech bagatelních čís. 27.

— pokud vymáhajícímu věřiteli přísluší nárok na náhradu útrat za návrh, by exekuce byla zastavena vzhledem k excindačním nárokům třetích osob čís. 32.

— odhadu za účelem vyměření dávky z přírůstku hodnoty; příslušnost k rozhodování o nich; jsou-li útraty u strany nedobytné, ručí za ně úřad vyměřující, jenž navrhl soudní odhad čís. 38.

— pohledávka útrat v rozepři vedené vyrovnacím dlužníkem; pokud jest zasažena vyrovnáním čí. 44.

Valná hromada společenstva; autonomie čís. 21.

Valutové spory viz soupis pohledávek.

Vázanost nejv. soudu formálně pravoplatným usnesením nižších soudů o přípustnosti pořadu práva čís. 26.

Včítání dnů poštovní dopravy viz lhůta.

Vedlejší pohledávky: povaha; pokud jsou jimi útraty sporu čís. 27.

Versio in rem (§ 1042 obč. zák.) viz náklad.

Věci nepatrné viz nepatrné věci.

Vlastnické právo ku zajištění může býti v exekučním řízení chráněno jedině žalobou podle § 258 ex. ř. čís. 37.

Vojenská služba činná: povolání zaměstnance k ní za mobilisace jest důležitou příčinou podle § 1154 b) obč. zák. ve znění zák. čís. 155/1921 čís. 18.

Vojenské koně viz koně vojenské.

Vůle poslední viz pořízení poslední.

Výbor advokátní komory viz advokátní komora.

Vyloučení z exekuce podle § 251 čís. 5 ex. ř. psacího stroje advokátovy kanceláře čís. 11.

— jediného auta autodrožkáře čís. 47.

Výlučná příslušnost státních občanských soudů a smlouva o rozhodčím soudě (na Slovensku) čís. 46.

Výmaz společenstev s r. o. z rejstříku; svolení berní správy dle § 8 zák. čís. 134/1920 se vyžaduje jen k zápisu usnesení o dobrovolném zrušení společenstva; k výmazu firmy jest vyčkati lhůty § 81 zák. družst. jen tehdy, převyšují-li aktiva pasiva; v opovědi výmazu firmy jest uvésti a prokázati, že a komu byly dány knihy a spisy v uschování, kromě toho jest předložiti likvidační rozvahu a opis protokolu o valné hromadě, že likvidatorům bylo dáno absolutorium čís. 21.

Výpověď: pro lhůty k námitkám proti výpovědi z nájmu (pachtu) platí předpisy §§ 125 a 126 c. ř. s. a § 89 org. zák. čís. 58.

Vyrovnání a knihovní poznámka pořadí podle § 53 knih. zák. čís. 23.
— ustanovení čl. III. zák. čís. 99/1923 nedotýká se vyrovnání, jež před jeho účinností byla již pravoplatně potvrzena čís. 34.
— pokud jest vyrovnáním zasažena pohledávka útrat v rozepři vedené vyrovnacím dlužníkem čís. 44.
— nastal-li klid ve vymáhání pohledávek podle § 10 odst. (1) vyr. ř., nemůže na věcech dlužníkovi náležejících nabyto býti soudcovského práva zástavního neb uspokojovacího do té doby, dokud nebude veřejně oznámeno usnesení, jímž se vyrovnací řízení prohlašuje podle § 55 vyr. ř. za skončené čís. 45.
— ustanovení § 11 (2) vyr. ř. vztahuje se také na případy § 10 (4) vyr. ř. čís. 50.
— není opozděným a neúplným splněním vyrovnání podle § 57 vyr. ř. v doslovu čl. III. zák. čís. 99/1923, přihodilo-li se dlužníku při plnění omluvitelné nedopatření čís. 51.

Výživné: uznáno-li nem. otcovství; pokud lze se sporem domáhati výživného čís. 8.
— změna ve výši výživného, jež pro nem. dítě bylo stanoveno rozsudkem, nemůže se státi v nesporném řízení čís. 10.
— o návrhu poručenstva nebo nemanželského otce, by pro podstatnou změnu v potřebách dítěte nebo v otcově hospodářské mohoucnosti neb po té i oné stránce znova bylo upraveno výživné nemanželského dítěte, dosud smírem určené, nutno postupovati podle druhého odstavce § 16 I. dílčí nov. k obč. zák. čís. 20.
— zvrátiti pro jeho počáteční neplatnost anebo napotomní bezúčinnost soudně schválený smír o výživném nem. dítěte lze jen ku žalobě v řízení sporném čís. 20.
— složení odbytného nem. otcem jednou pro vždy; dítě může nedostávající se nutnou výživu od něho požadovati, ale teprve po vyčerpání odbytného; přistoupila-li nem. matka, po případě její rodiče ke smíru, nedostává se nutná výživa dítěti teprve, když ani z odbytného, ani matkou, po případě jejími rodiči nemůže býti uhražena; z důvodu změny poměrů může býti další plnění otcovských povinností vymáháno, i když odbytné ještě není vyčerpáno čís. 33.
— proti osobě blízké podle § 2 zák. čís. 4/1931 sb. z. a n. nelze nastupovati žalobou přímo; předpisu § 2 tohoto zákona nelze použíti pro vymáhání dávek splatných před jeho účinností čís. 61.

Vzájemná pohledávka viz započtení.

Zabavitelnost viz nezabavitelnost.

Zahájení rozepře viz rozepře zahájená.

Zajišťovací převod vlastnictví může býti v exekučním řízení ochráněno jedině žalobou podle § 258 ex. ř. čís. 37.

Zákon: zpětná působnost viz tamže.
— a nařízení čís. 2.

Zákonné zastoupení: nedostatek jeho; vázanost nejvyššího soudu formálně pravoplatným rozhodnutím nižších soudů čís. 26.

Zaměstnanec: smlouva kolektivní viz tamže.
— — povolání jeho k činné vojenské službě za mobilisace jest důležitou příčinou ve smyslu § 1154 b) obč. zák. ve znění zák. čís. 155/1921 čís. 18.
— **železniční:** pokud pro žaloby o pensijní nároky proti pensijnímu fondu st. drah, proti společenstevnímu pensijnímu ústavu a proti schváleným pensijním zařízením soukromých drah je příslušný rozhodčí soud zemské úřadovny II. všeob. pojišťovacího ústavu v Brně čís. 39.

— — výnos ministerstva železnic ze dne 24. září 1921 čís. 53.924 o propočítání služební doby v § 2 pod čís. 2 a ve výkladu jeho k § 2 čís. 2, dále v § 3 čís. 2 v odstavci druhém větě druhé není v rozporu s duchem zákona čís. 222/1920 sb. z. a n. čís. 55.

Zápis do seznamu kandidátů advokacie viz seznam kandidátů advokacie.

Započítání dnů poštovní dopravy viz lhůta.

Započtení: pokud uplatněním námitky ve sporu nastává vzhledem k započítávané pohledávky zahájenost rozepře, a byla-li vzájemná pohledávka již zažalována, pokud brání zahájená rozepře tomu, by byla táž vzájemná pohledávka namítána k započtení čís. 52.

Zastavení exekuce viz zrušení exekuce.

Zastoupení zákonné: nedostatek jeho; vázanost nejvyššího soudu formálně pravoplatným rozhodnutím nižších soudů čís. 26.

Zbavení svéprávnosti: zásada § 269 obč. zák., podle níž pro duševně chorého, nad nímž nebdí ani otec, ani poručník, nutno zříditi zákonitého ochránce, nedoznala změny řádem o zbav. svépr.; jakmile zjednán spolehlivý podklad pro úsudek o trvalé, hlubší duševní chorobě, nutno zahájiti řízení o zbavení svéprávnosti; okolnost, zda duševně chorý jest či není chován v ústavě, jest právě tak nezávažnou, jako nezáleží na tom, zda jest či není majetným čís. 28.

Zemská úřadovna II. všeob. poj. ústavu v Brně: příslušnost pro žaloby o pensijní nároky železničních zaměstnanců čís. 39.

Zjištění skutková v rozsudku pro zmeškání čís. 9.

Zmatečnost: projednán-li rozlukový spor bez přivzetí obhájce manželského svazku; zmatečnosti si jest povšimnouti i opravné stolici, třebaže opravný prostředek týkal se jen otázky zavinění na rozluce čís. 4.
— nedostatek zákonného zastoupení, procesní způsobilosti; vázanost nejv. soudu formálně pravoplatným usnesením nižších soudů čís. 26.
— bylo li odvolání, podané pro zmatečnost, zamítnuto odvolacím soudem; rekurs či dovolání? čís. 49.
— podle § 477 čís. 6, rozhodnuto-li věcně o žalobě podle §§ 35 a 36 ex. ř., navrhující toliko zrušení exekuce čís. 53.

Zmeškání viz rozsudek pro zmeškání.

Změna hodnoty předmětu sporu nenastává soudním smírem čís. 19.
— — a přechod v řízení bagatelní podle § 453/2 c. ř. s.; netřeba zvláštního usnesení; stačí pouhé zjištění v protokolu čís. 31.
— **poměrů:** vymáhání dalšího plnění povinnosti nemanž, otce, i když odbytné ještě není vyčerpáno čís. 33.
— **výživného** stanoveného pro nem. dítě rozsudkem nemůže se státi v řízení nesporném čís. 10.
— — nem. dítěte upraveného smírem pro podstatnou změnu poměrů; nutno postupovati podle druhého odstavce § 16 I. dílčí nov. k obč. zák. čís. 20.

Znamenání firmy kupce jednotlivce čís. 41.

Zpětná působnost § 7 a) nař. čís. 83/1918 sb. z. a n. čís. 1.
— ustanovení čl. III. zákona čís. 99/1923 nedotýká se vyrovnání, jež před jeho účinností byla již pravoplatně potvrzena čís. 34.
— předpisu § 2 zákona čís. 4/1931 sb. z. a n. nelze použíti pro vymáhání dávek splatných před jeho účinností čís. 61.
— předpisů § 2 odst. 1 a 2 malého přídělového zákona (čís. 93/1931 sb. z. a n.) čís. 62.

Způsobilost procesní: vázanost nejv. soudu formelně pravoplatným usnesením nižších soudů čís. 26.

Zrušení exekuce: pokud vym. věřiteli přísluší nárok na náhradu útrat za návrh, by exekuce byla zastavena vzhledem k excindačním nárokům třetích osob čís. 32.

— **společenstva s r. o.** a výmaz společnosti z rejstříku čís. 21.

Žádost žalobní v žalobách podle §§ 35, 36 ex. ř., náprava chybné žádosti v první stolici čís. 53.

Žaloba: obmezení viz tamže.

— **petitorní:** nájemce (pachtýře) proti třetímu, rušícímu jeho právo čís. 59.

— **přímá** proti osobě blízké podle § 2 zák. čis. 4/1931 sb. z. a n. vyloučena čís. 61.

— **podle § 1042 obč. zák.:** lze se ji domáhati náhrady nákladu, k němuž byl jiný povinen z jakéhokoliv důvodu čís. 56.

— **podle §§ 35 a 36 ex. ř.:** nemající žalobního návrhu, aby exekuce byla prohlášena za nepřípustnou, nýbrž navrhující toliko zrušení exekuce; nebyla-li zjednána přípustná náprava v prvé stolici, jest odmítnouti žalobu pro nepřípustnost pořadu práva a zároveň zrušiti vynesené snad již rozsudky i s předchozím řízením z důvodu § 477 čís. 6 c. ř. s. čís. 53.

— **podle § 37 ex. ř.** či § 258 ex. ř.: vlastnické právo ku zajištění může býti v exekučním řízení chráněno jedině žalobou podle § 258 ex. ř. čís. 37.

— — a neknihovní postup hypotekární pohledávky čís. 60.

Žalobní návrh v žalobě podle §§ 35, 36 ex. ř.; náprava chybného žalobního návrhu jen v první stolici čís. 53.

Železniční zaměstnanec viz zaměstnanec železniční.

Živnostník drobný ve smyslu § 251 čís. 6 ex. ř. čís. 47.

Seznam ustanovení zákonných, jež byla v plenárních rozhodnutích vyložena.

I. Občanský zákonník.

	Čís.
§ 5	1, 34
§ 6	54
§ 7	59
§ 12	59
§ 19	59
§ 21	28, 33
§ 90	43
§ 97	5
§ 99	9
§§ 103—109	43
§ 110	3, 48
§ 115	5
§ 138	48
§ 142	10, 33
§ 166	33
§ 168	13
§ 169	33
§ 170	33
§ 187	28
§ 188	28
§ 216	33
§ 220	33
§ 233	20, 33, 34
§ 242	51
§ 269	28
§ 307	56, 59
§ 308	59
§ 339	59
§ 344	59
§ 354	59
§ 355	7
§ 364 odst. 1	7
§ 366	59
§ 443	23
§ 451	60
§ 459	59
§ 482	59
§ 504	59
§ 509	59
§ 523	59
§ 577	14
§ 579	14
§ 581	14
§ 585	14
§ 586	14
§ 601	14
§ 696	22
§ 704	22
§ 708	22
§ 795	33
§ 859	56
§ 862	24
§ 863	24
§ 865	24
§ 879	33
§ 902	22
§ 903	22
§ 912	27
§ 914	33, 51
§§ 924—927	7
§ 931	59
§ 933	7
§ 953	23
§ 1042	56
§ 1090	59
§ 1094	59

	Čís.
§ 1096	59
§ 1120	59
§ 1121	59
§ 1122	59
§ 1126	59
§ 1129	59
§ 1154 b)	18
§ 1170	36
§ 1297	51
§ 1323	59
§ 1368	60
§ 1380	33
§ 1388	51
§ 1389	33
§ 1396	60
§ 1409	36
§ 1426	60
§ 1481	33

I. dílčí novela.

	Čís.
§ 11	13
§ 16	8, 10, 20

II. Obchodní zákonník.

	Čís.
čl. 15	41
čl. 19	41
čl. 40	57
čl. 88	41
čl. 153	41
čl. 160	57
čl. 229	41
čl. 253	57
čl. 282	51
čl. 319	22
čl. 323	22
čl. 347	22

III. Jurisdikční norma.

	Čís.
§ 28	6
§ 29	22
§ 42	26
§ 49 čís. 8	7
§ 54 odst. 2	27
§ 88/2	22
§ 100	6

IV. Soudní řád.

	Čís.
čl. I uvoz. zák.	20, 57
čl. XLVII uv. zák.	58
čl. LI, LII, LIII uv. zák.	58
§ 7	26
§ 40	38, 44
§ 41	44
§ 49	27
§ 52	27
— odst. 3	44
§ 54	44
§ 55	27
§ 84 odst. 2	13
§ 124	22
§ 125	22, 58

	Čís.
§ 126	58
§ 182	53
§ 188	52
§ 189	52
§ 196	31
§ 232	52
§ 233	52
§ 235 odst. 1	27
§ 236	52
§ 237 odst. 3	27
§ 239	29
§ 240/3	26
§ 259	52
§ 261/4	26
§ 292/2	35
§ 332	38
§ 365	38
§ 367	38
§ 391/3	52
§ 396	9, 29
§ 399	29
§ 404	27
§ 405	53
§ 411	52
§ 416	26
§ 423	27
§ 425	27, 31
§ 426	26, 31
§ 440	29
§ 442	29
§ 448	31
§ 453	27
— odst. 2	31
§ 471 čís. 7	4
§ 474 odst. 2	49
§ 477	26, 49
— čís. 4	4
— čís. 5	4, 26
— čís. 6	53
§ 480 odst. 2	49
§ 494	4
§ 495	49
§ 500	26
§ 502/3	52
§ 503 čís. 1	49
§ 510	49
§ 511	27
§ 514	26, 27, 31
§ 517	26, 31
§ 519 čís. 1	49
— čís. 2	49
§ 523	49
§ 526	49
§ 528	27
§ 562	58
§ 565	58
§ 566	58
§ 571	58

V. Exekuční řád.

	Čís.
čl. IX uv. zák. čís. 8	16
— čís. 10	16
— čís. 11	16
§ 3	44
§ 33	32
§ 35	53
§ 36	53
§ 37	32, 37, 53, 60
— odst. 4	32
§ 39 čís. 5	53
— odst. 2	32
— odst. 3	53
§ 42	28
§ 54 čís. 3	30
§ 55	32, 44
§ 55/2	30
§ 75	32
§ 87	30
§ 92/2	30
§ 131	30
§ 216 odst. 2	27
§ 238	30

Čís.

§ 240 30
§ 251 čís. 5 11
— čís. 6 47
§ 253 30
§ 258 37
§ 262 30
§ 292 odst. 1 16
§ 308 61
§ 331 30

VI. Patent o nesporném řízení.

Čís.

§ 1 . . . . . 20, 38, 57
§ 2 . . . . . 20, 33
— čís. 5 . . . . . 20, 21, 38
— čís. 7 . . . . . 8, 21, 57
— čís. 8 . . . . . 21, 57
§ 9 odst. 2 42
— odst. 3 42
§ 11 odst. 2 42
§ 185 33
§ 272 38
§ 280 38

VII. Ostatní zákony a nařízení.

Čís.

1786 listopad 1. (Josefinský zákoník)
§ 103 48
1796 září 16. čís. 810 sb. z. s. . . 48
1800 prosinec 5. sv. 67, str. 169 sb. z. pol. 7
1819 srpen 23. čís. 1595 sb. z. s.
§ 14 . . . . . 4, 5, 9
§ 17 . . . . . 4, 5
§ 18 5
1835 červen 15. čís. 39 sb. z. s. . 48
1837 listopad 5. čís. 240 sb. z. s. (poštovní zákon)
§ 24 2
§ 27 odst. 2 2
1838 červen 12. čís. 280 sb. z. s. (řád pošty povozní)
§ 46 2
— listopad 6. čís. 302 sb. z. s. (řád pošty listovní)
§ 20 2
1839 srpen 29. č. 26.261, sv. 267 zák. pol. sb. 7
1852 listopad 20. čís. 251 ř. zák. (jur. n.)
§ 48 26
1854 květen 23. čís. 146 ř. zák. (horní zák.)
§ 207 16
1864 březen 15. čís. 4 z. zák. pro Moravu (obecní zřízení)
§ 52 35
1867 prosinec 21. čís. 141 ř. zák. (zákl. zák. státní)
§ 11 písm. d) 2
— prosinec 21. čís. 145 ř. zák. (zákl. zák. státní)
§ 11 odst. 1 2
1868 květen 26. čís. 27 čís. 75 ř. z. 16
— červenec 6. čís. 96 ř. zák. (adv. řád)
§ 7 42
§ 21 42
§ 30 42
1869 duben 18. čís. 44 ř. zák. (říšský soud)
§ 12 26
1871 červenec 25. čís. 95 ř. zák. (knihovní řád)
§ 29 23

Čís.

§ 53 23
§ 56/3 23
§ 99 23
§ 132 23
1872 červenec 12. čís. 112 ř. zák.
§ 24 16
1873 duben 9. čís.70 ř. zák. (společenstva)
§ 17 41
§ 40 21
§ 44 21
§ 49 21
§ 51 21
§ 78 21
§ 81 21
— duben 29. čís. 68 ř. zák. . . 16
1882 duben 21. čís. 123 ř. zák. . 16
1888 květen 26. čís. 75 ř. zák. . 16
1896 listopad 27. čís. 217 ř. zák. (org. zák.)
§ 89 58
1897 květen 5. čís. 112 ř. zák. (jedn. ř.)
§ 144 38
— prosinec 9. čís. 283 ř. z. (řízení ve věcech manž.)
§ 8 4
§ 9 9
§ 10 9
§ 15 4
§ 16 5
1906 březen 6. čís. 58 ř. zák. (společnosti s r. o.)
§ 18 41
1907 srpen 16. čís. 199 ř. zák. (živn. ř.)
§ 114 odst. 4 40
1910 leden 16. čís. 20 ř. zák. (obch. pomocníci)
§ 6 odst. 2 40
§ 40 40
1912 květen 17. čís. 104 ř. zak. (exist. minimum) . . . 16
1914 červen 1. čís. 118 ř. zák. (úleva soudům)
čl. VIII čís. 27 47
— říjen 12. čís. 276 ř. zák. (I. dílčí nov.)
§ 11 13
§ 16 . . . . . 8, 10, 20
— prosinec 10. čís. 337 ř. zák. (konkursní řád)
§ 10 (1) 23
— čís. 3 37
§ 11 50
§ 12 60
§ 13 23
§ 15 23
§ 51 60
§ 158 (1) 34
(vyrovnací řád)
§ 10 (1) 44, 45
— (3) 37
— (4) 44, 50
§ 11 (2) 50
§ 12 45
§ 16 44
§ 23 50
§ 27 44
§ 49 34
§ 50 34
§ 51 34
§ 53 34
§ 55 45
§ 56 45
§ 57 . . . . . 34, 45, 51
1916 červen 8. čís. 207 ř. zák. (zbavení svéprávnosti)
§ 1 28
§ 16 28
§ 23 28
§ 33 28
— září 22. čís. 317 ř. zák. (poštovní řád)
§ 219 odst. 2 2
1917 listopad 30. čís. 461 ř. zák. (exist. minimum) . . . 16
1918 leden 20. čís. 21 ř. zák. (ochrana nájemců)
§ 7 1
§ 22 1
— listopad 2. čís. 4 sb. z. a n.

R 197

Čís.

(krajský soud v Praze) . . 26
— prosinec 17. čís. 83 sb. z. a n. (ochrana nájemců)
§ 7 a) 1
§ 21 1
1919 květen 22. čís. 320 sb. z. a n. (novela manž.)
§ 13 i) 3, 43
§ 13 posl. odst. . . 4, 5, 9
§ 15 . . . . . 3, 6
§ 16 a) 3
§ 17 . . . . . 6, 9
§ 18 3
§ 20 čís. 2, 3 6
— červen 27. čís. 362 sb. z. a n. (prov. nař. k novele manž.)
čl. II, pod I. odst. 4 . . . 3
— červenec 23. č. 440 sb. z. a n. (přiročí) 36
§ 2 36
— listopad 28. čís. 627 sb. z. a n. 7
— prosinec 12. čís. 29 sb. z. a n. 1920 (domácké práce)
§ 21 40
1920 leden 30. čís. 81 sb. z. a n. (přídělový zákon)
§ 23 62
— únor 5. čís. 89 sb. z. a n. (pensijní pojištění)
§ 2 a) 39
§ 66 čís. 3 39
§ 75 odst. 2 39
§ 76 39
— únor 17. čís. 134 sb. z. a n.
§§ 6, 8 21
— duben 9. čís. 222 sb. z. a n.
§§ 1, 2, 3 55
— duben 15. čís. 314 sb. z. a n. (exekuce na platy)
§ 1 16
§ 6 16
— duben 15. čís. 337 sb. z. a n. 25
— duben 20. čís. 259 sb. z. a n. 21
— prosinec 22. čís. 666 sb. z. a n.
§ 2 čís. 2 55
§ 3 čís. 2 55

Čís.

§ 27 55
1921 březen 30. čís. 142 sb. z. a n. (adv. tarif)
§ 5 19
§ 7 19
§ 17/2 17
pol. 1—3 17
— duben 1. čís. 155 sb. z. a n. (§ 1154 b) obč. zák.)
§ 1 18
— duben 21. čís. 173 sb. z. a n.
§ 1 25
§ 2 25
§ 3 . . . . . 15, 25
§ 4 25
— srpen 12. čís. 354 sb. z. a n. (nástupnictví čsl. státu)
§ 1 36
— říjen 26. čís. 383 sb. z. a n.
§ 4 18
— prosinec 19. čís. 472 sb. z. a n. 25
§ 1 25
§ 3 15
— prosinec 29. čís. 506 sb. z. a n.
§§ 2—11 39
1922 duben 27. čís. 143 sb. z. a n. dodatek III. (dávkový řád)
§ 1 odst. 6 38
§ 7 38
§ 13 38
§ 17 38
§ 28 odst. 1 38
— červen 30. čís. 207 sb. z. a n.
§ 6 25
— srpen 7. čís. 265 sb. z. a n.
§ 2 25
— čís. 4 25
— prosinec 22. čís. 377 sb. z. a n. 25
1923 duben 26. čís. 99 sb. z. a n. (nov. k vyr. ř.)
čl. III 34, 45, 51
čl. IV 34
— prosinec 13. čís. 236 sb. z. a n. 25
1924 červenec 2. čís. 177 sb. z. a n.
§ 1 16
— říjen 9. čís. 236 sb. z. a n.

Čís.

§ 8 odst. 2 36
1930 prosinec 16. čís. 4 sb. z. a n. na r. 1931 (alimentační zákon)
§ 1 61
§ 2 61

Čís.

§ 3 61
1931 květen 27. čís. 93 sb. z. a n. (malý přídělový zákon)
§ 2 62
§ 6 62

VIII. Mírové smlouvy, mezinárodní úmluvy, státní smlouvy.

Čís.

1919 září 10. čís. 507 sb. z. a n. na r. 1921 (smlouva v St. Germain)
čl. 205 36
čl. 208 36
1923 březen 17. čís. 146 sb. z. a n. na r. 1924 (smlouva s SHS.)
čl. 31 54
čl. 33 54
čl. 34 54
1925 březen 6. čís. 5 sb. z. a n. na rok 1926 (smlouva s Polskem)
čl. 7 54
čl. 9 54
čl. 11 54
— květen 7. čís. 171 sb. z. a n. na rok 1926 (smlouva s Rumunskem)
čl. 19 54
čl. 21 54

IX. Zákony dříve uherské.

Civilní řád soudní (opp.).

Čís.

§ 1 46
§ 2 46
§ 39 46
§ 40 46
§ 45 46
§ 180 46
§ 767 46

Články říšského sněmu.

Čís.

1876 zák. čl. XVI: § 19 . . . 14
1868 zák. čl. LIV: § 52 . . . 46
§ 53 . . . 46
§ 469 46
1881 zák. čl. LX 16
1911 zák. čl. I 46

R 1972

X. Cizozemské zákony.

R 1981

Německo:

§ 1587 obč. zák. 48
§ 145 zák. z 20. května 1898 (nesporné řízení) . . . 57

Rakousko:

§§ 1, 2 zák. čís. 69/1925 B. G. Bl. (alim. zákon) . . . 61

XI. Výnosy.

Výnos ministerstva spravedlnosti čís. 99/1928 věstn. . . 54
— ministerstva železnic ze dne 24. září 1921 čís. 53.924
§ 2 55
§ 3 55
§ 4 55

STÁTNÍ KNIHOVNA